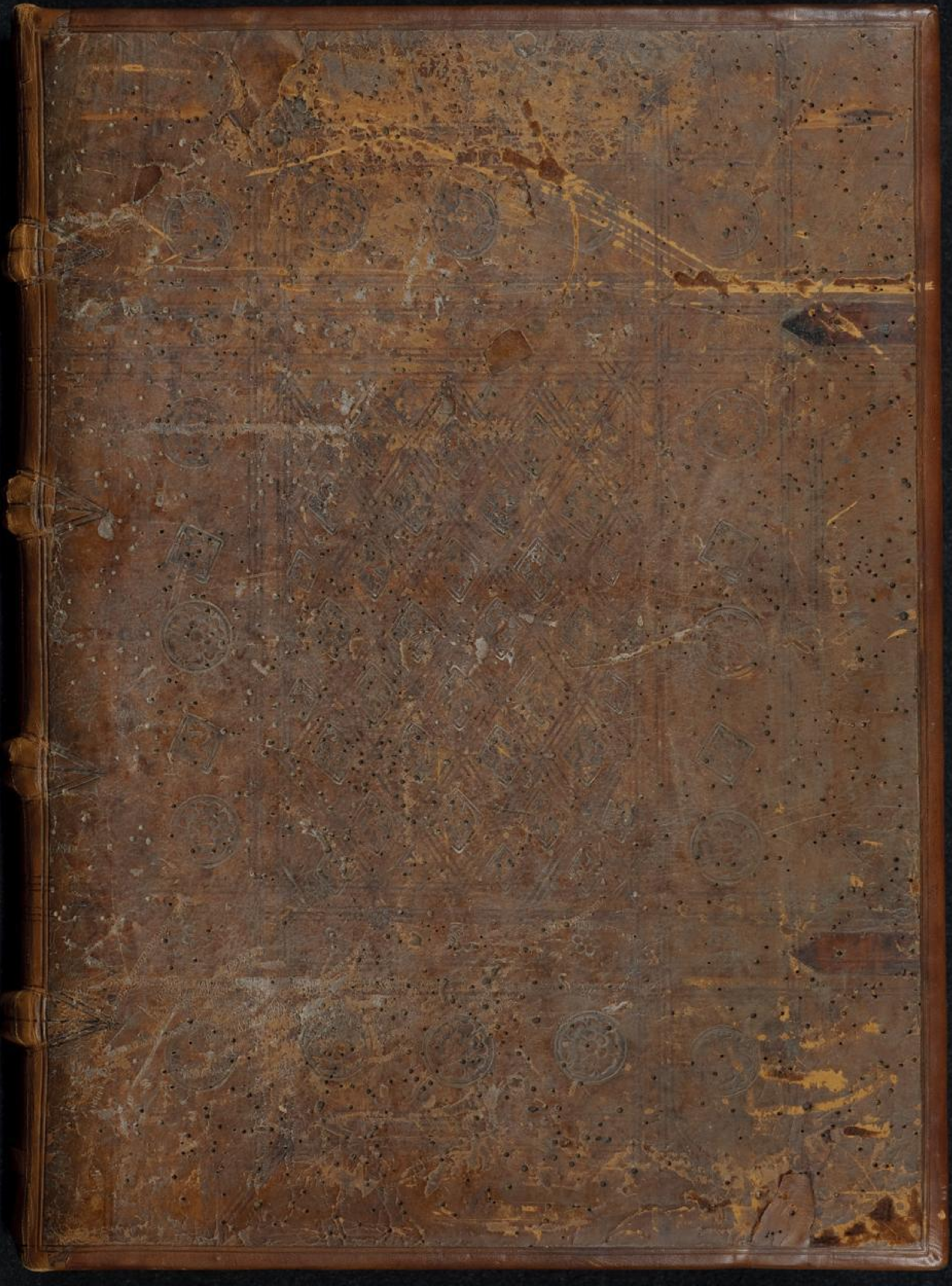

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

M Th. u Sch. 117

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

columnę .x. baſes totidem.
In ea quoque atrii latitudine
quę reſpicit ad orientem . quin
quaginta cubiti erunt . in quib
xii. cubitorum . tentoria lateri
uno deputabuntur . columnęq;
tres & baſes totidem. Et in la
tere altero erunt tentoria
cubitos optinentia quindeci.
columnas tres & baſes totidē.
In introitu uero atrii fiet ten
torium cubitorum .xx. ex
iacincto . & purpura . coccoq;
bis tincto . & biſſo retorta . ope
plumario . columnas habebit
quatuor cum baſibus totidem.
Omnes columnę atrii per circuitū
ueſtitę erunt argenteis lami
nis capitibus argenteis . et ba
ſes ęneis . In longitudine
occupabit atrium cubitos .c.
latitudine quinquaginta
altitudo quinq; cubitorum
erit . fietq; de byſſo retorta .
& habebit baſes ęneas . Cunct
[illegible] tabernaculi in omnib
ſus & ceremonias . tā paxillos
eius quam atrii ęre facies
Precipe filiis iſrl ut afferant
tibi oleum de arboribus oliu
rum puriſſimum piloq; con
tuſum . ut ardeat lucerna
ſemp in tabernaculo teſtim
nii. Extra uelum quod op
panſum ē teſtimonio : & coll

ordineſ ſuoſ. habebuntq; no
mina filiorum iſrł. [illegible]
minibuſ celabuntur ſinguli
lapideſ nominibuſ ſingulorum
p xii tribuſ. Facieſ in racionali
catenaſ ſibi inuicem coheren
teſ ex auro puriſſimo. & duoſ
anuloſ aureoſ. quoſ poneſ in
utraq; racionaliſ ſummitate.
Catenaſq; aureaſ iungeſ anuliſ
quibuſ ſunt in marginibuſ eiuſ.
ipſarum catenarum extrema
duobuſ copulabiſ uncinis in
utroq; latere ſup humerali
quod racionale reſpicit. Facieſ
et duoſ anuloſ aureoſ quoſ
poneſ in ſummitatibuſ racionaliſ
in oriſ que e regione ſunt
ſup humeraliſ. et poſteriora
eiuſ aſpiciunt. Necnon et
alioſ duoſ anuloſ aureoſ qui
ponendi ſunt in utroq; late
ſup humeraliſ deorſum quod
reſpicit contra faciem iun
ture inferioriſ. ut aptari poſ
ſit. cum ſup humerali. et ſtrin
gatur racionale anuliſ ſuiſ
cum anuliſ ſup humeraliſ
uitta hiacintina. ut maneat
iunctura fabrefacta. et a ſe in
uicem racionale et ſup humerale
nequeant ſeparari. Portabitq;
aaron nomina filiorum iſrł
in racionali iudicii ſup pectuſ
ſuum. quando ingredietur

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Andree fryſner de wūſidel in gloſſam magiſtralem pſalterij prefatiuncula.

Etſi vtriuſq; teſtamenti inſtrumenta: nouerim⁹ ſatis ſatiſq; plurificata. q̄zq̄z etiā: alij
quorundā modernioꝛum poſtillas: ꝓ ſcripture explanatōe multiplicarint: precipu
orum tamen auctorum expoſitionib⁹ necdum abundamus. Nos ergo quos friſculen
ta ſcaturitio: aut recens defluxus refrigerat: plus ſtāgno grādiſſimo: ex plurimis: lō
ge decurſis: tepeſcētibuſq; riuulis exundante: ſtudemus atq; delectamur: nō quorū
cunq; placitis: ſed chriſtiane religionis principū gloſſis atq; doctrinis: noſtri eui ho
mines abundātiſſimos facere. Pſalterium autem dauid ꝓphetarum eximij. quū ꝓ
pter excellentiam ſuam plus ceteris in diuinis frequentetur officijs: ne decetero pſal
morum decantatores ſint vt tympanum inſenſatum: neſcientes quid ꝓſonent: in pri
mis expoſitōez eius offerim⁹: illo etiā accedente q̄ codex exemplatu digniſſim⁹ exhibe
bat: cui⁹ emendationē ſi ad eius vetuſtatē rettuleris: aut primū exemplū: aut ex p̄mo
tranſſumptū putes neceſſe eſt. Quam gloſſā: Petri lombardi Magiſtri ſentētiarꝫ: qui
hac ſua compilatōe vt quibuſdā placet: nō libris ſentētiarꝫ: meruit antonomaſice ma
giſter appellari. Inde et gloſſa magiſtralis pretitulat̄. Sūt aūt pene vniuerſe ei⁹ glōſ
ſe ſumpte: vel ab Auguſtino: Caſſiodoro: Hieronymo: Remigio: Ambroſio: Grego
rio: Hylario vel Alcquino. Quācūq; ergo clauſulā quolibet horꝫ ſignorꝫ
notatā deprehēderis: eā non dubites eius auctoris eſſe: quē ſupiori margine cū con
ſimili charactere poſitū inuenies. Neq; pretereundū cenſuim⁹ q̄ non modico adiu
mēto pdiſcenti fore cognouerim⁹. ſi verba textus: quotienſcunq; inter exponendum:
licet plerunq; abbreuiata: occurrerint: ſubductis virgulis rubicūdulis notent̄. quē
admodū in codicib⁹ calamo exaratis frequēter repies. Et licet idipſū impreſſioni diffi
cillimū fuerit: pret̄ id tamē haud abſ re etiā cōſulto pretermiſſū eſt. Si eñ ſtudioſe
plegens: ſimul hec ꝓprijs artub⁹ ſignaueris: nō modo non egre feres id tibi laboris
relictū eſſe: ſed nec vnq̄ penitebit id tete adimpleſſe: imo gaudebis ex hoc ſingula ſic
tenaciter memorie inherere: ſicut ex decies repetita lectōne vix poſſet: vſq; adeo ſcꝫ: vt
nec puula ſentētiola elabi facile queat. Hanc diligēter elimatā plectitandā ſuſcipito.
ceterarumq; vtriuſq; teſtamenti partiū ꝯmentaria: nō minori ſtudio: deo id preſtan
te: elaborata: excepturus: ſimulq; imperpetuum lector amice vale.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Glosſa pſalterij Dauid magi-ſtri Petri Lombardi que uulgo magiſtralis uocitatur Incipit foeliciter.

Cum omnes prophe-
tas ſpūſſancti reuela
tione ꝯſtet eſſe locu-
tos: Dauid prophe-
tarū eximius: quodā
digniori atqꝫ excellē
tōri modo qꝫ alij: ve
lud tuba ſpūſſancti:
ꝓphetauit. Alij nanqꝫ ꝓphete per
quaſdā rerū imagines atqꝫ verboꝝ inte
gumenta. ſ. ꝑ ſomnia ac viſiones: facta
ac dicta ꝓphetarūt. Dauid aūt ſolius
ſpūſſancti inſtinctu: ſine oī exteriori ad-
miniculo: ſuā edidit ꝓphetiaꝫ. Vñ ꝯ-
ueient dicit liber iſte: ſoliloqꝛ. ❡ Di
cit quoqꝫ pſalteriū: qd̄ nonem accepit a
quodā muſico inſtrō: qd̄ hebraice nab-
lū. grece pſalteriū a greco pſallin qd̄ eſt
tangere. latine organū dicit. quod ē de-
cachordū. et a ſuperiori reddit ſonuꝫ ꝑ
manuū tactum. ❡ Ab illo aūt iſtrō ad
litterā id̄ noiat liber iſte: qꝛ ad vocē illi
us iſtri: Dauid decantabat pſalmos añ
archā in tabernaculo dñi. Et quēadmo
dū ſingule modulationes illiꝰ inſtri vo
cabant pſalmi: ita et ſingule iſtius libri
ꝑticule vel clauſule. Iuxta ſpūalē quo-
qꝫ itelligentiā: bñ ab illo inſtrō nomen
ſortit: qꝛ ſicut illd̄ inſtrm̄ ē decachordū
ita liber iſte docet obſeruantiā decē mā
datoꝝ. Et ſicut illud iſtrm̄ reddit ſonuꝫ
a ſuperiori ꝑ manuū tactū: ſic liber iſte
docet bñ opari. nō ꝓ terrenis: ſed ꝓ ce-
leſtibus que ſurſū ſunt. ❡ Conſiſtit aūt
liber iſte in. c. l. pſalmis nō preter altio-
ris ſignificantie rōnē. Hic eī numerus
celeberrimis ānotat myſterijs. Conſtat
eñ ex octogenario et ſeptuagenario. et
octogenarius idē ſignificat qd̄ octona-
rius. et ſeptuagenarius idē qd̄ ſeptena-
rius. Octonarius vero octauā ſignifi-
cat reſurrectōnis qꝛ cū ſint. vj. etates vi
uentiū: et. vij. morientium: octaua etas
erit reſurgentiū. Per ſeptenariū vero ſi
gnificat tps huius vite: que. vij. dieruꝫ
repetitione agit. Recte ergo cōpoſitus
ē liber iſte in tali numero pſalmoꝝ: cu-
ius ꝑtes prefata notant myſteria. qꝛ ſic
nos ī huius vite ſeptenario opari ac vi-
uere docet: vt in octaua reſurrectionis
non induamur diploide ꝯfuſionis: ſed
ſtola gemine glorificatōnis. ❡ Vel ideo
ī hoc numero pſalmorū ē cōpoſitus: qꝛ
vt dixius hic numerus ꝯſtat ex octoge-
nario et ſeptuagenario: qui idē ſignifi-
cant qd̄ octonarius ⁊ ſeptenarius. Octo
narius vero ſignificat nouū. t. Patres
eñ noui. t. octoadi id ē octuario deſer-
uiūt. Obſeruāt eñ octauā diem reſurre
ctōnis chriſti id ē dñicā: et octauas ſan
ctoꝝ: et expectant octauā reſurrectōnis
Per ſeptenariū aūt ſignificat vetꝰ. t. id̄
qꝛ veteris. t. patres hebdoadi id ē ſepte
nario ſeruiebāt. Obſeruabant eñ ſepti-
mū diē. vij. ſeptimonā. vij. menſē. vij.
annū. et. vij. annū ſeptime decadis qui
iubileus dicit. Vñ Salomon. Da ꝑtes
vij. necnō ⁊. viij. Et Micheas. Et ſuſcita
bimus ſuꝑ eos. vij. paſtores et. viij. pri
mates. Bene igit hic liber in hoc nume-
ro pſalmoꝝ ē editus: cuius ꝑtes vtriuſ
qꝫ. t. ſignificāt doctrinā: vt ꝑ hoc oñdat
in hoc libro vtriuſqꝫ. t. ꝯtineri manda-
ta. ❡ Diſtiguit aūt liber iſte ꝑ. iij. quin
qꝫgenas quibꝰ tres ſtatus chriſtiane re-
ligionis ſignificant. Quorū ꝑmus ē in
penitentia. Secūdus in iuſticia. Terci-
us ī laude vite etne. Quocirca ꝑma quī
qꝫgena terminat in penitentia. ſ. Miſere-
re mei deꝰ. Secūda in iuſticia. ſ. Miſeri-
cordiā ⁊ iudiciū cantabo tibi de. Tercia
in laude vite eterne. ſ. Oīs ſpūs laudet
dñm. Et qꝛ hec tria docet Dauid ī libro
hoc: ideo hec triplex fit pſalmoꝝ diſtin
ctō. ❡ Nōndū quoqꝫ hanc ſcptūrā plꝰ
ceteris ī eccleſiaſticis frequentari offici-
is. Qd̄ ideo fit qꝛ in hoc libro ꝯſūmatō
ē totiꝰ theologice pagine. hic eñ deſcri
bunt premia bonoꝝ: ſupplicia maloꝝ:
rudiméta incipientiū: ꝓgreſſus ꝓficien
tiū: ꝑfectio ꝑuenientiuꝫ. Vita actiuoꝝ:
ſpeculatō ꝯtemplatiuoꝝ. hic etiā docet

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

quid peccatū auferat: quid pnia reſtitu-
at: quid penitēs peccati ꝯſcius dicat. ſcꝫ
Dñe ne in fu. tuo ar. me ꝛc. Et alibi. Mi-
ſerere mei de. ſe. ma. mi. tu. ꝛc. Et quid ꝑ
pniam aſſequat̄ ſbiūgit. Docebo ini. vi.
tu. et im. a te ꝯuer. ꝑ qđ oñdit̄: nulli q̄n-
tūcūqꝫ deliquēti: de venia ac misericor-
dia dei fore diſſidendū: aſſūpta penitēdi
hūilitate. Cū em̄ cernim⁹ Dauid homici
dā et adulteruꝫ: ꝑ pniam factū doctorē.
atꝫ ꝓphetā: nulli pniam agēti: locus diſ
fidentie relinquit̄. Sic et ex Sauli ꝯuerſi
one: eiuſdēqꝫ in apl'm ꝓmotione: de dei
miſericordia plene certificamur. Vñ et
epl'is eius pluſqꝫ alioꝝ: ſic ꝓphetia Da-
uid: eccleſia ī officijs vtit̄. Jđ quoqꝫ hec
ꝓphetia ī freq̄ntiori vſu habet̄. qꝛ inter
alias. dictoꝝ excellit aptione. Ea quip-
pe que alij ꝓphete obſcure: et q̄ſi ꝑ enig-
mata dixerūt. de paſſione ⁊ reſur. Chriſti
et et̄na genitura. ⁊ de ceteris myſterijs: Da
uid ꝓphetaꝝ excellentiſſim⁹: euidentiſſi-
me apuit: vt magis videat̄ euāgeliſare q̄ꝫ
ꝓphetare. His ꝯſideratis: īntueri reſtat:
quis titulus: que ſit eius mā: que inten-
tio: q̄s modus tractādi. Eſt itaqꝫ ti. talis

**Incipit liber hymnoꝝ uel ſoli-
loquioꝝ prophete de Chriſto.**

Lib dicit ⁊ ñ libri ꝯtra illos q̄ dicebant
plures eē libros ꝓpt̄. v. pſal. diſtictōnes
que fiūt ꝑ fiat fiat. Quib⁹ Hier. quoqꝫ ꝯ
ſentit. Sꝫ hec illoꝝ īualida ē rō. Licꝫ em̄
v. ſit diſtictōnes: ñ tñ iđ. v. libri ſūt dicē
di. Sic plures diſtictōes ſūt epl'aꝝ Pau
li et tñ vn⁹ lib. ex verb quoqꝫ ipſius Da
uid hoc clareſcit: q̄ in Chriſti ꝑſona lo-
q̄ñs ait. In capite libri ſcp̄tū eſt de me. li
bri ait: ñ libroꝝ: vnū libꝝ et ñ plures fo
re ſignificans. Vñ etiā in actib⁹ apl'oꝝ dꝛ
ſic ſcp̄tū eſt ī libro pſal. ñ dixit libris. Ita
qꝫ lib vn⁹ ē quāuis Hie. v. eē dicat ꝓpter
v. diſtictōnes. Sequit̄. hymnoꝝ vel ſoli.
¶ Hymnus eſt laus dei cū cātico. Can-
ticū ē exultatio mētis hita de et̄nis. ī vocē
ꝓrūpens. Vñ ergo dꝛ lib iſte hym. qꝛ do-
cet nos laudare deū: cū exultatōne hita
de et̄nis: et hoc ñ mō corde veꝝ etiā vo-
ce: vt qui audit dicat vei: et cortina cor-
tinā ducat et fōtes nr̄i derinent̄ foras. ⁊

ſūt iſti hymni apđ hebreos metrice ſcpti:
qđ in trāſlatōne ſeruari ñ potuit. ¶ Vel
ſolil. Hic videnđ ē quid ſit ꝓphetia: et
quib⁹ modis fiat et ſm que tpa. Eſt ergo
ꝓphetia īſpiratio vel reuelatio diuīa re
rū euētus imobili veritate denūciās. vñ
ꝓphetia viſio: ꝓpheta videns dꝛ. Fit
aūt. iiij. modis: ꝑ facta: ꝑ dicta: ꝑ ea que
vident̄ dici vel fieri. i. ꝑ ſōnia et viſioēs
Per facta: vt ꝑ arcā noe: que ſignificabat
eccl'am. ⁊ ſic ꝑ ſartaginē ferreā int̄ ꝓphe
tā Ezech. et ciuitatē poſitā. Per dicta vt
ꝑ ea que angeli dixerūt Abrahe ⁊ alijs fi
delib⁹. vt ī ſemīe tuo bñdicent̄ oēs gētes
et huiuſmodi. Per viſiones: ſic factuꝫ ē
Hiere. q̄ vidit ollā ſuccēſā a facie aq̄lōis
et ſic Moyſi q̄ vidit rubū ardere q̄ ñ ꝯſū
mebat̄. et Ezec. vidit rotā in medio rote.
Per ſōnia vt ꝑ ſōniū Nabuchodo. q̄ vi
dit lapidē de mōte ſiñ manib⁹ preciſū. qđ
aūt fuit ſōniū regi: fuit ꝓphetia Danieli
et ꝑ ſōniū Pharao. q̄ vidit. vij. boues ⁊
vij. ſpicas: qđ fuit ꝓphetia Joſeph ſpiri
tualit̄ itell'igēti. ¶ Pret̄ hos ē alius ꝓphe
tie modus ceteris dignior. qñ ſcꝫ ex ſola
ſpūſſan. īſpirōne remoto oī exteriori ad
miculo facti vel dicti vel viſionis vel ſō
nij ꝓphetat̄. Hoc mō ꝓphetauit Dauid
ſcꝫ ſolius ſpūſſan. īſtictu. Vñ in ſeq̄nti.
Audiā quid loquat̄ in me dñs deus pre
terea ſoliloquiū dꝛ. q. ſolius ſpūſſan. elo
quiū. Licet em̄ ⁊ in titul' et in pſal. quib⁹
dā alludat diuerſ hiſtorijs: tñ ex eis nil
dicit ſed in eis qđ ꝑ ſpm̄ſan. aū ꝯgnoue
rat figurari itellexit. Vl' ſoliloq̄a dicunt̄
q̄ſi ſola de Chriſto eloquia. Alij nāqꝫ ob-
ſcure ⁊ q̄ſi ꝑ enigmata ꝓphetarūt đ chri
ſto. Iſte vero Dauid et de incarnatōe et
đ paſ. et đ et̄na genitura et đ reſur. euidē-
tiſſime diſſeruit. ⁊ iđ dꝛ lib ſolilo. ¶ Sic
aūt ꝓphetia diuerſ fit modis. ita et ſm
diuerſa tpa. Eſt ei ꝓphetia: alia de p̄ñti:
alia đ preťito: alia đ fuťo. De p̄ñti vt Eli
ſabꝫ vñ hoc mihi vt mr̄ dñi mei vē. ad me
De preťito vt Moy. In p̄n. crea. de⁹ celū
et terrā. De fuťo vt ecce v̄go ꝯcipiet ꝛc.
¶ Et fit ꝓphetia ꝑ bōs vt ꝑ Eſai. Hiere.
⁊ alios: et ꝑ malos vt ꝑ Balaā Caiphā.
et alios. ¶ Itē ꝓphetia alia eſt ſm pre-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſciam dei quã nc̃e eſt oib⁹ modis iplerí:
etiã ſm tenorẽ verboꝝ. vt ecce ṽgo ꝯci-
piet. Alia ſm ꝯminatõnẽ: vt. xl. dies ſũt
et Niniue ſbuertet̃: que nõ ſm ṽboꝝ ſu
pficiẽ: ſed tacite itelligẽtie ſignificatõnẽ
iplet̃. ¶ Sequit̃ ꝓphete. ꝑ excellẽtiã cũ
d̃r ꝓpheta ſine adiectõne ꝓprij nõis itel
telligit̃ Dd̃. vt cũ d̃r apl'us: itlligit̃ Pau
lus ⁊ vrbs: Roma. Hoc aũt dicit ꝯtra
quoſdã: qui dixerũt pl'es fuiſſe pſalmoꝝ
ſcͥptores vel auctores. eoq̃ noĩa coꝝ ĩ ti
tulis hẽant̃. vt Aſaph: Eman: et Ethan:
Ydithim: qd̃ ꝓ myſterioꝝ ſignificatõne:
que ex int̃pretatõnib⁹ noĩm ꝑcipit̃: factũ
ẽẽ ĩ libro oñdim⁹. Nõ ergo illi auctores
pſalmoꝝ fuerũt: ſed poſitõ noĩm rõi ſer
uit myſterioꝝ. ¶ De chriſto. Ecce d̃ quo
agũt ſoliloquia. d̃ chriſto toto. i. capite
et corpe. ¶ Materia itaq̃ hui⁹ libri ẽ to-
tus chriſtus. ſ. ſponſus et ſponſa. ¶ In-
tentio. hoĩes Madan deformatos chri-
ſto nouo hoĩ ꝯformare. ¶ Modus tra-
ctandi talis eſt. Qñq̃ agit d̃ chriſto ſ̃.
caput. Aliqñ ſm corpus. Aliqñ ſm vtrũ
q̃. ¶ De chriſto aũt agit ſm caput tri-
bus modis. Qñq̃ ſm diuinitatẽ: vt te-
cũ principiũ. Aliqñ ſm humanitatẽ: vt
ego dormiui et ſomnũ cepi. Aliqñ ꝑ trã
ſũptionẽ vt qñ vtit̃ voce membroꝝ: ſi-
cut ibi. Longe a ſalute mea ⁊c. Et ibi. De
us tu ſcis inſipientiã meã ⁊c. Itẽ de ec-
cleſia: tribus modis. Aliqñ ſm pfectos
Aliqñ ſm impfectos. Interdũ ſm malos
qui ſunt in eccleſia: corpe nõ mẽte: nũe
ro nõ merito: nomine nõ numine. De or
dine quoq̃ pſalmoꝝ qui a ſerie hiſtorie
diſcordet: queri ſolet. quare. ſ. non ſunt
eo ordine diſpoſiti: quo ꝯpoſiti: quod
nõ eſſe liquet: cũ hiſtoria de qua agit̃ in
Miſerere mei de. preceſſerit illud de quo
agit̃ in Dñe quid multiplicati ſũt. ⁊ Bñ
dictus dñs de. m. qui do. ma. m. ad pre.
añ ambos predictos pſalmos editus fu
erit. ¶ Ad quod dicit̃: quia etſi in qui-
buſdã poſſit reddi ratio ordinis: nõ tñ
in omnibus. Neq̃ tñ ſine rõne ita diſpo
ſiti ſunt. Heſdras nanq̃ propheta qui
pſalteriũ ⁊ totã bibliothecã a Babiloni

is ꝯbuſtã: iſtictu ſpũſſancti reformauit
eodẽ ſpũ reuelãte pſalmos ita diſpoſuit
eiſdẽq̃ titulos appoſuit qui ſũt qſi cla-
ues pſalmoꝝ. Sicẽ eñ ꝑ clauẽ intrat̃ in
domũ: ita ꝑ ꝯgruas tituloꝝ expoſitiões
ſbiectoꝝ clareſcit itelligentia pſalmoꝝ.
Hec aũt circa totũ librũ aduertẽda ſũt.
¶ Pret̃ hec aũt ĩ ſinglis pſalmis quedã
ſpãlia ꝯſiderãda ſũt. De pͥmo itaq̃ pſal
mo videam⁹. vbi ꝯſiderãdũ eſt: quare ei
titulus nõ apponat̃ ſicẽ alijs. Que ſit ei
us mã: que intentio. quis modus tractã
di. Huic pͥmo pſalmo iõ titulus nõ ap
ponit̃. q̃ pſalmus iſte pͥncipiũ eſt ⁊ pre
fatio et caput libri. ſicẽ in ſequenti dicet̃.
In capite libri ſcriptũ eſt de me. Et de il
lo agit qui ẽ omniũ pͥncipiũ. i. de chri-
ſto qui nõ hꝫ pͥncipiũ. Ideo itaq̃ titu-
lo carꝫ ne titulus preſcͥptus: libri caput
et initiũ videret̃: Uel etiã ideo: quia iſte
pſalmus quaſi ꝓlogus ẽ et titulus ſeqñ
tis opis. Continet eñ ſummã ⁊ materiã
totius libri. ¶ Materia aũt huius pſal.
eadẽ eſt que totius libri. ſ. chriſtus inte-
ger. Similit̃ intentio. ¶ Modus aũt tra
ctandi talis ẽ. Biptitus ẽ pſalmus. Pri
mo agit de beato viro: ꝑ beatitudinem
nob̃ blandiens. Scd̃o agit de vltionib⁹
iniquoꝝ. terrens nos aduerſis. ibi. Nõ
ſic ĩpij nõ ſic. De beato aũt viro agit hoc
mõ. Primo verſu oñdit eũ imunẽ ab oĩ
malo. ſ. culpe nõ pene. Scd̃o plenũ oĩ
bono ĩ ſe. Tercio vtilẽ alijs et hoc vſq̃
ad ꝑtitionẽ. Ad oñdendũ vero eũ imunẽ
ab oĩ malo: vtit̃ ꝯpatõe veteris hoĩs. ſ.
Ade. oñs illũ plenũ ẽẽ oĩ malo q̃ nõ vꝫ
meli⁹ oñdi cuiuſq̃ rei excellẽtia: q̃ ſi ſui
ꝯtrarij vilitas atꝫ depreſſio ñ taceat̃. Oñ
dit itaq̃ veterẽ hoĩẽ Adã triplici genere
peccãdi deliq̃ſſe. ſ. cogitatõe vl' volũtate
actu: verbi doctrĩa vel ꝯſuetudĩe. Itẽ
cogitatõ large accepta tria ꝯplectit̃. ſ. pͥ
mũ motũ mẽtis: qui ẽ venial' culpa ⁊ de
lectatõẽ atꝫ ꝯſenſũ: que ſũt mortalia. qui
ergo peccat ꝯſenſu: ⁊ cogitõe peccat. qui
ṽo nec cogitatõe peccat: nec ꝯſenſu vel
delectatõe. Hec aũt tria gñã peccãdi no
tat ꝑ tria ṽba. ſ. abijt ſtetit ſedit. ꝑ abi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

it pccm volũtatꝭ: p ſtetit pccm opis p ſe
dit pccm vbi vl ↄſuetudis. Abijt ergo a
dñā a deo: nõ loco ſed diſſimilitudine: cũ
perſuaſioni diaboli et Eue ↄſentiens. ſa
deo receſſit. Stetit: cũ pomũ vetitũ co-
medens: in peccato delectatus eſt. Sedit
cũ ſe ſtulte excuſando ⁊ culpã in creatorẽ
referendo: in ſupbia ↄfirmatus ẽ dicens
Mulier quã dediſti mihi ſeduxit me nõ
valens redire: niſi p eũ liberatus. qui ni
hil hoꝝ habuit. Et dicit hoc a ſimili ex-
ultantiũ. Qui dũ ſunt in via facilius re
uocant. cũ iam ſtant: difficilius. demum
difficillime: cũ iam ibi magiſtri ⁊ dñi effe
cti ſunt. Ita qui ſola voluntate peccat:
facilius redit. Qui ope: difficilius. Qui
vero ↄſuetudine vel doctrina verbi: dif-
ficillime reuocat. Iſti ſunt tres mortui:
quos dñs ſuſcitauit: in domo: in porta:
in ſepulchro. Hoc eſt triduum quo Mo
yſes volebat educere populũ dei de Egy
pto. ¶ Itẽ nota: peccatoꝝ: impioꝝ: pe-
ſtilentie. Nam impius eſt qui peccat in
deũ. Peccator in ſe. Peſtilens in proxi-
mum. Et Adam in deum et in ſe et in p-
ximum peccauit. C. d. Primus homo:
miſer: infelix. Qui abijt in ↄſilio impio
rũ. i. ſerpentis et Eue. i. ↄſenſu volunta-
tis peccauit. et in via peccatoꝝ ſtetit. i.
opere peccauit. et in cathedra peſtilentie
ſedit: dans alijs exemplũ peccandi. i. do
cendo. vel ↄſuetudine peccauit. Cathe-
dra eñ proprie doctor eſt. ſicut thronus
regũ tribunal iudicũ. Ecce oſtendit pri-
mũ hominẽ tribus modis peccaſſe. Pec
cat eñ: cognitione: actu: verbo. Docen-
do nũc quo ordine euenerunt in primo
homine: remoueri debent a ſecundo. Ac
ſi dicat: Primus homo infelix: qui abijt
ſtetit: ſedit. ſed ſecundus eſt.

Beatus vir qui non abiit in con ſilio impiorum: et in uia pecca torum nõ ſtetit: et in cathedra peſtilentie non ſedit.

Beatus cui omnia optata
ſuccedunt. vir ſcʒ ↄtra p
ſpera et aduerſa firmus.
qui non abijt a deo in re-
gionẽ diſſimilitudinis. i.
cogitatione nõ peccauit:
quãuis eẽt poſitus in ↄſi-
lio impioꝝ. i. quãuis ipi hoc molirent
quod eſt laudabilius. nõ abijt iſte ſicut
Adam qui ↄſenſit vxori a diabolo dece-
pte. Impij hoc molientes demones ſũt
et ſcribe ⁊ pharisei. et in via peccatorum
non ſtetit. Via peccatoꝝ mundus ẽ. in
quo quidẽ natus: et inter peccatores ↄ-
uerſatus ẽ: ſed nõ tenuit eũ illecebra ſecu
li. Vel via pec. eſt praua opatio que du
cit ad mortẽ. et ẽ. in via pec. nõ ſte. i. vel
in mũdo vel in praua opatione. et in ca.
peſti. nõ ſe. i. noluit terrenũ regnũ. Eſt
eñ peſtilẽtia morbus late puagatus om
nes. aut pene oĩes inuoluẽs. et dicit a
paſtu. q. paſtulentia. Hic ẽ amor dñan
di quo vix caret aliqs. Vel cat. peſti. ac
cõmodatius accipit: praua et pniciosa
doctrina que vt cancer ſerpit: et ẽ in ca.
peſti. nõ ſe. i. nõ pniciosam doctrinã do
cuit: ſed ſalubrẽ. Ecce in hoc pmo verſu
oñdit immunis ab omni malo p remo-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tionē eoꝝ que in ꝑmo homine fuerunt.

Sed i lege dñi uolūtas eius: et i lege eꝰ meditabiť die ac nocte

i. Sed in lege do. hic offerť chriſtus ple
nus oi bono in ſe q2 nō eſt ꝑfecta laus fu
gere vituꝑanda: niſi ſeqntur laudanda.
Vñ poſt oñſam imunitatē addit. Sed in
le. q. nō abijt: nō ſtetit: nō ſedit: ſed in le.
do. fu. vo. ei. i. Aliud ē eſſe in lege. Aliud
ſb lege. Qui ē in lege ſm legē agit volū
tarie legi obediēs: q̄ aūt ſb le. ē ſ. le. agit
nčitatl timore coactꝰ: ille lib: iſte vero ſer
uus. Itē. i. Aliud ē lex l ſe que ſcribiť ſer
uo. Aliud lex ſanctitatis quť mente ꝯſpi
ciť a filio qui uō indiget lřis. Iuſto eñ
lex poſita nō eſt: vt ait apl'us. Dicit ergo
In le. do. q2 volūtate ſeruiebat. nō ſb le
ge q. ex triſticia: vel timore ſeruiret. vo.
ei. i. chriſti volūtas dicit: vt oñdat ꝙ ñ
ſit ei tediū laborū: et hec volūtas nō eſt
ocioſa vel nō eſt ad horā: ſed medit. die
ac no. i. aſſidue. vel in ꝓſperis. et in ad
uerſis. Dies eñ letitiā: nox aduerſitatē ſi
gnificat. in le. eiꝰ nō vtiqȝ in lřis legis:
ſed in ſanctitate ꝓpoſiti. et hec ē legl me
ditatio. ſanctitatis iugis obſeruatio. Vi
de q̄liť hec precedentibꝰ rñdeant. ibi di
cit. nō abijt. hic volūtas in le. ibi. nō in
via pec. ſte. nō in cathe. peſti. ſe. hic aſſi
due in lege domini meditatur.

Et erit tanquā lignū qȯ plantatū eſt ſecus decurſus aquaꝝ qȯ fructū ſuū dabit i tēpe ſuo.

Et erit tan. li. Supra oñdit chriſtū im
munē ab oi malo: et plenū oi bono in ſe
Hic vtilis nobis oñdiť. et hoc tribꝰ mo
dis. ſ. dans fructū vite: et folia. et obum
brans. Et nō ꝙ hec que dicta ſūt: non oi
beato viro ꝯueniūt. ſed chriſto ſoli. et ē
hic plena diffinitio beati viri. q. medita
biť die ac nocte Et erit tan. li. Loquiť de
chriſto a ſimili ligni vite: qȯ erat in me
dio ꝑadiſi: de quo hō obediens ꝯmede
ret: et viueret in eternū. Ita qui chriſtū
ſpūaliť ſumit: nō videbit mortē i eternū
Et ſicut illud lignū ceteris viridius erat
ſic ⁊ chriſtus ceteris ſanctis viridior cui

ſpūs nō eſt datus ad menſurā. erit ergo
tanqȝ lig. i. vere lignū vite vt ait Salo
mon. Sapia ē lignū vite: oibus ample
ctentibus eā. Tanqȝ aliqñ ſilitudinē tm̄
nōt. Aliqñ veritatl expreſſionē facit. Ali
qñ vtrūqȝ vt hic. Ita eñ nōt ſilitudinē:
vt veritatis nō excludat expreſſionē. qȯ
plantatū eſt. i. humanatū vel incarnatū
ꝑ quod ad eū accedere poſſumꝰ. et hoc
ſecus decur. aqua. i. Aque ſpiritūſanctū
ſignificant. iuxta illud. Qui crediderit i
me flumina de ventre eius fluent aque
viue. et eſt ꝯtra eſtū vicioꝝ: vt aque ꝯ
tra eſtū ſitis. ⁊ eſt. planta. eſt ſe. decur. a.
. i. homo fiet ſm operationē ſpirituſſan
cti. qui in euȝ pleniſſime deſcendit. et iȯ
apponit decur. vt plenitudinem notet.
Vel ꝑ aquā ſapientia dei itelligiť. qua
interior homo reficiť. vt ſitis aqua: et ē
planta. eſt ſe. decur. aqua. i. ſm ſapienti
aȝ que hominē ſuſcepit. i. fiet homo vni
tus ſapientie dei. et bene ait ſecus aqua.
quia non eſt factus homo deus viſibili
tate nature in naturā: ſed vnione ꝑſone
Vel ita. Aque ſunt mortale genus. Vnȯ
Io. in Apoc. Aque multe: populi mul
ti. quia defluunt in mortē vt aqua i ma
re. et eſt. plan. eſt ſe. decur. aqua. i. ſm
fluxum populoꝝ. quia in ſimilitudine
carnis peccati apparuit. quod lignū da
bit fru. ſu. i. vitam eternā. in tem. ſuo. i.
in temꝑe plenitudinis quo reſeratus eſt
aditus ꝑadiſi. De quo. Ecce nūc tempus
acceptabile. ecce nunc dies ſalutis. Vel
ita da. fruc. ſu. i. eccleſias ꝯſtruet. in tē.
ſuo. i. poſt reſurrectionē et aſcenſionē.
miſſo ſpiritu. Vel ita. dabit fruc. ſuū. i.
ſpiritūſanctū mittet in temp. ſuo. i. poſt
glorificationē ſuam. Vnde in euangelio
Iō. Non eſt datus ſpiritus. ſ. quia non
dum glorificatus eſt chriſtus. Et nota
hoc lignū eſſe rationabile: ꝑ hoc quod
ait dabit. Dare etenī ꝑtinet ad rationa
lem ſenſum: et ad voluntatē offerentis.

Et folium eius non defluet: et omnia quecunqȝ faciet proſperabuntur.

Et folium eius non de
fluet. id eſt verbum eius non erit irri

tum:ſed ducẽt ad vitã. vñ. Celũ et terra
tranſibũt ver. aũt mea nõ tranſi. Et bene
verba folia dicunť: quia ſicut folia te-
gunt fructus ſuos:ita verba dñi ſuas ꝓ
miſſiones cuſtodiũt. Et quid ꝑ ſingula:
et om. que fa. ꝓſpe. .i. fructus et folia:
facta et dicta ꝓſperabunť ſibi ꝯtra caſũ
Ade et membris ſuis. Et benedicit oĩa
quia etſi moreref: tñ omnia que faciet ꝓ
ſperabunť:qz mors eius eſt ſalus mũdi.

Non ſic impii non ſic:ſed tanquã puluis quem proiicit uentus a facie terre.

Non ſic impij. Hic
eſt ſecũda ꝑs vbi agit de vltionibus ini-
quoꝝ et terret aduerſ. hoꝝ formido gra
tiora facit premiſſa.q.d. Omnia illius ꝓ
ſperabunť. ſed impij nõ ſic nõ ſic:qz ni-
hil hoꝝ potuerũt aſſequi. ¶ Et nota qz
hac repetitione immobilis firmitas mõ-
ſtraf nõ ſic: ſed ſunt tanꝙ pul. qz cedũt
prauis ſuggeſtionibus nõ habentes hu
morẽ gratie dei. quẽ proii. ven. i. ſupbia
que vento ꝯpaf. quia petit alta. et inflat
a fa. ter. .i. a preſentia ſtabilitatis eter-
ne que dicif terra a ſimili qz ſicut hec ter
ra nutrit et ꝯtinet exteriorẽ hominẽ:ita
illa interiorẽ.

Ideo non reſurgunt impii in iudicio:neqz peccatores in conſilio iuſtorum.

Ideo non reſur. im.
Et quia ventus ꝓiicit. i. ideo:qz dati ſũt
in reprobũ ſenſũ: Ideo nõ reſur. im. pri
ma reſurrectione que eſt in fide. ſcz a pec
catis. et hoc in iu. i. vt ſe iudicent ⁊ accu
ſent. ¶ Due quippe reſurrectõnes ſunt.
Una anime in preſenti:ꝙ reſurgit a pec-
catis. Vñ apoſ. Exurge qui dormis. et il
luminabit tibi Chriſtus. Altera corpis
in futuro: qua fiet impaſſibile et immor
tale. Hic agit de illa que eſt anime. Seqꝛ
tur. Et neqz ipſi iidem pecca. in ꝯſi. iuſt.
.i. vt volũtatẽ dei ſuis preferant volũta
tibus:quod eſt ꝯſi. iuſ. Uel in ꝯcilio alia
lit. iſtoꝝ. i. in ꝯcordi multitudine iuſto-
rũ. et eſt idem ſenſus cũ priori:et accipit
eoſdẽ peccatores ⁊ impios. Uel ita dicit
ſupbis tolli qđ ipſi ambiunt. i. vt iudi-
cent agens de reſurrectione corpis et iu
dicio futuro. q. d. qz ventus ꝓiicit:ideo
nõ reſurg. im. in iu. i. vt iudicent quod
plani⁹ repetit neqz ipſi iidem. pe. reſur.
in ꝯſi. iuſt. i. in iudicio vt cũ eis iudicẽt
Conſiliũ dicit iudiciũ ex ſimilitudine:qz
iudiciũ quaſi in ꝯſilio erit:in quo diuer
ſa peccata diuerſis penis punienť. Uel
ita:vt alios accipiamus ĩpios alios pec
catores. Impij ſunt infideles:idolatrie
apoſtate. qui cũ reſurrgeret nõ iudica-
bunť:quia iam iudicati ſunt. Peccato-
res ſunt falſi chriſtiani. et eſt quia vent⁹
proiicit. Ideo impij. i. penitus infideles
nõ reſur:in iudicio. i. ad hoc vt iudicẽ-
tur quia iam iudicati ſunt. neqz pecca. i.
falſi fideles reſur. in ꝯſilio iuſto. i. vt iu
dicent:ſed iudicabunť tñ. ¶ Nota quia
quattuor ordines in iudicio erunt. Alij
nanqz erunt qui iudicabunt. ⁊ non iudi
cabunť:vt apoſtoli et alij perfectiſſimi.
Alij qui nec iudicabunt nec iudicabun-
tur:quia iam iudicati ſunt. Sententia
eñ damnationis eorũ toti eccleſie nota
eſt:vt infideles. Alij iudicabunť et ſalua
bunť vt mediocriter boni. Alij iudica-
buntur et damnabuntur vt mediocriter
mali. Ideo Job ait. Non ſaluat impios
eť pauperibus iudiciũ tribuit. Grego.
Quia hi qui nequiter opprimunť:ipſi
tunc ſuper oppreſſores ſuos iudices ve-
nienť. Due quippe ſunt ꝑtes electoꝝ ſcz
atqz reproboꝝ. ſed bini ordines eiſdẽ ſin
gulis partibus ꝯtinenť. Alij nanqz iudi
canť et pereunt. Alij non iudicantur et
pereunt. Alij iudicanť et regnãt. Alij nõ
iudicanť et regnant. Iudicanť et pereũt
quibus dominica inclamatione dicitur
Sitiui et non dediſtis mihi potum. Di-
ſcedite maligni in ignem eternum qui.
pa. dia. et angelis eius. Alij vero in
extremo iudicio non iudicanť et pereũt
De quibus propheta ait. Non reſurgũt
impij in iudicio. Et dominus ait. Qui
autem non credit: iam iudicatus eſt. Et
Paulus. Qui ſine lege peccauerunt:ſi-
ne lege peribunt. Reſurgunt vero om-

nes etiã infideles: ſed ad tormẽtũ nõ ad
iudiciũ. Nõ eñ tũc cã eoꝝ diſcutit̃: qui
adꝯſpectũ diſtricti iudicis iã cũ damna
tione ſue infidelitatis accedũt. ꝓfeſſio-
nez vero fidei retinentes: ſed ꝓfeſſionis
opera nõ hñtes: redarguntur vt ꝑeant.
Qui vero nec fidei ſacrã tenuerũt: incre
pationẽ iudicis in extrema examinatio-
ne nõ audiũt. qꝛ preiudicati ĩfidelitatis
ſue tenebris eiꝰ quẽ deſpexerant inuectõ
ne redargui ñ merẽt̃. illi ſaltẽ v̄ba iudicl
audiunt. qui eius fidẽ ſaltẽ verbo tenue
re. Iſti in damnatõne ſua eterni iudicis
nec verba ꝑcipiũt: qꝛ eius reuerẽtiã nec
verbotenus ſeruare voluerũt. Illi lega
lit̃ ꝑeũt: qꝛ ſub lege poſiti peccauerunt.
Iſtis in ꝑditione ſua de lege nihil dicit̃
qꝛ nil legis hr̃e conati ſũt. Princeps nã
ꝙ terrenã rẽpublicã regens. alit̃ punit
ciuẽ interius deliquentẽ. atqꝫ alit̃ hoſtẽ
exterius rebellantẽ. In illo iura ſua ꝯſu
lit: eũqꝫ ſub verbis digne inuectõnis ad
dicit. Contra hoſtẽ vero bellũ mouet: in
ſtr̃a ꝑditionis exercet: dignaqꝫ eius ma-
litie tormenta retribuit. de malo vero ei
us quid habeat lex nõ r̃quirit. Ita ergo
in extremo iudicio: et legalis illũ inuec-
tio ꝑcutit qꝛ ab eo qđ ꝓfeſſione tenuit a
ctione declinauit: ⁊ iſte ſine iudicij inue
ctione punit̃: qui lege fidei nõ tenet̃. Ex
electoꝝ vero ꝑte. alij iudicant̃ ⁊ regnãt
q̇ vite maculas lachrymis tergent. Qui
mala precedentia factis ſequentibꝰ r̃edi-
mentes: quicquid illicitũ aliq̃n fecerũt:
ab oculis iudicis elemoſynarũ ſuꝑduc-
tione cooꝑiũt. Quibus iudex veniens
in dextera ꝯſiſtentibus dicit. Eſuriui et
dediſti mihi m. ⁊c. Alij aũt nõ iudicant̃
et regnant qui etiã precepta legis ꝑfecti
onis v̇tute tranſcendũt. qꝛ nequaqꝫ hoc
ſolũ qđ cunctis diuina lex precipit: iple
re ꝯtenti ſũt. ſed preſtantiore deſiderio
plus exhibere appetũt. ꝙ preceptis ge-
neralibus audire potuerũt. Quibꝰ dñi-
ca voce dicit̃. Vos qui reliquiſtis oĩa:
et ſecu. eſt. me. cũ ſe. ſi. ho. in ſe. ma. ſue.
ſede. et vos ſup. xij. thro. iud. xij. tribus
iſrl̃. Et de quibus propheta ait. Dñs ad
iudiciũ veniet cũ ſenatoribꝰ populi ſui
Et de quibus Salomon. cũ de ſancte ec-
cleſie ſponſo loqueret̃: ꝯtulit dicens. No
bilis in portis vir eius. qñ ſederit cũ ſe-
natoribus t̃re. Hi itaqꝫ in extremo iudi
cio nõ iudicant̃ et regnãt: qꝛ cũ auctore
ſuo etiã iudices veniunt. Relinquentes
quippe oĩa: plus ꝓmpta deuotione exe-
cuti ſũt: ꝙ iuberi gnãlit̃ audirẽt. Spãli
nanqꝫ iuſſione paucis ꝑfectioribꝰ et nõ
gnãlit̃ oĩbus đꝛ hoc qđ adoleſcẽs diues
audiuit. vade ⁊ vende ⁊c. Si eñ ſb̃ hoc
precepto cũctos iuſſio gnãlis aſtrĩgeret
culpa ꝓfecto eẽt: aliquid nos de hoc mũ
do poſſidere. Sꝫ aliud ẽ qđ ꝑ ſcp̃turã ſa
crã đꝛ oĩbus. aliud qđ ſpãlit ꝑfectioribꝰ
impat̃. Hi ergo recte ſb̃ gnãli iudicio ñ
tenent̃: qꝛ et precepta gnãlia viuẽdo vi-
cerũt. Sic cũ nõ iudicant̃ et ꝑeunt: qui
ſuadente ꝑfidia legẽ tenere ꝯtemnũt. ita
nõ iudicant̃ et regnãt. qui ſuadẽte etiaꝫ
pietate: vltra gnãlia diuĩe legl̃ precepta
profitiũt. Hinc ẽ ꝙ Paulus etiã ſpãlia
precepta tranſcẽdens: plus oꝑe exhibu-
it ꝙ iſtõne legl̃ accepit. Cũ tñ accepiſ-
ſet vt euangeliũ predicãs de euãgelio vi
uere: et euãgeliũ audientibus ꝯtulit: et
tñ euãgelij ſũptibus ſuſtẽtari recuſauit:
Cur ergo iſte iudicet̃ vt regnet: qui minꝰ
qđ ſeruaret accepit. ſed maius quo viue
ret ĩuenit. Recte ergo iudiciũ pauꝑibus
tribuit. qꝛ quãto huic mũdo magna hu
militate deſpecti ſũt: tanto tũc acceptis
ſedibus maiore culmĩe poteſtatis excre
ſcũt. Hinc alias dicit̃. Donec iuſticia ꝯ-
uertat̃ in iudiciũ. Iuſticia ergo in iudi
ciũ vertit̃: qꝛ ij qui nũc iuſte atqꝫ irrepre-
henſibilit̃ viuũt: tũc iudicandi potẽtiã
nanciſcunt̃. Hinc: Laudicenſi eccleſie di
cit̃. Qui vicerit dabo ei ſedere mecum
in throno meo: ſicut et ego vici et ſedi
cum patre meo in throno eius. Vin-
cens dominus in throno cum patre ſe-
diſſe ſe aſſerit: quia poſt paſſionis cer-
tamina: poſt reſurrectionis palmam:
claruiſſe omnibus ꝙ poteſtati patris
eſſet equalis iudicauit eiqꝫ ſe non di-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſparem: calcato acculeo mortis innotu-
it: vnde et Marie necdũ ſe credenti patri
ſimilẽ dicit. Noli me tangere: nondum
enĩ aſcendi ad patrem. nobis enĩ in thro
no filij ſedere: eſt ex eiuſdẽ filij poteſtate
iudicare. Quia enĩ iudicij pncipatuȝ ex
eiuſdẽ virtute pcipimus: velut in eius
throno reſidemus: Nec abhorret a vero
ꝙ alias ſup. xij thronos venturos eſſe te
ſtaẜ diſcipulos. hic vero in throno ſuo
ꝓhibet eſſe ſeſſuros. Per thronos quip-
pe. xij. vniuerſale iudiciũ. Per thronos
vero filij ſingulare culmẽ iudiciarie po
teſtatis oſtendiẜ. Vel ita et accipit eoſdẽ
impios et peccatores. q. qꝛ ventus ꝓijcit
Ideo non reſur. in iud. i. vt iudicent in
futuro. hoc ꝯuenit cũ ſecunda ſententia
ſed differt quod ſequiẜ ⁊ ipſi iidẽ pecca.
nõ reſur. in ꝯſi. iu. i. vt iudicati in colle-
gio ſanctoꝝ quieſcant. Vel in ꝯſi. iuſt. in
eodẽ ſenſu. i. in eterno bono quod ſanc-
tis ſequi ꝯſiliũ eſt.

**Quoniam nouit dominus vi-
am iuſtoꝝ: et iter impioꝝ ꝑibit**

Qm̃ no. q. impij nõ reſurgent cũ ſanctis
in iudicio: quia opera iuſtoꝝ deus dili-
git impioꝝ vero nõ. et hoc eſt. Qm̃ no.
ꝛc. vel ſic iunge ẜm p̃mam precedentem
ſententiam. non reſurgunt hic in anima
quia deus nõ approbat eoꝝ opa: nã iu-
ſtioꝛ tm̃. et hoc eſt. Qm̃ nouit dñs viam
iuſtoꝝ vt ſuã et approbat et iter. i. opus
impio. ꝑi. ꝑibit dicit: ꝓ nõ nouit deus.
ſed planius diciẜ. quia hoc eſt neſciri a
deo: quod perire et ſciri a deo eſt. mane
re et eſſe. Pſamus Secundus.

Pſalmus Dauid.

Pſalmus Dauid. Pſalmus iſte ſecun-
dus eſt in ordine ⁊ p̃mus in titulo. vñ in
actibus apoſtoloꝝ p̃mus diciẜ. Titulos
aut Heſdras ꝓpheta pſalmis appoſuit
qui ſunt quaſi claues et ianue pſalmoꝝ.
Per eoꝝ nanqȝ intelligentiam ſubiectoꝝ
pſal. clareſcit ſententia. Licet enĩ in ti-
tulis frequenẜ tangiẜ hiſtoria: vel ponã
tur aliquoꝝ nomina. Vñ ad litt. nõ agi-
tur in pſalmis tñ et hyſtoria myſtice in-
tellecta et nomina ꝯgrue interpretata:
pſalmoꝝ ꝯtinentiã apiunt vt hic vbi po
niẜ Dauid. Qui interpretaẜ manũ forti
vel deſiderabilẜ aſpectu. et ſignificat chri
ſtũ qui vere eſt manu fortis debellando
aereas poteſtates: et deſiderabilis aſpec
tu. i. in quẽ angeli ſancti deſiderãt ꝓſpi
cere. Pſalmus bonam opationem no-
tat. Dicebaẜ enĩ ad lr̃am pſalmus modu
latio que fiebat ꝑ tactum. x. chordaruȝ.
Ita bona opatio que fit ꝑ obſeruantiaȝ
. x. mandatorũ. Et eſt ſenſus tituli talis.
Pſalmus iſte. i. tractatus iſte qui diciẜ
pſalmus quia monet ad bene opanduȝ.
attribuiẜ Dauid. i. Chriſto qui agit hic
de ſe rege. ¶ Intentione monet vt ei ſub
damur. Modus talis. Triptitus eſt pſal
mus. Primo increpat pſequentes et mi
naẜ. et loquiẜ Chriſtus vel propheta.
Secũdo inducit verba chriſti agentis d̃
omnipotenti regno et inenarrabili geni
tura ſua. vbi de diuinitate et humanita
te eius multa diſcim⁹. ibi. Ego aũt. Ter
cio ꝓ his patefactis admonet oĩes hu-
militer obedire ⁊ ſuadet ab vtili ſcȝ ne ꝑ
cant. et ab honeſto: qꝛ beati omnes qui
ꝯfidunt in eo. ibi. Et nũc reges. In cre-
pans ergo pſequentes propheta vel chri
ſtus dicit.

**Quare fremuerunt gen
tes: ⁊ populi meditati
ſunt inania.** Gentes. i. ro
mani milites crucifixores. fremuerunt.
vt fere ſine ratione. Fremere enĩ feraꝝ
eſt. et populi ſcȝ iudei meditati ſunt ina
nia. i. falſa in ſcp̃turis vt de futuro ven
turo adhuc meſſia quẽ expectant. Ipſi
enĩ ſunt pueri Abrahe expectantes cum
aſina vel medi. ſunt ina. i. chriſtũ detine
re in morte. vel me. ſũt ina. ſcȝ ne mun-
dus poſt eũ abiret. et hoc. Quare. i. qua
vtilitate ſua: . q. d. fruſtra qꝛ nõ imple-
uerũt vt chriſtus extingueret.

**Aſtiterunt reges terre et prin-
cipes ꝯuenerunt i unũ: aduer-
ſus dñm et aduerſus chriſtũ eꝰ**

Aſti. q. d. ñ ſolũ ppli et gẽtes. i. mioꝛes
ꝯtra chri. ſurrexerũt: ſȝ etiã ma. qꝛ aſ. q. cũ

mora. Mora ei i hoc notat. Reges terre id ē herodes. et pricipes id ē pilat⁹: po nit pl'le, p ſingulari p ſynecdochen. vl ita. Reges terre ſcȝ herodes prior qui in fātes occidit: et poſterior herodes eiuſdē fili⁹ qui pilato cōſenſit in morte chriſti. Aſtiterūt et pncipes. ſ. ſacerdotū: videlicet annaſ et caiphas ꝯuenerūt i vnū id ē i vnā prauā volūtatē. ſtulta preſūptō Reges terre cōtra regē celi ꝯuenerūt: qd aperit dicens aduerſus dominū id ē patrē. Qui eni cōtradicit filio et patri ꝯtradicit: ideo aduerſus dn̄m. et. i. q adverſus chriſtū ei⁹. i. me ſzm hoc q xpō loqt

Dirūpam⁹ vincula eoꝝ: ꝛ pii/ciamus a nobis iugū ipſoꝝ.

Dirūpamus vincula. q. ipſi ita: ſz o mei dicit chriſtus ne cōſentiatis i morte mea et hoc eſt. dirum. vīcla coꝝ id ē blādicias ꝛ minas. et ꝓi. a no. iu. ip. i. carnaleſ obſuātias et ceremōias ne o̅nent nobis

Qui habitat in celis irridebit eos: ꝛ domin⁹ ſubſānabit eos.

Qui habitat i celis. Sic cōtinua ſcd̄m hanc ſententiā. dirūpam⁹ dixit chriſtus. q qui habitat i celis: aliter ab illo loco. Dirūpam⁹ vincula. licet eni hoc poſſet dici in pſona chriſti vt legimus apt ius tamen illis cōueniūt hec verba que nolunt iugū chriſti ſibi īponi id ē pſecutoribus chriſti. Q. d. chriſtus vel ꝓpheta conuenerūt in vnū reges et principeſ dicentes. dirum. vincula coꝝ id ē ratōnes coꝝ id eſt dei et xpi: vel chriſti et eiuſ diſcipuloꝝ quib⁹ nos ſibi aſtrīgere volūt et proijci. a no. iugū ipſo. id ē legē. Ipſi ita: ſed certe. qui hitat id ē dominus i celis. ſ. ſpiritualibus id ē i ſāctis animab⁹ et angelis irridebit eos q̄ſi buccis vt factum eſt quādo poſitis cuſtodibus ſurrexit. et domin⁹ ſubſā. eos. q. naſo. vt factū eſt qn̄ p mūdū diſpſi ſūt. Irriſio eni fit bucca. ſubſānatō vo rugato naſo atq ꝯtracto exprimit: que tamē ō deo carnaliter nullaten⁹ ſunt extimāda: ſed ē anthropoſpatos. Alit irriſio dei ēvis preſciētie quā dat ſāctis: vt vidētes nomen chriſti futurum in omnibus gentib⁹: et dominatōem ꝓuagaturā in poſteros il los inania meditatos intelligant. ꝛ accipit pro eodem irridebit et ſubſānabit. ꝛ eſt. qui habitat i celis. hoc nō mutat: irridebit eos. id eſt dabit ſanctis ſuis itelligere eos eſſe irridēdos: et iania meditatos. q domi. ſbſā. eos. Repetitio eſt.

Tunc loqtur ad eos in ira ſua et in furore ſuo ꝯturbabit eos

Tunc. id ē preterea. vel tūc ſcȝ qn̄ irridebit loquetur ad eos in ira ſua. anthropoſpatos ē hic. i. hūana ꝑpaſſio: qn̄ qd creatē ē attbuit creatori. Nā ira dei motus ē q̄ fit i ſcā aīa que nouit legē dei cū eā vidȝ a malo hoīe preteriri: p quē motū mlta uidicāt: vt fecit moiſes qn̄ deſcēdēs ō mōte ꝛ vidēs ppl'm añ vitulū ludētez trāſiuit gladio accictus a porta vſq ad portā ꝛ finees qn̄ trāſfixit iudeū ꝛ madianitā turpit cocūtes. et ē lo. ad e. i ira ſ. i. icrepabit et vidicabit i eos: p ſcōs q̄ mouebūt, p pcis coꝝ. poſtea plani⁹ apit dicēs. et i f. ſ. cō. e. vel ira dei et furor ē obſcuratō mētis trāſgreſſoꝝ legis. et ē. tūc lo. ad e: id eſt: excecabit eos. vel ita: vt pti de pn̄ti: pti ō furo legat vſus iſte ſic tē. i. qn̄ irridbit: lo. ad e. p. ꝓphetas ꝟ p ſcptaȝ ſcāȝ. et hoc i i. ſ. i. i ꝯminatione pene. et i furo ꝯtra eos corpe et aīa i fu. ſ. i. i etna pena. vel totū de furo legit ab illo loco. Qui hi. hoc mō. Qui hi. i ce. hoc n̄ mutat ir. e. i. irriſiōe dignos fodȝ eos i furo. poſtea id ſpetit. et do. ſb. e. et tūc. ſ. i furo lo. ad e. q mō tacere videt. dū tolat i i. ſ. et i fu. ſ. ꝯt. c. Ira di et furor n̄ ē pturbatō que ab eo penit⁹ relegata eſt: ſz vis. i. vt⁹ eius qua iuſte uidicat. et ē. i i. ſ. In vtute ſua puniet eos.

Ego autē ꝯſtitut⁹ ſuȝ rex ab eo ſup ſyon montē ſcm̄ ei⁹ predicās preceptum ei⁹

Ego a. hic ē ſcda ptitō. vbi iducit verba xpi agētis ō o̅mpi regno īeffabili gētta ſua vbi mlta diſcim⁹ ō diuitate et humanitate chriſti. Q. illi ita habūt: ſz ego cuȝ pondere. Q. cuius iugū et vīcla vo-

lebāt abijcere. conſti. ſum rex ab eo. ᵛpſe ſup ſy. mon. ſan. ei⁹. i. ſup eccleſiā de iudeis que dicit mons ſanctus: qꝛ prius ſcepit radios fidei. vbi mōtes prius ſuſci piunt radios ſolis: ſecundum illō. Nō ſū miſſus niſi ad oues que pierāt dom⁹ iſrael. predicans preceptū eius. i. euāgeliū. vel illō ſpeciale preceptū. d quo: mādatū nouū do vobis vt diligatis inuicē et nō tantū rex eſt ſup iudeos: ſꝫ etiā ſup gentes. de quibus ꝓbat autoritate pr̄is. quia dubiū erat. et hoc ē. vere etiā ſuper gentes ſū rex. quia.

Domin⁹ dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatē tuā: ⁊ poſſeſſionem tuam terminos terre.

Dominus. ſ. pater dixit ad me. i. ꝓmiſit mihi. et nota. quia pſōa regnātis hic loquit. id eſt. chriſtus vt regnās. vel pſōa regnātis. i. pr̄is. ꝓmiſit hoc mihi. Quid dixit. id ē. promiſit mihi pater. Ecce ego dabo tibi gentes. id eſt. natōnes mundi hereditatē. quas. ſ. excolas tuā. q. que hereditas eſt tua. ſ. qꝛ tu es de⁹. Hereditas dicitur ab hero: eo qꝛ i ea libera poteſtate dominet. et dabo tibi termi. ter. Terminos hic ponit ꝓ eo qō ſupra dixit gētes. ſed hoc planius: vt omnes gētes itelligas: nō pticulā terre: ſed omnē poſſeſſionem. quas ſcilicet poſſideas ad earuꝫ vtilitatem ac ſalutem. et tibi bona fructificent. poſſeſſionem dico tuam. q. dabo tibi gentes: quas tamen vt deus mecum poſſides. et vt ego dem tibi. Poſtula a me. id eſt. obedi patiendo. moriendo vt ſic poſſis poſtulare. Hoc enim quod dicit poſtula. ad ſuſceptioneꝫ hominis. id eſt humane nature ptinet: que pro ſalute hominum facta eſt. ſcilicet quam interpellat pro nobis quod eſt poſtulare. Nō aut dabo tibi gentes hereditatem poti⁹: qꝫ alicui obedienti. quia tu es filius meus per naturam et conſubſtantialis ieffabili genitura. et vere: quia ego coeternus. hodie. id eſt eternaliter genui te. qͥ nō eſt noua: ſed ab eterno generatō. qō dicit hodie genui. etſi poſſet accipi de die illo quo chriſtus ſm hominē natus eſt: quia tamē hodie preſentiā ſignificat et quod eternum eſt ſemper eſt: de ſempiterne generatōne ſapientie dei diuinitus accipitur. Et nota quia in quibuſdam predictorum cōuenit chriſt⁹ cum aliis. Conſtitutus eſt enim rex a deo. ſic et reges terre conſtituti ſūt ab eo. et predicat ſuper ſion: ſic et prophete predicauerūt. Ipſe eſt filius. ſic et iſrael dicitur filius. Unde dominus ad pharaonem dicit ꝑ moyſen. Dimitte primogenitū meū iſrl. Hodie genui te. hoc ſoli chriſto. Ꝟl ꝑ ſion que interpretat ſpecula vl ſpeclatio itelligit eccleſia generalis: que ſpeculat gloriā dei. et eſt mons eminētia virtutū et firmitate. et ē. Ego au. cōſti. ſū r. ab eo hoc nō mutat: ſup ſi. mō. ſā. e⁹. i. ſup ſanctā eccīaꝫ generalē que deū ſpeculat firma et alta i vtutibus. predicās prece. ei⁹. nec hoc mutatur. benedico: qꝛ ſum conſtitut⁹ rex ab eo. Quia domin⁹ dixit ad me. da. t gē. here. ⁊ c. hoc ⁊ ſequētia non mutat. Nota vō qꝛ dicere pr̄is pl'ib⁹ modis accipit. ſ. ꝓ diſponere. ꝓ facere. ꝓ gignere et ꝓ ꝓmittere. hic aūt ꝓ diſponere vel ꝓ promittere pōt accipi. Sequitur.

Reges eos i uirga ferrea: et tāquā vas figuli confringes eos

Reges eos. q. dabo tibi gētes. et merito qꝛ reges eos. i. nō eris tirānus. in virga fer. i. i iuſticia iflexibili: vel i regali poteſtate. et cō. eos ad vitā. tāqꝫ v. fi. i. ſm hoc qꝛ ſūt vas figli. i. lutū. i. quidquid de pctōre limo ꝯtraxerūt ꝯteres i eis. Ꝟl ita: vt parti i bono: parti i malo accipiatur: ſm illō ſimeonis. Ecce hic poſit⁹ ē i ruinā et i rſurrectōꝫ mltoꝝ: vt q iuſt⁹ eſt iuſtificet adhuc. et ē. reges e. i. bonos. in vir. fer. hec ē rgal'ptās chriſti. et ꝯfri. eos. i. peccatores ꝑmittēdo eos ampli⁹ ſordeſcere: qui ſūt tanquam vas figuli. quod et luteū eſt et facile frangitur.

Et nūc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Et nũc reges. Hic ē quarta ptitio: vbi ꝓ his archanis patefactis admonet om̃es humilit̃ obedire: et ſuadꝫ ab vtili ſcꝫ ne ꝑeant: et ab honeſto: qꝛ beati omnes qui ꝯfidũt i eo. Et nota qꝛ ĩ ꝑma pte ꝓpheta loquit̃ ſꝫm quãdã ſētētiã. In ſcd̃a parte chriſt⁹ tm̃. Hic ĩ t̃cia iteꝝ ꝓpheta loquitur poſt chriſtũ ſ̃m quandã ſñam. In ꝑma ergo pte precedit q̃i ꝓpheta .i. ante chriſtũ loquit̃: ſicut ꝓphete añ chriſtuꝫ ꝓphetauerũt. In hoc pt⁹ chriſtũ loquitur q̃i apoſtolus. id ē gerēs figurã apl'orum: qui poſt chriſtũ predicauerũt. Q. d. contritũ eſt lutũ. Et nũc iã ꝯtrito ĩ vobis luto: iã ĩnouati et facti reges .i. iam valētes regere vos. ſcꝫ q̃ iudi. i. dãnatis terrã. i. terrena ĩ vobis. intelligite que dicta ſũt: et ſi ꝑ vos nõ ſufficitis erudi. ab alijs. Et dicit r̃ges ſãctos: et loquit̃ chriſtus vel ꝓpheta. Aliter ⁊ loquit̃ chriſt⁹. Q. d. ita ꝓmiſit mihi pat̃. et o vos facti reges ſcꝫ qui iudi. terrã: hec nõ mutant̃: a ꝑma ſña: nũc id ē ꝑ ea que dicta ſũt intel. quãta facit fili⁹: et ſi ꝑ vos nõ ſufficitis: eru. ab alijs ne aũt inde ſuꝑbiãt ſubdit. Et

Seruite dño ĩ timore: ⁊ exultate ei cũ tremore.

Seruite do. qui nõ ſinit peccare: in timore: vt qui ſtat videat ne cadat: ne v̊o miſera ſeruitus videat̃: addit. et exul. ei. qꝛ timor dñi nõ ē miſerie ſed gaudij: ſed ne iteꝝ ĩ temeritatē cat̃: ſubdit̃ cũ tre. ne ſit negligēs exultatõ. Alit̃ totũ et loquitur chriſt⁹ ad reges terre. Q. d. conſtitutus ſũ rex. Et nũc me ꝯſtituto rege. vos r̃ges qui iudi. terrã: ad l'raꝫ: ne ꝯtriſtemi: ſed itel. et eru. expedit em̃ vobis: vt ſub illo eſtis: a quo eſt itellect⁹ et eruditõ. ⁊ expedit vt temere nõ dominemi: ſꝫ dño omniũ ſeruiatis: et ĩ btĩtudine exultetis. et hoc ē qd̃ ſequit̃. Ser. d. ĩ ti: ⁊ ex. ei c. tremore

Apprehēdite diſciplinã neq̃n iraſcatur domin⁹: ne pereatiſ de uia iuſta.

Apprehēdite etiã ſi fugiat diſci. dei ſ. aduerſa. apprehendite dico: q̃i preſidiũ et munimentuꝫ: neq̃n ira. dñs: dubitatiue dicit neq̃n. Hec aũt dubitatõ nõ ē ſ̃m ꝓphetã: ſed ſꝫm illos qui cũ dubitatõe cogitãt irã dei. vel neq̃n dicit ꝓpter patiētiã dei: qꝛ ĩ hoc ſecl'o diu ſuſtiet. et ne ꝑ. d̃ v. iuſ. id ē chriſto ſblati: vel de opatõe bona: a qua deficere magna pena eſt his qui dulcedinē iuſticie guſtauerunt.

Cum exarſerit in breui ira eius beati omnes qui ꝯfidũt in eo.

Cum exarſerit. Q. di. Apprehendite: ne pereatis: et etiã vt beati ſitis quod plus eſt: quia cum exarſerit modo non ardet cum caſtigat vt pateꝛ: ſed in futuro ardebit: quia nihil patientie erit in breui: quia non ſingula horum ſeparatim: ſꝫ ſimul omnia diſcutiet. vel in breui: quicunqꝫ putant longe futuruꝫ ira eius. id eſt vindicta iniquorum beati erunt omnes qui confidunt in eo. et eſt ſenſus. Cũ exarſerit: id eſt cum venerit vindicta iniquorum: non modo non attinget confidentes in deo: ſed et beati erunt: qꝛ ad regnum ꝑuenient.

III

Pſalmus dauid cum fugeret a facie abſalonis filij ſui.

Salmus dauid cum fugeret a facie abſalonis filij ſui. De hiſtoria ſumpſit eſdras velamen myſterioruꝫ. Legitur enim in libro regum ꝙ abſalon filius dauid: perſequēs patrem ſuum: querebat eum occidere. cui dauid ceſſit cum ſuis: exiens de ciuitate hieruſalem nudis plantis. Intelligens hoc ſibi contingere propter peccatum adulterij commiſſi cum berſabee: ⁊ homicidij de vria perpetrati: ſicut nathan propheta predixerat ei dicens. Nõ recedet gladius de domo tua: et ſuſcitabit deus ſemen tuum contra te. Dum autem abſalon perſequeretur dauid: cõuerſo contra euꝫ exercitu dauid ꝯgauer

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tũ i fugã:atq3 ĩpetu muli duct⁹ ẽ i ramo ſaʒ quercũ.ramis cui⁹ circũnectẽtib⁹ collũ ei⁹.ibiq3 capite ĩtercepto pẽdẽs ab ioab pncipe militie dd̃ infect⁹ ẽ.quo moꝛtuo dauid reſtitut⁹ i regnũ i pace regnauit. Huic hiſtorie alludit titul⁹ de q̃ tamen non agit pſalmus:ſʒ de ſignificato hiſtoꝛie.i. de paſſiõe et reſurrectõe chriſti: Dauid eñ chriſt⁹ eſt. abſolõ fili⁹ ei⁹ iudas eſt:quẽ cũ aliis aplis filiuʒ vocat chriſt⁹ i euãglio dicẽs. Non poſſũt filij ſpõſi ieiunare q̃diu cũ ill' ẽ ſpõſ⁹ a quo iuda chriſtus fugit:cũ illo diſcedẽte ad ſcribas ⁊ phariſeos cũ ceteris aplis i mõtẽ receſſit. Uel poti⁹ tũc ab eo fugit:cum mẽtẽ e⁹ ſapia dei deſeruit: vt tot⁹ eſſet et plene diaboli que deſertio dr fuga.ppt celeritatẽ.vñ ⁊ dñs ei dixit. Quod facis id ẽ.facere moliris.fac citi⁹.i.facies. Et ſicut dd̃ pacẽ exhibuit iiquo filio.ſ.abſalõ qui pꝛecepit pplo eunti ad bellũ ſeruare pueꝝ abſalõ:eoq3 interempto dixit. Quis mihi det vt moꝛiar p te fili mi abſalon. Ita chriſtus iude pditoꝛi:vt i cõuiuio et i oſculo et in alijs.ppter quod bene abſalõ dicit:qd̃ pax pris ĩterpretatur Abba ei pater:ſalẽ pax dicit:iñ abſalõ q̃ſi abbaſalẽ dr.et ſicut abſalõ:ita et iudas ſuſpenſus ĩterijt: quo moꝛtuo chriſtus i pace regnauit:qꝛ in gla reſurrexit. Hoc ergo ĩtelligẽs eſdras.ſ.i illo facto ſignificari myſteriũ reſurrectõnis et paſſiõis chriſti de q̃bus agit pſalmus tituli vba poſuit de hiſtoria.qd̃ idem ⁊ dd̃ p ſpũſanctũ tñ ĩtelligẽs i pſalmi ſerie vbis alluſit hiſtoꝛie. Ps.iſte attbuitur dd̃.i.chriſto qui hic loquit.ps dico agẽs d eo qd̃ figuratũ ẽ:cũ fugerʒ a facie abſalõis fi.ſ.i. de paſſiõe et rſurrectõe chriſti que i illa hiſtoꝛia ſignificata ſũt Et ẽ ps iſte pm⁹ de his qui bꝛeuiter de paſſiõe et reſurrectõe chriſti agũt ¶ Intẽtõ pphete ẽ redarguere eos: et maxie pagãos q̃ nõ putant gloꝛiaʒ maieſtatis poſſe deſcẽdere ad hũilia.i.deũ homĩeʒ fieri.pati.moꝛi. ¶ Mod⁹ talis biptitus ẽ pſalm⁹. Pꝛio ppõit duas partes oppoſitas pꝛeliantiũ a ſilij ex vna pte pſequẽtiũ mltitudinẽ:ex altera chriſtũ oꝛatõne armatũ.et deo ſuſceptoꝛe ſecurum Secũdo finis rei oſtendit.i.reſurrectio que ẽ ↄſũmatõ paſſiõis: vñ ppõnit nõ eſſe timendũ ibi. Ego doꝛmiui. Chriſt⁹ ergo ad pr̃em loquẽs et q̃i admirãs cur tot habeat pſecutoꝛes cum ad ſaluãduʒ venerit:dicit.

III

Domie quid multiplicati ſũt qui tribulãt me: multi inſurgũt aduerſũ me.

Dñe quid ml'.ſũt q.tribu.me. vt de nũero diſcipuloꝝ augeret numer⁹ pſecutorũ.et vt q̃d:q.miꝝ eſt:qꝛ nil mali ab eis pmerui.multiplicati dico.qꝛ ecce mul. inſur.depmẽdo me.i. vt depmãt me:aduerſum me. Et vere.

Multi dicũt aie mee: non eſt ſalus ipſi i deo eius

Multi eñ anime mee inſidiãtes dicunt i rei euidẽtia.i.hoc.ſ.oſtẽdentes verbo ⁊ ope. ⁊ nota ĩtari.mlti pro magno nũero pſequẽtiũ. Quid dicũt:hoc.nõ ẽ ſalus ip.i de.ei⁹.i.meo quẽ ſibi deũ facit. hoc dicunt pſecutoꝛes: niſi.n.reſurrectuꝝ dſparẽt:nec iudas tradereʒ: nec illi occiderẽt.et ẽ ſenſus. Dominus nõ ſaluabit eũ:nec eſt filius dei.

Tu autẽ dñe ſuſceptoꝛ me⁹ es: gloꝛia mã ⁊ exaltãs caput meũ

Tu autẽ domine ⁊c. Pꝛopoſuit multitudinem hoſtiũ contra ſe:hic alteraʒ ptem.ſ.ſuam contra illos oſtendit. Q.d. illi ita: ſʒ tu o dñe verbũ fili etne dei.dicit hõ chriſtus. es ſuſceptoꝛ meus.id ẽ. mee hũilitatis:ñ pſone quidẽ:ſʒ nature humane. homis vero.i.hũane nate ſuſceptio ẽ verbũ caro factũ.i.verbi incarnatõ. Et nota qꝛ loquit d deo a filij oꝛatoris vl' iudicis vl' medici Suſcipit.n. oꝛator reũ vt eũ defẽdat.iudex vo vt pcat. Medicus egꝝ vt curet.ſequit gloꝛia mea. Ecce pcedit augẽdo.tu glo.mea es quia hõ ille ẽ.et de⁹ vn⁹ cũ illo.qui ſuſcipit.i.cũ verbo qui illius homis hũanitatẽ ſuſcepit.et es exal.caput meuʒ.i. meã mẽtẽ:que tãta paſſiõe nõ deponit. hoc mihi merito.quia

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

**Voce mea ad dominũ clama-
ui et exaudiuit me de monte ſã
cto ſuo.**

Voce mea ·i· ſ. voce cordis que ſonat deo
qua moyſes tacens ore: clamabat ad do
minũ: quãdo dictũ ẽ ei. quid clamas ad
me de terra: hac etiã voce clamãs ſuſan-
na: audita eſt. hac inq̃ȝ voce clamaui ad
dominũ ·i· clamor dicit̃ oṙo ꝑpter vim ĩ
tentõis. et exau. me de mõ. ſã. ſ. ·i· i. de me
qui erã ſanct⁹ in quo mons habitat. de
quo eſaias. Et erit ĩ nouiſſimis diebus
mons domus dñi ĩ vertice mõtis ⁊ flu-
ent ad eum omnes gentes et c. Hic eſt la
pis paruus de monte ſine manibus pre
ciſus qui creuit in magnum montem.
et occupauit totam facieȝ terre: ſicut ait
daniel. vel de monte ſancto ſuo ·i· id eſt ꝺ̃
ſua iuſticia. Juſtũ eñ erat vt ĩnocenteȝ
r̃ſuſcitaret: q̃ ꝑ alijs nõ ꝑſe mori ĩvoluit

**Ego dormiui et ſoporatus ſũ
⁊ exurrexi: q̃ dñs ſuſcepit me.**

Ego dormiui. Hec eſt ſecũda ps h⁹ pſal
mi: vbi oſtendit̃ finis rei. id eſt paſſiõis
vnde proponit nõ eſſe timendũ. Q. d. ex
audiuit me: in quo: in hoc. q̃ ego exur-
rexi a morte. et quia domin⁹ ſuſcepit me
in regno ſuo. vnde miſſo ſpiritu confir
mat predicatores: et merito ·i· quia mortẽ
ſponte ſuſcepi. et hoc eſt quod dicit. q̃
Ego dormiui. id eſt paſſiõi me ſponte ꝑ
miſi. et ſoporatus ſum. alia littera. vel
ſomnum cepi ·i· id eſt mors ſubſecuta eſt.
vt a dormitatione tranſitur ad ſomnũ.
Aliter ſcḋm littere ſeriem. Q. d ·i· ſeuiunt il
li contra me. ſed non dormirem niſi vel-
lem. et hoc eſt. Ego: cuȝ pondere pronũ
ciandum eſt: Q. qui tantus ſum dormi-
ui. id eſt iniurijs fui affectus. et ſopora
tus ſum: in corde terre ſepultus. et poſt
exurrexi: quia dominus ſuſcepit me.

**Non tĩebo milia populi circũ
dantis me: exurge domine ſal
uum me fac deus meus.**

Non timebo milia populi. Q. d. iõ q̃
modo ſũ liberatus. Non ampli⁹ timebo
milia populi circũ. me. pendentẽ ĩ cruce
·i· Quãta multitudo crucifixũ circũſtetit
que poſt reſurrectõeȝ nihil ei nocere po
tuit. et vt non timeam exurge domine
non dormienti deo dicit exurge ·i· ſȝ mos
eſt ſcripture ſacre deo attribuere: quod
in nobis facit ipſe. et eſt exurge domine
id eſt fac me reſurgere a morte: qḋ appe
tit ſubdens ſaluũ me fac deus meus.

**Quoniã tu ꝑcuſſiſti oẽs ad
uerſãtes mihi ſine cauſa: dẽtes
peccatoꝝ contriuiſti.**

Qm̃ tu ꝑcuſ. ·i· hoc nõ retropẽdȝ. i. a pre
cedẽtib⁹ ñ ꝯtinuat̃ nec precedẽtis cã hic
reddit̃. nõ ei ꝑpterea ſaluũ facit q̃ ꝑcuſ
ſit: ſȝ iñ ꝯtriti ſũt dẽtes ·i· i. maledica v̇ba
ĩ irritũ ducta. q̃ ꝑcuſſit. et ẽ ſaluũ me fac
de⁹ me⁹ et me ſaluato. cõt̃. dẽ. p. i. male-
dica v̇ba ĩ irritũ ꝺ̃duxiſti: quibus mali
dilacerãt chriſtũ et chriſtianos. vł dẽtes
ſũt ꝑncipes pcõꝝ: q̃ quoſdã ꝺ̃ nũero ſcõ
rũ precidũt et mal̃ ĩcorꝑant: et hoc iñ ẽ.
Qm̃ tu ꝑ. oẽs ad. m. ſ. cã. oẽs etiã hereti
cos q̃ ſũt int⁹ ĩ eccl̃a nobiſcũ: corꝑe qui-
dẽ nõ mẽte.

**Domini eſt ſalus: et ſuꝑ popu
lum tuum benedictio tua.**

Dñi ẽ ſa. ·i· Conuertit v̇ba ad hoĩes. q. et q̃
ita ẽ vt dixi o hoĩes hoc vobis credẽḋ ẽ
q. Dñi ẽ ſalus. Jñ ꝑ eis fit oṙo ad dñm
ad quẽ loq̃t̃ chriſt⁹ ſic. et o dñe bñ. t. ſit:
ſr̃. p. t. i. q̃ ꝺ̃ te ſꝑat ſalutẽ ñ ab alio. Alr̃
ṗõt legi ps iſte vt loq̃t̃ tot⁹ chriſt⁹ hic. i.
·i· eccl̃a et caput e⁹ int̃ ꝑcellas ꝑſecutionũ
ꝯſtituta. et ſcḋm hoc ĩ titl̃o ꝑ dḋ itl̃r eccl̃a
cũ capite ſuo: ꝑ abſalõ ꝑſecutores eccl̃ie
et ẽ ſcſus titl̃i. ps iſte attbuit̃ dḋ. i. eccl̃e
agẽs de hoc qḋ fuit cũ fugeret dḋ a facie
abſalõ fi. ſ. i. a pñtia ꝑſecutoꝝ. Timẽs er
go eccl̃a ait. Do. mł̃. ſ. q̃ ẽ. me. et vt q̃d-
ei v̇e: q̃ mł̃. iſur ·i· xpianũ nomẽ extiguere
cupiẽtes. Mł̃. di. a. m. ñ ẽ ſa. ip. i d. e. alr̃
ꝑſecutores nõ ſꝑarent delere eccl̃aȝ late
pullulãtẽ: Jpſi ita. Tu aũt d. ſ. m. es ·i· q̃
ĩ xpõ hoĩe ſuſcepta ẽ eccl̃a et cũ eo exalta
ta. vñ ſeq̃t̃. et tu es gl̃a mea. e: exaltãs in

celo.caput m.i.chriſtũ.qui primꝰ aſcen-
dit ĩ celũ.merito·qꝫ voce .m.ad do.cla.
hoc nõ mutat̃.⁊ exau.m.de mõ.ſ.ſ.i.de
chriſto vel de iuſticia ſua. Quid ẽ fecit:
Ecce. Ego dor.oli ĩ vicioꝝ torpore.⁊ ſo.
ſũ ⁊ pꝰ exur.ᵛⁱ ſcd̃z illõ. Exurge a mortuis
qui dormis.⁊ illuĩabit ẽ chriſtꝰ: ⁊ hoc
nõ ꝓpter me:ſꝫ qꝛ dñs ſuſ.me.et iõ nõ ti
me.mi.po.cir.me.i.ᵛⁱ gentes que conant̃
extiguere chriſtianũ nomẽ. et vt hoc fiat
exur.dñe.ſ.ᵛⁱ chriſte caput meũ:ĩ cuiꝰ r̃ſur
rectõe ſalꝰ eſt. Vñ ſequit̃.ſal.me f.d.m.et
me regnãte dicit eccl̃ia:ꝑcuſſiſti.ᵛⁱ ꝯfuſio
ne oĩes aduer.mi.ſine cã.et qm̃ ꝑcuſſi.
oẽs aduer.mihi ſine cã:ideo dẽtes pctõꝝ
cõtriui.i.verba maledica vel ꝑncipes.et
qꝛ ita fecit dñs. ergo credite hoĩes ꝙ dñi
ẽ ſa.et o dñe ſuꝑ ppl̃m tuũ ſit bene.tua.
¶ ᵛⁱ Põt etiã legi pſalmꝰ iſte moralit̃ ĩ ꝑ-
ſona vniuſcuiuſqꝫ fidelis:qui a vicijs et
cupiditatibꝰ ĩpugnat̃.et ſ̃m hoc ꝑ dd̃ ac
cipit̃ quilibꝫ fidel̃.et ꝑ abſalõ vicia ⁊ car
nales ꝯcupiſcẽtie. Fidel̃ ergo vicioꝝ pu
gnã ſentiẽs ait. Do.q.ml̃.ſ.q.t̃.me.m.in
ſur.aduer.me. Ml̃.di.a.m.nõ ẽſ. ip.i d.
eiꝰ.ᵛⁱ Coaceruatõe nãqꝫ vicioꝝ ſurrepit ď
ſpatio ſanitatis.q.vicijs ĩſultãtibꝰ aĩe vl̃
etiã diabolo.et angel̃ eꝰ ꝑ ſuggeſtõe s. Tu
au.d.ſuſ.m.es.ᵛⁱ ĩ chriſto·et gl̃a m.et exal.
ca.m.i.ᵛⁱ chriſtũ ĩ celo vl̃ mentẽ meã que
ſuit legi dei et merito.qꝛ vo.me.ad do.
clama.et exau.me de mõ.ſancto ſuo.hoc
nõ mutatur. Ego dormi.et ſopora.ſum.
et exurrexi.et domiꝰ ſuſcepit me. nec hoc
mutat̃. Ideo Nõ timebo milia popl̃i cir
cundantis me.ᵛⁱ hic eſt populus viciorũ
et demonũ. exurge domi.ſal. me fac deꝰ
meus.nec hoc mutat̃. Qm̃ tu ꝑcuſſi.oẽs
aduer.mihi ſine cã.ᵛⁱ Recte hoc ďr de dia
bolo et angel̃ eius ĩ predeſtinatõe.i. ſ̃m
hoc ꝙ a deo predeſtinatũ ẽ de eis et futu
rũ.dẽ.pec.ꝯt̃.i.ᵛⁱ auctores vicioꝝ qui co-
nãt̃ eũ precidere ď chriſti corꝑe:eos.ſ.q̃
ei maledicũt. Dñi ẽ ſa. Cauẽda ẽ ſuꝑbia.
et totũ deo dãdũ.et ſ.po.tuũ bñdi.tua.
id ẽ.ſuꝑ vnũquẽqꝫ noſtrũ.

In finẽ pſalmus cãtici dauid.

In finẽ pſalmꝰ cãtici dd̃.ᵛⁱ Finis duobuſ
modis accipit̃.ſ.ꝑ ꝯſũptõe et ꝑ ꝯſũma-
tõe.i.q̃ndo aliquid deficit.vl̃ qñ ꝑficit̃.
Pro ꝯſũptõe vt cũ ďr.finita eſt candela
vel finita ẽ expẽſa. Pro ꝯſũmatõe vt cuꝫ
dicit̃.finita ẽ domꝰ.finitꝰ ẽ liber.i.ꝯſum
mat.ᵛⁱ In titul̃ aũt pſalmoꝝ ꝑ ꝯſũmati
one accipit̃:et ſignat chriſtũ qui ẽ ꝯſum-
matõ fideliũ ĩ pñti ad iuſticiã. In futo
ad coronã. vel ſignificat plenitudinẽ tẽ-
poris. Vñ apl̃s. Cũ veit ergo plenitudo
t.m.d.f.ſ.fac.ď ml̃.fac.ſb le. Qd̃ aũt hic
habet̃ pſalmꝰ cãtici diligẽt̃ aduertẽdũ ẽ
In titul̃ nãqꝫ pſalmoꝝ aliq̃n tãtũ poni
tur pſalmꝰ.aliq̃n tm̃ cãticũ. Intẽdũ vtrũ
qꝫ ſꝫ diuerſimode. Qñqꝫ.n.cãticũ pſal-
mi.qñqꝫ pſalmꝰ cãtici. ᵛⁱ Heſoras poſuit
eꝰ dr̃ſitatis rõ ſ̃m lr̃az vt liqueat: ſciẽdũ
ẽ:qꝛ qñqꝫ pſalmꝰ an̄ archã ĩ tabernaculo
dñi:ſoliuſ inſtr̃i qd̃ dicebat̃ pſalteriũ ſo
no decãtabat̃:ſine chori voce:qñqꝫ voce
hũana ſine inſtr̃o.qñqꝫ ĩſtr̃o et chori vo
ce. Et qñ vtroqꝫ cantabat̃:aliq̃n precine
bat ſonꝰ inſtr̃i:et acclamabat vox chori.
aliq̃n vox chori precinebat: et inſtrumẽ
tũ ſequebat̃. Qñ ſolo inſtr̃o cãtabat̃:di-
cebat̃ tm̃ pſalmꝰ: qꝛ ps. ad lr̃az ſonus ẽ
inſtr̃i et modulatõ.qñ ſola voce ſie ĩſtr̃o
cãtabat̃ dicebat̃ tm̃ cãticũ. Cãticũ.n.ad
lr̃az ſonꝰ ẽ hũane vociſ. Qñ ĩſtr̃o precedẽ
te et voce ſequẽte: dicebat̃ pſalmi cãticũ
vel cãticũ pſalmi.qñ v̓o chori vox prece
debat et inſtr̃m ſequebat̃: dicebat̃ cãtici
ps. vel ps.cãtici. Qd̃ etſi ſ̃m lr̃az predi-
cta rõe factũ eſſe vidat̃:maxie tñ ꝑ myſte
rij ſignificatõe.ᵛⁱ hac dr̃ſitate ĩ titul̃ vſus
ẽ heſoras:ſicut dd̃ ĩ magno myſt̃io vſꝰ ẽ
predicto inſtr̃o. Ut.n.ſupra diximꝰ ps.
bonã opatõꝫ notat.ᵛⁱ Cãticũ leticiã mẽtiſ
hitã de et̃nis indicat. Dicit̃ itaqꝫ ps.in
quo tm̃ ď bõa opatõe agit̃. Cãticũ ĩ quo
de mentis exultatõe ſoluꝫ tractat̃. Pſal-
mi canticũ vel canticũ pſalmi:vbi ꝑmuꝫ
de bona opatõe:poſtea de mentis iocũ-
ditate agit̃. Cãtici ps vel ps cãtici.vbi ꝑ
mũ ď mẽtis leticia:poſtmodũ ď bõa opa
tõe tractat̃.vt hic.priꝰ.n.dicit ſe exaudi
tũ:et ĩ t̃bulatõe dilatatũ.deiñ ď pẽitẽtia
⁊ ſacrificio iuſticie agit.⁊ ẽ ps iſte ď mo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ribus: quia ad bonos mores nos infor
mat. et eſt ſēſus tituli tal'. Ps iſte qui di
cit' ps. qz monet ad bene opandū. ps di
co cātici: qz agit de mentis leticia: faciēs
mentionē de eterna iocūditate: ps dico
dirigēs nos in finē. i. in chriſtū qui ē fi-
nis cōſūmans in pn̄ti ad iuſticiā: et ī fu-
turo ad coronā. vel in finē. id ē in pleni
tudinē tempis. quia agit de his que fa-
cta ſunt tempe plenitudīs eſt dō ,pphete
' qui hic loquit' ī ſua pſona vel alicuius
pfecti. Intentō monet vt deſerant' falſi
dij: et vana ſcīi. id ē tpalia. Modus tal'
triptitus eſt ps'. Primo exemplo ſui in-
crepat īfideles de falſis dijs et falſis bo-
mis. Scdo ,ppones nouū hoiem: veterē
iubz exuere ibi. Et ſcitote qm̄ ₇c. Tercio
depoſito veteri hoie: nos in ſacrificium
deo iubemur offerre. qz certi ſum⁹ de bo
nis ibi. Sacrificate ₇c. Propheta ergo
redarguēs idolatras. et ab idolatrie ſu
perſtitōne reuocans dicit.

Cum inuocarē exaudiuit me deus iuſticie mee: in tribulatione dilataſti mihi.

Cū iuo. exau. me de⁹ ₇c. Q. d. veſtri dij o
idolatre cū iuocantur nequeūt exaudi-
re: qz nō vere viuūt. ſed de⁹ ſcz dator iu
ſticie mee. i. me iuſtificās. ſcz a quo ē iu-
ſticia mea: exaudiuit me cū īuocarē euz.
id ē cū ſint⁹ ī mēte hn̄s p grāz: vocarē ad
maiorē conferendā. vel ī ſcda pſōa legit'
ſm aliā lrām: que eſt. exaudiſti me. ſic o
deus iuſticie mee exau. me cū inuo. te: id
ſēſus cū pori: et in tri. dila. m. 'id eſt ab
anguſtijs triſticie in latitudinez gaudij
deduxiſti me: qd gaudiū ē de pura pſcia
et ō ſpe vite etne. vn̄ apl's. Gaudem⁹ ī tri
bulatōe ſciētes qm̄ tribulatō operat' pa
tiaz: patia ,pbationē: ,pbatō vo ſpē: ſpes
aūt nō confūdit. qz charitas dei diffuſa
ē ī cordib⁹ nr̄is. Hec dilatatōez cordiuz
generat: anguſtias depellit. hac viri ſā-
cti int⁹ recreant': et ſi extra affligātur q̄ q̄
carēt: ī viſcerib⁹ anguſtiant'. hec ſūt deā
bulatoria ſacerdotū in tēplo ezechielis.

'vnde alibi. Deābulabā ī inocentia cor-
dis mei. ₇ nota mutatōz pſone. A tcia ei
pſōa vbi ait. ex. trāſit ad ſcdā vbi ait di.
m. pri⁹ ei ī dicauit hoib⁹ ſe eē exauditū
Deīn q̄i iā habēs ī corde deū de quo an
te loquebatur ex dilectōe ei famizialiter
loquitur: in quo demonſtrat' cordis di-
latatio.

Miſerere mei. et exaudi orationem meam.

Miſerere mei. Q. miſert⁹ es de iuſticia et
de dilatatōe' Itē adhuc. Miſe. mei cōtra
miſerias hui⁹ vite: vt ī me cepta pficiāt'.
et exaudi orationē meā que eſt de peten-
dis bōis. dicit vir iuſt⁹ ₇ cū ita ō me ſit o

Filii hominuz uſqzquo graui corde: ut quid diligitis uanitatē: ₇ queritis mendacium:

Filij ho. Q. qui vti ratōe debēt. vel filij
hominū tm̄ ſcz ade et eue nō dei. Adā em̄
hō fuit. et non fili⁹ homis: cui⁹ filij ſunt
qui eius imaginez portāt. vos inqz eſtis
graui corde. i. cor vr̄m ſarcina pcto℞ ₇
pōdere īiq̄tatis grauatū ē: quo demergi
tur ī ,pfundū. Iniq̄tas em̄ ī zacharia ,p-
pheta legit' ſedere ſup talentū plūbi. Iō
qz ō pharaone ₇ egyptijs legit' q ſbmer
ſi ſūt velut plūbū ī aqua vehemētiſſima
qz ingranatū erat cor pharaonis et egy
ptio℞' Petr⁹ quoqz q̄i aliq̄d plūbi hn̄s
ſup aq̄s ābulās timuit: ſz pōdere n̄ gra
uatus: aquis nō ē ſbmerſus: ſz extēta ad
eū domica manu ē educt⁹. Dn̄s aūt chri
ſtus ab omi peccati ptagiōe īmunis ſup
aquas intrepidus ambulauit: tanquam
plumbee grauedinis nihil habēs. vn̄ di
cit eſai. Et aſcēdet domin⁹ ſup nubem le-
uem. quia carnem ſuſcepit. nobis cōtra
incentiua viciorum refrigeriū prebentē.
omnis noxie grauedīs liberā. vos īquaz
filij hominū eſ. gra. cor. et vſqzquo erit
iſtud: ' vel. i. ſaltē ī aduētu filij dei. preſē
te vitate ceſſet error noſter. ſequit'. vt q̄d
diligitis. Q. vē graui corde eſtis. qz vos
diligitis' i. voto amplexamini: et queri.
cū labore vani. et menda. id ē idola que
vana ſunt. ſ. a vero eſſe aliena et menda.

cia: qꝛ nō ſūt deus vt dicunť. et vtquid hoc facitis: vel diligitis et queri. vai. et menᵗ. i. terrena que ſunt vana: qꝛ vt vmbꝛa tranſeūt. Oīa eñ ſb̄ ſole ſūt vanitas et ſunt mendacia. qꝛ nō faciūt qđ ꝓmittunt. ſ. beatos. et vtquid: hoc facitis ſcʒ cur đ terrenis que vana ſūt et tranſeūt vultis eē beati: Sola veritas facit beatos. ex qua vera ſūt oīa. Vtquid ergo tpaliū reꝝ amoꝛe detinemi: vtquid tanq̄ʒ ꝓ̄ma extrema ſectamini.

Diapſalma.

Et ſcitote qm̄ mirificauit dn̄s ſanctū ſuū dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū.

Et ſcitote. Diapſalma. Scđa ps vbi poſito nouo hoīe veterē iubet exuere. Et ſciend̄ ꝙ vbi nos habemus diapſalma Hebꝛei hn̄t ſela qđ intꝑꝛetať ſp. et ē ↄfirmatio. et cōmēdatio precedentiū vel ↄſequentiū. In huiꝰ modi vero locis duʒ pſalmi añ archam dn̄i cantarenť: in pſallēdo intponebať ſilentiū: et fiebat quedā verboꝝ inciſio vt q̄ſi ſpāli laude aliud intelligerenť ſequentia ↄtinere q̄ʒ precedentia. Ideoqʒ lxx. intꝑꝛetes magis attendentes ſenſū ⁊ rei oꝛdinē q̄ʒ hebꝛei verbi ꝓpꝛietatē: nō tranſtulerūt ſela: ſed ꝓ eo poſuerūt diapſalma: quo vocabulo ſignificať vocū diuiſio in pſallendo vt pſalma ſit qđ pſalliť. Diapſalma vero intpoſitum in pſallēdo ſilentiū. Sic ſympſalma diciť vocū copulatio in cantando. et certū ē vbicūqʒ diapſalma poniť rei vel ꝑſone fieri variationē. vt hic. Poſt icrepationē infideliū: chꝛiſtuʒ ꝓponit. ꝑ quē deꝰ exaudit dicens. Et ſcitote. ⁊ nō ↄiūctionē in initijs ſolere poī in ꝓpheticis ſcripturis: vt dicta cū viſione que ē in coꝛde ↄiungat. Nā ſepe īuenis ita ceptū. et dixit dn̄s ad illū. et factuʒ eſt verbū dn̄i ad illū. ita hic. Vel ita poteſt ↄiungi cū ſuꝑioꝛibꝰ. q. d. Nolite diligere vanitatē Et ſcitote. quare: Qm̄ mi. do. ⁊c. ſed diapſalma intpoſitū ſic iūgi vetat. ꝓpꝛietas eñ diapſalmatis nō ↄiūctionē inferioꝝ et ſuꝑioꝝ verboꝝ exigit. ſed diſiūctionē: licet hoc pene nuſq̄ʒ ſeruet. Licʒ eñ diapſalma interponať: ſequens tñ cuʒ precedenti littera ↄiungiť. vñ et hic etiā aliter poteſt ↄtiuari littera. q. ꝗ vana ſunt ſcitote. Et etiā ſcitote quē ſequami: qm̄ do. pater mi. ſan. ſu. ſ. chꝛiſtum qui ē ſanctus ſanctoꝝ. i. mirabilē eū oñdit ſuſcitando. et ad dexterā ſuā collocādo. ad quē ↄuerti debetis: ab amoꝛe mūdi. de quo diciť. Cū venerit ſanctus ſanctoꝝ: ceſſabit vnctio vr̄a. Sicut ergo diciť dn̄s dn̄antiū et deus deoꝝ: ita et ſanctus ſanctoꝝ: quia in ſe ſanctus ē et alios ſanctificans. et ꝑ eū dn̄s exaudiet vel uit. me. đ requie etna cū cla. vel rē ad e. ita et vos exaudiet: ſi clamaueritis. ⁊ iđ clamate. ſic digni auditu eritis. ſ. ſi clamaueritis ⁊ feceritis qđ ſb̄diť. ſequiť. n.

Iraſcimini et nolite peccare que dicitis ī coꝛdibus ueſtris: et in cubilibus ueſtris ↄpugimini.

Iraſcimi et no. pe. q. vt. aūt et vos mereamini exaudiri. Iraſcimini et no. pec. i. ſi motus animi ſurgit qui nō eſt in poteſtate vr̄a: nō ei ↄſentiat rō. Venialis eñ ira ē. que nō duciť ad effectū. Et ſciendū: ꝙ pꝛimus motus aī nō eſt in nr̄a poteſtate: ſed dei gr̄a ↄtemꝑare poſſumus. Quod ergo ↄſuetudinis eſt: ꝑmittit. i. nō ꝓhibet. quod culpe eſt. i. moꝛtale: ꝓhibet. q. Iraſcimini. quidē ꝓ̄mo motu: qui eſt iuuicibilis: ⁊ ſi iraſcimini noli. pecca. ↄſentiendo ad effectum ducendo. Hec eadem apoſtolus docet dicens. Sol non occidat ſuper iracundiā veſtram. Quibus verbis innuit: vt peccatum ſit omnino. vel. i. etiā leuiter iraſci. Juſticia aūt eſt iram celeri penitudidine mitigare. vel iraſcimini vobiſmetipſis de pꝛeteritis peccatis et vlterius nolite peccare vel iraſcimini pꝛimis motibus eis reſiſtendo. et nolite peccare. i. ne ducatis ad effectum. Poſt iram remouet etiam ſimulationem dicens. que dicitis labijs et in coꝛdi. ve. dicite ne ſitis de illis de quibus diciť. Populus hic labijs me honoꝛat: coꝛ aūt eoꝝ lon-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ge eſt a me. et i cubi. ve. id eſt in cordib⁹
vr̃is cõpu. dolore penitentie: vt ſeipſa ꝫ
aĩa puniens compungat: ne in dei iudi
cio dãnata torqueaẗ. vel in cubi. ve. cõ.
id ẽ quaſi qbuſdã ſtimulꝭ virtutũ adhi-
bitis excitate vos: nõ ꝑ dolore pctõꝝ: ſꝫ
ad videndã lucẽ chriſti. ſcꝫ non pro irri
guo inferiori: ſed pro irriguo ſuperiori
vt inuiſibiliũ amore inardeſcatis. vꝉ ita
dico. nolite peccare: et ſi peccaueritis cõ
pũgimini per penitentiam. ꝺ his que di
citis i cordibus veſtris id eſt de his que
tractatis i corde vr̃o: que etiã nouit de-
us. id eſt de conſenſu: et ꝺ his que volu
ũtis in cubilibus veſtris. id eſt delecta-
tione carnis: i qua captiua verſatur ra-
tio: vt fera in cubili. vel cubilia ſũt cogi
tationes ferocium: vt de homicidijs ra-
pinis et huiuſmodi. et eſt cõpũgi. ꝺ his
que dici. i cor. veſtris. i. ꝯpũgimi ꝺ atro
ciſſimis cogitatõibus.

Dyapſalma.

Sacrificate ſacrificiũ iuſticie ⁊ ſpate in dño: multi dicũt qs oſtendit nobis bona.

Sacrificate. Dyapſalma. Tercia ps^a de
poſito in precedenti parte homine vete
ri: hic nos in ſacrificiũ iubemur offerre
quia certi ſum⁹ de bonis. Q. d: cõpũgi-
mini. iraſcimi. et Sacrificate id eſt offer
te. nõ animalia: quibus non delectãtur
de⁹. Unde ꝑ eſaiã. Sacrificia veſtra odi-
uit anima mea. ſed ſacrificate ſacrificiuꝫ
iuſticie quod eſt ſpiritus contribulat⁹.
vt ſe puniens homo ꝑ penitentiã mactꝫ
deo. vnde alibi. Sacrificiũ deo ſpiritus
contribulatus: qd̃ bene diciẗ ſacrificiuꝫ
iuſticie. Quid eñ iuſtius q̃ꝫ vt ſuis quiſ
qꝫ peccatis poti⁹ q̃ꝫ alienis iraſcaẗ: ſeqꝫ
puniens ꝑ penitentiã et ſatiſfactõeꝫ deo
offerat. vel ita. Cõpũgimi. et ſacri. ſacri
fi. iuſ. i. opa iuſta facite poſt penitentiã
et lamentũ: quod notat fortaſſis inpo-
ſitũ dyapſalma. ſ. vt de veteri vita trãſe
atur ad nouã: vt ſcꝫ extincto ꝑ peniten-
tiã veteri homine: ſacrificiũ ſꝫm regene-
ratõeꝫ noui homĩs offeratur deo. quis
ſic ſe offert ipſa anima: iã abluta i altari
fidei. diuino igne. i. ſpũſãcto ſuccẽſa: vt
poſt paſcha q̃ndo torrebãt ſpicas igni
confricãtes manib⁹: ſequaẗ pẽtecoſte: qñ
nouos panes de nouis meſſibus offere
bant: quibus ſignificabantur opera iu-
ſticie. Dico ſacrificate: et ſic ſpate in dño
bona eterna. Non eñ hic ea recipietis:
Sed quia vix aliquis eſt qui diligat in
teriora bona: que ſola diligenda ſunt ce
teris autem ad neceſſitatem vtendũ. nõ
ad gaudium perfruendũ eſt. ſubicit. mꝉ
ti dicunt. Q. dico ſperate: ſed multi di-
cunt quis oſtendit nobis bona: ſcꝫ futu
ra: de quibus ipſi dubitant Ideoqꝫ di-
cunt. Quis nouit ſi vera ſunt: aut quis
venit ab inferis: vt iſta nũciaret: Ad qd̃
reſpondens propheta. ſcꝫ quod queriẗ.
Quis oſtendit nobis bona: Oſtendit
breuiter que bona ſunt querenda. ſub-
dens.

Signatuꝫ eſt ſuper nos lumẽ uultus tui domine: dediſti leticiam in corde meo.

Signatum eſt. Q. hoc illi dicunt: ſed iã
o domĩe lu. vul. tui. i. lumẽ gratie tue.
quo reformaẗ imago tua i nobis. q̃ tibi
ſimiles ſumus: eſt ſignatũ ſuper nos. id
eſt impreſſum rationi: que ſuperior vis
anime eſt: qua deo ſimiles ſumus: cui i-
preſſum eſt illud lumen: vt ſigillum cere
vult⁹ ergo dei ratõ nr̃a accipiẗ. q: ſicut
ꝑ vultũ ꝯgnoſciẗ aliqs: ita ꝑ ſpeciẽ rõ
nis ꝯgnoſciẗ de⁹: et ſicut vult⁹ ꝯformita
te ali⁹ alij aſſilaẗ: ita ꝑ rõeꝫ nos dõ ſilẽs
ſumus. ſcd̃m illud. Fecit de⁹ homĩeꝫ ad
ima. et ſimili: ſuã. Hec aũt ratio ꝑ pctm
homĩs deformata eſt: ꝑ quod hõ diſſilis
deo fact⁹ eſt. ſed ꝑ gratiã chriſti rformata
ta ẽ vel repata. vñ apl's. Renouamini
ſpũ mẽtis vr̃e ⁊c. Grã ergo q̃ rnouatur
imago creata hic lumen diciẗ ¶ Triplex
enim ẽ imago. Imago. ſcilicꝫ creationis
Imago recreationis. Imago ſimilitu-
dinis: Imago creationis eſt in qua crea

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tus ē homo.ſ.ratō. Jmago recreatōnis
eſt:ꝑ quaꝫ reformat̄ imago creata.ſ.dei
gr̄a.que menti reparande infundit̄. Jma-
go ſimilitudinis ē:ad quā factus eſt hō
qui factus ē ad imaginē et ſimilitudinē
nō patris tm̄ vel filij:ſed totius trinita-
tis. Per memoriā ſimilis patri.ꝑ intel-
ligētiā filio.ꝑ dilectionē ſpūiſancto.vn̄
meminerī te.ītelligā te.diligā te. Lumē
ergo vultus:eſt gr̄a iuſtificatōnis qua
imago creata inſignit̄. Hoc lumen eſt
totū ⁊ veꝝ hoīs bonū: quo ſignat̄ vt
denarius imagine regis. Homo em̄ fa-
ctus ē ad imaginē dei: quā peccādo cor
rupit:ſed renaſcendo ſignat̄.vn̄ dn̄s in
euangelio. Reddite ceſari que ſunt ceſa-
ris:et que ſūt dei deo: Acſi diceret. Si
cut redditis ceſari ſuā imaginē:ſic aīam
deo:lumine vultus eius illuſtratā et ſi-
gnatā.vel ita:vt ītranſitiue legat̄. Lum̄
vultus tui.i.illumioſus vult⁹ tuus il-
luminās nos.ſ.imago ꝑ quā cognoſce-
ris:nūc in enigmate:in futuro ꝑut es.
Signatū eſt ſu.n.i.ipreſſum aīe nr̄e. Et
dicit lumen vultus:rōnē:qꝛ luminoſa ē
et illuminat hoīem. Et vultus dicit̄.qꝛ
vt predictū eſt:ꝑ eaꝫ videt̄ deus. vel lu
men vultus dicit̄ crux chriſti que nobis
īpreſſa eſt intus et exterius.ſ. in fronte
mentis et in fronte corpis in ſignum re-
gis nr̄i.vt em̄ nūmus impatoris imagi-
nē portat. Jta fidelib⁹ ſigna celeſtis ꝑn-
cipis imprimunt̄.que crux eſt lumen ve-
rū:quia in talibus radiat deus.⁊ ꝑ hoc
lumen dediſti leti. ſpiritualem. Nō fo-
ris ī uanis:ſed intus in corde meo.vbi
hītat de⁹ibi querēda ē letitia. Jntus em̄
ſūt vera ⁊ certa bona que mali nō vidēt
tꝑalia ſectantes de quibus recte ſubdit.

A fructu frumenti. uini et olei ſui multiplicati ſunt. A fructu vel
tꝑe frumenti ⁊c.q.mihi dediſti letitiā in
tus: ſed illi.qui dicūt quis oſtendit no-
bis bona:multipli.ſunt a tꝑe frumenti
vini et olei.i.a tꝑali frumento:vino et
oleo. Vel a fructu fru.vi.et o.quia pu-
tāt ī his eē fruc.i.ꝯſūmatū bonū⁊addit
ſui nō ſine ſignificatōnis cā. et ē referen
dū ad hec tria vt dicat̄.fru.ſui vi.ſui ⁊
olei ſui ad dr̄iam nōndā. Quia ē aliō
frumentū nō ſuū.ſ.panis dei qui de ce-
lo deſcendit. Eſt et aliud vinū.qō letifi-
cat cor hoīs. Eſt etiā oleū dei de quo di
ctū eſt. Jmpinguaſti in oleo caput meū
Et nō ꝙ hec tria magis hūanis vſib⁹
neceſſaria: poit ꝑ oībus diuitijs quib⁹
illi multi qui nō querūt veꝝ bonū mul-
tiplicati ſūt. Qui em̄ nō vidēt regnū ce
loꝝ intra ſe eē:in his multiplicati ſūt:n̄
quidē in veritate:ſed multiplici diſtra-
ctione et erūna. Nō em̄ multiplicatō ſꝑ
vbertatē ſignificat. ſed plerūqꝫ ad mlt̄a
diſtractōnē:cū aīa tꝑalib⁹ dedita ſꝑ ex-
ardeſcit cupiditate: nec vacare poteſt:
ſed multiformi ⁊ erūnoſa cogitatōne di
ſtracta:ſimplex bonum nō ſinit̄ videre.
Jſti ergo inumeris fantaſmatib⁹ diſtra-
cti nō in ſimplicitate cordis querūt ſim
plex bonū:agentes ꝯtra hoc qō precep-
tū ē. Sentite de dn̄o ī bonitate et ſimpli
citate cordis querite illū. Jſta multipli
citas vehement̄ aduerſa ē illi ſimplicita
ti q̄ ſimplex ⁊ veꝝ bonuꝫ querit̄: dē quo
bonus exultat dicens.

Jn pace in idipſū.dormiā et requieſcā. Jn pace in idip.q.dediſti mi
hi letitiā vtiqꝫ de hoc ꝙ ī pace que ē ī id
ip.i.īmutabil̄.dor.ab oī ſtrepitu mūdi
ſecur⁹ et hoc erit cū mortale hoc iduet ī
mortalitatē.et requieſcā.i.fruar vita be
ata.⁊ hoc vere erit qꝛ iā ē ſpes que n̄ ꝯ-
fundit.⁊ hoc eſt quod ait.

Qm̄ tu dn̄e ſingulariter ī ſpe ꝯſtituiſti me. Qm̄ tu do.ſin.vel ita.
Jn pace.q.illi laborāt multiplicari his
tꝑalib⁹. Ego aūt ī pace mētis.dor.hic
oblit⁹ mūdi tēdēs.ī idip.i.ad illō bonū
qō ē idipſū.i.qō nll̄a viciſſitudie ꝯmu
tat̄:ſed ipſū in ſe manēs icōmutabili ꝑ-
hēnitate ꝯſiſtit:et requi.ī futuro.⁊ hoc
vere erit. Qm̄ iā tu do.ꝯſti.me vel hita
re feciſti me ſin.ī ſpe.i.ī vna ſpe q̄ ſin-
gl̄r vnū ⁊ veꝝ bonū ſpat̄:n̄ ī mlt̄iplicita
te ſcl̄i. et ꝑfecto erit qō ſpat̄. Et bn̄ ait
ſingl̄arit̄.hoc ei ait ꝯtra hoc ꝙ illi mlt̄i

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

plicati ſunt a tépore fruméti vini ⁊ olei
Perit eni hec multiplicitas ⁊ ſingulari
tas tenet in ſáctis: de quib⁹ dicit. Mul
titudinis credétium erat cor vnũ et ani
ma vna: in deũ. Secreti enim ab oibus
rebus naſcétib⁹ et moriétib⁹. Amatores
eternitatis ⁊ vnitatis vni deo hre debét

In finem pro ea que conſequi tur hereditatez.

In finez pro ea
que conſequit hereditã. Titulus h⁹ pſal
mi hyſtorie geneſis alludit. vbi legit q
abrahã duos filios hũit. vnũ quidez de
ancilla agar. ſ. hyſmahelem. Alteruz vo
de libera ſara. ſ. yſaac. hyſmale vero ma
ior natu pſequebatur yſaac. dũ luderet
cũ eo. Intelligens igit ſara ludũ hyſma
helis cum yſaac pſecutioné eſſe: dixit vi
ro ſuo. Eice ancillã et filium eius d do
mo: Eiecta itaqꝫ é ancilla de domo cũ fi
lio ⁊ libera cũ filio hereditaté obtinuit.
Ad hãc hyſtoriam videt reſpicere titu
lus. cui etiã quedã verba alludũt. Verũ
non de hyſtoria. immo de ſignificato a
git in hoc ſpalmo. Libera eni ſara que ñ
ſm naturã ſed p dei gratiam peperit: ec
cleſiam ſignificat: que filios ſpũales deo
generat: nõ vi carnis: ſed dei gra. Ancil
la ſignificat ſynagogã que p temporali
bus ſeruit: et totũ corpus maloꝝ qui ſe
cundi ⁊ terrenis abũdantes pſequnt ec
cleſiã et filios eius torḿtis et illuſioni
bus: que tñ conſequit hereditatez etna z
illis excluſis. Et é ſéſus tituli talis Pſal
mus iſte dirigés nos In finé. i. ad heré
ditatem eternã que é cõſũmatio: eſt p ea
libera. i. ſara honoranda. i. agit de eccle
ſia honorãda p liberam ſaraz ſignifica
ta quia hic honorat eccleſia cui haben
da hereditas affirmat: a q̃ emula exclu
dit. vñ ſequit que conſequit hereditaté
nõ ſic ſynagoga. Que eijcitur d domo.
Eccleſia vero é que hereditaté. i. vitam
eternã. i. ipſũ deũ accipit. qui dicit nra
hereditas. Quia ipſe paſcit nos. et cõti
net. et noſquoqꝫ hereditas dei dicimur
quia nos admiſtrat l excolit ⁊ regit. ¶
Intétio pphete é certificare fideles de he
reditate habenda. ¶ Mod⁹. triptit⁹ eſt
pſalmus. Prio agit de hereditate qm
petit. et aſſerit ſibi dari: emulã dicens ex
cludi. Secũdo petit auxiliũ contra ea
que emula igerit ibi domie deduc. Ter
tio premia bonorũ oſtendit. vt ſicut ter
ret pena: ita alliciant premia ibi. Et leté
tur. Hoc modo diſtinguitur hic pſalm⁹
ſm caſſiodorũ. Auguſtin⁹ autem quin
qꝫ facit partitiones hoc modo. Prio o
rat eccleſia: vt audiatur. Secũdo vt in
telligat que impediuut eaz ad videndũ
deum: vel vt ſe exauditam agnoſcat ibi.
Qm ad te orabo. Tercio pmittit ſe fu
turam dei domum. ibi. Ego auté. Quar
to orat iuuari. int⁹ ibi. Deduc me. Qui
to prophetat que pena ſit malis qd pre
mium iuſtis. ibi. Iudica illos. Eccleſie
ergo vocate adeo. trina eſt hic oratio
que orat ſeparari a malicia ſeculi et ad
dominum peruenire ita dicens D.

Verba mea auribus per cipe domine: itellige cla morem meum

Dñe pcipe vba mea. i. oris pſalmodiã
et intellige clamoré meũ. i. cordis affec
tũ quo ad te clamo: quo clamat moyſes
tacés: ⁊ ſuſãna a preſbytis accuſata. In
tellige dico: ⁊ pcipe aurib⁹. i. pñtia tue
maieſtatis. Per qd ait intellige bñ oſté
dit q ſpũal é clamor: nõ vocal qui intel
ligit. Vñ et auris dei: nõ corporeũ iſtru
métũ ſꝫ pñtia maieſtatis diuie accipit.
Vox eni corporal aure corporis audit.
Spũalis vo intelligit. idqꝫ nõ cõgruaz
vboꝝ diſtinctioné: cũ ait. vba percipe:
clamoré intellige. Et qr. ore et corde cla
mo: ideo:

Intende uoci orationis mee: rex meus et deus meus.

Intéde
vocé orõnis mee. Vl exaudi orõné meã
Alia lra. Ecce ter d eodé orauit. orõné
dirigés ad ſcãz trinitaté dicéſ. tu dico qui
es rex me⁹. ſ. chriſte. ⁊ tu qui es de⁹ me⁹
. ſ. pat. Rex eni dr pprie fili⁹ ſm pſue
tudiné ſcripte. ⁊ fortaſſiſ id quia ſm ho
miné vnct⁹ é oleo ſpũali. et bñ pmo po

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nitur rex. quia per eū itur ad patrē. Vn̄
ſēdit et deus meus. et tn̄ non dicit intē-
dite ſed intendeꝰ. quia fides catholica n̄
duos aut tres deos predicat. ſed ipſā tri
nitatem vnū deuꝫ. non ita vt eadeꝫ trini
tas ſimul. aliqn̄ poſſit pater. aliqn̄ filiuſ
aliqn̄ ſpiritusſantus dicit. ſicut ſabellius
credidit: ſed vt pater nō ſit niſi pater: et
filius nō niſi filius: et ſpiritusſanctꝰ nō
niſi ſpiritusſāctus: et hec trinitas. nō ni
ſi vnus deus ſit: qꝛ vere vnus deus eſt.
Vn̄ chriſtus dominus aitꝰ. Ego et pater
vnū ſumus. Vtrūqꝫ audi ⁊ aduerte. vnū
⁊ ſumus. ⁊ a carybdi. et a ſcylla liberabe
ris. Qꝛ eni dixit vnū: liberat te ab arrio
Qꝛ dixit ſumus. liberat te a ſabellio. Si
vnū: ergo non diuerſū. Si ſumus: ergo
et pater et filius. Sumꝰ eni nō determia
te diciẜ de vno: nec vnū de diuerſo. Eru
beſcant ergo ſabelliani: qui dicūt ipſuꝫ
eſſe patrem qui eſt filius: ꝯfundētes ꝑſo
nas. qui et dicti ſūt patri paſſiani: qꝛ di-
cunt patrem fuiſſe paſſū. Arriani v̓o di
cunt aliud eſſe patrē. aliud filiū: nō vnā
ſubām ſed duas. patrē maiorem. filiuꝫ
minorem. Noli hoc dicere tu catholice.
Vna eni eſt ſubſtantia patris et filij. vna
diuinitas. vna coeternitasꝰ. ꝑfecta eq̄-
litaſ. nl'la diſſilitudo. Si igiẜ credis aliū
eē xp̄m a pr̄e: i aliquo tn̄ diſtātē ſc̄m nāꝫ
a carybdi ſabellij euaſiſti. ſꝫ i ſcilleis ſco-
pulis arrij naufragaſti. In medio ergo
nauiga. vtrūqꝫ piculoſū latus deuita. pr̄
pr̄ ē ⁊ filꝰ filius ē. alius pr̄. alius filius
ſꝫ n̄ aliud: Immo hocipſum. qꝛ vnꝰ deꝰ

Qm̄ ad te orabo dn̄e: mane ex audies uocē meā. Qm̄ ad. t. ora.
. d. Scd̄a ps ſꝫ aug.ꝰ Hucuſqꝫ ē oro ec
clie vt audiaẜ. Hic iā ē itellecꝰ eoꝝ q̄ ipe
diūt eā ad videndū deū. l' ad hoc vt ſe ex
auditū eē ꝯgnoſcat. Priꝰ eccleſi aq̄ i pn̄
ti volēs audiri dixit. Exaudi orōnē meā
In quo: ipſā ſuā vocatiōꝫ oñdit: ſꝫ cali-
gās int̓ ꝓcellas hꝰ ſeculi ſentit ſe n̄ vide-
re qđ cupit: ⁊ tn̄ ſperat. Scit āt q̄re n̄ vi
deat: qꝛ adhuc ē ei nox peccatoꝝꝰ. Dicit
ergo. Qm̄ ad te. Q. oraui nec ſū exaudi-
ta: nec tn̄ ꝯſiſtā, imo ad te orabo. O dn̄e
nō nocte peccatoꝝ ſꝫ in mane. ⁊ Qm̄ ad
te orabo. i. quia tantꝰ es ad quē orabo.
mane exaudies vocē meam. nō in nocte
quā peccata fecerunt: ſꝫ ea finita tu vi-
deberis: Mane eſt finis tenebraꝝ: ⁊ initi
um lucis que ſemper creſcat: vt nec inci-
pientes excludanẜ qui ꝯſuetudīe ⁊ amo
re peccādi: diſcedētibus quaſi tenebris:
incipiunt deū videre: ⁊ in eo paulatiꝫ ꝓ
ficiuntꝰ. Et quia nondū exaudita ē: ſꝫ ſe
exaudiendā dicit. Cur ergo priꝰ dixit ex-
audi ⁊ non exaudies: Forſā qꝛ ſupra cla
mauit volens in pn̄ti audiri. et iđ dixit
exaudi. Sꝫ qꝛ in nocte clamauit nō ē ex-
audita: ⁊ qꝛ non ē exaudita: ſentit quid
oporteat trāſire vt audiaẜ. ⁊ iđ ait exau
dies. Vel ſupius exaudita ēꝰ. Sꝫ non in
telligit ſe exauditā qꝛ n̄odū videt audito-
rē niſi tenuerit. Et ē ſēſus. oraui nec ſētio
me exauditā. ⁊ adhuc. Ad te orabo dn̄e:
⁊ Qm̄ ad te orabo mane. Hoc nō muta
tur. ma. exau. vo. mꝰ. i. intellige me ex-
auditam. et in hoc.

Mane aſtabo tibi et uidebo: qm̄ n̄ deꝰ uolēs īiquitatē tu es.
Mane nō ero orariꝰ: ſꝫ aſta. t. ꝑſeuerantẜ
et ꝑ mūdiciaꝫ viteꝰ. nō iacebo i terrenis
querēs i eis beatitudinē. Per hoc eni qđ
ait aſtabo duo notat. mētis directioneꝫ
ad eťna: ⁊ ꝑſeuerātiaꝫ. et videbo. i. ſciaꝫ
qm̄ tu es, ꝓp̄e qui das cūcta moueri ſta-
biliſqꝫ manēs. qꝛ deus es. et iđ nō es vo
lēs iniqui. i. ſciā ꝙ eē deū ⁊ placere īiqui
tatē: nunq̄ꝫ ꝯueniūt. Nō ſingula v̓ba. eſ
dicit ꝙ ꝓp̄e ꝯuenit deo. Itē aſta. t. aſtat
ille deo vt pn̄s qui purus ē. ⁊ hoc mane
mox vt tenebras viciorū deſint. Vel ita
mane aſta. t. nō mutaẜ. et tūc: vide. te.ꝰ
Nō eni videt deū qui terrenis iheret. Sꝫ
qui i mane v̓tutū deo aſtat. Beati enim
mūdo corde: qm̄. ip. d. videbūt. Iđ ma-
ne aſtabo vt videā te. qm̄ tu deꝰ es. n̄ vo-
īiqui.ꝰ. Iniquitas: mēdatiū. homicidiū
dolus ⁊ huiꝰmodi ſūt nox. q̄ trāſeūte fit
mane. vt videaẜ deꝰ. et reddit hic cauſaꝫ
q̄re l' cur mane aſtabit ⁊ videbit. qm̄ deꝰ
n̄ vult īiquitatē q̄ꝫ ſi vellꝫ poſſꝫ ab īiq̄s
videri ſine mane. Vere n̄ vis īiquitatē.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Neq3 habitabit iuxta te malignus: neq3 permanebunt iniuſti ante oculos tuos.

Malign⁹ qui malũ vult ꝓximo. et ſi nõ poſſit nõ habitabit iuxta te. i. non ſic videbit te vt adhereat tibi. vnde ſbdit. neq3 pmanebunt ĩiuſ. Iniuſt⁹ eſt qui non facit quod deb3. añ ocu. tu. i. ante luce3 tuã. q2 oculi mentis eoꝝ ꝓ teuebris peccatoꝝ nõ ſuſtinẽt lucẽ recte intelligẽtie. ⁊ ſi aliquãdo viderit verã lucẽ nõ pmanẽt. quoniã ea amãt que a vero auertũt ⁱ S3 ſi hec nox trãſit: fit eis mãe vbi viðant et inhereãt vitati. Uel ita. Mãeᵃ Mane dicit quãdo incipiet eẽnitas. ⁊ ẽ. Mane aſtabo tibi dñe. et quoniã ad te orabo. hoc nõ mutat. mane. i. in initio eternitatis. exau. vo. meã. et ĩ illo mane ego aſta. ẽ. vt pñs: ⁊ tũc plene videbo: quoniã tu es de. nõ vo. ĩiqui. i. itelligã q ñ placẽt tibi iniquitates. ⁊ vere: q2 tũc Nõ habitabit iuxta te mal. ſed tolleẽ impi⁹: ne videat g. d. et tũc: nõ pma. ĩiu. añ. o. tu. ⁊ ſi hic miam eius habuerũt: qui ſolẽ ſuũ oriri facit ſup bonos ⁊ malos In iuſti ſũt q̃ mala faciũt. vẽ ñ pmaebũt. nã

Odiſti omẽs qui operantur iniquitatem: perdes omẽs qui loquuntur mendacium.

Odiſti omẽs. i. videris odiſſe: dũ ſeparatur a te. Nõ eñ odiũ cadit ĩ deũ: ſ3 odire dicit malos ⁱ quia nõ ſinit manere ĩ ſe omẽs dico qui ope. ini ⁱ nõ dicit qui operati ſũt: ne excludat penitentiã p quã pctõres iuſtificanẽ. ſed qui opan. ĩiquiᵃ et accipit iniquitatem generalit quodlibet a diuinis mãdatis alienũ ⁱ qð opatur ille cui placet. Si vero diſplic3 et ſi cadit: lãgoꝛ nature facit: nõ ipſe facit. Uñ apl'us Iã nõ ego opoꝛ illud: ſed qð habitat in me peccatũ. Sequit. et pdes omẽs: nõ ſolũ opantes: ſed etiã eos qui lo. mẽda ⁱ q2 hoc eſt veritati ꝯtrariũ. Ueritas eñ ẽ ð eo qð eſt. Mendaciũ vo nõ eſt ſbſtantia vel natura. i. nõ eſt de eo qð eſt ſimpl'r ſed de eo quod nõ eſt. Et merito pditur qui declinat ab eo quod ẽ ad id qð nõ ẽ.

Et ſciendũ q2 nõ oĩo idẽ eſt mentiri et mẽdaciũ loqui. Mẽtiri eñ eſt loqui cõtra hoc qð aĩo ſentit quis ⁱ et ſane aliqñ veꝛ dicẽs mentit: q2 contra conſcientiã loquit. Aliquãdo falſũ dicẽs verax ẽ. q2 nõ ꝯtra ꝯſciam loquit ⁱ Mendaciũ vero eſt falſa ſignificatõ vocis cũ itentõe fallendi. vt ergo mendaciũ ſit neceſſe eſt vt falſitas ſbſit: et cõtra cõſcia3 dicat. hoc aũt quod hic ait nõ generaliter de omĩ mẽdacio accipiẽdũ eſt. ſicut nec illð. os qð mentit occidit aĩam. Sũt eñ tria genera mendacioꝝ ⁱ Nã ſunt mẽdacia que dã ꝓ ſalute: vel cõmodo alicu⁹: nõ malicia: ſed benignitate dicta. vt obſtetrices ĩ exodo feciſſe legunt: que dixerunt pharaoni falſũ ꝓ filijs hebreoꝝ ſeruatiſ Hec aũt mẽdacia nõ re ſed dolo vl' ĩdole laudant. i. qui ſic mẽtiunt. nõ mendaciũ ĩ eis: ſed dolus. i. prudẽtia vel indoles laudat. q2 qui ſic ſolũmõ mentiũtur merebunt aliquãdo ab oĩ mendacio liberari. Eſt etiã aliud mẽdacij genus qð fit ioco qð nõ fallit. ſcit. n. ille cui dicit cã ioci dici. et hec duo genera mẽdaciorũ nõ ſunt ſine culpa. ſed nõ cũ magna. Perfectis aũt nõ ꝯuenit mẽtiri: nec etiã ꝓ tpali vita alicuius ſeruãda. cu⁹ morte nõ occidit aĩa ſua. i. iuſti tacẽtis. vel alterius. i. occiſi. licet aũt eis ſi nõ falſũ dicere veꝛ tacere. vt ſi quis nõ vult hominẽ ad mortẽ ꝓdere. veꝛ taceat ſed nõ falſũ dicat. ne ꝓ coꝛpe alterius aĩa3 ſua3 occidat. Nõ eſt eñ culpa veꝛ aliquãdo tacere. vt ⁊ dñ⁹ ĩ euãglio oſtẽdit diſcipulis ſuis dicẽs. Mlta habeo vobis dicere que ñ poteſtis poꝛtare mõ. Illð aũt vbi ñ ẽ duplex coꝛ: ñ dẽt dici mẽdaciũ. vt ſi vbigr̃a. Si q̃s ꝯmẽd3 mihi gladiũ et ꝓmittã fodere poſcẽti: ſi furẽs poſcit nõ dẽo fodere ne ſe vl' aliũ occidat. iõ ñ ẽ hic duplex coꝛ. q2 cũ ꝓmiſi fodere: nõ cogitaui furẽtẽ poſſe r̃petere Si q̃s ergo oĩa mdacia vitãe ñ põt. vl' ſola h⁹ necitatis hẽat mẽdacia. vt etiã ab iſtis ſi ſola r̃maſerit: liberari mereat. et ſpũſſci robur accipe: quo quicq ꝓpetiẽdũ ẽ ꝓ vitate ꝯtenat ⁱ Terciũ vo geᵃ mdacij ẽ qð ex malignitate et duplicitate ꝓceð qð oĩb⁹ ſũmope ca

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uendū eſt. Sequit.

Uirum ſanguinum et doloſū abominabitur dominus.

Uir ſan. i. homicidā. idē repetit qd̄ ſu
pra dixit: ibi. Qui opant iniquitatē. et
doloſū. ſ. qui decipit vicinū. Hoc eſt
qd̄ ſupra dixit. Qui loquunt mendaciū
Hos inquā do. abo. i. exheredabit. So-
lent enī abōinati dici exheredari. Eccl'ia
āt q̄ ꝯſequit hereditatē exultat i ſpe dicēſ

Ego autem i multitudine miſericordie tue. Ego āt. Tercia ps ꝫ
aug. vbi eccleſia ſe ꝓmittit futurā dei
domū: ꝛ nūc ꝓximare in timore añ fu-
turā ꝯſūmatiōꝫ que expellit timorē. Q.
maligni ꝛ iiuſti nō ꝑmanebūt añ oculoſ
tuos. Ego autē in mul. mi. tue. i. nō meiſ
meritis. ſꝫ multa miſericordia tua.

Introibo in domum tuā adorabo ad templum ſanctū tuum in timore tuo.

Introibo in do. t. celeſtē. Uel multitu-
do miſericordie dei ē multi ꝛ ꝑfecti ſāc-
ti: quos nūc parit eccleſia cū quibus di-
cit eccleſia Introibo. et ē. Introibo i mlt
titudine mīe tue. i. cū multitudine ho-
minū ꝑfectoꝝ ꝛ beatoꝝ qui tales ſūt. ex
miſericordia tua. Intro. i do. t. celeſtē.
vt lapis in edificiū. Hic notat libere ſa-
re. i. eccleſie ꝛceptio. ſicut ſupra ācille ex
cluſio. vbi dictū ē. Nō habitabit iuxta
te malignus. ꝛc. In hoc introitu ꝑfec-
tio ē: p hoc ītroibo. q2 adorabo ad tem-
plū ſanctū tuū celeſte. i. ꝓpe templum
nō in tēplo: cui opibus bonis et orōni
bus appinquo: orās vt ſim in eius edi-
ficio. Hoc dicit de ꝓgreſſu qui ē prius
q̄ꝫ det ꝯſūmatio. adorabo dico: in ti. t.
qui ē magnū preſidiū ꝓficiētibus ad ſa
lutē: ſꝫ ꝑuenietibus foras mittit. Non e
nim timēt iā amicū: quibus dictū ē. Iā
nō dicā vos ſeruos. ſꝫ amicos cuꝫ. ſ. ad
id qd̄ ꝓmiſſū ē ꝑducti fuerint.

Domine deduc me in iuſticia tua: propter inimicos meos dirige in conſpectu tuo uiā meā.

Dñe deduc me. Qrta pars ꝫm aug. vbi
eccleſia ꝓficiēs int i pedimēta orat iuua
ri itus: ne līguis doloſis auertat. Scōm
caſſiodoꝝ ē hic. ſcda ps. vbi eccleſia pe
tit auxilium. ꝯtra ea que emula ingerit.
Uñ ipſa ꝑibit. Q. d. introibo: adorabo
ſꝫ nūc ꝯtra aduerſa. O dñe ded. me. i. fac
me ꝓficere. Deductio enī ꝯuēit ꝓficiēti.
p hoc declarat ſe i ꝓfectiōe eē. i. i ꝓfectu
ad ꝑfectionē nōdū i ipſa ꝑfectiōe. Deduc
dico. i iuſti. t. q̄ penitētes ꝛ ſupplices re
cipis. ñ i iuſticia hoīs. i. que hoī videt
iuſticia: vbi malū ꝓ malo dat. qd̄ videt
iuſticia hoiuꝫ. q̄ de9 nō facit: q2 ꝛ ſi pūit
ñ ſuū malū iſert. ſꝫ ſuis mal' eos reliq̄: i
id qd̄ elegert expellēs eoſ. Hō vō cū pu
nit: malo voto hoc agit. Et iō ipſe prior
malus ē. dū pūire vult malū. Deīde cāꝫ
ſuppōit. q̄re debeat deduci. ꝓ. ini. m. cō
fūdēdos. l' ꝯuertēdos: ꝛ di. vi. m. Qua
it ad te i ꝯſpec. t. i. i ꝯſcia: vbi hō aliqſ
ñ videt. ſꝫ tu ſoluſ: cui hoī laudāti vl' vi
tuꝑāti nō ē credēdū: q2 ñ videt i ꝯſcia. i
q̄ it ad deū dirigit. Iō ſbdit. Qm̄ ñ ē i
o. e. v. ꝛc. Ul' ita ꝫ aliā lrāꝫ. vbi etiā di-
ſtiguit lr̄a ſic. ꝓ. ini. m. qui iſidiāt mihi
dirige. i. oñde. vi. t. precepta tua i ꝯſp.
. t. vt pre ocul' hēaꝫ ipſa precepta: ꝛ p ea
me regas. ita: vt i hereſiꝫ ñ declinē. l' ad
dexterā ꝓſpitatis l' ad ſiniſtꝝ aduerſitatiſ
ſꝫ regia icedā via q̄ xpus ē qui dicit. Ego
ſum via vitas. ꝛ vita. Sequit.

Qm̄ ñ ē i ore eoꝝ ueritas cor eoꝝ uanū ē. Qm̄ ñ ē. Q. d. dirige. ꝛ ē
neceſſe ē: Qm̄ ñ ē ve. i o. e. ſ. iimicoꝝ me-
oꝝ: quoꝝ iudicio ñ ē credēdū. ꝛ iō ad ꝯ
ſciāꝫ vbi de9 videt fugiēdū ē. Nec miꝝ ſi
vitas i ore eoꝝ ñ ē: q2. c. e. va. ē: ꝛ ex abū
dātia cordis os loquit. va. ē. c. e. q2 cor
eoꝝ fallit ō peccato: putās q̄dā peccata
ñ eē peccata: ꝛ aliq̄ eē pecēm qd̄ ñ ē pec-
catū: ꝛ ō pena peccati: q2 promittūt ſibi
īpūitatē. Et ñ mō ñ ē ve. ī ore. e. Sꝫ etiā

Sepulchꝝ patēs ē guttur eoꝝ linguis ſuis doloſe agebant.

Guttur eoꝝ ē ſepul. pa. i. ꝯꝑabile ſepul-
chro patēti: quia fetida promūt ad cor-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

rumpendū alios:quib⁹ ſi nō ꝓficiūt:lin
guis ſuis.i.malis.doloſe age.ſi eni apte
nō poſſunt decipe.doloſe agunt ſub ſpē
veri falſa inducētes:Et nō ꝙ ait agebāt
quia nō modo moliūt̃ dolos.ſꝫ efficiūt
cū alios ſeducūt.vel ita.Guttur e.eſt ſe/
pulchrū.ꝓ voracitate:ꝓ qua adulan
do mentiunt̃.et addit.patēs quia ſp hi
at illoꝝ voracitas.vt ſepulchrū patens
recipiēdis cadaueribus paratū.vel ita.
Guttur e.eſt ſepul.pa. Quia mendaces
blāda adulatiōe ad ſe trahūt hoīes.et ſi
bi ſimulādo deuorant:quibus mortuiſ
ipſi ſūt ſepulchra.Sequit̃ lin.ſ.do.age
bant.hoc non mutatur.

Judica illos deus.

Judica.ꝛc̃.Quinta ꝑs.ſ.aug⁹.ꝛ eſt hic
ꝓphetia q̄ predicit̃ que pena ſ.t mal̃:qd
premiū iuſtis.Nō eni hic ē optatio.ſed
videt ꝙ futurū eſt ſcilicet iuſticiā di.Q.
d.ꝛ quia tales ſūt o deus iud.il.nō op
tat ſꝫ qd futuꝝ ē predic̃.Judica dico ſic

Decidant a cogitatiōibus ſu/is ſcd̃m multitudinē impieta tum eorum expelle eos:qm̄ ir/ritauerunt te domine.

Decidāt a cogi.ſu.i.fruſtrent̃ opīonib⁹
ſuis.Decidit eni qui ſpe ſua fruſtrat̃.vl̃
ſic.Decidāt.i.fruſt.dānent̃.et hoc a co
gitationib⁹ ſu.i.teſte conſcie eoꝝ et accu
ſante eos.ita decidāt.expel.eos.Qui ſi/
bi vident̃ intromiſſi.ſcd̃m multitudinē
impi.eoꝝ.i.vt longe merent̃ multe im
pietates eoꝝ.pelle eos ab hereditate eter
na:que vidēdo deū poſſidet̃.Naꝫ ſcd̃m
quātitatē ꝛ q̄litatem peccatoꝝ expellent̃
plus minus ve.Jdeo expelle.qm̄ irri.te
o dn̄e.vel amaricauerūt te.i.peccādo te
cibū veritatis ſuauē:ſibi amaꝝ fecerūt.
Panis eni qui de celo deſcēdit:qui in ſe
dulcis ē:et vita egris:ita amarus ē ꝑ pec
cata.vt ſuſtinere nō poſſint.

Et letētur ōs qui ſperāt i te i e/ternū exultabūt ꝛ hitabis i eis

Et letent̃ oēſ.Tercia ꝑs eſt hic ſcd̃m caſſi
odoꝝ.vbi p⁹ retributiones maloꝝ ſub
dit premia bonoꝝ:vt ſic̃ fret pena ita al
liciāt premia.Q.illi decidāt.Et euerſo
letēt̃ in futuro de hita hereditate oīs qui
mō ſpe.in te.quib⁹ guſtātib⁹ ſuauis es.
vn̄:guſtate et videte.q.ſu.ē do.Dico le/
tent̃:ꝛ nō dubie dico:q꞉ exul.inet̃.nō tē
peralit̃.Vn̄:exultabūt.Ecce.et.i.q꞉ hita
bis i eis.hic ē et̃na exultatio eoꝝ:cū tem
plū di fiēt iuſti.ꝛ erit gaudiū ipſoꝝ ipſe
incola eorum.

Et gloriabūtur i te omnes qui diligunt nomen tuum qm̄ tu benedices iuſto.

Et tūc oīſ qui dili.no.t.glo.in te:tanq̄ꝫ
hn̄tes ad fruendū qd diligūt:que ē here/
ditas et̃na.de q̄ intitulat̃ pſalm⁹.id glia
bunt̃.qm̄ tu benedi.iuſto.i.bn̄dictionē
et̃nā dabis iuſto.Bn̄dictō ē gl̃iari i deo
et hitari ab eo:ſꝫ q꞉ hāc precedit vocatō
que ē gr̃e:ſubdit.

Domine ut ſcuto bone uolun/tatis tue coronaſti nos.

Dn̄e ut ſcu.bo.vo.t.coro.n.i.bona vo/
lūtas tua q̄ nos vocaſti:nobis ē vt ſcu/
tum contra inimicum quo protegamur
et ipſa eſt.vt victoria arma:quibus ex/
pugnatur inimicus.Nam bona volū/
tas dei precedit noſtram bonam volun
tatem:vt vocet ad penitentiaꝫ.et hec ſūt
arma quibus vincitur inimicus.hoc eſt
ſcutum contra eum qui in tribulationi
bus:et tentationibus ſuggerit deſpe/
rationem.et eſt ſenſus.Bona voluntas
tua qua vocas:protegit nos:et vincere
facit et accipitur totum de preſenti.Vl̃
ita.vno verbo iudicat beneficia dei pre/
ſentis et futuri temporis:cum ait.vt ſcu
to.bo.vo.t.et cetera.et accipitur partiꝫ
de preſenti:partim de futuro.Scutum
eni qd a rotunditate dicit̃.et eſt rotūdū
i patria dauid:Duo fac̃:q꞉ corp⁹ mūit
ꝛ caput corōat.Jta gratuita di volun/
tas que nos vocat ē defēſio hic ꝯtra oīa
ꝛ i futuro corōa.vt clipe⁹ capiti aptat⁹
Corona ē coroi defēſio.et ē.Dn̄e co.nos
vt ſcu.bo.vo.t.i.bō volūtas tua i p̄nti
nobis eſt vt ſcutum i futuro vt corona

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In finem pſalmus dauid, ꝓ octaua. Octauã dicũt aliqui aduentũ dñi ad iudiciũ: qꝛ venturus ẽ dñs ad iudicandũ viuos et mortuos poſt. vij. milia annorũ vt aiunt: ſꝫ nulli hoc tp̃us notum eſt. vt dñs dicit in euãgelio. De die autẽ illa ⁊ hora nemo ſcit: neqꝫ angelus: neqꝫ filius niſi ſolus pater. ⁊ ap̃lus ait. Dies dñi tã q̃ꝫ fur ita in nocte veniet. Filius ãt dicitur neſcire: nõ ꝙ apud ſe ipſe non nouerit: ſꝫ qꝛ neſcire faciat eos quibus nõ expedit hoc ſcire. Vñ: quorundã nimirũ temeraria videt̃ preſũptio: q̃ ãnis ꝯputatis certiſſime ſꝑant poſt. vij. milia annoꝝ: diem dñi futuꝝ. Potius ergo octauus dies dicit̃ dies iudicij: qꝛ oĩa tp̃a vij. dieꝝ repetitione voluunt̃. poſtq̃ꝫ erit ille dies: qui nullã habet varietatẽ. Vel iõ dies iudicij dicit̃ octauꝰ. qꝛ poſt duas vitas futurus ẽ. ſ. carnalẽ et ſpũalem. Due enĩ vite ſũt. que in p̃nti agunt̃ Una eſt ĩ delectatiõe carnis: que ꝑtinet ad corpus qḋ ẽ exterior et vetus hõ: cui datũ ẽ vetus. t. ſ. viuẽti ſc̃m corpus. in q̃ vita regnauit mors. Altera v̉o vita pertinꝫ ad animũ: qui ẽ nouꝰ hõ regeneratꝰ ꝑ chriſtũ. Ad corpus ãt ꝑtinet q̃ternarius: qꝛ ꝯſtat ex. iiij. elemẽtis: et. iiij. q̃litatibus afficit̃. ſ. ſicca: hũida: cali. fri. et q̃tuor tp̃ibꝰ ãni ãminiſtrat̃. v̉e: eſtate: autumno: hyeme: Ad aiaꝫ v̉o ꝑtinet ternarius, ꝓpt̃ triplicẽ vim aĩe: que ẽ rõnalis iraſcibilis: ꝯcupiſcibil̃. Peracta igit̃ vtraqꝫ vita: q̃ſi ſeptenario numero tranſacto: vẽiet octauꝰ dies iudicij: vbi cuiqꝫ ꝓ meritis reddet̃. Vñ timẽs eccleſia et penitens: hic orat. et eſt ſenſus tituli. ¶ Pſalmus iſte qui dicit̃ pſalmꝰ eo ꝙ monet ad bñ agendũ: dirigẽs nos. ĩ finẽ. i. ĩ chriſtũ: qui ẽ ꝯſũmatõ fideliũ. ĩ p̃nti ad iuſticiã. ĩ futuro ad coronã. attribuitur dauid. i. penitẽti qui hic loquit̃ penitẽs ⁊ timẽs ꝺ peccatis ſuis. pſalmus dico ꝯpoſitus: ꝓ octaua. i. pro metu iudicij. Octaua ẽ aduentus dñi: ĩ quo peccator timet argui: et iõ penitet. et ẽ iſte pſalmꝰ p̃mus oĩuꝫ p̃nialiũ pſalmoꝝ. Qui ſc̃. vij Jõ: vt oñdat̃ ꝑ ſeptiformẽ ſpm̃ poſſe deleri: Quicquid ĩ ſeptenario hꝰ vite ꝯmittit̃. Et qꝛ. vij. ſũt modi precipue remiſſiõis quibꝰ peccata delẽt̃. ſ. baptiſmꝰ Elemoſyna. Martyriũ. Cõuerſio fr̃is errãtis. Remittere ĩ ſe peccãti. Fletus ⁊ ſatiſfactio pro peccatis. Cõicatio corpis ⁊ ſãguinis dñi. Hoꝝ p̃nialiũ pſalmoꝝ tal̃ ẽ forma: qꝛ a lachrymis et amaritudine penitudinis ĩcipiũt: et ĩ certitudĩe venie t̃minant̃. ¶ Cõceſſio quoqꝫ ꝺprecatiua ẽ hic: vbi peccatũ ꝯcedit̃ et venia poſtulat̃: Que licet apud iudices ſeculares locũ nõ habeat: apud deũ tñ multũ valet cui placꝫ peccati ꝯfeſſio et dãnatõ. ¶ In tẽtio monet ad p̃niaꝫ. ¶ Modus q̃tuor ſũt ꝑtitiões. Prĩo ẽ exordiũ: ĩ quo captat bẽiuolẽtiã a ꝑſõa iudic̃ ꝑ eiꝰ ꝑtãtẽ et a ſua ꝑſona: ꝑ ĩfirmitatẽ ſuã. Itẽ a ꝑſõa iudicis per conſuetudinem parcendi: qꝛ non vult a mortuis ſed a viuis rogari. Scd̃o exponit erumnas penitẽtis. ibi. Laboraui. Tercio oſtendit ſe correctuꝫ vt ſepet̃ a malis. ibi. Diſcedite. ⁊c̃. Qr̃to ꝓ inimicis conuertendis orat. ibi. Erubeſcant. ⁊c̃. In ꝑerſona ergo penitẽtis in iudicio pũiri metuẽtis orat: dicẽſ. O:

Domine ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripias me.

Dñe ne ĩ fu. t. a. m. Furor idẽ ẽ ex greco qḋ ira. Vñ ⁊ hic varie dicit̃. Nã in alijs codicibꝰ p̃us ĩuenit̃ furor: poſt ira. In alijs ꝯuerſo. Prius ira deĩde furor. In alijs v̉o ꝓ furore ĩdignatio põit̃. ſiue bil̃ alia lr̃a. ¶ Eſt ãt ira l̃ furor motꝰ aĩ: ꝓuocãs ad penã ĩferẽdã. Qui tñ motus ĩ deũ ñ cadit. ꝺ quo ſcptuꝫ ẽ. Tu ãt dñe v̉tutũ cũ trãquilitate iudicas. Qḋ ãt trãquillũ ẽ: ꝑturbatũ ñ ẽ. Nõ ergo ĩ deũ iudicẽ cadit ꝑturbatõ. Sꝫ furor eiꝰ idẽ accipit̃ qḋ ira. ſ. iudiciũ: quo mal̃ q̃ſi iratꝰ videbit̃ ⁊ velut furibũdꝰ. Argui ãt ⁊ cõripi: diuerſa ſc̃. Nã argui grauiꝰ ẽ q̃ꝫ accuſari. Vñ ſi dãnatõ timet̃. Cõripi v̉o mitiꝰ ẽ. i. emẽdari. l̃ erudiri. Arguũt̃ ergo ĩ iudicio. i. dãnabũt̃. qui ſine fidei fũdamẽto ſc̃. Emẽdabũt̃ v̉o. i. purgabũt̃ qui ſuꝑ fũdamẽtũ illud ligna ſtipulã edifica-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uerūt. Iſte ergo nolēs eſſe inꝉ eos qui ar
guenꝉ vel corripienꝉ: ſciēs horrēdū eſſe
incidere in manꝰ dei viuētis: orās dicit.
o Dn̄e qui potēs es. hic ſeca: hic vre me
ꝫ ī fu. t. vel indignatione. t. i. in futuro
iudicio vbi malos dānabis: ne arg. m.
. i. q̄ſi dānandū ↄuicas. neqꝫ etiā corri.
qͦ minꝰ ē me. q̄ſi caſtigandū in ira. t. i. ī
iudicio. ᷑ Q. d. hic ſana me: ne ibi opus
ſit. Ubi enī ſanitas ē: nec mors metuēda
eſt. vrētis. aut ſectātis medici manꝰ. Un
de ſubijcit.

**Miſerere mei domīe qm̄ infir-
mus ſū ſana me domīe qm̄ cō-
turbata ſunt oſſa mea.**

Miſerere mei. d. Q. dico ne arguas. ſed
potius o d. miſe. in hac vita mei miſeri.
et opus ē: qm̄ infir. ſ. ᷑ natura et vitio. a
deo: qꝛ iuſticiā ſuſtinere nequeo. ⁊ nō pa
rū ſū infirmus. ſꝫ vſqꝫ ad oſſa ꝑuenit in
firmitas. i. ad robur aīe. ⁊ hoc valde. et
hoc ē qͦ ait. vere ſū infirmꝰ. qm̄ ↄtur. ſē
o. m. i. ᷑ fortitudo aīe. Deinde ſequiꝉ ex-
poſitio oſſiū: cū ait.

**Et anima mea turbata eſt ual-
de: et tu domine uſquequo.**

Et aīa. m. ecce oſſa. tur. ē. et hoc valde. et
qꝛ ita morbū tibi ōtego ſana me. o dn̄e. ᷑
Q. cura me. vt ſapiēs medicus: qꝛ ego e
grotus ſū. tu medicus. ego habeo īfirmi
tē ⁊. tu ſanitatē. Ego ſū infirmꝰ ꝓ pecca-
to. ᷑ tu ſana ꝑ miſericordiā. ora vt ſanes
et tu do. differs: ſꝫ vſquequo: ᷑ Innuit i-
ſte ſe diu luctari cū vicijs. Nō eſt āt cru
delis dilatio dei: ſꝫ ideo differt: vt ꝑſua-
deat aīe. ᷑ i que mala ſe precipitauit. ⁊ iō
etiā qꝛ nō dum hic tā ꝑfecte orat vt dica
tur ei. Adhuc te loquēte dicam. ecce ad
ſū. ᷑ Et etiam ideo vt ex difficultate ſana-
tiōis inde magis caueat ſibi. Quod enī
facile ſanatur: nō multū cauetur. Ex dif
ficultate autē ſanatiōis fit diligētior cu
ſtodia recepte ſāitatis: ⁊ etiā ideo vt oñ
daꝉ que pena ſit nō ↄuerſis: ſi tāta diffi-
cultas ē ↄuerſis. vn̄ alibi. Si iuſtus vix
ſaluabiꝉ impius vbi apparebit: ᷑ Uel ita
pōt legi. Miſerere m. d. hoc nō mutaꝉ. ⁊

neceſſe ē qm̄ infir. ſ. Reatu infirmaꝉ aīa.
a quo reatu: ſana me d. ⁊ debes. qm̄ oſſa
m. ↄtur. ſūt. i. mēs mea ↄturbaꝉ ad peni
tentiā. ⁊ aīa. m. i. ſenſualitas tur. ē val.
ad peniten. ergo vſquequo o tu. do. dif-
fers: Quaſi. Quid reſtat qui ſaneſ: nich
il: ᷑ ⁊ ideo tu qui piꝰ es: ne differas. Sed
potius D.

**Conuertere domine et eripe a-
nimam meam: ſaluum me fac
propter miſericordiam tuam.**

Dn̄e ↄuertere ad me. ᷑ qui auerſus eras:
vt ego ↄuertar ad te: iuxta illud. Cōuer-
timini ad me ⁊ ego ↄuertar ad vos dicit
dn̄s: ſꝫ qꝛ ꝑfecte nr̄e ↄuerſioni ſꝑ ē ꝑatuſ
dn̄s: ſicut ꝓpheta dicit. tāqꝫ diluuiū pa
tū inueniemꝰ illū: que vt amitteremꝰ: nō
abn̄tia eiꝰ qui vbiqꝫ ē: ſꝫ nr̄a fecit auerſi-
o: Meliꝰ āt videꝉ dici: ᷑ Cōuertere. do. i.
fac me ꝑfecte ↄuerti. i quo ſētit laborem
Durꝫ enī ē ⁊ laborioſū ad ſerēitatē ⁊ trā
quillitatē diuīe luciſ: a terrenarꝫ cupidi
tatū caligine retorqueri. vn̄ poſtqꝫ dixit
conuertere: addit. et eripe. a. m. peccatis
ligatam. Quaſi in conuerſione multis ī
peditam hoſtibus et oppreſſam. ᷑ tanqꝫ ī
herentem perplexitatibus huius ſeculi:
et ſpinas quaſdam dilacerantium deſi-
deriorum in ipſa conuerſione patientē
et ſaluum me fac. i. fac me incolumen ꝑ-
ficere in bono: dando virtutes: et hoc ꝓ
pter miſericordiam tuam. ᷑ non meritis
meis: quia iuſta damnatio debetur pec
canti. et datum preceptum pretereunti.
Uel ita. Cōuertere. d. a vindicta ⁊ eri. a.
m. ab īminente morte. ſal: m. f. ꝓp. ini. t.
hoc nō mutaꝉ. Sequiꝉ.

**Qm̄ nō ē in morte qui memor
ſit tui: in inferno autem quis ↄ-
fitebitur tibi.**

Qm̄ nō ē in mor. Quaſi. Ideo hic feſti-
no dimitti: qꝛ pꝰ mortē. vel in inferno n̄
accipitur confeſſio. et hoc eſt. Qm̄ nō eſt
in morte qui ſit memor tui. ad veniam
ſcilicet in morte. ideſt poſtquam mortu
us ē. ᷑ Intelligit enī nō eſſe tēpꝰ ↄuerſio-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

his .q₂ cũ hec vita trãſierit non reſtat ni
ſi retributio. Nõ ẽ qui memor ſit tui in
morte ĩ ĩferno ãt quis ↄfitebit̃ tibi? Nul
lus ↄfitebit̃ ad veniã. ſ. vel poſt iudiciũ
Nõ eſt ergo ↄtra hoc. ꝙ in inferno ↄfeſ
ſus ẽ diues ille euãgelicus. qui lazarum
vidit ĩ requie: ꝛſi de ꝓfũdo: cui⁹ lazari
ↄꝑatione coactus ẽ ↄfiteri mala ſua vſ
q₃ a deo: vt etiã fratres roget ab his pre
moneri: ſ₃ poſt iudiciũ ĩ ꝓfũdioribus te
nebris erũt impij: vbi nullã dei lucẽ vi
debũt cui aliquid ↄfiteant̃. Vel mortẽ
dicit peccatũ: qđ ↄtẽpta diuina lege: cõ
mittit̃: vt aculeũ mortis mortẽ appelle
mus. eo ꝙ mortẽ generet. Acule⁹ enĩ mõ
tis peccatũ ẽ: ĩ quo ĩmemor ẽ dei qui pre
cepta ei⁹ ↄtemnit. Infernũ ṽo dicit ceci
tatẽ aĩ: quã ĩcurrit quis cũ deſpat. ceci
tas enĩ deſpatiõis peccãtez. i. morientez
excipit et ĩuoluit: vt dẽ ĩ reꝓbũ ſenſum
Lra ſic ↄtĩuat̃. Iõ ita gemo ꝓ peccato ꝛ
doleo. Qm̃ nõ ẽ qui me. ſ. t. ĩ mo. r. i. ĩ
peccato quo lex diuina ↄtemnit̃. ĩ infer.
ãt. i. ĩ cecitate deſpationis que mortuũ ĩ
uoluit. quis ↄfitebit̃ tibi? Nullus.

**Laboraui in gemitu meo la
uabo ꝑ ſingulas noctes lectuz
meum: lachrymis meis ſtratũ
meum rigabo.**

Laboraui ĩ gemitu meo. Scđa ps. vbi
narrat erũnas quib⁹ pẽitẽs atterit̃. Q.
nullus ẽ memor tui ĩ morte vl ĩ inferno
ſ₃ vt inde liberer ego Laboraui ſatiſfaciẽ
do. ĩ ge. m. i. mei cordis. gemit iſte du₃
videt quid egit. et que pena ſit futura. ꝛ
q̃ſi parũ ꝓfuerit addit. ꝛ poſt. lauabo ꝑ
ſingu. noc. lec: m. Ad lraz. ꝑ noctes ĩ lec
to plorabo ꝓ peccatis ide₃ repetit alijs
ṽbis. la. m. ſtra. m. ri. Idem accipit̃ hic
ſtratu₃ qđ ſupra lectus: q̃ſi veſtes ſuper
poſitas ĩ lecto. riga. la. i. multũ lachry
mabor. Vel lectũ vocat ↄſcia₃ que qui
buſdã ẽ quies: quibuſda₃ tormẽtũ. Ibi
enĩ mũdi corde quieſcũt: ibi male corda
ti cruciant̃. Stratũ dicit ſẽſualitatẽ. ꝛ ẽ
ſenſus. Lauabo lec. m. i. mũdabo ↄſcia₃
meã eũdo. ꝑ ſingu. no. i. ꝑ ſingula pecca
ta: ꝛ lachrymis meis. i. amaritudĩe pnĩe
ſtra. m. i. ſenſualitatẽ: riga. i. fertilẽ faciã
que ṗus erat arida a bonis opibus. Vl
lectus ẽ voluptas corꝑis. et delectatio
ſeculi: in q̃ eger animus quieſcit: ĩ q̃ hõ
reſoluit̃. Stratus ẽ cumulus peccatorũ
vt veſtiũ: quo reſoluto ꝑ imbrẽ lachry
maꝝ: noua meſſis ṽtutum ſucceſcat. ꝛ ẽ
ſenſus. lauabo. i. lachrymis pnĩe delebo
lec. m. i. voluptatẽ corꝑis ꝛ delectatõ
nem ſeculi: quã lauat ille qui ſe ab ea co
nat̃ extrahere. et hoc faciã. ꝑ ſingu: noc.
. i. ꝑ ſingula peccata ex ea oriẽtia. Ideo
aũt ait ꝑ ſingulas noctes. vt intelligi da
ret. ꝙ q̃ſi alternati₃ patit̃ dies ꝛ noctes
Qui enĩ ſpiritu ꝓmptus ſentit aliq̃₃ lu
cem ṽitatis: et tñ ĩ delectatione huius ſe
culi ꝑ carnis ĩfirmitatẽ aliqñ requieſcit
tanq̃₃ dies et noctes alterno affectu co
git̃ pati. noctes patit̃: cũ carne ſeruit le
gi peccati. et dies ſentit: cũ ſeruit legi dei
ꝛ lachrymis. m. ſtra. m. riga. i. imbre la
chrymaꝝ: cumulũ peccatoꝝ diſſoluam:
vt poſt meſſis virtutum germinet: ¶ Et
nota qđ ait rigabo. cũ ſupra dixit laua
bo. Amplius enĩ eſt rigare q̃₃ lauare:
quia põt aliquid ĩ ſuperficie lauari. Ri
gatio ṽo ad intiora ꝑtinet: ꝑ qđ ſignifi
cat fletũ vſq₃ ad cordis intima ꝑmanere

**Turbatus eſt a furore oculus
me⁹: ĩueteraui inter oẽs inimi
cos meos.**

Turbat⁹ ẽ a fu. vel ab ira. ocu. m. Fu
ror ſiue ira accipit̃ hic: l dei: l ipſi⁹ hoĩs
¶ Itẽ ira dei duplex ẽ. ſ. q̃ ĩ iudicio erit.
ꝛ hic ĩ pñti ẽ: in cecitate mẽtis cũ dat̃ in
reꝓbũ ſenſũ: Ibi extiores tenebre erunt:
q₂ tũc pẽitus erũt peccatores extra deu₃
. i. extra lucẽ q₂ ĩ ſũma cecitate erũt. Quid
enĩ eſt eſſe penitus extra deũ. niſi eſſe ĩ ſũ
ma cecitate: Siquidẽ de⁹ hitat lucẽ in ac
ceſſibilẽ. He ãt tenebre hic: iã ĩcipiũt in
peccante cum ab interiore dei luce ſeclu
ditur: Sed nondum penitus. dũ in hac
vita ẽ. et iõ dicit turbatũ nõ extinctũ o
culũ. Q. d. Iõ lauabo. q₂ ocul⁹ me⁹. i. rõ
mea tur. ẽ a fu. dei fuꝛo quẽ timeo ꝛ pre

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſenti quē ſētio vl'a ſua ꝓpria ira turba-
tus ē oculus: q̄ cōturbante: ſolē interio
rem. i. ſapiam dei nō pōt videre: ⁊ quaſi
occaſū in ſe pati arbitrat̄ mēs: que ſua ꝑ
turbatione illū videre nō ſinit̄. Vñ apl's
Sol nō occidat ſuꝑ iracundiā veſtram
et ē. Ideo ſic gemo. qꝛ oculus. m. ſ. ratō
tur. ē a fu. vel ab ira mea ꝓpria. turbatꝰ
ē: et merito: qꝛ inue. int̄. ini. m. ſ. vicia l'
malos hoīes qui vē ſūt inimici: ad deū
ſe cōuertentiū: a quibꝰ ſeparat̄ oīs bonꝰ
nō loco ſed aīo. ⁊ adde. oēs. Q. etiā int̄
oēs inueteraui. a nullo fui immunis: oī
bus cōſenſi. ¶ Vel ita pōt legi. Ideo ſic
laboro: qꝛ inueteraui: membꝝ factus ve
teris hoīs: ⁊ dicit hoc a ſilī veteris veſtiſ
que nec ē decori nec vſui. int̄ oēs. ini. m.
viſibiles et īuiſibiles quibꝰ cōſenſi. Per
hoc oñdit ſe oībus vicijs ſubiectū. hoc
iō dicit ne quis deſpet de grauitate pec-
catoꝝ. Sꝫ vñ hoc: qꝛ oculꝰ. m. rōis tur.
ē a fu. ꝑmo parenti exerto. i. a pena prio
hoī illata: ꝑ quā in vniuerſā poſteritatē
ē trāſfuſa. Ipſe enī origo. nos ꝓpago pe
ne ſumus. Quia vō nō eſt inanis tantꝰ
labor: poſt laborē ⁊ gemitū ⁊ imbres cre
berrios lachrymaꝝ: exauditū ſe ſignifi-
cans ſbdit.

**Diſcedite a me omneſ qui ope
ramini iniquitatem qm̄ exau-
diuit dñs vocē fletus mei.**

Diſcedite a me oēs. Tercia ps vbi oſtē-
dit̄ correctio huiꝰ qui orat: vt ſeparetur
ab ill': nūc aīo: in futuro etiā loco: quo
rū collegio peccauit: et inſiſtat mādatis
dei. Vel nō ē optatio ſꝫ ꝓphetia eſt hic
qꝛ ita in iudicio futuꝝ ē: qñ a iuſtis ipij
ſeparabunt̄: vel etiā nūc hoc fit in area
vbi iā grana a paleis nuda ſūt. et ſepara
ta mēte et ſi int̄ eas lateāt et eiſdem ꝯuen
ticulis ꝯtineant̄. Dicit ergo iſte penitēs
poſt tātas difficultates ſe auditū ſignifi
cās: Diſcedi. a. m. nūc aīo: in futuro e-
tiāꝫ loco. o. q. op. ini. q. do. vo. fle. m. ſ.
ꝯputationē ꝑ cōmiſſis.

**Exaudiuit dñs deprecatiōem
meam dominus orationē me-
am ſuſcepit.**

Exaudi. do. remittēdo deprecationē: m.
que ē ꝑ deponēdis peccatis. Repetitō e
iuſdē ſnīe crebris ē hic ex affectu. qꝛ gau-
dēti nō ſufficit ſemel dicere qđ gaudet.
vñ ſbdit. do. ſuſ. qi oblationē. ora. meā
que ē ꝑ virtutibꝰ adipiſcēdis. Depreca-
tio nāqꝫ eſt pro ſemouēdis malis. Ora-
tio pro adhibendis bonis. his vbis dat
exemplū fidelit̄ orantes exaudiri. ¶ Et
nota ꝙ tūc hic dñs: qꝛ ſanctā t̄nitatē af-
fuiſſe precibꝰ oñde. Incipit a lachrymiſ
dicēdo. Dñe ne in fu. t. ⁊ ē. exauditus ex
ultat ſicut fit ⁊ in alijs pnīalibꝰ.

**Erubeſcāt ⁊ ꝯturbētur vehēm̄
ter oēs inimici mei: ꝯuertantur
⁊ erubeſcāt valde velociter.**

Erubeſcāt. ⁊ ꝯtur. Quarta ps vbi qua
ſi iā liber a peccatis in ꝯcluſione exultāſ
ꝑ inimicis vt ꝯuertāt̄ orat. vt ſicut ipſe
ipſi habeāt veniā. Q. d. et quia dñs me
penitentem exaudiuit. ergo iam meo ex
emplo Oēs. ini. m. eru. de actibus ſuis:
quia mali ſūt: ⁊ ꝯtur. timore iudicij ad
pniāꝫ. ⁊ hoc: vehe. i. vehemēti gemitu.
Perfectus vir orat hic: vt mali ō pecca
tis erubeſcant et peniteant. Sequitur ⁊
ꝯuert. ne eant quo tendebant. et non dif
feratur: ſed eru. val. velo. Hoc ad affec
tum optantis refertur: vel ad potētiam
chriſti tam celeri tpe: cito gentes ad fidē
ꝯuertit. ¶ Vel ita ꝯuer. velo. a malis.
et poſt conuerſionem eru. val. ex recor-
datione peccatorum: quod eſt cuſtodia
virtutū. ¶ Vel prophetia eſt hic nō op-
tatio: vbi predicit quid futuꝝ ſit īimiciſ
qui hic ſuoꝝ peccatoꝝ pēitere nolunt.
Q. d. me exaudiuit dñs. ſꝫ oēs ini. m. e-
ru. i. erubeſcēt: ⁊ ꝯtur. i. ꝯturbabunt̄ ve
he. i futuro. Hoc vtiqꝫ nō ē hic: vbi po
tiꝰ iniqui irridēt eos qui oīa reliquūt. ⁊
ſuis irriſiōibꝰ īfirmos ō chriſti noīe eru
beſcere faciūt: ſꝫ ī iudicio hoc erit. vbi e
rubeſcētes dicēt ō bōis ſic ſcptū ē. Hi ſt
quos alīn hūimꝰ in deriſū ⁊ in ſimilitudi
nē ipij: nos in ſēſati vitā illoꝝ eſtiabamꝰ
inſaniā: ⁊ finē illorum ſine honore. Ec-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ee q̄uo ꝯputati ſūt int̄ filios dei. et inter
ſanctos ſors illoꝝ ē. Quid nobis ꝓfuit
ſupbia: aut quid diuitiaꝝ iactātia ꝯtu-
lit nobis: Trāſierunt oīa illa tanq̄ȝ vm
bra. Sequit̄. ⁊ ꝯtur. et eru. Q. illis ꝯuer
ſio ſit ad ꝯfuſionē qui noluerūt habere
ad ſalutē: qđ iuſtiſſimū ē. ⁊ hec oīa fiant
valde velo. Quia cū deſpare de iudicio
cepint: et dixerint pax et ſecuritas ē: tunc
repentinꝰ ſupueniet interitus. Qui cum
venerit: ſentit̄ nō ē lōga oīs vita: Quia
ſicut deſiderātibus tarde. ita deſpantibꝰ
cito venire videbit̄ꝛ. ¶ Pſalmus hic in
exequijs mortuoꝝ cantat̄: qꝛ p huiꝰmōi
gemitū atq̄ȝ pniale lamentū: poſt hāc vi
taȝ a fidelibus obtinet̄ qđ ī hac vita diu
ac vehement̄ deſiderauerunt. ⁊ a malis
ſētit̄. Qđ hic nō timuerūt ſȝ ꝯtēpſerūt.

In finem pſalmuſ dauid: quē cantauit domino pro uerbis chuſi filij gemini. VII.

In finē pſalmꝰ dauid. quē cātauit dn̄o.
ꝓ ver. chu. fi. gemi. ꝛ. Hiſtoriā vn̄ occa-
ſionē ꝓpheta ſūpſit in ſcđo libro regum
facile eſt cognoſcere: vbi legit̄. ꝙ dauid
fugiens abſolon filiū ſuū: de ciuitate nu
dis plātis exiuit ꝫ. Cuiꝰ ꝯſilio chuſi ami-
cus eius ceſſit in ptē abſolon. ad explo-
randa ꝯſilia et renūcianda: que aduer-
ſus patrem ille moliebat̄. Auctore achy
thophel qui ꝺfecerat ab amicicia dauid
et filiuȝ aduerſus patrē ꝯſilijs quibꝰ po
terat: inſtruebat: cui int̄ alia hoc ꝯſiliuȝ
dedit: vt abſolon impetū ꝑmitteret fieri
in patrē ſuū: eūq̄ȝ occidi qđ mutatuȝ eſt
prudētia chuſi ꝫ: qui ꝯſuluit dauid: ⁊ ſe-
creto mādauit: vt de ꝯpeſtribus fugeret
in ſolitudinē: Vn̄ achythophel dolore
ꝯmotꝰ laq̄o ſe ſuſpendit. Huic hiſtorie
alludit titulus: de q̄ tn̄ nō agit pſalmus
ſȝ de hiſtoria ꝓpheta velamē myſterioꝝ
ſūpſit. que iuxta nominū interpratiōes
declarant̄. Chuſi eni interpretat̄ ſilētiuȝ
Gemini: dextera vel dexter. achythophel
fratris ruinaꝛ. quo ſignificat̄ iude ſcelus
.i. ſceleroſus iudas: qui dominū tradi-
dit iudeis: et ita fuit ruina fratris ſui. ſ.
chriſti: cuiꝰ diſcipuli nō ſolū filij. ſed et
fratres dicti ſūt. ſicut ī euāgelio dn̄s ait
Vade et dic fratribꝰ meis. et apl̄us dicit e
um ꝓmogenitū ī multis fratribus. Et ſi-
cut dauid dimicauit ꝯtra achythophel
et abſolon ꝑ ꝯſiliū chuſi. Ita cōtra hos
dolos iude. ſ. et iudeorū dn̄s dimicauit
chuſi. i. ſilētio. i. alto ſecreto. Quo ceci-
tas ī iſrael facta ē: vt plenitudo gentiuȝ
ſubintraret. et ſic oīs iſrael ſaluꝰ fieret. De
quo ſilētio apl̄us admirās nō exponens
exclamat. O altitudo diuitiarū ſapiē et
ſciē dei. ⁊c̄. Hoc ſilētio dn̄s occultās iu-
de ⁊ iudeis paſſiōis ſacramentū: ruinaȝ
fratris. i. ſcelus iude ꝯuertit ī miaȝ. ⁊ qđ
ille ad ꝑniciē vnꝰ hoīs fecit iſte ad ſalu
oīuȝ īflexitꝛ. Cātat ergo hūc pſalmū dn̄o
fidelis cui facta ſūt v̄ba chuſi. i. manife-
ſtatio huiꝰ ſilēcij. i. ſecreti: qđ dexter ⁊ fa
uēs deus ei opatus ē. nō eni erat abſcon
dēdū eis ꝓ quibꝰ geſtū ē ꝫ. Myſterium er
go īcarnatiōis ⁊ paſſiōis ſilentiū fuit iu
deis: ſȝ reuelatō fuit fidelibꝰ quibꝰ chriſtꝰ
nota fecit oīa. q̄ a patre audiuit. ⁊ ſicut
ꝑ achythophel ſignificat̄ iudas: ita per
abſalō ſignificāt̄ iudei. vt eni dauid a fi-
lio iniquo patit̄: ita xpꝰ a ꝑp̄lo quē emit-
terat: ſuſtiuit ſic ꝫ. ꝑ Eſaiā ait. Filios enu
triui ⁊ exaltaui ipſi āt ſpreuerūt me ⁊ ē ſē
ſus tituli tal̄: ¶ Pſalmꝰ iſte dirigēs nos
ī finē. i. in xpm: attribuit̄ dauid. i. fideli
cui fcā ē myſterij reuelatio: quē pſalmū
ille fidelis cātauit dn̄o. i. ad honorē dn̄i
ꝓ v̄bis chuſi. i. ꝓ māifeſtatiōe alti ſilētij
quo xpus dimicauit ꝯtra iudeos: occul
tās eis myſteriū paſſiōis. chuſi dico: filij
gemini. i: dextre: qꝛ illud ſilētiū deꝰ dext̄
.i. fauēs ⁊ ꝓpicius: huic fideli apuit. ꝫ
Ad lr̄aȝ. Chuſi filiꝰ gemini. i. dextre eē di
cit̄: qꝛ ꝯſuluit ſaluti dauid. neceſſaria ꝓ
ditiōe ꝫ. Et ē iſte pſalmꝰ ꝓmꝰ eoꝝ ī quibꝰ
ꝑ actꝰ dauid futura myſteria dēū ſigni-
ficāt̄. late. ſ. ⁊ apte: In t̄cio eni pſalmo.
ſil̄iter ꝑ actꝰ dauid ſignificata ſūt xpi my
ſteria: ſȝ breuiter ⁊ obſcure. ¶ Intētio:
monet ad gr̄aꝝ actiōes ꝓ māifeſtatiōe ſi
lētij. ¶ Modꝰ. v. ſūt ꝑtitiōes ꝫ. Prio petit
ab omnibꝰ perſecutoribus vel perſecuti
onibus liberari ꝫ. Secundo petit vt glo
ria reſurrectionis xpi ſbuēiat. ibi: Exur-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ge domine. tercio agit d̃ iudicio regreſſi.
ibi. dominus iudicat populos. Quarto
metu futuri iudicij terret. ſpem reuerſis
ꝓmittens ibi. deus iudex. Quinto leta ↄ
cluſio ponitur de cõfeſſione laudis. ibi.
Confitebor. fidelis ergo iſte nõ de ſe pre
ſumens orat a domino liberari. preten-
dens meritū hoc modo. D.

**Domie deus meꝰ in te ſpa
ui: ſaluū me fac ex oībus
pſeq̄ntibꝰ me ⁊ libera me**

Domine omnium per potentiaꝫ cui de
betur dulia. qui es deus omniuꝫ per cre
atõem. cui debetur latria. et meus domi
nus et deus voluntate. ego ſperaui in te
nõ in me. Ecce pretendit meritum. deinð
petit liberari a vicijs. et a diabolo dicẽs
ſaluū me fac ex om. pſequẽ. me. i. ab om-
nibus ſpiritualibus nequicijs. ſ. vicijs
et peccatis. et libera me.

**Ne quãdo rapiat ut leo animã
meã dum non eſt qui redimat
neqꝫ qui ſaluum faciat.**

Ne qñ. i. ne aliqñ rapiat vt leo. ſ. diabo
lus. qui vt leo rugiens circuit querens
quẽ deuoret. qui ĩ illis pugnat. vicijs ci
et peccatis vtitur quaſi armis ad ĩpug-
nandū fideles. rapiat dico animam meã
de corpe. nõ curat iſte ſi carne affligatur
Et nota ꝙ ꝓpa ṽba ponit cū ait. libera.
et rapiat. dñi eñi eſt liberare. leonis rape
Attende etiam: cõgruū ordinẽ. duꝫ ꝑus
ponit perſequentes. deinde leonem. qui
enim expiatus eſt ab omnibus ſpūali-
bus nequicijs. i. a ſordibus delictorum
a diabolo liberatur. Vel aliter. vt per
perſequentes ⁊ leonem: idem accipiatur
inuidus. ſ. diabolus. perfectus enim vir
hic loquitur qui iam victis vicijs non
habet bellum niſi contra diaboluꝫ dicẽs
ſaluum me fac ex omnibꝰ perſequẽ. me.
ſ. a diabolo et angelis eius. Q. ſuperato
omni bello viciorū. iam pfecto nihil re-
reſiſtit niſi inuidus diabolus. Deinde qð
per pluralẽ numeꝝ dixerat: per ſingula
rem ſubinfert dicẽs. et libera me neqñ. i.
aliqñ vt leo. i. diabolus rapiat animam
meã. rapiat dico: dū nõ eſt qui redi. niſi
chriſtus quaſi. ſi nõ redimis: ille rapiat.
neqꝫ eſt qui ſaluū faci. ſ. dando vitam e-
ternaꝫ niſi qui redimit. ſ. chriſtus. Si ei
chriſtus nõ redimat neqꝫ ſaluū faciat: il-
le rapit. et vt manifeſtum ſit pfectuꝫ vi-
rū hoc dicere cuius ſolius fraudulentiſ-
ſime inſidie ſunt cauende: Subdit:

**Domie deus meus ſi feci iſtud
ſi eſt iniquitas in manibꝰ meis**

Dñe deus meus. ⁊c. vbi item pretendit
meritum. ſed quia innocens et patiens
eſt. quaſi libera ⁊ ſalua. qꝛ o domine deꝰ
meꝰ. ⁊c. ego ſi feci iſtud. ſ. vniuerſale pec
catum. ſ. quod ſine noĩe dixit. qð eſt ſup-
bia que eſt radix oĩm maloꝝ. hoc eſt vici
um primū recedentibus. et vltimū rede
untibus. et ñ eſt modo iniquitas in ma.
meis. i. operibus. Vel ita. nõ feci iſtud
deinde exponit quid dixit. nõ feci iſtud.
ſcꝫ illud qð ſequitur. ſ. non eſt iniqui. in
ma. meis. quod de omni peccato accipi-
tur. deinde repete ſecundū ordinẽ ſingu
lorum verboꝝ. et o domine deus meus
ſi feci iſtud. ſ. vel vniuerſale peccatū. qꝛ
ſine nomine dixit. vel hoc quod ſequitur
ſ. ſi eſt iniquitas in manibus meis.

**Si reddidi retribuentibus mi
hi mala: decidaꝫ merito ab ini
micis meis inanis.**

Si reddidi. mala. ſ. ret. m̃. ma. ꝓ bonis.
Maior pacia ẽ ſi ñ reddidit his q̃ ꝓ bõiſ
reddūt mala. q̃m ſi ſuſtineret ab his q̃bꝰ
bona ñ fecerit: qð eſt dñe. ſi te ñ ſuꝫ imita
tꝰ patientia q̃m ꝓ me opatus es in illo ſi
lentio: vt patientiſſime ſuſtineres dolõs
ꝓditoris tui. merito decidaꝫ. ñ iureiurã
do: hoc ĩprecaẽ ſibi. ſꝫ dicit q̃d ↄtigat: ſe
vindicãtibꝰ; pphetat ergo ñ iurat. ꝓ exe-
cratõꝫ. ſicut videẽ qð ẽ grauiſſimū iuriſ
iurandi genus. cum homo dicit. ſi illud
feci. illud patiar: decidam dico ab inimi
cis meis. ſupatus: et inanis factus. Qui
ei ſe vĩdicat: occl'te a diabolo ſupaẽ. ina
nis factꝰ vana ⁊ ſupba leticia de hoc ꝙ q̃
ſi vinci ñ potuit: qui ṽo ñ retribuit mala
vincit iram ſuam. et melior eſt qui vin-

cit iram q̄ȝ qui capit ciuitatem. vt ait ſa
lomō' Et patet hic pfectum viruȝ loqui
hoc enī nō poteſt dicer e niſi perfect⁹ vir
ſ. Si reddidi ꝛc ſciēs hoc chriſtū feciſſe
¶ Vel ad literā de dauid poteſt accipi:
qui cōtra abſalon nō cōmiſit quare ſibi
mala inferret: qui ait. Dn̄s deus m. ſi fe.
iſt.' i. ſi hoc malum quod ſuſtineo. mihi
ꝑ preteritā culpaȝ q̄ȝ cōmiſerim ꝯtra ab
ſalon contingit. vel ſi modo eſt iniqui. i
ma. i. in operibus quare hoc mihi con-
tingat. ¶ Vel Si reddidi retri. mihi ma.
quod dicit̄ equitas ap̄ homīes. merito
deci. et ſi nō ita videat̄ hōibus decidam
dico. ſupatus ab inimi. m. ab abſalon. ſ.
et cōplicibus eius: et factus inanis a fru
ctu manſuetudinis' que in dauid abun-
dauit. Deinde ex pſona ipſius dauid. et
viri perfecti ꝯmuniter ſubditur.

Perſequatur inimicus animā meam et comprehendat: ⁊ conculcet in terra uitam meam: et gloriam meam in puluerem deducat. Perſequatur inimic⁹. Q.' Di-
xi decidam inanis: et etiam quod grauī⁹
eſt. Inimic⁹. ſ. diabolus' qui ſingularit̄
eſt inimicus qui ſupra leo dictus eſt: pſe
quatur aīam m.' cui homīes nō habent
quid faciant. In carnem quid ſeuire poſ
ſunt: ſȝ aīaȝ ī poteſtate hr̄e nequeūt: quā
diabolus in pugnando. i. ſuggerendo ꝑ
ſequitur: et cōprehendit cū decipit. Vn̄
ſubdit et comprehendit cum dcipit. Vn
de ſubdit. et cōprehendat. i. decipiat per
cōſenſuȝ. ⁊ ꝯcul. in ter. vi. me' i. occultā
do vitam meam terram faciat. ſ. cibū ſi-
bi. quia non tm̄ eſt leo vt ſupradictū eſt
ſed ⁊ ſerpens appellat⁹ eſt. cui dictū eſt
in maledictione. terram manducabis. et
peccatori dictū ē tr̄a es et ī tr̄ā ibis. vita
ergo peccatoris: cibus ſerpentis. i. dia-
boli eſt.' quia terra. i. terrena eſt. ideo
hic ait. ꝯcul. in terra vi. me. i. aīam meā
in terraȝ redactam ſibi incorporet. ⁊ ibi
ſit deſpicabilis. Vnde ſbdit. et glo. me.
' i. hoīem ad imaginē dei factum dedu.
in pul. q̄ſi ad nihilū redigat ¶. vel ita. ⁊
glo. me' que debet eſſe in conſcia vbi de⁹
videt. et ſolida in dn̄o. vt qui gloriatur
in domino glorietur. dedu. in pul. i. in
ſuperbiam et iactantiā. vt velim gloria-
ri apud homines' puluis eniȝ quē pijcit
ventus. ſuperborū iactantia ē. vult ergo
vt gloria ſua ſit ſolida. intus vbi de⁹ vi-
det. Eſt enim puluis ſi apud homīes gl'a
tur. que cauenda eſt ſuperbia.

Exurge domine in ira tua: et exaltare in finib⁹ inimicorū meorū
Exurge domine. Secūda pars vbi petit
vt gloria reſurrectōis chriſti ſbueniat.
q. d. ſi hoc feci: hoc mihi ꝯtingat. ſed q2
n̄ merui. o dn̄e exur' i. appare per carnē
dormit enim dum in ſecretis ſuis latet. i
cognitus intus. appare dico in ira tua.
' i. ī vindicta cōtra diabolū' perfectus ei
iſte nō precat̄ hic aduerſus homīes. ſed
aduerſis diabolū vt poſſeſſionē ei⁹ amit
tat. i. peccatores et impios qui ſunt eius
poſſeſſio. Cum enim iuſtificatur impius
ex poſſeſſione diaboli migrat in templū
dei. et quia ablatio homīs pena eſt dia-
boli. ido dicitur ira dei contra eum. vn
de ſubdit ⁊. exal. in finib⁹' i. in poſſeſſiōe
inimi. me' i. diaboli et angeloꝝ eius. vt
ibi honoris a conuerſis qui prius erāt
poſſeſſio diaboli. et quia ſuperbus dia-
bolus per humilitatem vincitur. oſten-
dens qualem vult apparere chriſtum:
Subdit.

Exurge domine deus meus in precepto quod mandaſti: ⁊ ſynagoga populorum circumdabit te.
Exurge id eſt appare domīe deus meus
in precepto hūilitatis quod mandaſti' i.
quia humilitatem precipis. eam prior
imple. humilis appare. vt a te diſcant a
lij ſuperbiaȝ vincere. ne poſſideantur a
ſuperbo. dico appare humilis. et ita ſy-
nagoga id eſt congregatio populorum
circundabit te. quidam amando. quidā
perſequendo' circūdederunt enim chri-
ſtū populi vel humilē ꝯtemnētes vt per
ſequētes. vel amando. vt credentes.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et o domine re. resurrgendo et aſcendē do. in altum. id eſt. in celum. propter hanc. i. propter ſynagogam credituram vt de alto mittas ſpiritum. quo fit con- gregatio. Uel propter hanc. ſ. propter ꝑ ſequentem ſynagogam regre. in al: te illi ſubtrahendo. q. quia locum non habes in malis: ſubtrahe te illis ¶ Uel ita. ab illo loco. exurge in precepto. vbi precat̄ chriſti reſurrectionem: ſicut in preceden ti verſu eiuſdem incarnatōnem. q. appa re per carnem. Et o domine deus meus. exur. i. toto orbe notꝰ efficere reſurgendo et hoc in precep. implendo quod man. i. vt preceptū humilitatis quod manda ſti facias homines adimplere. et hoc in- de ſequitur: qꝛ ſyna. po. i. d̄ diuerſis po pulis. vel ſpecialiter d̄ iudeis. circunda bit te. amando vel perſequendo: ſicut an te dictum eſt. Et propter hanc. ſ. propter amantem ſynagogam: regredere in altū. i. fac eos qui te amant ſcire tuam omni- potenciam: qui deſcendiſti vt te viderēt ¶ Uel propter hanc. i. propter ꝑſequen tem in qua locum non inuenis. regrede- re in altū. i. ſubtrahe te his. qui te perſe- quunt̄. et conueit hec ſententia in ꝑte cū precedenti. ¶ Uel ita ab illo loco. Exur- ge do. in ira t. i. exerce iram tuam contra inimicos meos. ſ. iudeos dicit eccleſia. Deinde: quaſi exponendo ſubdit. et pro i. exal. in fi. inimi. m. o chriſte. i. altꝰ ef- ficere et incognitus inimicis meis: q̄ ſūt et tui inimici. vt te nō intelligant. vn̄ eſa ias. qui nō credunt: nō intelligent qđ eſt ſilentium vnde intitulatur pſalmus. vt ſic te crucifigant. et Exurge. do. deus. m. in precepto qđ mandaſti. i. cum appares humilis qui humilitateꝫ precipis: altus eſto. ipſe enim humilitate exaltatus eſt. i. nō intellectus et per hoc ꝙ nō intelli- gūt te iudei qui crucifigunt: credent in te gentes ⁊ ita ſyna. po. i. plenitudo gen tium circūdabit te: credendo et propter hanc ſynagogaꝫ gentiū regredere in al. i. rurſus deſine intelligi. quia iſta ſyna- goga te offenſura eſt et a fide receſſura. vnde ait dominus in euangelio. Putas cum filius hominis venerit: inueniet fi- dem in terra? Refrigeſcet enim charitas multoruꝫ. et abundabit iniquitas: et do minus in altuꝫ regredietur: vt a paucis ſyncera fides: et ab oīm prauarū opini- onū labe purgata: teneatur. et quomo- dolibet hic locus exponatur: conuenien ter ſequitur.

Dominus iudicat populos.

Domius iudicat populos. Tercia pars vbi agitur de iudicio regreſſi. i. chriſti. cuius regreſſio multipliciter ſupra expo ſita eſt: poſtquā de iudicio congrue ſub dit. Poſt aſcenſionem nāqꝫ in celuꝫ que regreſſio accipitur: apte ſubijcit de iudi cio: quia inde vēturus ē iudicare viuos et mortuos. Uel cum peccantes chriſtia nos deſeret intelligentia v̄itatis. que iteꝫ regreſſio dicitur. ſm aliam ſententiaꝫ ve niet iudicare. i. iudicabit. Q. dixi regre- dere: et poſt regreſſionem Dominus iu- dicat. i. iudiciabit. populos. quod iudi cium nō timens perfectus audet orare.

Judicā me domie ſm iuſticiā meam: et ſecundum innocenti am meam ſuper me.

Judica me ſm iuſticiam meam. que eſt i bonis faciendis. et ſm innocentiam meā quia ſine malis ſum: quia nō reddidi re- tribu. mihi mala. Et nota quia penitēs ſupra in penitentiali pſalmo aiebat. ſal- uū me propter miſericordiaꝫ tuam: in q̄ vocat ad penitentiam: nullūqꝫ meritum ſuuꝫ commemorat. Nunc vero iam vo- catus. quia precepta ſeruauit ſm iuſtici am petit iudicari. ſequitur. ſuper me. q. dico iuſticiam meam. et innocenciaꝫ me am. que tamen iuſticia. ⁊ innocencia ſūt ſuper me. quia a deo ſunt. nō a me.

Conſummetur nequicia pecca torū et diriges iuſtum: ſcrutās corda et renes deus.

Conſūmet̄ neq̄. q. dn̄s iudicabit. ⁊ interi Neq̄. pe. dſ. i. ꝑficiat̄. vt q̄ in ſordibꝰ eſt ſordeſcat adhuc: vt iā tādem veiat iuſtū iudicium: et predicit non optat. ⁊ quia creſcēte inuidia maloꝝ. creſūt merita iu ſtoꝝ ſbdit. et diriges. q. conſūmet̄ nequi

ciā malorum et ex eo. dixi. iuſt. vt iuſtus iuſtificetur adhuc. et quia propter ſimulationem nō cognoſcit ab homie vbi ſit iuſticia: ſubdit ꝙ deo tm̄ cōuenit. tu di co o deus ſcru. cor. et re. i. cogitationes et delectatōnes quas in occl'to ſcrutat: vbi nl'lus videt. niſi ipſe qui ꝓſpicit corda. i. ipſe: de. eni ſolus ſcrutatur corda. i. quid quiſqȝ cogitet ⁊ renes. ſ. quid quē qȝ delectet: quia finis cure ⁊ cogitatōnis eſt delectatio: ad quā cura et cogitatōe nititur quiſqȝ peruenire: que delectatio per renes accipitur. quia in renibus eſt generandi voluptas ꝑ q̄m i hāc erūnoſam. fallacis. leticie vitā per ꝓlis ſucceſſionē natura humana infunditur. opera autem noſtra que ſunt in dictis et factis poſſunt videre homines: ſed quo amio fiant et quo venire cupiant: ſolus deus videt: qui cum videt cor eſſe in deo ⁊ nō delectari in carne ſed in dn̄o. i. cū bone ſunt cogitatōnes et earum fines: dirigit iuſtū: et non ſolum dirigit ſed etiam adiuuat: Unde ſubdit.

Juſtum adiutorium meum a domino: qui ſaluos facit rectos corde.

Juſtum eſt adiu. meum a domino ideo iuſtum quia iam iuſto tribuitur: et eſt quaſi medicina que ſeruat ſalutem. altera eſt que facit. Duo eniȝ facit officia medicine. ſ. morbum ſanare: et ſanitateȝ cuſtodire. Secundum primum: dixit i alio pſalmo. Infirmus ſum ſana me domine Juxta alterum dicit hic perfect⁹. Juſtuȝ eſt adiutorium. m. a domi. qui ſal. fa. re. cor. Et illa enim et iſta medicina ſaluos facit: ſed illa ex egritudine tranſfert ad ſalutem: hec in ipſa ſalute cōſeruat illa ad morbum euadendō remedium: hec auteȝ ne in morbuȝ recidat: remediuȝ preſtat illa ſanamur infirmi: hac cuſtodimur ſani. ¶ Et nota ꝙ ait rec. cor. nec adiunxit de renibus. quia vbi eſt cor ibi et delectatio cum eterna cogitantur. Et quia delectatio boni n̄ ad renes ſed ad cor ꝑtinet.

Deus iudex iuſtus fortis et paciēs: nūqd iraſcetur per ſingulos dies.

Deus iudex iuſtus. Quarta pars vbi metu futuri iudicij terret: et ſpem reuerſis ꝓmittit. Q. mihi eſt adiutoriuȝ: ſed o vos iniqui quoꝝ hic nequicia cōſūmatur: Deus vibrauit gladiū ſuum in iudicio ⁊ vere: qȝ ipſe eſt iudex: ipſe eſt iuſtus: ſecūdū merita ſingulis reddens. ipſe ē fortis cui nō reſiſtit. et ſi modo patiēs eſt: qui ſuſtinet i multa patia vaſa ire: et vere eſt patiēs nūquid eni iraſcetur per ſingulos. d. non: ſed expectat ad penitētiam. Unde poſt grauius punit ſi non conuertantur. ¶ Uel ſecundū aliam literam nunqnid adducit iram ꝑ ſingulos dies? Jta in greco inuenitur: et ſignificancius ducitur q̄ȝ iraſcitur: quia non in ipſo eſt ira qua punit: ſed i angelis ire per quos punit: qui non ꝓpter iuſticiam qua nō gaudent ſed propter maliciam pena humana dlectantur non ergo adducit iram deus per ſingl'os. d. i. non congregat ad vindictam miſtros ſuos ꝑ ſingulos dies. ſed per patientiaȝ ad penitentiā inuitat. Sequitur.

Niſi conuerſi fueritis gladiuȝ ſuum vibrauit: arcum ſuum tetendit ⁊ parauit illum.

Niſi cō. fu. q. modo ē patiēs. ſȝ Niſi cō. fu. ⁊ iniq: vibrauit gla. ſ. vel frameā ſuam ſplēdificauit. alia litera Gladi⁹ dei ē chriſtus: qui primo aduētu tanq̄ȝ uagina hūilitatis tectus fuit: ſed in ſcdo choruſcabit. lumē ſuis: terror impijs. ¶ Ul' gladiū ſ. vi' i. manifeſtā vindictā exercebit. nec ipredictū ē hoc qȝ arcū. ſ. te. et ꝑ. il. Arcum dicit ſacrā ſcripturam vbi ꝑ cordaȝ noui. t. duricia vetris flectitur et domatur. tetendit ergo arcuȝ temperando vetus. t. per. no. pauit arcum per explanationem expōnis: per quam intelligibilem fecit Et dicit hoc a ſimili. Sicut enim qui tendit arcum minatur: Jta per ſacram ſcripturam minatur malis deus ne putetur remiſſa dei patientia: Q. parauit vt mox miſſurus ſagttam putetur ſicut q̄s arcū pat vt ſagittam mittat.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Et in eo parauit uaſa mortis: ſagittas ſuas ardētib⁹ effecit.

Et in eo arcu'.i.in ſacra ſcriptura:para
uit vaſa mortis.i.hereticos qui ex ſcrip-
turis venenāt animas:ideoqꝫ vaſa mor
tis dicuntur: quos parat in ſcriptura.
non faciendo ſed errare permittendo' et
ex eodeꝫ arcu iaculatur ſagittas ſuas.i.
apoſtolos:de quibus alibi. Sagitte po
tentis acute:quas ſagittas effecit.i.opa
tus eſt ardentibus amore dei:qui his ſa
gittis vulnerati:tanto amore regni celo
rum ardent:vt omnia reſiſtentia ⁊ a pro
poſito reuocātia contemnāt: dicentes'
Quis me ſepabit a charitate chriſti? ¶
Vl' vaſa mortis et ſagittas ꝓ eodem acci
pit.ſ.quedā loca obſcura ſcripture ſacre
Unde mors eſt hereticis praue intelligē
tibus: ſed ardentibus ſtudio cadeꝫ loca
ſunt ſagitte:quia ipſa difficultate intelli
gendi exercitantur:vt ſane capere valeāt
et alijs apire' ¶ Uel vaſa mortis.et ſag.
dicit hereticos: qui ex eodem arcu ſacre
ſcripture in animas non charitate inflā
mandas ſed venenis pimendas: inſiliūt
qd̄ non contingit:niſi ꝓ meritis:hoīm'
Parat enim et diſponit deus:vt quidaꝫ
malo voto legentes:propt̄ peccata male
intelligāt in ſcripturis:qd̄ ē eis pena pec
cati. Et illi. Q.ſpine ⁊ ſagitte a ſomno ex
citant bonos catholice eccleſie filios: vt
ſcripturis intelligendis inuigilēt:vt ma
nifeſti fiant qui ꝓbati ſunt argēto' Hoc
aūt diuine diſpoſitōni tribuitur: nō qꝛ
ipſa peccatores faciat ſed quia ipſa ō ma
lis eoꝝ ordinat:cum peccauerint' ¶ Uel
de bonis vtrūqꝫ poteſt accipi: idem enī
ſunt vaſa mortis quibuſdam:et ſagitte a
lijs:ſm̄ illud apoſtoli. Alijs ſum⁹ odor
mortis in mortem:Alijs odor vite in vi
tam.⁊ eſt ſenſus. Et in eo.arcu.i.in ſacra
ſcriptura.parauit vaſa mortis.i.apoſto
los:qui quibuſdam ſunt odor mortis.⁊
eoſdem effecit.ſa.ſu.i.odorem vite in vi
tam ardentibus amore verbi' Poſt hāc
autem diſpenſatōnem et ꝓ peccatis ma-
loꝝ veniet iuſtum iudicium: de quo dīc
ꝙ non pax dei ⁊ ineffabile lumen de ſe ꝓ
fert:vnde puniantur iniqui:ſed ipſa pec
cata vertuntur homini in penaꝫ:vt que
fuerunt delectamenta homī facienti.ſint
inſtrumenta deo punienti.

Ecce parturit iiuſticiam et con-cepit dolorem: et peperit ini-quitatem.

Ecce inquit ꝑturit.⁊c. Quaſi d.hec ꝑa-
uit deus in ſcripturis.' vnō videtur eſſe
cauſa damnatōnis hominum malorum
ſed Ecce quaſi in manifeſto eſt. ꝙ non ex
deo ſed ex homine eſt cauſa damnatōis:
quia iniquus ſimilis eſt aperienti lacum
et effodienti:et incidenti in foueam quā
fecit.et vere:quia concepit.a diabolo.ſ.
per ſuggeſtionem dolorem.i.appetitum
temporalium rerum' Qui dicitur dolor
quia dolor eſt malis de terrenis rebus
amiſſis. pro quibus mala machinantur
Hec ſunt ſemen vnō iniquitas.i.iiuſticia
naſcitur.vnde addit et parturit.i. nitiē
efficere iniuſticiam.ſ. vt decipiat proxi-
mū:et huiuſmodi.et tandem peperit.i.
effecit et emiſit iniquitatem.' Iniquitas
hoc eſt quod iniuſticia. hoc ergo pepe-
rit quod parturiuit.in quo notatur pec
catum operis patrati. Emiſit eniꝫ iniqui
tatem et cum ad actum perduxit. et in e-
miſſa iniquitate eſt lacus.i. precipicium
alijs.vnde ſubdit:

Lacum aperuit ⁊ effodit eum et incidit in foueam quā fecit.

lacum aperuit. Q.concepit: parturiuit
peperit:et ſic iam Lacum aperuit.i.com
ꝑabilis eſt aperienti lacum. concipiēdo
ſ.quod eſt dicere.fraudem inchoauit 'ꝯ
ſentiendo ſuggeſtiōi terrenaꝝ cupidita-
tum.et effodit eum.i.ſimilis eſt effodiē-
ti parturiēdo.i.inſtando operi fraudis
et incidit in foueam quam fecit. id eſt ſi-
milis eſt incidenti in foueam pariendo
id eſt fraudem perpetrando ' Prius enī
fraudator leditur damno innocencie.ꝙꝫ
alius damno pecunie. Et:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Conuertetur doloꝛ eiꝰ i caput eius. et in uerticez ipſius iniqui tas eius deſcendet.

Doloꝛ eiꝰ qué cócepit. ꝯuer. i. ca. eius. i. in mentez. ⁊ iniqui. eiꝰ quā peperit: deſ. in ver. ip. i. in ratóez: quā dixerat caput hoc idō: quia noluit ipſe peccatū enade re ſed ſeruus eſſe peccati: libidine dn̄an te ratóni. et ideo: ipſe inferioꝛ grauat̄ in iquitate que ſedet ſuper talentū plumbi in zacharia ꝓpheta. et in illum deſcen det ⁊ onerat. ꝟ nó reuolet ad requié ſan ctoꝝ. ¶ Vel diſtingue inter caput ⁊ ver tícé. et ꝯuertet̄ et deſcendet. Caput é aía vertex ró que é ſupioꝛ ꝑs capitis cui vti qꝫ dn̄ant̄ peccata ⁊ ſupſunt: et pꝰea ſuꝑ deſcendent: cum penas detrudent. ⁊ é. doloꝛ. e. qué ꝯcepit. et iniquitas quā pe perit ꝯuer. in caput. e. i. in aíam: et i uer. ip. i. in ratónem cui dn̄ant̄ hic: et poſtea doloꝛ et iniquitas deſcendet. ſ. cum īpe tu ſuꝑ caput et verticem. cum penis eter nis ſubijciet eum.

Confitebor domino ſecunduz iuſticiam eius: et pſallam nomi ni domini altiſſimi.

Confiteboꝛ do. Quinta pars vbi é pſal mi ꝯcluſio. qſi eni oía i ſummā colligés dicit ſe alacrit̄ ꝯfiteri. q. et qꝛ adiutoꝛiū meū é a dn̄o: idō cófiteboꝛ do. i. laudabo dn̄m: ⁊ hoc ſcdm. i. ꝓpt iuſti. e. Hec eni ꝯfeſſio n̄ eſt peccatoꝝ ſed iuſticie dei. qui iuſtus iuſtos ꝓtegit. et malos ꝑ ſua ma licia punit. cótra hanc laudem nihil va lent blaſphemie impioꝝ: qui nolétes ſue culpe tribuere: qꝛ peccant: mala ſua excu ſant ꝑ foꝛtunā vel fatū vel diaboluz cui poteſt reſiſti: vel ꝑ aliam naturā que nō ſit ex deo. Hi tales fluctuāt errantes po tius qꝫ ꝯfiteant̄ do: vt eis ignoſcat: Qui aūt videt merita aíaꝝ ſic oꝛdinari a deo vt dū ſua cuiqꝫ tribuunt̄ pl'critudo vni uerſitatis nulla ex parte violet̄: in oíbuſ laudat deū: diſtingués aliud deū feciſſe et oꝛdiaſſe videlicz vniuerſuz bonū: aliō aūt nō feciſſe ſed oꝛdiaſſe vt malū: ſequi tur. ⁊ pſal. oꝑe nomi. d. alti. Pſallere ad gaudiū ꝑtinet. ſicut penitétia peccatoꝝ ad triſticiam. ¶ Poteſt hic pſalmꝰ in ꝑ ſona. xpi. intelligi. ſi ea que hūilit̄ ſunt dicta ad īfirmitaté nr̄am referant̄ quaz ipſe chriſtus geſtauit.

In finem pſalmus dauid pro toꝛcularibus.

In finem pſalmus dauid pro toꝛculari bus. Nihil ď viſibilibꝰ toꝛcularibus i textu huius pſalmi dr̄: ſed de ſpūalibus ꝑ viſibilia toꝛcularia ſignificatis. i. de ec cl'ijs: qꝛ de eccl'ie ꝯſtitutóne et cā cóſtitu tionis hic agit̄. ſ. de chriſti aſcenſione et ſpūſancti miſſione. Cū eni dn̄s pꝰ reſur rectioné aſcendit: miſit ſpiritūſanctū in apl'os et alios fideles. quo impleti pꝛedi cādo eccl'as ꝯgregauerūt. Eccl'ia auté dr̄ toꝛcular eadé róe q̄ dr̄ area. Multis eni et varijs ſilitudinibꝰ: ead res i ſcripturiſ ſepe inſinuat̄. Ideo vō aree vl' toꝛculari ꝯpat̄: qꝛ ſicut i area grana a paleis: et in toꝛcularibus vinū diuiditur a vinacijs ita in eccl'a boni a malis opere miniſtro rū ſeperant̄: nō loco ſed affectu: et quaſi a tegumétis purgantur: vt frumenta in area a paleis: et in toꝛcl'aribus vina exu untur a vinacijs: que tn̄ neceſſaria erant vt ſimul naſcerentur ⁊ creſceꝛent: ad ma turitatemqꝫ peruenirent. Ita in eccleſia admixtio maloꝛum eſt neceſſaria bonis: qui ſimul incipiunt. vt creſcant et ꝯſū mantur. ſed boni in bono: mali in malo In futuro vero: etiā loco ſeꝑabuntur. cum frumenta recondentur in hoꝛreis. palee vero comburentur igne inexting uibili. Vel eccleſia ideo dicitur toꝛcu lar quia in ea intellectꝰ verbi dei: duz ſo no vocis miniſtratur: quaſi vinum in cluditur vinacijs: et ſic fertur ad aures. q̄ſi ad toꝛcular vbi diſcernit̄: quia ſonꝰ valet auribus. Intellectꝰ vero a memo ria auditoꝛum quaſi quodam lacu exci pitur: Inde in mentis habitum et moꝝ diſciplinaz: tanquā de lacu in cellas trā ſit: in quibus ſi negligencia non aceuerit vetꝰtate firmabit̄ ¶ Vel toꝛcl'aria ſūt eciā martyria: ꝟ coꝑꝛa coꝝ q̄ ꝓ xpi noīe affli

ctōne perſecutōnū calcanť: quaſi acina remanēt in terra. aīe vero ad requiē habitatōis celeſtis emanāt. ⁊ quia hec fiūt in eccleſijs: ideo ipſe eccleſie torcularia dicuntur et eſt ſenſus tituli. ¶ Pſalmus iſte dauid ꝓphete tendens in finem. i. in chriſtum. qꝛ agit de exaltatōe chriſti ſecū dum duas naturas: eſt agens ꝓ torcularibus. i. de eccleſijs: de quaꝝ cōſtitutōe et cauſa cōſtitutōis: agit. ¶ Intentio eſt hic ꝓphete. errorē iudeoꝝ qui dicūt in iudea tm̄ notum deū: et donatiſtaꝝ qui tm̄ notum in affrica dicunt: et ſimiliū cōfutare. ¶ Modus. Biptitus eſt pſalmus. Primo laudes dei deſcribunť. ſ. maieſtas eius. et opatio excelſa. Secundo dicit naturā hominis o lim viciatā: in chriſto ſuper omnia exaltataꝫ: ibi. Quid eſt homo. A laude ergo incipiens propheta ait. D.

Domine dominꝰ noſter: quam admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terrā.

Domine oīm ſcōm potentiā. qui es ſpecialiter. do. no. ſcōm receptōem et cultū nomē tuū. i. glā et fama admirabile eſt: ppť creatās q̄s feciſti et regis. ⁊ q̄ꝫ admirabile ē. q. infinite. Nullus ei ſufficit oēs creaturas cognoſcere. in q̄bus admiramur te. admirabile eſt dico: in vniuer. ť. nō in Judea tm̄ vt dicūt iudei: nec tm̄ in affrica vt dicūt donatiſte. Ne ergo iudei vel quilibet alij: ſibi vendicēt q̄ſi ꝓpriū qd̄ eſt cōmune oīm: qd̄ eſt intentio pſalmi. et dirigiť ſermo ad deū trinitatē. Deinde ſupponit in parte ꝑ quid eſt admirabile loquēs ad deum patrem.

Quoniam eleuata eſt magnificentia tua: ſuper celos.

Qm̄ eleuata eſt. Q. ꝑ hoc eſt admirabile qꝛ magnifi. t. i. filius tuus deus hō. eleuata eſt de terrena hūilitate ſupeꝛ celos. ad liť. ibi ad dexteraꝫ dei patris ſedens. ¶ Vel eleuata eſt ſuꝑ celos. i. ſuꝑ ſcripturas. qꝛ excedit eloquia oīm ſcripturaꝝ ¶ Vel eleua. ē. incōprehenſibilitate. ſuꝑ ce. i. ſuꝑ oēs rōnales creaturas. ¶ Vel magnifi. t. i. fama et gloria tua idem qd̄ añ dixerat nomē ele. eſt ſuꝑ ce. i. ſuꝑ ſcripturas: quibꝰ ad plenū ñ explicať. Scripture aūt dicunť celi eo ꝙ diuina myſteria celant. Et o dn̄e tu:

Ex ore infantium et lactentiuꝫ perfeciſti laudem propter inimicos tuos: ut deſtruas inimicum et ultorem.

Perfeciſti. la. ex ore infan. Infātes et lactētes. nō ꝓ etate dicit ſed ꝓ ſimplicitate ſicut petrus in epl'a canonica ait. Quaſi modo geniti. ⁊c. Qui. ſ. nondum eſcam ſed lac caꝑe poſſūt: quales erant illi. q̄bus apl'us dabat lac: dicens. tanq̄ꝫ ꝑuul' in chriſto lac potū dedi vobis nō eſcam: quos ſignificabāt illi. qui dn̄m venientē ad paſſiōeꝫ laudabant. in quos hoc vtiť dn̄s teſtimonio cū iudeis dicētibꝰ vt eos corripet: reſpōdit. Non legiſtis ex ore infantium: ⁊c. Bene autem non ait feciſti. ſed perfeciſti. Ex his enim perfecit deus laudeꝫ. quia ſi ſoli perfecti eſſent in eccleſijs. non ita conſuleretur humano generi ſicut nunc cum etiam minimi nonduꝫ capaces cognitionis rerum ſpiritualiū atqꝫ eternarum nutriuntur fide temporalis hyſtorie. et deum laudant. et eſt ſenſus. perfeciſti laudem ex ore infantiū et lactentium. i. non ſolum a perfectis ſed ab incipientibus predicaris. ⁊ hoc feciſti. propter inimicos tuos. deſtruendos. et vt deſtruas inimicum et vltoreꝫ. vel defenſorem. Alia litera. Inimici ſūt generaliter omnes. qui diſpēſationi per crucifixum facte: contraria dicunt. Defenſores videntur heretici fidei et phyloſophi ſapientie. cum tamen et illi fidem et hi ſapientiam veram impugnent. ¶ Vel infantes etiam et lactentes dicit apoſtolos: quia ſtulta mundi elegit deus vt for. cō. vñ ꝑfectōꝛ ē laus: qꝛ ad eā ñ hūa-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

na ſapiā:ſed diuina grā accendit.et ē. Ex
ore īfan.⁊ la.⁊ apl'oꝝ perfeci.lau. Ul' de
pueris hebreoꝝ pōt accipi.quia ex v̄bis
illoꝝ pueroꝝ ꝑfecta ē laus.quod tn̄ vi-
debat̄ pueriliter agi:ſ; ſc̄tīſpūs. īſtinc-
tu fiebat ⁊ ē ſenſus. Ex ore infan.⁊ lac ꝑ
fe.la.i.ex v̄bis pueroꝝ hebreoꝝ perfeci-
ſti laudem.et hoc totū ꝓpt̄.inimi.t.cō-
fūdendos.ſ.paganos. Ideo enī a talib⁹
laudari voluit:ne videret̄ hec ſapiētia
hūana ſed diuinitus data.⁊ hoc ideo fe
ciſti vt deſtru.ini.i.iudeū:⁊ vlto.vel de
fenſorē. Iudeus enī inimicus ē dei:du;
patrē ſolū defēdit:quia qui nō honori-
ficat filiū:nō honorificat patrē:vel ini-
micus ē voto.⁊ vltor.ſ.ſue ſecte defēſor
Sequitur:

Qm̄ uidebo celos tuoſ opera digitorū tuorū:lunam et ſtel-las que tu fundaſti.

Qm̄ videbo.ce.t.q.v̄e ꝑfeciſti laudē ⁊ d̄
ſtrues inimicū. Qm̄ vi.ce.t.i.preuideo
iam ꝑ ſpiritūſanctū apl'os.⁊ videbo eti-
am preſencialit̄ ī poſteris.hoc dicere bn̄
ꝯuenit ꝓmitiuis.celos dico:qui ſunt o
pera:di.tuoꝝ.quia coopatione t̄nitatiſ
inſtructi ſunt:que t̄uitas ī digitis ſigni
ficat̄ hic:vt et ibi: Qui appēdit tribus
digitis molē terre.⁊ ꝑ eos celos videbo
etiā edificari lunā.i.ī vniuerſalē eccleſiā
⁊ ſtellas.i.eccleſias ſingulatim ꝑ loca di
uerſa. Uel doctores alios que tamē.ſ.lu
nam ⁊ ſtellas. Uel q̄s.i.ſtel.tu.fun.nō il
li. Apl'i enī miniſtri ſūt edificātionis:tu
vero auctor l' fūdator. Uel aliter ab ilio
loco. Ex ore.⁊ procedit̄ de illa ſnīa:in q̄
celos apellauit ſcp̄turas.q; ergo dixerat
chriſtū excedere oīum ſcripturaru; elo-
quia:forte videret̄ ꝙ ꝑ ſcripturas ad e-
ius notitiā paruuli ꝑuenire vel aſcēde-
re nō valerēt.hoc āt remouēs dicit eu; e
tiam infātibus ſcripturas hūiliaſſe:per
qō et ipſi magnificētiā dei capent:⁊ ini
mici deſtruēt̄.⁊ hoc eſt: Sup ſcripturas
eleuatus ē fili⁹:et per illas tn̄ Perfeci.
lau.ex ore infantiū ⁊ lactētiū.ideſt illas
ſcripturas inclinaſti infātibus.et lacten
tibus ad aſcendendum.vt ſic foret laus
ꝑfecta quod eſt per ſcripturas quas in-
fantibus inclinauit. Unde alibi incli-
nauit celos ⁊ d̄ſcendit.⁊ hoc feciſti pro
pter inimi.t.ſ.inimicos crucis chriſti de
ſtruēdos.et q̄i exponēdo ſb̄de vt d̄ſtru
as inimicum et vltorem vel defenſorem
⁊ accipit eoſdē ꝑ inimicu; ⁊ defenſore;
quos dixit īimicos:omnes.ſ.qui cruci
chriſti cōtradicūt. Qui deſtruunt̄:cum
vident̄.i.intelligunt̄ ſcripture vſq; ad i
fantiū capacitatē ducte:⁊ ꝑ eas vſq; ad
robur nutriunt̄:et ad ſublimitatē intel
ligentie erigunt̄.de quibus ſubdit. Qm̄
vi.celos.q.et v̄e deſtrues dicit prophe
ta in perſona eccleſie. Quoniam vide-
bo celos tuos ideſt intelligam ſcriptu-
ras ſacras:que ſunt.opera digitorum
tuorum.ideſt ſpiritu dei facte ſunt.cui⁹
ſepte; ſunt dona cū ſit vnus ſpūs.ſicut
plures digiti ſunt in vna manu:et vi-
debo lunam.i.vniuerſalem eccleſiam.⁊
ſtellaſ.i.eccl'ias ſingulas l' doctōes que
vel quas tu fun.in celis.i.in eis d̄ ſcrip
turis collocaſti.quas celorū vocabulo
poſitas credim⁹.

Quid eſt homo ꝙ memor es eius:aut filius hominis quoniam uiſitas eum.

Quid eſt homo: Secunda pars.vbi
dicit naturam hominis olim viciatam
in chriſto ſuper omnia exaltatā. Prius
enim oſtenderat omnipotentiam dei-
tatis. Ideoque congrue in hac parte a-
git de exaltatione humanitatis:ſed pre
mittit de humiliatione totius humane
nature oſtendens nullum eſſe penit⁹ ho
minis meritum dei beneficio dignum.
Quaſi diceret:Et q; hec oīa ꝑ filiū ſunt
ergo. Quid ē homo.⁊c. Uel ita ꝯtinua
Eleuata eſt magnificentia et cetera. Quid
eſt homo ꝙ memor es eius aut filiu⁹ ho
minis: Per hominem accipiuntur pec
catores per filiū hominis:ſpirituales.
Diſiunctio enim aut īnuit diſtare inter
hominē et filiū hoīs. Oīs enī fili⁹ hoīs
eſt hō ſed nō econuerſo:vt ada; qui fu-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

it homo.ſed nõ filius hominis.hõ ergo
hic accipitur omĩs qui portat imaginẽ
terreni.i.omnis peccator et carnalis.Fi
lius hominis accipitur omnis qui por-
tat imaginem celeſtis.i.chriſti. Et meri-
to nouus homo filius hominis dicitur
quia nouus ex veteri quadam mutatõe
fit.Spiritalis enim regeneratio qua in-
nouatur mutatõne vite terrene atq̃ ſe-
cularis:a deo inchoatur:vtrũq̃ vero re
ſpicit miſericordia dei: ſed illũ quaſi lõ
ge ſeiunctum a deo:iſtum.i.filium ho-
minis quaſi preſentem. Ideoq̃ cum de-
ſpectu ꝓnuntians ait.Homo peccator
terrenus quid eſt? ꝙ tu es memor eius.
quaſi longe poſiti: cuius deus memor
eſt:dando ſalutem temporalem.ſ. bene-
dictionem ſiniſtre.vnde alibi:homines
et iumenta ſaluabis domine. Aut filius
hominis.i. ſpiritalis qui portat imagi-
nem celeſtis quid eſt?quoniã viſitas eũ
Quaſi preſentem: qui prope eſt deo mũ
ditia vite. et idõ pñs viſitat.i.lũie vul-
tus dei illuſtratur.vnde alibi.Signatũ
eſt ſuper nos lumen vultus tui.a pecca-
toribus vero longe eſt ſalus.¶ Vel per
hominem accipit generaliter quẽlibẽ ho
minem:et per filium hominis: chriſtum
hominem.Et eſt. Quid eſt homo: quili
bet vilis.miſer. ꝙ memor es eius? Eius
memor eſt deus miſerẽdo.aut filius ho-
minis.hic voce ſurgendũ eſt.i.chriſtus
homo.Quid eſt? Quoniam tu per eum
viſitas eum.ſcilicet hominem.quod fu-
it.cum verbum caro factum eſt: in qua ĩ
carnatõne medicus celeſtis venit ad in-
firmos:⁊ factus eſt dei filius:hoĩs filius
de quo ꝓpter carnis ĩfirmitatẽ:Subdit.

Minuiſti eũ paulo minus ab angelis: gloria et honore coronaſti eũ:et ꝯſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuaꝝ.

Minuiſti eũ q.d.ñ mo
do in alijs hũana nat̃a ẽ hũiliata: ſ; etiã
in ipſo chriſto:quia minuiſti eum.qui ẽ
caput omnium fidelium.minus ab an-
gelis quia paſſibilis ⁊ mortalis:ſed pau
lo.i.paruo tempore. quia in alijs ſupat
angelos:quibus impat.Dico minuiſti:
ſed poſtea coronaſti eum gloria.i.corpo
ris incorruptibili claritate: et hono. vt
omnibus ſit venerabilis.Et bene ait co-
ronaſti.quia circulus mundi:qui eſt q̃ſi
ſimilis corone ad fidem eius venit.ſequi
tur.et conſtituiſti eum.i.ſtabiliſti.ſuper
opera manuũ tuarum.Quia ergo ⁊ an
geli ſunt opera manuũ dei: et ſuper eos
ꝯſtitutꝰ eſt vnigenitꝰ dei filius.Sequit̃.

Omnia ſubiecciſti ſub pedibus eius:oues et boues vniuerſas: inſuper et pecora campi.

Omnia ſubiecciſti.q. dico ꝙ conſtituiſti
eum ſuper opera:Omnia ſubiecciſti ſub.
pedibus.e.i.ſub dñio et poteſtate eius:
et enumerat que.ſ.oues. ⁊c.Cur relictis
altioribus.ſ. exercitibus angelorum. et
ipſis hominibus:hec ima dicit?ſed miſti
ce intelligendum eſt. Oues ergo inno-
centes dicit.Boues dicit illos:qui ope-
rantes:terrenos faciunt fructificare: Et
hoc de angelis ⁊ hominibus dicitur:vt
de omnibus probet ꝙ ſubiecti ſunt chri
ſto.et eſt.ſubiecciſti ei oues.i.innocentes
tam homines q̃ angelos et boues.ſ.arã
tes et triturantes:q̃ in vinea domini vo
mere ſpiritali arbuſta criminis conſcin-
dunt.Boues dico: vniuerſas. feminino
genere vtitur:vt notet fructificantes: q̃
ſemine verbi dei.hominum corda fructi
ficare faciunt.et illi ſunt: homines ⁊ an
geli.ſequitur.inſuper.⁊c. Q.non tantũ
boues ſubiecti ei: ſed inſup et peco.ca.
ꝑ hoc qd̃ dicit inſup:diſtiguit hec a pre
dictis ſcis.hec enim ſunt acina ſicut pre
dicti ſunt vinum. et malos ergo chriſto
ſbiectos eſſe notat:qd̃ minus videretur
qd̃ ſignificat cũ ait.et peco.ca.i. carna-
les.in amplitudĩe voluptatũ.tanq̃ ĩ la
titudine campoꝝ.ñ in mõtibꝰ v̓tutũ ha
bitãtes.Pecora ergo campi:ſunt hoĩes
q̃ in carne viuũt:vbi nil arduũ:nil labo
rioſũ aſcẽdũt: ſ; lata via ẽ cui inherent.
que ducit ad mortẽ. vñ etiã ⁊ abel a fra-
tre in cãpo occiditur. Et ſubiecciſti ei:

Volucres celi ⁊ piſces maris: qui pambulãt ſemitas maris.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Volucres celi.i.ſupbos.^t bene p volu
cres celi ſignificanť ſupbi:ď quib⁹ dicit
Poſuerūt i celū os ſuū:quorū caput di
cit.aſcēdā i celū.⁊ exaltabo ſoliū meum
et c. Sequiť.et piſ.ma.i.ocioſos.qui p
am.ſe.ma.i.qui i ꝓfundo ſeculi tempa
lia que q̄ſi i mari ſemite:cito vaneſcunt
inquirūt ptinaci ſtudio: vñ recte nō ait
ambulāt: ſed pambulāt.^t p hoc oſtēdēs
ptinaciſſimū ſtudiū inania et pfluentia
requirentiū. Hec aūt tria genera viciorꝫ
id ē.voluptas carnis:ſupbia: et ocioſi
tas icludūt omnia vicia: que ſicut ioan
nes ait ſūt:cōcupiſcētia carnis:ambitio
ſeculi.i.ſupbia: et cōcupiſcētia oculorꝫ.
Per oculos nāqꝫ ocioſitas maxīe preua
let. De his trib⁹ temptatus fuit domin⁹
et ſaluator et vicit:^t quibus primus ho
mo victus ſuccubuit. Sequitur.

Dñe dñs noſter:q̄ꝫ admirabi
le ē nomē tuū i uniuerſa terra.

Domie do.no. Ecce ꝯcluſio pſalmi.ec
ce quo totū tēdat. Q.et qꝛ hec oīa feciſti
ergo o dñe do.no.etc. Decēter ꝑncipiū
repetit:oſtēdens initiū et finem boni ad
deum referendum.

In finē ꝓ occultiſ filii priſ dď

In finē ꝓ oc.fi.pa.da.^t Cuꝫ diciť fili⁹
nec addiť cui⁹. ſicut hic p excellentiā in
telligiť chriſt⁹:qui eſt vnigenit⁹ dei fili
us: ſicut ipſe ſine additamento de ſe ait
Si filius vos liberauerit:vere liberi eri
tis. ¶ Vel filius ē etiā ipſi⁹ dauid: qꝛ de
eo ē nat⁹ cū dicit ꝓ occultis:nominādo
occulta filij:dat itelligi qꝛ alia e⁹ ſūt ma
nifeſta ¶ Sciendꝫ ergo quia duo ſunt
aduentus chriſti.^t Prim⁹ i humilitate
qui occult⁹ fuit iudeis: qui cecatis iude
is gētibus ꝓfuit. vnde cecitas cōtigit in
iſrhael: vt plenitudo gētiū intraret. Se
cund⁹ i maieſtate:qui omnib⁹ erit mani
feſtus. Duo etiā ſunt iudicia dei.ſ.occľ
tū quod nūc agiť:quod incipit a domo
dei.i. pena qua nūc quiſqꝫ hominū vel
exerceť ad purgatōeꝫ: vel moueť ad cō
uerſionē: vľ ſi ꝯtemnit dei vocātis diſci
plinā excecať ad damnatōꝫ. Manifeſtū
aūt iudiciū eriť i vltio.cū cuiqꝫ ŕtribuet

iuxta merita ſua ¶^t Hic ergo agit ď occľ
tis.i. de hūili aduētu: qui cecatis iudis
ꝓfuit gētib⁹: et de pēa q̄ iudicat purgan
do: ꝯuertēdo: excecādo.et ē ſēſus tytuli
¶ Pſalm⁹ iſte dauid ꝓphete. qui hic lo
quiť i pſona eccľie: dirigēs nos in fineꝫ
id ē.i chriſtū ē ꝓ occultis.i.agit de oc
cľtis filij.ſ.dei.vľ filij.^t ipſi⁹ dď de quo
nat⁹ ē chriſt⁹ ſm carnē. ¶ Intētōe mouꝫ
vt nō caſu vel fato quis credat mūdū re
gi.ſꝫ iuſto iudicio di ¶ Mod⁹.v.ſunt p
titōes^t Prio ꝓpheta let⁹ pſallit:qꝛ culťa
diaboli aduētu chriſti deſtruiť.et chri
ſt⁹ regnat.iudicat.adiuuat. Scđo fide
les ꝓuocat ad laudem ibi. Pſallite do.
Tercio finē malorꝫ venturꝫ pctōrib⁹ cuꝫ
antichriſto predicātib⁹ ibi. Conuertanť
peccatores.^t Quarto mala tpis antixpī
ptractat ibi. vt quid dñe. Quinto preca
tur iudiciū maturari ꝓpter antichriſtū
vt factorꝫ mala finianť ibi. Exurge. Con
tra illos ergo qui ď flore malorꝫ et labo
re bonorꝫ murmurant. putātes nō diui
na diſpoſitione ſed caſu hoc contigere.
loquitur hic propheta.

Confitebor tibi domie in
toto corde meo:narra
bo oīa mirabilia tua.

Confitebor ť. Q. quidaꝫ murmurāt et
detrahunt:ſed ego Confitebor ti.do.i.
laudabo te quicūqꝫ detrahat. et hoc in
toto corde meo:^t nō in pte vt faciūt illi
q̄ quedā opa dñi approbāt:quedā blaſ
phemāt.ſꝫ ego Cōfit.ť i to.cor.m.^t qꝛ in
nullo de ꝓuidētia dei dubito:ſꝫ oīa re
cte agi ſentio que ſtulti temere et cāu agi
putāt.⁊ etiā nar.alijs.mi.t.ñ nřa.⁊ oīa
gnālit ñ ſpēalit p ſinguľa.ſ.viſibilia et i
uiſibilia. Oīa.n.narrat qui ď viſibilib⁹
trāſit ad iuiſibilia: vt qui dicit eū qui la
zarꝫ ſuſcitauit i corpe paulū ſuſcitaſſe i
mente: quod maius ē ⁊ excellentius. vel
narrabo omnia mirabilia tua.i. que
cunqꝫ dicaꝫ de tuis operibus ſunt mira
bilia. Sequitur.

Letabor et exultabo in te:et
pſallam nomini tuo altiſſime.

Letabor.q.alijs narrabo:et etiam apud me. Letabor:et exul.quod plus ē q̄ȝ letari. Exultatio eīm̄ eſt intenſa letitia. Letabor dico et exul. in te nō in ſecularibus nō in iocunditate rerū labiliū ſed in occultis filij. Alibi non eſt vera letitia. et pſal.ope no.tu.exultando o altiſ.quod faciam vt meo exemplo pſallant et alij. Deinde cauſam laudis ſubijcit dicens.

In conuertendo inimicū meū retrorſum: infirmabuntur et pibunt a facie tua.

In conuerte. ini.me. Ecce quare predicta facit.q.ideo letabor ⁊ pſallā:q2 in cōuer.ini.me.ſ.diabolū.retror.i.q2 dū diabolū ꝯuertiſti retror:amiſſo iure. qui añ aduētū chriſti precedebat vt dux itineris mortis:infir.i.infirmanť impij. vt nil poſſint vel velint ꝯtra pios vel chriſtū.⁊ pib.q2 nō erūt impij iuxta illud. Cōuerte impiū et nō erit.et hoc a facie tua.ſ.a cognitione dei:q2 iniquitatū eoꝝ nō recordabiť.ita pit ille qui dixit:viuo ego:iā nō ego:viuit vero in me chriſtus. ¶ Uel in malo poteſt accipi:q2 diabolū ꝯuertiſti in fugā:⁊ ideo membra eius infirmabunť.in malis:vt nil nocere poſſint bonis.et pi. in die iudicij a facie tua.i.ab īpugnatōne tua cū dices. Ite maledicti in ig.eter. deinde oſtendens per quid ꝯuerſus ſit diabolus retrorſum:Subdit.

Quōm feciſti iudiciū meū et cauſam meā:ſedes ſup thronū qui iudicas iuſticiā.

Quōm feciſti iu.me. q.ꝯuer.eſt retror.inimicus:⁊ perierunt impij. ſed quomodo hoc:et p quid. Ecce. Quōm feciſti iudi.hoc fuit.ſ.qñ iudicatus eſt chriſtus.et ſententia in eū data.⁊ cauſam.i.ventilationē de eo factam inter iudeos: quā chriſtus egit ꝯtra impios accuſatus. Iudicium dico et cauſam meum et meam: quia mihi ſeruierunt.⁊ ad vtilitatem meam fuerunt. Qualiter et naute dicunt ventum ſuū quo vtunť ad bene nauigandum. Sequiť ſedes. vť iſti.q.feciſti cauſam meam. p hoc quia ſedes vel iſti. o deus pater.ſuper thronum.i.ſuper animam chriſti.quia deus ſcȝ pater erat in chriſto mundum reconcilians ſibi:tu dico ſediſti:qui iudi. opere iuſti.ſ.vt chriſtus moriať pro genere humano:et per hoc.

Increpaſti gentes et periit impius:nomen eoꝝ deleſti in eternum et in ſeculum ſeculi.

Increpaſti.i.terruiſti. gentes d epeccatis:vel ad chriſtū dirigiť ſermo. Sediſti.q.feciſti iudiciū o chriſte:ſediſti. Ut deus post reſurrectionē ſuper thronuȝ .i.ad dexterā patris.i.in equalitate.vel ſm̄ quod homo in potioribus bonis. Tu dico ſedes:qui iudicas.i.iudicabis in fine iuſticiā quia chriſtus in fine iuſte iudicabit.cui pater omne iudiciū dedit Dico ſedes ad dexterā patris. Uñ mittens ſpiritumſanctū in apoſtolos et per apoſtolos. Increpaſti gent. ꝑ peccatis et ſic perijt im.factus pius. ¶ Uel impi. .i. diabolus ꝓut amiſſa poteſtate adeo perijt impius: q̄ꝛ dele.no.eo.i.impioꝝ Non eīm̄ dicunť impij qui deo credūt. et hoc in eternū vel in ſeculū.ſ.preſens: et in ſe.ſe.ſ.in eternū. Seculum eſt hoc preſens quod voluiť viciſſitudine temporꝝ ſibi ſuccedentiū. ¶ Seculū ſeculi ē eternū quod incommutabili eternitate ꝯſiſtit: cuius iſtud ſeculum imago eſt et vmbra. ¶ Uel q̄ꝛ dicit in ſeculū ſeculi determinatio eſt et expoſitio precedentis. ſcȝ in eternum.ne dicendo in eternum.⁊ hoc preſens ſeculum accipes. Deleſti ergo nomen eoꝝ ineternū: et pro.i.in ſeculum ſeculi quia ambo nihil potuerūt in populo dei tranquillo. Et vere. Quia.

Inimici defecerunt framee in finem: et ciuitates eorum deſtruxiſti.

Framee inimici.inimici gti caſus ē.i.rebelliōs diaboli ⁊ diuiſi erro-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

res quibꝰ aĩas occidit: deſe. in. fi. i. per chriſtũ ĩ ꝑmo aduẽtu ex ꝑte: ⁊ ĩ ſcḋo plenarie. Iſte finis ẽ ille gladius quem vibrauit deus: apte iudicãs: Vñ ſupra in alio pſalmo dixit. gladiũ ſuũ vibrabit: qui mõ occulte iudicat: vſqꝫ ad quẽ apte iudicantẽ in futuro: aliquid valẽt hoſtis framee: ſꝫ tũc deficiẽt penitus: qñ palam vibrabit. ⁊ nũc eo occulte iudicãte deſtru. ciui. e. i. munitiones. ſ. illos in quibus diabolus regnat: vbi doloſa et fraudulẽta ꝯſilia q̃i curie locũ obtinẽt: cui ꝓncipatui quaſi ſatellites et miſtri adſũt officia ſingulorꝫ membrorꝫ. i. ſenſus corꝑis: ſicut oculi ad curioſitatem: aures ad laſciuiã: manus ad rapinaꝫ: et ĩ hũc modũ cetera mẽbra tyrãnico ꝓncipatui. i. ꝑuerſis ꝯſilijs militãt. Huiꝰ ciuitatis q̃i plebs ẽ: oẽs delicate affectõẽs et turbulẽti motus aĩ quotidianas ſeditiõẽs ĩ hoĩe agitãtes. Has ergo ciuitateſ vbi rex: vbi curia: vbi miſter: vbi plebs inuenit: deſtruxiſti. vt excluſo diabolo: ſeruiãt iuſticie. Et ideo:

Periit memoria eorum cũ ſonitu: ⁊ dominuſ in eternum ꝑmanet.

Memoria. e. ꝑijt apud deũ ne puniat. ¶ Vel memoria eorꝫ. i. impiorꝫ ꝑijt. i. ritus eorꝫ excidet. ꝑijt dico. cũ ſo. vel ſtrepitu. i. ⁊ ſtrepitus et tumultus ĩpietatis ꝑijt. ¶ Vel iõ dicit cũ ſtrepitu. qꝛ cũ impietas euertit: ſtrepitus fit: qꝛ nõ venit ad ſũmã pacẽ. niſi qui ẽ magno ſtrepitu cũ vicijs pugnauit. Vl' de futuro põt accipi totũ ab illo loco. Inimici. i. diaboli framee. i. ṽtus diaboli. deſe. ĩ fi. vel ne. . i. ĩ fine ſeculi deſtruet. ⁊ ciui. e. i. ppl'os eius. deſtru. i. deſtrues. ¶ Nõ ꝙ pluraliter dicit eorꝫ: cũ ſupra dixit ſingulariter inimici: qꝛ cũ plures ſint demones ĩ malicia ſimiles ſũt. et q̃i vnũ. ſequit. Perijt id eſt peribit in futuro memoria coruꝫ cum ſonitu. id eſtcum magno clamomore: vt fit cũ res ꝓſꝑe graui fine clau-

dunt: ſꝫ econtra dominus ꝑma. in eter. fruſtra ergo ꝯtra eum niſi ſũt ĩpij. dico permanet in eternum. Et iudicabit. qꝛ.

Parauit in iudicio thronum ſuum: ⁊ ipſe iudicabit orbẽ terre in equitate: iudicabit populos in iuſticia.

Parauit thronum ſuum. id eſt iudiciariam poteſtatem in iudicio. id eſt cuꝫ iudicatus eſt: quia per patientiam celum acquiſiuit: et poteſtatem iudicij. Nã. qꝛ in humilitate iudicatus ẽ: ĩ maieſtate iudicabit: Vñ ſbdit: et ipſe iu. tãdem aperte orbem terrarum. id ẽ mundum ipſuꝫ vt habeat incorruptibiles q̃litates. ⁊ vt ſit purgatus: ¶ Vel de toto orbe gentes omnes. iudicabit dico: in equitate. meritis reddens digna. et repetit alijs verbis. iudicabit populos. hoc eſt quod dixit orbem: in iuſticia. hoc eſt quod dixit in equitate: Sequit.

Et factus eſt dominus refugiũ pauperi: adiutor ĩ opportunitatibus in tribulatione.

Et factus eſt dominus. Quaſi in futuro iudicabit. et interim vt inimicus retro conuerſus non noceat: Dominus factꝰ eſt refugium in malis vitandis. ſed hoc non niſi pauperi. id eſt illi qui nil amat in tranſitorijs. et quãtum eſt eum qui iudex eſt eſſe refugium pauperi qui nil mũdi cupit: et ipſe eſt etiam adiutor in agẽdis bõis ĩ quibꝰ ẽ adiutor ⁊ refugiũ ĩ opportunitatibus. id ẽ ĩ his ĩ quibus opꝰ eſt. deinde exponit opportunitas ſcilicet in tribulatione. poſito eſt adiutor et refugium. Dulce auxilium et refugium eſt: quod in neceſſitate datur. Tribulationes benedicit opportũitates: qꝛ nõ opportunus auellitur homo a ſeculo niſi his voluptatibus nugatorijs et pernicioſis labores et dolores miſceantur. Sequitur.

Et ſperent in te.q.et quia refugium es et adiutor: ideo o deus ſperent in te nō in ſeculo:qui noue.no.tu. quod faciūt cū deſinūt ſperare in rebus ſeculi. Tūc em̄ illos auerſos a ſeclo et querētes vt figāt ſpem excipit cognitio nois dei. Nomen aūt ſcit:cū ille cuius ē nomen noſcit.no men aūt dei ē dñs.Unde. Qui aſcendit ſup occaſū:dñs eſt nomen illi:quod no men bene nouit. qui libent eivt dño ſer ui. Uel nomen dei ē:qui eſt.vñ dñs di cit ad Moyſen:Ego ſum qui ſum:hec di ces filijs iſrl.Qui ē miſit me ad vos. Qđ nomen recte intelligit:qui ſpem non po nit in his rebus que tēpis volubilitate preterfluunt.nihil ferme habentes: niſi erit et fuit. Qm̄ quod in illis futurū eſt cū venerit fit ſtatim preteritū.et expecta tur cū cupiditate: et amittit cū dolore: non tenet cū certitudine. Et ideo nemo ſperet in tranſitorijs:ſed in eo cuius eēn tia nō nouit preteritū vel futurū.Sequi tur.Qm̄ non dere.que.te de.q. vere ad iutor es et refugiū: qm̄ non dere.etſi ad horam videtur. queren.te de. cū quo nemo potest querere tranſitoria. Nemo em̄ poteſt duobus dñis ſeruire.

Pſallite domino qui habitat in ſyon: annunciate inter gen tes ſtudia eius. Pſallite do. Secū da pars vbi fideles ꝓuocat ad laudem propheta.reſpiciens beneficia preſentis tempis et futuri.q.et quia dñs nō dere linquit querentes ſe. Ergo o vos:quos querentes nō derelinquit. Pſal.dño.i. laudate dñm:eum predicando:et opere quod predicatis implendo.Domino di co.qui habitat in ſyon.i.in preſenti ec cleſia.que nunc per ſpeculū ꝯtemplatur deū.Sicut em̄ Hieruſalē que interpreta tur viſio pacis:ſignificat ſuper celeſtem eccleſiam:ita Syon geſtat imaginem ec cleſie:que nunc eſt. quia Syon intpre tatur ſpeculatio:que modo agitur:vt ꝑ ueniamus ad pacis viſionē.i.de Syon in Hieruſalem. Quelibet aūt ſpeculatio ſtudioſa it in errorem:niſi dominus in ea habitet. Sequit. annunciate inter gentes ſtudia eius: que habet erga ſu os.que ſunt illa:hec ſcꝫ.

Quoniam requirens ſangui nem eorum recordatus eſt: et non eſt oblitus clamorem pau perum.

¶ Quoniam ipſe requirens vltione: quam exercet ꝯtra occiſores ſangui.eo. recor.eſt ipſorū occiſoꝝ ꝯſolando eos ⁊ glorificando. Uel ita.annunciate inter gentes ſtudia eius.i.mandata eius qui bus ſtudendū eſt: ſed quaſi dicant:qui miſſi ſunt euangelizare: nemo credit no bis: ſed occidimur:reſpondit.non ſine fructu eternitatis occidunt miſſi a chri ſto. Qm̄ dominus requirens vltione ſā gui.eo. in iudicio futuro vt pena occi ſori:et gloria occiſo erit.recor:eſt ſuorū glorificando eos et ꝯſolando.et interfe ctores puniendo. ¶ Recordatus aūt di cit nō ꝙ obliuio cadat in deū ⁊ poſt ob liuionē memor fiat:ſed quia poſt longū tempus futuꝝ eſt iudiciū:et dicitur hoc ſm affectum infirmorū qui oblitum pu tant:quia nō tam cito fit vt volūt. qui bus etiā addc.et non eſt oblitus clamo. paupe.q.dixi recordatus eſt:ꝑ quod vi detur fuiſſe oblitus:immo non eſt obli. clamo.paupe.vt putatis:etſi dixi recor datus.hoc dicit ꝯtra querentes qui pro dilatione putant deum oblitum. Quis autem ſit ille clamor pauperuꝫ oſtendit ſubdens.

Miſerere mei domine:vide hu militatem meam de inimicis meis. Miſerere mei. Ecce ille clamor. vnus pro omnibus loquitur. et in ſua perſona dicit. Quod vnuſquiſqꝫ petit ſic inquam. Miſerere mei domine vide contuitu miſericordie: humilitatem me am:aſpectus dei:auxilium eſt: qui cum ſit et lux tenebras fugat ſerenans menteꝫ et ē ſenſus vide hu.i.adiuua humi.meā que quanta ſit eſtimat.de ini.meis. De ſupbia quippe īimici.eſtimat hu.patiē

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tis qꝛ tantū hi humiliant̄. quantū illi ex
tolluntuꝛ. Tu dico vide:

Qui exaltas me d̄ portis moꝛ tis. ut annunciem omnes lau/ dationes tuas i ꝑortis filie ſy/ on.

Qui exal. me.[i] .i. longe me facis. de poꝛ.
moꝛ. i. ab oībus prauis cupiditatibus
quibꝰ itur ad mortē. Mors āt ē ipſa leti
cia que iā habet̄ i hac vita in ꝑfruendo
cupitis. Vn̄ aplꝰs. Vidua que i delicijs
viuit: mōtua ē. Ad q̄s delicias ꝑ cupidi
tates tanq̄ꝫ ꝑ portas mortis vēit̄. a qui
bus id me elōgas. vt an. oēs la. tu.⁚ . qꝛ
quicquid dico: laudatio dei ē. annunciē
dico: ego exiſtēs. et exiſtētibus. i poꝛ. fi.
ſyon.[i] Porte filie ſyon ſūt optia ſtudia
ꝑ que venit̄. i ſcā eccleſia. ad viſiōꝫ pacis
vbi nō erit aliquid q̄ſi nōdū ſit: nec fuit
q̄i iā nō ſit: ſꝫ ē tm̄ id qd̄ ē: ⁊ ipſa ē eterni
tas. In his ergo portis bn̄ annunciant̄
oēs laudes dei: vt petētibus det̄ ſanctū
et nō canibꝰ qui malūt ꝑtinacit̄ latꝛare.
q̄ꝫ ſtudioſe querere⁚. Et ſūt he porte cō
tra pꝛedictas poꝛtas. Ille nāqꝫ ſūt poꝛte
moꝛtis. he porte vite. Filia vō ſyon eſt
eccleſia. Syon enī. i. ſynagoga: oēs eccle
ſias mūdi generauit: qꝛ ibi natꝰ ē chri
ſtus: Vn̄ fides icepit.[i] ¶ Vel porte mor
tis ſūt corꝑei ſenſus: a quibꝰ exaltāt̄ qui
querūt nō que viderūt: ſꝫ que nō vide
rūt. et porte filie ſyon ſūt ſacramēta et i
nitia fidei: que pulſātibus aꝑiunt̄: vt ꝑ
ueniat̄ ad occulta. que nec oculus vidit
nec auris audiuit. et ē ſēſus. exal. m. de
poꝛ. m. i. ab appetitu tꝑaliū quiqꝫ ſēſibꝰ
ſbiacentiū. ad quid: vt annun. o. lau. t.
his qui ſūt i poꝛ. fi. ſy. i. i ſacramētis ⁊ i
itijs fidei⁚. ¶ Alit̄ porte mortis ſunt he
retici et eoꝝ dogmata. Portē vite ſūt ꝓ
phete et apoſtoli: et eoꝝ doctrina: qui ꝑ
bonā doctrinā ad vitā ducūt: ſicut here
tici ꝑ malā doctrinā trahūt ad interitū
et ē. Qui exal. me de poꝛ. moꝛ. i. a doctꝛi
na hereticorū. et collocas me. in poꝛ. fi.
ſy. i. i ꝓphetis. et aplīs. i. in doctrina ꝓ
phetarum ⁊ apoſtolorum. vt ibi: an. o.
la. t. Sequit̄.

Exultabo in ſalutari tuo: ifixe ſunt gentes in interitū quē fe/ cerunt.

Exultabo[i]. Hucuſqꝫ fuit clamor pau
peꝝ: quē nō obliuiſcit̄ deꝰ: inde dicit ec
cleſia. que affligit̄: ſe gaudeꝛe. ⁊ aſſerit ſe
ſaluari: dicēs. Exultabo. Q. d. q̄ exaltas
me de portis mortis. ideo: Exultabo in
ſalutari tuo. id eſt in ieſu chriſto⁚. Spe
enim iam ſalua eſt eccleſia. ego exultabo
ſed gentes volentes occidere corꝑa ſanc
toꝛum: infixe ſunt in inteꝛitu anime. qui
buſdam clauis peccatorum confixe ſunt
id eſt moꝛiuntur in anima. In interitū
dico: quē fecerunt⁚. Pena enim cuiqꝫ ē
ſua iniquitas. Deinde quomō ſuis pec
catis quiſqꝫ conſtꝛingatuꝛ: oſtendit di
cens. Et:

In laqueo iſto quē abſconde rūt comprehenſus eſt pes eo/ rum.

In laqueo iſto etiam quem abſcondeꝛūt
id eſt in fraude quā tegunt. comprehen
ſus eſt pes eorum. id eſt affectus eorum
[i] ¶ Laqueus occultus eſt doloſa cogita
tio. ¶ Pes aīe amor eſt. Qui ſi prauꝰ
eſt: dicitur cupiditas vel libido. Si rec
tus eſt: dicitur charitas. Amore enī mo
uetur anima: quaſi ad locum quo tēdit
id eſt ad delectationem bonam vel malā
quo ſe perueniſſe per amoꝛeꝫ letatur. In
laqueo eꝛgo iſto quem abſcondeꝛunt. id
eſt in fraudulento conſilio. pes eorum.
id eſt amor qui per fraudeꝫ venit ad va
nam leticiaꝫ. compꝛehenſus eſt:[i] quia il
la delectatio alligat eos. vt inde et abrū
pere amorem et ad vtilia vertere nō au
deant. Si enim conentur: dolor eſt deſe
rere que delectant: et ille dolor: nō ſinit
abſcedeꝛe: et hec fiūt occulto dei iudicio
quo nunc iudicat qui non cognoſcis ni
ſi fideles. Unde ſbdit. Et:

Cognoſceť domi. hic a ſuis. faci. iudicia vera ſecernens. ſcȝ hic merito: non loco: malos a bonis. Deinde quomodo cruciẽtur mali hic: et que iudicia faciat: oſtendit ſubdens: in operi. ma. ſu. q. hic ſunt iudicia que facit. ſ. ꝙ peccator comprehenſus eſt in operi. ma. ſu. quia non a deo procedit quo cruciat eos ſed ab eiſ quia ipſa peccata ſunt eis cruciatus et tormenta. Deinde non optando ſed predicendo ſubdit.

Dyapſalma.

Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiſcuntur deum. Dyapſalma. Cõuertantur peccatores. Tercia pars ſm Aug. et eſt hic canticũ dyapſalmatis id eſt in hac tercia parte eſt dyapſalma. vbi ẽ canticuȝ. ſ. quaſi occulta letitia ſeparationis. i. de ſeparatione que hic fit inter bonos et malos: non loco ſed affectu. hoꝝ ergo ſeparationem predicens prop heta ait. Conuer. peccat. in infer. i. illaqueentur delectatione mortifera. Et quos dixerit peccatores: apit. ſ. omnes gentes que obliuiſcunť deum. q. ſicut non probauerunt deum habere innocẽtiam. ita det illos deus in reprobum ſenſum. Uel de futuro iudicio poteſt accipi totum ab illo loco. Cognoſceť. q. hic comprehenſus eſt pes coꝝ in laqueo. et in futuro damnabitur: quia cognoſceť in futuro iudicõ ab omnibus dominus faci. vera iudicia. quando ſecernet etiaȝ loco malos a bonis. Inde ſcietur dominus vera iudicia facere: quia comprehenſus eſt pec. in operi. ma. ſu. i. peccator ſuis operibus ꝯſtringeť. non corum memoria tm̃ punitus: vt quidam falſo putant: ſed pro qualitate operum damnatus penis exterioribus. Sequitur. Conuertantur. Tercia pars ſm Caſ. vbi peccatoribus cuȝ antichriſto finem malorum predicit. q. hoc interim eſt ꝙ gentes infixe ſunt in interitu: et pes comprehenſus eſt in laqueo. ſed tandem ꝯuertanť. i. cõuertenť peccatores: ne in ſuis voluptatibus gaudeant conuertentur dico: in infernum: ne alibi mittendos ſe putent: ſ. omnes gentes que obliuiſcuntur deum. Sequitur.

Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patiẽtia pauperum non peribit in finem. Quoniam non in finem. q. Non eſt oblitus deus clamorem pauperum. et vere. Quoniam obliuio pauperum non erit apud deum in finem vel in fine. i. pauper non erit in fine in obliuione: etſi hoc videtur cum mali florent felicitate ſeculi et iuſti laborant. In fine mundi non contemnentur pauperes: et hoc propter patientiam. Unde ſubdit. et patientia pauperum non peribit in finem. et propter hoc precipue memor erit deus pauperum ſcȝ propter patientiam. qua modo opus eſt ad ferendos malos qui iam ſeparati ſunt volũtatibus donec finaliter. i. in vltimo iudicio ſeparentur localiter. de quo iudicio ſubdit.

Exurge domine non confortetur homo: iudicentur gentes in conſpectu tuo. Exurge domine. Precatur hic propheta futurum iudicium. Loquens enim de fine ſeculi: proſpexit cordis illuminatione aduentum antichriſti. Unde quaſi territus exclamat. Exurge domine. q. dico ꝙ non peribit patientia pauperuȝ vt autem non pereat exurge domine ad iudicandum: et non confortetur. i. non preualeat ſuper eos. homo purus non deus ſicut finget: ſed ante iudicentur gentes. i. per eum precipitentur in peccatum. et hoc quod dicitur de antichriſto eſt in conſpectu tuo. i. in occulto. quod pauci ſancti et iuſti vident et intelligunt. Et o.

Conſtitue domine legiſlatorem ſuper eos: ſciant gentes quoniam homines ſunt.

Dn̄e qꝛ te ⁊ tuā legē noluerūt: ꝯſti. anti
chriſtū legis praue. lato. ſu. e. i. ī ruinā
coꝝ: et ſic gētes. i. gētiliter inuētes ſciāt.
. i. cruciati expiantur. qm̄ hoies ſūt. i. ꝙ
ſtulti fuerūt. C. qui nolūt eſſe filij hois.
. i. noui: ſint hoies. i. veteres veteri hoī
peccatori ſeruiētes.

Dyapſalma.

Ut quid dòmine receſſiſti lon ge: deſpicis in opportunitati bus in tribulatione.

Dyapſalma. Ut quid dn̄e. Iſta ps v-
bi mala illius tp̄is ꝓtractat: quoꝝ nimi
etate ꝑmotus: dicit deo. vt quid do. ⁊c.
qꝛ enī illi licebit tāta facere vt de⁹ putet̄
ſbdit: q̄ſi voce gementiū et querētiū de
dilatiōe iudicij. vt quid. ⁊c. C. gētes iu
dicent̄: ſꝫ a tuis o Dn̄e vt quid. i. cur re
ceſ. lon. Hoc videt̄ dū tardat ſbuēire
Hoc āt querit ꝓpheta. vt ſimplices ſanc
tos doceat. ⁊ mox q̄ſi ſbito intellexerit. ⁊
q̄ſi ſciēs vt doceret que ſcierit: ſoluit ſb
dens. deſpicis. ⁊c. C. ecce cur receſſiſti
lōge. qꝛ dſpi. ī oppor. ī tri. i. oppōtūe d
ſpicis et ſinis tribulari. deſpicis dicit ſe
cundū hoc qd̄ videt̄ gemētib⁹ dū differ-
tur. Uel. id eſt ſaltem modico tempore
auxilium: ſed opportune id facit: ita
ſcilicet ꝙ.

Dum ſuperbit impius incēdi tur pauper: compꝛehendūtur in conſilijs quibus cogitāt.

Dū ſupbit impius. C. hoc ꝯſilio deſpi
cis. et tribulari ſinis: vt icendat̄ pauper
deſiderio tui aduētus. qꝛ Dū ſurgit ipi
us pau. ſpū incendit̄ amore dei. ¶ Uel ī
incendit̄. i. purificat̄. fornax enī tribula
tiōis ligna vicioꝝ cinerat: et auꝝ vtutū
purgat. vel malos viciat: bonos purifi
cat. Ex his liquet ꝙ mire ꝓuidētia dei d
malis opat̄. Cōpatione nāqꝫ peccātiū
boni magno ſtudio bone ſpei. accēdūt̄
ad recte viuendū: ſicut et ꝑ hereſes cre-
ſcit et gratior ē cognitio vitatis. et ipſi ī
pij ꝯprehendunt̄ in ꝯſi. i. ī cogitatiōib⁹
quib⁹ cogitāt ꝯprehēdere ſāctos. Male
enī cogitatiōes ſunt eis vincula. ⁊ quaſi
quis quereret. cur hec ſunt malis: Re-
ſpondet.

Qm̄ laudatur peccator in de ſiderijs anime ſue: ⁊ iniqu⁹ be nedicitur.

Qm̄ lau. pec. C. id ō ſupbit impius et ꝯ-
prehēdit̄. Qm̄ pec. qui ī ſe peccat. lauda
vel a ſuis non corrigitur. in deſi. aie. ſ. i.
ī impletiōe deſiderioꝝ ſenſualitatis ſue
Hec ē magna ira dei. vt deſit: correctio
et adſit adulatio. Adulantiū ligue alli-
gāt aias ī peccatiſ. Delectat enī ea facere
in quibus nō ſolū nō metuit̄ reprehen-
ſor: ſꝫ etiā audit̄ laudator. vn̄ ſbdit. et i
iquus. qd̄ ē nocendo alijs. bn̄dicit̄ q̄i de
us. Et per hoc:

Exacerbauit dominum pecca tor: ſecundum multitudinem ire ſue non queret.

Peccator ſcilicet antichriſtus. exacerba
uit dominū. i. vnū deū in iraꝫ prouoca
uit: vt ab eo puniatur. ¶ Uel ita. Dixi
ꝙ peccator laudat̄ in deſiderijs. et hoc
vtique meruit: quia peccator ſcilicet an
tichriſtus exacerbauit. vel irritauit do-
minum. vt hec omnia patiatur. id eſt
correctionis flagella ab eo ſuſpendant̄.
Adeo acerbauit ꝙ antichriſtus nō que-
ret deum ſecundum multitudinem ire
ſue. ſcilicet antichriſti. qui omnia tur-
bulente et crudeliter faciet. Uel de⁹ Qui
ſolet alios querere et a malis reuocare.
non queret eum. id eſt non attendit pec
cata eius vt hic vlciſcatur: ī futuro gra-
uius puniturus. ⁊ hoc ſecundum mul
titudinē ire ſue ſciliꝫ dei. et hoc ideo. qꝛ
deus eſt multuꝫ ei iratus: dum per frau
des et ſcelera ad diuitias et honores ꝑ-
uenire ſinit. Magna enim ira dei eſt:
qn̄ peccantē nō corripit. ſꝫ vagaꝫ lniam
in peccatū ruendi ꝑmittit. Und ad pec-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cantem ſynagogam dicit. Receſſit a te ze
lus meus. non viſitabo ſup̲ filias tu. et
vxoꝛes. cũ foꝛnicate fuerint. et tanta eſt
ira dei vel nequicia ipſius antichꝛiſti. qꝛ
**Non eſt deus in conſpectu ei-
us: inquinate ſunt vie illius in
omni tempoꝛe.** Non eſt deus in ↄ.
eius: Magnũ eſt malũ luce veritatis de-
ſeri. ⁊ cũ magnũ malũ putent homines
eſſe oculoꝝ coꝛpoꝛaliũ cecitatẽ: qua lux
iſta retrahit̃. Nequicie aũt ſue cauſe eſt
qꝛ deum non habet ante oculos. et ideo
vie illius. i. cogitationes et conſilia et
opera. inqui. ſunt. i. ſoꝛdent. in om. ſuo
temp̲e. i. in omni temp̲e vite ſue. vel in
omni temp̲e. i. ad compationẽ omnium
qui fuerunt in aliquo temp̲e: quod inde
pꝛocedit: quia o deus.
**Auferentur iudicia tua a facie
eius: omnium inimicoꝛum ſu
oꝛum dominabitur.** Auferent̃ iu
di. tua a fa. eius. i. putat ꝙ deus non iu
dicet: qꝛ em̄ differt̃ iudiciuꝫ: nõ putat ſe
puniendũ. Et ideo etiã inquinate ſunt
qꝛ om. inimi. ſu. do. Dicit̃ em̄ omnes re
ges ſup̲aturus. vt ſolus regnet et ſedeat
in templo dei: extollens ſe ſupꝛa omne
quod colit̃: et dicit̃ deus: et qꝛ p̲ malas
et nefarias artes ad illud inane culmen
dominationemq; veniet: adde.
**Dixit em̄ in coꝛde ſuo: nõ mo
ueboꝛ a generatione in genera
tionem ſine malo.** Dixit em̄ in coꝛ
de ſuo. q. vere dñabit̃ qꝛ p̲ malas artes
Dixit em̄ in coꝛ. ſuo. i. apud ſe: extra alia
dicit vt bonus videat̃. Quid dixit: non
moueboꝛ a ge. in ge. ſi. ma. i. fama mea
non tranſibit de hac pꝛeſenti generatio-
ne ad poſteros vbi malis artibꝰ tale cu
men et tã excelſum p̲ncipatũ ꝯſequat̃ de
quo poſtea tacere nõ poſſint. Animꝰ em̄
p̲ditus et expers bonaꝝ artiũ atq; a iu-
ſticie lumine alienus malis artibus ſibi
aditũ molit̃ ad famã tã diuturnã: vt a-
pd poſteros etiã celebꝛet̃. et qui nõ poſ-
ſunt bñ innoteſcere: cupiũt vel male de
ſe homines loqui: dũmõ nomen eoꝝ la-
tiſſime p̲uaget̃. ¶ Vel ita. Dixit ego mo-
ueboꝛ a ge. moꝛtali in ge. imoꝛtaleꝫ: ſed
nõ ſine ma. i. nõ ſine mal' artibus. Pu-
tabit em̄ antichꝛiſtũ ſe malis artibus et
non alit̃ venturũ cũ coꝛp̲e de moꝛtali ge-
neratione in eternã: de terra in celuꝫ: qđ
et Simon magus putauit cũ ſceleratis
artibus celũ ſe arbitratus eſt adepturũ:
et de humana generatione in diuinã ar-
tibus magicis tranſituꝝ. ¶ Vel ita mo.
a ge. in gen. i. omnes gentes occupabo.
ſed non ſine ma. i. ſine peccato: qđ ei pro
pꝛiũ eſt. ¶ Vel ita. ego nõ mo. hic diſtin
gue. i. nõ inquietaboꝛ: ſed potius a ge.
pꝛeſenti tendens in ge. futurã. ſemp̲ ero
ſine ma. i. ſine inquietatione. Deinde ex
equitur eius maliciam dicens.
**Cuius maledictione os plenũ
eſt: et amaritudine ⁊ dolo: ſub
lingua eius laboꝛ et doloꝛ.**
Cuius male. os ple. eſt. q. d. hoc pꝛomit
tit ſibi ille. cuius os ple. eſt male. i. blaſ-
phemijs et ꝯtumelijs. bñ intra os eius
dicit̃ eſſe maledictio nõ extra: qꝛ effectu
caret. valebit em̄ tm̄modo ad eũ p̲den-
dũ et non nocebit electis. et os eius ple.
eſt ama. i. amaris verbis et minis et do.
. i. blandis qꝛ amaritudine ⁊ dolo. i. ira
et inſidijs. alios ſibi ꝯuertet. et laboꝛ. i.
iniquitas et doloꝛ. i. p̲nicies que inde ſe
quet̃ eſt ſb lin. ei. nõ in lingua: qꝛ tacite
apud ſe iſta cogitabit. alit̃ extra loquet̃
hominibus vt iuſtus videat̃. Vel ſb lin. e.
la. et doloꝛ. i. cogitationes eius ſunt đ
laboꝛe ſanctoꝝ et doloꝛe coꝛpoꝛeo qꝛ co
gitabit qualit̃ ſanctos affligat ⁊ occidat
quod in martyribus ab eo et a ſuis occi
ſis patet. ¶ Vel ita laboꝛ ſanctoꝝ et do-
loꝛ qui eſt extra in penis coꝛp̲is ẽ ſub lin.
eius. i. leuioꝛ ẽ lingua eius que intus in
aĩa nocet. illa extra: qꝛ verba eius plus
nocebũt quibus pꝛecipitabit̃ aĩa q̃ꝫ ver
bera. Deinde ꝯpat eũ latroni qui occl̃-
tas inſidet vias vt inficiat innocentes
dicens.

Sedet in inſidijs cũ diuitibꝰ ĩ occultis: ut interficiat innocẽtem.

Sedet q̃i cũ mora in inſidijs cũ diui. hꝰ
ſeculi. quos ditabit et muneribuſ cumu
labit: quoꝝ falſã felicitatẽ ad alios deci
piẽdos oſtẽtabit: Inſidijs dico poſitis. ĩ
occultisͥ. i. in ãbiguis: vbi nõ facile ĩtel
ligiꝛ. Quid appetendũ ſit: Quid ve nõ
Ad quid ibi ſedet: vt ĩterficiat ĩnocentez
ͥex ĩnocenti. faciẽdo nocentẽ. Deinde ex
ponit inſidias eius: dicens.

Oculi eius in pauperem reſpiciunt inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Oculi eius reſ. C. mia et affectu. ĩ pau.
Vel alios ſic decipit. Cꝫ ocu. e. reſ. cru de
liter ĩ pau. ſpu:ͥ qꝛ iuſtos et paupes ſpi
ritu quoꝝ ẽ regnũ celoꝝ: maxĩe pſequiꝛ
⁊ ipſe inſidiaꝛ ĩ abſcon. qꝛ ille neſcit qui
decipiꝛ. ipſe dico exiſtẽs. ͥq̃ſi leo ꝓpter
vim. ĩ ſpe. ſ. ͥ. ſ. ꝓpter dolũ. Recte ꝯpaꝛ
leoni exiſtẽti ĩ ſpelunca. qꝛ ĩ eo: vis ⁊ do
lus: opabiꝛ. Vis ĩ impio. Dolus ĩ mira
culis. ¶ Hec ẽ tercia pſecutio ꝯpõita ex
vi et fraude. Due enĩ ſũt añ pſecutionez
antichriſti. ṗor fuit violẽta: cum marty
res, pſcriptionibꝰ et tormẽtis et cedibus
angebanꝛ: vt ſacrificarẽt idolis. Altera
ẽ fraudulẽta: que nunc fit p hereticos et
et falſos fratres. Illa vͦo erit violenta et
fraudulẽta vis p leonẽ. dolus p ſpelun
cã intelligiꝛ: que duo ĩ ãtichriſto erunt
Deinde eius intentionẽ exponẽs: De v
troqꝫ. ſ. dolo et vi: repetit.

Inſidiatur ut rapiat paupem rapere pauperez dum attrabit eum.

Inſidiaꝛ vt ra. Q. ad quid ĩſidiaꝛ? Ecce
Inſidiaꝛ vt ra. dolo. pau. ͥEcce dolus.
Itẽ. Inſidiaꝛ rape. ͥvioleta. dũ at. e. ad
ſe cruciatibꝰ. ¶ Vl' ecõuerſo põt dici. vt
ṗus de vi poſt ð dolo agat. Hoc modo
Inſidiatur vt rapiat pauperem vi. Itẽ.
Inſidiatur rapere pauperem dolo: dũ
blanditijs attrabit eum ad ſe quod
tamen eſt rapere. Deinde: apertius de
illis duobus ſubdit. Et prius de dolo
dicens.

In laqueo ſuo humiliabit eũ: inclinabit ſe ⁊ cadet cuz dominatus fuerit pauperum.

In laqueo: ͥecce doluſ. ſuo. ſ. qui ſibi fit
ͥvel in muſcipula ſua. nõ quidẽ interci
piet vt cadat in aĩa: ſꝫ hũili. e. paupem.
ͥ: qꝛ quãto mirabiliora ſigna faciet: tã
to ſancti ei ꝯtrarij magis ꝯtemnenꝛ et ꝓ
nihilo habebunꝛ: ſꝫ inclinabiꝛ et cadet.
cũ ſanctis ſupplicia intulerit. Vñ ſbdit
et incli. ſe. et ca. Cuz enĩ nimia felicitate
in ociũ remiſerit aĩmum: cadet repẽtino
interitu: cadet dico: cuz do. fu. pau. Ec
ce vis. Ut enĩ muſcipula bene ſignificat
inſidias: ita dominatio terrorem aper
tiſſime inſinuat. Et merito cadet:

Dixit enim in corde ſuo oblitꝰ eſt deus: auertit faciem ſuaz ne uideat in finem.

Dixit enim in cor ſuo oblitus eſt deus.
¶ Vel ita ꝯti. ͥvere inclinabiꝛ et cadet:
quia hoc modo. Dixit enĩz in corde ſuo
oblitus eſt deus paupm: vt eos ſaluet.
¶ Vel oblitus eſt deus mei ad puniẽdũ
ͥ. Hoc autem putare ſcilicet ſe impuni
tum: inclinatio eſt et caſus: Item dixit
auertit faciem ſuam deus ne videat me
vel illos. id eſt ſanctos vt liberet vſque
in finem. id eſt in die iudicij. ¶ Vel auer
tit faciem ſuam ne videat in finem ͥ. id
ẽ ne videat ea que in terra et in hoc mũ
do aguntur. ͥIn finem negant deum vi
dere. qui dicunt eum non curare huma
nas res: quia terra finis eſt rerum et vl
timum elementum: in quo nil agitur ſi
ne ordine: ſed homines eum non vidẽt
qui ſcilicet ordo pertinet ad occulta fi
lij. ¶ Laborans ergo eccleſia illo tempo
re. quaſi nauis in magnis fluctibus et
procellis: velut dormientez excicat do
minum: vt imperet ventis et tranquilli
tas veniat: dicens.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Exurge domine deus et exaltetur manus tua: ne obliuiſcaris pauperum. Exurge do. Quinta ps in qua precat̃ iudiciū vt hec cito finiant̃ que tanta ſunt: vt nemo velit tps quo hec fiunt dilatari. q. talia dicet antichri-ſto et faciet: ſed o dñe deus iam exur. i. cito veni et manifeſta tuā potentiā. iam de vindicta agit ꝯtra antichriſtū. et exaltet̃ ma. tua. i. potentia et iudiciū: et ne obli. pau. vt putat antichriſtus et complices ſui dicentes. Auertit faciē ſuā ꝛc. Iam itaqꝫ de iudicio illo eccleſia intelligens et exultans dicit.

Propter quid irritauit impius deum: dixit enī ī corde ſuo nō requiret. Propter quid irrit. impius antichriſtus deū. i. quid ꝓfuit ei tanta mala facere? Dico irritauit: ꝛ vere dixit enī in cor. ſu. nō credens deū punitorē nō requiret deus que facio. Ita dicit antichriſtus: ſed O tu deus.

Uides qm̄ tu laborem et dolorem ꝯſideras: ut tradas eos in manus tuas. Uides. i. noſcis. vt. i. qualiter tradas eos. ſ. antichriſtū ꝛ complices ſuos in ma. tu. i. inuindictas tuas. quare? qm̄ tu la. et dolo. ꝯſi. quē infert ſanctis. de quo ſupradictū eſt. Sub lingua eius labor et dolor: qd̄ putāt deum neſcire: ſed vere ſcit. ¶ Uel ita. Dixit enī in cor. ſuo non requiret. et vides qm̄ tu la. et do. vel irā ꝯſide. vt tradas eos in ma. tu. Solent enī hoīes interdū nō ſumere vindictā de iniurijs ſibi illatis: qꝛ timēt laborare vel iraſci: ſic et iſte impius de deo putat: ꝙ nō valeat deus tot mala punire ſine labore et ira. ¶ Sēſus aūt iſte ꝓnunciationē querit in qua ſi erratū fuerit: obſcurat̃. Sic enī dixit impius nō requiret deus quaſi deus laborem et dolorem vel iram ꝯſideret: vt tradat eos in manus ſuas. i. quaſi laborare et iraſci timeat: et ideo parcat eis: ne puniendo eos: laboret et turbet̃ ira. Sicut aliqn̄ faciunt homines qui parcunt interdum alijs diſſimulata vindicta ne laborent vel iraſcant̃: et eſt ſenſus Dixit antichriſtus. non requiret deus: mala que facio ꝛ dix. quod tu o deus vides. i. ſuſtines mala et impunita dimittis. ideo qm̄ tu labo. et dolo. vel iram ꝯſide. vt tradas eos in man. tu. i. quia times laborare et iraſci ſi eos punias. ſed nunquid timet hoc? abſit. Sequitur.

Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor. Tibi dereli. eſt pau. q. dico ne obliuiſcaris pauperū: nec debes: quia. Tibi derelictus eſt pauper. Ideo enī pauper eſt: temporalibus omnibus huius mundi relictis. vt tu tm̄ ſis ſpes eius. et tu non alius eris adiutor orpha. cui morit̃ pater mundus: ꝑ quem carnaliter eſt genitus: vt dicat mihi mundus crucifixus ē et ego mundo. ¶ Et nota: quia penis terret: bonis demulcet: et quia tibi derelictus eſt pauper: ergo.

Contere brachium peccatoris ꝛ maligni: queretur peccatum illius et non inuenietur. Contere brach. pecca. et mali. i. potentiam illius peſſimi: qui peccator eſt in ſe et malignus in alios: vel peccator in vi. et malignus in fraude. Deinde quod orauit affirmat. queret̃ pecca. illius. i. iudicabit̃ de peccato ſuo: et nō inue. i. et ipſe ꝑibit propter peccatū ſuū. ¶ Uel queret̃ pecca: illius an ſit adhuc neceſſarium ad purgandos bonos. ſicut ante. vnde ſupra. Dū ſupbit impius incendit̃ paup et nō inueni. tūc eſſe neceſſariū: qꝛ iam nō eſt in quo ſit locus peccato illius: omnibus iuſtis tūc purgatis. ſicut plano ferro non eſt opus lima.

Dn̄s regnabit in eternū et in ſeculū ſeculi: ꝑibitis gentes d̄ terra illius. Dn̄s aūt reg. in et. et in ſe. ſe. hoc regnū grati⁹ erit, ꝑ ꝯcurrētib⁹ malis qd̄ veniet deſtructo antichri: ſed vos gē. i. peccatores om̄s q̄ ſb̄ lege dei eſt! ꝑi. de ter. il. ſ. de t̄ra viuētiū. i. ab hoc regno ꝑibitis: ſed pauperes habebunt. qꝛ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

**Deſiderium pauperum exau‑
diuit dominus: preparationē
cordis eoꝝ audiuit auris tua.**

Dñs exau. deſi. pau. quo eſtuabāt ī ma
lis huius ſeculi: cupiētes diē dñi. Dein‑
de ꝯuertēs ſermonē ad deū: ait: et auris
tua. i. potentia q̄ audis. vel mīa. Nō e‑
nim corporeū membꝝ fas ē ī deitate ac‑
cipe: ſꝫ noīatis mēbris que in nobis viſi
bilia et corpea ſūt: potentias opationū
oportet intelligi. auris inquā tua: audi
pre. cor. e. i. cor paratū ſuire: p patiētiā
expectās. ¶ Vel ſm aliā lrām. Audiuit
auris tua prepa. vel ne. vel ꝯcupiſcētiā
cor eoꝝ. i. ardorē deſiderij eoꝝ. Qd eſt
vbi oībus viribus aīe aliquid ardētius
petiť. ¶ Vel au. pre. cor eoꝝ. i. hoc qd ī
cordibus eoꝝ ipſe deus prepauit. ¶ Vl
pre. cor. e. audi. au. t. i. q̄ꝫ ſtatim volunt
petere: deus audit. Sequiť.

**Judicare pupillō ⁊ humili: ut
non apponat ultra magnifica
re ſe homo ſuper terram.**

Judicare pupil. Ecce deſideriū paupꝫ
Eoꝝ enī deſideriū ē te Judicare. i. vt tu
iudices pupillo: nō ꝯformi ſeculi: ⁊ hūi
li: nō ſupbo. ¶ Aliud ē iudicare pupil
luꝫ. Aliud ē iudicare pupillo. Judicat
enī pupillū etiā qui cōdemnat. Judicat
vo pupillo qui ꝓ illo ꝓfert ſniaꝫ. ¶ Et
notandū ꝙ hic memorať ſcōus aduent⁹
ad iudiciū qui māifeſt⁹ erit: cū iſte pſal‑
mus de occultis filij agat ſicut titulus ī
ſinuat. Sꝫ ⁊ ille aduētus nūc inť occul‑
ta filij recte poniť: q2 de eo nemo ſcit: ne
q̄ꝫ āgeli: neq̄ꝫ vtutes: neq̄ꝫ filius hoīs: ñ
vtiq̄ꝫ ad ꝯgnoſcendū ſꝫ ad ꝓdendū nob
Sequiť. vt nō appo: Q. idō deſiderāt vt
iudices: vt hō. ſ. ille ſupbus antichriſt⁹
qui ē hō purus nō deus: nō appo. vl.
vt fecit in ťra mag. ſe. i. magnū ſe facere
ſup ter. Tūc enī oīa mala finiēt. cū hō
. i. auctor maloꝝ cū ſua plebe damnabiť

In finem pſalmus dauid. X

In finē pſalmus dauid. Agit hic ꝓphe
ta de hereticis qui ī eccleſia putrida mē
bra mentiunť ſe chriſtū habere: atq̄ꝫ ab
vnius eccleſie vere matris vberibus ali
os auertere atq̄ꝫ abripe moliunť. et ad
ſe trahere volunt: affirmantes ꝙ apud
ſe ſit chriſt⁹: et quaſi pie: ſtudioſe q̄ꝫ ad‑
monentes: vt ad eos tranſeundo tranſ‑
migremus in chriſtuꝫ: quibus hic reſpō
det propheta in perſona alicuius fidelis
redarguendo eos: et docendo eis eſſe re‑
ſiſtendum: ¶ Et eſt ſenſus tituli. Pſalm⁹
iſte dirigens in finem. id eſt in chriſtum
eſt dauid prophete. docentis reſiſtere
hereticis que eſt intentio pſalmi. ¶ Mo
dus. Bipertitus eſt pſalmus. Primo
de hereticis agit. qui catholicos in ſuaꝫ
prauitatem volunt conuertere. Secun‑
do dicit: quid vtriſque det deus ſcilicet
bonis ⁊ malis: ibi. Juſtus autem. ¶ He
reticis ergo reſpondens: cum intrepreta
tione ait.

**IN domino confido
quomodo dicitis ani
me mee: tranſmigra in
montem ſicut paſſer.**

In domino confido. Quaſi vnus mōs
eſt ſcilicet chriſtus: in quo confido: quē
teneo: qui ē mōs in vtice mōtiū. quō er‑
go dicitis: Ecce icrepatō. aie. m. Quid:
trāſ. i mo. i. ī chriſtū qui apud nos ē.
. i. quō monetis me trāſire ad vos tanq̄ꝫ
multi ſint chriſti: Q. mirꝫ ē. vos ita mo
netis: ſꝫ ſi hoc fecero: ero ſicut paſſer. i. ſi
cut auis. i. iſtabilis ⁊ leuis ſū: ſi trāſeo.
Poniť enī ſpēs ꝓ genere. ¶ Vl ita dicitis
. a. m. trāſmi. ī mōtes. alia lrā. i. ī nos
Qui ſumus montes: Montes vere ſunt
per ſuperbiam: non per humilitatem vt
iuſti: ⁊ debes ad nos tranſire: quia tu es
ſicut paſſer. id eſt pennatus virtutibus
⁊ preceptis: ſꝫ hec que obtenditis vt trāſ
eam ad vos: non ſinunt me tranſire.
Quia ſi paſſer ſum: habeo domum vbi
requieſcam: ſecundum illud. Etenim
paſſer inueniť ſibi domum. ſed quam
domum: dominum: qui eſt factus re‑

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fugiū paupi. quō ergo dicitiſ. a. m. vt ad vos trāſcā: vl' ita dicitis. a. m. trā a tuo imo in montē. i. in eminentiā intellectus quē nos habem⁹: ⁊ ita eris ſicut paſſer q̄ in altis nidificat. et quō hoc dicitis: Q. mi ꝫ eſt. deinde fidelis in cuius pſona loquit ꝓpheta cōuertens ſe ad alios: ait.

Qm̄ ecce peccatores intenderūt arcū: pauerūt ſagittas ſuas in pharetra: ut ſagittēt i obſcuro rectos corde.

Qm̄ ecce peccatores. ⁊c̄. Q. aliquis diceret qb⁹ hoc dicis: Et quare: reſpōdet. Ecce peccatorib⁹ hoc dico. iō: Qm̄ ecce pec. intē. ar. ⁊c̄. Vel ita ꝯti. iō in dn̄o cōfido Qm̄ ecce. q. in euidēti eſt: ꝙ pec̄. i. heretici. intē. ar. i. verſus ſe: ſ. iuxta voluntatē ſuā detorſerūt ſcripturā ſacrā ad vulnerādas aīas ſimpliciū. Vel intenderūt arcū. i. in ſcripturis ſbtilē. vt ſibi videt̄ intellectū habuerūt. et alios remiſſū habere eſtimāt. pauc. ſa. ſ. i: pha̅. i. pata hn̄t in corde ſuo verba venenoſa: ad q̄d: vt. ſag. re. co. in. ob. i. in ſimplici ſenſu degētes. Vel ſagit. rec. c. in ob. i. in ſuis ambiguis. ⁊ obſcuris ſentētijs. Per arcū aūt hoc faciūt. nō ꝙ ſcriptura ad hoc valeat. i. nō ex vicio: ſcripture. Sed.

Quoniā que pfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit:

Qm̄ deſtru. male exponēdo. i. puerterūt ea que pfeciſti. i. ſcripturas q̄s pfecte edidiſti. Vel perfeciſti iplendo i te predicta in ſcripturis. ❡ Vel ſm aliā litteram. vt ſag. in obſcura luna. rec. corde. Luna ꝯgrue ſignificat eccl'am. Due eñ ſūt opiniones de luna: quaꝝ que v̄a ſit. vel ñ oio vl' difficili ſciri poteſt. Alij dicūt eā ſuū lum̄ hr̄e: ſed globū eius dimidiū lucere dimidiū obſcuꝝ eſſe. dū aūt ptem illā q̄ lucet paulatim ad terrā inuertit vt videri poſſit. corniculata appet: et ſic creſcit: donec tota illa pars videat̄. et dum iteꝝ cōuertit̄: obſcura pars incipit apparere donec nob̄ tota iteꝝ offerat̄. hec ē eccl'ia: que ex ſpūaliū parte lucet: et ex carnaliū pte obſcura eſt. Et ſpūalis q̄dem ps mō apparet hoībus p bōa opa: modo latet in ꝯſcia ſoli deo nota. et ſolo corpe vid̄r ſicut ꝯtingit cū oram⁹ in corde: et q̄i nil agere videmur. cū tñ ñ ad terrā. ſꝫ ſurſū corda dirigam⁹ ad dn̄m. Alij aūt dicunt ꝙ luna nō habet lum̄ niſi a ſole: ſꝫ qñ eſt cū illo: habet ptem illam ad nos que nō illuſtrat̄ ab eo: et iō nō lucet nobis. Sed cū recedit ab eo: illuſtrat̄ ab ea pte quaꝫ habet ad nos: donec ſole occidēte: plena ſurgat ab oriente: Cum aūt ex alia pte ſoli cepit appinq̄re: ſupior ps illūiat̄: inferior obſcurat̄. Hoc idē bñ ꝯuenit eccl'e que lum̄ ñ habet niſi a ſole iuſticie. i. chriſto: q̄ in m̄ltis locis ſcripture: allegorice ſol appellat⁹ eſt. Quelibꝫ ergo iſtaꝝ duarū opinionū v̄a ſit: cōgruent̄ luna allegorice accipitur eccleſia. Si q̄s autē hec obſcura vitat: cum in his obſcuritatib⁹ magis negocioſis q̄ꝫ fructuoſis aīmū exercere. aut non libet aut non vacat aut animus ipſe non valet: ſatis habet obmiſſis obſcuris cauſis attendere popularibus oculis incrementa et decrementa lune: que ſi deficit vt renouetur: notat eccleſiam: vbi creditur reſurrectio mortuorū futura. Ecce q̄liter luna ſignificat eccleſiam. nunc videndum eſt. quomodo obſcuritas lune obſcuritateꝫ eccleſie ſignificat. Obſcura auteꝫ eſt vel fit luna tribus modis. vel cuꝫ menſtruis curſibus finitur. Vel cū eius fulgor nubilo interpolatur. vel in eclipſi: vbi cruenta videtur. Similiter eccleſia fuit obſcura: cum in initio fidei adhuc noua: nondum terris maior effulſit. vel cum nubibus blaſphemorum tecta: vituperatur. Vel cum cedibus martyrum eſt cruentata. In his terroribus et obſcuritatibus eccleſie. iniqui doloſa verba iaculantur: vt rectos peruertant. quia ſciunt hec tempora decipiendis infirmis accōmoda. Dicit ergo. vt ſagit. rec. cor. in obſcura lūa i. in obſcuritate eccleſie: que trib⁹ modis obſcurat̄ vt ſupra dictū eſt. vel obſcura dr̄ eccl'a dū filij ei⁹ peccāt: ⁊ impiti ⁊ carnales multi in ea abundant. Et tūc occa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſione obſcure lune opprobria ingerunt
iniqui heretici catholicis: eo ꝙ talibus
cohabitent: et a talibus ſacraméta accipi
ant: ſed nil timendū eſt confidéti ī dño.
Timeat ille qui confidit in homine: qui
tunc dicit ſancta eſſe ſacraméta cum per
ſanctos dātur. et eſt ſenſus. vt ſagittent
rectos corde in obſcura luna. id eſt. cū
ſenſerint ſe non poſſe conuici: lumīe ec-
cleſie obſcurato: propter multos carna
les et imperitos. Quoniam que perfeci
ſti deſtruxerunt. hoc non mutat. ¶ Vel
ita ab illo loco. Quoniam ecce peccato-
res. Et ſunt hi terrores ex verbis: here-
ticoruʒ cōminantiū nobis de peccatori
bus: vt ad ſe quaſi ad iuſtos tranſeam⁹.
Dicunt enim. debetis ad nos tranſire.
Quoniaʒ ecce peccatores intenderūt ar
cum. id eſt. ſcripturas carnaliter inter-
pretati ſunt. et parauerūt ſa. ſu. ī pha. i. ve
nenata vba ī corde. Ad quid: vt ſagit. in
ob. rec. cor. hoc nō mutat a ſña prime le
ctōis. Sequit. Qm̄ que pfe. Cōuertit fi
delis ſermoné ab iſtis hereticis: quibus
ante loquebat ad deū. Q. aliquis dicat
Cur dicūt tibi trāſmigra: Cur de pctōri-
b⁹ te trent: Qui intédūt ſagittare rectoſ
Re. Qm̄ ea que pfe. i. laudé quā ex ore ī-
fātiū pfecit de⁹. deſtru. q̄ʒtū ī ipſis ē. ī ſu
is ꝯuētib⁹: vbi puulos qui erāt lacte fi-
dei nutrédi: vanis ⁊ ſcrupuloſis queſti-
onib⁹ ſagittāt vl' exagitāt: ⁊ venenis pra
uoꝝ dogmatū necāt. qui q̄ſi nitūtur ef-
ficere ne lauderis

Juſt⁹ autem quid fecit.

Juſt⁹ a. Scdā ps. vbi dicit qd vtſqʒ det
ſ. bonis ⁊ malis: ⁊ minat iudiciū: c⁹ tio
re ſaltem deſerāt falſitates. q. ita heretici
vos offédūt ⁊ tbāt. Juſ. au. i. chriſt⁹. qd
fecit. Scdoʒ vtrāqʒ pté. ſ. bonoꝝ ⁊ malo-
rū. q. ſi heretici offendūt: nōne chriſtus
pacé dat vobis: q̄ dicit. pacé m. do vo.
pa. reli. vo. Dat vtiqʒ pacé quā heretici
nefāda diſſéſiōe violāt. Chriſt⁹ vo tantā
pacé exhibuit qꝫ ⁊ traditoré ſuū iudā mi
ra patiā tolerauit et ad predicād rgn̄ celoꝝ
alijs apl'is miſit. ⁊ ei ſicut et ceti's eucha
riſtiā dedit: qué añ traditoré ſuū et dia

bolū noīauit: cui predicta id contulit.
vt oſtéderet dona dei ad eos puenire q̄
fidé accipiūt. etiā ſi tal' ſit p qué accipi-
unt q̄lis iudas fuit ¶ Et nota. qꝫ hac in
trogatōe mutat vtroſqʒ ad ſolutōʒ que
ē ibi. Dñs ī téplo ſācto ſuo ⁊ c. vbi oſté
dit qd faciat bonis. et ibi. Pluet ſr pcō-
res ⁊ c. vbi dicit quid faciat mal'. Prius
ergo oſtédit qd bonis faciat premiſſe in
terrogatōni reſpondens ſic.

Dominus in tēplo ſācto ſuo: dominus ī celo ſedes eius.

Dñs eſt in té. ſā. ſ. i. in ſuis vt faciat eos
ſibi templū: quod templū eſt etiā celū.
vñ ſubdit. domin⁹ etiā hoc facit: ꝙ ī ce-
lo eſt ſedes e⁹. i. eos quos facit templuʒ.
facit et celum. i. archana ſcientes. ¶ Vel
ita poteſt diſtigui. Dominus cōmunit
omniū p potentiā. eſt dñs ſpecial'r ī té-
plo ſā. ſ. id ē. ī fidelib⁹. vnde dicit. tem
plū dei ſanctū eſt: qd eſtis vos. Vbicun
qʒ nō ſic eſt ipſe dominus vt ī ſuo tem-
plo deiñ repetit ī celo. i. ī ſcis ē ſedes ei⁹

Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebre ei⁹ interrogāt filios hominum.

Ocu. e⁹ ī pau. re. q. ita d maiorib⁹ facit.
ſ. ꝙ ſūt téplū ⁊ celū: ī pau. vo. i. ī miores
ocu. e⁹. i. mīa e⁹ reſpi. qꝫ ē ei. i. paupi lux
Reſpect⁹ nāqʒ dei et auxiliū et lux ſuis ē
et id nō ſūt timédi tumult⁹ tbulationū
qui ī retib⁹ eccie fiūt: anteq̄ʒ ad littus et
nitatis veiat ¶ Vl' p paupeʒ eoſdé ſigni
ficat quos p celū et téplū ſignificauit. q.
qdā ſūt téplū et celū. et hoc etiaʒ nō mō
alia a dño ſt qꝫ oc. e⁹. i. mīa e⁹. re. ī pau.
p qd fit celū. et pal. e⁹. i. crebra apertio
ſcriptāꝝ p loca: et aptio p alia loca que
ſcripte ſūt q̄i ocl'i dei ſūt. int. i. pbāt. fi.
ho. ſ. de veterib⁹ īnouatos p fidé. i. pro
bāt bonos. qꝫ boni de obſcuris nō fati-
gāt ſed exercentur. De ꝯgnitōe nō inflā
tur ſed confirmantur. Et etiam.

Dominus iterrogat iuſtū et impium: qui autem diligit iniquitaté: odit animam ſuam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dominus inter. i. ꝑ tribulationes et hereſes probat iuſtum et impium. quid ergo times tu iuſte: ne obſit tibi impius. ſacramentis non ſyncere cõmunicans. cũ dominus interroget te et illũ? ¶ Vl' do. inter. iuſ. et im. qꝛ dñs ſolus de ꝯſciẽciã utriuſqꝫ iudicat. dñs interrogat vtrũqꝫ interrogando aũt hoc inuenit: ꝙ ille qui diligit iniquitatẽ odit aĩam ſuam. i. aĩe ſue nocet dilector iniquitatis: nõ iuſto q̃ credit deo. Cur ergo times ſi corporalit̃ tecũ eſt iniuſtus? Nota quod ait. qui diligit iniqui. nõ qui facit. Iniquitas idẽ ẽ quod peccatũ: vnde Johãnes. Omnis qui facit peccatum: et iniquitatem facit. Nemo vero ſine peccato viuit. Ille vero diligit iniquitatem qui ex deſiderio et affectu peccat: qui: etſi ſemper viueret: ſemper peccare vellet. Sequitur.

Pluet ſuper peccatores laq̃os ignis: ſulphur et ſpiritus ꝓcellarũ pars calicis eorum.

Pluet ſuper peccatores. Hucuſqꝫ dixit. quid iuſtus faciat bonis. hic dicit quid malis reddat. q. dñs eſt in tẽplo et in celo: dñs etiã pluet ſuper pec. la. ¶ Vel ita iunge. dico: qui diligit iniq̃. odit. a. ſuã: et hoc effectus indicat: qꝛ dñs Pluet laqueos. i. doctrinã illaqueantẽ ſuꝑ pec. Hos laqueos pluit dñs de nubibus. ſ. de pſeudo ꝓphetis: qui veris falſa admiſcent. Vel etiã de bonis ꝓphetis de quibꝰ laquei manãt: cũ male itelligunt̃ eoꝝ doctrine. ſꝫ hos laqueos ñ pluit dñs niſi his qui ſunt peccatores. vñ: alijs odor vite in vitã: alijs odor mortis. in mortẽ. Omẽs ergo ſiue boni ſiue mali qui ṽbo dei aĩas irrigant: nubes dici poſſũt. d̃ q̃bus. pluet dñs ſuꝑ pecc. vt inde inexcuſabiles ſint: que pluuia eſt illis laqueus qꝛ vel nõ ſane intelligũt: vel oꝑe ñ ꝯplẽt. Deinde pena blaſphemoꝝ deſcribit̃: cũ ſbdit. ignis. ſ. cupiditatis et ſulphur. ſ. fetor maloꝝ oꝑm. et ſpũs ꝓcel. qui erit ĩ futuro. i. ultima illa ſeꝑatio a iuſtis. ſũt pars. ca. i. pene. eorum. Ideo penas eorum calicem dicit. quia et pene eorũ ſunt ſ̃m modũ et mẽſurã meritoꝝ. Et notatur hic ordo penaꝝ: quas patiunt̃ iniqui. Primo eĩ igne cupiditatis vaſtant̃ inde maloꝝ oꝑm fetore abijciunt̃ a ſcis. iñ mergunt̃ eternis penis. Vl' alijs ñ mutatis: illud de ꝑ ñti poteſt accipi. ſpiritꝰ procel. i. tumultuoſa mens. Sequitur.

Quoniam dominus iuſtus et iuſticias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

Quoniã iuſtus dñs. q. hec predicta reddet dñs bonis et malis et quare hoc faciet? Qm̃ dñs eſt iuſtꝰ et iuſticias. i. iuſtos dilexit. pluralit̃ dixit iuſticias: vt iuſtos accipias in quibus multe ſũt iuſticie. cũ una iuſticia ſit dei qua participant oẽs. ⁊ equi. vi. vul. vel facies eius. i. eq̃tas viſa eſt in facie. i. in noticia eius. facies eñ eius eſt noticia eius. i. potentia qua dignis innoteſcit. ¶ Vel vultus eius vi. eq̃. ſcd̃m vtrãqꝫ partẽ. ſ. bonoꝝ et maloꝝ: qꝛ ñ ſe dat noſcẽdũ mal' ſꝫ bonis qd̃ ẽ eq̃tas ¶ Poteſt etiam et iſte pſalmus et aliter legi. vt de paſſione chriſti accipiatur. et dicit chriſtus ſ̃m hoĩem vt ſolet contra terrores iudeoꝝ. In dño cõfi. quõ ergo dici. a. m. tranſ. in. mo. ſ. paſ. i. conſenti nobis in legalibꝰ obſeruantijs: et in ceteris. Ideo in domino confido. Qm̃ ecce. pec. ſcribe. et phariſei. intẽ. ar. pa. ſa. ſu. in pha. vt ſa. rec. cor. i. volũt ſagittare fideles. in obſcura. lu. i. repleta peccatoribus ſynagoga. Alia littera. Qm̃ que perfe. i. me quem perfectum feciſti: deſtrux. iudei. i. deſtructorem legis arbitrati ſũt iuſtꝰ aũt quẽ tanq̃ꝫ d̃ſtructorẽ legis ꝯtẽnebãt quid fecit? Ecce: dñs in tẽplo. ſa. ſ. ẽ. i. ṽbũ p̃ris in hoĩe. vl' filiꝰ hoĩs in celo ẽ ad dexterã p̃ris et repetit. in celo ẽ ſed̃s eiꝰ. et ocl'i eiꝰ i. pau. reſpi. quẽ ſuſcepit ſ̃m deum: vel ꝓpter quem paſſus eſt ſ̃m hominem. et palpe. e. inter. fi. ho: Palpebre chriſti ſunt oꝑatio et oꝑatio oculoꝝ. i. mors et reſurrectio: vbi probauit filios hoĩm. i. diſcipl'os. et dñs iã ĩ celo regẽs eccl'iam int̃. iuſ. et im. int̃rogãdo aũt hoc ĩuenit: qd̃ q̃ dili. ini. od̃. a. ſu. ⁊ cur ita ſit ꝯdocꝫ: Pluet eĩ ſuper pec. Hec et cetera vſqꝫ ĩ finẽ a ṗore expoſitõe nõ mutãtur:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In finē pſalmꝰ dd̄ pro octaua

In finē pſalmus dauid ꝓ octaua. Octa
ua ſicut in. vj. pſalmo dictū ē: accipitur
dies iudicij: quia poſt hoc tempꝰ: quod
vij. diebus agitur: venturus eſt dominꝰ
ad iudicium. Supra peccator culpe cō-
ſcius timebat octauam: ne ibi puniretur
Hic propheta ī perſona viri perfecti ꝓ
ea orat vt veniat. Quia hic petit ꝓphe
ta iniquitatem mundi deſtrui: vt ad ve
ritatem future promiſſionis perueniat.
et eſt ſenſus. Pſalmus iſte dirigens nos
in finem eſt dauid prophete: qui hic lo-
quitur in perſona alicuius iuſti: habitꝰ
pro octaua. id eſt. in die iudicij quem de
ſiderat: vt ſeculi iniquitas deſtruatur: ⁊
veritas promiſſa veniat. ¶ Intentō re
uocat homines a falſitatibus ſeculi: ad
eloquia dei: vbi ſalus. ¶ Modus. Bip-
titus eſt. Primo a peruerſitate ſecli pe-
tit ſaluari. Secundo oſtenditur contra
mala ſeculi chriſtus a patre miſſus: cuiꝰ
eloquia ſunt vera: ibi. Propter miſeriā
¶ Videns ergo ſanctus vir multiplica-
tam vauitatem ſeculi: quaſi timens: ſu-
bito exclamat pro magnitudine pericu-
li et ait.

**Saluum me fac deꝰ quo
niaꝫ defecit ſanctꝰ: quo
niam diminute ſunt ue
ritates a filiis hominum.**

Saluum me fac deus. Deinde exponit
que timuit: multa congregans in vnum
vt maior vis periculi appareat dicens.
quoniam defecit ſanctus. Q. ideo clamo
quoniam defecit ſanctus. id eſt non iu-
uenitur ſanctus in hoc mundo: vbi tot
mala ſunt. Hec opinio fuit et in helia:
quando dixit. Domine relictus ſum ſo-
lus. ¶ Vel ſanctus id eſt. deus qui vbi-
qꝫ eſt preſens: quantum ad homines de-
fecit. quia vix ab homine agnoſcitur. de
fecit ergo quantum ad eos: qui in eū nō
credunt et vere defecit ſanctus. quia d̄
fecit veritas. et hec eſt. quoniaꝫ diminu-
te ſunt a filijs hominū veritates. Plu-
raliter dicit veritates. et agit de veritati
bus hominū. Veritas enim dei vna eſt.
qua illuſtrantur anime ſancte: ſed in ho
minibus multe ſunt veritates: ſicut ab
vna facie multe in ſpeculis imagines ap
parent. ¶ Et nota ꝙ non ait in filijs: ſꝫ
a filijs hominum. quia dona dei culpa
eorum deprauantur: et diminuuntur.
Sequitur.

**Vana locuti ſunt vnuſquiſqꝫ
ad proximū ſuum: labia dolo
ſa in corde et corde locuti ſūt.**

Vana locuti ſunt. Q. Vere diminuta ē
veritas. quia creuit falſitas. et hoc eſt.
Vana locuti ſunt. ¶ Vel ita. iunge. Di-
minute ſunt veritates. et inſuper. Vana
locuti ſunt vnuſquiſqꝫ: ad decipienduꝫ
proximum. ſcilicet quemlibet hominem.
¶ Proximus enim eſt omnis homo cō
dicione prime natiuitatis. Cuꝫ nullo er
go male agendum eſt. ¶ Vel proximum
accipit aliqua opportunitate coniūctū.
ad quem etiam decipiendum nituntur:
quod deterius eſt. ¶ Et ſciendum: ꝙ ꝓ-
ximus dicitur tribus modis. ſcilicet cō-
dicione prime natiuitatatis: ſecundum
quem modum omnis homo poteſt dici
proximus. Cognatione carnis ſecunduꝫ
illud. Diliges proximum tuum: et odio
habebis inimicū tuum. Impenſa bene-
ficij: et compaſſione miſericordie. Unde
in euangelio dicitur in parabola d̄ vul
nerato. Quis tibi videtur proximus fu-
iſſe illi? Qui fecit miſericordiam ſuper il
lum. Dico locuti ſunt vana: Ipſi dico
exiſtentes labia doloſa. id eſt. garruli: ad
oblatrandum: et doloſi ad decipiendū:
et vere doloſi ſunt. quia in corde et cor-
de locuti ſunt. id eſt. multiplicati cor-
de. Geminatio enim duplex cor ſignifi-
cat. Sequitur.

**Diſperdat dominus vniuerſa
labia doloſa: et linguam ma-
gniloquam.**

Diſperdat dominus. Quaſi garruli ſūt
et doloſi. ſed Diſperdat dominus labia
doloſa. nō ipſos hoīes. ſꝫ dolos ⁊ garru

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

litates eorum. et addit. vniuerſa: ne qs
doloſus ſe excipiat. i. ſe exceptum pu-
tet: quaſi paſſim pereant qui in vna pre
uitate conueniunt. ꝛ diſperdat. lin. mag
nilo. i. ſupbam. Hi ſunt hypocrite: hn̄-
tes ſpēm in ſermone. ad decipiendos ho
mies: ꝛ deo n̄ ſūt ſbiecti Vl' phyloſophi
ꝑ linguam magniloquā ſignificant ꝓpt
eloquētiā. deinde qualiter linguā mag-
niloquā habeant hypocrite. vel phylo-
ſophi: ſubdit.

Qui dixerunt linguā noſtram magnificabimꝰ: labia noſtra a nobis ſunt quis noſter dn̄s eſt

Qui dixerūt hoc. ſ. linguā noſtrā mag.
et ita faciunt. qꝛ loquacitate ſe extollūt:
et ponūt in ſua poteſtate: qḋ ſe a deo nō
putant accepiſſe. Dixerūt em̄. et hoc ali-
ud. la. n. a no. ſ. i. facundia noſtra a no-
bis eſt: nō a deo. Jactant em̄ ſe de pote
ſtate labioꝝ. Q. a deo non ſit. vn̄ aiunt.
quis n. d. eſt: i. quis ē cuius regule nos
ſubijciamus: Q. d. nullus:

Propter miſeriam inopum et gemitum pauperum: nunc exurgam dominus dicit.

Propter miſeriā inopū. Secunda pars
vbi ꝯtra mala ſcl'i chriſtus a patre miſ-
ſus dicitur: cuiꝰ eloquia ſunt vera: ſicut
impioꝝ ſunt falſa. Q. d. ita hec predicta
dicūt ꝛ faciunt mali: ſed ꝯtra hec dn̄s p̄
dicit hoc. exur. i. apparebo in filio. nūc i
hoc tp̄e gr̄e: qḋ n̄ in priore populo feci. ꝛ
hoc ꝓpter miſ. tollendaꝫ: et ge. inopꝰ. i.
gentiū: et paup. i. iudeoꝝ Jnopes recte
dicunt gentiles qui nec legē nec ꝓphetas
habuerūt. Paupes Judei: qui ſpūaliter
legē nō intellexerūt. et eſt ſenſus pro ino
pia et pauptate ſpūaliū bonoꝝ: quā pa-
tiunt iudei et gentiles: mittā filiū: Vel ꝑ
inopes et paupes eoſdem ſignificat. et ē
ſenſus. Mittā filiū propter miſe. inopū.
tollendā. i. mortalitatē et paſſibilitatē. ꝛ
hoc faciā propt. ge. pau. qui d̄ malis ge
mūt: et pro peccatis ꝯterunt. nā aliter n̄
eſſent digni auxilio. quid aūt faciet exur

gens ſupponit: dicens.

Ponaꝫ in ſalutari: fiducialiter agam in eo.

Ponam in ſa. i. in ieſu nō in ſeruis. nō
dicit quid ponat: ſed ſciendū eſt quia ad
paupes ꝯſolādos ꝑtinet acſi dr̄et ponā
in ieſu ꝯſolatōeꝫ paupum. et fiduc. i. po
tenter agā in eo. qꝛ nihil ei reſiſtet. qui
etiā docebit nō q̄i ſcribe et phariſei: ſꝫ tā-
q̄ꝫ poteſtatē hn̄s: addēs legi et mutās q̄-
dā ꝓ volūtate ſua vt auctor legis. iō ait
fidu. agā in eo: qḋ nō in ſeruis.

Eloquia domini eloquia caſta argentum igne examinatū: ꝓbatū terre purgatū ſeptupluꝫ.

Eloquia dn̄i elo. ca. Hucuſq̄ꝫ fuerūt ver
ba patris de filio. hoc aūt dicit prophe-
ta in ſua ꝑſona: verba predicatōis chri-
ſti cōmendans: quoꝝ ſynceritatem et vti
litatē oſtendit. Q. pater mittet filiū. et
Eloquia do. ſ. filij ſunt elo. ca. i. ſine cor
ruptōne ſimulatōnis. Multi enim pre-
dicant veritatem: ſed nō caſte: quia ven-
dunt illam precio cupiditatis huius ſe-
culi Hoc dicit ꝯtra hoc qḋ ſupra de ma
lis dictū eſt: vana locuti ſūt: et argentuꝫ
dn̄ici eloq̄i eſt exami. ig. qꝛ dn̄i eloquia
per tribulationū ignem ꝓbata ſunt:
ꝯtra illud qḋ ſupra dictum eſt. labia do.
in corde et cor. lo. ſunt. Argento aūt cō-
patur diuinū eloquiū: qꝛ ſicut inter oīa
metalla nihil eſt quod dulciꝰ tinniat ar-
gento: ita inter omnia eloquia ſermo di
uinus dulcius inſonat menti. et illud ar
gentum eſt probatum terre. i. a terra. ſ.
nil terrenitatis habens. et ponitur geni
tiuus hic pro ablatiuo more greco. et eſt
pur ſep. i. perfecte. Septenarius nanq̄ꝫ
numerꝰ ꝑfectōeꝫ et vniuerſitatē ſignificat
Vel ē pur. ſeptu. i. ꝑ ſeptiformē ſpm̄ v̄
bum nitet et rutilat. ſ. per timorem dei.
per pietatem. et per cetera dona ſpiritus
ſancti: que ſunt. vij. per que diuinū elo-
quiū ſplendet: dū verbi dei predicatores
his chariſmatibus refulgent. vnd̄ oſ̄di
tur ſanctū eſſe predicant. Vel ita vt ſpēa
lit̄ d̄ ſmone dn̄i in mōte habito ad diſci

pulos accipiatr.q.et illud argen. diuini
eloquij eſt ſeptuplũ: q2.vij. ſũt gradus
beatitudĩs:de quibus tot⁹ ſermo ĩ mon
te ꝑduct⁹ eſt.ſ.pauptas ſpũs: manſue-
tudo:mĩa ⁊ c.et illud argentũ eſt purga
tũ ſeptuplũ.id eſt.ſeptempl'r.ſ.ꝑ ſingl'a
vij.eſt purgatũ igne pſecutõis. De quo
agitur ĩ.viij.btitudĩe.cũ dicit᷑. Beati q̄
pſecutõz patiũt᷑ ꝑpt̃ iuſticiã et c. Octa
ua ergo btitudo eſt patientia pſecutõis
qua velut igne purgat᷑ argentũ ſeptẽpl'r
id ẽ ꝑm illa.vij.que premittunt᷑ ĩ ſermo
ne.hoc eñ igne purgãt᷑ et paupes ⁊ mi-
tes ⁊ miſericordes ⁊ alij. Jõ in ſermone
vij.premittunt᷑ virtutes:que et beatitu
dines dicũtur:que conſũmant et beatos
faciũt. Octaua autez que redit ad caput
examinat et clarificat:et quod pfectũ eſt
demonſtrat. Sequitur.

Tu dñe ſeruabis nos:⁊ cuſto dies nos a generatione hac in eternum.

Tu domine ſeruabis nos hic oſtendit
diuinoꝝ vtilitatẽ eloquioꝝ:cõuertẽs ſe
ad dominũ.q.talia ſũt eloquia dñi:iõ.
Domine cui⁹ eloquia ſuut caſta.tu: ñ
noſipſi ſeruabis nos ꝑ illa eloquia:hic
et in futuro. Supra dixit de malis. di-
ſperdat dominus vniuerſa labia dolo-
ſa.hic dicit ꝙ ſeruat agens de bonis.ſe-
quitur.et cuſtodies nos. hic tãq̃ȝ iopes
et paupes:ibi.i.in futuro tanq̃ȝ opulen
tos et diuites.cuſtodies dico ducẽdo.a
gene.hac.ſ.hui⁹ ſcl'i ĩeternũ.i.ĩ eternã be
atitudinẽ.Sequitur.

Jn circuitu impii ambulãt:ſe cũdũ altitudinẽ tuã multipli plicaſti filios hominum.

Jn circuitu.q.nos ſeruabis. Jmpij aũt
ambulãt in circuitu.i.in cupiditate re
rũ tempaliũ:que.vij.dieꝝ repetitõe vol
uunt᷑.et iõ non ꝑueniunt ĩ octauũ.i.in
eternum quod dabitur ĩ octaua. vnde
pſalmus iſte intitulat᷑. De hoc circuitu
dicit ſalomon in prouerbijs. vẽtilator
eſt impioꝝ rex ſapiens et imittit illis ro
tam maloꝝ.id ẽ.ambitũ volubiliũ:que
tanquam rota voluuntur. Sequitur ſe
cundũ altitudinẽ.q.impij ſunt in circu
itu:ſed filios hominum multiplicaſti.
non quidem in temporalibus:ſed ſecun
dum altitudinem tuam.id eſt.in virtu-
tibus per quas facies eos aſcẽdere ad te
altum contemplandum. hoc ideo adiũ
xit:quia eſt et multiplicatio in tempora
libus:que auertit ab vnitate dei:ſed iu-
ſti multiplicantur ſecundũz altitudinẽ
dei: quando eunt de virtute ĩ virtutez
¶ Uel ita.multiplicaſti filios hominũ:
ſicut ſtellas celi:ſecundum promiſſio-
nem factam abrahe:et hoc non ſecundũ
merita eorum:ſed ſecundũ altitudinem
tuam.i.ſicut te altum decet. XII

Jn finem pſalmus dauid.

Jn finem pſalmus dauid. Titulus iſte
patet. Pſalmus iſte agit de charitate
chriſti:in qua totius legis perfectõ eſt.
quam qui habet mundum non amat.
Hic enim propheta plenus charitate:
qua auide chriſti incarnationem expe-
ctat:per quam futuram redemptionem
intelligit:in perſona antiquoꝝ patrum
quaſi de dilatõne conquerit᷑ in quo eti
am dilectõ proximi oſtendit᷑: cui⁹ ſalu-
ti hoc optat᷑.vt ſrſtitõe idolat᷑e abiecta
vni⁹ dei cult᷑a ſuſcipiat᷑: Ul'in pſõa ſã-
ctorum modernorum loquitur:ſecũduz
chriſti aduentum deſiderantiũ. vbi cer
ti ſunt de ſalute. Quanto eniz deſiderio
antiqui primum deſiderauerunt aduẽ-
tum.tanto moderni ſecundũ cupiunt.
iuxta illõ.cupio diſſolui et eẽ cũ xpõ. Et
ẽ ſẽſus titl'i tal'.ps iſte dirigẽs nos ĩ finẽ
id ẽ.ĩ plẽitudĩez tpis.vl'ĩ finẽ.i. ĩ cõſũ-
matõz et̃ne btitudĩs ẽ. Dõ ꝑphete q̄ hic
loq̃t᷑ ĩ pſõa antiquoꝝ patꝝ.ꝑmũ xpi ad-
uẽtũ deſiderãtiũ.vl'ĩ pſona modernoꝝ
ſecundũ chriſti aduentũ optãtiũ. ¶ Jn
tẽtõ:ad idẽ deſideriũ inuitat. Mod⁹:bi
ptitus eſt pſalm⁹.prima ps eſt cõqueſtio
de dilatõe aduent⁹ primi ſcõz antiquos
Secũdi iuxta modernos. Secũdo orat
illuminari ne cedat fraudibus inimici.
ibi. Reſpice. Prius ergo propheta in ꝑ
ſona antiquorum de incarnatõnis dila
tione conquirentiũ ait.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Vſq̃uequo obliuiſceris me in finem: uſquequo auertis faciẽ tuã a me:

Dñe obliuiſceris me. i. pñtiam incarnatõis mihi ſubtrahis: vſqꝫ in finẽ. i. vſqꝫ ad tp̃us plenitudĩs. vñ apl's: Cũ venerit plenitudo tẽp. mi. d. fi. ⁊c. et vſquequo: expectabit̃ hoc: Deinde repetit alijs verbis. auertis. fa. tu. a me. ſ. pñtiã filij tui Qui eſt facies tua: que hoĩbus eſt vidẽda. et vſquequo erit hoc: Et:

Quamdiu ponam conſilia in anima mea dolorem in corde meo per diem.

Quãdui ponam conſilia. ſ. de diuerſis. vt qui anxius eſt. in. aĩa. m. Magnus ardor ſuſtinentis hic oſtenditur: qui dicit ſibi deeſſe conſilium: vt. i. qualiter vidẽdi mitiget affectũ. Quando aũt magna anxietas eſt cõcupiſcere bonum et diutius ſuſtinere: creſcit deſideriũ in dolorẽ quia ſpes protrahitur. vñ ſubdit: et q̃diu ponã dolorem in corde meo: et hoc ꝑ diẽ: abſolute. i. per ſingulos dies: Et:

Vſq̃quo exaltabitur inimicus meus ſuper me.

Vſquequo exaltabitur inimicus meus. i. diabolus ſuꝑ m: hoc ideo dicit: quia ante aduentum chriſti diabolus captiuos tenebat homines. ¶ Vel ſuper me. i. ſuper meã credulitatem: quia ille toto orbe colitur: mea fides eſt in paucis: et quia ſic orbis interijt. plorat hic ſanctus

Reſpice et exaudi me domine deus meus.

Reſpice et exaudi. Secunda pars poſt cõqueſtionẽ orat vt illũiet̃ ne cedat fraudibus inimici. iſte qui in mia ꝯfidit. Q. modo dolor eſt: cũ facies tua eſt auerſa cũ exaltat̃ inimicus: ſed o dñe cuius ego ſum ſeru⁹ q̃ es deus meus cuius ſũ creatura: reſp. i. mitte quẽ miſſurus ẽ et exau. m. ꝓ oĩbus loquit̃ iſte: ꝓ quib⁹ generalit̃ petit. Et:

Illumina oculos meos ne unq̃ꝫ obdormiã i morte: neq̃n dicat ĩimic⁹ me⁹ ꝓualui aduerſus eũ.

Illu. oc. m. interiores. vt ſi nõ corꝑe videmus. vel. i. ſaltem mẽte videam⁹. ¶ Alit̃ totũ legitur ex ꝑſona modernoꝝ ſcõꝝ et et ſcõm chriſti aduentũ optantiũ: vt cũ eo beate uiuant. et ꝓ dilatõne cõquerentiũ ſic. O dñe. vſ. obli. me. in fi. capiẽdũ. i. quouſqꝫ differſ me. ad ĩtelligendũ chriſtũ ſpũaliter. qui eſt patris ſapia: ⁊ finis rectus omnis intentõis: et repetit. vſqꝫquo auertis faciem tuam a me: i. uſqꝫquo nõ das animee noticam tui: More noſtro loquitur ſcriptura. cum dicit deum obliuiſci. ⁊ auertere faciẽ. Hoc enim non iuxta rerum proprietatem: ſed ꝑ creaturarũ ſimilitudinẽ dicitur. et in eum quippe obliuio nõ cadit. nec aliq̃ ꝑmutatõ. ⁊ Quãdiu po. ꝯſi. in. a. mea. Conſilio nõ eſt opus niſi in aduerſis. et eſt ſenſus. Quãdiu. po. ⁊c. i. quãdiu ero in aduerſis: quod expoñ ſubdens. ſ. quãdiu. ponã dolorẽ in cor. ꝑ di. deinde ponit ꝓ tẽꝑe iſto: quo vult exui dolens: precãſ qꝫ eterna. ¶ Vel per diem. i. cõtinue. vel nõ ſub interrogatõne dicit̃ iſtud. Quãdiu. po. Sed eſt reſponſio precedenti interrogatõni. Q. tamdiu obliuiſceris et faciem auertis: q̃mdiu. po. ꝯſi. i. q̃mdiu neceſſe erit vt ponã ꝯſiliũ. i a. m. ſ. vt niſi ponat q̃ſqꝫ ꝯſiliũ in aĩa ſua: tale. ſ. vt opetur miã: ñ cũ dirigat deus: in finẽ: ne det ei plenã noticiã ſui: vt cũ facie ad faciẽ videat: Deinde ſequit̃. Quãdiu. po. do. in cor. et cũ hoc ñ mutat̃. Sequit̃. ⁊ ¶ Vſqꝫquo exal. ini. m. ſ. m. ſ. diabolus vł carnał ꝯſuetudo. vt aũt hoc tollatur Reſpi. ⁊ ex. m. do. d. m. Reſpice dic̃ ꝯtra hoc: qđ ſupradictũ eſt auer. fa. t. exaudi ꝯtra obliuiſceris me. Illũ. oc. m. cordis ne ũq̃ꝫ obdor. ꝑ ꝯcupiaꝫ q̃ ex me fit i mõte. i. ne pecc̃i delectatõe claudãt̃ ipſi ocłi. Ocłi ei obdormiũt i morte q̃n fidei lũie ſepłto carnali dłcatõe claudũt̃. Vł ne vnq̃ꝫ ob. ĩ mor. i. ne obuoluar quolꝫ criali peccõ. vł ĩ morte. i. in peccõ qđ fit i ſpm ſcm̃: đ quo dic̃ iohẽs. ẽ peccꝫ ad mortẽ. ñ ꝓ eo dico vt quiſ oret dico nõ obdormi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

am p me:nec etiã p aliũ.et hoc ẽ:nequã. dicat ini.meus^e.i.diabolus qui insultat dũ capit. Quid dicat.preua.aduer.euz. ^iEcce isultatõ diaboli que vehemẽter timẽda est:iõ dico.nequãdo dicat inimicus.Quia.

Qui tribulãt me exultabũt si motus fuero: ego autez in misericordia tua speraui.

Qui tribulãt me.s.^idiabol^9 et angeli ei^9 exultabunt si motus fuero.de stabilitate fidei: acsi diceret. Non solum propter me debes illuminare.sed etiã propẽ hoc ne inimicus gaudeat.sequitur. Ego aũt .q.illi tribulãt:ego autem in tua miseri. speraui.nõ de me presumpsi. Quia etiã idipsũ^i ꝙ non cõmoueẽ:non sibi dat sed deo. Uel in misericordia tua speraui.scilicet de aduẽtu christi filij^e Quia etsi festinat iste vir sanctus:tamẽ est patiens: quia etsi differẽ quod desiderat:firmus est in spe.et interius iam videns illum: quem in carne videre desiderat:exultat. Unde subdit.

Exultauit cor meuz in salutari tuo:cãtabo dño qui bõa tribuit mihi:ꝛ psallã nomi domini altissimi. Exultauit et c. Q.speraui in misericordia.vñ.Exal.ł bit cor m eũ i salutari tuo.i.in iesu quem mente ventuꝛ conspicio.^e vnde et sibi bona data dicit iste:qui prius conquerebaẽ subdẽs.dominus tribuit mihi bõa spũalia: nõ ad humanũ diem ptinentia. et ei domio q̃ tribuit bona.cãtabo^icorde.s.^e cordis leticia:quod ad contemplatiuã vitã pertinet.et nota ꝙ ait tribuit:non tribuet^e in quo notatur magna virtus fidei. Jã.n. habet quod futuꝛ est.sequiẽ.et psallam ^iopere^e quod ad actiuã vitã ptinet.psallã dico nomĩ dñi al.et est sensus. cãta.et psal.no.do.al.i.cũ gaudio gratias agã corde ꝛ ope^e Si ergo iste fidelis tm̃ desiderat:si sic famulaẽ christo adhuc vẽto Quid faciendũ est iã suscepto: vtiq̃ꝫ omnimõ ei est famulãdũ.

In finem psalmus dauid.

In finẽ ps dd. Facies quam i precedenti psalmo desidabat,ppheta veire: hic ostẽdiẽ venisse:ꝛ a iudeis cõtẽpta fore. Jõq̃ꝫ ppheta i sua vł xpi psona^e loquẽs:increpat hic isipiẽtiã ꝛ duriciã iudeoꝝ: q̃ xpõ pñti quẽ optauerũt:nõ credũt^e et est iste psalm^9 pm^9 de increpatõe iudeoꝝ:ꝛ conuersiõe.ꝛ ẽ sẽsus titli. ¶ ^iPs iste dirigẽs nos i finẽ:ẽ dauid.i.xpi vł,pphete ¶ Intentõ,pphete ẽ:ↄfutare iudeos christi cõtẽptores ¶ Mod^9 triptit^9 ẽ psalm^9 ^e pma ps est icrepatõ iudeoꝝ dscripta coꝝ malicia^e Scdo minatur iudiciũ ibi. Nonne cog.oẽs. Tercio predicik iudeoꝝ ↄuersio ibi. Quis dabit ex sion. Increpãs ergo iudeoꝝ duriciã ait.

Dixit insipiens in corde suo: non est deus.

Dixit isi.q.^e pores pr̃es expectauerũt christũ vẽtuꝝ:ſꝫ cũ appareꝛz. Insipi.i.iude^9.dixit i cor.s.nõ tm̃ ore hic hõ nõ ẽ de^9.hoc ideo dixerunt. Quia.

Corrupti sũt ꝛ abhoĩabiles fci sũt in studiis suis:non ẽt qui faciat bonũ nõ ẽ usq̃ꝫ ad unũ.

Corrupti sũt oĩ vi rõis pnati:ꝛ abho.i. re,pbi fa.s.et hoc i stu.s.i.^iq̃ꝫ sclm amãt. ñ deũ.et q̃ꝫ a christo rcedũt:ñ ẽ ð illꝫ q̃ faci.bonũ ¶ Uł ð gẽtilib^9 põt accipi:deũ ñ esse putãtib^9 Insi^i.i.gẽtił.dixit.ñ ẽ de^9:ꝛ hoc dixit i cor.s:ñ i ore^iq̃ꝫ nẽo audꝫ dicere etsi cogitare:ñ ẽ de^9.hoc iõ dicunt. q̃ꝫ Corru.sũt.i.^iceci sũt:vt dicãt nõ ẽ de^9:et abho.fa.s.i.re,pbi^i Sicut.n.ñ,pbauẽt hr̃e deũ i noticiã:ita tradidit illos de^9 i r,pbũ sẽsũ.ꝛ hoc i stu.s.vł affectõib^9.i.q̃ꝫ sclm amãt ꝛ nõ deũ:et iõ ñ ẽ siue ð iudis siue ð gẽtib^9 ñ credẽtib^9:q̃ fa.bo.nõ ẽ dico vsq̃ꝫ ad vnũ.i.^inec etiã vn^9:vł vsꝫ ad vnũ.i.preẽ vnũ.i.preẽ christũ:sine quo nẽo facit bonũ.q̃ꝫ non potest quisq̃ꝫ facere bonũ nisi ipse monstrauerit.

Dñs ð celo prospexit super filios hominum:ut uideat si ẽ itelligens aut requirens deum

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Deus de celo proſpexit. Ab hoc loco ſpecialiter agit de iudeis. Q. nullus de eis facit boñ: ſed hoc ē vñ iexcuſabiles ſunt: quia dñs. ſ. chriſtus: ꝓſpexit de ce. i. de humana natura quã aſſumpſit: eminuit virtute deitatis diuina opãs. ipſe dico itendẽs ſuper filios hõim. Vel de celo. i. ꝑ ſanctas aĩas ꝓſpexit. nam ꝑ ſe eũ nihil latet. Celum ſedes dei dicit. Sedes autẽ dei eſt aĩa iuſti Ideo ꝑ celũ hic aĩas ſcãs ſiguificat ꝑ quas ꝓſpexit ſuꝑ fi. ho. non dicit ſuꝑ hoĩes. ſed ſuꝑ fi. ho. i. iudeos quos honoratius noĩat ꝓpter vnius dĩ cultũ. vel dñs pater de celo. i. de ſecreto diuine mẽtis. vel de equalitate dei pr̃is mittendo filiũ: ꝓſpexit ſuꝑ fi. ho. i. miſſus eſt iudeoꝝ: ad quos miſit corꝑaliter filiũ. ad hoc inqꝫ ꝓſpexit: vt videat. i. videri faciat: ſi quis eſt intellig. corde deũ eſſe in hominem aut requi. d. ſequendo mãdata eius: ſed hoc inuenit ꝙ:

Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat boñ non eſt uſqꝫ ad unũ.

Omnes declinauerũt. ⁊c. ❡ Vel ita iũge. vidit ſi aliquis eſt intelligens aut requirens. et hoc inuenit. ꝙ aliquis nõ intelligit: quia nõ requirit. ſed declinat: et vere: nã omẽs declin. Iudei tales facti ſunt: quales ⁊ gentes: de quibus ſuꝑius dixit. ibi. Dixit inſipiens. nõ eſt deus. ⁊c et ſimul cũ ipſa declinatõne inuti. fa. ſ. i. ꝑnicioſi ſibi ⁊ alijs. a deo declinauerunt ꝙ nõ eſt qui. fa. bo. nõ eſt vſqꝫ ad vnum i. preter vnũ. quia nullus facit bonñ ſñ vno. ſ. chriſto

Sepulcrhũ patens eſt guttur eorum: linguis ſuis doloſe agebant: uenenum aſpidoꝫ ſub labiis eorum.

Sepulchrũ patens eſt gutt. eoꝝ Dicũt hi tres verſus. qui ſunt vſqꝫ ad diuiſionẽ ſecũdam: nõ eſſe de hebreo: quos tñ apoſtolus in epl̃a ad romanos ꝯtra iudeos adducit: ſed dicunt ab apoſtolo ꝓpt iudeoꝝ vituꝑationẽ de multis pſalmis compacti. dicunt etiã a. Lxx. iterpretibꝰ additi. vnde in ſeqñti iſte pſalmus repetitus eos non habet: in quibus oſtendit qualiter illi declinauerũt: inutiles ſint alijs et ſibi. et priuſ quomodo alijs. q. d. Ita alijs inutiles facti ſunt. quia guttur eoꝝ eſt ſepul. pa. i. ſimiles ſũt ſepulchro patenti. quibus verbis vel voracitatꝫ biantis gule ſignificat: vel quia alios occidunt in fetidis que promit: et quaſi deuorant eos quibus morum ſuorum peruerſitatem perſuadent Nam ſicut ſepulchrum cum patet fetidos odores exalat ita et iſtorum guttur ſermões peſtiferos et linguis ſuis doloſe agebant. adulantes alijs Comes enim eſt voracibus adulatio: et omnibus malis. ❡ Vel doloſe agebant mala ſuadentes ſub ſpecie boni: et venenuꝫ aſpidum i. dolus aſpidũ eſt ſub labijs eorũ. i. in corde: quod peius eſt qꝫ in ore. Aſpis aures obturat: ne vocem incantantis audiat. Recte ergo aſpidi cõꝑantur: quia nolunt audire precepta legis. ſed mala reddunt. eis predicantibus ea. vñ ſubdit:

Quorũ os maledictione et ámaritudine plenum eſt. ueloces pedes eorũm ad effundendum ſanguinem.

Quorum os maledictõne plenum eſt i. opprobrijs. blaſphẽijs. hoc eſt venenũ aſpidum. et amarititudine. i. miniſ. et pedes eorum. i. volũtates et affectiones eorum ſunt. veloces. quia omnia inconſulte faciunt. ❡ Vel veloces. i. expediti pro conſuetudine malefaciendi. ad effũdendum ſanguinem chriſti et ſuorũ.

Contritio et infelicitas in uiis èorum: et uiam pacis nõ cognouerunt: non eſt timor dei ante oculos eorum.

Contritio et infel. Hic oſtendit qualiter iutiles ſibi fuerũt: q. ⁊ qr tl̃es ſũt: iõ Cõtri

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tio et infelicitas eſt in viis eoꝝ.i.i opi-
bus eoꝝ.omnes enim vie maloꝝ plene ſūt
doloribus et miſeria. et recte via ipſorū
cōtritō dicit̃.et ifelix ꝯtritō.q2 et terit ⁊
terit̃.dū aliis nocet ⁊ ſibi. Infelix:q2 ad
infernū ducit.a quibꝰ viis nō reuertū-
tur mali.iō et.i.quia. nō cognoue. viā
pacis.i.chriſtū.et viā pacis.i.euāgeli
um.de qua via dominꝰ ait. Iugū meuz
ſuaue eſt et c.et ſpecialiter de iudeis po
teſt dici.q.ita inutiles ſibi fuerūt q2 con
tritō et infelicitas eſt i viis eoꝝ. quia ꝑ
ſuis opibus cōtriti ſūt p titū et veſpaſi
anū.vbi et infelices ſunt: quia vbiq3 di
ſpſi ſunt.et contritio eſt modo i viis eo
rū.et infelicitas in futuro. Nunc enim
lapis angularis.id eſt.chriſtus ſup coſ
cadens conteret eos per excecationem.
Infelicitas vero erit in inferno.cuz ani
ma et corpore damnabunt̃.et hoc ideo
quia viā pacis nō cogno.hoc non mu-
tatur.et hec omnia ideo.quoniā deum
non timent.et hoc eſt.non eſt timor dei
ante oculos coꝝ. Iſti nō dicunt non eſt
deus.ſicut ſupra gentiles: ſed tamē nō
timent.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitatez: qui deuorant plebē meā ſicut eſcam panis

Nōne cog.et c. Secūda ps vbi minat̃
iudiciū impiis.q.predicta mala faciūt
et nec de his timent in futuro puniuri
Sed nonne tunc cognoſcent omnes qui
operantur iniquitatē.quoniaz dominꝰ
eſt i generatōne iuſta.q. hoc cognoſcēt
tunc:ꝙ modo ſcire nolunt.ſ.ꝙ dominꝰ
eſt in generatōe iuſta.nō i ea que ſecu-
lum diligit que me occidit dicit chriſtꝰ.
et quam iniquitatem opentur:interpo-
nit dicens.qui deuorant plebem meam
ſeducendo et occidendo.ſicut eſcam pa
nis. vt ſit eis ſatietas d̃ deceptōne chri
ſtianorum.vel deuorant plebem meam
.vt faciunt illi qui miniſterio ſuo vtun
tur.ad capienda commoda ab homini
bus.nō ad ſalutez hominū vel ad glori
am dei.et hoc ſicut eſcā panis.id ē.quo
tidie.ſicut panis eſt quotidianus cibꝰ.
ita et illi quotidiana rapina ſimplices
chriſtianos abſorbent. cur hoc faciūt:
quia.

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore: ubi non erat timor

Deum non inuocauerunt. Non enim
vere deum inuocant.qui deo diſplicen-
tia amant. Inde ergo augetur interitꝰ
eorum.quia dominum non inuocant.
quia neceſſe eſt mala agere:cum ſuperbi
deum volunt inuocare. et quia deū nō
inuocauerunt:ideo trepidauerunt tio-
re illic vbi non erat timor.id ē.in dam
no rerum temporalium trepidauerūt:
timuerunt enim iudei perdere regnum
terrenū.vbi non erat timendum: et non
timuerunt perdere regnum celeſte: vbi
eſſet timendum. Et nota:quia ſicut cau-
tela ē opportune timere: ita ignauia eſt
inepte trepidare:vt pro gente et loco ti
more dei abiecto:vt fecerunt iudei.dixe
runt enim. Si relinquimus euz ſic:om-
nes credent in eum.et venient romani ⁊
tollent noſtrum locū et gentē. Sequit̃.

Quoniam dn̄s in generatōne iuſta ē cōſiliū iopis ꝯfudiſtis: quoniā dominꝰ ſpes eiꝰ ē.

Conſilium inopis. oſtenſa ſententia dā-
nationis communis aduerſus iudeos
ſpecialiter inuehitur dicens. conſilium
inopis cōfudiſtis.q.dominꝰ eſt in gene
ratōe iuſta.ſ3 vos miſeri iudei ꝯfu. ꝯſi.
io.i.hūilē aduētū chriſti ꝯtēpſiſtis.fcm
ideo:vt quos vocabat i d̃o ſpē ponerēt
nō i ſc̃lo trēſeūti.⁊ iō ipſe aduētꝰ d̃r ꝯſi-
liū. Ecce iuectō i iudeos:quibꝰ obſcure
d̃r.cōſi.ino.i.chriſti ꝯfu.i.recipe nolui-
ſtis.q̃ ad vos liberādos venāt.⁊ ē admi
ratiue legenduz. Vel conſilium.inopis.
cuiuſlibet. qui eſt membrum chriſti. et
hoc ideo feciſtis.quoniam dominꝰ ſpes
eius eſt.vnde ergo magis reuerēdus eſ-
ſet:inde magis cōtemnitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quis dabit ex ſyon ſalutarẽ iſrael cuꝫ auerterit dñus cap tiuitatem plebis ſue: exultabit iacob et letabitur iſrael.

Quis dabit ex ſyon. Tercia ps. Poſtre
mo ↄuerſio iudeoꝝ predicit: que fiet cũ
plenitudo gentiũ intrauerit. Q. vos cõ
ſiliũ chriſti ↄfudiſtis: ſꝫ Quis aliꝰ ex ſy.
on. i. de iudeis ꝓcedens. dabit ſa. iſ. i. ſal
uabit fideles: niſi ſubaudis ille quẽ hu
milẽ ſpreuiſtis: Ipſe enĩ in claritate ven
turus ẽ ad iudiciũ. Q. nullus aliꝰ ſalua
bit. ſꝫ iſte in futuro ſaluabit. qꝛ cuꝫ dñs
chriſtꝰ auer. ca. ple. ſ. i. cũ dãnauerit di
abolũ qui populũ dĩ captiuauit: exult.
ia. ⁊ leta. iſ. Repetio ẽ: ſicut frequẽter ſo
let fieri. Nã ideꝫ puto eſſe. exul. ia.: qḋ ẽ
leta. iſ. ¶ Et nota ꝙ ꝓ iudeis. etiã hoc te
ſtimoniũ eſaie ponit apł'us. ſ. vẽiet ex ſy
on qui auertet captiuitatẽ vel impieta
tem a iacob ſicut hic poſitum ẽ pro iu
deis.

~~Pſalmus dauid~~: Patꝫ titulus

Pſalmꝰ dauid. Patꝫ titulus. Pſalmꝰ
iſte ꝓprie ẽ inſtitutoriꝰ moꝝ: et preſũp
tionis repreſſio: vbi agiẗ de vnitate pñ
tis eccleſie et de futura quiete. In preſẽ
ti nanqꝫ eccleſia: qꝛ ꝓpter corꝑalẽ coha
bitationẽ maloꝝ cũ bonis: non ꝑmitti
mur ſcire: Qui vere ſint de vnitate eccle
ſie. Ideo quidã licet indigni: iactãt ſe eẽ
de eccleſia: cũ tamẽ vere nõ ſint. Illoꝝ er
go preſumptionẽ retũdens ꝓpheta qua
ſi ſacerdos ãte ꝓpiciatoria aſtãs: querit
qui et in pñti eccleſia digne deo militẽt
⁊ in futura beatitudĩe ſint quieturi. cui
daẗ a deo roſponſuꝫ plene diffinitionis
quo clare oſtendiẗ: qui vẽ ſint de pñti ec
cleſia: ⁊ in futura beatificãdi: ¶ Et ẽ intẽ
tio ꝓphete: ↄprimere eos qui ſe iactãt eẽ
de eccleſia: cũ non ſint: ¶ Modus bipti
tus ẽ pſalmus. Primo interrogat pro
pheta. Q. ſacerdos añ faciem dñi ſtans:
⁊ petit reſpõſa. volẽs ſcire quos deꝰ dig
nos ſua iudicet eccleſia. Secũdo ſbdiẗ
domini reſponſio. Qui ingreditur pro
pheta ergo velut ſacerdos petens rñſuꝫ
ait.

Domine quis habitabiẗ ĩ tabernaculo tuo: aut quis requieſcet in mon te ſanto tuo: Domine quis habita
bit in tabernaculo tuo. id eſt in preſenti
eccleſia vbi ↄtra diabolũ dimicamꝰ. qꝛ ⁊
ſi tabernaculũ ponaẗ aliqñ ꝓ habitatio
ne ſẽpiterna. tñ ꝓpriũ ẽ belli: atqꝫ mili
tantiũ: Vñ ⁊ ↄtubernales milites dicũ
tur: tanqꝫ ſimul habẽtes tabernacula.
Hic ãt ſenſus adiuuaẗ ex eo qḋ ↄtinet a
lia trãſlatio. ſ. Quis ꝑegrinabiẗ in taber
naculo. t. Sequiẗ. aut quis requieſc. in
mon. ſ. t. i. in eterna beatitudĩe: vbi ẽ vi
ſio pacis: et ſupeminẽtia charitatis: vbi
nullus in agone ↄtendet: ſꝫ in eterna pa
ce quieſcet.

Qui ingreditur ſinẽ macula: ⁊ operatur iuſticiam.

Qui ingrediẗ. Secũda pſ vbi ſubditur
rñſio domini qui dicit in exemplum de
calogi decem virtutibus ad atria ſua ꝑ
ueniri. ¶ Et nota ꝙ decem virtutes hic
appellat decem effectus virtutum: qui
omnes ad. iiij. principales virtutes refe
runtur. ſ. iuſtitiam: prudentiam: tempe
rantiam: fortitudineꝫ. ⁊ quedaꝫ vtiqꝫ õ
bis deceꝫ ad aliqꝫ harum. iiij. virtutuꝫ
ſpecialiter referuntur. quedam vero cõ
muniter ad plures. et item quedam per
fectis tantum: quedam imperfectis con
ueniunt: vt in pſalmi lectione oſtendeẗ
Auditis ergo dominus reſpondens ait:
Qui ingreditur. Quaſi ille habitabit. ⁊
requieſcet. Qui ingreditur in taberna
culum ſine macula. ideſt innocens. Ecce
prima virtus. ideſt primus effectus vir
tutis: in quo notatur temperantia. Se
quitur ſecunda virtus. et operatur iuſti
tiam. quia non eſt ſatis abſtinere a ma
lo: et refertur hoc ad iuſtitiam: Dein
de exequitur hic plenius. ideſt has du
as virtutes ſbijciens alios earum effec
tus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

**Qui loquitur ueritatem in cor
de ſuo: qui nõ egit dolũ in lin
gua ſua.** Qui loquit̃ ver. Ecce tercius
virtutis effectus. veritatem dico: in cor.
ſcꝫ ꝯceptam. i. qui ſcit veritatem et dicit.
In quo notat̃ prudentia etiã et iuſticia.
Congrue addit in corde ſuo. quia aliqͣs
putat fallere qñqꝫ et verũ dicit: et habet
ille veritatem in labijs ſed non in corde
vt ſiquis alicui doloſe oſtendat viam:
putans in ea eſſe latrones: et dicat. Si
hanc teris: a latronibus tutus eris: et ꝯ-
tingat vt vere ibi non inueniant̃ latro-
nes verũ ille locutus eſt: ſed non in cor-
de. Parũ itaqꝫ eſt verũ loqui: niſi ita ſit
in corde. Sequit̃ quarta virtus. qui nõ
egit do. in lin. ſua. Hec eſt ps innocẽtie
.i. ꝑpantie. Dolus ẽ in lingua: cũ aliꝺ ꝺꝛ
aliud ẽ in pectore. Sequit̃ quinta virtus

**Nec fecit proximo ſuo malum
et opprobrium non accepit ad
uerſus proximos ſuos.**
Nec fecit ꝓxi. ſuo ma. Itẽ pars innocen-
tie eſt hic. Proximũ accipit ꝓ omni ho
mine. Sequit̃. vj. et opprobriũ nõ acce-
pit aduer. ꝓxi. ſuos. i: temere vel libent̃
non credidit criminatori. Sequit̃. vij.

**Ad nihilum deductus eſt in ꝯ
ſpectu eius malignus: timẽtes
autem dominum glorificat.**
Ad nihi. dedu. eſt. Ecce fortitudo. q. nõ
accepit opprobriũ: ſed malignus. i. dia-
bolus vel homo male ſuggerens dedu.
eſt ad ni. i. non potuit cogi et nocere ali
cui. et hoc eſt in ꝯſpec. eius ſcꝫ quare ſit
malignus. hec eſt magna ꝑfectõ: vt nihil
ĩ homine valeat malignus: ⁊ vt hic ſit in
ꝯſpectu eius. i. certe ſciat malignũ nõ eẽ
niſi qui a creatore ad creaturã ꝯuertitur
Sequit̃ timentes aũt do. Septem vir-
tutes ſupra poſuit que ꝑfectoꝝ ſunt nũc
tria alia ponit que incipientibus ꝯueni-
unt. q. non ſolũ ꝑfectos qui predicta ha
bent glorificabit: ſed etiã glo. deus timẽ
tes do. i. incipientes: quia timor eſt initi
um ſapientie. Sicut ergo ſupiora ad ꝑ-
fectos. ita hec que dicturus eſt ad incipi
entes ꝑtinent. Sequit̃. viij.

**Qui iurat proximo ſuõ ⁊ non
decipit: qui pecuniam ſuã non
dedit ad uſuram: et munera ſu
per innocentem non accepit.**

Qui iurat ꝓxi. ſuo. Ille qui iurat non
nocet proximo: ſed ſubuenit. Iurat pro-
ximo. i. firmiter promittit: et non decip.
quia promiſſum reddit. Sequit̃ nona.
Qui pecuniam ſuam non dedit ad vſu-
ram. i. non temporalem expetit mercimo
niam. Sequitur decima. Et munera ſu-
per innocentem non accepit. i. cauſam i
nocentis non dedimit pro munere ali-
cuius. Hec tria non ſunt magna: ſed
qui nec iſta poteſt: multo minus poteſt
loqui veritatem in corde: et non agere
dolum in lingua: et non facere malum
proximo. Hec tamen parua ita ꝯcludit.

**Qui facit hec: non mouebi
tur in eternuum.**

Qui facit hec non mouebitur in eternũ
.i. perueniet ad illa maiora: in quibus
eſt inconcuſſa ſtabilitas. Unde et per fu
turũ tempus dicit: non mouebitur: cum
in ſuperiori conclusione preteritum po-
ſuerit: vbi ait. Ad nihilum deductus eſt
in conſpectu eius malignus. ¶ Aliter.
Qui ingredit̃ ⁊c. Et legit̃ ſpecialiter de
Chriſto: qui hec omnia pleniſſime ſerua
uit. Q. diceret: quis habitabit? Quis re
quieſcet? ille vtiqꝫ. Qui ingredit̃ ſine ma
cula. i. Chriſtus qui proprie ſm legem
vt agnus ſine fractura membrorum. tem
plum ingreſſus eſt: non vt expiaretur ſi-
cut ceteri: ſed ſine macula. i. a peccatis li
ber. et operatur iuſticiam. vt cum ven-
dentes et ementes eiecit de templo. Qui
loquit̃ veritatem. Veritas eſt cũ res ita
eſt: vt dicit̃. Hoc proprie Chriſtus fecit
addit. in corde ſuo. Quia aliquando
Chriſtus tacuit indignis. fraudulenter
querentibꝰ. et nõ egit dolũ in lingua ſua
qꝛ oĩa que audiuit a pr̃e ſine aliq̃ adiecti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

one vel repeſſione: nota fecit diſcipulis
que eis notificanda erãt. Nec fecit, px. ſ.
ma. i. iudeis ſm carnẽ ſibi, pximis: nõ fe
cit maluȝ: ſȝ pro eis orauit: et nõ acce. i.
nõ acceptũ habuit op, p. aduerſus, px. ſ.
ſicut ẽ patens p hoc qḋ iudã nõ morda
ci increpatione lacerauit. et ad nihilum
deduc. ẽ in ↄſpec. e. ma. i. diabolus ḋſpi
cit̃ ab eo: vt cuȝ dixit: vade retro ſatha
nas. ecõtra aũt timẽtes. do. glo. chriſt⁹
Qui iurat, px. ſ. et nõ deci. Iurauit chri
ſtus qñ apl̃is certiſſima ṽitate promiſit.
Iã non dicã vos ſeruos. ſȝ amicos. Se
quit̃. Qui nõ dedit ad vſu. pecu. ſ. terre
nam. Pecunia eniȝ duplex ẽ. vel terrena
que penit⁹ ad vſurã dari prohibet̃. quã
dñs inde tradidit: ad erogandũ paupe
rib⁹. nõ ad vſurã. ſȝ ad inſtruẽdos hoĩeſ
Vl' ſpũalis ẽ: que ad vſurã dari iubet̃. i.
predictio ṽbi dei. que lucrũ ſalutis aĩaꝝ
refert. et munera. ſu. inno. non ac. Acce
pit chriſt⁹ quideȝ munera: vt a magis et
quotidie pias oblationes a fidelib⁹ i ec
cleſia ſed nõ ↄtra innocẽtes. imo aĩaȝ, p
eis dedit. Sequit̃. Qui fecit hoc: Ecce
abſoluta rñſio fit: interrogãti: et ẽ hic: ↄ
cluſio preſi. Q. Sicut de chriſto dixi: ſi
milit̃. Quicũqȝ, p modo ſuo facit hec: ñ
mouebit̃ in eter. i. ab ipſo deo nõ diuide
tur. ſȝ reliquieſcet in mõte e t̃ne beatitu
dinis. ⁊ nota qḋ dicit. facit hec. vt ad ac
tũ nos inuitet. nõ ſolũ ad cantãdũ hoc.

Tituli iſcriptõ ipſi dauid. XV

Tituli inſcriptio ipſi dauid. Hic titul⁹
de euangelio. non de veteri te. ſumitur
In euãgelio eni legit̃ qḋ crucifixo dño:
pilatus talẽ titulũ ſuppoſuit. Jeſus na
zarenus rex iudeoꝝ. quẽ cũ multi iudeo
rũ delere vellẽt dicentes. noli ſcribere: ie
ſus naza. rex. iu. ſȝ quia hic dixit. ego ſũ
rex iudeoruȝ. Rñdit pilatus. qḋ ſcripſi
ſcripſi ibi. Quiſ p neſcientẽ deo ſignificã
te hoc: ꝙ regnũ chriſti p paſſionis hũi
litatẽ nõ infirmaret̃. ſȝ confirmaret̃. De
quo regno hic agit̃. cui⁹ ↄfirmationẽ ti
tulus immutatus: notauit. Ideoqȝ heſ
dras de illius tituli iſcriptiõe. quã p ſpi
ritũ ſanctũ futurã preuidebat: hũc pſal
mũ pretitulauit: oñdens agi hic: de reg
no chriſti. illa inſcriptiõe ſignificato. et
ẽ ſenſus. Inſcriptio tituli: i. victoria. et
regnũ. qḋ tituli inſcriptio notauit. attri
buit̃ vel cõuẽit dauid. nõ illi actuali fi
lio. Iſai. ſȝ ipſi ṽo dauid. i. chriſto qui
ſm hoiem hic loquit̃. de quo titulus re
galis in paſſione eminuit. ſcriptus: he
braice. grece. ⁊ latĩe. vt oñderet̃ rex eſſe
omniũ vere iudeoꝝ. i. ↄfitentiũ. ſicut er
go in arcu triũphali ſcribebatur rome
titulus: quo triumphi regum monſtrã
tur. ita et chriſto titulus fuit inſcriptuſ
Qui erat ſue victorie nota. Hiero. Treſ
enim ſũt tituli. qui ſcribuntur. Unus ſu
per tumulos mortuorum. Alius: in li
minibus ciuitatis. vel domorum. Ter
cius: in victoria regis. Hic ergo ḋ titu
lo regis noſtri dicit. et eſt iſte pſalmus
ſecundus eorum. qui breuiter de chriſti
paſſione. et reſurrectione agũt. Intentio
monet oẽs ne regno chriſti aut titulo ↄ
tradicãt: Modus biptitus ẽ pſalmus.
Prio verã hoĩs naturã. chriſt⁹ oſtẽdẽs
petit ſe int̃ picula ſuari. dicẽſ oĩa que p
tulit. ad gloriã ſue hereditatis pducta.
Scdo: grãs agit pat̃: ḋ intellectu ſibi da
to. et paſſiõe. et reſurrectiõe ibi. Bñdicã
do. ⁊c. Chriſtus ſecundũ hoiem ad pa
trem orans: ait. C

Onſerua me domie qm̃
ſperaui in te: dixi domi
no deus meus es tu qm̃
bonorũ meorum nõ eges.

Domine pater conſer. m. inter pericula
et debes. qm̃ in te. non in me ſpera. Ecce
meritũ: quo ſuari debȝ. Dico ſpaui. et
merito: qꝛ tu es de⁹. m. i. mei hoĩs. et hoc
dixi. nõ labijſ. ſȝ cordis affectu tibi dño
Uel ita ſperaui in te. et dixi tibi domine
deus meus es tu. in eo ꝙ homo ſum et
vere deus: qm̃ bonorum meorum nõ e
ges. i. in eis bonis. ñ expectas fieri bea
tus. Si autem bonis chriſti nõ eget de
us: ſed ab ipſo habet omnia. Deſtruitur
arrogantia hominum et hereſis pelagi
anorum qui putãt aliqḋ bonũ ſuis iu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ribus fieri. cū etiam Chriſtus a ſe homie nihil boni habeat. Sequit̃.

Sanctis qui ſunt in terra eius mirificauit omnes uoluntates meas in eis. Sanctis qui ſunt in ter. eius: Expoſuit Chriſtus qualiter orauit. nunc incipit narrare que bona ſibi fecit dn̄s. q. Hec dixi dn̄o. deus aūt mirificauit .i. miras fecit om. volun. me. hec ſūt bona mea. Omnes voluntates ſuas dicit Chriſtus: voluntatem moriendi et reſurgendi. He aūt ſunt mire dū eis obedientes: fiunt de terrenis celeſtes. de filiis diaboli: filij dei. Has inquā voluntates: mirifica. ſanctis qui ſunt in ter. eius ſcʒ in terra cui benedicit̃: nō in terra maledictionis. Non quidē de ſeculi ambitu iactantibus ſed qui ſunt in terra eius .i. qui in terra viuentiū ſpem ſuam fixerunt que eſt eis anchora in fluctibus huius ſeculi miras fecit omnes volun. me. .i. voluntatē moriendi ⁊ reſurgendi. voluntates dico plantatas ⁊ completas in eis. i. in ꝓuectu coꝝ in quo ſenſerūt et incipientes et pfecti: quid eis ꝓfuit: et humilitas vt morerer et potentia vt reſurgerem. Vel mirifi. omnes volunt. meas in eis. i. inter eos qui hec viderunt et intellexerūt.

Multiplicate ſunt īfirmitates eorum poſtea accelerauerunt. Multiplicate ſunt ⁊c. q. Mirificauit voluntates meas ſanctis quibus ante p ſeueritatem legis infirmitas carnalis multiplicata eſt: vt grām noui teſtamenti deſiderarent. et hoc eſt. mirificauit ſanctis ſed prius. Multiplicati ſunt infir. eo. qꝫ data lege infirmitas coꝝ aucta eſt. Nō vtiqꝫ ad pniciē: ſed vt ad medicū accelerarent. Vn̄ ſubdit. et poſtea accel. currētes ad medicū. Vel de exteriori afflictione agit. qua ſepe flagellati ſunt vt ſanarentur. et eſt. infirmitates coꝝ exteriores multi. ſunt ſalubri afflictione deo ꝓuidente et flagellati: poſtea accele. ſed non priori more. Quia.

Non ɔgregabo ɔuenticula eorū de ſanguinibus nec memor ero nominū eoꝝ per labia mea Nō ɔgre. ɔuen. eoꝝ inſtituta de ſan. .i. non erunt ɔuentus coꝝ carnales nec de ſanguinibus pecoꝝ propiciatus: congregabo eos. q. nō ſm legalem ritū faciam eis. nec memor ero no. coꝝ. i. antiquoꝝ patꝝ. ſed ſpirituali mutatione obliuiſceut̃ quid fuerint. quia iam nō dicent̃ peccatores vel inimici vel homines. ſed vocabunt̃ iuſti et fratres et filij dei. Vel nō ero me. no. coꝝ p labia mea ſicut pus in veteri teſtamento. Cū ſpecialiter deſignabat: vel populū vt hec dices filijs iſrael. vel pſonam vt Moyſi. vel tribum: vt dic domui iude: domui Beniamin. Nunc aūt nō eſt diſtinctō pſonaꝝ ſed in omni gente qui timet deū: hic acceptus eſt illi. Non ero me. no. coꝝ p labia mea propria: quibus dicam in futuro malis Jte in ignem eternū. qđ nō illis. Vel nō ero memor no. coꝝ p la. mea. q. d. Olim loquebar multifarie multiſqꝫ modis illis: ſed modo in propria pſona loquar labijs meis vt nullam habeat excuſationeʒ. Vel p labia mea. i. p apoſtolos per quos loquit̃ deus. Vel labia dicit duo teſtamēta que in vno ſonant: quibus voluntates eius oñdunt̃. Sed nec apoſtoli nec teſtamēta talibus mīant̃ indicium. Sequit̃.

Dn̄s pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatem meam mihi. Dn̄s pars. q. Nō ero memor noīm coꝝ ſed potius mecum habebūt hereditateʒ ipſum dn̄m: et hoc eſt. Dn̄s pater eſt ps hereditatis mee. intranſitiue legit̃. i. eſt portio hereditaria mei et meoꝝ: et tu es pars et hereditas mei et meoꝝ. Eligant ſibi. alij alia quibus fruant̃. Pars aūt mei et ſanctoꝝ deus eſt. Sequit̃. Et dn̄s eſt pars calicis mei. i. calix meus eſt. Bibāt ergo alij venēa ⁊ mortiferas volup

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tates.ego ãt et mei:bibem⁹ deũ. Deinde
ↄuertẽs ſermonẽ ad dominũ.ait tu es.ꝛ
Q.tu dñe es hereditas.tu etiã es reſtitu
tor eius.et hoc ẽ.tu es.o paẽ.qui reſti-
tues heredi.m.i.notitiã hereditatis.i.
claritatis mee vel tue.mihi.non mihi in
me ipſo aliquid reſtitues qd amiſerim.
qꝛ nil amiſi.ꝛ ſed in eis in quib⁹ ego ſuz.ꝛ
et cũ quib⁹ vnũ ſũ reſtitues notitiã clari
tatis mee.quã ꝑ peccatũ amiſerunt.que
claritas erat apud te.añq̃ꝫ mũdus fieret
Vñ.ipſe ait in euangelio.clarifica paẽ fi
liũ tuũ ea claritate quã habuit apud te:
anteq̃ꝫ mũdus fieret.Vl' hereditatẽ dicit
lumẽ claritatis.i.gloriã ĩmortalitatis.
quã in adã pdidim⁹.que christo ĩ ſua re
ſurrectione reſtituta ẽ.ꝛ nobis in nr̃a re
ſtituet.Vñ:ipſe alibi ait.Et refloruit ca
ro mea.Sequit.

Funes ceciderũt mihi ĩ p̄clariſ etenĩ hereditas mea p̄clara eſt mihi.

Funes ceciderũt.Q.reſtitues he
reditatez que ẽ preclara.Nã funeſ.ce.in
pre.i.ĩ ſãctis.i.limites poſſeſſionis mee
in tuam claritatem.q̃ſi ſorte ceciderunt.
ſicut poſſeſſio ſacerdotũ.et leuitaꝝ deus
ẽ.bñdixi in preclaris.etenim heredi.m.
precla.ẽ mihi.ꝛ nõ vtiq̃ꝫ hoĩbus:ſꝫ vidẽ
tibus in quib⁹ ego ſũ.Et iõ dico mihi.

Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectum: inſuper ꝛ uſque ad noctez increpuerũt me renes mei.

Bñdicam do.Q.vidẽtibus ẽ preclara.
Ego ãt Bñdi.do.qui tri.mihi itel.ꝛ quo
hec hereditas videri ꝛ poſſideri poteſt.
Vñ:alibi hec eſt ãt vita eterna.vt ↄgno
ſcant te.ꝛc.ſequit.inſuꝑ et vſq̃ꝫ.Q.tri-
buit mihi intellectũ.inſuꝑ ãt.i.ſuper in
tellectũ.etiã vſq̃ꝫ ad noctẽ.i.vſq̃ꝫ ad mõ
tem.incre.vel erudieẽ..vel emendaueẽ.
m.re:m.i.ꝛ vſq̃ꝫ ad mortẽ erudiuit me ĩ
ferior ps mea.ſ.carnis aſſũptio.vt expi
reẽ tenebras mortalitatis.q̃s tenebras:
ille intellectus non habꝫ.quia.ꝑ eis nec
turbari:nec deficere potuit.ꝛ ¶ Vel aliẽ
ab illo loco.Dñs ps.ꝛc.ꝛ accipit ꝑ he-
reditatẽ gentes conuerſas.i.oẽs fideles
qui ſũt hereditas chriſti.Q:nõ ↄgrega-
bo.fundẽtes ſanguinẽ.ſꝫ eos:qui deũ e-
ligũt ꝑtem.et hoc ẽ.Dñs eſt ps.i.portõ
ꝛ premiũ heredi m.i.ſanctoꝝ qui ſunt
hereditas mea.ꝛ ẽ ps.cali.mei.i.merceſ
paſſionis mee.ꝛ Hereditas enĩ ad gentes
calix ad paſſionem pertinet.qui bibitus
dat reſurrectionem.ꝛ o domine paẽ: tu
es qui reſti.m.chriſto here.m.i.gen⁹ hu
manum.qd dediſti mihi hereditatem.et
regnum:vt excolam.et in eo regnem.qd
diabolo faciente perierat.ꝛ Sꝫ nemo pu
tet ſe hereditatẽ:niſi preclarus ſit.qꝛ Fu
nes ceci.mihi in precla.i.in ſanctis. Jõ
dicit.funes.quia ſancti fiunt hereditas
chriſti.quaſi ſorte.in quo intelligiẽ di-
uina electio.qua in partem chriſti ceſſe-
runt.ſicut ſors cecidit ſuper mathiam.
qui ab eterno elect⁹ erat.et quiſq̃ꝫ capit
ad menſuram ſuam.i.prout gratia dei
cuiq̃ꝫ menſurat.Sequitur.et enim.Q.
benedixi in preclaris.etenĩ here.m.pre-
clara ẽ mihi.Quãuiſ enĩ ſãcti ſint in mũ
do quib⁹dã abiecti:mihi tñ preclari ſũt.
¶ Bñdicã dominũ.ꝛ Scdã ps:vbi chri-
ſto paẽ gratias agit:de intellectu.ꝛ paſ
ſione.in qua eo fauente vicit.et ð reſur-
rectione et confeſſione.et hec ſunt:ꝑ que
hereditas reſtituiẽ:vt ſit rex iudeorum.
vt titulus dicit.Q.mihi reſtituta ẽ here
ditas.ego ãt Bñdicã do.qui tribuit mi-
hi intel.quo oĩa v̉a et ſãcta vidit chriſt⁹
inſuꝑ ꝛ de hoc bñdicã.ꝙ renes.m.i.iu-
dei qui de iuda ſũt.ꝛ vñ ego ſũ:et ex qui-
bus ꝛ ẜm carnẽ exiui.ſ.parẽtela mea.in-
cre.me.iniurijs.et ꝑ tẽtationes ꝛ paſſio
nes.ꝛ hoc ẽ.vſq̃ꝫ ad noc.i.ꝛ vſq̃ꝫ ad mor
tem.Sed in his.

Prouidebã dnm̃ ĩ ↄſpectu mõ ſp:qm̃ a dextris ẽ mihi nec cõ mouear:

Sẽp.ꝑuid.in ↄſpec.m.do.
Qui ſp ẽ.i.ꝛ veniens ĩ ea.que trãſeũt.ñ
abſtuli oculũ ab eo.qui ſp ẽ.ꝑuidẽs ꝙ
in eũ:p⁹ iſta tpalia pacta recurrerẽ.Attẽ
de qd ait.ꝑuidebã.ſe.do.ꝛ hic trahe ex-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

emplū quo peccata vitent. Qui em̄ ſemper acie mentis deū intuet: nō peccatis inquinat. ideo dn̄m attendo. qm̄ a dex. eſt mi. ne cōmouear. i. fauet mihi vt in eo ſtabilis pmaneam. et ideo nil ſiniſtri mihi preualet: Et qz ē a dexteris.

Propter hoc letatum ē cor meum: et exultauit lingua mea: inſup 7 caro mea requieſcet i ſpe

Propter hoc letatū eſt cor meū et exult. lin. mea. et ideo etiā in cogitationibus 7 in verbis eſt exultatio. Hec eſt plena leticia. que 7 i corde hylari pcipit 7 alacri ſermone pfert. inſup et ca. mea nō deficiet in interitu. ſed requieſcet. i. dormiet in ſpe reſurrectionis. ¶ Nota q ita dicit hic. inſup agens de gaudio et quiete: ſicut et ſupra agens de paſſionibus dixerat. inſup vſqz ad noctē increpuerūt me renes mei: vt p modo moleſtiaꝝ gaudia ſint humanitatis celeſtia vel excelſa.

Qm̄ non derelinques animaz meaz in inferno: nec dabis ſanctū tuum videre corruptionē.

Qm̄ nō derelinques. q. inqua ſpe requieſcet: in hac. qz nec anima in inferno poſſidenda dabit. nec corpus ſanctū. p qd 7 alij ſanctificandi ſunt: patieris corrumpi. et hoc eſt. Qm̄ nō derelin. communi more alioꝝ: animā meā quā habeo vt verus homo in infer. nec da. ſan. tu. ſcz corpus meū a te ſanctificatū videre corru. i. putrefactionē. Alibi dicit ſe pati corruptionē. i. vulnerationē. ibi: Que vtilitas in ſanguine meo dū deſcendo in corruptionē: dico nō dabis immo.

Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua uſqz in finem.

Notas feciſti p me mihi. i. meis in quibus qz et ego ſū. et dico mihi feciſti. Notas feciſti dico vias vite. i. vias humilitatis: vt ad vitā redeant homines. vn̄ p ſuperbiā ceciderūt: et adimple. me. i. meos in futuro letitia cū vultu tuo. i. vt nihil vltra deſiderent cū facie ad faciē te viderint. in quibus qz ego ſum. Dico adimplebis me et interim ſunt eis dele. in itinere huius vite. et hoc in dex. tua. i. in fauore et propiciatione tua. Delectatōnes dico pducentes eos vſqz in finē. i. vſqz ad ꝯſummationē beatitudinis eterne. Et eſt ſenſus. Delectatio eſt eis i fauore tuo in itinere huius vite pducens eos ad finem glorie ꝯſpectus tui. vel de ſeipſo dicit Chriſtus. adimple. me le. cū vul. tuo: et delec. erunt mihi in dex. tua. i. letitia. et delectatio mihi erit in ꝯſeſſu tuo humanis obtutibus ſubtracto. et hoc vſqz in finē. i. pfecte et eternaliter.

Oratio Dauid.

ORatio Dauid. Pſalmus iſte pmus eſt eoꝝ qui nomine orationis intitulant et ſecunt alij quattuor qui bene ab oratione pretitulant qz cū in alijs interſerat oro: in iſtis pene ꝯtinuat. In hoc aūt pſalmo Chriſtus ſm hominē orat adiuncta ſibi voce ſui corpis qd eſt eccleſia. 7 facit iſte pſal. verā humanitatis nām in Chriſto attendere. Qui in eadez voce cū mēbris ſuis hic orat nō p ſua vtilitate ſed p nr̄a nc̄itate. Chriſti em̄ oratio fideliū inſtitutio Sicut em̄ flendo Lazarū: charitatē pximi nos habere docuit. Et ſicut pſecutores fugit vt inconſulte temeritatis nob auferret audaciā: ita orauit. vt formam orandi nobis proponeret. Et ē ſenſus tituli. Oratio huius pſal. ꝯuenit Dauid. i. pſone dn̄i adiuncta ſibi eccleſia que: corpus eſt eius. ¶ Inten. monet ad orationē. Modus. Triptitus ē pſal. Prio petit ſm iuſticiā retribui ſibi. Secūdo petit a iudeoꝝ inſidijs liberari. ibi. Ego clamaui. Tercio orat ſibi et aduerſarijs retribui. ibi. Exur. do. Chriſtus ergo ſm hominem ad patrē orans adiuncta ſibi voce corpis ait. O.

EXaudi domine iuſticiam meaz: intende deprecationem meam.

Dñe exaudi iuſti.m.' q2 iuſticia habet
vocé apud deũ:que penetrat celũ.⁊ pro
iuſticia:intẽde depre.m. Q. Que ẽ de cauẽ
dis malis et nõ modo intendas.ſed etiã

**Auribus percipe orationem
meam:non in labiis doloſis.**

Auribus pci.' Q.nõ trãſitorie:vt cito
trãſeat.ora.m.que ẽ de bonis ſibi et ſuiſ
adhibẽdis orationẽ dico:plātã nõ in la
biis doloſis.ſicut oratio eoꝝ qui vbiqȝ
me dãnant.⁊ meos.Vel ſicut ẽ illoꝝ o/
ratio.qui dicũt.dñe dñe.⁊ non faciunt
voluntatem patris.Sequit᷑.

**De uultu tuo iudiciũ meuȝ ꝓ
deat:oculi tui uideãt equitatẽ**

De vultu tuo.Ecce quid petit in oratõ
ne:Q.exaudi orationẽ meã.q̃ hoc peto
Judiciũ meũ.' quo fui iudicatus a pila
to.⁊ iudeis.prodeat.o dñe.i.videatur
ꝓdiiſſe.de vult.t.i.de aſpectu tuo.vl' di
ſpoſitione tua.' Qui oĩa vides.nec egeſ
teſtimõio alteriuſ.i.ſcdm ea que cogno
ſcit in me.qui nullũ habeo peccatũ:vi/
deat᷑ ꝓueniſſe.nõ de diſpoſitione.i. ſ᷑m
diſpoſitionẽ.⁊ voluntatẽ iudeoruȝ.qd
patet factũ eẽ i reſurrectione.qñ pꝛet᷑ eo
rum opinionẽ a mortuis reſurrexit.⁊ o
culi tui.o dñe videant equitatẽ.vt mi/
hi remediũ:iudeis penã des.ſicut meru
erũt.vel ita iudiciũ.m.dicit chriſt⁹ ho/
mo quo diſcerno oĩa.de vul.t.prodeat
.i.' de illumi natione noticie tue.vbi ve
ritatẽ iudicem.et oculi mei.alia lr̃a.ſ.o
culi cordis videãt equi.' vel eodeȝ ſẽſu
manẽte:ita diſtingue litterã.ꝑcipe ora/
tionẽ meã.' Hic diſtingue.deinde ſequit᷑
non in labiis dolo. De vul.t.iudic.m.
ꝓde.videlꝫ.vt iudicãs nõ:ꝓferam labiiſ
aliud:q̃ȝ ex te intelligo.oculi mei vide/
ant equi.hoc non mutat᷑.

**Probaſti cor meum ⁊ uiſitaſti
nocte:igne me examinaſti.et ñ
ẽ inuenta in me iniquitas.**

Probaſti cor.m. Q.iõ fac qd peto.q2.'
Probaſti cor.m.⁊ vi.n.i.ipſũ cor meũ
viſitatione tribulationis ꝓbatũ eſt.que
tribulatio:nõ ſolũ nox dicit᷑:ſed etiã i/
gnis.Nox:q2 perturbat.ignis:q2 exurit
Vñ ſb'dit.igne tribulationis.me exami/
na.' Hoc dicit:ad ſimilitudinẽ fornaciſ
que metallũ purgat.Sequit᷑.⁊ non ẽ in
uen. Q.tribulatiõne me ꝓbaſti.' ſꝫ in ea
inuẽtus ſũ iuſtus.⁊.i.quia nõ ẽ inuẽ.in
me iniqui.' quam vſtio coqueret.

**Ut nõ loquatur os meuȝ opa
hõinũ:ꝓpt᷑ uerba labioꝝ tuoꝝ
ego cuſtodiui uias duras.**

Ut nõ loq̃t᷑. Q.adeo ſũ iuſtus:et ſine i/
niquitate vt ñ.lo.os.m.o.ho.i.' vt ali/
ud nõ ꝓcedat de ore meo:q̃ȝ qd ad glori
am.et laudẽ tuã ꝑtinet.' nõ ad opa hoi
nũ.que faciũt pret᷑ volũtatẽ tuam.i.nil
niſi bonũ:locutus ſũ.Alibi ãt ſcriptũ ẽ
Ex ore altiſſimi non egredient᷑.nec bõa
nec mala.qd ſic accipi põt ex ore altiſſi/
mi.i.humanati filii dei:nõ egrediẽt᷑ nec
bona.nec mala:cum ſtaret.ſ.ãte herodẽ
quando requiſitus.vl' requiſitis.ab eo
multis queſtionibus.vel ſermonibus:
nihil reſpondit.ſed tanq̃ȝ ouis coram tõ
dente:obmutuit.Vel ex ore altiſſ.mi.i.
chriſti aſcendentis in celum:non egredi
entur nec bona nec mala.quia in aſcen/
ſu:nihil legitur fuiſſe locutus. Qui ãte
multa dixerat.' Vl' ex ore altiſſimi.i.chri
ſti in maieſtate iudicaturi:non egredi/
ent᷑ in iudicio.nec bona nec mala.i.egre
dient᷑ et bona.et mala.Due enĩ negatio
nes ꝯplent ſenſum vnius affirmationis
Dicet autem bona bõis.Venite benedic
ti.⁊ mala malis.Jte maledicti.Vel ex o
re altiſſ.mi.id eſt dei patris non egrediẽ
tur in iudicio nec bona nec mala.q2 pa/
ter nõ iudicat quẽq̃ȝ.ſꝫ oẽ iudiciũ.d.fi.
ſequit᷑ ꝓpter v̓ba. Q.⁊ ſi ego ita inocẽs
ſũ:dicẽ chriſt⁹ tñ ego cuſto.Vel ita iũge:
ñ.lo.os.m.o.ho.ſꝫ poti⁹ ego cũ põdere
cuſto.vi.du.l' laborioſas.ſ.' mortalita/
tis ⁊ paſſiõis:Vl' ſ᷑m aliã lr̃aȝ.cuſto.viã
latrõis.i.qd latro merito:ego imerito
ſuſtinui.et hoc:non pro mea culpa:ſed
ꝓpt᷑ verba labiorũ tuoꝝ ꝯplenda.i.' vt
ꝯpleret᷑ v̓ba pací tue:que ſignificat᷑ ꝑ la

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bia quã verbis ſuis ꝑmiſit que ꝑmiſſio dicit̃ verba pacis. Uel prop. ver. la. tu. complenda. i. prophetaꝝ.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis ut nõ moueantur ueſtigia mea. Perfice. Uel ad ꝑficiendos greſſus ꝛc. q. cuſtodiui vias duras vti ad ꝑficiendos greſ. me. in ſe. tu. i. vt ꝑficeret̃ charitas eccleſie mee: qua venit̃ ad requiẽ tuã in anguſtis vijs. i. in artioribus preceptis. Per hoc eñ docui ꝙ nõ poteſt ad te venire eccleſia niſi ꝑ anguſtã viã. et vt nõ moueant̃ ve. mea. i. ſigna itineris mei: que ſacramentis et ſcꝑturis apoſtolicis impreſſa ſunt vt illa intueant̃ et obſeruent qui me ſequi volũt. Uel ideo cuſtodiui vias ⁊ ꝑfeci greſſus vt iã nõ mo. ve. mea. i. vt ſtabiliter maneam in eternitate poſtꝗ̃ ꝑegi vias duras et greſſus ꝑfeci. ¶ Aliter ab illo loco: vt non loquat̃. q. Nõ eſt in me inuen. ini. qđ tu ſcis: etſi ego taceã: et hoc ẽ qđ ait. hoc qđ dico noſti vt. i. quãuis nõ lo. os me. i. etſi ego taceã: tu ſcis me eẽ purũ. et diſtiguit̃ ibi lit. os me. de ĩde ſequit̃ opa ꝛc. q. Et licet tã purus ſi. tñ ꝑp. ver. la. tuo. hoc nõ mutat̃. ego cuſto. vi. du. ſcꝫ opa ho. i. quas merent̃ opa hoĩm ſcꝫ paſſionẽ et morteꝫ et reliquas paſſiones et miſerias. Uel vi. du. dicit virtutes que hoĩbus ſunt difficiles nõ Chriſto. Et eſt ſenſus. Ego cuſto. vi. virtutũ du. hoĩbꝰ ſcꝫ opa hoĩm. i. quas imitari debent homĩes quibus iter vicioꝝ leue ẽ et virtutũ difficile. Uel ita dico. nõ eſt ĩuenta in me ini.. ita tñ hoc dico: vt nõ lo. os meũ. i. vt nõ iactant̃ hoc dicã qđ eſt opa. i. opera hoĩm ſcꝫ iactant̃ loqui. Uel ita: adeo ſũ iuſtus vt nõ lo. os me. aliquid indebitũ. i. vt nõ peccẽ in lingua. qđ eſt opa hoĩm. i. opus hoĩm ſcꝫ peccare in lingua. Sequentia non mutantur a ſenſu ꝑme expoſitionis vſqꝫ ꝑfice. q. et qꝛ cuſtodiui vias duras. ideo perfice greſſus meos. i. humanas meas actõnes vſqꝫ in finẽ. i. vſqꝫ ad paſſionẽ et morteẽ. Añ eñ nõ eſt niſi incohatio noſtre redemptõis in paſſione vero ꝯſũmatio. ꝑfice dico in ſe. tu. i. in artioribus preceptis tuis: ad hoc ꝑficevt veſ. mea nõ mo. i. vt illi qui volunt me imitari nõ moueant̃ a te. Uel veſtigia dicit bona opa que fecit: et doctrinã quã tradidit. et eſt ſenſus: ideo ꝑfice vt veſtigia mea quibus eſt impreſſa forma iuſticie non moueant̃ ab eis qui volunt me imitari.

Ego clamaui quoniã exaudiſti me deus: inclina aurem tuam mihi et exaudi uerba mea. Ego clamaui. Secunda pars vbi Chriſtus petit vt a iudeorum inſidijs: eius puritas liberet̃. Quaſi diceret. Cuſtodiui vias duras: et perfeci greſſus. Ego etiam dicit totus Chriſtus clamaui. i. libera et valida intentione preces ad te direxi. Ideo Quoniam exaudiſti me o deus id eſt quia certiſſime ſcio me exaudiendum eſſe. Hoc dicere non conuenit niſi iuſto qui confidenter orat: quia ſcit ſe exaudiri: qui conuerſo verborum ordine poteſt dicere. Clamaui quoniam exaudiſti me. Alioquin potius dicendum videretur. Quoniam clamaui exaudiſti me. Uel ita clamaui: hoc non mutatur: Ideo vtiqꝫ quoniam vt hoc poſſem: o deus exaudiſti me. Olim infirmus orãtem: Hoc proprie Chriſtus in membris dicit et quia clamaui: ideo inclina aurẽ tuam ſcilicet aurem clementie et miſericordie tue: mihi ſcilicet humili: et exaudi verba mea: Non deſerat exauditio tua me humilem. Que verba: Hec:

Mirifica miſericordias tuas: qui ſaluos facis ſperantes in te Mirifica miſericordias. Mira ſunt que noua ſunt: Hec ſunt que in carne Chriſtus geſſit mirantibus iudeis. Et hoc eſt Mirifica miſericordias tuas. i. fac noua que etiã mali mirent̃ ne vileſcãt miſericordie et ne minus ament̃. tu dico qui ſaluos facit ſpe. in te.

A reſiſtẽtibꝰ dextere tue cuſtodi me ut pupillã oculi. A re. i. ab

ſllis qui reſiſtũt dextre tue. i. fauori. quo mihi faues. vel dextre tue. i. mihi filio tuo. et cuſto. m. vt pupil. o. i. cuſto. me ſcḋm humanitaté. Pupilla eñi ꝑ exigua ė. ⁊ tñ ꝑ eam: acies luminis dirigit. quo lux ⁊ tenebre diiudicant. ſic ꝑ humãitaté chriſti: deitas diſcernés ė. int̃ homĩes bonos. et malos. q2 eos qui fidė humãitatis habét in ſorte bonoꝝ. alios vͦo in ꝯſortio maloꝝ annũerat. hanc aũt petit cuſtodiri hoc modo.

Sub umbra alarum tuarũ ꝓtege me: a facie impiorum qui me afflixerunt.

Protege me. vt gallina pullos ſuoſ. ſub vm. ala. t. i. in munimẽto charitatis et miſericõdie tue. Miſericordia eñi ⁊ charitas: ſũt ale patris quib⁹ nos ꝓtegit. ꝓtege dico: a fa. i. ab inſtãtia impioꝝ. i. dͦmonum. et iudeorum. qui me afflix. Sic.

Inimici mei animam meã circũdederunt: adipẽ ſuũ concluſerunt: os eorum locutũ eſt ſuperbiam.

Inimici mei. ſ. iudi circũdedͦrũt ꝯſilijſ. animã. m. i. vitã volẽtes eã tollere. et adipẽ ſu. ꝯclu. i. leticia ſua pingui coopti ſũt p⁹q̃3 cupiditas eoꝝ dͦ ſcelere ſatiata ė. Capto eñi chriſto leticiã pinguem intus ꝯceptam: extra oſtentarũt. Vel a ſimili aĩaliũ. que ex adipe inflant. ⁊ ſunt laſciuia. dicit ergo adipem. ſu. ꝯclu. i. ſupbiam ſuam retinuerũt. nõ macri. i. nõ hũiles: ſed inflati ſupbia. vel adip ė. ſu. conclu. i. pinguė. ⁊ carnalė ſenſũ retinuerũt vel adi. ſu. ꝯclu. i. ſcelerib⁹ ſaginati verã intelligentiã amiſerũt. vñ: reſtat ſupba loqui. et ideo: os eorũ locutũ ė ſupbiã dicendo. Aue rex iudeorum. et huiuſmodi. os dicit. non cor. quia ſepe iniqui quod ore ꝯ̃tendũt: corde damnant ſequit.

Proiicientes me nunc circũdederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

Proiicientes me. extra ciuitatė. q̃ſi loc⁹ de me macularet. praui coloni. qui ꝑus ſeruos in vineã miſſos occiderãt: nunc me filiũ ⁊ heredė. circũde. in cruce ñ ob ſequio: ſed furore. quaſi ad ſpectaculũ ꝯuenientes. ⁊ hoc ideo: quia. ſta. decli. oc. ſ. cordis. in terram. ſ. ne ꝑderent locũ et gentė. Dixerũt enim. ſi dimittimus eum ſic: totus mundus abit poſt eum. ⁊ venient romani et tollent locũ ⁊ gentė. Vel ſta. decli. oc. ſ. in ter. i. intẽtionė cordis ſui. in terrena declinauerũt. putantes eum pati malum: qui occidebatur. ⁊ ſe nullum: qui occidebant. ⁊ quaſi quis diceret. Vñ eis hec opportũitas: reſpõdit.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad predam: ⁊ ſicut cattulus leonis habitans in abditis.

Suſceperunt me. id eſt auide acceperũt me adeo. cuius diſpoſitio erat vt moreretur. vel a iuda traditore. vel a iudice pilato. Qui: Principes qui erat ſicut leo. id eſt diabolus paratus ad predam qui circuit querens quem deuoret. id eſt cõparandi erãt leoni diabolo. quo auctore faciunt. ⁊ non tantũ ꝑncipes. ſed etiam populus qui erat ſicut cattul⁹ leonis. id eſt filius diaboli cui dictum eſt. Vos ex patre diabolo eſtis. Habitãſ in abditis id eſt permanens. et cogitanſ in inſidijs. Quia mos eſt malis vota tegere. vt latenter poſſint perficere. Cogitabat ergo inſidias. quibus circumueniret. et perderet iuſtum.

Exurge domine preueni eum ⁊ ſupplanta eum: eripe animã meam ab impio frameam tuã ab inimicis manus tue.

Exurge domine. Tercia pars. vbi de retributiõib⁹ ſuis. et aduerſarioꝝ eſt orõ. Q. illi ita. ſ3 tu o Dñe. qui iudiſ dormi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

re.et iniquitates hominū nō curare. Ex-
urge ad vindictā ↄtra iudeos: et preue.
eū.i.populū vel eos ſcꝫ iudeos ad ſimi-
litudinē currentis dicit. Currit eñ po-
pulus vt crucifigat. Currit deus pater:
vt iudicet: ſed deus preuenit excecan-
do. Nemo eñ nō prius in ſe qꝫ in alium
peccat.i.quiſqꝫ peccando pus ſe ledit qꝫ
aliū.et eſt.preue.eū.i.factū eoꝝ.vindi
cta excecationis preueniat. et ita ſubuer
te eos.vel ſupplanta eū a ſimili luctan-
tis.i.inefficaces.fac.et deiice eos vt lo-
cū et gentē perdant ꝓ quibus retinēdis
Chriſtū occiderūt. vñ ſubdit. Dñe a pau
cis ⁊c.ſed de ſe interponit.eripe animā
meā.q.illos ſupplanta:ſed eri.ani.meā
ab im.diabolo reſuſcitando me a mor
me illata ab impijs. Deinde exponit qḋ
dixerat:eripe fra.tuā ab ini.ma.tue. Ai
ma mea eſt framea tua:quā manus.i.et
na virtus tua aſſumpſit:vt per eā regna
iniquitatis debellet et iuſtos diuidat ab
impijs.hic.affectu in futuro etiam loco
Hanc ergo eripe ab ini.ma.tu:i.virtu-
tis tue.i.ab inimicis meis.qui ſunt ma-
nus tua.

**Domine a paucis de terra di-
uide eos in uita eorum. de ab
ſconditis tuis adimpletus eſt
uenter eoꝝ.** Dñe a paucis. Poſtqꝫ
orauit ꝓ ſua:ſubdit de aduerſarioꝝ re-
tributione.et exequit quod dixerat ſup-
planta. Q.ſupplanta eos hoc modo. O
dñe pdens eos de terra et diſptire eos in
vita eoꝝ alia lit.q. Dñe pde eos de ter-
ra quā inhabitant.⁊ diſptire eos p totū
orbem in iſta vita:quā ſolam ſuā putāt
qui de eterna deſperant. non ſolum aūt
erit eis hec pena viſibilis:ſed ⁊ de abſcō
di.tu.adimple.eſt ven.eo.i.de pecca-
tis que tñ tenebre a lumie veritatis tue
abſcondunt.plena eſt memoria eoꝝ vt
obliuiſcant deū. Et.

**Saturati ſunt filijs et dimiſe-
rūt reliquias ſuas puulis ſuis.**
Saturati ſunt filijs.i.opibus malis.fi
lios eñ opa mala itelligimꝰ:et ſic bona
opa bonos filios:ita mala malos. Vel
ſaturati ſunt porcina.i.immūdicia ↄ
culcantes margaritas ſermonum dei.
¶ Aliter ab illo loco. Dñe a paucis. et
legit litt. nr̄a.ait ergo.o dñe diuide eos
.i.iudeos diuiſos a paucis.i.ab electis
ſm mores quibus ſordeſcūt. Vel a pau-
cis fidelibus qui monitu angeli īminen
te iudeoꝝ exterminio in regnū Agryppe
ſeceſſerāt vbi tuti manſerūt.iudeos dico
ſublatos de terra,p qua me occiderunt.
illos inquā diuide p orbē.⁊ hoc in vita
eoꝝ preſenti. Quid ergo poſt hanc vitā
erit eis:omnimoda miſeria. Sequit de
abſconditis tuis. Q.merito hoc eis qꝛ
de abſcon.tu.i.de immūdicijs quas vti
qꝫ deus nō nouit.i.nō phibet. adimpl.
eſt venter eoꝝ.i.ſatiata eſt carnalitas eo
rū. Vel in bono poteſt accipi.de abſcō.
tuis.i.de preceptis legis et miracul chri
ſti venter.i.carnalis ſenſus eoꝝ adimp.
eſt quibus bonis etſi paſti fuerant:tñ ſa
turati ſunt porcina.i.immūdicia et re-
li.ſu.ſcꝫ reliquias peccatoꝝ dimiſe.par.
ſu.i.poſteris clamantes. Sanguis ei-
us ſup nos et ſuper filios noſtros. Vel
Saturati ſunt filijs.i.ad opus filioꝝ.et
eſt ſimilitudo a re que nō eſt. Nullius ei
dape filij ſaturant. et ita ſaturati ſunt.
ꝙ dimi.reli.ſu.ſcꝫ reliquias maledictio
nis par.ſu.i.poſteris ſuis. Vel Satura.
ſunt de abſcon.i.de peccatis que a te
remota ſunt.et hoc filijs.i.ad vtilitatē
filioꝝ qui ſunt reliquie ſaluande. De qui
bus dixit Eſa. Reliquie Iſrl ſalue fient.
Vñ et hic ſubdit.dimi.reli.ſu.par.ſu.i.
poſteris ſuis ḋ quibus erūt ille reliquie
Sequit.

**Ego aūt in iuſticia apparebo i
ↄſpectu tuo: ſaciabor cum ap
paruerit gloria tua.**
Ego aūt in iuſticia. Q.illis ita ↄtinget.
Ego aūt qui non apparui eis qui corde
ſordido ⁊ tenebroſo lucem veritatis ⁊ ſa
pientie nō vident in iuſti.tua.i.ſm iu-
ſticiam tuā appa.ↄſpectui.tuo vel in ↄſ.
tui.et cū illi ſaturati ſūt immūdicia vt
me nō cognoſcerent ego ſaciabor mun-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicia.i.i his nui me intelligu̅t.i.i ſcis cu̅ appa.vel du̅ manifeſtabit ſanctis i iudicio glā tua eterna.

In finē puero domi dō que locut⁹ eſt dn̄o uerba cātici hu⁹ i die qua eripuit eum domin⁹ ō manu inimicoꝝ ei⁹:et ō manu ſaul et dixit.

In finē pu.dn̄i dō que lo.ē d. ver.cā. h⁹ i die q̄ eri.cu̅ dn̄s de ma.ini.ei⁹:et de mān ſaul. et dixit. Diligā et c. Legit in libro regū q rex iniqu⁹ ſaul pſecutus eſt dō mitē ⁊ manſuetu̅:quo mortuo dauid liberat⁹ ē et in pace regnauit;p hac liberatōne videt dō hunc pſalmu̅ cātaſſe dn̄o. Sʒ qz titulus hēt In finē et cātici: mouemur ab hiſtoria.finis nāqz chriſtus eſt. Canticu̅ vero exultatō ō etnis. Melius ergo accipit de toto chriſto ſcʒ de capite ⁊ mēbris quē totu̅ dominus eripuit i die reſurrectionis chriſti de manu iīmicoꝝ.i. iudeoꝝ et demonu̅ et de manu ſaul. id ē mortis. Per ſaul em̄ intelligitur mors. Saul nanqz interpretat petitō:quia populus extorſit hu̅c regē a deo: qui nō eſt elect⁹ a deo ad pmanendu̅:ſed vt de ſtirpe eius reges eligerent: ſed pmiſſus ad temp⁹ regnare.ſicut dicit in iob.facit deus regnare hypocritā propter puerſitatē et maliciā popli. Dauid au̅t elegit deus ad pmanendu̅:ō quo chriſtus natus eſt rex in eternum. Sed non ante dauid tenuit regnum q̄ʒ liberatur a perſequentibus. Et ſicut dauid pri⁹ ſuſtinuit ſaulem q̄ʒ in pace regnaret:ſic chriſtus ante ſuſtinuit mortem q̄ʒ regnaret quietus ſic et corpus eius id ē eccleſia. Et bene ſaul perſecutor dauid mors dicitur:que ſola nos perſequit. Niſi em̄ mortales eſſemus:nihil nobis faceret inimicus.et ſicut deus illum regem non elegit:ita hāc ſcʒ mortem nō fecit deus:ſed ipſi adā.i. et eua manibus et verbis accerſierunt.⁊ eſt ſenſus tituli. Verba cantici huius qō dicit canticum:quia agit de leticia riſurrectionis chriſti et conſtitutionis eccleſie. hoc poſuit ne de hiſtoria dauid accipiatur. Cantici dico tendentis in finem id eſt in chriſtum conueniunt dauid id eſt chriſto ſm caput et ſcōm corpus ei⁹. id eſt eccleſiaʒ.dauid dico puero domini id eſt dei patris ō quo eſaias ait. Puer natus eſt nobis:et filius datus eſt nobis: que verba locutus eſt totus chriſt⁹ domino id eſt ad honorem domini. hoc enim dicit chriſtus et eccleſia.id eſt tot⁹ chriſtus cantici dico habiti in die.id eſt pro die reſurrectōnis chriſti.qua die dominus pater eripuit eum id eſt chriſtu̅. ſcōʒ caput et corpus:de manu inimicorum eius.id eſt de poteſtate iudeorum. ſcōm caput.et de poteſtate demonum. ſcōm caput et membra. In die nanqz reſurrectionis a diabolo chriſtus ereptus eſt:et membra abſoluta ſunt.et de mān ſaul id eſt de poteſtate mortis chriſtum in re et mēbra in ſpe:et tandem in re eripiet. Et bene prius ait.de inimicis.poſtea de morte:quia nouiſſima inimica ōſtruetur mors. Et pro hac ſpirituali liberatione totus chriſtus agens gratias deo dixit. Diligam te domine et c. ¶ Intentio monet ad gratiarum actiones p liberatione ſpirituali. Mod⁹ q̄ttuor ſu̅t partitōes. Primo propheta de liberatione gratias agit ſummā beneficioꝝ dei: colligens ibi.tu es fortitudo. tu es refugiu̅ ⁊ c. Secundo agit de cladibus hu̅ani generis ante aduentum chriſti: et q̄liter dominus ſit miſertus ibi. Circu̅dederunt. Tercio chriſtus agit de virtute ac potentia ſua ibi. De⁹ qui precixit. Quarto eccl̄a leta munera dei laudat ibi. Viuit do. De ſpirituali ergo liberatōe chriſtus integer gr̄as agens ait. D

Diligā te domie fortitudo mea: domin⁹ firmamentuʒ meuʒ et refugium meu̅ et liberatoꝛ meus.

Domine diligam te:quod reſtat tantuʒ ſcʒ diligere de oībus erepto.et cāʒ ſub

dit. qui es for. vel virt⁹ mea p quē. ſ. for tis ſum. ſup inimicos. ſeqt̄ dn̄s vel dn̄e. alia litera fir. m. q et o dn̄e tu es fir. m. i. firmaſti me. et hoc ideo: qꝛ es refu. me. i quia ad te refugi. refugi aū: ⁊. i. qꝛ libe rator m. eſ. d̄ inimicis meis. i. qꝛ liberaſti me. Deinde mutās pſonā ait. et.

Deus meus adiutor meus: et ſpabo in eum.

Deus meus. i. creator ē adiutor me⁹. Q. qui me creat. me adiuuat. Et eo adiuuā te: ego ſpa. in. e. acſi i ſecūda pſona dſet tu qui creas eſ adiutor. qui p⁹ adiuto riū vocatōis mihi gratis preſtitiſti. vt p hoc poſſem ſpare in te. Et tu es:

Protector meus ⁊ cornu ſalu tis mee: et ſuſceptor meus.

Protector m. ꝯtra inſidias qꝛ nō de me preſumpſi. q̄i cornu ſupbie. cōtra te eri gens. ſed te celſitudiēꝫ ſalutis inueni. vn̄ ſubdit. et tu es cor. i. firma celſitudo. ſa. m. ad diſſipandos īimicos. et vt hoc iue nirē. tu eſ ſuſ. m. i. tu ſuſcepiſti me p gra tiam. Et ideo:

Laudans inuocabo dominū ⁊ ab īimicis meis ſaluus ero.

Laudans nō meā gloriā. ſed deū querēſ inuo. do. ad pſeuerandū. ⁊ ſic: ab immi. m. ſal. e. i. n̄ nocebit mihi. impietatis er ror. vel in pſona ipſius dd: totum legi. poteſt. q̄ ait. Dili. te. do. q̄ es virtus. vel for. m. i. ex quo fortis ſum. Deinō mutās pſonā d̄ eo: hōibus loquit̄ dicēs. Dn̄s ē fir. m quo firm⁹ ſtetit in acie. et refu. m. quia qn̄ opus erat ꝯſilio ad eū refugit ⁊ inuenit. et lib. m a ſiti potentis. vt ſi po tens: captū ab hoſtibus liberet. et deus meus eſt. ⁊ adiu. m. et ſpa. in. e. ⁊ prote ctor. m ꝯtra inſidias. ⁊ cor. ſa. m. ad diſ ſipandos inimicos. et ſuſ. m. ſicut medi cus egri. Sequit̄. Laudans Poſt omīa bn̄ficia: nō elatus ſe iactat. ſed omīa do tribuit dicens. Laudans. inuoca. do. et ideo. ab inimicis meis ſaluus ero. Nam qui aliter agit: ſibi d̄relictus perit. et ſi vicisse videbatur. Sequitur:

Circumdederūt me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

Circundederunt me Secunda pars vbi in perſona iuſtorū. qui fuerunt ante ad uentum chriſti: agit propheta d̄ cladib⁹ humani generis. ⁊ quomodo deus my ſterio incarnacōnis miſert⁹ ſit. et in bap tiſmo de toto orbe chriſtianos collegit. et attende regulam vnitatis: capitis et corporis. i. chriſti et eccleſie. quaſi enim vna perſona eſt: caput et corpus Ideo qꝫ vna voce vtitur caput cum membris licet ea que dicuntur ad diuerſos referā tur. Quedam enim ſoli capiti conueni unt. quedam ſolis membris. quedam ca piti et membris. Item que membris con ueniunt. quedam preteritis. quedaꝫ pre ſentibus. quedam futuris. et quedam p fectis. et quedam imperfectis conueniūt et tamen in tanta diuerſitate. vna vox ē et quaſi vna perſona videtur loqui. vt ſi cut duo ſunt in carne vna. ſcilicet ſpon ſus et ſponſa: ita ſint et in voce vna. Ui de enim hic: quia cum ex perſōa antiquo rum loqui incipiat. ⁊ poſt de myſterio i carnatōnis agat. couſqꝫ narratōem du cit. vt vtatur verbis preſentis eccleſie. d̄ toto orbe: ī baptiſmo collecte. ibi Miſit de ſummo. ⁊c. Sic continua litteram. Dixerat inuocabo. et ab inimicis meis ſalu⁹ ero. modo quaſi quis diceret. Mix eſt quare hoc dicis. Quid enim tibi eſt: Reſpondit ecce quid. Circūdederūt. m. dolo. nō de rebus mūdi. ſed mortis. i. diaboli p quē mors. qꝛ mors. i. diabol⁹ vt ait apoſtolus. ante Chriſti aduentū vbiqꝫ et in omībus pene regnabat: inter quos. rari erant iuſti qui rapidis ini quitatibus: conturbati ſunt. vnde ſbdit et tor. iiq. iniqtates habūdātes et rapid̄ vt torrētes: ꝯturba. me. Et:

Dolores iferni circūded̄rūt me: preoccupauerunt me laquei mortis

Dolores inferni. id eſt gentiles i infer

no debito dolore torquēdi: circūdederūt me. et preter hoc preoc. me laquei mor. i. id eſt originale peccatū vnde eſt mors ante ligauit me i vtero matris q̄ʒ ex propria virtute peccarē: ſed

In tribulatōne mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui.

In hac tanta tribulatōe mea id eſt i hac tanta neceſſitate: vbi totis virib⁹ petit. iuocaui dn̄m. quod vel qui eſt vnicū remediū inter mala. dominū dico nō vtiq̄ʒ alienū: ſed meū deū. et hoc ē quod ſb dit. et ad deū meū clamaui. qd plus ē q̄ʒ inuocare.

Et exaudiuit de templo ſācto ſuo uocem meam: et clāoꝛ meus in conſpectu eius introiuit in aures eius.

Et ipſe deus exaudiuit vocē meā de tē. ſ. ſuo. i. de celo vel de venturo chriſti corpore: in cuius incarnatōe effectū exauditōnis conſecuti ſunt ſancti. et cla. meus. i. id eſt cauſa iuſticie mee que bene ad deum intrat. quia pro mūdi clade ſupplicat: qui clamoꝛ ē in cōſpectu eius. i. id eſt quē int⁹ hēo in conſcia nō corā homib⁹ introiuit. a ſimili fidelis nūcij. in aures potentie et clementie eius.

Cōmota eſt et cōtremuit terra fūdamēta mōtiū ꝯturbata ſūt ⁊ ꝯmota ſūt: qm̄ iratus eſt eis

Como. eſt et cōtremuit terra. Decurſa triſticia quā ante chriſti aduentum dei populus ſuſtinebat: ad incarnatōnis ſecreta ꝑuenit que ꝓprie notat cū ait. Incli. ce. ſed premittit ea que facta ſūt tp̄e incarnatōnis dicēs. Com. ē. Ecce quomodo audiuit de premiſſa triſticia. ſ. ꝑ icarnatōē: qua ꝑ ea que tūc facta ſūt ſic dſcribit. Cō ē. q. hoc mō audiuit: qꝛ tp̄e icarnatōis t̄ra. i. pcōres ꝯmo. ē inti⁹ ad pēitentiā. et poſt etiā ꝯtremuit. exti⁹ ꝓ peccatis. Neceſſe eſt eīm vt pn̄tia iudicis tremāt pcōres. et fū. mō. i. ſpes ſupboꝝ in ſeclo cōrbata ſunt. fūdamēta mōtiū ſūt preſūptōes. i. diuitie ſupboꝝ et h⁹modi quibus innitebant: ſed hec tur. ſūt ⁊ cōmota ſūt. vt iā ſpes mūdi nō hēat firmamentū i cordibus hoim: Spes eīm mundi abijt quaʒ de⁹ odit. et quare hoc? qm̄ de⁹ iratus eſt eis. i. qꝛ īnotuit eis ira dei Et ita.

Aſcendit fumus in ira eius: et ignis a facie ei⁹ exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Aſcen. fu. i. lachrymoſa deprecatō pēitentiū in ira eius. ſ. in pena iudicij preuiſa id eſt cū nouiſſet quid minet de⁹. et poſt ignis a fa. eius exar. i. flagrās charitas poſt penitētiā de noticia eius exarſit. et ita car. ſuc. ſūt. id eſt illi qui iā moꝛtui erant et extīcti ab igne dei et a luce iuſticie. et frigidi tenebroſiq̄ʒ remāſerant. rurſus accēſi et illūinati reuixert. ⁊ hoc ab eo. i. veniēte dn̄o: Sed nūqd venit? vtiq̄ʒ venit qꝛ.

Inclinauit celos et deſcēdit: ⁊ caligo ſub pedibus eius

Incli. ce. vl'lū. i. hūiliauit ſe v̄bū dei: vt carnē ſumeret. et deſcē. i. ad nos venit. carne indutus. vel ita. carbo. ſuc. ſūt id eſt illi q̄ ꝓus erāt extīcti ſuccēſi ſūt ab eo igne charitatis. Sed quomō ſūt hec oīa facta? Ecce Incli. deus pater celos id eſt hūiliauit celeſtia miſſo filio: de quo ſb dit. et deſcendet ad nos. hūiliauit auteʒ tūc celeſtia. qꝛ anglos hūane nate ſbiecit. et ca. i. diabolus q̄ mētes obnubilat ē ſb p. e. qꝛ dn̄i poteſtate calcat.

Et aſcendit ſuper cherubin et uolauit: uolauit ſuper pennas uentoꝝ.

Et ipſe qui deſcendit: aſcē. ſup celos. qn̄ vidētibus apl'is ꝯſcēdit. qd tale ē ſuper che. qd intpretat plenitudo ſcie. i. omēʒ modum ſcientie excedit. Quis enim attingit hoc archanum: quod caro moꝛtalis et paſſibilis: ſic eſt exaltata? et volauit fama eius. volauit item itemq̄ʒ geminatum nanq̄ʒ verbum i vnā celeri-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tatez ſignificat qua p totũ mũdum fama
eius cucurrit. vñ et ſubdit. ſup. pẽ. i. ve
locitatem. ven. ventos enim quib' nihil
eſt velocius: ſuperat fama eius. vt dum
mox natus. magis per ſtellã eſt nunciat'

Et poſuit tenebras latibulum ſuum: in circuitu eius tabernaculum eius tenebroſa aqua in nubibus aeris.

Et poſuit. te. i. incaratõnis myſterium
qđ nobis eſt pfundum et obſcurum. po
ſuit. la. ſuũ. i. ſecretũ maieſtatis ſue. que
nube carnis tegebatur. qđ tunc apiet qñ
videbimus eũ facie ad faciem. ſed tñ ta-
ber. eius. i. eccleſia que ei militat eſt in
cir. eius. i. ei pxima. et ideo ꝙ ſi nõdum
per ſpẽm videt. tñ per fidem.

Vel ita ab illo loco: Circundeđ. me.
et legitur ex pſona chriſti nõ muta-
ta voce. qui referens paſſionẽ ſuam. ait
Circũdede. m. dol. mor. i. carnis. qui ſũt
grauiſſimi. ⁊ torrẽ. iniq. i. turbe iudeoꝝ
inique ad tempus mote. ſed cito deſitu-
re. ſicut pluuialia flumia. ꝯtur. me. i. ege
runt vt me ꝯturbarent: et dolores infer.
circũdede. me. i. in circũſtantibus me vt
pderent. erant dolores inuidie qui mor-
tem opant: ducũtqz ad ifernũ. et laquei
mor. ſ. iudei qui iactatione iuſticie mala
ſuadent. vnde eſt mors. preoc. m. vt pri-
ores mihi nocere vellent. qđ eius poſtea
redderetur. Vel ita dolores mor. circũ. m.
et dolores inferni. circũ. me. i. dolẽtes đ
me iudei. que eſt eis cauſa mortis interi-
oris. et inferni circũdederũt me. Vel ita
Circũdede. me dolo. mor. i. dolores mo
rientium. ſ. quos ſolent pati morientes.
et hi dolores qui circũde. m. ſunt. inferi.
Alia litera. i. pro iferiori pte. mea. ſ. mee
hũanitatis infirmitate. et torren. iniqui
ta. i. tranſitorij impetus iniquoꝝ. ꝯtur.
m. ſcđm illud. Cepit ieſus pauere et tedẽ
et hec oia idõ. qz preoc. m. la. m. i. qz pre
cupauerat me mortalitas et paſſibilitas
ſz In tbulatõe. m. iuo. do. hoc ñ mutat
et ad deũ. m. cla. et hoc nõ mutat. Et dñs
exau. vo. m. đ. tẽ. ſa. ſ. i: de corde meo in
quo habitat. et cla. m. qui eſt in cõ. e. i.
quẽ intus habeo i ꝯſcia. nõ corã hõibus
itroi. i. au. e. hoc ñ mutat. niſi qz hic cla-
morẽ p reſurrectõe. Introiuit dico. vñ
clarificat' ſuꝫ. et ita Cõmota ẽ. ⁊ ꝯtre. tr
Nam clarificato chriſto. ꝯmoti ſũt ⁊ cõ
tremuerũt peccatores ad penitẽtiã. et fũ
da. mõ. ꝯt. ſ. et ꝯmo. ſ. q. ira ẽ eis. et hoc
ñ mutat. ⁊ Aſcẽdit fu. in ira e. et ig. a fa.
e. exar. car. ſuc. ſ. ab eo. Hic ſicut añ intel
ge. Inclina celos vl. um. Qualiter ira di
inotuerit eis. ⁊ predicta facta ſint. oñdit
qz Incli. ce. et deſcẽ. celũ. i. hũiliauit iu-
ſtũ. vl' predicatoreſ. vt ipſe deſcẽderet ad
hõim ifirmitatẽ docẽdo ſimplicia. ⁊ ca.
eſt ſb pe. e. i. ipij q terrena ſapiũt. caligi
ne malicie ſue ceci: ñ eũ ꝯgnouer. Terra
eni ẽ ſcabellũ peđ ei'. qz treni ad eius cõ
tẽplatoꝫ nõ erigunt. Et aſcendit ſup che.
i. exaltat' ẽ ſuper plenitudinẽ ſcie. que ẽ
charitas. vt ad deũ nemo pueniret niſi p
charitatẽ. ⁊ volauit. qz dilectorib' ſuiſ ſe
i ꝯprehẽſibilẽ oñdit. ne corpeis imagini
b' querãt eũ ꝯprehẽdere. volauit dico.
ſup pen. vẽ. qz iꝯprehẽſibilitas eius ſu-
pat vtutes aiaꝝ. quib' ſe velud pẽnis a t
renis timorib' in auras libertatis attol-
lũt. Et poſu. t. la. ſu. i. occltã ſpẽ in corde
credentiũ. vbi latet nõ deſerẽs eos. Vel
poſu. t. la. ſ. i. obſcuritatẽ ſacramtoꝝ in
qb' latet. Latuit ei diuinitas in carne. re
miſſio peccõꝝ i baptiſſimo. chriſt' i alta
ri ſb ſacramto panis. Vl' poſu. t. la. ſ. i.
in his tenebris vite mortalis: latet. vbi p
fidem ambulam'. ⁊ ñ p ſpẽm. ⁊ qđ ñ viđ
m': ſpam'. ⁊ p patiaꝫ expectam'. et q̃uis
lateat. tamen: tabarna. eius. eſt in circu.
eius. i. ꝯuerſi in quibus: hoc tempore
hitat ⁊ militat. ambiunt eũ q̃ſi mediũ. qz
oib' eq̃liter fauet. nec tñ videt eũ nec p
ſpẽm etiã p ſcriptas. qz te. aq̃. i. obſcura
doctna eſt. in nu. ae. i. pphetis. et in oi-
bus predicatorib' qui a terrenis eleuati
iferiorib' ꝯpluũt vbũ di. obſcura ẽ dico

Pre fulgore in conſpectu eius nubes tranſierunt: grando et et carbones ignis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Pre fulgore. qui erit in ↄſpectu eius. i. ī ↄpatõe fulgoris. qui erit in manifeſtatõne eius. Nũc eñ p ſpeculũ videmus. tũc facie ad faciẽ. Ne quis ergo putet ſe eſſe in futura luce. ideo. qꝛ ſcripturas recte ītelligit. ſequiť. nubeſ. trãſi. q. obſcura aq̃ eſt in nubibꝰ que nubes. i. diuini verbi predicatores trãſierũt ad gentes. nõ iam in iudea tantũ ſunt. Aliter ab illo loco. Inclinauit celos. i. predicatores hũiliauit a ↄtemplatiua vita. ad miniſteriũ actiue. vt rachel virũ ſuũ Lye. ↄcedat. et deſcendit. ipſe: per eorum doctrinam in quorũdam ſimpliciũ noticiam. qui maiora cape non ualent. et ideo: ait. deſcendit. vel Inclinauit. ce. i. hũiliauit predicatores: ad ferendas moleſtias. et deſcendit ipſe paſſus in eis. cũ quibus eſt vnũ et ideo: in eis diciť pati. ſicut ipſe ait. Ecce venio romã iteꝝ crucifigi. ſequiť. ⁊ caligo. i. tenebroſi. qui etiã pſequunť. ſunt ſub pedibus eius. i. ſub eius poteſtate. vel caligo. i. q̃ ſimplr̃ credũt. ſunt ſb pe. eius. i. ei ſbiecti ſunt. ſequiť. Et aſcendit ſup che. Q. in q̃buſdã p celos. i. per predicatores deſcẽdit. ſ. in infirmis. Alij aut ſunt in quibus p eodem aſcendit. et hoc eſt. Et aſcendit ſup ch. i. facit quoſdã plenos ſciã. in quibus ſupeminet ſed nec illi penitꝰ eũ ↄprehendũt. qꝛ volauit. vo. ſu. pen. ven. i. celeritatẽ intellectus eoꝝ trãſcendit. et poſuit. te. lati. ſu. i. tenebroſis latenter vtitur. ſicut ipſe ait: p ꝓphetã. virga furoris mei eſt aſſur. ipſe vero nõ cognouit. quia p aſſiriũ. i. p ſenechaꝛyb. vel nabuchodonoſor. aſtuxit deus: peccantes in ſe iudeos. ⁊ alios quoqꝫ multos. nec intellexit aſſyrius. q̃re: vel cuius virtute hoc fieret. ſed tabernaclm eius. eſt in circuitu eius. i. milites ſui cognoſcunt: quod per malos agit. ſ. quit. tenebro. aqua in nu. etheris. alia. ut. ſecundum quod in hebreo habetur. Pre. ful. i ↄſpe. e. nu. hic diſtingue. quaſi. per celos. i. doctores noui. t. deſcendit in noticiam minorum. et aſcendit in noticiam maiorum. ſed per nubes etheris. i. per ꝓphetas. in quibus nubibus eſt tenebroſa aqua. i. obſcura doctrina nõ ſic aſcendit et deſcendit. quia vmbra figuraꝝ tecti luce doctrine alijs non irradiabant. ſꝫ nubes que ſunt etheris. i. apoſtoli. ſunt pre fulgore vna dictio. i. preſulgide. ī cõſpectu. e. i. vicinus ↄtemplantes eum. et he nubes tranſeunt. quia predicatores d̃ iudea ad gentes tranſierunt. hic: in vnum redigitur lectio. Et ex illis trãſeuntibus proceſſerunt: grando. et carbo. ig. i. ob iurgatõnes. que velut grando dura corda fuerunt. ſed ſi ignis charitatis duriciam reſoluit: immiti animo: fit aqua ſatians. et illo igne accenſa corda reuiuiſcũt Sequitur:

Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit vocẽ ſuã grãdo et carbones ignis.

Et intonuit d̃ ce. do. Q. nubes trãſierũt et pertranſeuntes: dñs qui eſt de celo. i. excelſus in to. nimis. que ſunt de penis eternis. ⁊ altiſſimus. hoc eſt quod dixerat de celo dedit vocem ſu. ſuauẽ. que eſt de premijs eternis. Vel ita. Et inton. de ce. do. i. de corde iuſti ſonuit dñs. qñ ingentia myſteria loquitur. que ẽ fiducia euãgelij. p hoc eñ et ipſi predicatores fiducialius predicãt. ⁊ auditores predicantibus ↄfidentius credunt. et altiſſimus dedit vocem ſuã. vt in ꝓfundo ſeculi audiremus celeſtia. vel ad litterã. dñs ito. de ce. vt qñ viſum eſt tonitruũ. ſicut legitur in euãgelio. deo patre dicente Clarificaui. et iterũ clarificabo. et altiſſi. dedit vocẽ ſu. cum dixit. hic eſt filius m. di. in quo mihi bñ ↄpla. et inde ꝓceſſit: grãdo ⁊ car. ig. ſicut ſupra dictuꝫ eſt. Sequiť:

Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.

Et miſit ſag. ſu. Q. dñs intonuit. Et dñs etiã miſ. t. Q. nõ temere trãſibũt. ſed miſſi. Nõ eñ trãſitus aploꝝ ad gẽtes ſemp erat certus neqꝫ rationabilis habitus. Ideo qꝫ ait. Et miſit ſag. ſuas. i. euangeliſtas cũ pennis virtutũ recte volantes. et diſſipauit. vel diſpſit eos. ad quos mi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſit. vt alijs eorũ eſſent odor vite in uitã alijs odor mortis i mortẽ. ſul. etiã mľti. ĩ. miracula. que ſtupidos reddunt Vñ ſubdit et contur. e.

Et apparuerunt fontes aquarum: ⁊ reuelata ſunt fundamẽta orbis terrarum.

Et appa. fontes. a. ĩ. veritas predicatoꝝ qui aquis ꝯpantur quia doctrina alios rigant vel apparuerũt fon. a. ĩ. fluentia doctrine ſalientiũ in vitã eternam. q̃ facti ſunt in predicantibus ⁊ reue. ſunt fu. or. ter. i. reuelati ſunt ꝓphete. qui ante non intelligebanť. ſuꝑ quos credens orbis edificatur. i. eccleſia que diciť orbis quia de toto orbe colligiť. ⁊ bñ ait reuelata. chriſto eñ veniente patuit qđ diuinum tegebat eloquium. Inde eſt: ꝙ i die paſſionis. illa ſacra deteguntur in eccľa que in precedenti tpe. xlme. tecta fuerũt.

Ab increpatione tua dñe: ab iſpiratione ſpiritus ire tue.

Ab increpatione. t. Hic fit conuerſio ad ipſum deũ. Cui. Q. cũ graciaꝝ actõe loquiť. Q. et hec omnia facta ſunt. O dñe ab incre. t. i. tui clamantis appropinq̃bit regnũ ce. et ab inſpi. ſp. irc. t. i. tui dicentis. niſi penitentiaꝫ egeritis mor. morie. Increpationẽ vero et inſpirationeꝫ accipit chriſti predicatõꝫ. qꝛ ꝑ predicatõꝫ icrepabat peccatores. et iſpirabat. vt timerẽt iram futurã. Sequitur.

Miſit de ſummo et accepit me et aſſumſit me đ aquis multis.

Miſit de ſum. Hucuſqꝫ egit de aduẽtu domini. Hinc agit de tempibus chriſtianis. ex pſona preſentis eccleſie n õ mutata voce. q. hoc totũ factum eſt quia miſit deus pater chriſtum de ſummo. i. de celo: et accepit. m. eccleſiam ſponſam. ⁊ aſſump. m. de. a mul. i. de aquis baptiſmi. vel accep. m. gľoſam eccľiam. ſicut ꝑ us vocãdo ex gẽtib⁹ in hereditatẽ ſuã vñ ſubdit. et aſſump. m. đ. a. mul. i. de multitudine populoꝝ. vel ita. Miſit ſpiritũ ſanctũ q̃ ẽ donũ de ſũmo. i. de alto. qꝛ equalis ẽ patri et filio Spirituſſanc⁹ nã qꝫ et deus eſt vnus cum patre et filio. et donum: qꝛ donari poteſt. ⁊ donať ſm ef factus. i. cũ in aliquo incipit eſſe ſm charismata gratie. que cũ a patre ⁊ filio piter tribuanť. ſepius tñ ſpũſſancti fore dñr qꝛ ex dilectõne preſtanť. et ſpũſſanc⁹ nobis dilectio ẽ vtriuſqꝫ. ſ. patris i filiũ et filij in patrẽ: amboꝝ qꝫ ꝯnexio. ſequiť. et acce. m. q. fugitiuã. et aſſumpſit. m. in altitudinẽ virtutis et boni opis. et hoc de aquis. m. nõ mutať. et.

Eripuit me de ĩimicis meis fortiſſimis: et ab iis q̃ oderunt me quoniã ꝯfortati ſunt ſuper me.

eripuit me de ini. m. fo. i. de vicijs. que ſuꝑ ĩimicos oẽs nocẽt. ⁊ ab his q̃. o. mte ĩ. ab exterioribus inimicis hominibus ſ. et demonibus qđ neceſſe eſt. quoniam cõfortati ſunt. olim ſuper. me. qꝫdiu ſb eram ipſis ignorabam deum. et agit de ſe ſecundum ſtatum ante conuerſionem Scđm quid ſunt cõfortati: Ecce.

Preuenerũt me i die afflictõis mee: et factus eſt dominus protector meus.

Preuenerunt me. i. preualuerunt mihi in die afflictõnis mee. i. in tempore mee carnalitatis. vel inimicos et odientes dicit perſecutores. et agit eccleſia de ſe. ſecũdum ſtatum poſt conuerſionem dicens Eripuit me đ. ini. m qui mhi inuidebãt iã voľnti eũ. fortitiſſis. qꝛ preualuerunt temporaliter ad affligendam. ⁊ peruertendam hanc temporalem vitam meam et ab his qui oderunt me. quia volo eũ dico eripuit per hoc: Quoniam confortati ſunt ſuper me. Per hoc enim magis eripuit. ꝙ illi ſunt confortati.

Cum enim affligitur eccleſia: magis creſcit. ⁊ Preuenerunt me id eſt priores mihi nocuerunt a ſimili currentiũ. et hoc non in tempore gaudij. ſed in die afflictionis mee. ĩ. in tempore carnis. quo ſ. mortale et laborioſuꝫ corpus gero et factus eſt ꝓtector meus dominus ꝯtra mi

ſerias et voluptates. Sequitur

Et eduxit me ĩ latitudinem: ſal nũ me fecit qm̃ voluit me.

Et eduxit me. Q. cũ carnales patiebar ã guſtias. Eduxit me dñs ĩ lati. i ſpũalẽ cõ tra anguſtias carnis ut me dilataret merito et numero. Per mala ei dilatat de[9] charitatẽ p ſeuiciã quippe maloꝝ nũe ro creſcit eccia: et m̃erito: et ſaluũ me fe. q̃d fuit qñ ad fidẽ venit. vt ei ĩfidelitas mors aĩe eſt: ita et vita eiuſdẽ fidẽs ẽ. vn de: iuſtus me[9] ex fide viuit: et hoc totuꝫ fecit qm̃ voluit me antecꝫ ego vellẽ euꝫ id eſt gratis elegit me

Et retribuet mihi dñs ſcd̃m iuſticiã meã: et ſcd̃ꝫ puritatẽ manuuꝫ meaꝝ retribuet mihi.

Et ret. m. d. q. hec oĩa gratis dedit ſ. fidẽ et charitatẽ: ſꝫ poſt re. mihi dñs hic ĩ pñti ſm iu. m. i. ſm iuſticiã bõe volũtatis q̃ dedit p miaꝫ vt vellẽ bonũ. et ret. m. hic ſm puri. m. me i. factoꝝ meoꝝ: q̃ dedit vt facerẽ educẽdo me ĩ latitudinẽ i. retbuet mihi ſꝫm iuſticiã bõe volũtatis et ſꝫm opa que opa ſũt poſt pma benefi cia dei ſcꝫ fidẽ et charitatẽ: que gratuito ſine precedẽti merito de[9] preſtat. Deinde, p ill ſcꝫ fide et charitate: et opib[9] ex il lis, pueniẽtib[9] q̃i, p meritis bõa ſpũalia retribuit hic ĩ pñti ſcꝫ pſeuerãtiaꝫ ⁊ alia vnde ſbdit

Quia cuſtodiui vias dñi: nec impie geſſi a deo meo.

Qꝛ cuſ. Q. hoc retbuet. qꝛ cu. v. do vt latitudinẽ opm lõganimitas ꝯſeq̃tur pſeuerãdi: nec ĩpie geſ. recedẽdo a deo m. vel ita. Et re. m. do. ſꝫm iu. m. et ſꝫm pu: ma. m. re. m. i. ſꝫm ꝙ ſũ iuſt[9] et purus. i. ĩnocẽs iuſt[9] ſũ: qꝛ cu. vias dñi: purus ſũ qꝛ nõ ĩpie g. recedẽdo a deo meo. et hoc vtrũqꝫ ideo: qꝛ conſideraui iudicia dei: tam preſentia q̃ꝫ futura et vidi iuſta: et inuenta iniuſta non repuli id eſt placuerunt mihi: et ſic cuſtodiui. et hoc ẽ q̃d ait.

Qm̃ omnia iudicia ei[9] in conſpectu meo: et iuſticias ei[9] nõ repuli a me.

Quoniam omnia iudicia eius ſunt: in conſpectu meo id eſt premia iuſtorum: penas impiorum. flagella corrigendoꝝ. tentationes probandorum ſemper attendendo et perſeueranti contemplatione conſidero. et iuſticias eius id eſt. illa iudicia inuenta iuſta non repuli a me. vt facit ille qui ſub ſarcina eorum deficit: reuertens ad vomitum vel qui fragilitate carnis ſuperatus dimittit bonũ quod ceperat.

Sequitur

Et ero immaculatus cum eo: et obſeruabo me ab ĩiquitate mea.

Et ero immaculatus. Quaſi ita olim vixi. Et ſicut cepi: ita et in poſtmoduꝫ ero cum eo id eſt ei adherens immaculatus non ita ꝙ prorſus ſine macula ſim. ſed quia obſeruabo me ab iniquitate mea. ne iterum cadam per peccatum mortale: quod eſt mors beati.

Sequitur.

Et retribuet mihi dominus ſecundum iuſticiam meam: ⁊ ſecundũ puritatem manuũ mearũ ĩ ꝯſpectu oculoꝝ ei[9]

Et retribuet mihi. Supra dixit ſibi retribuendum in preſenti pro fide et charitate et operibus. hic in futuro etiam addit pro eiſdem ſibi retribui: vbi etiam, p perſeuerantie longanimitate: premium reddetur: que ſicut ſupra dictuꝫ eſt pro fide et operibus in preſenti redditur. ⁊ hoc eſt. Et retribuet mihi in futuro dominus ſcd̃m iuſticiam meam: et ſcd̃ꝫ puritatem manuum mearum. Jam itaqꝫ non ſolum propter latitudinem fidei: que per dilectionem operatur: ſed etiaꝫ propter longanimitatem: retri. mi. q̃ ſũ ĩ cõſpe. oc. e. hoc dicere ſolis iuſtis ꝯue-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

nit. vt ſicut illi ſemper deum cotuentur
ita deus iugiter eos reſpiciat vel deter-
miat: quid deus ſibi retribuet. illud ſcꝫ
quod eſt in ꝯſp. o. e. non hoīes vident
ſed quod deus ſolus qꝛ que videntur ab
hominibus: tempalia ſũt. que non vident
eterna ſunt quo ꝑtinet altitudo ſpei. Se

**Cum ſancto ſanctus eris: ꝛ cuꝫ
uiro innocente innocens eris.**

Cum ſancto ſanctus eris. Dixerat ſibi re
tribui ſcdm iuſticam ſuaꝫ nũc vt videat
gratia cum libero arbitrio: oſtendit quō
habeatur iuſticia. et fit cõuerſio ad dñm
quaſi cum gratiaꝝ actione. Q. d. et ſi di
xi retri. mihi ſcdm iuſticiaꝫ meā. tñ o do
mine tu es. i. eris ſanctus cum ſancto. i.
adiuuas ſanctũ in ſanctitate quia ſanct⁹
es naťa et alios ſāctificas gratia ꝛ cũ vi
ro innocente inno. eris. i. innocentē ad-
iuuas in īnocētia. quia innocens es.

**Et cum electo electus eris: ꝛ cũ
peruerſo peruerteris.**

Et cum elec. elec. eris. i. ab eo quē eligis
eligeris. et cum peruer. peruer. i. peruer
ſum peruertis. i. peruerti ſinis. Nota ꝙ
ſm duo iudicia occultuꝫ. ſ. qđ nũc agiť
et manifeſtum qđ erit in futuro: duplici
ter deus retribuit. bonis et malis. hic ei
retribuit vt iuſtus iuſtificetur. et qui in
ſordib⁹ eſt. ſordeſcat adhuc. Vñ hic dicit
Cũ ſa. ſanct⁹ e. et cũ puer. puer. et ī futo
retbuet ꝑmũ bōis. et peāꝫ mal. Vñ ibi ait

**Qm̄ tu pplm̄ hũilē ſaluũ faci-
es ꝛ oculos ſupboꝝ hũiliabis.**

Quoniā tu populũ hu. ſal. fa. Q. d. hic
ita facies bōis et malis. et hoc ideo. Qm̄
in futuro tu populũ. hu. ſal. fa. et oc. ſu
ꝑboꝝ iudeoꝝ. ſ. Qui ignorātes iuſticiaꝫ
dei: ſuam volũt ꝯſtituere: humiliabis.
quanto plus alti ſunt. Vel ita. Cum ſan.
et loquiť hominibus. Q. d. Sicut ego ero
īmaculatus cũ eo. ſimiliter tu quicunqꝫ
es. Cum ſan. ſ. cum chriſto. qui eſt ſanct⁹
ſcōꝝ. i. ipſo donante. eris ſanctus. et cuꝫ
viro inno. ſ. chriſto. eris ino. Et cũ elec.
ſ. chriſto eris elect⁹. Et cũ puer. diabolo
puer: i. puerſ⁹ eris Et eſt hic argumentũ
a conuictu. quia ex conuictu mores for-
manť. et qui tāgit picem: inquinať ab ea
et hoc totũ ideo. Qm̄ tu dñe populũ h.
ſal. fa. Vel ita. Cum ſancto ſanct⁹ eris. q.
occultum eſt quod ſanctis in futuro re-
tribues. Eſt etiā occulta ꝓfunditas. qua
intelligiť: ꝙ Cum ſancto ſanctus eris. ſ.
ſanctificās eũ. i. q̄ itelligeris. cũ ſancto ſā
ct⁹. quia tu ſāctificas. et qua itelligiť. ꝙ
cũ viro īnocēte. inno. e. quia nulli nocet
ſed criniculis peccatoꝝ ſuoꝝ quiſqꝫ con
ſtringitur. et cũ electo electus eris. i. ab
eo quē eligis eligeris. et cum puer. puer
teris. i. puerſo puerſus videris. quia di
cũt mali non eſt recta via domini. ꝛ hoc
idō. Cum populũ hu. ſal. fa. hoc peruer
ſuꝫ eis videť. quod cõfitentes peccata ſal
uas. ꝛ qđ ocl'os. ſ. hu. hoc ñ mutať. ſeqť

**Quoniam tu illuminas lucer-
nam meam domīe: deus meuſ
illumina tenebras meas.**

Qm̄ tu illu. quo ſupra eñciauĩ de quibuſ
daꝫ mēbris electis ꝛ ſanctificatis. hic o-
rat de alijs ꝛ ita ꝓgrediť eccleſia. Affir
mauit enim ſupra. ꝙ ſanctificat ſanctos
Hic precatur vt illuminet alios. qui ſũt
tenebre loquēs ad patrē ſic. o dñe pater
qui es deus me⁹. tu. il. lu. m. i. apl'os. et
alios ꝑmitios. lucerna eni fuerũt predi-
catores. in quibus fuit lux. i. cognitio ve
ritatis. qua illuīauerũt alioſ. ſicut lucer
na lumē habꝫ in teſta. Unde apl'oſ hēm⁹
theſauꝝ iſtũ ī vaſis fictilib⁹. et qm̄ il. lu.
m. predicatores. ꝑ eos. illumīa. tene. i.
eos qui adhuc ſunt in tenebris. tenebras
dico meas. quia licet ſint in tenebris: mei
tñ ſunt predeſtinatōe. Vel ita: vt nō fiat
diſtictio iť lucernā ꝛ tēbraſ. ſꝫ idō ꝑ vtrūqꝫ
ſignificeť. ꝛ ex alio q̄dē ꝛ ex alio. lucēna q̄
dē dr̄. qꝛ ñ hm̄ſ a nobiſ lucē. ſic lucēna
a ſe ñ lucꝫ Tenebre vō dr̄. qꝛ viciiſ nr̄iſ
tenebroſi ſum⁹ ꝛ ē. Qm̄ t. il. lu. m. d. i. qꝛ
nr̄m lum̄ ñ ē ex nobiſ ſꝫ a te. o tu q̄ es ds
m. il. t. m. i. noſ q̄ peccis nr̄iſ tēbroſi ſu⁹.

**Qm̄ in te eripiar a temtatione:
ꝛ ī deo meo tranſgrediar murꝝ**

Qm̄ ī te. eri. q. te rogo ꝛ mito qm̄ ī t. i. ꝑ

te:et nõ a me:eripiar a tentatõe diaboli Deinde mutat pſonã ex gaudio dicẽs:⁊ in deo meo:nõ ĩ me: trãſgrediar muruʒ q̃ quẽ inter hoĩes et celũ peccata extruxe- runt:et nota ꝙ nõ ait diruã ſed trãſgre- diar. Diruere eĩ nõ penit⁹ poteſt homo ſed ope dei trãſit muꝝ et obſtaculũ pec- catorum

Deus meus ĩpolluta uia eius eloquia dñi igne examinata ꝓ tector eſt oĩm ſpanciũ in ſe.

De⁹ me⁹ ĩpolluta via eius. Q. vere ĩ te o deus eripiar:q: tu es deus meus eripi es me de contradictõnibus populi. Vſ- qʒhuc ordo littere extenditur:cetera in terponit ad cõmendationem eius muta ta perſona de eo loquens alijs ſic. Deuſ meus eripiet:et via eius eſt impolluta. id eſt nõ incedit niſi ꝑ mundã viã q̃ quia non venit in homines:niſi mundent vi am fidei qua veniat:quia impolluta eſt via eius. vnde:pate vias domini rectas facite ſemitas dei noſtri : et alibi clamat ꝓpheta. Eligite lapides ď plateis. Inde ẽ ꝙ ĩ precipuis ſolẽnitatib⁹ tẽpla manu facta:mundanẽ et oꝛnantur:vt magnuſ ſacerdos cũ ꝓceſſione intret q̃ ita et tu ad orna mẽtis thalamũ:vt etern⁹ ſacerdos cũ plenitudine grãꝝ ad te introeat:te qʒ paulatĩ ꝓcedere de virtute in virtutẽ fa ciat. ſequiẽ et eloq̃a dñi ſũt examĩa. igne id ẽ igne tribulatõnis ꝓbanẽ. et dñs ꝓ- tector ẽ oĩm ſpan. ĩ ſe id ẽ eos qui ſperãt nõ in ſeipſis:ſed ĩ illo nõ cõſumet ẗbula tio:et bene pꝛius ď fide:poſt de ſpe agit q̃ q: ſpes ſequiẽ fidẽ:addit oĩm q̃ Nullus eĩ excipiẽ:niſi qui ſperare nõ vult. vel ita. deus me⁹. Q. ita in deo meo trãſgre diar. De⁹ eĩ meus hoc habet ꝙ via ei⁹ eſt impolluta id eſt ꝙ ipſe eſt via q̃ itur ad celũ impolluta. vel hoc habet ꝙ via eius qua venit ĩ mundũ eſt ĩpolluta: id ẽ ſãcta et ĩmaculata virgo maria. et ẜm hoc ordo littere nõ reſpicit ad inferioꝛa ſequiẽ. et eloquia dñi id ẽ chꝛiſti ſũt igne ſpũſſãcti exami. id ẽ q̃ quidq̃d dixit:ſpũſã cto examinatũ eſt id ẽ vtile et honeſtũ ẽ: vt ſapiẽſ q̃dq̃d dicit p⁹ apõ ſe diiudicat

Quoniã quis deus pꝛeter do minũ:aut quis deus preter de um noſtrum:

Qm̃ quis de⁹ preẽ do. Q. dico deus me us:et bene. Qm̃ q̃s ali⁹ de⁹ eſt pꝛeẽ do. id ẽ niſi ille qui eſt ĩ rebus mũdi domi⁹ ⁊ aut quis eſt alius de⁹ preẽ deũ noſtꝝ:id ẽ qui ĩ iudea notus ẽ:nõ dij gẽtiũ q̃ hoc dicit ꝯtra pagãos:qui mł̃tos ſibi fingũt deos. vel ita: Qm̃ quis:nõ mutaẽ ĩũctu ra. Q. deus dico. qm̃ quis ali⁹ de⁹ ẽ pꝛe ter dñm nr̃m q̃ cui ex debito ſeruim⁹. aut quis de⁹ ẽ p. de. no q̃ quẽ poſt bonã nr̃aʒ ſeruitutẽ tãq̃ʒ hereditateʒ ſpatã filij poſ ſidemus

De⁹ qui pꝛecĩxit me uirtute et poſuit ĩmaculatã uiã meam.

De⁹ q̃ preci. me virtu. Tercia ps adhuc preẽ ꝯia:cõmẽdat eũ ꝑ ſpeãlia. Dixerat eĩ qd ꝓtectoꝛ ẽ et adiutoꝛ. nũc ſpecialiẽ docʒ q̃liter et quib⁹ ſit adiutoꝛ et ꝓtectoꝛ Q. bñdixi de⁹ me⁹. De⁹ ei ẽ q̃ p. m. i. pꝛe armauit: vł preci q̃ a ſił curretis. ne fluẽ tes ſinus cupiditatis ĩpediãt greſſus. i. opa bona:precĩxit dico ṽtute q̃ vt fortiſſi mi. et loq̃ẽ hic eccł'a. ſeq̃ẽ. et po. ĩma. vi. m. ſ. charitatem q̃ ad illũ aſcendã. Sicut eĩ ĩmaculata eſt fides q̃ ad me venit:ſic charitas q̃ ad illũ uadã. ſequiẽ :ipſe eſt.

Qui ꝑficit pedes meos tãquã ceruoꝛum:et ſuper excelſa ſta- tuens me.

Qui ꝑfecit pedes meos q̃ id eſt amoꝛẽ me um quo vado ad euʒ:tanq̃ʒ cer. i. ad trã ſcendẽda ſpinoſa et vmbꝛoſa ĩplicam̃ta ſcł'i. et ipſe eſt:ſta. me ſup ex. i. ĩ celo figit cordis mei intentõem. Et ipſe eſt.

Qui docet man⁹ meas ad pꝛe lium:et poſuiſti ut arcum ere- um bꝛachia mea.

Qui d. m. m. ad pre q̃ ꝯtra vicia ⁊ demo nes. i. docʒ nos opari ad ſupandos ho ſtes q̃ ĩẽ celi claudere nitũẽ. deiñ mutãs pſonã ſbdit. et po. vt ar. e. bꝛa. m. i. dedi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſti mihi infatigabilem itentõnez bonoꝝ morum et operum.

Et ddiſti mihi protectõz ſalutiſ tue: et dextera tua ſuſcepit me.

Et dediſti mihi prote. ſa. t. i. ꝓtexiſti me ad ſalutem. quia non ſufficiunt predicta niſi adſit ꝓtectio dei. et dexte. tu i. fauor dextere tue. ſuſ. me.

Et diſciplina tua correxit me in finẽ: ⁊ diſciplia tua ipſa me do cebit.

Et diſciplina. t. C. ꝓteges me non vtiqȝ vt nihil patiar: quod tamen eſt ad profectum. Et. i. qꝛ diſ. t. cor. vel. direxit vel erexit me. in. fi. i. correctio tua nõ ſinit me deuiare. vt quicquid ago. in eum referaȝ finẽ: quo tibi coherẽ. ⁊ diſcipli t. ip. m. do meliora inſiſtere. i. eadem diſciplina docebit me peruenire. quo direxit. nec ĩpediunt carnales anguſtie. Quia.

Dilataſti greſſ⁹ meos ſubt⁹ me et ñ ſũt ĩfirmata ueſtigia mea.

Dilataſti greſſus meos ſbt⁹ me. i. qꝛ latã feciſti charitatẽ hylariter operantẽ. etiã de his: que ſub me ſunt. ſ. de mortalibus rebus et membris. et non ſunt infir. per mala mundi. veſtigia. m. i: itinerã vl' ſigna que imitaturis reliqui. Ex h ſi verbis patet. quod tribulatio eſt correctõ et doctrina. et dilatatio. et confirmatio. Non ſunt infirmata dico ſed.

Perſequar inimicos meos ⁊ ꝯprehendam illos: et non conuertar donec deficiant.

Perſequar inimi. m. i. carnales affectus meos. et compre. il' vt abſſumantur. nõ illi comprehendant me. et non. ꝯuer. ab hac intentione. do. defi. a rebellione qui modo obſtrepunt.

Confringaȝ illos nec poterunt ſtare: cadẽt ſubt⁹ pedes meos

Confringã. il. nec. po. ſta. i. nõ durabũt aduerſũ me. cadent. ſbt⁹ pe. meos. i. prepõam illis amores. qb⁹ itur in eẽnitatẽ.

Et precĩxiſti me uirtute ad bellũ ⁊ ſupplãtaſti inſurgentẽs in me ſubtus me.

Et hoc totũ eſt ex eo. qꝛ precinxiſti me. v. ad bel. i. fluentia deſideria carnis. virtute ſtrinxiſti. ne in pugna perpedirer. ſupplanta. inſur. in me. ſu. m. Hec verba capiti chriſto conueniunt. In cuius etiã pſona: poteſt totuȝ intelligi ab illo loco. ¶ Deus qui precinxit me ⁊c. Tercia ps vbi chriſtus d virtute ac potentia ſua: agit dicens. Deus pater eſt qui precinxit me. v. Per hoc notat dignitatem ⁊ fortitudinẽ. quod ei conuenit. qui poteſtate ſua indicabit mundum. et poſuit. i. firmauit viam. m. immacu. i. ſine peccato. Qui perfecit. pe. m. ta. cer. apta ꝯpatio. Sicut enim ſpinas. biantia loca trãſilit ſic et chriſtus vitauit ſpinas et voueas peccatorum. et ſup. excel. eſt ſta. me. Q. ſicut ceruus petit alta: ita et chriſt⁹ ſup omnes creaturas ꝯſcendit. ⁊ ipſe eſt. qui docet. ab iminẽtibus ĩſidijs. me cautum faciendo. m. meas. i. opa. vel volũtates ad prelium contra diaboluȝ. ⁊ poſu. vt. ar. ereũ. bra. me. i. dediſti mihi irremiſſibilem fortitudinẽ. et ẽ hic ſimilitudo rei que non eſt. Vel brachia chriſti ſunt ꝓphete et apoſtoli. per quos opatur. qui ſunt arcus ereus. quia predicando non molleſcunt. ſed ſemper fortes verba ſalutis iaculantur. Et ddiſti mihi. prote. ſa. t. i. gloriam reſurrectionis. et dex. tua. ſuſ. m. i. potentia deitatis. que me hoieȝ in altũ ꝯſtituit ⁊ diſciplia. t. cor. vl' dire. me. i. fi. et di. t. ip. m. do. hoc q̃ntũ ad effectũ. qꝛ effectus correcti et docti: fuit in xp̃o q̃ tñ nec a malo correct⁹ nec qd igno raret doct⁹ fuit. Seqr Dila. greſ. m. ſbt⁹ i. opa etiã ĩferioriſ nature. ſ. hũaitatis et notificaſti p mũdũ. ⁊ ñ ſũt ĩfir. v. m. i. ſigna: que reliq̃t. imitaturis. ⁊ qꝛ ita vtute me firmaſti. Perſeqr. inimi. m. i. iudeos arguẽdo eoſ. et diuerſis afflictõib⁹ fatigãdo. et cõp. illos. i. veris rõibus cicũueniã et nõ ꝯuer. ab iſto ope. do. defi. a rebellione. Cõfringam. il. i. diuerſis miſerijs affligam. nec poterunt ſtare aduerſum me. et cadent ſup pe. m. i. ſubijci

am illos mihi. et hoc ex eo. quia precin. m. vir. ad bel. ꝯtra demones ⁊ iudeos. ⁊ ſupplan. inſur. in me: vt ſint ſubt[9] me i.[i] decipi feciſti inſequentes me: vt mihi ſubeſſent qui ſupereſſe volebant.

Et inimicos meos dediſti mihi dorſum: et odientes me diſperdidiſti.

Et ini. m. d. mihi dor[i] feciſti vt me ſeqrē tur. ⁊ odi. m. i. pdurantes in odio diſp.[i] per vniuerſum orbem. vbi. i. in qua diſperditione:

Clamauerunt nec erat qui ſaluos faceret: ad dominum nec exaudiuit eos.

Clamauerunt ad alios dōs. nec erat qui ſal. fa. eos[i] Alius non poterat. quis enī ſaluos faceret quos tu non faceres:[i] Poſtea. clamauerunt ad do. nec exau. eos: i. nō iudicauit eos dignos exauditione acſi diceret. Alius nou pōt. tu non vis ſaluare. qꝛ non recedūt a malicia ſua.

Et comminuam eos ut puluerem ante faciem uenti: ut lutū platearum delebo eos.

Et comminuam eos[i] q. d. diſperdidiſti: Et preter diſperditionē cōminuam. e. vt pul. ante fa. ven[i] i. auferam virtutes. vt poſt cedant omni vento doctrine praue et ſuggeſtionis. ita factuꝫ eſt. quia aridi ſunt ſine imbre mīe dei. vt elati et inflati: ſupbia a ſpe ſumma. quaſi[i] a ſoliditate terre rapiantur. Ecce eadem operatio patris ⁊ filij Supra enī dixerat pater diſperdidiſti hic ait comminuam. vt lutū pla. d. eos[i] i. dlebo vt luxuriātes et lubricos incedētes per latas vias que ducūt ad mortem:

Eripias me de ꝯtradictionib[9] populi: conſtitues me i caput gentium.

Eripias me ⁊c.[i] Hic item ex perſona capitis chriſti accipitur. Q. de illis ita. ſed Eripe me de contradictio. po. iudeorū[i] qui dixerunt. Si dimittimus eum ſic totus mundus poſt eum ibit. ⁊ conſti. m. in cap. genti. i. vt ſim caput gentium. Et vere quia.

Populus gentium quem non cognoui ſeruiuit mihi. in auditu auris obediuit mihi.

[i] Populus. gentiuꝫ quem non cogno. i non viſitaui corporali preſentia. vel lege ⁊ prophetis ſer. mihi. in audi. au. o. mihi[i] oculis quidem non vidit. ſed per predicatores obediuit. Nota ꝙ in hac ſerie continetur exaltatio gentium ⁊ depreſſio iudeorum de quibus ſubdit

Filii alieni mentiti ſunt mihi: filii alieni inueterati ſūt: ⁊ claudicauerunt a ſemitis ſuis

Filij alieni ⁊c. Q. populus gentiuꝫ obediuit ſed filij id ē iudei quos enutriui et exaltaui facti alieni men. ſunt mihi. i. ad meum honorem. Unde alibi in multitudine vir. t. mentientur tibi ini. tui. Uel ita filij[i] non mei dicendi ſed alieni. i. iudei quibus dicitur. Uos ex p̄re diabolo eſtis: mētiti ſt̄ mihi[i] De quib[9] Eſayas Ue genti peccatrici filijs alienis populo pleno peccatis. Prius enī iudei filij dicebantur pro prerogatiua patrum ſicut per moyſen dicit ad pharaonem Dimitte primogenitum meum iſrael. ſed ꝑ peccatum facti ſunt alieni. et repetit vt exprobret. filij alieni inue. ſunt[i] i. in ueteri homine remanſerunt. quos innouare veni ⁊ claudica[i] quaſi vno pede debiles. quia vetus teſtamētuꝫ tenentes ⁊ nouum reſpuentes. claudi effecti ſunt vnū pedem habentes. altero carentes. ⁊ illo etiam quem habent claudi ſunt. qꝛ claudicauerunt a ſemitis ſuis. etiam in veteri lege ſunt claudi. ſequentes potius ſuas traditiones ꝗꝫ dei.

Uiuit dominus ⁊ benedictus deus meus: ⁊ exaltetur deus ſalutis mee.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Viuit do. Iſta ps vbi exultās eccleſia
ſūmatim munera dei laudat. Et quia
predicta deus facit: patet ꝙ Dñs viuit
qꝛ viuificat oīa. Et bñdi. ē deus meꝰ. qꝛ
oīa bñdicit. et iō: exal. deus ſa. m. .i. to-
to orbe credat. Vel ita. Viuit do. qꝛ pñs
eſt ī corde meo. firma fide mihi viſus. et
bñdic. ſit de. m. i. laudatꝰ ſit. et exal. deꝰ
ſa: mee. .i. det mihi ſalutē ī excelſo. non
ī imo. i. celeſtē. nō tpalem. Nō eni terre-
no more de deo ſalutis mee ſentiam. nec
ipſā ſalutē terrenā. ſʒ ī excelſo de illo ſpe
rabo. Deīde ꝯuerſo ſmone ad deū: ait.

Deus qui das uindictas mihi: ⁊ ſubdis populos ſub me: liberator meꝰ de inimicis meis iracundis.

Deus qui das. Q. bñdicere deū hortor
et merito. qꝛ tu deus es qui das dicit ec
cleſia. vindi. mihi. ſbdendo mihi popu
los. Vn: q̄i exponēdo ſbijcit. ⁊ ſbdis po
pu. ſb meꝰ. Pia vīdicta ē: dū rebellis ſb
dit. tu dico exiſtēs. libe. m. d̄. ini. m. nō
quibuſcūqꝫ. ſʒ ira. Maior gloria ē a fer
uētibus malsi liberare.

Et ab inſurgentibus in mē exaltabis me: a uiro iniquo eripe me.

Et ab īſur. ī. m. exal. m. qꝛ quāto altius ī
ſurgunt in iraꝫ. tanto āplius exaltat ille
qui ptulit. et a vi. iniquo .i. a quolibet
ſchiſmatico. eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus domine: ⁊ nomini tuo pſalmū dicam.

Propterea. i. ꝓpt ea que dicta ſūt ſupꝰ
ꝯfi. t. ī na. do. et laudes. et peccata. et no
mi. t. pſa. dicā. i. latius innoteſces bōis
operibus meis.

Magnificans ſalutes regis eiꝰ ⁊ faciēs miſericordiam chriſto ſuo dauid: ⁊ ſemini eiūs uſqꝫ in ſeculum.

Magnificās ſalutes. Ordo littere reſpi-
cit ad illud predictū. exaltet deus ſa. m.
deus dico: Magnifi. .i. qui magnificat
ſalu. re. e. chriſti. i. iaꝫ admirabiles facit
ſalutes. q̄s ſalutes eius filius dat credē
tibus et deꝰ dico: faciēs .i. qui facit mi.
chriſto ſuo dauid. i. ipſi laboratori ma-
nu forti. qui vicit mundū hūc. et ſe. eiuſ
.i. eis quos credentes ī euāgelio genuit.
et hoc: vſqꝫ in ſeculū. i. ſine fine. Vel alit
ex perſona chriſti capitis loquentis ad
patrē: accipi pōt ab illo loco. Deus qui
das mihi vin. O deꝰ pat tu es. qui das.
mi. vin: de iudeis. et ſbdis po. i. gentes
ſub. me. tu dico: liberator meus d̄ inimi
cis meis. iudeis. iracundis. in paſſio
ne clamantibus crucifige crucifige. ⁊
inſurgentibus in me patientem. exalta-
bis me reſurgentem. vel aſcendentem. et
a viro iniquo. id eſt a regno eorum ini
quo eripe me. Propterea confitebor ti-
bi in nationibus domine. id eſt gentes
per me confitebuntur tibi ⁊ nomini tuo
pſalmū dicam. id eſt latius innoteſces
bonis operibus meis. Sequitur magni
ficans. Interpoſitis verbis capitis: redit
eccleſia ad id quod ceperat. Quaſi exal-
tetur deus. deus dico: Magnificans ſa-
lutes regis eius et faciens miſericordiā
chriſto ſuo dauid et ſemini eius vſque
in ſeculum. hoc non mutatur.

In finē pſalmꝰ dauid. XVIII

In finem pſalmus dauid. Pſalmꝰ iſte
agit de primo aduentu chriſti. per quaꝫ
tyrannꝰ diabolus cadit. et homo a pec-
cato ⁊ a morte abſoluitur. Per fineꝫ ve
ro: accipitur chriſtus. vel plenitudinis
tempus. de quo: Ecce nunc. tempus ac-
ceptabile. ecce nunc dies ſalutis. Et ē ſen
ſus tituli. Pſalmus iſte attribuitur da-
uid reſpicienti. in finem. id eſt in chriſtū
qui eſt finis conſummationis. Vel in tē
pus plenitudinis. Hic eni propheta re

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſpicit in finem.i.in chriſtum vel in vlti-
ma tempora quibꝰ acta ſunt. que hic tra
ctant̃ ¶ Intentõe monet. vt relicta vetu
ſtate ad nouum hominem ⁊ nouam le-
gem accedamus Modus tripertitus eſt
ps. Primo ꝓpheta loquens de chriſti
incarnatione. commendat predicationẽ
noue legis. Secundo laudat precepta
noui ⁊ veteris.t.ibi. Lex do. Tercio pe
tit purgari a vicijs. vt ſit dignus tanta
ſacramenta referre ibi. Delicta quis. Cõ
mendans ergo predicatõnez noue legis
q̃ predicent. et quid: ⁊ q̄z diſcrete: et q̄z
mirifice ⁊ q̄z late. in ṗa ꝑte oñdit ita di.

Celi enarrant gloriam dei: et opera manuuz eiꝰ ãnũciat firmamẽtũ.

Celi.i.apoſtoli.in quibus tanq̄z in
celis habitat deus.enar.glo.dei.i.
exponũt gloriam chriſti.ſin qua ẽ equa
lis patri ⁊ qð deus eſt.⁊ ꝙ gratis pecca
ta dimittit. vel glo.d.i.gloriam qua ip
ſe filius patrem glorificauit ſuper terrã
⁊ firma.i.ipſi ijdez apoſtoli firmati ſpi
ritusancto ⁊ celũ facti. qui ṗus terra fu
erant per timorem: annũci.opera mañ.
eius.i.facta virtutum domini: que ſꝫm
hominem egit.ſ.natiuitatem.paſſionẽ.
mortem.⁊ huiuſmodi. Bene ergo celi i
primo dicuntur.i.alti.quia altum nun
ciant in iſto.ſ.chriſto ſunt.firma.i.fir-
mati.quia pro eo opus eſt pati: Non eĩ
ideo paſſi ſunt: quia predicauerunt ver
bum in principio apud patrem: ſꝫ quia
annunciauerunt eundem dei filium ho
minem factum: paſſum: mortuuz: Unð
apoſtolus: Non eñ erubeſco euangeli-
um: et alibi: Predicamus Jeſum Chri-
ſtum crucifixum: iudeis quidem ſcanda
lum: gentibus vero ſtulticiam: Ecce qui
⁊ quid predicant Ul' ad lr̃az: Celi enar:
glo.d.⁊ oꝑa ma:e:an:fir: quia celi ſtel-
lam miſerunt nouam ortum ſummi re-
gis nunciantem. que magos ad preſepe
duxit: Sequitur.

Dies diei eructat ũerbum: et nox nocti indicat ſcientiam.

Dies diei ⁊c: Ecce q̄z diſcrete predicant:
non eñ omnia oĩbus dñt: ſed Dies diei
i: clari claris.ſ.ſancti ſanctis. eruc.qua
ſi de pleno proferunt. verbum.i.ſapien
tiam dei ex patre genitam. Q. ſpiritus
ſpiritui.i.ſpiritualis ſpiritualibus pro
fert plenitudinem ſapientie qð eſt v̆buz
in principio apud deum ⁊ nox: ſ: morta
litas carnis.ipſi eidem mortalitati.⁊ in
firmitati carnis condeſcendẽtes. et qua
ſi nox.i.quaſi carnales facti.nocti.i.teñ
broſis ⁊ carnalibus quaſi longe poſitis
indi. vt ſimplicibus. non verbum pr̃is
ſed ſcientiam. que eſt de humanis.i. de
humanitate chriſti. vel indi.ſci.i.fidem
humanitatis inſinuando. annunciat fu
turam ſcientiam.ſ.ꝙ ꝑ illa minora. per
ueniet ad maiora. hanc diſcretionem ſe
habuiſſe in predicatione. apl's docet cũ
ait. Nihil iudicaui me inter vos ſcire:
niſi ~~ieſum chriſtum~~.⁊ hunc crucifixum
ſapientiam autem loquimur inter perfe
ctos. Et alibi. ſiue excedimus. deo eſt. ſi
ue ſobrij ſumus. vobis eſt. Excedunt cũ
mente aſcendunt vſq̄z ad verbuz patris
quod ſemel locutus eſt deus. Sobrij ſũt
cum ſe paruulis contemperant. Unde
dominus ait. Quis putas eſt fidelis ſer
uus ⁊ pru.quem conſti.⁊c. Pauci enim
ſunt fideles. et pauciores prudentes in
diſpenſatiõe verbi dei. Rarus enim do
ctor ẽ.qui eloquijs diuinis aliquid ad-
ulterina opinione non admiſceat. Rari
or qui ſingulis congrua diiudicet. Jlli
ergo non ſunt diſpenſatores. ſed prodi- Notate
gi extirpatores. quia celanda irreueren
ter quibus non oportet detegũt ⁊ ſtudi
oſa querenda ſine menſura profundunt
incauti vinoq̄z debriant. quos opus eſt
ali lacte plus curantes ingenium oſten-
tare q̄z proximis prodeſſe. Unð in taber
naculo dñi i mẽſa erãt acetabula. ⁊ phi
ale. ac cyathi. quibꝰ offerebant̃ libamia
i acetabul'. mordax ⁊ aſꝑa predicatõ i ꝯ
minatõibꝰ in phial' larga ṗdicatõ i cya
this mĩma ⁊ tenuiſ ſignat̃ q: i doctr̃na ſa
cri eloq̃i ñ ſolũ ſt̃ exhibẽda magna ⁊ ar
chana que debriant ſed etiã parua ⁊ te-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nuia. que quaſi per guſtum noticiam preſtent. Aliter enim inſtruendi ſunt ſapiẽtes: aliť inſipiẽtes. aliť ſenes: aliter iuuenes. aliť celibes: aliť ↄiugati. Et ita Dies diei eruc. ver: et nox no. indi. ſci. Vel dies diei er. v̓. et nox no. indi. ſciam ad lr̃am. q̄ȝ hec doctrina diebus ac noctibus ↄtinuať: vſq3 ad poſteros. et hoc tã mirifice: ꝙ oibus linguis locuti ſũt et hoc eſt quod ſb̓dit.

Non ſunt loquele neq3 ſermones: quoꝝ non audiãtur voces eorum.

Nõ ſũt loquele. Q. enarrãt: et hoc tã mirifice: qḋ nõ ſũt loquele. i. lĩgue q̄ꝝ. i. ꝑ q̄s. nõ audi. ⁊c̃. neq3 ſer. i. genera dicẽdi .ſ. hũile. mediocre. ⁊ altũ. quoꝝ ſ̄monũ . i. ꝑ quos ſermones. nõ au. vo. e. celoꝝ . i. ꝑ quos nõ ſũt audite voces apl̃oꝝ Oibus enĩ linguis ꝑmos doctores loqui fecit ſpũſſanctus. qui oẽs gẽtes: ĩ vnũ erat ↄgregaturus. et ſic vnus hõ tũc oibus lĩguis loq̄bať: ſic ⁊ mõ. ⁊ vn⁹ hõ .ſ. totus chriſtus. caput et corpus: oib⁹ loquiť. q̄ȝ ex oibus gẽtibus vna et ſãcta ↄſtat eccleſia. Vel loquele accipiunť publice perſuaſiones que fiunt ad multitudinem ſermones communes narrationes. que quotidie. et cuique: fiunt.

In omnem terram exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ i fines orbis terre verba eorum.

In oẽm terrã. Hic oſtendit quã late predicauerũt. Q. tã mirifice predicauerunt etiã tã late. ꝙ In oẽm terrã. i. in oĩ ꝑte ãbitus terre. exiuit ſo. e. i. fama apl̃oꝝ etſi nõ pñtia. et etiã in fi. or. ter. i. etiã in angulis terre: exierũt. v̓ba eoꝝ. eadẽ que dixerunt. Sequitur:

In ſole poſuit tabernaculum ſuũ: ⁊ ip̃e tanquã ſponſus ꝓcedens de thalamo ſuo.

In ſole poſuit. ⁊c̃. Qḋ alios feciſſe laudat ꝓpheta: ipſe facit. Predicat enĩ: incarnationẽ et q̄ſi quis querat a ꝓpheta q̄uo hec facta ſũt: rñdet. In ſole. Vť poſ ſũt hec eſſe v̓ba ipſoꝝ apl̃oꝝ. quibus aperiť quid predicẽt. Q. exierũt in fines terre v̓ba eoꝝ: ita dicentiũ. Dñs belligerare volẽs aduerſus regna tꝑaliũ erroꝝ: po. ta. ſu. q. militare habitaculũ. i. diſpenſationẽ incarnationis ſue. in qua venit expugnare errores mũdi: In ſole Sol: tria facit. lucet. vrit. et varietatem temporꝝ facit. Poſuit ergo tabernaculũ in ſole. i. in tꝑe. q̄ȝ carnẽ aſſũpſit: tꝑalibus inciſſitudinibus ſb̓iectã. Vel i ſole . i. in mãifeſtatione. ſ. in mãifeſto mũdi Vñ ait. Non venit lucerna vt ponať ſb̓ modio. ſed ſuꝑ candelabꝝ. vel i ſole. i. in labore. quia eſtum laboꝝ gratis ſuſtinuit. vel taber. ſu. i. eccleſiam. po. in ſo. i. manifeſto. nõ in occulto: vt lateat ſecundum illud. Non poteſt abſcondi ciuitas ſupra montem poſita. ſequitur. ⁊ ipſe tanq̄ȝ ſponſus procedẽs. quia a ꝓphetis totiens promiſſus: proceſſit. de thalamo ſuo . i. de virginali vtero. vbi deus humane nature: vt ſpõſus ſponſe copulatus eſt. Et eſt hic magna et cõueniens ſimilitudo ſacramenti. i. ſigni: ⁊ ſignati. Ideo enim de virgine natus eſt. vt ſignificaretur. qḋ eccleſiam ſibi virginem copularet. Ecce humilis erat chriſtus: miſericordia, ſ3 fortis maieſtate. Unde ſb̓dit.

Exultauit vt gygas ad currendam viã: a ſummo celo egreſſio eius.

Exultauit vt gygas. Quaſi diceret proceſſit de thalamo. et procedens: Exultauit. quia non inuitus ſuſcepit laborem ad currendam viam: non habitandam quia nõ ſtetit in via mundi. et exultauit dico: vt gy. . i. ſicut fortiſſim⁹ et oẽs homies incoꝑabili v̓tute precedẽs. Dñ ergo gyganti comperatur. quia impertubabilis irreuocabilis. humanam naturam potentia diuinitatis ſuperans. ſequitur: a ſũmo celo. Quaſi diceret quã viam cucurrit: Ecce ipſe qui eternaliter a patre exiuit. venit in mundum. factus homo. et iterum. relinquẽs mũdũ aſcẽ-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

dit ad patrem. ⁊ hoc eſt qḋ ait a ſummo ce. id ē a patre. ſ. ab equalitate patris eſt egreſ. eius. non temporalis ſed eternal'. qua de patre natus eſt. qui ſubaudis in tempore factus eſt homo.

Et occurſꝰ eꝰ uſqꝫ ad ſūmū eꝰ necē qui ſe abſcōdat a calore eꝰ

Et eius facti hominis. occurſus eſt vſqꝫ ad ſum. e. patris i. occurrit ipſe homo plenitudine diuinitatis vſqꝫ ad equalitatem patris. Occurſus ergo chriſto ꝯpetit ſm hominem. dum aſcendens: ad ſedem patris occurrit. Aſcendit aūt ſm humanitatem. per hoc aūt qḋ dicit. vſqꝫ ad ſum: notat. quia ſm qḋ deus eſt. patri eſt equalis hoc idem qḋ hic dicit propheta. chriſtꝰ de ſe in euangelio ait ſic. Exiui a patre: ⁊ veni in mundum. Iterꝫ relinquo mundum ⁊ vado ad patrem. Sequitur. nec eſt qui ſe abſcō. poſt verbi incarnationem. a cal. e. Verbum eñ caro factum: mortalitatem noſtram ſuſcipiens non permiſit vllum mortaliuꝫ ſe excuſare de vmbra mortis. i. de peccatis. quia ⁊ ipſam vmbram penetrauit. ⁊ diſſoluit. calor verbi. i. amor vel gratia chriſti. quando ſedentibꝰ in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Vel calor eſt ſpirituſſanctus quē reuerſus in celum. poſt aſcenſionem apoſtolis miſit a quo nemo abſconditur. quia vt deus oīum corda nouit. vt valeat arguere mundū de peccato. ⁊ iuſticia. ⁊ de iudicio. In his verbis oſtenditur trinitas ⁊ vnitas ⁊ vtraqꝫ chriſti natura. vbi enim dicit. a ſummo ce. pater intelligitur. vbi vero ait. egreſſio. intelligitur eterna generatio filij. Cum ait. occurſus. idem filius ſm hominē intelligitur. Cum ait. vſqꝫ ad ſummum eius. ipſe idem ſm qḋ deꝰ p̄ri eq̄l' cū ait. a calor. itelligit ſpūſſāctꝰ dicēdo vō eꝰ notat vnitatē trinitatis.

Lex dñi imaculata ꝯuertens aīas: teſtioniū dñi fidle ſapiētiā preſtans paruulis.

Lex dñi immacu. Secunda pars vbi laudat precepta veteris ⁊ noui teſt. Q. non eſt qui ſe abſcondat a calore eius. ſ a ſpiritu ſancto. qui ſpiritus eſt. Lex dñi ⁊ teſtimonium. ⁊ iuſticie. ⁊ precepta. et timor. ⁊ iudicia. Hoc aūt dicitur eē ſpirituſſanctus qui hec agit: que ſingula ꝯmendat ⁊ primo legem. Q. proceſſit ſpōſus de thalamo. et ſponſe dedit per ſpiritumſanctum dona Que: legem ⁊ alia v. ⁊ lex dñi. per moyſen data eſt. immaculata vel irreprehenſibilis. Alia lr̄a. i. per omnia eſt vera. ⁊ cōuertens a. i. ſua diſtrictione corrigens. ⁊ ad chriſti gratiam mittens. ⁊ teſtimoū. do. eſt fidele. et ſapientiam de diuinis. preſtans paruulis. non ſuperbis. Queeunqꝫ enim teſtimonia dedit deus iſrael: plena ſunt veritate. ⁊ humilibus ſapientiam dedeēt. non ſuperbis. Ideo etiam teſtimonium domini dicitur fidele. quia qḋ omnibus obſeruantibus promittit: complebitur

Juſticie dñi recte letificantes corda p̄ceptū dñi lucid̄ illūiās oculos.

Juſti. d. ſūt rec. i. lex q̄ iuſtificat: quicquid precipit iuſtum eſt. iuſticie dico. letifi. cor. ſpe premij. Sequitur Precep. do. hucuſqꝫ ꝯmēdauit vetꝰ te. hinc commendat. no. Vel aliter ab illo loco Lex do. Q. dico ꝙ chriſti calor vmbram mortis penetrauit. ⁊ vere quia ipſe chriſtus eſt. lex non humana ſed dñi. qui venit non legem ſoluere. ſed adimplere. immacl'a. quia ipſe peccatum non fecit. ⁊ alios immaculatos facit. qḋ non prior lex fecit ipſe dico. ꝯuer. a libertate dilectiōis ad ſe imitandū. nō premēs iugo ſuitutis: ⁊ nota ꝙ ait. aīas. i. voluntates. nō ſolū mō manꝰ vt vetꝰ lex manū maxie: ñ aīum cohibebat ⁊ ipſe ē te. do. fi q2 nemo nouit p̄rem niſi filꝰ ⁊ cui fi. vult reuela. ipſe dico. preſ. ſ. de diuīis ꝑuulis. q2 ea q̄ ſapiētibꝰ abſcōdita ſt ꝑ eū reuelata ſūt puul'. i. hūilibꝰ nō ſupbis ⁊ iuſ. do. oēs ī illo ſt rec. q2 nō docuit qḋ nō fec. vt q̄ imitarent eū cord: gauderēt in eis. q̄ l' qui libere cū charitate facerēt non ſeruiliter cum timore. iuſticie dico leti. cor. ſpe premij etni. ñ trētes tiore pe

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ne vt vetus faciebat. et precep. do. i. chri
ſti ē. luci·ᵗ. i. ſine velo carnaliū obſuan
tiaꝝ. preceptū dico: illu. ocu.ᵗ. i. intio
ris hoīs aſpectū. nō obtūdēs: ſicut moy
ſes. in cuiꝰ facie: nō pōterāt intendere fi
lij iſrael. et ideo: ponebat velamē ſuꝑ fa
ciem ſuam. ⁊:

Timor dñi ſāctus ꝑmanēs in ſeculuꝫ ſeculi: iudicia dñi uera iuſtificata in ſemetipa.

Timor dñi ē ſāctusᵗ. gratis. ſ. amās. nō
puniri ſꝫ ſepari timēs. ſ. nō timore pūi-
tionis: ſꝫ amiſſionis ſūmi boni ſeruiens
Hic ē timor caſtus ⁊ filialis. Quattuor
eñi ſūt timores. pret nālem. ſ. mūdanus
quo timemus ꝑdere bona mūdi. Serui
lis: quo timore pene. a malo oꝑe cohibe
mur. Initialis: quo: ꝑtim ex timore pe-
ne. ꝑtim: ex amore iuſticie ſeruit. filialiſ
ſiue caſtus: quo: ſpōſū offendere timemꝰ
et ſepari. et de hoc timore: hic agitᵗ. Nō
eñi ille penalis, ꝓ terrenis. quoꝝ amore
fornicat aīa: ſāctus ē. ſꝫ caſtus: quo quā
to diligit eccleſia: tāto diligētius cauet
offēdere ſpōſū. et iō: nō foras mittit hic
timor. a charitate ꝑfecta. ſꝫ ꝑmanet. que
foras mittit initialē. qui ī charitate qui
dem ē: ſꝫ nō ꝑfecta. ſeruilē āt et mūdanū
charitas etiā impfecta: euacuatᵗ. Timō
ergo ſeculi: nō ē ſāctus. qꝛ nō ē ꝑpetuus
⁊ cū tꝑibus mutat. i. mutari facit hoīes
de tꝑalibus habitis. vel amiſſis. Timō
āt dñi: ſine oī ꝑturbatione ē. qꝛ ē mixta
cū pauore dilectō. qꝛ ſ. timet iudicē: ſcit
miſericordē· Hic ergo timor ꝑmanet in
ſeculū ſeculi. qꝛ fructus eius manet in e-
ternūᵗ. Vel ipſe timor ꝑmanēt vſqꝫ in fi
nē vite. et iudicia do.ᵗ. i. patris. qui nō
iudicat quēqꝫ. ſꝫ oē iu. de. fi. ſūt in chri
ſto. va. qꝛ ſiue miat. ſiue pollicet: nemi-
nem fallit. et ſūt iuſti. ī ſemetipſa. vel in
idipſū. Alia lraᵗ. i. incōmutabilit qꝛ nō
eripit quis premia que dat vl penas. vl
iuſtifica. in ſemetip. qꝛ nō egēt alterius
auctoritate vt firma haēant: qꝫ ipiꝰ dñi

Deſiderabilia ſuꝑ auꝝ ⁊ lapidem precioſū multū et dulciora ſuper mel ⁊ fauū.

Deſiderabilia ſuꝑ auꝝ. Adhuc. ꝯmēdat
iudicia dei. Q. ⁊ qꝛ talia ſūt iudicia: dei
ideo ſūt. Multū deſi. ſuꝑ et lap. pre. Vel
ſūt deſide. ſuꝑ mul. au. et la. pre. Vel ſu
ꝑ au. et la. mul. pre. Quocūqꝫ āt mō lra
ordinet: hic ē ſenſus. ſūt Deſide. ſuꝑ au.
⁊ la. pre. mul.ᵗ. i. ſuꝑ oēs pompas huiꝰ
ſeculi. ꝓ quibus aliqñ iudicia dñi. non
deſiderant. ſꝫ timent. vel ꝯtemnunt. vl
non credunt. que pompe: ꝑ hec duo ſci
licet ꝑ auꝝ ⁊ lapidē ſignant. et ē ſenſus
Iudicia dñi ſunt deſiderabilia ſupra oē
id qd appetitur pro diuitijs. que notan
tur in auro. vel pro potentia que nota-
tur in lapide precio.ᵗ Vel pro volupta
te. que notatur in melle et fauo. Vñ ſab
dit. et ſunt dulciora ſuper mel ⁊ fauum
id eſt ſuper omnem dulcedinem tempo-
ralis voluptatisᵗ. Melli vero prefert
iudicia: ſm nouum teſtumentuꝫ in quo
quaſi mel eliquatum: manifeſta ſunt iu-
dicia dei. ſine figuris. fauo vero prefert
ſm vetus teſtamentum. id eſt ſecunduꝫ
hoc qd in veteri teſtamento continentur
vbi quaſi in cellulis figurarum claudū
tur. Comparatio tamen ad mel vel fauū
fit. quia in nouo iudicia aperta. et oper
ta in veteri teſtamento: que ſecunduꝫ v
trunqꝫ dulcius ſapiunt palato fidei. qꝫ
faucibus carnis mel. vel fauusᵗ. Vel ita
ꝑ auꝝ et lapidē. et mel et fauū intelligū
tur ſācti et eſt. Deſiderabilia ſūt ſuꝑ au
rū et lapidē precioſū multū et dulciora
ſuper mel et fauumᵗ. i. Si quis eſt aurū
vel lapis. vel mel. vel fauus. plus deſi-
derat. qꝫ ſe. iudicia dei. cuius volunta-
tem ſue preponit. et dulciora ſunt: quā
ipſe ſibi. Aurum autem et lapis precio-
ſus: eſt ille: qui nō eſt igne ꝯſumendus
ſed purus in theſaurum dei aſſumendꝰ
Cibus autem dei eſt ille: qui eſt mel. id
ē ſolutus iā a ſeculi huiꝰ vinculiſ: expec
tās diem: quo vēiat ī epulas dei. et ille
ꝗ fauꝰ ē. i. ꝗ adhuc circūplicat hac vita
qi mel ī cera·ñ huic vite ꝯcretꝰ. nec a car

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nalitate omnino liber·ī cui opus eſt preſ
ſura non deprimentis. ſed exprimentis.
manu dei. vt de temporali vita dirigat̄
ad vitam eternam Sequitur.

Etenim ſeruus tuus cuſtodit ea: in cuſtodiēdis illis retributio multā.

Eteñ ſer. t. Uere ſunt dulcia. Eteñ. i. qr
ſeruus tu⁹ non tm̄ dicit. ſed etiam ope.
cuſto. ea. modo dulcia poſt ſalubria. et
ita non loquendo. ſed ea cuſtodiendo ꝓ
bat ea dulcia. cuſtodit ea dico ⁊ ret· mt̄.
·ī qſi q̄nta ſit nequit dici: eſt ī cuſtodiend̄
illis. i. in eoipſo: qd̄ cuſtodiunt̄ ·ī nō mō
in extra poſita re ſed in ipſis dum cuſto
diuntur in hac vita. qr in eis gaudetur
per ſeipſa placet. ⁊ ideo nō ait ꝓ cuſto-
diendis. ſed in cuſto. il. qr non tm̄ ꝓ eis
in futuro reddetur premium. ſed et hic
in eorum cuſtodia. magnum eſt gaudiū
Seruire eñ deo regnare eſt

Delicta quis intellgit ab occultis meis munda me: ⁊ ab aliēis parce ſeruo tuo.

Delicta quis itelligit. ·ī Tercia pars vbi
propheta petit ſe a vicijs purgari. vt ſit
dignus pſalmiſta. qui hec referat ſacra-
menta. Q. menti videnti: ſuauis eſt veri
tas. dulcia ſunt iudicia. ſed non vidēti
que erit ſuauitas? Nulla. Sed q̄re non
videt? propter delicta. nec mirum. Deli
cta eñ quis intel. Uel ita continua. Q.
ſeruus tuus cuſtodit iudicia. ſed timeo
ne quibuſdam preoccuper. quominus
ea cuſtodiam ·ī Quis eñ intelli. delict. ſ.
omnia? Q. nullus oīa. Quedam eñ no
ta ſunt. ideoqz orat ꝓ delictis ſubbdēs
ab occul. Q. vt poſſim intelligere. et te
laudare o domine. munda me ab occl̄. ⁊
par. ab ali. ſer. t. ·ī Omnia peccata in du
obus includit. occultis. ſ. ⁊ alienis. oc
culta ſunt originalia ⁊c̄ ·ī que ſecreta vo-
luntate oriuntur. que multis ante effe-
ctum rei celantur. que ſi forte noſcunt̄:
vt dicit Salomon. non eas poſt concu-
piſcentias: aliena ſunt: que ſuadentib⁹
malis hominibus vel diabo fiunt. pro
vtriſqz ergo precans ait. ab occul. ·ī. i. a
cupiditatibus in me latentibus: meis. ſ.
que ex me perueniunt: munda me: mea
enim me inquinant a meis dico munda
vt non ſeducar: ab alienis. quia non ca
pitur ab alienis: qui eſt mundus a ſuis
vnde congrue ſubdit: et ab ali: ſcz a pec
catis que aliunde ſunt parce. Aliena eñ
affligunt me: et ideo dico: parce mihi ſer
uo tuo. ·ī non ſuperbo meo et in poteſta
te mea eſſe cupienti. ·ī Ab illis ergo mun
da me ·ī tollendo mihi ex cord̄ malam co
gitationem. ·ī Ab iſtis parce repellendo
ſuaſorem. quia iam ſeru⁹ tuus ſum. nō
liber meus que ſi non dominantur: to-
tus ſum mundus. Unde ſubdit

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.

Si mei nō fuerint do. Q. dico parce ab
alienis. non ita qd̄ omnino tollantur.
qd̄ impoſſibile eſt. ſed ne dominentur.
quia. Si mei non fu. do. alieni: tunc im
macl̄a. ero a criminali ·ī Uel ita. Munda
ab occultis. parce ab alienis ita. ſcilz ne
dominentur. quia· Si mei non fuerint.
dominata. Alia lit. occulta ſcz et aliena.
tunc immac. e. a criminali macula. quia
noñ eſt tercia origo peccati preter occul
tum. quo cecidit diabolus. et alienum.
quo homo ſeductus eſt. et conſentiēdo.
fecit ſuum. Sequitur. et emunda: Q. et
ſi non fuerint dominata. emunda. a de-
licto maximo. i. a delicto ſuperbie quod
eſt vltimum redeuntibus ad deum· et ꝓ
mum recedentibus. hoc vere eſt maxi:
Non eſt enim maius delictum q̄z appo-
ſtatare a deo: qd̄ eſt initium ſuperbie: et
angeli et hominis: ·ī Superbia vero eſt
initium et cauſa omnis peccati. i. omnis
generis peccatorum: qua qui caret: ille
vere eſt immaculatus. Sequitur.

Et erunt ut cōplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et erũt vt ꝯpla. Q. imaculatus ero. et emundabor. et ita eloquia oris mei. erũt talia vt ꝯpla. i ꝯſpec. t. ſp. nõ hoīnũ. Si ãt nõ mũd᷒ a ſupbia fuero. eloquia mea placebũt ī ꝯſpectu hoīnuꝫ: nõ dei. Si vͦo mũdus fuero: nõ ſolum eloquia. ſed et me. cor. m. erit tal'. nõ vt placeat hoībusˀ. q2 iã nulla ẽ ſupbia. ſꝫ in ꝯſpe. t. ſ. qui ītus vides. ⁊ ꝯſciaꝫ purã īſpicis. In ꝯſpectu tuo. O

Domine adiuto2 me᷒: ⁊ redẽp tor me᷒.

Dñe qui es adiu. ī bonis agẽdis. meus. i. mei tendentis ad te: et hoc inde: q2 es redẽp. m. a malis. vt tenderẽ ad teˀ. Caueat ergo quiſq3 ne ſibi ꝯuerti ad te. vel ꝑuenire tribuens: repellatur vt ſuperbus.

In finem pſalmus dauid. Patet titulus.

In finẽ pſalmus dauid. Pat3 titulus. ˀ Hic agit ꝑpheta de chriſto: q̃ſi de ſacerdote imolaturo: et rege pugnaturo. ˀ vbi figura optãdi. canit ꝑpheta. q̃ ventura ſũt chriſto. tpe afflictiõis eius. qd̃ fuit vſq3 ad paſſionem: ⁊ tpe gaudij qd̃ fuit poſt reſurrectionẽ. ¶ Intentio monet fideles ad idẽ deſideriũ. Modus. Bipartitus ẽ pſalmus. Prio: dicit ea que tẽpe tribulatiõis vult chriſto fieri. Scd̃o optat ⁊ affirmat. que tpe glorie fient ibi Tribuat tibi. Optans igit̃ chriſti vocẽ tanq̃3 ſacerdotis exaudiri: ait o chriſte.

Exaudiat te domin᷒ in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.

Dñs pat̃. exau. te in die tribu. ˀ q̃ dixiſti pat̃ clarifica filiũ tuũ. exaudiat dico: ita vt ꝑtegat te nomẽ dei. cui ſtudes dei dico iacob. i. iunioris ꝑphete. Iõq3 te ꝑtegat. q2 ad te ꝑtinet populi. poſter᷒ natus ꝑ quo: pugnas. hic ẽ populus chriſtianus. Et:

Mittat tibi auxilium d̃ ſancto ⁊ de ſyon tueatur te.

Mittat tibi auxiliũ d̃ ſcõ. i. ˀauxilieť tibi faciẽs tibi ſanctificatũ corpus. i. eccleſiã et de ſyon tueať te. Syon inťpretať ſpecula. vel ſpeculatio. De ſyon ergo tueť deus chriſtũ. cũ eccleſiã que ẽ corpus eius de alta ſpeculatione tutam facit. Et:

Memor ſit omnis ſacrificii: et holocauſtum tuum pigue fiat.

Memor ſit oīs dñs ſacri. t. ˀ. i. memores nos faciat omniũ iniuriarum. et contumeliarum. quas pro nobis tuliſti. ⁊ holocauſtum tuum pingue fiat. id eſt iocũdum fiat deo. id eſt crucem. qua tot᷒ oblatus es: conuertat in leticiam reſurrectionis. ¶ Aliter totum. Exaudiat. ⁖ Poteſt enim etiam eccleſie conuenire. quod hic optatur. ⁖ propheta enim ex nimia charitate. optat proſpere euenire eccleſie. ea ſcilicet que per chriſtum videbat ventura ſic dicens. o eccleſia. Dominuſ exaudiat te in die tribulationis. quo maiori deſiderio: deum precamur. ita protegat te nomen dei iacob. id eſt ita protegat. vt tibi faciat. quod iacob fecit. vt ſicut illi. ita tibi gratiam benedictionis det. et preponat te iudeis ſicut illuꝫ prepoſuit maiori fratri eſau. queꝫ electo iacob reprobauit. ita reprobatus iudeis eccleſiam gentium elegit ſecundum illd̃. Erunt nouiſſimi primi: et primi nouiſſimi. et o eccleſia Mittat tibi pate2 auxilium de ſancto ⁖. id eſt de miſſo filio. et de ſyon tueatur te. id eſt de ſpeculatione te faciat tutam. et Memor ſit omnis ſacrificij tui ad remunerandum te. Sacrificium eccleſie preuidebat propheta per ſpiritum ſanctum. que offert. non ſacrificium pecudum. ſed corpo2is. et ſanguinis chriſti. et holocauſtum tuum. ⁖ vbi intentio amore dei tota inceditur pingue fiat. id eſt iocundum deo. Sequitur.

Dyapſalma.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Tribuat tibi ſecundum coꝛ tu um: ⁊ omne conſilium tuum ꝯ firmet.

Tribuat tibi. Secunda pars. vbi optat et affirmat que tempoꝛe gloꝛie vult fieri chꝛiſtus. Q. exaudiat te. trbuat tibi ſe cundum coꝛ. t. i. ſcđm intentionem tuaꝫ qui ſciſti quid valeret paſſio. nō ſecūduꝫ coꝛ eoꝝ qui te delere voluerunt. ⁊ conſi. t. ꝯfir. i. ꝯpleat. quia omnia alto cōſilio facit chꝛiſtus. et addit omne. ſ. nō ſolum quo animā poſuiſti ꝑ vita plurimoꝝ. vt moꝛtificatū granum copioſius ſurge ret. ſed etiā quo cecitas ex ꝑte ꝯtigit in iſ rael. vt ple. gen. ſub. et ſic. o. iſ. ſal. fiet.

Letabimur in ſalutari tuo: et i noīe dei noſtri magnificabim̄.

Letabimur. Q. hec ideo oꝛo o chꝛiſte. qꝛ letabimur in ſalutari tuo. i. in eo qđ tibi moꝛs nō nocebit. in quo nobis eam non poſſe nocere facis. ⁊ in noīe dei noſtri. ſ. chꝛiſti: magnificabimur. eius noīe dicti chꝛiſtiani. vel in noīe dei no. mag. i. con feſſio tui noīs nō perdet. ſed magnifica bit nos. dū ait letabimur et magnificabi mur. oſtendit ꝓpheta ſe vnū de eccleſia tanto tempe ante chꝛiſtū. Sequitur.

Impleat dominus omnes pe titōnes tuas: nūc cognoui qm̄ ſaluū fecit dñs chꝛiſtum ſuum

Impleat. d. Q. qđ per ſingula: Impleat do. om. peti. tu. nō ſolū quas in terra fe ciſti. ſꝫ etiā eas quas in celo facis. iterpel lans ꝓ nobis. nec inde dubito. quia iam nunc cognoui tanto ante. i. ꝑ ꝓphetiaꝫ mihi oſtenſuꝫ eſt. qm̄ ſaluū fecit. i. ſaluū faciet dñs pater chꝛiſtū ſuū. i. qđ reſuſci tabit dominus chꝛiſtum. Et:

Exaudiet illum de celo ſancto ſuo: in potentatibus ſalus dex tere eius.

Exaudiet illū de celo. ſa. ſu. non ſolum de terra. vbi petit clarificari. ſed etiam in celo vbi interpellat ꝓ nobis ad dexteraꝫ patris. mittens inde ſpm̄ſanctū ſup cre dentes. i potenta. Q. exaudiet illū vtiqꝫ in hoc: qđ in poten. noſtris ē ſalus. dex. e. i. potētatus noſtri ſunt ſalus fauoꝛis eius. i. nos potētes ſum⁹: ex auxilio gra tie eius cum etiā de tribulatōne dat no bis auxiliū. vt qñ infirmammr: tunc po tentes ſimus. qꝛ vana eſt ſalus hominis que eſt ſiniſtre. vñ ⁊ ſupbia naſcitur. dū peccantes extollunt. quia tempaliter ſal ui ſunt ō q̄bus ſubdit. Hi in curribus. et in equis. ⁊c. Vel ita. quia dixerat chꝛi ſtum petere et exaudiri: per quod oſten ditur verus. homo: vt ipſoꝝ quoqꝫ om nipotentem deuꝫ oſtēderet. addit. in po tentatibus. Q. petet. et exaudietur vt ve rus homo. tamen ipſe idem eſt deus om nipotens. quia ſalus eſt dextere eius. i. i dextera diuinitatis eius ſalus eſt. i. habꝫ in deitate. qđ petit ex carne. et hec ſalus nō eſt tempalis. nec aliquibus malis af ficienda. ſed eſt in potētatibus. i. ſuos fa cit potētes i etnitate. ſal⁹ aūt ſiniſtre ſūt tpalia. in quibus potentes erūt ñ ſui. et hoc eſt quod ſubdit:

Hi in curribus et hi in equis: nos autem in nomine domini dei noſtri inuocabimus.

Hi in curribus. q. ſalus dextere eius ē in potētatib⁹ ſꝫ hi q ñ ſūt ſui. ſunt. in cur. i. in volubili ſucceſſione tempoꝛaliuꝫ bonoꝛum trahuntur. et in ſeculari po tentia gaudent. et hi ſunt. in equis. i. ſu pbis honoꝛibus gaudent. Tangit duo genera triumphoꝛum. qui erant apud antiquos. vnus maioꝛ aliter minoꝛ. Ma ioꝛ triumphus: qui dicebatur laureatū in curro fiebat. Minoꝛ qui dicebatur o uatio: fiebat in equo. et per hec: deſpicit eos pꝛopheta: qui de terrena dignitate preſumunt. nos autem. Quaſi illi exul tant in huiuſmodi: nos autem in nomi ne domini dei noſtri īuocabimus. ſpem figentes in eternis. nec gloꝛiam noſtram querentes: ſed dei.

Ipſi obligati ſunt et ceciderūt nos autem ſurreximus et ere cti ſumus.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Ipſi oblig. ſunt. Hic oſtendit quõ vana ſit ſalus hominũ. Q. illi ſunt in currib⁹ et in equis. ideo: Ipſi obli. ſũt. terrenis deſiderijs. ſ. cupiditate tpaliũ nolentes parcere dño ne pderent locũ ⁊ gentẽ. et irruentes i lapidẽ offenſionis: et petram ſcandali. ceciderũt. de ſpe celeſti in mortẽ cecitatis quãuis videant̃ ſtare recti: qui bus cecitas ex pte facta eſt dei iuſticiam ignorantibus: et ſuã ꝯſtituere volentib⁹ nos aũt. q. iudei obligati ceciderũt. nos aũt populus gentiũ de lapidib⁹ ſuſcitati filij abrahe. ſurre. a vicijs et morte. et hoc. nõ viribus noſtris: ſed p fidẽ iuſtificati. erec. ſu. ad alta.

Dñe ſaluum fac regem: exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te

Domine ſal. fac re. Hic ẽ ꝯcluſio pſalmi et q̃ ſic erit. i. q̃ ſaluo rege: ſalui erimus ergo o dñe ſal. fac re. chriſtũ. vt qui patiendo exemplũ preliandi nobis dedit. offerat etiã ſacrificia nr̃a ſacerdos exsuſcitatus a morte: et i celo ꝯſtitutus. et co iam p nobis offerẽte. Q. p eũ aduocatũ exaudi nos in die. q̃ inuo. te. i. qua vere credim⁹ eum reſurrexiſſe. quia hoc eſt vere inuocare.

Ps .XX.

In finem pſalmus dauid patz titulus.

In finem pſal. dauid. Patz titulus Iſte ẽ tercius pſalmus eoꝝ qui d duabus in chriſto naturis agũt de q̃re preceſſerunt duo. ſ. ſcd̃us et octau⁹. et ſequũtur alij quidaz de eodem: in quibus omnibus monſtratur vna pſona chriſti ſubſiſtens in duabus naturis contra hereticos. qui vel pſonam diuidunt. vl̃ naturas nefanda cõmixtione confundunt. Hic autem ppheta deſcribit chriſtuz celeſtem regem verũ deum et hominem. vt auditum credat mũdus: quẽ viſum contempſit iudeus. ¶ Intentione monet vt chriſtum deũ et hominẽ credamus. Modus tripticus eſt pſalm⁹. Primo ſummã i. ſummati meritum et premiũ pponit. Secundo virtutes chriſti et gloriam deſcribit ibi. Qm̃ preueniſti e. Tercio agit de penis inimicorum ibi. Inueniatur. Quod autem in precedenti pſalmo orauit de chriſto. hic annũciat ita incipiẽs.

Domine in uirtute tua letabitur rex: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultauerunt uehementer.

Domine pater rex. ſ. homo chriſtus. leta. in virtu. tua. ſ. verbi. i. in eo q̃ verbum caro factum eſt. q̃ recte dicitur virtus tua: quia tibi coomnipotẽs. Ecce meritum quia nõ de ſe homo chriſtus preſumpſit: ſed verbo omnia tribuit. Unde hoc premium habuit q̃ per eum omnia ſaluata ſunt. vnde ſubdit. et ſup ſa. tu. i. ſuper hoc quod per eum omnia viuificans. exulta. vehe. vt res magna eſt. et hoc ideo. quia.

Deſiderium cordis eius tribuiſti ei: ⁊ uoluntate labiorũ eius non fraudaſti eum.

Deſideriũ cordis eius tribuiſti ei. ſ. comedere paſcha cum diſcipulis quod deſiderauit. et cum vellet ponere animam et iterum ſumere et mũdum redimere. et volũ. labioꝝ. i. verboꝝ ei⁹. i. per verba prolata. non frau. eũ. Quicquid enim dixit factum eſt. Dixit enim pacem meã relin. vo. et factum eſt. verbum quoqz eius impletum eſt: fugando demones: ſanando infirmos. predicatio quoqz eius recepta eſt

Dyapſalma.

Quoniã pueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo.

Dyapſalma ⁊c. Quoniam preueniſti. Secunda pars vbi virtutes eius et glo-

am deſcribit. Q. Unde hoc ei: Qm̄ pre-
cū in bn̄d. dul. Benedictiones dicit imu
nitatē peccati. qua: chriſtus donatus eſt
etiam in cōceptōne vt poſtea ei peccatū
nō obeſſet. que dicitur dulcedinis. quia
totū ex gratia fuit. Cum ergo alij in ama
ritudine ade preueniant. eū ſolum: pre
ue. in bn̄dic. dul. i. imunitate peccati. q̄
eſt ex gratia. et illi preuento imunitate
fel peccati noſtri nō nocuit. et poſu. in
ca. e. co. de. la. pre. i. facies eum regem. a
ſimili triūphantis. vel po. in ca. e. co. de
la. pre. i. in principio ſermonis eius am
bierunt eum lapides precioſi. ſ. apoſtoli
a quibus exordium predicatōnis fieret.
Iſti ſunt. xij. lapides precioſi in rationa
li iuditij. qui erant inſculpti noibus. xij.
filiorum iſrael. que ſūmus ſacerdos ingreſ
ſurus tabernaculum in pectore geſtabat
quia doctor eccleſiaſticus vitam ſancto-
rū precedentiū debet inſpicere. atq3 do-
ctrinam. et qui precipue operibus virtu
tū floruerint. ⁊ doctrina veritatis claru
erint. ſolicite ſcrutari. et hec cuncta in
ſecreto pectoris colligere. ⁊ operis execu
tōe prodere. Coronam vero dicit. quia
docentez chriſtum circuitus apoſtolorum.
tanq̄3 corona ambibat. Vel ita. preueni
ſti. e. in be. d. i. prius et plenius in eum
munera gratie contuliſti. in quo omnes
viuificantur. cui ſpiritus non eſt da-
tus ad menſuram et de plenitudine eius
nos omnes accepimus. vnde: propterea
vnxit te. d. d. t. o. le. pre. conſor. t. In eo
em̄ plenitudo diuinitatis corporaliter ha
bitauit. vt ſit ipſe primogenitus in multis
fratribus. i. pre ceteris habens ſpiritum
et prius ceteris reſurgēs. impaſſibilis et
immortalis quos poſt mortis experientiā
aptaſti ei, quaſi capiti coronaz. vnde ſb-
dit. poſu. in ca. e. co. de. lapide. pre. q2
totus mundi circulus. i. eccleſia genera
lis: eum fide ambit. vt corona caput cir
cundat. Sequitur: Et

Uitam peciit a te et tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi.

Uitam. i. reſurrectionez petijt a te. dicēs
Pater clarifica filium tuum. et tribu. ei.
eccleſie vero ſue petii t. et tu tribuiſti ei.
lon. di. in ſe. et i ſe. ſecli. i. longa tempora
huius ſeculi. que habet eccleſia. et deinō
eternitatem. Et preterea:

Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam et magnum deco rem impones ſuper eum.

Magna eſt gloria eius. i. dabis ei nomē
quod eſt ſuper omne nomē. et hoc: in ſa
lutari tuo. i. in hoc quod reſuſcitaſti eū
quia ⁊ ſi an̄ habuerit nomen dei: tamē in
reſurrectione innotuit. et tunc dicit res
fieri. quando innoteſcit. Sicut et ipſe iā
reſuſcitatus ait. Data eſt mihi omnis po
teſtas in celo et in terra. et adhuc: impo.
ſu. e. i. addes ei. glaz et mag. deco. cum in
celo ad dexteram tuam collocabis eum.
et vere ita erit:

Quoniam dabis eum in bene dictionem in ſeculum ſeculi: le tificabis eum i gaudio cuz uul tu tuo.

Quoniam dabis eum in benedictionem
in ſeculū ſeculi. i. ipſe erit in benedictio
ne ſine fine: et hec erit illa benedictio. q2
letificabis eum. ſecundū hoīem quem le
uauit ad te. vt ſit in gaudio cum vultu
tuo. i. cum preſentia tua: Vel ita ab illo
loco: Magna eſt gloria eius. chriſti ho-
minis in ſalu. t. i. in verbo patris. Que
inde eſt gloria: Ecce. impones ſuper euz
gloriā. de iudicio. quia in deitate iudica
bit. et magnū decorem in maieſtate que
tūc apparebit. Nota q̄ hic dicit chriſtus
in diuinitate iudicaturus. Alibi vero:
in humanitate. vtrunq3 verum eſt: In
humanitate enim iudicabit. qua for-
ma ſerui in iudicio omnibus appa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rebit. In diuinitate vo quia ex ea potentiam iudicandi habet. vel gloriã ⁊ mag. deco.i.gloſos ⁊ decoros: vt fuit petrus cuius vmbra infirmi ſanabant̃.iPones ſu. eũ. preſque nõ ẽ aliõ fundamẽtũ. vt ait apl'us.fundamẽtũ eni poſitũ ẽ qđ nemo mutare põt qđ eſt chriſtus ieſus. iõ ſup eum. Qm̃ da.e.in beñ.in ſe.ſe.ſ. vt p eũ oĩs benedicant̃ gentes ſicut ꝓmiſit deus abrahe. In ſemine tuo benedicẽt omnes gentes: ⁊ letifi.e.in gau.cũ vul.tu.i.de hoc qđ ſui gaudebũt cum tua preſentia qñ eris omnia in omnibus. Sequitur

Qm̃ rex ſperat in domino: ⁊ i miſericordia altiſſimi non cõmouebitur.

Qm̃ rex ſp.in do. Reddit cauſam oĩum precedentiũ q̃ſi merito hec egi. Qm̃ rex ſ.homo chriſtus nõ ſupbit: ſed vt humil corde.ſpat in do. ⁊ in mĩa al. ⁊ ideo non cõmouebitur.i.nihil turbabit hũilitatẽ eius: ⁊ obedientiã vſq₃ ad mortẽ. vel ſic diſtingue.in mĩa alti. non cõmouebitur idem ſenſus.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: ⁊ dextera tua iueniat omnes qui te oderunt.

Inueniatur ma.tu. Tercia ps vbi agit ꝓpheta de penis inimicoꝝ chriſti. vt ſupra egit de laudibus ipſius: ⁊ loquit̃ ad chriſtum. Q. et qr talis es.o rex chriſte. manus tua.i. poteſtas tua iueniat̃ cu₃ ad iudiciũ veneris. oĩbus ini.tu. quia eam in hũilitate tua nõ cognouerũt. et dext. tua.i.claritas qua regnas ad dexteram patris.iueniat. puniẽdos in die iudicij. oẽs qui te ode.quia ipſi nũc non iuenerunt eam. vel ad patrẽ loquit̃. ⁊ accipit partim de preſenti in bono.partim de futuro i malo.et dicit manũ et dexterã filium. Q. qr rex talis ẽ o pater manus tua.i. filius tuus:iue.p fidẽ.oĩbus ini.tu.vt credant et ſi cui nõ iuenit̃.dext.t.i.ipſe filius iueniat.i die iudicij oẽs qui te ode.puniendos.et ſic erit. Quia.

Pones eos ut clibanũ ignis in tempore uultus tui: dñs in ira tua cõturbabis eos: ⁊ deuorabit eos ignis.

Pones eos vt cli.ignis.i.ardentes intus in ꝯſcientia ipietatis ſue.et hoc in temp. vult.tu.i.in tempe manifeſtationis tue. Deinde pſonã mutãs oſtendit illos etiã exterius cruciãdos.ſubdens dñs in. ⁊c. Q.ignis ꝯſcie itus cruciabit eos.et preterea.dñs in ira ſ.i.i iudicio futuro.vbi iraſci mal' videbit̃.ꝯturb.e.cũ dicet. Ite maledicti in igñ.et̃.et mox deuo.e.igñ. infernalis vbi erit fletus et ſtridor dentiũ Ordo damnationis oſtẽditur. quia pius accuſationẽ ꝯſcie cõturbati vindicta dei deuorabũtur eterno igne. Unde ꝓpheta ſophonyas ait. A pma porta erit clamor et a ſcđa vlulatus. Q.eni due porte ſunt viſus et auditus. A pma ergo porta que eſt viſus erit clamor cum impij viderint omnia mala ſua: cõſcientijs ꝓprijs eos accuſantibus.vnde. Ecce homo: et oĩa opera eius corã eo. A ſecunda vero porta.i.ab auditu erit vlulatus.i.dolor vehemens cũ in vltimo hanc damnationis ſententiã audierint.ſ. Ite maledicti.et c.

Fructum eoꝝ de terra perdes ⁊ ſemen eoꝝ a filiis hominũ.

Fructum eoꝝ.quia de ter.eſt.i.terrenus de terra viuentium.perdes.i.nõ erit eis fructus beatitudinis in terra viuentiu₃ quia terrena amauerunt. et ſemen eorũ. i.opera vel illos quos ſeduxerunt.pdes a fili.ho.i. non deputabis iter heredes regni.hec autẽ pena ideo erit illis.

Quoniam declinauerunt i te mala: cogitauerũt conſilia q̃ ñ potuerũt ſtabilire. Qm̃ mala que ſibi iminere a romanis te regnãte puta-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

bant:decli.i.retorſerūt i te occidēdū. vl
mala que i eis erāt:decli.i te.i. impoſue
rūt tibi dicētes. Demoniū hēs et huiuſ
modi:et co.ſi.hoc ſcꝫ Expedit vt vnuſ
moriat̃,p populo et ne mund⁹ poſt euꝫ
abiret:que tamen oīa ꝑierunt. vnde ſb
dit:que nō po.ſta. iuxta volūtatem ſuā
i neſcientes quid dicerēt. veꝝ quidē dice
bāt:ſed non intelligebant.

**Qm̄ pōes eos dorſū:i reliqui
is tuis ꝑpabis uultum eoꝝ.**

Qm̄ pones. Poſtq̄ꝫ dixit de pena eorū
futura:dicit de pn̄ti:que eſt cauſa futu
re. Q.iō hec eis erūt i fuꝰo: Qm̄ in pn̄ti
pones eos dorſ ū t.ordinabis eos in hiſ
excecatis:a quib⁹ poſtpoſitis et cōtentis
auerteris.et i reli.tu.i.i his que relinq̄s
et reꝑbas id ē i cupiditatib⁹ regni t̃reni
q̄s nō amas:prepa.tibi ad paſſionē vul
tū.i.ipudentiā eoꝝ:dum,ꝑpter retinēdi
regni cupiditatē chriſtum occiderūt: qd̄
patient̃ ſuſtinuit,p ſalute nr̄a vl̄ diſpoſi
tū erat. vel ita. Qm̄ pones.q̄ qꝛ hoc iu
dei faciūt:po.eos dor.i.r̃pelles eos a te
et Qm̄ pones eos dor.i.qꝛ hi repellent̃
a te:i reli.tuis.i.i his quos tibi relinq̄s
de gētib⁹ aſſumēdos:preꝑabis vul.i.co
gnitōꝫ tui.vultū dico eoꝝ.i.qui deberꝫ
eſſe eoꝝ:quia eis credita fuerūt eloq̄a le
gis et ꝑphetaꝝ et ad eos venit chriſtus
vel dorſū ſūt iudei qui t̃rena nō celeſtia
cōtemplant̃.et eſt iō hoc eis in fuꝰo.qm̄
po.eos dor.i.ꝑmittes eos curuari vſq̄ꝫ
ad terrena que retro ſūt:et vultū e⁹ i.ma
lā intentōēꝫ eoꝝ preꝑa.i re.tu.i. paras
ad paſſionē tuā:vt cū putarēt occidere:
ſalus mūdi fieret. Parauit ergo chriſt⁹
intentōēꝫ eoꝝ bonū de ea diſponendo

**Exaltare dn̄e i uirtute tua:cāta
bim⁹ et pſallem⁹ uirtutes tuaſ**

Exaltare dn̄e. Hec ē ꝯcluſio pſalmi.q. il
li ita cogitauerūt:ſꝫ tu dn̄e quē hūilem
nō ꝯgnouerūt.exalta.i.i gl̄a reſurge: et
hoc i v̓tu.t hūilitatis quā ifirmitatē pu
tauerūt:et nos cā.et pſal.v̓tutes t.i. coꝛ
de et oꝑe celebrabimus: et nota faciem⁹
mirabilia tua. XXI

**In finē ps dd̄ ,p aſſūptōe uel
ſuſceptōe matutina:ſeu ,p cer
ua matutina.**

In fi.ps dd̄ ,p aſſū.vl̄ ſuſ. ma.
ſeu,p cerua ma. Ps iſte ꝑmus
eoꝝ ē qui ꝑncipalr̃ et late agūt
de chriſti paſſiōe:et cū iſte ps ſufficeret i
teſtimoniū dn̄ice paſſiōis ne q̄ ſit alicui
excuſatō:ne qua ābiguitas ſequāt̃ et alij
q̄ttuoꝛ de eadeꝫ re a ꝑte ſcpti.ſcꝫ t̃ceſim⁹
quart⁹ ⁊ q̄nq̄geſim⁹ q̄rt⁹ ſexageſim⁹ octa
u⁹ et cēteſim⁹ octau⁹ quoꝝ oīm tal̓ ē for
ma:qꝛ a gemitu et ab orōē icipiūt:⁊ i ſa
lute hoīm t̃minā̃t:ne audita paſſione fi
deles deſꝑēt:ſꝫ ex ea v̓aꝫ ſalutē eē credāt
In titl̓o tn̄ nō fit mētio de paſſiōe ſꝫ d re
ſurrectōe cū ait,p aſſū.l̓ ſu.ma. Sꝫ ꝑ id
qd̄ ſeq̄t̃.i.ꝑ aſſūptōem notat̃ qd̄ ,pcedit
id ē paſſio. vt cū dicit̃ aliq̄s mānumiſſus
intell̓r fuiſſe ſeru⁹.ita etiā cū dr̄ chriſt⁹ r̃
ſurrexiſſe itelligit̃ mortu⁹ fuiſſe. Aſſūptō
aūt vel ſuſceptō matutina dr̄ reſurrectō
chriſti que mane facta eſt cū adhuc tene
bre eēnt: quādo hūana natura i glāꝫ aſ
ſūpta ē.et hoc dicitur a ſimilitudine ſo
lis:qui paulatim aſcendendo aſſumitur
donec vbiq̄ꝫ clareſcat. Sic chriſt⁹ d paſ
ſione ad reſurrectionem inde in celum
ad dexteram patris aſcendit. vnde miſ
ſo in apoſtolos ſpiritusſancto mundum
fidei radijs illuſtrauit. Et quia hic pꝛici
paliter agitur de paſſione:i qua chriſt⁹
orauit,p reſurrectōe bn̄ non de aſſūptio
ne ſed,p aſſūptōne dicit. Et eſt ſēſus titl̓i
talis. Ps iſte tendens in finem. id eſt in
chriſtū.de cui⁹ paſſione agit ē dd̄.i.chri
ſti q̄ hic loq̄t̃ i ꝑſōa ſua vl̓ ꝑ ꝑſōa vetiſ
hoīs.i.eccl̓e:que vetus eſt in culpa et in
pena. Vetuſtas nanq̄ꝫ nr̄a in duob⁹ cōſi
ſtit:i pena.ſ.et in culpa.que duo chriſt⁹
i nobis conſumpſit per ſuam ſimplā ve
tuſtatē. vnde et vna die et duab⁹ noctil
b⁹ i ſepulchro iacuit:ſignificās ſe ſimpi
ci ſua vetuſtate noſtrā gēminā ꝯſumere
Nā vt ait apoſtolus. vet⁹ hō noſter cō
fix⁹ ē cruci cū illo. vn̄ oſee ꝑpheta. Ero
mors tua o mors et c.chriſti dico oran

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis ꝓ aſſūp. ma. l. agētis de paſſiōe. vbi oꝛat ꝓ reſurrectiōe mane facta. hic ergo oꝛatur aſſumptio chꝛiſti. i. reſurrectio ꝓ q̄ premittit paſſio. ita expꝛeſſe expoſita. Q. ſit hyſtoꝛia euāgelica: non ꝓphetia. Et merito ita diligent narrat: quia ipſa paſſio ſalus eſt mūdi. Alij autē habēt ꝓ cerua ma. qḋ idē eſt ſm aliā ſimilitudinē. Cerua enī eſt hūana chꝛiſti natura que lutum ⁊ ſpinas. ſ. peccatoꝝ trāſilijt vel trāſiliuit. ⁊ mane in gloꝛiā reſurrectiōis q̄ſi in altum eſt aſſumpta. ¶ Intentione monet nos compati chꝛiſto: vt cōregnemus. Modus triptitus eſt pſal. Pꝛimo premittit ꝯqueſtio de derelictiōe: necnō ⁊ oꝛatio ſicut in oībus pſalmis de paſſione. Scḋo deſcribit paſſio: vbi ⁊ oꝛat reſurrectio. ibi Circūde. ⁊c. Tercio fructus ⁊ vtilitas paſſionis oſtenditur ibi. Narrabo. ⁊c. chꝛiſt⁹ ergo ſub pſona veteris hoīs pene et culpe expoſiti clamat.

Deus deus meus reſpice ī me: quare me dereliquiſti lōge a ſalute mea: verba delictoꝛum meoꝝ.

Deus deus me⁹. De⁹ geminat ex affectu: vel deus omniū per potentiā creationis. Qui es deus meus ꝓpꝛie per cultum. reſpice ī me. hoc nō ē in hebꝛeo: ſed additum eſt a ſeptuaginta intꝑpꝛetib⁹. magis ſenſum q̄ꝫ verba ſequētib⁹. reſpice dico: ⁊ neceſſe eſt. qꝛ dereli. m. i. pene ⁊ culpe me expoſuiſti. ⁊ hoc q̄re: Secūdū hebꝛeum ita iunge litterā. Deus deus me⁹ q̄re dereli. me. Mirū eſt quomodo chꝛiſtus dicit. dereli. me. cum ⁊ deus eſſet cū eo. Non enim dereliquerat illum deus: cum eſſet verbum dei deus. ſed ꝓ nobis hoc dicit: qui in eo ſumus vnum vt mēbꝛa: ⁊ ſumus coꝛpus eius. Coꝛpus enim chꝛiſti eſt eccleſia ꝓ q̄ hoc dicit: ꝑ qua ⁊ verbum caro factum eſt: ⁊ habitauit in nobis. ſequit. longe. hic eſt ſolutio. Q. ecce. queritur ideo. ſ. quia longe es a ſa. me. ſ. mei veteris hominis: quia longe eſt a peccatoꝛibus ſalus. Et hec verba. ſ. dereli. me. ⁊ longe. et quare non ſunt iuſticie: ſed delic. me. i. oſtendunt me non eſſe iuſtum: ſed peccatoꝛem. vel ſub vna diſtinctione. lon. a ſa. me. ſunt verba deli. m. i. verba mea dicit chꝛiſtus in pſona veteris hoīs: que ſtulta ſunt ⁊ delicta ſūt cauſa. quare. tu lōge es a ſalute mea.

Deus meus clamabo ꝑ diez et non exaudies: ⁊ nocte: ⁊ nō ad inſipientiam mihi.

Deus meus clamabo. Item hic chꝛiſtus ex pſona veteris hoīs. Q. ita lōge ſunt a ſalute ꝙ clama. ad te. o tu qui es de⁹ meus ꝑ diem. i. in ꝓſperis vt nō abeant. et nocte. i. ī tribulatiōe vt abeat. et nō exau. me clamātē ſic. qꝛ v̄bis delictoꝝ clamo. Q̄uo hic dicit qui pctm̄ non fecit: nec īuentus ē dolus ī oꝛe ei⁹. Sed de nobis coꝛpe ſuo dixit hoc. ſ. de me: de te: de illo. Coꝛpis enī ſui. i. eccl'ie gerebat pſonā ſicut ⁊ alibi cū dixit: tranſeat a me calix iſte ꝓ nobis loquit. niſi foꝛte putat timuiſſe moꝛi. i. timoꝛe moꝛtis ſue illud dixiſſe. Sed non vere timebat dn̄s pati. tercia die reſurrecturus cū arderet paulus diſſolui ⁊ eſſe cū chꝛiſto. Non eſt enī foꝛtioꝛ miles q̄ꝫ impatoꝛ. Sufficit ſeruo vt ſit ſicut dn̄s eius. Miles ergo coꝛonādus gaudet moꝛi: ⁊ dn̄s coꝛonaturus timet moꝛtē. Sꝫ īfirmitatē nr̄aꝫ tꝑꝛeſentāſ ꝓ ſuis infirmis qui timēt mori hec dixit illoꝝ vox erat: ſicut ⁊ hic vox mēbꝛoꝝ ē ñ capitis. clamabo ꝑ di. ⁊ no. ⁊ nō exau. Multi enī clamāt ī tribulatiōe ⁊ nō exaudiunt. Sed aīaduertēduꝫ ē diligent ꝙ Aug⁹. hic videt dicere. Chꝛiſtū nō veraꝫ triſticiā vl' timoꝛē hūiſſe: cū idē alibi dicat. Chꝛiſtū ſic verā triſticiā vl' timoꝛem aſſūpſiſſe: vt verā carnē. Et euāgl'm quoq̄ꝫ dicit. Cepit iheſus pauere ⁊ tedere. Diſtinguat ergo lectoꝛ q̄uo vtꝛūq̄ꝫ dictū ſit ⁊ vtꝛūq̄ꝫ v̄m eē ītelligat. v̄e enī moꝛtē ñ timuit. i. ncc̄itate ꝯditōis illi ōfectui ñ ſubiacuit: qꝛ ſī vicio ⁊ pctō fuit: ⁊ tñ veruꝫ timoꝛē ⁊ triſticiā ī ſe ſuſcepit. q̄uo verā cānē: ſꝫ ſola volūtate miſeratōis. nō ncc̄itate ſue cōditiōis. v̄m itaq̄ꝫ timoꝛē moꝛtis hn̄s illō dixit trāſeat a me calix iſte: ſꝫ ma

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

xime ꝓ infirmis mēbris. Jta et hic ex mē
broꝝ ꝑſona. dicit ſe nō exaudiendū. ſed
hoc: ad ſalutē. non ad inſipientiam eſt:
vnde ſubdit. et nō ad inſip. mihi. C. cla
maui in proſperis et aduerſis. ⁊ nō ſum
exauditus. ⁊ de vtroqꝫ nō eſt mihi ad in
ſip. ſed ad ſapiam̄ ſ. vt ſapiam q̄d clamā
dum ſit. et quō: ſ. nō verbis delictoꝝ. et
ex deſiderio tp̄alis vite. ſed verbis con-
uerſionis ad te. ꝓ vita eterna. Per hoc
ergo intelligo q̄d nō audit deus ad vo-
lūtatem ſed ad ſalutem. ſicut medicus n̄
agit ad voluntatē egri. ſed ad ſanitatem
ſequitur.

Tu autem i ſācto habitas laus iſrahel. in te ſperauerunt pa-tres noſtri. ſperauerunt et libe raſti.

Tu aūt in ſancto. ha. C. clamabo ad te.
et nocte. et die. nec exaudior. quare autē
hoc fiat: tui intelligūt. q꜡ tu autē. ha. in
ſcō. i. in ſanctificatis a te. et idō non au
dis verba delictoꝝ. ſed clamātes verbis
vite eterne. ſ. quos facis itelligere: quod
ad ſalutem ſanctos interdum nō audis
vt paulum. et ad damnatōnem. malos
aliquando audis. vt feciſti demonibus
ꝯcedens intrare porcos. vel tentare iob.
tu dico: qui es. laus iſrahel. i. videntis
te. non eius qui ſe uoluit abſcondere a ꝯ
ſpectu tuo ſacto ſequit̄. Jn te ſpa. ⁊c. Lo
quitur adhuc chriſtus ex perſona vete-
ris hoīs. C. d. me non audiſti. ſed prece
dentes patres audiſti et liberaſti. Qua-
re ergo non audis et me? vel nos? C. mi
rum eſt. et hoc eſt quod ait. Jn te ſpaue-
runt. patres noſtri. antiqui. ſ. iuſti ſpe-
rauerunt. C. ex ſpe eſt liberatio. et libe-
raſti eos. vt populum iſrael de egypto
et de camino. tres pueros. et danielem.
de lacu leonum. et ſuſannam de falſo cri
mine. et huiuſmodi. Quare ergo ſimili-
ter et nos non liberas? Sciant omēs ad
chriſtū venientes. hoc ideo fieri. q꜡ in tri
bulatōe chriſtian⁹ ꝓbat̄. ſi nō derelinq̄t
deū ſuū. Fornax eñ paleas in cinerē vtit̄
auro ſordes tollit. Jta illi in q̄bus habi
tat deus. in tribulatōe meliores fiūt tan
q̄ꝫ auꝝ ꝓbati. Nouit ergo q̄d agat: qui
nos fecit. Nouit et reficere nos bon⁹ ſtru
ctor: q̄ edificat domū. et ſi quid ceciderit
nouit reſartire. Sequitur:

Ad te clamauerunt et ſalui fac ti ſunt. in te ſperauerunt et nō ſunt confuſi.

Ad te etiā clama. Nō vtiqꝫ v̄bis delicto
rū. a q̄bus lōge ē ſalus. et ſal. f. ſ. ſtatim.
n̄ dico in futuro. et repetit in te ſpa. At
tēde q̄d magn⁹ decor ē locutōis. dū iterat
in te. ſpa. et n̄. ſ. ꝯfu. de premio. q꜡ n̄ in
ſe ſibi ſpes fuit. ſed in te:

Ego autem ſum uermis et non homo. obprobrium hominū et abiectio plebis.

Ego aūt ſū. v̄. huculqꝫ locut⁹ ē chriſt⁹ in
ꝑſona veteris hoīs hic iā ꝓp̄e chriſt⁹ in
ſua ꝑſona loquit̄. q. p̄res liberaſti. ⁊ n̄ ec
clāꝫ. q̄d miꝝ ē. et n̄ tm̄ hoc ē mi ꝝ. ſꝫ etiaꝫ
q̄d de me feciſti: me ei q̄ maior ſū oībus:
abiectōrē alijs feciſti. Excellentiā ſuā no-
tat: cū ait. Ego ſū v̄mis et n̄ hō. Abiectōꝫ
cū dicit. ob ꝓbriū. ho. et hoc ē. Ego aūt
ſū v̄. q꜡ ſi virili ſemie nat⁹ ſū ō v̄gie. vt
eſſem vltra hoīes in hoīe. vn̄ ſbdit. ⁊ nō
homo. tm̄: q꜡ etiaꝫ et deus ſum. Jdeo cū
dixiſſet ſum vermis. addit. et n̄ homo.
vt diſt incōeꝫ notaret. quia ē et homo v̄
meis. vt adam qui non de ſemine viri fu
it. et homo tantum. ſed chriſt us et ver-
mis. et non homo. quia erat verbū a p̄n
cipio et apud deum. Uel non homo. i.
peccator. ſed ſine peccato. et cuꝫ ſum tal̄
et tantus. ego qui maior ſum omnibus
cum eſſem in hac dignitate. etiam factus
ſum ob ꝓbriū. ho. in ſputis et colaphis
et ſpinis. et a biectō ple. dū ꝓ eo elegeſt
barraban. Ecce q̄nta patit̄ chriſtus. cum
p̄res fuerūt liberati. Jdeo vero ō ſe abie
cta dic̄. vt vl̄ ſic ſupbia hoīs deū hūilem
imitetur. vel in ꝑſona chriſti oīa ſupiora
poſſunt accipi. q̄ veram hūanitatis na-
turā expri mens ait. Deus deus meus.
hec ſunt verba que clamauit in cruce pē

dens. Hely. Hely. quare me dereliqui.
Hoc eſt quod ibi dixit. Lamazabathani
Quãdo vero hec dixit ĩ cruce: pſalmũ
iſtum de ſe ſcriptum indicauit. Longe a
ſalute. quaſi. ecce. quare: quia verba. i.
poſtulatio delictoꝝ m. i. mẽbrorum me-
orũ delicta: poſtulantia mortem meam
ſine qua non eſt ſalus: ſunt. longe a ſalu
te mea. corporali. i. ſũt cauſa quare pa-
tior: quia ſic. i. per paſſionem ſunt tollẽ
da delicta meorũ. Et nota: quia noſtra
delicta dicit ſua. ſua ea fecit: non ad ha-
bendum: ſed ad delendū: vt ſuam iuſti
ciam faceret noſtram. Ita longe ſunt:
quod clamabo ad te q2 tu es deus meus
per diem. quia nulle in eo tenebre erãt.
Et nocte. i. in tribulatione in qua clamã
tes ſolent exaudiri: ⁊ tamen non exaudi
m. quin ſinas crucifigi. Non enim audi
tus eſt chriſtus ad ſalutem corporalem.
Attende diligenẽ ꝙ dicit hic chriſtũ nõ
fuiſſe exauditũ. cui cõcordat illud qd̃ in
euãgelio ipſe chriſtꝰ dicit. Trãſeat a me
ſi fieri põt. ca. iſte. Verũtñ nõ fiat vo.
me. ſed tua. Ex his enĩ videẽ chriſtus pe
tiſſe: ⁊ voluiſſe qd̃ nõ obtinuit. Sꝫ his
cõtraria videtur: que in alio pſalmo di-
cunẽ. Deſideriũ cor eius tribu. ei. ⁊ vol.
la. e. nõ. frau. e. et alibi. Impleat. do. o.
pe. t. Sciendũ igitur iuxta duas natu-
ras diuerſas fuiſſe volũtates in chriſto
Aliud enim volebat voluntate diuini-
tatis: cui per omnia rationis affectus
concordabat. Aliud affectu ſenſualita-
tis. Voluntate nãqꝫ diuinitatis ⁊ rati-
onis volebat mori pro ſalute hominis
Affectu ſenſualitatis nolebat. vtrũqꝫ tñ
bonum erat: ſed alterũ melius ſcilicꝫ vt
moreretur. Ideoqꝫ illud affectui manci-
pauit: nec tamẽ dicendum eſt in chriſto
concupiſcere ſpiritum contra carnẽ: vł
carnem contra ſpiritū: ſiue contra deũ
quia voluntas dei erat: vt ſecundũ car-
nẽ illud vellet ac peteret: vt veritas hu-
manitatis in eo exprimereẽ. Hoc ergo
attendentes: dicimus chriſtum aliquid
voluiſſe: et petiſſe iuxta affectum carnis
quod nõ obtinuit: quia nec ſecundum
voluntatem diuinitatis: et rationis id
obtinere voluit. Quare ergo petijt vt ti
bi formam in tribulatione clamandi ad
dominum daret: et tuam diuine ſubij-
ciendi voluntatem. Quecũqꝫ enim ſm̃
diuinitatem: et rationem facere voluit
facta ſũt. Quia ergo hic ſecũdũ affectũ
ſenſualitatis ꝓ tẽporali ſalute clamauit
quam non obtiuuit. Bene ait. Clamabo
per diẽ et noctẽ: et nõ exaudi. et hoc nõ
erit ad inſip̄. m. Sed vt ſapienẽ meo ſan
guine genus humanū libereẽ. Nullus
enim fuit cõuenientior modus noſtre re
demptionis: vt homo qui per ſuperbiã
cecidit: per humilitatem reſurgat. Se-
quitur. Tu autẽ. Q. dico non exaudies:
ſed quãuis non audis: tamen Tu habi-
tas in me ſancto: q2 deus erat in chriſto
mundũ ſibi reconcilians. Tu dico laus
iſrael. i. qui laudas te videntem. In te
ſperauerunt. Quaſi dice. In me ſancto
habitas: et ita mirum: quia patres libe-
raſti antiquos: me autẽ nõ. ſed ſum ver
mis et obprobrium: et hoc eſt quod ait.
In te ſpera. dicit chriſtus: patres noſtri
qui minores fuerũt qꝫ ego: qui fuerunt
patres mei: ſm̃ carnem ſperauerũt et li-
beraſti eos. hoc nõ mutatur. Ad te cla.
et ſal. fa. ſ. in te ſper. et non ſunt cõfuſi.
Hoc ſicut prius intellige. Ego autẽ ſum
vermis ⁊ non homo. Q. illos liberaſti.
Ego autẽ ſum ver. et nõ homo. i. ita vi-
liẽ conculcatus: acſi eſſem vermis et nõ
homo. Vel ego ſum vermis: quia mor-
talis: et de carne ſine coitu et cõcupiſcẽ-
cia natus. vt vermis ð terra: et humilis
⁊ vilis ac ſilentio repens: et tamen non
ſum homo tantũ: quia etiã deus ⁊ ſum
obprobriũ homi. et abiectio ple. et hoc
non mutatur.

Omnes uidentes me deriſerũt me locuti ſunt labiis ⁊ moue- runt caput.

Omnes mali ſcilicet videntes me. hu-
iuſmodi. deriſerunt me: et locuti labijs
non in mente tantum dicentes. Si fi-
lius dei eſt deſcendat de cruce: et credi-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

mus ei: et mo. ca. irridentes. vel quaſi minantes nõ iudicio agentes. et hyronice dicentes.

Sperauit in dñõ eripiat eum ſaluũ faciat eum qm̃ vult eum.

Spera. in do. vt ait eripiat eũ de manibus nr̃is. vel ſi nõ eripit: ſal. fa. i. reſuſcitet eũ qm̃ vult eũ vt ait. Hec ẽ hyronia iudeoꝝ. Ecce quaſi hiſtorialis narratio non prophetia. ne qua ſit excuſatio. ne qua ambiguitas.

Qm̃ tu es qui extraxiſti me de ventre: ſpes mea ab uberibus matris mee: in te ꝓiectus ſum ex utero.

Qm̃ tu es. Cauſa zop ꝓbrioꝝ hic oñdit. q. ideo hec dicunt. Qm̃ tu es qui extra. me de ven. i. qꝛ hõ factus ſũ tui opatione. Nã in verbũ quod ẽ deus in ṗncipio apud deũ talia nõ dicerent. verbũ eñ illud ꝑ quod facta ſunt oĩa nõ extractũ eſt de ventre. niſi qꝛ verbum caro factũ eſt. et tu es ſpes mea vel deus meus. alia lr̃a. et hoc ab vberibus mat. mee. i. ſꝫm humanitatẽ ſꝫm quã ſuxit vbera mr̃is. ab vberibꝰ ergo ẽ ſpes et deus meus. qꝛ añ ſecula es pater meus ſꝫm diuinitatẽ. et in te ꝓie. vel iactatus ſum ex vtero mr̃is. vt tu ſolus eſſes ſpes mihi. qui iã hõ. iã infirmus ſũ. Et.

De vẽtre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me.

Tu es deus me. de ven. ma. mee. i. ſꝫm id qđ de mr̃e habeo. nõ ſꝫm id qđ de te habeo. Nã de te es pater meus. ſed de mr̃e es deus meus. i. creatoꝛ. ſꝫm ꝙ hõ ſum: ſed ſꝫm qđ ſũ deus a te ſũ genitus: et iđ ne diſceſ. a me. vel ita et mutaꝛ oꝛdo lr̃e ſic. ipſi ita mihi faciũt. ſed tu ne diſ. a me qꝛ iã cepiſti mecũ eſſe: et hoc ẽ quod ait. Qm̃ tu es qui extra. me de vte. ma. mee nõ vir. qꝛ tua virtute. nõ ope viri clauſo vtero natus ſum. hoc dicit ne dubitetur virginis partus. virtute eñ dei totũ factũ eſt: et tu es ſpes mea ab vbe. matris mee. vñ humanitas in chꝛiſto et magna ꝑfectio hic notaꝛ. Ab vbere eñ fecit quod vix facit aliquis iã maturus. et in te ꝓiectus. ſ. ex vtero nõ in peccato hominis. Alij eñ in peccato ade ꝓijciunꝛ ex quo rei ſunt. ego vero ꝓiectus ſũ in te vt in te ſolo ſperarẽ. et nõ tm̃ ab vberibus es ſpes mea: ſed etiã tu es deus meꝰ de ven. ma. mee. q. nec ꝯceptio ſine deo facta eſt: nõ in peccato ꝯceptus ſũ vt hõ alius. ſed de ſpũ ꝯceptus ſũ et natus vñ angelus ad mariã ait. Spũſſanctus ſuꝑueniet in te. et virtus altiſ. obumbꝛa. t. vel ita. Qm̃ tu es. Et legiꝛ allegoꝛice vbi ꝑ mr̃em intelligiꝛ ſynagoga. q. ideo mihi hoc faciũt. Qm̃ tu es qui extra. me de ven. Nõ ſolũ de illo virginali ventre. que lex naſcendi eſt oĩbus ſed et de tenebꝛis ſynagoge quibus obtegiꝛ et nõduꝫ in lucẽ chꝛiſti natus eſt. quiſquis in carnalibus obſeruationibus ſabbati et circũciſionis ceteroꝛũqꝫ ꝯſidit. ⁊ tu es ſpes mea vel de. me. ab vte. ma. mee. non ex quo vberibus virginis lactari cepi qꝛ ⁊ añ: ſed ab vberibus ſynagoge. a quibus ſicut de vẽtre vt dixi extraxiſti me. ne ſꝫm carnalẽ ꝯſuetudinẽ ſuggerẽ. et in te ꝓie. ſum ex vtero ſynagoge. cuius vterus. i. Scribe et Phariſei me non pertulit: ſed iactauit: nec fecit eius venter. vt ſicut ꝑuulus eſſem tui oblitus. ſed tu es. i. fuiſti deus me. de vtero ma. mee ſynagoge. ergo ne diſceſ. a me. Terminat cõqueſtionẽ in oꝛatione: et cauſã ſuppoñt.

Qm̃ tribulatio ꝓxima eſt: qm̃ non eſt qui adiuuet.

Qm̃ tribula. ꝓx. eſt in coꝛꝑe meo. vel ꝓxima ſꝫm tempus. qꝛ iminet. et itẽ: ideo: qm̃ nõ eſt alius qui adiuuet. Quis eñ adiuuet niſi tu adiuues?

Circũdederũt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.

Circũdede. me. Secũda ꝑs vbi deſcribitur Chꝛiſti paſſio quã terminat oꝛo: ad ꝯuincendos iudeos refert futura quaſi pꝛeterita. q. tribulatio ꝓxi. ẽ. nã cir. me. ꝯſilijs vel cũ gladijs et fuſtibꝰ vi. mľ. i. multitudo luxuriantis ppľi qui erãt ſine iugo dei ⁊ tau. pi. i. ṗncipes ſcribꝛ ⁊ ꝑi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

guedine ferociores obſede. me a ſimili. q̄
ſi caſtꝝ ne euaderē. Et:

Aperuerunt ſuper me os ſuū: ſicut leo rapiens et rugiens

Aperuerunt os ſuū vt fere volentes me
deglutire os ſuū ſcʒ non a ſapientia dei
ſed ſua cogitatione ſcelerata reſeratū ip-
ſi dico exiſtentes ſicut leo rapi. in com-
prehenſione et rugi. qn̄ dixerunt crucifi
ge crucifige. fuit em̄ quaſi leonis rapina
qn̄ apprehenſus ſum, et rugitus. qn̄: cū
clamauerūt crucifigat. Confer verba et
redde ſingula ſingulis vt leo ra. circun-
dede: vt rugiens os aperuerunt.

Sicut aqua effuſus ſum: et diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Sicut aqua. Q. obſederunt et circunde
derūt me et etiā occiderunt me: et tā vilit
qd̄ effuſū ſic aq̄. i. occiſus ſū ab eis ita vi
liter vt aqua effundit. Nō ſine cā aque
effuſione vtit in compatione ſue mortis
Aqua em̄ qn̄ effundit tria facit ſcʒ ablu
it et irrigat terrā et lapſum facit pedib9.
Ita effuſo Chriſto ablute ſunt viciorꝝ ſor
des et ad germinandū rigate ſunt virtu
tibus mentes. et etiā lapſi ſunt pſecuto-
res: qꝛ ꝓ peccato necis Chriſti interius
exteriuſqʒ puniti ſunt iudei. et pre timo-
re paſſionis diſper. ſunt om. oſſa mea. i.
diſperſi ſunt diſcipuli mei qui erant fu-
turi. firmamenta corpis mei. i. eccleſie:
qꝛ relicto eo fugierūt. Vn̄ alibi. Elonga-
ſti a me aicū ꝛc: et iō diſcipl'i fugierūt. qꝛ

Factum eſt cor meum tanquā cera liqueſcens. in medio uentris mei.

Cor meū fa. eſt tanq̄ʒ ce. li. in
me. ven. mei. i. doctrina mea qua eos ↄ-
firmaueram admota paſſione: quaſi ig-
ne euanuit et infirmis excidit qui ꝑ ven-
trem ſignificant. Et etiā ideo qꝛ.

Aruit tanquā teſta uirtus mea et lingua mea adheſit faucibus meis: et in puluerem mortis deduxiſti me.

Virtus mea ꝓus
ꝓbata miraculis aruit. i. viluit tanquā
teſta que eſt quiddā viliſſimū. Aruit vir
tus ideo et. i. quia lin. mea adhe. fau. me
is. i. non reſpondi ei verbū. Vn̄ tanquā
ouis ad occiſionē ductus eſt: ⁊ tanq̄ʒ ag
nus coraʒ tondente ſe obmutuit: et ideo
etiā aruit quia deduxiſti me ſm̄ opinio
nē iudeorꝝ in pul. mor. ſcʒ in queʒ redi-
gunt mortui: et hoc totum inde ꝓceſſit.
Qm̄ circūdederūt me ꝛc. ¶ Vel ita ab il
lo loco. Sicut aqua effuſa ſunt. alia lit.
Et notat hic magnū ſacramentū dū ait.
Sicut aqua ſcʒ abſolutio peccatorꝝ: et
hec facta eſt quia apoſtoli ꝑ mundū di-
ſperſi ſūt ad predicandū qui intelligun
tur ꝑ oſſa: qui etiā ⁊ ipſi effuſi dicunt vt
aqua abluens et rigans. Q. circundede.
me et etiā occiderūt: et me paſſo oīa oſ-
ſa mea. i. firmi mei Apoſtoli diſperſa
ſunt. i. miſſi ſunt ad predicandū. vbiqʒ
a dn̄o dicente illis. Ecce ego mitto vos
ſicut oues in me. lu. et illa oſſa effuſa ſūt
ſicut aqua: qꝛ apoſtoli abluerūt ſordes
viciorꝝ et rigauerūt mentes: vt aqua ab
luit et rigat et ꝑ eos cor meū fac. eſt tan.
ce. li. i. ſecretū ſcp̄ture elicuit. Quia ſcp̄
tura. i. ſapientia ⁊ volūtas Chriſti que
erat in ſcripturis clauſa crucifixo dn̄o li
quefacta eſt vt cera. adeo vt omnes infir
mi intelligerent. Unde ſubdit: in medio
ventris mei. ¶ Venter qui mollis eſt
pars corpis: infirmos in eccleſia ſignifi-
cat. Quibus etiā manifeſtata eſt ſapien-
tia Chriſti et voluntas. Vel in medio vē
tris mei. i. in memoria eccleſie. Sicut ei
venter eſcas recipit: ita memoria rerū te
net notitias. Et bene legis myſteria cō-
pat cere: quia tūc lucem reddit cū calore
diſſoluit ita paſſionis chriſti igne admo
to ſcp̄turarū myſteria patefacta ſunt: vt
oībus in eccleſia illuceſcerent: et ꝓ eo
velum templi ſciſſum eſt a ſummo vſqʒ
deorſum: et ꝑ eandeʒ paſſionem virtus
mea aruit tanquā teſta. i. nomen meum
quod ante paſſionem ↄtemnebat: poſt
firmius honorat. et ideo nō ait tanquaʒ
fenū: ſed tanq̄ʒ teſta quia vt teſta igni fit
firmior: ita virtus chriſti igne paſſioīs
q̄ſi induruit ⁊ ſolidata ē ⁊ li. me. i. predi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

catores mei. adhe. fau. meis. i. verbis me
is intenderũt: vt de interioribus meis
capent ſapiam. vel lin. mea adhe. fau. me
is. i. apli p quos locuturus erã: ſerua-
uerũt precepta mea apud ſe: et p eos de
dux. m. in pul. mor. i. in ipſos quos p
ijcit vetus a facie terre morti deſtinatos
dedu. me. i. in cognitionẽ qui erant pul
uis mortis duct⁹ ſũ p aploꝝ predicatoꝝ
Sequit.

Qm̃ circũdederunt me canes multi: ꝯſiliũ malignantiũ obſedit me. Qm̃ circũde. q. effuſus ſum. et
hoc ideo. Qm̃ circũde. me ca. multi. ſcʒ
iudei. nõ p veritate: ſed p ꝯſuetudine
latrantes et mordentes vt canes ꝯſuetu-
dinẽ ſecunt. et ꝯſil. vel ꝯcil. alia lra. ma
lig. i. iudeoꝝ mala cogitantiũ: vt. ſ. do
lo tenerent eũ et occiderent. obſed. me in
paſſione. in quo ſpiritalis ciuitas hi-
rlm obſidet. vel ꝯcil. mali. i. gentiliũ ob
ſedit me. Sequit.

Foderũt man⁹ meas et pedes meos: dinumerauerũt oia oſſa mea. Foderũt ma. me. Ecce euangelica
narratio. hec em̃ in euangelio legunt.
Foderũt clauis gentiles milites ma. m.
et pe. me. Et nota ꝙ nõ dixit tranſfixerũt
vel vulnerauerũt: ſed foderũt. qꝛ ſic ter
ra foſſa fructus facit: ſic fructũ vite de-
dit chriſtus vulnerat⁹. Sequit. et dinu.
i. dinumerabilia fecerũt oia oſſa mea.
Propie deſcribit hic pena crucis. et
nõ poterat melius deſcribi corpis exten
ſio in ligno: qꝛ vt diceret: dinumeraue-
rũt oia oſſa mea. Et quãuis hec ad lram
ſane accipiant: innuit tñ foſſio manuũ:
ꝙ opibus eius nõ crediderũt. et foſſio
pedũ: ꝙ aplos lacerauerũt. ſic etiã oſſa
dinumerauerũt. i. aplos ne in maiorẽ nu
meruʒ creſcerent querebant extinguere.
vt ſcʒ pauci et numerabiles eẽnt. ⁊ ñ mõ
predicta fecerũt. ſed etiã.

Ipſi uero ꝯſiderauerũt et iſpexerũt me: diuiſerũt ſibi ueſtimẽta mea: et ſup ueſtem meã miſerunt ſortẽ. Ipſi iid iudei a ſua neqcia
nõ mutati ꝯſiderauerũt qd agebat. et
nõ intellexerũt. et inſpex. me tm̃ viderũt
vſqꝫ ad carnẽ oculi corpis. et non vſqꝫ
ad verbũ oculi cordis. vel ꝯſiderauerũt
et inſpex. i. cũ diligentia et delectatio-
ne iſpexerũt me talia pferentẽ cũ a re cru
deli oculi ſoleant auerti. Ecce qꝫ obſtina
ti erant iudei nec caſu aliquo factũ fuit.
nec tot miraculis cor eoꝝ mollitũ fuit.
et diuiſe. ſibi ve. me. ad lram. in. iiij. p-
tes. ſicut dicit Jo. euange. et ſup veſt. me.
mi. ſor. hec fuit tunica incõſutilis deſu
p ꝯtexta p totũ. Myſtice quoqꝫ hec acci
pi poſſunt. p veſtimenta em̃ chriſti ſcri-
ptura et ſacra eccleſie accipiunt. p tuni-
cã incõſutilẽ ſuper quam miſſa fuit ſors
charitas vel vnitas eccleſie intelligit. p
illos qui veſtimenta diuiſerũt: pverſo-
res ſcripturaꝝ intelligunt. Sic ergo illi
actualit veſtes diuiſerũt: ſic qui nõ ten
dũt ad vnitatẽ diuiſerũt ſibi veſti. mea:
ſpũalia ſacra et ſcpturas ſacras corrũpẽ
tes. Sacra em̃ illius et ſcpture potue-
rũt diuidi p hereſes. ſed nõ tunica deſu-
p. i. adeo p totũ ꝯtexta. hec eſt charitas
vel vnitas catholice eccleſie quaʒ nemo
poteſt diuidere. Nõ em̃ diuidit vel di-
ſcerpit charitas eccleſiaſtica: ſed ſorte et
dono dei quibuſdã puenit. Qui vero
hanc habet ſecurus ẽ: et nemo eũ a cato
lica eccleſia mouet etſi extra incipit illaʒ
hre intromittit vt ramus olyue a colũ-
ba delatus eſt ad archã. Sequit.

Tu aũt dñe ne elongaueris auxiliũ tuũ a me: ad defenſionem meam ꝯſpice. Tu aũt do. Poſt nar
rationẽ orat. q. ita ipſi. Tu aũt o do. ne
elon. a. m. vſqꝫ in cõmunẽ omniũ reſur
rectionẽ auxili. tuũ. ſed ſtatim reſuſcita
me. et ita factũ eſt: quia poſt triduũ re-
ſurrex. et ad defenſionem meam ꝯſpice.
nequid mihi noceãt.

Erue a framea deus aiam meã: et de manu canis unicam meam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Erue a framea. Q. Ne elongaueris. ſed
Erue o deus ani. meã a fra. ꝰ i. a morte.
ꝰ Framea eñ gladius eſt ꝑ quẽ mortẽ in
telligi voluit. Uel a framea. i. a lingua
diſſenſionis. vel. i. et erue vni. me. i. eccle
ſiã de ma. caꝰ. i. de poteſtate iudeoꝝ ce
co more latrantiũ ⁊ ſine diſcretione: acſi
diceret. ꝰ libera caput ⁊ corpus. Per ani
mã nanqȝ et vnicã caput et corpus acci
piť. ꝰ quod cũ ſit vnũ diuerſitatẽ reſpu
it. et ideo ꝯgrue, ꝓ vtroqȝ ꝯiũctim orat.
Uel vnica eſt anima Chriſti que ſola eſt
a peccato immunis. Et.

Salua me ex ore leonis: et a cornibus unicornium humilitatem meam. Sal. me ex ore le. ꝰ i.
diaboli. q̃ circuit tanq̃ȝ leo ru. que. quẽ
deuo. Uel de ore le. i. regni ſecularis et a
cornibus. i. a ſublimitatibus vel ſuꝑbia
vnicor. i. iudeoꝝ ſal. humi. meã. Unicor
nus eſt animal ſuꝑbiſſimũ qḋ diciť mo
ri ex indignatione ſi preter voluntatẽ ſu
am teneať. vnũ cornu habet. ꝑ hunc ſig
nificanť iudei qui bñ vnicornes dicunť
quaſi terrena tm̃ petentes. vel de cultu
dei ſingulariter ſe iactantes: vel ſingula
riter ſuꝑbientes. occiſo etiã filio poſt ſer
uos. ꝰ Sicut etiã vnicornes quicunqȝ ſu
perbi qui ſingulariter ſe erigunt et ꝯſor
tes nõ fuerũt: Et eſt a cor. vnicorꝰ. i. a ſb
limitatibus iudeoꝝ vel quorũlibet ſuꝑ
boꝝ ſingulariter ſe erigentiuȝ et ꝯſortes
non ferentiũ.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio eccleſie laudabo te. Narrabo no. tu. Tercia ps
in qua fructus paſſionis tendiť. ꝰ Hacte
nus dixit quem paſſus eſt et quid orauit
ꝰ Ecce iã quare paſſus eſt qui niſi vellet:
non patereť. ꝰ Ecce paſſionis fructus ne
de audita paſſione turbenť corda fideli
um. quaſi quis quereret ꝰ quo fructu hec
pateris. Rñ. hic fructꝰ ſequiť. ſcȝ ꝙ nar
rabo no. tu. fra. me. ꝰ i. apoſtolis meis:
qui inuicẽ ſe diligũt vt a me dilecti ſunt
et ꝑ eos laudabo te o pater ꝰ nõ in parte
ſed in me. eccle. ꝰ ꝓ qua paſſus ſum: ſed
que eſt ea: vbicunqȝ timeť deus ⁊ lauda
tur ibi eccleſia eſt ſemen Jacob. ſemen Iſ
rael eſt eccleſia. vñ ſubdit. Et o vos.

Qui timetis dominum laudate eum: uniuerſum ſemen Jacob glorificate eum. Qui ti. do.
lau. eũ non voſipſos. Timentes deũ ad
laudem vocat. ꝰ Timor eñ humanus: ñ
laudẽ ſed vituperiuȝ parit. et o vos qui
eſtis ſemen Jacob cui maior ſeruiet vni
uerſũ. i. de omni gente. i. qui eſtis popu
lus fideliũ de omni gente collectus. cui
maior populus iudaicus ſeruit glorifi
cate eũ. Quos aũt dixerit ſemen Jacob:
aperit ſubdens.

Timeat eum omne ſemen Iſrael: quoniam non ſpreuit neqȝ deſpexit depcatõnẽ pauꝑis Timeat eum omne ſemen Iſrael ꝰ. i. om
nes ad nouam vitam nati et ad viſonẽ
dei repati. ꝰ Alienus eñ neſcit timere. de
inde ſubdit cauſam quare debeant glori
ficare ſcȝ qm̃ licet eſſet altus non ſpreuit
neqȝ deſpexit humilẽ depreccationeȝ. ꝰ nõ
eiꝰdem qui verbis delictoꝝ clamat de va
na vita. ſed pauperis vel. um. i. depreca
tionẽ cuiuſcunqȝ de ſe non preſumentis
nec de pompis ſeculi timentis

Nec auertit faciẽ ſuã a me: ⁊ cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me. Nec auertit faciẽ ſuam a me. ꝰ vt ab illo
veteri qui ſupra dicebat clamabo et non
exaudies. et cũ clamarem ad euȝ exaudi
uit me. ꝰ vt quid exaudiuit: Quia:

Apḋ te laus mea in eccleſia magna: uota mea reddam in conſpectu tuo timentium eum. Apud te eſt laus mea. o deusꝰ. i. quia
lauḋ meã ñ quero: qꝛ tu mihi es laus q̃ i
me ſancto hitas ⁊ iã me ſanctũ orãtẽ au

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dis. apud deũ laudes ponit. qui docet in hoĩe nõ preſumi. vel ita iũge. dico ex audiuit. et ideo. Apud te laus me. i. laudabo te. et hoc in eccle. mag. i. ĩ toto orbe. nõ mõ in Aphrica vt Donatiſte aiunt. Quomõ erit laus? Ecce vota me. i. ſacrificiũ corꝑis et ſanguis. qd chriſtus obtulit deo. qd norũt fideles: et edent. red. in ꝯſpe. ti. eũ: vt intelligant et verũ corpus eſſe: et per illud ſe ſaluari. Et hec ſacrificia corꝑis et ſanguinis mei.

Edent pauperes et ſaturabuntur: et laudabunt dominũ qui requirunt eũ: viuent corda eorum in ſeculũ ſeculi. Edent pau. i. ꝯtemptores ſeculi et huiles. ſa. imitando. Diuites nõ ſaturabunt: qꝫ nõ eſuriũt cenã et paſſionẽ dñi. Saturabuntur vero: qui imitant patiendo et eructant laudando. Ita erit cũ nec copiã huius ſeculi ꝯcupiſcuut nec timebũt iopiã de quibus ſubdit. et lau. do. qui requi. pauꝑes deũ laudant. diuites ſe. Idõ eĩm pauꝑes ſunt: qꝫ dñm laudant vt eũ querant: et ipſe eſt diuitie pauꝑm. Diuites querũt implere archã terrenis opibus. pauꝑes querũt implere cor deo. et ideo etſi moriunt corꝑa: tñ viuent cor. eo. In hoc diuites ſunt. Alij extra. idõ dicit corda. qꝫ cibus ille cordis eſt. viuent dico in ſecu. ſe. Diuites viuũt in hoc ſeculo: ſed poſt moriunt ſine fine. econtra pauꝑes in perpetuũ viuẽt.

Reminiſcent et ꝯuertent ad dominũ: vniuerſi fines terre. Reminiſcent. Loquit hic eccleſia. q. qui ſunt pauꝑes. et quomodo laudabũt. Et pauꝑes ſũt vniuerſi fines terre. et vniuerſe failie gẽtiũ. et ipſi ita laudabũt. ꝙ remini. ⁊c. vel ita iũge lit. Supra dixit ſe chriſt narraturũ nomẽ dei fratribus. i. aplis: et ꝑ eos ſe laudaturũ deuꝫ in medio eccleſie. hic addit. ꝙ ꝑ eoſdem multi ꝯuertent. et hoc ẽ. ꝑ illos laudabo te. et poſt ꝑ iſtos laudatores vniuerſi. ter. i. eccleſia de toto orbe remi. deuꝫ. quia eis deus exciderat et ꝯuer. ad dominum.

Et adorabunt in ꝯſpectu eius: vniuerſe familie gentium: Et vniuer. fa. gen. i. et de oĩbus familijs et de oĩbus finibus aliqui ado. in ꝯſpe. ei. i. in ꝯſcientijs ſuis. vbi adoratores veri adorant prẽm nõ in ꝯſpectu hoĩm. vel adorabũt in ꝯſpe. e. i. qꝫ eum ꝯſpiciunt dñm. vel ado. in ꝯſpe. e. ĩ mente. i. ĩ fide adorabũt ꝑ quã deũ ꝯſpiciũt. qꝫ ꝯſpectus dei nõ eſt niſi ſuꝑ fidẽ. Sequit.

Quoniam domini eſt regnũ: et ipſe dominabitur gentium. Qm dñi eſt re. q. et debet coli. Qm do. nõ hoĩm ſuꝑbo ꝛeſt reg. olim ei abiuratũ eſt regnũ a iudeis dicentibus. Nõ habemus regẽ niſi ceſarẽ. Sed ſolus chriſtus Rex nr̃ eſt. vt titulus crucis eius inſinuat: cuius noĩe et caractere inſignimur: vt denarius noĩne regis. et titulo. Ideoqꝫ heretici qui baptiſmũ chriſti habent. ſi veniũt ad vnitatẽ eccleſie nõ mutamus in eis: ſed agnoſcimus titulos regis nr̃i: de quo ſubdit. et ipſe do. genti. non mõ iudeoꝝ.

Manducauerunt omnes pingues terre: in cõſpectu eius cadent oĩs qui deſcendũt ĩ terrã Manducauerũt ⁊c. hic oñdit ſacrm corꝑis eſſe cõmune etiã malis: ſed nõ eis ꝓficit ſicut et bonis. q. nõ tm̃ pauꝑes edẽt ſed etiã omnes ping. ter. i. diuites terre. mandu. corpus huilitatis chriſti. nec ſicut pauꝑs ſaturati ſunt vſqꝫ ad imitatõnẽ: ſed tm̃ adorauerunt. et hoc eſt quod ſubdit et adorauerũt. Spẽtenus adorant deũ. ſed humaĩtatẽ frñã nõ exhibẽt Ex his patet. ꝙ boni et mali ſacramento vite communicant. Unde Auguſtin alibi ait. Non ꝓhibeat diſpenſator mãducare. ſed exactorẽ moneat timere. Si quis tamen in criminali peccato manifeſte perdurat prohibendus eſt. Occultus vero monendus eſt. Sequitur. in conſpectu eius. Quaſi. Mali man-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ducãt cũ bonis ſed omnes qui deſcen. in
ter. i. qui terrena amant cadent quia in-
digne ſumunt in ↄſpectu eius dei. quia
ſolus deus videt quomodo cadant qui
celeſtia deſerentes in terra eligunt beati
fieri. Eccleſia quidẽ vtroſqȝ recipit dig
nos ſcȝ et indignos: ſed ipſe videt et di-
ſcernit qui ſumant advitã et q̃ ad mortẽ

Et anima mea illi uiuet: et ſemẽ meum ſeruiet ipſi. Et anima mea.
Q. d. pingues cadunt ſed ani. mea que
in ↄtemptu ſeculi hominibus mori vide
tur non ſibi ſed illi viuet. i. non a ſe ſed
a deo vitã habet. nec ſibi ſed illi tribuit:
et ſemen meũ. i. opa mea vel ꝑ me credẽ
tes ſeruiet ip. i. laudabũt deũ. hoc ideo
dicit: ne quis dubitet de ſucceſſionibus
eccleſie. Seruiet dico: quia:

Annunciabitur domino generatio uentura: et annunciabũt celi iuſticiam eius populo qui naſcetur quem fecit dominus.
Annunciabiť. i. ꝑ annunciationẽ ↄuer-
teť dño. i. in honorẽ dñi genera. ventu.
. i. generatõ noui teſtamenti que ex aqua
et ſpirituſancto regenerabiť. Uel ita. Ai
ma mea deo viuet ⁊ ei ſeruiet: et ita veni
et ad dñm ⁊ annuncia. do. ab angelis ge
nera. ven. ad ipſum: quia angeli preces
hominũ deo offerunt nõ pro inſtructio
ne ſed pro miniſterio et celi. i. euangeli-
ſte annuncia. iuſti. eius. i. filiũ dei. vel
mandata eius. Annunciabũt dico popu
lo. Quis eſt ille populus? qui na. ex fid
dño. Quomõ naſceť? ecce quẽ fecit do. i.
quia cũ ſecundo fecit dñs ꝑ regeneratio
nẽ ſuã. Qui eñ nos ꝓmo fecit vt eſſemꝰ
ſecundo fecit vt iuſti eſſemus. ¶ Nota
pſalmos d paſſione ſicut diximus in ma
gna ſpe chriſtianoꝝ terminari vt ſciať ex
paſſione ſalus eſſe.

Pſalmus Dauid.

PSalmus Dauid. Sub figura
iudaici populi de captiuitate
Babylonica reuerſi ſub Zoro
babel et Ieſy ſacerdote magno prophe-
ta predicit hic redituȝ fidelis populi de
Babylone huius ſeculi per Chriſtum ad
domum dei. Pſalmus nanqȝ iſte agit d
miſericordia Chriſti. qua fit reductio e-
numerans. x. gratias ꝑ quas velut per
manſiones ad deum homo reuertiť. Et
eſt ſenſus . Pſalmus iſte attribuitur
Dauid. i. eccleſie in cuius ꝑſona loqui-
tur. ¶ Intentio. monet vt omnes ſperẽt
in dei miſericordia. Modus. x. ſunt par
titiones: ſicut et. x. gratie. Prima gra-
tia eſt locus paſcue. i. ſermo diuinus:
qui ſaginat meditantes. Alias ſuis locis
exequimur. Et quia per Chriſtum ſacer-
dotẽ magnũ fit ſpiritualis reuerſio. Id
eccleſia loquiť de ipſo chriſto ſic diens.

DOminus regit me et nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. Dominus. i. Chriſtus regit.
vel paſcit me. i. Chriſtus eſt paſtor me-
us in quo ſum tutus. et etiaȝ ſufficiens.
Unde ſubdit. et nihil mihi deerit in fu-
turo. Hoc ideo dicit: quia ſpiritualem
ſubſtantiam credit ſibi a deo ↄferendam
Chriſtus dico iam perducens me in lo-
co paſcue. i. in ĩtelligentia diuini ſermo-
nis incipientis ad fideȝ. i. incipientes in
ſtruentis ad fidem in quo loco paſcue
certus ſum de ſatietate. et ibi. i. in eodeȝ
loco collocauit me nutriendum: nõ ego
me. Sermo eñ diuinus duo facit. quia
et incipientes inſtruit. quod notauit di-
cens. Perducens me in loco paſcue: et
iam fideles in fide plenius corroborat.
et nutrit. Quod notat cum ait. Ibi me
collocauit.

Sup aquam refectionis educauit me. Super aquam refectionis.
Secunda pars vbi notať ſecunda gra-
tia que eſt aqua refectionis. Q. inſtruxit
me ad fidẽ: et poſt edu. me paulatim vt
pueros ſup aquã refe. i. baptiſmũ quo
reficiunť qui integritatẽ et vires amiſe-
rant et anima ariditate peccatoruȝ ſteri-
lis fecundať.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et animam meam conuertit. Et aiam meã. Tercia ꝑs vbi notatꝰ tercia grã. qua poſt baptiſmũ aia ↄtracta ſit ſine ruga. i. d̃ peccatrice ſit iuſta ꝑ augmentũ virtutis et bone opatõnis. q. e. duca. me in baptiſmo. et poſt: aiam meã ↄuer. vt poſt ſit ſancta et iuſta. Ecce primã grãm oñdimus eſſe diuini verbi ĩtelligentiã. Secũdã vero baptiſmi regnãtionẽ. Terciã poſt baptiſmi ſanctificationẽ. Quibuſdã tñ videtꝰ ordo harꝫ grãrũ eſſe ↄuerſus. qꝛ tercia ꝓma videtꝰ: et prima tercia: Prius eñ ↄuertitꝰ hõ ad deũ poſtea regeneratꝰ. deinde diuini verbi intelligẽtia ſaginatꝰ. et ſm hoc ita legitꝰ lrã q. ꝑduxit me in locũ paſcue. et ꝓus. Educauit me ſu. aquã refec. verboꝝ ſenſus ñ mutatꝰ. ſed ꝓus ani. me. aduerſã in adaꝫ ↄuertit vt paſtor ouem.

Deduxit me ſuper ſemitas iuſticie. propter nomen ſuum. Deduxit me. Quarta ꝑs vbi notatꝰ q̃rta grã. ſcꝫ ꝙ ſuꝑ precepta charitatis euꝫ deduxit: vt in charitate ſit radicatus et ꝑfectus. q. d. educauit. ↄuertit et inde. Deduxit me ſu. ſe. iu. ſue. i. ꝑſeuerare me fecit in preceptis charitatis. vel deduxit me ſu. ſe. iu. ſue. i. ad hoc ſcie me ꝑduxit vt eius precepta tanq̃ꝫ mgrꝰ doceã. vel ſemi. iu. dicit artiora mandata. et ꝑfectiora ↄſilia. quibus quaſi ſemitis pauci iuſti ambulant. ſicut ſemite artiores ſunt q̃ꝫ vie: que tñ iſte dicit ſe cuſtodiſſe: dei grã. vñ ſubdit. propt. no. ſu. q. deduxit me. et hoc prop. no. ſu. Nõ propter meritũ meũ. etſi hic videatꝰ meritũ. quod ñ in alijs videtꝰ. ſed ſola grã.

Nam et ſi ambulauero in medio umbre mortis: non timebo mala quoniam tu mecũ es. Nam etſi ambu. Quinta ꝑs vbi notatꝰ quinta grã. que eſt ꝙ in vmbra mortis nõ timet mala. i. prauas ꝑſuaſiones hereticoꝝ ⁊ ſciſmaticoꝝ. q. vere deduxit me Nã. i. quia etiã ſi ambulaue. in me. vm. moꝛ. i. ſi ↄuerſer inter ignaros dei. vel ĩ me. vmb. moꝛ. i. in medio huius vite. que eſt vmbra mortis. quia et caligine peccatoꝝ ẽ obſcura. et ad mortẽ ducit. vel in me. vm. moꝛ. i. inter hereticos et ſciſmaticos. qui ſunt vmbra mortis: qꝛ figurã exitij. i. imaginẽ diaboli portant Si inquã inter hec ambulauero nõ tim. ma. occulta vel manifeſta. ideo qm̃ tu me. es in corde ꝑ fidem: vt poſt vmbraꝫ mortis ego tecũ ſim ꝑ ſpẽm.

Virga tua ⁊ baculus tuus: ipſa me ↄſolata ſunt. Virga. t. Sexta pars vbi notatꝰ. vj. grã que eſt correctio que dicitꝰ virga et baculus. Virga dicitꝰ diſciplina que eſt leuis. que fit quaſi ad oues. Baculus dicitꝰ diſciplina que eſt fortis: que fit ad grandiores filios. q. Non timebo mala. et vere. Nam virga tua et bacu. tu. i. diſciplina tua que eſt virga ad oues. i. ſimplices et infirmos. et baculus ad grandiores filios: qui ab animali vita creſcunt ad ſpiritualem. ipſa me. nõ afflixerunt ſed potius ↄſola. ſunt erudiendo me. quia in his intelligo te eſſe memorem mei. Vel virga eſt diſtrictio ſeuera comminationis et pene que ↄteret vicia. Baculus gubernatõ. i. facilis animaduerſio: cũ perſuaſionis dulcedine: que ſuſtinet. i. ↄtinet fideles in bono.

Paraſti in ↄſpectu meo mẽſã aduerſus eos qui tribulãt me. Paraſti in conſpectu meo menſam. Septima pars. vbi notatur ſeptima gratia. ſcꝫ menſa domini. id eſt beata ↄuiuatio: ſaturitas fidei: eſca celeſtis. De qua dicit Apoſtolus. Qui manducat indigne corpus domini mortem ſibi manducat et bibit. Quaſi. Per quid conſolata ſunt me: quia. Paraſti mihi menſam. ſcꝫ communionem corporis Chriſti: Et hoc in conſpectu meo. etſi nõ in conſpectu impiorum. quia intelligo me imitari debere veſtigia paſſionis cri

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſti. Unde in Prouerbijs dicit. Sediſti
ad menſam diuitis. i. Chriſti. vide que ti
bi apponūt: ſcito et te ſimilia debere pre
parare: i. pati ſicut ipſe. Unde propheta
alibi. Quid retribuam dño: Calicem ſa.
acci. et no. do. inuo. et hec menſa eſt ad
uer. eos qui tri. me. quia impijs indigne
ſumentibus officit: quia iudiciū ſibi mā
ducant et bibunt: quia et bona indigne
ſumpta obſunt malis. ¶ Tres aūt men
ſas legimus. Prima fuit in lege. Secun
da in euangelio. Tercia in celo. De pri
ma ait Moyſes in Exodo vbi legit poſi
ta menſa in tabernaculo iuxta introitū.
ſuperq; eam erant. xij. panes propoſiti
onis de ſimilagine: et ſuper ſingulos pa
tena aurea cū pugillo thuris. De ſecun
da inquit apoſtolus. Non poteſtis com
municare menſe Chriſti et menſe demo
niorum. De tercia ait dñs. Ut edatis et bi
atis ſuper menſam meam in regno meo
Prima itaq; menſa monſtrabat nō pre
ſtabat refectionem. Secunda ſatiat. Ter
cia glorificat. Prima erat in lrā. Secun
da in ſpū. Tercia in ſpecie. Prima eī do
cebat. Secūda adiuuat. Tercia cōſūmat
Uel menſam hic accipit doctrinā validi
orē qua nō puuli ſed grandiores veſcun
tur. Q. p quid cōſolata ſunt me: quia poſt
virgam qua adhuc paruulus et anima
lis quaſi lactis in paſcuis alebar. Para
ſti in cōſpectu meo men. i. validiorē cibū
vt iam nō lacte alar puulus: ſed ad men
ſam patris accedam grandiuſculus. et
p hoc cōfirmatus ſū aduer. e. qui tri. me

Impinguaſti ī oleo caput meū

Impinguaſti. Octaua pars vbi notat
viij. grā que eſt vnctio capitis ſcz Chri
ſti quod nulla ariditate peccatorum exaru
it de cuius vnctione cetera letant mem
bra. quia a capite deſcendit vnguentū in
barbam Aaron et in orā veſtis eius. et
eſt. Impin. ca. me. oleo. i. Chriſtū imple
uiſti ſpirituali gratia. de cuius plenitu
dine nos accepimus. vel caput dicit vir
iuſtus mentē ſuam. et eſt. Impiguaſti ca
put meū in oleo. i. letificaſti mentē me
am ſpūali letitia.

Et calix meus inebrians q̄z pre clarus eſt.

Et calix tuus vel meus. No
na pars vbi notat. ix. gratia que eſt ca
lix benedictionis. i. Chriſti ſanguis qui
ſic inebriat vt ſobrios reddat. et hoc eſt
Et calix tu. vel me. tuus quia das: meus quē
accipio. inebrians. i. dans obliuionem
vanarū delectationum q̄z preclarus eſt.
Dat enī claritatē eterne vite. ¶ Nota q
calicem. i. ſanguinem Chriſti p ſe ponit.
quaſi aliam gratiam a menſa. i. a carne.
cum tamen nec caro ſine ſanguine: nec
ſanguis ſine carne poſſit eſſe. Uel ſum.
nec ibi ſint duo ſacramenta ſed vnum:
ſed quia nec caro eſt ſanguis. nec ſang
uis eſt caro et panis in carnem cōuerti
tur: vinum in ſanguinem. et non econ
uerſo et ſub diuerſis ſpeciebus vtrūq; ſu
mitur. Ideo menſam et calicem hic di
ſtinguit velut diuerſas gratias. Sequi
tur Textus.

Et miſericordia tua ſubſequet me omnibus diebus uite mee.

Et miſericordia tua. Decima pars vbi
notatur decima gratia que eſt miſericor
dia ſubſequens ad cuſtodiam que pre
cedit ad gratiam conferendam. Unde
Miſericordia tua domine nos preueni
at et ſequatur. preueniat inſpirando. ſe
quatur adiuuando. Quaſi diceret. Hec
predicta mihi feciſti. et poſt hec omnia:
Miſericordia tua ſubſequetur me omni
bus diebus vite mee non tue id eſt quā
diu viuo in hac mortali vita. Non au
tem hic tm̄ ſubſequetur me ad ſeruanda
precedentia: ſed etiam.

Et ut inhabitem in domo do mini: in longitudine dierum.

Et vt inhabitem. in futuro in domo do
mini non manu facta. Et hoc in logitu
dine dierum. i. eternaliter. Uel aliter cō
tinuat hic verſus ad precedentia. Po
teſt enī verſus iſte omnibus ſuperiori
bus iungi. Q. collocaſti: educaſti: dedu
xiſti ecl. Et hoc ideo. vt inhabitem in do
do. in lon. di. ¶ Cantat iſte pſal. in ex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

equijs defūctoꝝ fideliū: quia p̱ grās hic
enumeratas velut p̱ q̄ſdā dietas ad vitā
aſcēdit eternaꝫ que tūc fidelibꝰ optatur
et oratur.

~~XXIII~~

~~Pſalmꝰ dd̄ i prima ſabbati.~~

Pſalmꝰ dd̄ i p̄ma ſabbati. Pri-
ma ſabbati dicit̄ dies p̄ma pꝰ
ſabbatū. Hebrei nāqꝫ ꝑpter di-
gnitatē ſabbati oēs alios dies appellāt
nomie ſabbati: dicētes primā ſabbati. ſe-
cundā ſabbati et deinceps: ſicut gentiles
dies appellabāt nomibus planetaꝝ di-
centes diē lune. diem martis. diē mercu
rij ⁊c. Chriſtiani vero om̄es dies appel
lant ferias: eo ꝙ omnibꝰ diebus a ſeruili
ope id ē a peccato ceſſare debemus. In
p̄ma aūt ſabbati mundus cōditꝰ ē. et lux
diuiſa a tenebris rebꝰ cōfuſis atqꝫ infor
mibus accipientibꝰ formas. et i eadē die
chriſtus depoſitis mortalitatis tenebris
clarificatꝰ eſt: et hō depulſa peccatorum
caligine reſtauratus per chriſti reſur-
rectionem. De hac clarificatōne chriſti
et homis repatōe agit hic ps. et eſt ſēſus
tituli. Ps iſte eſt dd̄ qui loquit̄ hic in p̱
ſona ſua vel eccleſie. ps dico agēs d̄ cla-
rificatōe dn̄i et homis reformatōe: que
facta eſt in prima ſabbati id ē i matutio
prime ſabbati que domica dicit̄. eadēqꝫ
dies fuit p̄ma i p̄mordiali reꝝ conditōe
¶ Intentōe monet victorē chriſtū cū tri
umpho ſuſcipe. Modus talis triptitus
eſt pſalmus. Primo dicit totū orbē eſſe
dei: vt ſicut nullus ab eius impio: ita et
a fide eius ſit alienus. Secundo deter-
minat quibus virtutibus prediti ſint in
eccleſia ibi. Quis aſcendet. Tercio ſup-
ſticioſos a prauitate auocat: vt patulis
cordibus chriſtū recipiant ibi. Attolli-
te. Propheta itaqꝫ a ſimili precōis qui
poſt triūphū totā terrā clamat eſſe victo
ris reſurrectōis chriſti glā attēdēs letꝰ ait

**Domi eſt terra ⁊ plenitu-
do eius: orbis terrāꝝ et
uniuerſi qui hitāt in eo.**

Domi id ē chriſti qui eſt dominꝰ domi-
nantiū ē terra id ē eccleſia fructifera. hec
terra bona ſup quā euāgelicū ſemen cecī
dit: et protulit fructū triceſimū. ſexageſi
mū centeſimū. et plenitudo eiꝰ. id ē oīa
quibꝰ plena eſt eccl̄a. ſ. omnes ſācti ⁊ cha
riſmata gratiaꝝ. et hec terra id eſt eccl̄ia
nō eſt parua: ſed eſt d̄ toto orbe et d̄ om
nibus qui in eo ſunt. vnde ſbdit. et ipſa
eſt orbis ter. et in ea ſūt vniuerſi qui ha
bi. in eo vel ea. Cū em̄ clarificatus domi
nus annūciat̄ in fidē omniū gentiū: tūc
et totus orbis fit eccl̄ia eius id ē in toto
orbe. et de toto orbe fit eccleſia eius. Et
merito eccleſia ē domini.

**Quia ip̄e ſup̱ maria fundauit
eā: ⁊ ſup flumia p̄pauit eam**

Quia ipſe fundauit eam. id eſt firmiſſi-
me ſtatuit ſup̱ maria id eſt ſuper omnes
fluctus ſeculi vt eos ſuperet ne ſibi noce
ant: et prepauit eū orbem id eſt eccleſiaꝫ
ſuper flumina id eſt ſuper cupidos huiꝰ
ſeculi. vt enim flumina in mare fluunt:
ita cupidi homines labuntur in ſeculuꝫ
et hos etiam ſuperat eccleſia que victis
dei gratia cupiditatibus ſecularibꝰ ad re
cipiendam immortalitateꝫ charitate pa
ratur. Sequit̄

**Quis aſcēdꝫ i montē dn̄i: aut
quis ſtabit i loco ſancto eius:**

Quis aſcendet. Secunda pars vbi de-
terminat quibus virtutibꝰ prediti ſint
in eccleſia. Quaſi diceret. orbis id eſt ec
cleſia de toto orbe terrarum eſt domini:
non tamen ibi eſt niſi innocens. et hoc
dicit ſub interrogatione: vt attentos red
dat. Quis aſcendet in montem domini.
⁊c. Vel ad litteram poſſunt accipi ſupe
riora. Domini eſt terra quam creauit et
plenitudo eius. id eſt omnia quibus eā
ornauit. et non pars terre tantuꝫ immo
or. terraꝝ. i. totus mūdꝰ. et vni. qui ha-
in eo. id ē oēs incole ſunt dn̄i. et merito
Quia ipſe ſr ma. fū. eā: et ſup̱ flu. pre. eā
id ē ſtatuit eā ne obruat̄ a mari vel flu-
minibus. Sequit̄. Quis aſcen. in mō-
Q. orbis et omnes eius incole ſunt do-
mini: ſed in monte iuſticie eius: non eſt
aliquis niſi inocēs. et ad hoc vtit̄ intro

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gatõne dicẽs. Quis aſcẽdet. Q. magno niſu opus eſt. quis hic ponit̃ ꝓ raritate. nõ ꝓ impoſſibilitate: in montẽ dñi. i. in altã iuſticiã domini. aut quis ſtabit poſt aſcenſũ. in loco ſacto eius: ſup maria et flumia parato. id eſt. quis ꝑmanebit ĩ eo quo aſcendꝫ: Q. pauci aſcẽdũt et pauciores permanẽt. Multi eñ aſcendunt: qui non perſeuerant. Deinde premiſſe interrogationi reſpondet dicens.

Innocens manibus et mũdo corde: qui non accepit in uano animã ſuam: nec iurauit in dolo proximo ſuo.

Innocẽs ma. et c. Et dicit vtiqꝫ illũ aſcẽſuꝝ et ꝑmanſuꝝ qui eſt innocens ad ꝓximũ tribus modis. ſ. manu: et opere: et corde: quod notat ibi. Innocens maibꝰ et mundo corde et qui ẽ inocens ĩ v̾bis et hoc eſt qđ ibi ait. nec iura. ĩ do. et c. et qui ſibi ipſi ĩnocẽs eſt qđ ibi dicit. Qui nõ acce. et c. q. d. querit̃ quis aſcẽdet et ſtabit ille vtiqꝫ qui eſt inno. mani. id ẽ. purꝰ ĩ opibus: qꝛ ꝑ manus opa intelligũt̃. et q̃ ẽ mũ. cor. i. mũdꝰ ĩ cogitatõibꝰ et qui nõ ac. a. ſ. ĩ vanũ. i. qui nõ deputauit animã ſuã rebꝰ nõ ꝑmanẽtibꝰ ⁊ caducis: ſed eã ſentiens ĩmortalẽ: eternaꝫ deſiderauit. et ideo: nõ iura. ĩ dolo ꝓxi. ſuo. Sicut eñ ſimplicia et nõ fallentia ſunt eterna: ita prebuit ſe ꝓximo. nihil ꝓmittit vñ decipiat eũ: ne dũ peius faceret. Et nota ꝙ nõ ait ſimpliciter: nõ iurauit: ſed non iurauit ĩ dolo. Ex quo datur ĩtelligi: ꝙ ꝑmittit iuramẽta ſimplicia. et doloſa ꝓhibet. In dolo aũt iurat qui alit̃ facturꝰ eſt q̃ꝫ ꝓmittit. cũ ꝑiuriũ ſit: nequit̃ decipe credentẽ. Ille ĩ dolo ñ iurat: q̃ qđ cogitat hoc predicat: ⁊ ope implet. vel aĩaꝫ. hic ſenſualitatẽ accipit ⁊ eſt: qui ſuã animã ſenſualẽ. i. ſenſualitatem que eſt inferior vis aĩe: nõ acce. i. nõ acceptabilem habuit. in vano. i. in peccato. i. qui nullis eã fecibꝰ peccaminum poſt baptiſmũ maculauit. nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo: hec non mutãt.

Hic accipiet benedictõeꝫ a domino: et miſericordiaꝫ a deo ſalutari ſuo.

Hic accipiet. Q. debet quiſqꝫ innocens eſſe: et ſibi et ꝓximo et inde ſũt ei hec premia. quia hic talis aſcendet ĩ montẽ dñi quod quidẽ eſt ei a dño. et hoc eſt qđ ait Hic acci. bene. a domino. id eſt. ꝑ domi benedictõem acceptã: aſcendet: et ſtabit ĩ alta iuſticia dei. vel ita. Q. ille qui predicta habet aſcendet. illã vero nõ habet a ſe: ſꝫ a deo. qꝛ Hic acci. benedi. id ẽ predicta bona a domino. et hec benedictio ꝑ miam non ꝑ merita datur. quia ꝑus ꝑ miſericordiã peccata dimittit deus. et hoc eſt quod ait: et acci. miam. id eſt. remiſſionem peccatoꝝ ꝑ miaꝫ factã a deo ſaluta. ſuo. i. a chriſto. Et ne putes predicta de ſolo chiſto fore accipienda. qꝛ.

Hec eſt generatio querentiuꝫ eum: querentium facieꝫ dei iacob.

Hec ẽ genera. i. tal̾ eſt generatõ omniuꝫ cõmuniter: querentiũ eũ vel deũ: acſi diceret. licet ſingulariter dixerim: aſcendꝫ innocens accipiet. tamen hi tales nõ ſũt pauci. ſꝫ ẽ gñatio. id ẽ. ml̾titudo bapĩmo renata: et nõ niſi querant deuꝫ. ideo ait. querentiũ eũ. vel ita cõtinua. vere benedictõ erit ꝑ miſericordiã ſic eñ. i. ꝑ miſericordiã naſcũt̃ ĩ bapĩmo. qui querũt eũ: et hoc ẽ. Hec ẽ gene. que. eũ. nõ vtiqꝫ ꝓ fauore ſeculari vel ꝓ terrenis opibꝰ. ſed querẽ. eũ. id ẽ. deũ. ita ꝙ faciẽ dei. i. preſentiã et cognitiõnem eiꝰ querũt dei dico iacob. i. qui querũt deum vt iacob queſiuit: quod faciunt illi qui feruentiores alijs volũt preponi: vt eis primatum det. ſicut iacob fecit. quẽ prepoſuit eſau: cꝰ ꝓmogẽita hereditauit ita ⁊ xpiano pplo poſtiꝰ nato dat deꝰ ꝓmatũ iudis ablatũ. i. xpm̃ vñ eſa. Auferã ab hieruſalẽ caput et caudã.

Dyapſalma.

Attollite portas pricipes v̾ras ⁊ eleuami porte eternales: ⁊ introibit rex glorie.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Dyapſalma. Attol. por. Tercia ps chri-
ſtiana religiõe declarata ſupſticioſos a
prauitate auocat vt patefactis cordibꝰ
chriſtũ admittãt. Q. et qꝛ nullus aſcẽdit
vel ſtat niſi innocẽs et purꝰ ergo o vos
ꝑncipes mali et ſupſticioſi vt ſũt hypo-
criſiarche attol. vel tol. i. auferte ab ani
mis vr̃is portas ve. i. mortis que a pri
cipe diabolo poſite ſũt: ꝑ q̃s ipſe ad cor
da intrat. Porte ille ſũt vicia et peccata
quibus locus fit diabolo ĩ cordibus ho
minũ et ꝯtra illas portas mortis eleua.
id ẽ exaltami in cordibus hoĩm por. et.
i. omnis gratia: que veniẽte chriſto da-
ta ẽ. qui ſpiritu gratie plenus alios gr̃a
rigauit vt ſpũalia nequicie de cordibuſ
ſuoꝝ pelleret. eleuami dico: et ſic introi-
bit ad corda rex gl̃e i. chriſtꝰ in quo ſine
ſupbia gl̃emur: qui precictus hũilitate:
ſupbiam diaboli vt fortis athleta expu
gnare venit.

Quis ẽ iſte rex glorie: dñs for tis ⁊ potẽs: dñs potens ĩ ꝑlio.

Quis ẽ iſte rex gl̃e. Introgat hic ꝓphe-
ta nõ ꝓpter ſuã ignorãtiã: ſed ad ꝯuicen
dã iudeoꝝ ꝑfidiã et vt amplius chriſtũ
ꝯmendãdo: alios ad eius ĩuitet amorẽ.
ſic dicẽs. Quis ẽ iſte rex gl̃e: q̃ ĩtraturꝰ ẽ
ad corda: Reſpõdet deſcribẽs eũ ꝑ v̓tu-
tes q̃ſi ꝓprio nomĩe dicens. ipſe eſt dñs
abſolute oĩm fortis ĩ rebus: etſi cũ gla-
dijs eũ cepiſtis et potens etſi pilato euʒ
tradidiſtis dñs ẽ po. ĩ prelio: vbi cõtra
diabolũ pugnauit et ꝯtra iudeos. Ne er-
go in pugna vos iudei eũ ſupaſſe pute-
tis etſi aduerſus eũ ad horã preualuiſſe
videamĩ Sequit̃

Attollite portas pricipes ur̃aſ ⁊ eleuamĩ porte et̃nales: ⁊ itro- ibit rex glorie.

Attol. vel tol. por. Cõgemiatõ ẽ hic pre
dicta ei hic repetit vt amplĩꝰ determĩʒ q̃ſ
ſit rex gl̃e. et nõ ꝑ ſingl̃a vt priꝰ fecerat di
cẽdo potẽs. fortis. ⁊ c. ſʒ ſicut ṗus pre-
mittẽs ꝓpheta interrogatõem

Quis eſt iſte rex glorie: dñs virtutũ ipſe eſt rex glorie.

Quis ẽ iſte rex gl̃e: Breuit̃ et totũ rñdʒ
ſcʒ dñs v̓tutũ celeſtiũ. i. angl̃oꝝ vel vir.
id ẽ gr̃aꝝ: qꝛ oĩbꝰ oĩa dat dõa: vel do.
vir. i. terrenoꝝ ꝑncipũ ipſe ẽ rex gl̃e vbi
apud nos ẽ virtutũ in hebreo habet̃ ſab
baoth: quod intp̃retat̃ exercituũ vel mi
liciaꝝ vel virtutũ. Aliter Attol. vel tol.
li. ⁊ c. Pricipes dicit demones qui ꝑnci
pari homibus volũt. Ait ergo O prĩci-
pes tenebraꝝ qui ꝑmatũ in hominibus
queritis. tollite portas veſtras id eſt au
ferte aditus cupiditatis et timoris: ne ĩ
pediant dominum venientem quos ſta
tuiſtis in animis hominum. vt per eos
ad decipiendos homines intretis: dum
timent non timenda. et cupiunt non cu
pienda. et vos porte eternales id eſt a-
ditus eterne vite. ſcilicet renunciatõnis
ſeculo et conuerſionis ad deum. eleua-
mini id eſt exaltamini in cordibus ho-
minum. et ſic introibit rex glorie. id eſt
chriſtus ĩ quo ſine ſupbia gloriemur q̃
ſuperauit portas mortis. et patefecit ſi-
bi celeſtes ianuas: implens quod dixe-
rat. Gaudete quoniam ego vici mundũ
Quis eſt iſte: Pauʒ admirans morta-
lis natura: dum audit regem glorie in-
traturum. et querit. Quis eſt iſte rex glo
rie: Reſpondet propheta. Ipſe eſt do-
minus fortis et potens: quem tu infir-
mum et oppreſſuʒ putaſti: ipſe eſt domi
nus potens in prelio. vbi contra mor-
tem pugnauit. contracta vel cõtrecta ci-
catrices eius: et ſentiens te temperatam ĩ
mortalitate reddita. infirmitate nanqʒ
hominis ſoluta: que terris debebat̃: vbi
cum morte belligeratum eſt. firmata eſt
clarificatio domini. Sequitur. Attolli-
te vel tollite. Egit ſupra contra demões
hinc iam itur in celum id eſt celeſtes an
gelos alloquitur: qui ſolebant ab homĩ
bus adorari et exclamat iterum ꝓpheta
dicens eis: vos etiã celeſtes ꝑncipes tol.
por. ve. quas habetis in animis hoĩm.
qui adorant militiam celi. Ante chriſti
nanqʒ aduentum: permittebant ſe bo-
ni angeli adorari: illa adoratõe que du

lia eſt nõ latria: vt ſibi potius q̃ʒ mal' an
gelis reuerẽtia exhiberet ab hoib⁹: ſʒ p⁹ i
carnatõeʒ ex hũilitate atqʒ ſubiectõne q̃
debent domĩo ſuo. ꝓhibent hoĩes ado-
rare ſe: vt intelligant hũmanã naturã in
chriſto: ſup omnẽ creaturã exaltatã. vñ
ĩ apocalypſi angel⁹ dixit iohãni. No-
li me adorare: cõſeruus eñ tu⁹ ſũ ꝛ fra-
trum tuoꝝ. Sequit. et eleuami por. eter
na. i. porte eĩne iuſticie: et charitatis: ꝛ
caſtitatis: per quas vnũ verum deuʒ di
ligat anima: et non fornicet ſub multis
qui dicũtur dij. et ſic ĩtroibit rex glorie.
ad mentẽ: vt ad dexterã patris ĩterpellʒ
id eſt. interpellare pro nobis credatur.
Quis ẽ iſte rex glẽ: do. vir. ipſe ẽ rex glẽ.
i. Princeps etiã h⁹ aeris. qui ante prima
tũ habebat: in homĩe miratur et querit.
Quis eſt iſte rex glẽ. Rñdit ꝓpheta. do
mi. vir. i. celeſtiũ vel terrenaꝝ. ipſe ẽ rex
glẽ. etiã ſupra te glorificato corpe. per
git ille tentat⁹ ſup oĩs angelos. tẽdit il
le ab angelo preuaricatore tentatus. Ne
mo ergo veſtꝝ priceps nequã ſe obijciat
atqʒ intercludat iter ipſi⁹ ad nos. vt tan
quã deus habitet in nobis atqʒ colatur.
Vel aliter. Attollite. vel tol. por. Dicit
hec dauid ꝓpheta ĩ pſona angeloꝝ ſibi
aſſumpta: qui chriſtũ preceſſerũt: deſcen
dentẽ ad inferos vel aſcendẽtẽ ad celos
Angeli ergo preeũtes chriſtũ ad ĩfernuʒ
dicũt tartareis poteſtatib⁹. O vos prici
pes inferni. tollite portas veſtras i. au-
ferte poteſtatẽ veſtrã: qua vſqʒ nũc oĩs
in ĩferno detinebatis. et ipſi idem prece-
dentes chriſtũ: in aſcenſione dicũt. et O
uos porte eternales: que hacten⁹ eratis
clauſe. ſcilicet aditus celi. ingreſſus pa-
radiſi. eleua. i. apiami. et ĩtro. r. g. i. chri
ſtus ĩ celũ. hic eſt ſũm⁹ ſacerdos q ĩ veti
lege ſemel in anno cum ſanguine intra-
bat in ſancta ſanctorum. Mirant aũt de
mones et querũt. Quis ẽ iſte rex glẽ: Q.
nos regẽ noſtꝝ habẽ⁹. ſ. diabolũ. et iſte
rex glẽ quis ẽ. Rñdent angeli chriſtũ pre
cedentes ad infernum. ipſe eſt dominus
fortis et potens: qui mortem vicit ꝛ dia-
bolum: dominus potens in prelio: con-
tra diabolũ principẽ veſtrũ: qui alliga-
uit fortem: et nũc venit euertere domuʒ
eius: et diripe vaſa. i. confringere ĩferna
lia clauſtra: et educere captiuaʒ captiui-
tatẽ. Attollite por. virtutes miſtre pre-
cedẽtes chriſtũ in aſcenſione: ad alias ce
leſtes clamant: vt viam domino venien
ti apiant: ei qʒ occurrant. O prĩci. celi at
tollite portas veſtras. id eſt. reſerate ce-
leſtes aditus venienti domino. et o vos
porte eter. ele. i. aditus celi. et eternalis
ingreſſus pateat. apiant etheree ianue.
et eternaꝝ ediũ value. et intro. rex glẽ in
celũ vt ad dexterã patris interpellʒ pro
nobis Ipſe aũt virtutes angelice nouo
myſterio carne ĩduti ſtupefacti: querũt
cum admiratõe. Quis ẽ i. r. g.: Quib⁹ r
ſpõdẽt alie. dñs v. ip. ẽ r: g. ¶ Vel' alit. at
tol. por. ꝛ c. Pricipes hic appellat ſcõs.
de q̃b⁹ alibi dicit. Et nũc reges itel. et pe
trus ait. Vos eſtis genus electũ. rgale ſa
cerdotiũ. gens ſãcta. Q. quia null⁹ aſcẽ
dit: niſi innocẽs et mũdus. ergo o vos
ꝓncipes. i. fideles. qui eſtis genus electũ
regale ſacerdotiũ. attol. por. v. i. ampli
ficate bõa opa: p que de⁹ ĩtrat. et ele. por
te et. et ĩtro. r. g. Hec et ſeqñtia nõ mutã
tur a lectõe ꝓme expoſitõis vſqʒ attolli.
vbi ẽ repetitõ precedẽtiũ: vſqʒ ad finẽ.

In finem pſalmus dauid.

In fi: ps dd. Ps iſte ẽ ꝯſolatõ fideliũ cõ
tra aduerſã ſcl'i. et ẽ hic orõ eccl'e ĩ hoc ſe
cl'o grauit afflicte. q̃i orõ ppl'i ĩ babilõe
ꝯſtituti. Hic. n. eccl'a loquit: q̃i penitens
grauiter flagellatus qui preponitur ali
is: ne murmurent in aduerſis. Qui ĩ ſe
expertus miam et iuſticiam dei per miſeri
cordiã blandit. per iuſticiam terret. et ẽ
hic ps primus p litteras hebrei alphabe
ti digeſtus. etſi non per omnes. Quidã
enim ſcribunt p oẽs. q̃dã nõ. illi q̃ p oẽs
ſcribũt: illos ſignificãt: q̃ oĩb⁹ pfecti vir
tutib⁹ cãtant dei laudes. q̃ nõ p omnes.
minus pfectos laudatores ſignificãt. et
eſt ſenſus tituli. Ps iſte dirigẽs nos in
finem. id eſt in chriſtũ: attribuitur dd. i.
eccleſie que hic loquit in pſona peniten
tis: p flagella correcti. Intẽtõ mouʒ ĩ ad

uerſis nō murmurare ſed ad deū reſpice re. Modus triptic' eſt pſalm'. Primo petit doceri vias dei: q2 ad deū erectus eſt Secūdo orat p peccatis dimittēdis pō ribus et his que quotidie fiūt ibi. Remiſcere 7 c: Tercio agit de etnis oſtendens quomō habeant ibi. Quis eſt hō. Eccie itaq3 vt ſecure valeat petere que ſequūt premittit de ſuo deſiderio et dilectione quā habz erga deū ſic ad ipſū loquēs. O

Ad te dn̄e leuaui animaz meā: deus meus in te cō fido non erubeſcā.

Domie ego leuaui ſpirituali deſiderio de terra a ſimili grani quod in terra oztū ſurgit i altū. Si vero i imo iaceat cōculcat atq3 cōputreſcit. Quid: animam meā que carnalib' deſiderijs cōculcata: premebat i terra. Quo leuaui: ad te amplexandū et cōtemplādū. facile terrēa d ſpicit qui ad diuina cōſpicienda ſe erigit. et o deus me' ego exptus i malis meam infirmitatē iā i te ɔfido non in me q prius i me cōfidēs volui eſſe ſicut deus. vnde ad hāc infirmitatē carnis pouct': de ſupbia mea erubui: iam ergo i te ſolo cōfido: et iō non erubeſcā p peccatū qō de me pcedat nec d eo: vnde confido qō eſſet ſi illud pderem. Spes eñ nō cōfundit nec etiā p peccatū quod fit ex inimicorum ſuggeſtōne illud perdā. et hoc ē quod ait

Neq3 irrideāt me inimici mei: 7eni uniuerſi qui ſuſtinent te non confundētur.

Neq3 irrideant me inimici mei. Q. d. nō preualeāt mihi. hec oratō vim affirmatōis habz. q. diceret nō preualebūt mihi qō quidez oro inimici mei oīs modi. ſ. viſibiles et inuiſibiles et precipue illi q ſerpentinis atq3 occultis ſuggeſtōib' inſidiātes et ſuggerētes: ad hec mala me d iecerūt: neq3 irri. m. Et certus ſū d eo qō peto: quia i nullo ſuſtinēte patiēt fallit hoc qō ait. et eñ vni. q ſuſti. te. i. qui patient ferūt pond' diei et eſtus id ē pn̄tis tribulatōis donec venias. non ɔfū. p ſe vel p inimicos id eſt p peccatū a ſe vł ab inimicis exiens

Confundantur omnes iniqua agētes ſuperuacue.

Cōfundant q. ſuſtinentes te nō cōfūdentur ſ3 confūdant hic p peccatis ſalubriter. vel ſi hic nolūt tandē i pena etna. et ſubdit. et qui et q̄re ſc3 om̄es iniq vel q3 agentes. ideo q iniquē faciūt ad acqrenda que trāſeunt. ideo iniq: q2 ſupuacue agūt. i. i ſuperuacuis laborāt q2 oīa ſūt vana et ifructuoſa que a deo ſūt aliena.

Uias tuas dn̄e demōſtra mihi 7 ſemitas tuas edoce me

Uias tuas domine. Q. dico non erubeſcam. et ne hoc fiat: O domine vias tuas id eſt precepta leuiora. demonſtra mihi q. que viſui ſubſunt: ſicut ſolet māu aliquid demonſtrari oculis ſubiectū vie ergo ſunt inſtitutōnes de ordine vite: qui conuenit om̄ibus s' etiā ſimplicibus. Semite ſūt que occulte et anguſte ſunt: vt ē myſtica intelligētia legis que paucis nota eſt. vnde ſubdit. et ſemitas tuas id eſt legis itelligētias anguſtas et paucis notas edo. me. Q. ea que occulta ſunt Et o domine

Dirige me i ueritate tua 7 doce me: q2 tu es de' ſaluator me us: 7 te ſuſtinui tota die.

Dirige me errores fugientem in veritate tua: vt recte viua3 et pie: ſicut veritas tua exigit. et doce me ipſam veritatem: vt quod credo intellega3. ideo dico doce quia per me non noui niſi mendacium. Diſtingue duo petit: dirigi et doceri. Dirigi ad bonam vitam pertinet. doceri ad veram ſcientiam: in quibus eſt pfectio. Sequitur. quia tu es. et ideo fac quod peto. quia tu es deus ſaluator meus: non ego. quia expulſus ſum a te de paradiſo in longinquam regionē p me redire n̄ poſſū niſi occurras mihi errāti 7 itē etiā iō q2 te ſ. t. d. i. toto tractu ſecla

ris tempis. reditus meᵘˢ tuā expectat miſericordiā. Duo hic ponit ꝯmendabilia dicendo: tu es ſalua. meus ⁊ te ſuſtinui. Due eñ ſunt res que bonos faciūt. ſcʒ vt deū ſaluatorē credamus: et patienter retributōem eius expectemus.

Remiſcere miſeratōnum tuarum domie: ⁊ miſericordiarū tuaꝝ que a ſeculo ſunt.

Reminiſcere. Secūda pars vbi de peccatis priorib⁹: et de his que quotidie fiunt: orat ꝑ miſericordiā antiquis factā ⁊ qꝛ timet veꝝ iudicē. Q. dirigere et docere debes: quia tu es deᵘˢ. et qꝛ ſuſtinui: et ſi hoc nō ſufficit. o tu domine reminiſcere′ quem homines putāt oblitū. duʒ tardas miſerationum tuaꝝ. i. opeꝝ mīe et miſeri. tua. naturalit̄ tibi inſitaꝝ. Miſeratō eñ ꝓprie eſt ī exhibitōe bonorū. Mia que naturaliter in deo ē: que ē ipſe deus. que mīe et miſeratōnes a ſeculo. i. ab initio ſeculi ſūt′ Nunquā eñ ſine miſericordia fuiſti. nec peccāti homi: miſeratō tua defuit: quem nō vanitati q̄deʒ: ſed in ſpe ſubiecīſti. ne ergo in me fallat quod ab initio ſeculi inceptum eſt.

Delicta iuuētutis mee. et ignorantias meas ne memineris.

Delicta iuuentutis mee. Q. reminiſcere miſericordie. ⁊ ꝑ miſericordiā tuam Ne memineris′. i. ne ſerues ad vindictam perpetuam. delicta. quibus viam equitatis dereliqui iuuentutis mee′ id eſt. cōfidentis et precipitis audacie mee. et ignorātias vel tie. meas vl′ mee′ i. peccata que ignorant̄ feci. vel que feci anteq̄ꝫ crederē′ Delicta eñ ſūt: quādo deliquitur ſcient̄ via eq̄tatis. Juuent⁹ non accipit̄ hic ꝓ etate: ſed pro precipitōis audacia′ que eſt tūc: qñ calor animi modeſtiā excedit. Jgnorātias dicit peccata ignorāt̄ facta. facimus eñ que mala eſſe neſcim⁹ etiā p⁹ fidē ⁊ baptiſmū. vl′ ignorantias dicit peccata añ fidē ꝯmiſſa. vel deli. iu.′ dicit peccata que q̄ſi ī adoleſcētia geſſit ſ. anteq̄ꝫ de domo iniqui pr̄is. i. diaboli exiret. De quo dr̄. Uos ex patre diabolo eſtis.. Delicta ignorātie dicit ea′ que ſūt in ꝑuulis. qui vel. i. ſalteʒ originali peccato tenent̄. et eſt Delicta iuuētutis mee id eſt. que feci adhuc iuuenis. in domo patris mei. ſ. diaboli. et delicta ignorantie mee. i. originale peccatū: quod eſt in paruulis ne memineris. id eſt. ne refues ad eternam vltionem.

Secundum miſericordiā tuā memento mei tu: propter bōitatem tuā domine.

Secūdū miſericordiā tuā. Q. ne memineris dico: ſʒ potius memento mei. id ē. vide miſericordit̄ q̄ꝫ fragilis nat̄e ſimtu. cuius opus eſt miſereri: et peccata dimittere′ Memēto dico: non ſecundū irā qua ego ſum dign⁹: ſʒ ſcdʒ miaʒ tuā q̄ me querere dignatus es que te digna ē′ q. d. vt ampla eſt mia tua: ita ample miſercaris mei. et o dñe memento mei. nō ꝓpter meū meritū: ſʒ ꝓpter bonitatē tuā: natāliter tibi inſitā q̄ oia ex nihilo feciſti. Diſtigue int̄ miāʒ et bonitatē. Mia ꝓprie ē erga miſeros. bōitas erga quoſlibʒ. facit aūt de⁹ bonū: ⁊ a miſeris iplorat⁹: ⁊ bōitate duct⁹. Nēo. n. bō⁹ ex ſe niſi ſolus de⁹

Dulcis ⁊ rect⁹ dñs: ꝓpter hoc legē dabit deliquentib⁹ ī uia.

Dulcis et rectus dominus. Hic fit conuerſio ſermonis ad homines: quib⁹ iſte fidelis loquitur oſtendens qua fiducia ita inſtanter petat; quaſi hac fiducia peto. quia Dominus eſt dulcis′ quia peccantibus ⁊ impijs omnia priora dimittit vbi ē grā ſine meritis. ⁊ ē rect⁹. ′qꝛ p⁹ miſericordiā vocatōis ⁊ venie: digna in vltimo iudicio merita requiret. hoc id dicit: ne lenitas eius ſecuros nos et ocioſos fodat. et propter hoc ′ſ. quia miaʒ prerogauit: vt perduceret in viā: dabit delinquen. le′′. ideſt correctionē′′ vel charitatem. qua iungunt̄ deo et reconciliāt̄ homines deo: dabit ita tamen: ſi ſint in via. i. in fide. Uel dabit legē: vt pōat eoſ in via. id eſt. in preceptis dei. vel dabit in via hui⁹ vite: vbi recte timendum eſt vel neceſſariū eſt. et dominus.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Diriget manſuetos ī iudicio: docebit mites uias ſuas

Diriget man. ꝫ Qui ei nō reſiſtūt in iudicio futuro ꝫ i. nō ꝑturbabit ī iudicio eos qui ſequunt voluntatē eius nec reſiſtūt ei. et docebit hic man. vias ſuas ꝫ nō eos qui precurrere volūt quaſi ſe melius regere valeāt. ſed eos qui nō erigūt ceruicez: neqꝫ recalcitrāt: cū eis iugū leue imponit et leuis ſarcina

Uniuerſe vie dn̄i mia et ueritas requirentibus teſtamentū eiꝰ: et teſtimonia eius.

Uniuer. vie do. C. ꝫ Quas vias docebit eos? Uiam qua placabilis ē. et vitatem: q̄ incorruptꝰ ē. et vni. vie do. ſūt mia et ve. C. etſi infinite ſint: ī his tñ duobꝰ includūt ꝫ quoꝝ vnū exhibet donādo peccata. Alteꝝ iudicādo merita ꝫ Mia eñ dimittit peccata: veritas iudicat merita ergo vniuerſe vie dn̄i ſūt duo aduentuſ filij dei. vnus miſerantis. alt iudicātis. i. in illis duobus aduētibus miam et veritatē manifeſte nobis exhibet. In ꝓmo miſericordiā. in ſcdo veritatē. Que duo tamen ī omni opere domī ſimul ſūt: etſi nō nobis manifeſte appareant ꝫ Tenz autē ille vias eius qui expꝫtus miam: depoſuit ſupbiā nullis ſuis meritis liberatū ſe videns. et deīde cauet ſeueritatē iudicis. Sequit requirentibꝰ ꝛ c. C. dico ꝙ vniuerſe vie dn̄i ſūt mia et veritas. qd̄ ꝛ ſi nō alijs videt. apparet tamē requirētibus. i. his qui requirūt teſta. eiꝰ. i. paſſionē et mortē ꝑ quam redēpti ſumꝰ: et vita ꝓmiſſa nobis eſt reddita. et q̄ req̄rūt teſti. eiꝰ. i. q̄ attēdūt que ī ꝓphetis et euāgeliſtis teſtatꝰ ē ꝫ Illi eñ ītelligūt chriſtū miſericordē ī ꝓmo aduētu et iudicē in ſecūdo: qui mites querūt teſta. eꝰ. i. mortē qn̄ ſuo ſāguine nos redemit ī nouā vitā et qui req̄rūt teſti. eiꝰ ī ꝓphetis et euāgeliſtis. vbi credētibus ī mortē ſuā vitam ꝓmittit. Incredulis vō minat mortez etnā. ¶ Ul' ita ab illo loco. Dulcis et c. et legit totū de pn̄ti. C. hac fiducia peto. qꝛ dominꝰ ē dulcis et rectus. dulcis: quia ſuauia dat. rectꝰ: quia corrigit. et ꝓpter hoc: qꝛ dulcis ē et rectus: id̄ non ex crudelitate. ſed ex benignitate dabit legē correctōnis vel charitatis. delinquētibus tamen: ſi ſūt ī via fidei. vel ad hoc vt ſint ī via preceptorū dei. vel dabit in via huiꝰ vite. vbi recte timendū ē. dabit legem dico: et in iudicio pn̄ti quo iudicat dum punit et corripit. diriget manſuetos ad meliora id eſt ſi manſueti ſint qui corripiuntur: quod eſt ex feris domiti ꝫ vt tolerent patienter flagellū emēdātis patris. medelam vrentis medici. ꝙ ſi mites ſunt id eſt leuis animi. C. naturaliter hoc habentes docebit eos viaſ ſuas id ē precepta ſua. ꝓ quoꝝ neglectu venerunt flagella. Uniuerſe. C. docebit vias id eſt precepta ſua. vniuerſe autez vie domini id ē vniuerſa precepta eius ſunt miſericordia et veritas id eſt plena miſericordia et veritate: quod vtiqꝫ apparet requirentibus teſtamētū eiꝰ nouū ꝫ quod egregie dicitur teſtamentū vbi ē clara et certa promiſſio hereditatis. qd̄ etiā et morte teſtatoris confirmat. et te. eiꝰ. ſ. teſtimonia veteris t. vbi fuerūt ꝓphete teſtes ꝓmiſſionū.

Propter nomen tuū domine ꝓpiciaberis peccato meo: multū eſt enim.

Propter nomen tuū domīe. C. et quia dulcis es et rectus. ſicut oraui facies. id eſt peccata que accuſo dimittes. et hoc ē O domine propiciaberis ꝫ oblato tibi ſacrificio ſpiritus contribulati: peccato meo. et hoc facies ꝓpter nomen tuū id ē propter gloriā tuam vt lauderis ab homine. Cauſa ad deū refert: et etiā hoc id̄ qꝛ nō negligo nec extenuo peccatū meū. ſed puto quia multū ē. Uel ita qꝛ dulciſ es o dn̄e ꝓpter no. tuū ꝫ qd̄ ē ieſus. ſ. ſaluator. i. vt ībleas rē nomīs tui ꝓpicia. ꝫ ſacrificio ſpiritus cōtribulati oblato. pec. m. nō ſolū añ fidē: ſꝫ etiā pꝰ fidē cōmiſſo: et neceſſe ē eñ. i. quia multū ē id ē grāde ē illud peccatū. qꝛ et ī via fidei nō deeſt offēſio. et ideo: non niſi ꝑ te nō de

lebit̃.qui nõ ſolũ peccata donas:que añ
fidẽ.ſed etiã illud quod multuꝫ eſt.i. qđ
quotidie fit.ergo ꝓpter nomẽ tuũ pce.
hoc ideo dicit: qꝛ nõ ꝓpter ſe ſibi parci
petere audet:quia quotidie peccatũ eiuſ
auget̃:i quo cathari refutant̃. Erat eniꝫ
quedã ſecta hereticoꝝ qui ſe iſto nomie
quaſi ꝓpter mundiciã ſuperbiſſime ap-
pellabãt.qui peccatorib᷒ veniã peccato
rum negant.ſecũdas nuptias nõ admit-
tunt.mundiores ſe ceteris predicãt:vn-
de et catharos ſe quaſi mũdos dicebant
qui ſi nomen ſuũ cognoſcere vellẽt:mũ-
danos ſe potius q̃ꝫ mundos vocarent.

**Quis eſt homo qui timet do
minum:legem ſtatuit ei in uia
quam elegit.**

Quis eſt homo. Tercia pars vbi agit đ
eternis:oſtẽdens quomõ habeant̃: labo
rans et orans. vt ipſe et totus iſrael ab
his malis liberet̃.premittit aũt de timo
re qui eſt initiũ ſapientie.q.domin᷒ da-
bit legem.et cũ ita ſit vis ſcire cui dabit
Et quaſi rñſum ſit ei ab aliquo.volo ad
dit. Quis eſt homo.ſcilicet ratõnal̃: qui
timet non ſecurus de ſe dominũ. Tior
eſt vnde quis incipit venire ad ſapienti
am.ideo quia de illo preponit. et quaſi
quis diceret:quare hoc queris. Reſpon
det:ecce quare.quia dominus ſtatuit ei
ſcilicet timẽti : legem.id eſt.correctionẽ
ne iam impune peccet:et legem. id eſt.
completionem legis.que eſt charitas: ei
dico poſito in via fidei:quam elegit. ex-
pertus per flagella non eſſe deuiandum
ab ea. Et deinde ſubdit de premio di-
cens. Et

**Anima eius in bonis demora
bitur:et ſemẽ eius hereditabit
terram.**

Anima eius poſt diſſolutõꝫ corpis.de-
mo.in bo. qꝛ et ſi nõ ſtati poſt corp᷒ hẽt
ꝑfectã btitudinẽ.tñ i bo.demo.hñs ſim
plã ſtolã vſꝫ ad reſurrectõnis tẽpus:qñ
corp᷒ gl̃ificabit̃.vnde addit ⁊ tãdẽ.ſemẽ
e᷒.i.op᷒ bonũ vñ colligit̃ fruct᷒.here-
ter.i.habebit ſolidã hereditatẽ inſtaura
ti corpis:quãdo merito bõi opis quod
hic fecit.ſecundã ſtolã glorificati corpis
accipiet. Interim vero.

**Firmamentum eſt dominus
timẽtib᷒ eũ:⁊ teſtamentũ ipſi-
us ut manifeſtetur illis.**

Domin᷒ non homo mutabil̃ eſt firma.
ma.timen.eum. videt̃ infirmoꝝ eſſe tioꝛ
ſed dominus eſt firma.timen.eum. quia
timor domi dat firmitatẽ. human᷒ dif-
fidentiã.et dominus facit:vt teſtamentũ
ipſius manifeſtet̃ illis.hoc qđ ipſe teſta-
tus eſt.ſ.ꝙ gentes et termini terre ſũt he
reditas chriſti. Vel ita. Anima ei᷒. timẽ
tis mõ nõ redit i egyptũ ad ollas carni
um vt petõꝝ tenebris delectet̃.ſꝫ demo.i
bo.i.i preceptis morabit̃ q̃i in delicijs.
vel modo demorabit̃ ſpe.et ſi nõ re i bo
nis futuris.et ſemen eius heredita.terã
id eſt.merito boni opis ſui. id eſt. bene
operando.per quod meretur vitam.ex-
colit euam ſuam.id ẽ.carnem:mortificã
do vicia ei᷒ et concupiſcentias.⁊ preter
hec:domin᷒ eſt firma.time n:eũ. hõ qui
dẽ ẽ mutabil̃. ſed firmat deus timentẽ.
ne i malis cedat.idẽ ſenſus cũ ꝑori.et te-
ſtamẽ.ip.ẽ hoc vt mãi.ill̃.i. mãifeſtabit
ſe ipſũ eis:ſicut ꝓmiſit dicens. Si q̃s ſer
mones meos ſeruauerit:diligã eũ:et ma
nifeſtabo ei me ipſũ. et iđ quicquid alij
faciant.

**Oculi mei ſemper ad dominũ:
quoniam ipſe euellꝫ đ laqueo
pedeſ meos.**

Oculi mei.ſ.cordis:de q̃b᷒ ſalomõ. ocl̃i
ſapiẽtis i capite e᷒.i.i corde e᷒.i.oẽs ꝯtu
it᷒ mei.ſꝑ ſũt ad do. qꝛ ẽrã ñ ituecor. nec
añ me ad pedes attẽdo:vt ſolẽt q̃dã ne i
cidãt i laqueos ⁊ foueas. Ego v̊o ad do-
minũ ſurſũ ſpectãs nõ timeo ẽrena ꝑicu
la.qm̃ ipſe quẽ ituecor euel.de la.vicioꝝ
pedes meos.i.affect᷒.et de la.euel:pedẽs
me.i.đ paſſiõe et morte que tenꝫ ligatos
et eſt ꝑ ſimile dictũ:tanq̃ꝫ ſit incathena-
tus pede:qui morte tenetur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Reſpice in me ⁊ miſerere mei: quia unicus ⁊ pauper ſuz ego.

Reſpice in me: Q. ⁊ quia oculi mei ſunt
ad te. ergo reſpice. ⁊c. Uel ita iũge: Ocu
li mei ſũt ad dominũ. mei dico ita dicen
tis. Reſp. in m. aſpiciẽtẽ in te. ⁊ miſerere
mei. q̄ꝛ miſer ſũ. ⁊ locus eſt miſericordie
quia vnicus ſũ: ⁊ nõ ꝑ plura diſtract⁹. ſ
ſꝫ in vnitate permanẽs. Nulla eñi ſciſ
mata vel hereſes tenẽt eccleſiã. ⁊ pau. a
mũdi rebus ſuz ego. Ideo ſe vnicum ⁊
paupem dicit. vt dei miſericordiã ſibi ꝯ
ciliet. Unic⁹ eñi plus amat. paup plus
dolet. Et item alia cauſa ẽ. quia ſcilicet.

Tribulatiões cordis mei multiplicate ſunt: d neceſſitatibus meis eripe me.

Tribulatiões. c. m. mul. ſt. i. tot ſũt cala
mitates mũdi ꝙ caꝝ anxietas ꝑuenit vſ
qꝫ ad cor. Abundãte iniquitate. ⁊ refri
geſcente charitate multoꝝ. Et o domine
eri. m. de neceſ. m. i. de aduerſis que ne
ceſſaria ſunt omnibus qui pie in chri
ſto viuere volũt. Ideoqꝫ ꝯgrue hec vo
cat neceſſitates. q̄ꝛ hec neceſſe ẽ ei tolera
re vſqꝫ in finẽ vt ſaluus fiat. Et.

Uide humilitatem meam ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte uniuerſa delicta mea.

Uide. i. gratã habe. hũili. m. q̄ꝛ iactan
tia iuſticie mee nõ me ab vnitate abrũ
po. et la. m. quo indiſciplinatos mihi
ãmixtos ſuffero. Et his ſacrificijs placa
tus. dimit. vni. deli. m. Non ea tm̄ que
feci añ fidẽ. ſed etiã que poſt fidẽ. ꝑ infir
mitatẽ. vel vite huius caliginẽ admitto
Deinde. ꝑ inimicis orat dicens. ⁊ etiaꝫ.

Reſpice inimicoſ meos quoniã multiplicati ſunt: ⁊ odio inique oderunt me.

Reſpice. i. cõuerte. inimi. m. vel q̄ꝛ ne
ſcimus ꝙ oremus ſicut oportet. põt tal
eſſe ſeſus. Reſpi. inimi. m. i. fac de eis ſi
cut ſcis. qm̄ multi ſũt. nõ ſoluꝫ foris in
fideles. ſed etiã intus in eccleſia: nõ deſt
falſi fratres. ⁊ tot hominuꝫ ꝑditio ſine
dolore eſſe nõ põt. ⁊ ideo ꝓ eis orat. de
quibus ſubdit. ⁊ odio iniquo ode. m. ſ
diligentem ſe: ſed ab eis.

Cuſtodi animam meam ⁊ erue me: non erubeſcam qm̄ ſperaui in te.

Cuſtodi animã. m. ſeruãdo in his bõis
que habet. ne declinet ad imitationẽ e
oꝝ. ⁊ erue me. a ꝑplexitate. q̄ mihi miſ
cent. erue dico. ⁊ fac vt. nõ erub. ſi for
te inſurgunt ꝯtra me: ⁊ debes qm̄ ſpaui
in te. non in me. Uel ita. non erubeſcaꝫ
Quaſi dico erue. ⁊ ſi non propter aliud
vl. i. ſaltem ideo. vt non erubeſcã d hoc
qm̄ ſperaui i te. i. ñ cedat mihi erubeſcẽ
cie ꝙ ſperaui in te. et etiã id erue. Quia
facti.

Innocentes ⁊ recti adheſerũt mihi: quia ſuſtinui te.

Innocentes et recti. bona operatione ꝑ
tribulationes adheſerunt mihi. id ẽ non
ſolum corporis preſentia miſcentur. ſꝫ
etiam conſenſione cordis. Mali quidẽ
tolerati ſunt et non adheſerunt mente.
ſed recti corde mihi adheſerunt. et hoc
ideo. quia non defeci a bono ſequens
illos. ſed ſuſtinui te. expectans ventila
tionẽ vltime meſſis tue. i. iudicium. et
tu: o.

Libera deus iſrael: ex oĩbus tribulationibus ſuis.

Deus libera iſrael. i. eos qui ſunt iſrl. i.
populum. quem ad tuam viſionem pre
paraſti. libera dico: ex omnibus tribula
tionibus. ſuis que foris. vel intus ſunt

~~Pſalmus dauid. XXV~~

Pſalm⁹ dauid. Per dauid ñ ac
cipitur hic chriſtus: mediator
tor dei et hominum. ſed vir perfectus
tus qui petit i futuro ſepari a mal. loco
a quib⁹ in pñti ſeiungitur merito. ⁊ eſt
ſenſus. Pſalmus iſte attribuitur dauid
id eſt perfecto viro qui hic loquitur.
Intẽtio hec ẽ. Pſalm⁹ iſte monet vitari
ꝯſortia iĩquoꝝ ⁊ iũgi iuſtis. q̄ꝛ ex conui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ctu:mores formant. Modus ſcriptitus ē
pſalmus. Prio: vir iuſtus dicit ſe non
habere hic ptē: cū iniquis. et petit diſcer
ni ab eis ī futuro. Scdo: petit ne malis
in iudicio miſceat ibi. Dñe dilexi. Et nō
differentiā int pmā et ſcdam ptem. In p
ma enī par de iudicio. et multū d inno
cētia ſua agit. In ſcda: d vtroqȝ pene pa
rit tangit. et in pma: pus de iudicio. p⁹
de innocētia ſua agit. In ſcda ecōuerſo
Vidēs ergo iſte vir ſact⁹ nūc bonos cū
malis. grana cū paleis. ita vt pauca vel
nulla videant grana. ſicut helyas ſe ſo
lū relictū putauit. orat in futuro locali
ter diuidi ſic dicens. O

Udica me domine qm̄ ego in inocencētia mea igreſſus ſū: 7 in domino ſpans non infirmabor.

Dñe iudica me. i. diſcerne me a mal lo
co. qui ſimul nobiſcū ſūt mō in eccleſia.
ne ſimul eamus ī ignē eternū. Qd āt di
cit iudica. nō ē preſūptio iuſti. ſȝ certi
tudo mie dei. qd ibi oñdit. vbi ait. ī do.
ſpans. Deide ſbdit. nō infir. ſicut 7 apo
ſtolus. nō ex arrogātia. ſȝ ex ſpei ꝯfiden
tia: ait. Repoſita eſt mihi corona iuſti
cie: quā redderet mihi iuſtus iudex. 7c:
deide: meritū oſtēdēs: ſbdit. qm̄ ego. 7c
Q. dico iudica. Quare: Iō. ſ. poſt miſe
ricordiā. quā mihi prerogaſti. habeo ī
nocētie mee meritū. cuius viā cuſtodiui
et hoc ē. qm̄ ego ſū igreſ. viā moꝝ. vel ī
ter peccatores. inocentia mea nō āgeloꝝ
ſȝ qlis ē hoīnuȝ inocentia. Hoc āt di
cere: nō ē elatio. ſȝ nō ingrati ꝯfeſſio. et
licet ſim inocens 7 iuſtus: nō tñ ſic ī me.
ſȝ in dño ſpabo. et in dño ſpans nō ifir.
. i. nō titubabo int peccatores. Aliter. ſ.
niſi ſparet in dño: int malos titubaret.
Qui: etſi cadūt: iſte ſtat. qui nō in eis. ſȝ
ī deo initio ſpat. Vel nō mouebor. Alia
lra. localit de int peccatores. ſȝ pmane
bo int eos corpe ñ mente. quod quidaȝ
nolūt facere. vt boni videant. Qui vo
qſi boni nolūt int malos eſſe: ſchiſmati
ci ſūt. et peiores ſūt illis. et vt palee iam
ante ipſam ventilationem a vento ſup
bie rapiuntur. Sequit:

Proba me domie 7 tenta me: ure renes meos 7 cor meum.

Proba me domine. Quaſi. Dixi qd in
nocens et iuſtus ſū. ſed quia delicta nl
lus intelligit. ne quid occultorum meo
rum lateat me: Proba me domine 7 ten
ta me. i. tentationibus pba me. i. iudi
ca me pbatum. non tibi qui oīa noſti. ſȝ
mihi et hoībus ne quid delicti remane
at. Ideo dicit tenta. quia niſi tentaret:
negligentes eſſemus. Et nota qd tentat
deus. tentat homo. tentat diabolus. Sȝ
aliter deus. aliter homo. aliter diabol⁹.
Tentat enī deus: vt erudiat. Tentat ho
mo: vt diſcat quod neſcit. tentat diabo
lus: vt ſeducat. Dei ergo tentatio: pro
batio eſt. qualiter tentauit deus abraaȝ
. Attende quod hic perfectus vir preca
tur tribulationes. ne quis d eis murmu
ret. Unde: ſubdit: et vre igne tribulatio
nis ſcilicet renes meos et cor meum. id
eſt adhibe purgatorium medicinale tri
bulationiſ delectationib⁹ meis. ne quid
mali delectet me. et cogitationibus: ne
quid mali cogitem. cor nanque pro co
gitationibus: renes pro delectationibuſ
poſuit.

Qm̄ mia tua añ oculos meos ē 7 complacui in ueritate tua.

Qm̄ miſericordia tua. Quaſi ideo dico
vre. Qm̄ mia tua añ oculos meos eſt. i.
non merita mea. ſed miſericordiaȝ tuā
que talē me fecit attendo: ne illo igne cō
ſumatur. Vel ita. Proba me domine et
tenta me. id eſt. Prius vires meas in
ſpice et tunc: vt ferre valeo tentari per
mitte. et vre renes meos. id eſt meas de
lectationes. igne verbi tui. De quo do
minus ait. Ignem veni mittere in terraȝ
hoc igne delectationes vrit. bonas inflā
mando. malas abſumendo. et vre cor
meum. id eſt cogitationes bonas illu
ſtrando. malas conſumendo. vre: calo
re ſancti ſpiritus a quo: nemo ſe abſcon
dit. ſequit. Qm̄ mia. Quaſi peto ne ſi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nas me tentari ſupra vires. ꝙ vtiqꝫ faci-
es. Q̃m̃ miſe. t. ante oc. m. ē. i. miſericor
diā tuā toto corde intueor. que nō ſunt
tētari ſupra vires. Uel ita iūge. Q̃m̃ mi
ſe. q. ideo dico vre. Q̃m̃ ipſa vſtio ē mi-
ſericordia. t. an. oc. m. i. mihi videt̃ miſe
ricordia: nō aſpitas. quia in ea deū ſibi
miſericordē cognoſcit. ſequit̃. ꝰ et ꝯpla-
cui mihi intus vbi vides nō timeo. ſi di
ſpliceaꝫ: vbi hoīes vidēt. cōplacui dico
in vert. t. i. dlectāt me bona tua ꝛ placēt
Et dicit hoc a ſimili. ita enī ſibi intus cō
placeat. q̃ſi quis ſepulchrum in ſpeculo
videat. Et attende qđ nō ait placui. ſed ꝯ
placui. ꝰ Cui enī diſplicet mendaciū ſuū
ꝛ placet veritas dei. placet ipſe ſibi. cuꝫ
illa. ꝛ nulla.

Non ſedi cum conſilio uanita tis: ꝛ cum iniqua gerentibus n̄ introibo.

Non ſedi cum conſilio. vel concilio. Q.
complacui ī veritate. ꝛ vere. Quia. Nō
ſedi. ꝛ odiui. qđ eſt vitare mala. ꝛ Laua
bo manꝰ meas. qđ eſt agere recta. ꝛ hoc ē
et Non ſedi cū ꝯſi. vani. i. ꝰ cor nō appo
ſui. nō ꝯſenſi. ꝛ ſi intraui corꝑe. ꝰ Sede-
re eſt ꝯſentire. cū his qui ibi ſedēt. qđ ſi
preſens es. et hoc nō feceris: non ibi ſedi
ſti. ſi abſens feceris. ſediſti ibi corde. q̃ꝫ-
uis non corꝑe. ideo ait. Non ſedi cū cō
ſi. vel ꝯci. vani. i. ꝰ cor meuꝫ nō apposui
illis: qui ꝓuidēt beati fieri in trāſitorijs
que caꝰ ē omniū iniquoꝝ. i. iniquitatum
acſi diceret. tractatū iniquoꝝ vitaui. fac
ta etiā nō incepi. Unde ſb̃de. et cum ini-
q̃ gerentibus nō introibo. i. ꝰ ꝯſciam o-
peris eoꝝ nō habeo. i. nec etiam incipiā
cū eis agere iniq̃. et ſi inter eos ſim. et qꝛ
nō ſatis ē vitaſſe: addit.

Odiui eccleſiam malignantiū ꝛ cum impiis non ſedebo.

Odiui eccleſiā. m. Q. nō tm̃ vitaui ꝯſi-
liū vāitatis: ſꝫ etiā ipſā eccl̃iaꝫ malig. i. ꝰ
ꝯgregationē maloꝝ. que fit vt ad ꝯſiliū
vāitatis veniat̃. odiui. et ſi de nobis ſūt
corꝑe nō mēte. nūero non merito. noīe
nō numine. et cū impijs nō ſedebo. ꝰ pla
citū nō habebo. Diſtigue int̃ vanos. et
malignantes. ꝛ impios. ꝰ Naꝫ ſūt qui de
caducis rebꝰ ꝛ trāſitorijs laborāt. ꝰ Im-
pij ſūt heretici. qui ſcripturas ſacras ꝑ-
uertūt. illi ſupflua querūt. ꝰ Hi venenoſa
vt q̃ſi diuerſis erroꝝ telis vulnerēt cor-
da. Malignantes ſūt: qui ꝓximis mala a
gunt.

Lauabo inter innocentes ma nus meas: ꝛ circundabo altare tuum domine.

Lauabo int̃ inno. Oſtenſo quō vitet ma
la. ſb̃dit quō faciat recta. Q. nō ꝯſentiā
impiis. ſꝫ potius: Laua. ma. m. i. ꝰ peni-
tendo et ꝯfitendo mūda faciaꝫ oꝑa mea
ego dico. ꝯuerſans int̃ innocentes. mēte
ſemper. ꝛ corꝑe ſepe. et o do. al. t. i. men
tem meam. vel fidem. ꝰ vbi deo vota of-
feruntur. quia nō eſt locus veri ſacrifi-
cij extra catholicam eccleſiam. i. extra fi-
dem catholice eccleſie. circūda. i. v̄tutibꝰ
orabo. ideo: int̃ innocentes ꝯuerſabor:

Ut audiam uocem laudis tue ꝛ enarrem uniuerſa mirabilia tua.

Ut ego audiā ab eis. vo lau. t. i. diſcaꝫ q̃
voce ſis laudādus. ſ. quō te laudem. nō
me. vt. ſ. ꝰ non ex ipſo bono de me preſu
mā. ſꝫ de te qui dediſti. Ille ergo intelli-
git qualiter ē laudandus deꝰ. qui bonū
ſuū deo. non ſibi tribuit. vl̃ vt aud. vo.
lau. t. i. vocē ſpūſſ̄cti. qui docꝫ laudare
te. ꝛ cuꝫ didicero. enarrē. i. exponā alijs
vniuer. mira. t. n̄ mea. ꝰ Ul̃ ita vt ꝑ altāe
celeſtis ihrl̃m accipiat̃. ꝰ qđ altare nō ā-
plectit̃ niſi qui lauat manꝰ int̃ īnocētes
Nā multi altare hoc viſibile tāgūt indi
gni. et tolerat deus pati iniuriā ad tpuſ
ſacramenta ſua. ſed nunꝙ̄ ſicerit hierl̃m
celeſtis: non. Non enī quomodo nūc re
ciperis cum malis inter parietes iſtoſ ec
cleſie. ita recipieriſ cum malis: in celeſtē
hieruſalem. id eſt in ſinu abrahe. Ideo i
ſte dicit. Laua. ma. id ē opera. Quibꝰ lo
tis: circūda. al. t. d. i. amplexabor mō de

ſiderio et ſpe ⁊ in futuro etiã re. ſblimia
tua. ſ. altare celeſte. quo ſacerdos chri-
ſtus, p nobis introiuit. circũdabo dico
vt au. vo. lau. t. que cãtat ab angelis. ſ.
ſanctus ſanct⁹. ſcũs. ⁊c̃. Uel vt au. vocẽ
lau. t. i. vocẽ q̃ dices in futuro. Uenite
bñ. pa. m. ⁊c̃. et enarrẽ hic vniuerſa mi-
rabilia tua.

Dñe dilexi decorẽ domus tue et locũ habitationis glorie tue

Dñe dilexi. Scđa ps vbi petit ne maliſ
in iudicio miſceat. qꝛ nõ eis. ſꝫ dñi dei ꝯ
cordat. Q. lauabo manus. circundabo
altare. ⁊ hoc ideo: faciã. qꝛ Dilexi o do.
deco. do. t. i. dilexi me facere decorã tibi
domũ. et lo. ha. glo. t. i. locũ in quo glo
rioſe habites. vt de gloria et eſſẽtia dei-
tatis aliquid capiã. Uel ita. Dom⁹ dei
eccleſia ẽ. decor hui⁹ domus: ſunt ſancti
⁊ idẽ ſũt locus habitationis glorie. et ẽ
Dilexi deco. do. t. qui ẽ in ſanctis. etſi
adhuc eccleſia habet malos. i. dilexi bo-
nos qui ſũt in eccleſia. quoꝝ vita et doc
trina: ipſa eccleſia ẽ decora. Sequitur ⁊
locũ ha. et decor domus ẽ locus habi-
tatiõis glorie. i. ſãcti qui ſũt decor eccle-
ſie. ſũt et loc⁹ hitatiõis glĩe. qꝛ nõ ſuã. ſꝫ
gloriã dei querũt. et hoc ẽ. et dilexi locũ
ha. glo. t. i. illos. in quib⁹ habitãs glo
rificaris. vt ñ ſibi. ſꝫ tibi deẽ gloria. ⁊ iõ
nõ ſimpliciẽ dicit: lo. habi. ſꝫ addẽ glĩe
tue. ſ. vbi habitat glĩa tua. Uel ita. Dile
xi decorẽ dom⁹ tue. i. bonos actus. qui-
bus decorat dom⁹ tua ſm illud. Sic lu
ceat opa vr̃a corã hoibus. vt glorificẽt
patrẽ veſtꝝ qui in celis ẽ. et lo. ha. glo.
tue. i. archanũ pectoris. vbi ẽ ſedes pia
rũ cogitationũ. Et qꝛ ita me habui: ergo
hec retribues mihi.

Ne perdas cũ impiis deus animã meã: ⁊ cũ viris ſãguinũ vitã meam.

Ne pdas i futuro: o deus animã meã
que dilexit decorẽ dom⁹ tue. cũ impijs
qui te oderũt. quibus hic mẽte nõ cõi-
co. et ſine corpe. Ergo etſi mõ ſimul eſſe
pateris bonos et malos ne ſimul pdas i
futuro. In area pre palea ñ videẽ a lõ-
ge grana. ſic: et opimo ẽ abũdante iiqui
tate mltoꝝ. nullũ eẽ bonũ. que etiã fuit
i helya qñ dixit. Dñe relictus ſuꝫ ſolus
ſꝫ nõ nocebit bonis i futuro maloꝝ cõ-
mixtio. qꝛ nõ errat deus in iudicio. ſꝫ ſin
gulis iuxta merita reddit. ſequiẽ. Et ne
pdas vitã meã cũ viris ſãguinũ. ſ. qui
carnaliẽ viuũt. et, pximũ oderũt. et ita i-
pij. et viri ſanguinũ illi accipiũẽ: qui ꝯ-
tra duo mãdata charitatiſ agũt. et ſic do
mũ dei. q̃ntũ in ſe ẽ. dehoneſtãt. atq̃ ma
culãt. Nam duobus preceptis dilectio
nis. ſ. dei ⁊ proximi domus dei decoraẽ

Inquoꝝ mãib⁹ iiquitates ſũt: dextera eoꝝ repleta ẽ mũerib⁹.

In quoꝝ mãib⁹. ⁊c̃. Oñdit hic qui ſint
impij: et viri ſanguinum. hi ſcilicet
In quorum manibus iniquitates ſunt.
i. quorũ opera ſunt iniquitates et dex
tera eorum repleta eſt muneribus. id
eſt ſi quid boni agunt. pro munerib⁹ fa
ciunt. pecunie. vel laudis humane. vel
timoris. quo timent diuitem offendere.
vel iniuſte miſericordie. dum quis ne re
prehendatur eo. ꝙ contra pauperem
fecerit: oppreſſit iuſticiam et protulit ꝯ
tra veritatem ſententiam parcens pau-
peri in mala cauſa. et ita: quaſi mun⁹ ac
cepit a paupere. ꝙ non arguitur contra
pauperem feciſſe. ſed beatus eſt qui excu
tit manus ab omni munere. Munera e-
nim excecant oculos. et vim auctoritatiſ
inclinant. Unde per eſaiam dominus a-
it. ve vobiſ qui iuſtificatis impium pro
muneribus. Uel dextera. id eſt ratio co-
rum repleta muneribus. id eſt preſenti-
bus bonis remunerata eſt. Q. ꝙ eis da
tũ ẽ: ad optinẽdã ſalutẽ eternã: cõuertũt
ad accipienda hui⁹ ſeculi dona eſtiman
tes queſtũ eſſe pietatẽ. ſequitur.

Ego ãt in inocẽtia mea ingreſſus ſũ: redime me ⁊ miſerere mei

Ego autem. Quaſi ille muneribus ſecu
li volunt ditari. Ego autem econtra. in
inocẽ. m. igreſſus ſũ. i. diuitijs inocẽtie
⁊ ſpũalib⁹ theſauris ditat⁹ ſũ. ⁊ iõ redi-

me me. vidit iſte preciū ſāguinis chriſti quo mundus redimitur. Et ideo ait. redime me. i. valeat mihi ad remuneratōnem: uel ad ꝑfectionem liberationis precium tanti ſanguinis. et miſerere mei. i. nō deſerat me miſericordia tua: in huiꝰ vite ꝑicul': ſed in omnibꝰ me comitetur quod debes enim. i. quia.

Pes meus ſtetit in directo: in eccleſiis benedicā te domine.

Pes meus. et ſi vndiqꝫ ſcandal' cōfuſus ſtetit in directo. i. dilectio mea ⁊ affectio que facile labi ſolet. non receſſit a iuſticia tua: ſꝫ ſtetit īmobilis contra omnia ſcandala tendens vltra: et ꝑſiſtens in directo. In hoc oſtendit ſe diligere dominū. Deinde ſubijcit ď dilectione ꝓximi: ſubdens. in eccleſijs bened. Q. ideo etiā redime me. quia ſi redimis: o do. benedi te. non me. in eccleſijs. pl'r dicit: qꝛ multe ſunt in mundo. Q. dilectioni tue adiūgo dilectionem ꝓximi: quia nō occultabo eis: quos vocaſti benedictionē tuā vt ꝑ me benedicaris ab illis: qui modo exemplo atqꝫ doctrina informanť ad benedicendū. Benedicere enim dominū in eccleſijs ē ſic viuere vt per mores cuiuſcūqꝫ benedicať dominus. Qui enim benedicit domino lingua et non factis: nō benedicit vere.

In finem pſalmus dauid. antequam liniretur.

In finem pſal. Dauid. priuſquam liniretur. Titulus iſte ſumptus eſt de hyſtoria libri Regum. vbi legiť Dauid. ter fuiſſe iunctus. Primo in Bethel a Samuele in domo patris ſui Yſai. nō vtiqꝫ in regem: ſed in ſignum futuri regni: et ab illa die directus eſt domini ſpiritus in eum. Secundo inunctus eſt in Hebron in regem mortuo Saule: et regnauit ſuper tribū iuda. Occiſo autem Hyſboſech filio Saul. qui ſuper alias tribꝰ regnabat. Tertio vnctus eſt ibidem: vt regnaret ſuper vniuerſum iſrahel: et aſcendens in Hieruſalem. in pace regnauit. Sed due extreme pro vna reputāť. Poſt primam vnctionez Dauid hoſtes habuit. Poſt ſecundam in pace regnauit. Huic hiſtorie alludit titulus. Sed quia omnia in figura contingebant illis. Sciendum quod due perſone olim vngebantur. Rex ſcilicet ⁊ ſacerdos: in quibus ſignificabatur vnus chriſtus rex et ſacerdos. Rex: quia nos regit et ducit. Sacerdos: quia pro nobis interpellat: et ſacrificium deo obtulit: nō aliud quā ſeipſum. Nos vero ſumꝰ corpus chriſti et in eo chriſto: chriſtus ſumus: qꝛ omnes vngimur de eius vnctionis plenitudine: a qua dicitur chriſtꝰ. Dicitur enī a chriſmate chriſtꝰ. et iō chriſtū accipiētes oīs ī illo: et chriſti: et chriſtus ſumꝰ quia quodāmodo totus chriſtus caput eſt et corpus. Et ſicut Dauid prius fuit vnctus in ſigno. Deinde bis in regem atqꝫ ille due vnctiones pro vna reputātur. Ita et nos prius inungimur hic: in ſigno futuri regni. dum ſpiritus ſancti gratiam in baptiſmo: et in alijs ſacramētis percipimus. Secundo autem in futuro inungemur in reges quādo libertatem glorie filiorum dei: et redemptionē corporis noſtri recipiemus. Et ſicut Dauid poſt primam vnctionem hoſtes habuit. Poſt ſecundam: ī pace regnauit ita et nos poſt ſacramentalem vnctionē ſub hoſtibus laboramus et geminꝰ adoptionem filiorum expectantes. poſt ſecundam quieſcemus. Et ſicut Dauid biſ in regem vuctus eſt: ita et vnctio glorificationis noſtre qua in reges vngemur gemina eſt ſtola ſcilicet anime et corporis ſtola: ſed he due quaſi pro vna reputanť: quia vnus ē denarius quē recipiemus. Nobis ergo: modo eſt vnctio in ſacramento quo prefigurať quid futuri ſumus: et ideo dicitur. priuſquā liniretur et eſt ſenſus tituli. Pſalmus iſte dirigēs nos in finem future conſūmationis attribuiť dauid. i. cuilibꝫ fideli. pſal. dico

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

agẽs ꝺ hoc qꝺ ẽ ꝑuſq̃z liniret. ſecũdo. i.
de eo qꝺ ẽ ei añ pfectã vnctionẽ. añquã
hoſtes hȝꝛ. Vñ in ſacrꝗ. i. in ſacrali vnc
tiõe iſte fidelis gemens ⁊ laborãs: vt in
re gaudeat. Hic loquiꝛ quiddã ieffabile
ſe deſiderare oñdẽs ꝑ quo oĩa patiẽꝛ to
lerat. Intẽ. mõet ne q̇s pꝰ ꝑmã vnctõȝ
torpeat. ſȝ ad ſcdãȝ ſe diligẽꝛ parȝ: Mo.
biꝑ. ẽ ps. pꝰ agit ꝺ ꝑa vnctõe ꝑ q̃ȝ certifi
caꝛ ſa. Scdo diẽ q̇s labõ ⁊ gẽitꝰ ſit ante
ſaȝ vt pꝰ ſit hñi ibi. Exaudi ꝺ. fideľ ergo
ꝑma vnctõe iunctꝰ tãq̃z tyro chriſti ait.

Dominꝰ illũinatio mea
⁊ ſalus mea quẽ tiebo

Dñs habitãs in me. ẽ illuĩna
tio mea. vel lux mea. cõtra tenebras ig
norantie mee. non ego mihi ſum lux. ſed
ipſe qui illũinat omneȝ hoĩẽ veniẽtẽ ĩ
hunc mundum. et ipſe eſt ſalus mea. ꝯ
tra infirmitatem. vt iam poſſim reſiſtere
peccato: et eſt. Acſi diceret. dñs ⁊ no-
ticiã ſuã mihi dedit. et ſalutẽ. quẽ ergo
timebo? nullũ. qꝛ nlľus põt ꝯtra eũ. Et

Dominus protector uite mee
a quo trepidabo.

Dominus eſt protector vite mee. i. dat
mihi vitam virtutum. quã et protegit
dum omnes impetus: et inſidias repel-
lit. ſine cuius protectiõe. omnia dona
eius perduntur. Non ergo ſatis ẽ dare
niſi etiam protegat. ideo: non ait dator
ſed protector vite mee. et quia dominuſ
protegit ergo a quo homine. vel a quo.
. i. a qua re trepidabo? i. quẽ vel quid
trepidabo? Q. nec aliquem nec aliquid
Ad potentiſſimum enim omniũ omni-
potentẽ pertineo. qui illuminat. ſaluat
et protegit. ideo: nullũ timeo preꝛ ipſũ
ambulans in lumine gratie firmus. Vel
de futuro poſſunt hi duo verſus accipi
Et ĩ primo quidem verſu notat ſabbatiſ
mum anime. In ſecundo: ſabbatiſmum
corporis. in cuius figura. vt predictuȝ
eſt. preceſſerunt due extreme vnctiones
dauid. Hoc ideo quoque ſignificauit: ĩ
tabernaculo domini. tabula vnius cu-
biti ſecta per medium. in occidentalis la
teris angulis poſita. que duos parie-
tes tabernaculi. hinc inde: excipiebat. at
que cum fronte occidentali iungebat. qꝛ
fideles ꝺ vtroque populo. ſperant ſe ha
bituros geminam glorificationem. poſt
occaſum corporis propter ea conſtan-
ter perſeuerantes in bono ſunt vſque in
finem et hoc eſt. Dominus erit illumia-
tio mea vel lux mea. poſt hanc vitam: et
ſalus mea ſecundum animam. quaȝ glo
rificabit. et illuminabit. vt videat deuȝ
facie ad faciem. queȝ ergo tunc timebo?
Quaſi nullum. Quis enim eſt quem ti
meat anima mea. in qua habitat deus?
Deinde: ſbdit de ſabbatiſmo corporis
⁊ Dominus eſt protector vite mee. i. do
minus proteget me vita immortalitatiſ
a quo ergo trepidabo: quem trepidet
caro cũ induerit incorruptioneȝ? nullũ

Duȝ appropiant ſuper me no
centes: ut edant carnes meas.

Dum appropiant. ⁊c. Hic oſtendit q̃re
non timeat. ⁊ iungitur hec littera cũ pre
cedenti ſecundum primam ſententiã ſic
Quaſi nec aliquem. nec aliquid timebo
. quia qui perſecuntur me ſcilicet nocẽ-
tes et inimici mei. cadunt nec tollunt ni
ſi carnes. illis finitis: ero ſpiritus. i. ſpi-
ritualis. et hoc eſt quod ait. Dum app-
piant. ⁊ cetera Secundum aliam ſenten
tiam de futuro ſic iunge. Dominus pro
teget me in futuro. et vere. quia iam hoc
facit. quod nocentes cadunt. et hoc ẽ qꝺ
ait: Dum appropiant. ⁊c. Ordo verbo
rum talis. nocentes voto ſuo ſcilicet ⁊ ſi
non affectu: infir. ſunt et ceci. ⁊ hoc. Dũ
appropiant. Bene hoc dicit. quia iaȝ in
ſeipſo eos ſentit. appropiant dico. ſuꝑ
me. ſcilicet vt ſe mihi preferant: inſultã
tes. quod vertit deus in melius. vt ſcili
cet maledico dicente. ñ me ſicut volebãt
ſed carnalia deſideria conſumant. Vnꝺ
ſbdit vt edant carnes meas. et eſt hic. vt
effectuum. vel conſecutiuũ. non affecti-
uum. qꝛ nõ ipſi hoc affectu apꝑpiant. ſȝ
ꝺ illis ꝯſilio dei efficiꝛ. vt non animam
ledant: ſed carnes edant. id eſt carnales
concupiſcentias perimant. Sequitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Qui tribulant me inimici mei ipſi infirmati ſũt et ceciderunt.
Qui tribulant. Q. non ſolum qui vidẽ
tur amici blandis volentes decipe cadit
ſed etiam manifeſti. Inimici mei. qui ex
odio apto tribulant me ipſi infirma. ſũt
in eo quod mala defendebant: vbi iam
credant meliora. Dum enĩ chriſtus car-
nem accipit: inimici nutantes facti ſunt:
in ijs que prius defendebant. et poſt ce-
ciderũt. i. colla ſua fidei ſubdiderunt: et
accipitur in bono. vel in malo poteſt ac
cipi. ipſi ĩfir. ſ. i. debilitati paulatim. ⁊
ceciderunt. i. ad ruinam anime peruene
runt. Vel ita vt eoſdem per nocentes et
inimicos accipiamus hoc modo. Nocẽ
tes. ſ. inimici mei qui tribul. me. ⁊c. hoc
non mutat̃ ca intentione. i. fine et deſi-
derio: vt edant carneſ m. i. ut delectent̃
morte mea carnali. Crudelitas inimico-
rum hic notat̃: qui carnes lacerant ani-
mas ledere non valentes. ideo non ſunt
timendi ſecũdũ illud. Nolite timere eos
qui occidunt corpus. Quid ergo no-
bis faciunt mali? poſſunt auferre ſpem?
poſſunt tollere quod dat omnipotens?
Si auferri poteſt datum: vincitur da-
tor: ſed ſicut non vincitur dator qui dat
ſic non aufertur quod donat. Non ergo
timeamus niſi dominũ. Quicꝙ ali' fre-
mat. Quicꝙ alius ſuperbiat contra noſ
non timeamus: quia dum mali appro.
ipſi infirma. ſunt et cecide. ergo accepta
tanta fiducia.

Si cõſiſtant aduerſum me caſtra: non timebit cor meũ.
Si deinceps cõſiſtat aduer. me. caſt. i.
contradicentium conſpiratio: hoſtium
molimina. cor meũ. i. ratio reſtituta. nõ
time. vt ad eos tranſfugiam. ⁊ etiã.

Si inſurgat aduerſum me prelium in hoc ego ſperabo.
Si prelium. i. perſecutio ſeculi ſcilicz cõ
flictus pſequentiũ. exur. i. ſubito: vel in
immẽſum creſcat. aduerſũ. me. ego cui
deus ꝓtector eſt. in hoc prelio. ſperabo
in domino. i. ſpem victorie habebo ĩ do
mino. ſ. ſpem remunerationis eterne: et
merito: quia.

Unaz petii a domino hanc requiram: ut ĩhabitem in domo domini omnibus diebus uite mee.
Unam pecji ⁊c. vel in hoc. i. in hac vna
quã cogito. ego ſpera. i. figam ſpem meã
Unam enim petij. Cum autez deberet di
cere neutraliter vnum petij. dixit unam
petij. vtens adiectiuo feminino ꝓ ſub-
ſtantiuo ſecutus vſum vulgaris locuti
onis qua ſolem' dicere duas habes: non
duo. ⁊ vnam tibi dabo: non vnum. hoc
modo inquit. Unam. ſ. rem. i. ipſuz deũ
petij a do. mali quidẽ multiplicia que-
runt. ego tñ vnam. et hanc requiram iõ
vt omnibus dieb' vi. m. habi. in domo
domini. ſ. ĩ preſenti eccleſia. i. vt qzdiu
viuo. nulla aduerſitas me excludat ab
vnitate fidelium. qui vnitatem et veri-
tatem dominice fidei per orbem terrarũ
tenent. ſed in ea ꝑmaneam ſemper.

Ut uideam uoluntatem domini ⁊ uiſitem templum eius.
Ut videam volun. domi. quã videt qui
precepta intelligit. et eſt vt videã volũ.
domi. i. precepta eius ſpiritualiter intel
ligam. et viſi. mente. et ſi nõ oculis cor-
poris. templũ ei'. i. corp' chriſti. quod
eſt templum diuinitatis. vel viſitem tem
plum ei'. i. me faciam templum eius qui
non requieſcit niſi ſuper humilem ⁊ qui
etum quod potero. Qm̃ abſcõdit me ⁊
cetera. Vel ita. vnam petij. Q. vnam pe
titionem a domino petij. et hanc requi.
o. d. v. me. et que ſit illa petitio exponit
ſ. vt inhabi. in do. d. non manufacta. ſ.
in celeſti hieruſalez vbi nihil mali eſt ad
hoc volo ibi eſſe. vt ibi videam volun.
do. ſicut eſt. Ibi enĩ voluntas domini ĩ
hoĩe plenius fit qz hic. Vñ dicit̃ fiat vo-
tua ſicut ĩ ce. et ĩ ter. i. ſicut ĩ angel' fit. ⁊
ĩ ſcis q̃ nũc tecũ ſũt. ita fiat ⁊ ĩ alijs hoĩb'
vt ĩ nll'o a tua volũtate ſicut mõ fit diſſẽ

tiā̃t. ⁊ viſitē̃. i. cū̃ deſiderio et frequē̃tia
videā̃. templū̃. e. i. hieruſalē̃ celeſtē̃. ſ. cō̃
uentū̃ celeſtis curie. vel humani chriſti.
nā̃z in q̃. velut in tē̃plo habitat diuinitas
qđ hac fiducia petij. Qm̃ abſcondit me
⁊c̃. Uel ita. Unā̃ peti. et accipit vnā̃z et
domū̃ ꝓ eodem. ſ. ꝓ celeſti hieruſalē̃. ait
ergo. Unā̃ pe: a do. et hā̃c requi. ·i· Hec v
na ē̃ domus eťna. in q̃ ſp̃ maneat̃. vbi ſū̃t
eťni dies de quibus dicit̃. et anni tui nō̃
deficiē̃t. Uñ ſbdit. Ut ihabi. in do. do.
nō̃ manufacta. oib̃us die. vi. m. i. eťnali
ter. Cur ibi? ·i· vt ꝯtempler delectationem
Alia lr̃a. do. i. eo fine. vt demum appa
reat mihi ſpes deſiderabilis: quam facie
ad faciē̃ videā̃. qđ ē̃ verū̃ bonū̃: et vt ꝓte
gar a tē̃plo ſā̃cto eius ·i· i. induar īmor
talitate. effectus templū̃ eius. Alia lr̃a ha
bet. et ꝓtegar templū̃ eius. vel ꝓteget tē̃
plū̃ eius. que nō̃ variat precedentē̃ ſē̃ſū̃
ſ3 ꝯfirmat hoc mō̃. ideo inhabitare volo ſē̃
ꝑ in domo. Ut ꝯtempler delecta. do. i. ·i·
fruar ꝯtē̃platione ipſius ſū̃mi boni. et i
ꝯmutabilis eťni. a quo oīa ſū̃t. et vt ſe
curus fruar delicijs. ⁊ vt nulla me mole
ſtia ꝯtingat. nulla q3 ſuggeſtio auertat.
ꝓteget. i. ipſe me tem. eius. Nō̃ ſolū̃ er
go ꝯtemplari volo ipſū̃. ſ3 etiā̃ vt me tē̃
plū̃ ſuū̃ ꝓtegat: dā̃do impaſſibilitatem.
Alterū̃ horū̃ ꝑtinet ad glorificationē̃ mē̃
tis. Alterū̃ ad claritatē̃ corꝑis ibi. Per
fectio gaudij ē̃ hic incorruptio ſā̃itatis
que duo: etiā̃ in ꝑmis v̉ſibus pſalmi di
ſtinximus. Ideo ā̃t hec mihi ī fine preſtat.

Qm̃ abſcondit me in taberna culo ſuo: in die malorum pro texit me in abſcondito taber naculi ſui.

Qm̃ abſcō̃dit m. et ideo: nō̃ temere peto v
nā̃. etſi peccator ſim. abſcō̃dit me dico: i
taber. ſ. ·i· i. in diſpē̃ſatione incarnati v̉
bi. ibi abſcō̃dit me ne viderer a querē̃ti
bus me īimicis. vt ſingulari̇̃ dauid cū̃
fugeret ſaulē̃ abſcondit ſe in latibulis ne
videret̃. Tabernaculū̃ ā̃t deitatis ē̃ caro
chriſti in q̃ debellauit aerias ꝑtā̃tes: i q̃
ꝑfidē̃ vel ſpem me occultat. ne mihi no
ceant mala ſeculi. Uñ apl̃us ait. Nū̃c vi
ta vr̃a abſcō̃dita ē̃ cū̃ chriſto in deo. q3
nū̃c ꝑ fidē̃ et ſpem occultorū̃ iā̃ ſum⁹ cū̃
chriſto in ꝯſpectu dei. Abſcō̃dit dico. in
die malorū̃ hoīnū̃. i. ī die p̄ñti. quo ma
li florent. Uel in die malorū̃ meorū̃ ·i· i. in
tp̃e tentationū̃. quib⁹ mortalis vita me
a ſbiacet. Ibi ſū̃t dies vite. et ꝓterit me.
ne lederer. in abſcō̃. taber. ſ. in ſecreto di
uinitatis. vbi ſemper ē̃ animus iuſti. Et

In petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meum ſuꝑ ini micos meos.

In petra exal. m. ·i· a ſimili impatorū̃ ſu
ꝑiora loca ſuis militibus ꝓuidentium.
Hoc dicit. ita ⁊ dñs. In petra. i. in firmi
tate v̉tutū̃. vel in chriſto exal. m. ſm̃ ꝓ
motionē̃. q̃ de v̉tute in virtutē̃ ꝓgredi. ⁊
q̃ſi extra homines me fecit. ⁊ nū̃c dicit ꝓ
pheta reſpiciens ad tp̃us ſuū̃. i. añ tp̃us
incarnationis. exal. c. m. i. mentē̃ ſuꝑ ini
micos meos. id ſuper vicioſos appetit⁹
·i· Uel nū̃c ſcilicet dū̃ dies malorū̃ ē̃. et ideo
magis mirū̃. exal. ca. m. ſ. ini. m. i. ita illu
ſtrauit mentē̃ meā̃. vt preuidcā̃ dā̃natio
nē̃ malorū̃ futurā̃. Deinde ꝓ his bñficijs
gaudiū̃ ſuū̃ ſbdit. Uñ: itē̃ certus ē̃. id eſt
per hoc gaudium oſtendit ſe certum
de ſecunda vnctione. ſicut per predicta
Non enim gauderet niſi certus eſſet. ſub
dit vero gaudium dicens.

Circuiui ⁊ immolaui in taber naculum eius hoſtiam voci ferationis: cantabo ⁊ pſalmū̃ dicam domino.

Circuiui ⁊ īmolaui et cetera. Quaſi pre
dicta fecit mihi deus. et poſt hec omnia
Circuiui. id eſt omnia beneficia memo
rie dando: pertractaui. ⁊ non ingratus
immolaui in tabernaculum eius. ·i· id eſt
eccleſia toto orbe diffuſa. hoſtiam voci
ferationis vel iubilationis. id eſt laudis
ineffabilis. vt deficiente ſermone: ſola
iubilatio reſtet. et de reliquo: cantabo
domino ſcilicet iocunditate contempla
tionis. et pſalmū̃ dicam. id eſt op⁹ mani

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

feſtabo·. et ē ſenſus. Corde letabor dn̄o ⁊ ope. et ṽbis gl'iaȝ dei predicabo ⁊ factis

Aliter ab illo loco. ꝓtexit me in abſcon. tab. ſui. Jta dicit in abſcōdito. ·ꝗ· Q. multe ſint partes eius. ſ. forinſece et penetrale quod vtiqȝ ita ē. Nos enī ſumus quaſi forinſeci qui per adoptionem filij ſumus. Jpſe ſacerdos chriſtus eſt abſconditum tabernaculum. in quo vita noſtra abſcondita eſt. Corpus ergo et caput. i. tota eccleſia vnū̄ tabernaculum eſt cuius penetrale chriſtus eſt. quē mox vocat petram. cum ait. Jn petra exalta. m. et eſt ſenſus. ꝓtexit me in abſcō. taber. ſ. i. in chriſto. Jn petra. i. in codeȝ chriſto. exal. me. et nūc. i. in preſenti antequā veniam ad dom̄. exalta. cap. me. i. ·ꝗ· chriſtū. ſup inimi. me. ·ꝗ· Et ſi enim adhuc patior chriſtus ſupra eſt. qui eſt pignus noſtre exaltationis. vel abſcō. me ī abſcon. taber. ſui. i. in corde credenti ad iuſticiam. et vt palam fieret ad ſalutem quod credidi. Jn petra exalt. me. i. ī ſua firmitate fecit eminere cōfeſſionem meā. et nunc. i. in hac vita: vbi corpus mortuum eſt ꝓpter peccatum. exalt. ca. me. ·ꝗ· i. mētem. ſuper inimi. meos. i. vicia: qr mens mea ſeruit legi dei: non eſt captiua ſub lege peccati: et ego non ingratus: q̄ſi materiā laudandi dominū querens. Circuiui ·ꝗ·. i. circumſpexi animo omnia creata: et vniuerſa dicūt. de⁹ me fecit. me cūcta delectant. in quibus artifex cōmendat̄. vndiqȝ reſonāt oīa cōditorē: et ipſe in ſe ſpecies creaturaruȝ: quaſi quedam voces ſunt creatorem laudantium. et in ijs tanta laus dei inuenitur que verbis non poteſt dici. Unde ſubdit imola. in taber. e. ·ꝗ· i. ī eccleſia catholica. hoſt. iubilationis. i. ineffabil' laudis. ·ꝗ· Jubilus enim gaudium vl' laus eſt quod verbis explicari non valet: ſequētia non mutā tur. vel circuiui. ·ꝗ· i. conſideraui fidē orbem terrarum in qua caput eſt exaltatū ſuper inimicos meos: quod ē honor eccleſie in eo exaltate. et in ipſo taber. ei⁹. ·ꝗ· i. in eccleſia toto orbe diffuſa. imolaui hoſt. vocif. vel iubil'. i. ineffabiliter laudaui dominum. vel circuiui. ·ꝗ· i. conſideraui orbem credentē. idem ſenſus cū precedenti: ſed mutatur quod ſequit̄. Accipitur enim per tabernaculum chriſti incarnatio et paſſio. in qua dyabolum expugnauit. et hoc eſt. in tabernac'o ei⁹. i. in eo quod dominus pro nobis humiliatus eſt. dum illud attēdo. imola. hoſt. vocife. ·ꝗ· i. gaudens laudaui eum. tali enī hoſtia delectatur. vel circuiui. a ſimili boni militis. hoc dicit. qui ſollicite caſtra cuſtodit: nec vbi ſit auditus hoſti. ſic iſte ait. Circuiui. Q. quia ſe mihi prebuit ducem: ego me ſibi prebeo militem vt pro eo certem contra hoſtes caute ſeruādo menia mētis mee. et in taber. ei⁹. i. ī eccl'ia. imola. ⁊c. que nō mutāt̄. vel Circuiui. ·ꝗ· i. mētē meā exquiſiui vt oīs volūtates ei⁹ iplerē. reliq̄ nō mutāt̄. vl' Circuiui. ·ꝗ· i. exēpla precedētiū ſctōꝝ circumſpexi quib⁹ informarē vitam meā. et ibi ineffabilem laudem in eum. vnde ſubdit Circuiui et imolaui in taber. eius. ⁊c. q̄.

Exaudi dn̄e uocē meā q̄ clāaui ad te miſerere mei ⁊ exaudi me

Exaudi domine vo. me. Secunda pars vbi oſtenditur: quis labor: quis gemit⁹ et oratio ſit ante ſecundā vnctionem: vt poſſit haberi quā et ſibi ſpiritu ꝓphetie ꝓmittit ibi. ·ꝗ· Credo videre. Q. in futuro habebo vnam cum delectationē dei contemplabor: cum ī corruptione ꝓtegar. ·ꝗ· Ante autem quā gaudeat̄ in illa vna: eſt gemit⁹ miſerorū: ⁊ oratio idigentiū. ⁊ iō ego int̄ eos gemēs: ⁊ orās: clamo o dn̄e exau. Vl' ita iūgit̄ l'ra ꝑ oīa predcā cert⁹ petij vnā: ⁊ adhuc petā. et tu dn̄e exau. vo. me. iteriorē: q̄ clamaui ad te. ·ꝗ· forti intētiōe ꝓ illa vna. ⁊ miſe. m. vt cū merito mīa tua ſit q̄ ī illa vna ſim. ⁊ exa. m. ·ꝗ· de illa vna preces īculcat cū ait. exau. miſe. m. qr q̄nto pl⁹ accepit tāto ardēti⁹ appetit. Deſiderio enī nō ē finis ⁊ ſatietas.

Tibi dix^t cor meū exquiſiuit te facies m̄a faciē tuā dn̄e requirā

Tibi dixit cor me. exq. Q. ·ꝗ· ideo exaudi. quia. Cor me. di. tibi. ·ꝗ· i. deſiderium cor-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

dis qḋ deo loquit᷑. vel rō a te docta tibi ↄfabulat᷑ de illa vna: nō aliud ꝙ̄ꝫ doces pertractat. vel deſiderat. nec me oſtentaui hoībus ſed ī corde. vbi tu ſolus audis dixi. Quid? hoc. exquiſiuit te: nō aliquid extra te facies. m. i. p̄ñtia mea. faciem tuā. i. p̄ñtiam tuaꝫ exquiſiuit. Vel pulchritudo mea q̄ ſū notabilis exquiſiuit tuā. que ē vna. de q̄ ſupra. vt ↄtempler delectationem domini: ſequitur faciem. t. Q. exquiſiui. ⁊ o do. fa. t. req̄ui. i. huic inquiſitioni ꝑſeuerant᷑ iuſtabo vt āt iueniā qḋ quero: tu dñe.

Ne auertas faciē tuā a me: nē d̄clines in ira a ſeruo tuo.

Ne auertas in futuro. fa. t. a m. q̄ꝛ nō ē i māu mea obtiere ꝙ peto. et ne decli. i futuro. i ira a ſuo tuo. ne te querēs: i aliū icurrā. Tu es eni vna ꝙ̄ꝫ peto. nil aliud volo habere. nec timeo ꝑdere: niſi vnā. Vehemēt᷑ iſte vir ſcūs fixit deſideriū ⁊ petitionē ſuā. i hac vna aliud ñ petit. vna ſufficit ei. Aliꝰ petit hic bona tēpalia a deo. et de datis gaudet. Hic: nō niſi vnā. Alius hñs hec bona: timet iratum: ne tollat ea. iſte nō putat irā. niſi ſi auertat deꝰ vultū ſuū ab eo. etiā ſi quid i eo vidicet. nil diuinius poterat dicere Vel ḋ p̄ñti pōt hoc accipi. ne decli. Q. oro ne auertas faciē i futuro, ꝓꝑt᷑ qḋ interim. ne decli. i ira a ſuo tuo. Nō ſimplicit᷑ dicit ne decli. ſꝫ addit i ira. A quibuſdā eni decliat i ira. a quibuſdā nō in ira. Nō i ira decliat. qñ a peccatis facieꝫ auertit: vt ea deleat. ñ ab ipſo peccante vt eū ꝑdat. In ira decliat. qñ peccāti nō idulget. Vel nō i ira decliat. cū labi aliquem ſinit. vt cautior et fortior ſurgat ſm qḋ ſic expone. ne declies a me ſeruo tuo i ira. i. ne me labi ſinas. ita ꝙ et̄nalit᷑ p̄ūias. ſꝫ vt nr̄a īfirmitas: cautior fiat. Ne declines dico ſed.

Adiutor meus eſto ne d̄relinquas me: neque deſpicias me deus ſalutaris meus.

Adiutor meꝰ eſto. q̄ꝛ ego ꝙ̄uis liber. ⁊ i via poſitus: mihi nō ſufficio. qñ eni iueniā te. niſi adiuues me? ſine te deficiā. et iō: precor hoc. i. i hac via. ne deſpi. me. Q. iceptū ne int᷑ mittas. iā i via me poſuiſti. ſꝫ aberrabo. ſi me reliquis. volūtatē liberā mihi dediſti. ſꝫ ſine te nihil ē conatus meus. ne dereliq̄s me. i. nō ↄdēnas qḋ ego mortal᷑: te et̄nuꝫ audeo querere. q̄ꝛ tu es deꝰ. qui me creaſti. et ſalu. meꝰ. qui ſanas plagā peccati. Q. fruſtra creaſti et recreaſti. ſi mortales deſpicis qḋ nō debes. q̄ꝛ nō mea ꝓꝑa. ſꝫ parental᷑ culpa ē. q̄ in hāc mortalitatem decidi. et hoc ē qḋ ait.

Quoniam pater meus ⁊ mater: mea dereliquerunt me dominus autem aſſumpſit me.

Qm̄ pater meus ſcilicet adam. et mater mea ſcilicet eua. dereliquerunt me. id eſt huic miſerie me expoſuerunt peccando dominus autem aſſumpta carne: ſuſcepit me. ad immortalitatem. Hoc ad lr̄aꝫ poteſt conuenire dauid. qui cū eſſet fratrum minimus. et a parentibus contēptus: a dño per ſamueleꝫ eſt electus. Myſtice quoqꝫ poteſt accipi hic. pat᷑ malus fuit regnū ſeculi. vel diabolus. Mater: ciuitas ſeculi. ſ. babylonia. ſ. ſocietas impioꝝ. q̄ſi id non deſpicias. qm̄ pat᷑ meꝰ. id eſt regnum ſeculi. vel diabolus. vel mater mea ſcilicet ciuitas ſeculi. vnḋ natus ſum. reliquerunt me querentem te. ⁊ id eſt condemnantem ſe. cuꝫ id qḋ quero dare non poſſent. dominus auteꝫ aſſūpſit me. qui poteſt dare mihi quod quero ⁊ modo neceſſaria. Ecce magna humilitas qua fecit iſte ſe paruulū deo. ipſū fecit ſibi patrē et matrem. pater eſt q̄ꝛ condidit. quia vocat. quia iubet. quia regit mater eſt. quia fouet. quia nutrit. quia ↄlactat. quia cōtinet. Jō dicit: Dominꝰ aſſumpſit me ſcilicet ad regendum. ⁊ ad nutrienduꝫ tanquaꝫ pater ⁊ mater. Sequitur.

Legem pone mihi domine i uia tua: et dirige me in ſemita recta propter inimicos meos.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Legem pone. Q. Quoniã ad te tendo.
igitur mihi tendenti ad te: etiam in via
poſito. o dñe. po. le. i. da correctionem.
que nõ ſinat aberrare: ideo pone legem.
ne aberrantez diſciplina tua deſerat. hoc
ſuſceptus audet dicere. pone mihi dico
poſito: in via tua. i. in chriſto. in quo ẽ
lex cum mia. que eſt via. veritas. et vita.
ipſe eſt ſapia. de qua ſcriptum eſt. Legẽ ꝛ
miam in ligua portat. Si enim offende-
ris in lege. ipſe qui pro te ſanguinẽ effu-
dit. cõfitenti tibi ignoſcit. Deinde: de mi
ſericordia ſubdit dicens. et dirige. m. vl-
terius in ſemitã. rectam. i. in rectitudine
anguſtiaꝝ. quia nõ ſufficit inchoare cuz
inimici donec perueniat. ñ quieſcãt. vñ
ſbdit. ꝓpt ĩimicoſ. m. q̃ inſidiari ñ ceſſãt
Nota ꝙ duo dicit. ſ. legẽ pone. et diri. il
lud ad preceptũ pertinet. qꝛ in precepto
eſt: correctio. Hoc admiaz ptinet. ꝑ qu ã
fit directõ ĩ meli⁹ legẽ pone ꝛ dirige. Et.

**Ne tradideris me in aĩmas tri
bulantiũ me: qm̃ inſurrexerũt
ĩ me teſtes iniqui: ꝛ mentita eſt
iniquitas ſibi.**

Ne tradi. me in. a. trib. m. nõ dico in ma
nus. ſed in. aĩ. tribu. m. i. ne ſinas eos
ſatiari de malis meis. vt conſentiam eis.
et ſi carnem meam das in manibus eoꝝ.
vnde: in iob dicitur. terra data eſt in ma
nus impij. i. caro tradita ẽ in man⁹ pec-
cetoris. Trade ergo ſi placet carnem me
am in manus tribulantiũ: ſed nõ aĩmaz
ĩ aĩas eoꝝ tradas. Deuoret caro carnem
terra terram. anima tibi illeſa ſeruetur.
ꝛ quaſi quis quereret. q̃re hoc dicis: re-
ſpondet. Ecce quare. quoniã inſurrexert
in me. teſt. iniqui. i. mihi. de me falſa di
centes. vt moueant. et reuocent me a te.
quaſi ab hominibus gloriã queram. ſed
hoc modo traderer in animas eoꝝ. ſi eſ-
ſem falſus cum eis. et ſi humanã captarẽ
glãz. et mẽti. ẽ ĩiqui. ſibi nõ mihi. i. ſuo
mendacio delectata eſt. ſꝫ me nõ monit.
vnde: maior merces eſt in celo mihi. Uel
mentita eſt ſibi. i. ad damnũ ſuũ nõ meũ
Omne enim peccatuz: in ſuũ redit aucto

rem. hoc quoqꝫ ſcḋm hyſtoriam poteſt di
ci. ex ꝑſona dd ſic. Ne tradi. m. in. a. tri.
m. ſ. ſaulis et adiutoꝝ eius. qm̃ inſurre
xerũt ĩ m. teſtes ĩiq̃. ſibi. vt doech idume
us. et alij falſi accuſatores dauid. ꝛ mẽti
ta eſt iniq̃. ſibi. vt dum dixerũt ſacerdo
tem abimelech ꝯſilia dediſſe dauid ꝯtra
ſaulẽ. ꝛ deũ ꝯſuluiſſe ꝓ eo. mentita eſt di
co ſibi. i. ad damnũ ſuũ. qꝛ falſi fuerunt:

**Credo uidere bona domini in
terra uiuentiũ.** Credo videre. Hic
redit ad illam vnã ad quã ſuſpira. Q.
tot picula. tot labores me vndiqꝫ pul-
ſant. ſꝫ ego int̃ hec picula et difficultates
deo dirigente: Credo vi. bo. do. qui et
hec mala prior paſſus eſt. et poſt: glorifi
catus ẽ. ſcḋm illud. De torrente in via. bi.
ꝓpterea exal. ca. Ita: ego poſt linguas
morientiũ et detrahentiũ: Credo vi. bo.
do. que ſunt vera ꝛ eterna. Illi ſuaden-
beatitudinẽ ĩ terra iſta: que eſt moriẽtiũ
Sed illa bona que expecto: ſunt iter. vi.
vbi nullus locus falſitatis eſt:

**Expecta dñm uiriliter age et ꝯ
fortetur cor tuũ ꝛ ſuſtine dñm**

Expecta. do. Q. ſicut ego certus ſum d
illa vna. ita tu. quicũqꝫ linitus es. Expec
ta. do. ſecure. q̃ ñ fallit. oĩpotẽs ei ꝓmi
ſit certus ꝓmiſit. v̇ax ꝓmiſit. q̃ mẽtiri ñ
põt. Uel ita iũge litterã. q. credo videre
bo. do. Sed et ſi tardũ eſt hoc amanti:
Expec. d. ñ fallacẽ. vt ꝯſeq̃ris. ñ remiſſe a
gas ſꝫ virilr̃. l' fortit̃ age. i. tolla vſtionẽ
renũ virilit̃. ꝛ vſtionẽ cordis fortit̃. vñ:
ſubdit et confortetur cor tuũ. ſ. ne laſſe-
ris. et ſi mala eueniant: ſuſtine dominuz
perſeueranter. non triduo. ſed vſqꝫ in fi
nem. diſtingue inter expecta dominũ. ſu
ſtine. do. Expecta. do. i. illud quod cre-
dis. et ſperas de domino. ſuſtine. do. i. il
lud quod pateris pro domino. et a dño
vel ꝓ eod accipit. ſuſti. dñm et expecta
do. vt ſit repeticio ad confirmatõem. Q.
virilit̃ age. et ꝯfortare. et ſic ſuſti. do nõ
negatũ putes: qꝛ nõdũ accipis. ſi differt̃
nõ aufert̃. idqꝫ nõ dſperatõe deficias. qꝛ
dictũ eſt ſuſti. do. ſuſtinendo quippe ha

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bebis eum:quem ſuſtinebis. Aliud ex-
pecta. aliud deſidera. ſi melius. ſi maius.
ſi ſuauius inueneris. Sed quia dominus
ſolus bonus eſt. et ſuauis vniuerſis. ip-
ſum ſuſtine:et deſideria. ne ſis inter eos
de quibus dicitur. Ve ijs qui pdiderūt
ſuſtinentiam.

Pſalmus huic dauid.

Pſalmus huic dauid. Per da
uid aliqñ intelligitur caput. i.
chriſtus aliqñ corpus. i. eccłia
interdum vtrūq3 ſimł. i. totus chriſtus.
vbi aūt additur in titulo. huic. vel ipſi.
chriſtus intelligitur. ſicut hic et eſt ſen-
ſus. Pſalmus iſte attribuitur huic da-
uid. i. chriſto qui hic loquitur in hoc
pſalmo. et eſt pſalm⁹ iſte tercius eorum
qui breuiter agunt de paſſione chriſti. et
reſurrectione vbi proponitur chriſtus.
etſi adeo dignus. nō tñ in ſe confidere. ʒ
totum a deo petere. quod eſt vtile exem-
plū iuſtis. Intentione: monet eos ad-
uerſa tolerare. qui volunt cum chriſto
regnare. Modus bipertitus eſt pſalmus.
Primo ponitur oratio. tempore paſſi-
onis habita. Secundo: auditus d̄ reſur-
rectione ſua: gracias agit ibi. Benedict⁹
7c. chriſtus itaq3 ſm ꝙ homo. propo-
nens ſe exempluʒ iuſtis: humiliter ad pa-
trem ait. O.

AD te domine clamabo
deus me⁹ ne ſileas a me
ne quando taceas a me
et aſſimilabor deſcendentibus
in lacum.

Domine deus meus. ego homo
cla. vel ui. ad te. et tu o dñe ne ſi
leas a me. i. ne vnitatē vbi tui.
ſepes ab eo. ꝙ homo ſum nequādo tace
as a me. hoc non eſt in hebreo. ſed eſt ad
ditū a. Septuaginta quod. Hiero nim⁹
obelo ante poſito. quaſi iugulanduʒ no
tauit. ideoq3 proſeq debes. O. interpoſi
tum non ſit. et aſſimilabor. O. dico ne ſi
leas. et. i. quia ſi ſilueris. aſſimilabor de
ſcendentibus in lacū. i. in miſeriam hu
ius vite. ex eo enim qd̄ verbum mihi ſp

vnitur. non ſum talis homo quales cete
ri qui naſcuntur: in pfunda miſeria ſe-
culi. vbi: quaſi ſileas. ñ agnoſcitur ver-
bum tuū. vel poteſt vtrūq3 ɔuenienter le-
gi: ne ſileas. et ne qñ. ta. qd̄. Lxx. nō ſine
cauſa addiderunt. Intellexerunt enim il
la vna oratione. ſ. ne ſileas. chriſtuʒ duo
petijſſe. ſ. vt in paſſione clarificaret eum
pater protegendo. et in reſurrectione. a
morte reſuſcitando. Hec ergo duo diſtin
xerunt diuerſis verbis et in primo quid
petit clarificari in reſurrectōe. in ſecūdo
vero: in paſſione. et eſt. ne ſileas a me in
reſurrectione. ſed reſpōde mihi annuen-
do. i. reſuſcitando. 7 non tantum hoc. ʒ
ne qñ. i. nec ad horam taceas a me. ſed et
hic. i. in paſſione clarifica protegendo. 7
poſt in reſurrectōne p qua ante orauit
Deinde cauſam ſubdit. O. ideo ne ſileas
quia ſi ſilueris: aſſimilabor deſcendenti-
bus in lacum. i. in infernum. i. illis qui i
inferno detinentur:

Exaudi domine uocem depre-
cationis mee: duʒ oro ad te: dū
extollo manus meas ad tēpluʒ
ſanctum tuum.

Exaudi domine. O. ne ſileas. ſed exaudi
domine vocem deprecatōnis mee. 7 hoc
ideo: dum. i. q2 oro ad te quod fecit chri
ſtus ante traditionem pro crediturís. et
etiam ideo. dum: i. quia extollo ma. me.
ad literā in cruce. et hoc: non pro culpa
mea. ſed ad conſtituendum. tem. ſanc. t.
i. vt eccleſiam conſtituam. O. hoc facio
ad ſalutem eorum qui fiunt templum tu
um vel extollo. ma. i. opera non de pri-
mo ad templuʒ ſanctum tuum. hoc non
mutatur. vł ad litterā. extollo. ma. m. ad
tē. ſ. t. quod eſt in hieruſalem. Hoc dicit
ſm morē iudeoꝝ. quibus preceptū ē. vt
vbicūq3 eſſent. ad illaʒ ptem orarent vbi
hierłm eſſe ſcirēt. qd̄ 7 ieſus legē iplens fe
cit. vł in orōe man⁹ leuo ad tē. i. ad celū.
que ē ɔſuetudo fideliū q2 id̄ auxiliū ſpa⁹

Ne ſimul tradas me cum pec-
catoribus: et cum operantibus
iniquitatem ne perdas me.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ne ſimul trad. me quaſi dico exaudi. et Ne. tra. m. in mortem ſimul cū pe. i. ea intentione. qua illi: quaſi etſi tradis me in mortem. non eo voto facias quo illi. qꝛ illi ſunt peccatores. tu vitas. et ne ꝑdas me damnando velut reum. cum. op. ini. i. ſicut illi intendunt. quia ipſi operanť iniquitatem. i. mortem meam. et quia locuntur pacē doloſe. vnde. ſubdit.

Qui loquūtur pacem: cum ꝓximo ſuo mala autem in cordibus eorum.

Qui loquūtur. pa. dicentes: Scimus qꝛ a deo veniſti magiſter. loquunť dico cū proximo ſuo. i. mecū qui ſum ꝓximus eoꝝ per carnē. et etiam ꝑ impenſam miſericordiā. qui nō ꝓtranſiui videns vulneratū a latronibꝰ. ſicut ſacerdos et leuita ſed vt vere ꝓximus appꝓpinqm̄. vt in eā facerē miſericordiā. ſequitur. mala aūt. quaſi bona ⁊ pacem loquūť. labijs. ma. aūt. ſunt. i. odiū in cor. e. et ideo:

Da illis ſecundum opera eorū et ſecundum nequitiam adinuentionum ipſorum.

Da illis ſm̄ opera. eo. i. ſm̄ qd̓ intenderunt. nō ſm̄ quod inō ꝓuenit. et eſt hoc predicere nō optare. vel optat iuſticiaꝫ dei in hoc ſeruari: qꝛ hoc iuſtuꝫ eſt. Acſi dicat. iuſticie tue domine conſentio. que mihi placet. etſi eoꝝ pena nō delecter. et ſm̄ nequiciam adinuen. ip. da. il. mala eñ fecerūt. et mala inuenerūt. dicentes ꝙ ſeductor eſſem. et non deus. Alia littera habet. ſm̄ malignitatē affectionū ipſorū: quia mala affectantes: bona inuenire nō poſſunt. nec variatur ſenſus a ṗori. et repetit. vt notet ꝑtinaciam malignitatis eorū: dicens.

Secundum opera manuū eorū retribue illis: redde retributōnem.

Retribue illis ſm̄ opera. ma. e. etſi alijs ꝓſit ad ſalutem. qd̓ fecerunt. tñ ſm̄ oꝑa manuū eorū da illis. i. ſm̄ voluntatem operum ipſorum: Opera manuū dicit. ideo quia in eis ſtudioſi fuerūt. quia ceperunt. crucifixerunt: linguis etſi nō manibus. inſtinctu etſi non actu: que inter opera eorum ſunt peſſima. Hoc ideo dicit. ne ſe per alios excuſent. Adhuc de pena eoꝝ addet dicens. reddit ipſis retributōnem eorum. quia mala pro bonis reddunt mihi. et hoc: redde eis: vt ſicut fallaciam mihi pro veritate reddebant: ita fallacia eorum ipſos fallat. ⁊ hoc manifeſtum eſt eis accidiſſe.

Quoniam nō intellexerunt opera dñi: et in opera manuum eius deſtrue illos: non edificabis eos.

Quoniam non intellexerunt. o. vel in opera do. ſ. verbum factum eſſe hominē. Hec eſt nimirū ipſa retributio eorū. vt quē maliuolo animo hoīem tentauerūt nō cognoſcerent eſſe deū. quo cōſilio. incarnatū pater miſerit. et nō intellexerūt in oꝑa. ma. e. viſibilia: i. nec ipſis viſibilibꝰ oꝑibus moti ſunt. que porrecta ſunt vſqꝫ ad oculos eorum. per que: ad inuiſibilia ducerentur. ſed non intellexerunt ⁊ ideo: deſtrue vľes. il. vt nihil mihi noceant. nec poſt eccleſie mee. et non edificabis eos poſtea. vt ſolebas olim: poſt captiuitates. ſed de hac captiuitate non reducentur. Vel ita: Quoniam reddit cauſam quare retribuendum ſit eis. quaſi et merito reddes. Quoniam etſi deeſſent opera que fecerūt. hoc ſufficeret dānatōni eorum. qd̓ ipſi non intellexerūt per legem et prophetas quibus perſtructi ſunt. opera domini. i. que inuiſibilia operatur deus per me. ⁊ in opera manuum eius. i. nec etiam viſibilia. que deus ꝑ me operať intellexerūt. et iō: deſt. il. et nō edifi. e. i. nō ſic deſtrues. vt in meliuſ edifices: ſicut paulum et multos alios d̓ſtruxiſti. vt faceres meliores. ſm̄ illō. hieremie. Niſi te vt euellas. diſſipes. et deſtruas. et diſꝑdas. et edifices. et plantes Vel deſt. il. et nō edi. e. i. excecabis eos. non ad horam. ſed vſqꝫ in finem:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Benedictus dominus quoniam exaudiuit vocem depreca/tõnis mee.

Benedictus dñs. Secũda pars. vbi christus auditus de resurrectõne: gratias agit. subdens de salute credentium. Q. ñ ex diffidentia oro. qm̃ do. exau. vo. dpre. mee. vñ. ipse. benedic. sit. exaudiuit dico ita: quod:

Dominus adiutor meus et ꝓtector meus: et in ipso sperauit cor meum et adiutus sum.

dominus est adiutor meus. i. mei tanta patientis. et protec. meus. i. in immortalitate mei resurgentis. et in ipso sperauit cor meũ et adiu. sum. Sequitur.

Et refloruit caro mea: et ex uoluntate mea confitebor ei.

Et refloruit. q. adiutus sum. et sic: quod refloruit ca. m. imunitate peccati: que in adam defloruit per peccatũ. Florem ergo quem in primo homine amisit: in me recupauit. qui sine vicio et peccato conceptus sum et natus de spũsancto. vel caro mea refloruit. i. itẽ floruit in resurrectõne. s. cum resurrexit. que prius immunitate floruit in conceptione. vnde iam metu mortis consumpto. ꝯfi. ei. et hoc ex vo. m. i. confitebuntur ei mei in quibus ego sum. et hoc. non timoris necessitate vt sub lege. sed libera voluntate cũ lege.

Domĩus fortitudo plebis sue: et protector saluationum christi sui est.

Dominus for. Hic subdit de salute credentum. Q. et merito confitebuntur. quia do. ipse idem qui est adiutor meus et ꝓtector est fortit. in pugna contra diabolum plebis sue. s. que in eo confidit. Nõ ergo fortem se putet plebs. vt suam presumat constituere iusticiam. sed iusticie dei se subijtiat. et ipse est protector saluationum christi sui. i. illos quos christus ad salutem elegit protegit hic. in lucta. ne ledatur a diabolo. Uel de futuro potest hoc accipi. Q. In pugna est ipse fortitudo suorum. et post pugnam. est protector saluatõnuz christi sui. i. saluos factos per christum suum. immortalitate ꝓteget qd ego iam resuscitatus. iam florente carne mea interpello. et oro sic. o:

Saluum fac populum tuum domine: et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos usq3 in eternum.

Domine pater saluũ. f. a malis seculi. populuz. t. qui et meus est quia oĩa mea tua sũt et bene. here. t. i. auge virtutibus vel numero hereditatem tuã. que est et mea. quia dixisti. Dabo tibi gentes. heredit. t. 7c. Ecce quãta est spes credentium cum pro eis orat: passus ꝓ eis. iudex. et aduocatus. sequitur. et rege. eos. in hac tempali vita. ne declinent ad praua. et extol. il. a terrenis. vs. i. eter. i. ad appetenda eterna. vel extol. il. intellectu scripturarum. et bono ope et hoc. vsq3 iet. i. p totũ hoc sclm. vsq3 in finem. vl extol. il. vsq3 inet. i. hinc tolle eos. in eter. i. in eternã vitã

~~Psalmus dauid in consumatione tabernaculi.~~

Psalmus dauid in ꝯsumatõne tabernacli. In libro regum legit. quod tempe heli sacerdotis dimicauerunt filij israhel ꝯtra phylisteos. et victi sunt ab eis. Duo quoq3 filij heli. s. ophny. et finees in prelio occubuerunt. et archa domini capta est a phylisteis. et translata est in azotum. posueruntq3 eam phylistei iuxta idolum dagon. In crastino autem inuenerunt dagon ante archam prostratum et erexerunt. et similiter secundo. in crastino inuenerunt prostratum quem iterum. erexerũt: in tercio inuenerũt. item ante archam prostratuz. absciso capite. et palmis manuum. Fuit autem in regionibus phylisteorum archa. Sex mensibus. et percussi sunt plaga vehementi. Ebullierunt enim mures de terra. et demoliebantur eos. atq3 corro-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

debāt extales eoꝝ prominentes hac igit̄
plaga percuſſi et compulſi: tandem retu
lerunt archam vigabaa. atq; pro peccati
plaga ſananda. miſerunt cum archa. iux
ta numeꝝ ꝓuinciarum. v. anos. et toti-
dem mures aureos. Cum aūt dauid pro
ſpere regnaret. mortuo ſaule: ⁊ filio eiuſ
hyſboſeth. tulit archam de gabaa. et de-
tulit in hieruſalem. qua reducta: fecit ei
tabernaculuz. et obtulit holocauſta. ad
qd̄ iuxta litteram videtur hic hortari a-
lios: hoſtias afferre: ſed potius de ſigni
ficato tabernaculo. i. eccl'ia hic agitur
Sicut enim archa a phyliſteis reducta
fuit: cui dauid tabernaculū extendit. ſic
chriſtus a iure diaboli eccleſiaz reduxit
eiq; dona gratie contulit. de cuius per-
fectione hic loquitur ꝓpheta. ſ. q̄. vij.
donis ſpūſſancti. eam replet. chriſto. et i
eis confirmat. et ſic ꝓmouet. et poſt. re-
munerabit. et eſt ſenſus tituli Pſalmus
iſte ꝯuenit dauid ꝓphete qui hic loqui-
tur. habitus. in ꝯſūmatione. taber'. i. a-
gens de perfectōne eccleſie in hoc ſeculo
vbi ꝯtra diabolū in ea militatur. et ideo
tabernacl'm dicitur. quēadmodū ſ'm fu-
tuꝝ ſtatū dicitur domus. quia i ea quie
ſcetur. Intentōne monet. fideles vt ſe
offerant tali conſumatori. Modus trip-
titus eſt pſalm⁹. Primo monet fideles
ſacrificia offerre. Secundo: agit de con-
ſtitutōne eccleſie enumerans. vij. dona
ſpiritusſancti. ibi. Vox do. Tercio dicit
quid conſtitute fiat eccleſie. ibi. dñs dilu
uiū. Monens ergo ꝓpheta fideles affer-
re ſpirituales hoſtias deo. Ait. D.

AFferte domino filii dei:
afferte dño filioſ arietū
Filij dei. non ire. vel perditōis
Afferte domino voſipſos in fide. et in o
peribus bonis. in hac ſerie oſtendit cui.
et qui. et quid. et quō. et vbi. et quare of
ferre debeant. cui: ſ. domio. qui: filij dei
Quid: filios arietum. quomodo: Affer-
te domino gloriam et honorem. vbi: in
atrio. ſ. e. Quare: vox domini. Dicto er
go cui. et qui debeant offerre: ſubdit q̄d
Afferte domino filios arietū. i. voſmet-
ipſos non corruptos erroribus quos ꝑ
euangelium genuerunt apoſtoli. duces
gregum atq; cuſtodes qui ſolicita diligē
tia cuſtodiunt gregem. quia non deeſt i
pugnatio ab hereticis. ideo ait: afferte.
vos. ſ. domino filios arietuz. i. vt filios
apoſtoloꝝ. quos imitari debetis. velut
patres qui dicuntur arietes. quia duob⁹
cornibus. i. vtriuſq; teſta. auctoritatib⁹
preualuerūt ꝯtra hereticos. et ſuperſtici
ones. et idola: Q. dura fronte diruerūt
Inde eſt. q̄ mitra pontificalis duo ha-
bet cornua. quia omnis ſcriba doctus in
regno celoꝝ: ꝓfert d̄ thezauro cordis ſui
noua et vetera. Et ſexta manſio filioꝝ iſ
rael. venientium de egypto fuit helym.
vbi erant. xij. fontes. et Lxx. palme. qd̄ tā
noīe q̄z loci qualitate: ordinē apoſtoli-
cū ſignificat. Interpretat̄ ei helym. arietes
hi ſunt apoſtoli gregum fideliū duces.
duodecim fontes. xij. ſunt apoſtoli. pri-
mo a domino electi. de quibus emanat
aqua viua ſaliens in vitam eternaz. Lxx.
palme ſunt. Alij. Lxx. duo diſcipuli in e-
uangelio luce. a domino deſignati. et ad
predicandū miſſi. qui palmam victorie
chriſti: toti mundo nunciauerūt. Et ſciē
duz quod per dominū: tota trinitas hic
accipit̄. i. pr̄. et filius. et ſpūſcūs. ſequit̄

Afferte dño gloriā ⁊ honorē:
afferte dño gloriaz nomī eius:
adorate dñm i atrio ſancto ei⁹.

Afferte do. ſ. trinitati. gl'am et ho. vt ꝑ
oia nr̄a bona gl'ificet̄ de⁹. et honoret̄. et
repetit. afferte. d. glo. ita q̄ etiā noi ei⁹ af
feratis. vt. ſ. gl'oſe ꝑ uos innoteſcat deuſ
ꝑ orbem terraꝝ. do eīn nihil ex vobis ac
cedit. ſ; q̄ntū ad alios. q̄ mihi ꝓficiūt. di
cit vt afferam⁹ dño gl'am et noi ei⁹. vel ꝑ
dñm i hac ſerie xp̄s intelligi pōt q̄muis
ei idiuiſa ſit triū ꝑſonaꝝ eēntia. diuerſa
tn̄ ſcripturaꝝ loca diuerſis aptant̄ ꝑſōiſ
ſicut hic: dñm accepim⁹ chriſtū. q̄ eccl'az
virtutib⁹ ꝯſumat. huic ergo dño. i. chri
ſto. afferte vos. filij dei. afferte vos huic
dño filios. ari. n̄ mutat̄ v̄boꝝ ſenſus. de
inde quomodo afferre debeāt: ſb̄dit. Af-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ferte.do.glo.chriſto.vt predicetiſ.quod ipſe equalis eſt patri.et hono.qꝛ ipſe eſt qui habet iperiū i rebus affert.do.chriſto glo.ita qꝺ ⁊ nomi eius. vt gl'oſe per orbem inoteſcat. Deinde.oñdit vbi affer re debeāt dicens.adora.do. in.afo.ſ.e. vel in aula ſancta.e.i.in dilatato et ſciſi cato corde.quia ex charitate. eſt omnis ſanctitas:

Uox domini ſuper aquas: deus maieſtatis intonuit dominus ſuper aquas multas.

Uox do.ſup aquas. Secūda pars vbi agit de ꝯſtitutōne eccleſie in qua.vij.v̄tutes ſpūſſancti. cū magno preconio enumerat incipit aūt ab imo.i.a ſpiritu timoris.et aſcēdit vſqꝫ ad ſupremū.ſ.ad ſpiritū ſapientie.eſaias aūt ꝯuerſo.eadem enumerās a ſūmo ad imū deſcendit dicens. Et requieſcet ſuper eū ſpūs dñi ſpūs ſapie et intellect⁹.ſpūs ꝯſilij ⁊ fortitudinis.ſpūs ſcie et pietatis. et replebit euꝫ ſpūs timoris dñi. Ideo deſcēdendo eſaias enumerat:qꝛ agit de chriſti incarnatōne.in qua ſe exinaniuit formaꝫ ſerui accipiens.vel aſſumēdo. Hic aūt ab imo aſcendit ad ſummū.qꝛ agit de eccleſie cōſtitutōne. que a timore qui eſt initiū ſapiētie:incipit.et ad maiora paulatim cōſcendit.et oñdit hic q̄re ſit dño offerenō q.ideo afferte.qꝛ Uox dñi.i.chriſti eſt facta.ſup aquas.i. ſup iudeos qui erant i fluxu ſeculi.et ſup aq̄s.ml'.i.ſup populos gentiuꝫ: q̄liter aūt ſit facta illa vox. oñdit cū ait.do.d̄s maie.iton.i. chriſt⁹ qui eſt rex glorie de nube carnis t̄ribilit pniaꝫ predicauit et int⁹ mētes hoim t̄ruit.qꝺ ē dr̄e.predicō chriſti ſpūm timoris dedit iudeis et gentib⁹.nec intonare chriſtus deſtitit.donec chriſtus daret v̄tutē i.pietateꝫ.et hoc eſt qꝺ ſubdit:

Uox domini i uirtute: uox domini in magnificentia.

Uox do.i.predicatō chriſti. facta eſt i v̄tute.i.pietatē dedit.que timori ꝯpata.i. reſpectu timoris dr̄ v̄tus:Eſt eniꝫ pietas cultus erga deū.quē exhibēt poſtqꝫ deū offendere timent Addit etiā deus magnificentiā.i.ſciam.que eſt tercia gr̄a.que hoies magnificos facit.vt qui eſt in cultu dei.ſtiat.quomodo ſe agat in pn̄ti.et hoc ē qꝺ ſb̄dit.vox dñi facta eſt in mag. i.predicatō chriſti ſpūm ſci dedit quo ſcin⁹ ꝯuerſari recte in medio nationis bu⁹ praua.et peruerſe. Hec etiam:

Uox domini confringentis cedros: et confringet domin⁹ cedros libani.

Uox do.eſt cōfri n.i.dñs ꝯfringet p penitentiā ⁊ hūilitatē.cedros.i.altos ō gētibus et ꝯfrin.ced.li.do.i.altos de iudeis.quoſ tempe ultimi itroitus.qn̄ reliq̄e ſalue fient.ita frāget.et hūiliabit.vt que libet aduerſa nō refugiāt pati:qꝺ eſt dr̄e dabit ſpūm.fortit.gentibus ⁊ iudeis.vt ſint fortes in his. que ſpū ſcie cognoſcūt Per cedrū aūt:bene ſupbia intelligit.qꝛ cedrus.altiſſima arbor eſt. maxime in libano.vt ſunt magis procere cedri hec arbor niſi ſucciſa: inutilis eſt in ſua radice manens non facit vtiles fructus Sic ſuperbia que peccatum nobis intulit.i ſua radice manēs.inutiles parit fructus.ea ſucciſa:ſuccreſcunt fructus gratie.

Et comminuet eos tanquā uitulum libani: ⁊ dilectus quemadmodū filius unicornium.

Et ſucciſa atqꝫ confracta in eis ſuperbia comminuet.i.humiliabit.eos tanqꝫ vitulum libani. In libano monte paſcuali vituli ad ſacrificia nutriebantur. quia mons ille ferax eſt herbarum et irriguus fontibus conſitus arboribus. huic comparantur:qui de ſuperbia humliati ſunt. et tanquam vitulus parati ſunt pro chriſto mori. Comminuet ergo eos tanquam vitulum libani id eſt humiliabit eos a deo.vt immoletur pro chriſto ſi ſit opus. et quia dixerat comminuet et confringet. et non dixerat quis. Hic determinat. et dilectus. ſcilicet hoc faciet. id eſt chriſtus ſuperbiam commi-

nuet de quo pater: hic eſt filius meus di
lectus. qui eſt. quēadmodū fi. vnicoꝛ. i.
filius iudeoꝝ ſm carnem. qui in vna le-
ge ſuperbiunt. ideoqꝫ dicunt vnicoꝛnes
Vel ita. et dilectus. Q. illi cōfringentur
et cōminuentur. et quid miꝝ ſi illi cōmi
nuentur? non eſt miꝝ. et dilectus eniꝫ. i.
chꝛiſtus cōminuetur. i. humiliabit vſqꝫ
ad moꝛtem. et hoc: quēadmodū fi. vni-
coꝛ. i. ſecundū qd ipſe eſt filius iudeoꝛuꝫ
i. ſecundū quod ipſe eſt homo. Aliteꝛ eñ
cum ſit deus. non videretur poſſe cōmi-
nui. Deinde ſubdit de ſpū ꝯſilij dicens.

Uox domi intercidentis flam mam ignis: uox domi concuti entis deſertuꝫ: et commouebit dominus deſertum cades.

Uox domini eſt intercidentis flammam
ignis. Ignis eſt fomes peccati. flamma
que inde exit: eſt conſenſus actus: et con-
ſuetudo. ſed hanc flammam dominus ñ
quidem extinguit. ſed interrumpit et in-
tercidit: dato ſpiritu cōſilij ne veniat vſ
qꝫ ad conſenſum. vel vſqꝫ ad actum. vel
conſuetudinem. hoc foꝛtibus cōuenit ne
ſi ocioſi ſint. erumpat flamma ab igne.
Deinde ſubdit de ſpiritu intellectus di-
cens. vox do. eſt concutientis deſer. i. ꝯ-
mouentis gentiles ad fidem. deſertuꝫ vo
cat gentiles. ideo: quia ſine lege. ſine deo
ſine ꝓphetijs fuerant. et com. do: deſer.
ca. i. iudeos. cades. ad litterā. locus eſt.
vbi aqua de petra data eſt. qd et modo
fit. et ibi ad litterā. et ſpūaliter hodie in
eccleſia. quando etiam dura coꝛda ad fi
dem conuertuntur. que emanant aquas
viuas. Interpretatur aūt cades ſanctuꝫ
legis. deſertum ergo cades. i. a ſancto le-
gis. iudei ſunt deſerti. qui nō habent ſā-
ctum legis. i. ſpiritualē intellectū legis.
ſed hos: ⁊ gentiles dominus cōmouet. ⁊
ꝯcutit. vt agricola ſterilem terrā vt fru
ctificēt. i. dat intellectum. vt ſcripturas
etiam ſecundum anagogen ꝑcipiant. qd
fit in mente bene pacata cōſilio. Per hūc
autem intellectum ſcripturaꝝ. pꝛouebit

vſqꝫ ad ſpirituꝫ ſapientie. et facit eos cer
uos qui conſcendant in montem ſapien
tie. que eſt d diuina ſcilicet eſſētia. ⁊ hoc
eſt: quod ſubdit.

Uox dñi ꝑparātis ceruos ⁊ re uelabit condenſa: et in templo eius omnes dicent gloꝛiam.

Uox domini. i. pꝛedicatio chꝛiſt. eſt pre-
parantus cer. i. tribuit ſpirituꝫ ſapentie
quibuſdā. Qui ſupauit et repellit vene
noſas linguas hereticoꝝ. et ideo: ceruis
comparantur. et hoc: non ſolum genti-
bus pꝛeſtat. ſed et iudeis in vltimo reue
labit ea: que de deitate ſunt condenſa. A
peꝛiet eñ eis opacitates libꝛoꝝ ⁊ vmbꝛa
cula myſterioꝝ. vbi libeꝛe paſcantur. At
tende qd a timoꝛe incipiēs: vſqꝫ ad ſapi-
entiam cōſcendit. cum omnibus eñ his
gradibus donoꝝ timoꝛ caſtus. ſ. ſociat
qui etiam a perfecta charitate foꝛas non
mittitur. ¶ Poteſt etiam hec ſeries legi
ſine preſignata. vij. donoꝝ diſtinctione
hoc modo. Uox domi. i: pꝛedicatō chꝛi
ſti eſt facta ſuper aquas. i. ſuper apoſto
los. Non eñ fit hic diſtinctio inter iude
os ⁊ gentes. deinde qualiter ſit facta ſub
dit. deus maieſtatis. i. chꝛiſtus. intonuit
i. de nube carnis terribiliter penitentiaꝫ
pꝛedicauit. et per hoc dominus. i. chꝛi-
ſtus habitat ſuper aquas. multas. i. po
pulos multos. Ipſe enim chriſtus poſt
qꝫ uocem miſit populis. et perterruit e-
os. conuertit eos in ſe: et habitat in eis.
per fidem. ſpem. et charitatem. et acci-
pit eoſdem per aquas. et per aquas mul
tas. ⁊ vox domini. i. chriſti ꝯiam in ipſis
habitantis. eſt in virtute. i. potentes fa-
ciens eos. et vox domini eſt in magnifi-
centia. miraculoꝛuꝫ. vel operum. i. mag
na faciēs in eis miracula et opera. et vox
domini eſt confringentis cedꝛos. i. pre-
dicatio chꝛiſti per contritionem coꝛdis
eſt humilians ſuperbos. et ꝯfringet do.
per penitentiam cedꝛos lybani. i. elatos
nitoꝛe frene nobilitatis. Libanus eñ in
ꝑpꝛetat candidatō: quo ſignificatur can

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

doꝛ ſeculi. quo nitentes et elatos domi-
nus ꝯfundet. ⁊ confringet per ignobilia
mundi. que elegit. et ablata ſupbia. et al
titudine illoꝝ. cōminuet eos cedros. i. e-
latos ſeculi opibus. tanq̃ vitu. li. ꝉ i. de
ponet. et hūiliabit eos. ad imitationem
humilitatis ſue. qui vt vitulus ad victi
mā crucis ductus eſt. per nobiles ſeculi
ſignificatos ꝑ libanū. vñ ꝓpheta. Aſtite
rūt. re. t. ⁊ prin. ꝛc. et ñ mirꝝ ſi illi ꝯminu
enť. Nam et ipſe dilec. ꝉ i. chriſtus patris
vnicus. cōminuit ſe. i. exinaniuit ſe nobi
litate ſua. et fact⁹ eſt hō. queādm. fi. vni
coꝛ. i. ſicut filius iudeoꝝ ignoꝛantiū iu
ſticiam dei. et ſupbe iactātium. tanq̃ ſin
gularem ſuam iuſticiā. ⁊ vox. do. inci.
fla. ig ꝉ i. tranſeuntis ſine vlla leſione ſua
per ardoꝛem ꝯcitatiſſimū perſequētium
vł diuidētis farētem iram illoꝝ. vt alij ꝯ
uertanť alij ñ. atꝫ ita incidit tumultū il
loꝝ vt alios in ſuā charitatē traheret. ali
os in malicia ſua relinqueret. Sequitur
vox. do. ꝯcu. deſer. ꝉ i. cōmouentis ad fi-
dem gentes. que erant ſine deo. ſine lege
et pꝛophetis. et tunc. como u. do. deſer.
ca. ꝉ i. celebrari faciet ſanctū ſcripturarū
ſuarū. quod a iudeis non intelligētibus
deſerebatur. i. intelligibilia faciet verba
legis. Sequitur. vox. domi. pꝛeparātis
cer. ꝉ i. perficientis eos qui ſuperant et
repellunt venenatas linguas. et tunc re-
uelabit eis ꝯdenſa. ꝉ i. opacitates libroꝛū
et vmbꝛacula myſterioꝛuꝫ. vbi libere pa
ſcantur. ⁊ in templo eius. Hucuſq̃ oſtē
dit quomodo. ſeptem donis conſūmat
chꝛiſtus eccleſiam. hic dicit quid ni ea fi
at. et vocat hic templum. quod in titu-
lo tabernaculuꝫ: Quaſi ita perfecit chꝛi
ſtus eccleſiam. et omnes qui ſunt in tem
plo. e. ſic cōſumato dicent gloꝛiā vel om
nis dicet. alia litera. glo ꝉ vnuſquiſq̃ enī
laudat deū ꝓpꝛio ſuo dono. qui ergo ñ
dicet gloꝛiam. non eſt vere in templo. q̃
re: date gloꝛiam:

**Dominus diluuium inhabita
re facit: et ſedebit domin⁹ rex
in eternum.**

Dñs diluuiū. Tercia pſ
vbi dicit. quid conſtitute eccleſie fiat. q.
ideo etiam date gloꝛiam. quia Dominus
facit hoc templum. i. ſanctos in eccleſia
quaſi in archa noe cōſtitutos. inhabita-
re dilu. huius ſeculi. ꝉ i. faciet eos habi-
tare illeſos inť fluentes et ſubmerſoꝛes.
vt archam noe ſeruauit inter fluctus. et
aquarum inundatōnes: Uel dñs fa. di-
lu. i. illos malos. qui alios in peccatum
ſubmergebant. inhabi. hoc tēplū ſcilicet
eccleſiam. quia etiā illos tales ad vnita
tem ſancte eccleſie conuertit. Uel ſcdm a
liam literam. Dñs dilu. inhabitat. ꝉ i. a-
quas baptiſmi. que crimia purgant mū-
di. ſicut per diluuiū purgatus eſt mun-
dus. et ſedebit. oſtendit quomodo con-
ſummat chꝛiſtus eccleſiam. hic qualiter
pꝛomouet. q. ita confirmat domius tem
plū ſuū et deinde in eo templo. ſedebit.
do. rex. ineter. i. regnans in eis ineternū
i. potens et regens eos vſq̃quo eterni-
tas veniat: Et vere regnet. q2:

**Domius uirtutēz populo ſuo
dabit: dominus benedicet po
pulo ſuo in pace.**

Dominus dabit virtuem populo ſuo. ꝉ
contra huius mundi pꝛocellas. et turbi
nes dimicanti quia nō eſt pax in hoc ſe-
culo. deinde ſubdit de remunerat ōne: et
do. tandē benedicet populo in pace. eter
na. in ſeipſo. pacem illis dans. vnde: ip-
ſe in euangelio ait. pacem meam do vo-
bis. pacem. re. vo:

**Pſalmus cantici in dedicatōe
domus dauid.**

Pſalm⁹ cantici in dedicatōne dom⁹ dd.
Nō legitur dauid feciſſe vel dedicaſſe ali
quam domū domino. De ſpirituali ita-
q̃ domo hoc accipiendū eſt. Totus eniꝫ
chꝛiſtus ideſt ſponſus et ſponſa. vna do
mus dei eſt. q2 et in capite chꝛiſto: pleni
tudo diuine gratie habitauit. ⁊ de pleni
tudie. eius nos omēs accepim⁹. Hec aūt
domus q̃ntū ad caput et ad mēbꝛa fabꝛi

cata eſt. ꝛ dedicata. quantū ad chriſtū fa
bricata eſt. in eius cōceptione. dedicata
vero: in eius reſurrectione quādo reſur
gens a mortuis. immortalitatis glīa ↄfir
matus eſt. q̄ntū vero ad eccleſiam quoti
die fabricatur. dum in hac vita laborat
dedicabitur aūt in futuro. quando ſan
cti reſurgentes a mortuis: ſtabūt in mag
na ↄſtantia. fulgentes ſicut ſol. Dicitur
aūt hec domus etiam tabernacl̄m. ſicut
in precedentis pſalmi titulo: tabernacl̄ꝫ
aūt dicitur. ſm̄ preſentem ſtatū. quando
in ea militatur. quia tabernacl̄m ꝑpꝛie
belli eſt. Domus vero dicit̄ ſm̄ ſtatū fu
turū. quando in ea quieſcetur. vt in hu
ius pſalmi titulo dicit̄. Supra eniꝫ egit
de ↄſummatione tabernaculi tempe bel
li. hic aūt eſt Pſalm⁹ canti^i. i. leticie habi
te. in dedicatōne do. dauid. i. ꝑ dedica
tōe domus chriſti. que dedicatō: modo
in capite facta eſt. poſt futura eſt in mem
bris. Inde ergo leticia eſt: quia domus
dedicat̄. i. confirmatur. que in eterna pa
ce manebit. innouato corpore. non tm̄
chriſti. ſed et totius eccleſie. et loquitur
totus chriſtus in hoc pſalmo. quia ver
ba huius pſalmi: quedam capiti. quedā
corpori. quedam vtriqꝫ cōueniunt. Et ē
iſte pſalmus breuis. de paſſione et reſur
rectione chriſti: vt paſſio n̄ terreat. quos
ſpes reſurrectionis letificat. ¶ Intentio
ne monet ꝑ ſpem dedicatōis iam in chri
ſto facte fideles ad laudem. Modus: tri
pertitus eſt pſalmus.^s Primo agit chri
ſtus de ſua dedicatione iubens ſanctos
idem ſperātes: laudes dicere: Secundo
dicit quō an̄ dedicatōem egerit et cā me
ruerit. ibi: Ego aūt. Tercio: quō eā acce
pat ibi. Audiuit. d. Chriſt⁹ ergo ſm̄ qđ n̄
hō. grās agēs do. ꝑ ſua dedicatōe ait: o.

Exaltabo te domine quo niam ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos me os ſuper me.

Domine exaltabo te^i. i. altitudinē tuam
laudabo. ideo. qm̄. ſuſce. m. in reſurre
ctione dedicando me. glīa impaſſibilita
tis.^i Hoc modo dicitur ex perſona fun
damēti. i. chriſti capitis. quod iam dedi
catū eſt. poſtea vero. i. in futuro dicetur
ex perſona vniuerſe domus. cū in ↄmu
ni reſurrectōe fuerit dedicata. Item ex ꝑ
ſona capitis ſb̄dit. nec delec. vel iocūda
ſti. alia littera. ini. m. ſu. m. i. nō permiſi
ſti inimcos meos iudeos. ſ. et demones
delectari vel iocūdari ſuper me:

Domine domine deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me.

Domine deus meus.^i Non videtur hec
eſſe verba chriſti. ſ. nec iocundaſti. et cla
maui. Alteruꝫ quippe videtur falſum.^i
alterū impoſſibile. Falſum quippe vide
tur. ꝙ īimici non ſunt iocundati ſuper
eum. cū in euāgelio legatur flagellatus
fuiſſe. colaphizatus. crucifixus. Itē ↄtra
riū. imo īpoſſibile videtur. ꝙ chriſtus
clamet et oret. cū ſit oīpotens deus. qui
fidelium vota implet. ꝑ quē et oīa natu
ralia facta ſunt Sed ſciendum qđ chriſt⁹
nec deus tm̄. nec homo tm̄ ē. ſicut diuer
ſi heretici dogmatizauerūt.^i Sed verus
deus eſt. et verus hō. nec duo tm̄. ſed vn⁹
eſt chriſtus. qui non ſm̄ qđ deus eſt. ſed
ex eo quod homo eſt. eſt infirmus. et ex
hoc etiā orans ꝑ nobis. et meditator in
ter deum trinitatē. i. patrē ꝛ filiū. et ſpm̄
ſanctū: et hoīes peccatores. hn̄s cū vtro
qꝫ ↄueniētiā. In eo eīn qđ infirmus eſt
ꝑpinquat nobis. In eo vero qđ nō iniq⁹
eſt: ſꝫ iuſtus iūgit nos do. In hoc tm̄ etiā
ꝙ hō ē. preē nobis vt caput in quo ſunt
oēs ſenſus pre ceteris membris.^i Non ē
ergo incōgruū. vel impoſſibile eum ſm̄
hoīem quē ſumpſit orare. quia ipſe eſt q̄
oratur ſm̄ deitatem. et ſuꝑ hunc quidaꝫ
iocundati ſunt īimici in cruce. ſic: et ſuꝑ
ſuos iocundant̄ in paſſionibus. ſꝫ nō in
dedicatōe. vel ſuꝑ eū. vel ſuꝑ ſuos. iōqꝫ
verꝫ eſt qđ ait. nec iocūdaſti. vel delec. ii.
m. ſuꝑ. m. i. nō ꝑmiſiſti eos iocūdari ſu
per me in dedicatōne. ſ. etſi an̄. Deinde
exponit ſuſceptōꝫ dicens. Dn̄e deus. m.
cla. ad te. in paſſione. et. ſa. m. in reſurre
ctione.^i quia iam non gero egrum corp⁹
ſed glorioſum. et immortale. Et O:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Domine eduxiſti ab inferno animam meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum.

Dñe edu. a. m. ab inf. Hoc expoſitione
nõ indiget. Manifeſtũ eſt enĩ chriſti aīaz
cũ aīabus ſanctoꝝ d̃ iferno eductã a deo
ſal. m: a deſ. in la. i. ab his pſequẽtibus
qui deſcẽdũt in ſeclĩ ꝓfunditatẽ. Lac⁹ ei
eſt ꝓfunditas ſeculi. ſ. habundãtia luxu
rie. ⁊ nequitie. Qui ergo libidinib⁹ ſe im
mergunt et terrenis deſiderijs. ipſi deſcẽ
dũt in lacum. Tales chriſtũ pſecuti ſunt
ſed ab his iam ſaluatus eſt in reſurrectõ
ne. ne amplius cum eis ſit. Vel ſaluaſti.
m. a. d. in la. i. a ꝯditione ꝓfunde ceci-
tatis. quia imunis eſt a peccato. et a ꝯdi
tõne corruptibilis carnis. quia impaſſi-
bilis. vel ſal. m. a. d. in la. i. de lacu ifer
vbi anime peccatoꝝ ſũt. ne ſicut illi pre
ceps caderem in mortem:

Pſallite dño ſancti e⁹: et ꝯfite-mini memorie ſanctitatis ei⁹.

pſallite domio. Poſt canticum ſequitur
pſalmus. et vox eccleſie vel ꝓphete ẽ hic
attendentis hec futura: in membris que
preceſſerunt in capite. vnde: exultat. et a
lios exultare monet. q . qr reſurrexit ca-
put noſtꝝ ergo hoc ſperate mẽbra cete-
ra quod videtis factum in capite. Hoc
ſperate quod credidiſtis in capite. quia
idm ꝓmiſſum eſt vobis: Has ergo ꝓmiſ
ſiones hñtes. Pſallite. do. ope. o vos ſci
eius. ¶ Vel totum dici in perſona ec-
cleſie loquentis ad chriſtum ſic. Exalta-
bo te domine. i. altitudinem tuam glori
oſe laudabo. ideo: quoniã ſuſcepiſti me
in dedicatione. i. ſuſcipies in futuro in
re. et iam in ſpe ſuſcepiſti. nec delectaſti.
vel iocundaſti inimicos meos ſuper me
i. nõ iocundabis eos tunc ſuper me qui
per orbem varijs perſecutõnibus me co
nati ſunt opprimere. quia tunc non io-
cundabuntur inimici ſuper nos. vt mo
do: Deinde exponit ſuſceptõnem dicenſ
Domine dñe deus meus clamaui ad te.
et ſana. hic me. iam in ſpe. ⁊ in futuro. ſa
nabis in re. et o dñe eduxiſti ab inferno.
animã meaz quia et animas iuſtoꝝ que
ibi detinebãtur eduxit. ⁊ alios a peccatiſ
liberans: ne illuc mitterentur: fecit. vnd̃
ſubdit. ⁊ ſal. me. a. d̃ſ. in la. inferni ergo
Pſallite do. bene opando. ſci. e. et. con.
m. ſan. e. i. laudate eum. quia ex bonitate
memor fuit ſanctificare vos. i. quia ſan-
ctitatis qua vos ſanctificauit nõ eſt ob-
litus. hoc toto tempore quod deſideriũ
veſtrum nimis longum eſſet. Vos autez
eratis eius obliti. ſed ipſe vos nõ eſt ob
litus. vel confitemini memorie ſanctita-
tis eius. i. laudate eum. quia ex bonitate
ſua et ſanctitate: memor fuit noſtri. Jdo
pſallite. et cõfitemini.

Quoniam ira in indignatio-ne eius: et uita in uoluntate ei⁹

Quoniam ira. i. vindicta. qua vindica
uit in vos primum peccatuz. quod mor
te ſoluiſtis. fuit in indignatõne eius. i.
in cõminatõne eius cõtempta qua dix-
rat primis parentibus. qua die comede
tis: morte moriemini. illi vero tetigerũt
et mortui ſunt. et eiecti de paradiſo. Er-
go ꝙ abiecit homines. pro peccato eſt.
Sed tamen eſt et ſpes. et. i. quia. vita eſt
in volũtate eius. i. vitã eternã ñ virib⁹
vel meritis noſtris. ſed quia voluit de-
dit. ad quam per vos non rediretis. ſed
ipſe vos reduxit. et gratis ſaluos vos fe
cit. Non enĩ digni eram⁹. quo enĩ eſt pec
cator dignus niſi ſupplitõ: Sed ipſe im
pios per fidem iuſtificauit. eiſqꝫ vitam
donauit:

Ad ueſperum d̃morabitur fle-tus: et ad matutinum leticia.

Ad veſpum demo. fletus. Duobus pre
dictis. duo alia reddit hoc modo. quia
ira eſt ĩ indignatõe eius. ideo. Ad veſp.
demora. fletus. et quia eſt vita in volun
tate eius idõ: ad ma. erit letic. ꝓſequere
ordinẽ lit. et verboꝝ expoſitõem ſic. Jra
ꝓceſſit ex ei⁹ indignatõe. ⁊ illa ira ñ ẽ bre
uis. immo lõga. quia fletus. i. omnimo
da hominis miſeria. tam culpe ꝙꝫ pene
incipiens ad veſperum. ade. tam tempo
ris quam pectoris. demora. vſqꝫ ad ma-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tutinum. Veſpera enim eſt quādo ſol ī
occaſum declinat quo tempe Adam pec
cauit. Et lux veri ſolis. i. chriſtus qui eſt
ſol iuſticie et lumen peccatorū: ab eo oc
cidit vergente tunc in occaſum ſole tem
poris. Unde in Geneſi. Cum de ambula
ret dominus in paradiſo ad auram pꝰ
meridiē: timuit adam ⁊ abſcōdit ſe. Jam
ille peccator tegebat ſe inter ligna padiſi
nolebat videre faciem dei: ad quā gau
dere cōſueuerat. Occiderat illi ſol iuſti
cie non gaudebat ad preſentiam dei. In
de inchoata eſt omnis vita iſta mortal:
dies verſus eſt in noctem: leticia in fletū
Defle ergo genus humanū: quia naſce
ris de adam. Ex adam enim facti ſumus
omnes: et quotquot procreauerunt fi
lios et ꝑcreati ſunt. Ex adam enim ſunt
ex quo et ipſi creati ſunt. Veſpera itaqꝫ
cepit poſt meridiem: vbi lux ſapientie a
peccante homine receſſit quādo ⁊ morte
damnatus eſt: et extūc durat fletus quā
diu in laboribus et tentationibus po
pulus dei expectat diem domini ſcilicet
matutinum. et hoc eſt fletus. i. vniuerſa
miſeria hominis incipiens ad veſperū
ade quo peccauit: et lux interior ab eo
receſſit. demorabitur. i. diu: et in multis
morabitur diu: quia nō mox eſt tota re
ſtitutio tradito domino et in multis: qꝛ
omnes ex eo naſcimur ī peccato: et pena
demorabitur dico vſqꝫ ad matu. i. vſqꝫ
ad diem domini: quo reſurrectio noſtra
futura eſt que in matutina chriſti reſur
rectione preflоruit. et tūc. ſ. in matutino
erit nobis leticia ꝑhennis: qꝛ tūc abſter
get dn̄s om̄ez lachrymā ab occlis ſcōꝝ.

Aliter ſecundū moralem intellectū
dicitur enim matutinū vel mane
ortus fidei et charitatis. ſ. cū lux gratie
oritur fideli: que occiō peccanti per quā
in anima reſurgimus ſm̄ illud. Exurge
a mortuis et illuminabit tibi chriſtus ꝑ
qua reſurrectione deſignanda dominuſ
mane ſurrexit. idem ꝓmittens nobis per
ſuam reſurrectionem que eſt efficiēs cau
ſa reſurrectionis: et anime in preſenti: et
corporis in futuro. Chriſtus enim cuiuſ
actio noſtra eſt inſtructio: nō ſine myſte
rij celebris ratiōe. In hoc veſpere quo
peccauit Adam ſepeliri voluit et mane
reſurgere: et hoc mane tertie diei. Veſpe
eſt ſepultus vt oſtenderet ſe mori non ꝓ
ſua culpa: ſed pro nobis qui veſpere ſu
mus ſepulti in paradiſo. i. per peccatuꝫ
ade cōmiſſum. Veſpere in padiſo ſepul
ti ſumus in culpa et in pena. Mane ſur
rexit vt nos mane ſurgamus: quod ē qn̄
lux gratie oritur homini in mente. Ma
ne tertij diei reſurrexit: ita et nos ſurgi
mus die tertio. i. tempe gratie. quod eſt
poſt tempus ante legeꝫ et ſub lege. quod
ergo triduo illo oſtendit caput tuum ī
ſe. hoc triduo ſecundi oſtendet in te. Si
ſecundū cogites vnus dies eſt ante legē
ſecundus ſub lege: tertius ſub gratia. et
hoc eſt fletus incipiens ad veſp. demo.
hoc non mutatur vſqꝫ ad matuti. i. quo
uſqꝫ oriatur homini lux fidei per chriſti
matutinam reſurrectionem. et tunc erit
leticia. Vel ad veſp. demorabi. fle. quia
paſſo et ſepulto domino apoſtoli et mu
lieres in fletu ⁊ gemitu morabant. ⁊ ad
matu. fuit leticia: quia mane venientes
ad ſepulchrum gloriam reſurrectionis
ab angel' acceperūt. Et dictū ē mulieribꝰ
Ite et nūciate frībꝰ meis: vt eant in gali
leā ibi me videbūt. Veſpe. fleuerūt mor
tuū. mane exultauerūt ad r̄ſurrectionē

Ego aūt dixi ī abūdantia mea nō mouebor in eternum.

Ego autem dixi. Secunda pars vbi di
cit chriſtus quomodo ante dedicatio
nem egerit: et eam meruerit. Q. ex adam
male moto ē fletus. Ego aūt inha. i. cō
fidētia deitatis cuiꝰ plenitudo habitat ī
me. dixi hoc. nō mo. ī et. a do. a quo adā
motus eſt. Et ſicut ego dixi. tu.

Domine ī uoluntate tua preſtitiſti decori meo uirtutem.

Domine feciſti. quia preſtiti. mihi deco
rem. ſ. quia īmunis eſt a peccato. et illi
decori meo preſtitiſti vir. ſ. quia et mira
cula fecit. et hoc. non de humana natu
ra habui: ſed in vol. i. ex voluntate tua
ſ. ex te. quod inde probatur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Auertiſti faciem tuam a me: et factus ſum conturbatus.
Auertiſti fa. tuã a me. exponẽdo me paſſioni: et fa. ſum ꝯtur. i. te aduerſo turbatur carnis mee infirmitas. Unde cepit Jeſus pauere et tedere. Unde ergo preſumit homo cum audiat Chriſtũ de ſe talia dicentem.

Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor.
Ad te dñe clamaui. q. Auertiſti faciem tuã in paſſione. et tunc dixi. clama. ad te dñe de gloria immortalitatis adhibenda. et ad de. meũ depreca. de immortalitate tollenda dicens.

Que utilitas in ſanguine meo dum deſcendo in corruptõnẽ:
Que vtilitas: Poſſunt hec etiã accipi ex perſona membroꝝ. Ego aũt. et oſtendit̃ cauſa quare fletus demoret̃. q. veſpe eſt fletus. ſed hoc ex culpa mea: quia. Ego ille populus qui ab initio loquebar in Adam exiſtens in abun. mea. i. dũ mihi in paradiſo eſſet abundantia iam nullã patiẽs egeſtatẽ. dixi hoc. i. ſcꝫ nõ mo. in eter ab hoc bono in quo ſufficientia erat illi quia deo fruebat̃. Hoc aũt dixi cũ dñs diabolo dicenti. non morte moriemini: ſed eritis ſicut dij ſcientes bonũ et malũ. Sed quia deus erat ablaturus ſuꝑbo: quod dederat humili. Sequit̃. Dñe in volun. q. in paradiſo erat mihi in abũdantia ſed hec abuudantia o dñe erat ex te nõ ex me. quia in volun. tua. preſti. deco: meo vir. i. nõ ex me bonus erã et fortis ſed ex te ꝙ vt oſtenderes. Auertiſti faciẽ tu. a me. i. foras miſiſti me de paradiſo et factus ſũ ꝯtur. ſed iam hic poſitus clamabo et dicam. Ad te dñe cla. i. In paradiſo non clamabas ſed laudabas. nõ gemebas. ſed fruebaris foris vero poſitus geme. et cla. quia ꝓpinquat tribulatio qui deſeruit ſuꝑbientẽ. Deus eñ ſuꝑbis reſiſtit: et humilibus dat grãm. Deinde ex ꝑſona dñi ſcꝫ ipſius fundamẽti noſtri. Sequit̃. Que vtilitas: ⁊ cetera

Aliter ab illo loco. Auertiſti. q. preſtitiſti mihi decorẽ ⁊ virtutẽ. i. qd ex eo didici ꝙ a me ſcilicet a peccante homine auertiſti aliqñ fa. tuã. i. lumen tue noticie. Uñ ꝯturbatio hominis ꝓceſſit. ꝙ ita ait. et factus ſum ꝯtur. recedeute a me lumine tue noticie qd tempus ꝯturbatõnis ⁊ miſerie mee recolens. et in eo poſitus audio vocem capitis mei, ꝓ me morituri. ⁊ in paſſione dicentis. Ad te dñe clama. de gloria. et ad deũ meũ depre. de mortalitate dicens. Que vti. erit in ſan. meo. i. i. in effuſione ſanguinis mei: qui ſine culpa mea effuſus eſt dum deſcen. quaſi per quoſdam gradus maloꝝ in corrupt: qſi nulla. Si eñ ſtatim nõ reſurgo corruptumqꝫ fuerit corpus nemini annũciabo nullum lucrabor. et ita peribit ꝯfeſſio. qd ita ait.

Nunquid ꝯfitebitur tibi puluis: aut annunciabit ueritatem tuam.
Nunquid puluis. i. turba impioꝝ quã mea reſurrectione iuſtificabo ꝯfitebit̃ tibi laudes vel peccata. aut annunciabit ad ſalutẽ ceteroꝝ veri. tuã: q. i. Non his verbis neceſſitatẽ oſtendit. ꝑ quã nõ ſinat eũ pater deſcendere in corruptõnẽ. i. vel ita. q. vere nulla vtilitas erit ſi corpus corrumpit̃. quia ſi puluis remaneo. Nunꝙ ꝯfite. ti. aliquis aut annun. veri. tu. q. non fiet tibi ꝯfeſſio vel annunciatio. ¶ Et ſciendũ. ꝙ gemina eſt ꝯfeſſio. aut peccati. aut laudis. Nunqꝫ ergo ſine ea ſimus qñ male eſt nobis in tribulationibus. ꝯfiteamur peccata noſtra. qñ nobis bene eſt. in exultatione letitie ꝯfiteamur laudem.

Audiuit dominus et miſertus eſt mei: dominus factus eſt adiutor meus.
Audiuit dñs. Tercia ps vbi dicit quomõ dedicatõnẽ accepit. q. deprecatus ſũ et me deprecantẽ au. do. ⁊ mi. eſt mei. itaꝙ dñs fa. eſt adiu. me. i. qꝛ nõ dedit ſan. ſuuꝫ vi. cor. ſed me dedicauit gloria ĩmortalitatis. Deinde loquẽs ad deũ patrẽ ait.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Cōuertiſti planctū ꝫ meū i gaudiū mihi: concidiſti ſaccū meū ⁊ circūdediſti me leticia.

Conuertiſti planc. Q. factus es adiutoꝛ meus. ita. ſ. quia. Conuerſti plāc. meum Quo dixi. Triſtis ē aīa mea vſq3 ad moꝛtē mihi i gau. reſurrōnis. vel Cōuertiſti plāc. m. ī gau. i. dolētes ḋ me apłos gaudere feciſti. iō q2 cōcidi. ſac. m. ⁊c. Saccus ē ueſtis aſpa i vſum laboꝛis. vel tpe triſticie ꝯceſſa: vt niniuitis quiḃ iduti ſaccis penitētiā egerūt. Hoc ē caro hūana quā chriſt⁹ ſuſcepit que ſciſſa ē moꝛiēdo et ꝓdijt frumētū. i. mun⁹ gl'oſe r̄ſurrectionis: vel diuinitatis appuit. Uñ ſubdit et circūde. me leti. vel ſaccus ē pena pcci. Saccus eni fit de capꝛis ⁊ hedis: q2 fetida aīalia ſūt: et capre et hedi pctōꝛes ſignificāt: q2 pꝛo pccis in lege offerebant. Saccus ergo ē moꝛtalitas quā ḋ pccōꝛibus chriſt⁹ traxit vel accepit. Aſſumpſit eni ſaccū: ſ3 ñ meritū ſacci. i. peccatū qḋ ē cauſa moꝛtis. hoc ſacco mōtalitatis diuinitas tanquaʒ frumentū occultabat. vnde alibi. Dum mihi moleſti eſſent induebar cilicio. i. ſacco moꝛtalitatis: vt quod intus erat nō videret. Hic ſaccus i. hec moꝛtalitas in reſurrectiōe cōſciſſa eſt. i. deſtructa qua cōſciſſa. ꝓlata eſt diuinitas. i. manifeſtata que ante erat occulta. ſicut ſacc⁹ īteger celat qḋ ītus ē ſciſſus aperit. et hoc ē. cōci. ſac. m. i. moꝛtalitatē carnis deſtruxiſti ī reſurrectiōe. et circūḋ. me. leti. i. gl'a īmoꝛtalitatis.

Ut cantet tibi gloꝛia mea ⁊ nō cōpungar: dñe deus meus in eternum confiteboꝛ tibi.

Et ipſa gloꝛia me. can. ti. i. ſit cauſa quare lauderis a me et a meis. Et vere circūdediſti me leticia: quia iam non compugar. i. iam vlterius nō moꝛiar: quia chꝛiſtus ſemel paſſus eſt: et amplius nō moꝛitur: et iam in fine. do. de⁹ me. inet. ꝯfite. tibi. i. laudabo te. vel poſſunt eſſe verba eccleſie ab illo loco. Conuertiſti. Non mutatur vox ꝓpter vnitatem capitis et coꝛpis. Q. fundamentū meū dedicatum eſt. i. chꝛiſtus gloria īmoꝛtalitatis eſt ꝯfirmatus quē ṗmogenitū a moꝛtuis. ego ecclīa ꝯſecuta: iā ſpe: ⁊ ī futuro p⁹ea in re. et nūc in dedicatione domus tue: que in capite meo preceſſit. Dico Cōuertiſti planc. me. Qui eſt de peccis. in gau. m. qḋ eſt ḋ abſolutiōe peccati: quia cōcidiſti ſac. me. i. velum peccatoꝝ et triſticiā moꝛtalitatis. et circūde. me letic. i. cinxiſti me ſtola ṗma. i. īmoꝛtali leticia. Ut cantet ti. glo. m. iam nō plangat humilitas. et. i. iam. quia nō cōpun. ꝯſcientia peccati: vel timoꝛe moꝛtis: vel timoꝛe iudicij. et o dñe de⁹ me⁹ in. inet. ꝯfite. tibi. hoc eſt gloꝛia mea vt in eternū confitear tibi. hoc quod nihil ē ex me: ſed ex te omnia qui es deus oīa in omnibus.

In finē pſ. dauid pꝛo exthaſi

In finem pſal. Dauid ꝑ exthaſi. Exthaſis grece. latine dicit exceſſus qui eſt mentis. Qui fit duobus modis. vł pauoꝛe terrenoꝝ. vł mente rapta ad ſupna: ⁊ inferioꝝ oblita que cōmunē negocioꝝ cauſa pertractat. In hoc autem pſalmo exthaſis maxime accipitur pauoꝛ populi dei de ꝑſecutione omnium gentiū. ⁊ de defectu fidei ꝑ oꝛbem terrarū perturbati. Hic enim deſcribit humiliatio chꝛiſti ſcōꝝq3 martyrū. vnde ſequit exaltatio. et exṗmit hic pſal. imbecillitatē hūanitatiſ: ⁊ beneficia dei. vt vidēs ſe hō nō ſupbiat: ⁊ miam dei vidēs nō paueat. ⁊ eſt ſenſus tituli. Pſal. iſte dirigēs nos ī finē. i. ī chꝛiſtū ē dd. qui hic loquit ī ꝑſona chꝛiſti. vł ſua vł ecclīe. habit⁹ ꝑ exthaſi. i. agens de exceſſu mētis qui fit qñ mēs pauet terrena. Intētiōe monet ne q̄s ḋ ſe preſūat. ſ3 ḋ dei mia. Mod⁹ talis triptitus ē. ṗmo cōtra pauoꝛem premittit ſpes ⁊ oꝛo cum certitudine liberatiōis ⁊ gaudio. Scḋo enumerat quot ⁊ q̄nta ꝑturbāt ꝯtra que ē oꝛo ibi. Miſerere mei. ⁊c. Tertio dicit que ſint bōa dei ꝯtra mala ibi. Q̄m magna. Et ſciēdū ꝙ ꝟba pſal. huius quedā capiti. quedā mēbꝛis. quedā ꝓphete cōueniūt. ⁊ ṗmo quidē loq̄t redēptoꝛ de inde redempti. gr̄as agentes de ſua libe-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ratione.ibi.Redemiſti.Inde ipſi ſidē diu
de ꝑturbatione ſua agentes.ibi.Miſere
re mei.Prophete aūt vox interponit̃ ꝑ
pe finē ⁊ in fine.ibi.Quā magna.et ibi.
Diligite do. In hac tñ tanta varietate:
nō mutat̃ vox:ſed caput et membra eād
vocē ꝯ vtunt̃.dicendo ego me mihi.quod
fit propter nimiā vnitatē capitis et cor
poris.i.Chriſti et eccleſie.ſponſi ⁊ ſpon
ſe:quā facit charitas.Sicut eñi lingua
omniū membroꝝ ſuſcipit vocē dicens.
ꝑ pede calcas me.non dicit calcas pedē
et pro manu vulneras me:non ait ma
nū meam vulneras.Sic Chriſtus mem
broꝝ verbis vtit̃ nō incōgrue non ſe di
uidens a verbis noſtris.Qui eñi digna
tus eſt pro nobis homo fieri et forma ſ
ui veſtiri nō dedignat̃ nos transfigurare
i ſe.quod vtiqꝫ facit pluribus modis ſcꝫ
dū vel aliquid dicit vel facit ad informa
tionē membroꝝ. vt qñ ieiunauit et ora
uit et tentatus eſt. vel qñ in ꝑſona mem
broꝝ loquit̃.vel de membris in ſua per
ſona dicit:vt Saule Saule quid me per
ſequeris.vel qñ aliquid in ſe oſtendit.
quod non habꝫ ex natura ſue ꝯditionis
ſed miſericorditer aſſumpſit de corrupti
one noſtre infirmitatis vt cū dicit ſe tri
ſtari vel pauere et huiuſmodi. Qui er
go ſic nos transfigurauit in ſe non dedi
gnatur loqui verbis noſtris. vt et nos
loquamur ſuis.Hec eſt diuina ꝯmuta
tio.et diuina ſunt hec ꝯmertia celebrata
in hoc mundo a negociatione celeſti.ve
nit eñi celeſtis negociator accipere ꝯtu
melias:dare honores:haurire dolorem
dare ſalutē:ſubire mortē:dare vitā.Mo
riturus ergo ex noſtro.i.ex carne noſtra
quā habebat nō in ſe ſed in nobis paue
bat quod eñi paues tuuꝫ eſt:quod ſꝑas
donū dei eſt.Paues vt te agnoſcas.ſpe
ras vt diuinā miſericordiam glorifices.
que te in pauore ꝯſolat̃.Loquitur ergo
hic Chriſtus in propheta et in membris
etſi eñi in hoc pſalmo quedam dicantur
que capiti non valeant ꝯgruere chriſtus
tñ loquit̃ quia in mēbris ſuis Chriſtus
eſt. Quaſi eñi vna ꝑſona eſt ſponſus et
ſponſa.i.Chriſtus et eccleſia.Vñ Eſaias
hanc vnitatē ꝯmendans ait.Sicut ſpon
ſo alligauit mihi mitram.et ſicut ſpon
ſam ornauit me ornamentis. Se dicit
ſponſum et ſe dicit ſponſam propter ex
cellentiſſimā vnitatē capitis et corporis
quā etiā notauit dñs cū de ꝯiugio ꝑ A
dam loqueret̃.Propter hoc inquit reli
quet homo patrē et matreꝫ et adherebit
vxori ſue:et erunt duo in carne vna.qđ
exponens apoſtolus.dicit hoc magnuꝫ
ſacramentū eſſe in Chriſto et in eccleſia.
Quia ergo ſponſus et ſponſa ſūt duo i
carne vna.merito duo ſant in voce vna
Incipit ergo ex ꝑſona capitis dicentis
ad patrē ſic.

Pſalmus ·XXX·

**IN te domine ſperaui non con
fundar in eternum: in iuſticia
tua libera me.** In te do.pater ſpera
ui ſēm quod homo nō ꝯfun.i eternū.i.
nunqꝫ ꝯfundar dum mihi vt homini ſi
mili ceteris inſultat̃.in iuſticia libe.me
de morte.Et:

**Inclina ad me aurem tuam:ac
celera ut eruas me.** Inclina ad me
aurem tuā.i.proxima mihi humili.⁊ ac
celera in faciendis.i.in his que facienda
ſunt ſcꝫ in ſoluendis animabus de infer
no et huiuſmodi et vt eruas me a morte
tercia die reſuſcitando. ne differas vſqꝫ
in communem reſurrectionem.vel in fi
nem mundi ſegregare me a peccatoribus
quod vt ſit.

**Eſto mihi in deum protecto
rē:et in locum refugii ut ſaluū
me facias.** Eſto mihi in deū ꝓtectorē
.i.eſto mihi o deus tantus ꝓtector quā
tum decet eſſe deū. et in domum refugii
vt ſaluum me facias.i.eſto mihi quaſi
domus ad quam refugiens ſaluus fiam
ideo te et non alium quero.

Sequitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuuz deduces me et enutries me.

Quoniam tu es fort. m. ad tolerandos perſecutores . et tu es refugium m. ad relinquendum eos in fine maloꝝ. qui .ſ. finis eſt per mortem. et ꝓpter no. tu. i. vt per me innoteſcas omnibꝰ gentibus. deduces me. vel dux eris mihi. alia lit. i. ꝑ omnia ſequar voluntatem tuam et enu. me. i. paulatim aggregando mihi ſanctos: adimplebis corpus meum. et etiaz de paſſionibꝰ erues me qd ita ait

Educes me de laqueo quem abſconderunt mihi: quoniam tu es ꝓtector meus.

Educes me de laqueo quez abſcon: mi. i. de morte leuabis me ad ſuperna. vt fruſtra ſint iudeoꝝ cõſilia: educes dico qm̃ tu es pro. m. contra quez nulla põt aduerſitas. Unde iam in paſſione clamant.

In manus tuas cõmẽdo ſpiritum meuz. redemiſti me domine deus veritatis.

In mans tu: cõm: ſpi. m. i. poteſtati tue cõmendo cito recepturus. Nota eũ hic loqui: q in paſſione eadez verba ꝓtulit. Ex his ei verbis que in cruce chriſtꝰ dixit. admonet ſe in hoc ps. locutum eſſe. Deinde populus fidelis paſſione chriſti redemptus. et de reſurrectione capitis: letus dicit gratias agens: redemiſti me: do. de: ve. non fallens in ꝓmiſſione qz facis qd ꝓmiſiſti. ¶ Poſſunt etiã precedentia accipi ex pſona eiuſdem populi. i. eccleſie. que i exthaſi pauẽs a ſpe tñ incipit: ita dicens. O dñe ſpaui in te. non in me ecce ſpes. Pauor non eſt iſti ſine ſpe. ſi eñ eſt turbatõ nõ deeſt diuina cõſolatio. et ideo nõ cõfun. in eter. Illã eñ cõfuſionem ꝑhorreſco que ẽ in eternum. Eſt eñ quedã cõfuſio tꝑalis q̃ ẽ ad horã q̃ quid ꝓdẽ. ſ. ꝑturbatõ aĩmi reſpiciẽtis peccata ſua. et reſpectõe horrẽtis et horrore erubeſcẽtis. et rubore corrigẽtis ei cõfuſiõe vlt iſte cõfũdi. ſz ñ etña. q̃ libari precat ſubdẽs in tua iuſ. li. m. i. in ea iuſticia q̃m das mihi libera. qz meã nõ inuenis. niſi ſupbã et falſã. vñ dicit. Ignorantes dei iuſticiã. et ſuam volẽtes cõſtituere. iuſticie dei ñ ſũt ſubiecti. Si ergo attendas ad iuſticiã meam. damnas me hominis iuſticia ẽ q̃ ſuis iuribꝰ putat ſe iuſtificari. ñ querẽs gratis ſaluari quis eſt qui ſaluat gratis: in quo nõ inuenit ſaluator quid coronet: ſed quid dãnet. nõ inuenit merita bonoꝝ. ſz merita ſupplicioꝝ. ſi ageret tanq̃ diſtricte. damnaret peccator. et ſi hoc ageret. quẽ liberaret: nullum. Omnes eñ peccatores inuenit: ſolus ſine peccato i mundũ veniẽs. Gratia ergo dei ꝑ ieſum chriſtũ liberat gr̃a qz gratis dat. quare gratis: q̃re dat quia merita tua nõ preceſſerũt. ſz beneficia dei preuenerũt. ideo ait. in iuſ. t. li. m. i. ideo me liberet. qz me iuſtificat. i. ex ĩpio facit piũ. ex iniquo iuſtum de ceco videntẽ. Sequit. Inclina ad m. a. t. i. miam tuã. Hoc fecit deus qñ filiũ miſit que eñ maior mia. q̃z vt vnicũ filiũ daret ꝓ nobis: Ecce hic oratio. ſicut i pncipio pſalmi premiſſa ẽ ſpes. Sequit acce. vt eru. m. a malis. Accelera dicit. vt notet ꝙ nõ ẽ diu illud qd finit. et qd tibi tardum ẽ et longum in oculis dei breue eſt. Adhuc orando dicit Eſto mihi in deũ ꝓtec. i. protege me vt decet te deum meum. eſto mihi in do. re. qz refugio ad te cũ ꝑiclitor. Sunt alij qui fugiunt ad te. cum tñ latere te nõ poſſunt. ſed quocunq̃ diuertant deũ iratum inueniunt vnde alibi. Quo ibo a ſpiritu t. et quo a fa. Nihil ergo reſtat niſi a te fugere: nõ a te. cuius oculis omnia nuda ſunt. Attende ordinez orationis quomodo aſcẽdit. Dixit ei iuſticiam da. a peccatis eru e protege. Hic dicit. eſto domus refugij. Domus refugij eſt eccleſia. in qua ſunt ſalui homines vt in archa noe ſalui fuerunt et eſt. Eſto mihi in domum refugij idest eſto mihi refugium in domo eccle-

ſic. ita vt ſal. me fa. ideo te nō aliū quero Qm̄ tu nō alius es foꝛ. mea et refu. meū ‧i‧ hoc expoſitōne nō indiget. et ꝓp. no. tuū ‧i‧ nō propter meritū meū. nō quia ſū dignus. ſed vt tu gloꝛificeris. dedu. me vel dux mihi eris ne aberrē a te ⁊ enutri es me vt validꝰ ſim ad capiēdū eſcā ꝗ paſcis angelos. hoc eñ nos lacte nutriuit qui nobis celeſtē cibū pꝛomiſit. et vſus ē materna miſericoꝛdia. ‧i‧ Mater eñ lactās paruulū eſcā cui mandende idoneus infans nō eſt ꝑ carnē trahicit. et lac infundit paruulo. Hoc idē accipienti ab vberibus matris: quod accepturus erat ad menſam. ſic dn̄s ſapientiā ſuā qua paſcūtur angeli. vt lac nobis faceret. carne indutus venit ad nos: vt grandi cibo angeloꝝ in lac ꝯuerſo alamur paruuli: vt tandem eodē reſtituamur validi. Et attende ꝙ hic affirmat liberationē de qua etiā ſubdit. Educes me de la. Laqueū vocat inſidias et tentationē diaboli. qui ꝑ duas poꝛtas tentat ſcꝫ cupiditatis et timoꝛis. ‧i‧ Per cupiditatis poꝛtā tentauit ꝑmo Chꝛiſtū tribus modis ſcꝫ de gula: auaricia et vana gloꝛia: quā poꝛtā cū inueniſſet clauſam poſtea tentauit eundeꝫ ꝑ timoꝛē paſſionis. et ita ꝑ eaſdem poꝛtas tentat omnes ſanctos. Vñ totū coꝛpus Chꝛiſti dicat. Educes me de la. queꝫ abſcon. mihi. ‧i‧ Vel de muſcipula quā occul. mihi. i. de inſidijs quas occulte tendunt diabolus ⁊ ſui. iō educes qm̄ tu es ꝓtec. meus. et vere quia tu dn̄e deus veri. rede. me in Chꝛiſto clamantē. In manu. com. ſpi. meū. Deinde ſequit̄ ex ꝑſona eiuſdē populi.

Odiſti obſeruantes uanitates: ſuperuacue.

Odiſti obſeruantes. Q. me redemiſti. ſed odiſti quidē obſeruā. vani. ‧i‧ i. falſā beatitudinē ſeculi que nō tm̄ vacue ſed et ſuꝑuacue obſeruat̄. cū ⁊ ꝓ vita male quis agit appetendo vanitatē. et tm̄ eandem vitā ꝑdit.

Ego autem in domino ſperaui exultabo et letabor in miſericoꝛdia tua.

Ego aūt. qui non obſeruo vana in do. ſperaui. ‧i‧ Si ſperas in pecunia vel in honoꝛe et ſublimitate aliq̄ humane poteſtatis. ſiue in aliquo homine potente obſeruas vanitatē. In his ei omnibus tempalibus cuꝫ ſperas: aut tu expiras et ea hic dimittis: aut cum viuis omnia ꝑeunt et in ſpe tua deficis. Unde Eſaias. Omnis caro fenū: et omnis gloria eius quaſi flos feni. Aruit fenū ⁊ flos eius decidit. verbū aūt dn̄i manet in eternū. Ideo ait. Spera. in do: qui nō eſt vanitas ſed veritas et vita. Et ideo exultabo et letaboꝛ in miſericoꝛdia tua. ‧i‧ qꝛ nō fallit nō in mea iuſticia. Diſtingue inter exultabo et letaboꝛ. ‧i‧ Exultare eſt cū magna alacritate animi gaudere. Letari tēꝑata animi affectione gaudere. Et attende ꝙ hic agit de gaudio qd̄ habet ex coꝛ: ꝙ ſperat in dn̄o qui odit vanos.

Quoniam reſpexiſti humilitatem meam: ſaluaſti de neceſſitatibus animam meam.

Qm̄ reſpexiſti. Exponit miſericoꝛdiam. Q. in hoc apparꝫ miſericoꝛdia tua. Qm̄ reſpexiſti humilitatē meā. ‧i‧ qua me vanitati in ſpe ſubieciſti et accipit humilitatem et pꝛo infirmitate et ꝓ ipſa virtute humilitatis. et ſaluaſti. Q. et quia placꝫ tibi humilitas mea. Ideo ſaluaſti de ne. ani. meam. ‧i‧ Neceſſitates ſunt infinite ſcꝫ neſcire coꝛ alterius. ſuſpicari nō bene. d amico fideli. vel bene de infideli. neſcire qualis cras eris. nolle moꝛi et tm̄ moꝛi. ſequi veteruꝫ ꝯſuetudines. Unde apoſtolus. Infelix ego homo. quis me liberet de coꝛ. moꝛtis huius? Qui ſic humilis eſt ſaluatur in pꝛeſenti ex parte. in futuro plenarie. Vel ſaluaſti de neceſſitatibus animam meam timoꝛis qui erat in lege ſcꝫ vt charitate libera ſeruiat. Et victis neceſſitatibus.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

**Ne cõcluſiſti me ĩ mãibus ini
mici:ſtatuiſti in loco ſpacioſo
pedes meos.**

Ne cõ clu.me.i.non ꝑmiſiſti me cõcludi
ita vt non reſpirarẽ in libertatẽ.in ma.
iniᵗ.i.in ꝑtãte diaboli.cupiditate vite
illaqueantis.et morte terrẽtiſ.a cuiꝰ ma
nibus liberanꝰ qui bene viuunt et bene
moriunꝰ.Qui ãt male:ↄcludũꝰ hic:vt
cũ illo in fine damnenꝰ.⁊ ſta.in lo.ſpa.
pe.me.i.ab anguſtijs timoris:in liber⸗
tatem deduxiſti charitatez meã.⁊ hoc:in
reſurrectiõe chriſti.ſimili ꝓmiſſa mihi.ᵗ
Jam eñi facilem feciſti mihi iuſticiã.que
aliqñ difficilis fuit.Certe anguſta via ẽ
laboranti.lata ẽ amanti.Eadẽ que ẽ an⸗
guſta lata fit amõe.¶ Vĺ põt dici ex ꝑſo
na chriſti.Egeo ãt ĩ do.ſpa.exul.⁊ leta.
i.mi.tu.Qm̃ reſp.hu.m.hec de chriſto
patent.qui etiã ſubd.ſal.aĩam.m.dit ne
ceſ.ᵗ i.a peccatis quibus homo ſe exol⸗
uere neq̃.Ne ↄclu.m.in ma.ini.i.in po
teſtate diaboli.qui nõ habz in me quic
q̃z.⁊ ſta.pe.me.i.affectus.i loco ſpacio
ſo.ᵗ i.ĩ patria ṽtutũ.i.ĩ charitate que
ẽ locus ſpacioſus:⁊ regio beatoꝝ.i.locꝰ
liber a ꝑtãte diaboliᵗ.ſz quia caro ẽ in⸗
firma.⁊ vrgẽt mala:ſubdit ex ꝑſona mẽ
broꝝ.

**Miſerere mei domine qm̃ tri⸗
bulor.conturbatus eſt in ira o
culus meus:anima mea ⁊ uen
ter meus.**

Miſerere mei.Secunda pars in qua iaz
enarratur pauor.id eſt quot et quanta
mala perturbant contra que eſt etiam o
ratio.Quaſi ſtatuiſti in loco ſpacioſo
pedes meos.ſed contra ſunt mali incu⸗
tientes mihi pauorez.Unde precor.Mi
ſerere mei domine.⁊ neceſſe ẽ.quoniam
tribulor ᵗnon dico morior.ſed tribu⸗
lor.quia de morte iam non terreor.ſed
de cruciatibus ⁊ de malorum exceſſibꝰ
Mirum videtur quod hic ait tribulor.ᵗ
cũ de manu inimici liberatus paulo ãte
gaudebat.quodã infuſo ſibi a largitore
dono dei.⁊ dicebat.ſtatu.in lo.ſpa.pe.
m.Sz ſciẽdũ ꝙ ſᷓm alia mẽbra eiꝰ dẽ cor
poris qd̃ ẽ eccleſia ibi loquebaꝰ:ſᷓm alia
hicᵗ.Alijs eñi ẽ locꝰ ſpacioſus ex libera⸗
tiõis gratulatiõe.Alijs ex tribulatione⸗
ãguſtia.ſcd̃m quos ait.qm̃ tribu.adeo
ꝙ oculus meus.rõnis cõturbatus ẽ in
ira.i.ꝓpter irã et furorẽ ꝑſequentiũ.In
ira eñi ꝑſecutoꝝ turbaꝰ oculus meuſ.i.
rõ.⁊ aĩa mea.i.ſenſualitas.i.et vẽter me
meus.i.caro mea.Uel ꝑ oculũ ⁊ aĩam.
ſignificãꝰ doctores ſp̃uales:quorũ doc
trina alij vidẽt.eorũq̃z exemplo:alij vi⸗
uunt.Per ventrẽ:intelligunꝰ infirmi.⁊
ẽ.ↄtur.eſt oc.m.in ira.i.hi ꝑ quos alij
vident.⁊ aĩa meaᵗ.i.hi quoꝝ exẽplo alij
viuũt.⁊ vẽter meus.i.debiles hos oẽs
ponit:vt ab omnibus gradibus quera⸗
tur deus.hinc eſt conturbatio ⁊ metus
Sequitur.

**Quoniam defecit ĩ dolore ui
ta mea et anni mei in gemiti
bus**

Quoniam defecit vita mea temporalis
in dolore tormentorum.Quaſi per lon
gas ⁊ graues paſſiones.ad mortem per
ducta eſt preſens vita.⁊ anni mei.id eſt
longa vita durans ad penas ſunt:in ge⸗
mitibus non morte tolluntur.Et:ſequi
tur.

**Infirmata eſt in paupertate
uirtus mea et oſſa mea ↄturba
ta ſunt.**

Infirmata eſt virtus mea vel infirmatꝰ
eſt vigor meus.alia littera.in pauperta
vel egeſtate.Alia litteraᵗ.Egeo eniz ſani
tate corporis.nec parcitur cruciatibꝰ.E
geo reſolutione et parcitur morti.et in
hoc:Infirmata eſt virtus mea.id eſt fi⸗
ducia mea.et oſſa mea conturbata ſunt.
id eſt firmitas mea ↄturbata ẽ.Uel d̃ ira
dei agit.qui iraꝰ:exponit ſcõs qñq̃z ma⸗

gnis tribulationibus. Q. adeo tribuloꝛ
ꝗoculus me. .i. intellectus quo te o de-
us ↄtemplabar. tur. eſt in ira tua anima
mea ⁊ venter meus. Iratus enim tur-
baſti oculū quem habebā vite. et animā
.i. ſenſualitatē. et ventrē .i. memoriā qua
tenebam. quid pro me ꝑtuleris. et quid
mihi ꝓmiſeris. Intellectus eñ turbaẗ.
⁊ animus ↄfundiẗ qñ ꝑicula formidanẗ
quibus deus ſanctos exponit et venter
turbaẗ .i. memoria que noticias rerum
quaſi venter eſcas recipit. Hec memoria
habens in ſe repoſita promiſſa dei turba
tur iminentibus ꝑiculis: Inde ē turba-
tio et metus. Qm̄ vita mea .i. ↄfeſſio fi-
dei et tui nominis o deus deficit in do.
tormentoꝝ ⁊ āni. me .i. tempa que hic di
utius ago ſunt in gemi. nō in claris vo-
cibus et vir. mea ſcꝫ virtus animi infir.
eſt ita vt tederet etiā viuere. et hoc ī pau.
vel egeſtate .i. in indigentia plenitudi-
nis quia humana fragilitas nil boni ha
bet in ſe. et oſſa mea ↄtur. ſunt .i. fortitu-
do corporis ↄturbata eſt. Per hoc oſten-
diẗ ꝙ nec in anima nec in corpe vlla po
teſt eē hominis preſumptio. Vel de ira
ſua propria agit hic ſanctus vir. Ira ei
alia eſt iniuſta alia iniqua: quia alia eſt
ꝑ viciū alia ꝑ zelū. Ira iuſta eſt: qua ira
ſcitur quis ſuis et alienis peccatis vidēs
homines ↄfitentes deū ore et negantes
moribus renūciantes ſeculo verbis et ñ
factis: et videns fratres fratribus inſidi
anter oſculū dantes et fideꝫ non ſeruan-
tes. quales gemit iſte exiſtens tanꝙ̄ gra
nū inter paleas: ⁊ quaſi liliū inter ſpinas
quibus ↄdolet et iraſcitur ex charitate.
Unde alibi. zelus domus tue ↄme. me.
Et Salomon ait. Melioꝛ eſt manifeſta
correctio ꝙ̄ amoꝛ abſconditus. quia me
lioꝛ eſt ira et aſpera increpatio viri ſan-
cti aperta ꝙ̄ adulatoris aſſentatio lenis
veritatē occultans. Unde. Oleū pecca.
non impin. caput meū. meliora ſunt vul
nera diligentis: ꝙ̄ fraudulenta oſcula o
dientis. et alibi. Mel diſtillat de labijs
meretricis. In labijs vero ſāctoꝝ mors
eſt vel gladius quo peccantes feriunt q̄ſi

irati. Bona eſt hec ira. iniqua aūt eſt illa
que tranſit in odium. Unde apoſtolus.
Sol non occidet ſup iracundiam vr̄am
Super illam occidit ſol que habet odi-
um fratris. hec oculum extinguit. Ira
eñ per viciū oculū mentis excecat. Ira
eñ per zelum turbat. quia et hec ↄcuſſa
mente ↄtemplationem diſſipat que non
eſt niſi in quieta mente ſed inde poſt pau
lulum plus proficit ad videndū deum.
vt colliriū oculis appoſitum: prius tur
bat viſum. ſed poſt clariorem reddit.
De hac ira agit iſte dicēs. Conturbatus
eſt oculus meus interioꝛ in ira .i. ꝓpẗ
iram meam. et anima mea .i. ſenſualitas
et venter meus .i. omnia interiora mea.
Iraſciẗ eñ iſte peccatis palearū non tñ
odit in quo extingueret oculus. venter
pro interioribus poniẗ. que turbanẗ qñ
nec corripi poſſunt impij quibus nō cla
mat clare ſed intus ingemiſcit dicens.
Qm̄ defecit. Q. Ideo turbatus eſt ocu-
lus. Qm̄ vita deficit in doloꝛe. Vita ꝑ-
fectoꝝ eſt ꝑfectus alioꝝ. Un̄ apoſtolus
ait. Nunc viuimus ſi vos ſtatis in dño.
et itē. Cupio diſſolui et eſſe cū Chriſto.
Manere aūt in carne neceſſarium eſt ꝓ
pter vos. Cum auteꝫ videt aliquis ex di-
ſpenſatione ſua et ex laboribus ſuis et
predicatione ſua non proficere homies
dolet et ait. Defecit in do. vita mea. Vi-
dens non proficere eos quibus predica-
uit et anni mei .i. tempa que hic ago et ñ
in claris vocibus ſed in gemitibus quia
abundat iniquitas multoꝝ et virtus m.
infirmata eſt in paupertate vel egeſtate.
quia refrigeſcit charitas multoꝝ. et oſ-
ſa mea ↄturbata ſunt .i. fortes etiam pro
peccantibus turbati ſunt.

**Super omnes inimicos me-
os factus ſum opprobrium vi-
cinis meis valde: et timoꝛ no-
tis meis.**

Su. om. ini. Itē hic eccl̄ie vox ē .i. ppl̄i fi.

delis qui ait. factus ſū obꝓ. val. ſup oēſ
inimicos meos ideſt ſup oēs īiquos qui
torquēt̃ ꝑ ſcelerib⁹ ſuis vſqȝ ad ꝯfeſſiōȝ
ſcelerꝫ ſuorꝫ. ſed horꝫ obꝓbrium ſupero
cuius confeſſionē nō mors ſȝ cruciatus
ſequit̃. Quibus āt fiat obꝓbriū determi
nat dicens. vicinis meis. i. his qui iā ꝓ-
ximi ſunt: fidei mee: ⁊ timor notis meis
. i. ipſis notis: timoreȝ incuſſi. exemplo
horribilis tribulationis. Uel ita. factuſ
. ſ. ob. val. ⁊ hoc; ꝑ his inimicis qui ſūt.
ſup. o. ini. mͥ. i. qui ſūt deteriores. oīb⁹
alijs inimicis meis. Jnimici ſūt pagani
⁊ iudei. ſȝ omnib⁹ peiores ſūt falſi chri-
ſtiani. Peius enī paganis et iudeis vi-
uunt mali chriſtiani. quos ꝓpheta eze-
hiel compat ſarmentiſ. Hec enī fundata
in vite preualēt ſiluestrib⁹ lignis. qꝛ ferēt
fructū. preciſa: ſolus ignis expectat. cū
ō illis: faber aliquid facere non poſſit.ͥ
Uitis: chriſt⁹ ē qui ait. Ego ſuȝ vitis vͣa
⁊ vos palmites. Jn hac vite manētes fi-
deles fructū ſalutis ferūt. exciſi vͦ: incē
dio ignis eterni: ſūt apti. cuȝ de paganiſ
vel etiam iudeis adhuc aliꝙ̄ fieri poſſit
Cū enī illud qȯ nodoſū. ⁊ curuū. ⁊ cor-
ticoſū in eis ē: dolabit̃: ⁊ deplanabitur
poterint venire in vſum ſpiritualis fa-
brice. ſicut ligna ſiluatica ſtructuris edi
ficiorum ſunt apta. mali vero chriſtiāi
ſicut ſunt: ficus male. male valde: ſic et
vere boni ſunt: ficus bone bone valde.ͥ
De quibus ī hieremia legitur. Quid tu
vides Hieremia? Qui ait. calathos fi-
cuum. id eſt eccleſiā ego video ficus bo-
nas. bonas valde. ⁊ ficus malas: malas
valde. De malis auteȝ: ait petrus. facta
ſunt illis poſteriora. deteriora priorib⁹
Melius enim illis erat. non cognoſcere
viam iuſtꝗ̄cie cognoſentib⁹ retro flec
ti. Sunt enim quaſi canis reuerſus ad
vomitum ſuum. ⁊ quaſi ſus lota in vo-
lutabro luti. Deinde: quibus factus ſit
obprobriū ſubdit. vici. m. ſ. vl̄ factus ſū
val. ob. vici. m.ͥ i. iam volentibus cre-
dere. qui iam volentes credere: deterriti
ſunt: mala vita falſorum chriſtianoruȝ

grauantium nauem. i. eccleſiam. Hec eſt
nauis petri. que multitudine piſciū gra
uabatur. ita: vt pene ſubmergētur. Jſti
ſunt mali homines in eccleſia abundan
tes pro quibus timent. ⁊ noti. ne omneſ
tales ſint: ⁊ veniunt in ſuſpitione mala:
prope omnes boniͥ. Dicitur enim qua-
lis vir erat ille? quomodo cecidit? quō ī
uentus eſt in illa turpitudine? in illo ſce
lere? in illo facto malo: Putas ne tales
ſunt omnes? Sunt vtiqȝ. ideo ſubdit. et
timor fac. ſum. no. m. Eos dicit notos:
quos dixerat vicinos. Et:

**Qui uidebāt me foras fugie-
rūt a me: obliuioni datus ſum
tanquam mortuus a corde.**

Qui videbant meᵃ. i. qui intelligebant ī
uiſibilem ſpem meam. fo. fu. a meᵃ. i. ī ex
teriora. et viſibilia iſta fugierunt a ſpe ī
uiſibilium. ⁊ a fide catholica in hereſes
⁊ ſchiſmata declinauerunt.ͥ Hoc maxie
gemendum eſt et dolendum. qȯ illi etiā
qui nouerunt ꝙ ſit eccleſia: foras fugi-
unt. faciēdo ſchiſmata. ⁊ hereſes. ⁊ obli
uioni datus ſum vel oblitus ſum tanꝗ̄
mortu⁹ a corde. id eſt ſic in obliuionem
eis veni. ⁊ ſic obliti ſunt me illi. quaſi a
corde eorum mortuus ſim: Et:

**Factus ſuȝ tāquā uas ꝑditūȝ
qm̄ audiui uitupatiōnē mul-
torꝫ cōmemorātiū in circuitu.**

Factus ſum tāquam vas perditumͥ. i.
viſus ſum mihi periſſe: vſibus domini
viuens. ⁊ nullum lucrifaciēs. vel acqui
ſitos non retinens. Hoc ideo dico: quo
niam audiui. et tamen tacui. vituperati
onem multorum commemorantium in
circuituᵃ: Multi enim me vituperant. ſe
quentes circuitum temporalium reruȝ
⁊ volentes reuerti in patriam meam.ͥ
Uituperantur enim pro malis chriſtia
nis omnes boni a circumuenientibus ⁊
nunꝗ̄ intrantibus ad veritateȝ. Multa
enī mala dicūt ī malos xpiāos que male
dcā: ꝑuēiūt ad oēs xpiāos. Qui enī ma
le dic̄ vl̄ reprehēdit aliqn̄: nō ſepat. n̄ diſ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cernit malos a bonis. Non dicit. Ecce
que faciunt mali chriſtiani. ſed ecce que
faciunt chriſtiani. illi tñ iſta dicunt qui
circueunt et non intrant. Quare circu-
eunt et non intrant? quia vitam tempo-
ris amant. non intrant ad veritatem: quia
non amant eternitatē temporalibus de
diti tanq̃z rota ꝯſtricti. De quibus ali-
bi. Pone principes eoꝝ vt rotam. Et ali
bi. In circuitu impij ambulabunt. qui
tales nos fideles vitupando: a veritate
et ab eccleſia eijcere volunt. Vñ ſubdit.

In eo dum conuenirent ſimul aduerſum me: accipere animã meam conſiliati ſunt.

In eo ſcz vituperio dum ꝯueni. aduer.
me et hoc ſimul. i. omnes nõ pauci gra
uius quod eſt quod ꝯſilio gerit plurimoꝝ:
dũ inquã ꝯuenirent ꝯſiliati ſunt accipe
ani. meã. i. facere vt ꝯſentiret eis anima
mea. quē ne mors liberet ꝯſiliũ fecerunt
quo mori non ſinerent. Sed ego quid ꝯ
tra feci? Quod ꝯſiliũ inueni? Ecce:

Ego autem in te ſperaui domi- ne dixi: deus meus es tu in ma nibus tuis ſortes mee.

Ego autē. Q. Illi ita. Ego autē inter hec
opprobria. inter hec ſcãdala. inter iſtas
ſeditiones. ſciens quia poteſtas talium
nulla eſt: in te do. ſpera. non in homine.
nihil ſalubrius: nihil ſecurius eſt q̃z ſpe
rare in dño quia maledictus omnis qui
ſpem ſuam ponit in homine. Si eñ at-
tendis hominē et ex illo vis pendere ſpē
tuã: adhuc lacte nutriri vis et fies mam-
motrectus quales dicunt pueri qui diu
ſuggunt quod non decet. Idoneus ergo
eſto ad mẽſã vbi validiori cibo paſcaris
Ideo forte et permiſit te deus incidere
in malũ hominē quē bonũ putabas vt
in vbere quaſi materno amaritudinem
inuenires. et ea offenſione repelleréris et
ad cibũ validiorem. i. ad deũ inuitareris
faciunt eñ nutrices hec mammotrectis:
vt aliqua amara ponant in papillis ſu-
is. quibus paruuli offenſi ab vbere reſi-

liant et ad menſam hynient. Dicit ergo
tanq̃z grandiuſculus. Ego aũt in te dñe
ſperaui. in hoc nemo fallit in alijs mu-
tãdis ſepe fallimur et dixi dño: tu: nõ ho
mo quiſq̃z: deus meus es. quia nõ muta
bilis es. Non eñ proficis vel deficis vt
hõ. non proficis: quia ꝑfectus. non defi
cis quia eternus. Vel deus meus es. i. ſal
uator meus et nonne me ſaluũ facies qui
mõ emendas? Q. facies vtiq̃z. et in ma.
tu. non hominũ. i. in poteſtate tua atq̃z
notitia tua ſunt ſor. mee. i. cauſa et ordo
electõnis mee hominibus occultus. Nõ
eñ video cur me de impijs elegiſti. et he
ſunt ſortes mee. Q. etſi iuſtus et occul
tus ordo electionis apud te eſt: ego tñ
quem hoc latet ad tunicam dñi inconſu
tilē. i. ad vnitatem eccleſie ſorte perueni
. i. gratia electionis. Ad litteram. Sors
non eſt aliquid mali ſed res in humana
dubitatione diuinã iudicans volunta-
tem. Nam et ſortes miſerunt apoſtoli.
qñ Iudas tradito dño periit: et tunc ce-
pit queri quis in locum eius ordinaret
et electi ſunt duo iudicio humano. ſed
electus eſt de illis duobus vnus iudicio
diuino de duobus ꝯſultus eſt deus quē
nam illoꝝ vellet et cecidit ſors ſuꝑ Mat
thiam. Sors ergo hic accipit quantū
ego eſtimo gratia dei que ſine meritis
quos vult eligit. et hoc eſt. in ma. tu. ſũt
ſortes mee. i. gratuita mea electio. quia
de dei voluntate et iuſticia occulta venit
electio mea. Vel ſm aliam lr̃am. in ma.
tu. i. in poteſtate tua ſunt tempa vite. quia
quando vis viuim⁹ vel morimur. et id:

Eripe me de manu inimicorũ meorũ et a perſequentibus me

Eripe de ma. ini. meoꝝ. i. diaboli et oim
miniſtroꝝ eius qui nobis inuident reg-
num celorum: vnde eiecti ſunt. qui etiã
nos perſecunt. Vnde ſubdit. et a ꝑſe. me
Maxime illi ꝑſequunt eccleſiam qui cũ
ſint chriſtiani nolunt bene viuere. Per
hos eñ opprobriũ hz eccleſia. et ab his
inimicicias ſuſtinēt qñ corripiunt qñ ma
le viuē nõ ꝑmittũt. it quos iſte gemēs ait

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Illuſtra faciē̄m tuā ſup ſeruū̄z tuū̄:ſaluū̄ me fac in miſericor/ dia tua domine:nō cōfundar quoniam inuocaui te.

Illuſtra faciem tuam .i. id ē notū fac hoi-
bus qui putant me negligi ꝙ facies tua
ſuper me intendat et ꝙ ego tibi ſeruiaz
cum confuſio ſit modo permixtis bonis
cum malis acſi diceret. Appareat q̄ ad
te pertinet cuz modo ſit confuſio. vnde
in alio pſalmo ait. Diſcerne cauſam me
am de gente non ſancta:ne tamen iuſtifi
care ſe videatur ſubdit. et ſaluuz me fac
o domine non in mea iuſticia.non i me-
ritis meis ſed in miſericordia tua .i. nō qꝛ
ego dignus ſum:ſed quia tu miſericors
es.noli me audire ſm iudiciariam ſeue-
ritatem:ſed ſm miſeri cordiſſimaz boni-
tatem. Sequitur.et nō confundar id eſt
non erubeſcam inſultantibus mihi ma-
lis ex eo quoniā id ē ꝙ inuocaui te non
aliud. vel cauſa eſt quare non confūda-
tur. Q.ideo non cōfundar.quoniā īuo
caui te,ppꝛie qō non mali .i. Inuocas eñ
deum quando in te vocas deuz:quādo
eum in domum cordis tui inuitas: qō
prius neceſſe eſt mundari ab vniuerſis
ſoꝛdibus et fraudibus. Aliter enim nō
vere inuocas. Si enim inuocas deum:
vt det tibi lucrum lucrum īuocas et nō
deum. Gratis ergo dominum inuoca
auare vt te impleat ipſe deus. Nūquid
ſine auro et argento non vis illum ve-
nire ad te? .i. Quid ergo de his que facit
tibi deus ſufficit? cui deus ipſe nō ſuffi-
cit? Merito ergo hic rogat:non confun-
dar quoniam inuocaui te. Inuoca ergo
deum ſi vis non confundi.

Erubeſcāt ipii ⁊ deducāt i ifer nū:muta fiāt labia doloſa.

Erubeſcant ipij. Q. precoꝛ vt non con-
fundar. potius erubeſcāt ipij q̄ lapides
īuocant et deou. in infernū .i. id ē vmbꝛiſ
infernalibus ſocient. talem cōfuſioné ti
mebat iſte.et labia do. .i. que hic garrula
ſūt dū non timēt iudicium muta fiant .i.
inferno:in penis vt potius dicāt. nos i
ſenſati vitam illoꝝ eſtimabamus inſani
am ⁊c.labia dico.

Que loquūt adueꝛſus iuſtuz īiquitatē:i ſupbia ⁊ i abuſione

Que loquunt iniquitatem aduerſus iu
ſtum .i. id eſt contra chriſtum.vel etiaz cō
tra ſuos. Attende ꝙ apte opponit iuſto
iniquitatem. loquuntur dico in ſuper-
bia.quia creatura contra creatoꝛem ex-
tollitur. et in abuſione:id eſt. peruerſo
vſu beneficioꝛum dei. Preter vſum nan
qꝫ ꝙ de bñficijs ſolent homines eſſe gra
ti fecerant:cum eum qui propter eos ve
nit crucifixerunt. vel ſm aliam litteram
que eſt.loquuntur iniquitatem inſuper
et contemptu. .i. id eſt ſupbiētes et contē
nētes chriſtum. Q.purū hominem cru
cifixum cū ipſi floꝛeant in mūdo contra
quos,ppheta exclamat dicens. ¶ Quā
magna multitudo ⁊c. ¶ Poſſūt hec eti
am ex perſona chriſti accipi ab illo loco
ſuper omnes inimicos m.et dicit chriſt⁹
ſm ꝙ homo. fac. ſ. oppro. ſup oēs ini-
me.i.apud omnes īimicos meos. ⁊ fact⁹
ſū etiā oppbꝛiū vicinis me. val.et tim.
notis meis.et ſit diſtinctō ibi opprobꝛi-
um. vel ita. Fact⁹ ſū oppbꝛiū ſup oēs in
imicos meos .i. i maioꝛi opprobꝛio hit⁹
ſū qꝫ illi q̄ erant digni eo:vt qñ iudei ele
gerūt barꝛaban et chꝛiſtū reiecerūt:et q̄-
bus ſit fact⁹ opprobꝛiū ſbdit dicēs. vici
nis meis valde id eſt parentib⁹ meis vel
iam credituris.et timoꝛ notis meis .i. id ē
familiarib⁹ meis. Et qui videbant me fo
ras id ē qui me purum hominem puta-
bant vt exterius videbar:fugierūt a me
ſicut apoſtoli qui videntes chriſtum cō
prehendi in paſſione eo relicto aufugie-
runt.et obliuioni datus ſum vel excidi.
tanquaz moꝛtuus a corde eorum .i. id eſt
a mente illorum excidi vt moꝛtuus cui⁹
memoꝛia cum corpoꝛe ſepelitur: de cui⁹
repatōe deſpat.et factus ſū tā. vas pdi-
tum quia moꝛtuus ieſus abijciēdus pu
tabatur.et hoc ideo. Quoniā audiui et
tacui vitupatōez mul.com.in circu.er-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rozis. vt illi qui legem carnaliter et nõ ſpiritaliter intelligebant. vl' qui punctũ veritatis in me non attingunt. Si enim cognouiſſent: nũq̃ dominum glorie crucifixiſſent. vel in cir. i. in appetitu temperalium. Et in eo vituperio. dum conue. ſim. i. omẽs. aduerſum. m. acci. a. m. conſili. ſunt. i. facere vt eis conſentiret: anima mea. Ego autem. ſciens quia poteſtas taliũ nulla eſt. in te domine ſpa. et dixi deus meus es tu. i ma. tu. ſoz. m. vel tempora vite. hoc non mutatur. Sequitur. Eripe me. Q. in te ſperaui. tu autem. Eripe me de manu inimicoꝝ m. et a perſe. m. ſcilicet de manu iudeozum ⁊ demonum. Illuſtra. fa. t. ſu. ſer. t. i. manifeſtam fac beniuolentiaꝫ tuam ſuper me vt ſicut de moziente deſperant: Ita de re ſurgente confidant. vnd̃ ſubdit. ⁊ saluũ m. fac in mĩa. t. d. reſuſcitando me. et nõ confun. quoniam inuoca. t. hoc non mutatur. Impij vero iudei. et alij non credentes. erub. et dedu. in infer. poſt hanc vitam. et hic interim. labia dolo. que de me fingunt falſa. muta. fi. manifeſtatis in me tuis ſacramentis. ſ. paſſiõis. reſurrectionis. redemptionis humane. labia dico: que loquũ iniq. aduer. iuſt. ſ. me. ⁊ hoc: in ſup ⁊ in abu. ſicut añ hoc expone. Iſta ergo cernens. et mirans ꝓpheta exclamat.

Quaꝫ magna multitudo dulcedinis tue domine: quam abſcondiſti timentibus te.

¶ Quam magna. Tercia pars vbi dicit que bona dei ſunt contra predicta mala que leniant ipſa mala q. illi locuntur aduerſum iuſtum. et ſuperbiunt. ſed O domine q̃ꝫ magna eſt multitudo dulcedis. tue. i. quam multis modis copioſa eſt dulcedo tua. qua cozrigis. parcis. promittis. qua etiaꝫ eos quos emendas: mltum amas. q̃ꝫ tamẽ impius non ſentit. q̃ palatum cozdis perdidit de febze iniquitatis. ſed ne ſecuri negligentius agant. abſcondiſti eis dulcedinem tui amozis. quibꝰ vtile eſt timere. te. et hoc eſt quod ſubdit quã ſcilicet dulcedinem tuam abſcondiſti. i. occultaſti. vt plus deſideretur. in futuro vero patebit. abſcondiſti dico: timentibus te. i. tuis. ad hoc vt timeant te. Vel abſcondiſti timentibus te. ſcilicet illis non negaſti. illis ei ſeruaſti vt ſoli ad eam perueniant. vt ſoli eaꝫ habeant. non communem impijs. hanc autem dulcedinem:

Perfeciſti eis qui ſperant in te: in conſpectu filioꝝ hominum.

Perfeciſti. i. perficies. non ſubtrahens eis. qui non tantum timent. ſed et ſperãt in te. ſcilicet qui vſque in finem expectant. ſperant dico: in conſpectu filiozũ hominum. id eſt qui ita ſperant. Ut non erubeſcant: de ſpe ſua et fide. ſed coram hominibus confiteantur. vnde: dominus in euangelio. Qui me confeſſus fuerit cozam hominibus confitebor et ego eum cozam patre meo. Vel ita perfeciſti. hanc dulcedinem ſperantibꝰ et hoc quidem eſt. in conſpectu filiozum hominum. i. hoc non latet eos. qui non ſm adam. ſed ſm filium hominis viuunt. et ſi multi inde dubitant. Sequitur.

Abſcondes eos in abſcondito faciei tue: a conturbatione hominum.

Abſcondes eos. Quaſi ita eſt eis dulcedo perfecta. quod Abſcondes eos ne videantur ab impijs. in abſcondito faciei tue. id eſt noticie tue. ſcilicet vt te videãt per ſpeciem. Qui modo lates. abſcondes dico a conturbatione hominum. id eſt dum mali homines turbabunt dãnati. Vel a conturbatione hominum. vt ipſi iam nullam humanam conturbationem patiantur. De preſenti etiam poteſt hoc accipi. quia etiam modo tribulati. et obpzobrius hominum vexati mẽte intrantes ad vultum dei non turbantur. Sequitur.

Proteges eos in tabernaculo tuo: a ꝯtradictõe linguaꝝ.

Proteges eos ⁊ c. Quia predicta i futu ꝓmiſerat: ne ꝓmiſſio tm̃ futuri turbaret hoc de p̃nti addit. Proteges. Q. i futuro abſcõdes: et hic interi dũ ꝑegrinãt dũ maledicte lingue obſtrepũt: negãtes futura, ꝓteges eos ne noceant in taber. tuo: ſcꝫ in tabernaculo fidei eaꝝ reꝝ: q̃s ꝓ nobis dominꝰ geſſit et ꝑtulit: id ẽ i eccleſia catholica que eſt tabernaculũ fidelĩũ. Tabernaculũ ei habitatõ eſt militũ poſitoꝝ in expeditõe. Domus habitatõ eſt quieſcentiũ. Pugnet ergo in expeditõe ꝑegrini vt ꝓtectus i tabernaclo: gloſus quieſcat i domo celi nõ manu facta. ſed a quibus ꝓteges: Ecce A cõtradictõe liguaꝝ: ſ. oim̃ ſchiſmatũ ⁊ hereſũ. Diuerſi ei hereſes et ſchiſmata ꝑſonãt que ꝯtradicũt veridice chriſtiane doctrine: idõ tu curre ad tabernaculũ dei: eccleſiã catholicã tene. a regula ṽitatis noli diſcedere

Benedictus dominus: quoniam mirificauit miaꝫ ſuã mihi: in ciuitate munita.

Benedictꝰ do. Plenitudinẽ bñficij i laude ꝯcludit compans illud ſue ĩbecillitati. et loquit̃ ꝓpheta vel populus fidel. Q. Quid vltra dicã: nil reſtat niſi laudare deũ. et benedictꝰ ſit domiꝰ: id ẽ laudatus. qm̃ poſt emendatõeꝫ ꝑſecutionũ miri. miaꝫ ſuam mihi. id eſt. mirabilem fecit omnibꝰ miaꝫ ſuã nõ tm̃ in hieruſalẽ: ſed etiã i ci. mu. vel circũſtantie. alia littera id ẽ i toto orbe terraꝝ: Miſſo eniꝫ ſpiritu totũ mũdũ repleuit ꝙ dr̃ ciuitas circũſtãtie. qꝛ circũſtabat iudeã i q̃ pp̄ls dei erat q̃i i medio gentiũ. ibiq; dicebãt laudes deo ibi ſacrificia offerebant̃. ibi prophetia nõ ceſſabat. Nõ vero i oibus gẽtibus circũſtãtibꝰ ẽ pp̄ls dei i q̃bꝰ diffuſa ẽ mia: Prius in illa hierl̃m quaſi in vaſe vnguentũ chriſti tenebat̃: ſed nunc tãq; de fracto vaſe vnguẽtũ ꝑ mũdũ diffuſũ eſt. vnde i cãticis. vnguentũ effuſuꝫ eſt nomen tuũ. quia apl̄i ſpirituſancto i uncti: magnalia dei vbiq; predicauerũt

et de hieruſalẽ fugati q̃ſi ligna ardentia igne diuino totam ſiluam mundi feruore ſpiritus incẽderũt: et lumine ṽitatis impleuerũt: Jtẽ et idẽ mũdus bene dicitur ciuitas munita. quia ſapientia carnis et philoſophica traditõne armatus erat contra deum. vel miri. deus pater. miſericordiã ſuã: id ẽ incarnatõeꝫ verbi in ciuitate circũſtantie. id eſt i hieruſalẽ que eſt i medio gentiũ quaſi tẽplũ fidei. vnde circũiectis gẽtibus veritas fulſit. quia ibi chriſtꝰ docuit. paſſus ẽ. reſurrexit et cetera ſacramẽta compleuit. et dicit̃ ciuitas circũſtãtie eo ꝙ a gẽtibus circũſtat̃. vnde coꝛ terre quaſi vmbilicus mũdi dr̃ iuxta illõ. et req̃euit i corde terre: Sequit̃

Ego autem dixi in exceſſu mẽtis mee: proiectus ſum a facie oculorum tuorum.

Ego aũt di. Loquit̃ hic pp̄ls fidelis qui añ loquebat̃ cõpans dei bñficiũ ſue imbecillitati. Q. mirificauit dñs miaꝫ ſuã Ego aũt pp̄ls fidelis ſupꝰ loquẽs di. in exceſſu vel exthaſi mẽtis mee. i. i pauore meo cũ in me horribiliter ſeuirent gentes. qui pauor dicit̃ exceſſus. quia a ratione exceſſit timendo ꝓiectus ſum ſcðm penã et ẜm culpam: a facie oculoꝝ tuoꝝ Si eñ me reſpiceres non iſta pati ſineres: ſi in facie tua eſſem nõ ita timerem ſꝫ dicitur in alio pſalmo. Si dicebam motus eſt pes meus mia tua adiu. me. vnde et hic ſubdit.

Jdeo exaudiſti vocẽ oratõnis mee: dum clamarem ad te.

Jdeo exaudiſti. Quaſi. Quia confeſſus ſum lapſum meum. quia non ſuperbus extiti: ſed cor meum accuſaui. quia in tribulatione titubãs ad te clamaui. Jdeo non me timentem et puſillanimem abieciſti: ſed exaudiſti vocem orationis mee modum ponens emendationi: ſcðm vt ferre valꝫ: oñdẽs me ad te ꝑtinere. ⁊ hoc feciſti indilate. ſ. dum clamarem. id eſt. nimis intenderẽ ad te: Clamor eniꝫ fit ad deum non voce ſed corde. qꝛ multi ſilen

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tes labijs vt moyſes clamauerunt corde
multi ore ſtrepentes corde aduerſo nic-
hil impetrare potuerũt. Clama ergo in-
tus. vbi audit deus. ꝯ attende hoc totuz
in petro. i quo noſtri timoris typus pre
ceſſit. qui: iudeus dominũ ambulantem
ſuper aquas. putauit eſſe fantaſma. cui
dominus ait. Ego ſum noli timere. Con
fidit petrus. et dixit. Domine ſi tu es. iu
be me venire ad te ſuper aquas. q̃ſi hinc
probo. ſi tu es. ſi in verbo tuo potero
qđ potes. et ait illi. veni. et ad verbum
iubentis: facta eſt poteſtas audiẽtis. De
ſcendit enim et cepit ire intrepidus. tan
q̃ʒ in illo ſperans. ꝯ Videns aũt ventum
validum venientem timuit. et cum cepiſ
ſet mergi: clamauit. domine ꝑeo. hoc eſt
qđ iſte ait. Ego dixi in exceſ. m. m. ꝓie.
ſ. a. fa. o. t. et hoc eſt quod i alio pſalmo
dicitur. ſi dicebam motus eſt. p. meus.
Jeſus aũt porrigens petro manuz: leua
uit eum. hoc eſt quod hic ſubditur. Jde
o exau. vo. ora. m. ꝯ hoc idem eſt qđ in a
lio pſalmo dicit̃. Mia tua adiu. m. vel
exceſſum mentis hic dicit. qui fit. quãdo
mens rapitur ad ſuperna. vnde: recog-
noſcit huius perigrinatõnis miſeriam.
Rapta enim mente ſurſum: vidit iſte al-
titudinẽ dei. ex qua ſenſit dum eſt in hac
vita ſe eſſe ꝓiectum valde longe a con-
templatõne luminis dei. Et quia hoc hu
militer plangit. et amiſſum in ꝑmo parẽ
te. bene reddi ſibi precatur: ideo exaudi-
tur a deo. vnde ſubdit. Jdeo exaudiuit
vocem orationis mee dum clam. ad te:
hoc nõ mutatur.

**Diligite dominuz omnes ſan
cti eius quoniam ueritatem re
quiret dominus: et retribuet a-
bundanter faciẽtibus ſuper-
biam.**

Diligite dominũ. Hic eſt concluſio hor
tatoria. hic enim iterum hortatur pro-
pheta. q. pro his predictis. Diligite do-
minum. vel hic loquitur populus fide-
lis. ꝯ qui predicta expertus: iam nos horta
tur. Q. tribulatus ſum. clamaui. timui.
non ſum confuſus. ita: et vos exaudiemi
ni. ſi dilexeritis deum. et ideo: Diligite.
dominum. auctorẽ tanti beneficij. o voſ
omnes ſancti eius. ꝯ quorum eſt diligere
deum. quia non amant mundum. neqʒ
que in mundo ſunt. Amicus eniʒ huius
mundi. inimicus dei conſtituitur. ꝯ Di-
ſce ergo non diligere munduz: vt diſcas
diligere deum. auerte. vt conuertaris. fũ
de vt implearis. Jdeo diligite. quoniaʒ
dominus requiret veritatem. veritas eſt
vt creatura ſeruiat creatori. hanc in fu-
turo requiret dominus. etiam a ſanctis
quando vix ſaluabitur iuſtus. et ſi iuſt⁹
vix ſaluabitur. impius et peccator vbi
parebit: ⁊ tunc: retribuet abundanter fa
cientibus ſuperbiam. ſeuiendo ꝯtra noſ
ꝯ vel generaliter omnes qui eum contem
nunt faciendo contra iuſſa dei. i. retri-
buet his qui abundanter faciunt ſuper-
biam. qui nec conuicti. conuertuntur
quia multum ſuperbiunt ꝯ omnes etiam
abun. faciunt ſuperb. qui non cito pe-
nitent. ꝺ quolibʒ criminali peccato. Su
perbiam enim ponit pro omni vicio. q̃
radix eſt omnium viciorum. ꝯ Hic etiam
in preſenti aliquibus aliquando retribu
et dominus. vt ſuperbos hũiliet. quod
ideo fit. quia ſi nulli hoc faceret: non vi
dere͡t vigilare diuina ꝓuidentia ſi oib⁹
hoc faceret: ñ ſeruare͡t diuina potẽtia vt
ergo patiens et iuſtus appareat aliqui-
bus ⁊ non omnibus: hic retribuit.

**Viriliter agite et confortetur
cor ueſtrum: omnes qui ſpera
tis in domino.**

Viriliter agite ꝯ Quaſi retribuet in futu-
ro. interim ergo: Viriliter agite. ne ſit o-
cioſa dilectio. ſed indeſinenter bonum
operetur. ꝯ vt bonum ſine defectu operã
tes ſuo tempore. ſine defectu metatis. et
ſi grauia occurrant. que ſupra dixi. con-
fortetur cor veſtrum omnes qui ſperatis
in domino. ꝯ Jn hoc verſu exprimitur
virt⁹ et intentio totius pſalmi. ꝯ ſcilicʒ ne
carnis fragilitas: timeat tot mala. Seq̃

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Intellectus dauid:

Intellectus dd^o. Ps iſte agit de
grã et mĩa dei qua chriſtiãi ſu-
mus. vñ apl's i epiſtola ad ro-
manos ex hoc pſalmo argumẽtũ grẽ ſu-
mit ↄtra illos q̃ de opibus legis glãrẽ.
et merita ꝓpria iactãt. dicẽs btitudinez
eẽ illi^9 homis: cui de^9 accepto fert iuſti-
ciã ſicut ait ꝓpheta. Beati quoꝝ ⁊c. Et
agit iſte ps maxie ↄtra vicia hoim: qui
vel peccata ſua neſciũt. vel cognita defẽ
dũt. et merita iactãt. Econtra docens vt
pcõres nos agnoſcam^9 et peccata accu-
ſem^9. ac bona grẽ dei attribuam^9. Cõtra
viciũ ergo hoim hic ps opponiẽ ne qs
putet deo abſcõditũ qd i ↄſcia habet oc
cultũ: vñ cõgrue de itelligẽtia p̄titula
tur. et ẽ ſenſus tituli. Hic ẽ itellectus dd
id ẽ penitẽtis in cuius pſona hic loquiẽ
dd id eſt hic doceẽ quid intelligere debe
as ſi ṽe penitẽs es vel penitere vis. Pri
mo itelligas te peccatorez eſſe poſt ſi ce-
pis bonũ facere. ne virib^9 tuis tribuas.
verbis te iuſtificãs: ſed grẽ dei vt nõ ſit
dolus i corde. Et eſt iſte ps ſecund^9 peni
tentialiũ diuerſus a p̄mo. In p̄mo ei pe
nitens tĩore iudicij plorat. in iſto pecca
ta que tacuerat grauiter afflictus cogi-
tur confiteri. Intentio monet ad peni
tentiam. Modus quattuor ſunt partes.
Primo dicit initiũ boni eſſe per idul
gentiam dei. ſe vero ſequentem illud vi
cium hominum fuiſſe miſerum: ſed per
manum dei conuerſum ad verum intel-
lectum: ad quem opportunius expert^9
caſum alios deceptos reuocat in quo ⁊
ſtantes confirmat. Secundo agit de cõ
feſſione vnde eſt venia ibi. Delictũ meũ
cognitum. Tercio plenitudinem cõmẽ-
dat ibi. Pro hac orabit. Quarto poni-
tur letus finis vbi dicitur deus dare in
tellectũ ibi. Intellectũ tibi dabo. Gratiã
itaqꝫ cõmendãs ꝓpheta initiũ boni p i-
dulgentiã dei eẽ oñdit dicẽs

**Beati quorũ remiſſe ſũt iniquitates: et quorũ te-
cta ſunt peccata.**

Beati quoꝝ remi. ſũt iniqui. Nõ dicit
in quibus nõ ĩuenit peccatũ. nã in om-
nibus inuenit: ſed quibus rmittit nihil
boni feciſti. et daẽ tibi remiſſio peccato-
rũ. Debebat vindictã ex culpa tua. dat i
dulgentiã ex grã ſua. Malis eñi opib^9 d
beẽ damnatõ. ſicut bonis debeẽ regnuz
celorum. Si reddaẽ ergo tibi quod de
betur puniendus es. non tibi reddit de
us debitam penam: ſed donat indebitaz
gratiam. Nemo ergo iactet opera ſua
ante fidem. nemo ſit piger in operibus
bonis accepta fide. Dat enim deus idul
gentiam impijs: et eos iuſtificat ex fide.
Incipitur ergo iuſtificatio fidei per in-
dulgentiam. Iniquitates autem dicit fo
mitem peccati ſcilicz concupiſcibilitatez
que ante baptiſmum non tantum pena.
ſed et culpa eſt. non vtiqꝫ actualis: ſed
originalis. poſt baptiſmum vero pena
eſt et non culpa. In baptiſmo enim dele
tur originale peccatum non vt non ſit.
ſed vt peccatum vltra nõ ſit. ideoqꝫ con
grue dicit. Beati quoꝝ remiſſe ſunt ini-
quitates id eſt mitigate per gratiam. vt
non regnent in mortali corpe: cuius rei
cauſa eſt ꝙ in baptiſmo tecta ſunt pecca
ta. vnde ſubdit. et quorum peccata ſcili
cet originalia. et ſiqua ſunt actualia: te-
cta ſunt. id ẽ coopta et abolita. Si ei de
us texit peccata noluit aduertere. Si no
luit aduertere noluit aĩaduertere. id ẽ
punire. Noluit agnoſcere ſed ignoſcere
non ergo dicit tecta peccata tanquã ibi
ſint et viuant: ſed ita deleta. vt deus nõ
videat id eſt puniat eternaliter. Videre
enim dei peccata eſt punire. vnde alibi.
Auerte faciẽ tuã a peccatis meis. et dici-
tur hoc a ſimili. Ita enim teguntur pec
cata in baptiſmo: ſicut egyptij inſequen
tes iſrael tecti ſunt in mari rubro. Nec
hoc ſufficit ꝙ in baptiſmo teguntur pec
cata niſi inde caueaẽ ab eo: qd deus ipu
tat id ẽ a criminali. vnde ſbdit.

Btũs uir cui non iputauit dñs peccatũ: nec eſt i ſpũ ei^9 dolus

Bea. vir cui ñ ipu. do. pec. i. qui ſibi ca-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

net. a criminali peccato. quod imputat
ad penam eternam. Vel ꝛ ſi remiſſis ini
quitatibus. ꝛ tectis peccatis. ſit aliquod
leuius peccatum. vt iob. et nathanabeli
quos laudat dominus nō iputabit dñs
vł iniquitates. dicit peccata que ante fi
dem. vel baptiſmum ſunt. peccata: que
poſt fidem. vel baptiſmū ſunt. et eſt. Be
ati quoꝝ re: ſ. ini. ꝛ quoꝝ tecta ſunt pec.
i. quibus deus peccata ante fideꝫ remit
tit. Non enim per ſe beati ſunt ꝛ illi. in q
bus tegit peccata poſt fidem. ne in iudi-
cio reuelentur. ꝛ ſic: ut non imputabitur
eis peccatum aliquod ad penam. Unde
ſubdit. Beatus vir cui non imputa. do.
peccatū. Alijs enim qui grauia habent
deus imputat. alijs per miſericordiā nō
imputat. etſi hñt aliqua. his. ſ. qui nō iu
ſtos ſe predicant. cum ſint mali. ſed ſe ag
noſcentes ſatis faciunt: vnde ait. nec eſt
in ſpū eius dolus. Hic oſtendit cui nō
imputet illi. ſ. in quo nō eſt dolus quia
ſe accuſat cum ſit peccator. corde tenet
quod ore fatetur. Dolus enim eſt: vt cū
ſit peccator: iuſtum quis ſe predicet. qui
vero ſe accuſat: dolo caret. Tal̃ erat na-
thanabel. ď quo dominus dixit. Ecce ve
rus iſrahelita. in quo dolus non eſt. et
publicanus ille hūilis qui dicebat. pro-
picius eſto deꝰ mihi peccatori. ꝛc. Seqȝ

**Quoniam tacui inueterauerūt
oſſa mea: dū clamarē tota die.**

Quoniā tacui. Q. hoc modo ꝓfiteor.
ſed olim. Qm̄ tacui. inue. o. m. vel ita iū
ge. hic eſt beatus: in cuius ſpiritu nō eſt
dolus. quia ego non confitens deo: olim
veni in peccatum. et hoc eſt qđ ait. Qm̄.
tacui. quod nō eſſet tacendū. ſ. cōfeſſio-
nem peccati. inueterauerūt omnia oſſa.
mea. i. interior fortitudo defecit. ſi con
tra feciſſet. innouaretur virtus robuſta
in domino. Si enim clamaſſet peccata.
inueſiretur in ſe infirmus. ſed fieret in do
mino firmus. Nunc aūt peruerſe tacuit
peccata. ꝛ clamauit merita. vnde ſubdit
dū cla. to. d. Dixi enim quod nō eſſet di
cendū de iuſticia mea. ergo non eſt ɔtra
rium quod ait. tacui dū clamarem. Ta-
cuit eī quedā. ñ tacuit quedā. tacuit. vñ
ꝓficeret. nō tacuit vñ deficeret. Tacuit
ɔfeſſionē. clamauit ď meritis preſūptōꝫ
ſana mēbra medico oſtendebat. vulnera
ta tegebat. et ideo: nō fuit curatus. ñ fu-
it ſanatus. ſꝫ inueteratꝰ. i. remāſit in ve-
tuſtate. quia ɔfidendo nō amauit noui
tatē. Qui enī nō vult ɔfiteri peccata. la-
borat ſine cauſa: in defenſione peccato-
rū in quo: cum iactet merita: amplius ď
ficit eius fortitudo. exaggerat enī culpā
dum defendit. ꝓpellit grām: dum meri-
ta iactat. ergo etiā ſi nō ſit ſibi ɔſciꝰ. ñ tñ
iuſtū ſe predicet. quia delicta quis intel
ligit: aut quis gloriatur ſe caſtum habe-
re cor: qui dicit ſe peccatū nō habere: mē
dax eſt. Unde aplus nihil mihi ɔſciꝰ ſum
ſed nō ī hoc iuſtifi. ſum. Et ſalomon. eſt
iuſtus qui pit in iuſticia ſua. Ille. ſ. qui
preſumit de iuſticia. vt phariſeus qui di
cebat. Non ſum ſicut ceteri hominū. ꝛc.
Vel ita. vel tacui voce peccatū. dum cla.
to. d. effectu me fore peccatorem quia pe
na peccati. vel interior excecatio: me pec
catorem oſtendebat.

**Quoniā die ac nocte grauata
eſt ſuper me manus tua: cōuer-
ſus ſum in erumna mea dum
confringitur ſpina.**

Qm̄ die ac. no. q. peccata tacēs. et meri-
ta iactans inueteraui. ſꝫ o dñe. Qm̄ ma.
t. gra. eſt ſup me. ad hūiliandum me ſu-
perbū. i. quia vindicta tua me tetigit. et
hoc: die ac noc. i. aſſidue. ɔuer. ſ. in erū.
mea. i. cognoui me miſeruꝫ. dū confrin.
vel configitur ſpina. i. dū cōpuncta eſt
cōſcia. tunc enim ſenſi dolorem. et iueni
meam infirmitatem vel cognoui me mi
ſerū. dum cofrin. ſp. ſ. que totū corpus
erigit. i. ſuperbia. que fracta: nō eijcit ad
interitū. ſed erigit ad ſalutem. Vel ita le
ge litteram. Q. clamaui. et tacui quod
non debui et ideo: manus. t. grauata eſt
ſuper me. die ac nocte. nocte. non muta
tur ſenſus hoꝝ verbo. q. me aſſidue pcuſ
ſiſti. et non īmerito. Qm̄ ɔuer. ſ. in erū.
m. i. factꝰ ſū miſ. ꝛ vē eſt erūna et miſeria
dū. i. qꝛ ſpia. i. pcēm ɔfigit. i. vſqȝ ad ɔſē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſum et opus et conſuetudiné ducit. De
his ſpinis dictũ eſt pmo homi peccanti
Terra tua germinabit tibi ſpinas et tri-
bulos: et alibi. Spine et tbuli naſcũtur
in manibꝰ temulẽti. vel ſpi. i. ratõ cõfri.
id ẽ fracta ad terrena curuat que ſurſũ
erigi debet ſicut ſpia dorſi hominẽ eri-
git

Dyapſalma.

Delictũ meũ ɔgnitũ tibi feci: ⁊ iniuſticiã meã nõ abſcõdi.

Dyapſalma. Delictũ meũ. Secũda pars
vbi cõmendat ɔfeſſio peccati vñ venia
eſt ſicut ſupra dixit ꝙ de tectõe inuetera
tio ꝓceſſit. Q. ɔuerſus ſũ in erũna: pũ-
cta eſt conſcia mea. et ſic ego feci ꝑ me co
gnitũ tibi ɔfitẽdo ſcʒ delictũ meũ. ſcʒ ꝙ
dimiſi facienda. id ẽ ꝙ tacui peccata. et ĩ
iuſticiã meã ſcʒ ꝙ nõ faciẽda feci id ẽ ꝙ
clamaui merita: nõ abſcõdi. id ẽ nõ ope
rui ſed apui vt opires tu: detexi vt tege-
res tu. Nã quãdo hõ detegit: deus tegit
cũ homo tegit deus nudat. Si hõ agno
ſcit deus ignoſcit. Sequitur

Dixi ɔfitebor aduerſũ me iniuſticiã meã dño: et tu remiſiſti ĩpietatem peccati mei.

Dixi cõfitebor. Q. feci cognitũ et c. Di
xi eñ prius id ẽ deliberaui apud me hoc
ſcʒ ꝙ ego cõfitebor. vel ꝓnũciabo iniu-
ſticiã meã dño agẽs aduer. me id ẽ agẽs
cõtra pora. prius eñ tacuerã: modo ꝓ-
nũciabo. Vel ita. Confitebor iniuſticiã
meã domino. dicens eã eſſe aduerſũ me.
id eſt mihi eam dãdo nõ deo vel natu-
re: quod itez eſt dare deo. Modo ergo
confitebor aduerſuʒ me qui prius cõtra
deum. Multi eñ confitentur iniquitate
ſuam: ſed aduerſus deum. Quãdo eñ in-
ueniuntur ĩ peccatis dicũt. non feci hoc
aut nõ eſt hoc peccatũ: ſed deus voluit
Alij dicũt. fatũ mihi fecit. ſtelle mihi fe-
cerũt. et ita ꝑ circuitũ volunt peruenire
ad deũ accuſandũ. nõ de compendio ad
deũ placandũ. Stellas ei ipſe fecit. et or
dinauit. et ita per eas volunt oſtendere
ꝙ deus fecit vt peccarent. Dicant ergo
illi potius. Domĩe miſerere mei ſana a-
nimã meã quia peccaui tibi: Ita clamet
eger ad medicũ et dicat cũ libero arbitrio
me creauit deꝰ: ideoqʒ ſi peccaui ego pec
caui: nõ fatũ: nõ fortuna: non diabolus
me coegit: ſed ego perſuadenti conſenſi.
et tu remiſiſti. Q. ita dixi et ita propoſui
et tu remiſiſti etiã impietatẽ peccati mei
que ẽ ꝙ tacere decreui culpã: et male cla
maui merita. Magna pietas dei hic oſtẽ
ditur: vt ſcilicet ad ſolam promiſſionẽ
dimiſerit peccatum. votum enim ꝓ ope
ratione iudicatur. Magnum ergo eſt qᵭ
ait. Dixi confitebor vel pronunciabo.
Alia littera. nondum pronunciat: pro-
mittit ſe pronunciaturum et deus iaʒ di
mittit: quia hocipſum dicere ſcilicet ꝓ-
nunciabo vel confitebor. quodãmodo
pronunciare eſt: non ore ſed corde. non
dũ eſt vox in ore: vt homo audiat cõfeſ-
ſionem et deus audit.

Dyapſalma.

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: ĩ tẽpore opportuno.

Dyapſalma. Pro hac orabit. Tercia ps
vbi plenitudinem commendans omni-
bus ſanctis dicit eam eſſe communem.
quam varie ſecte reſpuunt. contra quas
ad deum refugit. Quaſi remiſiſti impie
tatem peccati. et pro hac remiſſione fa
cta orabit ad te omnis factus ſanctus.
Inde enim eſt ſanctus: et inde orat: ꝗ̃
dimiſiſti. quia aliter non eſſet ſanctus.
nec adoraret. quia omnes ſunt peccato-
res: et egent gloria dei. et quãdo orabit:
ĩ tpe opportuno. temp' opportunũ ẽ te
pus gre: quo nouũ t. manifeſtum eſt. et
gratia dei reuelata ẽ. de quo apoſtolus
Quando venit plenitudo tempis: miſit
deus filium ſuum: factum ex muliere.
factum ſub lege: vt eos qui ſub lege e-
rat redimeret. Vnde redimeret: a diabo
lo. a pditõe. a pctis. ab onere legis: que
eos premebat et reos ɔuicebat. non iu-
uabat. ſpinam peccati oſtendens. no co-

ſumens. et ita. quaſi coegit eos clamare:
ad gratiam. et ad medicum. gratia aūt
ſanat:

**Verumtamen in diluuio aqua
rum multarum: ad eum nō ap
proximabunt.**

Veruntamē. q̄i. licet ſanctus oret: licet:
tempus opportunum ſit. verūtamē. illi
qui ſunt. i dilu. aq. mł. i. diffluentes in
carnalibus concupiſcentijs vel qui ſunt.
in dilu. a. mł. i. qui ſunt in erroribus di-
uerſarum ſectarum: et in multiplicitate
variarum doctrinarum. vt philoſophi.
qui libero arbitrio. ⁊ iudi qui carnalibꝰ
obſeruantijs ſalutem aſcribunt et alij q̄
fato peccata vel fortune. vel alijs huiuſ
modi inputant. cum vna ſit doctrina di
que eſt de humiliatione cordis. et ↄfeſſi-
one peccati. hj inq̄ꝫ omnes. nō approx.
ad. e. i. ad deum. Mutat enim perſonā
vt ſepe facit. vt ibi. Deinde eſt ſalus. ⁊ ſu
per po. t. be. t. Non eniꝫ appropiant ad
deuꝫ. qui ſunt in diluuio variaꝝ doctri
narum. vt qui dicunt fatum me peccare
fecit. vel fortuna. que oīa regit. vel gens
tenebrarū que deo rebellat. Diuerſe ſūt
he aque et amare: ſed illa eſt vera et dul-
cis aqua. que de intimo fonte pure veri
tatis emanat. Hec eſt aqua confeſſionis
peccatoꝝ. et humiliatōnis cordis vie ſa
lutaris abijtientis ſe. et nihil de ſe preſu
mentis. ⁊ nil ſue potentie ſuperbie tribu
entis. hec aqua ab illo emanat. qui cum
eſſꝫ altus. pro nobis factus ē humilis. i.
a chriſto. vel nō approx. ad. e. i. ad ſcm̄
illi tales. ſm̄ mutatōnem. Sed in hoc
diluuio quod vndiq̄ꝫ proſtrepit. Tu es
refugium meum. ⁊c. Ego enim ens in di
luuio. i. ambulans in hoc ſeculo. nō au
dio tłes. ſed ad te fugio. Vł ita. Pro hac
ſ. impietate tollenda. orat ad te. o. ſan-
ctus. quia nullus eſt ſine peccato. etiam
ſanctus orabit dico: in tempore opport.
i. in hac vita vbi licet. Sequitur. Verū-
tamē. Q. d. ſanctus orat. i quo notatur
habere peccatum. ſed tū. in dilu. a. mul.
i. dum pene et anguſtie inundabunt in

iudicio. ipſe pene non approximabunt
ad eum. ſcm̄. ſicut nec aque ad noe in di-
luuio appropinquauerunt. Sequitur.

**Tu es refugium meum a tribu
latione que circundedit me: ex
ultatio mea: erue me a circun-
dantibus me.**

Tu es refu. Q. ſanctus orabit dicens ita
O domine. Tu es refu. m. non mea vis:
vel alius deus ſed Tu ſolus es refu. m.
a tribulatione huius ſeculi. vel peccato
rum que circūdederunt me. et tu es exul
tatio. m. Gaudeo enim ſpe futuri boni.
quod promittis. et quia parcis. et ideo.
o tu domine. erue. m. a cir. me. quia q̄ꝫ
uis gaudeam in ſpe. tamen adhuc ſum i
malis.

Diapſalma.

**Intellectum tibi dabo ⁊ inſtru
am te: in uia hac qua gradieris
firmabo ſuper te oculos meos**

Diapſalma. Intellectuꝫ tibi dabo.
Quarta pars vbi oſtenditur letus finis
et dicitur quod deus dat intellectuꝫ. vn
de iſte alios hortatur ad idem. q. tu erue
me qui promiſiſti mihi hoc. Intellectuꝫ
tibi dabo. vel reſpondet chriſtus penitē
ti. qui petierat erui. cui reſpondetur a
domino. Intellectum tibi dabo. vt ſcili
cet te cognoſcas. et ſcias: qđ omnia ſunt
ex gratia. et gaudeas in ſpe. Ecce quare
dicitur pſalmus intelligentie. ſicut titu-
lus monſtrat. quia ſcilicꝫ hic dicitur da
ri intellectus penitenti. ne putetur ſup-
plicans negligi. te ſte deo. Sequitur. et i
ſtru. t. ne aberres quaſi inermē gladio
et hoc: in via hac. ſcilicet dei. qua gradie
ris. ſine errore non vt hereas ibi ⁊ firma
bo ſuper te. ne quis tibi noceat idest nō
auferam a te poſtea. oculos meos. quia
tu ſemper leuas oculos tuos ad me. iam
iuſtificatꝰ. Ecce q̄nta eſt: gloria penitētis

**Nolite fieri ſicut equus ⁊ mu-
lus: quibus non eſt intellectus**

Nolite fieri. Accepto intellectu conuer

tit ſe iſte penitens ad ſuꝑbos peccata de
fendētes.et oſtēdit nobis quis ſit intelle
ctꝰ. Q.ita dominꝰ mihi fecit:ergo o voſ
quos iuito. Noli.fi.ſi.equꝰ et mulus ñ
dicit bos qui ē humilis ſed equꝰ qui ere-
cta ceruice icedit:ꝑ quē ſignificant̃ ſuꝑ-
bi.ſicut ꝑ mulū ſtolidi et pigri.et ē. No
lite fieri ſi.equꝰ et mu.i.ſuꝑbi et ſtolidi.
qꝛ talibꝰ nō ē intellectꝰ.vel ꝑ equū et mu
lū duo populi intelligūtur. Per equū i
telligit̃ gētilis indomitꝰ.ꝑ muluꝫ iudeꝰ
piger ad credēdū.et eſt Nolite fi.ſicut e.
et mu.id ē nolite eſſe ſicut gētiles vel ſi-
cut iudei quibus ñ ē itel. Quid eñ taleſ
patiūt̃. Ecce In chamo et freno.vel ita.
Noli.fieri ſicut equꝰ et mulus Equꝰ ſi-
ne diſcretōe ſeſſorē.mulus quelibet one-
ra accipit:et ita neutri ē itellectus vel il
li ſeſſoꝝ vel huic oneꝝ.ꝓhibet ergo ho
mines a diabolo inſideri et vicijs onera
ri. Alioqui equus freno:mulus chamo
arceat̃.et hoc eſt. Nolite fi.ſi.equꝰ ⁊ mu
lus id eſt nolite diabolū ſeſſorē recipe.
vel onus vicioꝝ ſubire.quia talibus nō
eſt itellectus ſicut equo et mulo.vnde ſb
dit.quibus nō eſt intellectus.qꝛ ſi nolu
erit acq̄ſcere:o deus fac eis quod mihi
feciſti dicit penitēs ſcilicet

In chamo ⁊ frēo maxillas eorum cōſtringe:qui nō approximant ad te.

In chamo et freno id ē i maiori et mio-
ri tribulatōe cōſtri.vel cōfrige vel ꝯfri-
ges id ē ꝯtūde et coarta maxil.coꝝ.i.ia-
ctantiā de viribus ſuis et meritis Si eī
nō habes chriſtū ſeſſorē os quo iactas
merita et taces peccata confringit̃. Si er
go non vis frangi os tuū:noli eſſe ſicut
equus vł mulus.ſꝫ ſicut bos qui cogno
uit poſſeſſorē ſuū.vel in chamo et freno
maxillas eoꝝ quibus mandunt confri-
ge id ē parcius da victualia vt ſaltē ne-
ceſſitate coacti redeant ſicut aīalia do
nec viam teneant:frena patiuntur et fla
gella.maxillas eorum dico:qui non ap
proximant ad te humiliando ſe qꝛ ſunt
quidam qui ſi peccant carnis imbecilli-
tate:tamen a pijs precibꝰ nō recedunt.
¶ Poſſunt etiam hec eſſe verba chriſti.
Nolite ⁊ c. Qui ſupra petenti reſpōdit
dicens. Intellectum ⁊ c. et hic ad alios
loquitur:monens eos ad idem dicens.
Nolite ⁊ c.poſtea verba ad patrem con
uertit cum ait conſtringe ⁊ c.nec mutat̃
verboꝝ ſententia. Sequit̃

Multa flagella pcōꝝ:ſꝑantes aūt i dño mia circūdabit.

Multa flagella ⁊ c.etiam cum freno ſūt
flagella peccatoris Ecce poſt frenuꝫ ad-
duntur flagella ad domandū:ne ſit ō il
lis ipunitis:quibus modo dat̃ vaga li-
centia ſue vie:ſic iſte ſupra ſe dixit domi
tum vbi ait Grauata eſt ſuꝑ me manus
tua ⁊ c. Non ē ergo mirum ſi adhibito
freno ſequuntur flagella. Indomitum
enim animal iſte eſſe cupiebat. nec dei
voluntate:ſed proprio motu ſe regere
volebat:et effrenis in luxuriam prolabi
ideoqꝫ domatur freno et flagello:atqꝫ
vtinam perdometur. Verendum eſt eñi
ne nimium reſiſtendo indomitus:relin-
qui mereatur et ire in vagam viam que
ducit ad mortem. Vel de futuro poteſt
hic accipi ſic. Hic conſtringes et in futu
ro. Multa erunt flagella peccatoris.vel
de preſenti et de futuro ſimul poteſt ac-
cipi ſic. Nolite fieri ſicut equus et mu-
lus:quia multa ſunt flagella peccatoris
hic et in futuro.ſperantem autem in do
mino:qui omnia gratia dat circunda-
bit vndiqꝫ ne ſit locus hoſti.miſericor
dia.que eſt in conſolationibus. Lex ve
ro in flagellis.et quia miſericordia cir-
cundat.ergo O vos olim impij et ſu-
perbi.

Letamini in domino et exultate iuſti:et gloriamini omnes recti corde.

Letamini in domino.qui prius in vo-
bis letabamini.et exultate in domino.
quia iā iuſti eſtis nō meritis vr̄is ſꝫ grā
qui prius eratis peccatores. Diſtigue.
Letari eſt tacita ſuauitate gaudere. Exul

tare eſt: ꝯcitati animi feruoꝛe gaudere. ⁊
glo. de hoc: qꝺ eſtis ei ſbditi. et hoc faci
te etiam in tribulationibꝰ omnes vos
qui eſtis. recti. co. i. non reſiſtentes deo.
praui coꝛde ſunt. qui dñt deum vel non
eſſe. vel iniuſtum eſſe. vel nõ regere hec.
cum uident malos florere. et bonos pa-
ti. Recti coꝛde ſunt. qui dirigunt cor ſe-
cundum voluntatẽ dei. quam ſue pꝛepo
nunt. vt et chꝛiſtus docuit dicens. Non
ſicut ego volo. ſed ſicut tu vis. tranſfigu
rat i ſe ſuos. vt et ibi. Saule ſaule quid
me perſequeris.

In finem pſalmus dauid.

IN finem pſalmus dauid. Titu
lus iſte patet. Hic ꝓpheta mi-
ſericoꝛdiã ⁊ potentiam dei cõ-
mendat et facta eius enumerat. agens d̃
operibus creatõnis et recreatõnis. vt ti
meatur potentia qua creat. ⁊ ametur mi
ſericoꝛdia qua recreat. ¶ Intentõe: ad
laudem inuitat oſtendens: qui et quẽ. et
quomodo. et quare laudare debeant.
Modus. tripertitus eſt pſalmus. Pri-
mo: iuſtos et rectos laudare monet. Se
cundo: beatum dicit illum. qui ad cultũ
dei peruenit ibi. Beata gens ⁊c. Tercio
quid de pꝛedictis ſentiat: ſubdit ibi. Aia
noſtra. Oſtendẽs ergo ꝓpheta. qui lau
dare debeant. iuſtos ad laudem monet:
dicens. O.

EXultate iuſti in domi
no: rectoſ decet collau
datio.

IUſti exultate. etiam in aduer-
ſis. non in vobis. nõ in ſeculo
quod ꝑit ſicut iniuſti faciunt.
quoꝝ exultatio finitur cum ſeculo. ſed i
dño in quo nihil diſplicet. eis. placꝫ au
tem deo. cui placet deus. quo permanen
te. ꝑmanebit iuſtoꝝ exultatio et quia ex
ultare in illo nõ poſſumꝰ niſi laudãdo:
inquit rec. de. col. Laudat qui rectus eſt
i. ſubditus deo. Aliter eſt diſtoꝛtus. cur
uus laudat deum: qñ ſibi bene eſt: blaſ-
phemat: qñ male. Rectus vero ſemper.
i. in ꝓſperis et in aduerſis vt iob. Re-
cti ergo ſunt qui dirigunt coꝛ ſuum ſm
voluntatem dei. que eſt regula. et pꝛepo
nũt voluntatẽ melioꝛis ſue voluntati. i.
volũtatẽ oipotẽtis volũtati infirmi. vo
luntatem dei. voluntati hominis. Quã
tum enim diſtat deus ab homine. tantũ
voluntas dei: a voluntate hominis. vñ
hominem gerens chꝛiſtus. et regulam
pꝛoponens nobis et docens. et preſtans
nobis viuere. oſtendit pꝛiuatam quan-
dam hominis voluntatem. in qua ſuã ⁊
noſtram figurauit. qui caput noſtrũ eſt
et ad eũ ſicut membꝛa ꝑtinemus. Pater
inquit ſi fieri poteſt. tranſ. a me. ca. iſte.
Hec humana voluntas erat ꝓpꝛium ali
quid. et tanq̃ꝫ ꝑ uatuꝫ volens. Sed quia
rectum vult hoĩem eſſe. et ad illum diri-
gi. qui ſemꝑ eſt rectus. ſubdit. nõ quod
ego volo. ſꝫ quod tu vis pater. acſi dice-
ret homini. vide te in me. quia potes vel
le aliquid ꝓꝑum. vt deus aliud velit. ꝯ
cedit̃ hoc humane fragilitati. aliquid ꝓ
pꝛium velle. ſed ſtatim cogita: quid ſit ſu
pra te. i. deus. illum ſupra te. te infra. il
lum creatoꝛem. te ceraturã cogita. illum
dominum. te ſeruũ. illum omnipotentẽ
te infirmum. ſubijcieſqꝫ tuam voluntatẽ
eius voluntati. eriſqꝫ rectus. ideoqꝫ ait.
rec. de. col. ñ dicit laudatio. ſed collau.
pꝛopter vnitatem eccleſie.

Confitemini domino in citha-
ra: et in pſalterio decem coꝛda
rum pſallite ei.

Confitemini. Dixit qui et quem laudare
debeant. hic dicit qualiter hoc modo. ſ.
laudandũ eſt. Confi. d. in ci. Cithara ab
inferioꝛi ſonat et ex terra eſt. vnde lauda
re debemus. i. terrena ꝓſperitas ⁊ aduer
ſitas que ab eo ſunt nobis. et ẽ. Confi. d.
in ci. i. laudate dominuꝫ. ſiue abundent
ꝓſpera. ſiue occurrãt aduerſa. ⁊. in pſal.
de ca. pſal. ei. vel. illi. Pſalteriuꝫ a ſupe
rioꝛi reddit ſonum. et eſt decacoꝛdum.
per quod ſignificatur doctrina celeſtis.
que deſurſum eſt. et ad celum te vocat.
que in. Decem. pꝛeceptis bꝛeuiter oſten-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſa eſt. et eſt pſal. illi in pſalt. de. cor. i. i.
laudate cū dum attenditis. que ſupiora
nobis dedit ſcʒ celeſtē doctrinā. vel p cy
tharā intelligiť caro que eſt inferior nā
homis. Per pſalteriū intelligiť chari-
tas: que ptineť in duobus mandatis di-
lectionis dei et pximi. ad que ptinent de
cē mandata legis. tria in pma tabula ad
deum. ſeptē in ſecunda ad pximū. et eſt.
Confitemi do. in cyt. i. exhibete corpa ve
ſtra hoſtiam viuā deo mortificando car
nē cū vicijs et ↄcupiſcentijs. et pſall. illi
in pſal. de. cor. i. i. ſeruiant membra vr̄a
charitati. vbi tria ⁊ ſeptē precepta com-
pleniť. in quibus tota lex pendet et pro-
phete. et quia non ſufficit niſi abundet
iuſticia vr̄a plus q̄ʒ ſcribarū et phariſe-
oꝝ. Subdit.

Cantate ei canticum nouum: bene pſallite ei in uociferatōne

Cantate ei. nō tm̄ lingua ſed vita. canti.
no. ſcʒ canticū gr̄e: canticū fidei: et cha-
ritatis. Canticū de incarnatione de qua
mundus exultat: de qua et angeli canta
uerūt. hoc eſt canticū nouū quod nou⁹
attulit hō. Nouus em̄ rex: noua lex. no-
ua ecce facta ſunt oīa. Hoc canticū non
cantant niſi homīes noui renouati per
grām ptinentes ad nouū teſtm̄. Cantate
ergo ei can. no. i. i. exuite vetuſtatē: et in
duite nouitateʒ: quia nō niſi ad nouos
ptinet nouū te. et bn̄ non male pſalli. ei.
bonis opibus. Si queris quomō: bene
ecce pſal. ei in vo. vel iubilatione. i. in le
titia ineffabili vt non poſſit vobis dici:
quod intelligiť. et de quo gaudeť. hoc
docet ineffabilē quē fari nō vales. et ta-
cere non debes. Nil ergo reſtat niſi vt iu
biles. i. vt gaudeas corde ſine verbis. et
immenſa latitudo gaudioꝝ metas non
habeat ſyllabarū.

Quia rectum eſt uerbum dn̄i: et omnia opera eius in fide.

Quia rectum eſt. Hic dicit cur ſit lau-
dandus ſupra modum laudis expoſuit
nunc cauſam. i. cur laudandus ſit deus
q. Ideo laudare debetis. Quia verbum
domini rectum eſt. i. promiſſio eius ve-
ra eſt in omnibus et nullum fallit. Un-
de et fidelis diciť deus: ſed aliter deus:
aliter homo fidelis diciť. fidelis em̄ eſt
deus dans homini quod promiſit. fide-
lis eſt homo credens promittenti deo:
ex promiſſo vero: non ex commiſſo. De-
us eſt nobis debitor: homo ex commiſſo
quia nihil ei commendauimus vt debi-
torem teneamus. cum ab illo habeamus
omnia quibus gaudemus. Teneamus
ergo fideliſſimum debitorem. quia tene-
mus fideliſſimū promiſſorē. Sequiť. Et
omnia opera eius in fide ſunt. i. fidelia.
Nihil em̄ promittit et nō reddit. quia.

Diligit miſericordiam et iudicium: miſericordia domini plena eſt terra.

Diligit miſericordiam.
que eſt in promittendo. et iudicium: qđ
eſt in reddendo. Uel per verbum intel-
ligitur lex dei. ſcʒ lex euangelij. q. Ideo
laudate. Quia eſt rectum verbum do-
mini. i. recta eſt lex dei. vel rectus eſt ſer
mo domini. ſcilicet ad faciendos vos
rectos. quod per vos fieri non pote-
ſtis. Rectus eſt ergo in ſe. et rectus effe-
ctu. et omnia opera eius ſunt in fide. qꝛ
non niſi infidelibus operať ad ſalutem.
Unde in euangelio diciť. Fides tua te
ſaluū fecit. vel ita. Uerbum do. rectū eſt
hoc non mutať. ⁊ om. opera eius. ſubau
di ſunt recta. Hic diſtingueť. i. quecun-
qʒ precepit operari: ſunt recta in ſe. qđ
patet poſitis in fide. vel omnia opera e.
ſunt in fide. i. omnia opera que diligit
et eternaliter remunerat ex fide proce-
dunt: que fides quia ex deo eſt et omnia
opera bona ſunt a deo. Hoc ideo dicit
ne quis putet ſe meritis opm ad fidem
veniſſe: cū in fide ſint omnia opera que
deus diligit. i. remunerat. Ideo quoqʒ
laudate: quia non modo predicta facit.
ſed etiā diligit: quia ſepe facit miſericor
diam que eſt hic. i. ex dilectōne noſtri fe
cit miſericordiam. quā nunc prerogat in
via: vocando et iuſtificando. et iudiciū
quod erit in futuro. quo exiget prero-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gata.qꝛ ⁊ ibi bonis et malis ſm merita
retribuet cuȝ vſura.exigẽs talẽta nobis
credita.ꝭ Uide qꝛ dñs dili.mi.et iudi.⁊
tu quoqȝ vtrũqȝ ſeruare debes.qꝛ vtrũ-
qȝ ad te ptinet.Alioquin non argueret
phariſeos dñs dicẽs.reliquitis grauio
ra legis.ſ.miam ⁊ iudiciũ.ꝭ Caue ergo
ne amiſſo iudicio.ſis pauperi in mala cã
miſericors.Quia ait tibi deus tu⁹.Nõ
accipias pſonam paupis in iudicio.vt
malã cauſã eius foueas.⁊ iniquitatẽ ei⁹
cõtegas.cuius ſi parcis ſaccello:pcutis
cor.ꝭ qꝛ remanet iiquus.⁊ iõ:fit nequi-
or.qꝛ iuſtũ ſibi fauere vidit.ſequiť:miſe-
ricordia do.Q.ve miam diligit.qꝛ:mi-
ſericordia do.ple.ẽ ter.vbiqȝ eni dimit
tunť peccata hoibus.vbiqȝ euangeliuȝ
predicať.iõ ait.mia do.ple.ẽ ter.ꝭ ťraȝ
dicit.nõ celi.qꝛ celi nõ indigẽt mia vbi
nulla ẽ miſeria.ꝭ In ťra hoīs abundat
miſeria ⁊ ſupabundat dñi mia.Miſeria
ergo hoīs.et miſeria dñi plena ẽ ťra.nõ
celi.qꝛ nõ indigẽt mia.indigẽt tñ regẽte
dño.Oia eni indigẽt dño.⁊ miſera ⁊ fe-
licia.qꝛ ſine illo:miſer nõ ſbleuať.felix
nõ regiť.Ergo:et celi indigẽt dño.ꝭ nõ
eni ppã firmitatẽ ſibi ipſi preſtiterũt.Se
quitur.

Uerbo domini celi firmati ſunt:⁊ ſpu oris eius omnis uirtus eoruȝ.

Firmati ſũt celi.ñ a ſe.ſȝ vbo do.i.filio
patris.et ſpũ.o.e.i.ſpũ ſancto.qui pce
dit a filio qui ẽ os patris.ẽ ſolidata.vt⁹
eoꝝ.et oīs vtus.ꝭ nõ ps tm.qꝛ nihil ad
ſe habuerũt.qſi a deo fieret ſupplemẽtũ
ꝭ.Nõ vnũ eſſe opus vbi.i.filij.⁊ ſpirit⁹
ſãcti.idẽ ẽ eni oīs vtus eoꝝ.⁊ qd firma-
ti ſũt.Hoc ergo facit filius et ſpũſſãctus
Sȝ nũquid ſine pře:Immo vo pať p v-
bũ ſuũ.et p ſpiritũſãctũ opať.ꝭtrinitas
ergo hec:vn⁹ de⁹ eſt.Sequitur.

Congregãs ſicut in utre aquas maris:ponens theſauris abyſſos.

Cõgregãs.Adhuc exequiť de opib⁹ nali
bus ad potẽtiã ptinẽtib⁹ dicẽs.⁊ ipſe ẽ.
Cõgregãſ aqs mãis ſicut i vtre.ꝭAd lťaȝ
litoribus mare claudit.et ẽ.po.in the.
abyſ.ſm illud.Qui pducit vẽtos d the
ſauris ſuis.Ergo:

Timeat dominum omnis terra:ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbẽ

Timeat do.o.ter.i.peccator vt deſinat
peccare.ſi nõ amore.vľtimore.Uľ My-
ſtice poſſũt accipi.ťra.celi.⁊c.Q.ve mi
ſericordiã diligit.qꝛ ťra.i.eccleſia vbiqȝ
ťraꝝ plena ẽ mia do.ꝭ qꝛ vbiqȝ eccleſie e-
uãgeliũ predicať.remiſſio peccatoꝝ pre
ſtať:ſalus vbiqȝ ãnunciať.Sȝ qũo hec:
ꝭ.Quia celi.i.apľi qui nos ɔpluũt doc-
trinis.vt ſeges eccleſie p totũ mũdũ pul
lulet.vbo do.i.ſapia dei pris.fir.ſũt.i.
plene iſtructi ſũt cũ eo.etiã corpalit cõ-
uerſãdo.qui ẽ vbũ pris.qui iteriori in-
ſpiratiõe.⁊ exteriori predicatiõe eos do
cuit.⁊ p⁹ vtus coꝝ.i.quã habebãt.ẽ ro
borata.ſpũ oris eius.i.ſpũ filij.a quo ⁊
data erat.et nõ ps.ſȝ oīs.qꝛ et doctrina
eoꝝ et miracula a ſpũ ſãcto data ſunt.et
ɔfirmata.ꝭ A quo.a deo:ɔfirmati ſt:vt
cũ fiducia inť lupos irẽt.⁊ cũ eſſẽt inť e-
os vincereť.Uñ tãtã vtutẽ acceperũt.ni
ſi ab eo qui miſit.Ecce iquit.mitto vos
ſicut oues i mediũ lupoꝝ.ꝭ Uide quos
mittit.et quo mittit.Oues vtiqȝ mittit.
et i mediũ lupoꝝ eas mittit.Un⁹ lup⁹ ſi
mittať i mediũ inumerabiliũ ouiũ.que
ei reſiſtet:Quid non turbat:Oẽs deuo
rat.niſi forte qd cito ſatiatur.Miſit vo
chriſtus infirmos inť ſeuos.qui eos te-
nuerũt et tradiderũt ptãtibus atqȝ pre
ſuras intulerunt.ſed virtute non ſua.ſȝ
ſpiritus in eis loquentis.non defecerũt
ſed oues lupos vicerunt.⁊ mundũ lu
pis plenum:ouibus impleuerunt.Se-
uiebat tunc mare perſequentium in gen
tibus fluctibus.ſitiebat celum dei.ꝭMo
do vo p paſſionẽ illoꝝ.qui aciẽ rupeſt.
glificatũ eſt nomẽ xpi:⁊ eleuatũ ſup ca-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pita turgentiũ gurgitũ. Unde: ſalſa ma-
ris aqua que remanſit in chriſtianis: mo
do ſeuire non audet. occultũ vero mur-
mur rugit in eis. et intra mortalē pellez
fremit ꝯcluſa ſalſugo. vnde ſubdit. Con-
gregans ⁊c. Quaſi virtus apl'oꝝ firma
ta eſt ſpiritu dei. et ea firmata: poſtea eti
am dñs eſt. Congregans aq. ma. ſicut in
vtre. Quia ſi poſtea amaritudo tecta ē
in pelle. mortalis pellis ꝯtegit amarā co
gitationē. Modo eñ mali timentes pel-
li ſue: intus tenent mala: que non audēt
emittere. de quibus profert deus. vnde
vos emendet. qui ſecreta hoīm nouit cor
da. vnde ſubdit. et ipſe eſt ponens abyſ.
.i. valde malos in the. ſuis. Quia tri-
buit eis ad tempus poteſtatem: qua ea
faciant et dicant. quibus boni erudianť
et quia adhuc eſt aqua in vtre: licet ꝯclu
ſa. ergo. Timeat dñm om. ter. Non ſit
ſecura et torpens letitia: etſi gaudet de
miſericordia qua: plena ē terra. timeat:
ne ſit ſuꝑba letitia. ideo: quia aqua ē in
vtre in theſauris abyſſi. Uel ita. Congre
gans. Q. firmauit celos. i. apoſtolos. et
ꝑ celos firmatos. eſt ꝯgregans a. ma. ſic
in vtre. i. ꝯgregat. et ꝯſolidat fluctuan
tes populos: i vnitate fidei: ſpei: ⁊ chari
tatis. i. in eccleſia: in qua eſt caro mortua
et etiā abyſſos. i. profundos tenebris vi
cioꝝ eſt ponens in theſau. i. ponit inter
eos qui ſunt theſaurus. De quibus ali-
os ditat ſapia. Talis fuit Paulus qui d
abyſſo factus eſt theſaurus. i. de ꝑſecu-
tore apoſtolus. de criſtallo buccella. et
ideo. Time. do. om. ter. i. eccleſia de ma
ri. i. de fluctuanti populo facta. Uel in
the. ſapie et ſcie ſue. i. in ſcꝑturis eius ſa
piam ꝯtinentibus po. aby. i. profundas
altitudines. vt ꝓbet quis ſtudio pietatl
ſcꝑturas inquirat. Uel ita. Congre. q. ce
li. i. apoſtoli firmati ſũt verbo dñi. et ñ
mō eſt ipſe potens ſuꝑ hos quos diligit
et firmat. ſed ē etiā: ꝯgre. a. ma. ſi. in vtre
.i. maifeſtos ꝑſecu. eccle. hñt ſic in vtre
q: nil niſi ꝑmiſſi faciũt. et po. eos ſibi in
the. vt ex eis donet milites ſuos dũ ſinit
eos flagellare filios quos recipit ergo ñ
eos. ſed do. ti. om. ter. et differt hec ſnīa
a ſecũda: quia ibi ꝑ aquas maris agit de
chriſtianis malis et hereticis. Hic vero
manifeſtis ꝑſecutoribus vt ſunt iudei et
gentes. vel ita. ipſe ē ꝯgre. a. ma. ſi. in v.
.i. ꝯgregat populos ſeculi in ꝯfeſſione
mortificati peccati ne libere diffluant. ⁊
eſt po. in the. aby. q: eis occulta ſua ſer-
uat ad diuitias. que nec oculus vidit:
nec auris audiuit. ergo ti. do. nō aliud
om. ter. i. omnis hō. Dico timeat. imo
cōmo. q. manu miſericordie dei: et diciť
hoc a ſimili dormientis: qui ꝯmoueť vt
vigilet: ita et gr̄a dei mouet: vt vigilent
timori admiſcendo amorē. Qui: omnes
ꝑfecte inha. orbē ſcz vniuerſalē eccleſiā
.i. oīes in ꝑfectōne ceteroꝝ fideliũ ſtan
tes cōmo. dico non ab alio: ſed ab eo tm̄
hoc ideo dicit: q: et a diabolo aliꝗ cō-
moueť: ſed qd a deo vtiliter ꝯmoueť hoc
a diabolo inutiliter. ab eo ergo ꝯmoue-
anť. non terroribus hoīm vel cuiuſcꝫ
creature ſcz leonis: ſerpentis: diaboli: et
huiuſmodi. Si hic ſeuiũt deũ time non
iſta: quia ſub eo ſunt omnia. Quid aũt
de omnibus his timendũ eſt: nihil. Qm̄
ipſe dixit ⁊c. Ideo nihil poſſunt: niſi
quod permittit cupiditatem nocendi ꝑ
te habes: poteſtatem autē nocendi ſi il-
le non dat: non habes: quia non eſt po-
teſtas niſi a deo. ſed eſt mala cupiditas
que non eſt a deo: ſed illa nihil nocet ſi
ille non permittit: a quo eſt omnis po-
teſtas. ideo deus homo: ſtans añ homi-
nē ait. Non haberes in me poteſtatem:
niſi datum tibi eſſet deſuper. Homo eñ
tantam nō habet poteſtatem. niſi cũ ac-
ceperit deſuꝑ nec etiā ipſe diabolus vel
vnam ouiculam potuit tollere ſancto
viro Job: niſi prius diceret. Mitte ma-
num tuam. hoc eſt da poteſtatez. Ideo
eruditus ipſe Job non ait. Dominus de
dit: et diabolus abſtulit. ſed dominus
dedit: et dominus abſtulit. Ab eo ergo
Commoueantur omnes. ideo ab eo. q:
non ea que timeant alius fecit: ſed ipſe
ſolus creauit.

Quoniam ipſe dixit et facta

ſunt: ipſe mandauit ⁊ creata ſūt.

Quoniā ipſe dixitⁱ .i. voluit et facta ſūt
.i. formata de īformi matia. ipſe man. i.
vbo ſuo precepit. ⁊ creata ſūt ⁱ ī forma ꝺ
nihilo. et nōt in his vbis creationē rez
⁊ formationē. Uel nōt creationez et for/
mationē ſimul et recreationē. creationē
et formationē pmo: cum ait. ipſe dixit ⁊
facta ſūt. i. creata. et formata. deinde: re/
creationē cū ait. ipſe mandauit.ᶜ legē. ſ.
p. pphetas. et creata ſūt. i. creati ſūt fide
les p eam in bonis operibus.

Dominus diſſipat conſilia gē ti reprobat autem cogitatiōes populorum: ⁊ reprobat con/ ſilia principum.

Dominus diſſipat. Quaſi non tantum
malos quando vult nocere permittit
ſed etiam malos quando vult ceſſare fa
cit. et hoc eſt qꝺ ait. Dominus diſſi. ne
habeāt effectū. ꝯſilia. ꝯtra ſe facta ⁊ ꝯtra
ſuos. ꝯſilia dico gen. ſ. iudeoꝝ. qui non
eius. ſꝫ ſuū querūt regnū. et nō ſolū diſ
ſipat. ſꝫ etiā rep. cogi. po. i. iudeoꝝ po-
puloꝝ. q̇ cogitāt ꝺ ṫrenis. ⁱetſi enī mlṫa
machinarēṫ iudei. vt tollerēṫ nomē chri
ſtianū de ṫra; tn̄ creuit eccleſia.ᶜ Uel di-
ſtingue inṫ gētes et populos. vt p gētes
ītelligas gētilē populū. p populum: iu
daicū, ⁊ ē. Diſſipat ꝯſi. gē.ᶜ. i. gētilis po
puli. dū idolatriaꝫ deſtruxit. rep. āt co.
po.ᶜ. i. iudeoꝝ. quoruꝫ ꝗſi ſit ꝯpleta vo
lūtas occidēdo chriſtū. tn̄ ī reſurrectiōe
ē rep̄bata. ſeq̇ṫ: ⁊ rep̄bat ꝯſilia etiā pnci
pūⁱ. i. tyrannoꝝ huiꝰ ſeculi.ᶜ vel demo-
nū. qui talibꝰ populis querunt domi-
nari.

Conſilium autem domini ma/ net in eternuꝫ: cogitatiōes cor dis eius in generatione ⁊ gene rationem.

Conſilium autem domini. Quaſi illo
rum conſilia reprobat, ſed. Conſilium
do. quo beatum non facit. niſi ſubdi/
tū ſibi. manet in eṫnū.ᵃ qꝛ nullo diſſolui
tur tp̄e. et cogi. cordis eius. i. cogitatio
nes ſapiē eius: ſūt ī gene. et gene. i. nō ſe
mutabiles. ſꝫ eṫne. Uel ꝯſiliū ꝺ.ᶜ. i. icar/
natiōis archanū ī quo ꝯſuluit hoi. ma/
net ī et er. qꝛ ad eternā ſalutē obtinēdam
nobis ⁊valet. et cogitationes cordis eius
ſūt ī generatiōe et gene.ᶜ. i. predeſtiatio
eiꝰ immutabilis eſt: in qua omnia repo/
ſita ſunt. que ⁊ ſic permanēt vt preuiſa
ſunt:

Beata gens cuius eſt dominꝰ deus eius: populus quem ele/ git in hereditatem ſibi.

Beata gēs.ᶜ Scꝺa ps ī q̄ dicit beatū illū
qui ad cultū dei pueniṫ. qꝺ maxīe fit tpi
bus chriſtianis. ī quibus gētes ꝯuerſe ſt
Hi ſūt iuſti ⁊ recti. quos decet laudatio
Q. Conſiliū dn̄i ī eternū manet. ⁊ hoc ē
ꝯſiliū dei. Qꝺ Beata gēs ⁊c̄. i. qꝺ ſolum
illū beatificat. qui ei obedit. Uel ita ꝯti-
nua.ᶜ ⁊ qꝛ ꝯſiliū dn̄i ē ī eternū. ergo hec
ſola gēs de oibus gētibus ē beata cuius
dn̄s ē deus eiusⁱ. i. que ſibi dominū nō
elegit. niſi deū ſuū. de quo viuit. quē co
lit. ⁊ ita deus ē eius poſſeſſio. ⁊ heredi-
ditas. neqꝫ hoc ē a ſe. ſꝫ a deo ē electa. vt
⁊ ipſa ſit dei hereditas. ⁊ ide: beata. Un̄
ſbdit. ⁊ beatꝰ ē populus quē elegit dn̄s
ſibi ī hereditatē. ⁱqꝛ colit vt poſſidendo
eam: non ſinat eſſe incultam et miſeram
Ecce gens poſſidet deum. et eadem poſſi
detur ab eo. et ita deus eſt poſſeſſor et
poſſeſſio. Poſſeſſio: quia ex eo viuimus
tanquam de pane noſtro. Poſſeſſor: qꝛ
excolit nos vt terram ſuam. et praua ex
tyrpat. et in vtroque non deus ſed ho-
mo proficit. ⁱBeata eſt enim gens ꝺ deo
poſſeſſione. beatus eſt populus. de deo
poſſeſſore. quia non eſt homo beatus.
niſi per illud quod eo melius eſt. quo ſe
ipſo homo melior fit. Si ergo melior
te vis eſſe. quere quod te melius eſt. et in
de efficieris melior te. ⁊ btūs. Illꝺ āt n̄
queras extra te: qꝛ in te ipſo eſt qꝺ que

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ris. Si beatus eſſe cupis: nō illud queras in corpe tuo: ſed in ipſo animo tuo quere quid ſit melius. quia beatitudo omnis in animo tuo eſt. quia animus naturaliter eſt capax beatitudinis: valens ea frui. et per illuminationē gratie que ſit vera beatitudo intelligit. eamqꝫ merer. p cuius illuminationē merer etiam corpus ei ſubiectū: incorruptionē. vt fiat interioris repatio. i. corpis. p meliorē. i. p animū. Fit eñ corpus melius et glorioſū per animū. qui eſt melior corpore. ⁊ nunqꝫ eſt hō beatus p id quod ē eo īferius: ergo p nihil terrenū nec celū nec etiā per equale vt p angelos: quibus equabit humana natura cū fuerit incorruptibilis facta: ſed p id quod melius ē animo: quod ſupra ipſū eſt: hoc eſt deus qui eū fecit. et ipſe eſt beatitudo. ipſū viſurus. ipſū habiturus es. Erige ergo te ad illū quē cū volueris habebis: qui ad te venit reformator animi tui. qui ante erat eius formator. nec fit animus p corpus melior. ſed p iuſtū animū fiet corpꝰ immortale. Juſtus vero eſt animus ex deo cuius imago eſt in eo. p quē eſt ſimilis angelis. Deus ergo hominis ſummū bonū eſt. Sequit.

De celo proſpexit: dn̄s uidit omnes filios hominum.

De celo. oſtendit quomodo elegit deus populum in hereditatem. ita ſcꝫ ꝙ de celo. i. de chriſto homine do. proſpexit in aduentu filij et vidit miſericorditer. nō peccata. a quibus auertit faciē. ſed omnes filios hominū. i. omnes qui in nouā vitā volunt renaſci ptinentes ad filium hominis. Et.

De preparato habitaculo ſuo reſpexit ſup oēs qui hitāt terrā

De prepato ha. ſuo. i. de habitaculo ſuſceptionis humane quod ſibi deus preparauit: qꝛ nō niſi prepante patre factū ē. Uel prepato. i. preuiſo ad ſalutē mūdi. reſpexit deus. i. miſericordit vidit ſup om. vt preſit illis ad regendū eos qui ha ter. i. p oēs traſvl q ha. ter. i. carnē exco lendo eam. Reſpe. et vere. Quia ipſe eſt

Qui finxit ſingulatim corda eorū: qui intelliget oia opa eorū.

Qui finxit. i. manu gr̄e formauit ſingu. cor. eo. ſingul ſingula queoā dona dās. qꝛ cordibus ſingulorꝫ propria dona tribuit. Uñ tñ vnitas corpis. i. eccleſie fiat. et ipſe eſt qui intelliget om. opa eorꝫ. i. ſcit quomodo quiſqꝫ vtar eis donis. Uel p celū et habitaculū poſſunt intelligi ſancti et angeli. et hoc eſt. De celo. i. d anima iuſta et mente angelica reſpe. do. miſericorditer. et vidit om. fi. ho. hoc n̄ mutar. de prepato ha. ſuo. Habitaculū dei ſunt angeli. et omnes quos mittit ad predicandū. et precipue apoſtoli: doctrina ⁊ gr̄a ſpirituſſancti prepati: aduocationē aliorꝫ. qua miſertus eſt omniū. et hoc eſt. De prepato habitac. ſuo. i. de angelis ⁊ hominibus quos mittit. reſp. ſup om. qui ha. ter. i. miſertus eſt omniū terrā carnis excolentiū quos p eos vocauit ad vitā: et nō ſolū p eos vocauit ſed etiā ipſe eſt. Qui finxit ſingu. corda eo. i. qui inſpirauit eis omnē bonam voluntatē. et ipſe eſt qui intelligit. i. ſecretius et interius videt om. opa eorꝫ. quo fine fiant quia apud illū intellectus ſunt opera eorꝫ. i. ita noſcit intentiones eorꝫ operuꝫ: ſicut opera ipſa. Uel ad litteram. Finxit corda. i. creauit animas. ſingula. i. ſingulas. p ſe ex nihilo. non ex Adam vt quidam dicunt putantes animam eſſe ex anima. et ipſe eſt qui intelligit omnia ope. eo. i. ſimul omnes animas cognoſcit. ⁊ omnes actus earꝫ.

Non ſaluatur rex per multam uirtutem: et gygas non ſaluabit in multitudie uirtutis ſue.

Non ſaluatur Rex. Dixit ſpiritualia eſſe a deo. hic ſubdit: ꝙ etiam corpalia a deo ſunt. ſcꝫ corpalis ſalus. et alia que ptinent in his tribus. ſcꝫ in potentia: in fortitudine corporis: ⁊ in diuitijs. que tria nōt p tria verba que poit. ſcꝫ rex: gygas equꝰ. q. nō mō deꝰ ſpūalia dat. ſ. etiā exteriorē ſalutē. nēo ei aliꝙ hꝫ niſi ab eo qꝛ po

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tens vt Rex nõ ſal. corꝑali ſalute: ꝑ mlt
tã. vir. i. potentiã ſuã. et gygas. i. ſupbꝰ
aliquis extollens ſe ꝯtra deũ. ⁊ fortis vi
ribus corꝑis vt gygas nõ ſal. i multitu
dine virtutis ſue. nec etiam diues ſal-
uabitur in diuitijs qḋ in equo notatur
Unde ſbdit.

Fallax equus ad ſalutem: in a bundantia autez uirtutis ſue non ſaluabitur.

Fallax equus ad ſaluté. Equus ẽ aial.
in cuiꝰ velocitate. ⁊ ṽtute ꝯfũdiť. ꝑ quã
figurate quelibz ãplitudo ſeculi accipiť
vñ ſupbiť. Sz quãto in ea altiꝰ erigeris
tãto grauiꝰ cadis. Jõqz cõgrue equus
hũana felicitas diciť. que hoĩes vehit. ⁊
dũ nimis ꝑꝑerat. cadit vt equꝰ. ⁊ ſeſſoré
ꝑdit. Lege lr̃az et ab inferiori aſſume ãt
ita. Q. nõ mõ in potẽtia. vel virībꝰ nõ ẽ
ſalus. ſz etiã Equus ẽ fallax ad ſalutez. i.
ſupba potẽtia mũdane felicitatiſ fallit ⁊
mẽtiť hoĩ de ſalute exťiori. nã iſeſſor eiꝰ
nõ ſal. in mul. ṽtu. ſ. i. iſeſſor eius nõ ſal
uať ꝑ eã. Uel equus ẽ corpꝰ hoĩs. qḋ
q̃ntocunqz ſit ſpecioſũ. ⁊ bñformatũ: tñ
fallax ẽ ad ſaluté. ſpũalé. vel corꝑalem
Uel ita. nõ ſaluať. Agit ď ſpũalibꝰ ſicut
eñi ſupra dixit quõ fiant iuſti. ſ. a deo ꝑ
grãm ita: ⁊ hic dicit. ꝙ poſtq̃z facti ſunt
ab eodẽ adiuuanť. vt in bonũ cõſeruẽť
Q. ſic fiũt iuſti. ſz nec facti ſua ṽtute ſal-
uanť. Quia. Nõ ſal. rex. ⁊c̃. Uel ita ꝯti-
nua. q̃ñqz bona volũtas. ⁊ oĩa bona ſũt
a deo. ergo quicũqz rex. ſ. qui carnẽ ſuaz
regit mortificãs vicia. et ꝯcupiſcentias
ſuas. nõ ſal. ꝑ mul. ṽtu. ſ. i. ſi i ṽtute ſua
preſumit imputãs ſibi et nõ deo. qꝛ nõ
ꝯſequeť premiũ ex ſua ṽtute. ⁊ gygas. ſ.
quiſquis militat ꝯtra diabolũ. vel ꝯtra
ꝯcupiſcẽtiã ſuã. nõ ſal. in mul. vir. ſ. i. ſi
fortitudini ſue tribuit. et nõ deo. fallax
Q. nõ ſaluabiť ṽtute ſua. ſz potiꝰ ſi aſcẽ
dit i equũ. i. in ſupbã opiniõez. q̃i ſua ṽ
tute ſalueť: falliť. qꝛ Equꝰ. i. ſupba opi-
nio ẽ fallax ad ſal. Falliť eniz quiſquis
qui ꝑ ſe. vel ꝑ hoĩez putať ſaluari. qꝛ nõ
ſaluabiť. etiã ſi ſit. ñ dico i ꝑte. ſz i abũ.
dã. ſ. ita: vt eam ſibi tribuat. vnde ergo
ſaluiz

Ecce oculi domini ſuper me tuentes eum: ⁊ in eis qui ſperãt ſuper miſericordiam eius.

Ecce oculi dñi. Uel ita iũge. in ſua ṽtute
nlľuſ ſaluať. ſz Ecce vñ ẽ ſaluſ oculi. dñi
. i. dilectio dei. ſ. reſpectus deitatis que
ꝓtegit ſũt. ſup me. e. nõ ſupbe de ſe pre-
ſumẽtes. et in eis qui ſperãt ſup miaz eiꝰ
nõ viribus ſuis vel meritis. ſz in mia eiꝰ
. Nõ qḋ timere deũ et ſpare ſp ꝯiuncta
ſũt. Ad hoc ãt ſũt oculi dñi ſup timẽtes
et ſperantes.

Et eruat a morte animas eorũ ⁊ alat eos in fame.

Et tandem eruat animas eorum a mor-
te. dans eis vitam eternam. et hic inte-
rim alat eos verbo et eterna ṽitate. qui
ſunt in fame iuſticie. id eſt qui eſuriunt
et ſitiunt iuſticiam. hec ſunt duo vota fi
delis. que hic notantur ſcilicet vt in iu-
dicio eripiatur a morte eterna. ⁊ hic ſpi
ritualibus alatur vbi eſt indigentia bo-
norum. vel de preſenti totum accipitur
Ut eruat a morte hic animas eorum. et
ſi ñ corpora. et alat eos in fame. hoc nõ
mutatur.

Anima noſtra ſuſtinet domi num: qm̃ adiutor ⁊ protector noſter eſt.

Anima noſtra. Tercia pars vbi oſten-
dit quid de predictis ſentiat. et eſt hic. q̃
ſi concluſio predictorum. Quaſi modo
alit nos in fame. vt autem poſt: perfecte
ſaginetur. anima noſtra: eſcis incorrup
tibilibus. ſuſtinet dominum. Uel ita cõ
tinua. eruat a morte. Hoc expectans. A
nima noſtra ſuſtinet dominum. Uel ita
continua. dico eruat animam. naz ideo
Anima noſtra. modo interim ſuſtinet
dominum. id eſt patiens eſt et potens ſu
ſtinere. quoniam ipſe adiutor noſter eſt
dum conamur ad deuz. et protector. dũ
hoſti reſiſtimus.

Quia in eo letabit᷑ coꝛ noſtrũ ⁊ in nomine ſancto eius ſperauimus.

Quia in eo. Q. Ideo ſuſtinendũ. Quia
coꝛ no. leta. tũc plene in eo. non in nob̄
vbi eſt inopia. et ſpera. nũc nos ventu-
ros ad deũ in futuro. non meritis nr̄is.
ſed in no. ſan. ei. i. quia nob̄ abſentibus
ꝑ fidem. miſit nomen ſuũ. i. filiũ. Dein-
de ſubdit oꝛationem.

Fiat miſericoꝛdia tua dñe ſuꝑ nos: quemadmodum ſperauimus in te.

Fiat miſeri. Q. et ſicut ſperauimus: fiat
mi. tua do. ſu. nos. i. ꝑ miſericoꝛdiã tu-
am impleat᷑ in nobis. ſcʒ vt in futuro le-
temur in te. Quo merito? Ecce. quẽad-
modũ ſpe. in te. Spes eñ non ꝯfundit.
Uel ita. Quia in eo. Quia dixerat nos
ſuſtinere: ne quis muſſitet de patientia:
ſubijcit munus. ſcʒ ꝙ letat᷑ hic in dño.
Q. ideo ſuſtinendũ. Quia coꝛ no. dũ ſu
ſtinemus leta. in eo. nõ in nobis vbi ma
gna eſt inopia ſine illo. ⁊ ſperauimus in
no. ſan. eius ſcʒ in noīe chꝛiſti. quẽ pati
enter ꝓpheta letus venturũ ſuſtinuit
ꝑ hoc aũt quod dicit ſperauimus notat
ꝯtinuũ tempus ſpei qua antiqui iuſti ad
uentũ chꝛiſti deſiderauerũt. donec veit
quia non eſt fas deſinere a ſpe. donec im
pleat᷑. Sequit᷑. Fiat. q. ſicut ſperauimꝰ.
ita fiat mi. tua do. ſuꝑ nos. Incarnatio
nẽ chꝛiſti compleri deſiderat ꝓpheta.
vt pfectus poſſit eſſe. Quo merito? quẽ
admodũ. Quaſi ita fiat. et ꝑ hoc fiat.
quia ſpera. non in alio. ſed in te. Hoc
ideo dicit vt omnis ſuꝑſticio et praui-
tas excludat᷑.

Pſalmus Dauid cũ mutauit vultum ſuum coꝛã Abymelec: et dimiſit eum et abijt.

Pſalmus Dauid cum mutauit
vultũ ſuũ coꝛam Abymelec. et
dimiſit eum et abijt. Titulus
iſte attentos facit et pulſantes deſiderat
et eſt tractus de hyſtoꝛia libꝛi Regũ vbi
ſcriptũ eſt. Q: cũ fugeret Dauid Saul ꝑ
ſecutoꝛẽ ſuũ. ꝯtulit ſe ad Achys regem
Geth. i. cuiuſdã gentis vicine regno iu-
deoꝝ. ibi latebat. vt pſecutionẽ Saulis
euitaret. Suggeſtũ eſt aũt illi regi: ꝙ il
lũ apud ſe haberet: qui magnã receꝑat
gloꝛiã in populo iudeoꝝ: et dictũ eſt illi
Iſte eſt Dauid cui choꝝ fecerunt mulie-
res Iſraelite dicentes. Saul ꝑcuſſit mil-
le. et Dauid decẽ milia. Quibus auditis
Dauid ſenſit inuidiã. et timuit regẽ. cũ
eñ ꝓpter hanc gloꝛiã inuidere cepit il
li Saul: valde metuendũ erat Dauid ne
et ille rex ad quẽ ꝯfugerat vellet oppꝛi-
mere eũ quẽ poſſet de vicino hoſtẽ ha-
bere ſi saluũ ſeruaret. Ad quẽ etiã Saul
nuncios miſerat: quibus achis traderet
Dauid vt ad ſe ducerent eũ quẽ volebat
occidere. ſed miſericoꝛdia dei ꝓuiden
te et viã euadendi monſtrante: ꝑ figura-
tionẽ furoꝛis euaſit. Mutauit eñ vultũ
ſuũ coꝛã ipſis. et affectabat et tympaniza
bat ad hoſtia ciuitatis. et ferebat᷑ mani-
bus ſuis. et pꝛocidebat ad hoſtia poꝛte.
et ſaliue decurrebant ſuper barbam eiꝰ.
Quem cũ vidiſſet rex Achys ait ſeruis:
Utquid mihi iſtũ arrepticiũ adduxiſtis
Nunquid intraturus eſt in domum me
am? et ſic illũ dimiſit: pꝛoijtiens eum: et
abijt inde Dauid incolumis. Ad hanc
hyſtoꝛiam videtur pertinere titulus.
nec diſcoꝛdat niſi ꝙ qui hic dicitur Aby
melec. idem ꝓpꝛie Achys vocabatur.
ſicut in hyſtoꝛia legitur. Sed Heſdꝛas
ꝓpter ſacramentum nomen mutauit.
ne putetur ſola hyſtoꝛia narrari. Om-
nia enim in figura contingebant illis.
¶ Sciendum ergo ꝙ Dauid Chꝛiſtum
et vultus mutatio: mutatione veteris
ſacrificij in nouum ſignificat. Uetus
autem ſacrificium dicitur vultus· quia
iudicat voluntatem dei in ſigno. Aby-
melec interpꝛetatur patris mei regnum
et ſignificat iudeos: qui erant regnum
patris ſui ſcʒ Dauid qui fuit pater Chꝛi
ſti ſm carnem. Iuxta illud. Et dabit illi
ſedẽ Dauid patris ſui. Eccleſia vero ẽ re

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gnum. non dauid patris ſui. ſed dei pa-
tris ſui. Achys vero interpretatur quo
modo eſt: Per quod ſignificantur tardi
illi diſcipuli quibus cum diceret domi-
nus. Niſi manducaueritis carnem me-
am. ⁊ biberitis ſanguinē meū nō habebi
tis vitā in vobis. Eſtimauerūt illi qḋ
ꝑticulatim carnē daret ad mādūcādum
dicētes. Quō hic pōt carnē ſuā nob̄ da-
re ad mādūcandū: Durus ē hic ſmo. et
abierunt retro. Mutauit ergo dauid
vultū ſuū corā abymelec. i. chriſtꝰ mu-
tauit vetus ſacrificiū corā iudeis. qui e-
rāt regnū patris ſui dauid. mutauit. ⁊
corā achys. i. corā illis ignaris diſcipul
qui dixerūt. durus ē hic ſermo. In hac
quoqꝫ mutatiōe vultus: affectabat chri
ſtus. i. affectu ꝯpaſſionis plenꝰ erat. qꝛ
ꝯpaſſus ē nobis vſqꝫ ad mortē. et tym-
panizabat. qꝛ extēſus ē ī cruce. ſicut cori
um in ligno. et hoc ad hoſtia ciuitatis
. i. ad cōda deo clauſa. vt ea ꝑ crucē ⁊ fi
dem aperiret. ferebatur manibus ſuis
quod non ad litteram poteſt accipi. ſed
tunc manibus ferebatur cum corpus et
ſāguinē ſuū in cena apl̄is porrexit: ī quo
hūilitatē hoībus ꝯmēdauit. Saliue de
currebāt in barbā. i. v̄ba infātilia. et īfir
ma dicētis. Hoc ē corpus meū. tegebāt
v̄tutē eius. que ꝑ barbā intelligit̄. et ꝑ
hec oīa ꝓcidebat ad hoſtia porte. i. hūi-
liauit ſe ad initiū fidei nr̄e. Hoſtiū enī
porte initiū ē fidei. Vn̄ incipit eccleſia. ⁊
ꝑuenit ad ſpēm. ⁊ ē ſēſus tituli. Pſalmꝰ
iſte attribuit̄ dauid. i. chriſto qui hic lo
quit̄. et in eo chriſtianus. Verba enī hꝰ
pſalmi. et mēbris et capiti ꝯueniūt. pſal-
mus dico. agēs de hoc. qḋ fecit. cū muta
uit vultū ſuū. i. vetus ſacrificiū ī nouū
qm̄ mutationē in cena oñdit. Dū in ce
na corpus ſuū et ſanguinē diſcipul do-
cens hūilitatē ꝯmendauit. Mutauit di-
co: corā abymelec. i. coram iudeis. ⁊ di-
miſit eū dauid abymelec. i. chriſtus di-
miſit iudeos. et abijt ad gētes. ita etiā et
corā achys mutauit. i. corā ignaris diſci
pulis. et achys vel abymelec dimiſit eū
dauid. et abijt. i. illi ignari diſcipuli. et
alij iudei dimiſerāt chriſtū ꝓ mutato ſa
crificio. et abierunt retro. Vel chriſtus
abijt ab illoꝝ cordibus. Ad lr̄am etiam
patet de dauid. qḋ mutauit vultū ſuum
corā abym. et abymelec dimiſit eū ⁊ da
uid abijt: incolumis. Et ē iſte pſalmus
ſcḋus eoꝝ. qui ꝑ impfectū alphabetum
ſcribunt̄. Intentio: monet ad nouum
ſacrificiū accedere. mēte. nō pede. Modꝰ
quattuor ſūt ꝑtitiones. Prius ꝓpheta
ſūmatim laudē ꝑmittit. monēs manſue-
tos ad idē. Scḋo: ad cōionem noui ſa
crificij fideles hortat̄: ibi. Accedite. Ter
cio: incipiētes monet a quibꝰ abſtineant
ibi. Venite. Quarto agit de retributio
nibus bonoꝝ ⁊ maloꝝ ibi. Oculi dn̄i. A
laude itaqꝫ incipiēs ait chriſtus. et in eo
chriſtianus.

Pſalmus XXXIII

Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo.

Benedicam. id eſt laudabo dominum
corde. ore. ⁊ corpore. et hoc nō tantum
ī ꝓſperis ſꝫ ī oī tpe ꝓſperitatis et aduer
ſitatis. qḋ nō tpe ꝑoris vultus. id ē vete
ris ſacrificij fiebat. quando carnales ꝓ
carnalibus ſeruiebant. Nota quod hūc
verſiculum cantat eccleſia in ſexta. qua
hora paſſus eſt chriſtus. et ſol feruet.
quia chriſti paſſio: ex feruore charitatis
prodiens. nob̄ ē cauſa. et materia laudā
di deum dilectione intentiſſima. et laus
eius in ore meo. vt alios inſtruam. et
hoc ſemper. Quia omnia que dicit. vl̄
cogitat. ſine culpa ſunt. et ita laus dei
ſemper in eo eſt. Sed quia hoc nequit
niſi humilis: humilitatem commendās
ſubdit. ⁊:

In domino laudabitur anima mea: audiant manſueti ⁊ letentur.

Anima mea lau. Hic. nō ī me. vel ī extio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ribus ſed in dño. Sua em̄ laus eſt pre-
dicatio dñi ſui. vt bonus famulus de bo
na fama dñi gloriatur. Qui in dño nō
vult laudari. nō eſt manſuetus. ſed ſup-
bus. vel de futuro poteſt accipi hoc. Q.
benedicam. vnde in futuro. In dño lau
da. aïa. mea. hoc aūt audiant nō docti.
nō ieiunantes. quia ſunt ſupbi. ſed man
ſue. qui tpantiam habeant omniū reruz
qui ſunt leui animo. Qui em̄ n̄ māſuet9
eſt iraſcitur: audiant dico. et nō triſten
tur de hac mutatōne: ſed letentur. quia
res iocunda eſt aïe. Et qꝫ ſpūalis gratia
non vult ſola facere. qđ multis proficit.
ideo vocat alios dicēs ⁊ o vos māſueti.

Magnificate dominū mecum et exaltemus nomen eius in id ipſum.

Magnificate dominū. ex fauo-
re charitatis hoc dicit. magnificate di-
co mecū. Nō em̄ arta res eſt. omnibus
ipſe ſufficit. et exal. omnes nomē eius. in
idipſum. i. in vnū vt ab oībus fiat vnū
vt aūt inuitatos traheret dicit que bona
ſibi inde euenerunt ſubdens:

Exquiſiui dominum et exaudiuit me: et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Exquiſiui dñm. intus mūda ꝯſcia. n̄ au
rū. nō aliud. ſed dñm: ipſuz. ⁊ exaudiuit
me. per quod patet. ꝙ qui non auditur
ipſum nō queſiuit. et ex omnibus tribu-
latōibus meis. hoc ideo dicit. quia poſt
mundū cor et mundā ꝯſciam reſtant tri
bulatōnes. ſed ex omnibus dicit iſte ſan
ctus. eripuit me. i. in futuro eripiet. cū
mortale hoc induerit īmortalitatez. ideo
dicit. ex omnibus vniuerſaliter. qꝫ non
poſſunt dici particulariter. i. ſingulatim
q̄nta impetrauit. i. de quātis eripi impe
trauit: qui nō aliud q̄ꝫ deū queſiuit.

Accedite ad eū ⁊ illūiamini: et facies veſtre non ꝯfundentur.

Accedite ad eū. Secunda pars. Premiſ
ſis laudibus iam particulatim de nouo
vultu ammonet ſanctos. quoſ ad cōmu
nionem veri ſacrificij hortatur. Q. dico
magnificate. etſi in primis iniocūdum
videtur. Accedite propius ad eū. horta
tur alios dicens: quod ipſe ꝓbauit. Vel
ita iunge. dico magnificate. et quo ordi-
ne: Ecce accedite ad eum. fide inherēdo
et duobus pedib9 gemine charitatis cur
rendo. et percipiendo illum. illumi. nō
ſitis ceci ſicut iudei. qui de crucifixo te-
nebrati ſunt: nos mādūcando crucifixū
et bibēdo illūiamur. et p9 lumē. fa. ve. i.
mentes. nō cōfun. in futuro iudicio. i.
nō fruſtrabunt̄ mercede. decepti em̄ eru
beſcunt. vos aūt impetrabitiſ. vl' hic etiā
in preſenti mentes veſtre non confundē
tur. in aduerſis. Quicquid em̄ hic fiat
iuſto: non erubeſcit. quia et ſi apud hoī
nes videat̄ inferior in inimico. tamen: ſē
per eſt ſuperior apud deum. Superbus
vero: in aduerſis erubeſcit. quia ad deū
non acceſſit. vel ſi acceſſerit fide: mentes
veſtre nō confun. ſicut eorum. qui cū au
diſſent chriſtum daturum carnem ſuam
ad manducandum dixerunt. durus eſt
hic ſermo. et confuſi. retro abierūt:

Iſte pauper clamauit et dominus exaudiuit eum: et ex omnibus tribulationibus eius ſaluauit eum.

Iſte pauper clamauit. Q. vere acceden-
tes non confundentur. quia Iſte pau. i.
ſpūalis paup. ſ. ego dauid. vel chriſtus
vel eccl'a. cla. et do exa. e. hic oñdit quō
exaudiaris. ſ. ſi fueris paup ſpū. diues n̄
audit̄. ſꝫ hoc mō pōt fieri exauditio. ſ. ſi
q̄s paup fuerit ſpūalis. hic eſt q̄ accedit
ad deū: et illūiat̄. nec erubeſcit. qꝫ qñ cla
mat. liberatur ab omibus anguſtijs ſcli.
dum iam tranſit ad deū. vnde: ſubdit. et
ex omnibus tribulationibus eius ſalua
uit eum. in obitu tranſeuntez ad ſe. Sed
quomodo hoc: Ecce:

Immittet angelus domini in circuitu timentium eum: et eripiet eum.

Jmmittet angelus. vl' ita ↄtinua. Dico
accedite. et ſicut iſte pauꝑ clamauit: ⁊ ex
auditus eſt: eodē modo angelus domi.
id eſt. chriſtus qui eſt angelus magni cō
ſilij: vel aliquis angelus de celo: qui eſt
eccleſie vallū. vel homo qui eſt miniſter
voluntatis dei: imittet. id eſt. īmiſſionē
faciet in circuitu pure timētiū eū: vt mu
niat hic eos: et ī futuro eripiet eos. Alij
interpretes qui ↄcordāt huic ſenſui trā-
ſtulerūt ſic. Circūdat angelus dn̄i ī giro
timētes eum. Aliqui vō mēdoſi codices
habent. Jmmittꝫ angelū dominus ⁊c.

Guſtate ⁊ uidete quoniam ſuauis eſt dominus: beatus uir qui ſperat in eo.

Guſtate et videte. Hic apte agit de ſacra
mēto: quod ferebat manibꝰ. Q. nō ſolū
accedite vt credatis. ſꝫ etiā guſtate carnē
et ſāguinē chriſti: et ſic videte. i. intelligi
te: quoniā ſua. eſt do. i. dulcis cibꝰ: qui ē
vita ſumenti: pellēs omnes moleſtias in
futuro. Deus eñ vita eſt et veritas. Et
quia deus ē vita: ideo caro quā ſibi vni
uit eſt viuificatrix. Si aūt hoc nō ītelli-
gis: regnat in te achis. i. ignorātia. ⁊ abi
it a te dauid. i. chriſtus veritas. Sequit̄
Beatꝰ vir ⁊c. Q. dico. guſtate et ſpate in
eo: quod guſtaſtis: quia beatꝰ erit vir q̄
ſperat ī eo quod guſtat. i. ſpate ꝑ hoc vi
tā eternā in futō. vel ita. beatꝰ q. ſuauis
eſt dominꝰ: et ſpate in eo. qꝛ beatꝰ eſt etiā
nūc vir qui ſpat ī eo. Miſer qui ſpat ī ſe
vel in alijs homībus: ſed qui ſpat in eo.
iam beatus eſt: qꝛ eum iā habet in ſpe: q̄
eſt omne bonū. et quia vult omnes ſoli-
citos eſſe. addit et o vos.

Timete dominum omnes ſā-cti eius: quoniam non eſt ino-pia timentibus eum.

Omnes ſancti eius timete dominum vt
qui ſtat: videat ne cadat. et addit om̄es
vt nullus licet bene meritus ab hoc de
ſiſtat: non ſecuritatem preſumat. Jdeo
timete dominum. quoniam non eſt ino
pia temporalium timentibus eum. Alij
aliquo indigent: ſed nō ſui: quibus ipſe
ait. Primum querite regnum dei. et hec
omnia adijcientur vobis. Paſcebat do
minus contemnentem ſe: et deſeret timē
tem ſe. Ne ergo deſeras deum: ne famē
patiaris. Multi enim ideo deſerunt de-
um: ne inopes ſint. ſed promittit nō ſu-
perflua: ſed neceſſaria.

Diuites eguerunt et eſurierūt: inquirentes autē dominū nō minuentur omni bono.

Diuites eguerunt. Quaſi timentibus
nihil deeſt. ſed diuites ſeculi. id eſt. ſuꝑ-
bi: eguerunt et eſurierunt. quia etiā pa
ne temporali egent. et inediam patiunt̄
interdum. Sed potius de ſpiritualibus
bonis accipiendum eſt. Q. ideo timete.
quoniā non eſt inopia ſpūalis: et vī bo
ni timentibꝰ eū. Sed diuites ſcl'i. i. ſuꝑ-
bi: eguerūt bonis interioribꝰ. Non enim
putare debes hoc dici ō terrenis: que nl'
lius precij ſunt. ſed de ſpiritualibꝰ. Re
ſpicite eñ multos diuites īquos mori
in diuitijs ſuis: nec factos fuiſſe pauꝑes
durū vixerēt: ſed inter magnas copias di
uitiarum. vſqꝫ ad vltimum vite perdu-
ci: et expirare in lectis eburneis circum-
fluente familia. et magnifice celebrari
pompam funeris. ac pompato funere:
ad tumultum deduci a ſuis. Ne ergo te
fallat hic ſcriptura. de ſpiritualibꝰ hic
accipe quod ait. Diuites eguerūt et eſu-
rierunt. quia fidem non habent: que eſt
ſubſtantia ſperandarū rerum. et eſuriūt.
quia corpore domini nō ſatiāt̄. Quid
enim habent qui deū non habent? Vel
diuites eguerūt. id ē carebunt in futuro
ſūmo bono. id eſt. deo: licet eſuriant. id
eſt deſiderent. vnde ſubdit. et tamen eſu-
rierunt. id eſt. deſiderauerunt dote na-
ture. Sequit̄. inquirē. aūt dominū. Q.
diuites eguerūt: ſed inqui. id eſt. toto ō
ſiderio querētes dominū. non aliud. nō
minuent̄ omni bono. id eſt. ſine iminu-
tiōe habebūt bonū qd̄ eſt omne bonū: qꝛ
ī deo ſunt omnia bona: quia omniū au
ctor eſt: et plena ſufficientia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dyapſalma

Uenite filii audite me: timorē domini docebo uos.

Dyapſalma: Uenite filij audite me. Tercia pars. Tractatis ſupra eccl'ie ſacramētis. ammonet iaꝫ eos. qui quaſi extra ſūt .i. incipientes. q̄ p̄ma fidei rudimēta accipiunt. a quibus abſtineāt. Q. dico timete. vt aūt ſciatis timere o filij .ſ. dicentes. Nos em̄ ꝑpheticus eſt diſcip̄los vocare filios. Uenite fide audite. me .i. diſcite a me. ⁊ ne nomē tioris horreatur: addit doce. v. filios quos nō docerē. niſi rem vtilem .ſ. timorē dn̄i. qui eſt initiū ſapie:

Quis eſt homo qui uult uitā: diliget dies uidere bonos.

Quis eſt hō. Q. diſcite timorē. et debetis. qꝛ in hoc eſt vita qd̓ ita ait. Quis eſt hō qui vult vitā eternā: et qui. dili. vi. di. bo. qui nūq̄ꝫ ſunt in hoc ſeculo. hoc oēs fantur ſe velle: bonā rem volunt. ſꝫ nō in regione eius querūt illam. velut ſi aliquē iuſtū quereres. ſꝫ non in patria vbi habitaret. diceret tibi bonū virū. et magnū queris. ſed noli querere hic vbi nō inuenies eū. ita queramus. et nos vitā. ſꝫ n̄ hic et q̄i aliquis diceret. q̄re hoc queris: reſpōdet. oſtendēs quō debent timere. Q. d. tu q̄cunq̄ꝫ es. qui vitā eternā cupis: hoc modo times. ſ.

Prohibe linguā tuā a malo: ⁊ labia tua ne loquantur dolum

Prohibe linguā tuā. de qua ſalomon ait in ꝓuerbijs. Mors ⁊ vita ī manibus ligue. a malo oi. ne mala loq̄ris apte. ⁊ ꝓhibe. la. t. ne. lo do. i. ne bōa doloſe loq̄nt. Nota ꝙ p̄us dicit cohiberi linguā q̄ꝫ labia. qꝛ cū loqui volumꝰ an̄ cōmouemus linguā. et mox labia lingue motuꝫ ſecuntur. Et:

Diuerte a malo et fac bonum: iquire pacem et perſequere eā

Diuerte a malo .i. nulli noceas facto. et quia hoc nō ſufficit ſubdit. et fac bo. parū eſt ei vt n̄ expolies veſtitū. veſti nudū ſi n̄ expoliaueris: dcliaſti a malo. ſꝫ n̄ facies bonū. niſi nudū veſtieris ⁊ ꝑegrinū in domo tua ſuſcepis. Duo ergo bona ſunt. diuerte a malo. et fac. bo. illud vitat culpaꝫ. hoc meret̄ palmā. Et nota ꝙ eſt quidam modus declinandi a malo. quo tm̄ pena vitat̄: ⁊ eſt quidā: quo etiā vita acquirit̄. Si em̄ quis nulla occaſione ꝓuocatus ad malū: a malo op̄e declinat: vitauit vtiq̄ꝫ penā. quā incurriſſet ſi illud admiſiſſet. Si vero ab inimico viſibili vł inuiſibili ꝓuocatus vel leſus: malū nō reddit. vel malo nō ꝯſentit. a malo declinauit. et palmā ꝓmeruit. Uel ita Diuerte a malo. i. deſtrue vicia vite. et fac. bo. i. edifica v̓tutes. et ſic. inq. pa. i. deſidera vt pax ſit ſp̄ūi tuo cum carne: ideo autem dicit inquire. quia hic nunq̄ꝫ eſt iuſto plena pax cum corpore ſuo. ſed ſemper pugna eſt cuꝫ vicijs. ideo precipit hic paceꝫ ſemper queri. et ſi hic plene haberi non poſſit. Unde ſubdit. et ꝑſequere eam. fugientem. i. perſeuera inq̄rendo. Aliter enim in futuro non capietur. Uel inquire pacem. i. deum ipſum qui eſt pax noſtra. et quia hic non habebis. perſequere e. in celū quo proceſſit:

Oculi domini ſuper iuſtos: et aures eius in preces eorum.

Oculi domini. Quarta pars. vbi agit de retributōnibus bonoꝝ et maloꝝ ne ī periculis iuſtus aliqua dubietate molleſcat. Quaſi dico. diuerte a malo inquire pacem. et ne ex infirmitate tua diffidas. quia Oculi domini .i. reſpectus miſericordie dei ſunt. ſuper iuſtos. etſi vt medicus ſecat et vrit. per quod videtur nō exaudire. ſed hoc facit: vt ſanet. et parcat in ſempiternū. et aures eius ſunt in preces coꝝ. vt quod petunt det. ſcilicet gratiam pro gratia. Et nota. ꝙ non ait ad preces: ſed in preces. in quo notatur celeritas audiendi. dum in ipſis auditor habitat. Sed forte dicit malus. ſecure facō mala. qꝛ n̄ ſuꝑ me ſūt ocl̄i dn̄i ad iu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſtos deꝰ attendit. me nō videt iō ſubdit

Vultꝰ autem domini ſuper fa cientes mala: ut perdat de ter ra memoriam eoꝛum.

Vultus autem domini. Q. iuſtos reſpi cit deus ſed nec malus putʒ ſe neſciri: qꝛ vultus domini. i. cognitō et aīaduerſio dei eſt ſup facien. mala non tamen reſpi cit eos miſericoꝛdit. ſ. vt exaudiat: ſʒ co gnoſcit vt puniat. vnde ſubdit: vt pdat de terra viuentium: memoriā eoꝛum. ſ. vt nec mentio. id eſt interceſſio fiat pro eis: inter bonos adeo placet eis iuſticia dei. Vnde in euangelio ait: abraham ad diuitē. Chaos firmatum eſt inter nos et vos vt boni nō poſſint condeſcēdere ad eos compaſſione aliqua: propter confu ſionem peccatoꝝ que admiſerūt. Et vere oculi domini ſuper iuſtos. quia.

Clamauerunt iuſti ⁊ dominꝰ exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eoꝛum libera uit eos.

Juſti antiqui. ſicut abrahaʒ et ceteri iu ſti: clamauerunt: pro liberatōne ſua ad dominum. et dominus id eſt. chriſtꝰ ex audiuit eos in ſua reſurrectōe: et ex om nibus tribula. eoꝝ libe. eos. quando ca ptiuam duxit captiuitatem vel corpo raliter liberauit: vt tres pueros in cami no flama ledere non potuit: in quoꝛum laudibus ignes friguerūt: ſic et alios li berauit.

Juxta eſt dominꝰ his qui tri bulato ſunt coꝛde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit.

Juxta eſt dominus his. Q. ſicut in vete ri teſtamēto exaudiuit dominus iuſtos ſic et in nouo teſtamento. Juxta ē domi nus his qui tribu. ſunt corde nō omni bus tribulatis coꝛpoꝛe: ſʒ tribulatis coꝛ de. ſ. qui terunt duriciā coꝛdis. et humi les ſpiritu nō verbis ſaluabit: quod ne ceſſe eſt: quia Multe ſūt tribulatōes ⁊c. Vel de modernis iuſtis poteſt accipi. et de ſpirituali liberatōne qua liberati ſūt non vt tribulationes non ſentirent: ſed vt foꝛtiter tolerando non ſuccumberēt: et hoc eſt. Clamauerunt iuſti et dominꝰ exaudiuit eos: ſic exaudiuit ꝙ liberauit eos. non coꝛporaliter: ſed dando eis pa tientiam. et hoc eſt quod ſubdit. et ex oi bus tribulationibus eoꝝ liberauit eos. ſaltem ſpiritualiter: et vere liberauit. nā pronꝰ ē ad hoc. et hoc eſt quod ait. Jux ta eſt dominus. vl' alluſio eſt ad hoc qd dixerat. Clamauerūt. Q. illi clamauerūt et dominns iuxta eſt his qui tbulato ſūt coꝛde. Altus quidē eſt dominus: ſed vi cinatur humili: et non ſe erigenti. vñ ſb dit. et hūiles ſpiritu ſaluabit. hoc ñ mu.

Multe tribulatōnes iuſtoꝝ: ⁊ d oibꝰ his liberauit eos dñs

Multe tribulatōnes. Q. humiles ſalua bit. non vtiqʒ ſic vt nihil patiātur. quia tribulatōnes iuſtoꝝ multe ſūt qꝛ a dia bolo et ab imūdis hoibꝰ et a ſeipſis. qui ergo nō patit nō eſt iuſtus. Quia mlte ſūt tbu. iu. Ecōtra paucioꝛes iniquoꝝ. ⁊ de o. his li. e. do. Jn futo dominus po tēs liberatoꝛ. Jnterim vero.

Cuſtodit dñs oia oſſa eoꝛum: unum ex his non conteretur.

Dñs cu. oia o. eo. i. firmamēta fidei. ſ. patiam et alias vtutes. et vnū ex his non cōte. i. nec etiā patia pibit qd ſignatū ē i agno paſchali. de quo dr iexo. os ñ fran getis ex eo. qd ipletū ē i dño ieſu chriſto cꝰ crura ñ ſūt fracta i cruce. ⁊ iplet i ſcis ſuis quoꝝ patia i tbulatōibꝰ exercet. ſed nō vincuntur.

Mors petōꝛuʒ peſſima: et qui oderunt iuſtum delinquent.

Mors pec. Q. iuſtos cuſtodit dñs et li berabit. ſʒ mors pcōꝝ nō ſolū ē mala. ſʒ et peſſima qꝛ rapit ad gehēnā. etſi ei i di uitijs et odoꝛibꝰ et lamētis hominū fini atur. tamen peſſima ē. qꝛ in peccatis ē: et ad infernū trahit. et dicit hoc ↄtra illud qd d bōis dixerat. libe e. et quia oēs ſunt peccatores. determinat quoꝛum pecca

catoꝝ mors eſt peſſima. dicens. ⁊ qui od
runt. et quaſi quis diceret. quoꝝ pecca-
toꝝ mors eſt peſſima? Reſpondit. ñ oim
qꝛ omnes ſunt peccatores. ſꝫ eoꝝ qui od
runt iuſtum. i. chriſtũ q̃ iuſtificat. per
quẽ qui nõ recõciliatur: ꝑit. illi eñ de-
linquet. i. deum derelinquent odiendo
bonũ. ⁊ eſt econtra: illud qd̓ ſupra dixit
de bonis. ſ. cuſtodit do. o. oſ. e. ſeq̃tur

**Redimet domin⁹ animas ſer
uorũ ſuorũ: et non delinquent
omnes qui ſperant in eo.**

Redimet. do. a. q. mors peccatoꝝ eſt peſ
ſima. ſꝫ Redimet. do. precio mortis. aĩas
nõ libertoꝝ. i. eoꝝ qui de ſeruis dei facti
ſunt liberi ſui. ſed ſeruoꝝ ſu. i. ſibi obedi
entium. et omnes qui ſp. in eo. q̃ꝫuis ſine
peccato nõ ſint. tñ nõ delin. i. nõ pecca-
bũt ad mortem. Iſte eſt eñ modus hũa
ne iuſticie. vt vita mortalis. q̃ntũlibet ꝓ
ficiens. qꝛ ſine peccato eſſe ñ poteſt. i hoc
nõ delinquẽt. i. ꝑ hoc mortale delictũ ca
ueat. dum. i. qꝛ ſꝑant in eo. in quo eſt re
miſſio peccatorum.

In finem pſalmus ipſi dauid.

In finẽ pſalm⁹ ipſi dd. Per
dauid qui interpretat̃ manu
fortis. vel deſiderabilis aſpe
ctu. itelligit̃ chriſtus. qui vi
cẽdo diabolũ ẽ manu fortis. vitã eternã
promittendo eſt deſiderabilis. quid eñ
fortius illa manu que hoſtem ſtrauit. ñ
armata. ſed in ligno crucis tranſfixa? qd
deſiderabilius eo. in quem angeli deſide
rant proſpicere? Quem et martyres nõ
videntes voluerunt mori. vt ad illũ vi-
dendũ. mererentur ꝑuenire? Ipſe ergo
v̓e deſiderabilis eſt. dũ vitam promittit
quod in hoc pſalmo agitur. Hic enim
chriſtus inuocat deum contra tribulato
res capitis et corporis. et per tribulatio
ne. omnibus vitã promittit. Et eſt ſenſus
Pſalmus iſte dirigens nos in finem at-
tribuitur. ipſi dauid. i. chriſto qui hic
loquitur. nunc in perſona ſua. nunc in
perſona corporis Et eſt iſte pſalmus. ij.
eoꝝ. qui late agunt de paſſione chriſti.
Intentõne: monet vt aduerſa feramus
Modus Tripertitus eſt pſalmus Pri-
mo: incipit ab oratõne pro vtraq̧ parte
pugne orans. i. pro ſe. et ꝓ aduerſariis.
cũ cõmemoratõne culpe eoꝝ. Secundo
premittens de ſpe boni. ⁊ gaudio narrat
q̃m maligne erga chriſtum fecerunt. ibi.
Anima aũt. Tercio: de fructu paſſionis
agit ꝓmittẽs ꝯfeſſionẽ totius eccl̃ie ibi:
Confitebor tibi. incipiẽs itaq̧ ab or̃one
in ꝑſona ſua ⁊ ſuoꝝ membroꝝ. ait. O:

**Iudica domine nocẽtes
me expugna impugnan
tes me: apprehẽde arma
et ſcutum: et exurge in adiuto-
rium mihi.**

Dñe iudica. i. dãna nocẽt. m. voto. ex-
pu. i. vince. ipug. me. actu. ecce deus ꝓ
nobis pugnat. et ſi deus ꝓ nobis. quis ꝯ
tra nos? apprehende. Hoc prius ex pſo
na mẽbroꝝ legit̃. q. expugna. Sed quõ
hoc ages? Apprehẽde ꝓ me. arma. ⁊ ſcu.
Magnũ ſpectaculũ ac iocundũ eſt. vid̓
re deũ armatũ ꝓ te. q̃ hẽt arma et ſcutũ.
armis hoſtes ꝑcutit. ſcuto. nos ꝓtegit.
Sed q̃d eſt ſcutũ di. et que ſunt arma ei⁹
Scutũ eſt ꝓtectio bone voluntatis dei.
qua nos defendit. Vñ alibi: vt ſcuto bo
ne volũ. t. coro nos. Arma dei nos ſum⁹
qꝛ vt nos ab eo armamur: ita ipſe armat̃
nobis. quibus percutit iĩmicos. et eſt:
Apprehende arma et ſcutũ. i. ita adiuua
et muni nos tua bona voluntate. vt et i
imicos ꝑcutiamus. et ab eoꝝ iaculis ꝓ-
tegamur. Vel arma dei dicit. aĩam chri
ſti. qua hoſtes debellauit. que nil agit ni
ſi deus pugnet de ea. ideo ait: Apprehẽ.
ar. et ſcu. i. aĩam chriſti. ſic rege. et defen
de. vt ꝑ eam aduerſarios debelles. ⁊ nos
ꝓtegas. et exurge in adiu. mihi. dicit̃
deus dormire dum nos dormimus et ex
urge dum nos vigilamus. et excitamur:
vñ alibi: Exurge q̃re obdormis dñe. vñ:
in euangelio legitur. q̓ dormiebat Jeſus
in naui. ⁊ tũc fluctuabat nauis. ſi vigila

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ret non fluctuaret. Nauis cor tuū ē. Ali
quando ergo dormit ieſus in naui.i.fi-
des in corde tuo tepeſcit. et tūc fluctuat
nauis. obſtuat naufragiū. et excita chri-
ſtū dormientē.i.fidem. Que ſi vigilaue
rit: fiet tranquillitas. Recedēt eīn oīnes
tentatōnes: aut certe nihil valebunt: qn
do chriſtus.id eſt.fides tua vigilauerit
in corde tuo. dic ergo exurge.i.innote-
ſce. appare. ſentire in adiutorium mihi.
et in alios. Sequitur.

Effunde frameam et cōclude aduerſus eos q̄ perſecūtur me dic anime mee ſal⁹ tua ego ſū.

Effunde frameam. id eſt. multiplica vin
dictam. et aduerſus eos qui pſequuntur
me. id eſt. viſibiles et inuiſibiles hoſtes
conclude. id eſt. fac concluſionē ne eua
gentur naſcendo. vel framea idem eſt q̄
arma. id eſt. anima iuſti. hec framea effū
ditur: dum abundātibus iuſtis: vita bo
na choruſcat. vnde et concludit. hoſtis
non habēs de nobis male loqui. et quia
ſuggerunt inuiſibiles hoſtes anime mee
non eſt ipſi ſalus in deo eius. tu contra
eos dic anime mee in re ipſa vt audiam
in re. Quid: ſal⁹ tua ego ſū: vtroqꝫ mō
ſcilicet in preſenti et in futuro: et in tem-
poralibus et eternis. vt preter te nullū
queram. vel in perſona ꝓpria dicit chri
ſtus. Apprehende arma. q.inimicos iu
dica. pro me autem fac quod oro. ſ. Ap-
prehende arma.i.fac me habere arma ſ.
doctrinam et miracula. et ſcutum. id eſt
conſtantiam. et exurge i adiutoriū mihi
.i.fac me vti acceptis.ſ.armis et ſcuto.
et effunde frameam. et conclude aduer-
ſus eos qui pſequūt me.i.me qui modo
ſū in obſcuro clarifica. ita euidenter vt
concludas. et conuincas inimicos ne ha
beant quid oblatrent. et dic anime: ita
vt omnes ſciāt. ſa. tua ego ſū.

Confundantur et reuereantur querentes animam meam.

Confundantur et reuereant. Hic predi
cit mala inimicorū. et eſt ꝓphetia non
optatō. q.ſalua animam meam ita: vt
querentes eam ꝑdere confundantur. et
hoc eſt quod ſubdit. Confūdant et reue
reant.id eſt.timeāt penas. querētes ani-
mā meam ꝑdere non imitari. Et

Auertantur retrorſum et confundantur: cogitantes mihi mala

Auertant adeo vt ſint retrorſū et confū
dantur mortifera confuſione. cogitātes
mihi mala. vel potius hoc de cōuerten-
dis dicit ꝓ quibus orat. q.animā meā
ſalua. et confundant etiā ſalubriter ad
penitentiā. et reuereant. id ē.timeāt pe-
nas: querētes animā meā. et auertant re
trorſū. id eſt. ſequant et nō precedāt. nō
dent conſiliū: ſed accipiāt. Petrus enī
precedendo: ſathanas ſequendo diſci-
pulus fuit et Confū. ſalubriter. cogitan
tes mihi mala: ſequentes iam deſidera-
bunt bona. pertinaces ante in malicia.

Fiant tanquam puluis ante faciem uenti: et angelus domi coartans eos.

Fiant tanquā puluis. Prophetia hic ē
qua predicit mala iniquorū non optatō
vt optet ſic euenire. vel propheta in ſpi
ritu dei eo mō ea dicit: quo deus facit il
la: id eſt fieri ſinit: certo iudicio iuſto: et
ſancto atqꝫ tranquillo: non perturbata
ira: nō animo inimiciciarū exercendarū
ſed iuſticia puniendorū viciorū quā ꝓ-
pheta ſeruari optat: eiqꝫ congaudet: nō
delectatus malo creature. Veruntamen
⁊ ſic ꝓphetia ē. ait ergo. fi.t.pl. āñ fa. vē
ti.i. tentatōnis. id eſt. facile cedāt omī
tentationi vel ſuggeſtioni. etiā minime.
q. non expectent faciem venti.i.preſen
tiam grauioris tentatōis: ſed antecedāt
minori. et angel⁹ dñi. ſ. malus ſit coartās
eos.i.affligens eos cū ipſa ſuggeſtione
et ſi qñ ꝑ ratōem reſiſtant.

Fiat uia illorū tenebre et lubricum: et angelus domini perſequens eos.

Fiat via illorū. id eſt. rō tenebre ⁊ lubri
cū.i.obſcura ⁊ lubricoſa.i.icōſtās ꝉ tene

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

bre i. ignorantia. et lubricũ. i. luxuria. fi
at via il. vt in his vicijs. tanq̄ quibuſdā
in baratrũ mortis deſcendant. horrenda
via eſt hec. Quis nō horreat lubricuꝫ et
tenebras? Quis nō caueat ibi figere pe-
des? Sunt iſta duo mala magna: ⁊ pene
hoim. ſequitur. et angelus do. ſit pſe. e.
qui nō ſinat eos ſtare. donec luceat ante
pedes. hoc dicit a ſimili illius. qui in te-
nebris ⁊ lubrico. leuiter impellit cũ n̄ vi
derit vt pedem moueat. Vel hoc forte fa
cit. vt expectet donec luceat. Sed hos n̄
ſinit angelus dñi ſtare. donec lux grat ie
oriatur eis. ſꝫ in varia mala precipitat.

Quoniā gratis abſconderunt mihi in interitum laquei ſui: ſuperuacue exprobrauerunt animam meam.

Qm̄ gratis abſcō. mihi. hic cōmemorat
culpā inimicoꝝ. et q̄ſi quis quereret. quo
merito ſũt tanta mala eis? Reſpond. au
di quo merito. Qm̄ gratis. qꝛ eis nō no-
cui. abſcō. iudei vt putabant. cũ coꝝ tñ
corda cognoſcerē. mi. chriſto. i interituꝫ
la. ſ. i. ꝯſilia et inſidias. quibus me occiō
rent. qḋ tñ fuit eis ad interitũ. et n̄ mihi.
Ille em̄ laqueus. nō morientis. ſꝫ peccan
tis erat interitus. vñ: alia editō hēt. Ab-
ſcō. mihi muſcipulam corruptōis ſue. et
ex p. i. accuſauerūt aiaꝫ. m. ⁊ hoc: ſuꝑua.
vl' inutiliter: falſa. ſ. dicentes. nil ꝓban-
tes. ⁊ ideo:

Ueniat illi laqueus queꝫ ignorat: et captio quā abſconderūt apprehendat eos et in laqueū cadant in ipſum.

Ueniat illi laqueus quem ignorat. Ip-
ſe ſuus laqueus teneat illos. ecce digna
retributio. nil enim iuſtius. q̄ꝫ illa eue-
nire eis que abſconderunt. inde em̄ deci
piuntur. vñ: decipere voluerūt. inn: no-
cetur eis. vnde nocere voluerunt. vñ:
ſubdit. et captio quā abſcō. appre. e. vt
criniculis peccatoꝝ ſuoꝝ conſtringant
que cōmiſerūt occulte tractātes quomo
do caperent chriſtũ. et ꝑimerent. et in la
queum cadant. non in alium ſed in ip-
ſum. quē mihi tetenderunt. tanq̄ ſi quiſ
q̄m veneni calicem prepararet: alicui. ⁊
oblitus biberet. ita factũ eſt iudeis. qui
laqueũ parauerunt ipſi chriſto. in quem
inciderūt. Nemo em̄ malus eſt. qui non
prius ſibi noceat. Sic em̄ putato mali-
ciam eſſe. quomodo ignem ſi incendere
vis aliquid. illud quod admoues igni
prius ardet. niſi ardeat non incendit
aliud. verbi gratia. Cum facula͞ appo
nis igni: prius ardet. vt aliud poſſit in-
cendere. Ita ergo malicia ꝓcedit ex te. et
quē vaſtat. anteq̄ꝫ te: quo profundit ra-
mũ ledit. vbi radicem habet non ledit?
Equidem dico: q malicia tua vt alteri
non noceat fieri poteſt. vt aũt tibi non
noceat: non poteſt. Vel ſm aliam litterā
In laqueo ca. in ipſo. neutralit. i. ex hoc
ipſo quod mihi parant laqueũ cadant i
terius. vel d pena exteriori poteſt accipi
qua puniti ſunt iudei pro peccato mor-
tis chriſti. hoc modo. veniat illis laque9
captiuitatis. quē ignorat captō q̄ꝫ abſcō
derūt mihi appreben. eos. i. ſimiliter ca
piantur a tyto ⁊ veſpaſiano. ex improui
ſo. ſicut me ceperūt. et mala mortis. ca-
dant in ipſum. ſcilicet quem mihi para-
uerunt. i. eodem modo interficiantur. ſi
cut me interficiunt. et ita euenit. Quidā
enim fuerunt capti. et quidam interfecti.
Vel in bono poteſt accipi laqueus et
captio. et dicit hoc optando eis bonum
de morte chriſti prouenire. Quaſi para-
uerunt mihi mortem. et ex ea: Ueniat illi
laqueus quem ignorat. i. laqueus veri-
tatis quā peccator ignorat aſtringat eoſ
cuius nexu diabolo abherentes. deo ad
hereant. et captio quā abſconderūt. i. ab
ſcondita captio. i. mors chriſti. appre. e.
ne ſuis ſceleribus relinquantur. et in la-
queum. ca. bonum. quo a malis cohibe-
antur ⁊. in hoc ipſo. i. ex ipſa morte:

Anima aũt mea exaltabit in domino: et delectabitur in ſalutari ſuo.

Alia aũt m. Scđa ps: vbi premiſſa ſpe bo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ni .et gaudio enarrat : q̄ꝫ maligne erga
benignū agūt. et loquit̄ hic pri⁹ chriſtus
Q. hec predicta illis fient. Aīa autē mea
exul ⁱ vt que audit ſalus tua ego ſuꝫ exul
tabit dico. in do. ⁱ nō querens alias extī
ſec⁹ diuitias: nō querēs circūfluere vo-
luptatibus: boniſqꝫ terrenis: ſed ipſū ſo
lū ſibi ꝓponēs: quo nil ſuaui⁹ eſt. nō dē-
fecit qui oīa fecit. Ipſū ergo pete: et in
illo hēbis omnia. et dele. Q. Aīa au. m.
exul. in dn̄o ⁱ vnde hoc ſequit̄ que etiā de
lectatō in ſalutari ſuo. id eſt. ſup ſaluati
one ſua: que facta eſt ei in reſurrectōne.
qua. ſ. reſurrexit.

Omnia oſſa mea dicent: domi ne quis ſimilis tibi.

Omnia oſſa mea: id eſt. diſcipuli mei ro
borati ſunt. et dicent grās agentes. do-
mine ꝛc. hoc dicūt illi qui ſūt oſſa mea.
id eſt firmi. etſi eñ caro cedat. tamē oſſa
ⁱ id ē iuſti laudāt. Carnes eñ. i. carnales
et infirmi nō habent verbū laudis et cō
feſſionis: quia infirma apud te penit⁹ ſi-
lent. ſed fortia te magnū laudāt ꝛ timēt
Vel ex pſona eccleſie poteſt dici. Aīa au.
mea exultabit in domino : non mutatur
et delectabit̄ ſuper ſalutari ſuo. id ē chri
ſto. de quo alibi dicit̄. Quoniā viderūt
oculi mei ſalutare tuū. et Omia oſſa m.
dicent. i. omnis fortitudo mētis mee di-
cet: quia hoc ali⁹ dicere nequit. ſ. quod
ſequitur. ſ. o domine quis ſimilis ē vel
tui: nullus ⁱ Nihil eñ in diis vel creatu
ris ſimile eſt illi: quia ipſe ſolus eripuit
hoīeꝫ de māu fortis. vnde ſbdit. Tu es

Eripiens inopem de māu for- tiorum eius: egenum et paupe rem a diripientibus eum.

Eripiens ⁱ incarnatōne verbi. inopē. id ē
genus humanū de ma. fortioꝝ eius. id ē
diaboli: ⁱ qui tenebat eū: ſed manu fortiſ
alligauit diabolū: qui erat fortior hoīe
quē ipſe vicit. egenum et pauperem a di
ripientibus eum. id eſt. a diabolo ꝛ mē-
bris eius ⁱ Idem accipitur per inopē ege
num et pauperem ⁱ ſ. genus humanū: qd̄
eſt quaſi vnus inops: et egenus et paup
Inops ⁱ quia mortale. Egenus: quia i ſu
ſudore uultus ſui querit panem. Pau-
per. quia de pura ſapientia deiectus: te-
nuem et vmbratilem habet rationem.

Surgentes teſtes iniqui que ignorabam interrogabāt me.

Surgentes teſtes ⁱ Dictis calamitatibus
hominis : ne ipſe chriſtus ab his alien⁹
videatur: paſſionem ſuam exponit. Q.
non modo alij calamitates paſſi ſunt: ſꝫ
etiam ego. quia Surgentes. Q. ſubito:
et immoderate: teſtes iniqui ⁱ Iniqui: q̄
contra equum teſtabantur : iterrogabāt
me ⁱ non cōuincebant ea que ſcilicꝫ igno
rabam actu ⁱ Peccata ſunt ea que chriſt⁹
ignorabat facere. ſicut vſu dicitur de ali
quo. Non nouit benefacere. quia nō be-
nefacit: ita et chriſtus qui eſt cognitor ii
quitatum: quas iudicat dicitur ignora-
re peccatum: non quaſi non videndo. et
non iudicando: ſed non committendo.
Alienum enim eſt ab opere: et a conſcié-
tia eius. et ideo dicit ignorabam. ⁱ Quo
modo ars dicitur neſcire vicium. quod
tamen per artem cognitum deuitatur.
Ideo ait. que ignorabam interrogabāt
me. Q. de iniquitatibus interrogabant:
cum vincere volebant: ſed non poterāt.
quia ego ſum ars ipſa: in qua quiſqꝫ nō
diſcit niſi facere bonum. et cum veniſſeꝫ
ſaluare eos: et curaſſem infirmos eorū.
pro his bonis.

Retribuebant mihi mala pro bonis: ſterilitatem aīe mee.

Retribuebant mihi mala pro bonis. ſcꝫ
ſterilitatem anime mee ⁱ Cum ego attuli
ſem fecunditatem: ipſi retribuebant ſte-
rilitatem. ego attuli vitam. ipſi mortem
retribuerunt. ego honores: ipſi ꝯtumeli
as. ego medicinā. ipſi vulnera. Hāc ſte-
rilitatem in ficu maledixit domin⁹. vbi
cū quereret fructū nō iuenit. folia erāt i
ea. ꝛ fruct⁹ nō erat. id ē. verba erāt i ſina
goga. et facta non erant. Vide enim in v̄
bis nūeroſitatē. et i factis ſterilitatē. Ait
ei apl's ⁱ Qui predicas n̄ furādū furaris

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ego autem cum mihi moleſti eſſent: induebar cilicio.

Ego aũt. Q. ita illi. Ego aũt cũ mihi moleſti eſſent. i. dũ ſeuirent in me. induebar cilicio. i. ſub carne mortali latebã. ſm diuinitatẽ. quia non exercui potentiam. ideo ignotus eis fui. Caro autem Chriſti dicit cilicium: propter ſimilitudinem carnis peccati. Cilicium eñ fit de pilis caprarũ: que in veteri lege offerebant pro peccatis. Et etiã.

Humiliabam in ieiunio animam meam: et oratio mea in ſinu meo conuertetur.

Humiliabam in ieiunio. i. affligebam animã meã in ieiunio. Quale fuit illud Chriſti ieiuniũ: Corporale. an ſpirituale: Manducare quidẽ volebat Chriſtus: qñ poma in arbore querebat. Bibere etiam volebat: qñ mulieri ſamaritane dixit. Da mihi bibere. ſed nõ de hac ſiti. non de hoc ieiunio: ſed de alio ieiunio agit hic in illo ſignificato. Eſuriuit eñ et ſitiuit Chriſt^9 ſalutẽ noſtrã. bona noſtra. Jeiunabat ergo: quia nulla bona opera in iudeis iuenit. et apoſtoli eñ fugerant: et in turba ſe abſconderant. Et Petrus qui ſe vſqз ad mortem pſeueraturũ promiſerat iam ter negauerat. vix inuenit vnum latronẽ. quẽ in cruce guſtauit. Jdeoqз in huius rei memoria in die paſſionis ar tiſſimũ ieiunium obſeruat ſancta eccleſia. Sequit. et oratio mea. Q. Humiliabam me in ieiunio. et etiã orabã. et oratio mea ꝯuer. in ſi. vel um. meo vel um. i. nõ aliũ orabam q̃з illũ qui mihi pſonaliter vnitus eſt dicit Chriſtus. ſm qd homo: ſm qd orat: ſed oratio in ſinũ ꝯuertit. i. ad verbum in quo erat pater. Sinus eñ eſt ſecretũ. in quo orare iubemur vbi orauit Suſanna. Secretum vero chriſti eſt: diuinitas ad quã adorat humanitas. Chriſtus eñ ſm quod verbũ eſt. non orat. ſed exaudit. et non ſibi ſubuenire querit. ſed omnibus ſubuenire querit. ſed omnibus ſubuenit cũ pře. et eſt ora. mea in ſinu meo ꝯuer. i. in meipſo. hõ interpellat diuinitatẽ. Uel oratio mea ꝯuert. in ſi. me. i. in eos qui ſunt in ſinu meo. i. nõ pderit. niſi his qui ſũt predeſtinati. qui ſunt familiares futuri. et ſani in ſinu ſancte eccleſie a quo exiuerãt leproſi facti. vt manus Moyſi que extra ſinũ apparebat lepſa. ſana in ſinu facta ẽ

Quaſi proximum et quaſi fratrem noſtrum ſic complacebã: quaſi lugens ⁊ contriſtatus ſic humiliabar.

Quaſi. px. Caſus p caſu ponit. accuſatiuus p ablatiuo. et ẽ. ⁊ ſi mihi moleſti eẽnt iudei ego tñ ſic ꝯplacebã mihi in eis q̃ſi. px. et q̃ſi fra. no. i. q̃ſi de pxĩo. et de frẽ nr̃o. ita mihi ꝯplacebã in eis. i. d coꝝ affinitate gaudebã qui me inſequebant. Ecce gr̃a p odio: bñficiuз p leſione. vel ꝯplacebã pr̃i meo bñdo eos ſ. audi ſic. Quaſi. px. et q̃ſi fra. no. et cũ hec oĩa facerẽ: tñ nolebãt ꝯuerti. ⁊ cũ nollent ꝯuerti ego ſic humiliabar. i. dolebã. quaſi pr̃ lugens filiũ et ꝯtri. d morte filij. Alij interpretes dicũt. quaſi lugẽs mr̃ icuruabar ſup eos: vel in pſona mẽbroꝝ poteſt dici et orõ. q. humiliabã aĩaз dicit chriſtus in pſona mẽbroꝝ. et etiaз orabã p iudeis. et ora. mea in ſi. m. ꝯue. i. etſi eis ñ pfuit. ego tñ nõ ſũ fruſtrat^9 mea mercede. Uñ dñs dicit in euãg. ap. Jn quãcunqз domũ intraueritis: dicite. pax huic domui. etſi illi qui in ea ſant ñ recepint: pax vr̃a i ſinu vr̃o vel ad vos reuertet. i. ſi nõ eis vob' pderit. ita eius orõ q̃ in mẽbris orauit a iudeis nõ accepta ad eũ rediit. Q. px. Jtẽ hic loquit i mẽbris in q̃bus ſũt quidã valde pxĩ deo qui criali macula nũq̃з ſũt polluti. Alij ſũt qui p peccatũ lõge ſũt. ill' ergo gaudiũ ẽ: iſtl luct^9 et triſticia. De ill' qui pxĩ ſũt pus agit ponẽs caſũ p caſu. et hoc ẽ ego ſic ꝯpla. deo. q. px. et. q. fra. no. i. q. px. et fri. hoc dicere ꝯueit ppinq̃nti ad deũ et gaudẽti q̃ plз deo. q. fri et. px. cui ñ appinq̃t loci ſз actõib^9. Deo eñ qui vbiqз eſt ⁊ in nullo ꝯtinet loco. non niſi p loca apropinquam^9. vel ab illo remouemur. ſed propinquare illi: eſt ſimi

lem ei fieri. longinq̄re ab illo: diſſimilez
fieri. vt cū vides duas res ꝑpe ſimiles
diceres. ꝓpinq̄ ē hec illi. ⁊ qn̄ diſſimiles
q̄uis vno loco. et vna manu teneāt̄. tn̄
dicis. longe ē hec ſpēs. vel res ab illa. Et
ſicut qui ſimilis eſt gaudet: ita qui diſſi
milis ē: gemit. Vn̄: iſte ſbdit. q̄ſi lu. ⁊ ꝯ
triſ. ſic hu. Hoc ꝯuenit longinquo. vt
ſic proximet. ſequitur:

Et aduerſum me letati ſunt et cōuenerunt: congregata ſunt ſuper me flagella ⁊ ignoraui.

Et aduerſū me letati ſūt. Loquit̄ hic chri
ſtus exponēs. q̄ꝫ impie egerūt iudei. cō
tra ipſū. q̄ſi ego triſtabar de ꝑditi ōe eo
rū. Et ipſi aduerſū me letati ſūt. Q. illi
ſūt leti. ego triſtis. Cū enim pie ꝯtriſtor
iudei impie letant̄. et ꝯue. in ꝯſiliū. ⁊ ꝯ
gre. ſūt ſup me flagel. i. tormēta ꝑabant
⁊ igno. ſm opinionē eoꝝ: Vel ignorauē
rūt. alia lr̄a. ſ. cui facerēt et cur: vel qḋ
in eos eſſent reditura.

Diſſipati ſunt nec compuncti ſunt: tentauerunt me ſubſāna uerunt me ſubſānatione frēdu erūt ſuper me dētibus ſuis.

Diſſipati ſūt. i. diſſoluti viſis miraculiſ
in paſſione. nec tn̄ preduricia cordiū. ꝯ
punc. ſūt. ꝑ penitentiā. Vel diſſipati. i.
diſpſi ſūt ꝑ totū orbē a romanis. nec tn̄
ꝯpunc. ſūt. i. nō peniterūt: Vel Diſſipa
ſūt. i. diuiſi. Alij eni dicūt qḋ bonus eſt.
alij nō. ſꝫ ſeducit turbas. nec ꝯpu nc. ſūt
et tentauerunt me dicētes. Dic nobis ſi
tu es chriſtus filiꝰ dei viui: ⁊ ſbſan. m.
dicētes. Alios ſaluos fecit. ſeipſū n̄ pōt
ſaluū facere: ſbſamnauerūt dico: ſbſam
natione. Hoc genus locutionis. ſ. vbi
ē geminatio: ponit̄ cū res copioſe facta
dicit̄. vt bn̄dicens bn̄dicam te. gaudens
gaudebo. et fren. ſup me den. ſ. vt fere.
Mos ſeuicie ē: qḋ qn̄ rō deficit: dētibus
frendit. et qḋ vult tacēs oñdit. Hec āt
que capiti in cruce. hic referūt̄ facta cor
ꝑi: vbiqꜫ fiūt. Hec āt i orōne finit ſbdēs

Domine quando reſpicies reſtitue animam meaz a malignitate eorum: a leonibus unicā meam.

Dn̄e qn̄ reſpicies. Q. hec mihi faciūt ma
li dicit chriſtꝰ. ſꝫ o Dn̄e qn̄ reſpicies. vt
me reſuſcites. Q. ne diu differas. ſꝫ reſti
tue aiaꝫ meā corꝑi die t̄cio. aiaꝫ dico e
rutā a malig. e. et a leo. i. a poteſtatibꝰ
ſeuiētibus erue vnicā meā. i. eccleſiā.
vel carnē meam que ſine peccato fuit.
Vel ex ꝑſona nr̄a dicit. quibus tarduꝫ ē
Dn̄e qn̄ reſpicies. i. qn̄ videbimꝰ vindic
tam de eis qui nobis inſultāt: Q. n̄ illā
viduam iudex tedio victus exaudiet: tn̄
iudex noſter nō tedio. ſꝫ amore differt ſa
lutem noſtram. ratione non inopia. vt
ſcilicet magis deſideremus ipſum. et
numerus omnium noſtrum vſque in fi
nem impleatur. et tamen nos ex deſide
rio dicimꝰ. Domine quando reſpicies re
ſtitue animam meam a malignitate eoꝝ
a leonibus vnicam meam. id eſt eccleſiā

Confitebor tibi in eccleſia magna: in populo graui laudabo te.

Confitebor tibi. Tercia pars. Jam de
fructu paſſionis agit et promittit con
feſſionem totius eccleſie inde precatur.
cum commemoratione culpe ſue confu
ſionem perſecutoꝝ et exaltationem fide
lium. Quaſi dico reſtitue. etſi hoc fece
ris: Confitebor tibi i eccleſia. Hec eſt v
nica. et addit magna. quia eſt de omni
bus gentibus. et in populo graui. quē
ſcilicet non aufert ventus tentationis.
laudabo te in omni multitudine ſcilicet
granorum et palearum confeſſio eſt. ſed
laus in grauibꝰ i. granis ē: n̄ in palea.
Palea volat. grana vel frumentum ma
nent. quia graue eſt. Bona eſt hec graui
tas. longe diſtans ab illa: de qua alibi.
Vſquequo graui corde: Hec confirmat
illa deprimit et in profundum ſubmer
git. Et vt ego confitear.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Non ſupergaudeāt mihi qui
aduerſantur mihi inique: qui
oderunt me gratis et annuūt
oculis. Qui aduer. mihi inique nō ſu
pgau. mihi. Inſultant eñ de palea mea
qui etiā ode. me. quod nō omnes aduer
ſi faciūt. ⁊ gratis: qꝛ eis nō nocui. Repe
tit hic Chriſtus de paſſione ſua: vt de pe
na eoꝝ addat. dico aduerſant̄ et odiunt
et tñ annuūt oculis. ſicut hypocrite et
ſimulati, pnunciantes vultu quod in coꝛ
de nō habent: vel annuūt oculis. qñ vi
ciſſim ſe tacitis nutibus āmonent. ad de
cipiendū et tentandū. et vere annuunt
mihi vt hypocrite.

Quoniā mihi quidem pacifi-
ce loquebantur: ⁊ in iracundia
terre loqn̄tes dolos cogitabāt
Cū mihi quidē pa. lo. dicentes. Sci-
mus qꝛ verax es magiſter. et in veritate
viam dei doces. licet dare tributū ceſari
an nō? Hi ſunt annuentes: qꝛ talia lo-
quebant̄: et ipſi loquentes taliter. i. duꝫ
loquerent̄ pacifice cog. do. et hoc in ira-
cun. i. exicialit̄. cogitat eñ quid dolū:
qui nō vult occidere: que iracūdia erat
terre. i. pꝛo terra. ſcꝫ ne pderent locuꝫ et
gentē et ipſi qui prius erant annuentes. et
dolos cogitantes. poſt: apit.

Et dilatauerunt ſup me os ſu-
um: dixerunt euge euge vide
runt oculi noſtri. Dilatauerūt ſup
me os ſuū. libera et apta voce moꝛtē in
clamantes: crucifige: crucifige eū. et in i-
pſa moꝛte dixerunt euge euge. Bene eſt
nobis. viderūt oculi no. de te quod vo-
luimus quod deſiderabamus. Vel dix-
erunt inſultando euge euge. vox irriſo-
ria eſt: et inſultatoꝛia. iā viderunt oculi
no. facta tua. ⁊ mirabilia tua. hic eſt chꝛi
ſtus. etſi ipſe eſt chꝛiſtus rex Iſrael: deſcē
dat de cruce et credimus ei.

Vidiſti domine ne ſileas: do
mine ne diſcedas a me. Vidiſti o

Quaſi illi ita. ſed o tu dñe vidiſti obedi
entiā meā et iniquitatē illoꝝ. Hoc dici
tur qñ in memoꝛiam reuocare volumus
aliquid acſi diceret. Vidiſti q̄ꝫ crudeles
ſunt illi. et q̄ꝫ patiens ego. et ideo: ne ſile
as. i. ne differas dare ſententiā. ſed iudi-
ca dñe ne diſ. a me in paſſione. Sed O.

Exurge domine ⁊ intende iudi
cio meo: deus meus et domi
nus meus in cauſam meam.
Dñe qui videris iacere. Exurge. ad red
dendū mihi et aduerſarijs. et intende iu
di. vel. um. meo vel. um. reddendo mi-
hi nomen: quod eſt ſup omne no. vt ego
intenſus ſum in merito ⁊ intende in cau
ſam meā paſſionis ſcꝫ et moꝛtis ſcꝫ ꝙ p
redemptione humani generis patioꝛ et
moꝛioꝛ. Tu dico intend qui es deus me
us et do. meus. Vel ex pſona membroꝝ
dicit. Dñe ne diſce. a me. Donec veniat
iudiciū: ſicut pmiſiſti. Ecce ego vobiſcū
ſum vſqꝫ ad ꝯſūmationē ſeculi. ſed exur
ge do. in auxiliū meū et ad remuneran-
dū et inten. iudi. meo. ſcꝫ ꝙ tribulatus
ſum ꝙ laboꝛibus et doloꝛibus cruciatꝰ
ſum. ſed qꝛ et iſta multi mali patiuntur
addit: intende in cām meā p qua patioꝛ
Pena eñ ſimilis eſt ſceleratis et bonis:
ſed non cauſa. Martyrem itaqꝫ nō facit
pena: ſed cauſa. Et O.

Judica me ſcd̄m iuſticiam tuā
domine deus meus: ⁊ non ſup
gaudeant mihi. Dñe iudi. me queꝫ
illi iudicāt iniuſte. Judica dico. nō ſm̄
penā. ſed ſm̄ iuſti. tuā quā mihi dediſti
vel meā que in me eſt: hec eſt cā mea. Ju
dica dico o dñe tu qui es deus meus. ⁊
ſm̄ hoc me iudica ſcꝫ ſm̄ qd̄ tu es deus
meus. Dico vt me iudices ſm̄ iuſticiam
tuā. et ſm̄ eandem iuſticiā iudica illos
qui me pſecunt̄ vt nō ſupgaude. i. ma
gis defleant quā gaudeāt iplere mala ſua

Non dicant in coꝛdibus ſuis
euge euge anime noſtre: nec di
cant deuoꝛabimus eum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nō dicāt in cordib⁹ suis. et si in ore eu ge euge aie nostre. i. bñ ē nobis. qz fecim⁹ qd̄ volui m⁹. Sensus talis ē. ōn̄de eis. ⁊ qz nihil fecerūt. ⁊ vt nō gaudeāt. ne di cant deuorauimus eum. vt non resur geret. sed potius.

Erubescāt ⁊ reuereātur simul qui gratulantur malis meis.

Erubescāt. in clarificatiōe resurrectionis mee. et reuerāt. i. timeant penas oēs sil': qui gratulāt' malis meis. non solū faci entes. ⁊ Vel ō mēbris et in mēbris hoc di cit. Nō dicāt. et agit de ꝑsecutorib⁹ eccle sie. vt sūt iudei. et gētes. Q. nō gaudeāt. et vt hoc sit. Nō dicāt deuorabim⁹ eum vel absorbuim⁹ eū. iustū. ⁊ Deuorāt' illi qui sūt incorpati mal'. Sicut eni illi re uiuiscūt. quos mactat ⁊ māducat petr⁹ ita illi absorbēt'. qui in corp⁹ maloꝝ trās formāt'. Sequit'. Erubescāt. Q. illi nō di cant hoc: sz poti⁹: Erubescāt de peccatis ⁊. vt nos absorbeam⁹ eos. vt isrł absor sit vitulū ꝯminutū. quē aaron i ignē cō flauit. Moyses vō de mōte descendēs: i ignē misit. et ꝯfundit formā. deide ꝯmi nuit et misit in aquā. et dedit populo bi bere. ⁊ Quo significat' corp⁹ ipioꝝ cui⁹ malicie characterē sācti predicatores cō fundūt i igne celesti. et ꝑ aquā baptismi mundatū: in societatē ecclesie trahūt vł trahiciūt. qd̄ vt fiat hic precat' dicēs. E rubescāt. ⁊ Qui erubescit actus suos. ꝓ pria estimatiōe damnat. ⁊ Sz qz pōt eru bescere. qui nō habz reuerentiā iō addit et reue. simul. ⁊ Ut ꝯuersionē notet. qz re uerentia ē timor dñi cū amore. et quos erubescere velit: sb̄dit. qui gratulāt' mal' meis. Deide qd̄ dixerat euidentius deter minat: dicens.

Induantur confusionē ⁊ reue rētia: qui maligna loquuntur super me.

Induant'. plene ꝯfusiōe ł pudore. Q. ci licio pnie. et veste lugubri. et reue. ⁊ Pu dor ē ꝯtra audaciā. quā habuerūt furē tes. reuerētia ꝯtra impudētiā falsitatis: hec debēt habere. vt his illa curēt. Vel in malo potest accipi. Induantur. Qua si erubescant hic ad salutem. et reuerean tur. quod si noluerint. Induantur tan dem in inferno. confusione mala. et reue rentia illi. s. qui malig. vel magna. i. su perba. locuntur super me.

Exultent ⁊ letentur qui uolunt iusticiam meam: ⁊ dicant sem per magnificetur domin⁹ qui uolunt pacem serui eius.

Exultent. et letentur. ⁊ In spe magna fi delium finit. sicut alij psalmi de passiōe Quasi illi erubescant et confundantur. Exultent autem et letentur qui volunt. non suam iusticiam statuere. sed iusticiā meam imitari. et qui ex ea volunt pacē serui eius scilicet christi. id est pacem me am. quam veni mittere in terraz. ad deū et ad proximum. et exultantes dicant se per magnificetur dominus. ⁊ id est ita vs que in finez seculi magnificetur. sicut iā est magnificatus in conuersione quorū dam. Multum distat inter hos letantes ⁊ predictos. Illi enim mali dicunt euge euge anime sue. que leticia cito fugit. isti vero non sue anime. vt illi hoc dicunt. sed vota ad deum conuertunt. ⁊ in eius laudibus non in se suam leticiam ponūt que est perpetua.

Et ligua mea meditabitur iu sticiam tuam: tota die laudem tuam.

Et lingua mea. Quasi confitebor. lauda bo. Et lingua mea meditabitur iusti ciam tuaz. Meditatio cordis est non lin gue. Sed ita christi vox consonat cordi vt quod est cordis detur ori. cum ait. Lingua mea meditabitur iusticiam tu am. ⁊ Lingua eius meditata est iusticiaz dei. quando nouum testamentum po pulis predicauit. et tota die laudem tuam. ⁊ quia in omnibus verbis ⁊ fac

ctis deũ laudauit. Tota die eĩn laudat:
q₂ omnia bene agit. non deſinit laudare
qui nõ deſinit bñ agere. qui non deſinit
iuſtus eẽ. Oĩa ergo bñ age. et deũ lau
daſti tota die. ⁱvel ligua interioꝛ ſcʒ lin
gua mentis nõ coꝛpis. mea. i. meoꝝ fide
liũ dicit chꝛiſtus. medi. iu. tuã. Vñ alibi
Lex tua medi. me. ẽ. vel ligua chꝛiſti acci
piũt pꝛedicatoꝛes. ꝑ quos alios docʒ. q
hoc fiat qđ dixi. Et ligua mea me. iu. tu.
. i. pꝛedicatoꝛes mei: ex ſtudio annuncia
bũt te iuſtũ. qui ꝓmiſſa impleſti. et tota
die lau. tuã. i. oĩa vniuerſalit̃ nũciabũt:
i quibꝰ laudãdus es.

Pſalmus. XXXV.

In finem ſeruo domini pſalmus Dauid.

In finẽ ſeruo do. pſal. Dauid. Pſalmus
iſte agit de erroꝛe quoꝛũdã dicentiũ oĩa
mala eẽ ex vicio nature et creationis no
ſtre. Bona vero eẽ ex libero arbitrio qđ
deſtruit hic pꝛopheta dicens. mala om-
nia eſſe ex nobis. bona vero ex deo ꝑ gra
tiã. Vñ et in titulo recte ſeruus dñi dici
tur fidelis qui in hoc pſalmo loquit̃. q₂
bona deo: mala ſibi attribuit. et ẽ. Pſal
mus iſte tendẽs in finẽ attribuit̃ Dauid
. i. fideli alicui qui loquit̃ in hoc pſalmo
ſeruo do. ſ. de deo recte ſentienti: q₂ oĩa
bona deo: mala ſibi tribuit. Vel ꝑ Da-
uid hic intelligit̃ Chꝛiſtus qui dicit̃ ſer-
uus dñi. i. vſqʒ q̄qʒ patri obediens. ⁺cui
etiã verba pſalmi huius ꝯueniũt. et eſt.
Pſalmus iſte tendens in finẽ: attribuit̃
Dauid. i. Chꝛiſto ſer. do. i. deo patri vſ-
qʒ q̄qʒ obediẽti. ¶ Inten. monʒ vt mala
nobis: bona deo attribuamus. Modus
biptitus ẽ pſal.⁺ Pꝛimo aſſerit mala eẽ
ex hoĩe. Secũdo dicit bona eẽ ex deo ꝑ
miſericoꝛdiã ibi. Dñe in celo ꝛc.⁺ Et no
tandũ: q₂ duo ſũt genera peccantiũ: q₂
vel ex infirmitate carnis nõ pñt ſeq̃ iuſſa
legis. Unde in libꝛo ſapiẽ dicit̃. Coꝛpus
quod coꝛrumpit̃ aggrauat animã. et ter
rena inhabitatio depꝛimit ſenſũ plura co
gitantẽ. vel blaſphemi ſũt ſcʒ qui ex vo-
luntate et libere peccant. Q. hoc deus ñ
curet. Inde de his talibus eſt quod ait
pſalmus.

Dixit iniuſtus ut delin-
quat in ſemetipſo: non
ẽ timoꝛ dei añ oculos eiꝰ
Dixit iniuſtus ꝛc. ⁱEt eſt hic deſcriptio
iniqui viri. Quaſi. d. Iniuſt. i. genus in-
iquoꝛum dixit. i. deliberauit in ſemet-
ipſo ſcʒ apud ſe et nõ in publico. Q. ꝓ-
poſuit in ſe vbi hõ non videt. Quid? vt
delin. i. vt libere peccet. Dico in ſemetip
ſo ⁱvbi ſi deus videt nõ curat. q₂ nõ eſt ti
moꝛ dei añ ocu. e. homines timẽt ne pu-
blice ꝯfiteant̃ iniquitatẽ. deũ nõ. Q. de
us nõ requirat ⁺vel curet. Vel ita iunge.
Iniuſtus dixit. et c. vt delin. vñ hoc ei?
q₂ nõ eſt timoꝛ dñi ante ocu. eius. Nõ eſt
timoꝛ dei.

Qm̃ doloſe egit in conſpectu
eius: ut inueniatur iniquitas
eius ad odium. Qm̃ in ꝯſpectu ei.
ſcʒ dei. ⁱcuius timoꝛ nõ eſt añ ocu. eius.
doloſe egit. i. in coꝛde ſuo egit doloſe.
q₂ non neſcit immo ſcit deũ eſſe ibi. i. in
coꝛde videre. et tñ malũ vult. In hoc do
loſe egit. ⁱ vt inueniret iniquitatẽ ſuã et
odiſſet. alia lr̃a ⁱ. i. de hoc doloſe egit ꝙ
iniquitatẽ ſuaʒ cũ dolo querens noluit
vere inuenire: ꝛ odiſſe. ⁱMulti eĩn inqui
rũt iniquitates ſuas. ſed cũ dolo. nolen
tes eas vere inuenire et odiſſe. qui cum
eas agnoſcunt. non dimittũt. ſed defen-
dunt. q̄s ſi ſyncere quererent: inuenirent ꝛ
odirẽt. Latʒ ergo illos vere iueire ſʒ volẽ
tes ꝯtra ſe faciunt. nolentes vere intelli-
gere. cũ tñ querant. nec excuſant̃ de ig-
noꝛantia. Aliter ab illo loco. ⁺ Qm̃ do
loſe ꝛc. q. d. Nõ eſt timoꝛ. qm̃ doloſe e-
git in ꝯſpectu eius. ſcʒ dei. i. noluit ſtude
re legi dei. vt inueni. iniqui. eius ad odi
um. i. vt per eam legem inueniret iniqui
tatem ſuam. et odiret. q. ꝑ ignoꝛãtiã ex-
cuſari poſſit. Aliter totũ. Q. d. Dicunt
mali ſe delinquere. vel fato vel ꝯſtellati-
one. vel neceſſitate pꝛouidentie. ſed po-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tius. Dixit. i. ꝺliberauit. in ſemetipſo. ſ.
ex ꝓꝓa volũtate. nihil eũ impulit. vt de
lin. i. vt derelinquat id: ad qꝺ creatꝰ eſt
et ꝑ hoc: ē iniuſtꝰ. et ſic patꝫ. qꝺ nõ eſt ti
mor dei actu. añ oc. e. .ꝰ i. añ eũ. qui tioꝛ
tñ oibus ĩminet. qꝛ oẽs fatẽt ſe deũ time
re. ſꝫ in actu nõ oſtendũt. nõ ē ti. dei añ
ocu. e. Qm̃. dolo egit. i. carni obedit. ñ
deo. cũ rõ aliud inſinuet. qꝺ ē in ꝯſpec:
e. ſ. dei. Q. nõ videt deꝰ. etſi nõ aliꝰ. Vel
in ꝯſpe. e. ſ. iniuſti. Q. quod videt iniu-
ſtus ipſe a deo ſcit vt inueñiat ab ipſo eo
dem: iniqui. e. ad od. i. ꝙ iniquitas ſua
habẽda ē odio. apud deũ: et oẽs bonos
non tamen odiunt eam.

Verba oris eius iniquitas ⁊ do lus: noluit intelligere ut bene ageret.

Verba oris eiꝰ. ꝰ Hic oſtẽdit ꝑ ptes ini-
quitatẽ. ſ. in ṽbis. in cogitatiõibꝰ. i opi-
bus malis. et hoc ē. Verba oris eiꝰ. ſunt
iniquitas et dolus. i. iniq̃. et doloſa. ſcꝫ
a pte mala. vel ſi bona: cũ dolo. Cogita
tio quoqꝫ eius cũ poſſet eſſe bona de bo-
nis. ē de iniquis. et hoc ē. noluit intelli-
gere. nõ nego poſſe. ſꝫ dico nolle. quid:
vt bñ ageret. nõ dico eũ nolle intelligere
ꝰ qꝺ nõ potuit. ſꝫ qꝺ potuit. ⁊ ita ꝑnicio
ſius agit ꝯtra ſeipſũ. ꝰ qui qꝺ põt intelli
gere nõ vult. Sũt eñi quedã que etſi vo
lũt: nõ intelligere hoĩes pñt. Ut in ꝑnci
pio erat ṽbũ. ſꝫ ſi ñ potuit intelligere. in
ꝑncipio erat ṽbuꝫ. potuit tñ intelligere
vt bñ ageret. ſꝫ noluit. et ita veniã ñ ha-
bet. ꝰ Imprudẽtie eñi ⁊ ignorantie aliq̃ñ
venia datꝰ. voluntati male ſꝑ pena. No
luit intelligere: potius.

Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni uie non bone maliciam autem non o-diuit.

Iniquitatẽ meditatꝰ ē in cubili ſuo. i. in
corde. in quo ſibi ꝯplacet. ꝰ i quo mũdo
. i. ſi mũduꝫ eſſet: quieſceret. vbi precipit
dñs orare. clauſo hoſtio mẽtis. importu
nis cogitationibꝰ. vt. ſ. nihil extrinſecuꝫ
a deo petamꝰ. qꝺ ſi petimꝰ. ꝰ Hoſtiũ cor
dis patet. turba malaꝝ cogitationũ vi-
det atqꝫ ſbintrat. Unꝺ ſalomon. Muſce
moriẽtes ꝑdũt ſuauitatẽ vngẽti. i. ipor
tune cogitationes ſibi ſuccedẽtes. exter-
minatꝰ dulcedinẽ pure orõnis. ꝰ Hanc
turbã amouit dñs. qñ filiã archiſynago
gi: i domo ſuſcitauit. Et moyſes legẽ ac-
cepturus. ⁊ cũ dño locuturꝰ. relictis tur
bis inferioribꝰ: mõtis ṽticẽ aſcẽdit. Hyſ
boſeth quoqꝫ filiꝰ ſaulis. ab hoſtibuſ an
cilla hoſtiaria nõ bñ cuſtodiẽte hoſtiuꝫ
occiſus ē. Hoc ē ergo hic in cubili ſuo. ꝰ
qꝺ ſupra dixit in ſemetipſo. i. in corde.
vbi veluti in cubili quieſcunt mundo
corde. ꝰ Si ergo extra ē tumultus. vel. i.
ſaltem in cubili ſit requies. que erit ſi ſit
ibi bona coniunx ſcilicet dei ſapientia. ⁊
pura conſciẽtia. Quod ſi ibi mala vxor
ſit: nec ibi eſt quies. et ita nuſq̃ꝫ. Sũt nã-
que tria. que non ſinunt hominem i do-
mo quieſcere ſcilicet fumus. ſtillicidium
et mala vxor. ꝰ Fumus ſunt peccata. que
ex carnis concupiſcentia nata: mentem
obtenebrant. Stillicidium peccata que
aliunde profluunt. Mala coniunx. ſapi
entia carnis. que inimica eſt deo. vꝉ ma
la conſcientia que rationi repugnat. Si
quem ergo ſua vel aliena inquietauerit
vicia. confugiat ad cubile. ibique ſi bo
nam reperit coniugem. quieſcet. ſi ma-
lam: amplius turbabitur. aſtitit. Qua-
ſi mala ſunt verba et cogitationes. ⁊ eti-
am opera ſunt mala. et hoc eſt. aſtitit.
Quaſi cum ſtudio et mora. ꝰ ſcilicet per
ſeueranter omni vie non bone. ꝰ id eſt ꝑ
nus fuit iniqua operari. maliciam au-
tem non odiuit. ſed dilexit. Ecce ſumma
malicia. ꝰ qui enim non poteſt penitus
carere malicia. debet. vel id eſt ſaltem o
diſſe: quod quidem deus odit. vt men-
te ſeruiat legi dei. ꝰ quod iſte non fecit.
qui inuenit quidem. et ſciuit eſſe mala.
ſed tamẽ non odiuit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dñe in celo miſericordia tua: et ueritas tua uſqꝫ ad nubes.

Dñe in celo. Hic eſt ſecūda ps vbi dicit
bona eſſe a deo ꝑ miſericordiā. Q. mala
ſunt ex homīe ſed bona ſūt ex dei miſeri-
cordia. et hoc eſt. Sed o dñe in celo. i. in
his qui ſunt celū. i. archana ſcientes eſt
miſericordia tua. et ꝙ ipſi ſunt nubes. ē
a te. et hoc eſt veritas tua venit vſqꝫ ad
nubes. Nubes ſunt doctores. et.

Juſticia tua ſicut montes dei: iudicia tua abyſſus multa.

Juſ. t. ē ſic mō. dei .i. iuſti tui ꝗ ſūt mō.
dei ſpūales ꝯpanť mōtib9 realib9 qꝛ luce
veri ſol añ alios illuſtrāť. Et ſic hos eli
gis qui ſunt nubes et montes: ita alios
reprobas. ⁊ ita iudicia tua ſcꝫ ꝙ hoꝝ mi
ſereris. et hos excecas. ſunt abyſ. mul. i.
nulli penitus ſunt ſcrutabilia ⁊ licꝫ hos
eligas: illos reprobes. tñ vtroſqꝫ ſaluas
et hoc eſt.

Homines ⁊ iumenta ſaluabis domine: quemadmodū multi plicaſti miſericordiā tuā deus.

Homi. et iumen. i. electos et reprobos
ſaluabis do. hos corpaliter tm̄ ſcꝫ repro
bos. illos etiā ſpūaliter. i. electos in quo
magna apparet miſericordia. vñ āmirā
do dicit: ſubdens. quēadmo. ⁊c. Aliter
iunge lrām. ibi. Homines. Judicia tua
ſunt incomprehenſibilia. qꝛ homines ſcꝫ
rationales et iuꝫ. videlicꝫ irrōnales ſal.
do. non mutať ſenſus. ſaluabis: quēad.
multi. mi. tuā de. ſm hanc lectionē ſic ꝓ
cede in ſequentē verſuꝫ. Q. homi. et iu.
ſal. ſed preter iumen. i. preter ſalutē tpa-
lem que iumentis. i. reprobis dať. Filij
ho. ⁊c. Aliter totū ab illo loco. Dñe
in celo. Q. Mala ſūt ex hoīe ſed bona ⁊
ſpūalia et tpalia ſunt a deo. De ſpūali-
bus docet ꝑmo: poſt de tpalibus. et hoc
eſt. Mala ſūt ab homīe: ſed o dñe miſeri
cordia tua ſcꝫ quā ſanctis das. eſt in ce-
lo. i. celeſtis ē nō terrena: vt iſta tempo
ralis que communis eſt bonis et malis.
Sed quomodo homo agnoſceret cele-
ſtem miſericordiam. niſi ei deus nuncia
ret: Nunciat vero miſſa veritate vſqꝫ ad
nubes. et hoc eſt. et veritas tua venit vſ
qꝫ ad nubes. i. predicatores per quos
tonat deus comminationibus choru-
ſcat miraculis. pluit doctrinis. et ideo
recte dicūť nubes. vñ. Qui ſunt iſti qui
vt nubes volant: et quaſi columbe ad fe
neſtras ſuas. et alibi. Mandabo nubi-
bus meis: ne pluant ſuper eam hymbreꝫ
Et eſt ſenſus. Veritas tua vſqꝫ ad nubes
venit. i. veritatem tuam nubibus. et ꝑ
nubes hominibus alijs preſtas. Per
quam celeſtem miſericordiam tuam in-
telligant: et ipſi idem qui ſunt nubes. iu
ſticia tua. i. per iuſticiam tuam qua im-
plenť. ſunt montes dei non ſeculi. Mō-
tes ſeculi ſunt Arrius Maximianus Do
natus Sabellius et alij heretici. ꝑ quos
vnuſquiſqꝫ ducens nauem: naufragiuꝫ
faceret. Et bene doctores etiam montes
dicuntur quos prius ſol iuſticie. i. chri
ſtus luce ſapientie veſtit. que poſt de eis
etſi non ab eis ad infima vallium. i. in
inferiorum corda deſcendit. Ideo dico
de eis etſi non ab eis. Miniſtri eñ ſunt
doctrine: non auctores. ſed deus illumi
nat. Per iuſticiam tuam fiunt montes:
et ꝑ iudicia tua fiunt alij. abyſſus. i. ꝓ
fundi in peccatis et hec abyſſus eſt mul
ta: quia iſti tales ſunt multi: montes ve-
ro pauci. homines. oſtendit ſupra ſpiri-
tualia bona eſſe a deo. hic temporalia
eſſe ab eodē dicit. q. non ſolum ſpiritua-
lia ſed etiam tempalia ſunt a deo. quia
homines et iumenta. i. carnales qui hec
amant cū iumentis. ſalua. do. ſicut iuꝫ
ta ſcꝫ tempaliter tm̄. Q. qui vtroſqꝫ fe-
cit: vtroſqꝫ tempaliter ſaluat. quia et tē-
poralia ſunt a deo: que eis communiter
dat. Et dicit homines carnales tm̄ iumē
ta accipit ad litteram. ſaluabis: quēad-
modū mul. mi. tu. de.

Filii autem hominum: in teg mine alarum tuarū ſperabunt

Fi. ho. q: hoīes. ſ. carnales ſaluab9 cor-

palit tm̄ cū iumentis. ſꝫ Filij ho.i.boni ſpabūt ibi.i.ſupra hoies dicunt.qui ſt̄ ſm adam.i.qui portāt imaginē veteris hois. Hi filij hoinuꝫ dicūt.qui ſūt ſcđm chriſtū.i.qui imaginē chriſti portāt.tm̄ aliqñ filij hoinuꝫ generalit hoies dicūt in teg.ala.t. A ſimili auis hoc dicit.et dicit alas.nouū ⁊ vetus teſtamētū.et ē. in teg.ala.t.i.in ꝓtectiōe noui.et vetis teſtamēti.ſpabūt.futura bona.cum illi qui ſūt ſm adā pn̄tibus bonis gaudeāt Hi qui ſm chriſtū ſūt:ſpāt miſericordiam: que ē i celo:p nubes ānunciata. Et:

Inebriabūtur ab ubertate domus tue: ⁊ torrente uoluntatiſ tue potabis eos.

Inebriabunt ab vber. A ſimili loquit qꝛ nō pōt res exp̄mi.ſꝫ p hoc ſimile inuit vt pleni gr̄a mentē carnalis affectiōis pdant.ne ſuos carnalit iaꝫ ↄgnoſcāt.patres.filios.amicos. Vñ:dñs in euāgelio Qui nō oderit patrē.aut matrē.aut fratreſ.ſiue ſorores.ꝓpter me:nō eſt me dignus.et hec inebriatio ē:ab vbertate domus tue.pn̄tis.ſ.eccleſie.et torrē.vo.t.i.ſpū ſācto.potabis eos. Quaſi ipetus erit gr̄e.et mie.ad eos inebriandos Vel torrēs volūtatis dicit:volūtas dei in hoie rūpens oia obſtacula.et ē torrēte volūtatis tue.⁊ē.i.volūtas tua.quaſi torrēs in hoie:oia rūpet obſtacula. Vl torrēs voluntatis dicit ſapia chriſti.qꝛ ſbita ē et rapida.et ē.torrēte volūtatis tue.i.ſapia chriſti potabis eos. Vel de futuro pōt legi ſic. Inebriabūt ab vbertate domus tue.future hieruſalē.tūc eni in re ebrij erūt.i.pleni.qui mō ſpant.et torrēte volūtatis tue.alia lr̄a.i.delectationis tue que dicit torrēs.non iō vt ſit trāſitoria beatitudo.ſed copioſa.potabis eos.⁊ poteris:

Qm̄ apud te eſt fons uite: ⁊ i lumine tuo uidebimus lumen.

Qm̄ apud te o chriſte ē fons vite.i.initium ois boni.et in lūine tuo.o chriſte videbim⁹ lumē.qꝛ p eius predicationeꝫ videbimus nunc lumen patris et ſpiritusſācti.⁊ iō: Pretēde miaꝫ tuā.vt i hoc ſeculo tutius eat. Vel ita.vt ad patreꝫ dirigatur ſermo ab illo loco. Qm̄ apud te. Quaſi potabiſ.⁊ vere. Quia apud te o pater eſt fons vite.id eſt chriſtus qui idem eſt et lumen. Unde ſequitur.et i lumine tuo.id eſt per chriſtum qui eſt lumen de lumine. videbimus lumen.in futuro.id eſt patrem. Nota quod idē qui eſt fons:eſt et lumen.fons:quia ſatiat. lumē:quia illuminat.⁊ interim:autem

Pretende miſericordiam domine tuaꝫ ſcientibus te: ⁊ iuſticiā tuā his qui recto ſūt corde.

Pretende miſericordiam tuam ſcientibus te.id eſt recte credentibus ſcilicet quod bona a te.mala a ſe.et iuſticiaꝫ tuam ſcilicet vite rectitudinē. His qui recto ſunt corde. qui dirigunt ſe ad volūtatem dei.non eam curuant ad ſe.vt in omnibus ſcilicet proſperis et aduerſis laudent deum.

Non ueiat mihi pes ſuperbie ⁊ manus peccatoris non moueat me.

Non veniat mihi. Quaſi diceret. ſpero inebrior.et pro his: Non veniat mihi pes ſuperbie.id eſt ſuperba affectio.que eſt pes quo itur a deo. id eſt receditur. Hoc eſt quod in alio pſalmo dicit. Ab occultis meis munda me.et manus.id ē impulſio peccatoris.id eſt diaboli.non moueat me.⁊ Hoc eſt quod alibi dicit Et ab alienis parce ſeruo tuo.et ita facit nobis ſicut iſte petit. Nā et mala que a nobis.vel a diabolo ſunt:amonet deus. Et nota rectum ordinem. Prius enim dicit non veniat ſuperbia. et poſt manus peccatoris non moueat me.qꝛ ſi ſuperbus es:cito te mouet operatio male ſuadentis. Aliter non. Ideo timeo non veniat mihi pes ſuperbie: quia.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Ibi.i.in pede ſuperbie. ceciderunt quaſi de alto. qui operantur adhuc iniqui.ſcꝫ diabolus et ꝓmus homo. expulſi ſunt a paradiſo. diabolus ꝓmo: poſtea homo. nec potuerunt ſtare vi ſua. Uel de Philoſophis poteſt accipi hoc ſic. Ideo nõ veniat pes: quia ibi.i.in pede ſuperbie ceciderunt. quia cũ cognouiſſent nõ ſicut deũ glorificauerũt. qui ope. iniqui. iuxta illud. Tradidit illos deus in deſideria cordis eoꝝ ⁊c. expul. ſunt nec po. ſta. hoc nõ mutat

Pſalmꝰ Dauid. XXXVI

PSalmus Dauid. Pſalmus iſte tercius eſt eoꝝ qui ꝑ alphabetũ impfectũ deſcribunt et eſt totus de correctione moꝝ. Eſt enĩ pſalmꝰ iſte quaſi veſtis chriſti. et portio corpis eius. veſtis ſcꝫ que totũ corpꝰ eius operiat preceptis. ⁊ ꝓtegat ↄtra aduerſa. et quaſi in ſinu ↄſilij foueat. potõ ↄtra infirmos qui murmurant de flore maloꝝ et labore bonoꝝ. quaſi omnia caſu agant. quoꝝ errorẽ curat iſte pſalmꝰ velut ſalubre antidotũ. docens omnia. etiã hec inferiora diuina ꝓuidentia gubernari: et nõ caſu agi. ¶ Intentõ monꝫ vt mundo ſpreto deo adhereamus. Modus. Triptitus eſt pſalmꝰ. Primo monet eccleſia. in cuius ꝑſona loquit̃ propheta ne quis malignitates imitet̃. ſed quicquid boni ſperat̃: a dño poſtuletur qui ꝓ futuro dat et eterna. Secũdo dicit malos ſuꝑ bonos inuidia torqueri. ibi. Obſeruabit peccator. Tercio tractat iuſtũ hic nunꝗ̃ deſeri premia bonorũ: et penas maloꝝ commiſcens cũ interiectis adhortationibus. ibi. Iunior fui ⁊c. Dehortans ergo eccleſia ab imitatione malignantiũ ait.

NOli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatẽ Noli emulari. Q. O tu infirme qui hoc ſoles. Noli emulari.i. indignari in malignantibus.i.in ↄſideratione malignantiũ quia florent. neqꝫ zela.i. nõ ames nec imiteris fac. ini. qꝛ bonos premũt. Cur:

Quoniam tanquã fenũ velociter areſcẽt: et quẽadmodum olera herbarum cito decident Qm̃ tanꝗ̃ fe. quod hodie floret et cras in clybanũ mittit̃ velo. are.i. et cito decident mali. et quẽad. ole. her. vel prati alia lit. ſ. vilia que nõ habent altam radicẽ. et ideo: hyeme virent: eſtate areſcẽt et accipit ꝓ eodẽ fenũ et olera. quibꝰ recte cõpant̃ mali qui hyeme virent: eſtate aũt areſcũt. Nõ ergo hyems ẽ: eſtas võ iudicij dies. vt mali nunc virentes decident atqꝫ areſcent: qꝛ nõ habent radicez in alto ꝑ charitatẽ. Econtra. alte radicis arbor ꝑ charitatẽ modo eſt arida. quia nondũ apparuit qđ erimus. tũc glorioſa: quia tunc nos circũueſtiet. dignitas florũ: et vbertas fructuũ locupletabit. Hoc aũt etſi longũ videat̃ pacienti. cito eſt deo. iũge ergo te deo: et tibi cito erit. Et eſt dies illa incognita: quia tanꝗ̃ fur veniet. ſm illud. De die aũt illa nemo nouit: neqꝫ filius: neqꝫ angelus: neqꝫ homo. Sed quomodo dicit̃ filius neſcire qui oĩa nouit que pater: vt dicit̃ dies letus: qꝛ letos facit. ⁊ frigus pigrũ qꝛ pigros reddit. Sicut filius dicit̃ neſcire vel ſcire nobis quibus magiſter miſſus eſt que ſcire vel neſcire nos facit. ſcit itaqꝫ ſibi nõ nobis. Aliter. ꝑ fenũ intelligunt̃ nobiles. qui in tempalibus ꝓficiunt facile. Per olera que nõ ortoꝝ ſunt ſed herbarũ.i. viliſſima que ꝑ agros ſpõte naſcunt̃ intelligunt̃ mediocres. Sed et illi cito areſcent.i. nobiles. et hi.i. mediocres decident. et hoc eſt. Cur: Quoniam illi qui ſunt tanꝗ̃ fenum.i. nobiles velociter areſcent.i. illi qui ſunt quẽadmodũ olera herbarum.i. mediocres cito decident. Illi ita. tu vero.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Spera in domino ⁊ fac bonitatem et inhabita terram: ⁊ paſceris in diuitiis eius.

Spa in dño. illi in vanis.[c] Spes eni eſt introitus fidei. initiũ ſalutis. qꝛ p ſpem intrat: ad videndũ illud qđ credit.[c] Ut p fidē ad ſpem vēit fidei docemur. ⁊ fac bonitatē.[c] qꝛ fides ſine opibus mortua ē. Illi ecõtra: maliciā faciũt. ⁊ inhita trā[c] ne bona facias extra eccleſiā. ⁊ paſceris vſqꝫ ad ſaturitatē. et ſuauitatē. in diui. eius.[a] terre. i. eccleſie que ſũt ipſe deus Uel in ſcripturis ſacris: Et.

Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui.

Delectare in dño. Ecce diuitie tre. Delectare in dño.[c] ita. ſ. vt ſuauis ſit tibi eius recordatio. et vt ames quē times ſpreta mũdi iocũditate. et dabit tibi petitiões cordis tui. id eſt rationis. non carnis Et vt det.

Reuela in domino uiam tuā: ⁊ ſpera in eo ⁊ ipſe faciet.

Reuela dño viā tuā. i. īdica ei quid pateris. i. carniſ corruptionē ⁊ quid velis. i. inde liberari. et ſpera in eo. ⁊ ipſe qui poteſt faciet. Quaſi ⁊ gratia te liberabit de corpe mortis hui⁹.[a] Uel ita ab illo loco. ſpa in dño bona etna. que ſũt in dño et vt ſpes: fac bonitatē. i. bona que vt facias excole trā. Alia lra[a]. i. euā. ſ. corp⁹ ne germinet ſpinas et tribulos. et ſic paſceris in diuitijs ei⁹. i. delectaberis in v̄tutib⁹ ei⁹. Uñ ⁊ p quo nõ in te. ſꝫ in dño delectare. i. delectaberis qđ ſi ē. Dabit tibi petitiões cordis tui. i. etna que petit rõ. Hec quidē predicta iuſtis dico. Qđ ſi peccator es: Reuela dño viā tuā[a]. i. cõfitere peccata. et ſic item ſpa in eo. i. bõa que ſũt i dño. et ipſe faciet. i. ipſe dabit Quid?

Et educet quaſi lumen iuſticiam tuam: ⁊ iudicium tuũ tanquam meridiez: ſubditus eſto domino ⁊ ora eum.

Et educet[c] de tenebris ſeculi. iuſticiam tuam. id ē fidez que hic eſt quaſi ſub modio. quaſi lumen.[c] id eſt ad lucem iudicij. vbi omnia palam erunt.[a] Modo eni abſcondita eſt iuſticia. id eſt fides. qua iuſte operaris. quia nondum vides qđ credis. et iudicium tuum quo iudicas ⁊ eligis. ſequi quod non vides.[a] qđ modo a malis irridetur. educet: tanquam meridiem. non ſolum vt lumen. ſed vt clarum lumen. Interim vero debes hoc facere ſcilicet. ſubditus eſto domino. id eſt obedi preceptis eius. et ora eum donec det promiſſa.[c] Ecce bona regula. vt bona faciamus. et ſemper rogemus: Sequitur.

Noli emulari in eo qui proſperatur in uia ſua: in homine faciente iniuſticias.

Noli emulari. Hic exponit. vnde ſolet naſci indignatio. Noli emulari in eo. qui proſperatur in via ſua ſcilicet[c]. id eſt non dei. in qua tu es. In via proſperatur iſte. ſed in peruentione. id eſt cuꝫ ad finem peruenerit: erit infelix. tibi iuſto: econtra[c]. ⁊ ideo: noli emulari in eo qui proſperatur ſcilicet in homine faciente iniuſticias: Sed tu.

Deſine ab ira ⁊ derelinq̄ furorē noli emulari ut maligneris.

Deſine ab ira[a]. id eſt ne turbetur oculuſ tuus ira. vide veritatem. id eſt chriſtum multa paſſum nunquam proſperatum nec tamen iratum. ideoque ne iraſcaris de flore malorum. quia inde iraſci et indignari eſt contra deum murmurare et prope blaſphemare. et derelinque furorem.[a] Nota differentiam inter iraꝫ ⁊ furorem. Ira ſubita eſt. furor diutius durat. ſed vtraque deſerenda ſunt. per que peccatur.[c] Hoc dicitur ei qui adhuc infirmus: timet cur ñ bona ſibi dāt q̄ etiā mali hñt. ⁊ noli emu. vt malig. i.[c] vt vo

luntarie ſis malus: imitando eũ qui ma
ligne faciendo ad tempus floret. Uel ita
ab illo loco. Noli emulari.quaſi ora eũ
noli aũt emu in eo qui proſper. in via.ſ.
ſ. i.ne moueat te a perſeuerantia ꝓſperi-
tas malorũ.⁊ noli emu. in hoīe faciente
iniuſti. i.ſi faciũt iuſtis iniqua.ꝙ etſi tibi
aliqua faciunt. Deſine ab ira.i.ne ſis ira
tus. Q. etſi grandia faciunt.dereli.fu.i.
ne furioſus ſis.preſertim:noli emula.vt
malig.i.vt eodem modo ſis malignus:

Quoniam qui malignantur exterminabuntur:ſuſtinentes aũt dominũ hereditabũt terrã

Quoniam qui malignanᷣ i.qui mali ſũt
etſi modo florent.exterminabunᷣ.in fu-
turo.i. extra terminos terre viuentium
damnabuntur. ſuſtinentes autem. ſunt
qui aduerſa ferunt.⁊ preſentia deſpiciũt
dominũ qui non fallit.⁊ omnia poteſt.
ip.hereditabunt terram viuentium. Sʒ
q̄mdiu ferendum:cito erit.qđ in futuro
diu videtur.et hoc eſt:

Et adhuc puſillum et non erit peccator:et queres locum eius et non inuenies.

Et adhuc puſillum. Q. iam ſuſtinuiſti.
Et adhuc reſtat.puſillum.i.paruʒ.ne er-
go tedeat te.et non erit peccator. ꝓ quo
gemis.i.non erit dominiũ peccatoris.q̄
nunc viuit pio.i.ad vtilitatem pij.queʒ
purgat. puſillum eſt vſqꝫ ad finem vite
cuiuſqꝫ. quando liberanᷣ ſancti. Poſt
iſtam tamen vitam paruam.nondũ eris
vbi erunt ſancti. quibus dicetur. Ueni
te bened. pat.m. i. non habebis gemi-
nam ſtolam quam habebũt ſancti in re-
ſurrectione. ſed poteris eſſe in illa re-
quie.in qua diues ſuperbus ⁊ ſterilis vi
dit lazarum vlceroſum ⁊ pauperem. In
qua requie ſecurus expectes dieʒ iudicij.
quando recepto corpore: angelis equa-
beris. Sed quomodo lazarus erat in re
quie. cum nondum eſſet miſſa hoſtia:
n ſpe:ex toto.in re partim.quia nec ig-
nem materialemᷣ.nec vermẽ conſcientie
corrodentis ſentiebat.et queres. Q.d.ſic
non erit peccator quia queres.lo.e.et ñ
inueᷣ.i.ſi quereres non inuenires. quia
non habebit tunc hũc vſum. quẽ modo
habet.cum eo vtitur deus ad ꝓbanduʒ
iuſtum flagellum nempe facit deus ſibi
de malis.quo caſtiget filios:

Manſueti autem hereditabũt terram ⁊ delectabuntur ī multitudine pacis.

Manſueti autem. non quicunqꝫ ſuſtinẽ-
tes. ſed qui patienter tolerant.heredita
bunt terramᷣ.viuentiuʒ.et quid ibi eis?
delectabunᷣ in multitudine pacis.mali
in exteris delectanᷣ:tibi o iuſte oīa pax:

Obſeruabit peccator iuſtum: et ſtridebit ſuper eũ dentibus ſuis.

Obſeruabit peccator. Secunda pars di
co ꝙ boni non debent emulari malos.
ſubdit hic malos ſuper bonos inuidia
torqueri. ꝙ non ſunt eis ſimiles. et ideo
pudor eſt eos.i.malos emulari. Q. tũc
pax.ſed modo eſt bellum.quia peccator
obſer quaſi occultis inſidijs iuſtum.vt
eum alliciat. ideo obſeruat.quia duʒ vi
det iuſtum credit ſe accuſari ab eo. ſi ve
ro non poteſt allicere:ſtride. ſuper eum
dentibꝰ ſuis. vt farens belua Q.quẽ nõ
poteſt ſubuertere:conatur occidere:

Dominus autem irridebit euʒ quoniaʒ proſpicit ꝙ ueniet di es eius.

Dominus aũt irridebit eum.i. irriſibilẽ
videt.⁊ videre ſuos facit. Sicut ergo de
us.ſic et nos videntes malos perituros
irrideamus etiam preſentes.grandis cõ
ſolatio eſt iſta:de hoc irridebit. qm̄ pro
ſpicit.ꝙ ipſe peccator non videt.ſ.ꝙ ve
niat:vide ⁊ tu hoc cũ deo.ꝙ veniet.d.e.
quo retribuatur ei. Semper enim vin-
dicaᷣ in ipiũ.aut hic.aut i futuro.etſi ↄ
uertit:vidicaᷣ i eũ hic.vt i paulo q̄ diui

na voce proſtratus. reſipuit ſi non ſe cō
uertit: in futuro vindicabitur in eum.
Si neqȝ blandis neqȝ minis aget. pena
aggreditur. Unde ſequitur.

**Gladium euaginauerunt pec
catores: intenderunt arcuȝ ſu
um.**

Gladium etiam euaginarunt peccatores
Ecce aperta impugnatio. Si vero non
ſic proficit: inſidiatur dolis: quando be
ne loquendo mala intendit. et hoc eſt: ī
tenderunt arcum ſuum. id eſt. dolos Ec
ce occulta impugnatio: que fit per inſi
dias. poſtea reddit ſingula ſingulis.

**Ut decipiant pauperem ⁊ in
opem: ut trucident rectos cor
de.**

Ut decipiant. Quaſi diceret. arcum ſu
um intenderunt. vt decipiant pauperēȝ
qui ſibi non ſufficit. et inopem. qui nec
habet opem ab alio. Gladium euagina
uerunt: vt trucidēt rectos corde. vt mar
tyres. Sed

**Gladius eorum intret in cor
da ipſorum: ⁊ arcus eorum cō
fringatur.**

Gladius eorum intret in corda ipſoruȝ.
id eſt. vnde venerat. Quaſi occidendo
alios in corpore: ſe occidant in mente.
id eſt. in anima: quod non nocet ſanctis
ſed potius dolus eorum fit inanis: vt ī
ſequenti dicitur. Gladius eorum intret
in corda ipſorum. et ſic fit Tibi enim o
iuſte nocet extra: ſibi vero intus. et ita ī
ſaniunt. quaſi per corpus ſuuȝ quis mit
tat gladium: vt cedat tunicam alterius
et arcus eorum confringatur. id eſt. inſi
die fruſtrentur ne noceant iuſto: qui et
ſi ſpolietur dicat.

**Melius eſt modicum iuſto: ſu
per diuitias peccatorum mul
tas.**

Melius eſt modicū iuſto. vel ita iunge
litteram. Ita impius. Juſto tamen meli
us eſt modicū: quod habet. ſup diuitias
peccatoꝝ multas quia etſi modo ꝓſpe
re malis. nō tamen ſic ſemper erit. et no
ta ꝙ paulo ante de malicia peccatoꝝ: et
d̄ ſuſtinētia bonoꝝ egit. hic aūt agit d̄ di
uitijs illoꝝ: et de pauꝑtate boꝝuȝ. Uere
melius.

**Quoniam brachia peccatorū
conterentur: confirmat auteȝ
iuſtos dominus.**

Quoniā brachia. id eſt. potentia pecca
toꝝ conterent̄. iuſtos aūt ꝯfirmat domi
nus in aduerſis ꝑ ſpeȝ. ꝑ exempla. et ma
xime ꝑ exemplū crucis ſue. Crux eīn chri
ſti finita eſt ī pena. et manet in gloria. A
locis eīn ſupplicioꝝ trāſit ad frōtes im
ꝑatoꝝ. Qui tantum honorē dedit penis
ſuis. qui facturus eſt ſuis fidelibus.

**Nouit dn̄s dies īmaculatoruȝ
⁊ hereditas eoꝝ ī eternū erit.**

Nouit do. Q. d. Quomō ꝯfirmat: quia
nouit do. hō nō pōt ſcire. dies īma. et ſi
miſeri videāt ignaris. ſcit deꝰ quid eis ſer
uet. vel nouit. i. aꝑꝓbat do. di. i. vitā: ī
ma. ⁊ here. coꝝ. que ꝓ diebus īmacula
tis dabitur: ineternum erit.

**Nō ꝯfūdētur in tpe malo: ⁊ ī
diebus famis ſaturābuntur:
quia peccatores peribunt.**

Nō ꝯfū. Confūdit ille q̄ ſperat ī hoīe. ſe
vel alio. vnde maledictus qui ponit car
nem brachiū ſuū in tpe malo. id ē. tribu
latōis preſentis: in qua potius gloriant̄
et ī di. fa. q̄ mō ſūt qn̄ nō ē plēa refectō. ⁊
ē mlta miſeria. ſatu. ī ſpe. ⁊ ve. qꝛ pec. tn̄
pi qꝛ ablatis exterioribꝰ nihil habent intꝰ
extra tribulantur et intra. Nam.

**Inimici uero dn̄i mox ut ho
norificati fuerit: ⁊ exaltati d̄fici
ētes: queādmodū fūꝰ deficiēt**

Inimici domini vero. i. ī veritate. mox
vt honorifi. fu. honoribus et potētia. et
exaltati gloria defici. aſſidue deficient.
in interiori bono et penitꝰ ab oī vtute.
queād. fu. defi. Fumꝰ quāto plus exten

ditur tanto plus euaneſcit. Ita mali. nā
q̄nto gradus altior eſt: tanto caſus gra-
uior. Uel ita ab illo loco. Nō ꝯfun. Et le
giẗ partim d̄ preſenti. partim de futuro
ſic. Non confun. in. tem. ma. i. futuri iu
dicij. et in die fa. i. in hac vita que eſt di-
es famis. qn̄ boni eſuriunt. et ſitiunt iu-
ſticiam. ſatur. per ſcripturas et exempla
et per deum ꝓmiſſiones. his duob' alia
duo poſtea opponit. agens de malis. ſ.
quia peccatores. pi: ꝯtra hoc qd̄ dixerat
nō confundentur. et inimici vero. cōtra
hoc qd̄ dixerat ſaturabuntẗ ſic boni. non
cōfun. in futuro. quia peccato. tm̄ ꝑibūt
in iudicio boni ſaturabuntur hic ſed in
imici. do. mox. i. q̄m ſtatim. honorifica
ti fue. et exal. defi. i. q̄z ſtatim in altū aſcē
dunt. tam ſtatim a veritate cadunt. nec
eſt in textu. vt. ipſi dico deficiētes. vt nec
iudiciū boni remaneat. et hoc: quemad-
modum fu. quia quāto plus eleuantur.
tanto citius cadunt vt fum'. Uel ita. vt
prim' verſus totus ꝯ futuro. Secūdus
de preſenti legatur ſic. Non confun. in.
t. ma. i. iudicii. et in die. fa. ſ. quando ma
li eſuriēt in futuro. ſatura. quia tūc pec.
peri. et non ſolum tunc. ſed etiā interim
Inimi. do. mox. honorifi. ꝛc. hoc nō mu
tatur. Ideo hec malis. quia:

**Mutuabitur peccator ⁊ nō ſol
uet: iuſtus autem miſeretur et
retribuet.**

Mutuabiẗ pec. et non ſoluet. i. accipit.
corpus et mētem. ꝛc. a deo. et n̄ agit gr̄as
vel mutuabitur. pec. i. audit verbū dei
et nō ſol. i. non reddit operibus qd̄ au-
ditu percepit. quaſi non refert lucrum.
iuſtus aūt miſe. et retri. de his que acce-
pit a deo. Et nota q2 prius mouetur mi-
ſericordia erga nō habentes. deinde: tri
buet. Precedit ergo miſericordia in affe
ctu. et largitas ſequitur in effectu. et iō:
prius dixit miſeretur. et poſtea retribu-
et. Sp eſt aliq̄d qd̄ det' ſaltē orō3. Iō mi
ſereẗ ⁊ dat. q2 ſcit ꝙ bn̄dicētes dn̄m here
ditabūt trā ⁊ maledicētes ꝑibūt. ⁊ hoc ē

**Quia benedicētes ei heredita-
bunt terram: maledicentes aūt
ei diſperibunt.**

Quia bn̄dicentes ei ſ. in oībus gr̄as agē
tes. et iuſſa ſequētes. heredi. ter. viuenti
um. maledi. aūt ei. turpi vita. de quibus
dicitur. Nomen dei per vos blaſphema
tur in gentib' diſꝑibunt etiā cū bn̄dicē-
tes fiunt. pereunt in malo ꝑm illud. Cō-
uerte impiū et nō erit. Iō ē bn̄dicēdū. q2

**Apud dominū greſſus homis
dirigetur et uiam eius uolet.**

Greſſus hominis qui per ſe erant tortu
oſi. et quia in peccatis nati ſunt homi-
nes. diri. vel gentur. ap. do. i. a domino
Dicitur hoc a ſimili regis. ſue rei publi-
ce diſponentis Greſſus dicit opera et af
fectus. et per hoc: viam. eius dei etſi du
ra ſit. volet. homo. via terre non eſt du-
ra. ſed tamen plena latronibus. ſed via
domini tuta etſi dura. vel viā eius. i. ho
minis. volet deus. in qua via dei:

**Cum ceciderit non collidetur:
quia dn̄s ſupponit manū ſuā.**

Cum ceciderit i. cuz aduerſa erit paſſus
corpore. non col. mente. vel ſi cadit pec-
cando venialiter: non frangitur per cri-
minalia: quia dominus ſuppo. a ſimili
hic dicit manū ſuam. i. auxilium

**Junior fui etenim ſenui: ⁊ non
uidi iuſtum derelictum: nec ſe-
men eius querens panem.**

Junior fu. Tercia pars tractat hic iuſtū
nunq̄z deſeri. premia bonoꝝ. et penas
malorum cōmiſcens cum interiectis ad
hortatōnibus. Q. ſupponit manum. nā
Junior fui. etenim ſen. Eccl'ia hic loquiẗ
q̄i vn' hō q̄ fuit puer in abel. in ꝓphetis
in patriarchis. iuuenis. tpe martyrū. q̄i
ſenex i ſenecta vberi. i fine mūdi. q̄i in de
crepita etate erit: has q̄ttuor etates n̄ di
ſtiguit hic ꝓpheta. duas tm̄ ponēs iuuē
tutem et ſenectam. et ponit iuuentutem
ꝓ puericia. Eccl'ia eīm q̄ſi vnus homo.
in primis tempib' iunior fuit. quando
initia legis naturalis in adam ſuſcepit.
iam in fine ſecl'i. ſ. vj. etate. ſenuit in ſene-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cta vberi: cum i honorabili etate chriſtū ſuſcepit: per omnes gētes dilatata. et hiſ etatibus non vidi iuſtum derelictum a deo: nec ſemen eius id eſt. opera vel imitatores: querens panem ſpiritualem. id eſt. indigere pane verbi dei: quia verbū dei ſemper cum eo eſt. Vere non. quia

Tota die miſeretur ⁊ commodat: ⁊ ſemen illius in bndictione erit

Tota die. Vel ſic iunge litteram. Quia non eget. ideo. Tota die miſeretur. affectu miſericordie. et poſt commodat terrena vt eterna capiat. vel miſeretur ammonendo. et commodat docendo. Dicitur enim hoc vel de elemoſyna actuali: que a miſericordia incipit. et poſtea manum aperit. vel de ſpiritualibus. ⁊ ſemē illius quod ſeminauit vt metat. id eſt. bona opera vel imitatores. erit in benedictione. id eſt. in multiplicatōne: quia cum exultatione venient: portantes manipulos ſuos. Et ideo: tu quicunqz es.

Declina a malo ⁊ fac bonum: ⁊ inhabita in ſeculū ſeculi.

Declina a malo id eſt. ne cui noceas: ſz ei benefac: prius dicit: declīa a malo. poſtea: et fac bonum: quia malus repente non poteſt bona appetere. Nemo enim repente fit pulcer: Neqz putes te perdidiſſe. potius per hoc viues. et hoc eſt. ⁊ inhabita terram viuentium in ſclīn ſcli. Ecce merces.

Quia dominꝰ amat iudiciuz ⁊ non derelinquet ſcōs ſuos: in eternum conſeruabuntur.

Quia dominus amat iudicium. Q. d. Declina a malo et fac bonuz. Quia dominus amat iudiciuz: quo permittit ſāctos affligi. Nam et ſi ſinit ſanctos pati: iuſte tamen iudicat. Et quia dominus amat iudicium: ideo et tu ama: vt tuis bonis gaudeas. et nō derelin. ſan. ſuos. et ſi ſinit affligi: nō tamen deſerit eos. vel Dominus amat iudi. id ē diſcretos: qui diſcernūt inter bonum et maluz. et non derelinquet ſanctos ſuos. quia i eternū conſeruabuntur etſi hic moriūtur. Ecōtra. Sequitur.

Iniuſti punientur: ⁊ ſemē impiorum peribit.

Iniuſti punientur: propter praua opera. et ſemen impiorum. id eſt. opera: peribit. id eſt. non ferent fructum. quia ſine fructu beatitudinis erunt. Vel ſemē impiorum peribit id eſt. imitatores eorum peribunt cum eis: ſicut econtra: ſemen iuſti in benedictione erit

Iuſti autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in ſeculum ſeculi ſuper eam.

Iuſti autem hereditabunt terram viuētiū que eſt etna. vnde ſequit. et iha. i ſe. ſe. ſu. eā. Merito hec iuſto. Quia

Os iuſti meditabitur ſapiaz: ⁊ ligua eꝰ loquetur iudicium.

Os cordis iuſti medi. ſa. que eſt de deo ⁊ eternis. et li. eiꝰ lo. inſtructōi alioꝝ iudi. i. quod deꝰ precipit tenere vel fugere Sed ne putes de illis eſſe de quibus dicitur. Populus hic labijs me honorat: Cor autem eorum longe eſt a me. ſubdit.

Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplātabuntur greſſuſ eius.

Lex dei eius. i. precepta dei ī corde ipſius ſunt. Quaſi cor conſonat lingue. et quid illi prodeſt: non ſupplantabūtur greſſus eius. Supplantare eſt plantis foueam inſidiarum pretendere. Et eſt ſēſus. Verbum in corde liberat a laqueis peccatorum. Non ſupplantabuntur tamen.

Conſiderat peccator iuſtum: ⁊ querit mortificare eum.

Conſiderat peccator iuſtum. id eſt. inſidiatur. quia iuſtꝰ grauis eſt ei ad videndum: quia diſſimilis alijs vita eius: et ideo querit mor. eum.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Dominus aūt non dereliquet eum in manibus eius: nec dam nabit eum cum iudicabitur illi.

Dñs aūt nō dereliquet eū ī ma. e. i. ī po teſtate ſm aīam. vt ei conſentiat. vt enim ait iob terra tradita eſt in manus impij i. caro. in quā ſeuire poteſt. ſed animam inuictā educit deus: ne cedat eiſ. dñs aūt nec dam. e. ſ. iuſtū. etſi ab hoīe hic dam netur cuz iudica. iuſtus iu futuro. i. cū iudicium fiet d̓ illo ante tribunal chriſti qd̓ iudicium fiet illi iuſto. i. ad cōmodū illius. Ecce ꝯſolatio iuſti. Uel ita nō dā. e. iuſtuz. i. ꝑmittet. eū damnari. cū iu. ab impio. qd̓ iudiciū fiet illi. īpio. i. ad ma lū eius. et quia dominus ita facit iuſto: ergo nunc:

Expecta dominū et cuſtodi ui am eius: et exaltabit te ut here ditate capias terram cum peri erunt peccatores uidebis.

Expecta dñm. et ſi diu pateris. ⁊ ī expectā do cuſtodi viā eius. i. precepta. et quid inde mihi: exal. te. meritis: quia nō niſi exaltatus celeſtem pōt habitare patriam vnde ſubdit. vt here. Q. ita exaltabit. ut heredi. i. firmiter capi. ter. viuentium. et ſi modo neſcis qd̓ ꝑmitto: in experientia poſtea diſces. vnde ſubdit. cū pi. pec. vi. in re qd̓ modo credis de premijs bonoꝝ et penis maloꝝ. Dupliciter notat gau dia bonoꝝ. Primum qd̓ tunc ſentient in quātis ſint iocunditatibꝰ. Inde qꝛ vide bunt penas ipſoꝝ. vnde gratior eſt beati tudo liberatis ab huiuſmodi malo. vel hic in preſenti videbis oculo fidei quo q̄ caret delectatur felicitate impioꝝ. Peri bunt ne: vtiq̧: quia

Uidi impium ſuperaltatum ⁊ eleuatum ſicut cedros lybani.

Uidi impiū. Hoc dicit̃ ꝯtra hoc qd̓ pu tabatur deo non diſplicere qui hic vtit̃ ꝓſperitate ſuper. i. vltra moduz. exalta. in honoribus. et eleua. ſicut ce. ly. A ſi mili dicit. Eſt enī lybanus mons in quo ſunt alte cedri: que a vento deijciūtur. et interpretatur lybanus candidatio ꝑ qd̓ ſignificat̃ candor ſeculi huius. et eſt ele uatuz ſicut ce. ly. i. in candore ſeculi: qui cito deijcitur.

Et tranſiui ⁊ ecce non erat: que ſiui eum et non eſt īuentus locꝰ eius.

Et tranſiui. ad nouiſſima eius. Tranſit qui preſentia non attendit: ſed nouiſſi ma. vnde alibi. Hoc labor ē ante me do nec intrem in ſanctuariū dei. et intel. in nou. coꝝ. et ecce non erat poſitus: quia non eſt īuentus locus eius. vnde ſequit̃. et queſiui eum. ſi ibi impius viuat pio. i. ad vtilitatem pij. et non eſt īuentus locꝰ eꝰ. regnandi. vel ita ab illo loco. Uidi impium ſup. humiles. exalta. eſſe. et ele. ſuper alia littera. cedros lyba. i. ſuper al tos: vt altis celſior ſit. Et tranſiui mūdū meliori conuerſatione ad deum tendens factus verus hebreus. Bonus eſt iſte trā ſitus. Hec eſt mutatio dextere excelſi. vn̄ tranſeamus vſq̧ bethleem: et videamus verbum quod factum eſt: et tranſiens vi di hoc. ⁊ ecce nō erat. Q. vidi nihil poſſe cum nihil ſint omnia in quibus gloriat̃ homo. et queſiui eum. i. ad memoriam re duxi: quia boni tunc magis dolent d̓ im pijs ꝙ ab eis ſunt ſeꝑati: cum in melius īmutantur. et non eſt īuentus locus eiꝰ. locus malorum mundus eſt qui et diſſol uetur. Poteſt etiam de diabolo totum accipi. cui religato nocendi locus ablatꝰ eſt: iam ex parte in futuro ex toto. vnde Ieremie. Clamat perdix. cōgregauit que non peperit. fecit diuitias non cum iu dicio ī dimidio dierum ſuorum dereliu quent eum. et in nouiſſimis eius reperie tur inſipiens. Et Ioel. Eum qui ab aqui lone eſt fugabo a vobis. et hoc eſt. Uidi ipiū. i. diabolū. ſup alios exal. hoc ma xime ante chriſti aduentū tempe ante le

gem. et ſub lege cuz homines velut gre-
gem poſt ſe trahebat' ſed tercio tempore
ſcʒ gratie. et tercio die ſcʒ reſurrectionis
chriſti humiliatus eſt ſuperbus: et retro
conuerſus: per fortiorē vaſa eius diri-
pientem. Inde eſt. ꝙ in rogatōnibꝰ dra
co duobus primis diebus antecedit cru
cem plena cauda. In tercio ſequitur ea
dem vacuata. ſequit̄. et ele. ſup cedros li
bani. id eſt. ſuper altos. ſequētia nō mu
tantur de prima lectōne.

Cuſtodi innocentiam et uide equitatem: quoniam ſunt reliquie homini pacifico.

Cuſtodi innocentiam. Q. d. quia ita im
pijs ergo eis ſitis diſſiles. ⁊ hoc ē Cuſto
di: ne extorqueatur a te: innocentiā: nō
frena ' ppterea cuſtodi. et ſi graueris in
telligens hoc eſſe equum. et hoc eſt. vide
equi. ¶ Uel aliter ſecundum aliā litterā
Cuſtodi veritatem. hec eſt alia littera' ne
ſcʒ in mundanis curam habens. et vide
directionem. Alia littera' vt non iniquꝰ
putetur deus. qui fauet impijs: et iuſtos
affligit. Q. quecunqʒ vult deus te velle
velis tu: quia aliter curuꝰ es: Uel cuſto-
di innocentiaʒ quantum ad deum. ⁊ vi-
de equitatem quantum ad proximū: et
ne putes ꝙ finitus ſit homo. attende no
uiſſima ⁊ videbis. quoniā ſunt reliquie
homini pacifico'. Poſt hanc vitaʒ rema
net ei bonum. non perit omnino. ſed vi
uit. Reliquie ſunt bona: que poſt hanc
vitam relinquuntur bonis. id eſt eterna
vel memoria bona poſt obitum. hec au-
tem ſunt homini pacifico. Pacificus eſt
qui inter diſcordantes pacem ſeruat: et
facit. Et nota cui hec virtus eſt loco be-
ati ponit̄. Unde. Beati pacifici: quoniā
filij dei vocabuntur. ſed econtra

Iniuſti autem diſperibunt ſimul: reliquie impioꝝ interibūt

Iniuſti aūt diſpibūt ſil'. l' in' idipſū. Alia
littera. i. ineternū. vel oīes ſimul iſ vnū
et reliquie impioꝝ. id eſt ꝑena interibūt
vel ſic diſtingue. Iniuſti diſpi. et ſil' cuz
eis reliquie impiorum iteribūt. ſ. ꝑena.

Salus autem iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ ꝓtector eorum in tēpore tribulationis.

Salus autem. Q. hec omnia iuſtis. to-
tū eſt tamen a domino: et colligit ſūma-
tim. et hoc eſt. Salus autem' Q. cuſtodi
innocentiam: vide equitatem: quod ta-
men non eſt niſi per deum: quia ſalus iu
ſtoꝝ a dn̄o. nō aliunde: et ꝓtector eoꝝ
eſt: ſi quid impugnat in tpe tribulatōis

Et adiuuabit eos dominus et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus et ſaluabit eos: quia ſperauerunt in eo.

Et adiuuabit eos dominus. id eſt. coo-
perabitur eis. et liberabit eos dn̄s: a la-
bore vinee i fut̄o. Ul' de pn̄ti. libera. eos
do'. i. faciet liberos et ſecuros aſi nul-
lus cōtra. et eru. e. ne fides eoꝝ ꝑuerta t̄
a pctōribꝰ. q̄i ſeruat illeſos a ꝯtrarietate
ſcl'i. et ſal. e. i futuro' non quia non pec-
cauerūt: ſʒ quia ſperauerūt in eo.

Ps dd i remēoratōe ſabbati.

Ps dd i reme. ſab. Ps iſte tercꝰ ē in or-
die penitētialiū' docēs vt peccatū quod
ꝓrſus fugere nequimꝰ' ſemp i memoria
habeamꝰ: nō ad faciendū: ſʒ vt ab eiꝰ fre-
quētia ſaltē nos tpemꝰ. et hoc ē. Ps iſte
eſt dd. i. penitētis hitus. i reme. i. docēs
nos memoriā pc̄ti hr̄e: vt caueamꝰ. vel i
reme. ſab.' Sabbatū eſt req̄es eternitatis
quā ꝑdere formidat peccati cōſciꝰ: et ha
bere deſiderat grauiter afflictus. Iſte nā
qʒ penitens in malis poſitus peius ti-
mēs ⁊ iū lugēs' ſabbati et̄ni r̄cordat̄ quo
timet ꝑuari peccati conſcius: deſiderat
frui grauiter afflictus' Hic enim penitē
tem inducit multis modis cruciatum.
ita vt ipſum iob: qui carnis incentiua ⁊
ingentia vicit ſupplicia: videatur pro-
ponere tironibus in exemplum' vt cru-
ciatus grate amplectātur minores qui-
dem meritis. id eſt. q̄m ipſi meruerint:
ꝑ quos ab et̄na pena liberāt̄. ⁊ hoc ē. ps
iſte ē dauid. id eſt. penitentis habitus in
r̄ememoratōe ſabbati. i. agēs de recorda

tione ſabb'ti.quod penitens deſiderat.
¶ Intentione monet ad penitentiã. Mo
dus:iiij.ſunt partitiones. Primum:ca
ptat miſericordiã:per penas ſummatim
dictas.Secundo:ponit narratõ:in qua
numerant miſerie.ibi. Putruerũt. Ter
cio:quia inter tot mala ſperauit in dño
affirmat ſe audiendũ. cũ cõmemoratõe
emendationis.ibi Qm in te do.ſperaui
Quarto:exultatiua ↄcluſio: d ſalute po
nitur:vt certa ſpes ſit imitantibus ſicut
eſt in omnibus penitentialibus. ibi. Ne
dreliquas me.ab oratõe ergo et lachry
mis incipiens ait:

D Omine ne in furore tuo arguas me: neqȝ in ira tua corripias me.

Domine ne i furore tuo . vel in indigna
tõne.t.alia littera.arguas me .i. ne ſim
inter eos.quibus iu iudicio dices. Eſuri
ui.et nõ dedi. mihi man. Ite maledi.i ig
nem eter.neqȝ in ira tua cor.vel emẽdes
me:alia littera.i:nec inter eos ſim qui p
ignem emendati ſaluabunt.ſed hic emẽ
da.qꝛa tunc grauior ignis.ꝛ accipitur
hic ira et furor pro eodem.i.pro iudicij
die.quo malis videbitur deus iraſci. Al
ita Rogat vt ñ iratus iudex inferat tor
menta ad peremptionẽ.ſȝ miſericors ad
correctionẽ.et eſt: O dñe ne i furore tuo
ar.me.ne.in ira.t. cor.me.i. arguas me
ita.vt pena ſit anime ad correctionem ñ
ab ira ad ultõnem.

Quoniaȝ ſagitte tue infixe ſũt mihi:et confirmaſti ſuper me manum tuam.

Quoniã ſagitte tue Numerat hic peni
tens mala que patit.vt quia multa ſunt
ſatis ſint.i.ſufficiant deo ne peiora pati
antur. Q.ne arguas in furore. qꝛ ſuffice
re tibi poſſunt que patior:et hoc ẽ: Qm
ſa.tu.infi.ſunt mihi. Sagitte ſunt vin
dicte dei.ſ.dolores animi et corporis.qꝛ
ſicut ſagitte intenduntur et infiguntur :
ita vindicte dei intenſe fuerunt in adam
per comminatõem.qua deus cõminaba
tur ade dicens. In quacunqȝ die come-

deris morte morieris.ꝛ qꝛ ↄmedit:infixe
ſũt.etiã ꝛ nobis:p penã ꝛ cl'paȝ. Ille eñ
h'miſerie fuit origo:nos,ppago. Infixe
ſũt et ñ ad horã.ſed confir.diu.ſ.vt ſint
vſqȝ ad finem ſeculi. et in multis.ſ.et in
carne.et in anima. et in eiſdẽ multis mo
dis: vt oſtendetur in ſequenti.confirma
ſti dico:ſuper me manũ tu.i.vindictaȝ .

Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue:non eſt pax oſſibus meis a facie peccatoꝝ meoꝝ.

Nõ eſt ſanitas. Captat hic miſericordiaȝ
a poteſtate iudicis. Couſqȝ confirmaſti.
ꝙ non eſt ſanitas. ꝛc. Portat eñ mor-
tale corpus.tot miſerijs ſubditum qꝺ et
cum ſanum dicitur. non vere ſanum eſt
quod leuiter poteſt ledi.vnde hic dicit:
Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire
tue.i.ab inſtantia vindicte in adam exer
te . Captat hic ab infirma perſona ſua.
que vindicta nõ eſt iniuſta.quia eſt pro
peccatis. et hoc eſt . non eſt pax oſſibus
meis. accipit oſſa pro carne. et exponit
quod dixerat.aliud addens.ſcilicȝ a fa-
cie peccatorum meorũ. Quaſi huius rei
cauſa ſunt peccata mea.

Quoniam iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput meum:ſicut onus graue grauate ſunt ſuper me.

Qm iniquitates. Repetit quod dixerat
apertius exponẽs. Quoniaȝ iniquitates
mee ſupergreſſe ſunt.vel ſuſtulerunt ca-
put meũ. Hoc eſt quod ante dixerat a fa
cie peccatorum meorum.ideo:ſicut on'
graue.vel faſcis ei'grauis grauate ſuut
ſuper me. hoc eſt quod ante dixerat.nõ
eſt pax oſſibus meis.et eſt ſenſus. Qm.
iniq.mee ſuperg.ſ.ca.m. iõ ſicut onus .
ꝛc.i.quia iniquitas eleuauit caput ſup
bi contra deum.deus grauauit eum mo
le penarum vt faſce.et compreſſit ne iaȝ
erigatur . Et nota ꝙ congrue dicit ini-
quitates ſuper ſe grauatas.quia iniqui
tates que leues ſunt . et dulces dum fi-
unt afflictionibus onerãtur.id eſt one-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

roſe et graues fiunt' vel ita ab illo loco
Non eſt pax. vbi oſtendit afflictõez aīe.
poſt oſtenſã ĩfirmitatẽ carnis. et eſt. Nõ
eſt ſani. in carne mea ⁊ c. nõ eſt pax oſſi-
bus meis. i. nec ratõni eſt pax. quia caro
ĩpugnat. et hoc a facie peccatoꝝ meorũ.
id ẽ. ab inſtãtia ſuggeſtionũ meaꝝ non ẽ
pax. quia peccatũ regnat in mortali cor-
pore. et hoc eſt quod dicit. Q̃m iniqui-
mee ſupgreſſe ſũt caput meũ' i. ratõnem
cetera nõ mutant. Aliter totũ ab illo lo-
co. quoniã ſagitte.' et dicit ſagittas vba
dei. que penetrant corda hominũ: et in-
figunt vulnus amoris et nõ liuoris. vn
de ſponſa in canticis ait. Uulnerata ſuz
charitate' Hec ĩfixa cordi penitentis fa-
ciunt cũ recordari ſabbati eterni. Q. d.
ne arguas. Quoniã ſagit. t. infi. ſũt mi.
id ẽ. verba tua cordi meo infixa ſũt: que
faciũt me recordari ſabbati' et quia non
dũ habet quod amat: gemit. vnde ſequi
tur. et cõfirma. ſup me manũ tuã. ſ. vidi
ctã. qꝛ qd̃ amo nõ habeo: et ita. Non eſt
ſani. ĩ carne mea. id eſt. cognoſco nõ eſſe
ſalutẽ carnis: ꝯpatõe futuri: nõ eſt ſani-
tas. et hoc a fa. ire t. fure' i. quia preuidi
faciẽ ire. id ẽ qd̃ minaris ne videã irã' Ti
more future ire ſic terret iſte: vt nõ ſit ſa
nitas ĩ carne: more verecundi famuli: q̃
futuris flagellis iã affligit. et non ẽ pax
oſ. meis' Q. grauis dolor ad interiora'.
vſqꝫ puenit. et hoc a fa. pecca. me. qꝛ ſã-
cꝰ ſup pẽas corpis affligit peccatis pu
tans ſe grauiora mereri. Q̃m ini. m. ⁊ c.
Q. nec iniuſte paſſus ſũ: ſed peccatis im
puto. p quod melius captat. et hoc eſt.
Q̃m ĩiquitates mee ⁊ c. Hec non mutan
tur. Sequitur.

**Putruerunt et corrupte ſũt ci-
catrices mee: a facie inſipiẽtie
mee.**

Putruerũt' Scđa ps vbi fit narratõ: in
qua enumerant miſerie. Q. d. Iniquita
tes ſũt ſup. qꝛ cicatrices mee. i. plage pcto
rũ p baptiſmũ ſanate. putruerũt: cũ iaz
peccato iterũ conſentit. et corru. ſũt: duz
ad actũ pducit. et hoc totũ a fa. inſi. m.
' id ẽ. p ſtulticiã meam: quia nõ ſũ vſus
viribus ĩ baptiſmo receptis. Q. mihi ñ
deo imputo' et eſt hoc idem qd̃ ſupra di
xerat. a facie pctõꝝ meoꝝ. Aliter cicatri-
ces mee' vel liuores mei. alia littera. id ẽ
peccata mea cõputruerũt' alijs p exem-
plũ. et putruerũt. alia littera: tãtũ mihi
ipſi: patet: quia nõ eſt iſte ſanus: q̃ cica-
trices habet: que putruerũt alijs ⁊ fetẽt
ſibi: vt ab eis auerſi: odoremus ſabba-
tũ eternũ. et gemamus currẽtes cũ ſpon
ſa pꝰ odorẽ vnguẽtoꝝ. a fa. ĩſi. m. ñ mu-
tatur.

**Miſer factus ſum et curuatus
ſum uſqꝫ in finem: tota die cõ
triſtatus ingrediebar.**

Miſer factus ſu' Dixit qualiter ĩiquita-
tes ſupergreſſe ſunt. hic dicit quomodo
aggrauate. Quaſi diceret. quia putrue-
runt: ideo miſer factus ſum' id eſt. miſe-
rijs afflictus ſum. et incuruatus ſum ab
elatione. quia omnis qui ſe exaltat hu-
miliabitur. Adeo iſte incuruatus eſt:
vt ñ poſſit ſe erigere. ſicut curua mulier
quam inuenit dominus decem et octo
annis curuam quam erexit. Uel incur-
uatus ſum' id eſt. terrenis deditus. vn-
de et miſer factus ſum. id eſt. triſtis mi-
ſer factus. et hoc vſqꝫ in finem. id eſt. vſ
qꝫ ad mortem. et tota die' id eſt. tota vi-
ta. id eſt. iugiter contriſtatus: quia ſab-
bati memor quo carebam: ſed non de-
ſperans ingrediebar. vel ambulabam:
viam huius vite. Contriſtatus ſuz ideo
Sequitur.

**Quoniam lumbi mei impleti
ſunt illuſionibus: et non eſt ſa
nitas in carne mea.**

Quoniam lumbi mei impleti ſunt. vel
anima mea impleta eſt illuſionibus. et
quoniam non eſt ſanitas in carne mea:
' et ita non eſt in toto homine: vnde ſit
plena leticia. donec anima exuatur illu-
ſionibus. et corpus induatur ſanitate.
Illuſiones anime infinite ſunt: que ali-
q̃ndo vix orare ſinũt. imagies corpm oc

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

currũt. et transis ð hac in illã. venit ob liuio. recordaris hoc. pro illo. et huiuſmodi. he pellentur: cum videbimus veritatem. vt eſt: vnð apoſtolus. Quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei. Uel ita vt per lumbos accipiasꝰ carnalitatem. i. ſenſualitatem. que a diabolo fatigatur. et corpus affligitur. ꝗ. non ſolum mea infirmitate pecco. ſz et diabolo. i. per diabolum qui corpuſ affligit. et animam fatigat vanis imaginationibus. et hoc eſt: Qm̃ lumbi mei. impleti ſunt. vel anima. m. i. carnalitas mea. impleta eſt. illu. diabolicis. et per hoc interim: nõ eſt ſa. in carne mea. quã diabolus affligit. ſicut ⁊ ſupra per ſagittas. nõ erat in ea ſanitas:

Afflictus ſum ⁊ humiliatus ſũ nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.

Afflictus ſum. Duobus premiſſis duo reddit. Non eſt ſanitas in carne mea. qꝛ Afflictus ſum corpore. anima impletur illuſionibus et. i. quia humili. ſum. ꝗ aio nihil in me ſit liberꝝ a pena. vnde ſequitꝰ nimis. quia vndiqꝫ eſt calamitas. Uel ita. Contriſtatus ſum. et Afflictus per penitentiam. et humiliatus. ſ. ni. humilitate penitendi. rugie. a ge. co. m. Gemitus corde. et rugitꝰ voce fieri ſolet. Iſte rugit a gemitu. nõ in voce. et eſt: Rugiebam. i. cum magno deſiderio querebam anime refectionẽ. a ſimili leonis. et aliarũ beluaꝝ quibus ſe compat. vt fortior gemitus oſtendatur. et ille rugitus erat a gemitu. Ecce virtus patiẽ oſtenditur ꝙ in gemitum. non in verba ꝓrumpit. et eſt ſenſus. Deſiderabam ſabbatum. et querebam. qð quia non obtinebam: gemebã. ⁊ ille gemitus erat cordis mei. i. rationis. Eſt enĩ gemitus carnis et gemitus mẽtis. Omnis gemitus qui de exteriorıbꝰ ẽ. carnis eſt: Qui vero ꝓ ſabbato qð eſt: caro nõ obtinet: cordis eſt:

Domĩe ante te omne ðſideriũ meum: et gemitus meus a te ñ eſt abſconditus.

Dñe ante te. Q. rugiebam a gemitu cordis mei. quẽ gemitum non nouit homo ſed o Dñe ante te. qui vides cor. eſt omẽ deſideriũ meũ. Si deſiderium eſt añ deũ ergo et gemitus qui cum eo eſt. Deſiderium vero eſt oratio. nec vnqꝫ deſinit orare: qui non deſinit amare. Charitas ei clamor eſt: Uel ita. Omne deſi. m. o do. eſt ante te. i. nihil deſidero niſi eſſe ante te. vl' eſt ante te. oẽ deſi. me. i. tale eſt qð meretur eſſe añ te. quia pro peccatis gemo. et peto vel. it. et ideo gemi. m. a te ⁊ ſi ab hominibus. nõ eſt abſcõditus. ſed exauditus. quia pius eſt pro liberatõe anime. non ꝓ terrenis ſꝫ pro celeſtibus alios gemitus nõ curat deus.

Cor meum conturbatum eſt in me: dereliquit me uirtus mea ⁊ lumen oculoꝝ meorum et ipſũ non eſt mecum.

Cor meum conturbatũ. hic exponit dolores animi. Cor meũ conturbatum eſt i me. Q. inde dolor et gemitus. quia cor meũ conturbatũ eſt in me. Pauor vndiqꝫ incutitur. et ſolicitudo. et hoc ideo: quia dereliquit me virtus mea. quã habui ante peccatum. ſi virtus illa manſiſſet: nihil terreret. Cur et hec vtus ſꝰqꝫ quia ⁊ hoc ipſũ: hoc ñ eſt i auguſtino vl' Hieroni. vel Caſſio. lumen oculoꝝ meorum non eſt mecum. i. quia lumẽ quod deus eſt: Mihi defecit. ex quo adam ad vmbram fugit timens a facie dei. hoc lumen nemo vidit in preſenti per ſpeciem quia etſi iam chriſtiani ſunt. nondum tamen vident. vt in futuro viſuri ſunt. Uł ita. Cor meum conturbatum eſt in me. i. mens mea ſuccubuit paſſionibus. quia virtus mea ſcilicet virtus patientie reliquit me. et lumen oculorum meorum non eſt mecum. i. ratio iperturbata. quã ñ habet ſecũ. pro ingentibus moleſtijs.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

**Amici mei ⁊ proximi mei : ad
uerſuз me appropinquauerũt
et ſteterunt.**

Amici mei' Hactenꝰ confeſſus ẽ que pa-
titur a ſe itus: nunc dicit que a foris pa
titur ab his inter quos viuit. vnde alibi
dicitur. Ab occultis meis mũda me do-
mine: et ab alienis parce ſeruo tuo. et lo
quit̃ in perſona capitis exponens eꝰ paſ
ſionem non diuidens vocem ſuam a ca-
pite. vt eñ caput dicit peccata noſtra :
ſic nos paſſiones eius que hic ponũtur
dicamus noſtras. quia vna vox totiꝰ eſt
et hec etiam cuiqз verſanti inter homi-
nes conueniunt. Ait ergo in perſona ca
pitis. Amici mei' ficti. et proximi mei' ſ.
cognati iudei. aduerſũ me appropiqua-
uerũt: crucifigentes. et conſilijs ac doliſ
et ſteterunt perſeueranter.

**Et qui iuxta me erant de lõge
ſteterunt: et uim faciebant qui
querebant animam meam.**

Et qui iuxta me erant' . ſ. apoſtoli. delõ-
ge ſteterunt: 'timentes mori. et vim faci-
ebant. id eſt crucifigebant. qui querebãt
animam meam. id eſt. vitam: tollere nõ
imitari.

**Et qui inquirebãt mala mihi
locuti ſunt uanitates: et dolos
tota die meditabantur.**

Et qui inquirebant mala mihi' quia nõ
inueniebant crimina: locuti ſunt vani-
tates' id eſt. finxerunt falſa. et dolos. id
eſt. fallacias tota die meditabãt . Quot
falſa teſtimonia dixerũt ante crucem : et
poſt reſurrectõnẽ corruptis cuſtodibꝰ :
De quibus Eſaias dicit. Ponam maloſ
pro ſepultura eius: corrupti nanqз pe-
cunia mẽdaciũ ſciauerunt dicẽtes . No
bis dormientibus venerunt diſcipuli eꝰ
et tulerunt eum.

**Ego autem tanquã ſurdus nõ
audiebam: et ſicut mutus non
aperiens os ſuum.**

Ego autem tanquam ſurdus nõ audie-
bam' non reſpondebat . Q. nõ audiret.
et ſicut mutus non aperiens os ſuum.

**Et factus ſum ſicut homo nõ
audiens: ⁊ nõ habẽs i ore ſuo
redargutiones.**

Et non ſolum non audiebam. ſed etiã fa
ctus ſum ſicut homo non audiens. id ẽ.
factus ſum quaſi non poſſem audire . et
nõ habens in ore ſuo redargutõnes' ita
contra illos tacebat: quaſi non eſſet vn-
de illos redargueret: quod ante fecerat.
ſed implendũ erat illud: ſicut ouis corã
tondente: ſic non aperuit os ſuum .

**Quoniam ĩ te domĩe ſperaui
dixi: tu exaudies me dñe deꝰ
meus.**

Quoniã ĩ te domine. Q. idõ tacui in paſ-
ſione. Quoniã in te dñe ſperaui. et dixi.
tu exaudies me domine deus meus . Si
bona conſcientia eſt nihil eſt timendũ:
nec in aliquo heſitandũ.

**Quia dixi nequãdo ſupgau-
deãt mihi inimici mei: et dum
cõmouentur pedes mei ſuper
me magna locuti ſunt.**

Quia dixi. Itẽ' hic caput loquit̃ de infir
mis pedibꝰ. i. mẽbris : ſicut añ de ſe ipſo
loquebatur. qz cũ ſit in celo: non deſerit
que in terra habet. Q. ideo audies: quia
dixi nequando ſupgaudeant mihi. id ẽ.
meis. inimici mei. id eſt. vt eis preuale-
ant. ad hoc enim laborant. et. id eſt. quia
dum pedes mei . id eſt. infirma membra
mea: commouentur. 'aliquando in ali-
quod peccatum. ſuper me magna locuti
ſunt. inimici mei. id eſt. inſurgunt neqſ-
ſime lingue inimicorum. cum potius fu
iſſet miſerandum. ¶ Aliter ab illo loco
Amici mei. Dicit hec penitens grauiter
afflictus. ita: vt ipſe iob videatur verba
iſta ꝓferre. Amici mei et ꝓxi. mei' his du
obꝰ ſolacijs gaudз hũanitas. ſз huic ſũt
cumulus paſſionũ. vñ ſequit̃ aduer. me
appro. expbrãdo. ita venit ſup me pla-

ga. ⁊ defeci ·qui. iuxta. m. er: de lon. ſte:
vbi et ipſa vxor. Unde ipſe ait. Alitum
meũ exhorruit vxor mea. ⁊ viʒ ſa. qui q̃
re. a. m. i. diabolus cũ miſtris ſuis. qui
tanto magis moliũt morté anime. quã
to magis vident aliqué ſtare. Et qui in
quireb. ma. mihi. vt vxor et amici: locu.
. ſ. va. qr ↄſulétes corpi: aíe ↄtraria ſug
geſt. ſ. vt loqret cõtra deũ. dolos. to. d.
medi. Ego át tan. ſur. ad iniquitaté con
ſulentiũ . nõ au. ⁊ factus ſũ ſicut. mu. ñ
ap. oſ. ſ. Mutus dicit. ⁊ nõ apiés os. qr
mutus. ⁊ ſi nõ clare loquit ſalteʒ balbu
tiendo murmurat. Hic ergo penités ni
hil aſpm. nihil cõtra deũ dixit. Et nõ. q
ↄtra iniqs ſuggeſtiones tacet iſte. qui ſu
pra ↄtra dolores corpis rugiebat. Et fac
tus ſum ſicut homo nõ au. Per hoc ex
iſtens homo. i. rationalis. C. aſſimula
tus ſine diſſimulãti audire ↄficia ſua. in
quo homo eſt. i. rationalis. ne p hoc ca
dat in peius. ⁊ nõ ha. in ore. ſ. red. ſic ta
cui. qſi non eſſet q iuſte redderez. Ecce
magna virtus. audire noxia: ⁊ non red
dere cõtra. ¶ Qm̃ in te domine ſpaui.
Tercia pars in q̃ affirmat ſe audienduʒ
cuʒ ↄmemoratione emédationis. Quia
inter tot mala ſperauit i domino. Qua
ſi hec mihi faciunt. ſed. Speraui. ſaluta
ris medicina eſt in malis ſperare. non d
ficere. i te domine. qui mutas triſtia i le
ta. Repete. Quoniã in te do. ſperaui tu
exaudies me domine deus meus. Ideo
audieſ. Quia dixi nequando ſupergau
deant mihi inimici mei. Ideo inter ma
la maxime cauet ſanctus. ne de lapſu ei⁹
exultet inimicus. Hoc dixi. ⁊ tamen
hoc euenit forſitan ad emendationeʒ. ⁊
hoc eſt. dum commouentur pedes mei
id eſt actuſ mei. ⁊ dum hoc ſit magna ſu
per me locuti ſunt. Si commouentur
aliquando humana infirmitate irridét
impij. Uñ dolét pij. Sʒ iõ etiã exaudieſ

Qm̃ ego i flagella paratus ſũ ⁊ dolor meus i ↄſpectu mõ ſp.

Quoniã ego in fla. pa. ſ. i. ſciés me de
liquiſſe in flagella. C. Ad hoc natus ſũ
vt flagella feraʒ. flagellat eniʒ deus om
nem filium qué recipit. ⁊ ideo: non iſul
tent inimici. ⁊ dolor meus eſt in cõſpec
meo ſemper. Inõ dolet quia deliquit. i
pius ſe defendit. iuſtus contra ſe iraſcit

Qm̃ iiquitaté meã ego ãnũcia bo ⁊ cogitabo p peccato meo

Qm̃ iniquitaté meam. C. Unde dolor
non de flagello. q eſt medicina. ſʒ d pec
cati vulnere. niſi enim doleret non ſic ſe
accuſaret. ⁊ hoc eſt. Quoniam iniquita
tem meaʒ ego annunciabo. i. confitebor
⁊ quia non ſufficit confiteri addit. et co
git. i. ſollicitus ero. ⁊ ſedule agam. pro
peccato meo ſanando. Duo modi ſũt p
fecte penitentie. confeſſio. et emendatio
que fit per fletus. ⁊ elemoſynas. ⁊ huiuſ
modi que hic notantur.

Inimici autem mei uiuent et ↄfirmati ſũt ſup me ⁊ multipli cati ſũt qui oderũt me iniqʒ

Inimici auteʒ mei. tua permiſſione ad
probationem mei miſſi. viuent. i. fruun
tur mundo. quia bene eis in ſeculo eſt.
vbi laboro et rugio. ⁊ confirmati ſunt.
in mundanis. vel confortati. alia littera
ſuper me. in perſecutione qd grauius é
⁊ hoc valet ad impetrandum. ⁊ non ſũt
pauci. ſed multi ſunt. i. quotidie plureſ
fiũt. Qd grauiſſimũ é. qui. o. m. iniqʒ.
dantes mala p bonis. Unde ſequitur.

Qui retribuunt mala pro bo nis: detrahebant mihi quoni am ſequebar bonitatem.

Qui etiam retri. m. p bo. det. mihi: cur:
qm̃ ſeq̃. bo. Iõ dixit mala p bonis.

Non derelinquas me domine deus meus: ne diſceſſeris a me

Nõ derel. iqs me. Iſta ps vbi é exaltati
ua ↄcluſio. vt certa ſpes ſit imitantibus
C. d. predcã mala mihi igerũt. ſʒ qr hec
mala hõi ſt itolerabilia. Ne drel. m. Al
ita iungit littera. Hic penitens d preti
tis abſolut⁹. cũ actiõe graꝝ ↄfités dũ ſa
lutis ſue auctoré. let⁹ exclamat. ne iã dre

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

linquatur dicens. Ne derelinquas me
domine deus meus. quia grauis eſt of-
fenſio poſt veniam. Uel ſi ad horam re-
linquis ne diſceſſeris penitus a me. ſed
potius.

Intende in adiutorium meũ: domine deus ſalutis mee.

Intende in adiutorium meum. dum pu-
gno contra hoſtem. domine deus ſalu-
tis mee dator eterne. Aliter. Ne derelin-
quas me vt ſint verba Chriſti. Hoc eñ
dicimus in illo. qui pro nobis interpel-
lat. i. in perſona Chriſti dicentis. Nõ de-
relinquas me domine deus meus. Sed
cum hic dicat. Ne derelinquas ne diſceſ-
ſeris. Quomodo ergo ſupra clamabat.
vt quid me dereliquiſti? Hoc eñ quod
hic dicitur. illi clamori videtur contra-
rium ſed non eſt: Ibi eñ vox eſt veteris
hominis qui cum eo crucifixus eſt. i. ibi
loquebatur in pſona eccleſie que eſt ve-
tus in culpa et in pena cuius vetuſtas
in Chriſti cruce conſumpta eſt. Hic aũt
loquitur in propria ſua perſona. Sequi-
tur. Intende in adiutorium meum do-
mine deus ſalutis mee. Quia et animaꝫ
ſeruauit et a paſſionibus corpus et ani-
mam liberauit.

In finẽ canticũ Dd. p hydithũ

In finem canticum Dauid pro
hydithun. Legitur in Paraly-
pomenon q̃ archa domini re-
ducta a Phyliſteis. Dauid an-
te eam conſtituit cantores quattuor
milia et totidem ianitores. quibus prefe-
cit filios Chore. Cantoribus vero prefe-
cit ducentos octoginta et octo viros. in-
ter quos fuerunt Aſaph Ethan Eman et
Hydithun. Quorum nomina Heſdras
frequenter poſuit in titulis. Tum p ho-
nore miniſterij. Tum propter nominuꝫ
interpretationes: per quas ſubiectorum
pſalmorum intellectus pandũtur. ſi-
cut huius pſalmi aperitur ſenſus. per
hoc nomen Hydithun quod interpreta-
tur tranſiliens eos. i. remanentes in mũ-
do herenteſq; terrenis. de quo tranſiliẽ-
te agitur hic. Docet eñ pſalmus iſte a
dilectione ſeculi ad dei legem. et inde ad
eternitatem mente tranſilire. ⁊ quia hoc
iocundum eſt menti etſi graue ſit carni.
Ideo bene in titulo apponitur canticũ.
Et eſt ſenſus. Canticum iſtud quod dici-
tur canticum: quia hic eſt mentio de eter-
na beatitudine pro qua iocundũ eſt mẽ-
ti tranſilire. etſi graue ſit carni dirigens
nos in finem. i. in conſummationem. eſt
Dauid prophete. ⁊ eſt pro Hydithum. i.
de tranſiliente. ¶ Intentione monet hic
pſalmus inter blaſphemos et iniquos
lingue ꝯtinentiam ſeruare: certamina et
rixas opprimere. Hoc eñ ſilentium mul-
tum eſt vtile. Modus. Tripertitus eſt
pſalmus. Prima agit de continentia li-
gue inter blaſphemos et contumelioſos
Unde et optat noſcere finem vbi hec nõ
ſunt. Secundo dicit quomodo omnes
ſint ſub vanitate et caſu. Unde apponit
ſe expectare dominum petens liberari.
ibi. Ueruntamen in imagi. Tercio inter
tot mala petit ſibi deum adeſſe et pecca-
ta dimitti vt; proſpero fine exeat. ibi. Ex-
audi orationem meam. Tranſilitor au-
tem iſte terrenis abdicans illecebris de
bona opinione ſemper ꝯtrahit inuidiaꝫ
iniquorum et calumniam. Unde delibe-
rat inter malos tacere nequid dicat ma-
le ita incipiens.

DIXI CUSTODIAM
vias meas: ut non delinquam
in lingua mea.

Dixi. id eſt i corde dliberaui. vbi ſapi-
entes prius deliberant: q̄ȝ loquantur. id
deliberat: quia graue hoc eſt qđ incipit.
quid ſit illud expōit ſuddens: cuſtodiā.
Hoc dicit quia forſan lapſus iaȝ fuerat
in lingua. vias. id eſt actiones. ⁊ verba
vias dico: iam meas. id eſt bonas. adeo
cuſtodiam. vt non delinquam. p fatua
vel ocioſa. in lingua. quod eſt difficile.
Non enim fruſtra eſt: lingua in vdo. q2
facile labitur. Perfectus ē ergo vir qui
non peccat in lingua. lingua dico: iam
mea. i. mei iuris:

Poſui ori meo cuſtodiam: cū
conſiſteret peccator aduerſuȝ
me.

Poſui ori meo. Quaſi diceret. poſtq̄ȝ
tranſiliui. terrenas delectationes. ⁊ ex v̄
bis bonis contraho inuidiam. ⁊ calum
niam. ſufficit mihi intelligētia corā deo
ne loquendo: dem aditum calumnioſis
in quo: ſepe fit perturbatio. vt dicantur
non dicenda. contra qđ melius remediū
eſt ſilentium. Unde hic ait. Poſui ori
meo cuſtodiam. Quaſi Dixi cuſtodiaȝ.
⁊ Poſui ori meo cuſtodiam. ne in con-
grua exirent. Poſui cuſtodiam. non p-
p ter ſtudioſos. et audire paratos. ſȝ cū
conſiſteret. ſ. cuȝ mora. Quaſi hoc feci
maxime cum opus eſſet. peccator. ſ. qui
non percipit ea que ſunt ſpiritus dei. et
calumniatur huiuſmodi turgidis. ⁊ li-
tigioſis. nil dicendum eſt. vbi et agnus
. ſ. chriſtus ſine voce coram tondente ſe
ſiluit. qui etiam diſcipulis audire para-
tis. multa poſtea dicenda. reticuit. con
ſiſteret dico aduerſuȝ me. querens ca-
lumniam a quo tranſilienti peccator d̄
cipitur per ſilentium non valens cū ver
bis tenere. Unde ſequitur.

Obmutui ⁊ humiliatus ſum
⁊ ſilui a bonis ⁊ dolor meus
renouatus eſt.

Obmutui. Quaſi poſui cuſtodiam. vſ-
que eo quod. Obmutui. id ē pēitus ta-
cui. ⁊ humiliatus ſū. Hoc dicit vbi pu
rum intelligas ſilentium: non doloſum
Uel humiliatus ſum. id eſt impropria
ab eis ſuſtinui. ⁊ ſilui a bonis. ānunci-
andis. vel a bonis hominibus pro por
cis ⁊ canibuſ. quibus ſanctum non ē dā
dum. neque margarita mittenda. Ta-
cuit ergo bonis. ne doceret ꝯtemnenteȝ
qui cauſa contemptiōis querit. ⁊ ita do
lor meus quē paſſus eſt in loquendo. a
quo quieuit: in ſilentio renouatus eſt i-
de eſt ei dolor. quia negat cum ſeruis ci
baria verbi. ⁊ ideo.

Concaluit cor meum intra me
⁊ in meditatione mea exarde-
ſcet ignis.

Cor meum concaluit intra me. id eſt ex
omni parte caluit igne dei. id eſt amore
celeſtium. ⁊ hoc: intra me. id eſt in ratio
ne vt de celeſtibus cogitaret. Et nota q2
prius intra cogitauit. quam extra exiret
loquendo. Uel concaluit intra me. id eſt
interna gratia ſpiritusſancti. ⁊ in medi-
tatione mea. id eſt in conſilio. Hoc di-
cit ne inſanus videretur eſtus eius. exar
deſcet ignis dilectionis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Locutus ſum in lingua mea: notũ fac mihi dñe finem meũ.
Locutus ſum. Dixit ſe intus cogitaſſe.
Hic dicit ſe eſſe extra locutum. Q. Poſt
q̄ȝ intra me cogitaui etiam in lin. mea. i.
tranſilientiũ locutus ſum. nõ auditori
erudiendo ſed exauditori deo. a quo in-
tus audior quod eſt malis inuitus ſilui
ſed dño locutus ſum. eſtu charitatis id
agente. Quid locutus ſum? iſtud ſcȝ no-
tũ fac mihi do. finẽ meũ. i. Chriſtũ qui ẽ
finis noſter. i. ꝯſummatio in preſenti ad
iuſticiam et in futuro ad coronã.

Et numerum dierum meorum quis eſt: ut ſciã quid deſit mihi
Et etiam fac notũ numerũ dierũ meoꝝ.
quis eſt. quem volebat ſcire nõ deſide-
rio huius vite. ſed deſiderio Chriſti vt
appareat ſi eius aduentum poterit vide-
re quem antiqui patres magno deſide-
rio cupierunt videre. Unde multi re-
ges et prophete voluerunt videre quem
vos videtis ꝛc. Inde Symeon iuſtus.
ille ſenex clamabat. Putas videbo? ꝛc.
Inde etiam ante natale domini ille anti-
phone cantant in perſona antiquoꝝ pa-
trum ſcȝ o Adonai: o ſapientia ꝛc. Ideo
volo ſcire numerum vt ſciam quid deſit
mihi ad vitam ante Chriſti aduentũ: añ
quem multũ deeſt ad vitam. quia ante
eum ſunt veteres dies Ade: qui ducunt
ad mortem. et non noua generatio que
ducit ad vitã. Uñ ſequit.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: et ſubſtantia mea tanquã nihilum ante te.
Ecce mẽſurabiles. Q. an deeſt aliquid? v-
tiq̄ȝ quia. Ecce menſurabiles vel veteres
. i. breues et inanes poſuiſti dies meos.
et ſubſtantia mea que Adam peccante
damnata eſt tanq̄ȝ nihilũ eſt ex ſe. quia
cito tranſit et quã diu eſt nihil eſt. Actꝰ
quidẽ boni aliquid ſunt: qꝛ vitã ꝯferunt
nihil eſt dico et hoc ante te. qui vere vi-
des. Q. d. etſi actus tranſiliẽtis aliquid
ſunt: qꝛ vitã ꝯferũt ſba tñ nihil ẽ añ deũ

Ueruntamẽ uniuerſa uanitas omnis homo uiuens.
Ueruntñ ꝛc. Uidens iſte aduentũ Chri-
ſti quẽ petierat videre: et nondũ habẽs
bonũ eternũ redit ad infirmitatē ſuam
quã inter virtutes habet dicens. Mag-
na ſunt que diximus et credimus: ſed tñ
nondũ eſt illud eternũ. ſed vniuerſa ſũt
vanitas pro mutabilitate. et qꝛ mutabi-
lia et tranſitoria ſunt. Ecce iſte deſiderãs
eterna exprobrat humane vite: cui ſbeſt
Quod ideo dicit. ne quis putet ſanctos
a tentationibus alienos. et ad hanc va-
tatẽ pertinet homo et nõ deus nõ ſpũs.
omnis. i. et bonus et malus. Si eñ ma-
lus ẽ in ſecularibus vanus. Si vero bo-
nus ei cum Chriſto volenti eſſe: vana eſt
hec vita homo dico viuens in hoc mun-
do. ¶ Aliter totum ab illo loco. Obmu-
tui vel obſurdui. Et dicit ille tranſiliẽs
ſe tacuiſſe bona dum timet ne loquatur
mala. et hoc eſt. Poſui ori meo. c. ſed dũ
nimis timeo ne loquar mala ego ſilui e-
tiam a bonis. i. tacui etiã bona ꝯſeruis
dum timeo ne loquar mala. et quia non
erogo pauperibus talentum mihi credi-
tum. non ꝯmittit mihi diues dñus: Et
hoc eſt. Obſurdui alia littera. i. cepi iã
non audire a deo. Poſitus eñ eſt inter
diuitem deũ et pauperem hominẽ. In-
tercurrit tranſiliens inter deū et homi-
nem vt a deo accipiat et homini diſtri-
buat dñi ſui pecuniam. Sed dum ti-
met eſſe prodigus et diſſipator fit auarꝰ
diſſpenſator. alijs non erogando. Et id
ſubtrahit ei a domino. hoc iſte ꝯfitet ſe
paſſum docens nos cauere hoc non imi-
tari. Si autem piger iſte damnat quia ñ
erogat. quid ille patiet qui per luxuriã
conſumit? et ſic humiliatus ſum. a deo
nõ humiliaui me: et ita dolor meus re-
nouatus eſt. Dolet tacuiſſe dicenda. qꝛ
vidit mala. et ideo tacuit etiam bona et
bonis. Unde ſcȝ quia tacuit: zelus do-
mus dei ꝯmedit eũ. i. amor proximoꝝ q̄
bus tacuit angit eũ: Unde ſequit. Con-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

caluit cor meū intra me. Cepit inquie-
tum eſſe cor meum. vidēs hinc inde eſſe
pīcula. ⁊ in meditatione mea exardeſcet
ignis. i. eſtuatio. dū in vtroqȝ video pi-
cula. ⁊ in hac fluctuatione dicendi. ⁊ ta
cendi. inter calūnioſos. ⁊ audire patos
in hoc eſtu. locutus ſū i lingua mea. i.
queſiui meliorē locum. vbi hec non pa-
tiar. ſ. finem. i. vitam eternam. ⁊ hoc eſt
Notū fac mihi. do. fi. m. Q. d. et ſi multa
tranſiui. reſtat adhuc finis. vbi non ſūt
ſcādala. ⁊ nu. di. Ecce q̄ſi noto fine: pluſ
deſiderat. et omnia tranſilit. deſiderat e-
nim de fine pfectius cognoſcere. ⁊ hoc ē
fac mihi notū nūc. di. m. quis ē. Hic
ē numerus ſine numero. qui numerꝰ die-
rum eſt vere: Non tranſit numeruſ vero
dierꝫ qui modo ſūt. Nō eſt vere tranſili-
enti. herenti āt eſſe videt̄. vt ſciam quid
. i. q̄ntum deſit hic in pn̄ti mihi. vn̄ hu-
milior eſt homo. qui hec nouit. Ecce mē-
ſurabiles. Q. noto fine. ⁊ diebus qui ſt̄
attēde ad hec tēporalia. que relinquit ⁊
compat inuicem. Q. dicat aliquis. Cur
dixiſti illos dies eſſe. tanq̄ȝ ⁊ iſti tēpales
dies non ſint? Quid eni de iſtis diebus
tranſitorijs ſētis? Ecce menſu. po. di. m.
Qui declaras immēſurabiles. ſi homo
pſtitiſſet. vel veteres. alia littera. poſu.
di. m. quia corrumpunt̄ corpa peccato
⁊ pena. ⁊ ſubſtantia. m. tan. ni. ē ante te
. i. qui videt nihil eſſe hāc ſubſtantiā. an̄
te videt. vbi oculi tui ſunt videt. nō vbi
humani. i. tue viſioni cōcordat. Uel ſb̄
ſtantia mea tan. ni. eſt ante te. i. cōtuitu
illius que an̄ te erit. Uerūtamen. Q. d.
q̄ȝuis tanta tranſiliui. q̄ȝuis eternis in-
hio. Uerūtamē dū hic viuo. vbi tot ſcā-
dala ſunt. vbi tētatio ē. vniuerſa vanit.
ē ois homo viuēs. ⁊ tranſiliēs. ⁊ herēs
. i. ad vniuerſam vanitatē adhuc ptinēt
quia oia ſub ſole ſūt vanitas. ſb̄ ſole eſt
oē viſibile. Inuiſibilia āt nō ſūt ſb̄ ſole
. i. fides. ſpes. charitaſ. hec habȝ hyditū
vltra ſolē. cuiꝰ ꝯuerſatio in celis ē. Uel
ita. licet mēſurabiles ſint dies. licet ſub
ſtantia nihil ſit. Ueruntamē vniuer. va
ni. eſt ois homo vi. i. vniuerſa vanitaſ ē
i rōnali creatura. q̄ ſm̄ diuerſoſ vniuer-
ſam vanitatē appetit. De hoc gemit. ſi-
cut i ſupna. i. ſupnoꝝ amōe iardēſcit. Uel
ita. licet ſubā nihil ſit. Uerūtn̄ ois hō
viuēſ. Q. iocūde i mūdo cui ſeruit. eſt.
vniuerſa vanitas. Ipſa vanitas eſt. nō
mō vanus. ⁊ dicit̄ hoc. p exaggeratiōeȝ

**Dyapſalma. Uerūtn̄ i īagie p-
trāſit hō ſȝ ⁊ fruſtra ꝯturbatur**

Dyapſalma. Ueruntamen. Hic ē ſecun-
da pars vbi dicit quomodo omnes vel
homies ſub vanitate ⁊ caſu ſint: Un̄ op-
ponit ſe expectare dominum. et petit li-
berari. Quaſi. Quamuis ita ſtudeat ho-
mo vanitati. Ueruntamen homo ptrā-
ſit. i. cito tranſit. in imag. i. comperabili-
ter imagini ſpeculi. q̄ cito vanēſcit. Un̄
iob. Homo quaſi flos egredit̄. ⁊ conte-
ritur. ⁊c. Uel ita. licet ſtudeat vanitati
tamen pertranſit homo. hoc nō mutat̄.
ipſe dico poſitus in imagine dei. id eſt i
ratione. ⁊ ita mirum. ꝙ hoc non retra-
hit eum a vanitate. ſed ⁊ fruſtra. Quaſi
diceret. Homo poſituſ eſt in imagie dei
ſed tamen conturbatur. id eſt a purita-
te mentis in actibus ſeculi deducitur. qꝛ
cum labore ⁊ miſeria terrena appetit. et
hoc fruſtra. id eſt inutiliter. quia omnia
tranſeunt. Aliter ſm̄ aliā litterā. que ē.
Quāq̄ȝ i imagie. ābulet hō. tn̄ vane tur-
bat̄. ⁊ ē. homo ē vāitas. tn̄ ābulat i ima-
gine dei. ⁊ Quāq̄ȝ i imagie. ſ. dei. i. i rōe
ābulet hō. que ē vltra ſolē. ⁊ vitas. qꝛ i-
uiſibilia. ⁊ vera bona appetit. tn̄ turbat̄
vane. i. in vanis deſiderijs. ſ. de victu ⁊
veſte ⁊ huiuſmodi.

**Theſaurizat ⁊ ignorat cui cō-
gregabit ea.** Theſaurizat. Q. Inō
ē vana ꝯturbatio. qꝛ theſau. Ecce ō cetis
vicijs elegit ꝓpheta auariciā. ad oñden-
dū qd̄ intēdit Ipſa eni ē radix oīū malo-
rū. ⁊ igno. cui ꝯgre. ea. Neſcit eni ſi fi-
lius poſſidebit qui ⁊ tranſit.

**Et nūc q̄ ē expectatō mēa: nōne
dn̄s ⁊ ſubſtātia mea apd̄ te ē?**

Et nūc q̄ eſt. Uiſa hac vanitat aq̄ tranſi

uit.et reſpiciens veritatem ad quã ſe ex-
tendit. C. in medio poſitus.ait ergo.Et
nunc poſtq̃ȝ tranſiliui tanta . que eſt ex-
pectatio mea.i.finis meus . Unde ſupra
dixit. Notũ fac mihi dñe finẽ meũ.expec-
tatõ dicit.[i]quia nemo hic perfectus eſt .
nõne do.qui eſt ſup omnia.i.Chriſtus:
C.mea expectatio eſt expectatio ꝑmi ad
uentus Chriſti vel ſeculi.que dicit̃ expe-
ctatio:quia cũ mora eſt. et quia interim
multa ſuſtinet.et ſubſtantia mea.C.ve-
re O tu dñe es expectatio.et.i.quia ſub-
ſtantia mea apud te ꝯſiderata.i.ſm qȯ
erit in futuro qñ erit impaſſibilis et im-
mortalis eſt. [i] Uel ita.ſubſtantia mea a-
pud te.i.quia preuideo ſubſtantiã meã
dicit Dauid.apud te futurã per vnionẽ
ꝑſone eſt.[i] Uel ita.ſubſtantiã dicit.non
illam actualem ab Adam ꝯtractam . ſed
bone ꝯſcientie poſſeſſionẽ.et hoc eſt.ſb
ſtantia mea.nõ illa vetus Ade ſed pure
ꝯſciẽtie poſſeſſio qua interior homo ſu-
ſtentat̃ et paſcit̃.eſt apud te.[i]nõ in ſacu
lis noſtris eſt ſed añ deũ cui placet. Uel
ita.ſubſtantia mea apud te eſt[i].i.ad te tẽ
dens.iam incipit eſſe aliquantulũ. Sed
quia nemo ſine peccato eſt quantuncun
q̃ȝ tranſilierit:peto:

Ab omnibus iniquitatib⁹ me
is erue me:opprobrium inſipiẽ
ti dediſti me Erue me ab om.in.meis
Uel ſic ꝯtinua.te expecto.ideo.Erue me
ab om.ini.meis quia multe ſunt etiã iu-
ſto.ab omnibus dico.[i]ſcȝ nõ ſolũ ab eis
que tranſiliui ,ne reuoluar in ea . ſed ab
omnibus omnino.ita ſentire non impe-
dit ꝑfectionem ſed facit . Imꝑfectus eñ
eſt homo:quia nondũ accepit quod op
tat.ꝑfectus tñ quia ſcit hoc ipſum quod
deſit ſibi. opprobriuȝ inſi.dedi.C.d.et
quia ſic ago.opprob.ꝛc. Uel ſic iunge.
ideo debes eruere:quia dediſti me opp.
inſipi.[i] Stultus qui remanet in vanita-
te.irridet bonis moribus ꝯtra quem .
Sequitur.

Obmutui et non aperui os me
um quoniã tu feciſti: amoue a
me plagas tuas. Obmutui.[i] habi-
tus opprobrio tacui. nõ egi ꝯtentioſe ꝯ-
tra eos.et non apperui os meũ.i.nõ egi
murmure ꝯtra deum . et hoc a te.qñ tu
feciſti me talem dans mihi patientiam et
quia talis:amoue a me pla . Uel ſic iun-
ge.Erue ab iniquitate peccati et etiam a
moue a me pla.i.paſſioneȝ et timorem .
quod potes quia feciſti eas.et hoc eſt qȯ
ſequit̃ tuas.i.a te factas . Et neceſſe ẽ vt
amoueas:quia defeci et hoc eſt.

A fortitudine manus tue: ego
defeci in increpationibus.
A fortitudine eñ vi.tu.i.a forti poten-
tia tua ego defeci.et hoc in increpationi
bus quibus humanũ genus increpuiſti
quod tñ ex merito noſtro eſt qȯ eſt.

Propter iniquitatem :corripu
iſti hominem. Propter ini.noſtraȝ
dico in increpationibus que tñ ſunt ad
correctionẽ:q uia ꝑ eas corripu.ho.Ali
liter eñ iniq̃tas incurata ꝑmaneret. Ali
ter ab illo loco. Obmutui et legit̃ hic a-
lia lit.videlicet.[i] Obſurdui. C. Dediſti
me opprobriũ inſipiẽti . Ad cuius ꝯui-
cia ego obſurdui: et non aperui os meũ
.i.nec conatus ſuȝ loqui:quia fruſtra lo
querer cũ illi ſint incorrigibiles . et qñ
tu fe.me.amoue a me plag.tu.i.flagel-
la tua.i.quia feciſti me:noli me extermi-
nare tñ cede vt ꝑficiam nõ vt deficiam
tñ tunde vt producar nõ vt comminu-
ar. C.d.[i] Ille qui creauit ille recreet. A
fortitudine. C.d.plagas amoue. Pla-
gas dico grauiter illatas a forti.ma.tue
ego defeci in argutionibus.alia lit.i.cũ
arguis me defeci. Arguere aũt tuum eſt.
propter iniquitatem erudire. Unde ſe-
quitur. Propter iniquitatem ꝛc. C.de-
feci.arguis . ſed non ſine cauſa eſt quod
defeci et infirmus ſum . immo propter
iniquitatem eſt.et in hoc erudiſti homi-
nem.alia lit.nõ damnaſti. C.tua argu-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tio. ⁊ pena ē: et gratia: Vnd alibi. Qui
ſingis dolorē ī precepto. i. formas dolo
rē meū quē intuliſti. Dolor enī ali⁹ ī for
mis alius formatus. In formis. qui nō
emendat a hominē. formatus vō eſt. qui e
ruditionis formam preſtat[t]. Et talis do
lor: eſt preceptum. i. vicem. ⁊ imaginē
precepti habet. q2 docet a malis exire.

Et tabeſcere feciſti: ſicut araneā animam eius.

Et tabeſcere feciſti. Eruditionis modū o
ſtendit. Quaſi diceret. Adeo corripuiſti
hominē. quia feciſti. ta. a. eius. i. ſiccatā
ab humore virtutum ⁊ cognitionis dei
ſicut aran. que texit inanē telā. ſic ⁊ iſte
inaniter laborat in congregatione tēpo
ralium. Vel ſicut araneam. quia ſicut a-
ranea egeſtione viſcerum: vnde telam te
xit moritur: ita homo cum extrahit a ſe ī
iquitatē: moritur[t]. Vel in bono poteſt
accipi. Aranea enim corpus tenue habz
nec in terra. ſed in alto ſtat. telas egeſti-
one viſcerum texit. ſic anima homīs: cō
uerſi. ⁊ afflicti. terrena deſerit. ſtans ī al
to celeſtis conuerſationis. ⁊ ſbtiles ope
rationes perficit. timore dei tabificata.
. i. humiliata. Vel ita[t]. Comparatur ho-
mo aranee. Quia ſicut aranea tabidū qō
dam eſt. ⁊ infirmum. ſic anima hominis
infirmitate. et humilitate eruditur. vt ñ
de ſe preſumat. qui diſplicuit fortitudi-
ne et ſuperbia. et hoc ē. ita erudiſti. quia
Tabeſcere feciſti animam eius ſicut ara
neā. id eſt feciſti vt anima tabeſceret. i.
infirma fieret per humilitatem depōita
ſuperbia quaſi aranea qua nihil eſt tabi
dius. que leuit tacta digito: deficit. Hec
infirmitas bona eſt. ſicut ſuperbia forti
tudo: ante erat vicium.

Ueruntamen uane conturbatur omnis homo.

Veruntñ vane. C. d. [t]licet homo ſit cor
rectus[t]. licet increpet. licet tabeſciat. Ve
runtñ oīs homo[t]. viuēs in īcerto. vane
ꝯtur.[t] i. hūana īfirmitate varijs rebus
ꝯfundit. Ab hac vāitate: nemo excipit.
niſi qui deū pura mēte ꝯtēplat. ⁊ ē hic.

Dyapſalma.

Exaudi orationem meā domine ⁊ deprecationem meā: auribus percipe lachrymas meas

Dyapſalma. Exaudi orōnē. Tercia ps
vbi inter tot mala ſeculi petit ſibi deum
adeſſe. ⁊ peccata dimitti. vt ꝓſpero fine
exeat: Q. vniuerſa ſūt vāitas[t]. Int hec
ergo poſit⁹ trāſiliēs iā in ſupiorib⁹ ſpe
agēs inquit. Exaudi[t]. Vl' ita ꝯtiua. Hec
ſūt vana. ſz q2 ego iſta nec peto. nec pro
his triſtor. Exaudi dñe[t]. Quāto plura
nouit iſte: tāto plus ſupplicat. orōnem
. m. Orō ē: qñ vota deo pandimus. ⁊ de
prec. m.[t] Deprecatō ē frequēs ſupplica-
tō ab imo cōdis. ſz ne putes eū tm̄ vbis
orare: addit. ⁊ lachrymas que violente
ſunt in precibus ad mouendam miſeri-
cordiam. ⁊ hoc eſt. qō ſequitur. auribus
percipe lachrymas meas[t]. licet eniz tot
tranſiliuit iſte. habet tamen qō fleat. q2
abeſt: qō deſiderat. quia crebreſcūt ſcā-
dala. abūdat īiquitas. refrigeſcit chāitas

Ne ſileas quoniā aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut omnes patres mei.

Ne ſileas. Q. oro deprecor. ⁊ o domine
Ne ſile. i. fac vt audiā te[t]. q2 occulte lo-
quit ī corde fidelis. ſalus tua ego ſum.
quā vocē iſte optat. Vl' ne ſile[t]. i. dic mi
hi remiſſa ſūt tibi peccata tua. Vel ne ſi-
leas[t]. ī futuro. i. dic. Venite bñdicti pris
mei. ⁊c.[t] Ne ſileas quoniam ego iam ſū
apud te ſpe. ſz adhuc aduena vel inqui-
linus. i. [t]non habens hic ſedem. q2 hinc
tranſiturus ad eterna. vbi non ero īqui
linus. et ſuā peregrinus. ſubaudi apud
te. quia quidam ſunt peregrini cum dia
bolo. i. mali. Quidā vō cū deo. cū quo
ſūt ſpe ñ re: q̄diu enī ſum⁹ ī corpe. pere
grinamur a dño. ſic oēs pa. m. [t]qui mi-
grauerūt ad vitā. ꝯſtat ergo idē de me.
Vel ita: Ne ſile. qñ eg. ſum adue. ap. te[t]
id eſt non in diaboli ciuitate maneo. ſz
in tua: ſum receptus. de babylonia ad
hieruſalē ſū traſlat⁹. meū regnū ꝓ tuo d

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſero. et peregrinus nō eligens mihi ſedē hic: quia ibi mihi patria non hic. ſicē omnes patres mei. hoc dicit ne quis ab hac cōditione puteť exceptus.

Remitte mihi ut refrigerer priuſquā abeā et amplius non ero

Remitte mihi. Hic ſibi petit dimitti vt certus ad iudiciū perueniat. Q. d. Et qꝛ migraturus ſum reſtat hoc petere. Remitte ꝛc. Uel ita iunge: quia ſum apud te. ideo remitte mihi. qui curis vroꝛ vt refrigerer per miſericordiam. quia habꝫ eſtus vicioꝝ. Unde dicit. Dimitte nobis debita noſtra ſicē et nos di. ꝛc. Refrigerer dico priuſqꝫ ab hac vita abeam. ne cū peccatis eam. Dico remitte. Alioquin .i. ſi non dimittis vt refrigerer. ego ibo de hac vita et iam nō ero amplius in vero eſſe quod eſt cum deo.

In finem pſalmus Dauid.

In finem pſalmus Dauid. Finis in titulis pſalmoꝝ diuerſ modis accipiť. Aliqñ eñ Chriſtum ſignificat. Aliqñ plenitudinē tempis. Aliqñ nouū teſt. Aliqñ paſſionē. vel reſurrectionē Chriſti. Hic aūt pro nouo teſt. accipiť qđ ꝯſumat. in qđ vetus teſt mutatū eſſe oſtendiť. quod eccleſia longo tempe expectauit. deſiderās Chriſtū. et cū eo nouū teſt. in qua expectatione multa a diabolo ſuſtinuit. occulte et manifeſte. a quibus etiā poſt Chriſti aduentū et noue legis pceptionem penitus immunis non fuit diaboli inſidias omnino non declinans et aperte et occulte nocentis. Eſt eñ diabolus leo et draco. Leo cū aperte ſeuit vt fecit tempe martyrū vbi opus eſt patientia. Draco cum occulte inſidiať cū ſcandala mouet ⁊ tētationes ſicut nunc facit vbi opus eſt vigilantia et magis timendus eſt. cū fallit vt draco qꝫ cum ſeuit vt leo. Illic eñ cogit. hic docet negare Chriſtuꝫ. tñ inť hec expectare deſijt quouſqꝫ vtrunqꝫ recipiat. Et eſt ſenſus tituli. Pſalmus iſte dirigens nos in finē .i. nouū teſt. ꝯſūmans: qꝛ agit de mutatione veteris teſtamenti. in nouū. attribuiť Dauid .i. Chriſto qui ſaluat quod non facit lex. nec dij gentiuꝫ qui loquiť in hoc pſalmo ex membris .i. ex pſona membroꝝ. ¶ Inten. monet. relictis cerimonijs legis. et idolatrie ſupſtitione ad nouū teſtm̄ accedere. Modus. Bipertitus eſt pſalmus. Primo inducit eccleſiam expectaſſe deū ⁊ accepiſſe cū et ab eo nouū teſtm̄. quod et multi ſecuturi ſunt. vñ. Percutit omnes ſupſtitiones et inuitat ad mirabilia dei. Secūdo exponit mirabilia que ſunt incarnatio: iuſticia predicationis: liberatō hominū ab iniquitatibus: ꝯfuſio inimicoꝝ: leticia ſperantiū. ibi. Annunciaui. Et quia difficile erat iudeos a ꝯſuetis cerimonijs ⁊ gentes ab idolatria reuocare ad nouū te. id vtiť autoritate antiquoꝝ patꝝ dicēs

Expectās expectaui dominū: et itendit mihi.

Expectans expe. hac geminatione plus intelligiť. qꝫ ſi ſimpliciter diceret. Expectat eñ qui etiam ingratus eſt ſed expectans expectat. qui mitis et cū deſiderio expectat. ⁊ē. exp. ex .i. mitl et cū deſiderio et aſſidue expectaui in Abraham et in alijs patriarchis atqꝫ in pmiſſione prophetarū. Ecce autoritas ab antiquis. Quid? nō legem p quam abundat delictum nō hominem. qui poteſt fallere et falli. et qui mecū indiget nō aliud ſed dominū qui ſaluare poteſt. et quid ille? et intendit nō auertit ſe. ſed intendit mihi .i. ad vtilitatē meam ſcꝫ vt prodeſſet. nō dicit intendit me vt etiā malos intendit ſed nō malis. Et eſt. Dñs fuit intentus ⁊ beniuolus eis. Poſtea ſubdit. Quō itēdit. ſcꝫ exaudiēdo eos et educēdo. ⁊ hoc ē

Et exaudiuit preces meas et eduxit me de lacu miſerie et de luto fecis.

Et exau. qui prophetl ſe abdidit pre. me. a qbus expectās nō ceſſat et quid fecit? et edu. me de lacu mi .i. de pfundo carnaliū ꝯcupiſcentiaꝝ ⁊ de lu. fe. vel limi .i. de malis opibus que pedes affectuū inqnant et retinēt et ſūt vilia vt fex. comparatione vini. Uel lacus ſunt tenebre iniquitatum. id eſt inſide-

litatis et ignorãtie. lutũ eſt carnalis concupiſcentia ⁊c. et eduxit me de lacu miſerie: et de luto fecis. id ẽ de ꝓfundo iniq̃tatis et ex carnalibꝰ cõcupiſcentijs. vł p lacum miſerie et lutũ fecis accipit infernus. vnde eduxit captiuos iuſtos q̃ ibi tenebant ⁊c. Eduxit me de lacu miſe. ⁊c. id ẽ de inferno.

Et ſtatuit ſupra petram pedes meos: et direxit greſſus meos

Et ſtatuit vt iam ambulem proficiendo ſupra petram id eſt chriſtuȝ pedes meos id ẽ ſenſus meos qui prius cum diabolo erant. Nota ꝗ dupliciter dat deuſ profutura. Primũ educit de miſeria ſeculi que ẽ lacus et lutum fecis. deinde ſupra petram ſtatuit cuȝ in preceptis chriſti ambulamus. peccata ſicut lutum laci fetent et mergunt. petra contra illud lutum eſt. In lacu vero et luto peccatorũ ſunt gentes idola colentes vel omnes terena amantes. et direxit ne retro aſpicerem greſſus meos id eſt operum meorũ Vxor nanq̃ȝ loth reſpiciens retro: verſa eſt in ſtatuam ſalis. et nemo mittens manum ſuam ad aratrum et reſpiciẽs retro aptus eſt regno dei.

Et immiſit in os meũ canticuȝ nouũ: carmen deo noſtro.

Et immiſit. Quaſi ſtatuit. direxit. et ſic immiſit predicationẽ noui teſtamenti ſcilicet canticum nouum id eſt leticiã de noua gratia non vetus de lege moiſi. cantabant enim homines veteris teſtamenti vetus canticum. ſcilicet oculum pro oculo. dentem pro dente. animam pro anima. ad inferos quoq̃ȝ deſcendebant. cõcluſa ianua regni ꝓhibẽte cherubin aditũ paradiſi. i cuius manu erat ignea rumphea. Sed homines noue legis cantant canticum nouuṁ: quod nouus homo attulit. Nouus enim rex noua lex. ecce noua facta ſunt omnia. Nouus ergo populus noua cantant de incarnatõne domini. de reſurrectõe et aſcẽſione ⁊ huiuſmodi. vñ in his precipuis ſolẽnitatibus miſtri eccłie indutis albis et ſericis ornamentis cantãt et legũt vt nouũ canticũ nemo niſi innouatꝰ cantare preſumat. cãticũ dico. ſ. carmẽ vel hymnũ qđ tamen placet deo. Q. d. nõ eſt turpe carmẽ: nõ theatrale: ſed ẽ ꝑ nouũ teſta. deo inquã noſtro placet nõ alienis dijs: ſed deo qui noſter eſt per cultum non aliorum. Sequitur

Videbũt multi et timebunt: ⁊ ſperabunt in domino.

Videbũt ⁊c. Q. d. hoc qđ prio de prioribus dixi. videbũt multi populi poſteri id eſt videbũt veniſſe predictũ chriſtũ. quẽ priores expectarunt. vel videbunt multi mirabilia incarnatõnis facta. vł ita videbunt multi ſequaces id eſt imitando precedentẽ populũ patriarchaꝝ et prophetarum: et timebunt: iam ſequi malas vias. quia peccatores ſe ĩtelligẽt. et facti chriſtiani ſperabunt remiſſionẽ peccatoꝝ in domino non in precedentibus ſcȝ patriarchis et prophetis. q: ſolus deus peccata dimittit. Et

Beatus uir cuius ẽ nomen dñi ſpes eiꝰ: et nõ reſpexit ĩ uanitates: et inſanias falſas.

Beatus vir cuiꝰ eſt nomẽ domi ſpes eiꝰ. Nomen dicit quod eſt ſaluator. et ẽ ſenſus. Beatus eſt vir cuius ſpes eſt nomẽ domini. id eſt qui non temporalia ſperat ab eo: ſed illud quod eius nomen indicat ſcilicet ſalutem id eſt qui ipſum deum non aliud ab eo ſperat. et ſuperabũdat eiꝰ. In hebreo enim ſepe duplicantur hoc mõ genitiui. vel ita vt non abũdet eius. Beatus vir cuius eſt nomẽ domini. Hic diſtingue id eſt ĩ quo eſt laus dei vt ab eo ſolo credat ſalutem. vnde ⁊ ſpes eius eſt. id eſt inde eſt ei ſpes vite. ⁊ poſt non reſpexit in vanitates: quo id ẽ ad quas vanitates plures eũt vana ſũt terrena. et nõ reſpexit ĩſani. fal. Inſanie ſunt ire. rixe vel inſanie falſe ſunt idola que fallunt a veritate. Inſania ergo mendax ẽ: q: ñ ẽ hoc qđ putat ſalꝰ var. vł i

ſanie ſunt in ſpectaculis fallacib⁹ hyſtrionum. theatrorū. et in alijs voluptatib⁹ Ideo enim pluraliter dixit. vt accipiat de omnibus ad voluptatem pertinētib⁹ et hoc eſt. non reſpexit inſan. fal. que ſūt in voluptatibus huius ſeculi. Qui vero illa non reſpexit. habet quid miretur et ſpectet. Quia:

Multa feciſti tu domine deus me⁹ mirabilia tua et cogitationibus tuis nō eſt quis ſimilis tibi.

Multa feciſti. vel ita continua. hec ſunt falſa. ſed opera tua ſunt mirabilia. ſ. celū. terra. hic elidit ſuperſtitiones. ⁊ hoc eſt. Multa feciſti tu domine deus me⁹ mirabilia tua. et in corporalibus et in ſpiritualibus. In corporalibus vt celum. terram. et petrum ambulare ſuper aq̄s quod fuit in ſigno ſpūalis miraculi huius. ſ. q̄ nos in ſeculo. i. in fluctibus ſeculi. ſicco pede ambulare facis. Maius ergo facis q̄ʒ hyſtrio. ille enim didicit ambulare in fune. tu vō facis ambulare ſupra mare. ⁊ hoc feciſti cogitatōnibus tuis. i. non alieno conſilio. ſed tua ſapientia. vnde: Quis conſiliarius eius fuit? ⁊ non eſt quis ſimilis ſit tibi. in illis omnibus. nulli auctores artium:

Annunciaui et locutus ſum: et multiplicati ſunt ſuper numerum.

Annunciaui. Secunda ps. Ecce que ſint mirabilia. ſ. incarnatio. iuſticia predicationis. liberatio hominū ab iniquitatibus. confuſio inimicorū. leticia ſperantiuʒ. Et nota quia in prima parte rudes et incompoſiti preparati ſunt: vt libenter ſuſcipiant verba chriſti. Chriſtus ei loquitur hec. que in ſecūda parte continentur. partim in capite. i. in pſona ſua et partim in membris. q. multa feciſti mirabilia. et hec mirabilia ego Annūciaui dicit chriſtus. ⁊c. Uel ita continua. que ſunt illa mirabilia? Ecce vide mirabilia dei. Annunciaui. prius per prophetas, poſt locutus ſum egomet et multiplicati ſunt mali. ſuper. nu. ſaluandorū. Certus quidem numerus eſt hieruſalem. i. predeſtinatorū. ſed ſuper hūc numerum ſunt āmixte palee. i. mali. Multi eīn. vo. pauci vero electi. Uel mult. ſ. ſuper. nu. i. ſuper hoc q̄ aliquis numerare poſſit. vel ſic. locutus ſum. et me loquente: mľ. ſ. ſuper. nu. i. plures q̄ʒ olim crediderūt

Sacrificium et oblationeʒ noluiſti: aures autem perfeciſti mihi.

Sacrificium et oblati. Q. que fuit neceſſitas annunciandi? cum ſufficerent legalia? quia Sacrificium. quod de animalibus fiebat. et oblatōem que erat de alijs rebus. vt de ſimilagine. et turc. et oleo. noluiſti. vlterius poſtq̄ʒ veritas eſt exhibita. vt enim venit res. noluit deus illa legalia. que erant quaſi verba promittētia. tamdiu eſt promiſſor donec det. vt ō dit mutat verbum. non dicit dabo. ſed dedi. ipſo ergo veniente. noluit ea que erant eius figura. vnde: in natali domini cantatur miſſa de ꝓmiſſione. ſ. Lux ful. nec repetit. poſtea de promiſſione ſʒ exhibitione. ſcilicʒ Puer natus: ⁊c. quod iteratur poſtea. Ecce verborū mutatio ibi enim eſt de futuro, ꝓmiſſio. hic de iaʒ nato gratiarū actio. vnde: et prophetia ante epiſtolam eadem die cātatur. vt ſit baſis ſub columna: in tabernaculo domini. Si quis autem dicat adhuc apud iudeos durare illa legalia. quia circumciduntur. et quedam huiuſmodi faciūt. non eſt verum. Ablata ſunt enim ex maxima parte. Non enim habent regem neq̄ʒ ſacerdotem. neq̄ʒ vnctionem. neq̄ʒ ephot. neq̄ʒ theraphin. Quedaʒ etiam illis manſerunt que celebrant. ne omnino ſine ſigno remanerent Sicut eniʒ poſuit deus ſignuʒ caim. vt nemo occideret eū. Erat enim fagus et profugus ſuper terraʒ. ⁊ tremebundus capite. ita manet iudeus cū ſigno circūciſionis et alijs hui⁹ modi ⁊ nōdū eſt occiſus. hn̄s ſignū ſuū Sed maledictus eſt caim a terra. que ex-

cepit ſanguinē fratris ſui quem ille effu
dit. vnde dominus dixit. Uox ſāguinis
fratris tui clamat ad me de terra id ē iu
deus maledictus eſt ab eccleſia que exce-
pit ſanguinē chriſti quem effudit iudeꝰ
et de hac terra clamat ille ſanguis ad de
um' dum quotidie in eccleſia pro homi
nis expiatōne deo offertur: ſʒ iudeus ꝗ
fuit ſurdus non audit ſpūaliter.' et hec
ſunt mirabilia dei et cogitatōnes quibꝰ
nemo eſt ſimilis. aures autem vel corpꝰ
Q. d. illa noluiſti: ſed corpꝰ ꝑfeciſti m.
'id eſt perfectū dediſti ſcʒ ſine peccato ꝓ
pter hoc illa noluit. vel aures ꝑfeciſti.
id eſt ꝑfecte meītelligere feciſti quid vel
les. Uel ſm aliā litterā: ſcʒ corpus auteʒ
aptaſti mihi. ita ponit apoſtolus in epi
ſtola ad hebreos id eſt corpus aptuʒ ad
offerendū mihi dediſti.

Holocauſtū ꝓ peccato nō po ſtulaſti: tūc dixi ecce uenio.

Holocauſtum' Hic exponit prioreʒ ver
ſum. et dicit holocauſtū qd̄ prius ſacrifi
cium pro peccato: quod ſupra oblatio-
nem. et ſm hoc eſt vna dictio pro pecca-
to. ꝓprie tamen holocauſtum dicit̄: qd̄
totum comburebat̄. holos enī grece la-
tine totum cauma id eſt incendiū. īn ho
locauſtum id eſt totum incenſum ꝓ pec
cato: vt de hirco apopompeio id ē emiſ
ſario qui cum peccatis populi in deſer-
tum mittebatur. vel ita vt ſint due dicti
ones ꝓ peccato. et eſt holocauſtū et id ē
etiā ꝓ peccato' id ē quod pro peccato fi-
ebat: quod erat maius et dignius in le-
ge: vt de vitula rufa. non poſtulaſti: tūc
dixi. Q. quia hoc noluiſti et corpꝰ apta
ſti. tunc dixi. ecce ſtatim venio. Q. tem-
pus eſt vt veniant promiſſa. quia aufe-
runtur promittentia' Cum ergo ſacrifi-
cia ceſſant: conſtat chriſtum veniſſe. Ue-
nio dico.

In capite libri ſcriptū ē d̄ me: ut facerem uoluntatē tuam de us meus uolui: et legem tuam in medio cordis mei.

Ut faciam voluntatem tuā: quia ita ſcri
ptum eſt d̄ me in capite huius libri pſal
morum ſcʒ. Uel ſic ſcriptum eſt de me id
eſt prefinitum in capite libri. id eſt apd̄
deum patrem qui ē caput mei dicit chri
ſtus qui ſū liber humani generis in quo
legere quiſqʒ debet id eſt qui ſum forma
iuſticie hominibus' Quid ſcriptuʒ eſt:
vt facereʒ voluntatem tuam om̄ino obe
diens me offerens. et o deus meꝰ ego vo
lui iſtud' hoc eſt quod in primo pſalmo
dicitur. ſed in lege domini voluntas eiꝰ
et legem tuā volui in medio cordis mei
id ē in plenitudine mei: et in eodem pſal
mo dicit. et in lege eius meditabitur die
ac nocte.

Annunciaui iuſticiā tūam in eccleſia magna: ecce labia mea non prohibebo: domine tu ſciſti.

Annunciaui iuſticiam tuam. Hec dicit
chriſtus in membris. id ē in perſona mē
brorum. Quaſi prius per me locutꝰ ſuʒ
poſt etiam in membris. Annunciaui ali
is iuſticiam eſſe tuam. id eſt' ꝙ a te eſt iu
ſticia. et hoc feci: in eccleſia magna. ſcili
cet que eſt in toto orbe terrarum: nō par
ua vt fuit prius. et ſi quidem inſurgʒ: ti
mor non prohibebit loqui. et hoc ē. Ec-
ce non prohibebo labia mea loqui. qua-
ſi non habeo in ſolo corde vt timore ta-
ceam.' hoc dicit contra timorem mun-
danū.m. Domine. Quaſi diceret. et ſine
ſimulatione etiam id agam. quia domi-
ne tu ſciſti cor meū' quia labia ſonāt ho
minibus: ſed tu domine noſti cor meuʒ
' hoc dicit ne in ſolis labijs eſſet annun-
ciatio. quia corde creditur ad iuſticiam
ore autem confeſſio fit ad ſalutem' et di-
cit hoc cōtra ſimulatōeʒ. vel ſic. non ꝓ-
hibebo. et o domīe tu ſciſti. i. tu es teſtiſ
ꝙ timor non prohibet loqui. vel ſic. nō
prohibebo. et hoc per te eſt. qꝛ tu dn̄e ſci
ſti. id ē ita predeſtinaſti futuꝝ. et ad hoc
nō ſum piger. Quia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Juſticiam tuam non abſcon-di in corde meo ueritatem tuã ⁊ ſalutare tuum dixi.

Non abſcõdi in corde meo. quando potui prodeſſe alijs. iuſticiam tuã vel meã ſi. fidem confeſſus ſum non celo timore. Quaſi ſatis ſit in corde tenere. et dicitur hoc: contra ſegnitiem carnis non abſcõdi. ſed veritatem tuam. i. ſaluationẽ tuã dixi. vel veritatem tuam et ſalutare tuũ ſi. chriſtuz dixi. i. predicaui nec propter multos conciliantes dimiſi. et hoc eſt.

Non abſcondi miſericordiam tuam et ueritatem tuam a concilio multo.

Non abſcondi miſericordiam tuaz. qua ipſe peccata dimittit. et veritatem tuam. qua ipſe retribuit premia. a concilio multo. i. propter multos conciliantes.

Tu autem domine ne elonge facias miseratõnes tuas a me: miſericordia tua ⁊ ueritas tua ſemper ſuſceperunt me.

Tu autem domine. Q. quia non celaui miſericordiam tuam et veritatem tuam ſed Tu domine ne elonge facias. ne ſint ſine effectu. miſeratões tuas a me ſi. i. noli remouere miſericordias tuas a ſaucijs membris. quia miſericordia tua et veritas tua ſemper. ſ. a primo iuſto. ſuſceperunt me. ne ergo ſit inane quod cepiſti. diſtingue quod ait. miſericordia et veritas. ſu. ſi. Miſericordia me ſuſcepit. quia non auderem conuerti. niſi ſecur⁹ eſſem de remiſſione. Q. d. bonus es. et iõ amo te. veritas ſuſcepit. quia nõ perſeuerarẽ niſi ſecurus ð premio. i. de promiſſione. Q. d. iuſtus es. et timeo te. et eſt ſenſus. Miſericordia tua et veritas. ſuſ. me. i. amor et timor perducunt me ad te. q. hec ſemper ſuſcipiunt. et aſpicio ſemper. et opus eſt.

Quoniam circundederũt me mala quorum non eſt numer⁹, comprehenderũt me iniquitates mee et ñ potui ut uiderẽ.

Quoniã circundederũt me mala. i. peccata quorum nõ eſt nu. apud homines quia ſunt peccata a nobis. et ab alienis. Quid ergo ſi ceſſet miſericordia. Uel circundederũt me mala. i. pene cõprehenderunt me ipſo actu. iniqui. m. ſi quibus preſſus oculus nõ poteſt videre. ſz mundato corde: videbit homo deum. vnde: ſequitur. et non potui facere. ſubaudis. vt viderẽ. Q. a deo comprehenderunt vt nec per conatũ poſſem te videre. Naz

Multiplicate ſunt ſuper capillos capitis mei: et cor meum ðreliquit me.

Multiplicate ſunt iniquitates mee ſuper capillos capitis mei. i. vt ſuperent eos qui ſunt capilli capitis. i. fideles qui in chriſto ſunt radicati. quem et bene viuendo orant. vel ad litteram compatiue dicitur. et eſt. Multiplicitate ſunt ſuper capillos ſi. i. inumerabiliter: Caue ergo ſi vitaſti grauia. vt adulteriuz homicidiũ ne obruaris arena minorum peccatorũ. Minima quidez videntur: ſed multa ſũt Heu autem in comparatõne delictoruz capilli dicti ſunt. Nam ideo ſacerdotes in veteri teſtamento radebantur. vt ſic carnis vicia depoſuiſſe videtur. Sequitur. cor meum. i. ratio. dereliquit me. q: pro futura non appetit. vel cor meum ðreliquit me ſi. i. cor meum non cognoſcat ſe. vt cum petrus dixit. non te negabo. Et nota ꝙ ait dereliquit. Non enim naturaliter fuit in homine hec cecitas. ſed per peccatum a primo parente ceci ſum⁹ qui in nos tranſfudit penam et culpam. ergo. O.

Complaceat tibi domine ut eruas me: domĩe ad adiuuãduz me reſpice.

Domine complaceat. id eſt communiter placeat trinitati. tibi vni deo. dicendo eniz tibi ſingulariter vnitatẽ eſſentie no

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tat dicendo complaceat trinitatem pſo-
narum. complaceat dico vt eruas me: a
malis. et nota ꝙ ait complaceat nõ dif-
fidens de potentia dei ſi adſit volũtas.
Q. ſi tu vis potes domĩe reſpice ad ad-
iuuandum ĩ boni coopatõne. Q. d. Re
ſpice penitentes in dolore ſuo. Reſpect⁹
autẽ dei auxiliũ noſtrũ eſt.

Cõfundantur et reuerantur ſi mul: qui querunt animam me am ut auferant eam.

Confun. et reuereant. Loqꝛ hic chriſtuſ
. Q. d. me reſpice. ecõtra aũt. Cõfũ. mira
biliũ operatione: et reuereantur ſimul.
reſurrectõnis gloria. et ita factum ẽ. Sa
uiſi enim ſunt cum poſuit animam: ſed
confuſi cum eam recepit: qui querunt a-
nimã meam non vt ea fruantur: ſed vt
auferant eam interficiendo me.

Cõuertantur retrorſũ et reue reant: qui uolunt mihi mala.

Conuertantur etiam retrorſum id ẽ hu
miles ſequantur qui ſuperbe preibant.
Hoc chriſtus de membris dicit ĩ bono.
et reuereantur non ſolum qui dicũt vel
faciunt: ſed qui volunt mihi mala. id
eſt qui cum bene dicunt tamen mala vo
lunt.

Ferãt ꝯfeſti ꝯfuſionẽ ſuã: qui dicunt mihi euge euge.

Ferant vt pondus immenſum confuſi
onem ſuam confeſtim ne diutius ingra
uetur malum eorum. qui dicunt mihi:
adulatorie euge euge id eſt qui applau-
dũt mihi quaſi bono animo. Nota duo
genera hoſtium vel hominũ: qui maxi-
me ſunt cauendi. Naꝫ et qui bona dicit
malo animo. vnde ſupra dixit: qui vo-
lunt mihi mala. et qui mala dicit dolo-
ſe laudando. vnde hic dicit. qui dicunt
mihi euge euge. vterqꝫ malus eſt et cauẽ
dus. Sequitur

Exultẽt et letenẽ ſup te omneſ qrẽtes te ⁊ dicãt: ſẽp magnifi ceẽ dñs: q̃ diligũt ſalutare tuũ

Exultent et letentur. Quaſi illi confun-
dantur econtra Exultent et letentur ſup
te fundati omnes querentes te ſcilicet ñ
me ſed in me te glorificantes. et dicant:
magnificetur dominus ſcilicet in mem-
bris ſuis qui in ſe grandeſcere non po-
teſt. hec eſt eorum exultatõ. hec eñ pro-
feſſio in eternum gaudentes effecit chri
ſtianos. magnificetur dico ſemper quia
ſi peccator eſt homo ad penitentiam vo
catur. ſi iuſtus ad coronam. nec quilibꝫ
hec dicant. ſed q̃ diligũt ſalutare tuum
id eſt me.

Ego aũt mendic⁹ ſũ et pauper dominus ſolicitus eſt mei.

Ego autem. Hoc dicit chriſtus de ſe ex
forma ſerui: ne quis gloriam predicte le
ticie ſibi arroget. Illi ita dicũt. Ego au-
tem cui dicebant euge. de me dico: ſcili-
cet ꝙ mendicus ſum ſecũdum ꝙ homo.
Mendicus eſt qui ab alio petit. et pau-
per qui ſibi nõ ſufficit: ſed dominus ſol
licitus eſt mei id eſt curam habet mei. vł
ita. Ego autem: vt de membris agatur.
Quaſi diceret. hoc dicunt de te: ſemper
magnificetur dominus ⁊c. de ſe autem
hec dicant. Ego autem mendicus ſum ⁊
pauper id eſt non eſt quod in me laude
tur ex me egenus ſum et pauper: vt pub
licanus qui non audebat oculos ad ce-
lum leuare: cum quo dico. propici⁹ eſto
mihi peccatori. non ſum diues: quia nõ
ſuperbus vt phariſeus: qui dicebat: nõ
ſum ſicut ceteri hominum ⁊c. ſed domi-
nus ſolicitus eſt mei.

Adiutor meus et protector meus es tu: de⁹ me⁹ ne tarda- ueris.

Adiutor meus et protector. Hic orat
totum corpus chriſti vnus mendicus
cũ chriſto et vn⁹ paup. q. d. ego ſũ paup
et o dñe Adiutor meus et pro. meus tu
es. Quaſi de hoc cõſtat. hoc vero quod
ſequiꝛ peto. deus meus ne tardaueris.
id ẽ fac ne diu ſim⁹ ĩ malꝭ ſꝫ cito fini. ma
xime tpe antichriſti qñ tãta erit tribula

tio. vt etiam ſi fieri poteſt. moueantur e
lecti. vnde: niſi breuiati fuiſſent dies il-
li: non ſaluaretur omnis caro. et tunc: e-
rit. ue. pregnantibus. et nutrientibus vl'
d̄ preſenti poteſt hoc accipi ſic. deus me
us ne tardaueris. modo nobis auxiliari
quia et modo eſt. ue pregnantibꝰ. i. cō-
cipientibus deſideria alienarum rerū. et
lactantibus. i. qui iam queſita nutriunt.

In finem pſalmus dauid. Vel ſicut hieronymꝰ transfert In finē intellectus filiis chore

In finem pſalmus dauid. Vel
ſicut hieronymꝰ. tranſfert. In
finem intellectus filijs chore.
Chore ſicut legitur in libro numeri. cum
dathan. et abyron mouit ſeditionē ꝯtra
moyſen ⁊ aaron: vñ dathā ⁊ abyrō cum
oī familia ſua: viui abſorpti ſunt a tra.
Chore vō et cum eo. cc. l. viri qui turi-
bula acceperant: vt adolerent incenſum
in conſpectu domini diuino igne perēp
ti ſunt. quia officium aaron et filiorum
eius ſibi vſurparūt. fuerunt autem qui-
dam filiorum chore. qui patris nequici-
am nō ſunt imitati. vnde: ⁊ poſtea in mi
niſterium domus domini ſunt aſſump-
ti. et a domino eterno gaudio benedicti
propter quod etiam in titulo pſalmorū
ſepe fit mentio eorum. maxime tamē ꝓp
ter nomis interpretatōnez. ex qua ſpiri-
tualis intelligētia pſalmi accipit̄ vt hic
Chore enim interpretātur caluaria. qui
fuit locus dominice paſſiōis: vnde. per
caluariam chriſti paſſio intelligitur. filij
ergo caluarie ſunt: filij paſſiōis. filij cru
cis. qui in cruce domini noſtri ieſu chri-
ſti gloriantur cum apoſtolo dicente.
Mihi autem abſit gloriari. niſi. in cruce
domini noſtri ieſu chriſti. et his talibus
huius pſalmi intellectus attribuitur. q̄
credunt chriſtum. ⁊ ſi pauperem et mor
tuum eſſe. tamen verum deum. ⁊ hoc ē:
Intellectus pſalmi huius tendens in fi-
nem. i. in chriſtum attribuitur filijs cho
re. i. filijs crucis. Intentione monet
vt chriſtus. et ſi pauper. et paſſus. creda
tur tamen deus. Modus tripertitus eſt
pſalmus. Primo: propheta intelligentē
ſuper egenum ⁊ pauperem concelebrat
Secundo chriſtus de ſua paſſione agit.
que ſecundum egenum fuit ibi. Inimici
mei. ⁊c. Tercio agit d̄ reſurrectione que
eſt gloria egeni. ad confirmandaz ſpem
fidelium. ibi. Tu autem domine. Et no
tandum quia in hoc pſalmo vox eſt to-
tius chriſti. i. capitis et corporis. quaſi
vnius hominis. Quedam enim verba
huius pſalmi capiti conueniunt. quedā
membris. quedam ꝓphete. Prius enī
propheta loquitur in ſe. i. in ſua perſo-
na: poſtea inducit chriſtū loquentē. et in
membris et in ſe. In mēbris: ibi. ego di-
xi. in ſe: ibi. Inimici mei. ⁊c. Ait ergo ꝓ
pheta.

Beatus qui intelligit ſup egenum et pauperez in die mala liberabit eum dominus.

Beatus qui intelligit. Q. d. irridetur q̄
pauperem mortuum colit. Sed beatus
eſt in eternis. qui intelligit chriſtum et ſi
videt eum egere. eſſe ſuper egenuz et pau
perem. quia et deus eſt. i. qui ſic credit
hominem. vt etiam intelligat eundez de
um eſſe potentem poteſt in hoc accipi d̄
membris chriſti. Intēdendum quippe
eſt. etiam ſuper egentes. vt eis detur. qd̄
ad eum pertinet. et hoc eſt: Beatus qui i
telligit ſup egenum et pauperem. Et no
ta quod non ait qui dat. ſed qui intel-
ligit. vt etiaz non petentibus detur. qui
enim petenti dat. bene quidem facit. qui
vero tacentē intelligit. beatꝰ ſine dubio
eſt. vnde: Beatus qui preoccupat vocez
petituri. in die. Exponit hic beatitudinē
in die mala. i. iudicij. liberabit eum dñs

Dñs ꝯſeruet eū et viuificet eū ⁊ beatū faciat eū i terra: ⁊ nō tra dat eū in animā inimicoꝝ eius.

Dominus conſeruet eum. Bene optat
hic propheta intelligenti ſuper egenum
et pauperem quod eſt certa promiſ-

ſio. Q. in futuro liberabit: interi autem dominus conſeruet eum inter mala ſecli ne ab hoc intellectu cadat ſed i hoc manentē viuificet. vnde ſequitur. et viuificet eū i futura vita vl' hic p iuſtificatōz. Et ne putent ſibi tātū in futuro dari et hic negligi ſbdit. et beatū faciet eū in terra id ē in hac vita. et bn̄ in p̄nti et in futo bona pmittit quia pietas pmiſſionē habz vite que nūc eſt et future. et n̄ tradat eum i animā id eſt i volūtatē et ſi i man⁹ inimicoꝝ eius id ē diaboli et miniſtroꝝ eius

Dominus opem ferat illi ſup lectū doloris eius: vniuerſum ſtratū eius uerſaſti i ifirmitate eius.

Dn̄s opē ferat. Ne putas beatū hic habere requiē: dolores ei mitigari precatur ne hois ifirmitas duris ſuperet. Q. d. nō tradat eū ſz poti⁹. Do. o. fe. il. ſr le. do. e. q. lectus qetis ſūt ei iſta bōa tpalia: ſed de⁹ facit hec dolorib⁹ plena ne i eis ſpes hēat. et iō hic dicit ſup le. do. ei⁹. Cur ergo opē deo ferēte tāta patimur? ꝯuertēs iſte ſermonē ad deū exponit ꝯſiliū medicine eius dicēs vniuerſū ſtra. Q. bn̄dixi lectū doloris. q2 vni. ſtratū eius homis id ē mūdanā felicitatē ver. i ifir. e. i. pui de cōuertiſti o de⁹ i anguſtias ei⁹. Stratū eīm ē aliqd terrenū qd i infirm⁹ licz bonus ſibi eligit i quo pauſet vt vxor filij ꝛ c. licita cū laborē mentis i deū extenſe. nō poſſit tolerare aſſidue ſed de⁹ volēs nos nō habere amorē niſi etne vite his delectatōibus miſcet amara: et vtit i ifirmitatē noſtrā ne i via q̄ pegrinamur a dn̄o ſtabulū vbi ſamaritan⁹ mādat vulneratū curādū q̄ icidit i latrōes amem⁹ p domo eterne hitatōis his aūt trepidus iſte miaz petit. q2 qui ſe peccaſſe ſciebat is iure tradi timebat. Unde ſbdit.

Ego dixi dn̄e miſerere mei: ſana aiam meā q2 peccaui tibi.

Ego dixi. Nota q2 verſiculus iſte cantat i tercia: quia fide et opatōe trinitatis ſanat anima a peccato. Q. d: vſaſti. ſz ego ſciens me peccaſſe dixi domie miſe. mei. hoc dicit chriſtus caput i mēbris meis ita ſana p flagella animā meā. quoniaz nullo mō excuſo peccatū ſed accuſo dicens. q2 peccaui tibi. Non accuſo fortunam non dico: hoc mihi facit fatū. non dico adulteꝛ me facit venus. et latronē mars: et auarum ſaturnus. Sz ne famuli dei his afflicti iō videantur a deo deſerti cum ipſe dominus talia pertulerit vnde dicit. Inimici mei dixerunt. et dicit hoc chriſtus i ſe. Uel aliter ab illo loco. Dominus opem ferat illi. et dicit lectus doloris caro in qua peccatum eſt. in quo pius gemit tanquā palyticus in lecto: impius gaudet et eſt: nō tradat: ſz potius ſuper lectū doloris eius id eſt ſup infirmitatē carnis que grauat aiam dn̄s opē ferat illi vt q̄i ſanat⁹ palyticus portz lectū ipando carni nō ſeruiēdo: ſz vnde doloꝝ: q2 vniuer. ſtratū eius. vniuerſum ſtratū dicit vegetationem et ſenſualitatem que in paradiſo erat ſbiecta ratōni. et lectus leticie et qetis: ſed ppt peccatū verſauit deus p cōtraria: vt modo ipugnet et dolores inferat. et hoc eſt verſaſti ſtratum eius vniuerſum id ē ſenſualitatem ratōni repugnare permiſiſti et hoc in infirmitate eius hominis. id ē. quādo adam infirmatus eſt preuaricādo. Sciens autem homo ſe pati hec propter peccatuz conuertat ſe et dicat. Ego dixi doim. mi. m. ſa. a. m. q2 peccaui tibi

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur et peribit nomen eius.

Inimici mei. Scda pars vbi deus ipſe agit de paſſione ſua que ſm egenum fuit. Quaſi diceret. beatus q̄ intelligit ſup egenum et pauperem: ſed inimici mei q̄n do viderunt populum poſt ieſum ire: di. ma. i. falſa m. hoc. ſ. q̄n morietur. ꝛ hoc dicunt. q2 tedioſus erat eis et grauis ad videndū. timebāt etiā ne ipſi perderent locum et gentem. et pibit nomen ei⁹: vt non ſit de eo fama. et nota ꝙ dicūt morietur et pi. nomē ei⁹ q2 videntes eum mo-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ri. ſcient ſe in eo falſo ſperaſſe populi. vt
illi mali dicunt. Hec ſpecialiter dicta ſũt
de chriſto. ſed et de membris dici poſſũt
Nam et hodie fit tribulatio. vt nomen
chriſti extinguatur: ſed per mortem ſuaʒ
et ſuorun magnificauit eccleſia. Unde:
Niſi granum frumenti. ca. in. ter. mor.
ſu. ip. ſo. manet. Si auteʒ. mor. fu. mul.
fruc. affert. et alibi. Singulariter ſum e-
go donec tranſeam.

Et ſi ingrediebatur ut uideret uana loquebatur cor eius: congregauit iniquitatem ſibi.

Et ſi ingrediebat. Q. d. ñ ſolũ aperti ini-
mici. ſed etiam qui ſimulabant ſe amicoſ
eſſe dixerunt mala. ⁊ hoc ẽ. Et ſi ingredi
ebatur aliquis vt iudas. qd erat. vt vi-
deret. i. exploraret. ſic et de ſubintrodu-
ctis falſis fratribus ait apoſtolus. Qui
ſubintroierunt explorare libertatem no
ſtraʒ. vana. i. ficta. loquebatur et cor eiꝰ
congregauit iniquitatem. pans calum
niam. qꝫ ibi deberet deponere. et hoc. ſi-
bi. i. ad malũ ſuũ. qr ſibi nocet. mihi ñ.

Et egrediebatur foras. et loquebatur in idipſum.

Et quia intrauit: vt videret: egrediеba-
tur a ſinu veritatis. vel de amicicia quã
ſimulabat foras. i. ad contrarios. vel vt
fieret apertus inimicus. Ecce malus eſt
ingreſſus. ⁊ malus egreſſus. et loquebat
in idipſum. i. vanitatis. i. falſa et vana.

Aduerſum me ſuſurrabãt omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi.

Aduerſum me. Quaſi. d. non modo in-
gredientes. ſed omnes inimici mei cum
ſoleant pauci eſſe auctores ſcelerum. ad-
uerſum me ſuſurrabant. in auribus in-
uicem murmurando. Non enim audẽt
conſilia detegere. qui ſocij ſunt in ſcele.
Uel ita diſtingue litteraʒ. Egrediebatur
foras et loquebatur. Hic diſtingue. nec
mutatur ſenſus. ſequitur. in idipſum. i.
vno conſilio: omnes inimici mei aduer-
ſum me ſuſurrabant. et aduerſũ me. co.
ma. mihi. Si quis amplius alio inueni-
ret. Male dico mihi. ſecundum quod i
tendunt. cum potius ſibi mala eſſent: tã
dem: Sequitur:

Uerbum iniquuʒ conſtituerũt aduerſum me: nũquid qui dormit non adijciet ut reſurgat.

Uerbum iniquum aduerſuʒ me. ſcilicꝫ
expedit vt vnus moriatur pro populo.
et ſi eum dimittis: non es amicus ceſa-
ris. Iſti ſunt mali coloni. qui occiſis ſer
uis: deliberant occidere filium patrisfa-
milias dicentes. Occidamus eum. et ha
bebimꝰ eius hereditatem. ipſi ita. ſed nũ
quid. qui habet poteſtatem ponendi ani
mam: nonne habet: et reſumendi eam: ⁊
hoc eſt. nunquid qui dormit: non q̃ mor
tuus eſt neceſſitate: vel inuitus: vt puta
tis: ſed ſponte dormit: cito vigilaturus
non adijciet vt reſurgat: Et nota qd ait
dormit. quia ſicut de latere dormientis
ade qui erat forma futuri. aſſumpta eſt
coſta. de qua formata eſt eua. ita dormi-
uit chriſtus ſomno mortis. vt de latere
dormientis. de quo perfluxerunt ſang-
uis et aqua. que ſunt noſtre redemptio-
nis ſacramenta. formetur ei ſponſa eccle
ſia. Sequitur:

Et enim homo pacis mee i quo ſpaui: qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplãtationem.

Et enim homo. Quaſi. d. et vnde dormi
tio illa: ex traditore. Et enim homo. vel
ita iunge. verbum iniquum conſtitue-
runt. quia etiaʒ homo. qui intingit. ma.
mecum in parapſide. per quem eis illa
opportũitas dat crucifigendi me. et hoc
eſt. Et enĩ homo pacis mee. ſcilicꝫ iudas
Ecce prophetia de oſculo: quo tradidit
eũ in quo ſpaui. vt viſũ ẽ. vel in quo ſpa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ni.ſm qͦ merueram.vl in quo ſperaui
in membrisʳ.quia alij fratres ſperabāt
in ipſū aliq̄.quia talis videbaṫ vt cete-
ri.ſic et eſurire in paupibus dicit chri-
ſtus ſe.qui ede.pa.m.ʳ Ecce ꝓpheta de
buccella.q̄ eū dominus deſignauit.vel
ede.pa.ᵉ.i.doctrinā cū alijs magnifica.
.i.magnificā fecit ſup me ſupplan.i.de-
ceptionē.Uel ſm aliā litteraꝫ.āpliauit
ſup.m.calcaneū.i.erexit pedē:vt me cō-
culcaret.

Tu aūt domine miſerere mei ꝛ reſuſcita me ꝛ retribuā eiſ.

Tu āt domineʳ.Tercia ps vbi agit ꝺ re
ſurrectione.que ē gloria egeni:ad ꝯfir-
mandā ſpem fideliū.Q.illi ita:Tu aūt
dn̄e miſerere mei.q꞉ ſū egenus ꝛ paupeꝛ
Nō.q꞉ chriſt⁹ vt homo petit.qui vt de⁹
facit:qͦ petit.miſerere.et in hoc.ſ.reſu
ſcita.m.ꝛ retri.eis.in pn̄ti:vt diſpgāṫ.
in futuro:vt damnenṫʳ.Qͦ eniꝫ diſp ſi
ſūt p mundū ad emendationē vel āmo-
nitionē ē.nō duꝫ ad damnationē.Qͦ
vere facies.

In hoc cognoui quoniam uo luiſti me:quoniāꝫ non gaude bit inimicus meus ſup me.

In hoc eni cognoui.q.vo.m.i.qͦ ſepeꝛ
placui tibi.cog.qm̄ nō gau.ini.m.ſ.m.
.i.ꝙ me reſuſcitabis.vn̄ nō gaudebūtʳ
Gauiſi ſūt eni de morte.ſꝫ erubuerūt de
reſurrectione.Uel ita.In hoc qm̄ n̄ gau
debit.ini.m.ſ.m.i.qm̄ reſuſcitas me.co
gnoui qm̄ vol.m.i.diligis me.In hoc e
nim qͦ reſuſcitat:apparet patris dilec-
tio.

Me autem propter innocenti am meam ſuſcepiſti: ꝛ confir maſti me in conſpectu tuo in eternum.

Me āt ꝓpter inno.ʳ.Hic affirmat quod
orauit:Me āt ꝓpteꝛ inno.m.i.quia ſine
peccato ſū.ſuſce.m.in reſurrectiōe.ꝛ cō
fir.m.gloria impaſſibilitatis.ꝛ īmorta-
litatis.vn̄ diciṫ.mors illi vltra nō dn̄a
biṫ.cōfirmaſti etiā dādo nomē qͦ ē ſup
omne nomen.confirmaſti dico:in ꝯſpec
tu tuo in eternumʳ.In conſpectu homi
num.ꝛ ad tempus:me infirmaſti prius

Benedictus dominus deus iſ rael:a ſeculo ꝛ i ſeculū fiat fiat

Benedictus dominusᵉ.Hic eſt laudati-
ua concluſio.expoſita paſſione et reſur
rectione.Quaſi diceret.ſuſcepiſti.cōfir
maſti.Undͦ:lauſ tibi.ꝛ hoc eſt.Benedic
tus ſit dominus cui debetuꝛ dulia.de⁹
cui debetur latria.deus dico iſrael.id ē
videntium ſe.qui nō ſunt iudeiʳ.ſꝫ noſ
qui ſum⁹ minor filius.id eſt minor po-
pulus.non fide.ſed tempore.cui ſeruit
maioꝛ ſcilicet populus iudaicus maioꝛ
temporeʳ.Judei eni ſunt capſarij no-
ſtri.qui nobis codices portant.Noſ au
tem iſrael.Aliter putaſſent pagani ficta
que dicuntur de chriſto.et eccleſia.ſed
vincuntuꝛ teſtimonino inimicorum.be
nedictus dico a ſeculo ꝛ in ſeculumᵉ.i.
ex quo omnia cepta ſunt amminiſtrari.
vſqꝫ in ſeculum futurum.vbi iam om-
nia eterna ſūt.fiat.fiat.Geminatio iſta
oſtendit hoc ab omnibus eſſe faciēdū.
Pro fiat fiat in hebreo ſcribitur ameu a
men.quod aquila vere vere.vel fideliṫ
tranſtulit.Hic dicit hieronimus:pͥmuꝫ
librum pſalterij finiri. XXXXI.

In finem intellectus:uel in in tellectu filiis chore.

In finē intellectus.vel in intellectu fi
lijs chore.Chore ſicut ſupra diximus
caluaria interpretatur.qui fuit loc⁹ do
minice paſſiōis.q̄ i caluaria fcā ēʳ.Filij
ergo chore.ſt filij calui.i.chriſti.i caluo
helyſeo preſignati.Dū eni helyſe⁹ aſcē-
dēt ꝺ hiericho i bethel.egreſſi ſt ꝺ bethel
xl.duo pueri irridētes helyſeū et dicēteſ
aſcēde calue.aſcēde calue.Tūc iuſſit he
lyſeus duos vrſos exire de ſaltu.a qui-
bus pueri iterfecti ſt.ita ꝛ xpus cū aſcē
deret in bethel.id eſt cum carne aſſump
ta veniret.ad ſynagogam que prius e-
rat domus deiʳ que ſonat bethel.irri-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſus eſt a paruulis. aſcende calue clamã
tibus. i. a iudeis puerili fatuitate clamã
tibus tolle tolle crucifige euꝫ. qui deuo-
rant a duobus vrſis. i. a diabolo et an-
gelis eius. Uel a Tyto et Ueſpaſiano.
quos deus ad deſtructioneꝫ iudeoꝝ mi-
ſit. xlij. anno poſt Chriſti reſurrectioné.
ſicut illi pueri. xlij. fuerunt a duabus be
ſtijs deuorati. Filij ergo Chore ſũt qui
tropheũ Chriſti. i. ſignũ crucis in fronte
cordis et corꝑis ſuſceperunt. quibus at
tribuit pſalmus iſte. Et eſt ſenſus tituli.
Intellectus huius pſalmi dirigens nos
in finé. i. in Chriſtũ ꝯuenit filijs Chore. i.
crucis que in caluaria fuit. Uel ſm aliaꝫ
lrãm. Que eſt in intellectu et ſubaudit
pſalmus: ita. Pſalm' iſte dirigens nos
in fineꝫ ꝯuenit eſſe filijs Chore. i. Chriſti.
in intellectu. i. vt ſpũaliter intelligant.
Conuenit eñ hic pſalmus omni chriſti
ano. qui flamma diuine charitatis accé
dit. De qua re. i. ð charitate dei hic pſal-
mus ꝑmus eſt. Secunt aũt alij duo ſcꝫ
lxxxiij. et. cxxxij. et eſt pſalmus iſte ꝯtra
triſticias ſeculi ne nos a deo retrahant.
vbi eſt vox fidelis deuꝫ deſiderantis qui
degerat in vicijs. et ad fontem baptiſmi
tendit. Uel qui exhauſtis vicijs ad ꝯtem
plationé dei aſcendit. qui exquiſito cer-
ui exemplo deſideriũ ſuũ oñdit cui obui
at maloꝝ inſultatio. Sed ne triſtia ſecu
li animũ in deſperationé traheret. vel te
diũ poſtea ꝯſolat animã ſuã. Intent.
monet ne ſeculi triſticie quenꝗꝫ retrahãt
a ſancto deſiderio. Modus. Biptitus eſt
pſalmus. Primo: omne deſideriũ hui'
fidelis dicit eſſe ad deũ. Secundo agit ð
ꝯturbationibus ꝯtra quas ratio ꝯfortat
ſenſualitatem ſpe dei. ibi. Quare triſtis
es ꝛc. Oſtendens ergo deſideriũ ſuũ ait

Quemadmodum deſi-
derat ceruus ad fon-
tes aquarum: ita deſi-
derat anima mea ad te deus.

Quemadmodũ deſiderat. et ꝯuenit hec
vox cathecuminis et etiã omnibus fide-
libus adhuc peregrinantibus. Queád

modũ deſiderat cer. Ecce exquiſita cerui
ſimilitudo. Nam cum ſm multas alias
proprietates ceruus fideli ꝯferatur. ob
hanc velut excellentioreꝫ et expreſſiorem
hic in compationem adducit. Ceruus ci
ſenio grauatus excreſcentibus pilis atqꝫ
cornibus ſerpenté naribus haurit. quo
hauſto veneno eſtuat. vnde fonté ad bi-
bendũ ardentiſſime deſiderat: quo hau-
ſto cornua et pilos deponit. quod fide
li recte ꝯuenit et cathecumino et ꝑfecto.
ſed diuerſo modo. Cathecumino enim
hec de ceruo ita adaptatur ſimilitudo.
Quia ſicut ceruus tracto ſerpente eſtu-
ans fontem querit vt eſtum extinguat:
ita cathecuminus veneno vicioꝝ a terra
ꝯtractoꝝ ſe eſtuare agnoſcens: fonté ba-
ptiſmi deſiderat. vbi vicioꝝ pilos atqꝫ
cornua ſuperbie deponit. et ſic reuiue-
ſcit factus nouus homo. Perfecto auté
hoc modo ꝯuenit: quia ſicut ceruus tra
hit ſerpentem et tractum perimit. quo ꝑ
empto fontem cauſa bibendi querit. ita
fidelis ꝯſumptis in ſe vicijs et peccatis:
fontem ꝯtemplationis deſiderat vt refi-
ciatur. vterqꝫ tñ et cathecuminus et per
fectus ad eundé tendit fontem ſcꝫ Chri-
ſtum qui eſt fons aquarum viuentiũ. Et
hoc eſt. Quemadmodum cer. tracto ſer-
pente. deſide. venire ad fontes aquarũ.
vt reuiuiſcat. ita deſi. ani. mea ad te de-
us. dicit cathecuminus. Uel ita vt perfe
cto ꝯueniat. Quemadmo. cer. peremp-
to ſerpente. deſide. venire ad fontes aq̃-
rum ita ꝯſumptis vicijs deſi. ardenti de
ſiderio amplius ꝗꝫ ante. ani. mea venire
ad te deus. Nota ꝙ hic agit de cathe-
cuminis fonté baptiſmi petentibus. idõ
hic pſal. in ſabbato paſche ꝛ pentecoſtes
cantat cũ ſacrm̃ baptiſmi celebrat. Quia
vero etiã de ꝑfectis deũ videre cupienti
bus agit. idõ in exequijs mortuoꝝ cantat
Quod eñ añ deſiderauerant tunc hñt.

Sitiuit aĩa mea ad deũ fonteꝫ
viuũ: qñ veniã ꝛ apparebo añ
facié dei.

Sitiuit anima mea. Hic de-
terminat deſiderium ſuum quia poterat
deſiderare fonté itelligi cã bibédi vel la-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uandi. ⁊ oſtende. quia maxime cauſa bi
bendi fontē deſiderat. Quaſi diceret de
ſiderat anima mea ad te. Sitiuit inquā
⁊ olim. non modo primum anima mea
ad deum fontem. vel fortē. i. chriſtū
qui eſt fons aquarum irriguus. vñ om
nia bona fluunt. viuū. non ad mortua
ſimulachra gentium. ⁊ quid ſitiuit? vēi
re. et apparere. et hoc ē quādo veniam
Quaſi diceret. Cupio diſſolui. quia ſi-
tio in peregrinatione. ſitio in curſu. ſa-
tiabor in aduentu. ſed quando veniā.
Hoc ideo ait. quia quod citius eſt deo: tar-
duz ē hominis deſiderio. et apparebo:
quia et tunc: et nos apparebimus. qui
modo latemus. ante faciem dei. quia tunc
videbimus eum ſicuti eſt. Talis āt cer-
uus dū currit patit̄ īſultātes. vñ ſequit̄

Fuerunt mihi lachryme mee
panes die ac nocte dū dicitur
mihi quotidie: ubi ē deuſ tuuſ

Fuerūt mihi. Quaſi diceret. In futuro
apparebo. in via autem. fuerunt mihi
lachryme mee die. id eſt in proſperis. q̄
iſte deſpicit. ac nocte. id eſt in aduerſis
⁊ he lachryme non fuerunt mihi ama-
ritudo. vel peremptio. ſed panes. id eſt
refectio. quia afflictionib⁹ erudit̄ chri-
ſtianus. Cauſa vero harum lachryma-
rum eſt inſultatio iugis prauoruz. Vñ
ſequitur. dum dicitur. Quaſi mihi ſint
lachryme. dū. i. quia dr̄ mihi quotidie.
cū eorū de⁹ digito oſtēdit̄. vbi ē de⁹ tu⁹:

Hec recordatuſ ſum ⁊ effu-
di in me animam meam: qm̄
trāſibo i locū tabernaculi ad
mirabiliſ uſqz ad domum dei

Hec recor. vel meditatus ſū. Q. d. ipſi
querūt vbi ē deuſ tuus. ⁊ dū hec querūt
ego etiā ſū meditat⁹ p̄ oīa viſibilia hec.
ſ. vbi ē deus meus. Q. p̄ viſibilia mū-
di. p̄ feneſtras ſenſuuz colluſtraui. vt p̄
ea inuiſibilē creatorē cognoſcerē. ⁊ non
tm̄ p̄ illa viſibilia. ſed etiā p̄ ipſaz aīaz
meā queſiui deum. vt per ea. ſ. exteriora
⁊ animā meā. inuiſibilia dei inueniā. et
hoc eſt. et effudi. ā. m. i. ad attingendū
et intelligenduz deū dilataui animā me
am. quia relictis illis exterioribus iſtru
mentis ſenſuū corporaliū ſbiacentibus
ad ſe ipſū redit animus meus. ⁊ cepit ſe
contēplari. vt videat ſe: in ſe. vt nouerit
ſe apud ſe. vt intelligat an aliquid tale ſit
deus ipſius. Ecce intellectus tituli. Sz
quia nec in exteriorib⁹. nec in anima de-
um inuenit: quia hec uariabilia inua-
riabilis deuſ excedit. addit. ſup me. Q.
dilataui aīaz meā ad intelligēduz ſup ſe
ipſā. Si eni aīa i ſe maneret. ſe n̄ excedēſ
deū non videret qui vltra eſt. Sz q̄liter
hoc feci? qm̄ hoc modo tranſibo. vel in
grediar in lo. tab. admira. vſqz ad do.
dei. Tabernaculum dei in terra. fideleſ
ſunt. in quibus iſte iam multa miratur
ſcilicet quod in corpore. non regnet pecca-
tum. ſed eſt arma iuſticie. ⁊ quod anima o-
bedit deo. et tolerat aſpera. ⁊ tendit i al
tum. ⁊ huiuſmodi. Tranſit hec etiaz. ⁊
peruenit mente vſqz ad domum dei. ce-
leſtem. ⁊ ſtupet. ⁊ hoc eſt. ideo effudi a-
nimam meam quoniam. Hoc modo trā
ſibo. vel ingrediar. per colluſtrationem
⁊ contemplationem in locum taberna-
culi admirabilis. id eſt in preſentez ec-
cleſiam. que eſt quedam imago ⁊ ſpecieſ
future hieruſalem. que dum videt̄: am-
plius illa deſideratur. ⁊ amplius i iſta
gemit. ideo dicit ingrediar in locū taber
naculi. quia extra locū tabernaculi hu
ius: aliquid querens deum errat. ego
dico perueniens mente. vſqz ad domum
dei. non capt⁹ deſiderijs ſeculi. Quo-
mō ad ſecretū domus peruenis?

In uoce exultatiōiſ ⁊ cōfeſſiōiſ
ſonus epulātis.

In voce exul. De e
tēna eniz feſtiuitate. ſonat neſcio. Quid
canorū. ⁊ dulce cordi eius. vñ rapiat̄ ſi-
cut ceru⁹ ad fōtes aq̄rū. ⁊ mulcet̄. ſequit̄
⁊ cōfeſſiōis. i. laudis etne. Que ab āgelis
deo decantatur. vnde ſonat ei mira ſua
uitas. ⁊ dr̄ hoc a ſiīi feſta colētiū. quib⁹
mos erat añ domos ſymphoias cōſtitue
re dico i voce exul. ⁊ cōfeſ. ſo. ep. i. ſonā-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tium epulantium.i.de eterna refectione gaudentium. Uel que ꝯfeſſio eſt ſonus epulantis. Non mutat̃ ſenſus. ¶ Aliter ab illo loco. Hec recordatus ſum. Q.d. ita mihi improperant. ⁊ hec improperia recordatus ſum. et effudi animã meã.i. letatus ſuꝫ pre gaudio liquefacta eſt anima mea. et hoc in me nõ extra geſtit. ſed in ſe compuncta reuertit̃. Compunctõ eñ alia eſt letitie alia doloris. Quare ita gaudebã: qm̃ tran. ad lo. taber. ãmi. uſqꝫ ad domum dei.i. quia cogito. quod ⁊ ſi deũ modo nõ viſibiliter videã: tñ ꝑ eccleſiam in qua ſunt ſancti ãmirabiles ad hierl'm celeſtem ꝑueniam: Ego dico exiſtens in voce exul. et ꝯfeſſi. ſo. epu.i. captus ſuauitate laudis angelice que iam ſuſcipit̃ mente.

Quare triſtis es anima mea: et quare conturbas me:

Quare triſtis es ani. mea. Secunda ꝑs vbi agit de ꝯturbationibus ꝯtra quas ratio ꝯfortat animam ſenſualẽ ſpe dei. Q.d. tranſiui huc uſqꝫ ad domũ dei. ſed quia ꝑſtrepit mũdus et caro grauat animã compans hec triſtia ill' iocundis ait. Quare triſtis es: Uel ita ꝯtinua: quia tranſiui vſqꝫ ad domũ. ergo o anima mea cũ iocunda vide as. cũ de deo nõ dubites quẽ preſentis Quare triſtis es: et quare ꝯtur. me rõnẽ: Q. ſi inueſtigas nil eſt in mundo quare hoc debeas.

Spera in deo quoniaꝫ adhuc confitebor illi: ſalutare uultus mei et deus meus.

Spera in deo. Q. ne dicat anima ideo ꝯturbo te: qꝛ ibi nõ ſum. quo: ꝑ tranſitũ rapta ſum. qꝛ et hic grauor. inquit potius. Spera interim in deo. Ecce ſalutare remediũ. ſpera qm̃ adhuc ⁊ ſi modo nõ plene tñ in futuro ꝯfite.i. iure. nondũ eñ ex omni parte ſum saluus ſed ꝯfitebor in ſpe. Quid: ꝙ ipſe eſt ſalutare ⁊c. Uel ita. Spera et ſperare potes. qm̃ adhuc in preſenti ꝯfibor illi.i. de peccatis penitentiam agam vt tibi non obſiſtam. illi inquã ꝯfitebor qui eſt ſalu a quo ſcꝫ non a me eſt ſalus mihi. Salutare dico vul. mei.i. ex forma noſtra quã aſſumpſit qui eſt etiã deus meus.i. creator meus.

Ad meipſum anima mea conturbata eſt: propterea memor ero tui de terra iordanis et hermonium a monte modico.

Ad meipſum. Iſte ꝯuerſus ad deũ. dicit ex ſe ꝯturbationes eſſe. ex deo aũt finem earum. Unde in eo eſt ei ſpes. Et hoc eſt. Ad meipſam vel a meipſo. Q.d. anima mea eſt triſtis. ſed ad meipſum vel a meipſo ꝯtur. eſt ani. mea. Ad me turbat̃ anima que ad deũ reficit̃. non eſt mihi firmitas. vel ſpes in me. ideo nunꝙ̃ preſumam de me. ſed ſperabo in deo. Ecce q̃ ſupra corrigebat animã ad ꝯditionẽ hominis reuerſus dicit hic animã a ſe ꝯturbari que niſi carnis vicia eſſent tranquilla ꝑmaneret. Ecce ex qua diuerſitate conſtat homo propterea. Q.d. quia ad me ꝯturbat̃ anima propterea.i. propter ꝯturbationes anĩe memor ero tui dñe.i. feſtino ad te qui excludis omnia mala. Ecce remediũ quo euadat tribulationes vnde vero.i. pro quibus ſit memor dei. Subdit de terra ior.. In iordane qui interpꝛetat̃ deſcenſio. dñs baptiſma ꝯſecrauit. in quo humiliati lauant̃ et fiunt terra fructifera que reddit fructũ triceſimũ ſexageſimũ ⁊ centeſimũ. Deſcende ergo vt eleueris. Et ẽ. memor ero tui do. de ter. ior. ſcꝫ de baptiſmo vbi eſt peccatoꝝ remiſſio.i. quia in baptiſmo peccata remiſiſti et humiliaſti et terrã fructiferam me feciſti. hoꝝ memor malis nõ turbat̃ et memor ero tui de her. ſcꝫ a mon. mo. Hermon paruus mons eſt iuxta iordanẽ et interpretat̃ anathematizatio. Anathematiza te ergo diſplicẽdo tibi vt placeas deo. Anathematiza etiã diabolum: abrenunciando ei. Et eſt ſenſus. memor ero tui de hermo. a monte modico.i. qꝛ feciſti me mihi diſplicere ⁊ diabolo abrenunciare et in virtutibus altum et tamẽ humilem. quia non in ſuperbis. ſed in humilibus memoria dei eſt. ¶ Et nõ ꝯ-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

gruaꝫ verborū cōiunctionem ſcilicet ior
danis. ⁊ hermonijm a monte modico.ᵗ
Nemo enī currit ad remiſſionē quaſi ad
iordanem. niſi qui ſibi diſplicet. et qui ſe
fatetur peccatorē. qđ notat hermonijm
⁊ nemo confiteť ſe peccatoreꝫ. niſi ſe hu
miliet. qđ notať in modico.

Abyſſus abyſſum inuocat: in voce cataractarum tuárum.

Abyſſus abyſſum inuocat. Quaſi dice-
ret. Decet vt ſim memorᵗ. Nam ad hoc:
Abyſſus abyſſum inuocat. i. euangeliū
⁊ lex in hoc concordant. ⁊ hec inuocatō
fit in voce cataractaꝝ tuaꝝ. i. per doctri
nam prophetarū ⁊ apoſtoloꝝ a quibus
fluenta dei manant. Unde benediciť ca-
taracte. Ad litteraꝫ enī cataracte ſť. Ho-
ſtia fluuiorum. Unde aqua fluit. ⁊ ideo
etiā memor ero tui. Quia:

Omnia excelſa tua ⁊ fluctus tui ſuper me tranſierunt.

Oīa excelſa tua et fluctus tui. que erant
ſuper me. i. maior et minor pena. que ſu
perabant me ſic tranſierunt. i. tranſibūt
preteritum pro futuro ponit ꝓphetica
certitudine. Ideo etiam memor ero tui.
quia.

In die mādauit dominus miſericordiam ſuam: ⁊ nocte canticum eius.

In die. i. in proſperis mandauit domi-
nus miſericordiaꝫ ſuam. id eſt precepit
deus ferre mala. qđ eſt miſericordia. qua
flagellat omnem filiuꝫ quē recepit. et in
nocte. i. in aduerſis. mandauit canticuꝫ
eius. i. precepit exultare in ipſo chriſto.
Unde apoſtolus. In tribulatiōibꝰ gau-
dentes. Et propter hec omnia: oro in ad
uerſis. ⁊ hoc ē. Apud me oratio. ⁊c.ᵗ Et
ita ab illo loco. Abyſſus ᵗ. Iſte memor
dei admirās. quō oīa inuitent ad deū. e-
tiā hoīes alteꝛ alteꝝ. dicit deo. Abyſſus.
Q. debeo eſſe memor. quia Abyſſus ab-
yſſū inuocat. i. homo hominē ad deum
vocat. duꝫ aliquid vitatis predicat. qui
homo abyſſus diciť. quia neutrius illo
rū. ſ. vocantis. vel vocati. cor ſciri pōt.
Profunde enī eſt ⁊ inſcrutabile cor ho-
minis. Unā: accedet homo ad cor altum
⁊ alibi. homo eſt. et quis cognoſcet euꝫ:
Uocat homo hominem. ⁊ hoc: nō ī ſua
voce. ſed cataractarum tuarū. i. in voce
ſpiritusſancti ei diuinitꝰ immiſſa. de quo
profluunt aque ſalientes in vitaꝫ eternā
Velᵗ. Abyſſus dicit duo iudicia dei. i. ꝑ
muꝫ et ſecundū. quibus iſte terreť. Unō
alibi. A iudicijs eniꝫ tuis timui. Quaſi
diceret. turbata eſt anima mea. et humi-
liatus ſum. quia Abyſ.ᵗ. id eſt iudiciuꝫ
qđ intulit deus homini peccanti. Unde
eſt nobis hic labor. et mors inuocat ab-
yſſuꝫ. id eſt oſtēdit aliud iudiciuꝫ. ᵗquo
mali damnabuntur. Si enim ita ſeuere
eum puniuit. Quid in penitentibus in
futuro faciet: Hoc timuit iſte dicens. ad
me anima mea turbata eſtᵗ. et ideo: hūi-
lis eſt. quia timet iudicia. Hec duo iudi
cia turbant iſtuꝫ. et hoc: in voce catarac
tarum tuarum. i. per doctrinā tuorū a-
poſtoloꝝ. predicatoꝝ. Hec oībus denū
ciantiū. qđ inde patet. Quia oīa excel. t.
vel oēs ſuſpēſiones tue. Alia lr̄aᵗ. i. fu-
tura mala que minaris. et fluc. t. ſ. dolo
res. quos iam ſentio in re. trāſierūt ſuꝑ
me. i. nō me premūt. quoꝝ alteꝝ đ ꝑmo
alteꝝ đ futuro iudicio mihi ēᵗ. Sꝫ quo
crebriora ſūt mala. eo: dulcior erit mīa.
Quia in die. id eſt in proſperis manda-
uit dominus miſericordiam ſuam. id eſt
docet miſericordiam ſuam ſcilicet ꝙ li-
berat de tribulatione. ī quieto enī tempe
diſciť lex dn̄i qui ꝓmittit mīaꝫ liberatio
nis. ſꝫ nō declarat illā mīaꝫ. i. fructū eiꝰ.
niſi in nocte aduerſitatis. Unā hic dicit. ī
nocte. i. ī aduerſis. declarauit. alia lr̄a. i.
ī aduerſis fructus eiꝰ declarať. Tūc eniꝫ
ſbuenit. i. veꝝ ꝓbat deus. qđ die mādau-
uit. Unā: ſpecioſa mīa dei ī tꝑe tribulatō
nis. ſicut nubes pluuie ī tꝑe ſiccitatis.ᵗ
ergo vt formica ī ꝓſperis. debemꝰ diſce-
re ⁊ colligere. vn̄ viuamus ī aduerſitate
Formica enī ꝑ eſtatē colligit. qđ ꝑ hye-
mem ei ꝓſit. ita tu ī ꝓſperis diſce mīam
Hoc. i. mīa dei. ſinit ꝯturbationes.

Apud me oꝛatio deo uite mee: dicam deo ſuſceptoꝛ meus es.
Apud me oꝛatio. Q. d. Et cũ vndiqȝ ſint mala. Quid ergo agis in hac peregrinatione? dico tibi. Oꝛatio eſt mihi in his ↄturbatõnibus: et hec oꝛatio eſt apud me .i. intus habeo quod offeram. non de longinquo afferam tura et aromata. nõ de grege vitulũ vel arietem. in me eſt vñ deum placem non extra me quero. que oꝛatio ſit deo vite mee .i. qui dat vitam. dicam deo ſuſceptoꝛ meus es. quia ꝑ baptiſmũ ſuſcepiſti me in patria tua collocandũ. Ergo.

Quare oblitus es mei ⁊ quare ↄtriſtatus incedo: dum affligit me inimicus. Quare oblitus es mei Dũ differs promiſſa ⁊ hic eſt laboꝛ ꝙ oblitus videtur. Et eſt: Quare oblitus es mei? Quare nunc pateris me his miſeris vexari? videbat iſte que ſit dulcedo patrie. et pericula mundi hoꝛrebat. et quare ↄtri. ſᷣm ſenſuȝ carnis que hoꝛret has difficultates. incedo ad te ideo ↄtriſtatꝰ dum. i. quia affligit me: tentãdo: tribulando inimicus ſcȝ diabolus. Quaſi triſtis incedo. dum abundante iniquitate refrigeſcit charitas multoꝝ.

Dum confringuntur oſſa mea exꝓbꝛauerũt mihi qui tribulant me inimici mei. Dũ ↄfri. Q. d. ret. Ita affligit inimimicus. Duȝ. i. quia ↄfringunẗ oſſa mea. quia etiã foꝛtes eccleſie cedunt ſcandalis. Nam quaſi oſſa frangunẗ dum virtus patientie affligiẗ et tepeſcit quod irrident mali. Unde ſequiẗ. et etiã exꝓbꝛauerunt mihi qui tribulant me inimici mei. Hoc modo exꝓbꝛauerunt.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies ubi eſt deus tuus.
Dum dicunt mihi per ſingulos dies. Hoc maxime in tentationibus eccleſie dicitur fidelibus. Quid dicunt? vbi eſt deus tuus? Hec eſt exꝓbꝛatio illa vbi eſt deus tuus? Quaſi. vel nullus eſt vel de te non curat. etſi curat. liberet te ſi poteſt. Ipſi ita. ſed iñ.

Quare triſtis es anima mea: et quare conturbas me.
Quare triſtis es anima mea? Uel ita ↄtinua. Hec mihi dicunt. et quia propter hec anima mea turbata eſt ad me quid ei ſuadeam niſi quod et ſupꝛa? Quare triſtis es anima mea et quare ↄturbas me. Repetita ↄfoꝛtatio eſt ↄtra tribulationes frequentes. ſed ne dicas ideo turboꝛ quia hic mala patioꝛ. potius:

Spera in deo quoniaȝ adhuc confitèboꝛ illi: ſalutare uultus mei et deus meus. Spera in deo. quoniam adhuc ↄfiteboꝛ illi. in futuro. vel nunc. quid? quod ipſe eſt ſalutare vultus mei et deus meus. Dicit hic ipſã ↄfeſſionem et repetit ſpei ↄfirmationem.

In finem pſal. Dauid. XLII

In finem pſalmus Dauid. per Dauid hic intelligitur eccleſia que eſt coꝛpus Chꝛiſti qđ hic gemit inter zizania. i. inẗ malos habens cũ eis multa ↄmunia. ſcȝ naſci: moꝛi: pꝛoſpera et aduerſa: pacẽ: bellum: ſalutẽ: peſtẽ. cũ quibus tñ non habet ↄmunẽ cauſam meritoꝝ. Et ideo: petit in futuro ab his ſepari. Et eſt. Pſalmus iſte tendens in finẽ eſt Dauid id eſt coꝛpis Chꝛiſti. quod hic loquitur. Et eſt iſte pſalmus ↄtra pꝛeſſuras ſeculi. ne et ipſe retrahant nos a deo. ¶ Intentione monet ne in pꝛeſſuris deficiamus. Modus. Bipṫitus eſt pſalmus. Pꝛimo conqueriẗ de ꝑmixtione maloꝝ. et pꝛecatur ſepari. Secũdo agit de letitia finali. id ẽ que erit in fine pꝛo qua laudat in tribulatione. ibi. Et introibo. Uidens ergo nunc malos cum bonis coꝛpoꝛe. volens ab eis ſepari. nunc animo. in futuro etiam loco: exclamat. O:

Iudica me deus et diſcerne cauſam meã de gente non ſancta: ab hoĩe iniquo et doloſo erue me

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Deus iudica me.in futuro ſeparando a
malisᵀ. Iſte videns miſericordiã:non ti
met iudiciũ.ideo ait. Judica. Q.non ti
meo iudiciũ.quia noui miſericordiã tu
am.non metuo vltorẽ.quia agnoſco in-
dultorẽ. Timere poſſẽ.ſi diſtricte mecũ
ageres.ſed nõ intres in iudiciũ cũ ſeruo
tuo dñe. Miſericordia tua mihi opus ẽ
Nã ſi iudiciũ. vel iuſticiã exhibueris ſi-
ne miſericordia.quo ibo? Si iniquitates
obſeruaueris quis ſuſtinebit? In miſeri
cordia ergo tua ſperandũ eſt.et humili
confeſſioni inſtandũ. Unde iudicij metꝰ
tollit. vel mitigat. vt metuz pene. ſupet
ſpes glorie. Oĩs tamen homo: iudiciuz
horret. Quid enĩ faciet virgula deſerti.
vbi concutit cedrus paradiſi?ᵀ ⁊ hic in
terim diſcerne.ſi non locũ .ſaltẽ cauſam
meam.ᵀ id eſt mea merita.que ſũt cau ſa
vite.de gente non ſancta .cum qua eſt
mihi par infirmitas.ſed diſpar conſcien
tia.et deſideriũ ſcilicet ab hoĩe iniquo.⁊
doloſoᵀ. Hec eſt gens non ſanctaᐩ. Ini-
quus eſt.qui aperte mala facit. doloſus
qui occulte.erue meᐩ. Hic ĩ preſenti.ne
ab eis corrumpar. Uel de futuro totum
accipi poteſt:ſic. Judica me deusᐩ. Hec
dicendo.non petit peccata ſuaꝰ diſcuti.
qd̓ periculoſum eſt.quia aſtra non ſunt
munda in cõſpectu eius.et in angelis re
perit prauitatemᐩ.ſed cauſam ſue retri-
butiõis ab impijs ſeparari.vt hedis po
ſitis ad ſiniſtram.ipſe cũ electis ſit ĩ dex
tera. Unde:addit.et diſ.cau.m.de gen.
non ſanc.qd̓ exponẽdo ſbdit ſcilicet ab
homine doloſo et iniquo erue me in iu-
dicioᐩ. Gens non ſancta eſt:iniquus et
doloſus a quibus in iudicio ſeparatur

Quia tu es deus fortitudo mea quare me repuliſti:⁊ qua re triſtis incedo dum affliget me inimicus.

Quia tu es. Q. erue. Quia tu deus es
fortitudo meaᵀ.non mihi arrogo forti-
tudinem.qua opus eſt inter hec ſcanda
la.quare ergo me repuliſti ſm qd̓ vide-
tur?ᐩ. Miratur cuz deus ſit eiusꝰ fortitu
do quare modo videtur repelli: Deſide
rans enim putat ſe repulſum.ideo quia
non ſtatim habet qd̓ optat.⁊ quare tri-
ſtis?ideo triſtisᵀ.quia ⁊ ſi non vincitur
vel.id eſt ſaltem periclitatur.id eſt peri
cula patitur incedoᵀ.cauſã triſticie que
rit iſte:que eſt peccatum.ſicut cauſa leti
cie eſt iuſticia. Unde eſaias ait. Omnem
flatuz ego feci propter peccatum. modi
cũ quid contriſtaui illum.ſic eniz.id eſt
pro peccato punit deus.ideo triſtis.dũ
id eſtᵀ.quia affliget me tẽtationibus hic
in preſenti.qd̓ non ibi faciet.i.in futuro
inimicus.

Emitte lucem tuam ⁊ veritatẽ tuam:ipſa me deduxerunt et adduxerũt ĩ montem ſanctuz tuum ⁊ ĩ tabernacula tua.

Emitte ad iudicandũ.hoc id̓ qz orat chri
ſto adueniente ad iudicium:tollet om-
nis triſticia a ſanctis.lu.t.et veri.t.id ẽ
chriſtũᵀ. Lux enĩ mundi ⁊ veritas patris
eſt chriſtusᵀ.qui veniẽs in primo aduẽ
tu:modo diſcernit cauſã meritorũ. ⁊ in
ſeculo:eruet ab iniquo ⁊ doloſo .quia
mittit angelos ſeparatores.qui ſepara-
bunt triticũ a paleis.⁊ a zizanijs.vt col
ligant de regno eius omnia ſcandala. E-
mitte.⁊ ita erit.quia certi iam pignꝰ ha-
bemus.quia iam ipſa.id eſt lux ⁊ veritas
me deduxerunt a peccatis.et adduxerũt
in montem ſanctum tuumᵀ.id eſt in ec-
cleſiam preſentem.que eadem eſt ⁊ taber
naculum. Unde ſequitur. ⁊ in taberna-
cula tuaᵀ.que ſunt peregrinantiuz.⁊ mi
litantium. Quamdiu enim ſumus ĩ cor
pore.peregrinamur a dño aduerſus di
abolũ militantes.

Introibo ad altare dei:ad de- um qui letificat iuuentutẽ meã

Et introibo. Secunda pars vbi agit
de leticia finali. pro qua laudat de-
um im tribulatione.qui ſuper triſtis e-
rat. Uñ:⁊ ſe ꝯfortat. Quaſi diceret. De-
duxiſti me ĩ tabernaculaᵀ.vbi nos poſi-
ti hoc ſpamus.qd̓ etiã Introibo.ď mõ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

te ſancto eius ſcʒ de ſancta eccleſia ad altare dei ſcʒ ad illud inuiſibile altare celeſtis Hieruſalem. quo nõ accedit aliquis iniuſtus. Qui vero accedit: ſumit in holocauſtũ diuino igne totus incenſus ad quod introibo? Sicut pontifex ad ſancta ſanctorꝫ ſolus intrabat. ¶ Nota ꝙ ad altare miſſam celebraturus ſacerdos aſcendens: ait. Introibo ⁊c. Deſiderio eñ ⁊ amore ſuperioris inuiſibilis altaris hoc viſibile adire cũ modeſtia debet. eterna et non caduca petiturus vt Chriſti celſitudinem humilis ſequatur. Quod ſit illud altare exponit dicens. ad deũ ſcʒ introibo qui letificat iuuentuteʒ meã. i. nouitatẽ. qui ante ꝯtriſtauit vetuſtatẽ. Et ideo:

Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare triſtis es aĩa mea et quare conturbas me

Confitebor tibi in cythara. Cythara ab inferiori reſonat ſicut pſalteriũ a ſuperiori. Qui ergo precepta dei facit. et non patit in pſalterio ꝯfitet. Qui vero facit ⁊patit quod eſt ex inferiori natura in cythara ꝯfitet. Et eſt ſenſus. Confitebor tibi in cythara de. d. meus. i. gratias agã tibi in tribulatione. Unde ſupra dixit. triſtis incedo. Ecce iſte ſupra triſtis de malis ſeculi: de bono intellectu ſibi gaudiũ facit. ſed quare triſtis ⁊c. Uel ita iũge. quia ꝯfitebor. ergo quare triſtis es anima mea? Hoc dicit. quia vult eã erigere ad meliora. Uel forſan quia nõ poteſt vitare omnia peccata: timet. Difficile eñ purgata vita inuenit cũ ille iudicat qui nouit ad liquidũ et purũ iudicare: quia etſi iã probabilis vita eſt int homines vt non habeant quid iã reprehendant iuſte. inuenit tñ in homine quid reprehendat deus. Quod nec ille ipſe qui iudicandus eſt forte videt. hec timens anima ꝯturbat. Unde ſubdit. et quare ꝯturbas me. rationẽ? Frequent et vehementer pſuadet triſticiã huius ſeculi fugiendã. que patientiã et charitatẽ et ſpeꝫ extinguit. et totã vitã bonã ꝯfũdit. poti⁹

Spera i deo quoniã adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei et deus meus. Spera in deo. non in te. Quid eñ es in te? Quid es ð te? Ille ſit ſanitas in te qui ſuſcepit vulnera de te propter te ⁊ potes ſperare qñ adhuc ꝯfitebor illi. Quid illi ꝯfiteberis? Hoc: tu es ſalutare vultus mei: quia tu me ſaluabis. et deus meus. quia creaſti. eger ad te loquor. agnoſco medicum vel morbũ. non me iacto ſanũ. Unde alibi Ego dixi do. miſerere mei ſa. ani. meã. q: pecca. tibi. Hec vox fratres tuta eſt. ſed vigilate in operibus bonis. tange pſalteriũ obediendo. tange cytharam paſſiones tolerando. frange eſurienti panẽ tuum inquit Eſaias. Ne putes ieiuniũ ſufficere ſine elemoſyna et orone. ieiuniũ te caſtigat. ſed alterũ non reficit. fructuoſe erunt anguſtie tue ſi alteri preſtiteris latitudinẽ. Alijs ergo da quod tibi denegaſti. Q̃ʒ multos eñ paups ſaginare poteſt intermiſſum hodie prandiũ. Ita ergo ieiuna vt alio manducante: prandiſſe te gaudeas. Hylarem eñ datorem diligit deus. Si panem dederis triſtis: et panẽ et meritũ perdidiſti. ergo ex animo fac. et inſta orationibus. Q̃ʒ celeriter accipiunt orationes bene opantiuʒ. et hec eſt iuſticia hominis in hac vita: ieiunium: elemoſyna et oratio. Uis orationẽ tuam volare ad deum fac illi duas alas. ieiuniũ et elemoſynã quibus volet ad deum. Tales nos inueniat vt ſecuros nos inueniat lux et veritas dei. cum venerit liberare nos a morte qui iã venit ſubire ꝑ nobis mortẽ.

Pſalmus · XLIII ·

In finem pſalmus filiis Chore ad intellectum.

In finẽ pſal. fi. Cho. ad intel. Sciendum eſt ꝙ in veteri teſtamento multis et abũdanter ꝯtulit deus bona tempalia tanquã rudibus et ad ſeruiendum alliciendis: et paucos affligi permiſit. In nouo aũt teſtamento econtra paucis fide

lium flores mundialiũ rerũ apponit.⁊ multis ſbtrahit.et affligi permittit.caſtigans eos tanq̃ȝ filios.vt ſint filij chore.i.paſſionis.⁊ diſcant alia bona eſſe q̃renda.que non ſint ꝯmunia malis.i.ſpiritualia et eterna.que figurãt ꝑ illa tpalia.que populo rudi data ſt.Jnde eſt ꝙ ꝓphetie ỏ veteri teſtamento ſũmiſſa voce terminant.epiſtole vỏ de nouo teſtamento eleuata voce finiunt.quia ibi tẽporalia quibus erant graues manꝰ moyſi.ꝑmittebant ⁊ ꝯferebant.Hic ãt ſpũalia ⁊ eterna que ſurſũ ſunt.Vnỏ: intitulo bene ponit ad intellectũ.et eſt ſenſus tituli.Pſalmus iſte dirigẽs nos in finẽ.ſ.in chriſtũ.cantat.vel attribuit.filijs chore.i.paſſionis.ſ.ſanctis martyribus quoꝝ vox eſt hic ad intellectũ.i.vt intelligant.cur martyres deꝰ videt relinquere ſbtrahendo tpalia.⁊ affligi ꝑmittendo.cũ patres antiquos inuehit.ĩ manu valida.⁊ eis apposuerit tpalia.quod ideo facit deus.i.ad tpalia non audit vt ab eo deſiderent eterna.et hec:non amẽt.Hoc ergo intelligẽtes.nec ſic querant ſibi fieri.ſicut rudibus factũ eſt.illꝫ ꝓſpera ꝯceſſit deus vt crederẽt.iſtis aduerſa infert:vt futura querãt.ſed ſciãt ꝑ tẽporalia illoꝝ figurari ſua ſpiritualia et eſt iſte pſalmus confortatio infirmoꝝ ❡ Jntentio:monet ad ꝯtẽptũ terrenoꝝ ⁊ ad appetitũ celeſtiũ.Modus.Tripticꝰ eſt pſalmus.Primo.diſtinguit beneficia dei.oſtendens que incipientibus data ſunt in mũdo.⁊ que ꝑfectis dabunt ĩ celo.Scdõ:enumerat mala.que hic ferunt boni.non tñ obliti dei:ibi.Nũc ãt repuliſti.Tercio.precat auxiliũ.vt hic afflictis:tpe reſurrectionis chriſtus ſubueniat ibi.Exurge q̃re.Propheta ergo in ꝑſona martyrũ.vt magis ſit miꝝ reliquẽs pñtes ſactos recolit preterita dicẽs

Deus auribus noſtris audiuiꝰ patres noſtri ãnunciauerũt nobis.

Deus.primũ dicit deus.ꝙ facere ſolet aliquis letus.vel grauiter afflictus.auribus noſtris audiuimus.i.diſcretione rõnis intelleximus.cuȝ patres docerent nos.ideo dicit audiuimus.vt maioꝛ fides ſit rei.ne putet ambigua.a quibus audiſtis patres.non iuuenes.vt videãtur veri noſtri.qui ſuis nõ niſi certa dicerẽt ãnũciauert nob.i.retulert.Quid:

Opus quod operatus es ĩ diebus eoꝛuȝ ⁊ in diebus antiquis

Opus qd̃ opatus es.et ſi ſꝑ operet deus:tamen operari dicitur.quãdo aliqd̃ ſignũ nouitatis oſtendit ideo dicit hic.Opus qd̃ operatus es.vt eſt eductio ỏ egypto.et in terrã promiſſiõis inductio in diebus eoꝝ.ſ.in diebus antiquis opatus es opus.hoc.ſ.

Manus tua gẽtes diſperdidit ⁊ plantaſti eos:afflixiſti populos ⁊ expuliſti eos.

Manus tua gen.diſp.Vel ita.Opus qd̃ op.es in die.e.Hoc non mutat ⁊ etiaȝ qd̃ operatus es in diebus ãtiquis.ſicut eſt creatio celi et terre.que oĩa ſpiritualiter implentur in nobis.Manus.Exequitur opus qd̃ fecit in diebus patꝝ.Manꝰ tua.i.poteſtas diſperdidit morte et alijs modis gentes:terre ꝑmiſſionis.ſ.amorreũ.eueũ.etheũ.et alios.⁊ plan.e.ſ.patres.et hoc:nõ facile.ĩmo afflix.po.qui ibi erãt.qui alit ñ cederẽt.qꝛ fortes erant ⁊ expu.e.a t̃ra.ꝑmiſſiõis.Tu feciſti hec

Nõ eni in gladio ſuo poſſiderunt terrã:⁊ brachium eoꝝ nõ ſaluabit eos.

Nõ eni ipſi ĩ gla.ſ.poſ.t.Hoc id̃ dicit qꝛ forſitã putarẽt ex ſe fortes.⁊ brach.i.robur eoꝝ.nõ ſal.e.Q.nec ꝑ ſe habuerunt terrã nec per ſe ſunt ſaluati.

Sed dextera tua ⁊ brachium tuũ ⁊ illũinatio uultus tui:qm̃ complacuiſti in eis.

Sꝫ dex.t.i.potẽtia tua ſaluabit eos.⁊ brachiũ tuũ.id eſt filius.⁊ illuminatõ vultꝰ tui.i.ꝓpiciatio pñtie tue.Jd̃ eni talibꝰ ſignis eis affuit deꝰ.vt pñs intel-

ligeret: quia nobis hic non oſtendit pre ſentiam ſuam. niſi effectu miraculi. Pre ſentiam quippe eius facie ad faciem vi dere nequimus. et hoc: non merito ſuo ſed qm̄ compla. in eis. Alijs. i. ſic egiſti cū eis: vt alijs ꝯplaceres in eis. vt qui e os attenderet diceret. vere deus cū illis eſt. Vel ſm̄ aliā lit. que eſt. compla. tibi in illis. i: placuit tibi vt illis ſolis hec fa ceres. ¶ Aliter ab illo loco. Sed dex. tua . i. bonus ſucceſſus quē eis dediſti et bra chiū tu. i. fortitudo quā eis dediſti. et il lu. vul. tui. i. ſapiens ꝯſiliū a te eis datū ſaluauit eos. quod totū feciſti qm̄ ꝯpla. tibi in eis. i. ex beniuolentia tua. Et:

Tu es ipſe rex meus ⁊ deus me us: qui mandas ſalutes Jacob

Tu ipſe. qui hec illis feciſti es rex meus qui ſoles me regere. et deus me. qui ſo les ſubuenire. iō dicit deus. ne dubites de deo Chriſto. i. quin Chriſtus de quo lo quit ſit deus. ¶ Et nota quia idem deus eſt noſter et illoꝝ. tempꝰa eīn variata ſūt auctor vero non mutatur: Tu dico: qui man. quaſi ꝑ aliū non ꝑ te ſalu. corpora les Jacob. i. illis antiquis. ꝑ creaturam eīn ſubiectam viſus es illis. non ꝑ te. i. ꝑ tui eſſentiā. quod reſeruat in reſurrec tione iuſtis.

In te inimicos noſtros uenti labimus coꝛnu: ⁊ i nomine tuo ſpernemus inſurgentes in no bis.

In te inimicos no. Q. d. que illis tunc tempaliter feciſti. hec nobis ſpiritu aliter in iudicio facies. vnde. Afflicti ſe ꝯſolant ⁊ reſumūt animū. Et hoc eſt. In te inimi. no. Q. ſicut illos iuuiſti. eodẽ modo et nos. In te inimi. no. ven. ſicut paleam a granis ſperantes. cornu. i. for titudine. et in no. tuo. i. ꝑ hoc quod di cimur de tuo regno. ſpernemus in futu ro: quia tunc non valebunt ledere nos maligni ſpiritus inſur. nunc in no. bene dico in te.

Non enim in arcu meo ſpera bo. et gladius meus non ſalua bit me.

Non eīn ⁊c. Vel merito hec no bis facies. Non eīn in ar. meo ſpera. vt nec patres ſperauere in ſuo. et gladi. me us non ſalua. me. Arcus qui minus va let in bello: minor virtus hominis intel ligit. Gladius qui plus valere creditur maior virtus hominis eſt. Iſte vero in neutro ſperat.

Saluaſti enim nos d̄ affligen tibus nos: et odientes nos con fudiſti.

Saluaſti enim nos. id eſt ſal uabis. Preteritum pro futuro ponit. A deo enim certum eſt. Q. factum ſit. vt quod fuit non poteſt non fuiſſe. de affli gentibus eīn. id eſt ab immundis ſpiri tibus qui hic affligunt. et odientes nos confudiſti. id eſt confundes quando dā nabunt. Et tūc:

In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in ſeculum.

In deo laudabimur. nō arrogant iſti ſibi de gloria. per futura que miſcet. ¶ Nota etiam preterita dic ta pro futuris eſſe accipienda. Laudabi mur dico tota die id eſt in perpetuitate que non eſt interpolata noctibus ſed to ta dies eſt. et confitebimur id eſt lauda bimus te: que eſt gloria coꝝ in ſecula id eſt ſine fine. Unde in ſecula ſeculoꝝ lau dabunt te. et hoc: in nomine tuo quod ē Jeſus ſcꝫ ſaluator ſcilicꝫ quia ex omni bus eruiſti nos. ¶ Vel ita ab illo lo co. Saluaſti enim. et legitur hoc de pre ſenti. Quaſi diceret. Gladius meus non ſaluabit me. ſed tu quia in hoc ſeculo ſal uaſti nos de affligentibus nos. ne nos traherent poſt ſe. et odientes nos confu diſti id eſt eos qui nos odiunt pudere fe ciſti. et ideo tunc: In deo laudabimur tota die. et in nomine tuo confitebimur in ſeculum. Hec non mutantur. Sequi tur.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Nūc aūt repuliſti nos et ↄfu diſti nos: et nō egredieris de us in uirtutibus noſtris.

Nunc aūt repuliſti. Secūda ps vbi enumerat mala que hic ferūt boni nō tamē obliti dei. Q. di. hec vere futura ſunt: et illa a patrib' audita. nunc aūt ſcʒ in medio tempis quod eſt inter illorum preteritū et noſtꝝ futuꝝ repuliſti nos. hoc dicūt. quia differt ꝓmiſſio dū hic iniqſ habent opprobrio. et cōfudiſti nos. nō in conſcia ſed in facie hominū. Et nota quia exaggerat mala ſua hic vt beniuolentiā iudicis ipetret. hoc ideo fecit deus vt doceret hec ſpnere et eterna querere. hic eſt intellect' tituli ad quē mittūt filij chore. et etiā ideo fecit vt appareat an gratis colat deus a quo gratis ē homo liberat' et ſaluatus. Nō em ē ꝓ frenis colēdus deus: vel quia ſilia his i eternum ſit daturus ſed ꝓ eternis. Sʒ ne cogites eēna carnaliter forte dicens. iō colo eū quia dabit mihi villā nō tamē tēpalem. corruptam adhuc geris mentē amore enim caſto non colis eam mercedem vis habere i futuro ſeculo quā hic neceſſe eſt relinquas. mutare vis voluptatem corruptam carnalē non amputare. Noli ergo talia ſperare a deo danda qualia hic iubet cōtemnere. Hoc ſpant iudei qui in futuro hec temporalia multiplicata ſibi expectant reddi vt hieruſalem auream ⁊ huiuſmodi. Qui vero ita deum colit laudabilis non eſt ſicut non laudatur in illo ieiunium qui ad luxurioſam cenam ſeruat ventrem ſuuʒ. hoc eſt ieiunium non continentie ſed luxurie. Gratis itaqʒ deus coli debet: non ꝓpter aliud ab eo. et non egredieris deus euidenter nō egredieris dico vlterius o deus ſicut olim faciebas in virtutib' noſtris id eſt in exercitibus noſtris. et per hoc inualidi ſumus contra inimicos.

Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros: et qui oderunt diripiebant ſibi.

Auertiſti nos. Exequitur qualiter confuſi et repulſi fuerūt. Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros: quia illi victores et nos victi. et dicit hoc ꝓ deficientibus a fide. vnde ſequitur. et qui oderunt nos diripiebāt ſibi. id eſt ad caſtra iniquitatis ſue attrahebant.

Dediſti nos tāquā oues eſcaꝝ et i gentibus diſperſiſti nos.

Dediſti nos. Hoc dicit quia omnia poteſtate dei fiunt q̄ꝫ deus dat tanquam oues eſcarum non fetus id ē que ad eſcas ſunt non ad fetus ſpiritualium operuʒ. Plangit eos qui ſic ſunt paſſi vt i corpus gentium verterent quaſi ab eis mā ducati. et in gentibus diſperſiſti nos. vł ita ab illo loco. Auertiſti. et agit de perſiſtentibus qui tamen furori perſecutorum fugiendo quandoqʒ cedunt. et hoc eſt. Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros. Auerti eſt hoſtem fugere. ſm illud. Si vos perſecuti fuerint in vnam ciuitatem fugite in aliam. et qui oderunt nos diripiebāt ſibi. hoc fugatis contingit vt cadant in predam: quia hoſtibus nequeunt reſiſtere. Dediſti nos ꝑſiſtentes in fide tanquam oues eſcarum hic diuerſi martyres notantur id eſt diuerſa martyrum genera. Alij enim fuerunt eſca feris. Alij traditi gentibus i ſeruitutem. vnde dicit. tanquam oues eſcarum: vbi notatur quorundam mactatō et in gentibus diſperſiſti nos. hic perſecutio notatur.

Uendidiſti populum tuum ſine precio: et ñ fuit multitudo i commutationibus eorum.

Uendidiſti populum tuum id eſt martyres dum dantur alienigenis. et hoc ſine precio. videmus enim quos dediſti: ſed non quos accepiſti: quia nullus acq̄rit qō fit ad ꝓbatōꝝ vł ad correctōꝫ. vñ ſeq̄t. ⁊ ñ fu. mł. in commuta. eorū. qꝛ vł nullus ꝓ eis acquirit. vel ſi quis acqui

ritur: pauci tamen ſunt. Uel ſecundum aliam. ſ. et non fuit multitudo in iubilationibus eorum quia tempore perſecutionis non congregabant: vt iubilarent deo. vt fit in pace:

Poſuiſti nos obprobrium vicinis noſtris: ſubſanationem ⁊ deriſum his qui in circuitu noſtro ſunt.

Poſuiſti nos ob. Q. d. preter dura: etiā turpia patimur. quia poſuiſti nos. Q. ſixos: in hoc. obp. vi. no. iam iā cōuertē dis. Grauis afflictio eſt: que a vicinis ingeritur. quia non tranſitorie dicitur. qđ a circūſtantibus irrogat. ⁊ poſuiſti nos ſubſān. que fit contracto naſo. vel contemptum. alia littera. et deri. qui fit ore. Deriſus eſt vox confuſa leticie inſultatōnem immoderata hylaritate denuncīās. Contemptus eſt abiecta vilitas. his qui ſunt in circu. no. et nunq̄ nobiſcū ſint.

Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibus: cōmotionem capitis in populis.

Poſuiſti nos gentibus in ſimi. vt de nobis formam maledictōnis ſuper alios ſumant dicentes. ſic pereas vt laurencius. et huiuſmodi. Uel poſuiſti nos gentibus in ſimilitudinem. i. appoſuiſti nos gentibus in ſimilitudinem chriſti. In ſimilitudinem chriſti: appoſiti ſunt gentibus quando eos cum paribus penis affecerunt. et poſuiſti nos populis in cōmo. capitis. i. ad inſultandum nobis. vt et chriſto inſultauerūt in paſſione. mouentes capita ſua.

Tota die verecundia mea contra me eſt: et cōfuſio faciei mee cooperuit me.

Tota die verecundia mea contra. vel coram me eſt. Grauis verecundia oſtenditur que permanet tota die. et hec erat cōtra ſanctos. vel coram ſanctis. i. ante oculos ſanctorum. quando quos impios

ſciebant. ſibi inſultare videbant. Uel cōtra ſe dicit eſſe. i. cōtra hoc quod bonus erat. quia non fecerat vnde verecundari deberet. Deſcribens autem verecundiā ſubdit. et confuſio faciei mee cooperuit me. Quodam enim pallio confuſionis vultum dicit opertū. dum nube ſanguinea facies inflāmata rutilat. Sed cū dicit cooperuit me. non vultum. non ſolū vult. ſed etiā totius corporis indicauit ruborem. et hec confuſio: procedit

A voce exprobrantis et obloquentis: a facie inimici et perſequentis.

A voce exprobrantis. i. inſultantis. ⁊ obloquentis. i. crimen imponentis. exprobrare enim eſt in faciem maledicere. Oblo q̄ ē abſenti detrahere: et doloſe mordere. Quis aūt ſit exprobrans et obloquens ſubdit. a facie. i. ab inſtātia inimici odio habentis. et perſe. in actu et:

Hec omnia venerunt ſup nos nec obliti ſumus te: ⁊ iniq̄ nō egimus in teſtamento tuo.

Hec omnia. Q. nō ſepatim ſed ſimul venerunt ſuper nos. quia non erant in nobis per culpam. venerunt dico: vt fera vel torrens. nec obliti ſumus te. quia intelligimus gratis colendum. te propter te: Ecce q̄nta firmitas martyrū. et iniq̄ Q. d. quomodo non obliti ſumus: quia iniq̄ non egimus in teſtamento tuo. i. in lege cuius precepta ſeruamus. Uel in teſtamento tuo. i. in pacto qđ pepigimus tecum in baptiſmo:

Et nō receſſit retro cor noſtrū et declinaſti ſemitas noſtras a via tua.

Et cor noſtrum, id eſt ratio noſtra non receſſit. ita quod retro iret. ſcilicet deſperando de bonitate dei. etſi enim aliquādo deſcendit a contemplatōne veritatis non tamen retro it. et ideo: non dixit ſimpliciter non receſſit. ſed retro addit. Et dum ſic in anguſtia via ambu-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

lamus: tu declinaſti id eſt tuliſti ſemitas noſtras a via tua. Semite enim noſtre erant in proſperitatibus et voluptatibꝰ ſeculi: ſed tuliſti eas de via tua. et oſtendiſti artam viam tuam que ducit ad vitam. Ideo declinaſti.

Quoniam humiliaſti nos in loco afflictõnis: ⁊ cooperuit nos umbra mortis.

Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis id eſt in mundo vnde naſcitᷣ cõpunctio et penitudo. exaltabis aũt in loco fortitudinis. ſcilicet ĩ futuro. Uel ita et declinaſti ſemitas noſtras a via tua. id eſt opera noſtra de lege tua pendere feciſti. Alia non mutantur. uel ita vt legatur non ibi. et non declinaſti id eſt nõ permiſiſti decliare et deuiare ſemitas noſtras id eſt opera a via tua id eſt a lege. Ideo non declinaſti. Quoniã humiliaſti nos in loco afflictõis: hoc non mutatur: et cooperuit nos vmbra mortis id eſt homines per ignorantiam morientes: ⁊ alios ad ſue mortis tenebras trahentes. Uel hec mortalitas vmbra mortis ẽ. vera autem mors eſt damnatio cum diabolo.

Si obliti ſumus nomẽ dei noſtri: ⁊ ſi expandimus manꝰ noſtras ad deum alienum.

Si obliti ſumus. Ecce iſte eſt intellectus filiorum chore: qui propter hec omnia mala non obliuiſcuntur deum. Scientes quia deus requiret iſta. Quaſi diceret: non ſumꝰ obliti te quia ſi obliti ⁊c. Uel ſic iunge. non ſumus obliti. Sed ſi ſumus obliti nomẽ dei noſtri: et ſi expãdimus manꝰ noſtras: ad litterã. Deſcriptio orantis oſtenditur qui tenſis manibus crucem efficit quam fronte recepit. Uel per manus opera intelliguntur. et eſt ſi expãdimus manꝰ nr̃as ad deũ alienum id eſt ſi nos cũ opibꝰ idolo vouiꝰ.

Nonne deꝰ requiret iſtã: ipſe enim nouit abſcondita cordis

Nonne deus requiret iſta: ſcilicet manifeſta faciet. Quaſi diceret. Graue eſt apd̃ deum in ſua religione peccari quod põdere acute pronunciationis oſtenditur vere hec manifeſta requiret: quia etiam occulta: ipſe enim nouit abſcondita cordis. quo ſcilicet corde magis religio querit q̃ȝ deuotione corporis. Et nota ꝙ ait nouit. Noſcere deꝰ dr̃ et qd̃ nouit et q̃d te facit noſcere. Unde ad abraham ait. Nunc cognoui ꝙ timeas deum id eſt te et alios cognoſcere feci. Nouit ergo deus quomodo requirit. ita noſcere dicitur quomodo requirere ſcilicet non modo pro ſe ſed etiam propter te: ſcilicȝ q̃n do facit vt tu inuenias te. et vt ei gratias agas qui fecit te: vt in petro actum ẽ qui probauit quid poſſet.

Q̃m ꝓpt̃ te mortificamᷣ tota die: eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.

Quoniam ꝓpter te mortificamur. quaſi d. que ſũt illa abſcõdita: Ecce. Quoniam mor. tota die longis paſſionibus. ⁊ hoc propter te non pro crimibus nr̃is ſed vt fides tua gentibus augeatᷣ. et hoc ꝙ pro te mortificamur eſt de illis abſcõditis. ꝙ enim morimur videt homo: ſed cur: nõ niſi deus. eſtiati ſumꝰ ſicut oues occiſio: id eſt ſine aliq̃ reluctatõe ſumꝰ occiſi. vel ita lege lr̃aȝ v̇ſus huiꝰ. Quoniã ꝓ. te. hactenꝰ dixerũt ꝙ nõ ſunt obliti. hic petũt pſeuerare. q. nõ ſumꝰ obliti. et vt pſeueremꝰ. Exur. et dñs. Q̃m ꝓ. te mor. to. d. eſti. ſu. ſi. o. oc. non mutatᷣ ſenſus horum verborum.

Exurge quare obdormis domine: exurge: ⁊ ne repellas ĩ finem

Exurge q̃re. Tercia pars vbi precatᷣ auxilium vt hic afflictis tempe reſurrectõnis ſubueniat. Q. di. nos tãta patimur ſed vt non deficiamus. Exurge i. cõfortã ſtantes. ideo dico exurge quia obdormis dñe. id eſt negilgere videris. hoc vi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

detur dū differt. qđ expectať. et q̄re hoc:
et ſi neſcimus tu ſcis q̄re. Nam vel pro
culpa eſt: vel ꝑ vtilitate. et ſi ꝑ culpa eſt
vtinā abeſſet. Si vero ꝑ vtilitate: vtinā
adeſſet. ⁊ exur. reducendo deficientes: et
ne rep. in. fi. et ſi hic repellis nō in finem
hoc facias:

Quare faciem tuam auertis: obliuiſceris inopie noſtre ⁊ tribulationis noſtre.

Quare faciez. Duobus predictis duo a-
lia reddit. Q. d. quoſdam repellis. qu ia
fa. t. auer. i. cognitōnem tuaz eis ſubtra
his. obdormis quibuſdam q̄ gemunt de
malis. qui obliuiſceris ino. noſtre. i. nō
dans ſpūm fortitudinis. ſine quo inopeſ
ſumus. tribu. no. quia eam nō mitigas.
et hoc. quare: Q. nos neſcimus. ſꝫ inq̄ra
m⁹. q2 nō niſi iuſte et pie facis. Et nota q2
hoc dicere nō eſt querela ſed pia ſuppli
catio puri cordis:

Quoniam humiliata ē in puluere anima noſtra: conglutinatus eſt ī terra uenter noſter.

Quoniam. et vere auertis faciē. quoniā
ſubtracta cognitione tua. aīa. no. hu. eſt
in pul. i. in cogitatione mūdanorū. que
pulueri cōpanda ſunt. et ven. no. i. ſen-
ſualitas conglu. eſt in ter. i. terrenis in-
heret. Et cum ita ſit neceſſe. i. cum ita in-
digeamus auxilio:

Exurge domine adiuua nos: et redime nos propter nomē tuū

Exurge domine. i. fac nos ſurgere a ter-
renis ad celeſtia. et adiuua nos erectos.
⁊ redime nos. i. libera nos adiutos. vt ſi
ne metu ſimus. et hoc totuꝫ: propter no
men tuū. i. gratis n̄ ꝑ merito noſtro. Al'
ita ab illo loco. Quoniā humiliata eſt.
Sancti martyres quorum vox hic eſt. ſu
pra orauerāt. ⁊ licet de⁹ exaudire differat
tn̄ poſt morā auditōis nō deſperāt. ſꝫ cō
tinuant oratōnem. et cinere ſupra ſe aſp-
ſo: animā peccatoruꝫ memoria cruciant
ſecundum morem penitentium. Cinis
nanq3 ⁊ cilicium: ſunt arma penitentiuꝫ
vnde tempore quadrageſimali cinis aſp
gitur: ſuper capita penitentium. ob hu-
militatez. et fragilis conditionis memo
riam. et hoc eſt: n̄ debes obliuiſci. Quo-
niam. a. no. hu. eſt in pul. i. cinere ſupra
nos ſparſo: ad penitentiam compuncti
ſumus. et conglutinatus ē in terra. ve.
no. i. adheſit terre venter. vt fit proſtra
tis: qui tota corporis effuſione tendun-
tur. hoc autem dicendo ſummam humi
litatem oſtendit. Qui enim genua terre
affigit: habet quo plus humilietur. Qui
vero ſic humiliatur. vt et venter hereat
terre: non habet vltra quo humilietur.
Exprimit ergo iſte nimiam humiliatio-
nem. vt quia iam venit ad ſummaꝫ. iam
adſit dei miſeratio. Vel ita. ideo ne obli
uiſcaris. Quoniam a. no. hu. eſt in pul.
i. pro his que ſunt puluis. Q. non ſolū
pro nobis oramus ſed et pro his qui fa
cile accedunt illicitis moribus et herent
terrenis: vnde ſequitur. et conglutinat⁹
eſt in terra vēter noſter. i. carnales heſe-
runt terrenis. et pro his humiliamur. et
oramus. Exur. do. adiuua nos. Hic ſine
verbo dormitionis ponitur exurge qđ
pertinet ad chriſti reſurrectionez. in qua
eſt ſpes omniū fidelium. in qua huma-
na deſtruitur captiuitas. per quā etiam
ſumus adiuti et liberati. Q. d. Quia ita
humiliati ſumus. Exurge. a morte o do.
chriſte et per hoc: adiuua nos et redi. n.
a captiuitate. et hoc: ꝓpter nomen tuū
Aliter totum ab illo loco. Exurge qua
re. vbi ſancti martyres precātur. vt chri
ſtus reſurgat per fideꝫ in gentibus. quia
etſi ſciunt chriſtum non dormire. et ſciūt
ſibi reſurrexiſſe: precanť tamen reſurge-
re ꝑ fidem. n̄ ſibi ſed gentib⁹ que putant
mortuum: ſi enim illi crederēt reſurrexiſ
ſe. credentes in eum non perſequerentur
ſed et ipſi crederent. Q. d. tota die morti
ficamur. ⁊ vt hec finiantur: Exurge. per
fidem in gentibus quia tu o domine ob
dor. non nobis ſed gentibus que nō cre
dunt. et hoc quare: Exur. repetit ex affe
ctu. et ne repellas nos in fi. Si enim ſur

git chriſtus in gentibus ceſſat pſecutio.
Quare eñ auertis faciem tuam? Q. nõ
adſis ſicut videtur dum differt ſubueni
re. et quare obli. quaſi oblitus ſis noſtri
inopie noſtre cui conſueuiſti ſbuenire
et tribulatõnis noſtre cuius ſemp es cle
mẽs inſpector ideo ne obliuiſcaris. qm̃
anima noſtra hũiliata ẽ in puluere id ẽ
inter manus pulueris vt te inuocemus
in auxiliũ. Puluis eñ nos pſequit: id ẽ
mali de quibus dicit. Nõ ſic ipij nõ ſic
ſʒ tãq̃ʒ puluis: quẽ piicit vẽ. a facie tre.
et ↄgluti. ẽ i tra vent nr. Plãgit hic eos
qui ſũt vent id ẽ carnales: et heſerũt id ẽ
cõſenſerũt iniq̃s. Sed vt hec finiant Ex
urge gentibus p fidẽ quib⁹ a pſecutio-
ne ceſſantibus etiã qui terre heſerãt eru-
ti et penitẽtes reddũtur corpi chriſti. vn
de ſequitur. et ſic adiuua nos: et redime
nos de manu gentiũ pp̄ter nomẽ tuuʒ
et nõ pp̄ter meritũ noſtꝝ.

In finẽ p hiſ qui cõmutabũ-tur filijs chore: ad intellectum canticuʒ pro dilecto.

In finẽ p his q̃ ↄmutabũt fili-
is chore ad intellectũ cãticũ p
dilecto. Agit hic de ſãctis nuptijs ſpõſi
et ſpõſe id ẽ chriſti et eccleſie ſcʒ regis et
plebis ſaluatoris et ſaluandoꝝ. vnde et
hoc carmẽ dicit epithalamiũ id ẽ laus
thalami. quia laus ſpõſi et ſponſe hic cã
tatur. Solent eñ i nuptijs ad honorem
ſpõſi et ſponſe quedam carmina cantari
que dicũt epithalamia id eſt laudes tha
lami: Similia his cantat in his nuptijs
propheta. In nuptijs nanq̃ʒ iſtis pro-
phete. apoſtoli et omnes ſancti tympãis
cytharis et alijs modis cũ exultatõe ſan
cta ↄclamãt. vnde paſcit auditor. harũ
nuptiaꝝ copulã in thalamo virginis fe
cit dei gratia: quando verbum caro fa-
ctum eſt et humana natura diuine vni-
ta: et ſpõſo ſpõſa nũc charitate: poſt eti-
ã imortalitate coniũcta. et eſt ſẽſus titli.
Ps hic ſbaudi tẽdens i finẽ. i. i ↄſũmati
onẽ etne btitudĩs vel in chriſtũ ſcript⁹ ẽ
filijs chore id ẽ chriſti ad ĩtellectuʒ tanti
myſterij. tãti decoris ſcʒ ↄiũctõis chriſti
et eccleſie. et ẽ canticũ: q2 hic eſt exultatõ
pro etnis. ps dico hitus pro his q̃ com
mutabunt de vet i homine i nouũ. et p
dilecto id ẽ chriſto: de quo pat. Hic ẽ fi
lius meus dilect⁹. Hic eñ deſcribit per
quẽ cõmutabũtur. et laus ſpõſi et ſpõſe
hic cantat. vel ita vt nõ ſbaudiat ps ſic
Canticum iſtud tendens in finem. i. chri
ſtum vel in conſummatõnem eterne bea
titudinis habitũ p his qui cõmutabũt
id eſt p cõmutandis. et pro dilecto. ſcʒ
p commutante ſcilicet ſponſo et ſpõſa.
ſcribitur vel cantatur filijs chore ad in-
tellectum id eſt vt intelligant et veneren
tur tantuʒ myſteriũ. ¶ Intẽtio monʒ ad
laudem ſponſi et ſponſe. Modus triper
titus eſt pſalmus. Primo propheta ce-
leſtibus epulis ſaginatus preconia dei
ſe eructuaturum promittit. Secundo i-
cipit de laude ſponſi laudans cum qua
driformiter. a forma. a poteſtate. a iudi
cio. ab ornatu ibi. Specioſus. Tercio
laus ſponſe cantatur ſubmiſſius. item q̃
driformiter. a forma. a gloria. ab amica
bus. a prole ibi. Audi filia et vide. Pro
pheta ergo quaſi ad has nuptias intro-
mitti deſiderans vt ſibi aperiatur ſe vel
le ſponſo cantare ait.

Eructauit cor meũ ver-bum bonũm: dico ego opera mea regi.

Cor meum. id eſt mens mea intus plena
eructauit quaſi de pleno verbum bonũ
id eſt hymnum deo: ſicut qui blaſphe
mat malum verbum eructuat. Intus ei
propheta ſatur laudem deo eructat et il
lum hymnum regi cantare volebat. vn-
de ſequitur. dico ego id eſt dicere geſtio
opera mea regi. id eſt ad laudem eius.
quia ex eo habeo. opera dicit hunc pſal
mum. Hanc enim predicationem quaʒ
mente conceperat: regi dicere geſtiebat.
Ne vero eum aliquid a ſe putes dicere.
calamo ſcribe ſe compat. A ſpiritu enim
ſancto regitur. et hoc eſt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribentis.

Lingua mea eſt calamus. ſcri. i. ſpūſſan-
cti velociter. ſcri. quia dixit. et facta ſunt
Uel ideo dicit velociter ſcribentis: vt
notetur virtus ꝓphetie. que nō ſub cru
ciatu humano cogitat. qđ de archano di
uinitatis alijs diuulgat vel calamo cō-
pat linguā ſuam. vt per hoc intelligatur
ſcripſiſſe. que dicit et eſt. Lingua mea. eſt
cala. ſcri. quia que dico et ſcribo. veloci-
ter ſcri. quia cito ventura ſunt que ſcri-
bo. Sequitur:

Speciosus forma pre filiis hominum diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternum.

Specioſus forma. Secunda pars. vbi
incipit de laude ſponſi quā ꝓmiſerat pꝰ
laudans eum a forma. quaſi. ergo intro
miſſus ad ſponſum. de laude eius cātat
Specioſus es for. qꝛ īmunis a peccato.
pre fi. ho eſt vtiqꝫ homo. et cum ipſe ſit
homo. non eſt tamen vt quilibet homo.
⁊ ideo vt eum in ſuo genere cōmendaret
non ait hic pre angelis. quos etiam ex-
cellit. ſed dicit pre filijs hominū contra
illos qui putantes eum purum hominē
dicunt in eſaia ꝓpheta. Uidimus eū nō
habentem ſpeciem. ne. de. et qꝛ ñ ſufficit
pulcritudo ſine ſapientia et eloquentia:
addit. et diffuſa eſt gratia in labijs tuis
quia lex per moyſen quidem data eſt. ſed
per ieſum chriſtum gratia et veritas fa-
cta eſt. que gratia peccata diſſoluit. In
labijs dicit. quia eo loquente: mundus
gratiam reconciliatōnis accepit. propte
rea. que a principio pſalmi. vſqꝫ adhuc
dicta ſunt in perſona prophete leguntur
Auguſtinus tamen et Hieronymus di-
cunt. ꝙ quidam putant perſonā patris
hec dicere. licet magis ſuperſticioſe: ꝗꝫ
vere. non conſiderantes textum totum.
vbi ſunt quedam que nō ꝯ ueniūt patri
Arbitranꝉ aūt illi ex perſona patris hec
intelligi ſic. Cōmendat pater chriſtū ſecū
dū vtrāqꝫ naturā et prius ſcđm diuinaꝫ
naturā dicens. Cor. me. eruc. verb. q. nō
de extrinſeco ꝯiugio genui. ſed de corde.
ſicut hō generat ꝯſiliū ſuum ꝺ corde. an
teqꝫ ſit qđ facturus eſt per conſiliū. Con
ſiliuꝫ vero patris filius eſt. quē ante om
nia creata: ex ſe pater genuit. et eſt ſenſus
Cor. m. eruc. v̓. bo. i. ex plenitudine mea
et ſecreta eſſentia genui verbū. i. filiū qui
dicitur verbū. qꝛ ꝑ eū pater notus eſt.
qđ verbū dicitꝉ bonū qꝛ dei filius in na-
tura ſui ſolus bonus eſt cū patre et ſpū
ſancto. vnđ: nemo bonus niſi ſolus deꝰ
Eſt etiā bonū hoc verbū qꝛ per eū omia
bona facta ſunt. ſequitꝉ dico. i. verbū ꝓ-
fero. idem hic dicꝉ qđ ꝑus dixerat. ſed ad
dit. opa. m. re. vbi in ipſo v̓bo oia opa
dei eſſe dicit. vñ alibi. Quod factū eſt. ſ.
in tpe in ipſo vita erat. vt nihil ſit ī ope:
qđ nō ꝑus fuerit in ꝯſilio ⁊ eſt ſenſus. di
co. e. o. m. re. i. verbū eternaliter gigno
cū quo et in quo omnia diſpono. anteqꝫ
ſint in opere. De hoc v̓bo alibi dicitꝉ. Se
mel locutus eſt deus. ⁊c. Idem verbum
vocat et liguā dicēs. Lingua mea. q. d. ñ
ſolū diſpono oia cū eo ſed etiā ꝑ eū lo-
quor et hoc ē. ipſe eſt ligua. m. hic ē etiā
calamꝰ mei ſcribe. Apta ꝯpatio eſt vt eni
ſcriba nil ſine calamo: nec calamus ſine
ſcriba opatur: ſic coopanꝉ paꝉ et filius
et nota qꝛ nō ſono ꝗ tranſit ꝯpat verbū
ſed ſcripto qđ manet vt oſtendat filiū co
eternū paꝉ. ſcribe dico. velociter ſcribē.
qꝛ ñ vnū poſt aliud. ſꝫ oia ſilꝰ in vno ver
bo eterno paꝉ diſpoſuit. Specioſus ſu-
pra prꝫ ꝯmendauit filiū. ſcđm diuinā na
turā. hic ſꝫm hūanaꝫ. Q. genitus eſt fili
us ſꝫm qđ deus ꝺ mea eſſentia. et ipſe idē
ſcđm qđ hō ē. Spe. for. pre. fi. h. ⁊ diffu.
eſt gra. in la. t. Hec nō mutanꝉ ꝓptea bñ
dixit te. ꝓora dixit ꝓpheta ex perſona di
pr̄is: hec ex ſua Accōmodatiꝰ ei viđꝉ hoc
accipi ex pſōa ꝓphete. ꝗꝫ ex pſona patris
et mutatōnes perſonaꝝ repentine: et om
nino ex impulſo inueniunꝉ in ſcis ſcrip-
turarū libris. Dicit ergo ꝓpheta in ſua
pſona ꝓpterea. i. ꝓpꝉ grām. qua regnū
celoꝝ datur. cū olim terra dareꝉ. bñdi-
te. hoieꝫ deꝰ in eternū. dando tibi regnū
cuius regni nō erit finis:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

**Accingere gladio tuo ſuper fe
mur tuū potentiſſime.**
Accingere gladio tuo. Hic laudat euz a
poteſtate. Q. d. et tu talis. accingere. a ſi
mili pugnaturi. Accingimur eñ pugna
turi: pręcingimur miniſtraturi. ſuccigi
mur ituri gladio tuo. quo ipſe diuidit
etiā filiū a patre. et nurum a ſocru. id ē
verbo dei: quo et hoſtes ſtrauit: ſicut ſā
ſon mādibula aſini inimicos ſuperauit
De hoc gladio dicit dominus in euan
gelio. Non veni mittere pacem in terrā
ſed gladium ſuper femur tuum. id eſt ſu
per carnem. Femur enim humane pro
paginis eſt ſeminarium per quod con
grue caro accipit o potētiſſime. Hoc ſb
dit vt etiam ſm carnem que per femur
accipitur reuerendum habeas. potentiſ
ſime dico.

**Specie tua et pulcritudie tua
itende pſpere pcede et regna.**
Specie tua et pulcritudie tua. Hic diſti
gue. id ē ſm humanitatem et diuinitatē
Spes eñ refertur ad humanitatē: in q̄
mūdo apparuit. pulcritudo ad diuini
tatem: qua omnia decora ſūt. et intende
id eſt hominē peuntē miſeratus reſpi
ce. vel ita et accipitur pro eodem ſpecies
et pulcritudo. ſcz p iuſticia dei. Q. d. ac
cingere et accinctus intēde id ē hominez
miſericorditer rſpice. et hoc Specie tua
et pulcritudine tua id eſt ex iuſticia tua
qua ſpecioſus es et pulcer proſpere. id
eſt liberans homines procede de vtero
virginis vt ſponſus de thalamo. vl pro
ſpere procede ſcilicet ab his victis ad a
lios vicendos. et regna. id eſt in fide ho
minum tuam potentiam oſtende: q̄ ſem
per in te regnauiſti. Dico pcede et rgna
Et hoc.

**Propter ueritatē 7 manſuetu
dinē 7 iuſticiā: 7 deducet te mi
rabiliter dextera tua.**
Propter veritatem id eſt pter hoc. qz
p te et p tuos veritatē doces que falſita
tem noſtram deſtruit. et pter māſuetu
dinē. id eſt quia māſuetus es ferēdo ma
los vt et quādo p inimicis orauit et ad
ultere dixit. nec ego te condemnabo ſic 7
ſui. et pter iuſticiā id eſt quia iuſticiaz
vite oſtendit. et hoc totum ideo: quia d
ducet te. inoffenſe per curſus toti⁹ vite.
vel de populo ad populū. mirabiliter
quia omnes mirabunt vel quia mira
cula faciet dextera tua. id eſt potentia v
bi. Aliter ab illo loco pſpere procede et
regna id ē ita. pſpere procede. vt regnes
p fidem in gentibus: quod iā factum eſt
et hoc pter veritatem pmiſſionum im
plendam. et iam implete ſunt promiſſi
ones. et pter manſuetudinem implen
dam in te et in tuis. et ita factum eſt. qz
paſſi ſunt martyres vnde regnuz creuit
vt et ipſe prior paſſus eſt. et propter iu
ſticiam implendā. et ita erit. qz veniet vt
iudicet ſm opa cuiuſqz. et hoc potes. qz
dedu. te mi. dexte. t. hoc non mutat. Et.

**Sagitte tue acute. populi ſub
te cadēt in corda inimicorū re
gis.**
Sagitte tue ſunt acute id ē vba tua que
corda hoim penetrant. et velociter quo
vult pueniunt et longe dirigunt. Et no
ta quia ſupra gladius poſitus eſt: quia
prope ferit: hic ſagitta que emin⁹ et ſic i
cōprehēſibilis potētia chriſti oſtendit.
et ppli p eas ſagittas vulnerati ſb te c. i
co. vel de. vbi ſe erigebāt ɔtra chriſtū ibi
cadēt añ eū. corda dico ii. re. i. iimicorū
tuoꝝ q̄ es magn⁹ rex: vt ſcz d iimicis ſint
amici. ſicut ſaulus q̄ prius erect⁹ cōtra
chriſtū. celit⁹ emiſſa ſagitta corde peuſ
ſus ē. 7 cecidit p hūilitatē dicēs. Domie
q̄d me iubes facere? vel ita. po. ii. re. id ē
mlti de iimicis tuis ſb te ca. i. ſupponēt
ſe tibi. et hoc i corde. i. ex rōe vel ex volū
tate. hoc ē quod titulus dixit. pro his q̄
cōmutabunt et filijs chore.

**Sedes tua dus in ſeculum ſe
culi: uirga directionis uirga re
gni tui.**
Sedes tua deus. Hic a iudicio com
mendat chriſtum. Sedes enim ad iu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicium pertinet. Quaſi.d. Benedixit te
deus in eternum. quia ſedes tua. ſcilicȝ ſe
des regni.i. iudiciaria et regal' poteſtas
o deus eſt in ſe. ſeculi. quia quicquid cō
ſtituit. non mutatur quod te decet. quia
virga .i. ſceptrum. et gubernatio regni
tui eſt virga direc. que diſtortos dirigit
Hec ē regl'a diuine eq̄tatis. que vē recta
et nūq̄ȝ curuat. Hec iuſtos regit īiquos
ꝑcutit nemo ergo ſibi d' mia chriſti mſ-
tū blandiat q2 vga directōis ē ei. ſi alios
regit alios et ꝯterit. regit ſpūales ꝯterit
carnales ſic dilige miam. vt velis eſſe ve
racem. Vere eſt virga directionis. q2.

Dilexiſti iuſtitiam et odiſti in iquitatem propterea unxit te deꝰ deus tuus. oleo leticie pre conſortibus tuis.

Dilexiſti iuſticiam quia non ſolum in te
iuſtus es. ſed in alijs diligis iuſticiam. ⁊
odiſti non homines. ſed iniquitatem. ali
ter perfecte non diligitur iuſticia niſi o-
diatur iniquitas.. Si ergo homo iniq̄
tatem in ſe odit. cum deo facit. odit deus
iniquitatem. oderis ⁊ tu. vt vnā rem am
bo odieritis. eris enim deo amicꝰ. ſi diſ
pliceat in teipſo iniquitas tua. vt place-
at creatura ipſius. propterea. ſ. vt dilge
res iuſticiaȝ et odires iniquitatem. o deꝰ
fili. deus tuus. ſ. pater vnxit te: ſecundū
hominem: regem et ſacerdotem: oleo leti
cie Vel ſic continua. propt̄ea. ſ. quia di.
iuſtici. et odiſ. iniquita. reddita ſunt tibi
hec premia. ſ. o deus fili. deus. t. ſ. pater
vnxit te ſm hominē. i. fecit te regem. ⁊ ſa
cerdoteȝ: dando tibi nomen quod eſt ſu
per omne nomen. Et nota q̄ ait vnxit te
deus. cum tamen diuinitas inungi non
indiguerit. ſed hoc dicit. quia homo il-
le deus eſt. qui ſecundum qd' homo. vn-
ctus eſt. ſecundum quod deus: vngens
Bis ponit deus pro patre. et filio in gre
co apte. Alter vocatiuꝰ eſt. alter eſt nomi
natiuus. Iſte vero unctus: eſt ille lapis
i. per illum lapidem ſignificatus. quem
iacob vnxit: erigens in titulum. et effun-
dens oleum deſuper. Per hoc autem qd'
dicit eum vnctum: regem: et ſacerdotem
eum eſſe ſignificat. in cuius figura in ve
teri teſtamento reges et ſacerdotes vnge
bantur. vnxit dico: oleo ſpirituali. oleo
dico leticie: pro puritate ꝯſcientie. et ple
nitudine gratie. et hoc: pre conſortibus
tuis. i. apoſtolis. et alijs ſanctis. i quos
ab eo vnctio gratie efflueret. Ei nāq̄ȝ ſpi
ritꝰ nō eſt datus ad menſurā. in quo ha-
bitat plenitudo diuinitatis corꝑaliter.
et de plenitudine eius nos oēs accepimꝰ

Myrra et gutta et caſſia a veſtimentis tuis: a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.

Myrra ⁊ gutta. Hic laudat ꝓpheta ſpō
ſum ab vxore et ornatu. et prius ab or-
natu: Q.d. Non modo hec predicta ha-
bes. ſed etiā Myrra et gutta et caſſia. ſpi
rabūt a veſtimentis tuis. boni odores
virtutum his aromatibus ſignantur.
Unde apoſtolus ait. Chriſti bonꝰ odor
ſumus. qui odores bene adhibent nup-
tiali gaudio. vt in nuptijs ſolet fieri. Eſt
autem gutta que et amoniaca dicit. Caſ
ſia que et fiſtula dicitur per que ſignifi-
catur diuerſa virtutū odoramēta. Myr-
ra. que eſt amara ſpecies. vermes arcens
eſt carnis amaritudo. que pellit vermes
maloruȝ deſideriorū ⁊ male conſcientie
et ſeruat a putredine viciorū. Gutta pel
lit omnes inflaturas ⁊ tumores. i. humi
litas que curat duricias cordiū. Caſſia i
aquoſis locis naſcit ⁊ creſcit in immēſū ⁊
reddit odorē. hec eſt fides que ꝑ baptiſ-
mū creſcit. veſtis autem chriſti a qua hec
fluūt. eccleſia eſt quā chriſtus ſanguine
abluit a macula extendit in cruce a ruga
duplicitatis. et eſt ſenſus Myrra. ſ. car-
nis mortificatio. et gutta ſcilicȝ hūilitas
et caſſia. ſ. fides ſpirabunt alijs ꝑ bonuȝ
exemplum a veſt. t. i. a ſcīs tuis ab eccl'ia
tua. a domibꝰ coſdeȝ dicit domos quos
antea dixerat veſtimenta. ſ. ſanctos. qui
tū ꝓpter aliud veſtimēta ꝓpt̄ aliud do
mꝰ dñr que ipſe ſūt eburnee. veſtimenta
xp̄i dñr q2 ornāt ipſū vita et doctna. do
mꝰ q2 ni eis habitat chriſtꝰ Eburnee: q2 ip
ſi ſunt caſti vt elephas a quibuſdam ca-

ſtū animal dicit᷑. Ebur etiā frigide natu
re eſt: idō ī ebore caſtitas figurat᷑: et ſicut
ebur prius obſcurū limis et ſerris et ſcu-
pulis lucidū fit: ita et ſācti ꝑ ſectōnes et
attritōes diuerſoꝝ ſupplicioꝝ elimati:
virtutū varietate fiūt lucidi. et hoc ē. di
co a veſtimentis tuis ſpirabūt hec ſcȝ a
domib᷒ id eſt a cordibus ſāctoꝝ ī q̄bus
habitat deus. eburneis ꝓpter caſtitatē:
vel virtutū decorem. Aliter ab illo loco
Myrra et gutta et accipit᷑ veſtis corpus
chriſti qua celat᷑ deitas. Ab hoc ei venit
myrra: qꝛ mortu᷒ ē ꝓ oīb᷒ hoīb᷒. Gutta
fluxit: qꝛ duriciā cordiū ſua predicatōe
ſoluit. Caſſia ꝓdiit id ē redēptio ꝑ aq̄m
baptiſmi et hoc ē Myrra et gutta ⁊ caſſia
ſpirabūt a veſti. t. i. a corpe chriſti quo
q̄i veſte celat᷑ dītas ⁊ ñ tm̄ a corpe chriſti
hec veniūt ſȝ etiā a domib᷒ ebur. i. a ſcis
hic nō mutat᷑ ſenſus. his odorib᷒ filie re
gū terrenoꝝ allecte chriſtū ſequūt᷑ p᷒poſi
to honore patꝝ. et hoc eſt a veſtimētis t.
ſpirāt hec odoramēta ex quibus odora
mētis virtutū dele. te id eſt delectabilē te
habuerūt filie regū terrenoꝝ ad litteraȝ
et hoc in honore tuo ſcȝ nō curantes ho
norē patꝝ ſed chriſti vl' reges dicit apo
ſtolos qui ſe et alios in virtutib᷒ regūt
quoꝝ filie ſūt omnes ꝑ eos in fide geni-
ti: quos in honore chriſti nō ī ſuo genu
erunt. A chriſto ei chriſtiani nō a petro
petrini vel a paulo paulini dicūtur: et ē
hoc tractū a veti lege. In lege eñ ſcꝑtuȝ
eſt Si mortu᷒ fuerit frater ſine ſemie: ac
cipiat vxorē frat᷑ eius vel alius ꝓpiqui-
or de cognatōe: vt ſuſcitet ſemē non ſibi
ſed fratri ſuo. et habeat natus nomē de-
functi. hoc ſpūalit᷑ chriſto cōpetit qui ē
prim᷒ frat᷑ et ꝓmogenitus ī multis frīb᷒
qui ꝑ ꝓphetā dicit. Nar. no. tuū frībus
me. et ī euāgelio. Uade et dic frīb᷒ meis:
qui mortu᷒ ē ſine ſemie. qꝛ pendēs ī cru-
ce vix vnū latronē ſolū cōmedit. vñ ait
ſingularit᷑ ſū ego donec tranſeā. Et alibi
tota die expandi manus meas: ad popu
lū nō credentē et ꝯtradicentē mihi. ſȝ ſu
ſcitat᷑ ei ſemen a frē qui accipit vxorē ei᷒
id ē ab apoſtolis q̄ ſponſā chriſti ſcȝ ec-
cleſiā chriſti regendā ſuſcipiunt: qui nō
ſunt ſponſi: ſed amici ſponſi. Qui ei ha-
bet ſponſā ſponſus eſt: quorum predica
tōne gentiū multitudo intrauit ad chri
ſtum. et habet natus nomen defuncti: id
eſt conuerſi ad fidem habent nomē chri
ſti crucifixi: a quo chriſtiani dicūtur. et
hoc eſt. ex quib᷒ ſcȝ odoramētis delecta-
uerūt te filie regū. ſcȝ apoſtoloꝝ. filie di-
co tamē ī honore tuo qui es primus fra
ter: a quo nomē habent: cuius gloriam
querunt.

Aſtitit regina a dextris tuis ī ueſtitu deaurato: circūdata ua rietate.

Aſtitit regina. Hic ab vxore commēdat
ſponſū. Quaſi diceret. tu talis es et ſpō-
ſa talis. Aſtitit etiam non timore curua.
ſed ſpe erecta regina que ſub rege regit.
ſcilicet ſponſa eccleſia: a dextris tuis id
eſt in eternis ſpe. Que autem a ſiniſtris
eſt vbi erunt hedi: non eſt regina ſed an
cilla: que de domo eiicitur cuȝ filio ſuo
quando dicetur. Ite maledicti in igneȝ
eternum. Regine autem dicetur. Uenite
benedicti patris mei ꝑcipite ⁊c. Aſtitit
dico in veſtitu deaurato id eſt in doct-
na ſapientie. circuudata varietate id eſt
omnibus linguis variata: tamen veſtis
catholice doctrine vna eſt. quia ſine ſciſ
ſura. vnde ſpiritusſanctus igneis et di-
ſpertitis linguis ſuper apoſtolos deſcē-
dit. vel ita vt per veſtimentum opera ī
telligantur qui dicitur deauratus: non
aureus. In auro intelligitur charitas.
Quod vero aureum eſt totum de auro
eſt. Quod eſt deauratum aurum habet
et aliud. et ē. Aſti. re. ī ve.: bonoꝝ opm
dau. ñ aureo: ne ſola ſit charitas ſȝ adiūt
cetera que charitas ornat. ipſa dico cir-
cundata varietate meritorum. et ſi ſit
vnitas in charitate: tamen auro. id eſt.
doctrina apoſtolorum: et cocco. id eſt.
confeſſione martyrum: et gemmis. id eſt
in puritate virginum. et purpura. id
eſt lamento penitentium ornatur regi-
na. Unde ī veteri teſtamē. cortine taber

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

naculi ↄtexte ſunt de quatuoꝛ pꝛecioſis
coloribus. ſ. ꝺ biſſo retoꝛta. et cocco biſ
tineto. iacincto et purpura.

**Audi filia et uide et inclina au
rem tuam: et obliuiſcere popu
lum tuum et domū patris tui.**

Audi fili.' Tercia pars vbi laus ſponſe
cantatur: ſed ſubmiſſius. i. minus excel-
lenter. q̄ꝫ ſupra laus ſponſi. et laudat eā
quadriformiter. ſ. a forma. a gloria. ab
adoleſcentulis. a pꝛole. ' Alloquit̄ aūt
propheta reginam tanq̄ꝫ vnus de patri
bus. i. de apoſtolis quos ſupra dixit pa
tres. Q. d. Aſtitit regina a dextris. ⁊ o re
gina filia mea'. i. mea pꝛedicatione geni
ta: audi intus. et vide deum ipſum' Q.
iudei viderunt. et occiderunt. tu audi e-
uangelium. ⁊ credendo: videbis deum
hic per imaginem: in futuro per ſpecieꝫ
Vel audi prophetias. que incarnatōem
domini pꝛedixerunt. et vide impletas. ⁊
inclina aurē tuam. vt humiliter audias
' Parum enim eſt audire. niſi humiliter
audieris ⁊ obli. po. t'. ſ. populum babi
lonie. vnꝺ venit eccleſia' ſ. obliuiſcere ri
tus legis. vel idolatrie. per quos ſeruis
regi babilonie et domum'. i. conuerſati
onem. et conſoꝛtium patris tui' diaboli
i. babiloniam' que eſt contra hieruſalem
et hec eſt precedentis expoſitio. et ſic fi-
es decoꝛa:

**Et concupiſcet rex decoꝛem tu
um: quoniaꝫ ipſe eſt dominus
deus tuus et adoꝛabunt eum.**

Et concupiſcet rex decoꝛem tuum.' queꝫ
ipſe fecit in te.' Hic laudat eam a forma
concupiſcet dico: quod eſt magnuꝫ. quo
niā ñ ipſe' prioꝛ pater. ſcilicet diabolus
eſt. non qualiſcunq̄ꝫ rex. ſed ipſe eſt do-
minus deus tuus. non modo ſponſus.
et adoꝛabunt. omnes populi. de quibuſ
facta es. eum. ſ. regem tuum:

**Et filie tyri in muneribus: uul
tum tuum ꝺpꝛecabuntur om
nes diuites plebis.**

Et etiā filie tyri. i. gentiū a parte totum'
Per tyrum enim vicinā iudee. gentes ꝺ
ſignat: in chriſtum credituras vnde. mu
lier cananea ꝺ finibus illis egreſſa. eccle
ſie figura eſt. he inq̄ꝫ filie tyri. i. gentes
venient ad illum regem in muneribus' ſ.
vt ſe offerant. vel vt elemoſynas faciant.
quibus mererentur regnuꝫ celoꝛū. Ideo
ait in muneribus' quia vult vt in celum
theſaurizemus largiendo tempoꝛalia. fi
lie. ty' ſ. oēs di. ple. nobiles ſapientes. et
huiuſmodi. he ſunt filie tyri. vel ſm̄ int̄
pꝛetationeꝫ nominis. Tyrus enim inter
pretatur anguſtia. ⁊ eſt. filie tyri. i. angu
ſcilicet peccatoꝛum. i. gentes que ſunt in
anguſtia peccatoꝛuꝫ veniunt in muneri
bus. ſcilicet omnes diui. plebis. hec non
mutantur a prioꝛi ſenſu. et hi adoꝛan-
do in muneribus: depꝛecabuntur vultū
tuum. o regina. i. conſoꝛmitatem tuam.
ne extra poſiti faciant. ſed in vultu ſpon
ſe. i. vnitate eccleſie.' Vultus nanq̄ꝫ eccle
ſie pꝛodeſt elemoſynas facientibus ne ex-
tra nidum eccleſie faciāt. vt ſit gloꝛia dei
et non ſua.

**Omnis gloꝛia eius filie regis ab
int⁹ i fimbꝛiis aureis circūami
cta uarietate.**

Omnis gloꝛia eius.' Hic eſt laus ſpōſe a
gloꝛia. vt ſupra a poteſtate ſpōſi. Quaſi
dico concupiſcet rex decoꝛem tuum qui
decoꝛ nō eſt niſi intus. Quia omnis glo
ria eius. ſcilicet filie regis eſt ab intus vł
intrinſecus'. i. in conſcientia. ſit ergo ele
moſyna tua in occulto. vbi deus videt.
qui internam pulcritudinem amat quā
videt. vel intrinſecus. id eſt non in circū
ciſione manu facta ſicut in veteri le. ſed
in ſpiritualibus. regine dico exiſtentis
in fimbꝛijs aureis. i. in doctrina ſapien-
tie. que regina eſt circumamicta varieta
te. i. diuerſarum linguarum.' Varietas
liguarum decus eſt doctrine ſed nō ꝓd-
eſt: niſi ſit intus gl'a' vel fimbꝛie: que ſūt
finis veſtis: ſignificāt finē m̄di vel hōis
aureis dicit. ñ deauratis vt ſupra ſꝫ au-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

reis :qꝛ in fine tota pfectio eſt vbi inenit
charitas plena.et ē gloria regine ē ab in
tus.et hec gloria ē in fim.aur.ᵈ.i.in fine
ſeculi vel cuiuſq3 hominis qñ pfecta erit
charitas.que regina eſt.circũa.vari.vir
tutũ vel gentiũ.

**Adducent^r regi uirgines poſt
eam: proxime eius afferent^r ti
bi in leticia ⁊ exultatione: ad
ducentur in templum regis.**

Addu.regi.ᵈ Hic laudat ſponſã ab ami
cabus vt ſupra ſponſũ a iudicio. Q.d.
Regina dñi patris oblita: venit ad regẽ
et poſt eã pmã.que eſt gnãlis mr̃ fideliũ
virgĩes ᵈ.i.pudice mentes adducent^r gr̃a
dei:nõ eñ a ſe hoc hñt.regi. et he virgi
nes ſunt,pxime eius regine.i.non aliene
ab ea:ſed ad eã ptinentes.et ꝯuertens v̄-
ba ad regẽ ait. et iſte afferent^r tibi o rex.
¶ Nota verboꝝ differentias. adducent^r
opportuna predicatione venientes.affe
rent^r iportuna predicatione ꝯuerſi.ᵈ vel
ita vt p virgĩes robuſti accipiant^r.⁊ p,p
ximas infirmi.et eſt. Poſt eã reginã.ad-
du.re.vir.vt robuſti et fortes:et,pxime
eius ſc3 vidue et caſte que ſunt in gradu
ſecũdo et alij infirmi: quaſi imbecillita-
te fatigati.afferent^r tibi.ᵈ ¶ Et nõ ꝙ pus
vnitas eccleſie dicit^r:cũ dicit:poſt eam.
poſt enumeratio ptiũ ē diſticta.cũ dicit^r
virgines et,pxime.addit afferent^r.ᵈ etia3
in miſterijs angeloꝝ in le.et exul.ᵈ qꝛ ſe-
xus ille fragilis vicit graues paſſiones
corpis.quo: adducent^r tanq3 viui lapi-
des in tem.re.nõ ſolũ adꝯſpectũ.ᵈ ſed in
penetrabilib⁹ regis.i.in Hierl'm faturã
vel in tem re.ᵗ.i.in eccleſiã preſentẽ. Nõ
eſt ſatis ꝙ ſunt virgines n ſi adducant^r
in templũ.qꝛ ſunt et hereticevirgines ex
tra hoc tẽplũ cuius iunctura ē charitas

**Pro patribus tuis nati ſũt ti
bi filii: cõſtitues eos principes
ſuper omnem terram.**

Pro patri
bus tu.ᵈ Hic dicit quãto incremẽto ſpõ
ſa,pfecerit.i.a prole ꝯmendat. Q.d. Ad
ducent^r.nã,p pr̃ibus tu.ᵈ ſc3,p antiquis
pr̃ibus idoloꝝ cultoribus na.ſũt ti.fi:
.i.apl'i pncipes predicatõnis.ᵗ Vel poſt
prophetas apl'i.poſt apl'os et,p apl'is e-
piſcopi:et alij quos eccleſia genuit.et in
ſede pr̃m ꝯſtituit.vñ ſequit^r.ꝯſti.e.pnc.
ſu.om.ter.nõ in vno loco eccleſie.

**Memores erunt nominis tui
domine: in omni generatione
et generatione.**

Memores erũt no.
tu.do. Vel memor ero alia lit.ſm qua3
populus chriſtianus loquit^r ſic. Conſti
tues eos pn.et p eoꝝ predicationẽ. Me-
mor ero no.tu.do.ᵗ.i.chriſtianus ppl's
qui in eoꝝ predicationibus p omẽs ſuc-
ceſſores pſeuerat. Vel me.erũt ipſi pnci
pes no.tui do.in om.ge.et ge.

**Propterea populi confitebun
tur tibi in eternum et in ſeculũ
ſeculi.**

Propterea. Q.qꝛ ꝯſti.eos pn.
ᵗ Propt.po.vna ꝯfeſſione ꝯfi.ti.pecca-
ta:vel laudes.ᵗ Hec ꝯfeſſio vnitatis va
let:et ideo.deo placet.et hoc:in eter.pre
ſentis ſeculi.et in ſe.ſe.i.in futuro vbi ē
eterna laus. ¶ Nõndũ ꝙ pſal.iſte in na
tali dñi cantat^r:qꝛ agit de laude ſponſi ⁊
ſponſe. et de nuptijs Chriſti et eccleſie.
quarũ deſponſatio facta ē in verbi incar
natione. Cantat^r etiã in feſto beate virgis
qꝛ que de eccleſia gnãli hic dicũt^r.ad Ma
riã ſpãlit^r referri pñt. Cantat^r etiã,p vir-
ginibus:qꝛ dicit^r ibi. Adducent^r re.vir.
et,p apl'is qꝛ ibi dicit^r. Nati ſunt tibi filij

In finẽ pſal. Dauid,p archãis.

In fi.pſal. Dõ,p ar. Pſal.iſte agit de ar.
diuie diſpõis que ſũt ꝙ ſit deus hõ.ꝙ ſa
lus,pmiſſa vtriq3 pplo.ꝙ cecitas ex pte
ꝯtigit in Jſrl'.vt pleitudo gentiũ itraret
ꝙ apl'i trãſierũt ad gẽtes ꝙ nĩa pax fuit
i tr'l tpe dñice ntis. vñ Yſa.ꝯflabũt gla-
dios ſu.i võ.⁊ lanceas ſu.i fal.et ē ſẽſus
pſ.iſte ten.i fi.i.i chriſtũ ē Dõ.i.alic⁹ fide
lis de iudea: vt ſit certi⁹ teſtioniũ pſa.di
co hitus,p ar.i.agẽs de maiſeſtatõne ar
chanoꝝ vel ſm aliã trãſlatõnẽ que hab3
In fi.pſal.filijs Chore,p ar.ᵈ Filij Chore
ſũt filij crucis q̃ d arcbanis.i.de aduen-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tu chriſti. et alijs predictis hic loquunt
et ē. Pſalmus hic tendēs i finē. attribui
tur filijs chore. qui hic loquūt pſalmus
dico hitus, p archanis. ¶ Intētio: mo
net ad fidē: Modus biptitus ē pſalmus
Prio: in aduētu dñi oīs ſpes habenda
oſtēdit. et in trāſitu aploꝝ ad gentes.
Scdo: dicit qd eccleſia fundat i chriſto
cui gētes et regna ſubijciūt ibi. Flumis
impetus. Tercio: narrat magnalia in
carnatiōis tpe facta. ibi. Uēite et videte
Propheta ergo in chriſti aduētu vidēs
multas inſurgere tribulatiōes. ꝯtra eas
premittēs ꝯſolationē in pſona filiorum
chore. l' alicu⁹ fidelis de iudea: ait.

DEus noſter refugium
7 uirtus: adiutor i tri
bulationibus que iue
nerunt nos nimis.

Deus nr refugiū. Q. alij dij nō ſūt refu
giū. ſ3 De⁹ nr. i. nob cōis carne aſſūpta
ē refugiū dū de piculo liberat. 7 vt⁹ hoc
iō addit. q2 ē refugiū vbi plus timetur
quo quiſq3 ꝯfugerit. magis infirmatur.
Hic vō ꝯfirmat iō: ad te fugiendū. quia
adiutor es in tribu. q2 iuuat vincere eaſ
et nō ſolū in alijs vincēdis ē adiutor. ſ3
etiā in his que ſūt nimis. i. i ꝯſcia: Que
eni intus ſūt a nobis nimis ſunt. Nulla
eni hic: maior ē tribulatio quā delictoꝝ
ꝯſcia. ſ3 et ibi adiuuat. deus noſter. quia
peccata dimittit. 7 he tribulatiōes. iue
nerūt nos. Nō nos eas vt p nos peni
teremus. vbi tñ et ille rogādus ē. ſ3 ipſe
tribulatiōes inuenerūt nos. alijs monē
tibus penitere. Aliqñ ergo hō inuēit tri
bulatiōes peccatoꝝ. qñ ſine āmitione
alicu⁹ ꝯſiderat ſua errata. et ſic penitet
dicēs. Tribulationē et dolorē inueni.
Aliqñ tribulatio inuēit hoiē3. qñ alter⁹
pſuaſiōe penitet ꝯgnoſcēs peccatū. vtro
biq3 āt rogādus ē deus. Uel ita. vt per
tribulatiōes accipiam⁹ penas. et legitur
lra ſeriatim ſic. adiutor eſt in tribulatiōi
bus que tribulationes. inuenerūt nos.
Nos eni fugiebam⁹ eas. Uel inuenerunt
nos. expoſitos eis p adā. inuenerūt di
co. nimis. q2 hic perim⁹: ſb mole penaꝝ

Tanto potentior eſt ille qui liberat.

Propterea non timebim⁹ du3 conturbabitur terra: 7 transferentur montes in cor maris.

Propterea. quia talis eſt ſecuritas nō
timebimus. nos qui montibus. id eſt a
poſtolis conſentimus. timeant contra
rij. dum conturbabitur. de nouitate tā
ti miraculi in aduentu chriſti. terra. id ē
iudea. quaſi arida. id eſt ſine idolatria.
amaritudine gentium circundata. tanq3
mari terra. et transferentur montes. id ē
apoſtoli ſecundum illud. Quia repuli
ſtis verbum dei. ecce conuertuntur ad
gentes. in cor maris. id eſt in fidem gē
tium. quia gentes credunt eis. Uel
mare eſt hoc ſeculum. cor maris: imma
nitas gentium. Ad gentes enim imma
nes 7 barbaras tranſierunt. in qua tran
ſlatione.

Sonuerunt 7 ꝯturbate ſūt aque eorum: conturbati ſūt mōtes in fortitudine eius.

Sonuerunt contradicentes gētes. et tur
bate ſt aque eoꝝ vel eius. Alia littera.
id eſt maris ſcilicet turbati ſunt populi
ſeculi. conturbati ſunt etiam montes.
id eſt poteſtates ſeculi. in fortitudine ei⁹
id eſt dei. qui eſt refugium et virtus. Ul
ita Ab illo loco. Sonuerūt. Quaſi trāſ
ferentur montes. in qua tranſlatiōe. So
nuerunt ipſi mōtes. id eſt apoſtoli. pre
dicando. et turbate ſunt aque coru3. ad
ſenſum fit relatio. non ad vocem. id eſt
aque maris ſcilicet populi gentium. vel
doctrine eorum que infatuate ſunt. cho
ruſcante doctrina ſaluatoris. Unde: Ab
ſorpti ſūt vincti. pe. iudi. e. Hec eſt vir
ga moyſi. que vorauit virgas magoru3
pharaonis. Stultā eni fecit deus ſapia3
hui⁹ mūdi. Ubi ſapiēs: Ubi ſcriba: Ubi
iquiſitor hui⁹ ſeculi: Uñ. abdyas pphe
ta. Perdā ſapia3 ſapientū. 7 prudentiā
prudentium reprobabo. Sequitur con
turbati ſunt montes. id eſt exterius apo
ſtoli territi ſūt. in fortitu. i. in nimia per
ſecutione eius. id eſt maris.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dyapſalma.

Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.
Dyapſalma. Flumi. impe. Secūda ps: vbi dicit ꝙ eccleſia in chriſto fūdat. cui gentes ⁊ regna ſbijciunt. Q. d. Jta ſeuit mare. ſed int hos fluctus et ſonitus non timent q꜠ ad illud refugiū ꝯfugerūt: q꜠ flumi. impe. i. ſpūſſancti inundatio leti fi. ci. dei. ſ. ſanctā eccleſiā. et ſan. ta. ſu. i. eccleſiā vel corpus: quod aſſumpſit ex vgine altiſſi. Et.

Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo. Deus manet in me. eius ciuitatis. q꜠ eque oībus ꝯſulit non accipit pſonas. Quomō qd in medio ē paria hꝫ ſpacia ad oēs fines. ita deus medius eſſe dicit: equalit oībus ꝯſulens. et ideo: nō ꝯmo. illa ciuitas. vnde: porte inferi nō preualebūt aduerſus eā: adiu. eā deus in labore ſeculi mane. i. in ipſo boni opis pncipio ⁊ hoc: diluculo. i. p illuinationē ſpūſſancti qui ē lux qſi diei. vel ſm aliā lit. Adiu. eā deus vul. ſuo. i. pñtia incarnatōis. vel vultu ſuo. i. demonſtratione auxilij ſui ſcꝫ cū adiuuando ſe indicat. et ſic.

Conturbate ſunt gentes ⁊ inclinata ſunt regna: dedit uocem ſuam mota eſt terra. Contur. ſunt gen. ſalubit et etiā reg. incli. ſūt vt adorent nō erecta p ſupbiā nō ait ꝑtulit ſed dedit q꜠ dedit qſi magnū premiū vo. ſu. i. predicatoꝫ qñ tonuit d nubibꝰ. i. predicatoribꝰ: qui dicunt nubes et montes. Montes ꝓpt altitudinē et frmitatē. nubes ꝓpt pluuiā et vbertatē: vñ tra mota ē. i. trenus tremit metu iudicij. Quis dedit vocē:

Dominus uirtutū nobiſcum: ſuſceptor noſter deus Jacob.
Dūs vir. celeſtiū qui ē nobi. carne aſſūpta. acſi diceret. Emanuel ꝓpriū nomen ſupponēdo. Emanuel eñ interpretat nobiſcū deus. Jn his verbis breuit diffinit quid ſit Chriſtus dū dicit dñs vir. nob. Q. qui miſit oli angelos iā ipſe venit. ⁊ eſt nobiſcū et p hoc eſt ſuſcep. Nulla ergo terreat infirmitas noſter nō niſi filioꝝ crucis ipſe dico deus Jacob. i. ſignificator p Jacob. Q. qui tanta nobis dabit quāta dedit Jacob. Nō eñ illius tm̄ eſt deus.

Dyapſalma.

Venite et uidete opera domini que poſuit prodigia ſuper terram: auferens bella uſqꝫ ad finem terre. Dyapſalma. Venite et videte. Tercia ps vbi narrat magnalia tpe incarnatōnis facta: q. d. Quid fecit ſuſceptor: magna opa ⁊ venite vide. ⁊ videte. i. itelligite opa do. vel ita ꝯtinua q꜠ nobiſcū eſt ſuſceptor ergo ve. fide. q. iā ſecuros vos mitto et videte. i. intelligite ope. do. que tpe incarnationis fecit vt de pace nimia et huiuſmodi que poſuit ſuper totam terram et illa opera erant prodigia quia aliquid portendebant. Quid: hoc ſcilicet quod ipſe eſt auferens bella ſpiritualia ſcilicet bella male voluntatis. vſqꝫ ad finem terre. Hoc iam factum eſt: in quibuſdam non repugnantibus deo: quia p Chriſti aduentum ydolatria et ſuperſticio totius orbis perijt. et hoc ſignificabat illa pax actualis que toto mundo tempe dominice natiuitatis fuit. Unde tūc pmū decantatū eſt ab angelis canticum pacis. Gloria in excelſis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis. Natus quippe erat ille qui eſt pax noſtra: qui fecit vtraqꝫ vnum. qui ait. Pacem meam do vobis. Pacem relinquo vobis. vere aufert bella. Quia

Arcum conteret et confringet arma et ſcuta comburet igni.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Arcū .i. inſidias cõteret et cõfringet arma .i. publicā īpugnatiōꝫ. ⁊ ſcuta .i. vane preſūptionis ꝓtectionē. Vn̄: ait iob. Cucurrit aduerſus deū in craſſa ceruice ſcuti ſui. cõburet igni. ſpūſſancti. vt armemur euāgelicis armis. q̄ deſcribit apl'us

Uacate ⁊ uidete qm̄ ego ſū deus: exaltabor in gentibꝰ ⁊ exaltabor in terra.

Vacate et vide. Q. d. Dedit vocē. Quā Vacate ab armis diaboli. ſ. a vitijs a tumultibꝰ cõtentioſis. vt attēdatis infirmitatē noſtrā. Infirmaris eni de te. i. infirmari debes. vt fortis ſis de deo. Vel ita ab illo loco. Venite. et ē ibi vox dn̄i. et agit d his. Ad lraꝫ. que in aduētu chriſti acta ſūt. Q. d. Dedit vocem. et hec ē illa vox. Venite ⁊ videte. o do. hoꝝ vborūꝫ ſenſus nō mutat̄. que poſuit ſup terram totā. Q. ſigna ad cõuocādū errantē populū ad viā vitatis. que erāt ꝓdigia. q̄ſi porro dicia. i. future nouitatis indicia. vt de partu vginis. et de ſtella. et de pace nimia. et ceteris. Auferēs. Ecce opa et ꝓdigia qd ipſe ē Auferēs bel. ad lraꝫ. vſ qꝫ ad finē tre. qꝛ tūc tpis ꝓ eius pn̄tia orbis pacatus fuit. qꝛ Arcū cõteret et cõfringet arma et ſcuta cõburet igni. Hec omnia in aduentu chriſti. Ad litteraꝫ fuerunt ſm illud. Conflabunt gladios in vom. ⁊ lan. ſ. in fal. Si ergo cõbuſta ſūt arma. Vacate o homines a bellis nō habentes. vnde pugnetis. et videte. id eſt itelligite. quoniam ego ſum deus. nō ille qui vos deludebat. Non etiam vos ipſi .ſed ego qui feci. et reficio vos. Non ergo de veſtris operibus extollamini. qui exaltabor in gentibus. quando conuertentur ad fidem. et poſtquam plenitudo gentium intrauerit: exaltabor in terra .id eſt in iudea. Gentes ſunt mare, ꝓpter idolatriā. Ergo licet dicere: Quod

Dn̄s uirtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter deus iacob.

Dominus virtutum eſt nobiſcum et ſuſceptor noſter eſt deꝰ iacob .ſcilicet qui facit vincere chriſtianum populum. per iacob figuratum. licet ſit poſterior.

IN finem pſalmus dauid pro filiis chore.

In finem pſalmus dauid pro filijs chore. Gentes quas in precedēti pſalmo vocauit ad fidem. iam cõuerſas in hoc pſalmo: inuitat ad laudē. et he ſunt filij chore. id eſt filij paſſionis: et ē ſenſus. Pſal. iſte eſt Dauid prophete qui hic loquit̄ in voce ſua. vel apoſtolorū. Habitus ꝓ filijs chore. id eſt pro conuerſis gentibꝰ dirigendis in finē. id eſt in chriſti laudē. Intentio: monet ad laudem. Modus Bipertitus eſt pſalmus. Primo: gētes ad quas gratia tranſiuit: inuitat ad laudem dei. Secundo: aſcenſio et regnum dei dſcribit̄. Vn̄. monet inſtanē pſallere ibi. Aſcēdit deꝰ in iubilo. In voce ergo apl'oꝝ gētes ad laudē monens: ait.

Omnes gentes plaudite manibꝰ iubilate deo in uoce exultatiōis.

Omnes gētes. Quaſi etſi inſultēt pueri .ſ. iudei dicētes. aſcēde. calue. calue. vos o omnes gentes ad quas tranſiuit gratia. non modo iudei. plaudite manibꝰ .id eſt gaudete bonis operibus. iubilate deo in voce exultationis. Quaſi cõcordet manus et lingua. illa operetur: Hec confiteat̄. Vnde in leuitico. caput turturis iubetur torqueri ad aſcellas: He ſunt cauſe iubilandi et plaudendi:

Qm̄ dn̄s excelſus terribilis: ⁊ rex magnꝰ ſuper omneꝫ terraꝫ

Qm̄ dominus. quē irriſere pueri. ē excelſus. i. potēs. qd vult. ⁊ t̄ribilis aſcendēdo celū. q̄ ꝑus diſplicabil' apparuit Vel t̄ribil'. qꝛ iudicaturꝰ in ptāte. ⁊ rex mag. qꝛ ſuos regit. ſu. o. t. n̄ tm̄ ſup iudeos. qꝛ oſtenſū eſt in titulo cruci ſuper poſito. tribus linguis inſcripto.

Subiecit populoſ nobis: ⁊ gētes ſub pedibus noſtris.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Subiecit pop. no. Loquit̃ in pſona totius eccleſie. q. d. et ideo etiã plaudite: qꝛ ſbiecit po. no. i. vniuerſali eccleſie. hoc eñ dicere ꝯmunit̃ ꝯueit oĩbus fidelibus quibus oĩs extrĩſeci ſbiecti ſũt. Quãti eñ mõ currũt ad eccleſiã nõdũ chriſtiaĩ rogantes auxiliũ eccleſie: ſbueniri ſibi tẽpalit̃ volũt: etſi in eternũ nobiſcũ regnare adhuc nolũt ⁊ gen. ſb pe. no. Sic eñ exaltata ẽ eccleſia: vt oĩs nõdũ credentes ſb pedibus hẽat: qꝛ eccleſie auxilium querũt atꝫ tpaliter ei ſeruiũt. Vel in pſona aplõꝝ dicentiũ ſic. Subie. no. apl'is qui de iudea ſumus pop. gent. paſſi eñ a ſuis: honorant̃ a gentibꝰ. et gen. ſb pe no. i. ſb predicatione nr̃a. ꝑ pedes predicatores accipe: quibus ppl'i ſbiecti ſũt vel ita in pſona eorũdẽ aplõꝝ. deus ſbiecit ſibi pplos. i. iudeos nobis aſſociandos. et gen. i: gentiles credentes ſb pe no. i. ſub predicatione noſtra: cui obediũt. ⁊

Elegit nobis hereditatem ſuã: ſpeciem Jacob quem dilexit.

Elegit nõ merito nr̃o ſed ſua gr̃a dicit eccleſia ſcꝫ dare nobis etſi ad iudeos veit here. ſuã. i. vitã eternã quã hereditatem ſpẽm. i. pulchritudinẽ Jacob. i. poſterioris ppl'i quã pulchritudinẽ vel quẽ Jacob dilexit. Celeſtis hereditas pulchritudo eſt chriſtiani ppl'i in qua ſpecioſus erit fulgens ſicͭ ſol qui nũc ẽ abiectus. vel in pſona aplõꝝ ſic. Ele. no. dare here. ſuaꝫ multoꝝ pplõꝝ vt colamus eã gladio predicatõnis corda coꝝ ferientes et maliciã deſtruentes: quã: ſpe. Ja. i. ſil'es Jacob vel ſignificatos a Jacob ſcꝫ qui terrena dant ꝓ celeſtibus vt Jacob fecit: qui dedit eduliuꝫ lentis ꝓ ꝑmogeĩtis Eſau. qͦ fuit ex gr̃a dei. qꝛ eũ dilexit Eſau reꝓbato. vñ hic ſequit̃ quẽ dilexit.

Dyapſalma:

Aſcendit deus in iubilo: et dominus in voce tube. Dyapſalma. Aſcendit de. in iu. Secũda ps vbi aſcẽſio et regnũ dei deſcribit̃. Vñ inſtanter monet pſallere. q. d. nobis ſbiecit et potuit qꝛ aſcen. deus. i. chriſtus in iu. qꝛ gaudiũ admirantiũ aplõꝝ non poterat exponi. Eſt eñ iubilus ineffabile gaudium. qͦ nec taceri poteſt: nec exꝑmi valꝫ qͦ eccleſia repñtat in precipuis ſolennitatibus circa eandẽ vocẽ varias formãdo melodias vt in natali dñi cantat. tãquã ſponſus: q̃ſi nõ valens exꝑmere mẽtis hylaritatẽ ſentiens de ſe: ſicͭ Hierem. qui ait. a a a dñe deus puer ſuꝫ et neſcio loqui. ⁊ Moyſes poſtquã cepit loqui cũ dño dicit ſe eẽ factũ tardioris et ĩpeditioris lingue ab heri. et Nudius tercius: qui oĩ egyptioꝝ ſapia eruditus fuerat. Nã cũ quis accedit ad intelligendũ ⁊ loquenduꝫ de verbo qͦ erat in ꝑncipio apud prẽm. mens deficit: vox ſilet et do. in voc. tu. Ibi eñ audita ẽ vox tube. i. vox manifeſta angeloꝝ clamantiũ. Viri galylei quid hic ſta. aſpi. in celũ ⁊cͭ. qͦ ideo factũ eſt vt mũdus firmus crederet q̃ tales precones ſcꝫ apl'i et angeli ꝯfirmarent. Ergo:

Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

Pſallite deo no. i. opibus laudate eũ. quẽ vt hominẽ irriſerũt alieni. ſed ẽ deꝰ pſal: aſſidue regi. no. i. chriſto pſal. valde ẽ ſalutare qͦ iam tã crebro repetit̃. iõ pſallite.

Quoniam rex omnis terre deus: pſallite ſapienter. Quoniam. ipſe eſt deus qui creat. et rex creata gubernans. rex dico iam omnis terre qui ab omi terra agnoſcit̃. Non eſt rex tm̃ ꝑtis t̃re vt Juppit̃ crete et Mars tracie. Pſallite dico ſapienter. Docet hic quomodo ſit pſallendũ ſcꝫ ſapienter. Olim ſine ſenſu pſallebant dũ lapides colebãt. Nemo ſapienter facit qͦ non intelligit et debetis pſallere. qꝛ

Regnauit deus ſuper gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctã ſuam. Regnabit vel. uit. deus. q. qui humilẽ ꝯtemnit ſaltẽ poteſtati eius ſuc-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cumbant.regnauit dico:ſup gentes.oēs
qui olim ſup vnā gentē iudeoꝝ.modo
impleta eſt hec ꝓphetia.deus ſedet ſup
ſedē ſanctā ſuā.i.ſup celos ad dexteraꝫ
patris regnans p ſecula. Uł ſedes ſācta
ſūt throni.v̄tutes.et ſancti.et eſt ſup ſe-
dem ſanctā ſuaꝫ.i.ſup angelos et iuſtas
aīas. Quomodo regnauit:quia etiam.

**Principes populorum ꝯgre/
gati ſunt cum deo abrabam:
qm̄ dii fortes terre uehemēter
eleuati ſunt.**

Princeps omniū populoꝝ. non vni⁹
populi tm̄.i.ꝓmitiui omniū gentiū cō
gregati ſunt.i.conuenerunt credendo
cum deo abrabam.i.in chriſto.qui eſt
deus abrahe.qui habet filios de lapidi-
bus. Quaſi expulſis iudeis gentes ab o
riente.et ab occidente venientes:i filios
abrahe ſuccedunt habentes ꝓmiſſionem
Unde:ſequitur.qm̄ dij. Quaſi ideo vti-
que congregati ſunt. Quoniam dij for-
tes terre.id eſt iudei d̄ ſe preſumentes d̄
ſe terra.vehementer eleuati ſunt.id eſt
valde ſuperbierunt. Quaſi fracti ſunt
rami.vt humilis holeaſter inſeratur. Uł
ita ideo congregati.quoniam dij terre.
.id eſt apoſtoli.fortes quos neqꝫ morſ
neque vita ſeperabit a charitate chriſti.
vehemēt eleuati ſt.ſ.doctria ⁊ miracul

**Pſalmus uel laus cātici filioꝝ
uel filiis chore ſabbati ſecūda.**

Pſalm⁹.ł laus cātici filioꝝ.ł fi
lijs chore ſa ſabbti: Sicut legit
i geneſi. Prio die fecit de⁹ lucē
⁊ diſcreuit a tenebris.reb⁹ ꝯfuſiſ
atqꝫ īformib⁹:formas accipiētib⁹.ſic do
minico die.qui primus fuit in prima re
rum conditione chriſtum a mortuis ſu-
ſcitauit.et lucem immortalitatis diſcre-
uit a tenebris mortalitatis. Secunda
ſabbati.id eſt ſecūdo die fecit de⁹ firma-
mentum. Ita:tempore poſt chriſti reſur
rectionem eccleſiam fecit ſcilicet corpus
capiti.que eſt firmata poſt chriſti reſur
rectionem.ſupra firmam petram.a qua

dimoueri non poteſt. Unde: apoſtolus
Que eſt columna et firmamentum veri-
tatis.de qua: hic cantatur filijs chore.
⁊ eſt ſenſus. Pſalmus iſte.vel laus can
tici eſt.et eſt filiorum chore.vł cantatur
filijs chore.pſalmus dico habitus. ſecū
da ſabbati.qua factum eſt firmamentū
id eſt celum.id eſt agens de eccleſia. que
poſt chriſti reſurrectionem eſt confirma
ta.quam vocauit ciuitatem.⁊ commen
dat hanc ciuitatem et dominum ciuita-
tis.quinqꝫ modis commendat ciuitateꝫ
ſcilicet a dignitate conditoris.a ſitu. ab
amplitudine.a benignitate regis.a ſtabi
litate eterna. Intentio:monet.vt om-
nes eam amplificent. Modus.Bipertit⁹
eſt pſalmus. Primo: agit de fundatiōe
ciuitatis.quam:commendatiue deſcri-
bit. Secundo:agens gratias de aduen-
tu chriſti.monet de gradibus eccleſie di
ſtribuēdis.per quos ſaluator poſſit ag-
noſci.ibi Suſcepimus deus. Prophe
ta ergo primo commendans ciuitateꝫ a
dignitate conditoris dicit.

**Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabi/
lis nimis i ciuitate dei
noſtri i mōte ſācto ei⁹**

Magn⁹ dn̄s. Dn̄s q̄ pus hūilis ē. mag
nus.qꝛ oīa potent fecit.et laudabilis.
.qꝛ pulcre et mire fecit.nimis.ſine t̄mi
no ⁊ fine. Ubi laudabilis:i ciuitate dei
noſtri. nō in babylonia.que ē ciuitas
maloꝝ. In malis eni blaſphemat deuſ
que ciuitas eſt ſita:in monte ſancto eiuſ
. Non poteſt abſcondi hec ciuitas.om-
nibus diffamata eſt. Hic ē monſ ille.qui
vt ait daniel.fuit paruus lapis preci-
ſus de monte. ſine manibus qui creuit
in montem magnum. poſtea: et imple-
uit omnem terram.id eſt chriſtus de gē
te iudeorum. ſine virili ſemine natus
ſuper quem fundata eſt eccleſia. Ne āt
putes hāc ciuitatē dei n̄ vbiqꝫ eē addit.

**Fundatur exultatione uniuer
ſe terre:mons ſyon latera aqui
lonis ciuitas regis magni.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Fundat̃ exul.q.d.que ciuitas fundat̃ ex ul.vni.ter. Que eñ ꝓus maledictioni bꝰ ſbiecta ſterilitatis opprobrio dolebat nũc ꝑle fecũda vbiqȝ exultat. et ꝯmenda tur hic ab amplitudine: vel ẜm aliã lit. ſcȝ fundatoꝛ exultationis vni.terr.q.d. Dñs ẽ magnus.dñus dico fundatoꝛ ex ultationis vni.ter.cui ſenſui ꝯcoꝛdat a lia tranſlatio. Alij eñ transferũt ſic. Di latans exultationes vni.ter.ipſe ẽ chriſtꝰ qui ꝑ vniuerſã eccleſiã gaudia dilatat. mons ſyon ꝛc.ꝑ ꝑtes:oñdit qd̃ dixerat: ꝑ montẽ ſyon iudeos ſignificat.ꝑ latera aquilonis gentes que adherent diabolo qui ꝑ ventũ frigidũ et durũ aquilonẽ ſi gnificat̃. Ipſe nanqȝ ait. Aſcendã in ce lũ: et ponã ſedẽ meã ab aquilone et ero ſimil̃ altiſſimo. Vñ in canti. Surge aqui lo et veni auſter. vñ Hiere. Ab aquilone pandet̃ omne malũ ſuꝑ faciẽ terre.q.d. vere vniuerſa terra fundat̃.qꝛ mons ſyõ .i.iudei ⁊ latera aquilo.i.gentes. Qui cũqȝ eñ alicui herent latera eius dicunt̃ vñ ſolemus ita loqui.bonus hõ eſt: ſed praua latera habȝ.ſcȝ maligni ſũt qui ei ꝯiuncti ſũt. Ita gentes erãt diaboli late ra.hoc inquã ſũt ci.re.ma..i.dei. Alij reges nõ ſũt magni:et ẽ ſenſus. Duo pa rietes ꝯuenerũt in lapidẽ angularẽ qui fecit vtraqȝ vnũ vt eẽt vnũ ouile et vnus paſtoꝛ. Et.

Deus in domibus eius cogno ſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Deus etiã cog.in do.ei.ciuitatis.domi bus dicit pl̃r qꝛ iã ſũt pl̃es domus in ea ciuitate vel vnitate. Multi eñ ſũt eccleſi aꝝ oꝛdines.vna tñ eccleſia. Dico ꝯgno. ſed poſt ꝑ grãm ſuſcipiet᷑.et hoc ẽ cũ ſu ſci.vt medicus eã curãdã. vel d̃ futuro põt legi ẜ aliã li.ſic. Deus co.i futuro in gradibꝰ eius.i.ẜm gradus meritoꝝ qꝛ in ſingulis diſtincti dabit ꝯgnitõnẽ ſui cũ ſu.eã in eterna beatitudine.

Quoniam ecce reges congre gati ſunt: et ꝯuenerunt in unũ.

Qm̃ ecce re. Cõmendat̃ hic a benignita te regis. Qm̃ ec.re. Hec ſũt latera aqui lonis.q.d. Vere latera aquilonis ſũt ci uitas dei. Qm̃ ec.re.terre ꝯgre.ſunt cũ ceter᷑ fidelibꝰ in vnitate fidei ⁊ ꝯue.in la pidẽ angularẽ.et hoc in vnũ.i.in vni tatẽ fidei et moꝝ. In hac vnitate nõ eſt locus heretic᷑.ꝑ ꝑtes praui dogmatis ꝯ ciſis qui dicũt. ecce hic ẽ chꝛiſtus.ecce il lic.⁊ ſic ſcȝ ꝑ fidẽ.

Ipſi uidentes ſic admirati ſunt ꝯturbati ſunt: ꝯmoti ſunt: tre moꝛ apprehendit eos.

Ipſi facti ſũt viden.et ſic ſcȝ videntes admi·ſũt de gloꝛia et miraculis chꝛiſti. et poſt admi rationẽ gloꝛie et miraculoꝝ chꝛiſti ꝯtur ſũt ꝓ peccat᷑ et ꝯmo.ſũt.i.ad bona mu tati.tre.ap.eos. ꝓ ꝯſcia delictoꝝ.tantꝰ erat illis pauoꝛ ꝙ etiã coꝛꝑe tremebant.

Ibi doloꝛes ut parturientis: in ſpiritu uehementi conteres naues tharſis.

Ibi.i.in illa ꝯturba tõne fuerũt do.ꝑcitẽtie.doloꝛes dico vt ꝑtu.i.graues ſed vtiles qꝛ iñ fructus ꝓ ueit. Vñ Eſa. A timoꝛe tuo dñe ꝯcepimꝰ et ꝑturiuimus ſpm ſalut᷑. Quomõ hoc totũ fiet: Quia in ſpũ ve:i.ꝑ ſpm̃ſanctũ vel i foꝛti timoꝛe tui iudicaturi ꝯte.na. thaꝛ.i.euertes ſuꝑbiã gentiũ. Cylicia nã qȝ ẽ regio a tharſo methꝛopoli ſua thar ſis dicit̃.ꝑ hãc gentes accipiũt̃ a ꝑte to tũ.vel tharſis ẽ carthago que nauibꝰ olĩ floꝛuit ad mercandũ quibꝰ ſuꝑbia gẽtiũ ſignat̃ que in ĩcert᷑ diuiciaꝝ velut ĩflati bus venti ꝯfidit. Sed iaȝ firma ſedes eſt in ſyon: nõ in mari. Ibi eñ ſtabiliri de bemus non perflari omni vento doctri ne. Et nota ꝙ alt ꝯteres. Hoc eñ di cit a ſimili naufragantiũ.vel iuxta inter pretatõnem nominis. Interpretatur eñ tharſis exploꝛatio gaudij. Naues ergo tharſis ſunt diſcurſoꝛes in diuerſis expe rientijs:i.ꝑ diuerſas experientias mun di gaudia exploꝛantes. hos ꝯteret domi nus vt ab his deſiſtant et verum gaudi um querant. Aliter ab illo loco. Cũ ſu ſcipiet eam. Quaſi diceret. Deus cog

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

noſcet̃ in domib⁹ eius. et hoc: Cũ ſuſci. cã ciuitatem tutandã. Et quid opus eſt vt tueat̃ eã? Valde opus ẽ. Q̃m ecce reges gentiũ Ad lr̃am. ↄgregati ſũt ⁊ ↄuenerũt in vnũ. ↄtra hanc ciuitatẽ vt delerent eã. ſʒ poſtea. Ipſi vidẽtes ꝑ fidẽ. ſic ſcilicet ꝙ tã digna ẽ hec ciuitas. admirati ſũt. et poſt ãmirationẽ. ↄturbati ſunt. hec ⁊ reliq̃ que ſequũt̃. nõ mutant̃ a lectione ꝓori. Aliter ⁊ agit̃ ad lr̃am ð herode. ⁊ hiſtoria dñice natiuitatis. expõitur ãt ſic. Q. d. Vere ſuſcipiet eã. q꞉ ꝑ incarnationẽ que ṽe fiet. Q̃m ecce ꝛc. i. ꝓncipes iudeoꝝ ↄgregati ſũt. ab herode ſciſcitante ab eis: locũ dñice natiuitatis. et ipſi ↄuenerũt in vnũ. ↄcordit̃ dicẽdo in betleem iude. ſc̃m ſcripturas. Ipſi vidẽtes ſic. vt in ꝓphetia legerãt. ãmirati ſũt de tãta gloria. et nõ leuit̃. vel ocioſe. ſed ↄtur. ſt̃. ꝓ peccatis. et ↄmoti ſũt ad fidẽ ⁊ tãt⁹ fuit pauor. vt corp⁹ tremeret. Vñ ſequitur. tremor appre. eos. Ibi dolor pñie. vt dolores partu. appre. eos. i. penitentia. Q. ipſi vidẽtes ita ↄturbati ſt̃ ad penitentiã. ſʒ in ſpũ vehemẽti. i. in ira ⁊ furore herodis. ↄteres naues tharſis. q꞉ naues in tharſo ciuitie. que magos ꝑ aliã viã reuertẽtes trãſpoſuiſſe i patriaʒ ſuã credebant̃. cõfracte ſunt ab herode.

Sicut audiuim⁹ ſic uidim⁹ in ciuitate dñi uirtutũ: i ciuitate dei noſtri deus fũdauit eaʒ in eternum.

Sicut audiuim⁹. Decurſionib⁹ que tp̃e incarnationis acta ſũt: concludit. Q. d. q꞉ ita ẽ: ergo Sicut audiuim⁹. i ꝓmiſſionib⁹ ꝓpheticis. ſicut illð ẽ. Adorabũt eũ oẽs gẽtes. et oẽs re. ſer. ei. et illud. In ſemine tuo bñdicã oẽs gẽtes. ſic vidim⁹ in exhibitiõe. Oẽs eñi reges. oẽs gentes adorãt chriſtũ. chriſtus regnat in celo ad dexterã patris. in ciuitate. i. in eccl̃ia dñi ṽtutum. q꞉ ibi cuſtodes angelos ð putat. repetit idem dicẽs. in ciui. d. no. i. in catholica eccleſia. dei noſtri dicit. ne ſibi hoc nomẽ ↄuentus hereticoꝝ vſurpet. Quicunqʒ ẽ in hac ciuitate audit: et videt. Qui ṽo extra ẽ: cecus eſt. Ne ãt putet̃ hec ciuitas tp̃alis: addit. deus ipſe fundauit ſtabilit̃ eam ciuitatem Ne ergo timeas neq̃ cadat firmamentum. fundauit eam dico in eternũ. non ad horã. vt prius tabernaculum moyſi.

Suſcepimus deus miſericordiam tuam. in medio tẽpli tui

Suſcepimus deus. Secunda pars vbi agens gratias ð aduentu chriſti. monet de gradibus eccleſie diſtribuendis. per quos ſaluator poſſit agnoſci. Sic continua. Quo ordine fundata eſt hec ciuitas? Ecce. Suſcepim⁹. ⁊c. Vel ita. Quid audi. ⁊ vidi.? Ecce Suſce. ⁊c. Vl' ita. Fũdauit. ⁊ vere. quia o Deus. ſuſcepimus nos boni. qui ſumus grana inter paleas. lilium inter ſpinas. amica inter filias Quid ſuſcepimus? miſericordiam tuaʒ non ſolum ſacramenta. ſed et reʒ ſacramentorum. Naʒ ſacramentis grana et palee cõmunicant: Rem vero ſacramentorum ſoli boni percipiunt. Vbi ſuſcepimus? in medio templi tui. id ẽ populi non ſuſcipientis miſericordiam. id eſt in medio palearum que per ſacramẽta quibus cõmunicant. populus dei ſt̃: et templum. de quibus apoſtolus dicit Habentes formam pietatis. ṽirtutẽ vero abnegantes. qui populus palearum multus eſt. ita: vt nulla videantur eſſe grana. ſed tamen non nulla ſunt. quia:

Secundum nomen tuuʒ de⁹: ſic ⁊ laus tua in fines terre iuſticia plena eſt dextera tua.

Sc̃dm qð ẽ. no. t. o deus ſic ẽ ⁊ laus. t. dilatata. i fines t̃re. ꝑ hoc: Oſtendit̃ nõ in arco fũdata ciuitas. Vel ita. ⁊ agit ð actuali ſuſceptione chriſti. qua ſuſcept⁹ fuit a ſymeone. ⁊ aliis q̃n in tẽplo ẽ preſentat⁹. ⁊ ẽ. Suſce. de⁹. mi. t: i. filiũ tuũ i medio tem. t. qð erat in hieruſalẽ. ꝑ hoc grauius accuſantur qui contẽnunt eum qui in medio eorum conſpectus eſt ⁊. ꝑ hoc: nõt̃ icarnatio chriſti q̇ ſc̃m ꝙ hõ: i tẽplo ẽ p̃ntatus. Vel ita. ⁊ agit ð ſuſcep

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ptione chriſti: p fidē. qua ab oibus cre-
dētibus ſuſcipit. Suſcepimus fide o de
us mi. tu. i. filiū tuū in me. tem. tui. i. in
cōmuni tui populi. et qz hoc eſt. ſm no-
men tuū o deus quod vbiqz diffuſū eſt.
qz nullus ē qui huic nomi ſe nō ſubiici-
at et ſi neſciat cultū. ſm ergo no. tu. i. ſi-
cut reuerētia tui nois dilatat. ſic et laus
tua que nō eſt niſi in ſanctis vera. dilata
ta eſt in fi. ter. i. in eccleſia. que toto orbe
diffuſa eſt. laus tibi dat. No eñ deſunt
qui te laudent p omnes terras. qz dex. t.
. i. tua propiciatio plena eſt iuſti. tua. i.
iuſtificauit multos qui omnes laudant
vel dex. tua. i. eterna beatitudo. In hac
pte iuſti locant. eſt plena iuſti. i. iuſtis.
qz multi ſūt iuſti qui ſtabūt ad dex. vñ.

Letetur mons ſyon et exultēt filie iude ppter iudicia tua dñe

Letet mons ſy. i. iudea que pmos radi-
os fidei accepit. et exul. fi. iu. ſcz ꝯfeſſio
nis. i. gentes. a iuda. i. ab aplis genite p
ꝯfeſſionē. et hoc propter iudi. tua dñe.
quibus cecitas ꝯtingit in Jſrl. vt pleni-
tudo gentiū ſbintraret et o vos gentes.

Circundate ſyon et complectimini eā narrate i turribus eius

Circundate ſyon. i. electos de iudeis cir
cūdate dico nō ſcandal. ſed cōple. eam.
brachijs charitatis. Uel ita ab illo loco.
Letet mons ſyon. et intelligit mons ſy-
on. i. eccleſia generalis. Syon eñ inter
pretat ſpeculatio. et hoc eſt: Letet mons
ſyon. ſcz eccleſia que eſt in ſpeculatione
populi. et exul. fi. iu. i. chriſti ſcz ſancte fe
mine. p iudā eñ genus eaꝝ oñdit. prop
ter chriſtū qui de iuda. et he exultant vt
in vtroqz ſexu eccleſia ſit. Cauſa vero le-
ticie ſunt iudicia dei. vñ ſequit propter
iudicia. q. d. Letet mons ſyon et exul. fi.
iu. et hoc propter iu. tu. do. futura vbi
ſe ſciūt ad beatitudinē venturas. q. d. le
tet eccleſia. etſi laborēt mō iuſti int ſpi-
nas: tñ exul. propter hoc qz nō errat de
us in iudicando ſed diſcernet oia grana
a paleis. Concrete ergo nati diſcrete vi-
uant. nō temere mō iudicent. eoꝝ ē mo-
do colligere. dei vero ē ſepare: nūc meri
to: in futuro premio. Illi qui intus ſūt
letent. vos aūt reprobi in quoꝝ medio
ſuſcipit miſiricordia qui extra eſtis. rem
ſacroꝝ nō hñtes. Circūdate nō ſcandal.
ſed honores exhibendo et ꝯple. charita
te eā ſyon. i. bonos et narr. i. predicate
alijs laudes eius. et hoc in tur. eius. i. in
altitudine munitōnū eius. i. in ꝯcordia
aploꝝ qui ſunt turres huius ciuitatis.
Sicut eñ in actuali ciuitate turres ſunt
ad munitionē: et ad puidendos hoſtiū
incurſus et ad loquendū exteris. Jta in
hac ciuitate bñ ſunt turres apoſtolice:
que ſunt munitiones ꝯtra hereticos ⁊ al
titudines. Uñ. i. de quibus exteris ē lo-
quendū vt poſſint exteri audire. Ne ve-
ro p letitiā remiſſi lenteſcant in virtute
eccleſie monet corda ponere. Uñ ſbdit.

Ponite corda ueſtra in uirtute eius et diſtribuite domus eius: ut enarretis in pgenie altera.

Ponite cor. ve. q. d. narrate. Nō ita vt
habeatis formā pietatis et virtutē eius
negetis. ſed ponite cor. ve. nō mō ora in
vir. et. i. in charitate. virtus eñ ciuita
tis eſt charitas quā nihil vincit. Uñ Sa
lomon. Dilectio fortis eſt vt mors et ha
bita charitate diſtri. i. diſtinguite do.
ei. domū ſcz a domo que habet formam
tñ: et que cū forma habz pietatem: et no
lite ꝯfundere quaſi vnum ſint. Quaſi di
ceret. Si charitatem habueritis: non te-
mere iudicabitis. et videbitis malos nō
obeſſe bonis. Uel ita. diſtribuite domos
eius. i. domos circunciſionis et prepu-
cij vt Paulus eat in gentes. Alij in circū
ciſionē. Diſpenſationem quidem diuiſe
runt. ſed charitatē vinxerunt. Hoc ma-
gis ꝯuenit. i. hec ſententia melius littere
ꝯuenit vel ꝯgruit vñ ſbdit vt ſic o pre-
dicatores enarretis in progenie altera.
. i. vſqz ad poſteros. Uel ſic ſm aliam lit
teram. et diſtribuite gradus eius. i. of-
ficia diſtincta ordinatione diſponi-

te.ſ.preſbyteros.dyaconos.et huiuſmoi
vt p eos enarretis magnalia dei in pge.
alte.ſ.chriſtiano populo.qui ē ſcdus ab
hebreo.quem primo elegit dominus.

**Quoniam hic eſt deuſ deus no
ſter in eternum ⁊ in ſeculum ſe
culi: ⁊ ipſe reget nos in ſecula.**

Qm hic ē. Hic oſtēdit q narrandū eſt
Breuis ē ſnia.ſꝫ que oia concludit. Q.e
narretis hoc.ſ. Qm hic ē.ſ.chriſtus. pre
ſens in ťris viſus.⁊ cū hoibus ꝯuerſatus
eſt.deus deus noſter.⁊ſi in hoie latet.et
hoc: in eternum nō ad tpus vt falſi dij
Hoc dicit ꝯtra eos qui tpales hoies de
os faciebāt.⁊.p.i.i ſeculū ſeculi ⁊ ipſe re
get nos. ne cadamus. qꝛ rex ē chriſtuſ
Eſt enī deus.⁊ rex noſter.qꝛ deus ē.ꝓte
git ne moriamur.qꝛ rex ē.regit ne cada
mus.⁊ hoc in ſecula.id eſt ſine fine.

~~In finez filijs chore ps dauid~~

In finem filijs chore pſalmus
dauid. Agit hic ꝓpheta de a
matoribus huius mūdi. oñdēs
eos cū gloria ſua pituros.⁊ ō
chriſto redēptore.nō illoꝝ.ſꝫ ꝯtentorū
mūdi redarguēs illos. qui colūt deum
vt hic eis bñ ſit.qui murmurant ⁊ blaſ
phemāt deū.qꝛ mali florēt.⁊ ipſi premū
tur. Q.deus hec ignoret.vel non curet
ne ipſe laboret vidēdo vel corrigēdo.
Cōtra hos loquiť hic ꝓpheta filijs cho
re.⁊ ē ſenſus. Pſalmus iſte dauid tēdēs
in finē.id ē in chriſtū cantať filijs chore
Intentio: monet vt delictus in mūdo
nō appretieť elatos. Modus quattuor
ſunt partitiones. Primo: attentos fa
cit ad noua ⁊ ad ingētia que dicturus ē.
Scdo incipit ꝓſequi illa.dicēs qd chri
ſtus nō redimet impios ibi. Cur: time.
Tercio: dicit que impijs et iuſtis reddē
da ſūt ibi. Sicut oues. Qrto: āmonet
ne timeanť potētes. Qui oia cū luce re
linquunť ibi. Ne timueris. Primo ergo
reddens attentos ait.

**Audite hec omnes gen
tes: auribus percipite
omnes qui habitatis
orbem.**

Audite hec que dicturus ſū. Hic attētos
facit.oēs gētes.id ē oēs iiqui. Hec iam
hodie que hic dicunť p recitatores vbi
qꝫ audiunť. Videmus eni hūc pſalmuz
qui añ nō recitabať niſi in vna gente iu
deoꝝ.nūc recitari p totū orbē terrarū.ſ.
p oēs eccleſias. et auribus audiēdi perci
pite. Q.nō trāſeuntes audiatis.oēs qui
hitatis orbē.id ē oēs iuſti qui ſunt dñi
nō ſerui reꝝ.hitant eni orbē qui nō tenē
tur ab orbe nec eius erroribus implicāť
poſtea.qd dixerat exponit dicens.

**Quique terrigene ⁊ filii homi
nuz: ſimul i uuū diues ⁊ paup.**

Quiqꝫ terrigene.⁊c. Accipiēs p terrige
nas iniquos.⁊ p filios hoinum iuſtos
Vel ita vt p gentes et inhabitātes cōiter
oēs homies accipiat ſic. Audite hec oēs
gentes nullum excipio. quia non acci
pit deus perſonas.omnibus preſto eſt
ipſe ⁊ generale beneficium eſt.incarna
tio.et vt manifeſtius fiat quod dixit.ad
dit.auribus audiendi percipite oēs qui
habitatis orbez. Quiqꝫ.⁊c. exponit hic
per partes quos ante vocauerat.terri
gene.id eſt iniqui. Terrigene ſunt.qui
vitia terrena ſequuntur. Quaſi geniti a
terra. Hi ſunt in parte ade qui fuit ho
mo.non filius hominis.⁊ filij hominū
audite.id eſt iuſti qui ſūt in ſorte chriſti
qui fuit filius hois.cuius geſtāt imagi
nē.poſtea addit. Quiqꝫ.ſ.terrigene.⁊ fi
lij hoiuz. Ad vtrūqꝫ eni referť ac ſi dicat
Nulli ſermonē ſubtraho. Audiat heres
ťre ꝓpter iudiciū.i.vñ iudiceť.vt ſic ti
meat.⁊ iuſtus ꝓpter regnū.i.vñ regnet
vt ſic diligat. Poſtea ſequiť breuis ex
plicatio iſtoꝝ cū ſbdiť.diues ⁊ pauper
Diues referť ad terrigenas.paup ad fi
lios hoiuz.et ē diues.i.ťrigena.et pau
p. id ē filius hois audite.qui eſtis ſil'in
vnū.id ē nō ſepati vſqꝫ ad meſſez.qñqꝫ
non ſimul eritis quando ſeperabuntur
zizania a tritico.oues ab hedis. Audiāt
ergo nūc ſil' i vnū.i.nō ſepati.⁊ paſcāť
ſimul hedi et agni.donec veniat qui ſe
greget alios ad ſiniſtrū alios ad dexťaz.

Os meũ loquetur ſapiãꝫ: ⁊ me/ditatio cordis mei prudentiaꝫ.

Oſ meũ. Cõmẽdat dicẽda. q. d. iõ audite qꝛ. Os meũ. loq. ſa. i. chriſtũ. Sapia ad diuinas res ꝑtinet. et ne putes eum ſolo oꝛe et nõ corde loqui: addit et medi. coꝛ. m. lo. pru. ſ. d moribus qd eſt in futuro ꝓuidere. Prudentia eñ ad īſtruendos mores ꝑtinet. In his duobus omnis ſermo diuinus indicatur. nec hoc a me. ſꝫ:

Inclinabo in ꝑabolã aurẽ meam: apiam in pſalterio propo/ſitõnem meam.

Inclinabo. au. meã. in pa. i. humiliabo me veritati iuſtus loquẽti. que docet me loqui per ꝑabolas. ne omnibus pateat. Vel Incli. au. m. in pa. i. humiliabo me veritati. que ꝑabolas. ⁊ enigmate ma docet. videmus eñ nunc per ſpeculũ et in enigmate. Quicquid eñ modo videmus ꝑ enigma eſt. et apiam in pſalterio. i. factis oſtendaꝫ. ꝓpoſi: m. i. quid mihi pre omnibus ꝓpono. i. eternã beatitudineꝫ et eſt ſenſus factis oñdam. qd dico:

Cur timebo i die mala: iniqui/tas calcanei mei circũ dabit me

Cur timebo. Secunda pars. vbi incipit narrare que ſupra ꝓmiſit dicẽs. ꝙ chriſt⁹ ñ rediet ipios. hic ꝓpheta ĩ ſua pſõa generalẽ agẽs cãm qrit cãꝫ dãnatõis. ⁊ tioris maloꝝ. que eſt iniquitas. et hoc eſt: Cur timebo in. d. m. i. in die iudicij que dicitur dies: quia tũc omnia apta erũt et mala: qñtum ad iniuſtos qui tunc dãnabuntur. Ecce Cur timebo: quia iniquitas. ⁊c. i. ꝓ iniquitate timebo qm vitare poſſum: q. nõ eſt qd timeam. i. qd timere me opoꝛteat ſi volo. cũ iniquitatem que eſt cauſa timoꝛis vitare. in mea ſit poteſtate. ꝓ qua tñ timebit in die nouiſſima que erit damnatis mala. ñ iuſtis. Juſte ergo punietur quicũqꝫ nõ vitat: cũ poſſit: et hoc eſt: ideo timoꝛ. quia iniquitas cal. m. circundabit me. Alludit verbis que i geneſi dñs ſerpenti dixit. Inimicicias ponam inter te et mulierem. ipſa ꝯteret caput tuum et tu inſidiaberis calcaneo eius. In ſingulis noſtrũ eſt hec mulier et vir ei⁹. Eua eñ caro noſtra ẽ. que ſeducit virũ. i. rationẽ ꝑ ꝙꝫ carnẽ labitur hõ qui lapſus per calcaneum hic ſignificat queꝫ obſeruat diabolus vt deijciat. vel ꝑ calcaneum finis vite intelligitur cui diabolus maxime inſidiatur. per caput ſerpentis initium diabolice ſuggeſtionis: hic dicitur illa obſeruabit caput tuum o ſerpens. i. initium ſuggeſtionis. ne veniat delectatõ et conſenſus et tu eius calcaneum obſeruabis. i. lapſum carnis. vel finem vite: vt inſidieris. et hoc eſt. iniq. cal. m. i. que mihi ẽ ex lapſu carnis. quẽ obſuat diabol⁹. obſuat ei diabol⁹ qñ labaris vt deijtiat te: tu obſerua caput ei⁹ i. initium ſuggeſtionis. Vel iniquitas. calca. que mihi erit in fine. circunda. me i. opprimet me ⁊ faciet me timere. Hi ſũt quos circũdabit iniquitas calcanei. ſ.

Qui confidunt in uirtute ſua et in multitudine diuitiarũ ſuarum gloriantur.

Qui confid. in vir. coꝛpoꝛis vel animi. in diuitijs. in amicis. in quibus ſumma omniũ terrenoꝝ concludit. Q. d. timoꝛ eſt: de iniquitate. iniquitas vero de terrenis. in quibus adeo ſtulti ſunt. Quia alij ſunt. qui confi. in vir. ſ. i. preſumũt in v̓tute ſua coꝛꝑali vel ingenij et alij q̃ glo: in multi. di. ſ. i. qui gloꝛiantur de diuitijs multis. vnde ſuꝑbiunt. vnde eñ magis inflatur homo ꝙꝫ de diuitijs: Et nota quia poſt intrinſeca que noĩe virtutis ſignificauit. poſt exterioꝛa que intelligit per diuitias. et alij ſunt: qui ꝯfidunt in aicis. Hoc ſbintelligẽdũ ẽ. ſꝫ fruſtra. qꝛ.

Frater ñ redimit redimet hõ: et ñ dabit deo placationẽ ſuã.

Frater carnalis ad litterã. nõ redi. eum et vere non. quia an. redi. eum homo purus: Q. non quia non dabit. frater vel alius homo. deo pla. ſuã. i. vñ de⁹ placet. Vel ita ab illo loco. Qui ꝯfidũt. Q. d. Jõ timẽdũ ẽ iniq̃tate circũdato ꝙ ꝑ par

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tes iniquitatis exponit. ſ. quē circũdet ĩi
quitas: cũ ait. Qui ↄfidũt ⁊ gloriãt ⁊ c.
quia eos. ſ. qui cõfidũt ĩ vir. ſ. et ĩ mul.
diui. ſ. glo. hoc nõ mutat. Frater id eſt
chriſt⁹ ſub admiratõe ꝓnũciandũ: qui ē
ꝑmogenitus ĩ mltis fratbus. Et qui pt⁹
reſurrectõe3 dixit. Vade et dic fratribus
meis. ille inquã tant⁹ frater nõ redimit.
et ſi ipſe frater. i. chriſtus nõ redimit.
redimet homo: quia ſauciauit: Q. nul
lus hõ redẽpturus eſt. Qui ergo in hoc
fr̃e cõfidit: nõ timebit ĩ die mala vt alij.
Ideo nõ redimet hõ. q2 nõ dabit hõ deo
pla. ſuã. i. vnde placetur.

Et preciũ redemptõis anime ſue: et laborabit in eternu3: et uiuet adhuc in finem.

Et nõ dabit preciũ re. a. ſ. i. vñ redimat
aĩa homĩs: q2 nulla oblatõ poteſt cõpē
ſari precio chriſti. vel ideo fr̃. i. chriſtuſ
non redimit talē: q2 iſte tal' qui cõfidit ĩ
ꝟtute vel diuitijs vl' amicis: nõ da. deo
pla. ſ. i. qua flectat deũ ꝑ pctis. Et ñ da.
pre. re. a. ſ. i. elemoſynas quib⁹ r̃dimat
aĩam. et iõ hic tal'. labo. ĩ eter. labor ve
ro nõ finiet. vita hec finiet. viuet tñ ad
huc ĩ fi. i. pt⁹ finē vite viuet ſm aĩa3: q2
nõ ꝑibit aĩa cũ corꝑe: ſ3 dolori reſerua
bit: vſq3quo accepto corꝑe vtrũq3 cru
cietur. Ideo laborabit. quia.

Non uidebit interitũ cũ uiderit ſapientes morientes: ſimul inſipiens ⁊ ſtultus peribunt.

Nõ vide. inte. i. nõ ĩtelliget quid ſit ve
rus ĩteritus. et hoc cũ vide. ſa. mo. i. q2
videt eque mori bonos et malos. Dicit
eñ ſi ſapiens qui pie colit deũ mortu⁹ ē
⁊ nõ põt euadere. cur ſequerer eũ: facia3
mihi bñ dũ viuo. et ita neſcit iſte: quid
ſit verus interitus: qui ei ĩminet etern⁹.
cũ ſapiens trãſit ad vitã. ſed inſipiēs. i.
qui ſibi nõ ꝓſpicit ĩ futuro. et ſtultus. ſ.
qui neſcit: in quo malo nũc ſit. vel ĩſipi
ens: qui nõ attẽdit mala preſentia vl' fu
tura. et ſtultus qui ſi attendit. non ca
uet. ſimul ꝑibunt.

Et relinquent alienis diuitias ſuas: et ſepulcra eorum dom⁹ illorum in eternum.

Et reli. diuitias ꝓpter quas fecerũt ma
la. diuitias dico ſuas. que nõ ſunt ſcd̃m
deũ alienis: etſi filijs reliquant: alienis
tamen. q2 alieni ſũt: qui nihil ꝓſunt. ⁊ ſe
pulcra eoꝝ ſũt dom⁹ illorũ qui palacia
edificauerũt in eternũ hui⁹ ſeculi: Q. in
ſepulcris manẽt. nõ ĩ palacijs que extru
xerunt. vel ita. et ſepul. eoꝝ ſcd̃3 opinio
nē ſuã: ſũt domus illoꝝ in eternũ. i. pu
tãt ꝙ ſepulcra eoꝝ que cõſtruũt. Q. do
mos et̃nas ad mẽoriã: ſemꝑ ſint ſibi do
mus: quãuis in inferno magis maneãt.

Tabernacula eoꝝ in ꝓgenie ⁊ progenie: uocauerunt nomia ſua in terris ſuis.

Taberna. eoꝝ etiã ĩ quib⁹ ad tẽpus ſunt
id ē dom⁹ q̃s heredib⁹ dimittũt: putant
eſſe duratũ a. i. ꝓge. filioꝝ. et ꝓge. nepotũ
⁊ deiceps voca. n. ſ. ab eis. i. hoc quert
vt inuocent noĩa eoꝝ a domib⁹ illoꝝ: qd̃
tamē nõ eſt magnũ. q2 hec inuocatõ tan
tũ fit in ter. ſ. i. in ꝓuincijs. nõ apud ex
teras gẽtes fama eoꝝ ꝑuenit. Vl' ita ſcd̃3
aliã litterã. ſ. inuocabãt nomina. ſ. eoꝝ
ĩ terris ipſoꝝ. hec faciũt heredes qui ad
ſepulcra mortuoꝝ inebriant ſe ĩ memo
riã eoꝝ. ſed nec gutta venit ad linguã ĩ
inferno ardẽtis. Ventri itaq3 ſuo ſerui
unt. non ſpiritibus defunctorũ. Ad ſpi
ritus eñ defũctoꝝ nihil ꝑuenit: niſi qd̃
fecerunt dum viuerẽt.

Et homo cũ ĩ honore eẽt nõ intellexit cõpat⁹ ē iumẽtis ĩſipiẽtib⁹: ⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis.

⁊ tam ĩ hoc q̃3 in ceteris. Homo non ĩ
tellexit. id eſt. non intelligibiliter egit.
dum ſepulcra quaſi eterna conſtruxit.
et nomina ſua facit inuocari: cum poti
us eterna deberet querere: cũ tñ in hono
re eſſet. i. ad imagine3 dei fact⁹: nõ qd̃ ē
virib⁹: ſ3 rõis intellectu. vel ita. q. d. ita
ſtudet homo vanitati. et tñ: nõ eſt accu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſanctus deus. ſed homo quia Homo cū eſſet in honore. i. ad imaginem dei fact⁹ non intellexit. ſuam dignitatem. ſ. quod intellectu preeſt homo iumentis non viribus quaſi non intelligibiliter egit. ſed comparatus eſt amiſſa ratōne iumentis inſipi. i. nō ī alia re. ſ; in inſipiēcia. et merito. et. i. qꝛ ſimil̄. fac. eſt. vicio ſuo non natus illis. i. iumentis.

Hec uia illoꝝ ſcandalū ipſis: ⁊ poſtea ī ore ſuo ꝯplacebunt.

Hec via. Hic iam omnia dicta in vnum colligit hec via. Q. d. ita agūt illi. et hec via. i. vita que dicit̄ via. quia ducit ad mortem. via dico: illoꝝ. nō dei ſcandalū eſt. i. ſtimulus. ⁊ dolor non ſecuritas qꝛ de ſuis actibus torquent̄ ipſis. i. malis non ita ſit tibi. vt tales putes beatos eſſe. vita maloꝝ ſcandaluz eſt. vnde abacuch. Pro iniquitate uidi tentoria ethyopie. t̄babuntur pelles. t̄. madyan. Ethyopes nigri. dmones ſūt. animas ſeductorū nigredine peccati. ⁊ vicioꝝ caligīe obfuſcātes. vn̄ dediſti eū eſcam pplis ethiopū. Hoꝝ tentoria. et tabernacl'a ſunt mali. qui de diuitijs et honoribus laborāt. ſicut boni eterna querētes ſūt tēplū ſpūſ ſancti. Idē etiā ſunt pelles. t̄. madian. qꝛ terraꝫ amant nō celū. nō dant terrena ꝓ eternis. ſicut iob ait. Pellē ꝓ pelle. ⁊ oīa que hēt homo dabit ꝓ aīa ſua pellē. ſ. terenitatis ⁊ mortalitatis. pellem deformē pro pelle gl'oſa. ergo vidi qd̄ turbabunt̄ tentoria ethiopie. ſ. pelles terre. ⁊ hoc. ꝓ iniqtate ſua. ꝑ quid turbabūtur: madiā i. ex iudicio. cuius metu et nūc et in futuro cruciabunt̄. et poſtea in ore. ſ. ꝯpla. alijs. i. alios ſecum ꝑdunt. vel ꝯplacebūt ſibi bene loquendo. cū male viuant. in ore ſuo. vbi ſimulatio eſt. nō in corde. qꝛ ſua mala palliant. et ideo: illis placent. nō in corde ſed in ore. Vel benedicēt alia littera. Q. d. cum tales ſint. vt nō querāt niſi bona temporalia. fiunt etiā hypocrite et labijs benedicūt deum. nō corde: Audientes eñ de eterna vita. de contemptu mūdi nō curant. ſed ne erubeſcāt. vel corripiant̄. ore benedicunt. et peiores ſunt aptis malis. et fiunt poſteriora priorib⁹ deteriora. vel benedicent deum. implendo deſideria. Hic eſt mos peccantiū. cū eñ vota implent. deo grās agunt. ſed in ore ſuo hoc faciunt iuxta illud. Populus hic labijs. me. ho. cor aūt. e. lon. eſt a me. Et eſt hic.

Dyapſalma.

Sicut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.

Dyapſalma. Sicut oues. Tercia pars. vbi dicit. que iuſtis et impijs reddenda ſint. Q. d. illi ita ſe iactant. ſed poſiti ſūt illi. qui ſola preſentia attendunt iam in inferno mente. vt iuſti mente in celo. ipſi dico exiſtentes. ſicut. o. ſ. ignari et mors i. diabolus paſtor eſt eis. Alia littera. vt chriſtus vita: ita et diabolus ē mors qui paſtor eſt eis. vt ouibus quas trahit ad paſcua mortis. vel ita ſe iactant. ſed mihi iam cōſtat. ꝙ poſiti ſunt in infer. i. ꝙ ponētur poſt hanc vitā in infer. ſicut oues. Oues eñ amiſſa lana: manent ſic ī iſtis ſine ꝯſumptōne ſubſtantie pena inuenit qd̄ cruciet. et mors dpaſ. e. Hoc dicit̄ a ſili iumētoꝝ. que nō radicitus euellunt herbas. ſed ſūmitates tm̄ carpunt. vn̄ iteꝝ herbe naſcūtur ad paſtum. ſic et illi morte depaſti: reuiuiſcunt. quia non deficiūt. vel depaſcet eos. i. de paſcua ad paſcuam. i. de pena ad penam ducet.

Et dominabuntur eoꝝ iuſti in matutino: et auxilium eoꝝ ueteraſcet in inferno a gloria eorū.

Et iuſti dn̄abuntur eoꝝ. i. preminebūt eis. et iudicabunt eos. in matutino. i. ī reſurrectōne. quia ſunt cum chriſto qui eos iudicabit. Vl' in matutino. i. in iudicio. quando omnia erūt apta. quia modo eſt nox. dum non apparent merita iuſtoꝝ. et quaſi feli citas noīatur impioruꝫ et auxi. e. qd̄ hic habebant in gloria ſeculi. quod erat a gloria eorum. i. a virtute ſua pecunia amicis. veteraſcet a ſimili veteris panni. in infer. vel auxilium eoꝝ vete. ī inferno. et hoc: a gl'a. e. i. iuxta q̄n

titaté glorie eoꝝ' qꝫ quantū aliquis ma-
lus viſus eſt habere gloriā inter morta-
les homines tm̄ in inferno corruptōem
patieť. Vl' ita diſtigue ſm̄ aliā litterā. au
xiliū eoꝝ vete. in īfer. hic diſtingue. ſeqꝛ
a gl'a ſua expulſi ſūt. hec ē alia lr'a. Ipſi
ita: ſed ego nō. et hoc eſt.

**Veruntamen de⁹ redimet ani
mam meā de manu inferi: cuꝫ
acceperit me.**

Verunta. de⁹ re. ani. meā' vt terror pre-
dictoꝝ ꝓſternit malos: ita ſpes redēptō
nis releuat bonos. redimet dico de māu
inferi'. i. de poteſtate diaboli: qui ante
aduentum chriſti animas tenebat cū ac
ceperit me. id eſt carnem ex me.

Dyapſalma.

**Ne timueris cū diues fact⁹ fu
erit homo: ⁊ cum multiplicata
fuerit gloria domus eius.**

Dyapſalma. Ne ti. Quarta ps vbi ē ad
monitō: ne timeanť potētes in ſcl'o: qui
oīa cū luce relinquūt. Cur eīn hec pec
catorib⁹ ꝑmiſſa ſint: cōis querela ē. q. d.
qꝛ ſic ꝓſpibūt mali. ⁊ domin⁹ redimꝫ ſuos
ergo ne timu. eſſe bonus: cū di. fa. fu. hō
' in quo videris tibi fruſtra laboraſſe: q̄
iuſt⁹ es et tamē paup: nō ē magnū ꝙ di-
ues eſt. Hec eīn et abiecti hn̄t. poſtea ſb-
iūgit qđ mai⁹ eſt dicēs. et cū multi. fuerit
gl'a' que ē ī honorib⁹ ſeculi. gl'a dico: nō
tantū eius. ſed etiā do. e. qꝛ nō ſolū ipſe:
ſꝫ etiā oēs q̄ ad eū ꝑtinēt' honoraꝛ ⁊ hoc
etiā dicit ꝓ nihilo eſſe ducēdū. idō' ne ti.

**Quoniam cum interierit nō
ſumet omnia: neqꝫ deſcendet
cum eo gloria eius.**

Qm̄ cū ite. nō ſu. o. hec poſſeſſa. neqꝫ g.
ei⁹ deſcē. ad īferos cū eo. qꝛ ī abyſſū cadꝫ
ideo ait deſcendet: et ideo deſcendet.

**Quia anima eius in uita ipſi⁹
benedicetur: confitebitur tibi
cum benefeceris ei.**

Quia aīa eius' ſenſualis nō ratio bene-
diceť: i. exaltabiť. ī vita ipſius' qꝛq̄ndiu
vixit ſibi bn̄fecit: ī morte torquebiť aīa.
vel benediceť' nō vtiqꝫ de bono actu: ſꝫ
de delicijs. benediceť eīn fauore luxuriā
tiū: qui inter epulas paſtorib⁹ bn̄ optāt.
Idō etiā deſcendꝫ. qꝛ confitebiť tibi. i. lau
dabit te o de⁹: cū bn̄fe. ei.' . i. ſolūmodo
ī ꝓſperis. blaſphemat ī aduerſis. deſpe-
cta vero confeſſio ē: quā ꝓſperitas facit.
ſed illa ē magni meriti: quam non tollit
vis doloris: nec ſufficit ei ꝓpria iniqui-
tas. imo etiam.

**Introibit uſqꝫ ī progenies pa
trum ſuoꝝ: uſqꝫ in eternū non
uidebit lumen.**

Introibit ī ꝓge. pa. ſu.' . i. imitabiť an-
tiquos īiquos. et idō n̄ vide. lu.' Qui. n.
pr̄es peſſimos imitanť: eoꝝ ſocietate dā-
nandi ſūt. nō videbit dico: vſqꝫ ī eternū
' qꝛ etiā hic: ī tenebris īterioribus ē. ⁊ po
ſtea exťiores patieť.' Sed quare hoc: qꝛ.

**Hō cū in honore eſſet nō ītel-
lexit: ꝯparatus eſt iumētis īſipiē
tibus: ⁊ ſimilis factus eſt illis.**

Hō cū eſſꝫ ī hono. nō intel.' Q. nō eſt in
de accuſādus de⁹: ſed homo. et idō cōpa-
tus eſt iumē. inſipi. et ſimi. factus ē illis
' Iterat hic deformitatē hominis: vt ma
lus a malo quieſcat. XLIX.

Pſalmus aſaph.

Pſalmus aſaph.' Sicut ſupra diximus
aſaph cū alijs multis prefectus fuit can
toribus ī tabernaculo dn̄i. de quo ī titu
lis pſalmoꝝ plerūqꝫ fit mētio. tū ꝓ offi-
cij renerentia. tū ꝓ nomis interpretatio
ne' Aſaph. n. hebraice latie ꝯgregatō gre
ce ſynagoga intꝑretaťr: que ſm̄ ꝑtē fidelē
hic loqꝛ: que chriſtū expectauit: ꝑ quaꝫ
magis ꝯfutaťr īcreduli iudei: c⁹ voce ꝓpt
certi⁹ teſtioniū vtiť hic ꝓpheta: agēs de
mutatōne legaliū ſacrificioꝝ ī ſacrificiū
laudis. ſic ſupra egit đ mutatōe corūdē
ī ſacrificiū corꝑis ⁊ ſāguis dn̄ici. Agit e-
tiā đ vtroqꝫ aduētu xp̄i: ꝑ ꝑmū blādiēs
ꝑ ſcđꝫ trēs. ⁊ ē ſēſus titli. Ps iſte atť
buitur aſaph. i. ſynagoge fideli: ī cui⁹ ꝑ

ſona: loquitur hic ꝓpheta. ¶ Intentõe
monet. ne quis ad iam determinata ſacri
ficia redeat. Modus: Tripertit⁹ eſt pſal
mus. Aſaph vocẽ dei inducturus: in ſe
cũda parte, de mutatõne ſacrificioꝝ. pri
us. i. in prima parte agit de vtroqꝫ ad
uentu eius. ꝑ primũ inuitans. per ſecun
dũ terrens. Secundo: vox chriſti indu
citur monentis. vt relictis ſacrificijs pe
cudum: fiat ſacrificium laudis. ibi. Au
di ppl'. m. Tercio dicit a quibus ſacrifi
cium velit. vt peccatori ſue nequicie im
putant ibi. Peccatori. ꝛc. Neqꝫ aũt me
diocrit' ꝺ icarnatõe eſtiet: potẽtia icarna
ti preoſ'. vt icredulitas oĩs tollat cũ ait:

**Deus deorum dominus
locut⁹ ẽ ⁊ uocauit terrã.**

Deus. ſ. verbum caro factum eſt. qui eſt
factor deoꝝ. i. qui hoĩes deificat. dedit
eñi eis poteſtatem. fi. dei. fi. his qui cre.
in no. eius qui eſt etiã dñs dñantium lo
cu⁹ eſt. per ſe. et ꝑ precones q̃ olim mł
tiphariam in prophetis loquebat'. No
ta quia tribus modis dicit' deus. ſb̄ſtan
ſtantialiter. vel naturaliter vt deus tri
nitas. ſ. pater filius et ſpũſſanct⁹. Adop
tiue. ſicut dicuntur ſancti. qui ꝑ gratiaꝫ
adoptionis dij ſunt. Nuncupatiue: vt
falſi dij, vt iuppit'. venus. vt idola. ⁊ de
mones. que ſolo nomine dij ſant. et vo
cauit. anteqꝫ dicat quid locutus ſit. dicit
quid loquendo fecit. Q. dico locutus ẽ.
et loquendo hoc fecit. vo. ter. non vnam
tñ. ſe eam omnem: que eſt:

**A ſolis ortu uſqꝫ ad occaſuꝫ:
ex ſion ſpecies decoris eius.**

A ſolis ortu vſqꝫ ad occa. miſſis teſtibuſ
vſqꝫ ad vltimũ terre. Non ergo ſolam
aphricã vocauit. vt ait donatus. nõ illã
ſeꝑauit. qꝛ nullas reliquit partes quas:
ſua vocatione nõ uocauerit. tantã voca
uit q̃ntam fabricauit. vnde aũt cepit? ex
ſyon. i. a hieruſalẽ. qꝛ inde cepit annũcia
ri. ſpẽs decoris. e. i. ſpecioſus dator chri
ſti qꝛ ſpecioſus fuit pre filijs. ho. Q. qui
omnes gentes vocat. a hieruſalem ince
pit. qꝛ inde: exeuntes apl'i. ſpẽm decoris
chriſti toto orbe nũciauerũt. vñ eſaias.

de ſyon n exibit. l. et v̓. do. ꝺ hierl'm. Ex ſy
on nanqꝫ cepit dec⁹ euangelij. Inde: ſpe
cioſus forma pre fi. ho. cepit ãnunciari.
qꝛ ibi dat⁹ eſt ſpũſſanctus apl'is vt eſſent
teſtes: in hierl'm ⁊ in tota terra. dico locu
tus eſt deus. ⁊ vocauit qui etſi tũc occł
tus foret ꝑ ſimilitudine carnis peccati.
et eſt: adhuc ad dexterã patris ſedẽs. tñ:

**Deus noſter manifeſte ueniet
deus noſter et non ſilebit.**

Deus nr̄ maniſe. ve. ad iudiciũ qꝛ deus
eſt. deus inquã nõ quilibet ſꝫ nr̄ qui ve
rus deus eſt. et ñ ſilebit a iudicio. vt mo
do. cũ et flagella ſunt ãmonitio. modo
eñ expectat ad penitentiaꝫ:

**Ignis in cõnſpectu eius exar
deſcet: ⁊ i circuitu eius tempeſ
tas ualida.**

Ignis in ꝯſpe. e. hic oñdit q̃liter veniet
ad iudiciũ. Ignias matił vł male ꝯſcie.
exar. timeat ergo palea ſe arſurã: i. torq̃
bit ipios. exardeſcet dico in cõ. e. i. cũ cõ
ſpicient iudicantẽ. Vel ſm aliã litteraꝫ
ignis añ eũ preibit. ignis iſte materialis
erit. quo ꝯburet' facies mũdi h⁹. et mali
cõburent'. boni vero purgabunt'. pena
ergo terreat. quos premia ñ iuitãt. et in
cir. e. t. v. Tẽpeſtas hec iudicatio eſt dei
que ñ vẽtis fiet. ſꝫ potẽtia dei ꝑ q̃m fiet.
vt ei⁹ ſentẽtia area ventilet'. ⁊ grana a pa
leis ſecernant'. que iudicatõ tẽpeſtas dr̄
qꝛ i, puiſa veiet et feſtinant' rapiet. quoſ
ignis exuret. et hec erit. i cir. e. i. in ſcis et
in angelis. q̇ dicunt' eſſe in circuitu eius
qꝛ cũ ipſo iuſti ſedentes iudicabũt. ⁊ an
geli meſſores: bonos a malis ſeꝑabũt. et
ẽ. tẽ. i. iudicatõ ⁊ ſña eq̃tatis. que dr̄ tem
peſtas a ſił'i. qꝛ i, puiſa veiet. et ſb̄ito ra
piet. va. qꝛ ſeꝑabit bonos et malos. erit
i cir. e. i. i ſcis. et i angl'is. ei⁹ ei circuit⁹ ſũt
angl'i ſeꝑatoreſ ⁊ ſci. veniens aũt dñs ad

**Aduocauit celũ ꝺ ſurſũ: iudiciũ
⁊ terrã diſcernere populũ ſuũ.**

Aduocauit. i. aduocabit celũ. i. oẽs ꝑfe
ctoſ ſecũ iudicaturos deſurſũ ſeſſuros. ſ.
ſuper. xij. ſedes vt iudicent. xij. tribus iſ
rahel. et terraꝫ aduocabit. i. omnes iudi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

candos. Ad quid: diſcer. po. ſu. i. vt celū
cū illo diſcernat po. ſ. a ñ ſuo. Celū. n. cū
illo terrā diſcernit. In iudicio eñ alij tā
tū iudicabūt: quos hic dicit celū. Alij iu
dicabunt: quos hic dicit terrā. ſed ò his
alij ſaluabunt: quos hic dicit populuz
ſuū. de damnandis tacet. Vel ita vt p ce
lū oēs iuſtos ſaluādos accipiam⁹. p t
rā oēs pctōres damnandos. et legit de
ſurſū ſic. Domin⁹ veniēs de ſurſū. i. a pa
tre. aduocauit. i. aduocabit celuz. i. oēs
iuſtos. et terrā. i. pcōres: ad quid: diſcer
ne. po. ſ. i. vt diuidat bonos a mal. No
ta ꝙ pmo oēs mixtos cōit vocauit a ſo
lis ortu. vſ. ad oc. tunc aūt aduocabit
vt diſcernat. Simul eñ zizania cū triti
co creſcūt. nec ſinit ea eradicari paterfa
milias. Petrus quoqz miſſis ī mare reti
b⁹ piſces magnos ⁊ pvos cōcluſit. et vſz
ad litt⁹ traxit: dū pene frāgeret rete. et ī
euāgelio pfamilias miſit ſuos ſuoſ ad
exit⁹ viaꝝ vocare ad nuptias quoſcūqz
repirent. Sequitur.

**Cōgregate illi ſcos e⁹: q ordina
uerūt teſtamētū e⁹ ſup ſacficia.**

Congre. illi. vidēs ppheta futa q̄ pñtia
hortat angl'os ꝯgregātes: et applaudit.
Q. d. ⁊ q2 ita erit: ergo o angli meſſores
Congre. il. ſā. e. q. ſ. ſacti. ordi. teſ. e. i. no
uū t. ſr ſa. i. ſup vet⁹ t. vel q or. t: e. i. q
cogitāt de pmiſſis e⁹. ſr ſa. i. ſup illa que
opant que ſūt ſacrificia deo. Q. q dicūt
nō ſūt ꝯdigne paſſiōes h⁹ tē. ad futuraz
gloriā. vel q or. t. e⁹ ſr ſa. i. qui dicūt pt⁹
laborē ſequi dēariū. vel qui or. te. e. ſ. ſ.
id ē qui pluris precij hñt opera charita
tis: q̄ʒ ſacrificia pecudū.

**Et ānūciabūt celi iuſticiam e⁹:
quoniam deus iudex eſt.**

Et annū. Q. d. veniet manifeſt⁹: et iudi
cabit. Et hāc iuſti. e⁹ annū. celi. i. apoſto
li toti mūdo. hoc iā ipletū cernim⁹. Iaz
eñ celi ānunciauerūt nobis hāc iuſticiā
dei: ꝙ quidā erūt ad dexterā: quidā ad ſi
niſtrā. Nullū granū erit tunc cuz palea
etſi nūc pmixta: qm̄ de⁹ qui nō fallit nec
fallit. iudex eſt id eſt diſcernens.

**Audi populus me⁹ ⁊ loquar
iſrael: et teſtificabor tibi: de⁹
de⁹ tu⁹ ego ſum.**

Audi popu. me⁹. Secūda ps vbi eſt vox
chriſti monētis: vt relictis ſacrificijs pe
cudū fiat ſacrificiū laudis. hic dicit q
deus deoꝝ locutus ē. Q. d. de⁹ locut⁹ ē.
Que: hec locutus eſt. Audi aure. ſ. cor
dis. tu qui es po. meus. oſtēdit in eodē
vbo: qui et quare debeāt audire. Q. Si
populus me⁹ es: audis. et ſi audis: loq̄r
tibi. alit. ſ. ſi nō audis: et ſi loq̄r: nō tibi
loquar. Repetit ſb alio vbo dicēs. Au.
iſrl. i. ſicut iſrael. i. vir videns deū. qi ſi
es iſrl. i. ſi me vides. audire me nō negli
gis. et teſti. t. i. p ſcpturas: et p miracula
oſtendā tibi: hoc. ſ. ꝙ ego ſū de⁹ ille ge
neral: qui ē oīm de⁹ p potētiā. et ſū deuſ
tu⁹. pprie ⁊ familiari⁹: q2 te hēo ſeruū.
et q2 ī pphetis tibi pmiſſus ſū. Iō dicit
ſū. q2 eſſe ppriū ē deitatis. vñ. Ego ſū q
ſū. et q ē miſit me ad vos. Et nota ꝙ pͥuſ
dicit ſimplr ſū de⁹. et poſtea dicit. ſū de⁹
tu⁹. Q. d. etſi nō ſū deus tu⁹: tñ ſū deus
bono meo: ſū deus. malo tuo nō ſuz de⁹
tuus. Et egoipſe.

**Nō in ſacrificiis tuis arguā te
holocauſta autem tua ī cōſpe
ctu meo ſunt ſemper.**

In ſacrificijs tuis: non exhibitis: non ar
guam te. quia non quero animalia in ſa
crificiū: hec nolo. ſed holocauſta tua id
eſt que ſunt tui iuris ſemper. non ad tē
pus. ſunt in conſpectu meo. id eſt. mihi
placent. illa volo. holocauſta dicit ani
mā igne charitatis inflammatam totā.
Unde alibi. Sacrificium deo ſpirit⁹ cō
tribulatus. vbi etiam dicit nolle anima
lia in ſacrificium vel holocauſtum. Si
anima inflammatur: et membra in ſuuz
vſum rapit: ne ſeruiant cupiditati. Un
de in leuitico precipitur: vt adipem cū
renunculis offerant: quibus īterna cha
ritas ſignatur. Sed ne putes hec holo
cauſta eſſe de animalibus: ſubdit.
Textus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

**Non accipiam de domo tua
uitulos: neqꝫ de gregibus tuis
hyrcos.**
Non accipiam. Q. d. non arguaꝫ ſi non
feceris. etſi feceris: Non accipi. uitulos.
in ſacrificium vitulos dico: qui ſunt de
domo tua. Q. ſignificatos vitulos et ſpi
rituales accipem. nō illos de domo tua
vnde ꝑpheta. Reddemus deo vitulos.
labioꝝ noſtroꝝ. Hoc dicendo: prenun
ciat nouū. t. vbi omnia figuratiua ſacrifi
cia ceſſant. Jdeo a te nō accipiam.

**Qm̄ mee ſunt omnes fere ſil/
uarum iumenta in montibus
et boues.**
Quoniam mee ſunt. Q. d. quia nō ſūt
tua ſed mea. Cur ergo querā a te qđ meū
eſt qui creaui. et hoc eſt: Quoniam mee
ſunt omnes fere ſiluarū i. mea ſunt. que
non poſſides. ſ. indomita. et etiā iumen
ta que paſcis. in montibus et boues Q.
mea ſunt etiam domita. que tu nutris. et
poſſides. Uel ſm aliam litteram. equi ſil
ueſtres et boues. etiā volatilia ſunt mea
Quia:

**Cognoui omnia uolatilia celi:
⁊ pulcritudo agri mecum eſt.**
Cognoui. ab eterno qđ nullus homo fecit
omnia vola. ce. que et quot ſunt. Q. d.
et volatilia mea ſunt. et pulcritudo agri
i. vbertas oim in terra gignentiū. mecū
eſt. i. mihi ſeruit. Uel mecum eſt. quia e
go vbiqꝫ ſum. vnde in ꝑpheta. Celum
et terram ego impleo. vel mecum eſt. qꝛ
apud me nihil preterijt. nihil futurū eſt
cum illo ſunt omnia futura. et ei nō de/
trahuntur iam preterita. Cum illo ſūt
omnia cognitōne quadam ineffabilis ſa
pientie dei. et ideo:

**Si eſuriero nō dicam tibi: me
us eſt enim orbis terre: et pleni
tudo eius.**
Si eſuriero qđ nunqꝫ fit. ſed dicitur ad
conuincendum paruulum ſenſum. non
dicam tibi. vt paſcas me. Q. ſi hec datis
forſitan eſurire putatis. qđ eſt inſama.
meus eſt em̄ orbis terre. ergo ne queras
ꝙ mihi deſ. qui ſine labore habeo qđ vo
lo. et plenitudo eius. i. oēs creature. Sꝫ:

**Nunquid manducabo carneſ
taurorum aut ſanguinem hir/
corum potabo.**
Nunquid manducabo. ⁊c. Q. nō in ſa/
crificijs. ſed in pauperibus hoc volo.
Myſtice his ſimilitudinibus figurat ec/
cleſiam. fere: ſunt gentes. iumenta in mō
tibus: ſunt ſimplices in culmie fidei. bo
ues: ſunt apoſtoli et prophete volatilia
ſunt ſupne angeloruꝫ virtutes. pulchri
tudo: gentes cōuerſe. que ſunt decus ter
re i. eccleſie. Eſurit dominus ſalutem oi
um hoim. et de omnib⁹ ſatiatur. Carnes
vero tauroꝝ non vult in ſacrificijs. ſed
in pauperibus:

**Jmmola deo ſacrificiū laudis
⁊ redde altiſſimo uota tua.**
Jmmola deo. Reprobato veteri ritu. ō
ſꝫ: quaſi de alio loquens. quid ſibi facia
mus indicit. Q. d. hec nolo. ſed Jmmo
la deo nō dicit mihi. ſed de ſe vt de alio
loquitur. vt et poſt: cum ait. Peccatori
dixit deus. nō ait dixi ego. ſacrificiū lau
dis. ꝙ in teipſo eſt. ſcilicet vt gratias a/
gas de omnibus Ecce quid exigit. ⁊ red
de item itemqꝫ altiſſimo vota tua. que in
te ſunt non extra te:

**Et inuoca me ī die tribulationis
⁊ eruam te et honorificabis me**
Et tūc inuoca me. Non em̄ debes preſu
mere de virib⁹ tuis. in die tribu. i. aduer
ſitatis. que iō datur vt hō inuocet. vel
noſtra tribulatō ꝑprie eſt timore ſalutis
ñ carnaliū. et eru. t. ne deficias. Ecce pre/
miū oblatōis. ⁊ ſic hono. m. vt iā ñ diſce
das a me: vel honorificabis me i. apud
alios cauſa honoris eris mihi:

**Peccatori autēꝫ dixit de⁹: qua
re tu enarras iuſticias meas: et
aſſūis teſtamētū meū p os tuū**
Peccatori aūt. Tercia pars. in qb⁹ ſacri/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ficiū velit hic dicit. vbi pctōri ſue nequi
cie īputanť: qꝫ laudē querit deus: ne pu
tet turpis hāc ſibi impari ꝓhibet ne lin
gua preſumat laudare: cui obuiat pra-
ua conſcia: nō tñ interdicit laus ꝯuerſiſ
ad penitentiā: ſed oblitis deū: vt inferi⁹
ait. Q.d. Jmmola deo ſacrificiū lau. ſꝫ
vide ne cātes bene: et viuas male: qꝫ pec
catori dixit de⁹ ꝛc. Ne ergo ſecur⁹ ſit: qͥ
hoc ſolo ſaluet: quo bene docuit. Vl' ita
continua. Hec populo ſuo dixit: ſed nō
ſuo. i. peccatori di. de⁹. hoc ꝯtra predicā
tem dicit. Securus tñ ſit ille qui audit a
quocūqꝫ audiat bona. ſcdꝫ illō: Que di-
cunt facite: que aūt faciūt nolite facere.
hoc inquā dixit. quare tu enar. iuſti. m.
cū ore nō impleas: i. quare cōmuni ſer
mōe. ſ. ad populū ꝓfers aliquid d̄ mea
maieſtate: et quare aſſumis. i. in deuo-
tus preſumis. teſta. m. ſanctū. p os t. pol
lutū alijs predicare. Q. nec ſancta v̄ba
os pollutū preſumat docere: vel os he-
retici: etſi legere. Nō eñ lectō negať cor-
rigendis. Unde apl's ait. Caſtigo corp⁹
meū: et in ſeruī. re. illud. ne forte cū alijs
predicaueri. ip. rep. eff. . nō ait cū alijs
legeri. Non ergo ſcelerati ſe miſceāt diui
nis ſermonib⁹. Jdeo ī veti t. erat labiuꝫ
eneū ī introitu tabernaculi: vbi ſacerdo
tes lauabāt manus īgreſſuri tabernacu-
lū et egreſſuri. vñ mūdamī qui fertis va
ſa domini.

**Tu uero odiſti diſciplinā: ⁊ ꝓ
ieciſti ſermōes meos retrorſū.**

Tu vero. Q.d. ore dicis bene: ſꝫ factis
negas. et hoc eſt. Tu v̄o odiſti diſci. qꝫ ſi
corrigo murmuras: laudas quādo pco
murmuras quādo caſtigo. et ꝓieci. ſer-
meos retrorſū: id ē que dicis poſt te po
nis: ne videas et ne dicas te feciſſe. quia.

**Si uidebas furēꝫ currebas cū
eo: et cum adulteris portionē
tuam ponebas.**

Si videbas fu. ad litterā currebas cū eo
aſſētiēdo. laudādo. et cū adulteris por
tionē tuā po. aliquo cōſenſu. Jn his du
obus oīa notat crimina. a parte totū.
Vel ſic. Si vide. fu. ſani intellectus ſcri-
pture. cur. cum eo: aſſentiēdo. et cū adul
teris. ſ. qui ponūt falſū intellectū ī ſcptu
ris. por. tuā pone. aliquo ꝯſēſu id ē aſti
pulator facti eras. Et.

**Os tuū abundauit malicia: et
līgua tua cōcinnabat dolos.**

Os tuum abundauit malicia: quia non
ſolum non reprehendit vel tacet: ſed eti-
am laudat: etſi maluꝫ eſſe ſciat: vt ſit do
lus. Unde ſequitur. et līgua tua concin.
do. accuſat conſciam et linguā. ꝯcinna-
bat dicit: quia mos ē decipiētis ſic falſa
cōponere: vt lepore verborum blādiať.
et hoc facit iſte etiam contra fratrē. Un
de ſequitur.

**Sedēs aduerſus frātrē tuū lo
q̄baris: ⁊ aduerſuſ filiū matriſ
tue ponebaſ ſcandalū: hec feci
ſti et tacui.**

Sedēs. q. cū ocio ita tibi placꝫ. Nō eñ
caſu alij derogat: ſꝫ ſtudio. Q.d̄ eñ trāſi
ens aut ſtās facit: nō cū volūtate facit: ſꝫ
tu Se. lo. aduer. f. t. i. omnē hoīeꝫ. quia
oīs hō ē frať ꝯdicōe ꝑme natiuitatis. et
adu. fi. m. t. i. ſācte eccl'e: cui charitate iū
gimur. pōe. īſidioſe ſcādalū. i. hereſes vl'
alia q̄bus īnocēs capiať. Vel ita. Sedēſ
aduer. fra. t. detrahebas. alia lr̄a: Frať
hic accipiť aliq̄s bene ambulās: ⁊ bñ do
cēs: cui dū detrahit aliq̄s doctus: ponit
ſcādalū īfirmo: q̄ dicit hic fili⁹ mr̄is. ⁊ ē
Sedēs. q. cū ſtudio: aduer. f. t. bñ docētē
et ambulātē detrahebas. et dū hoc facis
aduer filiū ma. id ē aliquē infirmū: qui
adhuc indiget lacte. id eſt minori doct-
na: pone. ſcan. Dū eñ detrahit q̄ doct⁹
videť fr̄i: forſan bñ docēti vl' bñ ambu-
lāti ponit ſcandalū īfirmo qui neſcit iu
dicare. et id̄ fili⁹ mr̄is d̄r lacte. ſ. egēs ec-
cleſie nōdū paťs ad mēſā accedēs: c⁹ pa-
ne paſcať. i. validioris doctrine cibo. et
id̄: ignar⁹ ē iudicādi. hec predica ſe. o ini
qꝫ: et tacui. i. diſtuli penā expectās ad pe
nitētiā: ſꝫ tu uertis ad īpūitatē. vñ ſeq̄t

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

**Exiſtimaſti inique q̄ ero tui ſi
milis: arguam te et ſtatuam cō
tra faciem tuam.**

Exiſtimaſti. Q. d. tacui. vnde: exiſti. o in
ique q̄ ero tui ſimi. conſentiendo malis
quia placere mihi putas mala. quez nō
credis vltorez. ſed ego: argu. te. et arguē
do: ſta. te ɔtra fa. t. i. oſtendam te tibi. ⁊
diſplicebis tibi. qđ et modo faceres: ſi te
videres. mihi vero placeres ſi tibi diſpli
ceres. Q. d. qđ poſt dorſuz poſuiſti. an̄
faciem tuam ponam. vt ſcias q̄ male egi
ſti. et feditatem tuā videas vt erubeſcas.
et quia ita dixit dominus. ergo vos:

**Intelligite hec qui obliuiſcimi
deum: nequando rapiat ⁊ non
ſit qui eripiat.**

Qui obliui. deum cui nemo poteſt reſi-
ſtere. i. qui me deum eſſe non creditis. in
tell. hec q̄ dixi. ſ. q̄ laudem volo. ſed nō
a peccatore: nemo dicat ſibi non predi-
ctum. ideo intelligite: nequando rapiat
deus. i. ego ad penā. et nō ſit qui. erip.
quando diabolus rapit. deus eripit. cū
deus rapit. nemo valet liberare. Hoc. ſ.
intelligite: q̄:

**Sacrificium laudis honorifi-
cabit me: ⁊ illic iter quo oſten-
dam illi ſalutare dei.**

Sacrificium non qđ ſcelerati canunt. ſʒ
ſacrifi. lau. non animaliū. honorifi. in.
Nemo enim mihi offert hoc ſacrificium
et malus eſt. quia nemo laudat niſi bonꝰ
quia ſi laudat et bene viuit. Non em̄ lau
dat. ſi benedicit et male viuit. nec qui be
ne viuit. ſi ſibi dat. vel ſi ſuper alium ſe
extollit. cui potius irrogare deberet. qđ
hēt. Quieſcat ergo a malis. et offert ſa-
crificium laudis. et illic. i. in ſacrificio
laudis eſt iter quia hoc ſacrificiū eſt via
ad deum. hec eſt ſcala iacob. qua angeli
deſcendūt et aſcendūt. i. fideles aſcendūt
ad laudem diuinitatis. et deſcendunt ad
laudem humanitatis in chriſto. quo iti-
nere oſtendam illi. i. laudanti. ſalutare
dei. i. meꝰ Salutare dei chriſtus eſt. q̄ cū
gratia venit. quē non nouit. qui alij q̄m
gratie aliquid tribuit:

**Pſalmus dauid cū venit ad eū
nathan ꝓpheta: qn̄: uel q̄m in
trauit ad berſabee.** L

Psalmus dauid cū veīt ad eū na-
than ꝓpheta. qn̄. vel q̄m intrauit
ad berſabee. Legiť ī libro regū. q̄
dd ꝓſpe regnās. atʒ in ſuo palacio ſedēs
vidit berſabee vxorē vrie lauantē ſe: et ɔ
cupiuit eam. ⁊ ad ſe vocatā: ɔgnouit. cō
ꝑto aūt q̄ ꝑ cū eſſet facta grauida reuo-
cauit ab expeditōe vriā. q̄ ſi forte ad vxo
rē ītraret: eiꝰ ɔcubitu grauida eſſe crede-
reť. vrias aūt noluit. dū in caſtris ppl's
ıdn̄ laboraret. Scripſit ergo rex duci ex-
ercitꝰ ioab: vt Vriā poneret. in illa ꝑte
prelij. vbi occidereť. hac ep'la ſue mortis
Vrias accepta: dedit ioab: qui ita fecit ſi
cut preceꝑat dd. ⁊ occubuit Vrias. Sic
igiť dd cū adulterij culpā ꝑ homicidiū
celaſſet. nathā ꝓpheta īmiſſus a deo: ītra
uit ad eū. et queſiuit ab eo iudiciū de di
uite. q̄ cū hēret. c. oues. vicino pauꝑi ſo
lā quā hēbat ouiculā rapuit cum aūt iu
dicaret dauid hūc eſſe dignū morte: re-
ſpondit nathan. ſic et tu feciſti: qui cum
multas vxores ⁊ ɔcubinas haberes: vnā
quā habebat vrias rapuiſti. Ad hāc vo
cem ergo ꝓphete. dauid penituit. et in ɔ
ſpectu omniū conteſtans peccatum ſuuz
ſe reū abiecit. et hoc eſt quod ait titulus
Pſalmus iſte attribuiť dauid prophete
pſalmꝰ dico agens de penitentia. et hūili
tate. quam habuit dauid cū venit ad eū
nathan propheta miſſus a deo: ad argu
endum eum. qui ſimilitudinem de oue
pauꝑis ꝓpoſuit. venit dico vt argueret
eū de peccato quod fecit. quando intra-
uit ad berſabee. vel redarguit eū q̄m in
trauit ad berſabee. vicit pax ꝓſperitatis.
quē bella nō vicerunt. dauid aūt hic pre
ponitur in exemplum. nō vtiqʒ cadendi
n̄ ꝓſperitatis ocia affectandi. ſʒ ſi cecide
ris reſurgēdi. ⁊ ne deſpes ď peccati ima

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nitate cũ vidas dauid. poſt reatũ homi
cidij et adulterij ꝑ penitẽtie hũilitatem
deo placuiſſe. Nã arguẽte eũ nathan ꝓ
pheta. rex ñ erubuit peccatũ publice cõ
fiteri non ſe excuſauit vt ſolet homo. et
a ſe penas exegit: quas vix ferret aliquis
coactus: in conſpectu omniũ reũ ſe abie
cit. Cuiꝰ iudiciũ ab omĩbꝰ tiebať. vñ hic
ſpecialit̃ humilitas oſtendit̃. que adeo
penitẽtibus valet. Jñ ẽ ꝙ hic penitẽtial'
ps. plus alijs frequentať in eccl'ia: qꝫ hic
magna hũilitas oſtẽdit̃. et qꝫ hoc ẽ tẽꝑa
tum ſupplitõis genus: quod etiã ĩfirmi
poſſũt ĩplere: qꝫ hic nihil difficile dꝛ: vt
in alijs. Lauabo ꝑ ſin. no. le. meũ. ⁊ gra
uata ẽ ſuꝑ me m. t. Putruerũt ⁊ coꝝ. ſũt
cica. m. Cinerẽ tãq̃ȝ panẽ manducabam
De ꝓfundis clamaui. Perſecutꝰ ẽ ĩimi.
a. m. Sed hic a pio petit miam. Alibi er
go diſtrictioꝛa fortioribus. Hic tempa
ta prouidit ĩfirmis. forſan iõ dicit. Do
cebo iniquos vias tuas: et im. ad te con
uer. qꝫ preuidit ꝑ hũc pſalmũ pl'es peti
turos veniã. ⁊ eſt iſte ps quartus in or
dine penitentialiũ et ĩ oꝛdine pſalmoꝝ
quinquageſimꝰ eſt ꝓ mõ iubilei: qꝫ hic ẽ
pſalmus remiſſionis. Jubileus q̃ppe an
nus ĩ lege quiquageſimꝰ erat: ĩ quo omĩ
bus debita remittebãť. et poſſeſſiões ali
enate reſtituebãť. vnde iubileus initiãs
vel remittẽs dicebať. ita ꝑ penitentialeȝ
hũilitatẽ: de qua hic agit̃: plena pꝛeſtať
pctõꝝ remiſſio ¶. Jntentõ monȝ ad pe
nitentiã. Modus. v. ſunt ptitões. Pri
ma pars ẽ deprecatõ: vbi captat a pſõa
iudicis ꝑ miſericordiã et iuſticiã: q̃ pu
nire deberet: niſi quia iſte ſatis facit: qđ
eſt ⁊ a ſua pſona captare. Secũdo ex au
ctoritate dei manifeſtantis: cõfidẽtia ab
lutõnis: oſtendit̃ ibi. Jn certa et c. Ter
cio ex ꝯfidentia ſecurꝰ petit deletõȝ oĩuȝ
pctoꝝ et plenã reſtitutõȝ ibi. Auerte fa
tu. Quarto dicit q̃d ꝛſtitutꝰ pſoluat ibi
Docebo. Quĩto de edificatõe hierl'm ꝓ
phetat ibi. Bñfac do. Nõ ergo ñ excuſãs
pcꝭm: ſȝ publice cõfitẽs ait.

Miſerere mei deꝰ ſcđȝ magnã meſiricordiam tuã

Miſerere mei deus. Hoc dicens locũ au
fert iudicio. ſ. diſcuſſioni: quia factũ cõ
cedit̃. ꝛm miaȝ tuã nat̃alẽ. cuiꝰ mia nat̃a
eſt diuina. quaſi ad tuã miam cõfugio:
vt grauibꝰ vulneribus tiriacã remiſſio
nis ĩfũdas. Tiriaca genꝰ medicamẽti eſt
qđ pricipes habere ſolẽt: qꝫ venenũ dpl'
lat: miam dico magnã: qꝫ magna ẽ miſe
ria mea. ⁊ iõ magnã exigit medicinam.
De graui em̃ peccato deſperandũ eſſet.
niſi eſſet magna miſericordia: que ñ põt
diffiniri quanta ſit. Bene ergo dicit ma
gnã que de celo deũ depoſuit: corpe in
duit: vt patereť et moreret̃: ꝑ quã crede
bat iſte ſe facile abſolui. ꝑ quã ſciebat et
genꝰ hũanũ liberari. Quid ergo ñ pote
rat dare: cũ ꝛm ſe rogať deꝰ ignoſcere:

Et ſꝫm multitudinẽ miſeratio nũ tuaꝝ: dele iniquitatẽ meãm

Et miſerere mei ꝛm multi. miſe. t. ab ini
tio ſeculi exhibitaꝝ. i. ꝛm multitudineȝ
factoꝝ tuoꝝ. que ſuperat magnitudinẽ
quamlibet peccatoꝝ. Ecce ꝑ miam ⁊ mi
ſeratõem petit iſte. et eſt mia in natura.
et miſeratõ in effectu. Quomõ vero mi
ſereri velit. oſtẽdit. dele. vt nullũ rema
neat peccati veſtigiũ. iniqui. meã. cõtra
ꝓximũ cõmiſſã. Quemadmodũ delendi
velit. poſtea ſubdit.

Amplꝰ laua me ab iniquitate mea ⁊ a pccõ meo mũda me.

Laua me ab iniquitate mea. quia pecca
ui contra vriam. laua dicit. quia vide
bat per ſpiritum ablutionem baptiſmi
vbi plena remiſſio et ablutio. et taliter
ablui petit. et laua me a peccato meo.
adulterij: quod in me fuit carnis volu
ptate. laua dico. amplius q̃ȝ ab actu pec
cati. quia plus peccaui q̃ȝ actu quia ſci
enter et ex voluntate: vtrunqꝫ feci. Tu
ergo amplius laua: vt non modo cul
pam operis: ſed etiam reatum volunta
tis abſtergas. ¶ Vel Amplius laua q̃ȝ
petere intelligam. laua dico: et munda
me. i. ſic laua vt mundes me. lauantur
enim quedam que tamen nõ ſunt pura.
Sequitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Q̄m iniquitatē meā ego ag/noſco: ⁊ peccatū meū ꝯ me ē ſp

Q̄m iniquitatē. Cuꝰ miaꝫ petit. vt ignoſcat. qꝛ ſcit iuſtuꝫ vt peccata pūiat: ſubdit. Q̄m iniquitatē. Poſſet enim ei dici petis ꝑ miaꝫ peccatū delerī. Quid ergo erit? Per miaꝫ ꝑibit iuſticia. vt hoc ſit īpunitū: nō. qꝛ ego punio. et hoc ē. tu ideo: ne punias. Q̄m iniqui. meā ego agnoſco. Q. ignoſce. qꝛ ego agnoſco. non diſſimulo. ⁊ peccatū meū ꝯtra me eſt ſp. Sibi fecit iſte. q̄ deꝰ ī iudicio faciet. Vñ ſupra. Arguā te ⁊ ſta. ꝯtra fa. t. Vl'ſm alīā lraꝫ. et pec. m. corā. m. ē. ſ. Nō habꝫ peccatū poſt tergū. vt ꝑus habuit cū negligeret. Poſt tergū enī peccatū habuit. cū rex ſniaꝫ in ꝯdiuitē: qui rapuit oueꝫ paupis dedit: oblitus ſui. Dico munda et merito te oro vt mundes. quia:

Tibi ſoli peccaui ⁊ malū coraꝫ te feci: ut iuſtificeris ī ſermoni/bus tuis ⁊ uīcas cum iudicaris

Peccaui. in me carnis voluptate. ſꝫ tibi ſoli. qꝛ rex ē oībus ſupior. et iō: a deo tm̄. qui ē maior eo: puniēdus ē. Si quiſ de populo errauerit: et deo peccat et regi. Rex vō nō habꝫ hoīem qui ſua facta diiudicet: iō ait. tibi ſoli peccaui ⁊ malū ꝯmiſſū in ꝓximū corā te feci. Hoc dicit qꝛ vbiqꝫ ſcit eū eſſe. vnde ſe arguit. qꝛ eo pñte peccare nō erubuit. tibi ſoli peccaui. qui a deo iuſtus es. vt iuſtificeris. i. vt iuſtus. ⁊ verax inueniaris. in ſmonibus tuis. id ē in vbis que dixiſti. cuius vba nō trāſeunt. ſꝫ implent̄. Vñ: Celū et t̄ra trāſibūt. vba āt mea nō trāſibūt. et a deo iuſtus es. vt vincas. id ē ſupes ī iuſticia alios. cū iudicaris. id ē cū mihi et alijs ī iudicio ꝯparis. Deꝰ enī tāte iuſticie ē. vt ſe cū hoīe velit iudicari. Vñ: in eſaia. Judicate int̄ me ⁊ vineā meā ⁊ pꝰca: q̄i ſibi iudice cāꝫ ſuā exponēs ait. Popule meus quid feci tibi. aut quid moleſtus fui. re. mihi. Ergo ꝯtra eū quē ex paſtore regē fecit. talē habꝫ iuſticiā. vt vincat ſi īnt ſe et eū iudicet. Vel ita ab illo loco. Tibi ſoli. chriſto nullū peccatū hñti in preſcia. i. in ſpū ꝓphetie dicit dauid. Tibi ſo. Q. d. Jdeo tibi dico mūda qꝛ Peccaui ī me tibi ſo. qꝛ tu ſolus ſine peccato es. ⁊ iō: iuſtꝰ pūitor. Jlle enim iuſte pūit. qui nō hꝫ qd ī illo pūiat̄. Jlle ē iuſtꝰ rephēſor. qui ñ hꝫ ī ſe. qd repreheñdat̄. Hic ē int̄ hoīes ſolus chriſtꝰ. De quo eſaias. qui peccatū ñ fecit. nec īuētus ē dolus ī ore eiꝰ. ⁊ malū ī ꝓximū corā te fe. i. ī tui pñtia. Tibi ſoli pec. qui a deo iuſtꝰ es. vt iuſtifi. i. ſolus vax iueniaris. ī ſer. t. qꝛ ſolus ī oībꝰ vnū potuit dicere hō deꝰ. Vñ: deꝰ verax. oīs hō mēdax et a deo iuſtꝰ es. vt vīcas oēs ī iuſticia. Supas enī oēs hoīeſ. i. oēs iudices. ⁊ q̇ ſe putat iuſtū: corā te īiuſtꝰ ē. Jn cuꝰ cōſpectu aſtra ñ ſīt mūda. qui āgel' ſuis repit prauitatem. Tu ergo iuſte iudicas cū. i. q̄uis īiuſte. iudicaris. i. īiuſte iudicatꝰ ſis: a pilato ⁊ a iudeiſ. Vl'ita. ⁊ a deo iuſtꝰ es. vt vīcas diabolū. ⁊ morteꝫ ⁊ iudeos. cū iudi. i. ī iudicio quo iudicatꝰ es. Videt enī futuꝝ iuſtū iudicē: a peccatoribꝰ iudicādū. ⁊ ī eo iudicio vincēteꝫ. qui aſcēdit ſup occaſū. Occidēdo enī victor factꝰ es. Unde: ero mors tua o mors. Vl'ita ab illo loco. vt iuſti. Oñde veracē p̄ſeꝫ eē ī ꝓmiſſiōe q̄ ꝓmiſerat chriſtū ex ſtirpe dauid naſcituꝝ. q̄ q̇daꝫ ꝓpt̄ peccata dauid deū ñ īplere dicebāt ꝯtra quos dicit dauid loquēs ad deum p̄ſeꝫ. Jō mūda. vt me mūdato: iuſtifi. i. verax repiaris. ī ſer. t. qui ſīt ð ꝓmiſſiōe xpi quaꝫ mihi feciſti. ⁊ vīcas. i. oñdas illos mēdaces. cū iudi. ab eis: ñ facere qd ꝓmiſiſti. Vl'ita. Agit ꝯtra illos qui dicebāt deū: dauid ñ īdulgere. eo q̄ tā grauit̄ deū offēderat. Peccat̄ egro dauid vt ꝑcat. vt ſic īpleat qd ꝓmiſit ð vēia īgemiſcētis dicēs. Quacūqꝫ hora peccatō īgemuerit: oīuꝫ īiquitatū eiꝰ ñ recordabor. Q. d. Jō mūda. vt iuſtifi. ī ſ. t. qui ſīt ð ꝓmiſſiōe vēie īgēiſcentis. ⁊ vīcas. i. ꝯuincas eos. cū iudi. ab eis ñ pcere mihi. Dixi xpm iuſtū. ⁊ ī iuſticia alios vīcere. Sꝫ ne putet̄ eos vīcere tm̄. qui grādia ꝯmiſerūt ⁊ ñ eos. qui exquo nati ſīt: nihil tl'e ꝯmiſerunt. perſonam totius humani generis. in ſe oſtendens: ſubdit.

Ecce ei in iniq̃tatibus ↄcept⁹ ſũ et ĩ pcc̄is ↄcepit me mater mea

Ecce enĩ. Q. d. vere vincis. Ecce ei in ini. ↄce. ſũ. vel ita ↄtinua. Peccaui: et nõ mi rũ: qꝛ ecce ↄce. ſũ in ini. i. oꝛiginalibus ⁊ actualibus. i. ita ↄceptus ſũ q̃d et macula oꝛiginalis peccati teneoꝛ et ad actualia ꝓnus exiſto. Jn iniquitatibus ↄceptũ ſe dicit' nõ qꝛ peccatũ ſit ↄmiſceri ↄiugib⁹ cũ ſit cã ꝓlis. ſꝫ iõ qꝛ q̃d fit. i. ↄcipit̃ d carne penali fit: ⁊ q̃d de coꝛpe moꝛtuo ꝑ peccatũ ſemiat̃: cũ vinculo peccati oꝛiginal' naſcit̃ ⁊ moꝛtis tp̄alis et eterne. nõ igit̃ ſe ↄceptuꝫ in iniq̃tatibus dicit. eo ꝙ de adulterio ſit natus. imo de ſancto Jeſſe et ↄiuge ipſius. ſed iõ qꝛ in oĩbus trahit̃ iniquitas ex Adã et vinculũ moꝛtis. Nemo enĩ naſcit̃ niſi trahens penã ⁊ trahens meritũ pene: niſi tu qui de ſpũſancto ↄceptus es ergo etiã in his imputas peccata qui nullũ actuale ↄmiſerũt.' Jn omnibus enĩ ſunt vĩcula peccati" ꝓpago moꝛtis tu oĩs vincis qui de ſpũſancto es ↄceptus." Aduertenda ẽ hũilitas penitentis: qui oĩa ↄfitet̃ etiã a ꝑntibus traducta." Vñ minuit̃ ĩuidia peccati ſi a radice peccatoꝝ eſt. i. qꝛ a radice ſe peccatorem ↄfitet̃ et tã hũilis ↄfeſſio tot peccatoꝝ miam pij cõmouet iudicis. De vno arguit̃ et oĩa ↄfitet̃. Sequit̃ et in pecca. libidinis ↄce.' vel aluit me in vtero ma. mee. i. in ↄcupiſcentia libidinis que peccatũ eſt niſi excuſet̃ ꝑ bona ↄiugij.' Naꝫ hoc opus caſtũ in ↄiuge nõ habet culpã ſed oꝛigo peccati in ꝓle ſecũ trahit debitã penã. Jõ ita fateoꝛ me peccaſſe qꝛ

Ecce enim ueritatem dilexiſti.

Ecce in euidenti ve. dile. Q. nõ in te culpã refundo ſed veritatẽ ꝓfiteoꝛ quã diligis." hic penitens qꝛ in ↄfitendo dixit veritatẽ quã deus ſup ſacrificia querit ſupplicat ſibi ſubueniri. Vel ita: iõ ita punio peccatũ meũ qꝛ ecce in manifeſto ve. di. q̄ peccatũ punias: lꝫ ſis pius indultoꝛ.' Sic enĩ miſericoꝛdiã dat deus vt ſuet veritatẽ vt nec peccata eius ſint ĩpunita cui ignoſcit. Jgnoſcit enĩ ſe ipſũ puienti. Mia ergo etiã ẽ ꝙ hõ liberat̃. veritas ẽ ꝙ punit̃ peccatũ.

Jncerta ⁊ occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi.

Jn certa. Secũda ps ſ̃ quoſdã vbi ex autoꝛitate dei maniſeſtantis occulta oñdit̃ ↄfidentia ablutõis. Q. d. Oꝛo vt mihi ꝑcas qꝛ iã incer. et occul. ſa. tu. i. aduentũ filij tui qui aliis incertus alijs occultus erat mani. mi. ꝑ ſpũm ꝓphetie." ꝑ hoc enĩ ꝓphetiã nõt qua ei reuelatũ eſt vt ſciret ꝙ deus filiuꝫ hr̄et et de ſuo ſemĩe naſceret̃. vnde ſibi a peccato magis erat cauendũ. vel ita. Jn cer. et occ. ſa. tu. i. cognitõnis tue. i. que de cognitione tua alijs ſunt occulta ma. mi.. vel. Jn cer. et oc. ſa. tu. i. remiſſiõis peccatoꝝ mihi ꝑ ſapiaꝫ reuelate ma. mi. "ꝑ Nathan ꝓphetã. Qui dixit mihi peitenti. Tranſtulit a te dñs peccatũ tuuꝫ.' Jncerta aũt et occulta ſũt ꝙ talibus ignoſcit deus. Sub hac incertitudine niniuite penituerũt dicentes. Quis ſcit ſi ↄuertat̃ et ignoſcat deus. Sꝫ hoc nouit Dauid dicente ſibi ↄfitenti. Nathan pꝛopheta. Dimiſſum ẽ tibi peccatum tuum Jõ ↄfident̃ inquit:

Aſperges me domine yſopo ⁊ mundaboꝛ: lauabis me et ſuꝑ niuem dealbaboꝛ.

Aſperges me. Hic ſ̃m quoſdam autoꝛes ſecunda partitõ huius pſalmi dicitur eſſe." que eſt ↄfidentia miſericoꝛdie dei que multũ eſt vtilis ne ſurrepat deſperatio: que omnibus peccatis eſt grauioꝛ. Q. d. Jncerta et occulta maifeſtaſti mihi et ita certus ſum ꝙ Aſperges me dñe yſo. i. ſanguine Chꝛiſti et virtute charitatis humiliatus ſcꝫ vt radice charitatis ſim fixus in Chꝛiſto.' Yſopus enĩ herba eſt humilis ſed medicinalis cuius radix petre herere dicit̃. Jta homo hac in myſterio aſſus fit humilis radice charitatis fixus in humili Chꝛiſto et ſic mundat̃. Dicit̃ et hec herba etiam purgare pulmones: in quibus eſt inflatio. Sic humilitas ſuperbiam expellit. et ſic mundab. et ſup.

ponit q̄liter. lauabis me aq̄ baptiſmi. i. ſicut i baptiſmo lauabis fideles tpe gr̄e Uel mundabis me. Alia lr̄a. et deal. ſup .ni. i. incōpabiliter. Uel iō dicit ſup ni. vt notet ſe eſſe veſtē dn̄i. et iō: ſine macula ꝛ ruga. q2 veſtimēta chriſti in trāſfiguratiōe facta ſūt alba ſicut nix. per que ſancti ſignificāt̄. Un̄: Quotquot i chriſto baptizati eſtis. chriſtū vidiſtis. quorū ſi fuerint peccata vt v̄miculus. ſicut nix dealbabunt̄. ꝛ hoc ē. ꝛ dealba. ſuper ni. i. vt ſim veſtis dn̄i ſine macula ꝛ ruga. Un̄: et in mōte veſtis chriſti fulſit ſicut nix. ꝛ ſic ego audiam: Et.

Auditui meo dabis gaudiū et leticiā: ꝛ exultabūt oſſa hūiliata.

Auditui meo dab' gau. Nō iſtū humilez eſſe. Q. d. Audiā te hūilis. non loquar ꝯtra te ſupb'. defendēdo culpā. ꝛ huic: Auditui meo dabis gau. de abſolutiōe peccati dicēdo. dimiſſū ē tibi peccatum tuū. et leticiā. de ētnis que ꝓmittis mihi. qui enī hūilis audit et diſcit. intus gaudet de v̄itate. Un̄: Amic' ſpōſi ſtat ꝛ audit. ſtat: nō cadit: loquēdo. et gaudio gaudet ꝓpt̄ vocē ſpōſi. et q2 iā hūilis ſū exul. oſſa hūili. id ē interiora mea hūiliata q2 ſūt ſine faſtu. nō habent tumorez. Timor enim infuſa repellit.

Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.

Auerte faciez tuā. Tercia ps vbi ex ꝯfidentia ſecurus petit deletionem oīum peccatoꝝ ꝛ plenā reſtitutionē. Q. d. oſſa hūiliata. et iō: Auerte a peccatis meis. nō a me. faciē tuā. q2 ea an̄ faciē meā habeo. Si enī homo aduertit peccatū. de' auertit faciē ne pūiat. Aduerte ergo peccatū. vt auertat deus: ne auertendo ipſe aiaduertat: qui ē v̄ga vigiliaꝝ: Unō: ad hieremiā dicitur. Quid tu vides hieremia? Uirgā vigiliarū ego video. Uirga vigiliaꝝ de' ē. qui vigilat ſup populuz ſuū ad puniendū. ſi ille dormit ad ꝯfitē-

dum. dormit v̄o ſi ipſe vigilat. Dico auerte. et auertendo: dele de noticia tua oēs īiquitates meas. Plus preſūit iſte. quā de illo grādi peccato homicidij vel adulterij. ꝛ hoc: ꝑ magnā miaz dei. De duobus enī culpat' prudēt. ꝓ oīb' orat Dico dele. et deletis malis:

Cor mundum crea in me deus ꝛ ſpiritum rectuz inoua i uiſceribus meis.

Crea in me deus cor mūdū. Q. nouum aliquid. ſꝫ q2 et an̄ peccatū innocēs fuerat ſbdit. et inno. ſp. meū faciendo rectū q2 curuata erat mei ſpūs rectitudo: ad t̄rena. Rectus ē ſpūs. cū ei de' ē bon' ꝑ oīa. vt et dauid poſtea fuit. etiā i aduerſis. et nō tm̄ in ſpū me innoua. ſꝫ etiā in viſ. m. Un̄: adulteriū exijt. In renibus enī ſedes ē voluptatis. Un̄: de diabolo dicit̄. cui' v̄tus ē in lūbis. et i vmbilico ventris. Jō: in vtriſqꝫ ꝑtibus aīa. ſ. et carne remediū curatiōis petit. q2 in eis peccauit. Sic deſiderat expiari. vt videatur nil tale vltra velle ꝯmittere.

Ne ꝓiicias me a facie tua ꝛ ſpm̄ ſanctum tuū ne auferas a me.

Ne ꝓijcias me. q. d. a peccatis faciē auert. ſꝫ Ne ꝓijcias. mea fa. t. Un̄: lumē ꝛ ſāītas vēit. cui' faciē amittere tīet. ei' faciē iuocat. ꝛ ſpm̄. ſ. t. i. graz ſpūſſacti. ne au. a me. auferas dicit. q2 iā hꝫ donū ſpūs: qui ꝯfitet̄. et pēitet. q2 non pot eē ꝯfeſſio peccati. et pūitio i hoīe ex ſeipſo. Cū enīz quiſqꝫ ſibi iraſcit̄ et diſplicet. ſine dono ſpūſſācti n̄ ē. Uel ſpm̄ ꝓpheticū qui ſibi oīb' precioſior ē reb'. ſolū petit n̄ auferri tacēs d' cetis. Ne auferas ſpm̄. ꝛ ꝑ eū

Redde mihi leticiaz ſalutaris tui: ꝛ ſpū p̄ncipali ꝯfirma me.

Redde mihi. q2 peccado amiſi. leti. ſal. t. i. chriſti. ꝑ cui' vēturi fidē ꝑores ſaluati ſt̄. vt nos ꝑ fidē facte rei ſaluamur tpa variata ſt̄. n̄ fides. ꝛ ſpū p̄n. i. ſpū ſācto. i. ꝑ graz ſpūſſācti. q̄ ignouiſti mihi. ꝯfir. m. n̄ ſolū n̄ auferas. ſꝫ etiā ꝯfirma Uita. Per hoc ꝙ ter dic̄ ſpm̄. nōnt q̄-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

dam hic trinitatē in deo qui ē ſpūs non
corpus. ſpūm rectū filiū dicūt. ſpūm ſan
ctū ſuo noīe intelligūt. p ſpūm pncipalē
prēm accipiūt.

Docebo iniquos uias tuas: et impii ad te ↄuertentur.

Docebo iniquos. Quarta ps vbi dicit:
quid reſtitutus pſoluat. prius plorans iā
fit doctor. Dico ↄfirma me in gr̄a qua ig
nouiſti ⁊ ↄfirmatus nō ero ingratus ſed
Docebo vel exemplo q̄ dū ſibi pcīt ali-
is ſpes dat̄. vel verbo poſtea magnalia
dei predicauit. ini. qui in fide manentes
peccant. vi. tu. i. miam et veritatez quos
dixerat iniquos. poſtea coſdē dicit impi
os ſubdens et impij. vt ego ſū. vel impij
ſūt qui penitus ſine deo ſūt. i. infideles.
et impij inquā ad te ↄuer. Ecce queſtuo
ſus de predicatione fructus ſcȝ ꝙ impij
ad te ↄuertunt̄. hoc dicere nō eſt elatio.
ſed ꝓuidentia: q̄ p iſta verba multi orā-
tes ſoluti ſūt. Qō vt poſſim.

Libera me de ſanguinibus deus deus ſalutis mee: et exaltabit ligua mea iuſticiam tuam.

Libera me de ſan. de. de. Omēs nouim⁹
latine nō dici ſanguines ſed ſanguinē ſed
etſi minus latine dicat̄ plr̄ q̄ȝ ſingularit̄
tn̄ magis ꝓprie plr̄ dixit īnuens mlta pec
cata ex origine carnis peccati trahi. i. ex
carne p originale peccatū corrupta. vn̄
caro et ſanguis regnuȝ dei nō poſſidebūt
. i. peccata que de carnis corruptione et
ſanguinis veniūt. et hoc ē. Libera me de
ſan. o deus. i. de carnalib⁹ peccatis que
multa ſūt vt iā ab his deſinā. Vel ita. Li
bera me de ſan. i. ab oī corruptione pene
et culpe. et da incorruptionē qō ↄplebit̄
in futuro: vn̄ ſequit̄ deus deus dator ſal
me. que ſalus erit in icorruptiōe cū hoc
mortale induet īmortalitatē mō eſt iā in
ſpe. et ſic exul. lin. me. i. cū exultatōne an-
nūciabit iuſti. tu. Alioquin niſi priu s
mundatus fuero timeo qō ſupra dictuȝ
eſt. Quare tu enarras iuſticias meas?
Nota ꝙ iuſticiā laudat. cū pietati. i.

miſericordie potius deberet gr̄as agere.
ſed et iuſticie fuit ↄfitentem ſuſcipe. et he
due res ſp iudicio dn̄i adiuncte ſūt. Nec
inde dubito. q̄ o.

Domine labia mea apies: et os meū annunciabit laudē tuam.

Dn̄e apies la. mea propter peccata clau-
ſa et os meū etiā cordis archanū. annū.
lau. tu. ſcȝ ꝙ me creaſti ꝙ peccantē nō re
liquiſti ꝙ ↄfiteri monuiſti ꝙ mundaſti.
Hoc obtendo q̄ nō vis ſacrificia pecud
Sequit̄.

Qm̄ ſi uoluiſſes ſacrificiū dediſſem utiq3 holocauſtis nō delectaberis. Qm̄ ſi volu. ſa. quod illo
tempe ꝓ expiatōne pendebat̄ dediſ. vtiq3
Videbat ꝓpheta tp̄s gr̄e quo hec figu-
ratiua ceſſarent ſi voluiſſes dediſſem. ſed
nō dele. ſacrificijs nec etiā holocauſtis.
que ſūt digniora que aduentu Chriſti re
ſpuunt̄. Quid ergo offerendū? nō pecu
des nō hyrci. ſed.

Sacrificiū deo ſpūs ↄtribulatus: cor ↄtritū et hūiliatū deus nō deſpicies. Sacrificium peccator
quod placet deo eſt ſpiritus ↄtribulatus
in quo dat̄ ſpes venie ↄuertendis ſi peni
tere velint. Letus et laſciuus ſpiritus
obligat peccato. ſed ſpiritus ↄtritus eſt
ſacrificiū quo peccata ſoluunt̄. Sequit̄
huius ſacrificij promiſſio. O deus nō d
ſpicies cor ↄtritū penitentia. ſpernit de
us thaurum et hircum ⁊c. que tempus
habuerunt dum aliquid promitterent
futurum. ⁊ humiliatum deo confitendo
non elatum peccatum excuſando. prius
dicit contritum et poſtea humiliatum.
quia non poteſt humiliari niſi prius ↄ
tritū ſit.

Benigne fac domine in bona uolūtate tua ſyon ut edificentur muri hieruſalem.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ficatiōe hieruſalē.i.eccleſie ꝓphetat ī q̃ ſacrificiū iuſticie fiat. Q. Sacrificiū ē tibi ſpūs ꝯtritꝰ.qđ ſacrificiū vt fiat tibi.o dñe bēigne fac.ſyon.i.eccleſie ꝰſupra vnus precabaẗ.ſ.ꝓpheta.ꝓ ſeipſo.ecce iā ē hic typꝰ ⁊ imago eccleſie. que figuraẗ ꝑ ſyon.ꝓ q̃ precaẗ hic.ꝓpheta ī ſua vel eccleſie ꝑſona dicēs.huic ſyon.i.ſpūali ſyon.ſ.eccl'ie que aliquid ſpeculaẗ qđ ſperat.bēigne fac.i.mitte filiū ⁊ dimitte peccata.⁊ hoc ī bona volū.t.ꝰñ ſibi tribuat aliq̃ merita.⁊ edifi.mu.hieru.i.ꝑ ꝓmū hoīez deſtructiꝰ.id ē mūimēta īmortalitatis nr̄e que dabiẗ ī futuro.ꝯſtruāẗ ī fide.ſpe.⁊ charitate. Hec ſẗ bona merita ꝑ que nob' defendeẗ īmortalitas in futuro.que modo conſūmari precatur.Et:

Tūc acceptabis ſacrificiū iuſticie:oblationes ⁊ holocauſta tē imponent ſuper altare tuum vitulos.

Tūc.ſ.cū edificati fuerīt muri.ſ.ī futuro.accep.id ē acceptū tibi erit. ſacri.iuſti.id ē laudis.ꝰmō offerẗ tibi ſacrificiū ꝓ īiquitate cor ꝯtritū ⁊ hūiliatū. ſ; tūc ſoliꝰ laudis.qđ ē ſacrificiū iuſticie.⁊ tūc acceptab' oblatōes et holo.id ē ſcōs qui erūt holocauſta.ꝰita vt diuinꝰ ignis coſ totos aſſūat.id ē feruor charitatis.⁊ ſic leueẗ holocauſtū.vt fiāt ſpūales.vt abſorbeaẗ mors ī victoria.et tūc īponēt angeli meſſores vitulosꝰ.i.nouos pplos ī nocētia.ſ.noue etati .colla libera a iugo legis et peccati.ſuꝑ al.t.i.celeſtē hierl'm Uel ita.et legiẗ ꝺ pñti dico edificēẗ muri hieruſalē.⁊ cū eccl'iaz ꝯſtruxeris.Tūc ac.ſa.iuſti.i.iuſticia erit tibi ſacrificium et tūc ac.obla.et holo.i.miores ſci.q̇ ꝑ oblatiōes itelligūẗ.et ꝑfecti qui ꝑ holocauſta tibi offerēẗ.tūc īpo.ꝰ ſacerdotes vitu.i.inocētes ⁊ adultoſ.ſine iugo peccati.ſu.al.t.i.fidē.Uel vituli ſẗ predicatores qui orbē mugitibꝰ iplēt predicatōnis.qui a maioribꝰ vt ab apl'is īponūẗ ſuꝑ altare eccl'ie.et ē.Tūc īpo.ſ.maiores prelati.vitulos.i.predicatores.ſuꝑ al.t.i.eccleſiā.ꝰUel vituli ſẗ.qui ſe deo offerūt ī ſacrificiū.i.martyres.et ē īpo.ſeipſos vitu.ſu.al.t.i.ſeipſos offerēt tibi Ul'ita vt accipiaẗ ſacrificiū iuſticie paſſio filij.i.chriſti.obla.et holo.ad fideles ꝑtinēt.et ē.Tūc accep.ſa.iuſti.i.tibi erit accepta paſſio chriſti.et accep.abl.⁊ holo.ꝰi.fideles ꝓ tuo noīe patiētes tibi erūt grati.reliqua non mutantur.

Ps LI

IN finez intellectus dauid cū ueniſſet doech hydumeꝰ ⁊ nūciaſſet ſauli:uenit dauid in domum abymelech.

IN finem itellectꝰ.Dauid cu; veniſſet doech hydumeus ⁊ nūciaſſet ſauli venit Dauid in domum abymelech.Legitur in libro regum qđ dauid fugiēs a facie ſaul.venit in noben ciuitatem ad abymelch ſacerdotem a quo queſiuit panes et gladium.cui dedit panes propoſitionis.et gladium golie et receſſit dauid ad achis regem geth Quando vero abymelech dedit dauid gladium et panes.intererat doech hydumeus potentiſſimus paſtore ſaul. Cum autem ſaul quadam die conquereretur ꝙ nullus nunciaret ſibi.vbi eſſet dauid dixit dohec.Uidi filium eſai in nobe apud abymelech.qui pro eo dominu; ꝯſuluit.et dedit ei cibaria.et gladium golie.Precepit ergo ſaul emiſſarijs vt interficerent abymelech et omnes ſacerdotes qui erant in nobe.Illis autem nolētibus extendere manus in ſacerdotes domini.ait ſaul ad dohec.irrue in ſacerdotes.et irruit dohec.et trucidauit octuaginta quique viros veſtitos ephod.Uiros quoque qui erant in nobe.et mulieres ⁊ paruulos.et animalia occidit.ſolus abyathar filius abymelech euaſit.et fugit ad dauid.Hanc hiſtoriam tangit iſte titulus.nec diſcrepat a veritate hi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſtorie. niſi qꝛ in libro regum legit̄ Achymelech. cū huius pſal. titulus hēat Abymelech. Hieronymus quoqꝫ dicit in hebreo eē Achymelech. Ita eñ dictus ē ſacerdos ille ſed propter ſimilitudīeꝫ lraꝝ baꝝ ſcꝫ Beth et Caph que modico apice differūt variat̄ Abymelech. vel forſan ſic ſupra in precedenti pſal. tit. habet nō corā Achis ſed corā Abymelech mutato nomīe vt nō res hiſtorie pſequaris ſed myſteriū. Ita et hic. Myſteriū ergo pſequentes pus noīm interpretationes. deinde myſticas eorūdē ſignificationes attendam⁹. Abymelech ergo interpretat̄ pr̄is mei regnū et ſignificat iudeos. Domus Abymelech regnū eſt iudeoꝝ qd̄ pr̄ inſtituit. Dohec motus hydumeus: terrenus ab edom quo noīe vocatus ē Eſau. Saul petitio et ſignificat mortē quā hō peccans verbis et manibus appetijt. ſicut pplus a dño Saulē regē extorſit. Dauid manu fortis vel deſiderabilis aſpectu. Dohec pdidit Dauid et ſacerdotes occidit nō Dauid. Sic aries imolatus fuit p Yſaac nō Yſaac vbi. i. in quo vtroqꝫ facto effuſo ſanguine reſurrectio Chriſti et vita ſignificata eſt. i. ſignificatū eſt qd̄ Chriſtus etſi ſm hoīem ſanguinē funderet et pateret̄ qd̄ ſignificat arietis imolatio et ſacerdotū occiſio. tñ ſm deitatē impaſſibilis et illeſus viuebat qd̄ ſignificat Dauid euaſio. Dohec hydumeus. i. motus et terrenus ē genus maloꝝ hoīm. Terrenū qd̄ mouet̄ nō pſeuerat in eternū. Dauid rex cū edit panes propoſitionis quos nō licet edere niſi ſolis ſacerdotibus figurauit nō ſolū pſonā regis ſed etiā ſacerdotis. Eſt ergo Dauid Chriſtus et corpus eius. hic aūt mixta ſunt terrenū regnū et celeſte. i. boni qui ſunt regnū dei et mali qui ſunt regnū diaboli. De his duobus generibus hominū agit hic pſal. et non eſt hic oratio p malis ſed prophetia qua dicit̄ quid ſit eis futurū. Et eſt ſenſus tit. Intellectus Dauid prophete mittēs nos in finē. hic oſtēdit̄ quē habuit de hoc qd̄ factū eſt cū veniſſet Dohec. i. motus hydumeus. i. terrenus. i. genus maloꝝ et nunciaſſet Sauli quia prodidit Chriſtū morti. Quid? venit Dauid. i. Chriſtus in domū Abymelech. i. ad iudeos. qꝛ tunc pditus eſt morti Chriſtus cū venit ad regnū pr̄is. i. regnū iudeoꝝ quod pr̄ inſtituit: et hoc in illa hiſtoria figuratū eſt. Aliter. Dohec hydumeus aduerſarius Dauid qui interpretat̄ motus. et terrenus ſignificat antichriſtū qui totū orbeꝫ mouebit. qui veniet p ſigna et miracula ante aduentum iudicij et auxiliū a Saule. i. a diabolo petens. nunciabit Dauid veniſſe in domum Abymelech. i. Chriſtū veniſſe ad eccleſiam que eſt regnum dei patris. Et eſt ſenſus. Intellectus Dauid prophete tendens in finem. hic aperitur habitus de hoc quod factum eſt cum veniſſet Dohec hydumeus. i. antichriſtus et annunciaſſet Sauli. i. diabolo. venit Dauid. i. Chriſtus in domuꝫ abymelech. i. ad eccleſiam. et vtitur preterito pro futuro. ¶ Intentione roborat fideles ꝯtra antichriſtum et eius complices. Modus. Quattuor ſunt partitiones. Prima ē inuectio in Dohec vt fideles roboret. Secundo agit de celeri fine iniqui. ibi. Propterea deſtru. Tercio pro deiectione eius ponitur irriſio. ibi. Videbūt. Quarto dicit quomodo contra eum bonus ſe habeat. ibi. Ego aūt. Propheta ergo inuectionem faciens contra Dohec dicit. O tu Dohec.

QUid gloriaris in malitia: q̄ potens es in iniquitate:

Qui po. es in ini. qd̄ mīmū eſt. quid gloriaris in ma. i. bono gloriādū eſt qd̄ magnū ē. Que vero ſit iniq̄tas hec expoīt ſbdēs

Tota die iniuſticiã cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.

Tota die. id ẽ ſine intermiſſione. Ecce iniquitas. lingua tua cogitauit iniuſticiã id eſt meditatio mali ẽ in ligua. in quo oſtendit leuis mens. preceps dictio. qꝛ non ante cogitat. ꝙ loquat. Unde: ſalomon ait. In ore ſtultoꝝ eſt cor coruꝫ Iſte talis ſi non poteſt facere. loquit malũ. Si et hoc nequit. ſaltẽ cogitat. vt qñ aliquid mali abẽ a manibus: a corde nõ abſit. Quid vero efficiat: ſbdit feciſti dolum ſicut nouacula acuta. id eſt ita expedite. ſicut nouacula. cito et facile radit Uel ſicut nouacula ſupfluos et inutiles piloſ radit. ita mali ſãctis capillos radũt. id ẽ iutilia et ſupflua rapiũt ſcilicet mala deſideria et bona pñtia. que ſancti ɔdẽnunt cuꝫ ipſa vita. vt ſint filij chore quibꝰ dicit. Nolite tiere eos qui oc. cor aĩaꝫ aut oc. nõ poſ. et ẽ. feciſti dolũ ſicut nouacula acuta. qꝛ iutilia rapit. ⁊ aĩaꝫ purgat. Uel feciſti dolũ ſicut nouacula acuta que dũ ꝓmittit inouationẽ: icidit ita et ille doloſus. id ẽ ãtichriſtus ſuis ꝓmittit beatitudinem. et occidit:

Dilexiſti maliciaꝫ ſup benignitatem: iniquitatẽ magis quã loqui equitatẽ.

Dilexiſti maliciã. Quaſi diceret non tm̃ feciſti. ſed etiam dilexiſti maliciam. non deſerit malum qui diligit. ſuper benignitatem. quia etſi benignitas quãdoqꝫ tãgit animum eius: refugit. et nota qd ait Dilexiſti maliciam ſuper benignitatem Quaſi vtrunqꝫ ãte te habes. ſed hoc: id eſt maliciam eligis peruerſe. et ita facis Quaſi leues aquam ſuper oleum. et terras ſuper celum. ſed cum his. id eſt ad ſimilitudinem horum cadis inferius. quia ſicut iſta ſuo pondere deorſum feruntur: ſic tu benignitati preferẽs maliciam. ruis in profundum. Quia talẽtũ plũbi ſup qd ſedet ĩiquitas. vt zacharias ꝓpheta ait: amplexaris. Dilexiſti etiam loqui iniquitatem magis ꝙ loqui equitatem.

Dilexiſti oĩa uerba ꝓcipitationis lingua doloſa.

Dilexiſti omnia. Quaſi nec mala tegit verbis decoris. ſed dilexiſti omnia verba precipitationis tue et alioruꝫ. Dilexiſti dico tu qui es. lingua doloſa. id ẽ linguoſus et doloſus. Uel ſic Dilexiſti omnia verba precipitationis. et hec ſũt v̾ba precipitationis ſcilicet lingua doloſa. id eſt doloſa verba fallacie miniſtra Aliud in corde geſtantium. aliud in ore promentium.

Propterea deus d̾ſtruet te ĩ finẽ ⁊ euellet te ⁊ emigrabit te d̾ tabernaculo tuo: ⁊ radiceꝫ tuã d̾ terra uiuentiũ.

Propt̾ea deꝰ. Scda ꝑs vbi agit de celeri fine iniqui. Quaſi diceret. Hec dilexiſti. Propt̾ea deꝰ deſtruet te ĩ finẽ. etſi nõ mõ. d̾ſtruet hoc mõ. qꝛ ꝑus euellet te. id ẽ dignitatẽ tuã auferet. et pꝰ emigrabit te. id eſt faciet te tranſire d̾ tabernaculo tuo. i. d̾ hac vana gl̾a ĩ q̄ ad tẽpꝰ es. Uel d̾ tab ſuo. Alia lr̃a. ⁊ accipit tabernaculũ pñtẽ eccl̾iaꝫ vbi mõ ẽ dohec hydumeꝰ cũ Dauid cui ĩſidiat. i. palee cũ granis fui cũ filijs. q̃ ñ mãebũt ĩ domo ĩ et̾nuꝫ ⁊ hoc ẽ et emig. t. i. emigrare faciet te. de tab̾. ſ. i. d̾ pñti eccl̾ia. vbi ſt palee cũ granis. Q. mõ es ĩ tabernaculo. ſꝫ fuꝰ ñ manet ĩ domo ĩ et̾nũ. Mõ ſi q̃ bõa facit fuꝰ mercedẽ ſuã recipit. ſequit. ⁊ radi. t. euellet d̾ t̾ra vi. i. beatitudĩe ſcõrum. Radix nr̃a charitas ẽ. q̃ radicati ſumꝰ ĩ t̾ra viuẽtiũ. d̾ q̃ radix hꝰ. i. voluntas eradicat qꝛ ñ ẽ altiꝰ fixa ꝑ charitatem. ſꝫ ẽ ĩ arida petra ⁊ ſterili. ſup quã iactata ſemina aruerũt. qꝛ ñ hẽbãt hũoreꝫ. Ecce dohec. i. motꝰ. vñ loquit titulꝰ. Hic ẽ enim puluis quẽ ꝓijcit vẽtꝰ a fa. t. Ul̾ radix mali ẽ cupiditas q̃ ñ parit fructũ in t̾ra viuẽtiũ. Ul̾ ſp̾ealit̾ loquit de ãtichriſto. cuiꝰ radix ſt miſtri eiꝰ qui cũ eo nihil habebunt cum ſanctis.

Videbunt iuſti et timebunt: et
ſuper eum ridebũt et dicent: ec
ce homo qui nõ poſuit deũ ad
iutorem ſuum. Videbũt iuſti. Ter-
cia ps vbi pro deiectione eius a ſanctis
irriſio facta oſtendit. Q. d. hec patient
mali ſed nõ ſine fructu pioꝝ. quia vide-
bũt modo iuſti. i. vident nũc. quid ma-
lis eventuruz ſit in finẽ. et timebunt. i. ti-
ment ſibi ne et ipſi cadant. ⁊ in futuro ſu
per eũ ride. i. irriſione dignũ iudicabũt.
hic vero flent. nũc em̃ ambulant vt Pe-
trus ait intendentes ad propheticuz ſer-
monẽ quaſi ad lucernam in nocte donec
dies luceat. et lucifer oriat in cordibus
noſtris. i. chriſtus appareat qui ẽ lux no
ſtra. Et ideo timendũ eſt quia in nocte a
git tunc vero erit dies et ideo tũc ri. ſu.
eũ. quia nõ erit tũc locus correctõnis ⁊
di. ec. ho. nõ deus. qui nõ po. de. ad. ſu.
ſed ſe deũ fecit.

Sed ſperauit in multitudine
diuitiarum ſuarum: et preualu
it in natiuitate ſua. Sed ſperauit.
Q. nõ ſperauit in deo ſed in diuitijs. vñ
ſequit ſperauit in mul. di. ſu. ñ dicit ha
buit diuitias quia habet aliquis qui nõ
amat et ardet auaricia qui ñ habet. ⁊ pre
ua i na. ſu. qꝛ nihil eo qui putat plus va
lere nũmũ quã deũ. Vel d antchriſtoſ pe
cialit agit et preua. in na. ſua quia plus
omnibus alijs malis fideles decipiet.

Ego autem ſicut olyua fructiſe
ra in domo dei: ſperaui in mi-
ſericordia dei in eternum et in
ſeculum ſeculi. Ego aũt. Quarta ps
vbi dicit quomodo ꝯtra eũ bonus ſe ha
beat. ¶ Et nota quia huc vſqꝫ fuit vitu
patio illius ptis. hic vero eſt laus ꝯtra-
rie ptis. Ecce pfecta demonſtratio. Q. d.
Mali ſpant in diuitijs. Ego aũt dicit po-
pulus fidelis qui ſũ in domo dei. i. in ec
cleſia ſi. oly. que hyeme et eſtate viret fru
ctifera. de cuius germine Chriſtus eſt.
Populus dei eſt iſta olyua de qua fracti
ſunt ſupbi rami. i. iudei. et miſertus eſt
humilis oleaſter de gentibus ego inquã
qui ſũ olyua ſperaui in miſericor. dei. Il
le ſcz Dohec in diuitijs. miſericordia di
co duratura in eternũ. Q aũt dixit in et
nũ repetit. et pro. i. in ſeculũ ſe. vt repe-
tendo ꝯfirmet qꝫ fundatus eſt in amo-
re regni celoꝝ. Vel ita ſpaui in mi. dei.
nõ ad terrena adipiſcenda ſed ad ea que
ſunt in eter. et in ſe. ſe. i. eterna. Et

Confitebor tibi in ſeculũ quia
feciſti: et expectabo nomen tu-
um: quoniam bonum eſt in cõ
ſpectu ſanctorum tuorum.
Cõfitebor tibi. i. laudabo te in ſecu. qꝛ fe-
ci. predicta. ſcz ꝙ ſum olyua ꝙ ſpaui in
miſericordia in eternũ. et exp. nõ ero pre
properus no. tu. i. rẽ nomis tui quod eſt
Jeſus ſcz ꝙ tunc ſaluabor ideo expecta-
bo nomen qm̃ bo. eſt. Jocundũ eſt no
men ſed nõ niſi guſtanti. amarũ vero eſt
ſeculũ. dico bonũ eſt. ſed in ꝯ. ſan. tu. tm̃
nõ in ꝯſpectu ipioꝝq nõ guſtant amãdo

In finez intellectus dauid pro
amalech uel pro melech. LII.

In finez intellectus Dauid pro
Amalech vel ꝓ Melech. In li-
bro regũ legit ꝙ Dauid fugi-
ens a facie Saul abijt cũ ſexcẽ
tis viris ad Achis regẽ Geth. qui dedit
ei ciuitatẽ Sycelech quã Dauid abſente
Amalachyte inuaſerũt et ſuccenderũt. ca
ptiuias quoqꝫ duxerunt vxores eius et
alioꝝ et filios et filias. quod cũ accepiſ-
ſet Dauid reuertens de exercitu regis A-
chys inſecutus eſt eos atqꝫ pcuſſit. redu
xitqꝫ omnia que rapuerant hanc hiſtori
am tangit iſte titulus. Amalachyte vero
qui interpretant populus lingens terrã
ſignificant antichriſtũ et ſuos terrena a-
mantes: quia in fine mũdi ꝓ viribus va
ſtabant eccleſiam. Sed Dauid. i. Chriſt
vere manu fortis eandẽ liberabit pcuſſis
Amalechytis. i. antichriſto et ſuis. Et eſt
ſenſus. Hic eſt itellectus Dauid prophe
te dirigẽs nos i finẽ. i. in Chriſtũ quẽ ha-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

buit ꝓ amalech .i. ꝺ amalechitis qui va
ſtauerũt ſicelech: ꝑ quos ĩtellexit mẽbra
antichriſti eccl'aꝫ vaſtatura que hic ꝯſu
tant. Uel ſꝫm aliã lrãm quã ponit aug.
ſcꝫ ꝓ melech. Melech v'o interpretat' do
lẽs vel ꝑturiẽs. et ſignificat eccl'am que
dolet refrigeſcẽte charitate multoꝝ. ⁊ ꝑ
turit donec chriſt' formet' i illis. ꝓ hac
ſcꝫ ꝑturiente agit hic ꝓpheta de mat'. mi
nãdo illis et ĩcrepãdo. ĩter quos gemit
ꝑturiens. et ẽ ſenſus. Hic eſt intellectus
dauid ꝓphete tendẽs in finẽ. habitus ꝓ
melech .i. ꝓ ꝑturiente vel dolẽte que eſt
eccl'a ꝓ qua increpant' hic hoĩes. inter
quos gemit. Et notandũ ꝙ ſupra idẽ ps
quantũ ad verboꝝ ſufficiẽ preceſſit. ſed
differt ab iſto. tã titulo ꝗꝫ mat'ia. qꝛ ibi
de incarnatione domini. hic de aduen
tu iudicij agitur. ¶ Intentio prophete
eſt eccleſiam cõtra malos roborare et cõ
ſolari. que cõſolatio in fine pſalmi oñ
ditur. Modus tripertitus eſt pſalmus.
Prima pars eſt increpatio malorum.
Secunda continuatio per fineꝫ ibi. Nõ
ne. Tercio dicit ꝙ ſalus ſit parturienti
ibi. Quis dabit. Primo ergo increpãs
malos et improperans ait.

DIxit inſipi
ens in cord
ſuo: ñ ẽ de'.

Dixit ĩſipiens.
Inter hos in
ſipientes dolen
dum eſt. licet ei
ſingulariter di
catur: tamen plures intelliguntur. Inſi
piens ergo id eſt omnis qui male viuit
dixit quia deus audit etſi non homo vt
qđ dicitur auditur. in corde ſuo etſi o
re non audet. quid dixit: non eſt deus.
Qui enim hoc putat deo placere mala
non eum putat eſſe deum. Uel qui dicit
eum omnibus parcere. Idem namqꝫ ẽo
eſt eſſe deum et eſſe iuſtum. quia iuſti
cia in deo deus eſt. Qui ergo negat eum
eſſe iuſtum negat eſſe deum. Cum vero
negat eſſe iuſtum: qui ei putat placere
mala vel non punire. Hic eſt ille cui ſu
pra dictum eſt. Exiſtimaſti ꝙ ero tui ſi
milis. ille dicit. non eſt deus. Uel inſi
piens. id eſt. iudeus dixit. in corde
ſuo. id eſt ſtudio deliberate malicie. hic
homo non eſt deus. idem hodie mali di
cunt. cur ita: Quia.

Corrupti ſũt ⁊ abominabiles
facti ſũt in iniquitatib' ſuis: ñ
ẽ q̇ faciat bonũ.

Corrupti ſunt. Uel ita continua. hoc di
cunt illi. et ideo. Corrupti ſunt ab omni
vi rationis. et quod deterius eſt. abo
minabiles facti ſunt omnes qui dicunt.
non eſt deus. et hoc i iniquitatibus ſu
is. adeo ꝙ non eſt de illis qui faciat
bonum. ſed.

Deus de celo proſpexit ſuper
filios hominum: ut uideat ſi
eſt intelligens: aut reqrens de
um.

Deus de celo: mittendo filium ſuum.
proſpexit ſuper filios hominum id eſt
miſertus eſt eorum. qui deberent eſſe fi
lij hominum: portando imaginem no
ui hominis. Uel de celo. id eſt per ſan
ctas animas: proſpexit ſuper filios ho
minum. id eſt ammonuit. vt videat. id
eſt videri faciat. ſi eſt aliquis: intelligẽs
cognitione. aut requirens deum. opere
Uel ſic. ſi eſt intelligens: aut ſi non
intelligit. ſi ſaltem eſt requirens in
telligere deum. Dico quod proſpexit.
Sed.

Omñes declinauerunt ſimul in
utiles facti ſunt non eſt qui fa
ciat bonum: non eſt uſqꝫ ad
unum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Omnes declinauerunt. Q. proſpiciēdo hoc inuenit ⁊ ſimul. cum ipſa declinatō ne. inuti. fa. ſunt. ſibi et alijs. vnde: nō ē qui faciat ex ſe. ſ. ductus ratione bonum et quaſi ex dolore repetit nō eſt vſ. ad v. i. nec vnus Si vel. i. ſaltem vnū exciperet diceret preter vnū. Notatur hic congruus ordo. prius declināt. tunc: ſunt iutiles. inde: nō eſt qui faci. bo.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meā ut cibū panis

Nonne ſcient. Secunda pars vbi eſt cōmunicatio maloꝝ per finem. Minatur eīn illis iſte qui loquitur: pro parturiente. Q. d. illi dicunt nō eſt deus. ſed Nonne ſcient omnes in futuro qui modo ſcire nolunt. qui operantur iniq. ⁊ qui plebem meā que parturit et dolet. deuorāt volentes eam conſumere. deuorant dico vt cibum panis. i. aſſidue. Nōne inquā hi omnes ſcient: quoniam deus vere eſt: Q. d. ſcient vtiqꝫ penarum experimento ſed merito hoc eis. quia hi:

Quoniam non inuocauerūt: illic trepidauerūt timore: ubi non fuit timor.

Quoniam non inuocauerunt hoc quꝫ inuocat quod vult habere. hoc dicendo. conſolatur gementes: ne imitentur ꝑſperantes. quia tales. Deū non inuoca. vnde cito perituri ſūt. vn̄ ſequitur. et iō illic trepidauerūt timore vbi n̄ fuit timor i. de terrenis timent. de quibus nō eſſet timendum. ſe non de his. vbi eſſet timendum. i. de eternis. ſicut et iudei qui deū occiderūt. ne pderēt lo. et gen qre hoc:

Quoniam deus diſſipauit oſſa eorum qui hominibus placent: confuſi ſunt quoniam deus ſpreuit eos.

Quoniam deus diſſipauit oſſa eoꝝ. i. interiora bona. qui. ho. pla. i. placere querunt. os vero illius. i. chriſti. nemo cōfregit. qui hominibus placere noluit. cōfractis oſſibus duoꝝ latronū: qui cū eo fuerunt crucifixi. Boni ſibi diſplicent, cum carnem caſtigant. mali ſibi placent ꝯfuſi ſunt qm̄ deus. ſp. e. et hoc ſpecialiť ad litteram de iudeis quia et locum perdiderunt. pro quo chriſtum occiderunt vel generaliter de omnibus malis. et ponit preteritū pro futuro confuſi ſunt. i. cōfundentur. quia a regno dei ſeperabūtur. Quoniam deus ſpreuit eos. i. ſpernet. ſed iſrael ſaluabitur. vn̄: ſequitur:

Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael: cum ꝯuerterit dn̄s captiuitatem plebis ſue: exultabit iacob ⁊ letabitur iſrael.

Quis dabit. Tercia pars vbi dicit. ꝙ ſalus erit parturienti eccleſie. q. dixiſtis n̄ eſt deus. ſꝫ o vos ſtulti. Quis procedēs ex ſyon. i. d iudeis. dabit ſalutare iſrael: Nonne hic ſolus. cui dixiſtis. non eſt deus. vtiqꝫ iſte ſolus: dabit tunc. cum conuerterit dominus. qui modo inter manus noſtras tenetur captiuus. captiuitatē plebis ſue. et tunc: iacob verus. ſ. chriſtianus populus. cui maior ſeruiet. exultabit hic. quia hoc intelligit. et ipſe idem factus iſrael letabitur in futuro. quia ipſe cognoſcet perfecte.

LIII

In finē i carminibus uel hymnis intellectus dauid cum ueniſſent zyphei ad ſaul ⁊ nunciaſſent ſaul: nonne dauid abſconditus eſt apud nos:

In finem in carminib9 vel hymnis intellectus dauid cum veniſſent zyphei ad ſaul: et nunciaſſent ſaul. nonne dauid abſconditus eſt apud nos: In libro reguꝫ

legiṫ ꝙ dauid fugiēs a facie ſaul venit i
deſertū ziph et ibi latuit. tūc ziphei vene
rūt ad ſaul dicētes. Ecce dd̄ latitat apud
nos. deſcēde vt tradam⁹ eū i man⁹ tuas
Et deſcēdit ſaul: qd̄ cū nunciatū eſſet da-
uid receſſit iñ et fugit ad tutiſſima loca
engadi. vbi latēs i ſpelunca euaſit: et ita
ñ ꝑfuit ziphеis ſua ꝓditō et dd̄ ñ nocu-
it. Ibi ei dat⁹ ē ſaul i manū dauid i ſpe-
lunca. ad quā cum diuertiſſet ſaul cauſa
purgandi ventrē dauid ꝑcidit orā cla
midis eius. oſtendēs ſe nolle occidere eū
cū poſſet. De hac hyſtoria ſūiṫ tit'ls de q̄
tū nō agit ps imo de ſignificato ei⁹. Zi-
phei ei inṫpretanṫ florētes. et ſignificāt
illos qui hic florēt in p̄ñti. et q̄i virēt co
pia tempaliū: quoꝝ gloria ē vt flos feni
qd̄ hodie floret. et cras i clibanū mittiṫ.
Inṫ hos latet dd̄ id ē ſācti mortui mun
do quoꝝ vita abſcōdita ē cuꝫ chriſto in
deo. Hos ꝑdūt ziphei ſaul cū ad regnū
mortis trahere moliunṫ. Hoꝝ neqꝫ flos
neqꝫ pax ñ eſt amāda que trāſit vt fenuj.
quod dauid in illo facto itellexit. et hoc
eſt. hic oſtendiṫ. Intellect⁹ dauid ꝓphe
te. vel alicui⁹ viri ſp̄ūalis: qui intelligit
florem maloꝝ trāſituꝝ. Quia vir inſipi
ens nō cognoſcit quomō interit flos ſe-
culi. intellect⁹ dauid dico quē habuit d̄
hoc ꝙ fuit: cū veniſſet ziphei ad ſaul. ad
litteram ziphei ad ſaul venerūt quibus
non ꝑfuit ſua ꝓditō et dauid non no-
cuit. Ibi ei vt iā dixim⁹ dat⁹ eſt ſaul i ma
num dauid in ſpelunca. Hi ſūt ꝑ quos
figuranṫ florētes i mundo de quib⁹ hic
agiṫ. ⁊ nūci. ſaul. nōne dd̄ abſc. ē apd̄ n.
Nō latꝫ dd̄. i. hi quoꝝ vita ē cū chriſto
inṫ florētes hui⁹ ſcl'i. inṫ quos ſūt viles
et abiecti quos ꝑdūt ſaul dū laborāt eos
trahere ad regnū mortis. et iſte itellect⁹
eſt in carminibus vel in hymnis. i. i lau
dib⁹: quia hoc itelligēs ſcit etiā ꝙ in ad
uerſis laudād⁹ ē de⁹. et hoc ſcit ille q̄ di
rigit aciem mentis: in finem. id eſt in no
uiſſima non preſentia. ¶ Intentio mo-
net etiam in aduerſis laudare deū. Mo-
dus bipertitus eſt pſalmus. Primo ſūt
verba eccleſie orantis et latentis inter zi
pheos: cuius bonum itus eſt. et merces
occulta. Secundo dicit q̄d ſibi et ziphe
is faciat deus vnde ſoluit laudes ibi. Ec
ce eīm deus. Orans ergo eccleſia inter zi-
pheos et latens ait. O

DEus i nomie tuo ſaluūꝫ
me fac: et i uirtute tua iu
dica me.

Deus ſaluū me fac in mūdo. et hoc i no
mine tuo quod mundo predicatum eſt
Q. alij alijs petunt liberari. ego in no-
mine tuo in illo ſcꝫ nomie humilitatis
quod eſt ſaluatō. hic ſalua me i nomine
id ē imple i me rē nomis. et poſt nō tie
bo iudicari i v̄tute. vñ ſequiṫ. et in vir-
tu. tua. i. in fuṫo iudicō vbi virtus tua
apꝑebit. iudi. me. i. ſecerne me. a zipheis
vt areſcēte feno coꝝ ⁊ flore decidēte flos
me⁹ qui eſt i atis dd̄⁹ dñi i eṫnū ꝑmāeat.

Deus exaudi orationem meaꝫ
auribus ꝑcipe uerba oris mei.

Deus exaudi. Item deus nomen poten
tie repetit ne tardet auxilium. Et o deus
exaudi orationem meam. quia non pe-
to florem zypheorum a te. et auribus ꝑ
cipē id eſt menti recōde. verba oris mei
quia et verbis cor indicatur. Ea ergo ꝑ
cipe tu. zyphei etſi ea audiant non ea in
telligēt: qui non niſi temporalia cogno
uerunt.

Quoniam alieni inſurrexerūt
aduerſum me: et fortes queſie
runt animam meam: et non ꝓ-
poſuerunt deum ante conſpe-
ctum ſuum.

Quoniam alieni. Hec eſt cauſa oratōis
et loquiṫ eccl'a. Q. d. iō oro. Qm̄ alieni
id ē mali iſur. aduer. m. et for. i. ꝑſecu-
tores. que. a. m. tolle. et ñ ꝓ. d. añ ɔſp. ſ.
qꝛ putāt deū neſcire qd̄ agūt. q̄ nihil ni-
ſi ſcl'm conſpiciunt quomodo ſit num-
mus ſuper nummum. quomodo augeā
tur greges et opes. vel i ſua ꝑſona loq̄ṫ
dd̄. q. iō oro. Qm̄ alieni: id eſt. zyphei
inſurrexerūt aduerſum me: ſed non vi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

detur ꝙ ziphei alieni eſſent a dauid. qꝛ e
rant de eadē tribu.ꝰ ziph nāq3 viculus e
rat qui ꝑtinebat ad tribū iude. vn̄. i. ō q̄
tribu erat dauid. ſ3 alieni erāt: floꝛe ma
licie. q̄ ꝓdiderūt eū: nō tribu vel loco. ſe
quit̄. et foꝛtes⁘. i. ſaul et miniſtri queſie
rūt. a. m. et nō ꝓpo. d. an̄. ꝯſp. ſ. hoc nō
mutatur.   Dyapſalma

Ecce enim deus adiuuat me: et dn̄s ſuſceptoꝛ eſt aīe mee.

Dyapſalma: Ecce em̄ deus adiuuet me.
Secunda pars vbi dicit. quid ſibi et zy
pheis faciat deus. vn̄ ſoluit laudes. q. d.
n̄ ꝓpoſuerūt deū ante conſpectum ſuum
qḋ ꝑ hoc patet. qꝛ Ecce deus adiu. me:ꝰ
intus vbi nemo videt. vbi eſt gloꝛia nr̄a
nō in floꝛe extra. qḋ tn̄ ipſi neſciūt. inter
quos lateo. ſed hoc⁘ qḋ me adiuuat. vid
rent: ſi deū an̄ oculos ponerēt. Adiuuat
ergo me laboꝛantē ferre: que īgerūt. adiu
uat ita. et. i. qꝛ dn̄s ſuſ. eſt ani. mee.⁘ etſi
coꝛpus deſeritꝰ ⁊ ita ꝙ auertit mala ab ī
imicis meis. diſpdetq3 in virtute ſua eos
qui floꝛent in felicitate ſeculi. ⁊ hoc dicit
loquens ad deū. et predicit. non optat.
et hoc eſt: o domine:

Auerte mala inimicis. meis et ī ueritate tua diſperde illos.

Auerteꝰ. i. auertes. mala ini. me. a me a
uertes in illos. et in veritate tua diſp. il.
ꝰ Q. floꝛent ad tempus. ſed ꝑeunt in eter
nūꝰ. i. floꝛent falſis bonis. ſed pereunt ve
ris penis. et eſt ꝓphetia nō optatio. vel
ſm aliam litteram. que eſt. et in virtute.
tua. diſperdes illos.⁘ quos in tua infir
mitate toleraſtiꝰ vel ꝓ ꝯuertēdis precat̄
et hec eſt hoſtia. quā ꝓ ſua liberatōe deo
ſoluit dicēs. et o dn̄e Auerte mala ſubau
di ab inimi. m. et diſperdes illos⁘ a prio
ri intentione ponendos. in veritate tua
⁘ i. vt ad veritatē tuam veniant: et inde:

Volūtarie ſacrificabo tibi: ⁊ ꝯfiteboꝛ noi tuo dn̄e qm̄ bon̄ ē.

Sacrificabo tibi. ſacrificium laudis nō
pecoꝛa. et voluntarieꝰ. Q. gratis amo.
qḋ laudoꝰ. quia pꝛopter ſe laudo. non
pꝛopter aliud quod ab eo velim. Qui
pꝛopter aliud laudat. ex neceſſita te lau
dat. ſi illud haberet. non laudaret. Mihi
autem et que dedit pꝛopter d antem pla
cent. et confite. noi tuo dn̄e. i. laudabo.
quoniam bonū eſt.ꝰ Nil melius tuo no
mine inuenio. hoc eſt gratis ꝯfiteri. ſ. cō
fiteri ideo: quoniam bonum eſt. nō quia
dat tempoꝛalia. ideo confiteboꝛ bono
nomini:

Quoniā ex omni tribulatione eripuiſti me: ⁊ ſuꝑ inimicos me os deſpexit oculus meus.

Qm̄ ex omni tribulatione eripuiſti meꝰ
In hoc pꝛobauit bonū nomen: ſi aliter
ſciret. tribulatio ei neceſſaria non fuiſſet
et ſuper inimicos meos. floꝛentes. ocl'os
meos. ſurſum tendens. deſpexit mēte rap
ta ad deū. videt ꝙ oīs flos eſt vt fenū:

Liiij.

In finē in carminib' uel hym nis intellectus dauid.

In finē in carminib' vel hymnis i
tellectus dauid.ꝰ Per dauid hic
ītelligit̄ eccl'aꝰ que ſumoꝑe aduer
tere dēt. in quo malo nūc eſt. a quo libe
rari optat. plangēs int̄ mala ſecl'i. qꝛ nō
eſt in pn̄ti incolatu loc' gaudij. ſed mero
ris. ⁊ hoc eſt: hic on̄ditur Intellectus da
uid. i. eccl'e. i. q̄d ītelligere debeatꝰ Mag
na em̄ cura dēt intelligere eccleſia. in quo
malo nūc eſt. vn̄ liberari optat.ꝰ Plangit
em̄ inter mala ſeculi que intelligit: quia
hec regio nō eſt gaudij. ſed meroris. Ali
us nō intelligit et iſte intellectus eſt ī car
vel hymnisꝰ. i. in laudibus. vt hoc intel
ligens. ſemper deum laudet. quia ſemꝑ
laudandus eſt deus. ſiue erudiat nos ad
uerſis. ſiue ꝯſoletur letis. qḋ fit. ſi dirigi
tur mētis acies in finē. i. in chꝛiſtū. vel in
ꝯſūmatōem futurā. et loquit̄ ꝑ totū hūc
pſalmū eccl'a. ſiue ī ꝑſona ſua ſiue chꝛiſti
qn̄ in perſona ſua loquit̄. vt homo puſi
lanimis in tempeſtate poſitus.ꝰ qui du3
fluctuat. et mergitur in fluctibus ſeculi.
tanq̄3 petrus in mari: clamat ad Jeſum
decernens in ſua infirmitate. a tot ſcādal̄
ſeꝑare ſe. ne et illis non pꝛoſit et ſibi no

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ceſſit, a ſimili dauid qui ꝑ moleſtijs ciui
um fugit in ſolitudinē. Quādo aūt in
pſona chriſti loquiť integra ꝓprietas ꝑ
ſonis forme in chriſto dſcribiť: vt detur
nobis exemplum humilitatis: cum chri
ſtus adeo altus tantū ſit humiliatus: et
ſm hoc iſte ps tercius eſt eoꝝ qui d paſ
ſione et reſurrectōne chriſti latius agūt.
Intentio monet eccleſiā attendere ma
la ſua atqꝫ inter ea plangere. Modus ē
pertitus eſt pſalmꝰ. Prima ps eſt oratō
premiſſa contra mala ſeculi vel fluctus.
Secundo iſte puſillanimis: iam in
ſolitudine poſitus ſaluus ſperat auxili
um dei. et imprecatur ciuibus ſeculi ibi
Expectabam. Tercio affirmat quid ſibi
et illis fiat alternatim procedendo. ibi.
Ego autem. Laborans ergo eccleſia inē
fluctus ſeculi orat dicens.

Exaudi deꝰ orōnem me
am: ꝛ ne deſpexeris de
precatōnem meam: in
tende mihi et exaudi me.

Exaudi deus orationem meam. Hec ſūt
verba tribulati optantis liberari. et pꝰ
ne deſpexeris deprecationem meam: vt
ſit illis quorum oratio impleta poſt de
ſpicitur. quia non eſt de eternis. et ſi eñ
deus det temporalia alicui petenti: eiuſ
tamen oratio ei non eſt accepta. quia ca
ret debito fine. Sequitur Intende mihi
et exaudi me. Quid enim ē tibi? Ecce.

Cōtriſtatꝰ ſuz i exercitatōe mea
ꝛ conturbatꝰ ſum a uoce inimi
ci: ꝛ a tribulatōne peccatoris.

Contriſtatus ſum in exercitatione mea.
id eſt in his que mali īgerunt quod po
ſtea dicit et aperte. per quos malos exer
cetur. Omnis nempe malus viuit. vel
vt corrigatur. vel vt per eum bonus ex
erceať. et ꝯturbatꝰ ſum: in mari ſeculi a
vento valido tribulationū. ſicut petrꝰ
vidēs vētuz validū veniētē tiuit. ſic iſte
cōtrbatus eſt ī ipſa pugna qua exercetur
inter malos dum et inimicos vult dili
gere: quorum correctionez amat. et abū
dante eorum malicia īcipit odiſſe. et ita
incipit in fluctibus mergi. Vnde cōtur
batus eſt a voce inimici: et a tribulatione
peccatoris. Hec eſt exercitatio in qua ſu
pra triſtabatur que turbat oculū mētis
ira quaſi feſtuca: non tamen extiguit o
dio velut trabe. Poſtea reddit ſingula
ſingulis oſtendens qualiter ſit tribula
tus. a vo. īimi. et a tribu. pecca. Q. d. a
voce īimici ſum turbatus.

Qm̄ decliauerūt ī me iniq̄ta
tes: ꝛ in ira moleſti erāt mihi.

Quoniā ipſi decli. ī me ii. que eoꝝ erāt
iō dicit declinauerūt qꝛ īpetꝰ malicie eo
rū ē q̄ſi flumis curſus a tribulatōe pcōris
et id ē qꝛ ī ira. i. ī furore ſuo. nō merito
meo mo. erāt m. ſꝫ ruinoſi ſibi. ꝛ ꝑ hoc

Cor meuz ꝯturbatuz ē in me et
formido mortis ēcidit ſuꝑ me

Cor meū ꝯtur. eſt in me. hoc eſt qđ alibi
diciť. ꝯbatus eſt pre ira oculus meꝰ. vñ
ſequiť metꝰ mortis. mors aīe odiū eſt vt
vita dilectō. vñ ſbdit. et for. mortis ceci
dit ſuꝑ me. quia.

Timor ꝛ trēor venerē ſuꝑ me:
ꝛ ꝯtexerunt me tenebre.

Timor aī. et tremor corpis venerūt ſuꝑ
me. ꝛ ꝯte. me te. Tenebre ſūt mali hoieſ
qui ꝑſequunť eccleſiam. et qui contegūt
ipſam odio. quia qui odit fratrem ſuuz
in tenebris eſt. Sed in hac īfirmitate qđ
ait.

Et dixi q̄s dabit mihi pennas
ſicē colūbe ꝛ uolabo ꝛ req̄eſcā.

Et dixi q̄s dabit. Vidēs iſte vndiqꝫ ma
la eſſe et ſe mal' ñ ꝓficere: malos vero ſi
bi officere. deliberat q̄d agat. et vult ad
tps ſepari ab his ſcādal' ne peccata infir
mꝰ augeat. manēs inē ea. vñ et petit pē
nas ṽtutū q̄bꝰ poſſit auolare ī ſolitudi
nē: et ī altū ꝯtēplatōis ꝯſcēdere. haſ aūt
pennas ṽtutum non habenti dat deus.
hñti ṽo iterdū dat prelatꝰ eccľe dū ſoluit
ligatas. hñt ei q̄dā has pēnas ſꝫ ligatas
cura et officō paſtorali q̄bus nō valent
vti ad volādū. i. ſolitudinē niſi ꝑus ſol-

uant. ergo etiā q̄ ſoluit ligatas pennas.
dat: que nō erant ad vſū. nec ſue hn̄tis:
i. ſui iuris. His pennis yſaac ornat⁹: exi
bat in campu meditari. et maria ſedebat
ſecus pedes dn̄i. intendens in his q̄ dice
banť ab eo. dū ſoror circa plima turba-
ret. has igiť volens iſte ait. Et dixi quis
da. mihi. p. vtutū. ⁊ eis habitis: volabo
in ſolitudinē. et ibi requieſcam. in ꝯtem
platōe. Solitudinē optat iſte. dabit mi-
hi dico ſicut columbe. non ſicut coruo.
Coruus eñ de archa emiſſus: poſtea nō
redijt. Columba vero emiſſa: ferens ra-
mū olyue. redijt. Colūba a moleſtijs que
rit auolare. ſed dilectōꝫ nō amittit. et ſp
gemit. ſic et bonus vult ſe ſepare corpo-
re ab his: quibus nō poteſt ꝓdeſſe. ſꝫ nō
amore. amans eoꝝ correctōem. ⁊ dolens
preuaricatōis ruinā. Hic nāqꝫ viuit in
chriſto: ad cuius viſcera ptinet id qd̄ ait
apl's. Quis infirmať ⁊ ego nō infirmor?
Aut quis ſcandalizatur et ego nō vror?
Et ſic alioꝝ mala ſunt ei: quaſi pſecutio.
ſicut loth in ſodomis erat cruciatus: ma
la vita ſodomoꝝ. vn̄: optat fugere. ⁊ ma
nere in deſerto ꝓ turba tribulationū. et
ſcandaloꝝ: ſed aliqn̄ ligať nō viſco cupi
ditatis. ſed cura et officio paſtorali vt d̄
ſerere n̄ poſſit niſi ſoluať: qd̄ ſi nō ſolui
tur: tūc dicat cupio diſſolui ⁊ eſſe cū chri
ſto. ſed manere neceſſe eſt ꝓpter vos. ⁊ ſic
eſt ei meritū ex deſiderio. Aliter optat
iſte mortem. per quā ſeparetur a malis.
et ait per ſimile. Quis da. mihi. p. ſ. co.
⁊ vo. ⁊ re. i. q̄s dabit mihi vt diſſoluar.
et ſic auolem ab eis et cū chriſto quieſcā?

Ecce elongaui fugiēs: ⁊ manſi in ſolitudine.

Ecce elon. Petijt iſte pennas ⁊ hūit. ſꝫ n̄
eo modo quo petijt. ſ. vt auolaret ab eis
corpe. ſed moꝝ diſſimilitudie. melius fe
cit ei deus: q̄ꝫ petierat. quē ſic gr̄a confir
mauit vt inter malos corpe exiſtēs: ipſe
ꝓficiat. etſi nō illi. et charitas bonoꝝ n̄
rumpať. et hoc eſt. dixi quis dabit. mihi
p. et hūi. q. Ecce. elon. fu. me a malis. n̄
loco. ne rumpať charitas bonoꝝ. et ne
pdatur exercitiū maloꝝ. quos deus ad

miſcet. ſic iudā apl'is fugiēs ſe elognat
qui a turba deſiderioꝝ terenoꝝ in altam
dei contemplatōem ſe ſubleuat. ſequiť:
⁊ manſi in ſoli. mentis. vbi nullus eſt cū
eo niſi deus. vbi quies. Manet eñ in ſo
litudine qui perſeuerat in remota mētis
intentione: ❡ Aliter totum a principio
pſalmi et legiť in perſona chriſti in quo
deſcribitur ſeruilis forma. ait ergo chri-
ſtus ſecundū q̄ homo. ❡ Exaudi deus.
or. m. et ne. deſ. depre. m. inten. mihi. q.
ego ſum in quē intendas. et exaudi. me.
dignū. Quid eñ tibi eſt? Cōtriſtatus ſū
huana infirmitate in exercitatione mea.
vno noīe vita chriſti exponitur. qui nul
lo ocio ab incepto remiſſus eſt i quo tri-
ſtis. quia perfidi non referunt fructum.
et contur. ſ. a uo. inimi. qui me ſamarita
num. et demonem habentem dicebant. ⁊
a tri. pec. et hoc nō meo merito: ſed ſuo
malo. Quoniam decli. in me. iniqui. q.
mala ſua mihi imponebant. et in ira. ſ.
moleſti. e. mihi. ſed ruinoſi ſibi: et p hoc
Cor meum contur. eſt in me. lege carnis
turbatur animus. et hoc: in me. nō exi-
it a me. i. non neceſſitate. vel merito meo
turbatus ſum. ſed ſola voluntate. et for-
mi. mor. ce. vt pond⁹. ſup. me vl' cecidit.
ſ. m. q. ibi pit. in quo nihil habet iuris.
vn̄ ero mors tua o mors. et Timor ai et
tremor corpis venerūt ſup. m. Prope-
tas mortis eſt: vt eā pmo timeam⁹. inde
ꝯtremiſcam⁹. et ꝯteret me. tenebra. Alia
littera. i. mors ſecuta eſt: Et in hac ꝑtur-
batōe poſit⁹: dixi q̄s dabit mihi. niſi tu
dn̄e pr̄. pē. ſic. co. ⁊ vo. ⁊ re. i. vt auolē a
iudis inſidolib⁹ ⁊ q̄eſcā i gētib⁹ credn̄tib⁹ vt
ei colūba emiſſa iueniēs lutoſa ad archā
reuerſa ē. ſic chriſt⁹ lutoſa iueniēs corda
iudeoꝝ aduolauit ad gētes. vn̄ ſeqr: Ec
ce elō. fu. a iudis. ⁊ māſi. i ſol. gētiū vn̄ e
ſaias. leteť d'ſtū. ⁊ floreat tāq̄ꝫ lyliū ⁊ ali
bi. letare ſteril' q̄ n̄ pis. ⁊c. Illd̄ etiā ad lit
terā tāgit. q̄ chriſt⁹ vitabat pſeqn̄tes. vt
occaſiōꝫ ire demeret. et manebat i d'ſtis
orans in quo: docebat nos in ſecreto cō-
ſcie orare et q̄eſcere cū a mal' premimur.

Dyapſalma.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Expectabã eũ qui ſaluũ me fecit: a puſillanimitate ſp̃s ⁊ tẽpeſtatẽ.

Dyapſalma. Expectabã e. Scd̃a ps vbi iã ĩ ſolitudine ſaluus ſperat auxiliũ dei et ĩprecat̃ ciuibꝰ et ꝓcedit prius de ꝑmalectõe que ẽ in pſõna eccleſie hoc modo Q. d. manſi ĩ ſolitudĩe mẽtis vbi q̃es ẽ. ſcd̃ qꝛ extra t̃bulatõ ẽ. Expec. eũ qui ſaluũ me fe. Saluat nos chriſtꝰ dũ excitat̃ ĩ nobis. i. dũ fides eiꝰ in nobis ĩardeſcit et dũ videmꝰ que ꝓ nobis tulerit vt ⁊ petrus liberatꝰ eſt dũ excitauit eũ doꝛmiẽtẽ dicẽs dñe ꝑimus. Et tu ergo ſi nauicula coꝛdis turbat̃ ĩ fluctibus excita chriſtũ id ẽ fidẽ chriſti ĩ te et ſaluaris. vñ me ſaluauit: a puſil. ſp̃us qua ſupꝛa dixit ſe t̃batũ: et tempe. i. ſeditõibꝰ hec ẽ tẽpeſtas ĩ qua petrꝰ clamabat. Q. d. me ſaluaſti. illos aũt qui ſe extulerunt O

Precipitã domine et diuide liguas eoꝝ: quoniã uidi ĩiq̃tatẽ ⁊ contradictõnem ĩ ciuitate.

Dñe precipi. ne muniãt cogitatões ſuas machinãdo. i. quaſi quadã machina et linguas e. qui male cõſpirauerũt in turꝛe ſupbie edificãda: diuide ne ſit ſuꝑba vnitas. ne malicia hẽat effectũ. hoꝝ figura fuerũt illi qui mouerũt pedes ſuos ab oꝛiẽte: et venerũt turꝛim edificare in t̃ram ſenaar cõtra dñm que ꝑtigeret vſq₃ ad celũ vt ſic nomẽ eoꝝ celebꝛaret̃. ſ₃ ibi ↄfuſa ẽ ligua eoꝝ ne efficerẽt qd̃ volebãt: ita petit iſte d̃ malis fieri. Jd̃ diuide. qm̃ vi. iniq. i. ꝑfidiã eoꝝ qui nõ credũt. ⁊ ↄtra qꝛ ↄtra myſteria chriſti agũt ĩ ciuita. babylonia que turꝛẽ ſupbie edificat qꝛ hoc vidi. ideo fugi ĩ ſolitudinẽ hec ẽ ciuitas de q̃ dicit dñs ꝑ ꝓphetaꝫ. Ego deꝰ et ñ hõ. et ciuitatẽ ñ ĩgredioꝛ. eſt alia ciuitas quã ĩhitat deꝰ. de q̃ d̃r. Non pt̃ abſcõdi ciuitas ſupꝛa mõ. po. et hoc

Die ac nocte circundabit eã ſuper muros eius iniquitas: et laboꝛ in medio eꝰ et iniuſticia.

Iniq. nõ ad hoꝛã. ſ₃ die ac no. i. aſſidue circũ. e. ſ. babiloniã hec q̃ t̃bare ſolent iuſtũ vt velit auolare. iniq̃tas dico ex ñs. ſr̃ mu. e. ciuitatis id ẽ pꝛĩcipes eiꝰ q̃ ſũt munimñta ciuitatis. q̇ archa circũeũte tã quã muri iericho cadẽt. vij. die id ẽ ĩ iudicio erit. quãdo poſt hãc vitã que. vij. diebꝰ agit̃ ſinguloꝝ meꝛita diſcutiet chriſtus. et laboꝛ ĩ medio eius. i. in cõmuni plebe. Jd̃ laboꝛ in medio. et. i. quia ĩiuſticia. i. ĩiquitas. Quies aũt eſt in hũilitate. Ecce ĩ maioꝛibꝰ et minoꝛibꝰ eſt iniq̃tas. vel laboꝛ in oppreſſionibus alioꝝ. et in iuſticia: in iudicijs faciẽdis. et hoc eſt. in medio eiꝰ. a ſili. Q. i ea tota.

Et non d̃fecit d̃ plateis eꝰ: uſura ⁊ dolus.

Et non defecit. quia ſemp duret. vſura. qꝛ plus exigit in ĩiuria vł ĩ q̃lib₃ re quã accepit ñ dimittit vt ſibi dimittat̃. et dolus. qꝛ alios decipiũt: de pla. eiꝰ. nõ abſcondũt̃ ſaltẽ. qꝛ mala ſũt: ſ₃ publice fiũt q. ĩ apto lucrati ſũt. et decepunt. quod vtrũq₃ lex ꝓhibet.

Quoniam ſi inimicꝰ meꝰ male dixiſſ₃ mihi: ſuſtinuiſſẽ utiq₃.

Qm̃ ſi ĩi. meꝰ. Hucuſq₃ de aptis ĩimicis egit: nũc d̃ occł̃tis agit eccł̃a. q. d. ita fac ĩ ciuitate ſ₃ pꝛecipita et diuide liguaſ eorũ: qꝛ ĩ ea ſũt ñ tm̃ apti inimici imo etiã occł̃ti q̃ magis nocẽt. qm̃ ſi ĩi. me. aliq̃s manifeſtꝰ male dix. m. iurgijs. ſuſti. vtiq₃. qꝛ nõ inopinatũ malũ eſſet.

Et ſi is q̃ odꝛat me ſup me magua locutus fuiſſ₃. abſcondiſſẽ me foꝛſitan ab eo.

Et ſi is q̃ o. m. mãifeſte: ſr̃ me ma. lo. fu. i. id ẽ mihi ſr̃be inſultaret. magnificarꝫ ſe ſup me et minaret̃ mihi quiq̃d poſſ₃. abſcõdiſſẽ me. int̃ eos qui itus ſunt mecũ. ſ. in eccleſia. ab eo: qui foꝛis eſt. abſcondiſſem dico. foꝛſitan. vel vtiq₃: alia littera quã alij ponũt. notat̃ hic magna patiẽtia huiꝰ. ita eñ daret locũ ỽbis. vt ſe abſcõderet ne videret aduerſarium illũ tolleraſſem.

Tu uero hō unanimiſ: dux me us et notus meus.

Tu vero homo vna. ſolim qui aliqñ bo
num conſiliū dediſti. et dux meus. ſ qui
aliquando bene monuiſti. et notus. mˀ.
qui in eadem eccleſia mecū fuiſti. tu inqꝫ
talis nō es tolerandus. ⁊ cum intus ſint
mali. Quid ergo reſtat niſi ſolitudo. nul
la eñ peſtis efficacioꝛ. q̄m familiaris ini
micus. vnde Jnimici hōis domeſtici eiꝰ
et alibi. ab ea que doꝛmit in ſinu tuo. cu
ſtodi clauſtra oꝛis tui: Sequiť.

Qui ſimul mecum dulces ca piebas cibos ī domo dei ambu lamus cum conſenſu.

Qui ſimul. cum alijs mecū. conuerſans
in eccleſia. dul. capi: ciˀ. ſpūales. vnđ gu
ſtate et videte q̄m ſuauis ē dn̄s. ⁊ ambu.
cū ꝯſen. ī domo dei. i. ī eccleſia ſed quia
modo extra es. nō coꝛpoꝛe ſed mēte: ideo
diſſenſio eſt inter nos: ¶ Aliter totum le
gitur ab illo loco in perſona chriſti. Ex
pectabam eū. Q. d. manſi in ſolitudine.
⁊ ibi etiam. Expectabam. e. ſ. deum patrē
Q. in ſolitudine. nō ex me ſecurus preſi
dium patris ſuſtinui. qui ſal. m. fe. a pu
ſil. ſpūſ. ne cederē malis in paſſione. et tē
peſtate: ne traſcerer. Sequitur. Precipi
ta. do. et diui. lin. e. i. diſꝑgantur diui
ſis linguis. et agit chꝛiſtus ſpecialiter de
iudeis: qui mľtis ſchiſmatibus et ſeditio
nibus inuoluti ſunt. ex quo dixerunt. nō
habemus regem. niſi ceſarē. Quare hec
fiant: Q. m̄ vidi iniquit. et ꝯtrad. hec nō
mutantur. in ciuitate hieruſalem. ⁊ ñ ad
hoꝛam. imo Die ac nocte. iniq. circun. e.
hieruſalē. iniquitas dico exiſtens. ſuper.
mu. e. ⁊ laboꝛ in med. eius et in iuſti. hec
nō mutantur. Et non defecit ď pla. e. hie
ruſalem vſura et. do. nec hoc mutať. q̄m
ſi inimicus. m. hic chꝛiſtus ſpecialiter lo
quitur contra iudam et eſt hic expꝛobꝛa
tio iude: vel cōtra quemlibet virum iu
daicuꝫ ſibi familiariter inimicantē. q. d.
ita fac in ciuitate hieruſalem. qꝛ ibi hēo ī
imicos familiares. qui ſunt intoleꝛabileſ
et hoc eſt: Quoniam ſi inimi. me. manife
ſtꝰ mala dixiſſet mihi. ſuſti. Etſi is q̄. o.
m. i. q̄ ď me nllaꝫ notitiā hūit ſr me ma.
lo. fuiſ. abſcō. m. foꝛ. vľ vtiqꝫ ab eo. i. nō
vindicaſſē. Tu vō hō. iudaice vnanimis
cui tradita ſunt eloquia dei. dux meꝰ. qꝛ
feci te ducem ſuper populum meum. et
notus. m. quia de eadem gente mecum.
cur ſcilicet me occidere queris: Qui ſimľ
mecum dulces capiebas cibos. i. legis in
ſtituta. que tibi exponebam. et in domo
dei. i. in templo hieruſaleꝫ. ambulauimꝰ
cum conſenſu. vel ſpecialiter contra iu
dam loquitur dicens. Tu vero homo. ſ.
iuda vnanimis quia inť apoſtolos fuit.
du. me. qꝛ ad caſtella et vicos premiſſus
et notus meus. quia preſciuit eū tradi
toꝛem cur me tradis: Quia ſimul mecuꝫ
dulces capiebas cibos coꝛpoꝛales. ſicut
buccellam q ſoli. ſ. coꝛꝑales cibi. iniquo
poterant eſſe dulces. Solet aūt ius iniq
tatis cōmeſſationibus miteſcere. vnde:
huic grauioꝛ culpa eſt et in domo dei. i.
ī tēplo hieruſalē. amb. cū ꝯſen. coꝛꝑalis
ꝯuerſatōis. qꝛ in eiꝰ collegio iudas erat:

Ueniat moꝛs ſuper illos: et de ſcendant in infernuꝫ uiuentes.

Ueniat moꝛs. ſ. il. Sicut ſupꝛa aptis ini
micis. ita hic occľtis imprecať. et ne pu
tareť vnus eſſe ď quo agebat: penā ꝯmu
nicat iudeis. i. ꝯiteꝛ iudeis cū alijs ipꝛeca
tur et tāgit ītiū ſchiſmatis. qñ. ſ. dathā
et abyrō mouerūt ſeditōꝫ aduerſus moy
ſen et aaron. ſicut in numeris legiť. quoſ
viuoſ t̄ra abſoꝛbuit cū tabeꝛnaclis ⁊ oī
ſubſtātia coꝝ. Choꝛe quoqꝫ ⁊ cū eo ducē
ti. L. illoꝝ ſequentes maliciā arripuerūt
turibula. vt adolerent incenſum in con
ſpectu dn̄i. qui diuino igne ꝯſumpti ſūt
qui etiā de populo. xiiij. milia. et ſeptin
gentos vaſtauit. et iō venit noua moꝛs
ſuper eos. ita iſte ipꝛecať malis. et loqť
hic ī eađ voce chꝛiſtꝰ ⁊ eccľa. q. d. qꝛ tľes
ſūt. iō veiat moꝛſ. noua. ſ. il. vt ſuꝑ illoſ
ſ. dathā ⁊ abyrō. q̄ ītiū ſchiſmatis fueřt
⁊ ſuꝑbi ſe ſepauerť. veit noua moꝛſ. apu
it ei ſe terra et viuos abſoꝛbuit: vñ ⁊ hic
quaſi exponendo ſubdit. et deſcen. in in
feꝛ. i. in voraginē terrene cupiditatis de
ſcēdāt dico viuētes. i. ſcienť peccātes ſci

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

entes quia ꝑeunt. et tñ pereuntes hyatu terrene cupiditatis abſorbeant̃. hec ē noua mors et agit ꝯmuniter de maioribus et minoribꝰ. Vel ita vt diſtinguas inter maiores ⁊ miores: ſicut in illo ſchiſmate fuit. Duces eñ abſorpti ſunt a terra populus vero ſequens fuit igne vaſtatus. ita hic diuiſim imprecat̃ auctoribus mali: et factoribus dicens. Veniat mors ſu. il. i. ſuꝑ minores qui ꝯſentiūt maioribus: veniat ignis ꝯſumptionis. vt ſuꝑ populū illū ignis de celo venit: et deſcē. maiores qui ſunt auctores mali in infe. terrene cupiditatis viuentes. i. ſcienter peccantes. vt duces illoꝝ terra abſorbuit. Illi. i. minores ꝯſenſerūt et ſecuti ſūt. et ſtudio ꝯtentionis accenſi a ducibus ſuis recedere noluerūt: et ideo venit ardor ꝯſumptionis ſuꝑ ardorē diſſenſionis. duces vero abſorpti ſūt a terra. Ita hi ſcienter peccantes deſcendūt. Et merito hoc eis.

Qm̃ nequicie in habitaculis coꝝ in medio coꝝ. Qm̃ nequi. ſūt in habita. vel in hoſpicijs coꝝ. i. in hac vita nequicijs ſeruiūt vbi ꝑegrini ſunt. et tranſeūt. nō eñ ſemꝑ hic manſuri ſūt. Cur ergo ſic inſtant. et he nequicie ſūt in medio coꝝ. i. in corde. Ideo dicit in hoſpicijs eſſe nequicias: quia aliene ſūt nō naturales ſed in hoſpitio ſuſcepte. q. aduenticie. Vel ꝓus ſunt nequicie in habi. vel hoſpitijs coꝝ. i. in occulto ſcꝫ et poſtea in me. coꝝ. i: in ꝯmuni ⁊ in apto.

Ego aūt ad deū clamaui ⁊ dñs ſaluabit me. Ego aūt. Tercia ꝑs vbi affirmat quid ſibi et illis fiat: alternatim ꝓcedendo. et loquit̃ hic corpus chriſti. i. eccleſia. q. d. Illi ita ꝑibūt. Ego autē ad deū cla. in ꝯturbatōne exercitatōnis mee. et dñs ſal. vel. uit. me. qd̄ ꝯſequēs erat. Et ego vt non ingratus.

Veſꝑe et mane et meridie narrabo et annūciabo: et exaudiet uocē meā. Veſpere. i. de preteritis nar. et mane. i. de futuris annū. et meridie qd̄ nō vergit ſolē ad occaſū. i. in ſempiternis que ſemꝑ manent. et exau. vo. me. In hac ſentētia ſingula ſingulis reddunt̃ et tria tēpa diſtinguunt̃. Vel ita vt ſine diſtinctione tpm reddant̃ ſingula ſingulis. Veſꝑe eñ fuit dñs in cruce: mane in reſurrectione. meridie in aſcenſione. ait ergo. Veſꝑe narrabo patientiā morientis: in veſꝑe narrabo et mane annūciabo. i. annūcio vitaꝫ reſurrectionis mane facte: et exau. vo. meā in meri. i. ſedens ad dexterā patris. vbi interpellat ꝓ nobis. ad quē aſcendit in meridie. Ecce quanta ꝯſolatio iſti eſt a tempeſtate ꝯtra malos qui ſunt foris et intus. i. in apto et in occulto. ſic ⁊ nos inter malos cū iſto oremꝰ plangamus et ſecuri dicamꝰ.

Redimet in pace animam meā ab his qui appropinquant mihi qm̃ inter multos erāt mecū Redimet. q. d. ita exaudiet: qꝛ. Redimet ani. meā collocandā in pa. eterna. Hoc ꝯtra illos qui nō amant paceꝫ. Ideo aīa mea in pace: qꝛ amaui pacem. Redimet dico ab his qui ap. mi. i. a chriſtianis fictis qui magꝭ decipiūtꝙꝫ apte hydolatre. appropinquant ergo nomine nō numine: corpore non mente: numero non merito. ⁊ vere appropinquant. qm̃ inter mul. erat mecū. vel in multis ſcꝫ ſacramentis. ſcꝫ in̄ baptiſmo. in euangelij lectione. in feſtis et in huiuſmodi. ſed non in paucis erant mecū. in omnibus ſacramentis erant mecū: ſed non in fide: ſpe: et charitate ſine qua nihil ſunt omnia. Vel inter mul. erant me. ſiue in multis. i. in paleis que multe ſunt. erant me. nō in granis que pauca ſunt. i. nō cū pauci electis mecū erant. Erant eñ de multitudine vocatoꝝ nō de paucitate electorū. Et bene ait mecum: nam et ꝓpē eſt palea tritico. De vno eñ ſemine naſcuntur in vno agro radicantur. de vna pluuia nutriuntur. ſub eodem meſſore col-

ligunť. ·eadē trituratione vtunť. eandē
ventilationeꝫ expectant. ſed nō in vnum
horreū intrant. Ita et illi ſunt mecum in
multis ſacris vel paleis.

**Exaudiet deus et humiliabit il
los: qui eſt ante ſecula.** Exaudiet
deus. Dico exaudiet me. et non ſolū ex-
audiet me orantē ꝓ me exaltando. ſed eti
am: Exaudiet me deus orantē ꝓ humiliā
dis inimicis. et. i. quia humilia. ill. ·qui
ꝯſidunt in duce qui heri cepit. Humilia
bit dico ille qui eſt an̄ ſecula ·quia in pͥn
cipio erat verbū. quod eis nō videť: qꝛ
in tempꝛe Chꝛiſtus natus eſt de virgine.
Merito humiliabit.

**Non em̄ eſt illis commutatio
et non timuerunt deum: exten
dit manus ſuas in retribuendo**
Non em̄ eſt illis com. ·ꝑuerſi ſenſus. ſed
ꝑmanet in ꝑuerſitate in ſchiſmate moꝛiū
tur: quia nō mutanť in melius ſed in pe
ius. nec cū hic ſunt. nec in reſurrectione
quia ſenſus ꝑfidoꝝ incōmutabilis eſt. et
nō timuerūt deū. · Hoc remedio ꝯuertiť
homo ſcꝫ quia timet deū. et ꝓ his pena
ſequiť. nō aliud inde. vnde ſequiť. Ex-
tendit ma. ſu. a ſimili ferire volentis qui
manus eleuat vt grauius impingat. Et
hoc in retribu. i. vt retribuat eis. Et non
ſatis fuit eis n̄ timere nec mutari. ſed etiā

**Contaminauerunt teſtamentū
eius: diuiſi ſunt ab ira uultus
eius et appꝛopiquauit coꝛ illi⁹:**
Contami. teſt. ꝓmiſſionis eius· quod ip
ſe dn̄s dixit Abꝛahe. In ſemine tuo bene
dicenť om. gen. ·quod polluit qui ꝯtra-
dicit. Vel ꝯtami. teſtm̄. i. ꝑuertunt ſcꝑ-
turas. ·vel quantū ad ſe ꝯtaminant ſcꝑ-
turas dū ꝯtra talia agunt. et ideo. diuiſi
ſūt ꝑ hereſes ab ira vul. eius. vel pꝛe ira
hoc eſt ab ipſo irato qui tradidit eos in
deſideria coꝛdis eoꝝ. et appꝛo.. C. d. et
quia illi ꝯtaminauerūt ⁊ diuiſi ſūt: ideo
armanť amplius iuſti et liberanť infir-

mi qui curā hn̄t in deū. Et hoc eſt. Illi ꝯ
taminauerūt. et ꝑ hoc coꝛ illius ·ſcꝫ ſecre
ta voluntas dei que in ſcꝑturis ꝯtineť.
appꝛop. ſuis fidelibus. ·vt ſcꝫ intelliga-
mus eius voluntatē quia illis pꝛeciſis a
catholica fide cum pūgunt bonos ⁊ bo
ni magis excitanť qui ꝓbati ſunt. ⁊ intel
ligiť in ſcripturis que latebat dei volun
tas. vnde alibi. Congregatio tauroꝝ in
vaccis populoꝝ vt excludanť. i. emine-
ant et appareant qui ꝓbati ſunt argen-
to diuini eloquij. vere appꝛopinqbit qꝛ
Sequiť.

**Molliti ſunt ſermones eius ſu
per oleum: et ipſi ſunt iacula.**
Molliti ſunt ſer. eius dei ſuꝑ oleū. ·quia
que in ſcripturis ſunt obſcura expoſita
molliunť et vſqꝫ ad oſſa penetrant. vnd
ſequiť. et ipſi ſermones ſunt iacula ·quia
molliti nō ꝑdunt virtutes ſed euangeli-
ſte eis armanť et feriunt coꝛda hominuꝫ
ad amoꝛē pacis et a perplexis hereticoꝝ
queſtionibus liberant infirmos. Dico
molliti ſunt ſermones. ·ſed ſi tibi puero
qui lacte minoꝛis doctrine nutriris. ad-
huc duri ſunt. ne iraſcaris vberibus ec-
cleſie. Sed:

**Iacta in deum curam tuam et
ipſe te enutriet: non dabit in e-
ternum fluctuationem iuſto.**
Iacta curā tuā in deū vel ſuꝑ dn̄m. ·nō
in aliū qui ſaxū eſt naui nō poꝛtus fluc-
tuanti in ſeculo. et ipſe te enut. lacte ſim-
plicis ſenſus donec ꝓficias ad paneꝫ va
lidioꝛis intelligentie ꝓfectus ſalubꝛe ꝯſi
lium eſt iactare curā in dn̄m qui nutrit.
·Cura ſeculi vt vermis noſter nos ꝯſu-
mit. ſed ſi cura in dn̄o iactať: nutrit. vn̄
Salomon. Sicut vermis ligno et tinea
veſtimento. ita viri triſticia ·nocet coꝛdi
Iacta in dn̄m curā tanqꝫ in poꝛtū. qꝛ nō
dabit flu. iuſto in eter. ·etſi hic verba flu
ctuationis fuerunt ꝯtriſtatus ſum in ex-
ercitatione mea et ꝯturbatus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Aliter totū in perſona Chriſti ab illo
loco. Ego aūt ad dūm cla. dixit Chriſtus
ꝛ dñs pater ſaluauit. i. ſaluabit me. et qꝛ
ſaluabit ideo veſpere quo capiar: et ma
ne quo iudicat⁹ ero: et meridie quo cru/
cifixus narrabo preterita opera et annū
ciabo virtutes et opa que faciet: et ideo
exaudiet vocem meam. Uel ita vt red/
dantur nominibus verba. Narrare eñ
ad veſpere ptinet: quo omnia dixit que
iudeos diſponebat. Nunciare ptinet ad
mane: qñ dixit Pilato. in hoc natus ſū.
vt teſtimoniuꝫ phibeam veritati ꝛcꝭ. Ex
audiet ptinet ad meridiem qñ emiſit ſpi
ritū. Ecce quanta myſteria breuiter teti/
git. Uel ita diſtingue litterā. Dñs ſalua
bit me veſpere: mane et meridie. Hic di/
ſtingue litterā. vñ: ego nō ingratus. nar
rabo ꝛ annūciabo: et ipſe exaudiet vocē
meā: et redimet in pa. animā meā. Redi
met dico: ab his qui appro. mihi. i. qui
ficte me laudant dicentes. Scimus quia
verax es magiſter ꝛcꝭ. qm̄ inter multos
erant mecū. i. nō cū paucis electis. et nō
ſolū pro me exaudiet: ſed etiā pro illis ex
audiet me deus qui eſt ante ſe. et humili
abit illos de ſuperbia vt credant. vel hu
miliabit: vt tollat locū et gentem: et me/
rito. Non eñ eſt illis commu. et nō ti. d.
qꝛ exten. ma. ſuas in re. Conta. teſta. eius
hec non mutant̄. et quia tales ſunt. diui
ſi ſunt ab ira vul. eius. i. ipſe iratus di/
uidet in futuro eos a grauis. Ira eñ ē
vindicta iudicij qua diuidunt nr boni a
malis: vt grana a paleis. et tunc coꝛ il li.
appro. i. voluntas dei p prophetas et a
poſtolos nunciata omnibus nota erit.
Uel coꝛ dei ſunt iuſti qui ſecreta dñi ſui
nouerūt. hi appropinquabūt deo: cū il
li diuiderent̄. Ideo hec illis. qꝛ. Molli
erūt ſermo. eius ſup oleū. alia littera ad
ulando: et ipſi tñ ſermones ſunt iacula:
dū dicūt reus ē mortis. et qꝛ tales ſunt.
ergo nō in eos. ſed in dñm iac. cu. tuā et
ipſe te enutriet: et nō dabit in eter. fluc.
iuſto. hec nō mutant̄.

Tu uero deus deducēs eos iñ puteum interitus. Tu vero. Q. d.

Hi tūc inde fluctuabūt. ſed impijs qui
ꝯtaminauerunt teſtamentū. Quid erit?
Illi in puteuꝫ gehenne deducent̄. et hoc
eſt. Tu vero de. dedu. eos. Hic eſt finis
ꝯtaminationis in puteuꝫ interitus. i. in
tenebras ſubmerſionis nec differet̄. quia

Uiri ſanguinum et doloſi nō dimidiabūt dies ſuos ego aūt ſperabo in te domine. Uiri ſang.
qui occidūt animas. aliqñ etiā et corpa
et doloſi in ſeductione nō dimid. di. ſu.
i. voluntarios nō a deo ꝯſtitutos. i. nō
pficient quantū putant: ſed intra tps pi
bunt qd̄ ſperant. vel ita. Ideo dedu. in
puteū quia nō dimi. di. ſu. vt ſi quos e/
gerūt in malo. reliquos agant in bono:
redimentes tps. ſed omnes ꝯtinuant in
malo. Alij eñ nō incipiūt dies bonos:
ſed in malis ꝯtinue pſeuerant. Alij dimi
diant. Alij implent dies bonos: quia a/
lij moriunt̄ in egypto: alij in deſerto: a/
lij in terra ſancta. In egypto moriunt̄:
qui in tenebris vicioꝝ vſqꝫ ad fineꝫ vite
ꝯuerſant̄. In deſerto. Qui de ꝯfuſione
peccati exeuntes: errata per penitentiam
emendant. Implent dies: qui ſine crimi/
ne in opere iuſticie vſqꝫ ad finem vite p/
ſeuerant. Hec tria genera hominum fi/
gurata ſunt per ea que ſcripta erant in
volumine Ezechieli oſtenſo: vbi ſcripta
erant hec tria: carmen: lamentum. et ve
et dictum eſt prophete: vt deuoraret vo
lumen. i. vi mentis intelligentiam trahi
ceret. Poꝝ triū myſteria carmen cantāt
qui peccatoꝝ lapſum nō ſenſerunt. Lamē
tum. qui a peccatis p lamentū peniten/
tie reſurgūt. Ue qui peccant et nō peni/
tent. Illi nō dimidiabūt. ego aūt ſpa. in
te dñe. quod nō illi: et ideo p veniaꝫ ad
eternū diē.

PSALMUS .LV.

In finem pro populo qui a ſāctis longe factus eſt in tituli inſcriptōne ipſi Dauid cum tenerent eum Allophili in Geth.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In finē pro po. qui a ſan. longe factus eſt in tituli ſcrip. ipſi Dauid. cū tenerent eū Allophili i Geth. Titulus iſte partim ſumptus eſt de euangelio. partim de veteri te. In euangelio nanqȝ legit̄ q̄ Pylatus ſuperpoſuit crucifixo dn̄o titulum. ſcriptū hebraice grece et latine. quem cū quidam iudeoꝝ vellent delere dicentes. Noli ſcribere Jeſus Nazarenus Rex iudeoꝝ. ſed quia hic dixit: ego ſū rex iudeoꝝ. Rn̄dit Pylatus. Quod ſcripſi ſcpſi qꝛ prophetatuȝ erat p ſpūmſanctū in titulis alioꝝ pſalmoꝝ. Ne corrumpas tituli inſcptionē qua Chriſtus rex omniū monſtrabat̄. Hoc de euangelio eſt. Legitur aūt in libro Regū q̄ Dauid fugiens Saulē venit ad Achis regē Geth que eſt ciuitas Allophiloꝝ. vbi legit̄ fuiſſe pegrinus ſed non retentus. Per Dauid ergo hic intelligit̄ Chriſtus ex eius ſemine natus. quē olim in ſe et nūc in membris tenent Allophili. i. alienigene ſcȝ pſecutores chriſtiani nomis in Geth. i. in torculari. ſcȝ in preſſuris tribulationū. que dicunt̄ torcular quia vtiles ſunt. Per ea eñ merita ſanctoꝝ augent̄. et vinū iuſticie emanat. et ſūt idē Allophili et populus: qui a ſanctis longe factus eſt. Et eſt ſenſus tituli. Pſal. iſte tendens in fi. i. in Chriſtū eſt, p populo ſaluando. Vel pro populo. i. ꝯtra populū ſcȝ qui a ſan. lō. fa. eſt propinq̄nt aūt eis ſcȝ ſanctis qui Chriſtū recipiūt in ti. inſcrip. populus qui a ſanctis longe fit in tit. inſcrip. cui ꝯtradicit tā iudeus q̄ȝ oīs qui non vult hr̄e regē Chriſtū. et ipſi idē ſūt qui tribulant eccleſiā. i. allophili. Tituli inſcrip. dico facta ipſi Dauid. i. Chriſto. vel mutata ſm volūtateȝ iudeoꝝ ipſi Dauid. i. Chriſto. Voluerūt eñ mutare ſed nō eſt factū. Tituli eñ inſcriptio etſi populus inſtaret nō eſt deleta: qꝛ prophetatū eſt in alio pſal. ne corrūpas tituli in ſcpti. Populus qui longe a ſanctis fit ſunt pſecutores qui eccleſiā calcant ſicut vuas vt vinū iuſticie exeat. Nota qꝛ huc uſ qȝ eſt de euangelio. qd̄ vero ſequit̄ ſcȝ cū tenuerūt ꝛc. eſt de veteri te. Q. d. idō longe factus eſt populus a ſanctis cuȝ. i. qꝛ allophili. i. alienigene ſcȝ pſecutores tenuerūt eū ſcȝ Chriſtū in capite et in membris in Geth. i. in torculari. Legit̄ ad litterā. Dauid in illa ciuitate pegrinus fuiſſe ſed nō retentus. ſed Chriſtus ex eius ſemine natus nō ſolū olim in ſe ſed etiaȝ adhuc i corpe ſuo tenet̄ in preſſuris que vtiles ſunt vt vua ante torcular integra eſt ſed nihil indē emanat. cū vero premit̄ ſterilis nō eſt: quia vinū exit. Intentio prophete ē ꝯfirmare eccleſiā ꝯtra pſecutores. Modus. Triptitus eſt pſal. Primo orat eccleſia velut vua ab allophilis preſſa. ſūmatim tangens tribulationes. in quibus p ſpem dei finit ſe nō timere. i. in fine p̄me ptis dicit ſe nō timere. Secūdo enumerat mala que ſuſtinendo fit ꝛ īimicoꝝ ꝯuerſio ibi. Tota die ꝛc. Tercio iā de malis ſeculi libera in futura beatitudine. vel etiā hic laudē ſe cantare pmittit ibi. In me ſūt. Eccleſia ergo tanq̄ȝ vua preſſa in torculari clamat O

Miſerere mei deꝰ qm̄ ꝯculcauit me hō tota die ipugnās tribulauit me. Deꝰ mi. m̄ ne deficiā in ꝯculcatōne. quare clamas: qm̄ hō ſcȝ qui lon. fa. eſt a ſan. ꝛ nō ſolū hō ſed et diabolus. d̄ quo in euan. d̄r: inimicus hō hoc fecit. ꝯcul me. ſic vuā in torculari vt vinū exeat. idē repetit aptius. ipu. hō viſibilit̄ et diabolus iuiſibilit̄. vñ piculoſior ē. tri. me to. die. i. toto tpe. nullus eñ viuit in Chriſto ſñ tribulatōne. ꝛ hoc ñ merito meo quid̄ faciūt. ſed qꝛ ſūt

Conculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduerſū me. Ini. m. qui ſcȝ lon. ſūt a ſa. hij ſūt ſcȝ mēbra diaboli et iſti ꝯcul. me. q̄ſi pedibus vuā to. die. Dico mi. et nēc ē vt miſerearis qm̄ mul. bel. ſteterūt adu. me et ipſi idē ſūt alti. ñ diu tñ ſed die. Sȝ

Ab altitudīe diei tiebo: ego uero i te ſpabo. Time. ego ab al. d. i. ab altitudīe illoꝝ q̄ me ꝯcul: q̄ alti ſūt ſed ñ diu ſȝ die. i. tiebo a potētia eis ad horaȝ data: q. ñ. Altitudo diei mūdus ē. i. mūdana altitudo vbi ē ſupbie tumor. vt autem grauior ſit. i. eſſe oſtendatur tribu-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

latio.dicit ſe a ſupbis ꝯculcari. nõ time
bo.ſed potius ego ſperabo in te. in quo
nulli ſpanti timendũ eſt. Vel aliter po-
teſt legi et diſtingui littera manente eo-
dem ſenſu.q.d.ꝯculcauerũt me inimici:
qui multi ſunt.ſed qm̃ multi bellan.ſũt
aduer.me.timebo ab altitudine diei:nõ
ſed ſperabo in te.Vel ita ſꝫm aliã litterã.
que eſt.Conculcauerũt me im.me to.die
ab altitu.diei: Hic diſtingue.Sequit̃.
qm̃ multi qui debellant me timebũt.ego
vero in te ſpera.Hec littera ſic exponit̃.
Concul.me inimi.mei to. die.et hoc: ab
alti.dieiͥ.i.qꝛ diem.i.chriſtũ in altũ lu-
centẽ nõ cognouerũt. Chriſtns eñ dies
eſt.huius diei hoꝛe ſunt.xij.apoſtoli.vñ
ipſe dñs ait.Nonne duodecĩ hoꝛe ſũt di
ei:huius diei altitudinẽ inimici nõ po-
tuerũt attingere.vñ in paſſione Chriſti.
Tenebꝛe facte ſunt.Vel ꝯcul.me ab alti.
diei.i.qꝛ alti ſunt qui ꝯculcant.licet ad
hoꝛã ſcꝫ die nõ diu. ſed nõ ſunt timendi
qm̃ multi qui debellant me timebũt.ͥ cũ
dies eoꝝ tranſierit ſcꝫ finito tpe altitudi
nis ſue:ego veroͥ nõ dico nõ timebo.ne
videar de me pꝛeſumere ꝑ ſtultã arrogã
tiã.ſed ſpe.in te.ͥquod ẽ cauſa nõ timẽ-
di.ͥNõ timet aliquis duricia coꝛdis vel
ſupbia.qui eſt ſimilis ſtupido. Stupoꝛ
eñ eſt qui nõ ſentit.nõ ſanitas. ¶Et no-
ta tres eſſe affectiones coꝛpis.ſcꝫ ſanita-
tẽ:ſtupoꝛẽ:immoꝛtalitatẽ.In ſtupoꝛe ñ
dolet coꝛpus.ſicut nec in immoꝛtalitate
ſed in ſtupoꝛe nõ dolet qꝛ nõ ſentit.in im
moꝛtalitate qꝛ plene firmatuꝫ eſt. Sani-
tas vero ſi moleſtat̃ doloꝛẽ habet. ſed ñ
ideo putet ſtupidus ſe viciniorẽ immoꝛ
talitati:eo qui ſanus eſt. Ita et tres ſunt
affectiones anime ſcꝫ.puida cautela:ſtul
ta arrogantia:gloꝛia ſecura. Stulta ar-
rogantia ſimilis ẽ ſtupoꝛi:qñ quis de ſe
pꝛeſumens:nec timet:nec cauet.ͥIſte er-
go ne ꝑ ſtultã arrogantiaꝫ videret̃ ſimil̃
ſtupido.nõ ait nõ timebo:ſed ſpe.in te.

In deo laudabo ſermones m̃os in deo ſpeꝛaui: non timebo quid faciat mihi caro.

Laudabo ſer.in deoͤ ei tribuens qđ bene
loquoꝛ:qꝛ ab ipſo habeo ſermones.Di-
co meosͤ qꝛ accepi.q.et dei ſũt qꝛ dat. et
mei ſũt qꝛ accipio.Dixi ſpabo·ſed et añ.
.i.iã pꝛidẽ ſpaui in deo ideo nõ timebo
ſpe futuri.nõ timet iſte qui videns mala
ſeculi ſuperius foꝛmidans oꝛabat.nõ ti
mebo dico:quid faciat mi.caro.qꝛ ſi cal
cat vinũ exit de calcatura.

Tota die uerba mea exercebã tur aduerſum me: omnes cogi tationes eoꝛum in malum.

Tota die. Secũda ps vbi enumerat ma
la que ſuſtinendo:fit.et inimicoꝝ ꝯuer-
ſio.vñ et ꝑ ſpem dei ꝯcludit ſe nõ timere
ſicut ꝑ̇us fecerat. Dico nõ timebo quid
faciat mihi caro.Quid ei caro facit: To
ta die exer.ver.mea etſi a deo ſint et om.
cogit.eo.exiſtentes in malũ.qꝛ nil boni
tractant.ſunt aduerſũ me.ͥCũ eñ verba
reſp uunt̃: pſona dicentis nõ eſt immu-
nis ab iniuria: Si panem ipſũ abomi-
nant̃.vaſculo in quo miniſtrat̃ quomo
do parcunt:

Inbábitabunt ⁊ abſcondent: ipi calcaneum meum obſerua bunt. Inbabita.ͥvel incolẽt.alia litt.
Q.d.Cogitationes eoꝝ ſunt in malũ.et
he ſũt abſconſe. et hoc ẽ.et incolẽt et ab-
ſcon.i.qꝛ pegrini ſũt in hoc mũdo vbi ñ
ẽ niſi pegrinatio et incolatus. vbi nul-
lus videt coꝛ alterius. Quicq̃ mali co
gitant abſconſũ eſt. Vel ita:et agit de fic
tis fratribus qui latent̃ ſbintrant vt no-
ceãt.q.d.quidã apte ĩpugnãtͥ Sꝫ ex his
aliq̃ qui lõge ſũt a ſanctl.q̃ ſcꝫ ficti. Inb.
vel incol.i.ficte ſbintrabũt et abſcõ.do-
los.ͤqꝛ nẽ audent palam ꝯtraire.ͥet hi
peius nocẽt q̃ꝫ apte mali vt et iudas qui
diabolus erat elect⁹ ẽ cũ alijs.xj.ad tps
ĩcoluit.elegit eũ qui nouerat:nõ ad op⁹
ꝓbatõnis vt ceteros.ſed ad op⁹ tentatõ
nis vt daret tibi neſciẽti quos eligas ſo-
latiũ vt toleres ſic̃ ille. Si ei õ te falſa di
cũt celũ nõ auferũt nec iſti nocẽt.ͥet ipſi
tales obſer.cal.meͥi.pedẽ ad lapſũ vt ca
lũniẽt̃.Aucupãt̃ ei v̓ba oĩa querẽtes ali
cubi laqueos ⁊ nodoſas facẽ calũnias q̃-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bus tñ ipſi ꝑus capiunt vt ꝑeant ꝗ̃ alios capiant ut ꝑdant. Vel obſer. cal. me. .i. finẽ vite: quia ſm finez iudicamur. iõ diabolus inſidiat calcaneo.

Sicut ſuſtinuerunt animã meam ꝓ nihilo ſaluos facies illos in ira populos confringes.

Sicut ſuſtinuerũt. Q. d. hoc agũt. Sic .i. vtpote illi qui ſuſtinuerũt ani. me. tã quã graue pondus. i. vtpote illi quibus grauis ſum etiã ad videndũ. Vñ in libro Sapientie. Opprimamus virũ iuſtum. Grauis eñ nobis eſt ad videndũ. Illi tales ſunt. ſed tñ tu ſal. fa. il. o dñe. et hoc. ꝓ nihilo. Vel ita ſm aliã lit. que eſt. Sicut ſuſtinuit ani. me. ꝓ ni. ſal. fa. ill. Loquit hic eccleſia Chriſto dicens. Aia mea ſuſtinuit foris latrones et intus abſcondentes. et ſicut ego ſuſtinui ſic tu Chriſte ſal. fa. il. .i. ſic tu ſuſtine et ora pro illis et ſalui erũt. Saluos facies dico. et hoc ꝓ nihilo: quia nullus tibi inde labor. quaſi nihil tibi inde ſit quia ſi deſperati ſunt verbo eos curas. Vel ꝓ nihilo ſal. fa. il. nõ ꝓ vllis eoꝝ meritis ſed gratis ꝑ pietatẽ. Vel ꝑ hoc ſaluabis: quia ↄfri. vel deduces po. in ira. ſcz dũ ꝑ flagella dei reſipiſcũt q ſcz terres tribulationib et ſic deducis eos ad te. Eſt eñ ira ↄſummationis qua filij flagellant ad correctionẽ. et ira ↄſumptõis qua mali puniũtur ad ꝑemptionez. Vel ↄfrin. po. in ira .i. dũ irã dei futurã preuident.

Deus vitam meam annunciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo. Deus vi. me. Nota ꝙ triplex eſt vita homĩs: ſcz nature qua viuimus: ſpiramus. Vita gratie: qua in Chriſto viuimus. Vita peccati: que in vicijs agit. Due ſũt a deo: q bone ſcz vita nature et vita grẽ. Tercia eſt ab homine: quia mala. Has omnes deo annũciare debemus. et ꝑmo de vita peccati. Vide qualit deo ſint annũcianda. Q. d. ↄfringes populos. et ego ad inſtitutionẽ eoꝝ o deus annun. ti. vi. meam que mala ſempꝰ fuit. vitã deo nunciat: qui peccata deo ↄfitet. nõ deũ docens ſz ſe damnans. vt ſic ſoluat. vel de vita nature et grẽ accipit ſic. Q. illos ↄfringes. ego aũt nõ vt ingratus annun. ti. o deꝰ .i. attribui vitã me. nature et grẽ q vtviuã tu feciſti. ideo tibi vitã meã ãnuncio non mihi vt alij id ſequant. Lucris eñ dei prodeſt vt alios imites ad accipiendã vitã. quã et accepiſti vt qui viuit iaz nõ ſibi viuat ſed ei qui ꝓ oĩbus mortuꝰ eſt. Ita ego et tu de. poſu. la. me. in ↄſpe. tuo. i. ſicut erat in ꝓmiſſione tua. i. exaudiſti me deprecantẽ ſicut ꝓmiſeras te. exauditurũ flentẽ: inueni te miſericordẽ in ꝓmittendo. veracẽ in reddendo. Attẽde ꝙpie lachryme ſũt que ꝓ inimicis orãt ꝛ iõ accepte ſũt deo ſicut ipſe ꝓmiſit. Vel ſic diſtigue lit. po. la. me. in ↄ. tu. hic diſtingue manẽte eadem ſnia poſt ſequit.

Sicut et in promiſſione tua: tunc ↄuertentur inimici mei retroſum. Sic et in ꝓmiſ. Q. d. ſaluos facies et ↄfriges. Si. ẽ in ꝓ. t. qua ꝓmiſiſti Abrahe. In ſemine tuo bñ. om. gen. et tũc ſcz qñ ↄfriges. ini. me. ↄuer. a ſuo errore. ita vt ſint retror. .i. ſeqnt qui perire volebant. Et:

In quacũqz die inuocauero te ecce cognoui qm̃ deꝰ meus es. In quacũqz die ſcz ſiue in puericia ſiue in media etate ſiue in fine vite. inuo. te. nõ aliud querens ꝗ̃ te. ecce cog. q. d. m. es. Ecce magne diuicie. Quantumlibet eñ auarus ſis ſufficit tibi deus. Etei auaricia terrã querebat poſſidere totã. adde et celũ: adde qd plus ẽ qui fecit celũ et terrã. Et ẽ ſenſus acſi diceret. Qñcũqz iuo. te audies me in quo mira dei clementia aduertit: que quodlibet tps ↄuerſionis nr̃e expectat. ꝛ qñcũqz rogat ſe indulget. ¶ Et nõ ꝙ ait de. m. es. q. d. et ſi oĩm deus: meus ꝓprie ꝗ̃ mihi ſbucis quẽ colo quẽ amo. Alij ſũt alieni. et iõ:

In deo laudabo verbũ in dño laudabo ſermonẽ i deo ſpaui nõ timebo quid faciat mihi homo

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Laudabo verbū.i.doctrinā in deo ei at-
tribuendo. Idē dicit quod ſupra dixe-
rat ⁊ ſermonē.i.quicquid loquar laudabo
in dño.i.ei attribuā.etſi quid vrget.ſpe
raui in deo:⁊ ideo nō timebo ⁊c. Uel ita
In deo patre lau.verbū .i.filiū:quia
quicquid de patre ⁊ de filio dicit̄ ſcḋm ſbam
et de ſpūſancto. Hoc de potentia verbi
dicit̄ qua ē eternū et ↄſbale patri. poſt-
ea de humāitate eius ſubdit.in do.i.in
Chriſto qui verbū caro factū eſt.lauda.
ſer.i.predicationes.quibus regulaȝ vi-
uendi et ſaluteȝ mundo dedit. Hec duo
predicat iſte:ſcȝ potentiā verbi et huma
nitateȝ Chriſti. Uel ita vt trinitas notet̄
pſonaliter per tria verba que ponit. In
deo patre lau.verbuȝ.i.filiū:in do.i.in
ſpūſancto. lau.ſer.i.filiū:q2 quicquid ſcḋm
ſbam dicā de vna pſona:et de reliquis.
etſi quid vrget in deo ſpaui: mundana
contemno. et ideo nō time.quid fa.mi.
hi hō q2 et ſiqua que extra ſūt eripit:nō
que intus q2 nihil niſi mūdana eripit.
Idem eſt finis huius ptis qui et prime.

In me ſunt deus uota tua que reddam laudationes tibi.

In me ſūt deus. Tercia ps vbi eccleſia iā
de malis ſeculi libera in futura beatitu-
dine. vel etiaȝ hic laudē dei cantaturā ſe
dicit. Q.d.nō timebo:q2 vota tua o de-
us ſūt in me. Intus ſūt que a nobis ſiq̄
recedūt nō extra quero quid offerā:q2 ō
ara cordis:de cellario ↄſcie exit totū qḋ
charitate accendendū eſt. que vota ſunt
laudationes. Uel vota dico laudatio-
nis.alia lit. que vota reddā tibi in eter-
nitate.vel etiā hic. Ideo laudabo hic.

Quoniam eripuiſti animam meam de morte ⁊ pedes meos de lapſu:ut placeam corā deo in lumine uiuentium.

Qm̄ eri.ai.
me.de mor. q2 p me erā mortuus.p te ē
vita.quaȝ tibi enūcio:et pe.me.de lap.
Alia tranſlatio habet oculos meos a la-
chrymis et pe.me.a lap. Hoc in ſpe. Ad
hoc eripuiſti vt pla.co.deo. nō coram
alienis ſcȝ Allophylis qui longe ſūt a ſā
ctis qui nō hn̄t lumen vn̄ videant. Ego
dico exiſtens in lu.vi. In lumine ē qui
gratis deū amat qḋ nemo ſcit.nec etiam
diabolus.niſi ſolus deus. Uel de futu-
ro poteſt accipi ſic. Ideo laudabo in fu
turo.quia eripuiſti.i.eripies ani.me.de
mor. eterna:et ocu.meos a la.et pe.me.
a lap.vt pla.co.deo in lu.vi.hoc in fu-
turo. vbi nec peccando anima morit̄.
nec oculi flent mala.nec pedes labunt̄:
quod non eſt hic vbi etiā pfecte deo pla
cet.vn̄ addit:vt pla.co.deo in lu.viuē.
eternaliter.

PSALMUS ·LVI·

In fineȝ ne corrumpas uel diſperdas Dauid in tituli inſcriptione cū fugeret a facie Saul in ſpeluncam.

In finē ne corrumpas vel diſperdas Da
uid in tituli inſcriptione cū fugeret a fa
cie Saul in ſpeluncā. Legit̄ in libro Re
gū q Dauid fugiens a facie Saul venit
ad tutiſſima loca Engadi:vbi abſcondi-
tus in ſpelunca latuit. Hanc hiſtoriam
tangit titulus: ſed hoc ab hiſtoria nos
retrahit quod de tituli inſcriptione di-
cit. Nullus eīn legit̄ titulus fuiſſe inſcri
ptus Dauid quē Saul vellet corrumpe
ſed Chriſto:qui de Dauid natus ē:inſcp
tus ē titulus quē populns iudeoꝝ volu
it corrūpe. ſed q2 p ſpūmſanctū ſcptum
erat.ne corrūpas ait Pylatus: qḋ ſcpſi
ſcripſi.cuius ſpelunca caro vel ſepulch
rū accipit̄.vbi latuit Chriſtus iucogni-
tus iudeis. Hoc ergo propheta p ſpūm
ſanctū futuꝝ preuidēs ait. Ne corrū.et ē
ſenſus. Pſal.iſte dirigens nos in fi.i.in
Chriſtū hoc agit ne tu Pylate vel tu qui
cūqȝ corrū.vel diſp. Dauid.i.Chriſtū in
titu.inſcriptione.i.negando Chriſtū eſſe
regē:quod tituli inſcriptō affirmabat ti
tuli inſcptione dico:mutata ſcḋm volūta
tē iudeoꝝ cū fugeret.i.quia fugit a facie
Saul .i.a ↄgnitione iudeoꝝ in ſpelūcā
carnis ſcilicet cum in carne tectus neſci-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

reſ. Si eṁ cognouiſſent nunq̃ꝫ dñm glo
rie crucifixiſſent. Uel mutare voluerunt
cū fugeret. i. quia fugit a facie Saul'. i. a
cognitione iudeoꝝ in ſpeluncā'. i. in ſe
pulchro tectus. quia eṁ a cruce vel a ſe
pulchro nō eripiẗ: nō putaẗ dei filius.
Et agit iſte pſalmus breuiter de paſſione
Chriſti ⁊ reſurrectione.' vbi Chriſtus ſm
qd̄ homo orat de paſſione. ita humilis:
vt vnus de fidelibus clamare putetur.
¶ Inten. monet ne quis titulo crucis ꝯ
tradicat ſed Chriſtū regē eſſe credat. Mo
dus. Triptitus ē pſal. Primo prophe
ta loquens in pſona dñi: quia dñs in eo
loquiẗ quaſi inẗ mala exclamat et predi
cit liberationē. Secūdo p quid ſit libe
ratus. et de quibus dicit ibi. Miſit deus
Tercio poſt reſurrectionē laudes ꝓmit
tit ibi. Paratū. Chriſtus ergo ſm qd̄ hō
orans ad pr̄em dicit.

Miſerere mei deus miſe rere mei: quoniam in te confidit anima mea

Miſerere mei de.' Hoc chriſtus pr̄i dicit
ex nr̄o docens nos orare. qui cū pr̄e miſe
reẗ nr̄i. et repetit. miſerere mei.' Repeti
tio piculū oñdit magnū: ideo miſerere.
qm̄ in te ꝯfi. ani. mea.' Hec ē cā quare de
beat obtinere.

Et in umbra alarū tuarū ſpera bo: donec tranſeat iniquitas.

Et invmbra.' Hic iā vox corpis adiungiẗ
capiti. et loquens in pſona membroꝝ et
ſua.' quomō poſſit liberari dicit. Et in
vm. ala. tu.'. i. in munimine materne pi
etatis ſpe. hoc et in membris iugiẗ facit.
Sperabo dico donec tran. ini' qd̄ in fine
penitus in membris ꝯplebiẗ. vſq̃ꝫ in finē
nanq̃ꝫ ſeculi nec iniquitas deerit premēs
nec iuſticia patiens. Dico ſpabo. et non
ero ocioſus. immo:

Clamabo ad deum altiſſimuꝫ: deum qui benefecit mihi.

Clamabo ad de. al. i. quia altiſſimus eſt.
' ſed ſi eſt altiſſimus quomō audiet te cla
mantē? expiētia preſtat fiduciā. vnde ſeq̃
tur deū dico qui beneſe. mi. q.' exptus ſū
p hoc: quia et añ benefecit mihi. ꝙ et cla
mantē audiet. Si eṁ impios queſiuit q̄
eū nō querebant. et ꝓ impijs mori volu
it. clamantes qūo non audiet? Sequiẗ.

Miſit de celo ⁊ liberauit me: de dit in opprobriū ꝯculcātes me.

Miſit de celo.' Hoc ꝑus in pſona eccleſie
ſic benefecit.' ita bene. ꝙ miſit pater ver
bum de celo'. i. de occulta eſſentia ſua et
de ſecreta cognitione angeloꝝ. et p hoc:
liberauit. i. liberabit me. Q. quia iam mi
ſit verbū certū eſt quaſi iā ſit qui libera
uit. i. liberabit. et dedit. i. dabit in opp.
ꝯcul. me. Uel ita in pſona capitis. ita be
nefecit: quia miſit mihi de celo' auxiliū.
' et p hoc libe. me ſuſcitando: exaltando
et ꝯcul. me' ſcꝫ qui mihi mortuo inſulta
uerūt. dedit in oppro. diſpſos vbiq̃ꝫ. et
maxime dū viderent eius reſurrectioneꝫ
adorari quē putabāt ſe extinxiſſe.

Dyapſalma.

Miſit deus miſericordiā ſuā ⁊ ueritateꝫ ſuā: et eripuit animaꝫ meā de medio catuloruꝫ leonū dormiui conturbatus.

Dyapſalma. Miſit deus miſe. Secunda
ps vbi iam declarat quid miſit et de qui
bus eripuit. et loquiẗ in pſona membro
rū. Q. d. miſit de celo.' Quid aūt miſit?
Miſit inquā deus pr̄ miſeri. ſuā'. i. chri
ſtū verbū patris. in quo miſericorditer
egit nobiſcū deus. quia Chriſtus nobis
ꝯpatiẗ.' et ex miſericordia ꝓ nobis mor
tuus ē. et iō diciẗ miſericordiā. et verita
tē ſuā. i. Chriſtū qui retribuit ſm merita
' et ex veritate ſurrexit ad iuſtificādū nos
vt predixerat. in quo etiā ꝓmiſſiones im
pleñẗ et iō dr̄ veritas.' vtraq̃ꝫ eteṁ in co
ꝯtineñẗ. nec vna ſine altera.' Si eṁ ſola
fuiſſet miſericordia. lnia eēt nob' peccādi
ſi ſola v̈itas n̄ potuiſſꝫ hō ſuſtiere. ⁊ eri.
hoc caput dicit. q. miſit v̈bū. ad hoc vt i
q̃ꝫ miſit.' et. i. qr eri. ani. me.' Ecce ipſe re
ſuſcitauit ſe. Chriſtus eṁ loquiẗ et ō miſ
ſo loquiẗ. ergo ad ſe. vñ eripuit? de me.
ca. le.'. i. ppl'i a pncipibus ſeducti. Quid
eṁ paſſus? Ecce dor. alta q̄ete facile exci

tandus: ſicut dormiens. Dauid ad litt.
nõ dormiuit in ſpelũca. ſed Chriſtus dor
miuit in morte: vñ manifeſtũ eſt hoc de
Chriſto accipiendũ. Dormiui dico: et ↄ-
turbatus. nõ vtiq; me turbato in ratio
ne. ſed illis turbantibus ſua opinione.
Vel ↄturbatus fui ſm carnẽ: paſſionis
timore ⁊ anguſtia. vñ. Triſtis ẽ aĩa mea
vſq; ad mortẽ. et alibi. Cepit Jeſus paue
re ⁊ tedere. Qui ↄturbauerũt: turbauerũt

**Filii hominum dentes eoꝝ ar
ma et ſagitte: et lingua eorum
gladius accutus.** Filij hominũ. i.
iudei qui filij hominũ eſſe deberent. Re-
ctus ordo verboꝝ eſt. Filij ho. laqueũ
ꝑauerũt. ſed interſerit qualiť turbauerit
dicens. dentes eoꝝ: i. roſiones ipſoꝝ fu-
erunt arma quantũ ad ↄſilia. et ſagitte
quantũ ad verba. Non ergo ſe excuſent
iudei: q2 etſi manus inermes: os arma
tũ eſt. vñ ſubdit. et lin. eo. gla. accu. dũ
clamant. crucifige cruci. Voces enĩ ille
ſcz crucifige et huiuſmodi citam fecerũt
mortẽ vt gladius accutus.

**Exaltare ſuꝑ celos deus: et ſuꝑ
omnem terram gloria tua.**
Exaltare ſu. ce. de⁹. Verba Chriſti ad pa-
trẽ. q. d. illi ita. ſed o deus pater exal. ſu.
ce. i. fac in me quo altus videaris ſuper
angelos. i. fac me reſurgere et aſcendere
et ꝑ hoc i omnẽ ter. dilatabiť gloria tua
. i. omnes habitatores terre te glorifica-
bũt. Vel ex ꝑſona prophete loquentis.
ad chriſtũ hec accipiunť. Superiora dñs
locutus ẽ: propheta quidẽ ſed in ꝑſona
dñi et merito: q2 dñs in propheta loqui
tur. qñ etiã ex ſua ꝑſona loquiť prophe-
ta: dñs per eũ loquiť qui ei dictat. Pro-
pheta ergo ꝑ ſpũmſanctũ viſis iniurijs
Chriſti. viſoq; ꝙ in chriſti reſurrectione
inanes facti ſũt iudei gaudens exclamat.
O chriſte qui videris tm̃ hõ in cruce pẽ
dens. Exal. vt appareas de⁹ exal. vt qui
pendens in cruce. in maieſtate cũ pr̃e re-
gnare ↄgnoſcaris. Nõ enĩ q̃ntũ ad ſe ſed
q̃ntũ ad hoĩes exaltať. Exaltare dico ſu.
ce. ad lit. qm̃ ſedet ad dexteram pr̃is: vt

iudicet iudeos in t̃ra. et ſu. ce. i. etiã ſpũ
ales q2 angelos habz ſubtus vt ſic: et in
om. ter. glo. tua dilateť. i. vbiq; exten-
dať: qḋ mõ ↄpletũ eſt. q2 totus mũdus
ei ſbiectus eſt.

**Laqueũ parauerunt pedibus
meis: et incuruauerunt animã
meã.** Laque. pa. Poſtq̃ interpoſuit ḋ
ſua exaltatõne ceptã narratõnẽ exequiť.
Filij ho. pa. la. q. lateť pe: me. Pedes
dñi ſũt icrepatões maloꝝ: et ꝓmiſſio-
nes fideliũ: quibus q̃ſi pedibus icedebat
cũ malos icrepabat: et bonis premia ꝓ-
mittebat quibus dolos ꝑauerũt iudei.
vt de adultera quã adduxerũt añ eũ vo
lẽtes eũ q̃ſi neceſſaria ↄplexione circũue
nire. vt vel ↄtrariũ legis teneret: ſi dice-
ret dimittendã. quã lex precipiebat lapi
dari. vel deriderent eũ q̃ſi mendacẽ ſi eã
morti adiudicaret. qui manſuetudinem
predicabat: et incur. a. me. dũ eis ↄpati
ens: ſterilis ẽ ab eis. Vel icur. a. me. i.
voluerũt q̃ſi de celo me ad inferiora de-
ꝓmere. Laqueũ ꝑa. ſed ñ me neſciẽte. nã

**Foderunt ante faciem meam
foueam: et inciderunt in eam.**
Fode. fo. i. ſñiam mortis iclamãtes añ
fa. me. q2 ſciebat totũ qḋ moliebãť. Hoc
factũ eſt. dũ in os eius dixerũt. reus eſt
mortis: et hoc agendo nõ mihi ſed ſibi
nocuerũt. vñ ſequiť et inci. in eã in ↄfoſ
ſa. i. cauteriata et obſcura ↄſcia cecati

Dyapſalma.

**Paratum cor meum deus pa-
ratum cor meum: cantabo et
pſalmum dicam.** Dyapſalma. Pa.
cor. Tercia ps vbi poſt reſurre. laudes
ꝓmittit. q. d. Jlle ꝑat foueã. ſed cor meũ
o de⁹ ẽ ꝑa. ad tolerantiã. iḋ ille icid. ego
cantabo. et repetit ad ↄfirmationẽ: ꝑa. ẽ
cor me. q. multũ. vel ꝑa. ẽ cor m. ad agẽ
das gr̃as et q2 gr̃a agũť v̇bo ⁊ ope: repe
tit ꝑa. c. m. vt alteꝝ ad op⁹ alteꝝ ad v̇bũ
referať ⁊ q̃liť diſtiguit cã. et pſal. di. i.
v̇bis gr̃as agã ⁊ opib⁹. que duo ꝓdicte
geminationi reddidit q2 ad vtrũq; ꝑa

r⁹. Poſtea aggratulando carnē alloqui tur dicens. O:

Exurge gloria mea exurge pſal teriū et cytara: exurgā diluculo

Gloria mea. i. o caro mea que es cā glorie mee exurge potenꝰ quaſi ad miraculū faciendū. aggratulatio ē q2 certus ē. vñ idē affirmādo repetit. aliud addens. ſubdit. Exurge pſal. ⁊ cy. ⁊ Pſalteriū a ſuperiori reddit ſonū. cythara ab inferiori. Per pſalteriū et cytharā vna caro Chriſti intelligiꝰ. et duo factoꝝ genera. Una ergo caro Chriſti ſurrexit ⁊ cū ea duo organa ſurrexerūt. In carne eñ chriſti duo genera ſūt factoꝝ ſcz miracula que ꝑ pſalteriū et paſſiones: que ꝑ cytharā ſignantur. et hec ſurrexerūt. q2 vtraq3 in gentibus predicanꝰ. Surrexit ergo pſalteriū et cythara et ꝯfiteꝰ dño. et hoc eſt. Exur. pſal. ⁊ i. caro diuina opans. et exur. cy. i. caro humana patiens. Exurge dico: q2 certus ſū etiā de hora. nā exur. dilu. hora reſurrectionis Chriſti hec eſt. vel exurge dilu. alia lit. Et ſic:

Confitebor tibi in populiſ dñe ⁊ pſalmū dicā tibi in gentibus

Confitebor tibi. ⁊ Hoc dicit Chriſtꝰ in mēbris. i. laudabo te in po. do. et pſal. di. tibi. i. celeſtē actū pſoluā tibi in gen. i. inꝰ gentes.

Quoniam magnificata eſt uſq3 ad celos miſericordia tua: et uſq3 ad nubes ueritas tua.

Qm̄ magnificata ē. ⁊ Oñdiꝰ hic cā ꝯfeſſionis et pſalmi. Q. iō ꝯfitebor et pſallā. Qm̄ magni. eſt mi. tua vſq3 ad cel. ⁊ i. q2 humanitas filij. ad lr̄am vſq3 ad celos ꝑ ducta ē: et ve. tua venit vſq3 ad nu. i. vſq3 ad predicatores. Nubes ſūt prophete et alij doctores ⁊ qui ipleti imbre ſpūſancti alios ꝯpluunt doctrinis. vñ Qui ſūt ij qui vt nubes volāt: et alibi. Mandabo nubibus meis ne pluant ſup eos imbrē. ⁊ Uel ita vt ꝑ celos angeli accipianꝰ ꝑ nubes predicatores quia celi ſupra nubes ſūt: vbi. i. in quibus celis ē ſedes angeloꝝ. et iō ꝑ celos bñ angeli accipiunꝰ Nubes ſūt inferiores celis. i. homies predicatores angelis inferiores qui adhuc in caliginoſa carne ſūt: qui hñt ſcie lumē in ſe ſed occultū: de quibus dñs choruſcat miraculis: tonat minis pluit doctrinis. Magiſ ergo ꝑtinz veritas ad celos. i. ad angelos et ad nubes miſericordia: q̄ꝫ ad angelos miſericordia: et ad nubes. i. ad predicatores veritas: quia angeli ſine caligine vident ſpēm veritatis. nec ibi opus ē miſericordia vbi nō eſt miſeria. ſed tñ et hoc ꝯgrue dr̄ vt veritas ad nubes: et miſericordia ad angelos referaꝰ: q2 veritas. i. cognitio veritatis que prepollet in angelis deſcendit etiā ad hoīes. nec ea deus fraudauit nos ad quos ipſa veritas carne opta a pr̄e genita venit. Rurſus angeli videnꝰ miſericordia nō indigere. ſed etſi angeli nō egēt miſericordia tñ dū hoīes miſeri ꝑ miſericordiā in reſurrectōne fient angelis pares vſq3 ad ce. i. ad angelos miſeri. dei aſcendit. Agentes ergo gr̄as dicamus cū propheta qui ſupra idē dixit.

Exaltare ſuper celos deus: ⁊ ſuper omnem terram gloria tua.

Exaltare ſup ce. de. ⁊ Iterat qd̄ añ dictū erat fidē nr̄am ꝯfirmās ⁊ ſup o. ter. gl. t.

Pſalmus LVII

In finem ne corrūpas uel diſperdas Dauid in tituli inſcriptōe.

In finē ne cor. vel diſpdas Dauid in tit. inſcrip. Commendat hic propheta homini iuſticiā monens eū vere loqui iuſticiam. Eos quoq3 et maxīe iudeos redarguēs: qui nō vere iuſticiā loquūꝰ. Iudei ei qui ante dixerant. Magiſter ſcimus quia verax es: et a deo veniſti: mortē eius inclinauerūt. et regnū eius abiurauerunt dicentes. Nō habemus regem niſi ceſarē Qui hic redarguunꝰ. Et eſt ſenſus tituli Pſalmus hic dirigens nos in finem hoc agit. ne tu Pilate vel tu iudee diſperdas vel corrū. Dauid in tit. inſcp. i. ne neges Chriſtū regē quē ti. dicit. ⁊ Intent. mo

net:ne q̃s regno chriſti cõtradicat. Mo-
dus tractatus eſt ps. Prima ps ẽ exprobra-
tio iudeoꝝ ne nos ſilia faciamus. Scd̃o
que eis ſit retributõ dicit ibi. De⁹ cõteret.
Tercio oſtẽdit correctõ iuſtoꝝ de vltõe
iniquoꝝ ibi. Letabitur. Chriſt⁹ ergo lo-
quens contra iudeos ait. O

SI uere utiq3 loquimini iu-ſticiam: recte iudicate fi-lii hoim.

Filij hoim. i. pphetaꝝ vos vti. lo. iuſ.
q̃i loq̃ cõſtat q2 oibus ẽ facile loqui iuſti
ciã quib⁹ vitas ſcͥpſit ĩ corde: qd̃ tibi nõ
vis alij ne feceris et ĩſauit ĩ tabul̃: q2 nõ
legebãt in corde vt voce foriſecus admo
ta: redirẽt preuaricatores ad cor et ĩtus
ĩuenirẽt qd̃ extra legerẽt. Dico loquimĩ
iuſticiã. Sz ſi ve loqui. iuſti. vt ſit iuſti
cia nõ labioꝝ ſz factoꝝ. i. ſi ẽ id in corde
qd̃ ĩ ore ẽ ergo rec. vel ta. iudi. In factiſ
cognoſcãt labia. Si ei alit agis q̃3 loque
ris bona loqueris ſz mala iudicas. Sic
eñi agis quõ iudicas: interrogat⁹ q̃d ſit
melius auꝝ an fides: prepõis auro fidẽ
Amic⁹ venit et nullo teſte auꝝ tibi cõmẽ
dauit diſceſſit: et mortuus hic heredẽ fi
liũ reliq̃t qui ignorat q̃d tibi pr̃ cõmẽda
uit. Te cogita alij ſilr̃ cõmẽdaſſe et nulli
dixiſſe et filiuz reliq̃ſſe. Quid ei velles a
tuo amico preſtari? reſpõdit: Quid tibi
rñdet cogitatõ? hoc iudica cũ filio aĩci
Sz aliud iubet auaricia q̃ cogitas auꝝ
negare heredi aĩci tui. Añ locutus eſ me
liorẽ eẽ fidẽ. Quid et ĩ iudicõ tuo meli⁹
duxiſti auꝝ: nõ ſic iudicaſti vt locut⁹ es
va locut⁹ es falſa iudicaſti. vitas videt
oẽs lq̃q̃ iuſticiã ne dicãt ĩiuſti: et oibus
clamat. Si ve iuſ. loq. ſi ñ falſe: ſi nõ ali
ud ĩ labijs: aliud ĩ corde: rec. vl̃ ta. iu. fi.
hoim. auro et ceteis tpalib⁹ fidẽ prepõi
te et alia h⁹mõi alr̃ ei eſtis hypocrite: ſi
dicitis magiſt̃ vax es ne iudicetis mortẽ
meã: q2 rex vr̃ ſũ vt titl̃s ait. Judei vero
ſic de chriſto iudicauerũt vt ficte locuti
de deo pbent v̾bis ſuis accuſantur

Et ei ĩ corde ĩiquitates opami ĩ terra: ĩiuſticias ma⁹ urẽ cõcinãt

Et ei ĩ corde. Jd̃ ſic moneo vt recte ſcz iu
dicetis: q2 uobis ẽ ĩiquitas ĩ corde et in
ore et ĩ manu. ⁊ hoc eſt. Et ei opa. ĩiqui.
ĩ cor. Nõ poſſũt recte iudicare q̃bus in
corde et ĩ manu ẽ ĩiquitas: opamĩ dico ĩ
t̃ra. i. quia me terrã. i. hoiez cõſpicitis. vl̃
q2 terrã id ẽ t̃rena amatis. et ma. veſ. cõ
ci. q̃i ex multis partibus adunantes in-
iuſticias. Q. di. opera veſtra praue co-
gitationi concordant: quia manus ſeq̃-
tur cor. Si tamen manus deſit nõ ideo
ſine culpa es quia quidquid vis et non
potes deus factum imputat. Eſt aũt cõ-
cinnatõ ex multis partibus adunata p-
uerſitas. Vel ſcdm aliam litterã: iniuſtici
as manus veſtre connectunt. ſcz aliud
peccatũ alij adiungentes. Unde eſaias
Ve his qui trahunt peccata ſicut reſtez
longam: et bene peccata reſti compant̃.
Peccatis enim quiſq3 cõſtringitur que
tanquam vincula ligant hominem. Un
de ĩ fine dicetur. Ligate illi manus et pe
des ⁊ c. quia pro peccatis commiſſis co
gitatõne et opere peccator damnabitur
ſed et interim eiſdem ceditur. Unde do-
minus flagello de funiculis vel reſticu-
lis facto cedit vendentes et ementes ĩ tẽ
plo. Ecce iniqui ſunt et corde et manu.
Et vñ hoc eis? quia

Alienati ſũt pc̃ores a uulua: errauerũt ab utõ: locuti ſũt falſa

Alienati ſunt peccatores. ſ. a veritate. et
ipſi dico peccatores a vulua matris: id
eſt ab ipſa origine: non quia extunc
peccauerunt ſed quia precognouit de-
us ab vtero illos futuros peccatoreſ vt
rebecce ait: cum adhuc pregnans eſſet.
Maior ſeruiet minori: quod ſubſequen
ter exponit. errauerunt ab vtero: id eſt
errare preſciti ſunt ab vtero. et ſicut pre
uiſum eſt accidit: quia locuti ſunt falſa.
Ecce iniquitas in ore: et non ſolum nõ
faciunt bona ſed nec audire volũt: quia
Furor illis ⁊ c. Vel ita ab illo loco. A-
lienati ſunt: et accipitur vulua vel vte-
rus charitas eccl̃e: in qua conuerſi con-
cipiuntur et naſcuntur: dum fidei ru-

ꝺimēta ſuſcipiūt:et paulatī nutunť:ꝺo
nec ī eis formata ṽitate aꝺ lucē generēť.
Et nota qꝛ ſicut carnalꝭ mř in ſobole car-
nali v. viciſſituꝺies obſuat et tpa:ita et
in ſpūali eꝺucatōe ſca eccleſia eaꝺ cuſto-
ꝺit. Prius eñ puer ꝯcipiť et in vťo na-
ſciť. Scꝺo ī vťo aliť. Tercio aꝺ lucem e-
mittiť. Quarto mřis manibuſ geſtať vt
creſcat. Quito ablactať vt aꝺ mēſā přis
acceꝺat:vt ſic valiꝺiori cibo alatur:ita
quos ſācta eꝺucat eccľa:prius q̄ī ī vtero
naſcunť.i.ꝯcipiunť:ꝺuꝫ ruꝺimēta fiꝺei
recipiūt in cathecīſino et exorciſmo. pt⁹
q̄ī ī vťo alunť:ꝺū illis ruꝺimētis pleni
us informanť. Tercio ꝑ baptiſmū et ali
orū ſacramētoꝝ ꝑceptōꝫ et ītelligētiā q̄ī
aꝺ lucē iā ī eis formata ṽitate generanť.
Quarto q̄ī manib⁹ eccľe portanť ⁊ lacte
nutriunť vel alunť:ꝺū ſimplici et faci-
liori eccľe ꝺoctrina ībuunť:ꝺōec a lacte
ſimplicis ſēſus acceꝺāt aꝺ menſā přiſ vt
valiꝺo veſcāť cibo.ſ.pane angeloꝝ.iꝺ ē
in ꝓncipio erat verbū:que etiā ī ſacram̄
tis celebrāꝺis hoꝺie obſeruanť. Dū eñ
q̄rta feria quarte ſeptiane militie chriſti
ane agoniſte chriſti vocanť: quaſi ī vťo
naſcunť. Inꝺe vſqꝫ aꝺ ſabbatū paſchale
quaſi ī vtero alūť. In ſabbato ꝑ baptiſ-
mū q̄ī aꝺ lucē generanť. Iñ q̄ī manibuſ
portanť et lacte nutunť:ꝺonec ī ꝺie pē-
tecoſtes ṽtute ꝑaclyti ꝺe alto inꝺuātur.
quo ablactati varijs līguis magnalia ꝺī
loquūtur. vñ abrahā ꝯuiuiū magnū ab
lactato iſaac fecit:qꝺ nō añ fecerat in cir
cūciſiōe et ī alijs.qꝛ tūc ꝑuulus erat. vñ
inť paſcha et pētecoſten:nulla ꝺifficilia
īꝺicunť.ſ.vt ieiuniū et ītēpeſte noctiſ vi
gilie:qꝛ ſoror nřa ꝑua ē et vbera nō hēt.
et chriſt⁹ ꝺiluculo ſurrexit. Iſti ṽo vľñ
ꝯcipiunť in vťo:vel nō naſcunť ex vťo.
et hoc ē.ali.ſūt pec.a vulua.eccľe que cō
uerſos ꝯcipit:et natos iā ī ſe.et ſi nōꝺuꝫ
natos ex ſe nutt: ꝺonec formeť ī eis veri
tas.et tūc ꝑfectos pariat.hi aūt vel no-
lūt cōcipi vľ cōcepti:quia ꝑ̄ipatiaꝫ ante
q̄ꝫ formētur q̄tiūt viſcera cōtraꝺicenꝺo
ꝺoctrine ṽitatis: abortiui excutiunť.er
go generet te mř:non abortiat.et tu eſto

patiēs:vſqꝫquo formeris.ꝯtineāt te mř
na viſcera:vſqꝫquo certa ſit ī te ꝺocťna
ṽitatis. Si aūt īpatiēs ꝯcuſſeris latera
mřis te excutit foras. ſꝫ magis tuo malo
q̄ꝫ ſuo. ſeq̄tur.erra.ab v.:qꝛ ꝯtraria mři
ſecuti ſūt.et iꝺ qꝛ errāt a vētre ī quo ē ṽi-
tas.locuti ſūt falſa.

Furor illis ſcꝺꝫ ſimilituꝺineꝫ ſerpētis ſicut aſpiꝺis ſurꝺe: ⁊ obturantis aures ſuas.

Fu.ilľ. De hoc ṽo ſūt īexcuſabileſ.qꝛ no
lūt ṽitati creꝺere.⁊ hoc ē.fu.ē il.ſ.ſi.ſer.
qꝛ ira obſtiatoꝝ irreuocabiľ ē:c⁹ ſerpen
tis:ſi.aſ.ſur.:vñ ſurꝺa:Ecce.et ob.au.
ſu.:ťra ⁊ cauꝺa.ꝺr ei alteraꝫ aurē ťre af-
figere.alťaꝫ cauꝺa obſtruere ne vocē in
cātātis auꝺiat. Sic iſti ne auꝺiāt ṽa ob-
turāt aures auꝺiēꝺi.ťra et cauꝺa.i.pre
ťitis et p̄ñtib⁹ pcis.ťra ſūt p̄ñtia q̄b⁹ hō
ꝺlcāť.cauꝺa preťita pcťa. Et notāꝺ qꝛ ñ
lauꝺať a ſcp̄ťa vñcūqꝫ ꝺať ſilituꝺo:vt
ꝺ īiquo iuꝺice q̄ rogātē viꝺuā vix auꝺi
uit.quē ꝺñs ñ ꝯmēꝺat:ita et hic ſeq̄tur.

Que ñ exauꝺiet uocē īcātātiū ⁊ uenefici īcātātis ſapiēter.

Que aſpis.qꝛ obťat aures.ñ ex.vo.icā.
:vt aꝺ lucē eꝺucat.et ve.icā.ſa.: q̄ꝫtum
aꝺ artē ſuā.ita et iſti ñ auꝺiūt vocē chri
ſti et apľoꝝ:q̄ ſūt īcātatores ſapiētes: vt
aꝺ lucē exeāt.vľ ſꝫm aliā lřaꝫ: meꝺicam̄
ti meꝺicati a ſapiēte.q̄ľſit vox īcātatoꝝ
his ṽbis oñꝺiť. Eſt ei meꝺicam̄tū meꝺi
catū:meꝺicam̄tū cōfectū. Meꝺicamentū
ṽo confectū eſt omia precepta legis et ꝓ
phetaꝝ.omnia precepta meꝺicamentuꝫ
erāt añ aꝺuentū chriſti: ſeꝺ nō meꝺica-
tum.quia nemo eo curabatur:ſeꝺ aꝺuē
tu chriſti meꝺicatū eſt qui impleuit legē
et ꝓphetas. Ligno eñ poſito in marach
ꝺulcorata ē aqua:vt poſſent bibere filij
iſrael.añ nō valentes guſtare pre nimia
amarituꝺine. Hec eſt legis amarituꝺo.
que gratia euangelij ꝺulcorata eſt. et
quoꝺ in ſacramentis legalibus latebat:
in luce poſitum eſt. et ꝺemonſtrata eſt
nobis ciuitas:conſtituta ſuper mon-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

teꝫ que abſcōdi nō pōt id ē eccl'a ⁊ lucer
na poſita ſup cādelabꝝ.i.doctrīa vita=
tis ē i māifeſto. Ubi ei latꝫ eccl'ia chriſti
et vitas chriſti? Nōne ipſe mōs q̄ creuit
ex mīmo lapide et ipleuit faciē t're: nōne
ipſe ſpens i ligno ſuſpēſus quē ītuēdo
ꝑcuſſi a ſpentib⁹ ſanāt'? Hic ē ergo ſapi
ens a quo medicatur medicamentū

De⁹ ɔterꝫ dētes eoꝝ i oꝛe ipoꝝ molas leonum confringꝫ dn̄s

De⁹ ɔte. Scd̄a ps vbi dicit que eis ſit re
tributō. Q.d. Illi ita cōtēnūt: ſꝫ de⁹ ɔte
ret dē.i.doloſa vba eoꝝ q̄b⁹ ē furoꝛ vt
aſpidis: et hoc i ore ip. qꝛ vbis ſuis capi
et eos oꝛe ei ſuo ɔtra ſe dicūt quos aſpi
di ɔpaucrat: leonib⁹ etiā ɔpat ſīdens:
molas leonū id ē iclamatōes mortis q̄s
iudei fecerūt cōfrīgꝫ dn̄s: ne ad effectum
veniāt. Nota qꝛ aſpides erāt iudei dū i=
ſidioſe tētabāt leones dū mortē incla=
mauerūt. Hoꝝ mole fracte ſūt qn̄ ſurre=
xit chriſtus qd̄ aptius exponit ſīdens.

Ad nihilum ḋueniēt tāquā a qua ḋcurrēs: intendit arcū ſuum donec infirmentur.

Ad nihilū deueni. ⁊c. Qui tales etſi mō
ſint toꝛrētes: tn̄ ad nihilū deue. tāq̄ȝ aq̄
decur. Ecce hic etiā toꝛrētibus ɔpantur
quia ſonātes ad ſaxa ſupbie ipulſi ſūt.
et precipites: ſed cito tranſeūt. tot maliſ
ɔpantur: illi ita decurrūt: ſed ecōtra itē
dit deus p miam ad ſalutē eoꝝ arcū ſuū
id eſt minas quibus terret donec ifirm.
id eſt dū ɔuertant' vt ſaulus ifirmat⁹ ē
audiens qd̄ me pſequeris? Qui hoc cla=
mabat de celo: arcū tēdebat. Multi ergo
ifirmati ſūt ipſius intenſiōe arcus pfri
ti: Sꝫ qd̄ nō infirmati patiētur? Ecce

Sicut cera q̄ fluit auferent' ſupceciḋit ignis ⁊ n̄ uiḋꝛūt ſolē.

Sicut cera que fluit aufe. i. igne concu
piſcētiaꝝ peribūt: vt ei ignis veſtē ſic li=
bido conſumit animā. Uel ita. Deus in
tendit ar. ſu. i. vindictā donec ītus et ex=
tra infirment': et accipitur i malo. et au=
ferentur a conſpectu dei miſſi i gehennā
vel auferentur hic in preſenti a t'ra ſua.
ſicut cera que fluit ſupcecidit ignis ⁊c.
Sciendum q̄ inter pꝛimuꝫ peccatū qd̄
eſt ſuperbia et vltimam penam: que eſt
ignis etern⁹ que media ſunt que ⁊ pecca
ta ſunt: et pene de quibus ait: ſupcecci=
dit ignis ſcꝫ ſupbie et concupiſcentie et
ire. et ideo non viderunt ſolem ſcꝫ iuſti
cie. de quo i libꝛo ſapie dicūt mali. Erꝛa
uim⁹ a via veritatis et lumen iuſticie nō
illuxit nobis

Priuſquā intelligerent ſpīe ue ſtre ramnū: ſicut uiuentes ſic̄ in ira abſoꝛbꝫ eos.

Priuſquā intelligerent. Hic legitur pꝛi
us ſm aliam litterā que eſt Priuſquam
pꝛoducat ſpinas veſtras ramnus: ſicut
viuentes ſic in ira abſoꝛbet eos. vbi per
ramnū accipiuntur peccata. per ſpinas
punctio eterne damnationis Ramnus
enim eſt genus herbe pꝛius mollis: ſed
que poſt vertitur in ſpinas: ſic et pecca=
ta modo delectant. ſed poſt pungunt. ⁊
hoc eſt quod dicit. ſupcecidit ignis vi
cioꝛum et ille ignis abſoꝛbet eos id ē de
uoꝛat eos ſicut viuentes id eſt dū adhuc
viuunt nō ſimpliciter dicit viuentes: ſꝫ
addit ſicut quia non vera ſed falſa ē im
pioꝛum vita. vident' viuere et nō viuūt
addit. ſicut i ra nō ſimplicit' dicit in ira
qꝛ de⁹ trāquillis iudicat. vel qꝛ nō ē mō
ira ɔpatōe fut'e. abſoꝛbꝫ dico. pꝛiuſq̄ȝ p
ducat ſpi. ve. ramnus conuertit ſermo=
nem ad eos id eſt pꝛiuſq̄ȝ voluptatū toꝛ
menta pꝛocedāt. dum eñ adhuc viuunt
ignis vicioꝛum q̄ ſupcecidit in ira dei
deuoꝛat eos: et occultat eis ramnū id eſt
ramni ſpinam id eſt peccati punctioneꝫ
extremaꝫ ne modo videatur Uel ſm lit
teram noſtram et per ſpinas accipiūtur
peccata. per ramnum extrema damnatō
et eſt. Priuſquam ſpine veſtre id eſt pec
cata intelligerent ramnum id eſt acutaꝫ
damnationem in extremo ignis vicioꝛū
abſoꝛbet eos id eſt deuorat eos: ſicut vi
uentes ſicut in ira abſorbet eos. hoc nō
mutatur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Letabitur iuſtus cũ viderit vindictã: manus ſuas lauabit in ſãguine peccatoris.

Letabitur iuſt9. Tercia ps: vbi oſtẽditur correctõ iuſtorum de vltõe iniquorum. Q. d. malos abſorbet ignis. hoc aũt non eſt ſine fructu bonorum: qz iuſtus qui fidẽ hẽt etſi aliquid ĩ eo lauãdũ ẽ: letabitur et ſi moleſtijs preſſus: cũ viderit vĩdictã hãc pñtẽ nõ tñ gaudẽ, p pena eorum: ſed qz nõ ĩ illa ẽ. et manus ſ. i. opa. la. in ſã. pec. i. ĩ pena 7 morte peccoris: quã videt. Unde ſalomõ. Stulto peũte ſapiens aſtutior erit.

Et dicet homo ſi utiqz ẽ fruct9 iuſto: utiqz eſt de9 iudicãs eos in terra.

Et dicet. i. tractabit apõ ſe hõ. i. rõnalis qz nõ ex caſu eis cõtingit hoc: ſz, p vindicta pctĩ. hoc eñ dicit: vtiqz de9 ẽ iu. eos id ẽ malos in tra. etiã iſta vbi florere videntur: qd, pbat a ↄtrario. ſi. i. qz vtiqz eſt etiã hic fru. iuſ. licet hic preſſo: acſi diceret. Sicut iuſto iudicio di fit: vt iu ſt9 amplius iuſtificetur: ita eodẽ iuſte pmittitur: vt ſordidus magis ſordeſcat. vel ita ſm aliã lrãz quã ponit aug9 que ẽ. Et dicẽ hõ ergo ẽ fruct9 iuſto: ergo ẽ de9 iu. e. ĩ terra. et ĩfert ex duob9 premiſſis. Dixit eñ malos hic abſorberi: et iuſtũ lauari: 7 hoc ẽ. et dicet hõ rõalis: qz iuſt9 lauat man9 ſuas. ergo ẽ fru. hic iu. et qz ignis abſorbz malos: ergo ẽ de9 iudicans eos ĩ ter. etiã iſta vbi florere videtur. LVIII

In finẽ ne corrũpas uel diſperdas dd ĩ tituli ĩſcriptõe: qñ miſit ſaul 7 cuſtodiuit domũ eius ut interficeret eum.

In finẽ ne corrũpas vl diſpdas dd ĩ titli ĩſcptõe: qñ miſit ſaul 7 cuſtodiuit domũ ei9 vt ĩterficeret eũ. Legitur ĩ libro regũ: q ſaul querẽs ĩterficere dd: miſit ſatellites ſuos vt cuſtodirẽt domũ dd: et eũ mane exeuntẽ d domo interficerẽt. qd cũ preſciſſet vxor ſua michol filia ſaul: nocte depoſuit eũ p feneſtrã: et ſic euaſit. Huic hiſtorie alludit titulus: de q tamẽ nõ agit ps: ſz de ſignificato. Dd eñ chriſtũ ſignificat. domus ei9 ſepulcrum chriſti. ſaul regnũ iudeorum: q miſerũt cuſtodire ſepulcrum chriſti. ſz nõ videtur ↄuenire qd dicitur. ſ. vt iterficeret eũ. Jã vtiqz interfectus chriſt9 erat qñ miſerũt: querebãt aũt eũ ĩficere ñ corporaliter ſz ſpũaliter. i. nomen et famã eius extinguere de gentib9 ne crederent ĩ eũ. qd tñ efficere nõ valuerũt. viuit eñ rex ſup iudeos et gẽtes. hoc et ſpũſſãctus p, pphetã predicit hic. 7 ẽ ſenſus. Ps iſte tẽdẽs ĩ finem. i. ĩ chriſtũ hoc agit: ne tu pilate vel iudee. cor. vel diſp. dd ĩ ti. ĩſcp. hoc idem dixerat ſupra ĩ alijs titulis. Fruſtra ergo tentat aliquis diſpdere: quod totiens, phibet diuina autoritas. Cũ aũt pilat9 dixit qd ſcripſi ſcripſi ĩpletũ ẽ qd hic dicitur. ſ. ne cor. vel diſp. dd ĩ tit. ĩſcp. non id corrũpas. qñ. i. qz miſit ſaul. i. regnũ iudeorum. 7 cuſtodiuit do. ei9 i. ſepulcrũ chriſti: vt interficeret eũ. i. nomen et famã eius tolleret: ne crederetur, in eũ. q̃bus fruſtratis hic liberatus oſtenditur. et famã hẽre in omnibus gentibus. et loquitur hic integer chriſtus. ſcz caput et corpus

¶ Intentõ monet vt nemo chriſto contradicat. Modus triptitus eſt pſalm9. Prio orat liberari aſcendendo ab imis ad alta: orat etiam pro ſalute gentium. Secundo confirmat ſalutem gentium. et orat ſalutem iudeorum: ibi. Conuertentur. Tercio affirmatur ſalus iudeorum et vtroqz pariete collecto: grates agunt ibi. Cõuertẽtur. Totus itaqz chriſt9 q̃ ab inimicis obſeſſus clamat dicens.

Eripe me d ĩimicis meis de9 meus: 7 ab ĩſurgẽtib9 ĩ me libera me.

Eripe me de inimicis meis deus meus. Factum eſt hoc in carne chriſti: fiet et in membris. dum vero qui ſine macula eſt hoc petit: qd ncio petã9, oñdit. neqz eñ ceſſãt ĩimici nrĩ diabolus et angli e9 ĩſurgere quotidie ĩr nos et illudere velle ĩfirmitati et fragilitati nrẽ et dceptõib9 ſug

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

geſtōibus tētatōibus quibuſcūq; laque
is irretire cuȝ adhuc ī t̄ra viui᷑. Et nota
ꝙ q̄ttuor ſūt genera aduerſarioruȝ que
hic diſtiguūt̄ ſȝ īimici qui nocēdi votū
hn̄t nec tn̄ hoc ardent̄ appetūt inſurgen
tes qui iā ꝯmoti et aīo pati ſūt oꝑantes
qui iā dura mēte ſcelus oꝑe ꝯplent᷑. Ui
ri ſāguinū qui nō ſolū ꝯtumelias īgerūt:
ſȝ etiā fundūt ſāguinē qđ fecerūt iudei q̄
chriſtū prius poſt etiā ap̄l'os occiderūt.
De his ergo ait· Eripe me de ī.me. qui
me odio hn̄t deus m:et libe.me ab inſur
gētibus ī me qui v̄bis nocent. Et

Eripe me de oꝑantib᷒ īiq̄tateȝ ⁊ d̄ uiris ſāguinū ſalua me.

Eripe me de oꝑā.iniqui.ſcȝ qui colaphi-
ȝāt ⁊c.et huiuſmōi faciūt:et ſalua me d̄
viris ſāguinū᷑ſcȝ qui iuſtū id eſt chriſtū
occiderunt:poſt et ſuos.

Quia ecce ceꝑunt aīaȝ meā: ir ruerunt in me fortes.

Quia ecce ceꝑūt. Loquit̄ hic chriſt᷒ in ꝑ
ſona ſua. Q.dicis eripe ſalua. Quid eñ
illi tibi faciūt? vtiq; mala: Q: ecce ceꝑūt
ani.me.᷑ſcȝ vitā corꝑalē:q: irru.cū īpe-
tu ī me᷑hūilē:for.ī tꝑalibus ſcȝ abūdan
tes q̄ nō ponūt deū adiutorē ſuū:ſȝ ſꝑan
tes ī diuitijs preualuerūt ī vanitate ſua
᷑Ul' fortes etiā ſūt ſ̄bi qui preſumūt de
iuſticia ſua:q̄ iſultāt chriſto ꝯuiuāti cū
pc̄tōribus quib᷒ nō ē op᷒ medicus ſȝ eū
occiderūt tāq; iuſti reū᷑ſȝ tn̄ nō ē ī eo iī-
q̄tas:et hoc ē irru.ī me fortes id ē de iu-
ſticia ſuꝑbi quaſi in reum:ſed ī me pec-
catū nō iuenerunt. vnde ſ̄bdit

Neq; iniquitas mea neq; pec catum meum domine: ſine ini quitate cucurri et direxi.

Neq; tn̄ ini.mea quā ī eos feceri cā fuit q̄
re irruerūt neq; pc̄m meū qđ ī me ſit ali
quo mō. Ul' neq; iīqui.me᷑id ē maliuolē
tia fuit cā neq; pec.meū᷑opis dn̄e ſȝ ſine
iīqui. cucur᷑viā h᷒ mūdi. Uñ alibi. Ex-
ultauit vt gi.ad cur.viā et dire. diſtor-
tos quantū ī me᷑eſt. Uel ſ̄m aliā litterā
᷑et dirigebar ad te: Et ideo

Exurge ī occurſū meuȝ ⁊ uide: ⁊ tu dn̄e de᷒ uirtutuȝ de᷒ iſrael

Exur.qui dormire videris᷑i.adiuua me
Exurge dico ī oc.me.q̄i curro ad te me-
rēdo:et tu occurre mihi.i.r̄ode ꝑ meri-
to.et vide᷑id ē fac videri quō ad te cur-
ro et alios dirigo ne prauū putēt hoīes
qđ rectū ē et ita ſeq̄nt̄. Ul' ita: Exur. ī oc.
meū et vide᷑id ē īnoteſce et fac videri ꝙ
exurgis ī occurſū me.i.ꝙ tibi eq̄l' ſū. Oc
currere ei nō niſi de eq̄libus d̄r᷑ Chriſtuſ
eñ nō deſijt eē eq̄l' pat̄:licet ꝑ nobis fa-
ctus ſit īfirm᷒ q̄ ſeipſū exinaniuit formā
ſ̄ui accipiēdo· Uñ ī euāḡlio ſe gallie cō-
ꝑat dicēs. Hierl'm hierl'm quotiēs volui
ꝯgregare filios tuos quēadmođ gal. cō
gre.pul.ſuos ſ̄b alis et nolu᷑ Nulla eñ
auis adeo videt̄ infirmata ꝑpt̄ pullos
quēadmođ gallia c᷒ vox rauceſcit fit hy
ſpidū totū corp᷒:deponūt̄ ale:laxāt̄ plu
me:et ea ē mr̄na charitas que inuenit̄ in
firmitas: Sic et chriſtus ꝑpter nos īfir-
matus ē vt nr̄aȝ toll'et īfirmitatē:ſed ī ea
tn̄ infirmitate occurrit equalis patri:ita
eñ aſſumpſit quod non erat vt nō amit
teret quod erat: Ita ergo ſe exinaniuit ꝙ
dignitatem quam habebat cū patre no-
bis non demonſtrauit. In ipſa ergo in-
firmitate agnoſcendus eſt patri equal' n̄
viſione corporali ſed fide vt ꝙ ſpeciē vi
dere nondū poſſumus ſaltem credamuſ
et dum hoc credimus in nobis ad pr̄em
aſcendit. Unde marie magdalene:cui ꝑ-
mo poſt reſurrectionem apparuit: ait᷑.
Noli me tangere:nondum enim aſcendi
ad patrem meum. Quid eſt hoc? Noli
me tangere. Nonne poſtea mulieres re-
deuntes a monumento adorauerunt eū
et pedes eius tenuerunt. Sed hic agit d̄
tactu mentis non corporis id eſt non id
ſolum credas quod vides ne habeat ni-
mis humanitati mee aſpectus tuus.qua
ſi tactus tuus.hoc ideo dico:quia non-
dum aſcendi ad patrem meum: vtiq; in
corde tuo:quia nondum poſtquam vi-
diſti me mori credis me patri equalem.
᷑Attende quibus gradibus aſcendit. Ce
pit enim ab infirmitate:et paulati aſcen

dens ad gloriā reſurrectōis: et pr̄is eq̄li
tatē puenit. Deinde ſequit̄ oratō ꝑ gen-
tibus cōuertēdis: cū ait. et tu do. de. v̇.
celeſtiū deus iſrael. ï. ſ. qui vidis deꝰ vni
us gentis que te colit.

**Intēde ad uiſitādas oīes gē
tes nō miſerearis omnibꝰ qui
operātur iniquitatem.**

Intende ad viſi. oīes gētes: qꝛ infirme
ſūt omnes ï vt oīes ꝯgregent̄ ad nupti-
as. dico itēde. et tñ nō miſe. oī. q̄ op. ii.
ita vt reliquas peccata ipunita ï ſ; perſe-
quere. puni. cōuerte. et ita facit: qꝛ nulla
peccata relinq̄t ipūita: qꝛ vel hō penitēs
punit: vel deus iudex punit. Vel ita ï eſt
quedā iniquitas: quā qui facit eius non
miſeret̄ deꝰ ad ſalutē. hec ē defēſio pcōꝝ:
qñ defendit hō qḋ deus odit. vnde ē pec
catū ad mortē: nō ꝑ eo dico. vt q̄s oret.
et ē nō mi. oī. qui op. ii. i. illud peccatū
quod ē ad mortē: ꝑ quō nō eſt orādum
vel ita. viſita oēs gētes: et tñ nō miſ. oī.
q̄ op. ii. id eſt ï omibus iudeis etſi q̄buſd̄

Dyapſalma

**Cōuertentur ad ueſpam et fa-
mē patientur ut canes: et circui
bunt ciuitatem.**

Dyapſalma: Cōuer. ad veſperā et famē
Scḋa ps vbi orata ſalus gentiū affirma
tur: et orat̄ ſalus iudeoꝝ. dico intēde: et
vere intēdes. qꝛ cōuertēt̄ gētes ab hydo
lis ad veſpaꝫ ï i. i vltia etate ſcl'i. et fameꝫ
ꝯuertēdi alios patient̄: quia dolebūt: ſi
nō poterūt ꝯuertere vt canes ſcꝫ latran-
do cōtra hoſtes. et circu. ciui ï i. munient
eccl'aꝫ contrā hereticas ipugnatōes. Et.

**Ecce loquētur in ore ſuo: ⁊ gla
d.ꝰ i labiis eoꝝ. qm̄ q̄s audiuit**

Ecce. ſ. i manifeſto loquēt̄ i ore ſ. ad ifor-
matōeꝫ fideliū: et hereticoꝝ depreſſionē
et gla. ſpūſſcti qḋ eſt v̄bū dei vl' mors a-
lia lr̄a qḋ idē ē. illo quippe gladio occi-
dūt malos: vt viuāt boni. ꝑcutient vt ſa
nēt: erit i labijs eoꝝ. et vere: qm̄ q̄s au.
talia: alia lr̄a qualia. ſ. ꝑredicabūt: Nul
lus. ita oīes mirabunt̄. Vel ita ſm̄ lit-
terā noſtrā. idē freq̄ns predicatō ē i labi-
is. qm̄ q. au. eos. Q. pauci audient eos.

**Et tu domie deridebis eos: ad
nihilū deduces omnes gentes**

Et eos q̄ nō audient tu deridebis i fut̄o
et oēs gentes que te nō nouerūt: ad nihi
lū deduces tūc. vel ita ab illa loco. Con-
uertent̄. et agit de iudeis ſic. Dixi nō mi
ſerearis oīibus iudeis: quibuſdā vero
miſereberis tu qꝛ Cōuertēt̄ ad veſpaꝫ ï i.
ſerius poſt aſcenſionem: et miſſum ſpiri
tū: qḋ anteq̄ꝫ crucifigerēt debuēt facere
et famē ꝯuertendi alios patiēt̄ vt canes
Gentes ante dicebantur canes ꝑ immū-
dicia. ſed et iudei ſe canes id eſt peccato-
res cognoſcunt: vt mulier cananea: que
ſe recognoſcens: humiliter ait. Nam et
catelli edūt de micis que cadūt de menſa
dñorū ſuoꝝ. Eſuriebat panem celeſtem:
ita et iſti: quia ſe canes agnoſcunt: eſuri-
unt. bene agunt. male vero qui ſaturati
putatiua iuſticia dicunt cum phariſeis.
ego ieiuno bis in ſabbato. Sequitur. et
circuibūt euangelizando ciuitatē ï ſ. cir-
cūſtantie. id eſt mūdū: qui circūſtat vn-
diq̄ꝫ iudeam: vbi hec dicebātur. Ecce lo-
quent̄ in ore ſuo. id ē ſtomochabuntur
et iraſcentur aduerſus pigros ad fidem
dicentes. Non mirum ſi ſtomachamur:
et iraſcimur. quoniā quis de iudeis: au
diuit nos: id ē q̄s de iudeis credidit au
ditui noſtro: Q. iudei non credunt ni-
ſi pauci. et licet iudei nō credāt: tamē ꝑ
credentes iudeos annūciatur gentibus
vnde ait. et gladiꝰ vel mors ē i la. eꝰ Dic
ē gladiꝰ bis acutꝰ vtroq̄ꝫ icidēs teſtamē-
to quo mactat petrꝰ reptilia: ſibi i diſco
oſteſa: qñ dēm ē ei. Surge petre macta ⁊
māduca. ſeq̄t̄. ⁊ tu do. Q. ipſi ita loq̄nt̄
⁊ iraſcēt̄ cōtra pigros. Et tu do. deri. e.
ï id eſt ꝑ nihilo habebis eos: dicētes. q̄s
audiuit: Quare d'idebis: qꝛ ad nihi. d.
id ē ꝑ nihilo hēbis cōuertere oēs gē. i.
facile ꝯuertes. qꝛ facile erit tibi facere: vt
credāt i te oēs gētes. acſi dicat. oēs gen-
tes xpiane fut̄e ſūt. ⁊ dicitis q̄s audiuit

Fortitudinez meã ad te cuſtodiã: quia de⁹ ſuſceptor me⁹ es: de⁹ me⁹ mĩa ei⁹ preueniet me.

Fort. m. hoc ꝑus i pſona eccleſie ſic. Illi ſũt fortes de ſe preſumẽtes: ego autem forti. meã ad te cu. i. nõ a te recedã õ me preſumẽs. Illi eñ fortes iõ ceciderũt qꝛ ad te nõ cuſtodierũt fortitudinẽ ſuaz: et merito ad te cuſtodiã: qꝛ de⁹ ſu. meus es qꝛ de imo meo in altũ ſuũ me ſuſcepit deus meus. Deiñ mutans pſonã ſbdit. deus meus ẽ ſpecialr: qꝛ mĩa eius preueni et me. nihil attuli cur miſeret. nullus ei meret dona dei. et ꝙ mĩa ẽ que preuenit me.

Deus oſtendit mihi ſup inimicos meos: ne occidas eos: ne quñ obliuiſcãt populi mei.

De⁹ oñdit mihi ſr iimi. m. vel i iimi. me. id ẽ ꝑ iimicos meos. id eſt q̃ztã circa me habuit miaz demõſtrauit mihi i illr circa quos nõ hũit: qꝛ õ eadẽ maſſa aliud vas i honorẽ aliud in cõtumeliã fecit. Unde apl's Suſtinuit vaſa ire apta i itũ i mlta patiã vt notas faceret diuitias ſuas i vaſa mie. Rogat aũt ſtati eccl'a ꝓ ipſis iimicis dicẽs. o deus ne occi. eos. et ſi peccata eoꝝ ſcz neqñ obli. legis tue. alia lr̃a hoc eſſz eos occidi. ſ. obliuiſci legis dñi. ipſa ẽ vã mors i ꝓfundũ ire pcti. Ul' ita i pſona chriſti ab illo loco. Forti. ⁊ agit de iudeis. Q. d. irruerũt i me fortes ſcz iu di quos etſi poſſẽ ꝑdere: tñ for. m. cu. ad te. i. ſm diſpõz tuã. etſi ei poſſẽ diſꝑdere iudeos tñ ꝑmitto viuere ſeruãſ forti. m. ad te. i. ad tuã diſpõz qd dẽo: qꝛ deuſ oſt. m. ↄſiderãti ſr ii. m. q̃d de eis agẽdũ ſit: c⁹ ↄſilio acq̃eſcere dẽo: qꝛ d. ẽ ſu. m. ⁊ de. m: et mĩa ei⁹ preue. me: qꝛ chriſtũ preuenit pre ↄſortib⁹ ſuis cui ſine mẽſura õdit ſpm̃: et ipſe de⁹ ſpete oſ. m. ſr ini. m. id ẽ iudeos q̃d de eis agẽdũ ſit. Quid tibi agẽdũ de eis oñdit: ꝙ ꝓ eis orarẽ vt nõ occidãt et cũ hoc deberet dicere nõ vbo ſz actu oñdit: orat ꝓ eis ad prẽz o deus pr ne oc. e. hoc ſpẽalr õ iudis põt accipi. hoc ẽ qd pr ei oñdit ne oc. e. precat ne iudei fũdit⁹ peãt. diſpſi q̃dẽ ſũt vt ad ↄuerſiõz ꝓuocẽt vl' vt eccl'a ab iimicis teſtionia vetis legis hẽat: iõ ꝓ eis orat dicẽs: ne o c. e. q̃ me occidũt ſz maneat gen⁹ iudeoꝝ cũ ſigno circũciſiõis ſabbati paſche vt caym ſignũ hũit vt nẽo eũ occideret ita et genſ illa hñs ſignũ ſuũ nõ eſt occiſa qꝛ ncia eſt credẽtibus gentib⁹ et in ipſis preciſis etiã oñdit que ſit mĩa infitis: iõ ne occidas ne. po. etſi nõ mõ ob. m. ſi nõ ſint teſtes legis et mortis chriſti Ne occidas ſcd

Diſꝑge illos i uirtute tua: ⁊ depõe eos ꝓtector meus dñe.

Diſꝑge ꝑ oẽs gẽtes il. ſcz iudeos q̃ portãt nobis codices: et hoc i v. t. qꝛ tu fortis es ñ ipſi et dpo. vl' õduc. alia lr̃a e. i. ñ eos der̃as ſz õduc ↄſuãdo i quo es ꝓ m. do. i. i quo me ꝓteges vt ſcz de eis hẽam teſtioniũ. vel ſm lr̃az nr̃az: et dpo. e. vt ſint oppbriũ oibus. vel depo. e. i eo qd mali ſũt vt bõi ſurgãt vt i paulo actũ ẽ qꝛ ñ ſurgeret paulus niſi p⁹ caderz ſaulus: tu inq̃z depo. qꝛ es ꝓte. meus dñe

Delictum oris eorum ſermonem labiorum ipſoruz: ⁊ comprehẽdantur in ſupbia ſua.

Deli. o. e. Obſcura lr̃a eſt hic. obſcura ei ſũt que hic dicũtur et timeo ne nõ bñ iſinuent. Q. d. ñ eos occidas ſz deli. or. e. occide id eſt dimitte et ipſũ ſmonẽ la. ip. occide id eſt inexpletũ effice. vt reſuſcitatũ paueãt quẽ ꝑdere voluerũt: et quẽ i terra ↄtẽpſerut i celo ab oib⁹ gẽtib⁹ adorari mirẽt. Ul' ita dpo. e. et etiã deli. o. e. i. delictũ cogitatõis dpõe et ſer. la. ip. i. delictũ vbi: et ſic ↄpre. ↄuerſi i ſr̃bia ſ. Cõprehendit aliquis i ſr̃bia ſua cũ immanitatẽ peccati ſui attendens videt ſe ſuperbe egiſſe: et tamẽ fruſtra. hoc quidã eoꝝ iudeoꝝ ↄuerſi nouerũt. ſcz ꝙ factũ eoꝝ in irritum venit: et peccatũ remanſit ſuper eos: et ſic comprehenſi ſunt in ſuperbia. et hoc eſt: et cõprehẽdãt i ſupbia ſua. i. i qua viſi ſũt preualere id eſt ſciant ſe ſu

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

perbe egiſſe et inanit[9] quia fruſtra irrue
rūt fortes ī humilē. Nō eñ vitā: ſꝫ mor-
tē occiderūt. Mors quippe ī moriēte ex-
tīcta eſt: et vita ī reſurgēte die tcio reſur
rexit. et ita īuenerūt ſe nil dānaſſe: et nil
feciſſe: et de magnitudine pcti plus hūi-
liati ſūt. et ea hūiliate: plus conſūmant̄
id ē pficiūt̄. Nihil eñ ſic īpedit pfectōꝫ:
vt ſupbia[9] Supbie aūt comes ē īuidia.
nec fieri pōt vt ſupbus nō īuidat. vnde
et diabolus qui p ſupbiā corruit: homī
īuidit. Facin[9] ergo id ē magnitudo faci
noris cōſiderata: abſtulit ſupbiaꝫ. vt et
paulo angelus ſathane: facin[9] vō dleuit
venia. et hoc ē qđ ſequit̄

Et de execratōe ⁊ mēdacio an-
nūciabuntur ī ɔſūmatōe: ī ira
ɔſūmatōis ⁊ nō erunt.

Et de execra. q̄i ɔprehēſi ſūt ī ſupbia. et
ſic de execra[9] ī qua ſūt iudei īnt̄ gētes: vl̄
ꝙ chriſtū execrabāt̄: et de mēdacio[9] quo
ɔuertūt ſcptūras. annū. ab aplīs: et ali-
is ī exemplū eē in conſūmatōe vel annū
ciabunt̄ cōſūmatōes: alia lr̄a[9] i. predica-
bit̄ ab aplīs: vbi abundauit delictū exe-
cratōis et mēdacij ſupabūdauit ⁊ grā p
fectōis: et ptinuit ad medicinā hūilita-
tis: et infirmitatis hōis[9] vel ita ſm aliā
lr̄am. Et de maledicto. ſ. quod putatis
maledictū pendentē in ligno. et de men
dacio[9] qđ. ſ. dediſtis pecuniaꝫ cuſtodib[9]
vt mentirentur: annun. conſūmatōnes:
id ē iō magis pficiunt̄: quia ī hīs depre-
henſi ſunt[9] et hoc totū factū eſt ī ira ɔſū-
matōnis id eſt in vindicta dei: qua cōſū
mat[9] Eſt eñ ira id eſt vindicta dei conſū
matōis. qꝛ aliquādo vīdicat deus: vt p-
ficiat. et eſt et conſumptōnis. vt cū dicꝫ
Ite maledicti ī ignem eternum. Dico cō
prehēdūtur in ſupbia ſua[9] et ita nō erūt
homines in ſuperbia ſua ī qua ɔprehēſi
ſunt. Sequitur

Et ſcient quia deus dn̄abitur
iacob: et finium terre.

Et tūc ſcient quia deus do. ia[9] i. iudeoꝝ
et finiū terre. id eſt gentiū quas vt canes
cōtempſerūt. Antea eñ iuſti ſibi videbā
tur iudei. ſed oſtēdit̄ eis ꝙ nō ſine chri
ſto qui dominat̄ iacob: et depoſita ſup
bia ſciunt ſe pares gentib[9]. quia omnes
peccauerunt

Dyapſalma

Conuertentur ad veſperā ⁊ fa-
mem patientur ut canes: ⁊ cir-
cuibunt ciuitatem.

Dyapſalma. Conuertēt̄ ad veſperā Ter
cia ps vbi affirmat̄ ſalus iudoꝝ ꝙ vtro
qꝫ pariete collecto: gratie vl̄ grates agū-
tur. Q. d. ɔprehēdāt̄ ī ſupbia ſua: et ſic
ɔuertāt̄ tandē plenarie ad veſpaꝫ. i. ī fi-
ne mūdi. vel ɔuertēt̄ etſi ad veſpaꝫ[9] i. ſe
ro. ſ. poſt interfectōꝫ chriſti qđ antea de
buiſſēt. et fa. pati. vt ca[9]. i. vt peccatores
nō vt oues cognoſcentes ſe īfirmos vt ſa
ni fiant. Nemo eñ inſanibilior eſt eo: q̄
ſanus ſibi videt̄. Qui vero ſe infirmos
agnoſcunt ſanant̄. Unde multiplicate
ſunt infirmitates e. poſtea acce. et circu.
ciuita. ſicut ſupra. Et

Ipſi diſpergentur ad mandu-
candum: ſi vero nō fuerint ſa-
turati ⁊ murmurabunt.

Ipſi iam digni diſpergent̄ vbiqꝫ ad mā
ducandum[9] vt alios lucrentur. ſi vō nō
fiunt ſaturati ſide populoꝝ. et murmu
rabunt tunc vt olim in deſerto murmu
rauerunt. vl̄ ⁊ murmurabunt. id eſt. do
lebūt. etiaꝫ nūc tantū diſpgentur: vel et
murmurabūt. contra pigros. i. icrepa-
bunt alios nolētes credere. iō vere dicit
et mur. quia et ſupra murmur coꝝ dixit
dicentiū. quoniam quis audiuit.

Ego autē cātabo fortitudineꝫ
tuā: ⁊ exultabo mā̄e miſericor-
diā tuā.

Ego autem cantabo[9] Concludit̄ hic pſal
mus: vbi vtroqꝫ pariete in angulari la-
pide coniūcto: iam tota eccleſia gaudet
Q. d.[9] longe erat prius vterqꝫ paries. ſꝫ
Ego iā tota eccl̄a cāta. for. t. q̄ gētes eri-
gis. et iudeos humilias. et ex. ma. ſ. trāſ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

actis,tẽtatõnibus cũ nox ſcli traſierit qñ
iã latronũ iſidias ſcʒ et diaboli et anglo
rũ eius nõ expaueſcem⁹:qñ ipſũ dei vbũ
tanqȝ ſolẽ ↄtẽplabimur. hoc inqȝ mane
exul' vt chriſtus mane ſurrexit. vñ:ad ve
ſpeꝝ demorabit̃ fle:et ad ma. le. Apli eñ
ad veſpm fleuerũt mortuũ. mane ad re
ſurgentẽ exultauerunt. et exultabo dico
ſuſcipiẽs miaʒ t. 'que erit in remunera
tõne. vel exul. mane domice diei ſuſcipi
ens miaʒ t. i chriſti reſurrectõe exultabo

Quia fact⁹ es ſuſceptor me⁹ ⁊ refugium meũ in die tribulationis mee.

Quia fa. es ſu. m⁹ dũ eccleſia ſubleuat̃ d
imo in altũ:et refugiũ meũ i die tbulati
onis m⁹ quãdo ſcʒ gratum eſt. Jõ tu de⁹
qui es.

Adiutor meus tibi pſallã: qr deus ſuſceptor meus es:deus meus mia mea.

Adiutor meus id ẽ cooperator tibi pſal
lam. id eſt operabor non tantum canta
bo. quia tu deus ſuſceptor meus es. Ma
gnũ eſt ꝙ deus ſuſceptor ẽ. et tu ipſe de⁹
meus es miſericordia mea ꝑ oĩa' quia
totum gratis das cũ multa dixit. non ta
men omnia:ſed in hoc vno omnia com
prehendit' quia totum eſt ex dono dei.
ideo iſte impletus bonis eius non inue
nit quid vocaret eum niſi miſericordiaʒ
ſuam.

In finem ꝓ his qui cõmutabunt̃ i tituli inſcriptione ipſi dauid in doctrinã cum ſuccendit meſopothamiã ſyrie uel ſyriam et ſyriã ſobal:et conuertit ioab ⁊ ꝑcuſſit edom in ualle ſalinaꝝ duodecim milia.

In finem ꝓ his qui cõmutabũ
tur i tituli iſcp̃tõe ipſi dd̃ i do
ctrinã cũ ſuccẽdit meſop. ſyrie
vel ſyriã et ſyriam ſobal. et cõuertit ioab
et ꝑcuſſit edom i valle ſalinaꝝ. xij. milia

In verbis dieꝝ legit̃ id ẽ i palipomenõ
ꝙ naas rege ammonitaꝝ mortuo miſit
dauid nũcios ad conſolandũ filiũ eius
amon:cui ſuggeſſerũt principes ſui vel
ei⁹ ꝙ cã explorãdi dauid miſiſſet eos:id
decalcauit amon pueros dd̃:raſitqȝ co
mã capitis et precidit tũicas eoꝝ a nati
b⁹ vſqȝ ad pedes et ſic dimiſit eos. Deiñ
vidẽs amon et ppl's eius ꝙ iniuriaʒ fe
ciſſet dauid conduxit vndecunqȝ exerci
tu m. curi⁹ et equites de meſopothamia
et ſyria et alijs locis:qd̃ cum audiſſet dd̃
miſit ioab ꝑncipẽ militie contra eos ad
preliũ. et fugauit eos in ore gladij. Legi
tur etiã in libro regũ ꝙ cũ dd̃ poſt mor
tẽ ſaulis ꝓſpe regnaret ꝑcuſſit adhezer
regẽ ſobal que ẽ ps ſyrie. et facta eſt ſyria
tbutaria dd̃. Capta vͦ ſyria ꝑcuſſit de
edom xij. milia. cũqȝ reuerteret̃ poſuit i
idumea cuſtodes. et facta ẽ vniuerſa idu
mea ei ſeruiẽs ſb̃ tributo. Has hiſtorias
tangit titulus iſte' Sed quia in hiſtori
is non legit̃ ꝙ dauid cõuerteret ioab vl̃
ꝙ in predictis vaſtationibus aliqd̃ ſuc
cenderit ſuperficie hiſtorie relicta ſicut
in pleriſqȝ alijs fit:ad ſpiritualem diri
gimur intelligentiã: que ex interpretatõ
nibus nominũ ſumit̃. Interpretat̃ eniʒ
meſopothamia eleuata vocatõ. ſyria ſb̃
limis. Sobal vana vetuſtas. ioab inimi
cus. edõ trenus. his oĩbus figurãt̃ elati
magnitudine trene vanitatis:quos oẽs
chriſt⁹ igne charitatis quẽ i trã dignat⁹
ẽ mittere accẽdit. et ↄuertit ioab inimicũ
vel diabolũ i fugã vel hoĩeʒ ad fidẽ. ⁊ ꝑ
cuſſit edõ. i. trenos vt viuãt celeſtes. et ẽ
ſenſus. Ps iſte dirigẽs nos in finẽ id eſt
in chriſtũ agit ꝓ his id eſt de his q̃ ↄmu
tabuntur' de veteri vita in nouam i in
ſcriptione tituli ſuſcepta per fidem id ẽ
qui cõmutabunt̃ i regnũ chriſti iſcp̃tõe
dico fa. ip. dd̃. i. chriſto. vel ſic q̃ ↄmu. i
inſcrip. tituli. hic diſtigue' id ẽ i regnũʒ
chriſti mutabunt̃ dico nõ ſibi ſʒ ipſi dd̃
. i. vt chriſto ei viuãt mutãt̃ eũdo i do. c.
' Oportet eñ in eius doctrinaʒ tranſire
eũ qui vult eius titulũ habere' ſed quo
mõ mutaret niſi ignẽ mitteret i trã: nul

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lo mõ:ideo ſubdit:cũ ſuccẽdit meſopo-
tha.⁊ c.ⁱhos oẽs ad lr̃am debellauit dd̃
ꝙ vero dicit has ꝓuincias ſuccendiſſe.
hoc nõ hiſtorialr̃ accipi põt:ſꝫ ꝑ ſignifi-
catõe dicit̃:ꝓ qua ſolet ab hiſtoria rece
dere. Q.d.cõmutabũt̃. ꝑ hoc cũ id ẽ qꝛ
ſuccẽdit igne deiⁱ meſopo.ſirie vel ſiriaꝫ
Meſopothamia ẽ eleuata vocatõ ſcꝫ to-
tus mũdus vocatõe ſãcta apl̃oꝝ eleuatꝰ
quẽ igne charitatis chriſtꝰ ſuccẽditⁱ Si-
ria ſblimis interpretat̃. ſꝫ que ꝑus erat
ſblimis altitudine vana: incenſa hũilia
tur:vt melius exaltet̃.⁊ ſiriã ſobalⁱ So-
bal vana vetuſtas:que incendit̃ vt ĩno-
uet̃.et ẽ ſẽſus: ſuccẽdit eos ꝑus ſblimes
vt humilient̃:et vanos ac vetes: vt fiãt
noui.et ↄuertit ioabⁱ.i.inimicũ q̃ ẽ dia-
bolus vl̃ hõ.ſi diabolus ĩ fugã.ſi hõ ad
fidẽ ↄuertit̃.et ꝑcuſ. gladio ſpũs.i.ṽbo
dei edom.i.terrenãvitã. Percutit̃ eñ t
renꝰ et occidit̃:vt viuat celeſtis. et cũ ꝑ-
cuſſit edom:ꝑcuſſit.xij:milia ĩ valle ſa.
ⁱDuodecĩ milia ꝑfectꝰ numerꝰ ẽ:cui de-
putat̃ numerꝰ apl̃oꝝ:q̃ de q̃ttuor mũdi
ꝑtibus fideles ad trinitatẽ vocant.ergo
duodecĩ milia ẽ totꝰ mũdꝰ ꝑcuſſus. vall̃
ẽ hũilitas ſaliue:ſaporẽ ſapiẽ ſignificant
hec duo:iõ bene iũgunt̃. qꝛ multi vane
et vetuſte humiliãt̃ ꝑ trenis paſſi. Paſſi
ſũt et heretici:ſed bonũ ẽ ſapient̃ hũilia-
ri.i.ꝑ dño.et ẽ ſenſus.ꝑcu.xij.mi.ĩ val.
ſali:i.oẽs de q̃ttuor ꝑtibus mũdi ad fi-
dẽ ſãcte trinitatis ꝑ apl̃icã doctrinã vo-
catos.et hoc ĩ valle ſaliuaꝝ.i.ĩ humilita
te ſapienti et diſcreta. ¶ Intentõ docꝫ be
atã eſſe ↄtritionẽ ſcl̃i:ꝑ quã ꝓbat cõmu-
tãdos ad eterna. Modus biꝑtitus eſt ps
Primo referunt̃ ꝑcuſſiones facte ꝓ pe-
nis eternis vitãdis. Scdõ agit de libera
tõne:quã precat̃ et affirmat ibi. Vt libe-
rent̃ⁱ Propheta ergo in voce ꝑcuſſoruꝫ
in melius mutatoꝝ ait O

Eus repuliſti nos ⁊ de-ſtruxiſti nos:iratꝰ es ⁊ miſertus es nobis.

Deꝰ repuli.a malis nosⁱ q̃ mali eramus
et deſtruxi.nosⁱ male edificatos vt erige
res in bonũ edificiũ.hec ẽ ciuitas trino-
mia:que prius dicta eſt iebꝰ.poſtea ſalẽ.
ĩde hierl̃m. Jebus ↄculcata:ſalẽ pax:hie
ruſalẽ viſio pacis interpretat̃. Perꝰ eñ
ĩ nobis ↄculcant̃ vicia:inde ĩ pace iuſti-
cia edificiũ bonoꝝ opeꝝ cõſtruit. Deĩ
ad viſionẽ pacis ineffabilis rapiemur.
Hec tria vocãt̃ hic ꝑ hoc ꝙ dicit deſtru
xiſti miſertꝰ es ſana. vnde dñs. Ecce ho
die et cras:demonia eiicio et ſanitates ꝑ
ficio.et die tercia conſumor.hec ſũt pa-
ſcha.pẽtecoſtes et ſcenophegia.et hi ſũt
tres dies dñice paſſionis.i.penitẽcia.iu
ſticia.gloria.ſequit̃ iratus es:et ſic miſ-
tus es nobisⁱ Nõ eñ miſereris niſi ira-
ſcarisⁱ Ira eſt vetuſtati vt ꝑeat mia.ino
uat hoĩeꝫ inſtiorẽ:etſi exterioꝛ corrũpit̃.
vel ita. Deꝰ repu.nos ĩ adã a te:et de.n.
ab ĩmoꝛtalitate:qꝛ iratꝰ es no.ꝓ pctis ⁊
tñ miſertꝰ es nobis:ꝑ filiũ ſic.quia

Cõmouiſti terrã ⁊ ↄturbaſti eã ſana ↄtritõs eiꝰ qꝛ cõmota eſt.

Cõmo.t.ab erroꝛe ad penitẽtiãⁱ vibrato
gladio ſpũs:cũ dixiſti.penitemĩ et credi
te euãglio:appĩquabit eñ regnũ celoꝝ:
et ↄt̃.eã ad penitẽtiãⁱ ↄſtia pcõꝝ accuſã
te.ſiẽ ergo cepiſti ꝑfice.ſ.ſa.ↄt̃.eiꝰ.ſ.paſ
ſionẽ et mortẽ.qꝛ ↄmo.ẽⁱ Alit̃ ñ ẽ digna
ſanari niſi ↄmota ſit:ſana et ncẽ ẽ:quia

Oſtendiſti populo tuo dura: potaſti nos uino compũctõis

Oſtẽ.duraⁱ i.tpis miſerias que nobis ꝑ
charitatẽ ſũt delectabiles:et ſi ꝑ ĩfirmita
tẽ carnis graues:ꝑpl̃oⁱ iã tuo poſtq̃ꝫ vi
ciſti.et ſi eñ mutat̃:ñ mox eſt et̃nus:mu
tato nãqꝫ hoĩe ĩ melꝰ. Sequit̃ qd̃ ĩ libro
ieſu filij ſirach dr̃.fili accedẽs ad ſuitu
tẽ dei:ſta ĩ iuſticia et tĩoꝛe:et prepa aĩaꝫ
tuã ad tentatõeꝫ. Pꝛioꝛ laboꝛ ẽ peccata
vicere:vt muteris. Scdꝰs ẽ ꝑ eo ꝙ mu-
tatꝰ es:ferre aduerſa vſꝫ ĩ finẽ.et ꝑ.n.vi.
ñ illo ĩ quo ẽ luxur ia:ſꝫ ↄpũc.i.ⁱ tribula-
tõe qua purgat̃ patiẽs:vt vulnꝰ.ſ.pur-
gat̃ vĩo.vino.ſ.ſpũali potaſti nos:vñ ñ
vicia ſꝫ ↄpũctõ naſcit̃ⁱ ñ.n.ẽ ꝑptõ poĩ
ſꝫ medicĩa vrẽs.⁊ q̃re hoc facis.qꝛ ꝑ hoc

Dediſti metuẽtibꝰ te ſignificatõem:ut fugiãt a facie arcꝰ.

Dediſti metu.t.ſig.i.[9] p preſentes tribulationes ſignificaſti illis q̄ te metuūt. vt fu.a fa.ar.i.ab īpugnatōe future vindicte.ſ.iudicij futuri. Iſte arcus q̄ſi extenſus iam minat̄.ſed nondū ferit.q2 iudiciu3 nos terret:ſed nondū damnat.cui9 nobis ſit ſignificatio p preſētia.q2 ſi hic tam aſpe punit nos deus. Quid in futuro iudicio faciet? Bene aūt iudiciū dicit̄ arcus[9] q2 arcus q̄nto plus retro tendit̄ tanto impetuoſi9 ſagitta ī priora fertur ita et iuditium q̄ntomagis differt̄ tanto grauius ventu℞ eſt. vl' ſignificatio accipitur vexillū crucis qḋ ꝓ ſigno nobis datur. vt ſeq̄mur chriſti paſſiones.per qḋ euademus faciē arcus. q2 ſi ſocij paſſionum ſumus.ſiml' ⁊ reſurrectionis erimus ⁊ eſt. Dediſti m.te ſig.i.vexillū crucis ad imitanḋ:vt p hoc fu.a fa.arcus[9] i.iudicij.vel dedi.m.te ſig.i.ſcripturas ſacras vt p eas fu.a fa:arcus.

Dyapſalma.

Ut liberentur dilecti tui:ſaluum me fac dextera tua et exaudi me.

Dyapſalma. ¶ Ut liberēt̄. Scḋa ps vbi agit ḋ liberatōe quā precat̄ ⁊ affirmat,p q̄:grate ſūt pcuſſiones. Dediſti metuentib9 ſignificacō3 vt fugiāt. ⁊ vt ī futuro liberent̄ ab erumnis ſeculi.dilecti.t.ſal.m fac.dicit general' iuſt9 collocādo ī dextera tua.vbi ē ṽa ſalus. Q.[9] fac vt ſtem9 ad dexterā.de tpali ſalute fiat vt vis saporē h3 iſte de valle ſalina℞. qui ēt̄na petit.de his ſp audit̄ iuſt9.de t̄renis nō niſi vtilit̄. ⁊ exau.m.q2 iā peto qḋ dare vis.⁊ neceſſe eſt hoc q2.

Deus locutus eſt in ſancto ſuo:letabor et partibor ſiccimā: et conuallem tabernaculorum metibor.

Deus locut9 ē ī ſan.ſ.i.ī chriſto ꝓmiſit ſalutē.ſ.dixit ſācto vñ ſal9.⁊ hoc ē vñ.ſ. q2 de9 locut9 ē.fiet iſtud.qḋ ego leta[9] nō ṽba dei dic̄ ſ3 que ꝯñter ex ṽbis dei eueniūt.[9] vox ē eccleſie iſta.ſ.letabor.vl' ita hac fiducia oro q2.de9 locutus ē ī ſan.ſ. i.in chriſto ꝓmiſit. qḋ:ꝙ ego letabor.i faciā. ꝙ leticie mihi cedat ſic.q2 ptibor vel diuidā ſiccimā[9]. Siccima loc9 ē vbi jacob rediēs a laban fec̄ tabernacl'a ꝓpt̄ oues ⁊ arm̄ta.⁊ vocauit ſocoth.i.tabernacl'a vbi etiā abſconḋ idola q̄ hēbat de ſyria vbi diu pegrinat9 fuerat īfodiēſ ea ſub9 therebintū. Scḋm hiſtoriā ergo p ſiccimā ſignificat gētes q̄ diuiſe ſūt.q2 ñ oīm ē fides. Alij em̄ credūt.alij nō[9] ſcḋ3 int̄pretationē ṽo ſiccima ſūt hūeri qui diuidunt̄:i.onera que ſic partiunt̄. vt alios peccata grauēt.alij leue iugū chriſti ferāt ⁊ ſ̄m hoc:p ſiccimā accipiūt̄ generalit̄ oīa onera chriſti bona ⁊ mala.i. chriſti ⁊ diaboli.l' p ſiccimā accipiūt̄ tm̄ boni hūeri.i.on9 chriſti qḋ ꝓ iurib9 eccleſia diſtribuit ſingul' ⁊ ꝯual.taber.m. [9] cōuall' tabernaculo℞ ꝓpter oues jacob iudeos ſignificat q̄ etiā diuidunt̄ q2 alij credūt alij nō. et eſt cōual.ta.meti.i.de iudꝭis ñ paucos hēbo l' q2 tabernacl'a militantium ſunt.p conuallem tabernaculoru3 intelligunt̄ omnes humiliter deo militantes et eſt cōual.ta.me.i.[9] deo humiliter militantes metibor cum menſura predeſtinatorum.

Deus eſt galaat ⁊ me9 eſt manaſſes: ⁊ effraim fortitudo capitis mei.

Deus eſt galaat.[9] Galaat mons eſt. vbi laban comprehendit jacob fugiente3 cū omnibus que acquiſierat in meſopotomia.ibiq3 poſt iurgia et rixas pacificati ſunt.et fedus amicicie inierūt[9] collectiſq3 lapidibus fecerunt tumulum et commederunt ſuper eu3.quē vocauit laban tumulus teſtis. et jacob aceruus teſtimonij.[9] Dixitq3 laban ad jacob: Tumulus iſte teſtis erit int̄ me et te. ſi aut ego tranſibo illum pergens ad te:aut tu preterieris.malum mihi cogitans: ideo appellatus eſt galaat id eſt tumulus teſtis vel aceruus teſtimonij: per quod intel-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ligũt martyres.i.ſi q̃bus acuꝰteſtionij ẽ
dũ int omnia obꝓbria chriſtiani nomis
chriſtũ ꝯſtant ꝯfitent et ẽ.Meus ẽ gal.i.
meuſ ẽ aceruꝰteſtionij ſ.mei ſũt martyreſ
veri.et meus ẽ manaſſeſ.manaſſes fuit ṗ
mogenitus ioſeph q̃ hoc nomie vocauit
eũ dicẽs.obliuiſci me fecit deus laborũ
meoꝝ et domũ p̃ris mei.iõ intꝑtat̃ ob
litus ꝑ qd̃ ſignificãt fidles q̇ ſũt ṗoris
ꝯfuſionis obliti.qꝛ iã honor ẽ chriſtia-
nũ nomen.vñ apl̃s Nõ em̃ erubeſco euã
gl̃m:vel manaſſes ois ille ẽ q̃ oblitꝰ ṗo-
ris vite.in aũtiora cũ apl̃o ſe extẽdit.vl̃
ꝑ manaſſes intelligit̃ eccĩa gentiũ que ṗꝰ
ſteril̃ maledictioni ⁊ obꝓbrio ſbiacebat
ſꝫ mõ cũ ꝑit.iã oblita obꝓbrioꝝ et igno
minie.vñ eſaias letare ſteril̃ que ñ paris
qꝛ plures ſũt filij dẽſerte.q̃ꝫ eiꝰ que habet
viꝝ.ꝯfuſioniſ adoleſcentie tue obliuiſce
ris ⁊ obꝓbrij viduitatis tue ñ recorda-
beris.et meus ẽ eff.effraym fuit alt̃ filius
ioſeph quẽ ſic vocauit dicẽs.Creſcere me
fecit deus in t̃ra pauꝑtatis mee.Jõ int̃
pretat̃ fructificatio quã facit granũ fru-
ctificans.vñ ſequit̃ meꝰ ẽ effra.i.fructifi
catio.et hec fructificatio ẽ forti.ca.m.
i.chriſti dicit eccĩa.granũ em̃ moriẽs ṿ-
tutẽ i ſe habuit vt fructum faceret.

Juda rex meꝰ: moab olla ſpei mee.

Juda.i.chriſtus ẽ rex meus.De iuda ei
natus ẽ chriſtus.iõ ꝑ eũ hic bñ ſignifica
t̃.vñ iacob ei bñdicẽs i figura chriſti ait
Juda te laudabũt f̃res tui ⁊c.moab ẽ ol
la ſpei m.Moab ppl̃s q̃dã ẽ q̃ deſcẽdit a
moab quẽ genuit maior filia loth: abu-
etns p̃re ebrio.ꝑ quẽ intelligit̃ ois abu-
tens lege.Sic em̃ filie male vtentes p̃re
genuerunt moabitas.ſic q̃ male vtit̃ lege
generat mala opa.vt q̃ bñ bona.A male
aũt vtentibus lege.orit̃ olla.i.tribulatõ
eccie.hec ẽ olla feruẽs ab aq̃lone.i.a di
abolo.vñ hieremi.ollam ſuccẽſaꝫ ego vi
deo.et faciẽ eius a fa.aq̃lo.vñ alibi ideꝫ
hieremi.ab aq̃lone pandet̃ oẽ malũ.i.
a diabolo qui dixit ponã ſedẽ m.ad aq̃-
lo.⁊c.ab illo ergo tribulationũ olla eb-
ullit in eccleſia.ſꝫ chriſto duce olla ini-
q̃tatis ardens.facta eſt ſpei ñ ꝯſũptionis
qꝛ tribulatio opat̃ patiẽtiã.patiẽtia ṽo
ꝓbatõꝫ.ꝓbatõ ṽo ſpeꝫ cũ charitatis flã
ma in cordibꝰ diffuſa.ardet ꝯtra ollã ini
quitatis.et ẽ ſenſus Juda.i.chriſtꝰ ẽ rex
meus.quo regente.moab.i.abutẽs le-
ge eſt olla.qꝛ infert tribl̃atõꝫ.⁊ hec tribu
latio ẽ ſpei mee.qꝛ facit me plenꝰ ſꝑare ñ
deficere.vel moab ponit̃ ꝓ gẽtibus.i.ꝑ
moab gentes intelligunt̃.ꝑ ollã intelligi
t̃ refectio.De gẽtibꝰ ṽo q̃dã ſũt ꝯuerſi ⁊
hi uſti ſũt tribul̃one.alij nõ ſunt ꝯuerſi
qui alios vrũt tribul̃one.vtriq̃ꝫ vero.ſ.
vrentes et vſti ſunt olla.i.refectio chri-
ſti et eccleſie.qꝛ d̃ vſtis ꝯſolatur.de vren
tibus ꝓficit ⁊ eſt ſenſuſ moab.i.gentes ſ.
l̃ vrentes alios tribulatione.vl̃ vſti ſunt
olla.i.refectio ſpei mee.vnde ſpes mihi
vite eſt:

In ydumeam extẽdã calciamẽ-tũ meũ: mihi alienigene ſubdi-ti ſunt.

In ydumeam.loquit̃ eccĩa q.d.dixi le-
tabor diuidã qꝛ extẽdã cal.m.i.euãgl̃m
quo munit̃ vita gradiẽtiũ i mundo vel
calciam̃.m.i.hũanitateꝫ chriſti q̃ latuit
deitas.vl̃ ꝑ calciam̃tũ qd̃ fit d̃ mortuo a
nimali intell̃r paſſio chriſti quã predicã
do exten.cal:vſq̃ꝫ i ydu.que intꝑretat̃
t̃rena i.vſq̃ꝫ ad t̃renos q.⁊.ſi ebulliat
mundus ſcandalis.tñ vſq̃ꝫ ad t̃rene vite
hoies:exten.cal.m.et ſic ſubditi ſũt mihi
alie.vl̃.allophyli.q̃ ad genus meũ l̃ ad
regnũ mei ñ ꝑtinẽt.multi ei adorãt chri
ſtũ q̃ ñ ſũt regnat̃i cũ eo.i.ficti chriſtiãi
l̃ ꝑ alienigẽas intelligit gẽteſ que ṗuſ ali
ene erant.ſꝫ mõ ſbdite ⁊ eſt alienigene.i.
gẽtiles ṗus alieni ſbditi ſũt mõ mihi vñ
vocabo ñ plebẽ meã:plebẽ meam ⁊c.di
co extendam ⁊c.ſed.

Quiſ ddNucet me i ciuitatẽ munitã: aut quis ddNucet me uſq̃ꝫ in ydumeam.

Quis ddou.m.i ci.m.l̃ circũſtãcie alia:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lit.niſi deus.i.in gentes circumfuſas a
iudee medie. hec ciuitas circũſtantie eſt
orbiſ t̃raꝝ q̃ alibi dicit̃ rota vñ.ſ.vox to
nitrui tui i rota.⁊ q̃s dedu.m.i ydu. ſcʒ
vt regnẽ in t̃renis qui etiã de me ñ ſũt.
nec de me ꝓficere volũt.l' ita. Quis de.
m.in ci.mu.i.in futuraʒ hierl'm niſi tu
de⁹:⁊ quis dedu.m.vſ.in ydu.i.vſqʒ ad
t̃renos ad quos deduci deſiderat. vt de
eis ipleto nũero predeſtiatoꝝ ſiml' cũ eiſ
ad beatitudinẽ veiret. Dico quis ddu.

Nonne tu deus repuliſti nos: et nõ egredieris deus in uirtu tibus noſtris.

Nõne tu de⁹ deduces qui repu. nos: qꝛ
ſi vis tribulari.hoc ẽ qd̃ i ꝑncipio pſal
mi dixit.⁊ q̃ o de⁹ nõ egre.in v̓tu.no.i.
nõ ꝯtra eos appebis.qui dicũt.vbi eſt
deus eoꝝ:vt olim feciſti p̄rib⁹ nõ oñdeſ
potentiã tuã q̃lem oñdiſti i dauid.i mo
yſe.in ieſu naue:quib⁹ gentes ceſſerũt.⁊
magna ſtrage facta.t̃ram ꝓmiſſam obti
nuerũt: ſʒ nobis int⁹ opaberis.⁊ ſic me
lius deduces.qꝛ ſic videnť non ꝓ tp̄ali
vita purgare ſed pro futura.⁊ qꝛ dedu
ces ergo.

Da nobis auxilium de tribula tione:⁊ uana ſalus hominis.

Da nobis auxi.Uel ſic ꝯtinet.ñ egredie
ris ſed nec eſt curandum. qꝛ ſic maius ẽ
auxilium dei. ſcʒ dum intus iuuat.et o
deus.Da nobis auxi.de tribu.i.iñ ſub
ueni:vñ putaris deſerere hoc quero nõ
tp̄alem ſalutẽ.⁊.i.qꝛ vana eſt tp̄alis ſal⁹
ho.hec eſt vana vetuſtas.ſ.ſobal ſaluſ
hominis eſt vana.ſed nos.

In deo faciemus uirtutem: et ipẽ ad nihilum deducet tribu lantes nos.

Faciem⁹ vir.vincẽdo diabolũ.in do ñ
in gladio.nõ extra.ſʒ int⁹.qꝛ deus erit
exercitus ⁊ victoria nr̃a vñ ſubdit ⁊ ip.
dedu.t̃.n.⁊ ſi nulli⁹ mom̃ti ſim⁹ adni
delendo.de libro.ſ.vite.vbi ipſi ſcrip
ti videnť ſibi.Uel deduces ad nihl'm in
nr̃a reputatiõe vt ſcʒ ꝓ nihilo hẽamus

In finem in hymnis Dauid.

In finẽ in hymnis Dauid.In hoc pſal
mo vox eſt eccleſie laborãtis in terra.q̃i
vox vni⁹ hoĩs.ſed tñ nõ ẽ vn⁹ homo.qꝛ
a finib⁹ terre clamat. que et ſi laboret in
ter impedim̃ta ſeculi deũ tñ laudare nõ
deſinit.⁊ hoc eſt.Pſalmus iſte dirigẽs
nos i finẽ.i.in chriſtũ eſt ⁊ in hymnis.i.
in laudib⁹ exhibitis vel exhibendis da
uid.i.chriſto: Intentio monet ad lau
dem:Modus biptitus ẽ ps. Primo ec
cleſia vndiqʒ preſſa:orat ⁊ ſe pſeueratu
ram ⁊ per quid:indicat: Secundo iam
audita de hereditate habenda affirmat
vnde laudes promittit ibi: Qm̃ tu.de:
eccleſia ergo de toto orbe.Q.vnus ho
mo clamat.

·LX·

Exaudi deus deprecati onem meam: intende orationi mee.

Exaudi deus depre.m.Deprecatio
ẽ que aſſidua ẽ ⁊ hoĩb⁹ etiã offert̃ ñ
tm̃ deo inten.or.m.Oratio ẽ que pure
deo offert̃.id intende qꝛ.

A finibus terre ad te clamaui: dum anxiaretur cor me.m in petra exaltaſti me.

Clamaui ad te a fi. ter.i.vndiqʒ ab vni
uerſo orbe t̃raꝝ qꝛ eccleſia vſqʒ ad t̃mi
nos t̃re diffuſa ẽ.Quare clamaſ:ecce cla
maui dum anxi.c.m:⁊ clamaui in anxie
tate.cũ eñ anxiat̃ clamat̃ ſcʒ in tentatio
nib⁹ q̃ vtiqʒ ad ꝓuectũ ſũt.Nemo eñ ſi
bi innoteſcit niſi tentatus.nõ poteſt co
ronari niſi vicerit.nec vincere niſi certa
uerit.nec certare.niſi inimicos ⁊ tenta
tiones habuerit. Deinde ſequit̃ clamo
ris exauditio.in petra ⁊c. q.d.anxiatur
cor ſʒ ñ id vincor qꝛ i pe:chriſto de q̃ ip
ſe dicit.Sup hãc pe.edi.ec.m. exaltaſti
m.de vno vicioꝝ ꝑ iſti⁹ exẽplũ magna
ſpes audiẽdi preſtat̃ aliis.exaltaſti.et ex
altatum

Deduxiſti me quia fact⁹ es ſpes mea: turris forti tudinis a facie inimici.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Deduxiſti me p te viā ad te veritatē ⁊ vi
tā. q̄lr deducis: q2 fac. eſ. ſp. m. qui ſpā
tes exaltaſ. Alr em̄ nō eſſz nobiſ dux ni
ſi eſſz nobis ſpeſ fact⁹. ſpamus q nos nō
perdet, ppter quos ſuū filiuz tradidit et
tu es tur. for. q2 ſuos defēdit ɔtra omia
ſcādala dū cogitat hō q ipē prior ē paſ
ſus ⁊ quo fine paſſus. turris inquā i. de
fenſio ſuoꝝ eſt a fa. inimi. i. diaboli q̄ cir
cuit querens quē devoret. tu es turris ⁊
hac turre ego munit⁹

Inhitabo i tabernaculo tuo i ſecula: protegar in uelamento alarum tuarum.

Inhitabo. l inquilin⁹ ero alia littera. i.
manſiorari⁹ ad horā. i. tab. t. quicq̄d a
gat inimic⁹ de bn̄ficijs dei ɔfidit iſte. vt
ɔtra picula mūdi in tabernaclo dei tut⁹
pſeuerz ⁊ hoc in ſecla. ſ. vſq3. dū pagāt
ſcla vt ſp natoſ ſuoſ colligat eccla. No
ta quia nō eſt vnus homo vſq3 in ſecula
ſed vna eſt eccla que vſq3 ad finem mūdi
accolit in terra ⁊ nūq3 eradicat p aduer
ſa que a finibus tre clamat cui dicit que
ſpes tibi ē intim int tot mala: vtiq3 certa
q2 et ſi multi ɔtra me ſint: ptegar ɔtra
eſtuſ ſcli in vela. ala. t. i. i munimine mi
ſericordie ⁊ potentie tue que alis ɔpant
q2 nec onerant. ⁊ oēm auertūt leſionem
vel ita iūge litterā vt reddas ſingula ſin
gulis eodē ſenſu manēte. q2 exaltaſti i pe
tra ⁊ deduxiſti. iō. inha. l inq̄lin⁹ ero in
tab. t. i ſclm. et q2 tu es tris fortitudinis
ideo, ptegar in velamēto alarū tuarum.

Dyapſalma

Q̄m tu deus me⁹ exaudiſti orationem meam: dediſti hereditatez timentib⁹ nomen tuuz.

Dyapſalma

Q̄m tu deus meus. Scōa ps vbi iam au
dita eccla de hrditate habita l habēda af
firmat. vn̄, pmittit laudes q. d. a finibus
tre ad te clamaui ⁊ tu deus m. exau. ora.
m. de q̄ incepit in pncipio pſalmi. et ve
q̄m dedi. hr. ti. no. t. i. futurū regnū. iō
dicit dediſti: pretitū q2 iam in q̄buſdā ce
ptū ē. Vl pretitū p futuro poit p nimia
certitudine et ē. dediſti hr. n̄ dicaz dabis
Adeo em̄ certus ſum q̄ſi iam eſſem i ipſa
hr. q̄buſcūq3 timētibuſ no. t. Nō em̄ ē di
ſtinctio quia in oi gente quicumq3 timet
deum. hic acceptus eſt illi.

Dies ſup dies regis adiicies ānos eius: uſq3 i diē generatōis ⁊ generationis.

Dies ſup dies. hic oſtendit hrditatē que
ſit i rege criſto q2 eadē ē i milite. hredes
quidē dei erimus. cohredeſ vō chriſti dū
itaq3 dicit. que ſit hrditas regis ſigificat
etiā. que ſit militis q. d. ddiſti hrditatē:
quā: quā q̄dē hēt ipſe rex. et ipſe quā hēt
ecce tu adijcieſ regi chriſto dies etnoſ. ſu
per tempales dies regis. Per hoc eter
nitatem chriſti ſignificat qui ē rex noſter
chriſto nāq3 regi dedit pater dies ſin̄ fi
ne ſuper iſtos dies quibus in preſenti re
gnat in eccleſia ut non ſolum his diebuſ
regnet in eccleſia. ſed et regnent cū illo ſā
cti in eternum. Deinō alijs vbis repetit
idem dicens. et adijcies ānos ſup annos
eius quibus in pn̄ti nobiſcum eſt. No
ta q eternitas dn̄i multis vocat nomini
bus. quicquid em̄ vis dicis de eternita
te. anni. dies. vnus dies. quia quicq̄d di
cis minus ē. ſz aliquid neceſſe eſt dici vt
ſit vnde cogites qd dici non pōt vel ita
et dicit dies regis. i. chriſti dies bonorū
quos egerūt imitando eum ⁊ eoſdē dicit
annos. q2 hic alij alijs diutius vixerunt
et eſt. Dabit hrditatē hanc ſ. quia ſuper
dies regis. i. chriſti quos hic egerūt i bo
no adijcies eis di. eius quibus viuit do
et q2 hic vixerūt aliqui diutius addit an
nos eius q. d. tu adiicies eis annos ei⁹ q̄
bus ipſe viuit deo ſup annos. i. ſup lon
giorem quorūdam vitam. et hi dies et ā
ni ſunt vſq3 in diem ge. huius preſentis
et generati. future. i. ſunt vnus dies q2
vnus dies ɔtinet et tranſcendit ſcla preſē
tis et future generationis. hic dies eſt et
nitas. Dico adijcies annos et dies regis
quod magnum eſt quia rex ille.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Permanet in eternum in conſpectu dei: miſericordiam ⁊ veritatem eius quis requiret?

Permanet i et. ſic ⁊ illi pmanebūt. Ecce hic oñd que ſit illa eternitas cū dicit pmanet in et. hec ē alta generatio .ſ. eterna. permanet dico i ꝯſpectu dei. vbi preſto ē ad miſerandū oīb. ꝓpt quid ibi manet: ecce ꝓpter miam hic exhibendā nobis. et veritatē in futuro ꝯplendā. ſꝫ miam ⁊ vi. eiꝰ quis re. ei. Alia lr̃a. i. ad hoc. vt i his imitet eū: Q. pauci. iō addit ei vt non q̄rat aliquis diſcere in libris hec. ⁊ pꝰ ſibi viuat. nō illi mia eiꝰ ē. q2 nō meritis ſꝫ bonitate peccata dimittit ⁊ vitā ꝓmittit veritas: q2 nō fallit ſꝫ reddidit qd̓ ꝓmiſit. Miam ſeq̄ dēmꝰ circa infirmos. ⁊ etiā inimicos. veritatē ſeruare debemꝰ. nō peccando vt ita ſit hō iuſtꝰ. vl' ita. et ē hic ꝯcluſio pſalmi. ⁊ q2 hereditatē regis habebit miles. ergo miam ⁊ ve. eiꝰ. quis requi. in eterna vita? Quaſi nullus. In eterno eñ ita erit ſufficiēs beatitudo vt nullꝰ querat ibi miam. vbi nullꝰ erit miſer. Nullꝰ querat ibi v̓itatē. vbi oēs deū videbūt. vñ dñs in euāgelio In illa die nō rogabitis me quicq̄ꝫ Et q2 ita tūc erit. ideo quicquid alij faciant: ego.

Sic pſalmū dicaꝫ nomini tuo i ſeculum ſeculi: ut reddaꝫ vota mea de die in diem.

Sic pſal. di. n. t. i. ſic opabor ad honorē tuuꝫ ita quicūq3 requirit. exēplo mō faciat. ⁊ hoc: in ſecl'm ſe. i. q̄mdiu hoc ſeculū durabit. q2 nō ad tempꝰ hoc ē agēdum. ſic iquā pſallā: vt reddā vo. m. d̓. d. in. d. i. vt qd̓ voucā: reddam aſſidue l' ita vt ptim d̓ futuro ptim de pñti accipiat Sic pſal. di. no. t. in ſe. ſe. i. ſic pſallā tibi laudibꝰ in eternitate. vt hic in pñti reddā vota m. bonoꝝ opm donec veniam. de die pñti i diē futuꝝ. Si ergo vis in eternum pſallere. redde vota i iſta die. donec puenias i illū diē. hic ergo vota ibi laudes hylares reddaꝫ. vñ pꝰ oia in officijs eccl'aſticis dicit̃ bñdicamꝰ dño. q2 de oībꝰ bonis que in pñti facimꝰ. deū in futuro ꝑhēniter laudabimꝰ a pueris aūt dicit̃. q2 tūc āgelice puritatis erimꝰ conſortes. Nullus enim in regno celoꝝ niſi paruulus intrabit.

X

In finem pro hyditum pſalmꝰ Dauid.

In finem ꝓ hyditim ps. dauid. ſicut ſupra diximꝰ. Hyditum prefectus fuit cū quibuſdā alijs cantoribꝰ i tabernaculo dñi. d̓ quibꝰ i titl'is pſalmoꝝ plerūq3 fit mentio. tuꝫ ꝓ officij dignitate tum pro noīuꝫ interpretatōibꝰ. ꝑ q̄s ſbiectoꝝ pſalmoꝝ intelligētie declarāt̃. vt hic ponit̃ hyditū qd̓ interpretat̃ tranſiliēs eos. ſ. remanētes i mundo. ⁊ herētes terenis. De hoc tranſiliente agit hic ꝓpheta. qui a terenis ad celeſtia mēte trāſiliuit. monēs pigros. Illuc ſequi ⁊ laudās locū quo tranſiliēdo ꝑuenit. Ita eñ iſte trāſiliēs ſuꝑ aliquid ē. vt ſub aliquo ſit. ⁊ ē ſenſꝰ Ps. iſte ē dauid ꝓphete qui hic loquit̃ in ꝑſona tranſiliētis. Ps dico habitꝰ ꝓ hyditū. i. agēs d̓ tranſiliēte. tranſiliente dico i finē. i. in chriſtū ¶ Intn: monꝫ vt ſpretis caducis his eterna ſperemꝰ Modꝰ Triptitus ē ps Primo tranſiliēs rñdet volētibꝰ decipere. Scdo ſe ſubijci hortatur ⁊ monet reliquos ad idē ibi. verūtñ deo. Tercio errātes exꝓbrat et monet. in deo. nō i caducis ꝯfidere q̄ eſt intētio pſalmi: ibi veruntñ va. Tranſiliēs aūt iſte videns tot impedimēta ſibi occurrētia deo ſe ſubdit. qui eſt altior eo ⁊ inferioribus ſe: quaſi de alto reſpondet increpando.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipſo eñ ſalutare meum.

Nonne deo. Q. et ſi agitis vt mouear. et ſi multa tranſilio: tamen anima mea deo ſemper erit ſub. nil preter eum cupiens. hoc ideo dicit. ne tranſiliendo ſit elatꝰ. q2 ſi ſe exaltat hūiliabit̃ ⁊ nōne ſbita erit: erit quideꝫ. q2 ab ipſo ſcꝫ a deo patre eſt ſalutare meum. i. filius qui eſt auctor ſalutis mee. vere auctor.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

**Nam ⁊ ipſe de⁹ meus ⁊ ſaluta-
ris meus: ſuſceptoꝛ meus ñ mo
uebor amplius.**

Nam et ipſe ē deus meus.⁛ hoc dicit ne
minor pr̃e putet̃. vel ita vt ñ fiat diſtinc
tio pſonaruꝫ v̇e erit ſubiecta. qꝛ ab ipſo
deo eſt ſalutare meũ. i. ſaluatio mea qua
ſi ſcio ᵀ quis ſupra me ſit ⁊ v̇e Nã et ipſe
q̃ ē deus oīum ꝑ potētiã ē meus q̃dã ꝓ-
prietate. ſ. peꝛ gr̃am et ē ſalu. m. i. redem-
ptor ꝑ incarnatõm. et ſuſ. me⁹ ad gl̃am. l'
adiutor m. alia lit̃. ſ. i laboribus ſecli. et
ĩdo ñ moue. q. ᵀ vos agitis vt mouear ſꝫ
i velamĩto alaꝝ eius munit⁹ nõ moue. ab
eo amplius q̃ i adã quidē mot⁹ fui. vel ñ
moue. am.⁛ vt pri⁹ motus fui carnis if r
mitate. et ᵀ dicit hic idē qḋ i alio pſalmo
qḋ eñ dicit hic. Nonne d. ſubie. e. a. m.
hoc ē qḋ alibi dicit̃. Nõ veniat mihi pes
ſupbie. qḋ v̇o hic dicit̃. ñ mouebor am.
hoc ē qḋ ibi dr̃. et man⁹ pec. non mo. in.

**Quouſqꝫ irruitis i homieꝫ: in
terficitis uniuerſi uos tãquam
pieti iclīato ⁊ macerie depulſe.**

Quouſqꝫ q. ᵀ de turre. i. d̃ arce complati
onis loquit̃ imis. i. herētibus terre q. d.
et qꝛ nõ mouebor ergo. quouſqꝫ irru. vt
flum̃ vl' fera in hominē ñ ⁛ vtiqꝫ in aĩaꝫ
ſꝫ i carnē qꝛ i cõpe nobis data ē poteſtas
ñ i aĩa vñ iob tr̃a tradita eſt i man⁹ ipij
Nota qḋ ait. quouſqꝫ ⁊c.ᵀ A ſanguine eñ
abel hoc incepũt. Sꝫ nũq̃d illi ꝑtinebãt
ad hoieꝫ q̃ hic loquit̃: vtiqꝫ ꝑtinebãt ad
hũc hoiē generalē. i. ad ecciã hic dic̃ que
⁊ alibi ait. ſupra dor. m. fabri. pec. ꝓlõ.
iniq. ſu. hec aũt vnũ ē cũ capite ſuo chri
ſto q̃ ē caput oīuꝫ fideliũ. hec ergo dicit
quouſqꝫ irru. i ho. q. ᵀ a ſanguie abel. qꝛ
ad caput ꝑtinent mēbra que ante caput.
ꝓdierũt. ſꝫ nũq̃d ꝓdierũt aliq̃ añ caput:
vtiqꝫ. qꝛ caput dic̃ i alio pſalmo. mat̃ ſy-
on. vnde diceret mat̃ mea ſyon. niſi aliq̃
preceſſiſſent: de q̃b⁹ nat⁹ eſſꝫ. mat̃ dicit ſꝫ
hoc dicit hõ i ea nat⁹. i. hoc dicit caput ſ.
qui ē hõ in ea natus. ñ ſ. ꝙ ē fundatoꝛ e⁹
altiſſim⁹ ⁛ irruitis. ⁊ ⁛ ñ leuit̃. ſꝫ inficitis
innocētē. alia litt̃a irruitis ᵀ tanq̃ꝫ deiec-
turi eũ. et hoc ē vos dico incũbētes ei tã
q̃ꝫ pa. incli. et mace.⁛ qꝛ putatis ꝙ ſiñ de
fenſore ſit. ⁊ qḋ facile corruat vt incliat⁹
pies q̃ etiã ñ ipulſus cadet et q̃ſi maceria
que ē ꝯſtructio ſaxoꝝ ſine ligamie cemēti
vt fit circa ortos et vineas. et ne de ipſa
nouitate firmam putes. addis ᵀ ꝯpulſe. l'
impulſe vl' alijs manētib⁹ ⁼ ita legit̃ illud
ſꝫm litt̃aꝫ noſtrã. interfi. vni. v. q. d. irrui-
tis i hoiē ſed ñ ē vobis ⁛ irruendũ. qꝛ ir-
ruendo i hoieꝫ interfi. vos ipſos. vniuerſi
etiã ꝯſentientes. vel ita ſ̃m aliã lit̃. quo-
uſqꝫ apponitis ſuꝑ hoiem: ᵀ ⁼ idē ſenſus
eſt cũ precedēti. ᵀ apponũt eñ mali ſuꝑ
homieꝫ. i. ſuꝑ eccleſiã onera paſſionũ vt
vſqꝫ i fineꝫ impleat q̃ſqꝫ fidel'i corꝑe ſuo
qḋ deeſt paſſionũ chriſti. Deiñ q̃ſi irridē
do ſubdit inficitis. ᵀ oēs vos. alia litt̃a
q. vos oēs interfititis hoiem illũ q̃ntuꝫ ad
hoiem ſꝫ ñ oēs vnũ. ſꝫ oēs ecciam. ſꝫ. ᵀ qꝛ
de⁹ ſuſceptor ñ mouebor vt ſupra dctm
ē. tanq̃ꝫ pa. incli. ⁊ mace. ꝯpul. hoc ñ mu
tat̃. Nihil poſſunt cõtra me pſecutores.

**Uerũtamē preciuꝫ meum cogi
tauerũt repellere: cucurri i ſiti:
oꝛe ſuo bñdicebant: ⁊ corde ſuo
maledicebant.**

Uerumtñ ficti ⁊ occulti cogitauerũt qꝛ ᵀ
latet venenũ in corde et ſi ñ audent ꝓfer
re pretium ⁛ me. repel. i. chriſtũ ne hoines
colerēt eũ l' btitudinē eẽnã mihi toll'e co
gitauerũt. vl' ſ. aliã lit. ᵀ honorē cucurri
re. i. ᵀ chriſtũ qꝛ eñ ñ poſſũt extiguere no
men chriſti inhonorant exaltatũ ioſeph
verũ. Et nota diuerſa gen̄a hoſtiũ. irru-
unt eñ pſecutores violēti. cogitãt repel
lere hꝛtici et ficti. Illi ita. ᵀ ego tñ ſaluteꝫ
illoꝝ ſitiebã. et hoc ē. cucurri in ſiti. qꝛ ᵀ ⁊
ſi ſemper eos bibit. ſꝑ ſitit vltra. ſed ipſi
ore ſuo benedi. quia nequeunt per aper
ta mala. tentãt per blanda eum ſeducere
et corde ſcilicet vbi. ᵀ cogitauerunt repl'
lere maledi. hos ſitiebat iſte ᵀ Sciendum
ſignificari hic eſt duas ſpirituales ciui-

tates: vnam maloꝝ que dicit babylonia que incepit a chaym. Altera bonoꝝ: que dicit hierl'm que incepit ab abel. illiꝰ rex diabolus. iſtiꝰ rex chriſtꝰ. Ciues babylonie ſūt irruētes. ꝛ repellere preciū cogitātes. Ciues vero hierl'm ſūt ſitiētes. et eos vſqꝫ i finē portātes. he due ciuitates permixte ſūt corpe. ſed aduerſe l' diuiſe mēte. Ciuitas maloꝝ ſignificata ē p illā ciuitatē q̄m prius caym edificauit enochi. i. dedicatio. qꝛ mali tpalibꝰ ſe dedicāt. dū i hac vita que añ eſt radicē cordis plantat. qꝛ priꝰ eſt qḋ aiale ē. Ciuitas āt bonoꝝ ſignificata ē p hierl'm. que pꝰ edificata fuit. nō ibi: vbi prius ñ erat ciuitas ſꝫ vbi fuit iebꝰ. vnḋ iebuſeus. fuit nanqꝫ trinomia. ſ. iebꝰ. ſalem et hierl'm. Iebꝰ āt īterpretat̄ ꝯculcata. vbi ꝯgrue ſalem ſeu hierl'm: illa euerſa edificat̄. qꝛ ex veti homine euerſo atqꝫ ꝯculcato fit nouus hō. corpalis autē cōmixtio vtriuſqꝫ ciuitatis facit. vt res babylonie miniſtrēt. qui ſūt de hierl'm. i. boni. aliqñ et res hieruſalem illi qui ſūt ḋ babylōia. i. mali. vbi gra. vt tres pueri in babylonia. ꝛ mali regnātes in hierl'm. de illa dicit̄ a deo. ego deꝰ et nō homo et ciuitatē nō ingredioꝛ. De hac ꝓpheta ait. Glorioſa dicta ſūt de te ciui. dei.

Dyapſalma.

Verūtamen deo ſubiecta eſto anima mea: quoniam ab ipſo patientia mea.

¶ Dyapſalma. Veruntñ d. Scḋa pars vbi item ſe. i. aiam ſuā ſubijci deo hortatur. q. d. illi ita. veruntñ quicquid illi faciant. deo ſubiecta eſto. a. m. Hec repetitō mēti nr̄e robur infigit. et debes ſubici. qm̄ pac. m. quā habeo int̄ tanta ſcandala eſt ab ipſo. Homo enī per ſe hoc ñ tolerarct. a quo ipſo ē: Ecce a deo et vẽ

Quia ipſe eſt deus meus et ſaluator meus: adiutor meus nō emigrabo.

Quia ipſe ē. d. m. ergo vocat me et ſal. m. ergo iuſtificat me adiu. m. ergo glorificat me. et non emi. iñ. vbi glorificor ab inquilinatu migrabo ḋ domo celeſti nō emigrabo. vel ſm aliā lr̄am. ſ. nō ero trāſfuga. ſic et qꝛ adiutoꝛ meꝰ es. iḋ ñ ero tranſfuga. ab hac fidei firmitate. qꝛ:

In deo ſalutare meū ꝛ gloria mea: deꝰ auxilij mei ꝛ ſpes mea in deo ē.

In deo ē ſalu. m. i. ſalus mea. non vt in dijs gentiū mors. ꝛ nō ſolū ſaluꝰ ero in deo. ſ. iuſtꝰ ex impio. ſꝫ etiā gl'a mea erit i deo hic et in futuro. i. glorioſus ero i eo et vere. qꝛ ipſe ē deꝰ auxi. m. vel ita vt de futuro accipiat̄ totū. In deo erit ſalu. m. i futuro ꝛ ñ mō. ſaluꝰ ero īmo. ꝛ gl'a mea erit i futuro. tūc ſaluꝰ ꝛ gl'oſus ero ī eo. et mō qḋ: ipſe eſt deus au. m. i certa mie. hoc dicit nequid ſibi deputet hō. ꝛ ſpes. m. in. d. eſt. donec ꝑueniat̄ ad ꝑfectū. ſ. ad illā glorificatiōꝫ. vbi iuſti fulgebunt ſicut ſol in regno patris.

Sperate in eo omnis congregatio populi effundite coram illo corda ueſtra: quia deus adiutor noſter in eternum.

Sperate in eo. Sua fide vulgata: mōet oīnes qui ſupſtitionibꝰ laborāt. ſpare in dño. q. d. ſpes mea i deo eſt. quo exēplo ſpate i eo. O. imitamini me hyditū. oīs ꝯgre. po. O. ſitis vnū. et ſic ſpare poteritis: quō ſpandū eſt. effun. co. il. cor. ve. i. prauas cogitatōes vr̄as. ꝯfitēdo peccata. ſpando bona. deprecando veniā plorando ꝑ lachrymas enī cor effundit̄. Effundite ergo. nolite intꝰ retinere virꝰ peccati. hec effuſio ſignificat̄ in tunſiōe peccatoꝝ dū enī penitētes extrinſecꝰ pectora tundunt. q̄ntum peccati ꝯſcia aiam pungat. monſtrat̄. vñ: pūge oculū. ꝛ ꝓducit lachrymā. pūge cor. et ꝓduc̄ ſciā et item. In hac vero pectorum tunſione ſonus ē quo figurat̄ ſonꝰ et clamoꝛ ꝯfeſſionis peccatorum. effundite dico et nō perit quod effunditis. quia deus eſt adiutor noſter in eternum.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Dyapſalma

Uerūtamen uani filii hominū mēdaces filii hoīnū in ſtateris: ut ōcipiāt ipſi ō uanitate in id ipſum.

Dyapſalma ē hic. Uerūtñ va. Tercia ps vbi errantes expbrat. ⁊ monet in deo ñ in caducis ꝯfidere. quo ps. intēdit. q. d. illi irruūt et occidūt. Uerūtñ vos hoī q̄ſi in alto poſiti. miſereami eoꝝ. quos ꝑus timebatis. ⁊ ex charitate dicite. vani ſūt filij ho. vl' ita ꝯtinua. Ego ſic monui ſ. ſpate effundite. verūtñ va. ⁊c. vl' ita iū ge. Deus eſt adiutor noſter. et licet ſic operetur nobis dus. verūtñ filij ho. ſ. eue et ade ſūt vani in ſe frena petētes. et mē. ſūt filij ho. i ſta. i. in rectitudine ſcripturarū qꝛ ꝑuertūt ſcripturas q̄bus ꝓbent falſa l' mēdaces ſūt i ſtateris. i. i iniquis ponderib⁹ q̄bus emētes decipiūt. vñ ſalomō. ñ ſit t. pond⁹ menſura et menſura mior ſ. q̄ vēdas. et maior q̄ emas. vtꝝ qꝫ aoiabile eſt apud deū. ⁊ itē. Statera doloſa abhoīabilis ē do. ⁊ pōdus equū voluntas eius. De vtraqꝫ ſentētia ſil' ꝓcedit hoc mō ad q̄d hoc agūt. vt decipiāt alios ipſi dico. exiſtētes in idipſū. i. i vnum ō vanitate. et ſi eñ vani ſūt i ſuis ꝓuerſis ſtudijs: de vanitate tñ i vnū ſūt. vnd vulpes q̄s colligauit ſamſon ad ſuccedēdū meſſes alienigenaꝝ i poſteriorib⁹ ꝯuenicbāt. facies v̄o diuerſas hēbāt. hēticí ei vulpibus ſiles. in prauitate erroris ꝯueniūt. ſꝫ ꝯtraria tradētes. ⁊ aduerſus ſeipſos dimicātes. victoriā eccie faciūt vl' ita et agit ō hypocritis qui aliō ſūt: ⁊ aliō videri volūt. ⁊ hoc ē. filij ho. ſūt mēda. qꝛ falſo examie fallūt intuentes qꝛ iuſti videri volūt cū ſint fallaces. ⁊ hoc eſt qd̄ ſubdit mēdaces dico: ſūt iuſta. i. i libra iuſticie per qd̄ facilius decipiūt. vñ ſeq̄t et vt ipſi deuanit. decepti ōcipiāt alios i idip. i. p hoc ipſū qd̄ credentur equi.

Nolite ſpare i iīq̄tate: ⁊ rapias nolite cōcupiſcere: diuicie ſi affluāt nolite cor apponere.

Nolite ſpare i iīi. hic ſitiēs ꝯuertit ſe ad eos. q. d. ſpes mea ē i deo. ſed o uos filij hoīm Nolite ſpare i iniq̄. ſed ſicut ſpes mea i deo ē ita ſit vr̄a. ⁊ nolite vos qui ñ hētis q: ex neccitate ſitis raptuꝛi ꝯcupiſrap. vbi potius rapit vos diabol⁹ o lucra dānoſa inueis pecūiam: ꝑdes iuſticiam. preda eñ q̄uis rapere i muſcipl'a ē tenens alienū. et teneris a diabolo. ⁊ ē ſē ſus nec ſpeꝛetis. nec cupiatis que ꝯgregata alijs rapiant. ne vero ſolis paupibus hoc dicere videat ſubdit. o vos q̄ habetis diui. ſi afflu. i. ſi exundant tāq̄m de pleno fonte currant. nolite cor ap. i. nolite ſpare i incerto diuitiaꝝ. hoc diuitib⁹ dicit. ille ergo qui non habꝫ non ambiat hic qui habet non ſuperbiat. Et notandum ꝙ ñ dicit nolite habere. ſed cor appo non eñ damnat diuitias. vñ mercamur celū. ſed cor appoſitum qd̄ ſ. non expendit. ſed recondit.

Semel locut⁹ eſt de⁹ duo hec audiui: qꝛ ptās dei ē et tibi domine miſericordia quia tu reddes unicuiqꝫ iuxta opera ſua.

Semel locutus ē deus. duo dixit. ſ. nolite cor apponere. ſperate. q̄bus alia duo reddit. reddens cauſam predictoꝝ. q. d. nolite cor apponere. cur: quia poteſtas iudicandi eſt dei. i. filij. dico ſperate. cur ſperandum: quia tibi do. eſt mia remunerandi. in quo poteſtas ⁊ miſericordia apparet. ecce quia tu reddes vnic. iu. o. ſua per hoc apparet: hoc de chriſto dici qꝛ pat non iudicat quēq̄. ſed oē iudi. dedi. vnde hoc ſcis. quia ſeml'. i. eternaliter lo. eſt d. i. diſpoſuit omnia. hec duo audiui quia pot. ⁊c. Ul' ita ꝓm ſeriem litte re. ſperate in deo. quia ſemel locu. eſt de. vbi duo hec audi. Cōtrarium videtur deū ſemel loqui. et duo audiri. Quid etiam eſt qd̄ legit in aplo. Multipharie m1' tiſqꝫ modiſ olim deus lo. in prophe. ſed inter homines multiſ modis loq̄tur dus apud ſe ſeml'. qꝛ vnic. vbū genuit per qd̄ omnia facta ſunt i quo ſil' omnia diſpo

ſita ſunt. inter que oĩa hec duo que hic
opus eſt dici. audiui cũ et multa alia au
diuit que hic memorari nõ eſt opus. Il
la duo ſũt poteſtas et mĩa. de quibus ſũt
oĩes ſcpture. propter que duo lex ꝛ pro
phete ſunt propter que ipſe Chriſtus miſ
ſus eſt et apli. Poteſtas ergo timeaꝣ mĩa
ameꝣ. nec pro mĩa poteſtas ↄtemnaꝣ. nec
ꝑ ptãte de mĩa deſpeꝣ. ꝛ hoc ē. Spate in
deo qꝛ deus ſemel ē lo. i. verbũ eťnaliꝣ ge
nuit. in quo oĩa fecit atꝫ diſpoſuit. hoc ē
illȯ verbũ de quo paſtores dixerũt. Trã
ſeamus vſqꝫ Bethleē et videam⁹ hoc ver
bũ qȯ factum ē qȯ nõ tm̃ ieffabile ē. verũ
etiã nomen ei⁹ qȯ ſcribebaꝣ in lamina au
rea ſũmi pontificis ꝛ erat tetragramaton
. i. qͣttuor lraꝝ que ſũt: ioth: eth: vau: het
. i. ꝑncipiũ paſſionis iſte vite. Nom̃ aũt
ex his lrĩs ↄſtans vt quidã tradũt eſt ia.
ia. vel ie ie. qȯ dꝣ ieffabile. qꝛ cũ cetera no
mina dñi rē ineffabilē ſignificēt. hoc ieffa
biliorē rē ſignificat iuxta lraꝝ interpreta
tiones. q. d. Iſte cuius ē hoc nomen ē ꝑn
cipiũ vite ꝑ Adã amiſſe et hoc ꝑ huĩlita
tē paſſionis. Quid aũt mirabilius qͣꝫ ꝙ
patiendo. moriendo a morte nos libera
uit: ieffabilis ergo ē verbi generatio cui⁹
etiã nomē ē ineffabile. ꝛ iſte tñ aliquid iñ
capiēs dicit. Semel lo. ē do. i. eťnaliꝣ ge
nuit verbũ in quo oĩa diſpoſuit. hoc vi
dit iſte eleuatus ſuꝑ oĩa etiã trãſcēdēs an
gelos et ad liquidũ ꝑueniēs. vbi vnus v
nũ genuit inť que oĩa: duo hec au. i alto
quo trãſiliui. q. ñ a me dico hoc ſed audi
ui. raptus ad verbũ vnigenitũ. Que: qꝛ
po. d. ē. i. filij qui nõ tm̃ in ſe ptãtē habꝫ
verũ etiã aliis ↄfert: qꝛ nõ eſt ptãs cuicũ
qꝫ niſi a deo equo etſi te lateat equitas. et
tibi do. mi. qꝛ tu red. vni. i. o. ſ. hec ñ mu
tanꝣ. Apud illum poteſtas apud illũ
miſericordia. pertinet ad eius poteſtatē
damnare iniquos. Treme ergo eius po
teſtatem. Diabolus quedã ptãs ē plerũ
qꝫ tñ vult nocere et nõ poteſt qꝛ ptãs iſta
ſb ptãte ē. Tãtũ eñ ipellit parietē inclia
tũ qͣntũ accepit ptãtē. Qm̃ qui dat tenta
tori ptãtē ipſe tentato prebet mĩam ñ eſt
ptãs niſi a deo. Noli dicere qͣre dat tantã
ptãtē diabolo vt non det econtra ptãtē:
Qui dat ptãtē habet equitatē. Noli ergo
timere inimicũ. tantũ facit qͣntuꝫ accepit
ptãtē.

LXII.

Pſalmus Dauid cum eſſet in deſerto ydumee.

Pſalmus Dauid cũ eſſet in deſerto ydu
mee. ſicut legiꝣ in libro regũ fugiens a fa
cie Saul. abſcōdit ſe in deſerto ydumeo
rũ. de quo ñ agit pſalmus. ſed de figura
to. ꝑ Dauid eñ intelligiꝣ eccleſia que in
ariditate ſcl̃i velut in deſerto ſitit ꝛ mĩaꝫ
a deo piis precib⁹ expetit donec eťna ca
piat docēs nos ſuo exēplo bñ ↄuerſari i
medio huius praue et ꝑuerſe nationis et
ē ſenſus. Pſal. iſte attribuiꝣ Dd. i. eccie
que hic loquiꝣ. pſal. dico habitus de hoc
qȯ ſuſtinuit cũ eēt in deſer. ydu. i. in de
ſerto huius ſecl̃i vbi ſitit et accipiꝣ pſal.
iſte ex ꝑſona capitis et mēbroꝝ. Vox eñ
ipſius nr̃a ē et nr̃a ipſius. Inten. mo.
iſte recte ↄuerſari i medio praue natõis
Modus. Biptit⁹ eſt pſal. ꝑmo dicit eccia
qũo hēat ſe in deſto hui⁹ ſcl̃i. ſ. ſpõſa dñi
videre deſiderat quē ꝛ laudat ꝛ id ampli
us agere optat. Scdo expoĩt bona mala
qꝫ vtuſqꝫ ꝑtis ibi. Sic memor fui. eccia er
go neceſſitatibus hui⁹ vite eſtuãs clamat o.

DEus deus meus: ad te ō luce uigilo. Deus cõis oĩm
ꝑ potētiã qui es deus me⁹ quo
dã mõ ſpãliori ſcꝫ ꝑ cultũ et ſanctũ deſi
deriũ vide affectũ pie deprecatõis ꝑ hãc
gemiationē vigilo ad te de luce vel dilu
culo alia lit. i. matutiali hora. ſcꝫ qñ re
ſurrexit Chriſt⁹ vt tũc eũ laudet eccia qñ
exēplo ſue reſurrectõis eũ ad reſurgendũ
aiauit. Inñ ē ꝙ iſte pſal. i matutinis lau
dibus ſemꝑ cantaꝣ. vel ita ſm moralem
ſenſũ vbi ꝑ lucē lux gr̃e itelligiꝣ que nos
vigilare facit ad deũ. Ali⁹ eñ vigilat ad
deũ ſcꝫ qui vere dei mēor ē. alius dormit
ad deũ ſcꝫ qui deũ obliuiſciꝣ. ali⁹ dormit
in mȯdo l' ad mȯm dũ mȯi obliuiſciꝣ. ali⁹
vigilat ad mȯm amans ipſũ ideo iſte di
cit vigilo ad te. dum mundo dormio.
non amans que mundi ſunt: ſed te ſo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lu m deſiderans . cõtra ad deū dormit . q̄ deū obliuiſcit̃ frenis dedit⁹ vigilo dico et hoc ꝺ luce . i . q2 ſuborit̃ mihi lux gratie . ⁹ Nõ eñ vigilares niſi lux oriret̃ . que te excitaret . dico vigilo ad te ⁺ et ſitio anima et corpore . et hoc eſt . ⁊

Sitiuit in te anima . quã multiplicite2 tibi ca2o mea.

Anima mea ſitiuit multis de cauſis vez et beatū eſſe qꝺ ẽ in te . ⁹ Alij alia ꝺſiderãt ſ3 aia mea ñ niſi te . añia ſitiuit multis de cauſis . ſed ꝺ plˀibus ſitiuit caro . et hoc ẽ q̃3 multiplicit̃ . ⁹ . i . ꝓ multiplici ꝺfectu ſitiuit tibi ñ alij rei caro mea ⁺ que plus eget . ⁺ Patit̃ eñ multos ꝺfectuſ mutat etiam etates que etiam reſurrectionem ſitit ⁹ q2 et ei ꝓmittit̃ reſurrectio quã deſiꝺat quomodo anime beatitudo . vl̃ ꝺ pñti ſic quã multiplicit̃ ſitiuit tibi ꝓ pñtibus caro m . ⁹ Sitit eñ et hic caro deo . dum ab eo querit hic necñia . ꝺiñ ſubdit vbi ſitiat.

In te22a deſe2ta i uia ⁊ in aquoſa: ſic i ſcõ appa2ui tibi: ut uiꝺ2ẽ ui2tutẽ tuã ⁊ glo2iam tuam.

In terra de . ⁹ Hic ſciendū eſt hoc ſeculū eſt ꝺſertum . hoc ẽ ydumea . vñ titulˀ agit ꝙ bñ dicit̃ t̃ra deſerta ⁹ vbi ſ . nullˀ ſcõrū habitat . et addit et i via ⁹ q2 nõ eſt ibi via vnde exeas . et in aquoſa ⁹ q2 dum moraris ñ eſt ibi aq̃ . malū ẽ hoc ꝺſertū horribile et timendū . ſed tñ . deus hic fecit tibi viã ſ . chriſtū q̃ ẽ via . vitas . et vita . ⁊ miſit aquã ꝟbi ſui ſpū ſancto implẽs predicatores . vt fieret i eis fons aque ſalientis in vitam et̃nã . ſequit̃ ſic in ſancto q . d . ſitiuit aia mea ⁊ caro ⁊ ſic tũc . apparui tibi i ſcõ deſiderio . i . ꝑ ſanctū ꝺſideriū ⁹ niſi eñ qs prius ꝺficiat i malo nūq̃3 pueit ad bonū qꝺ deus ẽ apparui tibi . ñ dico ⁹ vt videres me q2 oĩa vides . ſ3 vt viꝺrem ꝟt . t . ⁊ glo . t . i . ⁺ chriſtum . q . ⁹ vidiſti me vt viderem te . ⁹ Nemo eñ videt deū niſi ꝑus deo appareat . i . a deo videatur ⁺ Sol eñ luce ſua facit nos videre . ita et deus . ergo in ſancto deſiderio appareamˀ ꝺo vt ipſe appeat nobis . ⁹ Cui ergo ñ apparet deuſ ſit in ſancto deſiderio ⁊ ita apparet ei chriſti maieſtas ⁊ eq̃litas quã cum patre habet . ⁊ ſi homo fuit . iꝺo hec omnia ſic ago.

Quõ melio2 ẽ mĩa tua ſuper uitas: labia mea laudabunt te.

Qm̃ me . ẽ mi . t . i . ⁹ vita gr̃e que ꝑ miã ñ ꝑ merita dat̃ ſup vitas hũaãs . et ſi longe ⁊ pſpere ſint ⁹ que multe ſunt vt vita militis agricole ⁊ ceterorum Melius ẽ ꝙ das correctis q̃3 ꝙ eligũt ꝑuerſi labia m . poſt beneficia dei permittit laudez . q . d . quia miſericordia tua ẽ ſuper vitas iꝺ la . me . lau . te . ad ꝓmū de quo etiam ſolicitor niſi preueniret me miſericordia tua non poſſem laudare te . et ſic labijs laudo.

Sic bñdicam te i uita mea: ⁊ i noĩe tuo leuabo manus meas.

Sic etiam benedicam te ⁹ iam i vita mea ſ . quã mihi donaſti . non illa quã mihi elˀgi . vl̃ ita q2 miſericordia tua eſt ſupe2 vitas . ſic . i . ideo bñdicam te in vita m . i . bñ viuendo . vel ita ⁹ per miſericordiam tuam laudo te . et ſicut dediſti mihi ꝑ miſericordiam laudare te . Sic benedica3 . t . i vita m . i . miſericordie tue tribuam vita3 meam in qua te laudabo . et in no . t . i . ad honorem tuu3 leua . ma . m . ⁹ in precibus ad litter . leuabo etiam ad bona opera vt chriſtus ſuas i cruce ꝓ nobis leuauit vt manuſ noſtre tam corporis q̃3 bone operationis extendant̃ ad deū ⁹ In nomie ꝺi nempe leuat manus q̃ bonis operibus i ſiſtens . tenſis manibus i figura crucis de um orat . vnde apl̃s . leuantes puras manus i oratione ſine ira ⁊ diſceptatiõe In huiuſ rei figuram preceſſit qꝺ moyſes feciſſe in exodo legit̃ . qui dum in oratione leuaret manus ad dominū populus dei vincebat amalech . Du3 vero deponebat manus ſupabatur iſrl̃ . quia du3 aliquis ſibi bona operatu2 p2o celeſtibus vincit amalech . ⁺ . i . demonum turbam ſanguinem noſtre perditionis lingentem . Du3 autem deponit manus . i . pro terrenis operatur vincitu2 ab amelech.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Sicut adipe et pīgūedine re/ pleaṫ aniā mea:et labūs exul / tationis laudabit os meum

Sicut adipe et pig·et cͤ Hoc ē qđ petit
leuatis ī oratōne maib⁹·q.d.leuabo ma
nus.et hoc petā.vtinā aīa m.reple.ſicut
adip.⁊ pi.hec ad litterā olī placebāt đo
in ſacrificiis Adeps aūt ē.ī iteſtinis.pig
uedo ē ī carne.Sub hoꝝ uelamie quedā
ſpūalia optat ꝑ adipē enī itelligiṫ ſapi
entia que ī abſcōdito ē que ē pinguedo
anime.ſiñ q̄ aīa macreſcit.⁊ ita exilis eſt.
vt in bonis operib⁹ cito deficiat.ꝑ ping
uedinē itelligiṫ fōtitudo ſpūſ vł pia ala/
critas.et io.appoſuit ſicut:nō dixit ſim/
plr̄ adipe ⁊ piguedie.⁊ ē.aīa m.re.ſicut
adipe ⁊ pin.ſ.ſcia ⁊ pia alacritate vł fō
titudie ſpūſ.r̄pleaṫ hic ubi ſitis ē.⁊ ora
tio leuatis maib⁹ cū ſitis trāſierit.et ofo
tūc ſuccedit laudatio.vnđ ſubdit.⁊ labi
is.q.d.r̄pleaṫ aīa.⁊ ſic lau.te.o.m.la.ex
ul.ꝑ pura ꝯſcia.c⁹ comes ē exultatio vł
ſꝫm aliā lit.et labia exul.laudabūt no.
tuū.Idē ſēſus ſicca enī labia laudare nō
poſſūt.Vł ita vt totū de futuro accipia
tur.et accipiṫ ꝑ eodē adeps.⁊ piguet o
.ſ.ꝑ etna iocūditate.⁊ ē.reple.a.m.ſi.
adi.⁊ pin.i.felici iocūditate.q̄ erit ī eter
na ſaſitate ⁊ tūc:labia exul.lau.no.tuū

Si memor fui tui ſup ſtratuꝫ meum ī matutinis meditabor ī te quia fuiſti adiutor meus.

Si memor fui.Scđa ps vbi expo nunē
bona et mala utriuſqꝫ partis.ſ.ꝯtra diſ
ficultates ſecu ꝑi:q̄ſ hic patiṫ.dicit ſecuri
tatem ſuam eſſe ex deo.in qua memor eſt
eius.memorans ꝑituros inimicos et re
gem cū ſāctis letatuꝝ.q.d.laudabit te oſ
meū quia in ſtratu.et mane.et hoc ē.Me
mor.f.t.ſr̄.ſtra.m.i.in quiete ꝓſperita
tis.ne ipa diſſolueret.et faceret obliuiſci
ūo et.uiSi emor fui tui in quiete:tunc:
in matutinis quoqꝫ.i.bonis actib⁹ me
di.in te.ſ.ꝑ mane actus accipiuntur qr
mane quiſqꝫ incipit bene opari.et bene
ait.ſi in ſtratu et ī mane Si enim non es
memor in quiete:nec in actione.Si vero
in ocio:tunc et in operatione.ne in ea đ
ficiat:ideo addit.oſtendēs quare nō đ
ficiat:et ſit memor.quia fuiſti adiu.m.
Niſi enim adiuuet hic deus.boā imple
re non poſſumus.Vel ita iuxta moralē
ſenſum.et conuenit in parte cum prece/
denti ſententia.q.d.laudabo Si.i.quia
memor fui.t.ſuper ſtra.m Per ſtratum ī
quo quieſcim⁹.proſpera accipe.ī quib⁹
uite eſt memor dei.quod vix homo facit
et medi.in te.ī matu.i.luce gratie mihi
illuceſcente In nocte enim mala ꝯfunt.
ſed chriſto monſtrante tanquam in luce
bona debemus facere.Nemo autē ī ma/
ne operatur.niſi qui ī chriſto operatur
ergo ī matutinis.i.in luce chriſti medi.
in te.ut ſupra dixit de luce vigilo ad te.
vt filius lucis id ē chriſti.ad auctorem
lucis vigilet id eſt deum ideo.in te.quia
fuiſti adiutor me⁹ in ꝑiculis youmee.

Et in uelamento alarum tuarū exultabo·adheſit anima mea/ poſt te·me ſuſcepit dextra tua:

Et ſi quid occurrerit:exultabo in boniſ
operibus in uela.ala.tu.id eſt in protec
tione tua.quia pullus ſum.et ideo.ſi ñ
protegis:miluus rapit.ideo exultabo.
quia adheſit.charitate.anima·m.p⁹ te.
id eſt ita adheſit tibi charitate.vt te pre
ſe diligeret vel poſt te ſcilicet vt ſequaṫ
te.nolens preire vt petrus voluit.ide
o adheſit.quia me ſuſcepit.alis tegen-
dum a periculis dextera tua id eſt pro
piciatō tua.

Ipſi uero in uanum queſierūt animam meam introibunt in inferiora terre·tradentur ī ma/ nus gladii ꝑteſ uulpiū erunt:

Ipſi vero.quaſi notabiles.in vanum
quia euaſi.queſierunt animam.meam]
vel hoc in perſona totius chriſti.i.capi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis et corpis dicitur. Quaſi ideo exulta-
bo: quia me totuz chriſtũ. ſuſce. dex. t. i.
ſapiẽtia tua. verbũ tuũ. In chriſto eñ
homine ſapiẽtia eſt. ⁊ nos in illo ſumuſ
et cũ eo aſſũpti. ſed diuerſo modo. Jlle
p vnionem pſone. nos p adoptionez. ⁊
idẽ i va. vo. i. in veritate queſi a. m. i q̃
oms viuũt. hec eſt aia chriſti. quia nil fe
cerunt aie deo cõnexe. querẽtes eaz pde-
re. Jpſi. ſ. quilibz pſecutores. ⁊ maxie
iudei i malicia notabiles: qui i capite ⁊
in aplis animã noſtrã queſierũt. et ideo
introibũt. aio et deſiderio. i inferiora t.
i. i terrenitatẽ. Timuerũt eñ pdere ter
ram et locũ. et idẽ occiderũt chriſtũ ieſuz
et ierũt ſb terrã que eis ꝓpoſita dñata ẽ
non ad celos vecti. a terra ſorbẽt male
cogitatiões corũ. qꝛ de terra ſũt nate in
vna terre. Q. i ſcenũ vergunt ⁊ tñ acci
dit eis qd timuerunt. quia et poſt terrã
pdiderut. vñ ſequit. tradẽt ⁊ c. quia ex-
pugnati ſunt ab hoſtibus. vl introibũt
in ife. t. i. in ifernũ et preterea tradent.
hi in ma. gla. i. poteſtatẽ Tyti et veſpa-
ſiani. et par. vul. erũt. i. pncipum ſecu-
li. qui vulpib ꝯpantur. vt dñs dicit d
herode. Dicite vulpi illi. ⁊ c. ptes hoꝝ
in q̃ erũt iudei. quia chriſtũ regẽ nolu-
erunt habere dicentes. Non habem re-
gem niſi ceſarem. Agnũ reiecerũt ⁊ vul-
pem tenuerũt. vel p vulpes doloſi itel
ligũtur. Partes ergo vulpiũ ſunt duz
ſe doloſis praua voluntate ꝯiũgunt. vl
par. vul. id ẽ demonũ erunt.

Rex uero letabit i deo: lauda bunt oẽs qui iurãt i eo: qꝛ ob ſtructũ eſt os loquentiũ iiqua

Rex vero. i. chriſtus qui vere ẽ rex quẽ
reiecerũt iudei. letabit et ſi viſi ſunt ſu-
paſſe in deo patre: vnde. ego i patre. et
pat i me ẽ. et lauda. i. laudabiles erũt.
qui chriſtũ non vulpem elegerũt. omſ
qui iu. i eo. i. qui ei pollicent. et vouẽt
bonam vitam. Et nota ꝙ ait. iurãt i eo.
non dicit p eum. ne impare videat iu-
ramentũ. ſed ait. qui iu. in eo. ꝓmitten
do ei obſequiũ. poſt cauſam leticie ſub-

dit. quia obſtruc. vel oppilatũ ẽ. i. ob-
ſtructur in iudicio. vt omnis iniquitas
victa obmuteſcet. os lo. iniq̃. i. iudeoꝝ
et paganoꝝ: quia ipſi tũc deſtruent nõ
chriſtiani. Nota quia in his duob v-
ſibus confert bona et mala diuerſarum
partium LXIII

In finem pſalmus dauid.

In finez pſal. dauid. Pſalm
iſte breuit agit de paſſiõe chri
ſti ⁊ reſurrectõe. vbi tot chri-
ſt loquit. ſ. caput et corpus. Ut eñ ca
put noſtrũ. ita et nos in tribulatõne ro
gamus. et ẽ pſal. iſte dirigens nos in fi-
nem. i. in chriſtum attribuitur dauid. i.
chriſto. qui hic loquit adiũcta ſibi vo-
ce corpis. Jntentione monet i paſſio-
nibus ſpare in dño. Modus biptitus ẽ
pſal. Primo enumerat que tulerit. et
quõ ſe habuerit ꝯtra hec vt i paſſionib
ſpemus in domino. Secundo iudeorũ
prauitatem irridet. ibi. Sagitte. Tot
itaqz chriſt in paſſione orat dicens

Exaudi deus orationez meã cum deprecor: a ti more inimici eripe ani mam meam.

Exaudi orõ. m. cũ tribulor. Alia littera
Jn hoc audi. eri. a. m. nõ quidẽ vt nõ
moriar. ſed a timore ini. ſ. vt eos nõ ti
meã qui tñ corpus poſſunt occidere. ſz
te qui corp ⁊ animaz potes pdere. hoc
mõ eripit iſte: etiã cũ occidit. Non eniz
hoiez timet vl cedit. vel ita ſm litteram
nr̃az. ⁊ diſtiguit lr̃a alit Exau. de. or. m.
vt me exaltes. eri. a. m. a ti. ini. ⁊ nõ a ti-
more mortis. qꝛ ois hõ horret mortẽ. cũ
id ẽ quia. deprecor. i. totis virib precor
Dico eripe qd erit. quia.

Protexiſti me a conuentu ma lignantium: a multitudine o perantium iniquitatem.

Protexiſti me a cõuen. i. a cõcilio mali.
vt ꝯciliis iudeoꝝ. et a mlti. op. actu.
iniquitatem. vt eum occiderent qui eis
tot bõa fecerat. hoc qd hic dicit. ſ. ꝑte

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

riſti. in capite factū cernimus qd̓ et mem
bra expiunt. hoc exēplo reliqui firmāt.

Quia exacuerunt ut gladium linguas ſuas: intenderūt arcū rem amarā: ut ſagittent i occultis imaculatum.

Quia vł qui exacue. Q. d. Quid enī illi
fecerūt tibi: vtiqȝ mala. Quia exacue. vł
ita ↄti. Qui ſunt malignātes: ⁊ opantes
Qui exacu. lin. ſu. vt gla. Apte i claman
do morte: et ita ſi nō manib⁹ linguis oc
ciderūt. ⁊ loquit hic chriſt⁹. ⁊ itenderūt
arcū. i. dolos. Arcus enī occulte: gladi⁹
apte fecit rē amarā. licet v̄ba ſint dulcia.
Geſtant enī mel i ore aculeū i dorſo. Q.
occultas iſidias pauerūt. ſ. vt p diſcipu
lū traderet qd̓ ē res amara: vt ↄuiua ꝓdi
tor ſit. Ad quid itenderūt: vt ſagit. i occ.
quātū ad ſuā opinionē p diſcipl̄m: ⁊ hu
iuſmōi oīa faciētes: vt nil feciſſe viderēt
quē: ſ. imacu. idō eēt eis timēdū magna
iniquitas iudeoꝝ hic oſtendit: et idō iex
cuſabiles ſunt. Intenderūt arcum: ⁊ ſic
perficient: quia

Subito ſagittabūt eum: ⁊ nō timebunt: firmauerūt ſibi ſermonem nequā

Subito vł repēte. i. iſidioſe q̄i iopina
ti: q̄ſi nō ꝓuiſi. ſagitta. e. Q. neſciētē: vt
eis videt qui ſe credunt deū fallere qua
ſi ſcelus implebunt ⁊ inde: nō timebunt
O cor durū occidere velle homiem qui
mortuos ſuſcitabat: et idō nō timere. Idō
non timēt: quia firma. obſtinatione: nō
veritate nullo modo: nec etiā p iudicem
obmittere volentes qui multa egit: vt re
frenarent: nec miraculis moti fuerunt.
ſer. neq̄ȝ. vł malignū vt reus eſt mortis.
vel expedit vt vnus homo moriat ꝓ po
pulo. et hoc: ſibi. i. ad malū ſuū cuȝ dn̄o
cui non nocuerunt: ſed ſibi cum dicunt:
Sanguis eius ſuper nos: et ſuper fi. no.
Deinde exponit q̄liter arcuȝ intenderūt.

Narrauerunt ut abſconderent laqueos: dixerunt quis uidebit eos.

Narrauerunt vł diſpoſuerūt ꝓus apud
ſe: poſtea cum diſcipulo. vt abſconderēt
laque. ita dicentes. Si diſcipulus tradit
ſi romani crucifigūt. Quid ad nos: Iſte
eſt mos maloꝝ. Qui enim doluȝ parat
putat fallere. vnde ſequit. dixerunt quiſ
vid̓. eū. ſ. laqueos. i. quis poterit cauere
Putabant eum latere quē occidebant.
ideo putabāt eū non videre. Quia

Scrutati ſunt iniquitates: defecerūt ſcrutantes ſcrutinio.

Scrutati ſunt iniq. ſ. quomō accuſarent
iuſtum per falſos teſtes. vel quomō euȝ
pderent. ⁊ ne mūdus poſt eum iret. Di
cebāt enī per diſcipulum tradat a iudice
occidat: ⁊ ita nihil ad nos. Scruta. ſunt
iniqui. ſed ipſi ſcrutantes defe. in ſcruti
nio. i. ſuo prauo ↄſilio. vel ita Scrutati
ſunt iniqui. ipſi dico ſcrutātes ſcrutinia
i acerba: ⁊ occulta ↄſilia: ſed quāto acu
tius cogitant: tanto plus defecerūt a ve
ritate. ſ. et equitate: ⁊ in tenebris mergūt
quia deum non vident. et ideo putant ſe
non videri a deo.

Accedet homo ad cor altum: ⁊ exaltabitur deus.

Accedet homo ad cor altū: vel et cor al
tū. Q. d. qui ſcrutatur iniqua defecit: ſȝ
ecōtra. homo ſcrutans bonū accedet ad
cor altū. i. ad. altum cordis intellectū: vt
qui res diuinas pquirit: qd̓ eſt ad cor al
tum ire vbi non deficit: ſed creſcit. et eo
puenit: vt ab eo ſūm⁹: ⁊ omnipotēs de⁹
eſſe credat. vnde ſequit. et exaltabit de⁹.
ſ. in corde eius. Dominus enim non in
ſe. ſed in corde homis grandeſcit Vł ita
Scrutati ſūt. ſȝ fruſtra quia hō chriſtus
qui nō pateret niſi homo eēt accedet ſpō
te ad paſſionē. et cor altū. erat ei. i. ſecre
tum cor. q̄ȝ hoc faciebat ſcḋm altum con
ſilum. obuiens vł hominem. i. formam
humanam in qua ſeruient ſeruans intus
deū id ē dei formā. cuius potentia ſuſci

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

taretur. et exal. deus. i. in reſurrectōe. Q. occidit. vt homo in paſſione. et ipſe idē exaltatur vt deus in reſurrectōne. vel ita ↄtiñ. nō mutata ſententia: quia chriſtus cognoſcebat laqueos eoꝝ. i. Cur ergo preualuerunt? Quia voluit. ⁊ hoc eſt. quia accedet homo chriſtus. ⁊c.

Sagitte paruulorū facte ſunt plage eorum: ⁊ infirmate ſunt contra eos lingue eorum.

Sagitte paruuloꝝ facte. Secūda pars. vbi enumeratā iudeoꝝ prauitatē irridet qui magis turbati ſunt annūciata reſurrectione. iuſti vō letati. Q. ſcrutati ſunt ſed plage eoꝝ fa. ſunt ſicut ſa. pؘuuloꝝ. i. nil nocuerūt: vt canne pueroꝝ. ⁊ ling. e. quibus dixerūt cuſtodib⁹. i. dicite: nobis dormientibus: venerunt diſcipuli eius et furati ſunt eum. infirmate ſunt cōtra eos. i. ad verecundiā eoꝝ. i. Si eñ dormierunt quō videre potuerūt? Si vō nihil viderūt quō teſtes fuerūt? Cōtra ſe ergo mentiendo locuti ſunt. vl' ling. e. ↄtra. e. infir. ſunt. i. virtute reſurrectōnis mee in omnibus que contra me dixerunt. Hoc patet ꝙ firmauerūt ſibi ſermonē nequaꝫ Dico exaltabitur deus et deo exaltato: et viſis miraculis.

Cōturbati ſunt omnes qui videbāt eos: ⁊ timuit omnis hō.

Conturbati ſunt: etiaꝫ omēs qui vidē. e. i. ↄfuſos. i. qui intelligebant eos defeciſſe. Alij de illis turbātur et ipſi tñ nō penitent. ↄturbati. fuerūt illi qui ſalutis ſue ↄſilium querētes dixerūt. Quid faciem⁹ viri fratres? et timuit deū oīs homo. i. i. vtens ratione. Qui ergo nō timuit non fuit homo. i. ratione vſus. Sed ſi timet homo deū: non eum terreat hō quin annūciet ſicut apl'i quib⁹ cōminabātur pͥncipes ſacerdotū dicentes. ne predicarent in nomīe ieſu. Non ideo deſtiterunt predicare vnde ſequitur.

Et annūciauerunt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt.

Et annūciauerūt i. predicatores eruti a timore inimici. ſed timentes deū opa dei i. reſurrectionē et aſcenſionem. ⁊c. et intellex. fac. e. i. eſſe diuina non hoīs. ſ. cur paſſus. i. Cur nō deſcendit ō cruce. Quia moriendū erat et reſurgendum qō tunc non fuit intellectum.

Letabitur iuſtus in domino: et ſperabit in eo: et laudabūtur omnes recti corde.

Letabitur iuſtus. i. Hic oſtendit pmiſſio iuſtoꝝ. et eſt cōcluſio ex predictis. Q. d. reſurrexit chriſtus. et inde. Letabitur iuſtus in do. i. iam nō triſtis eſt iuſtus. Sicut fuit crucifixo dño. ſed letatur ⁊ ſpat quia oīa manifeſta ſunt. vñ ſequitur. et ſpa. in e. et in futuro qñ pؘuerſi dānabūt lauda. vel exultabunt re. cor. i. quibus p oīa placet deus. oēs hoc addit. ne putes de ſolis aplis dici. LXIIII.

In finē pſal. dauid canticū hieremie: et aggei: et ezechielis de uerbo peregrinatōis: uel de populo tranſmigrationis: alia littera cum inciperent proficiſci.

In finem pſal. Dauid. canticū Hieremie. et aggei. i. et ezechiel' ō verbo pegrinationis. i. vel de populo trāſmigratōis. alia littera cū incipent pficiſci. Sicut legitur i hyſtorijs veteris. t. nabuchodonoſor rex babyloniorꝝ. filios iſrael captiuauit. eoſq3 euerſa hierl'm i babyloniā trāſtulit i q̄ captiuitate q̄draginta annis detēti ſūt. Cuius captiuitatis cā ad litteraꝫ fuit verbū qō dictū ē in aula nabuchodonoſor. vt cuꝫ diceret oēs gētes debere ei ſubijci. dictū eſt ꝙ iudei rebelles eſſent vel erāt. et idō eos captiuauit. ideo dicitur ī futuro de vbo pegrinatōis. hanc aūt captiuitateꝫ Hieremias futurā predixit et preſentē vidit ⁊ preterītā q̄druplici alphabeto in trenis deplorauit. i. pphetauit etiā hieremias p⁹ q̄draginta annos redituꝝ populū in hierl'm. Int captiuos vero erant qui-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dam ꝓphete .ſ. Aggeus. Ezechyel: ⁊ alij
qui de babylonia reditū ītellexerūt in hie
ruſalē: et predixerūt atqꜫ cū alijs ꝯpletis
lxx. annis captiuitatis: ꝑmittēte Cyro re-
ge ꝑſarū hierl̄m: eoꝝ quidā redierūt atqꜫ
Aggeo: et alijs ꝓphetis exhortātibꝰ reſti
tutū ē templū. Huic hyſtorie alludit ti-
tulus. Sed qm̄ ī figura nr̄a oīa ꝯtigebāt
illis: hec potiꝰ ad nos ſpūali t̄ ſūt referen
da. Sciendū itaqꜫ ē duas eſſe ſpūales ci-
uitates ī preſenti. vnā maloꝝ que incepit
a Caym: ⁊ dicit̄ babylonia. Alteram bo-
noꝝ que cepit ab Abel: ⁊ dicit̄ hierl̄m. ͥ
Illiꝰ ciues facit cupiditas: hierl̄m ciues
facit charitas. Que licet ſint mixte corꝑe
ſeꝑate ſūt mēte: quaꝝ vna ꝑegrinat̄ ī al-
tera: ⁊ captiua tenet̄. Quādiu enī ſumꝰ ī
hoc corꝑe ꝑegrinamur a dn̄o ͥ qui de ba
bylonia ad hierl̄m ſuſpiramꝰ .i. ꝺ ſeculo
et corꝑe peccati ad celū. Huꝰ aūt ꝑegri-
natiōis et ſuſpirij nr̄i fuit cauſa. ꝟbū qd̄
dixit diabolꝰ ꝓmis parentibꝰ eritis ſicut
dij. ͥ De hac tn̄ captiuitate īcipit redire:
qui īcipit amare. Charitas enī ad reditū
mouet pedē: et ſicut filij iſrl̄ ꝯpletis .lxx.
annis ſb̄ ieſu ſacerdote magno rediert̄: ita
⁊ nos chriſto duce qui in ſeptuageſima-
ſeptima generatiōe. ſm̄ Lucā natus ē re-
dire incipimꝰ: donec in futuro ꝯſumato
huiꝰ vite ſeptenario. hedis poſitis in ſi-
niſtra: nos ī dextera dei collocemur. hāc
ſpūalē reſurrōnē ītellexerūt ꝓphete pre-
dicti figurari ī illa actuali: ⁊ ꝓ iſta maxi
me exultauerūt. vn̄ ī titulo ponit̄ canti-
cū. et ē ſenſus. Pſal. iſte dirigens nos in
finē .i. ī ꝯſūmationē ſeculi ē dd̄. ⁊ ē canti
cū .i. exultatio que ē vox redeūtis popu-
li. ͥ Et hoc canticū ē de pplō trāſmigrati
onis .i. qui trāſmigrauit ꝺ celo ad terrā
de ꝑfectiōe ad miſeriā vl̄ ꝯfuſionē: vl̄ de
ꝟbo ꝑegrinatōis .i. de pplō ꝑegrināte: ꝑ
illud ꝟbū: eritis ſicut dij. canticū dico.
habitū tūc. cū incipēnt. mēte ꝓficiſci. de
babylonia huiꝰ mūdi. Q. nō mō ē canti
cū: q2 ꝑegrinati ſūt: ſed q2 redire īcipiūt.
Incipit aūt exire qui īcipit amare. Chari
tas facit ciuē hierl̄m: cupiditas babylo-
nis. ⁊ ſic ergo corꝑe ꝑmixti deſiderio ſūt
ſeꝑati. ⁊ hoc cāticū ē Hieremie. ⁊ Aggei
vel Ezechiel̄. Alia lr̄a. ͥ ͣ Hieremias int̄
pretat̄ excelſus: et ſignificat illos qui di-
cūt nr̄a cōuerſatio in celis eſt. ͣ Aggeꝰ fe-
ſtus dei: ⁊ ſignificat illos qui ſūt ſpe gau
dentes. qui in reliquijs cogitationū diē
feſtū agunt domino. Ezechyel roborauit
me deus: et ſignificat illos qui ſūt robo-
rati in dn̄o. hoꝝ taliū ē canticū hoc. vel
ad litterā. Canticū ē illorū ꝓphetaꝝ qui
ꝓphetizauerūt reditū in hierl̄m: in quo
intellexerūt ſpūalem liberationē de qua
potiſſimū gaudebant. ¶ Intentio ꝓphe
te eſt nos conſolari in hoc exilio ne quis
deſpet: quia certificat reditum ⁊ per quē
fiat: et que diuitie ſint reuerſis. Modus
biptitus eſt pſalmꝰ. Primo affirmat re-
ditū et precatur. Secūdo laudes dei et
ꝟtutes deſcribit ibi. Spes oīuꝫ. In voce
ergo reuertentiū ꝓpheta letꝰ cātat dicēs

TE decet hymnus deus in ſyon: ⁊ tibi reddetur uotum in hieruſalē: exaudi orationem meam ad te omnis caro ueniet.

Te decet hymnꝰ ⁊c. ͥ Et quia de ſeptuage
ſima mentionē fecimus. Sciendū eſt .iij.
ſeptuageſimas in ſcā eccleſia memorari.
vnam ſignificatam: et duas ſignificātes:
quaꝝ vna in figura preceſſit .ſ. ſeptuage
ſima captiuitatis iudaice. Altera ī repre
ſentatione obſeruatur ab eccleſia: que in
cipit a circūdederunt me. et terminat̄ in
ſabbato in albis quā obſeruat eccleſia in
repreſentatione ſpiritualis noſtre capti-
uitatis qua captiui ſumus: dum in cor-
pore a domino ꝑegrinamur. quā eandē
figurauit .lxx. iudeoꝝ: et ſicut iudei ante
finem .lxx. annorū licentiam et facultatē
reuertendi habuerūt. Cyro ꝑmittente: et
eiſdem .lxx. cōpletis plene redierunt ieſu
duce: ita et nobis ante finem ſeptenarij
huius ꝑegrinationis. Per chriſtū rede-
undi libertas eſt preſtita: cuius morte
redempti ſumus iam ſecundum animas
et ſpe liberati. Sed completo ſepte-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nario hui⁹ vite. plene liberi erim⁹ vtroq; hoīe glorioſi. vnde: ꝛ eccleſia miſeriās noſtri incolatus et labores. a circūdederunt me vſq; ad ſabbatuȝ paſchale exponens. canticum leticie ſubticet. ſ. all'a: gloria in excelſis deo. et huiuſmodi. In ſabbato vō paſchali iaȝ adepta ꝑ chriſti paſſionem facultate redeundi: ꝛ ita ſpe gaudens: cantat all'a. Sed quia adhuc mole corrupte carnis premit̄. latronūq; inſidias patitur poſt all'a. reſtat tractus Laudate: q2 adhuc longis trahendi ſumus laboribus: ꝛ ſequenti hebdomada. graduale cuȝ all'a cantamus. Laborioſa via gradientes. et ideo dolentes ī re: ſed gaudentes in ſpe. In ſabbato vō ī albis Q. finita quadrageſima hui⁹ captiuitatis duo all'a cantam⁹: plene leti ꝓ gemina noſtre glorificatiōis ſtola: qua in futuro glificabimur. nūc vō q̄ſi ex ꝑte liberati: ꝛ ſpe leti. Q. de babylone redeūtes cantamus. O deus te de. hym. quē cātat qui vē deū amat. vt: in ſyon. i. in celeſti patria. vbi mō ſum⁹ ſpe. ꝛ iō cantam⁹: nō ī babylone: vt ſuſpendimus organa et ē ſenſus. Illos decet laudare te. qui vl' mēte: vel re ſunt in ſyon. Non enī eſt ſpecioſa laus ī ore peccatoris. ꝛ votū. i. aīa et corpus īmortale. red. ti. ī iheꝛ. i. in celeſti patria. Hic ī preſenti vouem⁹ bene opando: ꝛ cogitādo. ibi reddem⁹ votuȝ ꝓ vtroq; deū laudādo. Nota ꝙ patria celeſtis ē ſyon: eadē eſt hierl'm. et vē reddetur. quia oīs caro. i. hō ex omni genere. ſ. paupeſ. diuites. viri. femine. docti. ī docti. pueri. ſenes. veniet ad te. qui primitias de carne nr̄a tuliſti. i. carnē īmunē a pctō aſſumpſiſti. Hec etiā ē decima decime que ſūmo ſacerdoti ī veteri lege a minorib⁹ dabat̄. Hec ē nubes leuis ſuper quā aſcendit dn̄s: vt igrederet̄ egyptū. Ad te ergo velut ad corpus aquile ceteri ꝯgregabūt: vt ꝯpleat̄ holocauſtū et q2 reduces alios: reduc et me cū eis. et hoc ē. exau. orōȝ. m. vt cū alijs me reducas. vl' ita: ꝛ accipit̄ ꝑ ſyon preſens eccl'a ꝑ hierl'm celeſtis. vn̄ Eſaias. Viuit dn̄s cui⁹ ignis eſt in ſyon: ꝛ camin⁹ ī hierl'm.

Dic. n. charitaſ dei ē velut ignis ī futuro tāquā camin⁹. ꝛ hoc ē. o de⁹ hymn⁹ deceȝ te. Nō deos gentiū: ꝛ nō niſi ī ſyon. que īterpretat̄ ſpeculatio. i. nō niſi ī ꝯtēplatiōe. i. ī fide. ꝛ tibi ꝺ bonis opib⁹. reddet̄ vo. i. laus. ī hierl'm. celeſti. qō illi ſoluebant p⁹ prelia marti. et ceteris dijs ī hūc modū. etiā nūc exau. hic orō. m. vt ibi parcas quo oīs vēturos ſcio: vt referat vnuſquiſq; ꝓpa corpis. Ecce ꝑus facit iſte ꝙ a ceteris faciendū dicit. deū. ſ. inuocat et laudat. ſequit̄: ad te oīs. Q. d. quaſi ſpe hoc oras: q2 ad te ve. oīs ca. nō ſoluȝ aīa: ſed oīs hō: etiaȝ malus homo. et neceſſe eſt vt audias. Quia.

Uerba iniquorū preualuerunt ſuper nos: ꝛ impietatibus noſtris tu propiciaberis.

Uerba iniquorū. i. diaboli et ꝑmitiuorū parentum. i. ade et eue. preualuerūt. vt mare mergens ſuꝑ nos. i. ꝓiecerūt nos ī hoc exilium. vel ita dico exaudi. licet ſimus īdigni. Uerba quidē iniquoꝝ. i. mali ritus: ꝛ mores parentū nr̄oꝝ. preualuerūt. ſ. nos. q2 nos nati ī terra ſecuti ſumus mores gentiliū parentū qui vt etate: ita auctoritate preſtāt pueris. Pagani enim ritus ſuos filijs ſuis ſuaſerunt. Sed econtra. tu o fili verbū dei ꝓpiciaberis. in hoſtia chriſti hoīs īpietatibus noſtris. quib⁹ ꝓpiciatur: qn̄ ignoſcit: ꝛ veniā dat. et iō nō opprimūt nos verba iniquoꝝ. ꝓpiciatio iſta fit ꝑ ſacrificiuȝ qō ſacerdos chriſt⁹ obtulit. Ideȝ ē ergo ſacerdos et hoſtia. Dico ꝓpiciaberis. Et

Beatus quē elegiſti ꝛ aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs tuis.

Beatus ē oīs ille. quē tu ele. ꝑ grāȝ a maſſa ꝑditoꝝ. vn̄ nō vos me ele. ſȝ e. ele. vos et aſſūpſiſti ī ſortē tuā. i. ī etnā requiē. Chriſt⁹ enī quēq; beatū aſſūpſit ī adoptionē filij. Quare beat⁹: q2 īhabitabit non mouēdus ī atrijs t. ſ. hierl'm cui cantāt q̄ īcipiūt exire ꝺ babylonia ꝛ nos fuerſi.

Replebimur ī bōis dom⁹ tue ſcm̄ ē tēplū tuū miābile ī eq̄tate

Replebimur ĩ bo. ⁊c. vł ita ab illo loco. Beat⁹. Q. d. ꝓpiciaberis: ⁊ hoc ꝑ beatū virū. Beat⁹ eni hõ ẽ quẽ tu ele.ᵀ i. quo in dutus es ĩ tpe qui eras ĩ ꝑncipio v̄bū. et aſſūp. ĩ vnitatẽ ꝑſone: ⁊ ipſi⁹ homĩs tibi naturā viuẽdo ñ ꝑſonā. Naturā quippe hoĩs aſſūpſit ꝓ quo dicit̃ hoĩem aſſūp ſiſſe nõ ꝑſonā: qui tal̃ habi. ĩ atri. t. i. in tuo ꝯſenſu ⁊ ꝑ eū. Reple. ĩ bo. gr̃aꝝ que hõa ſūt: do. t. i.ᵐ ⁺ preſentis eccl̃ie: que di uerſis munerū ſpūaliū exuberat bonis. Que ſūt illa bona? Bona illa ſūt ſcitas ĩ ſe: ⁊ equitas ad ꝓximū. ⁊ hoc ẽ. tẽpł. t. ſ. oĩs iuſti. i. eccl̃ia.ᵀ Ipſa eni dom⁹ ẽ tem plū dei: ⁊ ẽ ſcm̄ ĩ ſe. ⁊ mira. ĩ equi. quãtuꝫ ad ꝓximū: vł ita d̃ futuro. Reple. ĩ bo. do. t. i. future hierł̃m que nõ poſſūt dici. Quãta ſint illa bona? ecce: tẽp. t. celeſte. ẽ ſcm̄ ⁊ mira.ᵀ nõ ĩ exteriorib⁹: vt domus terre que colūnis et marmorib⁹ nitet: ſꝫ ĩ equi. vł ĩ iuſticia. alia lr̃a que ĩteriori ocu lo pulchrior ẽ: ⁊ amabilior: q̄ꝫ mõ eſuri re: vt ea ſatiemur. vł dom⁹ ⁊ tẽplū caro chriſti ĩtelligit̃: cui⁹ bonis replemur: q2 d̃ plẽitudine e. o. acce.ᵐ ⁊ hoc tẽplū ẽ ſcm̄ vñ qd̃ naſcet̃ ex te ſcm̄ dñi voca. fi. d.⁺ et mirabile in equitate: cuꝫ vnicuiq̄ꝫ digna retribuet: cui et dicet.

Exaudi nos de⁹ ſalutar⁊ noſter

Exaudi nos. Q. d.⁺ quib⁹ bonis vt r̃ple amur. Exaudi nos tãto ante ĩcarnationẽ petit exaudiri. o de⁹ q̃ es ſal. no. ſ.ᵀ ieſus Ecce de quo ſupra dixit. Ad te omnis ca ro veniet.

Spes omniuꝫ finiū terre: ⁊ in mari longe.

Spes oium. Scd̃a ps⁺ vbi laudes dei: ⁊ v̄tutes deſcribit. Q. d. exau. no. tu dico q̃ es ſpes. ñ mõ iudee: vł aphrice: ſꝫ oiuꝫ fi. t. ecceᵀ vñ ſupra dixit ad te oĩs ca. ve. ⁊c. et etiã coꝝ ẽ ſpes qui ſūt ĩ ma. lon. vt ĩ inſuł ad litterã. vł ita vt ꝑ mare ſcł̃m ac cipiat̃. et ẽ. tu es ſpes oiuꝫ qui ſūt lon. a patriaᵀ ideo lõge: q2 ſūt ĩ mari. i. ĩ ſeculo Mare eni dicit̃ ĩ figura ſeculi hui⁹ ama ri ſalſitate iniquitatū: et tempeſtuoſi ꝓ cełł tentationū: vbi piſces iuicẽ ſe deuo rãt. deind̃ ſb̃dit ꝑ quid ſit ſpes oium. q. ꝑ hoc: tu es ſpes oium: quia es.

Prepans montes ĩ uirtute tua accinctus potentia qui contur bas ꝓfundum maris ſonū flu ctuum eius.

Prepans ad agendūᵀ. ſ. ad vſus ꝯpeten tes. mõtes. i. predicatores quoſ miſit pre dicare. ⁊ hoc ĩ v̄tu. t.ᵀ nõ ipſoꝝ: q2 ꝑ eoſ fecit miracula. Quõ prepauit? ꝑ hoc pre paſti: q2 accinc. es potẽ. i. deitate⁺ q2 hũa nitas v̄bi maieſtate precincta ẽ: vt qd̃ hõ ex ſe no habuit deitas daret. qui cõtur.⁺ Ecce quid ꝑ illos mõtes ꝑatos fecit de⁹. qui ꝯtur. ad penitẽtiã. ꝓfund. ma. q. nõ ſuꝑficiẽ: ſed corda ĩ peccatis ꝓfundius merſa. et cõtur. ad penitẽtiã. ſonū flu. e. i. ſonãtes ꝯtradictione: et fluctuãtes ꝑſe cutiõe: poſtea repetit idem aptius.

Turbabunt̃ gẽtes: ⁊ timebūt qui habitant terminos terre a ſignis tuis.

Turbabūt̃ gentes ⁊c. vł ita ab illo loco. Accinct⁹ et legit̃ alia lr̃a quã põit Aug⁹. ſ.ᵀ Circūcinct⁹ potẽtatu tuo. tu hoc mõ prepans mõtes qui es circūcinctus. i. vn diq̄ꝫ cinctus a ſimili potentū. potentatu tuo. i. omnib⁹ credentib⁹.ᵀ Chriſtus eni ĩ medio eccleſie eſt vndiq̄ꝫ cinctus: quia omnes illum cõmuniter habemus qui ĩ eum credimus. Sed quia fides non eſt a nobis: ſed ab eo. potentatu ſuo cinctus dicitur. Hoc eſt candelabrū in taberna culo domini habens tria brachia hinc: et tria inde: et in ſingulis per tria loca. ſciphos. ſperas. et lilia. quia omnes ſan cti quotquot ante aduentum chriſti fue runt. vel poſt in tribus ordinibus fide lium. ſ. cõiugatis: et cõtinentibus: et re ctoribus in chriſto radicãtur. vnde qui precedebant: et qui ſequebantur omnes clamabant. Oſanna in excelſis. Dico pre ꝑans montes.ᵀ et inde mare ſeculi cõmo

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tum eſt: et cepit ſanctos ꝯturbare et ꝑſe
qui. et hoc eſt. qui cõturbas. ad ꝑſecuti
onem ſanctoꝝ ꝓfun. maris. i. corda prin
cipum: et etiam omniũ ipſoꝝ. vnde om
nis cõmotio eſt hec turbata ſunt: cũ vi
derent deos ſuos: et ſpes ſuas ad nihilũ
venire. et ſoñ fluc. e. quis ſufferet? Alia
littera. nullus ex ſe: ſed ex eo qui prepa
rat montes in virtute ſua. vnde magis
turbabunt dum iſtos plus dijs ſuis va
lere cernũt. vnde ſequit. Turba. gẽtes.
Primo non pturbatis montibus. mon
tes enim inconcuſſi manſerunt. ſed gen.
turba. primo et time. etiã qui habi. ter.
ter. Jam enim chriſtiani timent vbiqʒ
vnde timebunt. a ſignis tu. i. miraculis
que per apl'os facta ſunt: non ſolum pre
dicatione primo turbabunt: et poſt.

**Exitus matutini ⁊ ueſpere de-
lectabis.** Exitus matuti. et veſp. vł ri.
delec. i. fortes facies i ꝓſpis: et i aduer
ſis. Mane eni ẽ ꝓſpitas: quia letũ ẽ ma
ne poſt triſticiã noctis. Veſpe eſt aduer
ſitas in his duobus tentatur homo: ſed
datur ei exire in. ne lucris capiatur cui
diuitie ſunt deus. ne etiã aduerſis terre
atur ꝓ quo paſſus eſt deus. et eſt ſenſus
exitus matu. et veſp. i. ꝓſperitatis et ad
uerſitatis. delec. i. delectabiles facies iaʒ
in hac vita. Si eni non delectet hominẽ
ipſe exitus: nõ laborat inde exire: ſed ca
pitur lucris cui nõ placʒ ꝓmiſſio chriſti
⁊ terret aduerſis quẽ nõ delectat ille qui
ꝓ eo voluit pati: vt faceret exitum ei

**Viſitaſti terrã et inebriaſti eaʒ
multiplicaſti locupletare eã.**
Viſitaſti terrã. Qualit hoc factũ ſit ſub
dit. q. Quõ facies hoc? q: Viſitaſti ter.
i. miſiſti nubes que cõplucrunt terraʒ
et earũ predicatione et doctrina. iebri. e.
terrã. vel ita ꝑ predicatores hoc facies.
nam intus doces eos quibus predicant
et hoc eſt: Viſitaſti ter. i. homines tuo
aduentu. et inebri. e. interius ſpiritu ſcõ
et multi. locuple. e. vł ditare eam. i. mul
timodis donis honoraſti eam. vnde di
tare? aquis fluminis. et hoc eſt.

**Flumen dei repletuʒ eſt aquis
quoniã ita eſt pparatio eins.**
Flumen dei. i. populus dei prior: fideleſ
ſ. qui fuerunt in pmitiua eccleſia ꝓfundi
ad recipiendũ. reple. eſt aquis. i. donis
ſpiritus ſancti. vnde alij potentur: et ri
gentur iuxta illud. Qui crediderit i me
flumina de ven. e. flu. aque vi. tu eni pa
ſti cibũ illoꝝ. i. panem vite. et intellect⁹
ſcripturarũ. Benedico paſti. qm prepa
ra. eius flumis ita ẽ: vt ꝑ miſericordiam
des. nõ q2 meruerũt. paſti. ⁊c. ⁊ o dñe.

**Riuos eius multiplica: iebria
gemmina eius: i ſtillicidiis ei⁹
letabitur germinans.**
Inebria donis ſpirit⁹ ſancti. ſ. ſummos.
riuos eius fluminis. i. doctores: qſi pmi
tiui riui inebrientur. vel ſulcos eius in
ebria. Alia littera idem ſenſus. et multi.
geni. ei⁹. i. clamitatores ꝓuectos a riuis
generatos. Q. ex credentib⁹ alij credãt
et germi. ſ. rudis qui incipit. in ſtillici
dijs eius fluminis. i. in guttis doctrine
eius. letabit. quia inde proficit. paruuł
enim ſtillant quedã licet minora. Quid
per ſingula? Benedices corone anni. ⁊c.
vel ita ab illo loco. flumẽ dei. et per flu
men intelligitur dei miſericordia. vnde
młtiplicaſti ditare. ecce flumẽ dei. i. mi
ſericordia dei: que pleno fluuio ꝯpatur
reple. eſt aquis. i. repleta ẽ refectione ſin
guloꝝ. oibus eni ſufficiens expendi non
põt. p⁹poſitum ſubdit de cibo ſpũali. i.
corpe chriſti dicẽſ. paſti etiã cibũ illoꝝ. ſ.
eſcã ſalutis. vł hoc totũ ꝺ ſacra coie ac
cipi põt qñ corpe ei⁹ paſcimur: ⁊ ſãgui
ne potamur: ⁊ ẽ flu. dei repł. ẽ aqs. i. mia
dei potũ ſanguis plene nobis miniſtrat
paſti etiã cibũ illoꝝ. i. cibũ dñice carnis
illis paſti: ⁊ nequid caſu fieri putaret ſb
dit ve paſti qm ita ẽ preparatio ei⁹ ei. ſicut
a deo diſponit ſine quo nihil ibi fit: ⁊ o
dñe. Riuos ei⁹. i. aplos et alios qui de
flumie mie ei⁹ dei biberũt: iebria. vt ſibi
⁊ alijs ſufficiãt. ⁊ multip. ge. ei⁹. vt ꝑſuc
ceſſiões predicõ ñ deficiat. idẽ ſenſus cũ
pori. i ſtil. e. leta. ger. nec hoc mutat. ⁊

Benedices corone anni beni/gnitatis tue: ⁊ campi tui reple/buntur ubertate.

Benedices coro. an. be. t. i. mltitudini fi/deliũ acquiſite anno benignitatis tue. i. circulo tpis qui ẽ ab aduẽtu chriſti vſqꝫ ad finẽ ſeculi. i. tpe grẽ acquiſite: quo ſe minat̃ ſemẽ vbi: ⁊ creſcit qḋ ſeminat̃. Corona ergo anni benignitatis ẽ tot⁹ mũd⁹ vt eſt ecclia et circulus ab aduẽtu chriſti vſqꝫ ad finẽ ſeculi. ⁊ dicit̃ corona: qꝛ gloria victorie ẽ vincẽti diabolũ. et hec corona dicit̃ benignitatis dei ne quis glorie̾t de meritis ſuis. ⁊ cãpi t. i. hoĩes equitate pectoris: ⁊ eq̃litate iuſticie plani i. iuſti. reple. vber. bonoꝝ: vel imitatoꝝ.

Pingueſcent ſpecioſa deſerti ⁊ exultatione colles accingent̃

Pingueſcẽt etiã ſpe. deſer. i. gentilitatis deſertũ nãqꝫ ſunt oĩs gẽtes: quib⁹ nullus ꝓpheta miſſus. De pinguedinẽ receperũt qñ apli ad eas venerũt p quos de coꝛe facte ſũt. Ubi ergo ꝓphete nõ ſonuerũt: accept⁹ ẽ dñs ꝓphetaꝝ. ⁊ colles i. quos deus erigit. accingẽ. i. ꝯfoꝛtabũt ad predicandũ alijs. ⁊ hoc i exulta. quia veniunt ad regnum: ⁊

Induti ſunt arietes ouium: et ualles abundabunt frumento clamabũt: etenĩ hymnũ dicent

Arietes ouiũ. i. apli duces gregũ iduti ſunt. ſ. exultatiõe: qꝛ gaudẽt de fructib⁹ ſuis. vl̃ indu. ſũt. veſte nuptiali. i. charitate. ⁊ valles. i. hũiles populi. abũda. fruc. i. fruge boni opis: qꝛ multũ fructũ afferũt. ⁊ clama. nõ i blaſphemia aduerſus deũ: ſed i hymno. etenĩ hym. dicẽt. ⁊ ꝓpter hoc abunda. frumẽ.

℄ Pſalmus iſte cantat̃ in exequijs fideliũ defunctoꝝ: quia agit de reditu babylonie hui⁹ mũdi ad patriã celeſtẽ ad quã ſci i obitu de carne educti: felicit̃ migrãt ſimplã ſtolam ſtatim recipiẽtes: donec i reſurrectione ſtola gemine beatitudinis glorificentur.

In finem canticũ pſalmi reſurrectionis.

In finẽ cãticũ pſal. reſurrectiõis. Iudei ex legis iuſticia ſpabãt ſibi bona tpalia: ⁊ reſurrectionẽ beate vite. licet i ea nõ itelligerẽt eſſe alia bona quã hic. vñ nõ poterãt reſpondere queſtioni ſaduceoꝝ de ſeptẽ iura muliere querẽtiũ cui⁹ de ſeptẽ cẽt i reſurrectiõe. poſtea cepit etiã gẽtib⁹ ꝓmitti reſurrectio credẽtibus i chriſtũ qui reſurrexit. Inde ẽ pſal. iſte ꝯtra ſupbiã: ⁊ preſũptionẽ iudeoꝝ: ⁊ ꝓ fide gentiũ: ad eãdeꝫ ſpẽ reſurrõnis vocataꝝ: vt quo preceſſit celſitudo capitis: ſequit̃ hũilitas gregis. vñ bñ i titulo apponit̃ cãticũ. ⁊ ẽ ſenſus. Cãticũ iſtud dirigẽs nos i finẽ. i. chriſtũ. l̃ i ꝯſũmationẽ future beatitudinis ẽ reſurrectiõis: qꝛ hic ẽ exultõ ḋ reſurrõne capit̾ q̃ iã preceſſit ⁊ coꝛpis que futura ẽ. et ẽ hoc cãticuꝫ pſalmi: qꝛ ꝓ reſurrõne monet bñ opari.

℄ Intentiõe monet ad iubilũ: ⁊ pſalmũ ꝓ ſpe reſurrõnis. Mod⁹. iiij. ſũt ꝑtitiões. Primo monet oĩs ḋ reſurrõne chriſti gaudere: que oĩb⁹ dat vitã. Scḋo icipiẽtes in uita ad opa dei ꝯſiderãda: vt vna fides iũgat: quos vnũ premiũ expectat. ibi. Uenite ⁊ viḋ. Tercio monet gentes bñdicere deũ: qui licꝫ ꝓbet tribulatiõibus: tñ eos ducit ad regnũ ibi. Bñdicite gẽtes. Quãto itẽ monet iã nõ rudes: ſed deuotos exẽplo ſue liberatiõis amplius ꝯſidere i dño ibi. venite ⁊ audite. Ecclia ergo ſpe reſurrõnis leta vniuerſos ad cãticum ⁊ ad pſalmũ inuitans ait.

Iubilate deo oĩs terra pſal/mũ dicite nomi eius: date glo/riam laudi eius.

Omnis terra non ſolum iudea. iubilate deo ieffabili affectu ꝓ gaudio reſurrectionis. Eſt enim iubilus gaudium ineffabile: quod nec taceri: nec exprimi poteſt hoc deo fit: qui illud percipit. ⁊ pſalmũ dicite ipſo ope: ita ꝙ homies audi/

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ant.i.pcipiant.et hoc in effabili affectu.
ſit enim pſalm⁹ ope: et hoc omnibus ſit
qui noſcūt: ⁊ hoc nomīe. nō vſo: vt que
ratis gloriā veſtram.et date gloriā lau.
ei⁹.nō induſtrie veſtre: quia infirma: et
ea que nō ſunt elegit deus: ne quis in ſe
glorieť: ſed in domino. Non ergo facia-
tis[i] vt iudei qui meritis ſuis dant iuſti-
ciā: et gentibus iuident gratiā. Dico iu-
bilate date gloriam.et etiam.

Dicitē deo q̄uā terribilia ſunt opera tua dn̄e: in multitudine uirtutis tue: mentiētur tibi ini-mici tui.

Dicite deo.o dn̄e q̄ꝫ terribi.ſunt op.tua
breuiť myſteria īcarnatiōis dicit. Ea eni
ſunt opa terribilia.ſ.ꝙ deus fact⁹ ē ho-
mo: ꝙ paſſus: ꝙ mortu⁹. et huiuſmodi
que poſſunt dici amabilia: ſed terribilia
dicit vt timeas.[i] Si eni gaudes propter
predicta: et time. ne qd̄ datuꝫ eſt humili
auferatur ſupbo. ſicut factū eſt iudeis.
Ne ergo inſultes fractis ramis: ſed time
ne forte: nec tibi parcat. ťribilia ſūt op.
tua.et hec opa ſunt in multitudine vir.
tue.i.multa ſunt ⁊ magna ſcd̄m multaꝫ
virtutem tuā.ſed licet ſint multa opa tn̄
mentienť ini.t.tibi. vel ita ⁊ agit de opi
bus: et mirabilib⁹ factis in egiptijs et fi-
lijs iſrael.o dn̄e q̄ꝫ terribi.i.metuēda ſūt
op.tua.de filijs iſrael: ⁊ de egiptijs que
ſunt facta.i multi.vir.t.que tunc appa-
ruit.et tn̄: mentiētur ti.ini.t.viſa virtu-
te.qn̄ viderūt i egypto virtutes et ſigna
et i mari rubro. Mentiti ſunt qn̄ dixerūt
Omnia que precepit nobis deus faciem⁹
et audiemus.[i] vel ita: et aliť diſtinguiť
littera. Qm̄ terri.ſ.op.t.do.hic diſtīgue
non mutatur hoꝝ verboꝝ ſenſus.ſequi
tur.in multi.vir.t: mēti.ti.ini.t. Q.opa
ſunt terribilia que opa. mētiētur ti.ini.
tui.etiā hoc: i multi.vir.t.i.ad hoc mēti
entur tibi inimici tui.[i] vt multa appare
at potentia virtutis tue: que maxime ap
paruit i reſurrectione quā hic inuit: ad
quā excluſis mendacibus iudeis adhibē
tur gentes. Ex mendacio ergo iudeoruꝫ
qui dixerunt nobis dormientibus fura-
ti ſunt eum diſcipuli: qui et prius i mul
tis mentiti fuerāt dicentes. In belzebub
eijcit demonia. Multa ſit tua potentia.
ſolent mentiri inimici cuiuſq̄ꝫ: vt poten
ciam eius minuerat. tibi autem econtra
accidit: quia minus appareret potentia
tua: ſi nō mentirentur tibi inimici tui.[i]
Maxima potentia chriſti ſcd̄m hominē
in reſurrectione. vnde pſalm⁹ intitulať.
apparuit. vnde: hoc ꝑ priū ſignū poten
tie.ſ. reſurrectionē comēdat domin⁹ de
ſimilitudine Jone dicēs. Sicut fuit Jo-
nas in ventre ceti.⁊c. Item ſoluite tem-
plum hoc.⁊c.quo ſigno nihil eſt poten
tius.fecerūt enim ſancti imo deus in eis
multa fecit miracula: et homines reſuſci
tare: et mortuos reſurgere: iterū moritu
ros: ſed nullus in vitam eternā ſurrexit
[i] Ad cōmendationē ergo hui⁹ potentie
valuit mendaciū iudeoꝝ quo ad crucēꝫ
eum pduxerunt: vt ſic reſurgeret. valuit
⁊ mendacium falſorum teſtium de ſoluē
do templo quibus creditum eſt.et dam
natur chriſtus: ſed reſurrexit: et illi falſi
ſunt. Acceſſerunt etiam mendacio cuſto
des ſepulchri. Qui et probati ſunt falſi.
Auctus ē et numer⁹ mendaciū: vt auge-
atur merces credentium. mentiti ſunt et
contra mendaces. apparuit chriſt⁹ ve-
racibus. Illis ergo relictis i mendacio.

Omnis terra adoret tē: ⁊ pſal-lat tibi: pſalmū dicat in nomīe tuo altiſſime.

[i] De cui⁹ potentie mentiti ſunt. adoret ſi
de.omnis terra. loco corum ſubſtituta.
et pſal.ti.ope.et pſal.di.alijs.i. alioruꝫ
inſtructioni.et hoc: in noīe tuo.o altiſſi
me [i] qui paulo ante humillim⁹ eras int
mendaces.

Uenitē et uidete opera dei: ter-ribilis in conſilijs ſuper filios hominum.

¶ Venite ⁊ videte. Secunda pars vbi
incipientes ad opera dei cōſideranda:
inuitat vt vna fides iungat: quos vnū
premiū expectat. vbi exponens illa opa
a pte dicit reſurrectionē ptinere ad gen
tes repreſſis iudeis. q. d. Inimici ſūt mē
titi. et ideo o gentes relinquite menda
ces iudeos. et venite ɔfitentes peccata.
et vidite .i. ɔgnoſcite opa dei. in quib⁹
eſt terribil. qꝛ terribilis eſt in cōſi. habi
tis ſup fi. ho. i. ſuper iudeos filij homi
num habuerunt conſilia perdendi cum
ille habuit conſiliū excecandi ſuperbos
vt poſt humiliarentur ⁊ ſaluādi humi
les Et quid fecit: Ecce hoc fecit conſilio
ſuo eſt ipſe.

Qui conuertit mare in aridaz in flumine pertranſibunt pedē ibi letabimur in ipſo.

Qui conuertit mare. i. mundum ama
rum in aridam. ſ. vt ſitiat aquam dulcē
et illi qui conuerſi ſunt in aridaz in flu.
pertran. pe. flumen eſt mortalitas ſecu
li. vbi alij veniūt. alij ſuccedūt Ois qui
de tra natus ē: optet vt cedat naſcituro
et ois ordo iſte relabentū rez. quaſi qd
dam flum̄ eſt. Sed qui in chriſtū credit
trāſit pedē i. facile hūil trāſit ⁊ tuti⁹ trāſit
ñ icquo ſupbie querit tranſire. ⁊ ē ɔuer
ſi in aridam ptran. pe. i. facile. in flu. i.
in labenti mundo. lꝫ em̄ eis remiſſa ſint
peccata. tñ in decurſu mortalitatis ad
huc ſunt. nō em̄ mox immortales ⁊ ibi. ſ
cum flum̄ tranſierit viuunt iam ñ mor
tales: letab. in ipſ. deo non in nobis qñ
ipſe erit omnia in omnibus. In quo ip
ſo letabimur: in eo.

Qui dominatur in uirtute ſua in eternum oculi eius ſuper gentes reſpiciunt: qui exaſperant non exaltentur in ſemet ipſis.

Qui dñat ⁊c. Vel ita ſine diſtictōne iun
ge ibi. letabimur i ipſo. Qui dñat i vir.
ſ. id ſenſ⁹ ē. ¶ Alit totū ab illo loco. Ve
nite. q. d. tribilia ſt opa q̄ vt ſciatis: Ve
nite vos lōginqui ⁊ videte .i. agnoſcite
opa dei. i quib⁹ ē trib. qꝛ tribil ē i ɔſilijs
habitis ſup fi. ho. ⁊ agit d actualib⁹ opi
bus olim factis i pplo iſrl. q̄ ſūt ea opa:
ſubdit. ipſe ē. qui ɔuer. ma. rubꝛ. in ari
dā. ad trām et in flu. iordane ptran. pe.
ſicco filij iſrl. et ibi. i. i opib⁹ illis letabi
mur. et hoc: in idipſū. Alia lit. in eorū
ſignificatis. Non em̄ i illis opib⁹ ꝑpter
ipſa ſꝫ ꝑpter eoz ſacramēta. i. ſignificata
letamur. cū ergo dicit. i idipſū Iā ſacra
menta illoz opm oñdit. i. ſignificata in
quib⁹ letant chriſtiani. Maris nāqꝫ trā
ſit⁹: baptiſmū ſignificat flumis trāſitus
ſignificat ꝙ mo⁹ ſine piclo pōt trāſiri. ⁊
in his letant chriſtiani. ⁊ ipſe ē. qui dña
tur i vir. ſua i et. qd nō hō Nobis em̄ q̄
ꝟtus ē: Num etna: ſi etna eēt vt⁹ nra nō
lapſi eſſem⁹. nō cecidiſſem⁹ i petm. ſꝫ i eo
erim⁹ fortes: ſi ei⁹ pticipes ſum⁹ ⁊ hoc:
nō ſolū iudeis preſtat. qꝛ ocli ei⁹ ſup ge.
reſ. i. illuminat gentes. ne predictas ꝓ
miſſiones putetis inanes. vnde iudei: q
exaſp. deū vel ꝓuocāt meā irā. alia lit.
nō exal. in ſemetipſo. in genere et i car
nalib⁹ obſeruātijs: nō exaltent ꝓ lege. q
plus illis debeat. Omnes em̄ peccauert
Sed in ſe humiles exaltent in chriſto.
Nota qd qui deū ꝓuocat: ſolet exaltari
in ſe peccata ſua volēs defendere qd pro
hibet hic. ſ. qui exaſperant ⁊c.

Dyapſalma.

Benedicite gentes deuz noſtrum et auditam facite uocem laudis eius.

¶ Dyapſalma. Bñdicite gentes. Tercia
ps vbi monet gētes bñdicere deū q̄ lꝫ ꝑ
bet: pſecutōib⁹ tñ: ducit ad regnū hec ei
vident obuiare ꝓmiſſe reſurrectōi. q. d
ocli ei⁹ ſup gen. reſpi. et qꝛ vos illūina
uit: o gētes bñ. d. n. i quo bñdicimi: vñ
In ſemie t. bñd. o gētes. ⁊ alijs audi. fa.
palā. vt q̄ diligit deū: diligat ⁊ ꝓximū
ei annūciādo qd vtile ē. vocē lau. eius.
ſcilicet q̄m dicit pater de filio. hic eſt fi
lius me⁹ dilect⁹. Aeſi diceret. Nō voſip

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſos.ſed eū laudetis cuius gr̄a ſumus qđ ſumus. Cuius laudis dico vocē.

Qui poſuit animā meā ad vitam: ⁊ non dedit in commotionem pedes meos. Qui po.ani.me. ad vi. que in morte erat in ſe.ſed in eo vivit. Hic enumerat quibus cauſis debeat predicari.poſuit aīam ad vitā.et poſt ea opus ē vt pſeueret vſqꝫ in finē.et hoc dedit. vñ ſequit̄ et nō de.in com.pe.m. Que eñ cā cōmotionis ē tibi: Ecce.

Quoniam probaſti nos deus igne nos examinaſti: ſicut examinatur argentum. Qm̄ ꝓb.nos de. Vel ita ↄtinua. Nō dediſti in ↄmotionē: qm̄ ꝓba.nos de.nō in preceptis dediſti ſed ꝓbaſti aduerſis.igne charitatis qui nō ſinit ſentire tormenta.vel igne tribulationis nos exa. nō in cinerez vertiſti ſed ſordes abſtuliſti nobis ignē adhibendo. Examinaſti dico ſi.igne exa.arg. nō ſicut fenū qđ oīo ↄburit̄: Et

Induxiſti nos in laqueum poſuiſti tribulationes ī dorſo noſtro inpoſuiſti homines ſuper capita noſtra. Induxiſti nos in la.i. in cathenas nō vt capti moreremur ſed vt inde liberati expiremur. Laqueus iſte nō decipit ſed ꝓbat.et po.tri.i.flagella in dor.no.vt male erecti ꝑ ſuꝑbiā ad humilitatē curuemur.et impo.qꝛ eius volūtate fieri ꝑmittit̄.ho. ſcꝫ occiſores ſu.ca.no. Patimur eñ ſupiores quos nouimus nobis eē peiores. Tu hec oīa feciſti.et nos

Tranſiuimus ꝑ ignem ⁊ aquā: et eduxiſti nos in refrigerium. Tranſiuimus ꝑ ig.et a.i.ꝑ aduerſa et ſuauia.a ſimili alicuius.nec eſtu nec pluuia a via ceſſantis.ita et nos nec ꝓſperis nec aduerſis tardamur que ꝑ ignē et aqꝫ ſignant̄. Ignis nanqꝫ vrit.i.aduerſitas aqua corrūpit.i.ꝓſperitas. Et attende ↄgruū ordinē. Prius eñ ignē poſtea aqꝫ ponit. Vas eñ igne ſolidatū aquā nō timet. Si vero ſolidatū igne nō fuerit tāquā lutū aqua ſoluet̄. Sic et tu igne aduerſitatis excoctus: ꝓſperitatis aqua ñ diſſolueris. Inde eſt ꝙ in ſacramentis eccleſie ſcꝫ in cathezizando et exorcizando prius adhibet̄ ignis. vñ immūdus ſpiritus clamat ardeo.poſt venit̄ ad aquam baptiſmi ab aqua in refrigerium. Quod aūt in ſacramentis hoc in tentationibus nobis fit. Si ei igne aduerſitatis coctus nō crepas nec ꝓſperitatis aqua diſſolueris in refrigeriū tranſis. Vel ad litterā. Per hec elementa mors martyrū ſepe adimpleta eſt. Sequit̄.et edu.ſpe nos poſt eſtū tribulatōnis in refrige. i.in requiem eternā vbi eſt ignis optabilis qui totū quod in nobis fragile eſt abſumit vt nihil noſtruz remaneat.ſed abſorbeatur mors in victoria. vñ ſubdit. Et

Introibo in domum tuam in holocauſtis: reddam tibi vota mea que diſtinxerūt labia mea Introibo tandē in re in do.tu.futuraz. Ecce refrigeriuz. Ecce hic dicit que bona dei ſint ↄtra precedentia mala. Introibo in holo.vt me offerā ↄſpectui tuo.vel in holo.bonoꝝ opm ꝑus in preſenti exhibitis.et tūc ſcꝫ cū introibo reddā ti.cū angelis vo.mea.i.vota laudū que hic voueo.i.ꝓmitto.que vota diſtin.la.mea. Nō reddit qui nō diſtinguit.diſtinguit ille qui dicit ſe nihil eſſe.deū omnia.et ſe deo egere.nō illū ſe.vel ita. Introibo in do.tuā futurā et interī hic reddā tibi vota mea ſcꝫ me ipſū.que vota diſtinxe.la.mea.i.que ratio mea omnibus pretulit. Caym recte obtulit ſed non recte diuiſit: quia creaturam creatori obtulit.ſed ſe quod carius eſt ſubtraxit. Dico reddam vota mea que di.la.mea.

Et locutum eſt os meum: in tribulatione mea. Et que locutum eſt os meum.i.cor meū.i.ꝓmiſit.in tri.me.qꝛ ſpe dulcī ē tribu

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

latio.que.locu.eſt oſ.m.i.que pꝛe omni
bus manifeſtaui. pꝛeualere omibꝰ alijs
votis in tribu.m. ñ victus tribulatione
Et ꝙ locutũ eſt os.m:ecce

Holocauſta medullata offerã tibi: cum incenſu arietum of/ferã tibi boues cum hircis.

Holocauſta.ꝛc. Uł ita ꝯtiua. Introibo
in holocauſtis.qꝛ dũ vixero:offerã.tibi
holo.medul.i. meipſũ cũ medulł. i.inti
mi amoꝛis.ᷤ Intꝰ eñ charitas mihi eſt:
nõ i ſupficie vt ẽ illis qui omibꝰ placẽt
et hec.offerã tibi cũ icẽ.ari.ᷤ.i.cũ oꝛone
aplꝛoꝝ qui ſũt duces gregis.qꝛ deo pla-
cet.ꝙ traditõe eoꝝ fit.vł ꝭm aliã lit.que
eſt.ᷤ cũ icẽſo et arietibꝰ.ꝛ ẽ offe.ti.bo.cũ
icẽſo.qꝺ ẽ oꝛo. Q.cũ oꝛone: et hoc faci
aȝ cũ arietibus.i.cũ aplis. qꝛ duces gre
gis maxie oꝛant ꝓ grege:et offe.ti.bo.ſ.
doctoꝛes qui i vinea dñi opãt cũ hir.
i.cũ peccatoꝛibꝰ.ᷤ q pctã elemoſynis re
dimũt. Si eñ triturãtes offerũt. nõ tñ
remanẽt pctõꝛes.ſȝ ꝑ pñiam ſanati offe-
rũt.ꝛ ipſi ñ ꝑ ſe.ſȝ potiꝰ adiũcti bobus
qꝛ fecerũt eos ſibi amicos de mãmona i
iquitatis.ł ita bo.offe.t.cũ icẽ.alia lit.i.
arietũ.i.cũ icẽſione.et deſtructõe beſtia
litatis ac repũgnãtie.ꝛ offe.t.bo.i.cerui
coſitatẽ cũ hir.i.cũ peculantia.hec i me
mactando vicia.

Dyapſalma.

Uenite audite et narrabo oẽs qui timetis deum quanta fecit anima mea.

¶ Dyapſalma. Uenite audite. Quarta
ps.ᷤ vbi iã expoſitis oibꝰ. itẽ monet nõ
iã rudes.ſȝ deuotos.vt exẽplo ſue libera
tõis aplꝰ ꝯfidãt in dño.bñdicẽs eũ ꝺ ex
auditõe.q.d.ita ego facio.ᷤ et o vos gẽ
tes oẽs venite fiꝺ.et audite.mẽte et nar.
vos dico. qui time.d.ᷤ ſi eñ deũ ñ time
tis ñ narrabo:nec vos audietis. qꝛ tioꝛ
dei aures aperit.narrabo q̃n.fe.a.m.ſi
vłtis eadẽ faciet.aie veſtre. Deinꝺ expo
nit q̃nta fe.aie ſue ſubdens.

Ad ipſum oꝛe meo clamaui: et exultaui ſub lingua mea.

Ad ipſũ oꝛe.m.cla. Q. hoc fecit aie mee
vt clamarẽ ad ipſũ cũ gentes ad idola
muta clamẽt.et hoc fecit qꝺ intꝰ exul.ſb
lin.m.i.qꝺ intꝰ hẽo:extra loquoꝛ.et ẽ ſe
ſus.cla.et exul.ᷤ.i.ipſũ publice pꝛedica
ui et i ſecreto ꝯfeſſꝰ ſũ qꝺ i oꝛe.hoc et in
coꝛꝺ hẽo ide holocauſta ſũt medullata.ᷤ
his duobꝰ ꝑfectus ẽ chriſtianꝰ. et hoc fe
cit:quod.

Iniquitatez ſi aſpexi in coꝛde meo: non exaudiet dñs.

Iniquitatẽ ñ aſpe.i.c.m.qꝛ.ᷤ Inquit.ſi
aſpexi.in coꝛ.meo nõ ideo dicit hoc qꝺ
non ſuggeratur ei ſed non ametur.i. ſi
dilexi iniquitatem in coꝛde meo. Multi
enim apud ſe amant quod in alijs dam
nant erubeſcentes foꝛte pꝛopter homi-
nes quia. Si iniquit.aſpe.in coꝛ.m.non
exau.m.dominus.ᷤ.quia ſic.i.nõ aſpici
endo iniquitatem puritas oꝛationis au
ditur. et non aliter et nota ꝙ ait in coꝛ
de meo. Suum enim coꝛ. eſt. quando
non eſt per uerſum. Ecce pꝛoponit meri
tum iſte. vt diſcant alij pꝛius laboꝛare
q̃m pꝛemium querant inde: de pꝛemio
ſubdit.

Pꝛopterea exaudiuit deus: et attendit uoci depꝛecationis mee.

Pꝛopterea exau. Q.quia iniquitatem ñ
aſpexi. Pꝛopterea exau.me deꝰ.et attẽ.
vo.depꝛe.m.ᷤ ecce viciſſitudo.intendẽ
tem intendit deus. Deus hec bona fecit
anime mee.vnde.

Benedictus deꝰ qui non amo/uit oꝛationez meam: et miſeri/coꝛdiam ſuam a me.

Benedictus ſit deus. quia perueni ſpe:
ad reſurrectionem qui ñ amouit.oꝛ.m.
et mi.ſu.a me.ſed perſeuerant facit oꝛa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

re. vt nō in orōne tepeſcā et ꝑſeueranter
miſereꝫ. Si eñ eſt amota orō ſecurus ſe
ſto qḋ nec miſericordia que ſi differt qḋ
dandū eſt nō auſert. Hec eñ duo ꝯnexa
ſūt ſi nō ſuſpendiꝫ orō nō ꝓtelaꝫ miſeri-
cordia. PSALMUS. LXVI.

In finem in hymnis pſalmus cantici Dauid.

In finem in hymnis pſal. cantici Dauid.
Poſt canticū reſurrectōis ſuā prophe-
ta ſbdit deprecationē orans vt benedicti
ad dei cognitionē ducanꝫ. et prophetās
bn̄dictionē omniū gētiū ꝑ aduentū Chri-
ſti. vn̄ monet eū laudare. Et ē ſenſus titu-
li. Pſal. iſte qui monet ad bn̄ operandum
cantici: quia hic eſt exultatio de bn̄dictō-
ne. mittens nos in finē. i. in Chriſtū. ē in
hymnis. i. in laudibus exhibitis vel exhi-
bendis. Dauid. i. Chriſto. Intent. mo-
net ad laudē. Modus. Triptitus ē pſal.
Primo precatur bn̄dici vt habeaꝫ noti-
tia ſaluatoris. Secūdo hortaꝫ ꝯfiteri ꝑ
directione et iudicio. ibi. Confiteantur.
Tercio eādē amonitio poniꝫ. ſed ad ali-
ud tendens. ibi. Confiteanꝫ. Et quia in
precedenti pſal. monuerat nos bn̄dicere
deū. quod nō poſſumus niſi ipſe ꝑor bn̄-
dicat nos. Ideo hic precaꝫ bn̄dici dicēs

Deus miſereatur noſtri et benedicat nobis illuminet uultum ſuum ſuper nos et miſereatur noſri.

Deus miſereaꝫ no. ⁊ bn̄di. Prior eſt eñ
in nobis bn̄dictio dei. que eſt quaſi plu-
uia terraꝫ noſtre mentis irrigans iñ: nos
bn̄dicimus eū. qḋ eſt quaſi fructus. et in
vtroqꝫ nos creſcimus nō ipſe. Dicat er-
go deſiderans pluuiā dn̄ice bn̄dictōnis.
Deus mi. no. ꝑus et poſt bn̄. no. Prius
eñ miſereꝫ deus errāti reducendo ad vi-
am poſtea bn̄dicit bonis augendo. Bene-
dicit eñ creator creature multiplicando
numero ⁊ merito. Benedicit creatura cre-
atori euꝫ corde voce et ope laudando. et
omne bonū qḋ habet ei aſcribendo. Sꝫ
quia multi volūt benedici copia rerū tē-
poralium ſcꝫ prole. et alijs huiuſmodi que
quidē omnia ſunt a deo. ſed ꝯmunia ſūt
bonis et malis. addit quod propriū eſt
iuſtis. illu. vul. ſu. ⁊c. hec eſt benedictio
dextere que tm̄ bonoꝝ eſt. Illa eſt benedi-
ctio ſiniſtre que ꝯmunis ē bonis et malꝫ.
Si eñ ſolis bonis deus daret bona ſe-
culi. putaret malus. propter hec colen-
dū eſſe deū. quod ſi ſolis malis daret ti-
meret infirmus ad deū ꝯuerti ne hec de-
eſſent ſibi quē nutrit pius agricola nō ſb-
trahendo iſta. Dat ergo bonis vt ꝯſoleꝫ
intrantes: dat et malis. vt diſcant boni
querere alia. nō ꝯmunia malis. tollit ea
bonis vt ꝓbent ſe fortes ſicut Iob tollit
ea malis vt īfirmus nō timeat ꝑdere que
ꝑdit et malus cui nihil remanet intus.
hic vero ſi ꝑſtat habet intus quo ſe ꝯſo-
leꝫ. Aliter eñ erit vtrobiqꝫ vacuus. Ecce
cur iſta danꝫ vel tollunꝫ ꝯiter bonis et
malis. Iſte ergo benedictionē dextere de-
ſiderans ait. Illu. ⁊c. ita bn̄dicat vt illu.
vul. ſu. ſu. nos. i. oſ̄dat deus pater vul-
tū ſuū nobis ſcꝫ claritatē filij ſui qui eſt
vultus patris illuminet nos vt ab eo ca-
piamus lucē: quia nemo poteſt eū vide-
re. niſi qui claritate vel charitate eius ꝑ-
fuſus ē. Nō iō igiꝫ dicit illuminet vul-
tū ſuū. qḋ vultus eius qui ē lumē de lu-
mine ſit ſine lumine. ſed ideo vt id qḋ eſt
reueleꝫ ſuꝑ nos. ⁊ iō nō ſimpliciter dicit
illu. vul. ſu. ſed addit ſuꝑ nos. Vel ita vt
ꝑ vultū accipiaꝫ imago dei quā nobis i-
preſſit. i. rō. Et eſt. vultū ſuū impreſſum
ſuꝑ nos. i. imaginē ſuā ſcꝫ rōnē aīe nr̄e i-
preſſam. illu. ſapia. ne ipſa ſit in teneb̄s.
vt ſciamus nos factos ad imaginē dei et
ſi a nobis deformata ē ab ipſo reformeꝫ.
et mi. no. Ecce vn̄ incepit. Miſericordia
eñ incipit. miſericordia nos ꝯſeruat. il-
luminet ad hoc.

Ut cognoſcamus in terra uiaꝫ tuā: in oībus gentibus ſalutare tuū.

Ut cog. o deus vi. tu. i. que ad te
ducit. i. quo et q̄ eam qḋ in i teneb̄s fieri
pt. i. chriſtū i ꝫ. i. ihac vita ſic̄ i celo ē i q̄
ſra: ſ. i oi. gē. quā viā: ſ. ſa. tu. i. Chriſtū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Confiteantur tibi populi de⁹: confiteantur tibi populi omnes.

Confiteantur tibi. Secunda pſ vbi poſt noticiam hortatur ꝯfiteri deo pro directióe ꝛ iudicio. q. d. et qꝫ cognoſceretur chriſtus in gentibus que viá inuenerũt Confiteantur tibi ꝛc̃. Vel ita ꝯtiñ. Dico cognoſcamus: et cũ cognouerint. o de⁹ cõfiteanť tibi populi. i. ſe accuſent et te laudent. et nõ tm̃ populi terre vnius ſꝫ oĩs po. ꝯfi. ti. ne dicať eccleſia nõ vbiqꝫ diffuſa. ꝛſi cõfitentur.

Letentur et exultent gentes qm̃ iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis.

Letẽtur. qꝛ hec ꝯfeſſio nõ ducit ad penã qꝛ qui iã ꝯfeſſi ſũt nõ timẽt futura iudicia tanqꝫ ibi dãnandi qb⁹ chriſt⁹ ẽ aduocat⁹. ĩdultoꝛ. nõ vltoꝛ. et exul. gẽ. qꝛ bonus ẽ cui ꝯfeſſio fit. nã et ꝯfeſſos liberat ꝛ ſupbos dãnat. vñ ꝯſeqñter ſubdit. cõuertẽs ſmonẽ ad ipſũ qm̃ iudi. i. iudicabis i iudicõ futuro. po. ĩ eq̃ ꝛ eq̃tas illa ñ ẽ timẽda bonis. qꝛ mõ dirigit illos. vñ ſub. et gen. in ť. di. ad bona.

Confiteantur tibi populi deus confiteantur tibi populi oẽs: terra dedit fructum ſuũ.

¶ Confiteanť ť. Tercia pſ vbi eaď ãmo initio poniť ſꝫ ad aliud tẽdẽs. ad hoc. ſ. qꝛ ťra dedit fructũ ſuũ. vt ꝛſi iď ĩitiũ ſit ſenſ⁹ tñ ad diuerſa tñdat. Gaudẽs igiť ait. Confi. ť. po. d. ꝯfi. ti. po. oĩs. Repetit eaď q̃ ſupra dixerat i exhortãdo adijciens aliã rẽ. ſ. de fructu ťre ꝛ freqñtato ṽbo: poſtulat nos bñdici. vñ ſequiť ťra de. q. d. iď ꝯfiteãť qꝛ ť. de. fru. ſ. i maria genuit chriſtũ hec ťra. ď nr̃o limo ď nr̃o luto ď adã dedit florẽ ꝑm̃ q̃ ait. ego flos cãpi et li. ꝯual. Iſte ergo flos fruct⁹ fcẽs ẽ. vt illũ ederem⁹. vt carnẽ ei⁹ mãducarem⁹ Iſte ergo fruct⁹ ẽ ṽgo ď ṽgine. dñs ď ancilla. de⁹ ex hoĩe. fili⁹ ex mr̃e. fruct⁹ de ťra. et ĩ hoc fructu ꝛ in hoc ſemie.

Benedicat nos de⁹ de⁹ noſter bñdicat nos de⁹: ꝛ metuant eũ omnes fines terre.

¶ Bñdicat nos de⁹ Vl' ita ťra. i. hõ chriſtus. de. fru. ſu. i. ꝛepationẽ bñdictionẽ vñ. Bñdi. n. d. Vl' ita vt ꝑ ťrã accipiať eccleſia q̃ ꝓ⁹ ſpinis plena erat ſꝫ acceſſit vocatio diuine maieſtatis. ꝛ ſic ꝓtulit fructũ bonũ. ſ. ťceſimũ. ſexageſimũ. et cẽteſimũ. ꝛ hec ẽ ťra q̃ ꝓ⁹ ſpinas germiabat. i. eccl'ia dedit ꝯfitẽdo fru. ſ. i. opa bona. i hierl'm ꝑmo: iã dedit fructũ. qꝛ ꝑmo cõpluta dato ſpũ ibi facta ſũt miracl'a. linguis oĩm ſũt locuti. ꝯuerſi oĩa ſua diſtribuebãt paupib⁹. Sꝫ ñ illa ſola que ẽ in hierl'm hoc debet. imo bñdicat. n. eẽ de⁹ Vl' ita ꝯtinua ťra dedit fru. ſꝫ nõ niſi ꝑ bñdictionẽ dñi. l' ꝑ bñdicentẽ dñi. iď vt fructuꝫ dem⁹. Bñdicat ꝛ nos de⁹ pr̃. de⁹ fili⁹ nr̃ nõ gẽitũ. bñ. n. etiã. atqꝫ etiã mľtiplicꝫ. de⁹ ſpũs. ſ. ꝑ hoc eñ q̃ ter dicit de⁹. notať trinitas pſonaꝝ. ꝑ hoc q̃ diť eũ. et nõ eos. notať vnitas. vñ ſequiť. et met. eũ. q. d. ad quid valꝫ bñdictio: ad metũ. vt oĩs fi. ť. me. qꝛ veniet iudex. qui ꝓ⁹ hũilis. agnoſcam⁹ hũilẽ: vt nõ expaueſcam⁹ excelſũ. Ecce met⁹ dei inť alia bñficia poſtulať vt credita caute cuſtodianť. Timoꝛ dei ĩcipit ꝛ ꝯſũat. Qui timere nouit: amare nõ deſinit ¶ Pſalm⁹ iſte in matutinis laudib⁹ illi pſalmo adiũgiť qui ťcio loco cantať. qꝛ ĩ hoc pſalmo bñdictõ ťnitatis implorať. cui⁹ vna eadẽqꝫ ẽ ſine diuerſitate eſſñtia. In pſalmo quoqꝫ illo. ſ. deus deus meus. ad te de lu. vig. ſitis atqꝫ ariditas exponiť In iſto vero dñice benedictõnis pluuia ad reficiendam ſitim poſtulatur. ideoqꝫ cõiunctim cantantur.

LXVII.

In finem ps cantici Dauid.

¶ In finem pſalm⁹ cantici Dauid Agit hic propheta de exaltatione chriſti et eccleſie. hic et in futuro. et inimicorum delectione atqꝫ ruina. vt malos ťreat. bonos letificet. vnď monet. et titulo ꝛ pſalmo pſallere deo. ꝛ exultare. et eſt ſenſus iſte. Pſalmus cantici dirigens nos in fi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nez.i.in Chriſtū eſt Dauid prophete qui
hic agit de exaltatione Chriſti et ſuorū et
aduerſarioꝝ ruina. Moduz ſue locutio-
nis formans ab eo qḋ Moyſi et filijs Iſrł
ꝯtra hoſtes dimicantibus olim ꝯtinge-
bat.eleuata quippe archa dñi hoſtes ſu-
os ſuꝑabant.atqꝫ in eleuatione arche v̇-
bis his ſimilibus Moyſes vſus fuiſſe dr̄
Exurgat deus ⁊c. Archa vero Chriſtū ſi-
gnificat in quo ſūt oīs theſauri ſapie et
ſcie dei abſconditi. cuius reſurrectionez
ꝑ quā diſꝑgunť inimici hic orat prophe
ta. ❡ Inten. monens vt oīs deo cantent
Modus. vj. ſūt ꝑtitiones. Primo reſur-
gente Chriſto q̄ſi eleuata archa quid bo-
nis maliſqꝫ futurū ſit hic et in futuro di
cit. vt illos terreat hos letificet. Secūdo
agit de verbo euangelij. ibi. Deus cū e-
gredereris. Tercio agit de donationibꝰ
Chriſti aſcendentis. ibi. Dum diſcernit.
Quarto oꝑationes dei exponit. ibi. Deꝰ
nr̄. Quinto precať et affirmat vt eccleſia
dilateť et ꝯfirmeť. ibi. In eccleſijs. Sex-
to dicit ꝙ veniet Chriſtus ad iudiciū qui
aſcēdit. ibi. Pſallite. Propheta ergo pre
cans Chriſtū ꝑ reſurrectionē exaltari ait

**Exurgat deus et diſſi-
pentur inimici eius: et
fugiant qui oderunt e-
um a facie eius.** Exurgat de. i. reſur-
gat Chriſtus a morte. Confidenť optat
propheta qḋ ſcit futurū et diſ. ini. ei. hic
in reſurrectione Chriſti. et poſt in futuro
iudicio. Hoc iā factū eſt qꝛ iam ſurrexit
dñs Chriſtus. et diſpſi ſūt iudei ꝑ oēs
gentes. et qui ode. eū ſcꝫ ꝑtinaces in ma
lo. fu. a fa. ei. nō loco qꝛ vbiqꝫ pn̄s ē. ſed
metu ai ſcꝫ timendo nō latendo. Et ē ſen-
ſus. Tollanť metu ai ⁊ volūtate a pn̄tia
eius ſcꝫ dei qui vbiqꝫ pn̄s eſt. et ē graue
maledictū et horrenda increꝑatio vt ve-
lint et coneť qḋ nullatenus fieri poteſt
Vel ita. et agit ḋ pn̄tia dei qua in ſanctl
venit. vn̄ Ambro. videbitis fi. ho. ve. in
nu. celi. Et ē. fu. a fa. ei. i. a pn̄tia eius ſcꝫ
dei. nō ab ea quaz nō vident qua vbiqꝫ
ē. ſed a pn̄tia eius qua venit in nubibus
.i. predicatoribus. i. timeāt a pn̄tia ſanctoꝝ ⁊

**Sicut deficit fumus deficiant
ſicut fluit cera a facie ignis: ſic
pereant peccatores a facie dei.**
Deficiant ſi. fu. defi. Fumus ex flāma ꝓ
cedens vaneſcit aſcenſu. ita ex flāma neq̇
cie fumi fera ꝓducūt. et ita ipſa elatione
deficiūt. Extulerūt ſe nanqꝫ ignibus odi
oꝝ inſultantes crucifixo. et mō mox eua
nuerūt et in futuro: ſic ꝑeant pec. a facie
dei ſi. ce. flu. i. adnihilať a fa. ig. In iu-
dicio eīm a facie dei tolleń mali qui erit
ignis ad penā impioꝝ et lumen iuſtoꝝ.
Vel de penitentibus dici poteſt in bono
Q. d. odientes fugiant et diſſipenť. ſed a
lij. Sicut defi. fu. defi. Nō vt in nihiluz
reducanť. ſed vt quieſcant a peccatis ſu-
is. et ſic pe. pec. ꝑ pn̄iaz in eo ꝙ mali ſūt
a fa. dei. i. a pn̄tia gr̄e eius ſi. flu. ce. a fa.
ig. vt lachrymis pn̄ie admoto igne ſpūſ
ſancti duricia coꝝ ſoluať. et econtra:

**Iuſti epulentur et exultent in
conſpectu dei: et delectentur in
leticia.** Iuſti epu. i. iocundenť ꝯtem
platione dei hic et in futuro. ſcꝫ qui in
vinea laborauerūt reficianť in delicijs q̇
ſunt in ꝯſpectu dei. et exul. vel modo vel
tūc nō tanqꝫ corā hoībus ꝑ vanā iactan
tiā ſed in ꝯſpe. dei qui ſine errore inſpi-
cit. et dele. in futuro in le. Iam eīm inſul
tent in timore. hoc poteſt eos delectari:
qꝛ leti ſunt qꝛ nō eſt finienda coꝝ letitia
ſicut mundi.

**Cantate deo pſalmum dicite
nomini eius: iter facite ei qui
aſcendit ſuper occaſum domi-
nus nomen illi.**
Cantate deo. Conuertit ſe ad eos qui-
bus tantam ſpem dedit. et hortatur eos
Quaſi diceret. Reſurrexit dominus. Et
ideo. Cantate mente viuendo deo et pſal
mum dicite nomini eius id eſt recte ope-
ramini glorie eius et ſic iter fa. ei in cor-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

da credentium. vel. corda vr̄a pꝛepate
vt intret. qꝛ ĩpolluta via eius : iõ ei it.
facite qꝛ aſcen. ſu. oc. Occaſus em̄ moꝛ
tis. i. viciox. et peccatoꝝ cedit illi ſuper
quē ſol iuſticie oꝛit̄ qꝛ. ĩ. non eū excipit
noua vita. niſi vetus exciderit. Uel aſcē
dit ſu. oc. qꝛ reſurgendo caſū coꝛpis vi
cit. ¶ Moꝛte quippe ſua. moꝛtem nr̄am
ꝯſumſit. vn̄ ſerpēs moyſi ſerpētes mag
oꝛum pharaonis abſoꝛbuit et ne. du
bites quis iſte ſit. qꝛ dn̄s eſt nomē eſſen
ciale illi quē iudei vt cōem hominē occi
derūt qui eſſentialiter dn̄s ē. Qđ ſi cō
gnouiſſēt. nūq̄ȝ do. gl'e. cru. vn̄ ait dn̄s
duobꝰ diſcipul' quos miſit ĩ caſtellū. Et
ſi quis vobis aliq̄ dixerit di. qꝛ do. his
opus habet. et etiam ſi dū faciendo iter
occurrunt triſtia.

Exultate in conſpectu eius. tuꝛ babūtur a facie eius: patris oꝛ phanoꝝ et iudicis uiduarum.

Exultate. ñ modo nō deficiatis in ꝯſpe
ctu. eiꝰ. ñ hominū. i. ĩ ꝯſideratōe pꝛemij
futuri que erumnas mitigat. iõ exultate
ĩ. qꝛ qui vos ꝯturbāt in ꝯſpectu hoīnū
turba. a fa. eius. cuiꝰ eiꝰ: pr̄is oꝛpha. q.
d. ñ eſtis deſtituti. vt putat̄. ĩ. Oꝛphani
ſūt quibus moꝛtuꝰ eſt pr̄. ſ. mūdus et di
abolus. ⁊ mater ꝯcupiſcētia. et iudi. vi
du. i. ĩ ſpe ſeculi carentiū quibꝰ etiaȝ er
roꝛ maritus moꝛit̄ in quibꝰ talibus deꝰ
habitat quos colligit. quos trahit. qꝛ d̄
viduis ⁊ oꝛphanis facit ſibi templū in
quo eſt de quo ſubde.

Deus in loco ſancto ſuo : deꝰ qui inhabitare facit unius mo ris in domo.

Deus ē in lo. ſan. ſ. ĩ. In quo loco: non
extra nos. ſȝ in nobis Deꝰ em̄ ē qui iha.
fa. hoīs vnius mo. in do. i. ĩ. vnanimes
vnū ſentientes: colligit in vnū. Iſte ē lo
cus ſanctꝰ dei nō oēs qui ſūt in domo. i
q̄ ſūt etiā vaſa ꝯtumelie. Ipſe ergo ſibi
locū edificat in quo maneat. Qui nō re
quieſcit niſi ſup hūilem et quietū hūc. ĩ
autē locū gracia edificat nō meritis. vn̄
ſubdit.

Qui educit uinctos ĩ foꝛtitudi ne: ſimiliter eos qui exaſpant. qui habitāt in ſepulchꝛis.

Qui educit vin. ĩ foꝛ. qꝛ ſoluit vincula
pectōꝝ. vn̄ alibi Dirupiſti vin. m. ĩ foꝛ.
ſua p q̄m foꝛtes ſūt. qui antea nō erant
vel educit de inferno victos. qui ibi te
nebant̄ ad celū ĩ foꝛ. ſua q̄ foꝛtē. i. diabo
lū alligauit. ſimilit̄ educ̄ eos qui exaſ. ſ.
blaſphemos in deū. vl'. qui exaſ. pſequē
do bōs et ĩ reſiſtendo iuſticie cū ſint oīo
moꝛtui. in opibus moꝛtuis vnđ ſequit̄
qui ha. ĩ ſep. i. ĩ carnalibꝰ fetidis. ⁊ moꝛ
tuis opibus ſepulti ſūt vt nec velīt nec
poſſint ambulare. ĩ. Uincti vero volūt
ambulare ſȝ nō pn̄t. et hj tn̄ ſoluūt̄ per
gr̄am. et illi ſuſcitant̄.

Dyapſalma.

Deus cum egredereris in con ſpectu populi tui: cū p trāſie ris in đſerto.

¶ Dyapſalma. Deꝰ cū egređ. ſcđa pars
vbi agit de v̓bo euāgelij dato l' exhibito
hoīnibꝰ p egreſſū chriſti. i. p ĩcarnatōeȝ
chriſti. q. d. vere educis qꝛ o Deus cuȝ
egre. l' egredieris. alia lit. in cōſpec. po.
t. i. cū apparēs hoībꝰ p opa tua. egredit̄
em̄ deꝰ cū apparet in opibꝰ ſuis. ſȝ ñ niſi
his qui noꝛūt opa eiꝰ intueri. hj ſūt po
pulꝰ eius hec. ſ. opa ꝙ victos ſoluit ꝙ
moꝛtuos ſuſcitat ⁊c. ĩ ptrā. l' ſires ĩ đſer.
l' tū. i. ad gētes. i. cū pꝛedicareris gētibꝰ

Terra mota eſt et enĩ celi diſtil lauerunt a facie đi : ſynay a fa cie dei iſrael.

Terra mo. eſt. i. terreni ad fidem excita
ti ſūt ſȝ. vn̄ hoc: et em̄. i. qꝛ celi. i. apl'i di
ſti. pluuiam. i. gratiaȝ et hoc a fa. dei. i.
non ĩ a ſe ſȝ a deo. qui in illis eſt ſequit̄. ĩ
mōs ſy. a fa. d. iſ. ſubaudi diſtillauit. q.
d. ⁊ pꝛe alijs mons ſyna. alia lit. diſtilla
uit a fa. d. iſ. i. ĩ paulꝰ apl'ꝰ gētiū qui plꝰ
omnibꝰ ſtillauit doctrine guttas qui bn̄
ſignificat̄ p mōtē ſyna. qꝛ pꝰ fuit genera

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tus in ſeruitutem ex lege que fuit data in monte Syna. Vel ita ſm candē lit. que ē mons Syna a fa. dei Iſrl. ſcʒ diſtillauit. Idē ſūt celi et montes. i. idē ſcʒ apl'i ſignificant per celos et montes. nec tñ dicit montes ſed mons. idē ſignificans ſingulari numero qd plurali. Sicut et alibi cū dicit celi enarrant et firmamentū annunciat. idē ſignificat ꝑ celos ⁊ firmamētū. Et eſt. mons Syna. i. apl'i a fa. dei Iſ. diſtill. Quidā tñ libri ſūt greci et latini qui nō habent talē lr̄am ſcʒ mons Syna a fa. dei Iſ. ſed habent a fa. dei Syna vel Synay a fa. dei Iſ. et ē ſenſus. Celi. i. apl'i diſtil. a fa. dei. cuius dei: dei Synay vel Syna a fa. dei Iſ. i. qui legeʒ dedit pplo Iſrl: qꝛ qui dedit ꝑ Moyſen legē qua terreret. dat et ꝑ apl'os bñdictionē qua liberet. Quid diſtillauerūt?

Pluuiam uoluntariam ſegregabis deus hereditati tue: ⁊ infirmata eſt tu uero pfeciſti eā.

Pluuiā. i. doctrinā. grām ſpūſſancti voluntariā que ſine meritis dat ſola dei voluntate. volūtarie quippe genuit nos v̄bo veritatis. et hanc pluuiaʒ ſeg. vel ſti. O deus heredi. tu. ſcʒ fidelibus in quos pluuia ꝓflua irrigatione deſcendit. et illa hereditas infir. eſt. i. agnouit ſe nihil eē ex ſe. tu vero pfe. eā. qꝛ virtus ex infirmitate pficit. Et

Animalia tua habitabunt in ea: paraſti in dulcedie tua pauperi deus. Animalia tua. ſcʒ tibi ſubdita nō ſibi libera. i. gentes māſuete. habi. in ea hereditate. i. erūt illa hereditas.
¶ Hec omnia myſtice legunt ita: vt dixi mus. ſed ſm figurā. i. ſm hiſtoriā a quibuſdā ſic accipit. Deus cū egre. in ↄſpe. po. tu. et cū ꝑtran. in deſer. corā Iſrael. in columna ignis ⁊ nubis. terra mo. ē. i. hoīes viſis illis miraculis. etēm ce. diſti. manna ſcʒ a fa. dei Synay. a fa. dei Iſ. qꝛ celitus datū eſt manna. qd ſubſequenter pluuiā vocat dicens. Pluuiā vo. que ſcʒ ſatiſfaciebat volūtati iudeoꝝ. ſegreg. vel ſti. o de. here. tu. quia ſoli Iſrael data ē hec pluuia. Iſrael aūt infirmatus ē faſtidio illius cibi deſiderans carnes Egypti vñ ſequit. infir. eſt tu vero pfe. eā. qd ad lit. nō poteſt ſtare: qꝛ populus ille pcuſſus eſt a deo nō pfectus. Per illa nanqʒ murmura atqʒ faſtidia ingens plaga ſecuta ē. omnes in heremo ꝓſtrati ſunt nō introierūt terrā ꝓmiſſionis pter duos Joſue et Caleph. Per hoc ergo mittit nos ad myſteriū qd priuͦ executi ſumꝰ vel forte ita etiaʒ ſm hiſtoriā accipi poteſt vt ꝑ mōtē Syna lex accipiat que in ſeruitutē generat. Et eſt. O de. cū egre. in ↄſpe. po. tui in columna nubis in die: et ignis in nocte. ⁊ cū ꝑ tran. in deſ. ad lit. mons Syna. i. lex Moyſi que data eſt in monte Syna a fa. dei Iſ. diſtillauit vel emanauit. etēm. i. quia celi diſtil. ipſam legē dū dñs ad Moyſen loqueret. vñ terra mo. eſt qꝛ turbant hoīes legeʒ implere nō valentes. et hec lex ē pluuia qʒ ſoli Iſrl dedit. vñ ſequit. Plu. volū. i. legeʒ quā populus diſiderabat dicens. omnia quecunqʒ dixerit nobis dñs. audiemus et faciemus. et alibi. Non deeſt qui impleat ſed deeſt qui iubeat. ſegre. de. here. tu. quia ſoli Iſrael data eſt. et infir. eſt. vel lex vel hereditas. lex quia minat nec adiuuat et ita infirmos facit. hereditas. i. populus infirmatus eſt quia abundauit delictū data lege. tu vero o deus pfecam vel legē ꝑ ſpiritumſanctum datam. quo reſerata ſunt legis ſacramenta. vel hereditatem. i. populū. in quo poſt delictum ſupabundauit gratia. vnde alibi. De execratione et mūda. annun. in ↄſuma. Et animalia tua tibi ſubdita nō ſibi libera. i. gentes ↄuerſe habita. in ea hereditate vel lege. ¶ Aliter totū et legit ↄiūctim ſm hiſtoriā et ſm allegoriā in partem. Q. d. Vere o domine educis: quia hoc prefiguratū eſt. o deus cū egredere. in ↄſpe. popu. tui. i. cū ꝑtranſires in deſertum ad litteram. Egreſſus eſt deus coram Iſrael dū in columna nubis ⁊ ignis appuit et in deſerto māna ſatiauit. Alle-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gorice. ī. Egreſſus eſt duz apparuit ho-
minibus p hūanitatē vel dū educit vin
ctos. et ſuſcitat ſepultos. Tranſijt in de
ſerto. cū ad gētes venit et tūc: terra mo.
eſt: qꝛ tūc terreni videndo tanta mirabi
lia moti ſūt. et eīn ce. diſtil. manna. ī. qꝛ
in modū ſtillicidij: manna d celo deſcen
dit. et hoc a facie. dei cuius pſētia per
colūnam noſcebat ſequit. et mons ſyna
a fa. d. iſ. fumauit. alia lra. qñ. ſ. moyſes
ibi legē accepit. pluuiam. ī. hoc ē qḋ ce-
li diſtillauerūt. pluuiā. ſ. māna volun-
tariā. ſ. que ſatiſfaceret volūtati illi' gē
tis. auide comedendi ſegregabis o deus
heredi. t. qꝛ ñ alijs gentib' dedit qḋ tunc
iudeis et infir. eſt hereditas ad tps duz
chriſto nō credidit tu vero o deus pfe.
cā. ī. hereditatē dū gētes ad ſupplemē
tum admiſit poſtea ſubdit. vnō pfecit:
Animalia t. i. gentes que tue ſūt dū cre-
dunt. habi. in ea hereditate. i. eccleſia. ī.
Que vero ſint illa aīalia. et quomō ha
bitēt. exponit. Q. quomō hoc fiet: Ecce
o deus paſti hec pau. ī. qui in ſe infirm'
eſt. i. ad hoc predeſtinaſti pauperem: vt
ſit in tua hereditate. ī. p hoc notat pre-
deſtinatos. qui ab origine mundi prepa
ti ſunt et hoc non in illius facultate. ſed
in dul. t. nō ſeculi que amara eſt. ſed i ea
. ſ. quā das ī. Dulcedo dei eſt qua fit bo-
nū. non timore pene. ſꝫ amore et delecta
tione iuſticie p quos hoc fiet: p euange
lizantes quib' dñs dabit v̓bū et hoc ē.

**Dñs dabit uerbū euangelizā-
tibus: in uirtute multa.**

Dñs pater. vel chriſtus dabit ver. ſ. ci-
baria. quib' paſcant animalia ſua. euan
geli. ī. Ecce quid opantur animalia. euā
gelizant. ſ. hoc in vir. mk. ſ. in multa con
ſtantia fidei vel in vir. mk. miraculoꝝ
Aliter ſm aliā lit. Dñs da. v̓tutes mul-
tas. euāgelizantib' v̓bū quis dñs:

**Rex uirtutum dilecti dilecti:
et ſpeciei dom' diuide ſpolia.**

Rex vir. dilec. ſ. vnici filij. i. pr̄ qui ē rex
virtutum filij quia ab eo regit. eiqꝫ mili
tat virtus a quo datur et accipit virtu-
tes miracula et virtutes mentis. vel ita
vt ſit id rex virtutum. et dilectus. ſ. chri
ſtus et ē. quis dñs: Rex vir. dilec. i. chri
ſtus. ī. rex virtutū ſuaꝝ. i. ī. apſtoꝝ ſuo-
rū ⁊ dr̄ hoc. ī. more veteris ſcripture ſic
legit in veteri. t. fecit moyſes ſicut prece
cepit dñs moyſi. Vl ita. Rex vir. dilecti
. i. ī. pater dilecti. qui eſt rex angelicaruꝫ
virtutuꝫ que ſūt et ipſius dilecti. qꝛ eis
impat ipſe dilectus. Deinde repetit di-
lecti. qḋ fit ad cōmendationē. ſꝫ non eſt
hec repeticio in omnib' libris. ſꝫ ſiue ſit
ſiue non: hic eſt ſenſus. dilecti nō ſoluꝫ
ad alia ſꝫ et. i. etiā diuidere. i. ad diuidē
da ſpolia. i. ereptos diabolo. quos diui
ſit. alios apſtos. alios pphetas faciēdo
ſpolia dico: ſpēi domus. i. que diuiden-
do fecit ſpecioſaꝫ eccleſiam vel ita. Dñs
da. vir. euā. ⁊ etiaꝫ dabit diuidere. ſpo.
ſpēi do. et ſm hoc: diſtinguit precedēs
littera ita rex. vir. di. dile. hic diſtingue
ſequit et ſpēi. do. diui. ſpo.

**Si dormiatis iter medios cle
ros penne colūbe d argentate
et poſteriora dorſi eius in pal
lore auri.**

Si dormitatis. prius ſinguloꝝ verboꝝ
ſnīa ē aīaduertenda. dinde: ordo ꝯſtru
ctionis ordo v̓borum. ī. ī. Colūba ē eccle
ſia. de qua dicit in canticis. vna eſt co-
lūba mea hec eſt deargētata diuinis elo
quijs erudita. p argentū eīn figurat di-
uinū eloquiū. vñ alibi. eloquia dñi ar-
gentuꝫ ⁊c. Penne colūbe ſunt doctores
eccleſie per quos exultatur eccleſia et ſē-
per volat ad alta. quoꝝ predicatione
in celum fertur gloria eccleſie vel penne
ſūt duo mādata charitatis in quib' tota
lex pendet et pphete. poſteriora dorſi ei
us. i. ī. dorſū columbe qḋ eſt pars poſte
rior charitas eſt. et dicit hoc a ſimili po
ſteriora namqꝫ dorſi ſunt vbi radices a-
larum figuntur vel vbi portatur ſarci-
na. ita in charitate ꝯnectunt ale eccleſie
i. duo precepta charitatis que ſūt ale ec
cleſie ⁊ ipſa charitas q̄ i his iplet ē p q̄ꝫ
ois ſarcina mādatoꝝ ē leuis qꝛ q̄cq̄d dif

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ficile eſt in precepto: leue eſt amanti. vnð
onus meū leue eſt ſcʒ per ſpūmſanctū ex
quo charitas. Per aurū intelligit̄ ſapi-
entia. Ibi ergo. i. in poſterioribus doꝛ
ſi eſt viroꝛ auri. i. viroꝛ ſapientie. viroꝛ
aūt vel vigoꝛ ſapientie. i. foꝛma et decoꝛ
eſt charitas. ꝑ poſterioꝛa doꝛſi. congrue
charitas intelligit̄: rōne ſimilitudinis.
nō ſb̄a pꝛopꝛietatis. vel poſterioꝛa hui-
us columbe ſūt vltima tempa eccleſie ſcʒ
que erunt in reſurrectōne cōi. vel in fine
cuiuſqʒ que in ſpecie auri ſplendebūt. qꝛ
poſtq̄ʒ de mundo exit. ſup aurū. i. incom
pabiliter lucet in charitate que nunq̄ʒ ex
cidit. Hic ergo argento pꝛopter eloqn̄-
tiā compat̄ ibi auro pꝛopter pleitudinē
charitatis. Q aūt ait int̄ me. cle. Scien-
dū eſt ꝙ latine lingue eēt dicere inter cle-
ros. ſed ꝓ eo ꝙ dicimus int̄ nos. vel int̄
me et vos. grecus habet int̄ mediū nr̄m.
vel int̄ mediū meū ⁊ ur̄m. hic ergo dicit̄
int̄ me. cle. i. int̄ mediū cleroꝝ qð dici ſo
let in eis rebus que int̄ ſe ſolent hr̄e ꝯſen
ſum. vn̄ cū de ſigno circūciſionis dn̄s lo
quit̄ ad Abꝛahā dicens. hoc erit teſtm̄ in
ter me ⁊ te. Grecus habet int̄ mediū meū
et tuū ad exp̄mendū ꝯſenſuʒ. Cleros aūt
hic duo teſtā dicit. ꝑ que dat̄ hereditas
que dicit̄ grece cleromonia. cleros grece
latine dicit̄ non teſtm̄. ſed ſoꝛs et ſoꝛtes.
In veteri teſtō ꝑtes hereditatis ſcʒ terre
ꝓmiſſe vocant̄ que ex ꝓmiſſione dei q̄ſi
ex ſoꝛte ꝓueniūt. Bene ergo cleros dicit
duo teſtā qꝛ per ea dat̄ hereditas eterna
Doꝛmire vero int̄ medios cleros ē in au
toꝛitate duoꝝ teſtōꝝ quieſcere ⁊ pacifice
acquieſcere. vel cleros ipſas hereditates
hic dicimus. vnā terrenā veteris teſti. al
terā eternā noui teſti. inter quas doꝛmit
qui terrenā iam nō ardent̄ petit ⁊ celeſtē
patient̄ expectat. Qui eñ terrene adhuc
inhiat. nunq̄ʒ quieſcit ſed cupiditatibus
ꝑ multa agitat̄. vel doꝛmit int̄ has here
ditates qui vſqʒ ad finē vite ꝑſeuerat in
ꝯtēptu terrenarū et in ſpe celeſtium. Ecce
ſinguloꝝ verboꝝ explanatus eſt ſenſus.
Oꝛdo aūt ꝯſtructōnis cum ſit multiplex
vel a ſupioꝛibus pendens infra ꝓmū ver

ſū ꝯtinet̄. vel vſqʒ in ſequentē verſū extē
dit̄. Utꝝ vero hoc an illo mō ꝯmodius
dicat̄ ambiguū eſt. Nā quodlibet hoꝝſa
ne poteſt dici. Conuertens ergo verba ad
eos de quibus fit ſpecies domus ait ſic
Dn̄s da. ver. euan. in vir. mul. Dabit v-
tiqʒ. Si vos o pen. colum. deargentate. i. docto
res eccleſie diuinis eloquijs erudite. doꝛ
mi. int̄ me. cle. i. int̄ mediū cleroꝝ. i. re-
quieſcatis in autoꝛitatibus duoꝝ teſtōꝝ
vel inter duas hereditates: terrenā et ce-
leſtē. illā nō ardenter appetendo. iſtā pa
tienter expectando. vel ſi vſqʒ ad moꝛteʒ
ꝑſeueretis in ꝯtemptu terrenoꝝ et appe-
titu celeſtiū. Uel ita vt in ſequentē ver-
ſum extendat̄ ꝯſtructio. dilectus ſpolia
diuidet ſpeciei domus. et o vos qui diui
dimini ſpolia ſpeciei domus: ꝑ diuerſa
dona. Si doꝛ. int̄ me. cle. tūc pen. co. de
ar. deal. in Selmon. i. vos ipſi dealbabi
mini qui eſtis penne. Uel ita vt hic ince-
pta ſententia in ſequenti finiat̄. Si vos
o penne co. dear. doꝛ. int̄ me. cle. tūc ni.
deal. in Sel. alij ſcʒ homines qui ꝑ gra-
tiā remiſſionē peccatoꝝ accipiūt. Uel ita
o vos qui diuidimini ſpolia ſpeciei do-
mus. Si doꝛ. inter me. cle. vos eritis pē-
ne co. dear. hoc ē in alta eleuabimini vel
nobis erūt pen. co. dear. i. duo pꝛecepta
vel mandata charitatis. Ecce his modis
oꝛdinat̄ lit. vtꝝ aūt hoc vel illo vel alio
potius mō dici debeat ambiguū eſt. Sʒ
ad ſingula bn̄ ſequit̄. ⁊ poſte. doꝛ ei. erūt
in pal. vel viroꝛe alia lit. auri. i. charitas
que eſt viroꝛ ſapie doꝛſū eſt eccleſie. pꝛe-
dicta ſimilitudinis ratione. Uel poſteri.
doꝛ. eius. i. vltima eccleſie que erūt in ꝯ
muni reſurrectione vel in fine cuiuſqʒ e-
rūt in viro. vel pal. auri. i. ſplendebunt
in charitate ſup aurū. i. incompabiliter.

Dyapſalma.

Dū diſcernit celeſtis reges ſup eaʒ: niue dealbabuntur in Sel mon mons dei mons pinguis.

Dyapſalma. Dū diſ. celeſtes. Tercia ꝑs
vbi agit de donationibus Chꝛiſti aſcen-
dentis q̄ ſolus pt̄ et n̄ ali⁹. q. d. Si doꝛ-

miatis eritis pēne. qđ nō eſt niſi ꝑ diſcer
nentē. qꝫ dū cele. i. chriſtꝰ q aſcēdit ſuꝑ
oīes celos: diſcer. diuidēs ſingul' grāz
ꝓut vult: rēges id ē doctores vl' rectores
ſuꝑ eaꝫ colūbā vel hereditatē. i. dū gra-
tia ſpūſſācti reges diſcernūt ſuꝑ eccl'am
ipſi rectores vl' alij homines: dealbabū-
tur ꝑ remiſſionē pcōꝝ: niue id ē incom
ꝑabiliter: i ſelmon id ē i vmbra gr̄e que
venit ex corꝑe chriſti. Selmō eñ inter̄pre-
tat̄ vmbra id ē i gr̄a ſpūſ ſācti: qꝫ nō me-
ritis ſuis diſcernūt ſed ſpū obumbrāte
ab eſtu carnis. Umbra eñ gr̄e defenſacu
lū nobis ē cōtra incentiua vicioꝝ et car
naliū concupiſcētiaꝝ. De qua ad vginē
ꝑiturā angelus dicit. Uirtꝰ altiſſimi ob
umbrabit tibi. i. vmbrā faciet tibi. Um-
bra aūt fit corꝑe et lumie. Lumē ē vbuꝫ
caro chriſti ē corpꝰ. Acceſſit lumē corꝑi
id ē vbū carni. Uerbū eñ caro factū ē et i
eū credētes hac vmbra ꝓtegimur que d
chriſti corꝑe emanat de cuiꝰ plenitudie
accipimꝰ. Deinde ꝯmēdatōꝫ mōtis ſub-
dit dicēs. Iſte ſelmō id ē iſte i quo ē ple-
nitudo gr̄e et vnde vmbra nobis fit: eſt
mōs dei poſitꝰ in vtice montiū ad queꝫ
fluent oīes gētes. et mōs piñ: vel vber
vñ ſcꝫ aque irrigue et ſuaues fluūt. Et ē

Mōs coagulatus mōs pīguis ut q̄d ſuſpicamini montes coagulatos.

Mōs coagu. ꝓpter puulos quos lacte
tenerioris doctrīe nutt. et mōs pi. fertili
tate ſua ꝓpt maīos quos pane ſolidio
ris doctrīe cibat. Hic ē mōs q i ezechiele
vulnerat pncipē tyri. ſeq̄t: vt q̄d ſuſpi.
mō. co. vl' icaſeatos: alia lr̄a.

Mōs i quo bñplacitū eſt deo habitare in eo: et enim dominus habitabit in finem.

Mōs vl' mōtē alia lr̄a i quo bñpla. ē do
ꝛc. Q. et qꝫ tal' ē mōs iſte: vt q̄d ergo ſu.
alios mō. coa: vl' icaſeatos ēē hūc mōtē
Jō hoc dicit ne q s audeat cū cetis ꝯpa-
re. qꝫ alij dicebāt eū ioannē ēē. alij heliā
quos icrepat hic ne ſuſpicemi. iſte eñ ſo-
lus ē: i quo bñpl'. ē do. i. vbo hitare i eo
ꝑ ſe i alijs ꝑ ipſū mediatorē ihitat. pla
cuit eteñ dño. i. vbū hitabit eū ſ. hoīeꝫ
chriſtū: vſqꝫ i finē: qꝫ ꝑſonalit̄ vnitus ē
ei in quo habitat omnis plenitudo di-
uinitatis corꝑaliter. Hic erat vtiqꝫ ver
bum in carne: vt verbuꝫ etiā caro factū
ſolum diceretur id eſt homo verbo i v-
nam chriſti perſonā copularet̄. Uel ita
nullus eſt vt iſte: eteñ id ē qꝫ iſte mons
ſcꝫ dñs chriſtꝰ hi. illos alios montes vt
aliq̄d ſint qui nihil ſine eo ſūt vſqꝫquo
ducat eos i fi. i. i ſe deū ꝯtēplādū. vñ ſcꝫ
qꝫ in hitat alios montes ipſi fiunt.

Currus dei decem milibꝰ: multiplex miliā letantium: dominus ī eis i ſyna in ſancto.

Currus dei: portando deuꝫ: et quia vna
nimes copulati ī charitate quos ad mi-
niſterium ſue voluntatis moderatur d
us: quos manendo in eis et regendo du
cit in ſe finem vt currum ad deſtinatuꝫ
locum. et ille currus eſt multiplex decē
milibus id eſt ex innumeris populis ex
magna multitudine ſanctorum qui ſan
cti ſunt milia letantium: quia ſpe gau-
dent: donec perducantur in finem. Cur
letantur: quia iam eſt. dominus in eis:
qui erit finis conſūmationis: in ſyna.
vel ſyna in ſancto. vel ſancto id eſt ī im-
plendo mādato quod ſanctum ē. Quid
enim prodeſt mandatum niſi dominus
ibi ſit: qui dat velle et operari: aliter eñ
eſt littera. Occidens: ſed dominus ꝑ ſpi
ritumſanctum dat charitatem qua īple-
tur: et ideo letantur milia. Uel ita ab il-
lo loco. vt quid ſuſpicamini montes co
agulatos vel incaſeatos: eſſe ſbaudis: ſi
cut eſt mons iſte. Ne ſuſpicemini: quia
mons iſte eſt ſolus: in quo bñplacitū eſt
deo patri. id eſt qui patri placuit vt in
eo habitaret. Unde. Ego in patre: et pa-
ter in me eſt. placitum eſt: etenim domi-
nus habitabit: eum chriſtum vſqꝫ in fi-
nem id eſt vſqꝫ ad terminum id ē ad co-
equalitatem maieſtatis ſue: qui eſt finis
ſine fine et plenitudo oim. Alij ſūt mon

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tes ſunt currus dei.ſ.hoc non mutatꝛ:et
ille currus eſt mltiplex decē milꝰ. nec hoc
mutatur:quia dñs ē in eis.⁊ hoc in ſyna
ſcō.i.in īpleto mandato. Syna enī mōs
eſt ī quo data eſt lex:et īterpretatꝛ mādā-
tum:ī quo impleto requieſcit dñs: quia
in ſanctis mandatis īpletis dei preſentia
ſolet cōtueri.vel ita. dñs eſt ī eis.i.ī ſcis
qui in ſyna mōte olim dedit legē:⁊ ipſe
idē ē.in ſcō.i.ī chriſto qui ē ſcūs ſctōꝝ.

Aſcendiſti in altū cepiſti capti uitatē: accepiſti dona ī hoībꝰ.

Aſcendiſti. Cōuertit verba ad ipſū dñm
ſed quō hoc factum eſt? Ecce. Aſcēdiſti o
chriſte ī altū.loco et dignitate. Qui enī
ꝓpter nos erudiendos deſcendit:aſcen-
dit in altū ſuꝑ oīs celos ad dexterā pa-
tris.et cepiſti.ꝑuſqꝫ aſcenderes.captiui-
tatē. i.eos qui apud inferos captiui te-
nebantꝛ.hec ſunt ſpolia.et eſt ſimilitudo
triumphi. Hoc de chriſto exponit apl's
vlꝰ cepi.capti. i.hoīes qui erant ſub dia-
bolo captiui per peccatū cepiſti et capti
uaſti feliciter.vnde captiui dicūtur: qꝛ
capti ſunt.ſ.retibus petri.vnde et petro
dicitur . ex hoc iam eris hoīes capiens
ſub leue iugū miſſi ſunt. vñ ī hoc curru
ſunt milia letantiū : nō plorantiū. et ac-
cepi. a patre.dona ī hoībus ſuſcipiēdis
i.hoīes ſuſcipiendo.i. homīes accepiſti
dona.vel accepi.do. a patre in hoībꝰ.ſ.
donanda ſuſceptis hoībus.i.que dona-
res his quos ſuſcepiſti. vel ſm aliā lrāz
dediſti ſm qđ deus dona hoībus.quod
etiā fit in triumphis. Que littera cum ī
paucis codicibus repiatur. Paulus tñ
aplīca auctoritate dicit. dedit dona ho-
minibus ſm qđ filius. Deus ē cū deo pa
tre dedit:mittens ſpiritū ſcm̄: qui ē prīs
et filij:ſed ſcōm qđ idem filius eſt ī eccle-
ſiā.accepit dona in mēbris:dum ipſa mē
bra accipiūt cū quibus vnū eſt iuxta illđ
Qđ vni ex minimis meis fece.et mihi fe.
Dico cepiſti qđ neceſſe erat.

Eteni non credentes inhabita re dominū deum.

Eteni. i.quia erant:nō cređ.deū.ſ.vbuꝫ
inhabi. dñm. chriſtū hoīem. velꝰita ꝯti.
Accepiſti dona in hoībus. Eteni.i.quia
accepiſti hoīes:nō cređ.deū inhabi.do.
Iſti ſūt quos felicitꝛ captiuauit:et currū
ſuū fecit. vñ ꝓpheta plenꝰ leticia:hym
num eructat.

Benedictus dñs die quotidie: proſperū iter faciet nobis deꝰ ſalutarium noſtrorū.

Benedictus do. Q.d. aſcendit chriſtus ī
altū.⁊ quo preceſſit:faciet nos ſequi. vñ
Benedic.ſit do. Ecce laus de triumpho.
die quoti. vlꝰđ die ī diē. Alia lrā ꝙ idē
valet.i. iugitꝛ:qꝛ quotidie captiuat cap-
tiuos vſqꝫ in finē: et qꝛ currū illū ducit
in finē.addit:ꝓſꝑm iter.ad ſe eundi.fa-
ciet nobis.quia talia fecit:ipſe faciet no-
bis curſum vite:qui vē ꝓſper cū ſit dux
ſalutaris. Quis hoc faciet? deꝰ ſalu.no.
i.ſaluationū nrāꝝ:qꝛ đ plībꝰ ꝑiculꝰlibe-
rat:qꝛ etiā nō credentes ad fideꝫ vocat:

Dyapſalma.

Deus noſter deus ſaluos faci endi:⁊ dñi dñi exitus mortis.

Dyapſalma. Deus noſter deus. Quarta
ps vbi exponit oꝑatiōes dei: que ex pre
dictis eueniūt que ſunt quaſſatio inimi-
coꝝ:cōuerſiōes peccātium: martyria ab
vtroqꝫ ſexu. Q.dico deꝰ ſalutariū nroꝝ
deꝰ inquā nr̄:nō cuiuſcūqꝫ ē. de.ſal.fa.
Cōmēdat hic grāz: qꝛ nll's saluꝰ niſi ꝑ eū
ſaluos facit:quos tñ nō ē mirū mori:cū
etiā dñi dñi fuerit exitꝰ moꝛ.⁊ hoc ē.ipſe
ē:de.ſal.fa. Sed ne dicas.cur ergo mori
mur?potiꝰ patienē fer mortē:nō idigne-
ris ſi morieris:qꝛ et do.do.q̄ ſiñ ꝑctis fuit
exitꝰ.ab hac vita ñ aliꝰ fuit q̄ꝫ mortiſ qua
nos liberat. volūtate tñ mortuꝰ ē: ne hō
timeret mortē.lꝰ licet ſit auctor ſalutis tñ
⁊ dñi do.⁊c.idē ſenſus.vlꝰita.deꝰ ſaluat
⁊ ne queratis đ morte ſi ꝓpat:ſꝫ ſpā: qꝛ
chriſtꝰ iñ exiuit:⁊ nobis iñ exire dedit.et
hoc ē.⁊ do.do.eſt exitus moꝛ.i. reſurre-
ctio qua a morte exiuit. Ne auteꝫ mala
ꝑtinaciū credas impunita:ſubdit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Veruntamen deus confringʒ capita īimicoꝝ ſuoꝝ: verticē capilli pambulātiū ī delictiſ ſuis

Veruntamē. Q. d. ' etſi mortuꝰ ſit: vel licet ſaluatoꝛ ſit: verūtamē deꝰ ꝯfri. vl' cōq̄ſſabit' vel hic vt humilient: vel ī fuꝛo vt ī tartara tradant: capita id ē ſuꝑbiā īimi. ſuo' vel auctoꝛes iudaice ſeditōnis ' vel auctores hereſū ſcʒ hereſiarchas: et cōfrīgʒ verti. capil. i. ſuꝑbā extollentiaʒ hoīm' nimis ſe extollētiū: pambu. i. ꝑſeuerātiū: vel de vicio ī viciū ruentiū: in delictis ſuis. in q̄bus ſaltē deberēt hūiliari dicētes. Deus ꝓpiciꝰ eſto mihi pctōri: ſed et ibi ſuꝑbiūt et in multa ruūt ſcđm illud' Inſipiēs cogitatio que ꝑduxit ad culpas. vel cōfri. verti. ca'. ' i. verſutias inaniū queſtionū. Sūt eīm qui tales inimicicias calūniaꝝ querūt: vt etiā capillos ꝑſcrutari videant. verticē dico hominū ꝑambulā. ī deli. ſuis. hec non mutāt. Confringet capita. quia.

Dixit dominus ex baſan ꝯuertam: ꝯuertā in pꝛofūdū maris

Dñs dixit. Vl' ſic cōtinua: cōfringet do. capita iudeoꝝ ex gentibꝰ etiā cōuertʒ mltos: qꝛ dñs dixit. ego cōuertam hoīes ex baſan' i. ex confuſione pcōꝝ: qꝛ cōfundētur de pcīs qui ꝓ eis oꝛāt. Baſan eīm interpꝛetat ꝯfuſio. vel baſan intꝑpretat ſiccitas: et de ſiccitate id eſt de inopia iuſticie cōuertit dominꝰ nō eos qui ſe plēos iuſticie putant cū ſint inanes. Beati eīm q̄ eſu. et ſiti. iuſti: qm̄ ipſi ſatu. Aīa ſicca dicit. Expādi manꝰ m. ad te aīa me. ſicut tra ſi. aq̄ tibi. Aīa plena dicit. Nō ſuʒ ſicut ceti hoīm. et ꝯuertā ' eos q̄ iacēt: ī ꝓfū. vel do. vel dis. ma. i. ſcli. Vl' ſcđm aliaʒ lr̄aʒ ſcʒ ꝯuertar: ad eos q̄ ſūt ex baſan: qꝛ ꝯuertit deꝰ his q̄ cōfūdūt de pcto. vl' q̄ ſicci imbrē gr̄e deſiderāt. et ſcđm hoc ſeq̄t ꝯuer. ī ꝓfū. ma. i. ad eos q̄ erāt dꝯſꝑatiſſimi: et ita ꝯuer. eos: vl' ꝯuertar ad eos.

Vt intinguatur pes tuus in ſāguine: lingua canum tuoꝛuʒ ex inimicis ab ipſo.

Vt intinguat pes: qđ tñ nō ipſe deus ſʒ ꝓpheta dicit ꝯuerſus ad ipſū' Q. d. ita ꝯuertes o deus vel ꝯuerteris: vt inting. pes t. vel illoꝝ ī ſāgui. id ē vt qui prius erāt īimici fiāt pes tuꝰ predicādo te vſqʒ ad ſāguinē ſcʒ vſqʒ ad mortē. et līgua canum tuoꝝ: fiet vel erit: ex inimicis: quia per conuerſionem ex inimicis fient cāes pro domino latrantes contra hoſtes. hi ſunt boni canes qui edunt de micis. canes laudabiles. nō deteſtabiles. vñ non tantū dixit canum: ſed canum tuoꝝ. nec eorum dentes ſed lingua laudata ē. qđ vtiqʒ non fruſtra nec ſine magno ſacramento gedeon eos ſolos iuſſus eſt ducere qui fluminis aquam ſicut canes lāberent: taleſqʒ non amplius q̄ʒ trecenti in tanta multitudine inuenti ſunt: in quo numero ſigum eſt crucis ꝓpter thau litteram. que in grecis nūeroꝝ notis. ccc. ſignificat' Illi ergo ſoli ad officiuʒ regiminis aſſumendi ſunt qui quod percipiunt alijs pꝛedicant: et qui manibus bonoꝛum operum execūtur quod ore pꝛedicant vel docent. Vnde in leuitico Os turturis retoꝛquetur ad aſcellas et quaſi quis querat. vnde tantum bonum eſt vt canes eius ſint cuius erant inimici? ait ab ipſo' id eſt eius gr̄a non a ſe ipſis vel a te ipſo. alia littera id eſt a ꝑte tua o deus: idem ſenſus.

Viderunt ingreſſus tuos deꝰ: ingreſſus đi mei regis mei qui eſt in ſancto.

Viderūt ingreſſus. Quaſi di. Intiguet pes tuus: quia ſic vident te preceſſiſſe o deus. et hoc eſt. Viderunt ingreſſus vel greſſus tuos deus. vel ſcđm aliam litteraʒ ' Viſi ſunt greſſus tui deꝰ: quibꝰ ſcʒ veniſti in mundum. hec gratia latebat ī veti teſtamēto. mō patʒ cū filiꝰ miſſus annunciat ī gētibus cuiꝰ dei greſſus viderūt ingreſ. iq̄ʒ dei m. creatōe ſcʒ v̄bi regis mei gubernatione: qui deus eſt ī ſācto tēplo id ē ī ſcīs. vl' ī ſācto coꝛꝑe: licet ꝑfidi nō videāt ſcđm q̄ corpus paſſus eſt. et ī hoc etiā ſcʒ in patiēdo vel in credendo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Preuenerūt principes ꝯiuncti pſallentibus in medio iuuēcularū tympaniſtriarū.

Principes .i. apl'i. preuenerūt eos .i. alios hoīes. vel ita. Dico greſſus dei mei. vt aūt iſti greſſus viderēt. Principes .i. apl'i. preue. te o deus ad laudem: vt populi ſequerent: et nō ipſi ſoli venerūt: ſʒ ꝯiūc. pſal. i. illis qui laudes dei ſonant bene opādo ad gloriā dei. ṗncipes etiaʒ ſunt ī me. iuuē. tympani. i. miniſtri ſunt: et prepoſiti nouaꝝ eccleſiaꝝ deū laudantiū: carne domita: corio ſiccato ab hūore peccati: et extenſo a ruga duplicitatis fit eni tympanū de corio ſiccato et extenſo. vel ad litterā ď ſanctis feminis. hoc accipe ne ſexū femineū excludas: que etiam ab eis. i. ab apl'is formā laudandi: et patiendi ſumunt.

Dyapſalma.

In eccleſiis benedicite deo domino de fontibus iſrael.

Dyapſalma. In eccleſijs. Quita ps vbi precat et affirmat: vt hec inceptio eccleſie dilatet et ꝯfirmet ꝓ q̄ et heretici deſtruantur. Q. d. et qꝛ dn̄s ita ꝯuertit: ergo o vos ꝯuerſi ex baſan. Benedi. deo. cui debetur latria. dn̄o cui exhibenda ē dulia: et non alibi. nec in alijs ꝯuenticulis: ſed in eccleſijs. He ſunt iuuencule tympaniſtrie: ne quis carnalit thoros luxurie cogitet. Eccleſie quippe ſunt adoleſcentule ſ. noua gr̄a decorate. Sunt etiā tympaniſtrie caſtigata. ſ. carne ſpūalit ſonore. benedicite vos dico potati de fontib' iſrl'. i. doctrina apl'oꝝ: vt ad coꝝ imitationē predicetis quos chriſtus de iſrl' ṗus elegit: vt faceret fontes aque viue ſalientis in vitam eternam.

Ibi beniamin adoleſcentulus in mentis exceſſu.

Ibi. i. inter fontes: vel in eccleſijs. vl' in templo hierl'm eſt beniamyn. i. Paulus apl'oꝝ nouiſſimus. adoleſ. i. nouiſſime aſſūptus. Qui fuit ď tribu beniamin. vn̄ in Geneſi. Beniamyn lupus rapax mane comedet predam: et veſpe diuidet ſpolia Hic eſt paulus qui mane ſue etatis ſanctos perſecutus eſt: ſed in veſpa ſue conuerſionis ad deū ſpolia diabolo erepta: diuiſit ꝑ diuerſa officia. et ipſe eſt in mentis exceſſu. Mente. ſ. alienata a ſenſibus corpis: vt qn̄ rapt' fuit vſqʒ ad tercium celum. vel in mētis pauore. Alia littera expaueſcentib'. ſ. hoībus tam magnū in eius vocatione miraculū. Ibi ſu nt etiā.

Principes iuda duces eorum: principes zabulon: principes neptalim.

Principes iu. ṗn. za. ṗnci. nep. Per hec nomia tribuū chriſtū et apl'os indicat. Forſitan eni ex his tribubus fuerūt apl'i et iſti ſunt duces coꝝ. qui in eccleſijs benedicūt dominū. Sed magis placet ſenſus qui colligitur ex īterpretatiōe noīuʒ que ꝯuenit eccleſie. Iudas eni īterpretatur ꝯfeſſio. zabulon habitaculū fortitudinis. Neptalim dilatatio que ṗncipibus eccleſie ꝯueniūt. In martyrijs nāqʒ Prima eſt ꝯfeſſio ꝓ qua quicquid accidit fortit tolerandū eſt. Inde anguſtijs finitis: latitudo ſequit in premio. et ē ibi ſunt ṗncipes iuda. i. ꝯfeſſionis. ṗn. za. i. fortitudinis. ṗn. nep. i. dilatationis. vel ita vt agatur de trib' virtutibus que ſignificant ꝑ has nominū īterpretatiōes. Quia ꝯfeſſio eſt in fide. fortitudo in ſpe latitudo ī charitate: quia deū et ꝓximuʒ diligunt. et eſt. Benedicite deo de fontibus iſrl'. ꝙ decet: quia ibi ſūt. Prin. iu. ṗn. za. ṗn. nep. i. ṗncipes fidei ſpei: et charitatis. et hj ſunt duces coꝝ. qui ſunt in eccleſijs. et ꝑ hoc quiſqʒ coꝝ ē beniamyn i. filius dextere. adoleſcē. depoſita vetuſtate malicie. in mentis exceſſu. i. mente ſurſum vecta: et per iſtos: o

Manda deus uirtuti tue: confirma deus hoc quod operat' es in nobis.

De⁹ māda ⱱtutē tuā.i.notifica et ꝯmenda chriſtū filiū tuū nobis. Q.enūcio futuꝝ.ꝑficere.et o de⁹ ꝯfir.i gētibus hoc qđ op.es i no.iudeis.ᵗi.fidē quā opatus es i nobis ꝯfirma i gentib⁹ et:ita fecit.ᵗ Cōmdat ei de⁹ charitatē ſuā i nobis:qm̄ cum pcōres eſſem⁹ chriſt⁹ ꝓ nobis mortu⁹ eſt qđ bn̄ et ꝯfident orat. Cū ei chriſt⁹ ꝓ nobis mortu⁹ ſit.quō ergo nō oīa cuꝫ illo deus nobis dōauit:ᵗ Hoc mō mādat de⁹ chriſtū ſuū. Nota ⱱboꝝ diſtictōꝫ. Manda.ᵗᵗ docēdo ꝑ predicatores:ꝯfir.iuuādo ꝑ grāꝫ. Ul' ita ſm aliā lrāꝫ.o de⁹ mā.virtuti t.i.fortib⁹ tuis iniūge vt te annūcient.et ꝑ eos ꝯfirma ⁊ c. Ul' o de⁹ pr̄ māda tuū op⁹ vir.tue id ē filio vl' ſpūiſcto et ꝑ filiū et ſpm̄ſactū:cōfir.deuſ hoc qđ op.es i.ᵗᵗo.hoc n̄ mutaꝭ.qđ ⱱe facies qꝛ

A templo tuo in hieruſalez:tibi offerent reges munera

Reges.vl' ita ꝯti.qđ nō feceris.reges ᵗtre vl' ſpūales offe.ti.mu.i.ſacrificia laudis:et hoc ē:a tē.t.n̄ aliūde qđ ē i hierl'ꝫ celeſti.ᵗ que ē libera mr̄ noſtra :que eſt et tēplū a quo oīne datū optimū deſcēdit et ꝓ quo fit oīne bonū op⁹. Ul' ita diſtigue.opat⁹ es i nobis.ᵗᵗ icipiēdo:a tē.tuo qđ ē i hierl'm.i.a iudeis quod erit: qꝛ tibi offerēt reges mu.ᵗ Sed quia huic laudi obſtrepūt heretici ſbdit.

Increpa feraſ harūdis ꝯgregatio tauroꝝ i uaccis pplōꝝ:ut excludāt eos q̄ ꝓbati ſūt argēto.

Increpa feras id eſt hereticos qui dicūtur fere:quia non intelligendo nocent. feras dico harūdinis vel calami.ᵗ quia ſcripturas peruertūt que calamo fiūt vl' quia ſunt leues et inſtabiles:vel qꝛ ſunt inter eos qui mouenꝭ omni vēto doctrine:Ideo increpa:quia congregatō tauroꝝ.ᵗ id eſt ſuperboꝝ indomite ceruicis hereticorum eſt in vaccis populoꝝ.id eſt iter eos qui ſūt ſeductibiles et leues velut mulicrcule. Unde apoſtolus. Ex his ſunt qui penetrant domos et captiuas ducūt mulierculas. Stabiles vero et fortes et graues non habent ſeducere Unde In populo graui laudabo te:ſed hoc non ſine fructu piorum. Inde eniꝫ euenit.vt excludant eos id eſt vt eminent hi:qui ꝓbati ſunt argento.ᵗ id eſt in eloquijs dei:hoc eſt illud quod apl's ait vt qui probati ſunt manifeſti fiant. Inde eſt qđ i arte argentaria excluſores vocantur qui de confuſiōe maſſe nouerūt formā vaſis exprimere. Uel ita expone intentionem hereticorum. Ad hoc congregantur vt excludant eos a vaccis:qui ꝓbati ſunt argento:ſcilicet catholicos doctores. Increpa feras.diſſipa etiam conſentientes.et hoc eſt.

Diſſipa gētes q̄ bella uolūt ueniēt ligati ex egypto:ethyopia preueniet manus eius do.

Diſſipa gentes ⁊ c. Uel ita continua. Illi ita.ᵗ ſꝫ ne grex tuus diſſipetur. Diſſipa gentes id eſt hereticos et alios eis cōſentientes quos vocat gētes.ᵗ propter genera diuerſarum ſectarum ne ibi ſeries ſucceſſionis cōfirmet errorem:que bella volunt:quia non correctioni ſed contentōni ſtudent quod fiet:quia ligati id ē precones reconciliationis:venient ad chriſtum dona ferentes:ex egypto id eſt ex tenebris gētium. Egypti vel ethyopie nomine fidem omnium gentium ſignificat a parte totum. Non ergo ex ſolis iudeiſ ſed de gentibus futuros precones prophetat.ſequitur.ethyopia id ē gētilitas preueniet manus eius dei.id eſt vindictam eius per confeſſionem preueniet. ne manentes in peccatis puniantur. Sequitur.

Regna terre cātāte deo:pſallite domino.

Deo regna terre cātate:et ſm hoc ē deo in principio ſequentis verſus.ᵗ Uel magis in fine precedētis verſus eſt deo. Cōmendaturqꝫ fides qua ſine precedētib⁹ opib⁹ iuſtificaꝭ hō q̄ ꝑus ꝑ dilectōꝫ ici-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pit opari. Eſt ergo ſenſus. ethyopia. i. gẽ
tilitas heres deo fide. i. credens deo. pre
ue. ma. e. i. opa eius. i. ethyopie: qḋ ĩ gre
co nõ eſt ambiguũ. i. credendo ĩ deũ. pre
ueniet opera ſua: vt prius credat: poſtea
operetur. vel ita: ͣ vt p egyptuz ſynagoga
accipiatᷣ q̄m preuenit credẽdo. ethyopia
i. etiã extrema pars gentiũ. et ẽ: venient
li. ex egyp. i. ex ſynagoga que erat in tene
bris. et ethyopia. i. extrema pars gentiuz
deo. i. ad deũ veniens. preue. ma. e. egyp
ti. i. legalia opa ſynagoge: qꝛ p fidẽ iuſti
ficabitur ſine opibus legis. Vel ſm̄ aliaz
litterã: ͫ que eſt. ethyopia. ſ. gentilitas ni
gra ĩ peccatis. feſtinet manꝰ dare deo. i.
ſubdere ſe deo. et eſt ſimilitudo a victis
qui armis depoſitis manꝰ dant victori-
bus ne itereant. Regna t. ͣ Decurſis oi-
bus que iam ꝯpleta cernimus: hortatur
ad laudẽ chriſti: ⁊ futurũ eius aduentuz
prenũciat. Q. d. et quia ita ẽ vt diximus
ergo Regna ter. i. egyptꝰ et ethyopia. ſ.
om̄e genus hoim̄. cantate deo. ͣ puritate
mẽtis. pſallite deo: opere.

Dyapſalma

Pſallite deo: qui aſcẽdit ſuper celum celi ad orientẽ.

Dyapſalma. Pſallite deo. Sexta ps vbi
dicit ꝙ chriſtus veniet ad iudiciũ qui a-
ſcendit: vbi ſanctos ꝯſumabit. Q. pſalli
te dico. Pſallite inquã deo. i. ͣ chriſto q̄
aſcendit ſm̄ ͤ qḋ homo. nam ſcḋm qḋ deꝰ
pr̄i eſt equalis. ſup ce. ce. ͣ i. ſup om̄s ce
los ad dexterã patris. ſ. ſuper excelſiores
creaturas: vt nihil ſupra ſe haberet niſi
illũ qui creauit eum. vñ aſcẽdit: ad ori.
vel ab oriẽte. Alia lr̄a: ͣ locũ expreſſit vbi
reſurrexit et vñ aſcẽdit: quia hierl̄m vbi
reſurrexit et aſcendit ĩ oriente eſt. vl̄ aſcẽ.
ad orientẽ noſtre illuminationis. i. vt lu
men gr̄e nobis oriri faceret. ͤ ͫ Vl̄ oriens
ĩtelligitur verbũ a patre genitũ cuiꝰ vir
tute aſcendit homo ille. et ẽ: aſcẽ. ad ori.
i. virtute verbi: ͣ et quia inde venturus
eſt ad iudicandum: ſubdit et

Ecce dabit uoci ſue uocẽ uirtutis: date gloriã deo ſuper iſrael magnificẽtia eius ⁊ uirtus eius in nubibus.

Ecce dabit: in iudicio voci. ſ. vel vocem
ſuã. vocẽ virtutis. i. efficaciã reſuſcitãdi
om̄s mortuos. ͣ Qui p̄us vt agnus ſine
voce coram tondente ſe ſiluit: ſed tũc ve
niet ĩ voce tube: dico pſallite: ⁊ date glo
riã deo. dico dabit vocem. et tunc: ſuper
iſrl̄. dei: erit magñ. eiꝰ. euidens: quia iam
non erit ꝯmixtio maloꝝ cũ bonis. et vir
tus eiꝰ. erit ĩ nu. quia nõ ſolus veniet ad
iudicium: ſed cũ ſenioribus populi qui
ſunt nubes: q̄s ne aliᷣ accipes. addit et

Mirabilis deus in ſanctis ſuis deus iſrael ipſe dabit uirtutẽ: ⁊ fortitudinẽ plebis ſue benedictus deus.

Mirabilis deus erit in ſanctis. ſ. deꝰ iſrl̄.
tũc vere: quia oĩs bonꝰ erit iſrl̄: quia vi-
debit deum ſicut eſt. ipſe dabit virtu. in
carne que etiã in reſurrectiõe erit ĩ paſſi
bilis: vnde apoſtolus. virtutẽ reſurrecti
onis eius. et plebi ſue. ͣ nũc infirme. ⁊ da
bit forti. quia nouiſſima inimica deſtrue
tur mors. vel de preſenti poteſt accipi il
lud. ipſe dabit. Magna ꝓmiſit: ͤ et ne q̄s
deſpet ꝓ humana infirmitate ſe ad tãta
premia peruenire ſubijcit. ipſe dabit hic
virtu. et forti. ple. ſue. ergo benedictus
ſit deus.

·LXVIII·

In finẽ pro his qui cõmutabuntur ipſi Dauid.

In finem pro his qui commuta-
buntur ipſi Dauid. Due ſunt
cõmutationes. vna eſt de bono
in malum: ͣ qua cõmutatus eſt adam ex
forma dei ĩ deterius in quo omnes mo-
riuntur. Altera de malo in bonum: qua
commutanᷣ fideles de malo in bonum:
et de bono in melius per gratiam chriſti
in quo omnes viuificantur: cuius com-
mutationis cauſa eſt paſſio chriſti. per
hanc enim ipſe chriſtus tranſiuit de mũ-
do ad patrem. in quo et nos tranſire
fecit de morte ad vitam: de terra ad ce-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lum:vñ et ipſe deſcendit ad eos q̇ cecide
rāt vt eos ſbleuaret:qđ.i.q̇ trāſit⁹ hebra
ice đr paſcha. vnde in exodo. Eſt ei pha
ſe.i.trāſitus dñi. Apud grecos vero pa-
ſcha paſſionē ſignificat.et ē ordo tituli:
Ps iſte dirigēs nos ī finē.i. ī chriſtū at
tribuit ipſi dđ.i. chriſto .q̇ hic loq̄tur
ſm caput et corp⁹ agēs ꝑ his .i. de his
id ē de cā ꝯmutatōis eoꝝ:ſcʒ de paſſiōe
chriſti:qui ꝯmu.de malo ī bonū:de tio-
re ī ſecuritatē de mūdo ad celū. et eſt ps
iſte q̄rtus eoꝝ qui latius de paſſiōe ⁊ re
ſurrectōe chriſti agūt. Intentō monet
ad laudē ꝑ facta ꝯmutatōe. Modus .v.
ſunt ptitōnes. Primo precat̄ ſalu⁹ fieri.
qꝛ multa patitur quantum ad ſe gratis
ſʒ que alius rapuit ipſe ſoluit. Secūdo
que ſoluerit exponit :ibi. Deus tu ſcis.
Tercio predictis mal̄ pro parte ſua ora
tionē opponit ibi. Ego vero. Quarto
cōtra aduerſarios prophetat ibi. Fiat
menſa. Quinto diſpenſationem īcarna-
tionis et ſanctitatem propoſiti exponit
ibi. Ego ſum paup. Chriſtus ergo in paſ
ſione clamans ad patrem ait. O

SAluū me fac d̄
us qm̄ intraue
rūt aque: vſqʒ
ad animā meā.

Deus ſaluum me
fac. Hec ē vox gra-
ni ſinapis contemptibilium in orto obru
itur. quod creſcit in magnū holus et
reuera granum ſinapis minutum eſt. et
fuſcum et aſpernabile prorſus:et đ chri-
ſto dictum eſt. Uidimus eū nō habentē
ſpeciē neqʒ decorē: ſed tamē occupauit
faciem terre factus mōs magn⁹. Quare
clamas:qm̄ aque. id ē ſeditō et mot⁹ po
puli iudeoꝝ:intra. vſqʒ ad a.m. tollēdā
id ē turbe iudeoꝝ:preualuerūt nō tan-
tum tenere et ligare ſʒ etiā occidere chri
ſtum. hoc dicendo ſic clamādo. Chriſt⁹
transformat in ſe membra ſua id eſt mē-
bris ſuis dat formā clamandi quibus a-
marus eſt tranſitus mortis ꝑ quē chri-
ſto coheremus:et habet fel et acetū :qđ ī

paſſione domino datum eſt. Ideo ergo
clamat vt ſui clament ne cedant iniqui-
tati negātes timore mortis vltra quā ñ
hñt mali quid eis faciant. Et

Infix⁹ ſū ī lio profūdi:et non ē
ſubſtantia.

Infixus ſum .corpore. Q. tenuerunt me
in limo profundi id eſt iudaice iniqui-
tatis. Homo enim limus eſt: et de limo
terre:ſed non de profundo id eſt de cor-
rupto factus eſt ſed cadendo a iuſticia.
per originalia et actualia peccata factus
eſt limus profundi id eſt īiquitatis. cui
perſequenti qui non cedit cōmutatur đ
limo in auꝝ. et non eſt ſubſtantia. Sub
ſtantia dicuntur diuitie quibus ſuſten
tatur homo. et ē:non eſt mihi ſubſtātia
id ē ad paupertatem veni. vnde in ſeq̄n
ti. Pauper et dolens ego ſum. Uel non
non eſt ſubſtantia. Hoc ad intelligendū
aliquanto eſt difficile et indiget commē
tationis et expoſitōnis aliquātule. In-
telligitur illud qđ ſumus a deo nature
ipſe ſubſtantie dicuntur. vt homo. pec⁹
celum. terra et huiuſmodi. oīa iſta ſb
ſtantie ſunt:eo ipſo ergo ſunt. Naʒ que
nulla ſunt ī ſubſtantia nihil oīno ſūt.
Subſtantia ergo aliquid eſt. Deus eſt
quedam ſubſtantia. vnde etiam ī fide ca
tholica contra venena quorundam he-
reticorum ſic edificamur. vt dicam⁹ pa-
trem et filium et ſpiritumſanctum vnı⁹
eſſe ſubſtantie. Quid eſt vnius ſbſtātie:
verbigratia. Quidquid eſt pat̄ quo vel
quod deus eſt hoc ē filius:hoc eſt ſpiri-
tuſſanctus. Cum autem pater eſt non il-
lud eſt quo l' qđ eſt. Pr̄ eni non ad ſe ſʒ
ad filium dicitur. ad ſe autem deus dici
tur. Itaqʒ eo ipſo quo vel qđ deus ē ſb
ſtātia ē:et qꝛ eiuſdē ſbſtātie eſt fili⁹ ꝓcul
dubio et fili⁹ ē deus. At vō qđ pr̄ ē qꝛ ñ
ſbſtātie nomē eſt:ſed refertur ad filium.
nō ſic dicim⁹ filiū eſſe patrē quomō di-
cim⁹ filium deum eſſe. Queris quid ſit
pat̄:reſpondet̄ deus. Queris q̄d ſit fili⁹
reſpondet̄ deus. queris q̄d ſit pater et fi
lius:reſpondetur deus. De ſingulis in
terrogat⁹ deū reſpōde. De vtroqʒ itero

gatus deũ: non deos reſponde. Non ſic
in hominibus. Queris quid ſit abraham:
reſpondetur homo. Queris quid ſit fi-
lius Yſaac: reſpondet homo. eiuſdẽ ſub
ſtantie ẽ abrahã ⁊ yſaac. Si vero queris
quid ſit abrahã et yſaac: nõ hõ: ſed hoĩeſ
reſpondet. Nõ ſic in diuinis. Tanta eni
ibi eſt ſubſtantie ſocietas: vt equalitatẽ
admittat. plalitatẽ ñ admittat. Si ergo
tibi dictũ fuerit cũ dicis filiũ hoc eſſe qd
pater eſt: pfecto filius pater ẽ. reſpond
ſm ſubſtantiã tibi dici hoc eẽ filiũ qd pa
ter eſt. ⁊ nõ ſcd̃m id qd ad aliud dicitur
Ad ſe eni deus dicit. ad patrẽ filius dici
tur. Rurſumq; pater ad ſe deus dicitur
ad filiũ pater dicit. quo vl qd dicitur ad
filiũ pater: nõ eſt filius: qd vl quo dicit
filius ad prẽm: nõ ẽ pat. qd vl quo dicit
pat ad ſe: fili⁹ ad ſe. hoc eſt pat et filius
i. deus. Quid eſt ergo. Infixus ſuz in li.
pfun.: ⁊ nõ eſt ſubſtãtia: Subſtãtia dr
illd qd vl que ẽ queq; res a deo. fecit de⁹
hominẽ ſubſtantiã: atq; vtinã maneret i
eo qd deus fecit. Si enĩ maneret homo i
eo qd deus fecit: nõ ĩ limo infix⁹ eẽt quẽ
de⁹ genuit. Subſtãtia dr illud qd a deo
factũ eſt queq; res. vñ in euãgelio. Oĩa
p ipſum facta ſunt. i. oĩs nature: oĩs
ſbſtantie: que laudant deũ: nõ q omnia
habeãt ſenſuz laudãdi: ſed quia bene co
gitata laudẽ pariũt: ⁊ ↄſideratione crea
ture implet cor ad eructuandũ hymnuz
deo. Laudant etiaz reptilia: ſed nõ auari
cia ĩuidia ⁊c. que nõ fecit de⁹. Fecit ergo
deus hoĩem ſbſtantiã. ſ. nãliter bonũ: ſ;
quia nõ in eo manſit: ſed lapſus ẽ in ini-
quitatem que non ẽ ſbſtãtia: ſed pūerſi-
tas hoĩs. non ẽ ſba. i. q̃lis a deo factus i
q̃ pūerſitate infixus ẽ fili⁹ dei: quia ĩ ini-
quitate eoꝝ infixus ẽ. et ẽ. nõ ẽ in eis ſba
i. non ĩueni in eis qd feci: quia non a
deo facti ſunt tales: ſed acceſſit aliunde.
vel ita. et non ẽ mihi ſba. i. virtus car-
nis euadendi paſſionẽ. vel non eſt mihi
ſba. i. ſtatus vite. ſ. ſtabilitatis vite. q;

Ueni in altitudinem maris: et tempeſtas demerſit me.

Ueni ſponte ĩ altitudinẽ ma. i. in q̃ nos
naufragabamur. i. ĩ pfundũ ſcli: et ĩſani
populi. et tempe. i. ſeditio et trãſitorius
impetus. ſ. voces ĩclamantiũ mortẽ. de-
mer. me. ĩ mortẽ. Ecce Jonas a ceto ab-
ſorpt⁹: ſed tercia die euomit⁹. et licet illi
ita facerent: tamẽ ego.

Laboraui clamãs rauce facte ſunt fauces mee: defecerũt ocu li mei: dũ ſpero in deum meũ.

Laboraui cla. ãmouendo eos. Diu eni
clamauit. ve vobis ſcribe: et phariſei. et
ve mũdo ab ſcãdal: et in hoc laborauit:
q; ñ recipiebat. Clamans eni laborat q̃
nõ auditur nõ laborat cui⁹ votũ imple-
tur. ⁊ rauce fa. ſũt fau. m. Hoc ad lraz in
euãglo nõ legit: ſed vt raucus factus eſt
q̃ntũ ad illos: q; non ẽ ab eis ĩtellectus.
defe. oc. m. ab ſpãdo ĩ deo m. Alia lra i.
diſcipuli deſpauerũt: vt ocli duoꝝ diſci
puloꝝ tenebant ĩ via chriſtũ nõ ↄgnoſcẽ
tiũ qui deſpantes dixerunt. Spabamus
qd eẽt redemptur⁹ iſrl quib⁹ extra factũ
ẽ qd erat ĩtra. i. cecitas cordis facta eſt in
oculis. Sed ſpem eis reddidit qñ cica-
trices palpandas obtulit: quibus tactis
Thomas ad ſpem rediĳt. clamãs de⁹ me⁹
et dñs me⁹ es tu. tetigit ergo formã ſerui
⁊ ↄgnouit formã dei. Ideo ĩ lege dictũ ẽ
Nõ coquas hedũ ĩ lacte matris. i. aplis
adhuc teneris. et ĩfirmis. nõ ĩmittes paſ
ſionẽ et mortẽ. q; tales pditi eẽnt vl fui
ſſent. vl ita defe. oc. m. i. mortu⁹ ſũ. De
inde ſubdit cauſã. dũ ſpo ĩ deũ m. i. quia
preſtolor miaz. et non exerceo vel exero potentiam.

Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Mltiplicati ſũt
⁊c. Q pus typice dixit. ſ. aque. lim⁹ alti-
tudo maris. nẽ ĩ re a pte dic illi. qui ode
rũt m. gra. i. ſñ cã. mlti. ſũt. vt etiã diſci
pls cũ eis eẽt. ſr ca. ca. m. p ĩfinito põit
capill capitis ↄpat ĩimicos: q; merito ra
ſi ſũt ↄ chriſto qñ ĩ caluaria crucifix⁹ eſt
chriſt⁹. Jñ ẽ q chriſt⁹ ĩ paſſiõe exutus eſt
veſtib⁹ ſuis: ⁊ aliĳs veſtitus ⁊ p⁹ ſuſcepit
ſuas. Et altaria quoq; diſcooperiunt paſſi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

onis tpe:et poſt inſtãte reſurrectõe coo
piũtur q: tpe paſſionis receſſerũt iudei
a chriſto et etiã apl'i:eo v̇o reſurgẽte ẽdi
erunt apl'i ſed nõ alij iudi' iõ alijs veſti
bus ſcz gẽtib⁹ idutus ẽ:ſz ĩ fine p̃ predi-
catõz helye et enoch oĩs iſrael ſalu⁹ fiet.
et tũc veſtimẽta ſua recipiet. Jdẽ ei ſigni
ficat trãſlatõ libri qui ponit̃ pri⁹ ĩ dexte
ro latere altaris. poſtea transfert̃ ĩ leuũ
inde circa finẽ miſſe refert̃ in dextꝛ. Vel
p̃ capillos boni intelligũt̃. et hoc ẽ. Mᵘl
tipli. ſũt ſ' capil. cap. mei. i. pl'es ſũt his
q̃ ſũt oꝛnatui meo ſicut capilli ornãt ca
put. Q. numeroſi ſũt inimici et etiã no-
xii. vnde ſb̄dit. Et

Cõfoꝛtati ſũt qui pſequũt̃ me inimici mei ĩiuſte:q̃ non rapui tunc exoluebam.

Cõfor. ſũt' me ĩimi. mei qui etiaz pſecuti
ſũt me ĩiuſ. hoc ẽ qḋ dixerat gratis laus
chriſti et martyꝛ eſt ĩ cauſe bõitate non
ĩ pene acerbitate. Cauſa eñ facit marty-
rẽ nõ pena. ſequit̃: que nõ ra. tũc exolue.
Q' nõ peccaui et penas dedi. Rapuit ei
adã et eua preſumẽs vt' diabolus de di
uinitate. Rape voluerunt diuinitatẽ:et
pdiderũt felicitatem.

De⁹ tu ſcis iſipiẽtiã meã: ꝛ dͦli-cta mea a te nõ ſũt abſcõdita.

De⁹ tu ſcis: Scḋa ps vbi exponit que ex
oluerit ſcz inſipiãz et delicta ſuoꝝ. Et q:
ꝓ alijs ſoluit precat̃ expectãtes ãtiquos
et querẽtes alios ſcz modernos ĩ ſe non
fruſtrari cũ tanta:et tã equanimit̃ ferat.
Q. di. nõ rapui: quia o de⁹ tu ſcis iſipi.
' hoc dicit chriſt⁹ ex mẽbris: meã id ẽ me
oꝝ id ẽ ſcis qḋ mei ignari dei ſũt:et dͦlic.
m. i. meoꝝ. ' que ſuſcepi ad delendũ non
que admiſi. fuit ei delictoꝝ ſuſceptor ſed
nõ ꝯmiſſor. a te ñ ſũt ab' De iſipiã et de
lictis ſuoꝝ hoc dicit. Hi ſũt qui ꝯmutã
tur in ſapiẽtes et iuſtos.

Nõ erubeſcant in me qui expectãt te domine: domĩe uirtutũ

Nõ eru. ĩ me. Hic oſtẽdit qḋ ſupra dͦ mẽ
bris dixerat. Q. di. et quia ꝓ alijs ſolui
ergo nõ erubeſ. ĩ me id ẽ nõ fruſtrent̃ in
me moriente: qui expectãt te' cũ dͦſiderio
domĩe. ſcz ꝓphete et antiq̇ iuſti qui ex-
pectãt qḋ oculis videre ñ potuerũt. Ne
ergo aliter eueniat q̃z ſpũſſanctus p̃ eos
predixit: ſequit̃. dñe vl' de⁹ v̇tutũ celeſti
um vel treſtriũ' ſcz cui nihil ĩpoſſibile ẽ
deinde precat̃ ꝓ modernis querentib⁹ di
cens. Et

Non confũdat̃ ſupeꝛ me: qui querũt te deus iſrael.

Non confundant̃ inſultatõibus: ſuper
me moꝛientem: qui querunt te o de⁹ iſrl'
id eſt videntium deum. Hoc ideo dicit
' vt qui deitatem eius intueri poſſũt nõ
ſeducantur in infirmitate ei⁹ carnali. Vᵗ
ita ab illo loco. Deus tu ſcis. Quaſi ex-
olui. et hoc ideo: quia tibi placet. et loq̇-
tur chriſtus de ſe. et hoc eſt. Deuſ tu ſciſ
id eſt approbas inſipientiã meaz. id eſt
ꝙ de me inſipientia et ſtulticia videtur
id eſt irriſio et mors quam patioꝛ ẜm il
lud quod ſtultum eſt dei ſapientius eſt
hominibus quod in me irriſerũt: qui ſi
bi ſapientes videbantur: ſed tu ſciſti q̃-
re fieret' et delicta mea id eſt meoꝛũ: a te
non ſunt abſcondita. hec non mutãtur.
et quia pro alijs ſolui. ergo q̃ expectant
te deus virtutuz nõ erubeſcant ĩ me: mo
riente id eſt non dicatur eis vbi eſt deuſ
chriſtus veſter. vbi ẽ qui dicebat. credi-
te in deum et in me credite: et agit de iu-
ſtis qui fuerunt poſt aduentum chriſti.
De quibus etiam ſubdit. Non confun-
dantur ſuper me moꝛientem inſultatio-
nibus: qui querunt te deus iſrael. hoc ñ
mutatur' Vel loquitur hic in perſõa ec-
cleſie: et orat eccleſia vt non premat̃ he-
reticoꝛum ſcandalis ſic vt filij erubeſcãt
et hoc eſt. non erubeſcant in me id eſt in
depreſſiõe mea: qui te expectant ꝛc. que
non mutãtur.

Qm̃ ꝓpter te ſuſtinui oppꝛo-bꝛiũ: opuit ꝯfuſio faciem meã.

Qm̃ ꝓ. te' Cõgregat ĩ vnũ mlt'a que ꝓtu
lit ad ĩuidiã ĩ iudos excitãdã. q. d. meri

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

to nõ ɔfunderent̃ ſup me. Quĩ ego ſuſti. obpro.i. cõuicijs: vt q̊ ipſi dicũt: i beelzebub eijcit demonia. potator vini eſt. vorax eſt, ꝓpt̃ te. nõ ꝓ mea culpa: vł alia re. Q. non eſt magnũ ꝙ ſuſtinui: ſed ꝙ ꝓpter te. et opuit ɔfu. fa. m. ɔſputam. Hoc ſolet euenire in bono laceratis: qui ſolent tanto ampli⁹ ad tpus triſtes effici quãto i ſe ɔgnoſcũt iniqua ɔfingi. vł ꝑm aliã litterã. et loquitur totus chriſtus. opuit: vt videbatur. fa. m. ɔfu: vel irreuerentia. i. impudentia quã oportet nos habere iter eos quib⁹ diſplicet chriſtus: ne erubeſcam⁹ de eo: et

Extraneus factus ſum fratrib⁹ meis: ⁊ peregrin⁹ filius matris mee.

Fratribus meis. ɔgnatione carnis. fact⁹ ſum extraneus. ſicut Joſeph ſuis: q2 nõ credunt mihi. et ꝑegrin⁹ fi. ma. m. i. ſynagoge. ꝑegri. vł hoſpes. alia lr̃a. ſ. qui ad tempus in domũ recipitur: nõ vt frater chariſſimus ꝙ ego erã eis. ꝑegrinus eis fuit cũ dixerũt. hunc neſcimus vnde ſit. Sed quare hoc?

Quĩ zelus dom⁹ tue comedit me: ⁊ obprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt ſuper me.

Quĩ zelus do. t. i. idignatio q̃ indignabar eis ꝓ domo tua. vł zelus. i. amor dom⁹ tu. co. me. quia ꝑſecutus ſum in eis vel illis iniquitates eoꝝ dum flagellaui i templo male verſantes. flagello de reſticulis facto: emẽtes et vendẽtes eijciendo dicens. Dom⁹ mea do. ora. voca. vel ita diſtingue: ideo hoc. Quĩ zelus do. t. fuit mihi. et ille zelus: comedit me. i. fuit mihi cauſa mortis. Quid iſtũ zelum ſequit̃ adiũgit. et obpro. expro. vel ĩꝓꝑantium tibi olim i deſerto. ceciderũt tandẽ ſup me. quia increpati iudei ɔuicia. Q. tela ſup eum miſerũt: vt nõne hic ẽ fili⁹ Joſeph: ĩꝓꝑantiũ tibi: vt qñ dixerũt. nũ quid poterit ꝑare menſam in deſerto? et illud. Jſti ſunt dij tui iſrael. et ideo: nũc eadẽ dicit ɔuicia ſup ſe cadere: que olim exprobrabãt: vt ex ɔſuetudine ipia: ⁊ nõ nouerit iudeas eos hec feciſſe. vel ita obprobria nunc exprobran. ti. in me. quia quicũq3 exprobrat chriſto et patri. cecid. ſup me. quia me iuenerunt. Cadunt eni ſuper nos mala quãdo vitare nõ poſſumus. ceciderunt ergo ſuper chriſtum. i. effectum habuerunt.

Et operui i ieiunio animã meã ⁊ factũ eſt obprobrium mihi.

Et opui in ieiu. Q. quodã pallio triſticie. aiam meam. i. voluntatem. vel opui animã meã. i. non exercui potentiã vindicando. et hoc in ieiu. ſalutis eoꝝ: quia ſicut eſuriebat et ſitiebat chriſt⁹ eorum fidem et ſalutem. ita ieiuniũ chriſti fuit quãdo defecerunt qui in eum crediderant: et ſicut in paſſione fel et acetum in potum oblatum cum guſtaſſ3 noluit bibere. ita preelegit potius ieiunare q̃3 fel: vł acetum accipere. i. veteres: et amaros qui nõ intrant in corpus eius. et hoc ꝙ ab eis ieiunaui. i. non conſenſi eis. et factum eſt mihi in obprob. detractionis et irriſionis. Q. ideo inſultant mihi q̊ patuit in ſputis et colaphis. et huiuſmo d Cur factum eſt in obprobrium?

Et poſui ueſtimẽtum meum cilicium: ⁊ factus ſum illis in parabolam.

Et. i. quia. po. veſti. me. cili. i. oppoſui illis mortalem carnem in qua ſeuirent. ⁊ occului deitatẽ ſacco carnis. Ciliciũ enim eſt mortalis caro quã chriſtus induit: vt de peccato damnaret peccatum. Cylicium eſt lugubris caro: vt ꝙ fleuit ſup hierłm: et pro Lazaro. vel ita illi ſũt tales. Et tñ ego po. cyli. veſti. meũ. i. eos aſꝑos. volui mihi veſtimentũ eſſe. ⁊ fac. ſum ill̃. in pa. irriſoriam. i. in ſimilitudinem maledicti: vt cuilibet maledicendo dicerent: ſic tibi contingat: vt chriſto crucifixo. vł fac. ſũ il. in pa. q2 ꝑabolas eos docebã. vñ vobis datũ ẽ noſſe myſt. reg. de. ceteris aũt i ꝑabolis. ⁊c. et tunc,

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Benedictus do. Septima pars ͥ vbi a
ſua pte laudat. oib⁹ ei dictis hymnū eru
ctuat. q. d. qꝛ i eo oēs bn̄dicent̄. Bn̄dict⁹
do. de. iſrl̄. Nota hic eē exclamatoriā bn̄
dictōez. cū āmonitōe et ꝓphetia qui fa.
mira. ſo. quia quicunqꝫ facit ipſe in illo
facit.

**Et bn̄edictum nomen maie-
ſtatis eius in eternum: et reple
bitur maieſtate eius oīs terra.
fiat fiat.**

¶ Et bn̄dictū ſit no. i. glīa maieſtatis ei⁹
qḋ ē mai⁹ oib⁹ noib⁹. vl̄ nom̄ maieſ. ͥ. ſ.
nomen chriſtianū. qḋ ē de ipſo chriſto ⁊
hoc ē i etnū. i. q̄diu ſcl̄m durat. ⁊ i ſe. ſe.
ꝙ q̄dā intꝑretes addūt. et reple. ma. ͥ vl̄
glīa ei⁹. Alia lr̄ ͥ i. ipſi⁹ clarificatōe oīs t̄.
. i. ſci. fi. fi. Ecce. Q. ſubſcꝑtio ꝑncipis. ⁊
ꝯceſſio audiētiū ͥ Magnificū vḃo ē qḋ ſic
ꝯcludit. optātis ē ſemel dicere. ſꝫ nimiū
deſiderātis ē repete. q. d ͥ qḋ iuſſiſti dn̄e
ita fi. fi. donec ꝙ cepit a flumīe. ꝑueniat
vſqꝫ ad t̄mios orbiſ t̄re ¶ Hiero. Scieḋ
ē ꝙ. lxx⁹. ꝑ⁹ ps. ſecḋi libri finis ſit. vn̄ et i
extmo hꝫ. fiat fiat: ꝓ quo i hebreo dicit̄
amē am̄. etiā hoc diligēti⁹ obſ̄uanḋ eſt.
ꝙ defecer̄t hymni Dauid filij ieſſe ad fi.
lxx. ꝑmi pſalmi. ꝑtineat id vḃo qḋ ſequit̄
ps aſaph: initiū ſit ſequentis.

LXXII

**Defecerunt laudes uel hym̄ni
Dauid filii ieſſe Ps aſaph.**

¶ Defecer̄t laudes l̄ hymni dḋ. filij ieſſe.
ps aſaph. ͥ Hymn⁹ tria hꝫ. laudē. et dei.
et cū cantico. niſi em̄ hylarit̄ cantet̄. nō
ē hymn⁹ nō cantat aūt hylarit̄ qui n̄ aāt
ſic Si ſit laus: ⁊ nō ē dei. n̄ ē hymn⁹. etſi
ſit dei et nō cū cātico. nō ē hymn⁹. Opꝫ
ergo vt ſit hymn⁹ hr̄e hec tria. et laude.
et dei. et canticū. In laude ꝯfitētis ē pre
dicatio. In cantico amātis affectio prec̄
ſolitū vḃo addit filij ieſſe In titl̄is ei ſepe
nomen dauid repit̄. ſꝫ nuſq̄ꝫ additū filij
ieſſe. niſi hic qḋ nō inanit̄ fcm̄ ē ͥ Dauid
em̄ hō q̄dā fili⁹ ieſſe regnauit i iſrl̄ tꝑe ve
teris. t. i quo nouū. t. erat. ſꝫ occultū ſic̄
et chriſt⁹ in dauid et i abrahā erat. ſꝫ oc
cultus vt fruct⁹ ē in radice ſꝫ nō apparꝫ
Nouerunt autē pauci prophete et chri-
ſtum ⁊ nouum teſta. eſſe ſcilicet in occul
to et prenunciauerunt vtrunqꝫ reuelan
dum. Illo ergo tēpe quo latebant ſpiri-
tualia. pro regno illo vbi regnauit ho-
mo ille filiuſ ieſſe. et pro huiuſmodi
carnalibus. carnalis ille populus lau-
dabat deuꝫ. ſed regno illo et ceteris tem
poralibus deficientibus defecit laus n̄
dauid filij dei. ſꝫ dḋ filij ieſſe. i. carnalis
populi. his carnalibus vl̄ temporalib⁹
deficientibus que deus ſubtraxit vt que
rerentur ea que occulta in illis tegeban
tur. Loquit̄ aſaph. i. ſynagoga. ſed fide
lis. que et ante pie coluit deum. licꝫ pro
pter terrena que quiḋ a deo querebat. n̄
a demonibus vt gentes. Attendens aūt
aſaph blaſphemos his abundare. pro
quibus ante ſeruiebat cepit nutare ſ̄m
quoſdam ḋ eodem populo neſciens q̇d
in his figuris lat̄et ͥ Q. non eſſet aliquid
melius qḋ deus daret. Sꝫ ammonitus
aſaph per hec ſibi ſubtracta querere ea
que nō habebat cum malis cōmunia. ca
ſtigans ſe de errore dicit. Quam bonus
iſrl̄ deus. ⁊ eſt ſ̄nſus tituli talis. hic agit̄
de hoc qḋ defecerūt lau. vel hymni dḋ.
non filij dei. ſed filij ieſſe ͥ. i. iudayci po-
puli qui per dḋ. regem ſignificatur cu-
ius laus defecit quia iam non dat eis de
us blanda vt pueris ad ſeruiendum al-
liciendis. et attribuitur hic. ps aſaph. i.
ſynagoge fideli que hoc dicit que iam ſi
bi ꝯtra hoc qḋ prius agebat teſtatur: vt
credibilius ſit. ¶ Intentio monet vt nō
pro temporalibus ſed pro eternis deuꝫ
laudemus. Modus. iiij. ſunt partitiōes
Primo ͥ aſaph deſcribens nequiciā ma-
lorum. dicit ſe zelaſſe proſpera eorum:
tamē inde correctum et correctus: alios
corrigit. Secundo exponens ſuuꝫ et ali
orum errorem dicit ſe inḋ reuerſum ad
melius conſilium ibi. Ideo conuerten-
tur Tercio aperit quid didicit in ſctūa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rio dei ibi. Uerũtñ.[i] Qrto: ꝯpat premiũ
celeſte. frene volũtati ſue. et ſe arguit ibi
Quid eni Aſaph ergo erroris ſui recor
dãs. et inde: penitẽs et ſe caſtigãs cũ am
miratione dicit.

Quaꝫ bonꝰ iſrael deus: his qui recto ſũt corde

Quã bonꝰ. id ẽ iocũdꝰ ẽ. deꝰ
iſrael ꝗ non ſemper mihi viſum fuit. ſꝫ
quibꝰ: his qui recto ſt̃ corde. puerſis per
uerſus videt̃.

Mei aũt pene moti ſũt pedes: pene effuſi ſũt greſſus mei.

Mei aũt. ⁊c̃. Q. d.[i] Nõ fateor deũ bonũ
ſꝫ ꝑus cũ non rectũ cor eſſet mihi. Pene
moti ſũt pedes mei.[i] ad errãdũ. pene ef-
fuſi ſt̃ greſſus mei ad lapſũ. nõ oĩno mo
ti ſũt pedes. vel effuſi ſũt greſſus. ſꝫ pene
qꝛ cepam errare. ſꝫ nõ errauerã. ceperaꝫ
cadere. ſꝫ nõ cecideram. et ſũt idẽ pedes et
greſſus ſcilicꝫ affectꝰ.[c] Uel pedes accipit
ꝓ arbitrio mentis. ꝗ a ṽitate diſcrepa-
bat. Greſſus ſũt actꝰ mali qui ſunt effuſi
id eſt precipitati. et dicit pene. qꝛ cito re-
diJt.[i] Cur ergo moti ſunt pedes.

Quia zelaui ſup iniquos: pacẽ peccatoꝝ uidens.

Quia ego intẽdẽs. ſup ĩiquos zelaui. i[c]
ĩuidi eis et grauit̃ tuli. Quiꝛ in eis zela
ui: Ecce ego dico pacẽ.[i] tpalẽ. fluxã. ca-
ducam. peccatoꝝ. quã ſolebã a deo pete
re, ꝓ q̃: et ſeruiebã. vidẽs. nõ ĩtelligẽs.[i]
qꝛ hec pax videt̃. ſꝫ nõ ĩtelligit̃.[c] oculos
eludit. Eſt eni fluxa atqꝫ caduca.

Quia ñ ẽ reſpectꝰ morti eoꝝ: ⁊ firmamẽtuꝫ in plaga eoꝝ.

Quia nõ ẽ reſpectꝰ.[i] Expõit breuit̃. q̃re
eis ſit data hec pax. iõ ſcilicꝫ. Quia nõ ẽ
decliatio mortis eoꝝ. alia lr̃a. i. qꝛ certa
mors et et̃na eos manet. que nõ decliat
ab eis. nec ipſi ab ea. ⁊ firmamẽtũ ẽ ĩ pla
ga eoꝝ. i. flagellũ eorũ firmũ ẽ. ñ tpale
ſꝫ et̃nũ. et iõ mõ. nõ ſũt ĩ labore hoĩnuꝫ
ſcilicet ſc̃oꝝ. Jõ eni mõ cũ ſc̃tis nõ fla-
gellãt̃. qꝛ et̃nũ eis ſuppliciũ prepat̃. Uel
ita ſꝫm lr̃aꝫ nr̃aꝫ. iõ eis hec pax: Quia ñ
ẽ reſpectꝰ mie dei morti eoꝝ.[c] id ẽ qꝛ nõ
liberat eos a morte peccati. et non eſt fir
mamentum. id eſt conſolidatio. in pla-
ga corum. mortem et plagam dicit eorũ
peccata. que non reſpicit deus vt ſanet
et eſt ſenſus. non miſeretur deus eis con
ſolidando plagas corum. Uel ita. Non
eſt reſpectus morti eorum. Hoc dicit a
ſimili incurabilis. cui nihil probibetur
ita et deus videns eos incurabiles. non
retrahit eos a malis. ſed tradidit in deſi
deria cordis eorum. Alia non mutãtur
[c] Uel ita expone. Quam pacem habent
mali: Quaſi diceret. vidi pacem pecca-
torum. hanc ſcilicet. Quia non eſt decli
natio morti eorum.[c] id eſt non cito mo-
riuntur. ſed diu viuunt. et nõ eſt firma
mentum. vel flagellum in plaga corum
Quia etſi aliquando eis plaga infertur
[c] non firmatur. vt duret flagellum cor-
rectionis. Unde ſequitur:

In labore hoĩnuꝫ non ſunt: ⁊ cũ hoĩbꝰ non flagellabuntur.

In labore hominũ non ſunt ſcilicet ſãc-
torum.[c] non ſunt ab infirmitate et pla-
gis velociter conualeſcent. nec ſicut ho-
mines iuſti tribulationum quatiuntur
flagellis. Unde ſb̃dit. et cum hominibꝰ
non flagellabuntur.[c] ad correctionẽ. et
quia ſic eis modo proſpere cedit.

Ideo tenuit eos ſupbia operti ſũt iniquitate ⁊ impietate ſua

Ideo ſuperbia tenuit eos. Q. quibuſdã
manibus ne euadant. qd̃ quidem peius
ẽ ſcilicet ſupbia teneri. q̃ꝫ quolibꝫ mõ ſu
pbire. Uñ: ipſi ſũt iniqui. et hoc ẽ. opti
ſũt.[c] non dico amicti. vt vel libeꝝ caput
haberẽt. ſꝫ toti opti ſt̃. ⁊ vndiqꝫ ne reſipi
ſcãt. Uñ: alia lr̃a habꝫ. circunamicti ini
quitate ad ꝓximũ. et ĩpietate ſua.[i] qꝛ con
tra deũ blaſphẽi ſt̃. et ita. nec vidẽt. nec
videt̃ intiora eoꝝ. ñ videt̃. qꝛ ibi miſeri
ſunt qui felices putantur. non vident.
quia contentum mittit reſoluta ſecuri-
tas. Ut autem eorum culpam exaggeret
Subdit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

**Prodiit quaſi ex adipe iniqui
tas eorum: tranſierunt in affe
ctum cordis.**

Prodijt quaſi. q. d. iniqui ſunt. ⁊ hec
iniquitas. e. prodijt in apertuz. quaſi ex
adi. i. ex abundantia. non ex macie neceſ
ſitatis. Sunt eñ quidam mali ex macie
.i. ex neceſſitate. Alij ex abundantia. vt
pauper egeſtate furatur. diues ex cupi
ditate. et iſti tales tranſierunt viam rec
tam modum hominuz. quia non putãt
ſe pares hominibus pauperes deſpitien
tes. cũ tñ illos cum eis nudos ſuſcipiat
vita et putredo poſt mortem eque con
ſumat. ipſi dico tendentes in affe. cor. ſ.
facientes qđ placet. vel tranſierunt. Q.
a rectis ſemitis de vicio in vicium ruẽ
tes in affe. cor. implendum. Q. deſiderio
hoc agunt non ex neceſſitate. Et vt gra
uius eos peccaſſe oſtendat: q̃m ſi ex im
prouiſo egiſſent. ſubdit.

**Cogitauerunt et locuti ſunt ne
quiciam: iniquitatem in excel
ſo locuti ſunt.**

Cogitaue. et lo. ſunt neqꝫ non ſatis fu
it eis ꝙ intus habent. niſi extra effundãt
et alios male doceant. vnde ſequitur. in
iquita. lo. ſunt non cũ timore ſed in ex
celſo. i. palam. i. in manifeſto in alto cla
re cunctis audientibus ⁊ ſuperbe. vł lo
cuti ſunt in excelſum. i. contra excelſum
.i. contra deum blaſphemi ſunt. et

**Poſuerunt in celum os ſuum:
⁊ lingua eoꝝ tranſiuit in terra.**

Poſuerũt in cel. os ſu. i. ita loquũt
de celo et de alijs. acſi dij eſſent. Ita eñ
vel minant. vel quelibet diſponunt acſi
eorum dignitas ſit immortalis. vel po.
in ce. os ſu. i. ſuperba contra deum lo
quũt. quẽ blaſphemabant dicenteſ deũ
vel neſcire mala ſua vel nõ punire. et li.
eo. traſ. in t. vel ſup tram. i. vltra men
ſuram hũanitatis loquũt q̃i imortales
ſint. Tranſeũt eñ oĩa trena. q2 nõ cogi
tãt ſe hoĩes cito poſſe mori. ſꝫ traſit lin
gua eoꝝ hũana fragilitatẽ. Vel ita. et li.
eo. tran. ł deambulauit modum excedẽs
et ſi i tra ſint. i. ⁊ ſi ipſi ſint in tra. tñ mo
dũ traſeunt. vel ita. et lin. e. ens in tra. i.
locutio eoꝝ facta trena: tranſiuit. i. defe
cit q2 pret rõne ṽitatis infirma eſt.

**Iõ ↄuertetur popul⁹ me⁹ hic:
⁊ dies pleni inuenientur i eis.**

Ideo ↄuertet. Scđa ps vbi exponẽs
aſaph ſuũ et alioꝝ errorẽ. de ꝓſperitate
impioꝝ ꝓuenientẽ dicit ſe inde reuerſũ
ad meli⁹ ↄſiliũ. vt et ipſi inquirẽt ṽitatẽ
rei intrãs i ſctũariũ dei. q. d. Quia hec
tpalia ſũt iniquis. ex quib⁹ predicta ma
la eueniũt. iõ hoc ꝑpenſo ꝙ hec mala ex
proſperis eueniunt populus. m. quia
ṽitate declinauit. cõuertet ad eam. ſ. ṽi
tatem. vt ſit hic. i. in hac ſñia in q̃ mõ ſũ
vel ↄuertet huc. i. redoit ad deũ ad ve
ritatẽ. ⁊ icipit q̃rere etña vł icipit q̃rere
ṽitatẽ. ſꝫ qñ ↄuertet: Ecce qñ dies ple. in
ue. i. qñ veiet plenitudo tpis quo fili⁹
miſſus ẽ qui hec docuit ↄtemnere: et et
na q̃rere. Dies nãqꝫ pleni ſũt. quib⁹ chri
ſtus venit. vñ apłs. Cum venit igit ple
nitudo tpis ⁊c. hi ergo ſt in iudeis qui
chriſtũ nouerũt. vel ita ppłus me⁹ ↄuer.
huc ad veritatẽ: et ſic dies ple. i. perfecti
⁊ etni inue. i eis i futo ⁊ſi mõ ñ appeãt

**Et dixerunt quomodo ſcit de
us: et ſi eſt ſcientia in excelſo:**

Et dixerũt. Exponit hic aſaph. q̃liter
populus ſuus errare ceperit. q. d. vnde
ↄuertetur populus: Et. i. quia dixerunt
priuſq̃ ↄuerterentur de hac tali cogita
tione. de q̃ mõ reuerſi ſũt ad vera eligen
da. ſi. i. an ẽ ſcia i excelſo: i. in deo: i. ſcit
deus hec an non: Nondum dicit. neſcit
obfirmata mente. ſed adhuc heſitat. et ꝓ
pe eſt ſanitati. et de tam graui infirmita
te vicinior eſt ſalus ſicut vicina ſanitate
magis eſtuant egri. Siquis aũt reſpon
deat ſcit. iterum querunt. et quomodo
ſcit deus: Ita vt curet. an ita vt non cu
ret hec: Siquis ergo querat ab eis. qua
re de hoc heſitant. reſpondẽt Ideo vide
tur deus nobis neſcire. vel non curare
iſta: quia mali ſunt felices.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ecce ipſi pc̄c̄ores 7 abūdātes: i ſeculo obtinuerunt diuitias.

Ecce enī ipſi peccatores obtinuerūt ꝑ uiolentiā. ī ſcl'o diuitias. et n̄ ꝑuas. ſꝫ abūdātes. Q. d. ꝭiō erā non peccator. vt haberē diuitias. ſed ecōtra fieri video.

Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meū: 7 laui inter innocētes manꝰ meas.

Et dixi adhuc ex ꝑſona dubitantis ppl'i. hec ſequētia ſecūẗ. ꝭergo qꝛ ſeruio. et hec ſequētia dicūẗ. ergo. ꝭqꝛ ſeruio. et hec n̄ habeo: illi nō ſeruiūt. et habēt. ſine cauſa iuſtificaui cor meū. ꝭfatuis cogitatiōibus ſe dicit illuſū. vt cū hec repudiauerit: meliꝰ nos ꝓcurauerit de quibꝰ ſbde et ſine cā laui inẗ īnocētes manus meas id eſt opera mea. non modo cogitatōes

Et fui flagellatus tota die: 7 caſtigatō mea in matutinis.

Et ſine cā fui flagellatꝰ tota die. Q. bene ſuio. et flagellor. n̄ ſeruit malus 7 ornatur. vl' honoraẗ. 7 ſine cā: caſtigatō mea d̄ ꝑpetratis malis fuit. ī matutinis. id ē ſedula 7 cita. mea enī nō differẗ. illis ſo vl' ſera. vl' nl'la ē. vl' ī matutinis orōnibꝰ

Si dicebā narrabo ſic: ecce nationem filioꝝ tuoꝝ reprobaui:

Si dicebā. Ecce iā ſe repͥmit iſte auctoritate ſcōꝝ. ꝭet iā vicina ṽitate deliberat ſic. Et dicebam ſic ego narrabo. i. aſtruam ſic ſcilicꝫ. ꝭ q̄ deus n̄ curet iſta. q̄ iuſte viuat. quis fruſtra. ecce reꝑbaui. i. reliqui. natiōnē filioꝝ tuoꝝ. id ē ſcōꝝ prophetaꝝ et pr̄iarchaꝝ. oēs enī. ſ. abrahā et ceti: aliẗ docēt. quibꝰ cedere debeo. n̄ enī oibꝰ prudētior ſū. l' ſm aliā lr̄aꝫ. vbi enī hēmꝰ: et caſtigatō mea in matu. Alia lr̄a habꝫ et index meꝰ ī matutīo. et tal' ē ſēſus. Vſqꝫ huc Aſaph. ī ancipiti cā ſue deliberatiōis dubitauit. nunc dicit quo docēte ṽitatē cognouerit. Q. d. Jta heſitādo hec dixit. 7 ī hac heſitatiōe chriſtꝰ hīu. ī matutino ſurrexit fuit iudex meus Ecce iā remediū chriſtus index. ꝭqui viā ṽitatis īdicauit. 7 mane ſurgēs ſpē nr̄aꝫ

d̄ mūdo ad celū leuauit. Et dicebā ſi narrabo ſic. hoc nō mutaẗ. ꝭEcce natiōnē filioꝝ tuoꝝ. cui diſpoſui et ꝯtinui. ꝭAlia lr̄a. ſbaudis. occurrit. et obuiat mihi. i. occurrit mihi: prior predicatio: quā iſraelitis feci ſcilicet vt deum colerent. qui omnia creauit. et omnibus ſecundum opera ſua reſtituit. obuiat mihi doctrina patrum. cui congrui. cui accommodatꝰ ſum. ꝭSed ne ego reprobarem nationē patꝝ. vel ṗori doctrine mee ꝯtradicerē

Exiſtiabā ut cognoſcerē hoc: labor eſt ante me.

Exiſtimabam vel cogitabam. vt cognoſcerē hoc vel ſcirem hoc. vel ſuſcepi cognoſcere hoc. ꝭAlia littera. id eſt veritatem rei. quod non ante faciebat dum dicebat hec: deum non curare. ꝭJam reuocatur iſte a ꝙ lapſu. qui non preſumit ſe ſcientem contra ſanctos. Habet enim iam primum gradum ſcientie. Primus gradus ſcientie eſt. dum quis ſcit ſe neſcire. quod prius videbaẗ ſcire. ꝭ¶ Poteſt etiam totum aliter dici. vt populus ille ſtultus non dubitaſſe. ſed contra deum diſputaſſe intelligatur ſic. Unde cōuertentur de hac tali cogitatione. Et. id eſt quia dixerunt. priuſquam conuerterentur. quomodo ſcit deus? Quomodo dicitur ſcire que hic fiunt qui non pūit? Quaſi: vel omnino neſcit. vel non curat humana. et vere. quia ſi eſt ſciētia in excelſo delectio eſt hic. ꝭtūc iniuſtus eſt deus. ſubaudis qui patitur malos. Jdeo videtur eis deus neſcire hec. Quia Ecce ipſi peccatores et abundantes in ſeculo obtinuerunt diuitias. Hoc non mutatur huic ſtulto populo confutando reſpondet Aſaph. Quaſi diceret. Hec dixerunt illi. Et eis confutandis dixi hec. ergo ſi ita eſt. vt dicitis, quod iniuſtus vl' inſcius ſit deus. hec inconuenientia ſecūtur. quod ſine cauſa iuſtificaui cor meum. et ſine cauſa: Laui inter innocentes manus meas. hoc non mutatur. Et ſine cā fui flagellatꝰ tota die. nec hoc mutaẗ et ſine cā caſtigatio mea in matu. Si di-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cebam. hic oſtendit aliō inconueniens
et īcipit ſoluere queſtionē: autoritate ſā
ctorū ꝓbatiſſima. oſtendens aliter eē q̄z
illi dicant. Et dicebam cōtra eos. ſi ego
narrabo. i. aſtruam ſic. ecce natio. fi. t. i.
doctrinā patriarcharꝫ et ꝓphetarū. qui
oīns deū iuſtum. et oīa ſciētē docuerūt
rep̄baui. i. rep̄bam indicaui. qḋ ipſa nō
eſt ⁊ ita p̄ hec incōueniētia patet deū nō
eſſe iniuſtum. vel neſciū. Exiſtimabā. vł
cogitabā. q. d. p̄ predicta inɔuenientia
volo ꝓbare deū nō eſſe iiuſtum. ſꝫ hoc
q̄liter ſit mō cogito. nondum plene ab
ſoluo. quomō iuſtus ſit. ⁊ bonis mala.
malis bona det. mihi nō dū p̄ſpicue pla
nū eſt. ſꝫ exiſti. vel cogitabā vt cognoſce
rem. vł ſcirem hoc. i. ſ. huius rei verita
tem ⁊ hoc cognoſcere: laboꝛ eſt añ me. i.
laborioſa queſtio añ ocl'os meos. Qua
ſi eīn murꝰ obſtet mihi in facie. quomō
deus curet hec: et bñ ſit malis. et bonis
male: vel laboꝛ eſt ante me. i. q̄ntū ad ea
que ſunt ante me. i. q̄ntum ad preſentia
que ſi attēdo. ab huius queſtōis laboꝛe
non me expedio. vel laboꝛ eſt. a. m. i. ſ.
maioꝛ me: me ſup̄ans niſi deus ap̄iat vł
laboꝛ eſt ante me. ſed non. ſ. ante dīn. Si
ergo fuero ante deum. nec mihi laboꝛ. il
lum eīn attendens. huiꝰ queſtionis trāſ
grediar murū. qḋ et facit. i. ad deum in
trat. adde eīn laboꝛ eſt añ me.

Donec intrem in ſanctuariuꝫ dei et intelligam in nouiſſimis eoꝛum.

Donec intrem in ſanc. d. Sanctuariū di
chriſtus eſt in quo ſunt omnia ɔſilia ſu
per filios hominū. qui vt deus merita
ſingulorū dinoſcit et eſt. Donec mente
in chriſtū intendam qui hic ꝓſp̄a ñ ha
buit. nūc vero regnat ī eternū cū p̄re. ł.
ſanctuariū dei dicit ſancta ſctōrū. i. ſecre
tū diuine diſpoſitōis. vł ſctūariū dei di
cit lex diuina. q̄m aliquis ɔtuens. videt
in iudicio eos damnandos. illos ſaluā
dos ⁊ q̄i quis diceret ſ. Quid tibi ī eo ſa
ctuario: ſubde et intelligā Q. ḋ eo inten
dā oculo m̄tis ī finē vbi oīa ſm merita
iudicāt ⁊ hoc ē ⁊ ñ a me. ſꝫ ī ſanctuario
poſitus ītelligam. ſ. p̄ preſentia. ī nouiſ.
e. vbi flos ſeculariū areſcit.

Ueruntāmen ꝓpter dolos poſuiſti eis deieciſti eos dum alleuarentur.

Uerūtamē. Tercia pars ecce quid di
cit iſte ī ſāctuario ſ. malos nūc ꝓſperis ḋ
pi poſtea in finē omnibꝰ deſerēdos bo
nis a quo malo: ipſe liberatꝰ. qui etiam
terrena queſiuit. ſꝫ a deo. ſ. hic eīn dicit
etiam ī hoc mūdo malos ñ eē immunes
et ipunitos. qꝛ et ſi felices ſint: reatū ge
ſtant et frequētes ruinas incurrūt. q. d.
nō mō in futuro male erit eis. Uerūtam
. i. ſꝫ et hic poſuiſti eis. hūc florē et copi
am tēp̄aliū ꝓpter dolos. i. qꝛ. ſ. doloſi
ſūt. et ī ipſo dolū patiūt. fraudulēti ſūt
faciēdo fraudē generi hūano ī oībꝰ ne
quicijs ſuis. ⁊ ipſi fraudem patiunt: vt
terrena eligāt. et eterna bona relinquāt
Dū eīn aliquid alijs dolo tollūt: aīaꝫ ſu
am p̄dunt. Alia lr̄a habet. iuxta lubricū
poſuiſti eis. lubricum ſunt tempoꝛa
lia vbi cadunt. qui amoꝛe ſunt iuxta ⁊
eſt. Poſuiſti eis. i. poſitōeꝫ feciſti eis. i.
poſuiſti eos: iuxta lubricū. i. iuxta tēp̄a
lia. Q. modo doloſi feciſti eis ſb́ ſpē bo
ni. dans que ſunt eis mala. Sicut dolo
ſus dum alium vult deijcere iuxta lubri
cū ponit vñ: ſequit deiec. e. de alto. dum
alleua. i. ī eo ipſo quo alleuarēt ñ dico
poſtq̄z alleuati ſūt qꝛ tał eleuatō caſus ē
Ita inp̄reſēti ē eis. ſꝫ in futuro.

Quomodo facti ſunt in deſolationem: ſubito defecerunt et p̄ierūt ꝓpter ījquitatē ſuam

Quomō. fac. ſūt ſ. Ammirat ḋ eis vidēs
nouiſſīa eoꝝ ī deſo. qꝛ ḋ oībꝰ rebꝰ ḋſerti
ſūt ī moꝛte. que et repēte uenit eis. vnde
ſubdit. ſ. ſubito defe. ſīc fumꝰ ḋficit dum
extollit. ⁊ nō. ſ. cōit cū bonis moriūt ſꝫ
p̄ierūt eťnalit ꝓpt ījq̄. ſuā Ita ḋfecerūt

Uelut ſomnū ſurgētiū dn̄e in ciuitate tua: imaginem ipſorū ad nihilum rediges.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

**Velut ſōniū ſurgētiū dn̄e ī ci/
uitate tua: imaginē ipſorū ad
nihilum rediges.**
Velut ſōniū ſurgētiū deficit. l' ſōno exur
gētes. alia lr̄a. deficiūt l' ſōniū exurgētis
deficit. qui ī ſōno ſibi diues videt̄. Sō
niat hr̄e theſauros et honores. et hꝰ mōi
ſꝫ euigilās nihil hꝫ. ſic iſti dū ỏ hac vita
ī q̄ ceci dormiūt euigilauerit. nil niſi mi
ſeriā īueniēt. et ē apta ꝯpatō. Nā q̄i clau
ſis ocul' videmꝰ bōa. que mox aptis ocu
lis nō īuenimꝰ. In vita ergo iſta ſōniū ē
in morte vigilāt. ſciētes q̄d ē. Sꝫ ne mō
videāt̄ magna: que eoꝝ ſūt ſb̄dit. o dn̄e
tu rediges ad nihilū imaginē ipſoꝝ. alia
lr̄a. id ē effiges deformitatū. q̄s ſibi faci
unt ſectātes p̄l'a vicia. ī ciuitate caym. a
liꝰ eni ferocitate fc̄ūs ē leo. aliꝰ auis leui
tate. aliꝰ ap: libidinis ſorde. et hoc: ī ciui
tate tua. id ē ī ꝯtuitu ppl'i tui. Vel ī ciui
tate tua. id ē dū ỏ eis cōſtituet̄ tua ciui-
tas. Vel ī ciuitate tua. id ē in celeſti hie
ruſalē. cū eis pulſantibꝰ celeſtē regiā di/
ces. Diſcedite a me. qꝛ n̄ noui vos. Et
imaginē ipſoꝝ. dicit gl'aꝫ tp̄is que nō ē
v̄a. ſꝫ ſil̄itudo gl'e. et ē imaginē ipſoꝝ. id
ē gl'aꝫ tp̄alē quā ipſi querūt. rediges ad
nihilū ī ciuitate tua. id ē ī celeſti hieruſa
lē. qꝛ cū deerit eis v̄itas et gl'a: ſupne ci-
uitatis. ꝑibit etiā imago. qꝛ nec ſil̄itudi
nē retinebūt. qui ỏ v̄a beatitudīe nil ha/
bebūt. Et merito hoc facit deꝰ eis ī ſua ce
leſti ciuitate. qꝛ ipſi in ſua t̄rena ciuitate
imaginē dei ſcilicet rōnē ad nihilū rede/
gerūt. Vn̄ oēs ꝯpati ſt̄ iumētis. iuxta il-
lud. hō cū ī honore eſſet. ⁊c̄. Vel ỏ he/
reticis pōt hoc accipi. quoruꝫ diuerſas
imagies dicit diuerſas hereſes et pſonas
hereſiarchaꝝ. q̄s ſibi ī varijs dogmatibꝰ
induerūt. q̄s rediget deꝰ ad nihilū ī ciui
tate ſua ſcilicꝫ ī pn̄ti. vel in ſup celeſti ec
cleſia. Iō ꝓdes eos:

**Quia iſlāmatum eſt cor meuꝫ
⁊ renes mei ꝯmutati ſūt: ⁊ ego
ad nihiluꝫ redactꝰ ſū ⁊ neſciui**
Quia ꝑ eos zelo īuidīe iſlāmatū cor me
um. id ē īuidi felicibꝰ. ⁊ renes mei quibꝰ
ſtat̄. ꝯmutati vel reſoluti ſt̄. id ē ꝯſtātia
mētis mee r̄ſoluta ē: vt ꝓſpa amarē. Gra
uis culpa: prebere alijs occaſionē peccā
di. ⁊ ego ad nihilū redactꝰ ſū vāis herēs
īiuriꝰ deo fc̄ūſ. ⁊ neſc. me peccāc. Magna
et ꝓfūda ignorātia ē: neſcire q̄d pecces.

**Ut iumētum factꝰ ſum apud
te. ⁊ ego ſꝑ tecum.**
Ut iumētū fc̄ūs ſū apud te. Apud deū
vice pecudū ſt̄. qui ꝯtra ſcā ſētiūt. et t̄n ī
his errās neſci ēſ iudicia dei: ego ſꝑ fui te
cū quodāmō. qꝛ ab idolis alienus. et ti/
bi credēs. Et tu:

**Tenuiſti manū dexterā meaꝫ
⁊ ī uoluntate tua deduxiſti me
⁊ cū gloria ſuſcepiſti me.**
Tenuiſti manū dextaꝫ meā. Alit̄ totū
ab illo loco. Quia iſlāmatū ē cor meum
⁊c̄. Q. d. nō illos t̄m rediges ad nihiluꝫ
ſꝫ etiā ego qui mō talia dico ỏ diuitibꝰ
aliq̄n t̄'ia deſideraui. et iō tūc: ad nihilū
redactꝰ ſū. q̄n pene effuſi ſūt greſſus mei
vt ſupra dixi. Nō ē ergo deſꝑādū etiā ỏ
hꝰmōi. q̄d iō factū ē. Quia cor meū iſlā/
matū ē vel delectatū. alia lr̄a. t̄renis. et
tūc: renes mei. id ē carnales delectatiōes
cōmutati ſunt in deſius. id eſt quando
delectauerūt me terrena: renes mei ꝯmu
tati ſunt. et neſciui quādo delectauerūt
id eſt hebui ſcilicet hebes fui. Quid eſt
quod dicit neſciui? Ecce. vt pecus. alia
littera. factus ſum apud te. cum terrena
amans non noui eterna. ſed non receſſi
penitus a deo. petens hic temporalia a
deo non a demonibus. Unde ſb̄dit. et e-
go ſemper tecum fui. Et quia licet pecus
non receſſi a deo. ſequitur: Tenuiſti ma/
num. et cetera. Vel ita totū poteſt di-
ci. Quia inflammatum eſt. Ecce conuer-
ſio huius Aſaph hic oſtenditur facta ſu
perius inquiſitione ſcilicet. Quomodo
ſcit deꝰ? et cetera. Quaſi diceret. illos re-
diges ad nihilum. ſed ego ſemper ero te-
cum. Quare? Quia cor meum inflāma-
tū ē vel delectatū amore dei. et cum de-
lectatur cor ad deuꝫ. renes mei. id ē car/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nales delectationes. et libidines cõmu.
ſunt.in ſpũales.i.totus caſt⁹ factus ſũ.
vnõ commutati ſunt: Quia ego ꝑus ad
nihi.redac.ſũ.i.pri⁹ ad ea q̃ nihil ſũt de
ſcendi.et hoc ē ideo. qꝛ neſciui nihil eſſe
et poſt.vt iuñtum fact⁹ ſũ.a.t.i.mãſue
t⁹ fcs ſũ ferendo onera.l' ita ꝯtiñ. Quia
inflãmatũ eſt coꝛ meum.ideo.vt iuñtũ
factus ſum apud te.iõ ſenſus.et ego ero
ſep̃ tecum et tu. Tenuiſti manum dexte
mee. Alia lit.i.rexiſti poteſtatem dextere
ſcꝫ ꝙ tecum ſum ꝙ filius ſum. hec eſt de
xtera mea. In ſiniſtra vero eſt pecus a
mans hec tempoꝛalia. Manus ergo eſt
poteſtas dextera mea.i.ꝙ filius.ꝙ tecũ
ſum: Dedit enim poteſtatem fi.dei fieri.
his qui cre.in no.ei⁹. Uel intranſitiue.
Tenuiſti ma.dex.meam non ſiniſtram.
Tenet dexteraꝫ deus dum ad bona ope
ra dirigit.et ne mergamur liberat vt pe
trum.et in volunta.tu. non meis meri
tis deduxi.me.ad verum intellectum.et
ſuſcep.me.i.humanam naturam verbo
vniſti.cum gloꝛia. Que eñ maioꝛ glo
ria homini eſt.q̃m hominem vniri ver
bo dei et ad dexteram dei locari? Uel in
gloꝛia eterna ſuſcepi.me.id eſt ſuſcipi
es me in reſurrectiõe.preteritũ ꝓ futo.

Quid enim mihi eſt in celo: et a te quid uolui ſuper terram.

Quid enim mihi eſt in celo? Quarta
pars viſo malo impioꝛum.bonoqꝫ ſuo
arguit ſe de prioꝛibus ſ.ꝙ terrena a deo
queſiuit.et mutat in contrarium com
parans terrene voluntati ſue: celeſte pre
mium.q.d.benedixi in gloꝛia me.ſuſce
ptum.quia. Quid eniꝫ mihi eſt in celo?
Q.tm̃ et tale mihi paratum eſt in celo.
qđ dici non poteſt ſcilicet tuipſe.et a te
quid?.i.q̃ꝫ vile volui ſuper terram: Q.
qđ habent etiam mali.quaſi magnũ vo
lui. Et qꝛ tale premium mihi ē in celo.iõ

Defecit caro mea et coꝛ meum deus coꝛdis et pars mea deus in eternum.

Defecit caro mea.i.carnalis delecta
tio in opere.et coꝛ meum.i.mala cogi
tatio defecit. ſed deus eſt refoꝛmatoꝛ in
caſtitate integra coꝛdis.m. qui tam ca
ſtum coꝛ mihi fecit.ꝙ gratis iam deum
amo. et pars mea deus eſt. tam magna
res. Alij eligunt alia.ſed ego deum.hoc
eſt qđ eſt ei in celo deus dico.exiſtens in
eternum.ꝙ nõ alia. vel eſt pars mea de⁹
in eternũ.quia nunq̃ꝫ ab eo vltra ſepera
boꝛ. ſed ſemper ero cum eo. Ideo pars
mea deus:

Quia ecce qui elongant ſe a te peribunt: pdidiſti omnes qui foꝛnicantur abſ te.

Quia ecce qui elongãt ſe a te peribũt.
Longe ſunt qui hec tempoꝛalia ñ a deo
petunt.ſed a demonibus. Receſſit ergo
a deo.factus vt iumentum ſed non lõge
Ait enim ego ſemper tecum ſum. ſequit̃
exponendo. perdi.o.qui foꝛ.poſt deos
alienos.hi tales ſunt longe. abſ te.huic
foꝛnicationi ꝯtrarius. Eſt caſtus amoꝛ.
qui gratis deum amat in quo habꝫ oĩa
Illi ita. tu aũt quid facis?

Mihi autem adherere deo bonum ē: ponere in domino deo ſpem meam.

Mihi autem adherere deo bo.eſt i fu
turo. quia nihil meli⁹ eſt.q̃ꝫ videre deuꝫ
facie ad faciem. et modo duꝫ ſũ peregri
nus.dum nõ ē mihi res boñ.eſt mi.po.
in do.deo ſp.m.que eſt quaſi anchoꝛa.
premiſſa ad terrã: vel de preſenti poteſt
accipi. Mihi aũt bo.eſt adhe.deo in pre
ſenti per cultum Et ſi eñ errauit a cultu
ra non receſſit. alia non mutantur. Ad
quid hoc bonum eſt?

Ut annunciem omnes predicatões tuas: i poꝛtis filie ſyon.

Ut annũ.o.pre.t. Id negocij hꝫ iſte
intim.ſ. laudare deũ ⁊ coamatoꝛes face
re.vbi.i poꝛ. l'i atrijs fi.ſy.i.i publico.
eccleſie.q̃ ē filia ſyon.i.ſpec̃lonis. Syon
eñ inťpretat̃ ſpeculatio l'ſpec̃la.l'i poꝛ.
fi.ſy.i.in concoꝛdia apl'oꝝ.qui ſũt poꝛ
te eccl'e. Quia predicatio que ē pꝛeť vni
tatē eccl'e.ianis ē l'i poꝛ.fi.ſ.i.i ṽtutib⁹.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Intellectus Aſaph.

Intellectꝰ aſaph.ꝉ Aſaph hebraice grece ſynagoga latīe dicit̃ ɔgregatio. Et licet ɔgregatō ſit quorūcūqȝ ſcilicȝ vel pecorū vel hoīnū vel lapidū. vel hꝰmōi collectio, ꝓꝑe tn̄ ſynagoga dicit̃ ɔgregatio ppl'i filioꝝ iſrael. Aſaph ergo .i. ſynagoge. que tm̄ ď iudeis dicūt̃: ꝓꝑe vox ē hic ſȝ ſ'm grana. nō ſ'm paleas.ꝉ Synagoge vͦo data ē lex. que quidē a deo ꝑ moyſen data ē. ꝑ chriſtū vͦo gr̃a et vitas facta ē. gr̃a. qꝛ mō ꝑ charitatē implet̃ qͦ tūc iubebat̃. vitas. qꝛ reddit̃ qͦ tūc ꝓmittebatur. In lege vͦo et ꝓphis tria erāt ſcilicet precepta. ſacr̃a. ꝓmiſſa. Precepta eadeȝ cū euāgelio fere oīa. moralia enī eadē. ceremōialia nō eadē. ſacr̃a nō eadē. qꝛ illa tm̄ ꝓmittebāt. Hec dāt ſalutē. ꝓmiſſa n̄ eadem ꝉ qꝛ ibi trena. ꝑrio aīalibꝰ ꝓmittebāt̃. hꝭ: etna ſpūalibꝰ. ibi quoqȝ ſb̄ figura tꝑaliū ſpūalibꝰ ſpūalia ꝓmittebāt̃. Vn̄ illa tꝑalia erāt q̄ꝛ ſacr̃a ſpūaliū reꝝ in ſe latētiū. Illa ergo tꝑalia ablata ſt̄: vbi vitas vēit. Nō ē enī vnctio. vel ſacerdos. vel ꝓpheta. vel tēplū. vaſtata ſūt oīa. ꝑ quibus chriſtū occiderūt. Hāc vaſtationeȝ vel ďſtructiōȝ plāgit hic aſaph. n̄ quidē ſtultꝰ. ſȝ etiā itelligēs ⁊ diſcernēs terrena a celeſtibꝰ.ꝉ vetus teſtm̄ a nouo teſtō. vt ſcias q̄d ex his eligere dēas. ⁊ ē ſēſus ꝉb ē Intellectus aſaph .i. in hoc pſalmo aꝑit̃ q̄d fidel' aſaph itelligat ſcilicet ꝙ venit vitas figuris ablatis. et ꝙ etn̄a. et non tꝑalia q̄rēda ſt̄.∴ Et ē iſte pſalmꝰ ꝑmꝰ lamētatiōis hieruſalē. de q̄ r e ſecūt̃ alij. ſ. duo ſeptuageſimꝰ. vij. et. cxxxvj. et ē hoc genꝰ dictiōis charitate plenū. Docet enī flere cū fletibꝰ. Ampliori āt mīa plorat hic. ſ. Dauid q̄ȝ hieremias. Iſte enīȝ hic plorat i ꝑſpis hieruſalē. Nōdū viſa captiuitate.∴ ſicut pꝰea fleuit. hierēias: captiuitate pacta. Iō aūt ſb̄uerſio ciuitatis totiēs deplorata deſcribit̃. vt duricia iudeoꝝ. vel calamitatibꝰ ēreret̃. vel molliret̃. ¶ Intētio: mōet relictis figuris trāſire ad vitatē. Modꝰ: Tripticꝰ eſt pſalmꝰ Prio: deſcribēs euerſionē hierl'm irreparabilē. q̄rit cāȝ q̄re fuerit. Q. āmirās et cōquerēs. et precat̃ ꝓ repulſo ppl'o. et vltione i deſtructores. que quidē eis vtil' ē et iā fcā ē. Scdͦo. oñdit ſalutē vbiqȝ fcāȝ i aduētu chriſti ibi. Deꝰ āt rex. Tercō. qͦ vbiqȝ fit. precat̃ fieri iudeis. ibi. Memor eſto. Ammirās ergo et conquerēs. ait O

Vt q̄d deꝰ repuliſti nos in finē: iratꝰ ē furor tuꝰ ſuper oues paſcue tue.

Deꝰ. q̄i q̄ es creator nr̃ repuli. nos.∴ Q. aliēos a tua defēſiōe. et hoc i finē. id ē ex toto.∴ qꝛ etiā nec tēplo tuo ꝑcit̃. ꝑ hoc itεritū ⁊ captiuitatē ſignificat. que a tyto et veſpaſiano fuit. vel repu. nos. vſqȝ in fi. ſc. vel repu. nos. vt ſic mitteres nos. i fi. i. i chriſtū qui ē finis. ⁊ furor. vel animꝰ tuꝰ iratꝰ ē. nō dicit ſimplicit̃ iratꝰ es vl' furibūdꝰ es. ſȝ iratꝰ ē furor. vt hac geminatiōe grauiſſimus oſtendatur ſuper oues.∴ Oues nominat. vt miſericordiaȝ pij paſtoris moueat. paſcue tueꝉ. vl' gregis tui. hoc ideo dicit.∵ quia in eos temperantius vindicamus. quos aliquādo fuiſſe noſtros meminimꝰ. et vt quid: Q. cur eſt hoc:ꝉ niſi quia paſtorē nō ɔgnouimꝰ: nō reprehendit. ſed querit quare:

Memor eſto ɔgregatiōis tue: quā poſſediſti ab initio.

Memor eſto.∴ Preſtita beneficia numerat. vt pius iudex inuitetur ad conſueta beneficia. et plus ſua beneficia i eis. quā eorum errata attendat. Orans ergo proceis ait. Memor es cōgregationis tue domine quam poſſediſti ab initō illꝰ populi.ꝉ id eſt a patriarchis. qui fuerūt initium eius. Hic ē ppl'us iſrl' quē poſſedit nō gētes.∴ Vl' quā creaſti ab initō. Alia lr̃a. etſi oēs creat et diſponit. iudeos tn̄ ſpēalit̃. quibꝰ legē dedit. et ꝓphetas. Memor eſto. ⁊ debes. Quia.

Redemiſti virgaȝ hereditatis tue: mōs ſyon i quo hitaſti i eo

Redēiſti ab egypto. Ecce aliō bn̄ficiū. vgam. vel ſceptrum hereditatis tue. i. regnum hereditariū. ſ. iudaicū ppl'm. ꝙ n̄ gētes.ꝉ Ipſa enī ɔgregatō vgā heredita-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis dr̄. quā volēs de⁹ poſſidē: v̄gā moyſi
v̄tit in ſerpentē. ſʒ apprehenſa cauda. re-
diit in virgam. Cum aūt diceret moyſes
qd̄ ſignuʒ dabo filijs iſrl̄ vt credāt q2 tu
me miſiſti. ait ad illum. q̄d tenes ī manu
tua? q̄ R̄ndit v̄gā. ⁊ ait illi deus. ꝓijce il
lā ī t̄ram. et dimiſit v̄gam in terrā: et fcā
eſt ſ̄pēs. et expauit moyſes: et fugit et ait
illi dn̄s. apprehēde caudā eius. et appre
hēdit. et reuerſa eſt ī ſtatū ſuū. v̄ga fcā ē
ſicut an̄ v̄ga erat et ꝓpter hoc ipſa ꝯgre
gatō v̄ga dr̄. Seq2. mōs ſyon. ſ. que v̄ga
vel hereditas vel ꝯgregatio: eſt mōs ſyō
vbi erat pp̄lus. tēplū: et ſacrifitia. et oīa
chriſtū ꝓmittētia. et iō n̄ debebāt tūc de-
ſeri. Hiero. aliā litt̄. ponit. ſ. montē vel
mōtis ſyon. ſiue ī eo ⁊ eſt. Redemiſti v̄gā
here. t. ſ. montē ſyō. vel v̄. here. ſ. montis
ſyō. p ſyon hierl̄m ſignificat. hucuſq2 ve
teris. t. fcā dixit. que ſeq̄r veritas ꝓmiſſa.
vn̄ addit. in quo monte ſyon habitaſti o
chriſte. q2 ibi p̄ntia chriſti hoīs hītauit
et p hoc ſupplicat ne daret eam vaſtitati
in eo. vel n̄ eſt ibi: vl̄ vacat.

Leua manus tuas in ſupbiaʒ eoꝝ in finē: quāta malignatus ē inimic⁹ in ſcō. Leua manus. Et nō
tm̄ p meis rogo. ſʒ p gentib⁹. vn̄ ſubdit.
Leua etiā man⁹. ⁊c. ¶ Uel myſtice pōt le
gi. p virgā intelligit̄ chriſtus. p ſ̄pentē
mors. q2 ſuaſu ſ̄pentis mors intrauit in
mundū. virga ergo in ſ̄pente: chriſt⁹ in
morte. vn̄: et ſerpens eneus in deſ̄to. vbi
mordbant̄ a ſerpentib⁹. erectus eſt in lig
no. quem qui intuebat̄: a ſ̄pentibus libe
rabat̄. i. q̄ credit ī chriſtū mortuū: ab eter
na morte liberat̄. Expauit moyſes. ⁊ fugit
ſic apli moriente chriſto: retenta cauda.
i. poſteriorib⁹ ſ̄pens fit v̄ga. q2 p̄o occiſ⁹
poſtea ſurrexit qd̄ eſt mutari. ſ̄pentē in v̄
gam. Tenuit moyſes caudā ſine timore.
q2 diſcipuli crediderūt firmit̄ ꝯgnita re
ſurrectōe. et eſt ſenſus. Memor eſto ꝯgre
gatōis. et eris. q2 Redemiſti te precio v̄-
gam here. t. i. redemiſti hereditatē tuam
p te preciū. p te v̄gam. De hac v̄ga ait.
Hie. v̄gam vigiliaꝝ ego vidō. vel p v̄gā
moyſi: hūani generis ſtabilitas deſignat̄
quā hūit an̄ peccatū. v̄ga cadēs in t̄ram
mutata eſt in ſerpentē. qui corpis ſui mo
uet̄ amfractibus: q2 p lapſum peccati.
hō de ſtabilitate vite mutat⁹ eſt: in huiuſ
mortalitatis ꝓgreſſus. Retēta cauda fit
ſerpens v̄ga. Cauda eſt finis ſecl̄i. in quo
redimus ad manū dei. et efficimur ſtabi
litū regnū dei. q̄ p mortē. Q. p ſerpentē:
fluxim⁹. Tūc ei hō ad manū dei reſurre
ctōe reuertēs: p̄ſtinā in reſurrectōe acci-
piet ſtabilitatē. et eſt ſenſus. Rede. v̄. he.
t. i. reformaſti p̄ſtinā ſtabilitateʒ in hoīe
vt ſit tua hereditas. Sed q2 ⁊ hoc de gē
tibus credentib⁹ erit. que m̄lto pl̄es ſunt
iudeis: de q̄bus hic dicat. exp̄mit dicens
mōs ſyon. q. que v̄ga vl̄ hereditas ē mōſ
ſyon. i. n̄ de gētib⁹ hoc dico. vl̄ Rede. v̄.
he. t. ſ. montē ſyon. iſtū in quo hītaſti p
legalia inſtituta. que chriſtū ꝓmittebant
an̄ aduētū chriſti. vl̄ corpali p̄ntia et in
eoipſo mōte exn̄s: Leua. ma. t. i. potētiā
tuā. i ſup. e. a q̄b⁹ euerſa ē hierl̄m. i. a re-
gib⁹ gentiū. vt ſupbias eoꝝ v̄tas ad hūi
litatē ducēs eos in finē. i. in chriſtū quō
⁊ nos replebas in finē qd̄ iam cernimus
impletū. q2 rome chriſtiana religio efflo
ruit. Et bn̄dicit leua. q2 ex multū ſupſti-
cioſa facta eſt ſciſſima. Uel ita mons ſyō.
Q. d. que hereditas eſt mons ꝓpt̄ eminē
tiā virtutū. ſyon ꝓpt̄ ſpeculatōeʒ. i quo
i. in qua re. i. ꝓpt̄ quā rem. habi. in eo. l̄
vacat in eo. Leua ma. t. i ſ̄r. e. hoc nō mu
tat̄. q̄nta breuit̄ ꝯmemorat euerſiōis hy
ſtoriā. q. d. iō leua man⁹ q2 inimic⁹ idola
tra gentilis malig. eſt. i. maligne opatuſ
eſt in ſcō. i. ī hīs que ſcā tua erāt. ſ. in tē-
plo. et in ſacerdotio. et ī ceteris ſacramē
tis qd̄ p̄miſit deus fieri. q2 iam nihil pre
ſignabāt cū res eſſet. i. chriſtus. et q̄nta.
maligne opatus eſt āmirādo hoc ait. vti
q3 m̄lta q2 et miſteria tēpli. ⁊ ſacerdotes
preda fuerūt. q2 tota gens vel occiſa. vel
captiuata eſt. et hoc fec̄ inimic⁹. i. roma-
nus exercitus. ad quē deſignandū: ꝓ ple
xim. i. p anticipatōz premiſit eoꝝ. in ſcō
aūt. i. in ſcūario dic̄ cū malignatū. vt p
ꝯtemptū ſcī tēpli vbi deitas videt̄ deſpi
ci in preſumptores cōcitet inuidiam.

Et gloriati ſunt qui oderunt te in medio ſolennitatis tue.

Et gloriati ſunt de victoria ſua. Ecce qđ non bono zelo fecerūt. Gloriati enī ſunt cū ſcel⁹ ſoleat ſequi penitudo. hi ad gloriā vertūt. qui oderūt te. ſerui. ſ. demonū. Q. qui nullatenus tolerandi ſunt. ꝛ hoc in medi. ſol. t. Tunc enim euerſa eſt hierl'm qñ ſolennitas agebatur paſchalis in q̄ crucifixerūt dominū. Cōgregati enī ſeuierūt: ꝯgregati pierunt. vel nō in aliquo extremo loco: ſed i medio atrio tuo Alia littera ſacrilegia cōmiſerūt. Et

Poſuerunt ſigna ſua ſigna: et nō cognouerunt ſicut in exitu ſuper ſummū.

Poſuerūt ſigna vel trophea. ſ. vexilla romana. dracones aquilas: quib⁹ in prelio vtebanť. vel ſtatuas et quelibet monimenta victorie que ꝑus in templo poſuerunt: que et ſolebant ſup portas ponere i ſignū triumphi. ſigna. ſ. manifeſta cū dolore iterat. ſigna. vt acceleret vindictam, ꝑuocet iudicē oſtendens qđ iurib⁹ ſuis darent. vnde et ſubdit. et nō cognouerūt. ſ. qđ a deo hoc eſſet: qđ dei diſpoſitione hoc fieret. Q. nō reſipuerūt. ſicut in exitu. ita i tēplo ꝑus poſuerūt ſigna ſicut ſolent ſtatue ꝑncipum poni i exitu i. in portis: vel in uia: et plateis. et hoc: ſup ſūmū. ſ. ſup edita loca. i. ſup turrem vel i aliquo loco excelſo. vel non cogno. ſicut in egreſſu deſup. Alia lr̄a. i. nō cognouerūt qđ hec licentia a deo egrederetur. Et ē idē ſenſus. Et:

Quaſi in ſilua lignorum ſecuribus exciderunt ianuas: in ſecuri et aſcia deiecerunt eam.

Quaſi in ſil. lig. i. ſine aliquo reſpectu et reuerentia. ſecurib⁹ excid. i. cōminuerūt ianuas ei⁹ templi i quibus ordinandis olim fuit cauſa. in idipſū exiſtentes. i. ꝯſpirati in vnū ꝯſtanť. Nota quia ante quā ꝯſtrueť templū, ꝑphetizat euerſiōē templi. in ſecuri et aſcia. vel in dolabro et fractorio deiecerūt eā. ciuitatē. Securis cedit trabes: et aſcia minuti⁹ ꝑſequitur. Per hec ergo et magnas res, et minimas dicit deiectas: vt ciuitas ſit fundit⁹ deuaſtata. Prius fuerunt inciſa: poſtea ignis omnia deuorauit. vnde ſequiť.

Incenderūt igni ſanctuarium tuū in terra polluerūt tabernaculum nominis tui.

Incenderūt igni. Q. qđ enī nō poterat excidi cōbuſtum eſt. ſcūariū tu. non modo domos ꝑuatas. et taber. no. t. ꝙ ſalomō fecit in noīe dn̄i. pol. in ť. quia illud qđ eſt i celo nō potuerūt. vnde magis cuiq̄ȝ laborandū eſſet de illo. vl' pol. taber. no. tui in ter. i. vſq̄ȝ ad terrā deiecerūt culmina ad laudē dei erecta. Auget ſcelus eoꝝ vt attroti⁹ vindiceť i eos. Jō hec oīa: qꝛ

Dixerunt in corde ſuo cognatio eorū ſimul: quieſcere faciam⁹ oīs dies feſtos dei a terra.

Dixerūt romani in cor. ſuo cogna. eo. ſimul. i. oīs ſiml' nō pauci. Quid dixerūt: iſtud. ſ. quieſcere fa. om. di. fe. dei a terra ne ſit in terra gl'ia noīs dei. dies feſtos dico dei. hoc. ſ. dei ex ꝑſona hui⁹ aſaph interpoſitū eſt. Non enī illi ydol' ſeruiētes deū appellauerūt cui⁹ templū euertebāt

Signa noſtra nō uidimus iaȝ non eſt ꝓpheta: et nos non cognoſcet amplius.

Signa nr̄a. Ecce itellect⁹ aſaph. Predicta enī mala ſūt ei diſciplina. Jn his hoc aſaph itelligit ꝙ euerſa ſunt oīa ſigna: qꝛ res venit. Q. d. oīa ſūt euerſa ꝛc. hec oīa acciderint: prefea. Signa nr̄a nō vi. Q. his oībus euerſis ceſſāt ſigna. qꝛ iā nō ē ꝓpheta: vt oli i alijs captiuitatib⁹ q̄ eis predicebat liberatiōē. ꝛ nos ñ ꝯgno. de⁹ i. nō reducet a mal'. amplius. vl' adhuc. Alia lr̄a. donec. ſ. inde⁹ agnoſcet eū. vl' i ſcrepatiue pōt legi ſm lr̄aȝ nr̄aȝ que ē. ſigna nr̄a nō ne vidim⁹: Q. d. merito hec mala nobis ꝯtigerť: qꝛ nōne vidim⁹ ſig. nr̄a: q. vidim⁹: ſȝ ñ itellexim⁹ ꝛ ve vidim⁹ qꝛ hoc ſignū: qꝛ ñ ē ꝓpheta l' ſacdos l' vn

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ctio. vñ: Cũ venerit ſact' ſcõꝝ ceſſabit ũc
tio vrã. ⁊ noſ. ñ cog. am. ꝓpheta aliqs.
vl'de ꝑ ꝓphetã. i. ñ ãnũciabit chriſtũ vẽ
turũ. Quia iã. venit:

**Vſqꝫquo ds iꝓpꝛabit mihi ĩi/
mic': irritat aduerſari' nom̃ tu
um i finem.** Vſqꝫquo iꝓpꝛabit mihi :
Clamat aſaph vt derelictus eger. q̃ ma/
luit cedere medicum. q̃ꝫ curari. Q. d. hec
mala nobis. ſꝫ o De' inimic'. i. gentilis
pp'ls. Vſqꝫquo iꝓpꝛabit. mihi: ⁊ q̃i ſbito
cognouerit uſquequo ſuppoſuit. irritat
adv'ſari'. Q. d. tãdui imꝓpꝛabit. q̃ꝫdiu.
adv'ſa. i. iude'. irri. no. t. Q. tu vt irat'
coꝛripis iudos ꝑ gẽtes. q̃ꝫ diu iud' te ir-
ritat. qd ido facis. vt ſic cognoſcas eos
ducẽdo i finẽ. i. i xp̃z. l'irri. vſqꝫ i finem.
ſcli. i. quouſqꝫ appꝛehẽſa cauda redeat.
ad regnum ſaluatis reliquijs. ⁊ o dñe.

**Vt q̃d auertis manũ tuã ⁊ dex
terã tuã d medio ſinu tuo i finẽ.**
Et q̃d auertis ma. t. et dex. t. i. iudeos d
medio ſi. t. ñ aducẽdo eã in finẽ. i. i chri
ſtũ. Man' et dextera pp'ls iudaicus eſt p'
ſignũ virge. d quo ſupra dixerat: additũ
eſt. hic ſignũ manus moyſi. Cũ em̃ illud
factũ eſſet de v'ga. dedit deus alteꝝ ſignũ
moyſi dicẽs. Mitte manũ tuã in ſinũ tuũ
et miſit et ait: ꝓduc eã: et ꝓduxit. et inuẽ
ta eſt alba. i. immũda. Alboꝛ ei in cute le
pra eſt. ñ cãdoꝛ. Iteꝝ dixit. Reuoca eã i
ſinũ tuũ: et reuocauit. ⁊ reuerſa eſt ad co
loꝛem ſuũ. hec man' eſt pp'ls dei. q̃ foras
ab eo miſſus imundus eſt. ſed reuocatus
ad ſinũ: rediJt i ſuũ coloꝛẽ. dicit ergo. vt
q̃d auer. m. t. ⁊ dex. t d m. ſi. t. i. vſqꝫquo
et vt q̃d alienas pp'lm tuũ a te: vt foris
mũdus remaneat: vſqꝫquo non reuocas
manũ in finẽ. i. vt agnoſcãt ſaluatoꝛeꝫ:
¶ Vel põt totũ legi ex pſona deſꝑanti: ũ
iudeoꝝ ab illo loco. dixeſt. predicta vti
qꝫ mala que expoſuit. miam iudicis po-
terãt mouere. niſi obſtinata eſſet i iudeis
ſuꝑbia. Iraſcentes em̃ viſa euerſione. fu
rioſe dixerũt in co. ſ. ꝯg. e. ſ. iſtud q̃eſceꝛe
fa. o. d. fe. di a t. i. ꝑus abiJtiam' legẽ dei
que nos ñ liberauit. qꝛ etiã Signa. no. q̃
olim fiebãt patrib' modo ñ. videm'. ſtul
te loquit. Q. poſt reatũ his deberet. qd
illis deuotis patrib' factũ ẽ. Adhuc ſũt
verba deſperantiũ iudeoꝝ. iam nõ eſt ꝓ
pheta nobis: quem conſulamus vt olim
fiebat in aduerſitatibus. Cum enim poſt
chriſtum prophetam non haberent di-
xerunt ſe derelictos. vnde ſubdit. et nos
non cognoſcet amplius. hec dixit ne vi-
deretur inclementia dei. ꝙ aſaph pro eiſ
non eſt auditus. quia merito ſuſtinent.
qui inter hec non penitent. Hec dixerũt
ſed vſqꝫquo domine. improperabit. tibi
inimcus iudus. ſ. vſqꝫ quo irritat aduer
ſarius nomen tuũ. i. vſqꝫquo pateris im
properia. iudeoꝝ. Non ideo hoc dicit:
vt velit eos perdi. ſed commutari in me
lius. Deinde oſtendit vſqꝫquo ſubdens.
vſqꝫ in finẽ. i. i veſꝑaꝫ mũdi qñ iudei cõ
uertent. deide querit. quare vſqꝫquo tũc
abijciat eos deus. ſubdens. vt quid auer
tis ma. t. et dex. tuã de. me. ſi. t. vel atrio.
vſqꝫ in finem ſcilicet ſeculi.

**Deus autẽ rex noſter an̄ ſecula
opatus eſt ſalutẽ i medio terre.**
Deus aũt rex noſter. Secunda pars. De
ſtructis ſignis. oſtendit rem ipſaꝫ. ſ. i ad
uentu chriſti ſalutem vbiqꝫ factam. Et
dicit aſaph intelligens nos ita. quaſi re-
licti a deo ſine intellectu clamamus. iaꝫ
nõ eſt propheta. ⁊c. Deus aũt rex noſter
qui eſt an̄ ſecula. ñ eſt tpalis. qꝛ in ꝑnci-
pio erat verbum. hec opatus eſt in me.
ter. i. vbiqꝫ. ſ. ſalutẽ. et nos iudei doꝛ-
mimus. vel. i. ſaltem tandem ad intelle-
ctũ redeamus. vt diſcamus ſalutem. quã
deus opatus eſt. vt diſcerent homines e-
terna querere. non terrena. Ecce contigit
cecitas in iſrael. vt plenit. gen. itra. et ſic
oĩs iſrael ſaluus fieret. Si ergo ñ pꝛeceſ
ſit. ſaltem ſequat. Vel opatus eſt ſa. i. in
carnatõꝫ in me. t. i. in hierl'm que dr̃ eſſe
i medio t're: q̃i ũbilic' mũdi. vbi fact' ẽ hõ
Deide q̃m ſalutẽ ſit opat' expoĩt dicẽs.

**Tu ꝯfirmaſti in uirtute tua ma
re: ꝯtribulaſti capita dꝛaconuꝫ
i aquis.** Tu ꝯfir. q. d. reuerſa ẽ illa ñ tẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

poral̅ ſalus. ſed Tu ꝯfir. ti. i virtu. tu. i.
potentia tua. mare. i. gentes que videā i
medio cingebāt. et ꝯtribu. ca. dra. i. ſup-
bias demonū. in aquis baptiſmi. vel ad
dit. Tu ꝯfir. i vir. t. m. i. lapſus maris ru
bri vt eſſet ſiccū iter ꝑ mediū cui⁹ figure
myſteriū ſubdit. ꝯtribu. i. adnihilaſti. ca
pita dra. i. īimicoꝝ ſpūuꝫ i aq̄s baptiſmi

Tu cōfregiſti capita draconis: dediſti eum eſcā populis ethyopum.

Tu cōfregiſti capita. i. poteſtates. dra. i.
i. principis demonioꝝ. ſ. leuiathan. vel
caput dra. Alia lr̄a. i. iniciū peccati qd̄ ē
ſupbia. ꝙ mulier. i. eccl̄ia. vl̄ ſenſualitas
obſeruare precipit̄. et dedi. e. ſ. diabolū
eſcā po. ethy. i. oīum gentiū que ꝓus ni-
gre erāt peccatis: ſed p⁹ candore virtutū
ſunt dealbate quibus diabolus ē eſca cō
ſumptiōis. Chriſtus enī eſca ē q̄ nos ꝯſū
mamur. Diabolus v̄o eſca ē quā nos cō
ſumim⁹. Iſtud ē caput vituli ꝯflatil̄ quē
fecerūt filij iſrl̄: ſicut legit̄ in exodo. dum
moyſes eſſet in monte cū dn̄o q̄draginta
dieb⁹ qn̄ legē accepit. Cūq̄ʒ de mōte deſcē
deret audiuit ſonitū iſrl̄itaꝝ ludentiū an̄
vitulū atq̄ʒ accinct⁹ gladio cuʒ filijs leui
trāſiuit a porta vſq̄ʒ ad portā: ꝑcuſſitq̄ʒ
multos iudeoꝝ. Deinde miſit vitulū in
ignē vt ꝓus ꝯfunderet̄ ipſa forma. Dein̄
minutatī cōminuit: vt paulati ꝯſumeret̄
vſq̄ʒ ad puluerē poſtremo miſit i aquā ⁊
dedit populo bibere. Quid eſt hoc? Niſi
quia adoratores diaboli corp⁹ ei⁹ erant
ſicut chriſtiani corpus chriſti ſunt. Sed
iſrl̄ite. i. apl̄i qui de populo illo fuerunt
corp⁹ diaboli ꝯſumūt: formāq̄ʒ ei⁹ i ignē
ꝯfundunt: qn̄ amore dei ab oī ſpē mala
abſtinere docent. Deinde minutati cōmi
nuūt cū paulati mal̄ renūciare faciūt. de
inde mittunt i aquā: et dāt populo bibe
re cū ꝑ hymbrē gr̄e: ⁊ aqua baptiſmi vni
tati catholice eccl̄ie incorꝑant. vn̄ dictū
eſt petro: oſtenſis i diſco reptilib⁹ omnis
generis. Macta euertendo mala et man-
duca. Macta i eo ꝙ ſunt mali: manduca
edificādo i bonis ꝙ ē cōminuere ⁊ bibe-
re. Sic diabolus amiſſis mēbris ꝯſumi-
tur velut eſca a populis ethyopū. i. gen-
tibus ꝯuerſis: hoc idē etiā figuratū ē cū
draco moyſi dracōes magoꝝ abſorbuit
Sic enī et mō gentes que credūt corpus
diaboli deuorāt. vl̄ ita. Dediſti e. eſ. po.
ethy. quia ſicut eſca mordet̄. i. reprehē-
dendo: accuſando: iculpando. vel dia-
bolus dum tentat eſca eſt fidelibus: quia
ex ei⁹ tentatione ꝓficiunt: dū ꝑ eius mo-
limina purgati qd̄ deſiderāt aſſecūt̄. vel
dedi. e. eſ. i qua. ſ. delectent̄. popul⁹ ethy
opū. i. nolentibus cōuerti.

Tu dirupiſti fontes ⁊ torrētes tu ſiccaſti fluuios ethan.

Tu etiā diru. hoc ē apuiſti fontes. i. pre-
dicatores bonos: vt manarent alijs li-
quorē ſapientie: et diuitias fidei. et torrē
tes. i. eos qui ad tempus predicant: ſed
tempe tentationis deſiſtunt. Diſcretum
eſt ergo iter fontes et torrētes. i alijs enī
fit verbum vite. fons aque ſali. in vi. et.
et in alijs torrens eſt. qui eſt aqua currēs
ſed citate ſiccatur. Hi ſunt illi qui accep
to verbo predicationis predicāt currūt
ſed tentationibus cedunt: qui non ſic ha
bent verbum vt bene viuant: ſed vt alijs
non taceant. tn̄ ex utriſq̄ʒ rigatur terra a
deo. vel torrens i ꝓprie accipitur hic. ſ.
ꝓ fluuio: et notat abundantiā predica-
tionis qua boni doctores fidem et ſapiē
tiam. alijs copioſe ꝓfundunt et accipit
eoſdem fontes et torrētes ſequit̄. Tu ſic.
flu. ethan. qd̄ iterpretatur fortis: et ſigni
ficat de ſe preſumentes. i. tu ſiccaſti oīs
doctrinas gentium magorū iudeorum
de iuſticia ſua preſumentiū. Vel totū
de malis poteſt accipi ſic. Tu diru. fon.
i. illos quorū mala iugiter influebant.
et torrentes. i. qui ſubito et rapide pec-
cant. dirupiſti. i. a fonte ſuo. ſ. diabolo
diuiſiſti. tu etiam penitus ſiccaſti fluui-
os ethan. i. fortis et iundationes: et con
ſilia diaboli. Qui de ſe preſumpſit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tuus eſt dies ⁊ tua eſt nox tu fabricatus es auroram et ſolem

Tuus eſt etiã dies^i.i.ſpũales quos illu
ſtrat ſol incõmutabilis ſapie quã loquũ
tur inter pfectos. Vnde dies diei eru.v.
qͦ erat in principio apud patrem ⁊ tua
eſt nox^i.i.carnales de quib^9 ait apl̃s. Nõ
potui loqui vobis. q̃i ſpũalibus. ſʒ qua-
ſi carnalibus quos velut noctẽ ↄſolatur
luna.i.carnis chriſti manifeſtatio. Ver-
buʒ eñ factũ eſt caro et habitauit in no
bis. Vnde nox nocti indi. ſci. vere tua ſũt
qꝛ tu.fa.eſ.au. vel lunã^i.i.carnalem q̃ vt
luna mutatur qui tñ nõ eſt deſerẽdus. ⁊
ſolem.i.ſapientes. qui pmanẽt ſm illud
Sapiens permanet ſicut ſol. ſtultus au
tem ſicut luna mutatur. Vel feciſti auro:
et ſo^c.i.initiũ.et pfectõnem ſapientie.i.i
cipientes et perfectos.

Tu feciſti omnes t̃minos terre eſtatem: ⁊ uer tu plaſmaſti ea.

Tu feciſti^i Nr̃a eñ tua ſalui facti ſumus
omnes. vt ait apl̃s. creati in bonis opib^9
feciſti oẽs termi.ter.^i qꝛ vnuſquiſqꝫ fidel'
ꝓpriũ donũ habet et te^c Vel termini ſũt
apl̃i, ꝓphete. Quia ſicut t̃mini fines di-
ſtinguũt: ita hi fidei iura cuſtodiũt. Se-
quit̃ eſtatẽ^i.i.feruẽtes ſpũ. et ver.i. nouel
los in fide. tẽpatos in manſuetudine. tu
plaſm.ea.^c Vel hec oĩa hyſtorial'r accipi
pñt: ab illo loco. Tuus eſt dies. ⁊c̃.

Memor eſto huius inimic^9 im propeꝛauit dño et populus in ſipiens incitauit nomen tuũ.

Memor eſto hui^9. Tercia pars. qͦ iam
vbiqꝫ fit: precat̃ iudeis p numerata bñfi
cia. piũ iudicẽ ꝓuocat. vt indulgeat. Q.
d. et qꝛ hec predicta feciſti: Memor eſto
huius. ñ dicit cui^9. ſʒ itelligi debet. hui^9.
i.opis tui,^i vñ alij trãſtulerũt. huius cre
ature tue. ^c cuius creature: Ecce inimic^9.
ſ.iudeus. ĩpperauit v̈bis dño. i. gẽs ſua
imppauit chriſto dicens. Peccator eſt
iſte. ñ nouim^9 vñ ſit: noſ moyſen nouim^9
cui locutus eſt de^9. Iſte ẽ ſamaritan^9. ma
net tñ radix gentis. Ecce aſaph. in intelle
ctu dolet pſtinã cecitatẽ^c et ſic: ꝓ iudeis
orat. vt eoꝝ ↄfiteat̃ errata.^c hoc orat qͦ
ſcit futuꝝ. Erat eñ int̃ iudeos vaſa mie.
Sequit̃. et ppl̃s inſi.^i tũc ſine intellectu
erat aſaph. incitauit. factis. i. exacerba-
uit. no. t. qñ dictũ eſt. Si filius dei ẽ: de-
ſcẽdat nũc de cruce. Sed ego qui intelli-
go precor:

Ne tradas beſtijs animam cõfitentem tibi: et animas pauperũ tuorũ ne obliuiſcaris i finem.

Ne tradas. be.^i i. diabolo ⁊ angelis eius
aĩam ↄfi. t̃. que penitens ↄfitet̃ peccata.
et aĩas. pa. t. ne. obli. ducẽ. in fi. i. in chri
ſtũ. ſʒ potius bñficia chriſti da pauperi-
b^9.^i Jam ei ſũt paupes q̃ prius erant di-
uites. ſ. ſtatuẽtes ſuã iuſticiam. modo v̈o
nõ audẽt ocl'os leuare ad celũ. ⁊ o deus

Reſpice in teſtamẽtum tuum quia repleti ſunt qui obſcurati ſunt terre domib^9 ĩiquitatũ.

Reſpice in teſta. nouũ. nõ in vetus. qͦ ẽ
de terrenis. ſed in tuum. ſ. quo ꝓmiſiſti
regnũ celoꝝ^c. i. iple que ꝓmiſiſti. vt te-
ſtamentũ tuũ nouũ. quod eſt de eternis
ↄſtituas. Meminit iſte ꝓmiſſiõis. quia ei
merita deficiũt.^c Ideo: item debet remi-
niſci. quia repleti ſunt iniquitatum. i. in
iquitatibus. Vnde ſequitur obſcuritas.
Ideo addit. qui obſcurati ſunt terre. i.
quia lumen ſcientie perdunt. habitantes
in domibus iniquitatum terre. i. terrena
habitatõne. i. ceci ſunt: ⁊ terrenis dati. q̃
bus delectantur.^i Vel ita. Reſpice. Reli
quie ſalue fient. quia multi qui attendũt
ad terram. obſcurati ſunt. quia puluis
iniquitatis intrauit in oculis eorum. vn
de: obſcurentur oculi eorum. ⁊c. ⁊ reple
ti ſunt terre. i. amore terrenitatis. et hoc
ideo. quia habitant. in domibus iniqui
tatum. i. quia corda habent iniqua. Do-
mus eñ ſunt corda. vbi libenter habitãt
de quibus dicitur. Beati mundo corde.
Q. ip. d. videbunt. Sequitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ne auertat[ur] humilis factus cõfuſus: pauper ⁊ inops laudabunt nomen tuũ.

Ne auertat[ur] humil[is]. ⁊c. Q. d. q[uia] ꝓmiſiſti ideo ꝯfuſus. Cõfundi non eſt humil[is]: ſed ſupbi. qui non deo · ſed ſibi tribuit: ergo ꝯfuſus. i. quẽ ſupbia ꝯfundit. Jllos enĩ qui terrena amant cõfundit ſupbia. fac. hu. eradicata ſuperbia. ne auertat[ur] a te. Nota quia more oratoꝝ pſonã ꝓ pſona mutat: quia gratus ꝓ odioſo ponit[ur]: vt dilectio deuoti ꝯtumacis tempet odium ⁊ ſi nõ auertit[ur]. paup[er] ſpiritu. hũilis et inops. ſ. qui nõ ſunt turgidi de tempalibꝰ: vel de iuſticia ſua. iſti inquã nõ alij. laudа. no. tu. ꝯfitendo peccata querẽdo eterna. Ecce aſaph iam ĩtelligens excutit terrena ꝓmiſſa veteris t. ſed q[uia] nõdũ accepit celeſtia: que ſibi ꝓmittũt[ur] ĩ nouo: ⁊ ĩ ppia patit[ur] maloꝝ: videt[ur] deſeri. et iõ exclamat.

Exurge cãz deꝰ iudica tuã: memor eſto ĩ ppioꝝ tuoꝝ: eoꝝ q ab inſipiente ſunt tota die.

Exurge deus. Q. d. ne auertat[ur] hũil[is]. o deus exurge. ad ꝯfortandũ me: quia deſertus videor: quia nondũ accepi que promiſiſti: que iuiſibilia nihil putãtur. et iudica cau. t. poſt omnia facit iſte cauſam eſſe iudicis: cui negocij ſui q̃litas ĩtimat[ur] cum dicit cauſam tuã: quã ego defendo cõtra illos qui obmurmurãt. Dicũt enĩ vbi eſt deus tuꝰ. Cõtemptus ẽ chriſtus a iudeis ambulãs ĩ terra: ⁊ a falſis chriſtianis ſedens ĩ celo. Ait ergo iudica cau. t. i. fac vt nõ fallatur ſpes mea: qui credidi qđ nõ vidi. et illi manifeſta veritate predicent qđ ꝓus ſtulte abnuebant. et hoc ẽ iudica cau. t. ſ. qm̃ boni defendũt. Dum enĩ aſaph inſultatur dicendo: ubi eſt deꝰ tuus: Jpſi deo etiã detrahit[ur]: et ideo ſua cauſa dicitur. Memor eſto ĩ pp. tu. ⁊ adhuc etiã ĩſultatur chriſto. Nõ deerũt vaſa ire vſq[ue] in finẽ ſeculi. qui dicũt vana predicãt chriſtiani. Jnanis ẽ reſurrectio chriſtianoꝝ mortuoꝝ. hoꝝ eſto memor. tuis dans coronã: hoſtibꝰ penã. ſ. eoꝝ que ab inſipi. ſũt to. di. nõ enĩ deerũt inſultãtes vſq[ue] in finẽ ſeculi. ideo hoc dicit vt ipſa ꝯtinuatio obprobrioꝝ mãſuetudinẽ iudicis patientis incitet. Adhuc cõtra inimicos precatur dicens.

Ne obliuiſcaris uoces inimicorum tuoꝝ: ſupbia eoꝝ qui te oderũt aſcendit ſemper.

Ne obli. vo. inimi. tu. quin eoꝝ blaſphemias deprimas: quia ſupbia eo. ſ. romanoꝝ. qui te ode. ꝯtra hoſtes cõmouet eũ aſcẽ. ſemp. Jn fine ponit execrabile malũ qđ eſt ſupbia. vel in bono põt accipi ita: ſcđm aliã litterã. Q. d. Memor eſto ĩ ppioꝝ tuoꝝ. et ne obli. etiã voces deprecantiũ: te hũilit[er] et deuote. ⁊ ſupbia etiã eoꝝ qui te ode. aſcẽ. ſem. ad te. Q. d. noli obliuiſci ſupbiam eoꝝ qui te oderũt: ſed ſemp aſcendat ad te qđ et facit: quia vel corrigit. vel punit.

LXXIIII

Jn finem ne corrũpas uel diſpdas: pſalmꝰ cantici aſaph.

Jn finẽ ne corrũpas v[e]l diſpdas ps. cãtici aſaph. Pſalmꝰ iſte cõtra tumorẽ ſupbie medicinã hũilitatis apportat: ĩ quo chriſtꝰ verꝰ deus oſtũdit[ur]: ⁊ verꝰ hõ: iudex viuoꝝ ⁊ mortuorũ: vt iudei credãt et ñ corrũpãt fidẽ: ⁊ ſpẽ ſuã ĩ chriſtũ: ſ[ed] dei ꝓmiſſiõe fide certa expectãt. ⁊ hoc dicit aſaph. i. fidel[is] ſynagoga. ⁊ ẽ ſẽſus. Ps iſte qui monet ad bñ opandũ ẽ cãtici: q[uia] agit đ remuneratiõe etna qui ẽ aſaph. i. fidel[is] ſynagoge. Hoc agit. ne tu o iudee v[e]l quicũq[ue] corrũpas v[e]l diſpdas. i. ne violes ſpẽ que hẽt[ur] ĩ ꝓmiſſione dei: ſ[ed] ſit tibi certa eiꝰ ꝓmiſſio: ⁊ vt hoc facias. reſpice ĩ finẽ. i. vide finẽ vbi tu beatꝰ eris. Miſeri võ q̃ hic rident. ⁊ iõ quecũq[ue] mõ hic occurrũt ꝓſpa. v[e]l aduerſa deſpice: et ĩ ſola ꝓmiſſiõe dei gaude. ⁋ Jntẽtiõe monet hic ps ne q̃s ſupbꝰ de ſe preſumat: nec hũil[is] đ deo deſpet: quẽ et ſi ipſe affligit[ur] certa ꝯſolat[ur] ꝓmiſſio. Modus biptitus ẽ ps. ꝑmo ꝓponit[ur] hũil[is] qui et alios iuitat. Scđo terretur ſupbꝰ iudicio qđ effugi nõ põt ibi. Cum accepo tẽ. Aſaph ergo certꝰ đ ꝓmiſſis ſic icipit.

Confitebimur tibi deus ꝯfitebi
mur: ⁊ iuocabimus nomē tuuꝫ
Deus ꝯfitebimur peccata iam hūiles fa-
cti.ñ alij deo: ſed tibi. ñ crudeli vltori ſꝫ
pio indultori. hec ꝯfeſſio eſt euacuatō a
malis. oīa eñ in ꝯfeſſione lauanꝫ. deinō
repetit. ꝯfitebimur. Repetitio ꝯfirmatō
eſt. ne te peniteat eſſe ꝯfeſſum. vñ in euan
gelio iohannis: dñs ieſus gemiat ꝓ ma-
iori ꝯfirmatōne. amē amē. et in pſalmis. fi
at fiat. geminaꝫ. et ioſeph de ſomno pha
raonis. q̄ vidit. vij. ſpicas plenas: ⁊ toti
dem ſteriles. ⁊ vij. boues pingues. et to-
tidem macilentas. dixi Repetitio ꝯfir-
matio eſt. firmamētū eñ eſſe in repetitōe
ex multis ſcripturaꝝ locis docemur. vt
preōñſum eſt. ad ſignificatōeꝫ veritatis
ſufficeret vnū. ad ſignificatōꝫ firmitatis
acceſſit et alteꝝ. Confiteri peccata. vel ſe
mel terreno iudici: mortē inducit. ſꝫ deo
freqñs facta ꝯfeſſio: vitā parit. poſt ꝯfeſ-
ſionē ſequiꝫ innouatio. vñ ſubdit. et in-
uo. no. t. poſt ꝯfeſſionē pōt inuocari de
us in hoiem ſic mundatū. et ſicut ꝑ ꝯfeſ-
ſionē euacuaꝫ malis. ſic ꝑ iuocatōꝫ ipleꝫ
bonis. poſtea ſeq̄r narratō. vnō ſubdit.

Narrabimus mirabilia tua.
Narrabim⁹. De pleno eructuauit iſte.
vt alij veniāt vt q̄ audit dicat vei. et coꝛ
tia cortinā ducat. et fōtes nr̄i dīriueꝫ fo-
ras. mi. t. hec ē regl'a ſcē duotōiſ q̄ hic no
bis inſinuaꝫ. ṗ⁹ ē ei ꝯfiteri peccata. ꝑ qō
examiamur a mal. poſtea iuocare deū in
auxiliū. quo bonis iplemur. tandē ō ple
no eructuātes: narrare poſſum⁹. a pur-
gato ei inuocaꝫ deus vt a ſuo. indeuot⁹
vō ſi eū iuocat. iudiciū poſtulat. Si aūt
purgat⁹ inuocauerit: deinde poterit nar-
rare. Alioq̄n dꝫ ei. q̄re tu enarras iuſtici
as meas. iñ etiā ē ꝙ loc⁹ orōis. ſ. eccl'a ṗ
us mūdaꝫ a ſordib⁹. deiñ cortinis oꝛnaꝫ
poſtea pallijs varioꝝ coloꝝ decoꝛaꝫ. vt
nos q̄ ſum⁹ tēplū dei ſcm̄. ṗus ꝑ ꝯfeſſiōꝫ
purgemur a mal. poſtea ꝑ iuocatōꝫ coꝛ-
tinis v̄tutū ōcoꝛemur. inō varijs colori
b⁹ bonoꝝ opm i ꝯſpectu hoim. ad gl'am
dei pr̄is niteam⁹. ꝓ hac aūt pfecta religi
one: mox mereꝫ iſte audiri. dic ei xp̄m q̄i
rñdere votis ſuis i cui⁹ xp̄i pſōa: ſbdiꝫ.

Cū accepo tp⁹: ego iuſticias iu-
dicabo. Cū accepo. Scōa ps vbi treꝫ
ſupb⁹ iudicō qō effugi ñ pōt. ⁊ ad eū re-
uocādū colūne ꝯfirmāꝫ quē etiā de⁹ hūi-
liat: hūilē vō exaltat. vl' ſm aliā litē. ſin-
gul'r dꝫ Narrabo. q̄uis pl'r premiſerit.
ꝯfitebimur. ⁊ iuocabim⁹. iā ei oēſ ſūt vn⁹
chriſt⁹. ex quo hꝫ ſingl'r iuocat⁹. vñ ſbdit
Narra. loq̄r aūt chriſt⁹ i pſōa capitis. et
mbroꝝ. q. d. Ego tot⁹ chriſt⁹: Narra. mi.
t. q̄ ſi q̄s ñ audit. ego chriſt⁹ q̄ mō ñ vide
oꝛ. iudi. iuſt. vel ego chriſt⁹. ſ. tot⁹: iudi.
iuſt. q̄ ⁊ ſci cū eo iudicabūt. añ ergo iu-
dicādi precēꝫ abſolui. iudicabo. cū acce.
tp⁹ iudicādi. mō ei tp⁹ ē docēdi et mie. ſꝫ
poſtea erit tp⁹ iudicij. ſꝫ ñq̄d accepit chri
ſt⁹ tp⁹: Sꝫ nūq̄d accepit filius dei: fili⁹ dī
ñ accepit tp⁹: ſꝫ fili⁹ hois accepit. Idē tñ
ē ⁊ fili⁹ dei ꝑ quē et facti ſum⁹. ⁊ fili⁹ hoiſ
ꝑ quē refecti ſum⁹. accepit ergo tp⁹ vt fili
us hois q̄ gubernat tpa vt fili⁹ dei. Acce
pit ergo chriſt⁹ ſm hoieꝫ. qō ipſe de⁹ dat
ſ. ptātē iudiciū faciēdi. Nam ſcōm ꝙ fili⁹
dei nūq̄ꝫ caruit ptāte iudicādi. et iō: ñ ac
cepit. ſꝫ ſm ꝙ fili⁹ hois accepit. Tot⁹ er-
go chriſt⁹ i fut'o iudicabit. vñ dñs i euan
gelio. Sedēbitis et vos ſr̄. xij. ſedes. iudi
cātes. xij. t̄bus iſrl'. Ita in fut'o. mō q̄d:

Liq̄facta ē t̄ra ⁊ oēs q̄ hitant i
ea: ego ꝯfirmaui colūnas eius.
Terra ṗ⁹ firma. mō liq̄. ē. i. a ſtabilitate
v̄tutis ⁊ iuſticie i diurſas diffluit ꝯcupi
ſcētias. Deiñ expoit quā t̄rā dixit. ⁊ ꝓ. i.
oēs q̄ ha. i ea. Ipſa ei t̄ra defluxit i hitan
tib⁹ ſe. talē inueni t̄ram ſꝫ ego nō ſuppli
cioꝝ exactoꝛ. ſꝫ peccatoꝝ donatoꝛ ꝯfir.
colū. e. que in paſſione nutaueꝛt. i. apo-
ſtolos qui ꝯfirmati ſunt in reſurrectōne
vl' in t̄ra ṗus vicijs ꝯſtricta: liquefacta ē
flante ſpūſcō. vt germia v̄tutū emitteret
⁊ ꝓ. i. om. q̄ ha. i ea ego ꝯfir. col. e. hec ñ
mutanꝫ. Et ꝑ ꝯfirmatas colūnas.

Dixi iīq̄s nolite iīq̄ꝫ agere ⁊ de
linq̄ntib⁹ nolite exaltare coꝛnu
Dixi iniquis. omnibus malis generali-
ter hoc. nolite inique agere. Iam ceci-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

derant. iam defecerāt. iam rei erant. iam defluxerat fra. et tñ dicit. Nolite inique age. i. nō pſeuerís i malo: ſed ſurgite ad medicū. Malū eſt enī peccare. peius eſt pſeuerare. pniciosius ē defendēdo ſe i deū culpam refundere. vnde ſubdit. ⁊ delin. i. peccata defendentibꝰ. noli. exal. cor. i. nō inde ſupbire aput uos exaltātes cornua ad excuſationē. Q. ſi iam feciſtis iniquitatē p cupiditatem. ne defendatis p elationē. Si ſani nō audietis. vel iacētes ſurgite: nō vos excuſetis. Maximū ē viciū excuſationis. Nam quaſi cornu erigit qui p alios peccata ſua enitiř excuſare: vt p diabolū. vel p alios ſuaſores. vł p neceſſitatem ſtellaꝝ. ſequiř et

Nolite extollere in altuz cornu veſtruz: nolite loqui aduerſus deum iniquitatem.

Nolite extol. in al. cor. ve. i. ꝯtra deū: ut facit ille qui ꝯtra deū blaſphema cogitatione remurmerat. Deinde exponit in re qđ dixerat. nolite lo. corde. ⁊ ſi nō ligua loquimi. aduer. de. iniq. Q. deus neſciat hec. vel nō curet: ut ille qui dicit ſe iniuſte pati: cū nequiores ꝓſperi ſint qđ ē iniuſtum facere deū. vł noli. lo. aduer. de. iniqui. vt faciūt illi qui non ſua culpa: ſed neceſſitate ſtellaꝝ dicūt ſe peccaſſe: vt deo nō ſibi imputeř vel qui ſciūt peccata ſua: ſed impūnitatem ſibi ꝓmittunt.

Quia neqꝫ ab oriente neqꝫ ab occidente: neqꝫ a deſertis mōtibus qm̄ deus iudex eſt.

Quia neqꝫ ab ori. Cur hoc nō debetis facere? quia iudex talis ē qui vitari nō pōt quia vbiqꝫ eſt. Deus enī eſt: et hoc eſt. iō nō facias hoc. Quia iudex neqꝫ iudicat ab ori. Q. vt inde fugias in occidentem neqꝫ iudicat. ab occi. ut inde fugias i orientē. Q. de nullo diuiſo loco iudicat: qꝛ nō eſt localis. nam vbiqꝫ preſens ē ut deꝰ neqꝫ iudicat: a deſer. mō. vt inde fugias in mediū populoꝝ. Quare nō? qm̄ deꝰ iudex eſt. ſi aūt in aliquo loco eſſet: tunc deus nō eſſet. vel iudex neqꝫ ab ori. neqꝫ ab occi. neqꝫ a dſer. mō. i. a ſecretis locis ſubaudis ē abſens. quare? qm̄ deꝰ ē. Ideꝫ pene ſenſus cū priori. vel ſcđm myſticuz ſenſum. Oriens ſunt boni quibꝰ oriř ſol iuſticie. ſ. hoīes claritate dei conſpicui. Occidens vō ſunt quibꝰ occidit ſol iuſticie. i. mali. Deſerti montes ſunt falſi predicatores. ſupbi heretici qui locū mōtiū vſurpant: ſed a veritate dei ſunt deſerti: quibus deus preſens eſt: non tñ ita vt in bonis quibus preſens ē p gratiā. nō mō p cognitionē. et eſt. Cur hoc nō faciatis. Quia deus neqꝫ deeſt ab ori. i. a bonis. neqꝫ ab occi. i. a mal. neqꝫ deē a deſer. m. i. a falſis predicatoribꝰ. i. oībus generibus hoīm. deꝰ preſens: et cognitor ē. qm̄ deus iudex ē. etiā eoꝝ que ſunt in corde Et ipſe qui talis eſt: ſupbos humiliat: et humiles exaltat. vnde ſequiř.

Hunc humiliat: ⁊ hūc exaltat: quia calix i manu dn̄i uini meri plenꝰ eſt mixto.

Hunc hūiliat. i. ſupbū iudeū: vt phariſeū ď iuſticia legis tumidū mente. ⁊ hūc. i. humilē gentilem: vt publicanū dicentē Deus ꝓpicius eſto mihi ⁊c. exaltat. per quid? per legē que eſt i manu mediatoris que diciř calix: qꝛ inde potat aīas fideliū: et hoc eſt. qꝛ calix in manu dn̄i.

Et inclinauit ex hoc i hoc: verū tamē fex eius nō eſt exinanita: bibent ex eo om̄s pctōres terre.

Et incl. ex hoc in hoc. Hucuſqꝫ tenditur vis ꝓbationis: ſed ſingula verba quid intelligentie ꝯtineant videamꝰ. Calix ē lex ⁊ omnis ſcriptura veteris teſtamēti. vbi nouū teſta. abſconditū eſt. Q. in fece corpaliū figuraꝝ que diciř calix: quia inde inebriat deus mētes credentium. Calix ergo vini me. i. legis ſincere eſt: quātū ad precepta: et moralia iuſta et bona. ſ. deū vnū adorabis: nō occides ⁊c. vł calix vini me. diciř quātū ad ſpūalem itelligētiā plenus mixto. i. fece corpaliū ſacramētorum que remanent. et reſident apud iudeos et funditur inde omnis ſpiritua

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Aduerſū me loquebātur qui ſedebāt ī porta: et ī me pſalle bant qui bibūt uinum.

Aduerſū m. Uel ita ↄti. Qui tibi hoc fe cerunt? Ecce. Aduerſum me lo. qui ſe. in por. i. in publico. In porta ſedent. qui conuentibus hominum ſedula curioſi tate miſcent̄. Dicit ergo paſſionē ſuam iudeoꝝ eſſe fabulam. vt nullus excipe retur qui huiꝰ locutionis alienus eſſet. vnde cleophas ait. tu ſolus peregrinꝰ. es in hierſm. ⁊ non ↄgno. que fac. ſūt in illa his diebus. Q. tu qꝫ peregrinus es forſitan ignoras. ſed alij non. q. d. de me aiebant in publicis ↄuentibus ⁊ in con uiuijs. vnde ſubdit. et ī me pſal. qui bi. vi. i. irriſio mea erat pſalteriū eis. q̄ bi. cum ego eſſem ieiunus vinū. i. qui ine briant̄ temporali voluptate. Ecce in cū conuertitur cantꝰ: qui prohibet vanos cantus. Uel qui bi. vi. erroris impieta tis et ſuperbie. Uel ita. Aduerſū me lo. qui ſe. in por. ciuitatis vbi ſolēt iudices ſedere ad iudicandas cauſas. i. in publi co iudicio. ſicut ſcribe. et phariſei: ha bentes clauem ſcientie. ſed nec intrantes nec alios intrare ſinentes. hi loqueb. ad uer. m. et in me pſal. bene operando qui bi. vi. ſpirituale. In deum nempe pro babili opere pſallunt. qui vinum ſpiri tuale qd̄ letificat mentem bibunt.

Ego uero orationem meā ad te domine: tps beneplaciti deꝰ.

Ego vero. Tercia pars in qua predictis malis oppoſita ē orō ꝓ pte ſua. i. chri ſti vt diſcamꝰ nō rixas. ſꝫ orōnes iurgijs opponere. q. d. illi ita ſeuiūt contra me Ego. vō dū impij ita inſultarēt dirigebā ad te do. or. m. cū eñ nō corrigunt̄ iīq nil reſtat niſi orare etiā ꝓ eis. et qꝫ ad te oro. ideo exau. m. ideo exaudi. qꝫ o deꝰ. nunc ē tps bñpla. i. grē ⁊ reconciliatōis per incarnationē. ꝑ ſanguinē. ꝑ mortē. quia cū granū moritur ſurgit fructus. vnde apl's. Ecce nunc tps acceptabile ⁊c̄ Deinde quomodo hoc tpus ꝓuenerit exponit. hoc tempus ꝓuenit.

In multitudine miſericordie tue: exaudi me in ueritate ſalu tis tue.

In multitudīe mīe. t. i. ī multa mīa tu a que ↄtra multititudinē iniquitatis nr̄e. eſt hoc eſt. q̄re dicit̄ tempꝰ bñplaciti. et qꝫ tempꝰ eſt bñplacitū ideo repetit exau me in ve. ſa. t. i. in pfecta reſurrectione. vt ſalutē des ī reſurrectione. ſicut ꝑ ꝓ phetas ꝓmiſiſti Nota qd̄ cū premiſit de mīa ſbiūgit de veritate qꝫ vniuerſe vie dñi ſūt mīa et veritas. Mīa eſt ī dimittē do peccata. Ueritas ī reddēdo ꝓmiſſa

Eripe me de luto ut nō infigar libera me ab his qui oderunt me et de ꝓfundis aquarum.

Eripe me de lu. Loquit̄ hic chriſtꝰ ex ifir mitate mēbroꝝ. q. d. in hoc audi. Eripe m. d̄ lu. Cui ſupra dixit ſe ifixū corꝑe ñ mtevt ñ ifigar. l' inhereā. Alia lr̄a mēte Q. ſi tenet̄ corpꝰ nō teneat̄ aīa. Supra vero de ſe loquēs dixit ſe infixū corꝑe in limo ꝓfundi Hoc aūt dicit ex ifirmita te mēbroꝝ. et ē. Eripe de lu. vt nō infi. l' inhereā. i. de luteis deſiderijs: ne mente ↄſentiā. ſequit̄ libera m. ab his q̄ o. m. et de ꝓfun. aq̄ꝝ. iudeoꝝ vt malis ñ con ſñtiam. Et.

Non me demergat tempeſtas aque neqꝫ abſorbeat me ꝓfun duꝫ: neqꝫ urgeat ſuper me pu teus os ſuum.

Non m. de. ſcdm ſpm̄. ſupra merſꝰ fuit ſcꝫ carnē tpe aq̄ vt eā mēte ī ꝓfūd limi neqꝫ abſor. me ꝓfū pctōꝝ qd̄ deglutit aī as. vñ cū pctōr venerit ī ꝓfund vicioꝝ ↄtēnet hec picl'a mēbris eꝰ iminēt ꝓ qui bus hec dic̄. nō abſorbeat ſic. vt vrgeat ſuꝑ me os ſuū: et hoc ē neqꝫ pu. i. ꝓfun ditas iīqtatis hūanē vrgeat. i. claudat os ſuū ſr̄ m. et ſi cecidiſti: ñ claudit ſuꝑ te puteꝰ os ſuū: ſi tu nō claudis os tuū: ſꝫ ↄfitere et dic: De ꝓfund cla. ad te do: et ſic euadis. Claudit os ſuū ſr̄ illū q̄ ī ꝓ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſūdo ꝯtēnit. a quo mortuo velut qui ñ
ſit. ꝑit ꝯfeſſio. Uel ī ꝑſona capitis totū
accipi pōt ſic. Eripe me de luto vt nō in-
figar. Deīde expōit qḋ dixerat ſbdens.
Libera me ī reſurrectiōe. ab his qui ode
rūt me. Hi ſūt lutū. et ꝺ ꝓfūdis. iḋ ē iu
deis. aq̄ꝝ. Judei enī malignitate ꝯſilij
ꝓfūdi ſūt. et ſeditiōibꝰ turbulēti. Uñ ſb
dit. Nō me demergat irecupabilit̄ tēpe-
ſtas aque. iḋ ē īpetꝰ iudeoꝝ. neq3 abſor-
beat me ꝓfūdū. iḋ ē infernꝰ. neq3 vrgeat
iḋ ē claudat. ſup me puteꝰ. iḋ ē infernus
os ſuū. i. non ſic abſorbeat me vt vrgeat

**Exaudi me dñe qm̄ benigna ē
mīa tua ſcđm multitudinē mi
ſerationū tuarum reſpice ī me**

Exaudi me dñe. Periculis hoīnū expo
ſitis. itē voce mēbroꝝ precat̄ dicēſ. Exau
di me dñe. Hec ē cā audiendi. qm̄ beni-
gna. vl̄ ſuauis ē mīa tua. nō q2 merui.
Tribulato: ſuauis ē mīa. vt pāis eſuriē
ti. q̄m ſuauitatē nobis dñs ꝯmēdat ꝺ tri
bulatiōe ī miſſa. et dilatata liberatione
Uēit enī tribulatio. et differt deꝰ ſbuēi-
re. vt moueat deſiderium et ita fit dulce
auxiliū. ꝙ cū ſit iā nō ē quo differat. ⁊ re
ſpice ī me. nō ī peccata. ſ̄m mľtitudinē3
ñ pc̄coꝝ meoꝝ. ſ3 ſ̄m mľtitudinē miſera
tionū tuaꝝ qbꝰ pccā l3 ī nūeroſa cedūt.

**Et ne auertas faciē tuam a pu-
ero tuo: quoniam tribulor ve
lociter exaudi me.**

Et ne auertas faciē tuā. Loquit̄ totꝰ chri
ſtus. a puero tuo chriſto. De quo in ꝓ-
pheta. Ecce puer meꝰ quē elegi qui recte
dicit̄ puer. a puritate ꝓpt̄ peccati īmu
nitatē. Uel a puero tuo. i. a quolib3 ſcō
tuo ꝑuo. ſ. nō ſupbo. a quo ſupbiā tol-
lit diſciplīa tribulatiōis. ſ3 velocit̄ exau
di me. nō ē quo differas. qm̄ tribulor.
Preceſſit afflictio mea. ſequitur mīa tua
Deinde ſbdit̄ ex voce capitis.

**Intēde aīe mee ⁊ libera eā: ꝓ-
pter inimicos meos eripe me.**

Intēde aīe mee et libera eā ꝓpt̄ īimicos
meos eripe me. i. vt ꝯfūdāt īimici: libe-
ratiōe mea. l̄ vt ꝯuertāt̄. Mirāda petitō
eſt iſta. nec curſim trāſiliēda. qḋ cām ſue
ereptiōis ꝯſtituit: ī ꝯfuſionē. vl̄ ꝯuerſio
nem inimicorum. tanquam aliter nō ſit
liberandus. Quod ſi neutrum illorum
eſt. nunquid non eſt liberandus? Eſt vti
que. Sed ideo hoc dicit. vt notent̄ due
liberationes. occulta et manifeſta. Eſt e-
nim quedam liberatio occulta in anima
que propter ipſos ſanctos fit. Qualiter
ſeptem fratres ſcilicet machabei liberati
ſunt. qui igne conſumpti ſunt. cum ma-
tre eos hortante. vt potius eligerent ꝓ
legibus dei mori. q̄3 contra eas ho-
minibus conſentire. et eſt: alia liberatio
manifeſta. que fit propter inimicos. vel
puniendos. vel liberandos. qualit̄ tres
pueri de camino ignis liberati ſunt. Un
de ipſe nabuchodonoſor conuerſus. de
um ipſorum quē ante contempſerat pre
dicauit. Utrunque ergo liberationē hic
diſtinguens ait. Intende anīe mee. Hoc
ad occultam liberationem anime perti-
net. et libera eam quod. iḋ eſt quam libe
rationem tu ſolus ſcis. Deinde ſubdit ꝺ
aperta dicens. eripe me manifeſte in re-
ſurrectionem. propter inimicos meos.
Hoc ad apertam liberationem pertinet
vt ſcilicet caro reſurgat. et aſcendēs mit-
tat ſpm̄. Uñ: īimici ꝯuerſi ſ̄equibꝰ ñ ꝓde
rit. ſi ſolā aīa3 liberaueris. Jō eripe. q2:

**Tu ſcis ī ꝓperiū meū ⁊ ꝯfuſio
nē meā ⁊ reuerentiam meam.**

Tu ſcis ī ꝑ. m. qḋ fit v̄bis. vt cū dicerēt
blaſphemauit. ⁊ ꝯfu. m. q̄ ex īꝓꝑio mihi
ē ī paſſiōe. et reue. l̄ v̄ecūdiā meā. Alij it̄
preteꝰ dicūt ignōiniā. vt alapas. flagel
la. et ꝙ pilato tāq̄3 reꝰ traditꝰ ē. Hec oīa
ñ ꝓ ſuo reatu. ſ3 ꝓ nobꝭ ſuſtiuit. vt ī tali-
bꝰ ſuſtinēdis nos īſtrueret. iō: ad pſēm
loquēs dic. Tu ſcis ī ꝑ. m. ⁊ ꝯfu. m. ⁊ re.
m. Quia q̄re ſint mihi iſta? vt tu noſti.
īimici v̄o ñ norūt. Et etiā iō eripe. Quia

**In conſpectu tuo ſunt omnes
qui tribulant me: improperiū
expectauit cor meū ⁊ miſeria3**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Omnes qui tribu.m. inimici mei ſunt.
in con.t. Iſta neſciētes .ſ. q̄re iſta pati
or.et iō nō potuerūt ipſi.l'ɔfundi.l'cor
rigi niſi maifeſte me eruas: ⁊ iō ait ꝑpt
īimicos meos.vel ita. hec mihi iſert. et
hoc ī tui pñtia.qd̄ ſic dicit. In cō.t.ſūt
oēs qui tri.m. hoc dicēdo inuidiā ex
citat ɔtra eos vt tm̄ ſcel' pñte deo ɔmit
terent. Uel i pſona mēbroꝝ totū. De'
tu ſcis impro.l'obprobriū.m. Alia lr̄a.
iobprobriū ē qd̄ obijcit inimic'.⁊ cōfu.
m.ɔfuſio ē que mordet ɔſciam.et vecū.
m.vecūdia ē.qñ etiā frons igenua ꝑ fal
ſis erubeſcit.hec oīa ſūt ī corpe chriſti ñ
in ipſo. Obijcit ei chriſtianis nom̄ chri
ſti crucifixi.ſꝫ fortib' vt paulo gloria ē.
qui dicit Mihi aūt abſit glari.niſi ī cru.
do.n.ie.chriſti. Et alibi. Non em̄ erube
ſco euangeliū.hic ergo obprobrium tm̄
poterat obijci.ſꝫ nec ɔfuſio erat ſane mti.
nec vecūdia fronti. Sed cū obijcit qui
buſdā qd̄ chriſtū occidere ɔpuncti ſunt
mala ɔſcia et ſalubrit ɔfuſi atqꝫ ɔuerſi.
vt poſſint dicere.tu ɔgnouiſti ɔfuſionē
meā. Quidā vo credūt. ſꝫ ɔfiteri erube
ſcūt.pl' apd̄ ſe valēte ligua hūana: q̄ꝫ ꝑ
miſſiōe diuina.⁊ hi tales ɔmēdant deo
nō vt eos ſic derelinq̄t. ſꝫ ꝑmiſſione di
uina adiuuādo pficiat. Sequit. In cō
ſpec.t.ſūt o.qui t.m.ñ mutat. Impro.
q.d.ipſi impperauerūt nō tm̄ ignoranti
et nolēti imo: improp.coꝝ qd̄ preſciens
euitare nollē expectaui. qr hec futa pre
uidit et predixit.et ad hoc venit cor.m.
qr volūtate ſuſtiuit ſcd̄m illud. Deſide
rio dſideraui hoc paſcha mādūcare vo
biſcū ⁊c.⁊ miſeriā. q̄ tm̄ magis erat cru
cifigētiū.q̄ꝫ ipſe miſerās dixit. Pat ig
noſce illis.quia neſ.quid fa. Et ſic expe
ctaui et predixi ita impletum eſt: quod
ſic dicit.

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur ⁊ non fuit: qui conſolaretur ⁊ non inueni.

Et ſuſti.et nō fu. de tāta multitudine ꝑ
ſecutoꝝ.i. de oīb' pſecutorib'. qui ſiml'
ɔtri. ſꝫ oēs leti.ſcelus pegerūt et nō in
ueni.qui ɔſol.m. Qui em̄ ꝑficit.ɔſola
tur medicum.ſed potius

Et dederūt in eſcam meā fel: ⁊ i ſiti mea potauerūt me aceto

Dederūt in eſcā ⁊c. Hec ē ɔſūmatio paſ
ſionis.cū em̄ dixiſſet.ſitio. fel cū ace.ob
tulerūt hoc facto mores ſuos amariſſi
mos: indicātes vel de diſcipl'is ⁊ mlieri
bus pōt accipi.qui et ſi ɔtriſtati ſūt: nō
tm̄ ſiml'.i.ſilr et hoc ē.nō fu.qui ɔt: Cō
triſtati ſūt diſcipl'i et mulieres. q̄ ſuꝑ eū
flebant.ſꝫ nō ſiml'. Carnalit em̄ triſtabā
tur d vita mortali. q̄ erat imutāda mor
te cū deberēt cū eo ɔtriſtari de cecīſ.qui
medicū occidebāt.ꝙ nemo tūc fecit. ⁊ ñ
inueni.qui ɔſo.me ꝑficiēdo.et qd̄ nō in
ueni ſiml' triſtes et ɔſolātes. hoc fuit mi
hi fel.i.amaꝝ. graue ꝑpt merorē et ace
tū.i.acidū ꝑpt vetuſtatē coꝝ.et hoc eſt
et dederūt ī eſ.m.fel amaritudīs.et ī ſiti
m.po.m.ace. Ad lit. In euāgelio legit
ei oblatū fel.ſꝫ ī potū nō ī eſcā. Myſtice
ergo hoc dicit.vñ bñ ɔgruit ꝙ nō dixit
fel dederūt eſcā. ſꝫ fel dederūt in eſcā.qr
iam dñs eſcā accepat qui cū diſcipl'iſ pa
ſcha mādūcauerat.vbi ſacramētū ſui cō
poris demōſtrauit. Que eſca eſt dulcis
eſca ſuauis eſca vnitatis chriſti q̄m ɔmē
dat apl's di. qr vn' panis .et vnū corp'
ml'ti ſum'. In hāc ergo eſcā.i.ſuꝑ eſcaꝫ
ſuauē.que ē eſca vnitatis chriſti.inièce
runt fel.i.amaritudinē reſiſtēdo vitati.
et ɔtradicēdo euāgelio qd̄ adhuc hodie
facit ɔtēptor ſedētis ī celo. ēt grau' pec
cat. q̄m q̄ crucifixit ambulātē in tra. Si
cut ergo tūc iudei ita etiā hodie dāt bi
bendū amaꝝ potū.qui male viuēdo: fa
ciūt ſcādala eccleſie.et heretici amaricā
tes. Guſtauit aūt dñs docēs nos guſta
re.i.pati tales ſꝫ nō bibit.qr tl'es nō pñt
in corpus ei' trahici. Myſtice ergo hoc
predicitur. ſicut in paſſione myſtice fa
ctum eſt.et in ſiti mea. qua fidem eoruꝫ
deſideraui. potauerunt me aceto. id eſt
veteri acredine. quia non niſi vetuſta
tem in eis inueni.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Fiat mēſa eorū corā ipſis in laqueū ⁊ i retributōes ⁊ i ſcādalū

Fiat mēſa. Qrta ps vbi ē ꝓphetia ꝯtra aduerſarios. Q.d. illi potauerūt me aceto. et mēſa eoꝝ fiat il. in laqueū. i. q̄lē laqueū mihi exhibuerūt. dādo mihi talē potū. tlis laque⁹ ſit ill̃. i. malicia eoꝝ ſit eis laque⁹ mortis. et hoc: coraꝫ ipſis. qꝛ vidēt malū eſſe. et tñ faciūt viui deſcendētes i infernū. Vñ: Deſcēdāt i infer. viuen. Vnde: etiā illud. Niſi qꝛ do. e. i no. for. vi. deglu. nos. i. ſciētes ſe nō debere ꝯſētire illis. et tñ ꝯſētiūt. et i retri. anguſtiaꝝ. qꝛ ſic retribuerūt mihi. et i ſcādalū. i. offēdiculū. et ita factū ē. qꝛ ipſi ſūt ſibi ſcādalū. ¶ Alr̃ totū. Mēſa ſacra ſcp̄tura ē. qꝛ ſicut i mēſa fercula diuerſa ad refectionē corꝑis ponūt. ita: i ſacra ſcriptura diuerſe ſñie ad ſaginā aiaꝝ. Vñ: in tabernaculo dñi p⁹ itroitū erat mēſa habēs q̄ttuor pedes ſuꝑ quā erāt duodeci panes d̄ ſimila deo ꝓpōiti. atqꝫ ſuꝑ ſingulos erat patena aurea cū pugillo thuris: Duodeci panes: duodeci ſt̃ apl̃i. atꝫ eoꝝ ſucceſſores. qui theologicis paginis incūbere ac vigilare debent. vt ſint pati reddere oī poſcēti rōnē d̄ fide et ſpe. Vñ labia ſacerdotis cuſtodiuit ſciaꝫ ⁊ ceťa. Hāc mēſā habuerſt iudei. cū mādata dei coluerūt. ſꝫ p⁹q̄ꝫ a fide ieiuni ſt̃: hec menſa corā ipſis gētib⁹ data ē: vt graui⁹ dolerēt. ⁊ hoc ē. Menſa. i. ſcp̄tura eoꝝ. que ablata ē. ſ. iudeis. corā ipſis gētib⁹ data ē. fiat eis i la. i retributiōes vel reprehēſiōe. vt qui lr̃a legis alios ꝯſtringebāt. i ea obligati caderēt. et i retribu. qꝛ illis ablata. ⁊ gētib⁹ data: maloꝝ fuit retributio. dū nolētes i ea epulari. ſpūalit̃ itelligēdo: ab ea ſt̃ excluſi. et i ſcāda. qꝛ deſerentes pacis auctorē rixas ſibi. et ſtudia praua ꝯcitant. Et:

Obſcurēť oculi eoꝝ ne uideāt ⁊ dorſum eoruꝫ ſemꝑ incurua

Obſcurēť ocu. e. i. mēs eoꝝ. l̃ rō qꝛ noluerūt itēdere. ne vide. i. ne agnoſcāt verū ſolē. Q. qꝛ ſine cā nō viderūt. fiat eis nō videre. et dor. e. i. mētē eoꝝ. ſꝑ incur. ad t̃rena. Hoc ꝯſequēs ē obſcurati oculis. qꝛ eni ſuꝑna nō vidēt. d̄ iferiorib⁹ cogitāt. et nō hoc d̄ illis predici qui nō penitēt. Vel ꝑ oculos intelligūt maiores. ſ. doctores. ꝑ dorſū miores. et eſt Oculi eorum ſcilicet doctores qui preeunt. obſcurentur ne videant. id eſt lumen ſcientie perdant. et dorſum eorum. id eſt minores. ſemper incurua. Cuꝫ eni lumen ſcientie perdunt. qui preeunt inclinant ſequentes ad portāda peccatoꝝ onera. et ad appetēda t̃rena. et preſea certius pūiendi ſt̃. hic: e i futuro. Et hoc ē:

Effūde ſuꝑ eos irā tuā: ⁊ furor ire tue comp̄hēdat eos.

Effunde iram tuam. vt in morem fluminis ſit copioſa. ſuper eos vt obruat eos et furor ire tue. id eſt vindicta tua. comprehendat eos. quaſi fugientes hic perſequitur. ibi vero comprehendit. vbi nō liceat fugere. Furor ergo comprehendit quando euenit illud qđ timeť.

Fiat hitatō eoꝝ deſerta: ⁊ i tabernaculis eoꝝ ñ ſit qui ihitet

Fiat habitatio eorum deſerta. Hoc iaꝫ in manifeſto eſt. ſicut enim liberatio ſua eſt oſtenſa non ſolum occulta. cuꝫ dixit Intende anime mee. ſed etiaꝫ aperta que eſt ſecundum corpus. cum dixit propter inimicos meos eripe me. Ita hic. prius calamitates predicit occultas. que ſūt in cecitate mentis eorum. de quibus ante dixit. obſcurentur oculi eorum. ⁊ cetera et poſt: apertas. Vnde modo ſubdit. Fiat habitatio eorum deſerta. ſ. dom⁹ priuate. deſerta: vt factum eſt modo. cum perdiderunt locum et gentem. in quo ſuperbierunt. et non ſit de numero eorum qui inhitet in taber. eoꝝ. i. in tēplo. et palacio regio. Nota quia ad hoc qđ dicit d̄ tēplo et palatio pōit ihitare qđ ſit d̄ voce mētis affectu. ad domos pōit hitare. qđ ſit cōpea māſiōe. Quare hoc eis

Quōniā quā tu percuſiſti perſecuti ſunt: ⁊ ſuper dolorē uulnerum meorum addiderūt.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Q̃m pſecu. ſunt quē tu. pcu. ĩ nō ſua cul
pa. pcuſſiſti paſſiōe. mortalitate. que eſt
pena huāni generis p redēptione. et ſa
lute gētiū. q. qđ de᷒ ad bonū fecit. hoc
illi crudeli voto exercēt ad malū. et ſup
dolo. vul. m. i. que erāt mihi p pditōne
et peccatis coꝝ. addiderūt mihi inferre
mortē. vl' ſr. do. vul. m. i. que mihi infix
erūt lancea. et clauis addiderunt cuſto
des ſeplchri. vel ſr. do. i. penā vul. m. i.
peccatoꝝ. hoc dicit p mbris. addiderūt
p ſequendo. i. ſup penā que mihi eſt p
peccatis. ĩ addiderunt perſecutiones.
et ideo.

Apponeiniquitatē ſup iniqui tatem eoꝝ: ut nō itrent in iuſti ciam tuam.

Appone iniq. ĩ Predicit fieri ſicut iuſtū
eſt pmitti a deo. ſup ini. e. i. viciū vicio ĩ
Iniquitas eñ coꝝ fuit: vt hoiem occide
rent. ſup hoc appoſuit deus vt filiū ſuū
occiderēt. vt ſicut ſeruos premiſſos oc
ciderant: ita ipſum heredem. vl' iniquoſ
filios iniquis patribus appoſuit. vt nō
intrent in iuſti. t. i. in viam vite rectam.
relicta iuſticia ſua que eſt ex lege: Et

Deleantur de libro uiuentiuz. 7 cum iuſtis non ſcribantur.

Deleantur de libro vi. Iſte liber eſt no
ticia dei. qua predeſtinauit ad vitam:
quos preſciuit conformes fieri imagini
filij ſui. non ſic ergo accipiendum eſt. tā
q̃ȝ in hoc libro aliquez ſcribat deus. quē
poſtea deleat. ſed ita accipiendū eſt. De
libro vi. dele. ſm ſpem illorum qui ſcri
ptos ſe putant. id eſt conſtet etiam ipſis
non illos ibi eſſe ſcriptos. vnde alibi Ca
dent a latere tuo mille et decem milia a
d. t. i. multi ſcandalizabuntur ex eorum
numero. qui ſe ſperabant ſeſſuros tecū.
et ſtaturos ad dexteram. qđ ſubſequenē
exponit dicens. et cum iuſtis non ſcdi.
ſcdm equitatem tuam. hoc tm̃ negat il
lis. qui non ſunt commutati: vt ait titu
lus. vel ſic diſtingue ſub eodem ſenſu.
Deleantur de libro viuentiū. id eſt vete
rum. i. Abraham. Yſaac. et alioruȝ. et cū
iuſtis. nouis ſcilicet apoſtolis: et alijs
modernis. non ſcribantur.

Ego ſum pauper et dolens: ſa lus tua deus ſuſcepit me.

Ego ſum pauper. ĩ Quinta pars hic di
ſpenſationem incarnationis et ſanctita
tem propoſiti exponit dicens: quis ſit fi
nis paſſionis. quaſi diceret illis ita Ego
autem ĩ totus chriſtus loquitur ſuȝ pau
per. id eſt humilis 7 dolens in paſſione
hoc ſm cap. ipſe enim pro omnibus do
luit. vnde ĩ dolores noſtros ipſe por. qđ
nullus alius. Ideo dicit ĩ ego ſum pau.
ad diſcretioneȝ. idem dicit corpus eius
Ego ſum pauper. vnde. Beati pauperes
ſpiritu. et dolens. vnde. Beati qui lugēt
Sequitur ex voce capitis ſalus tua de᷒
ſuſcepit me in reſurrectione. vt iam non
ſim pauper et dolens. vnde.

Laudabo nomen dei cuȝ can tico: et magnificabo eum in laude.

Laudabo in me 7 in membris nomē dei
m. cum cantico ĩ id eſt cum delectatione
et iocunditate. quia et ſi omnia deſunt.
deus tamen mecum eſt. 7 ad proximum
magnificabo eum in laude.

Et placebit deo ſuper uituluȝ nouellum: cornua producen tem 7 ungulas.

Et hoc ſcilicet qđ laudabo eum placebit
deo ſuper vituluȝ nouellū qui offereba
tur in lege ĩ id eſt placebit plus omibus
legalibus. quia ſacrificium laudis grati
us erit q̃ȝ ſacrificium vituli ĩ Laus enim
puri cordis plus placebit q̃m mactatio
pecudum. vitulum dico producentem
cornua 7 vn. ad litteram hec.

Uideant pauperes 7 letentur: querite dominum 7 uiuet ani ma ueſtra.

¶ Uideant pauperes. ſcilicet qđ oblatō
iam eſt in mente vbi pauper equatur di
uiti. non in exterioribus rebus: et inde
letentur et o pauperes. hoc tm̃ intuitu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dei ſacite. qđ ita dicit. q̃rite do. et vi. aĩa
vr̃a. etſi nõ corpꝰ. ¶ Aliť. et accipiť illđ
đ futuro. Laudabo no. d. cũ cã. et mag.
eũ i lau. i futuro. Et laus illa. place. deo
ſup vitu. nouel. ꝓ peccatis i lege offere
bať nouellus vitulus. qui ſignificabat
nouã vitã grẽ ſecuturã. Et ſic vitulus
aduerſariũ cornibꝰ vẽtilat. et vnguľ ter
rã excitat. ita noua vita cornua deſẽſio
nis habȝ. quibꝰ ꝯtradicẽtẽ hereticũ vẽ
tilet. et munimina pedũ. i. affectũ tanq̃ȝ
vngulas hȝ quibus aſpa ſclĩ calcet. et eũ
qui nõ ꝯtradicit. ſȝ tñ trena abiecte ſa
pit q̃i vngulis excitare debȝ. et ſup hũc
vit. nouel. i. ſup hãc nouã vitã que ẽ i
pñti dicit chriſtꝰ in mẽbris. pla. deo. lau
datõ mea cũ ãgelis. vbi nec aduerſarius
erit vẽtilãdus. nec piger đ tra excitãdus
Et nõ: qđ ait. ꝓdu. cor. et vngu. q̃ȝ fide
lis. dũ v̇tute dei quotidie augeť. q̃i cor
nua et vngulas ꝓducit. hec: Videãt. i.
credãt. paupes. vt ſaturari queãt. et letẽ
tur. i. ſpe gaudeãt. ⁊ vt vos videatis. O
vos paupes. querite do. i. eſcã mẽtis. i.
ſitite. et eſurite. q̃ȝ ipſe ẽ panis viuꝰ. qui
de celo deſcẽdit. et ſic viuet aĩa vr̃a etſi nõ
corpus. Querite:

**Qm̃ exaudiuit paupes dñs: ⁊
victos ſuos non deſperit.**

Qm̃ do. exau. oibꝰ tpibꝰ. pau: aliť non
audiret. ita et vos audiet. et nõ deſperit
victos ſuos. mortalitate q̃ dñs offenſus
ſeruos ꝯpediuit. ſȝ ide clamantes audit
Vas ꝯpedes onerat. qui vltra neceſſaria
q̃rit. ſȝ ſufficiat diei malicia ſua. Vľ vic
tos peccatis. ſuo. i. a ſe ſoluẽdos. nõ đ
ſperit. Vel victos ſuos. id ẽ ſuis legibus
aſtrictos non deſperit.

**Laudẽt illũ celi ⁊ terra: mare ⁊
oĩa reptilia q̃ i eis ſũt.**

Laudẽt il. Quos ꝑus ſiľ: nũc ſingulatiȝ
monet laudare dicẽs. Lau. il. ce. i. aplĩ. ⁊
tra. i. ecclĩa iudeoꝝ. et ma. i. gẽtes. et oĩa
repti. i. oĩs modi hoĩes. i. mõſtruoſi in
peccatis herẽtes trenis. que ſť i eis. i. in
tra. et mari. Vel hoc totũ ad lraȝ. Lau
dẽt illũ celi et tra ⁊ mare. i. celeſtia ⁊ ter
reſtria. et natãtia. Hec laudãt. dũ ex eis
laudatur creator. Iſte ſť v̇e diuitie pau
pis. ſ. videre creata. et inde: creatorem
laudare. et ẽ: Aci ſi diceret. Cui oẽ genꝰ
flec. cele. ter. et infer. et vt ꝑfecte oĩa ꝯclu
dat. addit. et oĩa repti. que in eis ſť. Sic
oĩs creatura ad laudes dei inuitať.

**Quoniã deꝰ ſaluã faciet ſyon
⁊ edificabũť ciuitates iude.**

Qm̃ deꝰ ſaluã faciet ſyon. Q. d. cũ hec
creata ꝯſideraũť. laudať deꝰ. ſȝ ẽ et aliud
vñ ẽ laudãdus. Qm̃ deꝰ ſaluã faciet ſy
on. id eſt eccleſiam ſaluaȝ in eternum. ⁊
ſi hic affligitur. et nunc edificabunť per
orbem. ciuitates iude. id eſt eccleſie chri
ſti qui de iuda eſt que edificantur per ꝯ
feſſionem humilitatis. vt foris ab eis re
maneant. qui confiteri erubeſcunt. No
ta quia i ſpe fidelis populi finitur pſal
mus. Mira eſt conſtructio eccleſie. vnde
oẽs creature laudare moneť.

**Et inhabitabũť ibi: ⁊ heredita
te acquirent eam.**

Et pauperes inhabitabunt conſtanti mẽ
te ibi. in ea ſyon. et acquirent etiam eam
hereditate vel hereditatẽ. qñ ad celeſteȝ
hieruſalẽ ꝑueniũt qui ſunt ſancti.

**Et ſemẽ ſeruoꝝ eiꝰ poſſidebit
eam: ⁊ qui diligunt nomẽ eiuſ
hitabunt i ea.**

Et ſemen ſeruorum eius. id eſt imitato
res fidei vel boni actus. non modo ac
quiret. ſed etiam poſſidebit eam hieruſa
leȝ. Quid per ſingula: et omnes qui di
ligunt nomen eius habitabunt in ea.
Hi enim ſunt ſemen ſeruorum. non qui
carne filij ſunt. quia et ſerui dilexerunt
nomen eius. Quicunque ergo non dili
gunt nomen eius. non ſe dicant ſemẽ ſer
uorum eius. ⁊ qui diligunt nomen eius
non ſe negent ſemen ſeruorum eius. Vl
timus verſus ſuperiorem expõit. ne pu
tares forte hoc de iudeis dici.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In finem pſalmus Dauid in rememoratione quod ſaluum fecit eum dominus.

In finem ps. Dauid in rememoratione
q ſaluum fecit eum dñs. Memoria du
obus modis accipit. vł cũ memores pe
catoꝝ iudiciũ dei futuꝝ timem⁹. vnd̃ ſu
pra in pſalmo. xxxvij. egit. Vł duȝ ꝑmiſ
ſa bona corde retinemus. et ſecuri ſum⁹
ſicut hic accipit. qđ oſtenditur ex eo qđ
ſubdit in titulo. q ſaluũ fecit eũ dñs. ⁊
eſt ſenſus tituli. Ps. iſte dirigẽs nos in
finem. i. in chriſtũ attribuit Dauid. i. oĩ
iuſto qui hic loquit. habit⁹ ĩ rememora
tione. i. agens de memoria. nõ vtiqȝ pec
catoꝝ. ſed hui⁹ rei. qđ dñs ſal. fe. e. ſpe.
⁊ certitudine. q. d. et ſi cõmutati ſint vñ
in titulo precedẽtis pſalmi agitur. non
tamẽ glorientur in ſe. ſed in deo. qui ſal
uat et gubernat. Et nota congrue fieri.
quod ſicut ſupra chriſtus caput noſtrũ
de ſua paſſione egit. et ſpem reſurrectio
nis addidit: ſimiliter et membra eius. in
hoc pſalmo. et paſſiones ſuas edicit.
et ſpem reſurrectionis aſſumit. Eſt igi
tur hic vox contribulatorum chriſto. i.
martyrum inter paſſiones periclitantiũ
ſed de capite chriſto preſumentium. id ẽ
confidentium. Cum illis eſt etiam vox
omnis iuſti. cui ex charitate abundans
iniquitas. etiam chriſtianorum paſſio ẽ
vt Loth corporalem perſecutionem in
ſodomis a nullo ſuſtinuit. ſȝ a malis fa
ctis eorum ſodomitarum. cui etiam nõ
fuit dictum. vt ibi non habitaret. hanc
autem perſecutionem innuit diabolus
multiformis. Eſt enim leo apte ſeuiẽdo.
et draco occulte inſidiando. Eſt ergo ꝑ
ſecutio iuſtorum. vel a leone in impetu
vel a dracone in inſidijs. Unde omnes
vna voce clamant. Deus in adiutoriuȝ
meum ⁊c. Intentio monet. vt in deo
non in nobis gloriemur. Modus biper
titus eſt pſalmus. Primo in perſona
omnium iuſtorum petit ſe adiuuari vel
ſaluari. et malos erubeſcere. Secundo:
monet letari bonos. quos egenos deus
adiuuat et liberat ibi. Exultent et letent

In perſona ergo oĩm iuſtoꝝ ait. O.

Deus ĩ adiutoriũ meũ intẽde: domine ad adiuuanduȝ me feſtina.

Deus qui ſoles iuuare. intende. id eſt
reſpice in adiutorium meum conta pe
ricula. Semper enim egemus dei adiu
torio in hoc ſeculo. ⁊ maxiue in tribula
tione adiuua. et cito et hoc eſt. Domine
ad adiuuandum me feſtina. ita petit. O.
ſi tardet miſericordia creſcant tormen
ta. Nota. quia hic omnis petitio affir
matio eſt. vnde non ſunt timende tribu
lationes. Nota etiã quia hic verſiculus
ante omnes horas. ſcilicet in initio pre
dicitur. quia cum orare debemus maxi
me tũc tentare nititur diabolus. vt mu
ſce morientes perdant ſuauitatem vng
uenti. Contra ergo illius aſſultus auxi
lium a deo poſtulamus añ oĩa. et o.

Confundantur ⁊ revereantur qui querunt animam meam.

Domine qui querunt ani. m. ad op
primendum. ſcilicȝ trucidantes confun
dantur. Confundi eſt de peruerſitate tur
bari. anteqȝ confuſionem defendunt pec
cata ſua vel facta. vt glorioſi. ſed poſt ↄ
uertuntur. vnde ſubdit. et reuerea. Re
uereri ẽ timere ne ꝓ leſa iuſticia pena ſe
quatur. Sequitur.

Auertantur retrorſum et erubeſcant: qui volũt mihi mala.

Auertant retror. non precedãt. ſed ſe
quantur. nõ ſuo conſilio viuant. ſȝ ſan
ctorum. et eru. qui vo. vel cogitant mi
hi ma. Nota qꝛ diuerſa ſũt tempora in
eccleſia. Primo fuit impet⁹ ꝑſequẽtũ vñ
ſupra dixi. q̃ quert aĩam meã. mõ remã
ſit maliuolẽtia cogitantiũ. vñ hic ait. q̃
vo. mi. ma.

Auertantur ſtatim ⁊ erubeſcẽtes: qui dicũt mihi euge euge.

Auertant etiã ſta. ⁊ eru. q̃ di. mi. eu. eu.
irriſorie ł adulatorie. Duo eñ ſũt gene
ra ꝑſequentium. vituperantium. et adu
lãtiũ. Sicut ei igne auꝝ ꝓbat. ita vir lin-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

gua adulãtiũ. Plus enĩ nocet lingua adulatoris. q̃ȝ manꝰ pſecutoris. Utrũq; eenĩ ſcilicȝ vitupatio et adulatio: ignis ẽ Intrat hunc ignẽ. qui tẽtat᷑ vitupio vel laude. exijt itegr: qui neutro capit᷑. Sic paulus qui ꝛepulit dicẽtes: ego ſũ pauli

Exultẽt ⁊ letẽt᷑ in te oẽs qui q̃rũt te: ⁊ dicãt ſp magnificetur dñs qui diligũt ſalutare tuuȝ:

Exultẽt et le. Scda ps vbi monet letari bonos quos egenos deꝰ adiuuat. et libe rat. q. d. ͥ His oibꝰ aduerſis et cõfuſis Exul. et le. i te. i quo ſt᷑ lux. nõ i alio. oẽs qui querũt. nõ hoies. ſed te qui ꝑor eos qſiſti. et dicãt. q: qui hoc nõ dicit. ñ querit deũ. Quid: ſep mag. dñs. ⁑ nr̃o more dictũ ẽ. vbi quis laudibꝰ creſcit: qd ñ deus. ſȝ nos laudãdo ꝓficimꝰ. Nõ ergo i ſe ſȝ i nobis magnificat᷑. dicãt ergo ſp magnificet᷑ dñs. ͥ qꝛ peccatorẽ vocat. ꝯfitẽti dat veniã. ide facit iuſte viuere. tãdẽ glĩficat. Vel ita: diſtigue. ⁊ dicãt ſp. Quid: mag. do. Hoc ſp dicãt. qꝛ nunq̃ȝ debent ceſſare a laude eiꝰ. Qui hoc dicãt: q̃ diligũt ſalu. t. ͥ qꝛ ab illo ſalus eius nõ a ſe.

Ego uero egenꝰ ⁊ paup ſũ: deꝰ adiuua me.

Ego vo. q. d. Ita hortaris alios. vt dicãt. dñs magnificet᷑. tu vero quid facis: Ego vo qd hortor alios. facio. dico. qd ego etiã iã iuſtꝰ. ſũ ege. vel mẽdicꝰ. i. petẽs. ͥ qꝛ adhuc lex mẽbroꝝ: repugnat legi mẽtis mee. ⁊ eſurit iuſticiã. Ille vo diues. nulliꝰ egẽs: lumẽ meũ. Vl᷑ ita ꝯtiua Ipſi õ deo illud dicãt. ſȝ õ ſe ita ſentiãt vt dicãt. Ego ſũ egenꝰ. ⁊ c̃. Vl᷑ ita. ⁑ Aſſũit iſte ſibi vba dei. qui i pꝛecedẽti pſalmo õ ſe hec eadẽ dixit. q. d. Illi qui q̃rũt aĩaȝ meã ſt᷑ diuites. ſȝ Ego ſũ egenꝰ. i. petẽs. ⁊ paup ſũ. id ẽ iſufficiẽs mihi. qꝛ et mũdanas copias nõ habȝ. ⁑ et intꝰ vbi ẽ diues ſp ãbit. ꝯſiderat. accipit. ſȝ o deꝰ adiuua me. i mũdi tribulatõe. ͥ Ecce vnde cepit. Vl᷑ deus adiuuat me. alia littera. Et:

Adiutor meꝰ ⁊ liberatoꝛ meꝰ eſto: domine nẽ moreris.

Eſto adiutor meꝰ vt vincã. hoc ſp dicendũ ẽ. etiã iuſtis. Vel ſic ſm aliã lrãȝ. Jo adiuua. qꝛ Adiutoꝛ meꝰ es tu. et libatoꝛ meꝰ. ͥ õ tot nexibꝰ cãꝝ. et ne cedã. tu non alia mihi ſpes ẽ. et iõ: dñe; ne moreris. ⁑ Tarduȝ enĩ videt᷑. qd magno deſiderio queritur. non tamen optat eum venire ante quã ſtatuit. ſed patientiã querit. et eſt. domine ne moreris. ͥ id ẽ ne mihi tardius videatur qd venturus es. qd fit ꝑ patientiam. qua qui caret. tardum ei videt᷑. et deflectit᷑ ab eo. Sicut ⁊ vxoꝛ loth reſpexit retro. que fcã ẽ ſtatuta ſalis vt te ꝯdiat. Exẽplo enĩ tibi ẽ. ne r̃ſpicias retro

Pſalmus dauid filioꝛum ionadab: ⁊ pꝛiorum captiuorum.

Psalmus Dauid filiorũ ionadab. et priorum captiuorum. ͥ Pſalmus iſte de commendatiõe gratie eſt. que fere ſingulis ſyllabis hic commendatur. Quicquid enim boni ſumus. miſericordia dei ſumus: Quicquid ex nobis: mali ſumus. vt tota ſpes noſtra i deo ſit. ñ in noſtris viribus. Quod autem filioꝝ ionadab mentio fit in titulo: ſciendũ eſt quia ionadab cõmendatuꝛ ab hieremia qui filijs ſuis precepit. ne biberẽt vinuȝ neque in domibus ſed in tabernaculis habitarent. Cui illi obedierunt. q̃ſi hoc deus preciperet. ͥ Licet enim hoc deus ñ pꝛeciperet. pꝛeceperat tamen. vt filij obedirent parentibus ꝙ et debent. niſi patres aliquid contra deum iuſſerint. Unde: et deus benedixit eis pꝛopter obedientiam. eoſque per hieremiam: obijcit frequenter filijs iſrael. qui nolunt obedire deo: patri ſpirituali. ſicut illi patri carnali. Unde ſuadet hieremias filijs iſrael. vt parent ſe captiuati. nec reſiſtant voluntati dei. Inde ergo videtur ſumptus titulus huius pſalmi. Cum ergo dixiſſet filiorum ionadab: ſubijcit et coꝛuȝ q̃ ꝑmi captiui ducti ſt᷑. ñ qꝛ filij ionadab captiui ducti ſt᷑. ſȝ potiꝰ oppõiti ſt᷑ filijs iſrl᷑ captiuãdiſ. peccato iobedietie. Filij nanq̃ȝ iſrael captiuati ſunt. primi et ſe-

cũdi.et tercij.ſ; {i} nõ de his ſonat ps.po
tius de nobis qui captiuamur ĩ lege pec
cati.que ẽ in mẽbris.vñ magis ɔmẽdat
gr̃a liberatoris.qui ſum{us} filij ionadab
.i.ſpõtanei Jonadab enĩ ĩterp̄tat ſpõ-
taneus dñi.i.qui ex voluntate ſeruit.fi
lij ergo ionadab.ſunt filij obedientie.ſ.
qui ex dilectione ſeruiũt et ipſi ſũt capti
ui ſ̄m legẽ carnis. Sz cur p̄mi captiui
dicimur. iam elucet. q{z} p inobedientiã
p̄mi hõis.in quo oẽs peccauerũt capti
ui ſum{us} in ɔpatione filioꝝ ionadab.oĩs
inobedientia culpata.eſt. Merito ergo
p̄mi captiui dñr.q{z} p̄m{us} hõ d t̃ra terre
nus.cui ſimiles ſumus. Scd̃s:eſt chri-
ſtus de celo celeſtis. a quo liberamur et
eſt ſenſus tytuli. Ps. iſte Dauid pphe
te eſt.filioꝝ ionadab. ⁊ p̄orum captiuo
rũ.i.filij ſpontanei.i.obedientie.cantat
ps.iſte et his qui primi captiui ſũt.i. p
tinentes ad p̄mum hominẽ ppter p̄mũ
p̄mi captiui quia pri{us} eſt qd̃ aĩale eſt,p-
pter ſcd̃m hominẽ ſcd̃i redempti.his cã
tat pſ.vt diſcant p gr̃am reuerti. qui ex
ſe mali ſũt. Vl{r} ita vt p filios ionadab:
oẽs obediẽtes accipiam{us} p p̄mos capti
uos:oẽs iobediẽtes: Ponemur enĩ ĩ ti-
tulo deuotionẽ hr̃e filioꝝ ionadab. nõ
ɔtumatiã iudeoꝝ.qui captiui eſſe meru
erũt.q{z} frequent moniti:noluerũt cor-
rigi. Hiſtoria enĩ ſic habet in libro re-
gũ.igit iudei p lege dñi ɔtẽpta: decreti
ſũt p̄me ⁊ ſcd̃e et tertie captiuitati. Sed
vt corrigerent.añq̃m p̄ma veniret:p p
phetã prenũciata ẽ Jlli vero ɔſueta ne-
quicia ĩ obſtinatõe pmãſerũt. filij ergo
ionadab:loco omniũ obediẽtiũ. p̄ores
captiui loco omniũ ɔtumatiũ ponunt
et.ẽ ſenſus. Ps iſte Dauid ẽ filioꝝ iona
dab.i.obediẽtiũ.quib{us} cantat vt pſeue
rẽt.et p̄orũ captiuoꝝ.i. inobediẽtium.
quib{us} cãtat vt deſiſtãt vel p̄ores capti
ui ſũt in hoc mũdo.vñ:euadi põt Scd̃i
captiui:ĩ inferno.vñ:nõ põt.et ẽ ſenſus
Ps.iſte Dauid ẽ filioꝝ ionad.i.obediẽ
tie.⁊ p̄oꝝ captiuoꝝ.i.eoꝝ q̃ p̄ma capti
uitate tenent.que eſt ĩ hoc mũdo.vel p̄.
cap.i.eoꝝ qui añ erãt capti viciiſq̃z eſ-
ſent filij chriſti. Loquit aũt hic genera
lis iuſt{us}.a p̄ncipio mũdi vſq{z} ad finẽ.to
tã ſpem in deo ponẽs.et gr̃am dei q̃ gra
tis dat:ſũma intẽtione ɔmẽdãt. ne falſo
in nobis preſumam{us}.que ẽ ĩtentio pſal-
mi. Mod{us} Triptitus ẽ ps. Primo petit
ab oĩb{us} malis liberari. et laude repleri.
Scd̃o:agit d gr̃a tp̃e ſenectutis et ſenij.
ibi Ne piſcias.m.⁊c̃. Tercio:dicit cui p
ſone ſit gr̃a et que gr̃a ibi De{us} quis ſimil
. General itaq{z} iuſtus.ex captiuitate in
q̃ nat{us} ẽ ex adã:clamat ad deũ dicẽs. Q.

In te dñe ſperaui nõ ɔfũ
dar ietnũ:ĩ iuſticia tua
libera me ⁊ eripe me.

Dñe in te ſpaui.nõ in me. Si enĩ ſpero
in me.vl in mũdanis que caduca ſũt cõ
fundor.id nõ ɔfundar iet.et ſi hic d pec
cato ɔfũdor.ñ hñs fructũ in his in qui
b{us} erubeſco.nõ tñ ɔfundar in et.i.ĩ futu
ro vl ita ego iã ĩ adã ɔfuſus ſũ:ſz ĩ chri
to.ñ ɔfun.i et. Ab adã ergo recedẽd ẽ ⁊
ad chriſtũ accedẽdũ.ſequit libera me.
a p̄iculis.et eripe me.a ptãte diaboli in
iuſticia. nõ mea. q̃m ſi ſtatuo. iuſticie
dei nõ ſũ ſbiect{us}.ſz tua.i. que mihi ẽ a te
nõ enĩ d me glioꝛ gr̃am tuã ñ reſpuo.vl
. ĩiuſticia tua.i.ſcd̃m qd̃ iuſticia tua exi
git. Juſticia tua enĩ ẽ:vt parcas orãti
qd̃ ẽ et mĩa et o dñe.et ſi ſũ ĩdignus ego:

Jnclina ad me aurẽ tuã: ⁊ ſal-
ua me.

Jnclina ad me iacẽtẽ egꝛ.aurẽ.t.i.miaz
. Meritũ ei ñ attigit ad illũ hec ɔfeſſio
hũilitat ẽ q ei hoc diẽ ɔfitet q{z} iacz velut
eger:pſtrat{us} medico ſtãti et ſal.me ab e
gritudĩe q̃ ĩe{us} ẽ vñ alibi ab oc.me.m.m.

Eſto mihi ĩ deũ ptectorẽ ⁊ in-
dẽ munitũ ut ſaluũ me facias

Eſto mihi ĩ d.ptec. ne ad me p̄ueniãt ia-
cula ĩimici id dico vt ptegas.q{z} ego me
ptegere neq̃o et tu qui fuiſti met{us} fugiẽ
ti ade:iã eſto mihi ĩ lo.mu.l refugij ad
quẽ qui refugit.tut{us} ẽ q{z} ſi ĩ alto ẽ vt ni
hil timeat:vñ ſubd.vt ſal.m. fac. ĩ alio
enim ſaluus eſſe nõ potero.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quoniam firmamentū meū et refugiuz meū es tu.

Qm̄ firmamētū meū. Duob⁹ predictis duo alia reddit. Q. eſto mihi i deū ꝓtec torē. et eris. Qm̄ firmamentū meū es tu id ē ꝑte ſū firm⁹: ꝯtra oēs tētatiōes. hoc refert ad ꝓtectorē. Dico eſto mihi in lo cū refugij. et eris. et. id ē qꝛ refugiū meū es tu. nō aliud. qꝛ ſicubi ero īfirmatus ex me vt adhuc captiu⁹ ad te refugio. qꝛ q̄ntuncūqꝫ firm⁹ ſū ex grā. q̄ꝫdiu i corꝑe peccati agit̄. ſꝑ tiendū ē. ⁊ refert hoc: ad locum munitum.

Deus meus eripe me d̄ manu peccatoris: ⁊ de manu contra legem agentis ⁊ iniqui.

De⁹ me⁹ eripe me. Repetit qd̄ ſupra di xerat: determiando a quib⁹ poſtulet eripi Q. qꝛ i te ſꝑaui. id̄: o de⁹ me⁹ eripe me de mān. et d̄ ptāte. ne vi l' īſidijs ducat ad peccatuz. peccatoris generalit̄. vbi la borat iſte. iā a captiuitate liberād⁹. i. ab exterioꝛib⁹ hoſtib⁹ libera me. Vn̄ alibi. Ab aliēis parce ſuo tuo. Deīde peccatorem ſbdiuidit ꝑ ꝑtes dicēs. et d̄ mān. i. d̄ ptā te. ꝯtra legē agētis. id ē trāſgreſſoꝛis. et i iqui. id ſimpliciter ſine lege peccantis. Duo eni ſūt genera peccatoꝝ. Alij legez acceperūt. vt iudei et chriſtiani. Alij nō vt pagani. Ideo dico eripe.

Qm̄ tu es patiētia mea domīe dn̄e ſpes mea a iuuentute mea

Qm̄ tu es patiētia mea dn̄e. qꝛ nō i me ē vt eos patiar. ſꝫ a te tu es patientia mea qꝛ tu es ſpes mea dn̄e a iuuētute mea vel poti⁹ ſic tu es patiētia mea. et qꝛ es pati entia. id̄ ē ſpes dn̄e. a iuuētute mea. i. a ꝯuerſiōe mea. Vel qꝛ i iuuētute idone⁹ ē hō ad pugnā. dicit: tu es ſpes mea a iu uētute mea. id ē exquo cepi ſꝑare in te. ⁊ cōtra diabolū pugnare. an̄ nō ſꝑabā. tn̄ fuiſti ꝓtectoꝛ me⁹. qui ſaluuz duxiſti me ad tp̄us. quo diſcerem ſꝑare i te: a iuuē tute. ergo es ſpes mea. id ē exquo me ar maſti. fide. ſpe. et charitate. et ceťis v̄tu tib⁹ pugnaturū ꝯtra diabolū. Iuuenis pugnat. ſꝫ cadit. niſi de⁹ ſit ſpes ei⁹. ⁊ n̄ ſolū a iuuētute. ſꝫ etiā ab infantia ꝓfu iſti mihi. quia:

In te ꝯfirmat⁹ ſuz ex utero de uētre matris mee tu es ꝓtectoꝛ meus.

In te ꝯfirmat⁹ ſū. n̄ īfirmat⁹. ex vtero. ſci licz. dū i vtero eccl'ie rudimēto fidei ꝯci pimur. p⁹ ex aq̄ ⁊ ſpū ſcō regeneramuꝛ vn̄ ſbdit. vt nat⁹ exiui: d̄ v̄etre mr̄is mee tu es ꝓtectoꝛ me⁹. Propť que:

In te cātatio mea ſꝑ: tāquā ꝓ digiū factus ſū multis: ⁊ tu ad iutoꝛ foꝛtis.

In te nō i falſis dijs ē cātatō mea. i. laus mea. et hoc ſꝑ. et i pn̄ti dū ꝑ fidē ābulo et i futuro dū ꝑ ſpēz videbo. qꝛ nec tn̄ e q̄tus āgulis: obliuiſcar grē. que me libe rauit. Vel ita: tu es ꝓtector me⁹. ⁊ in te eſt cantatio mea ſemper. id eſt delecta tioni eſt mihi eſſe in te. et hoc: ſꝑ. vt ꝯti nua ſīt bn̄ficia. Vn̄: tāq̄ꝫ ꝓdigiū fcūs ſuz ml'tis. Vel ita ꝯtinua. i pn̄ti et in futuro laudabo. ſꝫ hic tꝑe ſpei. tꝑe gēit⁹. tāq̄ꝫ ꝓdigiū fact⁹ ſū ml'tis. qui mihi inſultāt qꝛ credo q̄ nō video. et vias coꝝ reſpuo ſꝫ tn̄ n̄ ticbo. et. id ē qꝛ tu adiutor foꝛtis vt vincā. nō mō ꝓtector. et id̄: hec ipu tatio illoꝝ vel ipugnatio. ē negligenda vbi v̄tus dei fauet. ꝯtra quam nihil ſtat

Repleat̄ os meū laude ut can tē gloꝛiā tuā: tota die magnitu dinē tuā.

Repleatuꝛ os meuz. Dixit beneficia dei nunc petit vt gratias agere poſſit. nam ſi deus os non replet. non ardet deſide rium. Quaſi diceret. quia es adiutor. id̄ Repleatur os meum laude. id eſt fac me ad proximum indeſinēter te laudare. Vl' ita cōtinna. In te eſt cantatio mea. et id̄ vt cantare poſſum. Repleatur os meum laude. vt cā. gl. t. Gl'a ē oꝛe ml'toꝝ cele brata laudatō. et tota die. i. ſine intmiſ ſione in proſperis. quia conſolaris. et i aduerſis: quia corrigis. cantez magnitu dinē tuā. qꝛ anteq̄ꝫ eſſē: feciſti cū eſſem fa

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

lutem dediſti. cū peccaſſem: ignouiſti cō
uerſū viuificaſti. ⁊ ꝑſeuerantē coronaſti
noīe ergo magnitudis: oīa includit.

Ne ꝓiicias me ī tēpore ſenectutis: cum defecerit uirt⁹ mea deus ne derelinquas me.

Ne ꝓijcias me. Scđa ps vbi agit de grā
tpe ſenectutis. et ſenij danda. Q. d' tu es
ſpes mea a iuuentute. tu etiā: Ne ꝓijtias
me. in tē. ſe.' qñ feſſa v̄tus indiget: plus
iuuari. que eſt ſenectus: Ecce. cū defec. v̄.
m'i. cū pacia pulſata: aduerſis molleſcit
deus ne dere. m. q2 tūc plus idiget iuua-
ri. vł cū defe. vir. m. i. mei hōis. vt ō me
iam nō p2eſumā. deus ne dere. me.' Re-
ſpōdet hic tibi dn̄s. imo tūc: erit virtus
mea in te: cū tua defecerit. vt dicas cū a-
poſtolo. cū infirmor: tūc fortior ⁊ potēs
ſum.' Sed quare hoc dico:

Quia dixerunt inimici mei mihi mala: ⁊ q̄ cuſtodiebāt aīam meam conſiliū fecerunt ī unū.

Quia dix. ini. m. mi. ma. i. diſconforta-
uerūt me. ⁊ q̄ cuſto.' ſtudio decipiendi.
aīam. m. i. qui mihi inſidiabant. ꝯſi. fe.
in vnū. grauior eſt eīn faſcis qui nō diui
ditur. i. dixerūt ꝯmuni ꝯſilio. Ipſi dico

Dicentes deus derelinquit eū ꝑſequimini et ꝯprehendite eū: quia non eſt qui eripiat.

Dicentes: in corde apud ſe de⁹ ille. ſ. quē
ſibi deū facit: dere. e.' quē vident calami
tatibus fatigatū putant a deo deſertum
ergo ꝑſeq̄mini. e. vt tardū. ⁊ ꝯpre. eū vt
inualidū. q2 nō eſt q̄ erip. comprehenſū
Ipſi ita. ſed O:

Deus meus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum reſpice.

Deus meus ne elon. a me' vt grauiorib⁹
exponar. ſ3 ꝓpe eſto. longe putat dū tar
dat. deus meus in auxi. m: reſ. q2 ſcio me
affligendum. ¶ Uel hec omnia poſſunt
accipi' ex ꝑſona chriſti ab illo loco. Ne ꝓ
ijtias. m' vñ ⁊ Hieronym⁹ totū hūc pſal
mū de chriſto exponit. ait ergo in ꝑſona
chriſti. Ne ꝓijtias. m. in. t. ſe.' Senectus
etiā in chriſto fuit: dū ꝓdigiū eſt factus
dū infirmatus eſt in cruce. et irriſus qđ
dicit' ſenectus. q2 ex vetuſtate noſtra aſſū
ſit. vñ apl's. vetus hō noſter ſimul cruci
fixus eſt cū illo. ſequit'. cū defe. v̄tus me
ſ. humanitatis. deus ne dere. m. hoc ido
Quia dixe. ini. m. ma. mihi. et qui cuſto-
a. m. ꝯſi. fe. in vnū.' Dicitur hoc de chri-
ſto: qui inter manus inimicoꝝ factus eſt
infirmus. ⁊ quaſi nihil poſſet comprehē
ſus. qui talia habuit ex perſona noſtra.
vnde et de membris eius. hoc poteſt ac-
cipi vt ante diximus. conſilium fecerunt
in vnum. Dicentes deus dere. e.' vnde:
alibi dicit chriſtus deus deus meus qua
re me dereliquiſti: i. quare hi me dereli-
ctum putant: Male vtiq3 ſuo. Si eīn ꝯg
nouiſſent. nunq̄3 do. cru. ergo perſequi-
mini et compre. eū. q2 nō eſt qui eripiat.
Sic deliberat qui ad oculū iudicat. Illi
ita. ſed deus meus ne elongeris a me. de
us meus in auxilium meū reſpice.

Confundātur et deficiant detrahētes aīe mee operiātur ꝯfuſione et pudore: qui q̄rt mala mihi.

Confundantur.' Hoc prius ex perſona
chriſti ſic expōe. reſpice in auxilium meū
econtra. Confundātur. te mihi ſubueni-
ent. et ita factū ē. q2 diſpoſita dei nō mu
tantur. et deficiant. me patiente. detrahē
tes anime mee. ſcilicet iudei: que rectis
rebus oblatrāt. et ne reſipiſcant. operiā
tur confuſione ⁊ pudore. quia defecerūt
qui querūt. mala mihi. ſ. iudei.

Ego autem ſemper ſperabo: ⁊ adiiciā3 ſuper omnem laudem tuam.

Ego autem ſemper ſperabo ⁊ adi. ſ. o. l.
t. pretitā.' vt que tibi lex offerri precepit
in ſacrificijs viſibilibus. ego cū3 popu
lo redempto deportem tibi in bonis mo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ribus.ᵀ vel ſup om. lau. alioꝝ. i. de alijs rebus tibi exhibitã:ᵀ quia ⁊ ſi laudaꝶ deꝰ in oĩbus alijs. nondũ in eo qḋ ſuſcitauit carnẽ mortalẽ in vitã eternã que laus eſt adiecta deo ꝑ reſurrectionẽ chriſti. Adiectio ergo laudis ẽ poſt creationẽ et gubernationẽ oĩum rerũ. Laus de ĩcarnatione et reſurrectione qḋ ſequẽtia docent. ¶ Ex ꝑſona quoqꝫ eccleſie hoc totũ accipi põt ſic. Cõfundanꝶ.ᵀ ꝯtra hoc qḋ preſumunt de iuſticia ſua ⁊ viribus ſuis: vt cognoſcãt pctã ſua. et eſt orõ ꝓ malis. ⁊ deficiant: a ꝑuerſis viribus. detrahentes a m. vł cõmittẽtes aĩaꝫ meã. i. ꝓuocãtes nos vt deo reſiſtamꝰ ꝙ eſt cõmittere bellum ꝯtra deũ: vt faciũt illi quibꝰ nõ placet deus ĩ ſuis aduerſis: qḋ ẽ eũ habere ĩiuſtũ. Cõmittiꝶ etiã aĩa ſi odit eos a quibus patitur. et optanꝶ. Q.ᵀ velo verecũdie. ꝯfuſione.ᵀ de mala ꝯſcia peccatoꝝ. et pudore vel verecũdia. ꝓpter moleſtiam qui querũt mala mihiᵀ qḋ fecit etiã vxor ipſi Job que ait. Dic aliquid in deum et morere: vt etiã ait vxor Tobie. vbi ſunt iuſticie tue. hoc dicebat vt diſpliceret illi deus qui eum fecerat cecũ. et eſt qui querũt ma. m.ᵀ i. praui ſuaſores illi cõmittũt in aĩam. et querũt mala. Ego aũt ſe. ſpa. ſicut illi deſꝑant. et adijci. ſup om. lau. t. i. ſup laudẽ ꝑfectã: quia omnis. i. ꝑfecta eſſet laus tua: et nihil laudi deeſſet ſi dãnares peccantes: quia iuſticia eſſet: ſed qꝛ et hos liberas. adijci. ſu. om. lau. t.

Os meum annunciabit iuſticiaꝫ tuã: tota die ſalutare tuum.

Os meũ.ᵀ Hic loquiꝶ eccleſia. Q. d. hoc in me faciã: ⁊ non tm̃ in me laudabo: ſed etiã ad ꝓximũ. et hoc ẽ. Os meũ annũci. gentibꝰ iuſti. t. i. chriſtũ ꝑ quẽ impleta eſt iuſticia. Sed ne aliter accipes. addit: ſalutare tuũ.ᵀ et hoc. tota die. i. in ꝓſperis et in aduerſis: quia nec ꝓſꝑa: nec aduerſa me retrahẽt a laude. vel ita.ᵀ tota dies diciꝶ dies cũ ſua nocte: quia nox diei ſeruit nõ dies nocti. Nox vero caro noſtra eſt. dies iuſticia eſt. Quicquid ergo fit in carne velut ĩ nocte iuſticie tãquã diei ſeruiat: ſed ꝓpꝶ iuſticiã. et quicquid fit ex precepto dei. nõ ꝓpꝶ emolumẽta carnis fiat ne dies nocti ſeruiat. ſed ꝓpter iuſticiã vt nox diei ſeruiat. ergo annũ. ſalu. t. to. di. i. ita vt quicquid ĩ carne gero iuſticie ſeruiat. vel itaᵀ mihi adijtio laudi. qꝛ os me. annũ. iuſti. eſſe iuſticiã nõ meã qꝛ iuſticia tua in me eſt. nõ mea. ⁊ annũ. ſa. tu. eẽ nõ meũ.ᵀ quia dñi ẽ ſalus nõ hoĩs et hoc. tota die. hoc nõ mutaꝶ. Predicabo ſalutare tuũ tota die.

Qm̃ nõ cognoui litteraturã: ĩtroibo ĩ potentiã dñi: domine memorabor iuſticie tue ſolius.

Qm̃ non cogno. negotiatiões. alia lr̃a. i. nõ feci. nec approbaui ea que faciũt auidi negociatores.ᵀ Nam auidus acquirẽdi ꝓ damno blaſphemat. ꝓ precijs rerũ mentiꝶ. et peierat. et ita tota die non eſt ĩ ore eius laus dei. ſed hec vicia ſunt hoĩs nõ artis que ſine his vicijs agi põt. ſicut et in oĩbus artibus male agiꝶ non ex eis ſed ex hominibꝰ. Ars eni neſcit viciũ.ᵀ De alia ergo negociatione hic dicit: negociatio grece ab actu diciꝶ. latine a negocio Negociatores ergo actuoſi ſunt. ſ. iudei et alij qui ab eo qḋ agũt preſũmunt opa ſua laudant. et ideo nõ ꝑueniũt ad graꝫ que hic cõmendaꝶ: vt nemo de ſe gliẽtur Qui vͦ gl'iatur tãquã negociator ꝺ templo a dño expelliꝶ qui eiecit vendentes: et emẽtes de templo. ecõtra requies eſt in deo qui iuſtificat. illi negociatores potiꝰ ſunt ĩquieti q̃ꝫ boni opatores. vñ et dicũtur negociatores: qꝛ negant ociũ de quo diciꝶ. Uacate et videte qm̃ ſuauis ẽ dñs. et ẽ. nõ cogno. negociatiões. i. de actibꝰ preſumẽtes: ⁊ ex opibꝰ ſuis iuſticiã querẽtes. vł ita ſm̃ lr̃aꝫ nr̃aꝫ.ᵀ vbi eni quidã codices hñt negociatões. alij hñt litteraturã que ĩ ꝑpretũ diuerſitas. forte vnũ ſẽſũ oſtñdit ñ errorẽ ĩducit.ᵀ Queramꝰ ergo lr̃aturã quã ñ cognouit iſte: ĩ cuiꝰ ore ſꝑ ẽ laus. ẽ quedã lr̃atura iudeoꝝ. Iudei eni legẽ acceꝑãt qḋ nõ gẽtes qui gl'abanꝶ ñ ꝺ gr̃a ſꝫ de lr̃a que ꝯuiciꝶ. nõ adiuuat. morbũ detegit. ſꝫ ñ curat. ĩfirmos ꝓdit. ſꝫ nõ ſanat. hec ẽ piſcina que ĩ. v. porticibꝰ hꝫ mł'titudinẽ egroꝝ lãguidoꝝ expectã

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tinʒ aque motū. Angelus aūt dñi deſcen
debat in piſcinā. et mouebatur aq̄: et vn⁹
ſanabaꝛ. qꝛ lex moſaica. i. v. libroꝝ porti
cibus egros hꝫ: nec ſanat. Sed cū angl's
magni cōſilij. i. chriſt⁹ venit: turbaꝛ aq̄.
i. iudei crucifigūt: et ſanaꝛ vnitas cor-
poris chriſti. Lex etiā ē baculus helyſei
ꝑ ſeruū miſſus: ad ſuſcitandū mortuum
quo ñ ſurrexit mortuus. ꝯ venit ergo ipſe
helyſeus. et cū viuus eſſet helyſeus. et a-
dultus: ꝯtraxit magnitudinē ſuā. et co-
aptauit ſe puero mortuo. et ſurrexit mor
tuus. hic eſt chriſtus q̄ ꝑ ſeruū. ſ. moyſeꝫ
miſit baclm. i. legē ad ſuſcitādū mortuū
in peccato. ſed qꝛ legis baculus nō potu
it viuificare: venit ipſe helyſeus. i. chri-
ſtus ⁊ ꝯtraxit ſuaꝫ magnitudinē ad mor
tui paruitatē. qꝛ ſemetipſum exinaniuit
formā ſerui accipiendo. et coaptauit ſe
mortuo. qꝛ habitu invent⁹ ē vt homo. et
ita ſurrexit mortuus. Dum vero helyſe⁹
miſit baclm ad ſuſcitandū filiū hoſpite
neſciebat q̄d ageret. i. q̄d illo actu ſigni-
ficareꝛ. et eſt ſenſus: Q. d. quare anūcia-
bo ſalutare tuū ꝯ Qm̄ ñ ꝯgnoui litraturā
ꝯ i. ñ approbaui quēq̄m ex opib⁹ legis iuſti
ficari. ſꝫ reprobaui de littera legis preſu-
m̄tes. ⁊ gr̄a reſiliētes ⁊ figuras legiſ ſectā
tes. et hi ſunt negociatores. q̄ opera ſua
extollūt. et ꝑ hoc introib. in poten. i. in
virtutē chriſtianā. que eſt dñi nō ei mea
vt qui de ſe glaꝛ. et o dñe. tūc. memora.
iuſt. t. nō legis mundane. ſolius. qꝛ nihil
ꝑſus ſū ex me: Ideo memorabor ꝯ qꝛ o.

**Deus docuiſti me ex iuuentu-
te mea: ⁊ uſqꝫ nunc ꝓnūciabo
mirabilia tua.** Deus do. m. ꝑ libros
vel inſpirādo q̄d erā ꝑ⁹: ⁊ q̄d ōderis po-
ſtea ꝑ miaꝫ: vt memor eris iuſticie tue ſo
li⁹ ex iuuen. m. i. ab initio fidei. q̄: me in
nouaſti. q̄ me feceras. et vſqꝫ nūc. i. etiaꝫ
poſt fidem. qꝛ ſicut ab initio fidei. ſic: p⁹
es neceſſari⁹. qꝛ nec tūc ꝑ me quicq̄ꝫ poſ-
ſum. ⁊ ego vt ñ ingratus: ꝓnūtia. mira.
t. ſ. q̄ me regis. q̄d in via poſuiſti: q̄ me
viuere facis. queꝫ in anima ſuſcitaſti. q̄d
mirabile eſt ꝯ Quid em̄ mirabili⁹ ꝯ q̄ꝫ mor
tuos anima ſuſcitare? Suſcitatus corpe

viuit etiā abſente ſuſcitatore. Sicut laza
r⁹ chriſto corpalr̄ abſente. qꝛ vita corpis
anima eſt. ſed aīa ſuſcitata. nō viuit ſine
deo. qui eſt eius vita. hec eſt ergo gratia
mirabilis. vt ſuſcitet mortuos. ⁊ poſt: ſit
nobiſcū. ne moriamur. hoc eſt a iuuentu
te. ⁊c. Et nunc o domine ſicut cepiſti: ita
perfice. et hoc eſt.

**Et uſqꝫ in ſenectam ⁊ ſenium:
deus ne derelinquas me.**

Et vſqꝫ in ſenec. ⁊ ſeniū. i. vſqꝫ ad vltima
mea deus ne dreꝛ. ꝯ qꝛ niſi vſqꝫ ad vltimū
meū gratia mecū ſit nihil ero: vꝛ diſting
uunꝛ hic. iiij. opera eccꝛe. velut. iiij. eta
tes ꝯ Iuuent⁹ ei eccꝛe fuit tp̄e martyrū. q̄ñ
fortes erant. ꝓgrediente vero tempore ē
nūc. i. per nūc ſignificatur progrediens
tempus. ꝯ q̄d modo eſt. cum fides per ec-
cleſias ꝓficit. inde ſenecta. ſ. grauitas. ꝯ
q̄ñ incipiet frigeſcere charitas cū mundi
tp̄a decreſcūt: poſt in fine ſeculi erit ſeniū
i. decrepitū. q̄ñ abundante iniq̄. refri. ca.
mꝛ. ꝯ Cum antichriſtus veniet. et vita opta
to fine claudeꝛ. ꝯ hec opus fuit dici i ſcri
pturis: ꝓpꝛ illos q̄ dicūt: q̄ ad ꝑuū tp⁹
ſint chriſtiani ꝯtra quos dñs dicit. Vo-
biſcū ſum vſqꝫ ad ꝯſūmatōem ſeculi. q.
d. memorab or iuſticie tue. qꝛ tu deus do
cu. m. ſicut añ diximus. ex iuē. m. i. ex tp̄e
martyrū quo dimicare cepi. et vſqꝫ nūc.
i. vſqꝫ ad ꝓgrediens tempus. q̄d modo ē
ꝑ ſpacia tp̄m creuit doctrina. et ego doct⁹
ꝓnū. m. tua. ꝯ ſ. q̄d de iniquo iuſtus fa-
ctus ſum. ſ. idē q̄d ꝑus. et qꝛ a iuuentute
doctus predicaui iuſticiā dei. vſqꝫ in ſe-
nectā. q̄ñ incipiet frigeſcere fides. et vſqꝫ
in ſeniū. i. in finē ſecli. deus ne dereli. m.
i. nec in etate maꝛa. vel etiā iā finitiua de
ſeras me. vt nō gaudeāt illi: q̄ dicunt ad
tēpus erunt chriſtiani. ⁊ vt ego vſqꝫ ad
finē laudes predicere: vnde ſubdit:

**Donec ānunciē brachiū tuū ge
neratōi oi que uentura eſt.**

Donec ānū. bra. Alij tm̄ notāt hic tria tē
pa eccꝛe. vꝛ etates: idē ſignificātes ꝑ nūc.
⁊ ſenectā. Donec. an. q. ne dreliq̄s me.
Donec. an. b. t. i. chriſtū. generatōi. oi.
ꝑ ſucceſſiōes. que vē. ē ꝯ vſqꝫ i finē ſeculi:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Potentiam tuã ⁊ iuſticiam tuã deus uſqȝ in altiſſima que feciſti magnalia. Potẽtiã tuã. Hic oſtẽdit quid preſtitit brachiũ. Q. ne derelinqs o de⁹ donec anũciẽ. Potentiã liberãdi: q̃ p incarnationẽ captiuos liberas. ⁊ iuſti. i. puniendi q̃ hoiem peccantẽ iuſto iudicio dãnas. ego dico ducẽs predicationẽ meã. vſqȝ i altiſ. ſup que ẽ fili⁹ dei uſqȝ ad hoiez exaltatũ ſr̃ altiſſima: qȝ hõ deus ſedet ad dexterã pr̃is regnãs cũ eo. Dico annũciẽ potentiã et iuſticiam. que duo feci. magñ. vtrũqȝ enĩ mirabile ẽ p gr̃az redimi hoiez qui p ſuã iuſticiã dãnat⁹ erat. Per iuſticiã enĩ adam expulit de padiſo. Per gratiã latronez accepit. vel ita: ne derelinquas donec annũciem. Potentiã qua homo potens ẽ ad bonũ eſſe. tuã: nõ hois: quia nihil eſt homo ex ſe. et iuſticiã. qua iuſtus ẽ homo eſſe. tuã: nõ hois. o deus. et ne putes ꝙ ſol⁹ homo egeat gratia: qȝ puenit gratia tua vſqȝ i altiſſima que feci. magna. qȝ eos qui ſunt in altiſſimis. i. om̃s ordines celeſtes. fecit deus p gratiã cum non eſſent magnos: et ꝙ iuſte et beate viuũt: et cõtinet in eo quot ſunt.

De⁹ quis ſimilis tibi. Deus quis ſil̃is tibi. Tercia ps vbi dicit cui pſone: que gr̃a ſit. ſ. captiue que ẽ vtraqȝ reſurrectio mẽtis et corpis. vñ pmittit gr̃as. Q. d. tua potẽtia ẽ i altiſſimis: et cũ hoc ſit. o deus quis ſi. ti. in nã vl' potentia: nullus: quia nil tibi ſimile: et tñ homo ſtultus ſe extollit: et credit diabolo ſuggerenti. Eritis ſicut dij: et inde captiu⁹. Ois enĩ adam ſimilis: dum puerſe vult eſſe ſimilis deo: cadit in captiuitatẽ. vñ clamet ad eum a quo cecidit. Deus quiſ ſimilis tibi. Eſt autẽ alia ſimilitudo bona: qua hõ iuſtus qui diligit inimicos: et bene facit eis. ſimil' ẽ deo ad cui⁹ imaginẽ et ſimilitudinẽ factus eſt. Qui ſolẽ ſuũ facit oriri ſup bo. et ma. et pluit ſup iuſtos. et iiuſtos. et hec ẽ ſimilitudo obedientie: nõ ſupbe imitatiõis: nõ equipatiõis. Eſt ergo bene ſimil' deo qui credit deũ ſũmũ eſſe: et nullo egere: ſe uero non p ſe: ſed per eum eſſe. Qui vero p ſe vult eſſe: vt deus a nullo eſt. puerſe vult eſſe ſimilis deo: vt diabolus qui noluit ſub eo eſſe. ⁊ homo qui vt ſeru⁹ noluit teneri precepto: ſed voluit vt nullo ſibi dñante eſſet. Q. deus que eſt puerſa ſimilitudo? Precepit quippe ei deus nullo indigens ne comedẽt de ligno ſcie boni et mali. ad pbandum quãtũ eſſet bonũ obedientie: et malũ iobedientie. Arbor vͦ illa quicquid eẽt et cuiuſcũqȝ pomi. ideo dicta ẽ lignũ ſcie boni et mali: quia homo qui nollet bonũ a malo diſcernere. p preceptum. i. per prudentiam diſcreturus erat. per mali expimentuz ut tangendo vetitũ iueniret ſuppliciũ. Bona quidem erat arbor in ſui natura: et bonus eius fructus et ſic nũquã pfectius potuit demõſtrari bonũ obediẽtie q̃ȝ phibendo a bono: vt ex iobedientia tm̃ ſit pena. non a re mala et ex obedientia palma. Si enĩ res mala eſſet que phiberet̃: videret̃ etiã ſine phibitione eſſe vitanda. nec ex ſola inobediẽtia pena ſecuta: ſed ex re mala non vitata Nũc vͦ cũ arbor bona ſit phibita ſolaz obedientiã palmã iueniſſe: ⁊ ſolã iobedientiã incurriſſe penã manifeſtũ eſt. Inde iſte captiu⁹ clamat. De⁹ q̃s ſil̃is ti: nll'us.

Quãtas oſtendiſti mihi tribulationes multas ⁊ malas: ⁊ conuerſus uiuificaſtis me: ⁊ de abyſſis terre iterũ reduxiſti me. Mihi aũt volẽtes puerſe ſimilari. Quãtas oſtẽ. i. iuſte imiſiſti. tribu. i. paſſiões Et merito qui recedit ab eo qd̓ bonũ ẽ ex ſe ⁊ beatitudo miſer eſt. oſtẽ. dicit: qȝ ſcit illas pdeſſe vtiqȝ multas q̃ntitate: ⁊ malas q̃litate. Ecce iuſticia in peccãtib⁹: ſed hec diſciplina q̃ me flagellaſti. ãmonitio fuit ↄuerſiõis: ñ dẽtio captiui. vñ ſequit̃ ⁊ tñ tu ↄuerſus. dũ me vtiqȝ ↄuertiſti: ⁊ viuifica. me. Ecce clemẽtia i ↄuerſis. ⁊ de abyſ. t̃. i. de ſubmerſiõe peti. iterũ ſpe reduxiſti me. Primo enĩ cũ natura noſtra vbo dei vnita ppt̃ nos ſurrexit reducti ſumus de abyſſis terre. et iterũ cuz credi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dimus in eū. Et fit ꝑma reſurrectõ aīe. q̄
ſpe iam ſurrexit cū eo. vñ: apl's. Si ↄſur
rexiſtis cū chriſto. ꝛc. vñ hic dic̄. iterꝫ re
duxi. m. Iteꝫ. Scdõ: iteꝫ reducemur. qñ
corpe reſurgemꝰ. vñ poſtea dicet. vl' iteꝫ
i. ſepe in ſpe redux. m. et ſic in anima re-
ductis ſpe.

Multiplicaſti magnificentiam tuā: ⁊ ↄuerſus ↄſolatus es me.

Multiplicaſti. qꝛ ꝑ diuerſa ſubuenit deꝰ
magnifi. t. vel iuſticiā. ſ. flagella. qꝛ nec
filijs pcis a flagello. et ↄuerſus ↄſo. es.
me. ꝑ ſcripturas et premia. ↄſolatuſ dic̄
qꝛ etſi diſtricte caſtiget. triſtes tñ eſſe nõ
ſinit. vñ generalis iuſtus. veritatē pſal-
lere ↄfiteſ. Nam et ego. vl' ſcdm quoſdaꝫ
talis littera eſt ibi ↄſolatꝰ eſt me. et de ab
iſ. t. iteꝫ reduxiſti me: hec reductio in fu
turo erit ſm corpꝰ. dico ↄſolatus es me
qd ab effectu oñdo.

Nam ⁊ ego ↄfitebor tibi i uaſis pſalmi ueritatē tuā deus: pſallā tibi i cythara ſanctꝰ iſrael.

Nam et ego. vel ita continua ſm aliam
litteram. reduxiſti me. Ego aūt confite. ti
bi in vaſis pſalmi. vel morꝫ. Pſalmi pul
chre dicunſ vaſa veritatis. Q. ſpiritua-
lia dolia. vinū dñi ſuātia et ē: Cõfitebor
tibi. o dūs: ve. t. i. q̄ vē deus es. et in va
ſis pſal. i. in decantatõne pſalmoꝫ: qui
ſunt vaſa veritatis. vel in va. pſalmi. i. i
viuificatõne ſpiritus. Vas enim pſalmi
pſalterium eſt. ſ. organum. quod a ſurſū
ſonat. quo ſignificatur ſpiritus. qui iaꝫ
ſpe ſurrexit cum chriſto. Cythara ab infe
riori. et ſignificat corpus qd et reſurget
vnde ſubdit. ⁊ pſallam tibi. op. o tu qui
es ſanctus iſrael. in cythara. i. in mortifi
catione carnis. vel confitebor tibi in va.
pſalmi. i. in contemplatiua vita. et pſal-
lam tibi. in cythara. i. in exhibitione tem
poralium. et hoc faciam exultando. vn-
de ſubdit:

Exultabunt labia mea cū cātauero tibi: ⁊ anima mea quam redemiſti.

Exultabunt labia mea. in
teriora ſcilicꝫ labia anime. que iam redu
cta eſt primo. iteꝫ cum cantauero tibi. i.
cum laudabo te in predicatõe. et anima
mea quā redemiſti. que ipſis internis la
bijs exultat. quibus tacite clamat ad do-
minū. Non ſoluꝫ anima redempta ad de
um exultabit:

Sed ⁊ ligua mea tota die meditabitur iuſticiam tuam cum confuſi ⁊ reueriti fuerint qui q̄runt mala mihi.

Sed ⁊ lingua mea. ſ. corporis: quod
reducetur ſecūdo. iteꝫ. i. cuius reductio
ſignificata eſt per ſcdõ iteꝫ. ⁊ medi. iuſt.
t. to. d. i. ſine fine in eternitate. qñ hec ex-
vltatio erit: Q. cū ↄfu. et reueriti fu. vel
erubuerīt. qui. que. ma. mi. i. qui modo
inſultant: qd erit in fine: ſ. ſeculi. quādo
videbunt oculis: qd nunq̄ crediderunt
fieri. Tunc eñ locus eſt ſanctis ſecure ex
ultationis cum nõ licet impijs. dñari:

In ſalomonem. LXXI

In ſalomonē: ſalomon interpre-
tatur pacificus. quod veriſſime ⁊
optime illi ↄgruit. per quem me-
diatorem dei et hominuꝫ ex inimicis ac
accepta peccatorum remiſſione reconci-
liamur deo idē ipſe ē ille pacificus. q̄ fe-
cit vtraq̄ vnum medium parietē mace-
rie. i. inimicitie ſoluens. et ambos recon
ciliauit deo qui ſuper pacem reconcilia
tionis dabit pacem immortalitatis. vn-
de pacem meam do vobis pa. relin. vo.
Et in hunc ſalomonē. i. in hunc verum
pacificum dirigitur pſalmus iſte. quia
commendatur ipſe hic: ſm vtranq̄ na-
turam et eſt pſalmus iſte. iiij. d duabus
naturis chriſti. ¶ Intentione monet vt
chriſtum verum deum et verum homi-
nem regem credamus. Modus. vij. ſunt
partitiones. Primo: agit de iudicio op
tando illud dari filio. Secundo: agit de
eodem iudicio, affirmando quod opta-
uerat ibi. Iudicabit. pa. Tercio dicit q̄s
et q̄l' añ veniet rex ille i futo iudicaturꝰ.
ibi: Deſcēdet ſic plu. Quarto agit d ope

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ribus ei⁹ ibi. Quia liberabit pa u. Qui to agit de honorificentia regis ibi. Et viuet. Sexto monet oms laudes ei dicere ibi Sit nomē eius. Septimo a ſua parte laudat ibi. Benedict⁹ dns. ꝓpheta ergo ad patrem loquens de chriſto dicit. D.

Deus iudicium tuum regi da: ⁊ iuſticiam tuā filio regis.

De⁹ pater da iudi. t. re. i. chriſto. Q. fac qđ preuideo futurū. Pater enī nō iudicat quēq̄: ſed omne iudiciū dedit filio. non quin tota trinitas ſimul iudicet: ſed quia ſolius filij pſona ſcđm hūanitatem ab oibus in iudicio videbitur: et vt ſue petitionis deſideriū oſtendat p figuram epynomie. idem repetit alijs verbis dicens. et iuſti. t. i. iudiciū. da fi. re. i. tuī qui es rex. ⁊ ideo nō vſurpat regnū: q2 filius regis eſt: vt diximus. Hic ē epynome. i. crebra ſententie repetitio. Repetitiones aūt eiſdem vel alijs verbis facte: multū cōmēdāt diuina eloquia: que maxime ſunt ī pſalmis: et ī eodē genere ſermonis: quo affectus animi eſt mouēdus Dico da iudicium. ad quid?

Judicare populū in iuſticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio.

Judicare. i. ad iudicandū. ī iuſti. po. t. qui et ei⁹ eſt. ſ. vt diſcernat eum a nō ſuis ⁊ pau. t. ī iudi. Iſti ſunt populus dei. ſ. humiles nō ſupbi. dicendo tuū et tuos oſtendit oīa que ſunt patris eſſe filij: et econuerſo.

Suſcipiant mōtes pacem populo: ⁊ colles iuſticiam.

Suſcipiant mōtes. Q. d. hec da: ſed prius preſciat iudicaturus p legatos. et hoc ē Montes. i. maiores. ſ. ꝓphete et apli: qui celo altitudine ꝓximant. ſuſcipiant pa. i. chriſtū: pacē dico nūciandā. populo fideli. ⁊ colles. ſ. minores ſuſcipiant. iuſti. i. chriſtū. vel ita vt ſit diſtinctio int̄ pacē et iuſticiā. Montes. ſ. maiores. ſuſci. pa. humilitatis. populo. i. ad populum: vt ſe non efferant. i. extollant p ſua maioritate. excellentes quippe in eccleſia paci debent vigilanti intentione conſulere: ne ꝓpter ſuos honores ſupbe agendo ſchiſmata: et ſcandalū faciunt vnitatis cōpage dirupta. ⁊ colles. i. minores. iuſti. vt ſeruos non anteponant domino: ſed ſic maiores mutando ⁊ obediendo ſubſequātur: vt eis chriſtū ſemp anteponāt. vel ſic. Su ſci. mō. i. maiores pacem. i. verbum reconciliationis. ſ. verbum euangelij: ad hoc vt nuncient populo. et colles. i. minores iuſti. i. obedientiam: vt obediant doctrine veritatis.

Judicabit pauperes populi: ⁊ ſaluos faciet filios pauperū: ⁊ humiliabit calumniatorem.

Judicabit paupes. Secunda pars vbi idem agit de eodem iudicio affirmando futuram. poſt optationem quippe: virtute ꝓphetie dicit que ſunt aduentu domini preſtanda. Q. dico da iudicium: et vere dabis: quia iudicabit paupes po. vel aliter vt per montes et colles predicatores vtriq̄ euangelice pacis ſiue precedentes: vt apoſtoli. ſiue ſequētes: vt eorum vicarij accipiantur: ⁊ diſtinguitur ſic littera. Montes. i. predicatores precedētes. et ali j colles. i. predicatores ſequētes. ſuſci. pa. i. chriſtum iniciandam. populo. Deinde ſm aliam litteram ſequit Juſticia iudi. pau. popu. ſed illi codices magis approbantur qui habent qđ ſupra expoſuimus. Judicabit paupes po. i. eos qui pauperes ſunt in populo: in quo boni maliq̄ cōmixti ſunt: ſic iudicabit. et. i. q2: ſal. fa. diſcretos ab iniquis. filios pa. idem ſunt qui et pauperes ſicut eadem ciuitas eſt ſyon: et filia ſyon. vel diſtingue inter filios pauperum: et paupes. Paupes dicit patres. ſ. ꝓphetas: et aploſ. filios pauperum dicit eos qui ſub eis ꝓficiūt: quos oms ſic iudi-

cabit dñs: vt ſaluos faciat. Et hũilia. in
pñti. calum. i. diabolũ dum em̃ grã ſua
viuat. vt gratis colat hõ deũ. hũiliat di
abolus. q̇ dicit. nũquid gratis colit iob
deũ: vel hũiliatus eſt diabolus in chriſti
paſſione. qñ p calũnias iudeoꝝ eũ occi-
dit. in quo nihil iuris habuerit. vñ me-
rito eos amiſit in quibus aliq̄d iuris ha
bere videbat. q vere calũpniator dicit qꝛ
innocentes in culpã trahere nitit: qđ eſt
calumniari. hũc aũt hũiliauit chriſtus i
paſſione. ſꝫ nõdũ penitus eſt extinctus.
vñ alibi hũiliaſti ſicut vulneratũ ſuper
bũ. vñ: Hieremi. Clamat pdix. ↄgregauit
que nõ pepit. fecit diuitias. ñ cũ iudicio
In dimidio dieꝝ eius: derelinqñt eũ. et i
nouiſſimis ſuis erit ſtultus. vel in iudi-
cio futuro. hũili. ca. i. diabolũ.

**Et pmanebit cũ ſole et ante lu-
nam: i generatõꝫ 7 generatõem**

Et permanebit. hic oſtendit eum dignũ
qui iudicet. Q. d. Judicabit rex. Et ipſe
permanebit cũ. ſol. i. q̄diu tempa vol-
uunt. que per ſolem id accipiunt. quia
iuxta curſum ſolis mutantur. et diſting
uunt tpa. Non eſt ei magnum permane
re cum ſole per quẽ oĩa facta ſunt. ſꝫ hic
eſt ꝓphetia. q chriſtiani nõis religio ſẽ
per ſit duratura contra illos: qui dicunt
ecclam aliqñ deſiturã. permanebit ergo
cum ſole. i. q̄diu tempa voluuntur pma
nebit in eccła 7 cum eccła: que eſt corpus
eius. et ante lunam. Potuit dicere cum
ſole. et ante ſolem. i. cũ temporibus et añ
tempora: añ que eſt eternũ. ſꝫ p lunã que
creſcit. et decreſcit: maluit dſignare incre
menta. et defectus mortaliũ. et eſt ſenſus
7 ipſe permanebit. añ. lu. i. oĩa mortalia
ſua immortalitate precedit. Deinde ex-
ponit quid lunã dixerit. lunã dico gene
ratõnis et generatõnũ. alia littera. i. per
manebit ante generatõnes generationuꝫ
q̇ tranſeunt deceſſione. et acceſſione mor
talium. vel ita vt per ſolem accipiatur d
us pater. cuꝫ quo permanet filius qui
eſt. Q. ſplendor et radius ſolis. et eſt.
humiliabit. et vincet diabolũ in paſſiõe
et victo diabolo. permanebit. ſplendor.
i. filius. cum ſole. i. cum patre. ſedens ad
dexterã pr̃is i eternũ. 7 hoc: añ lũaꝫ in ge
neratõnes et generationũ qꝛ ipſe eſt pri-
mogenitus ex mortuis. precedens eccle-
ſiam deceſſione et acceſſione hoiem tran
ſeuntem. vel generatio generatõnum d
generatio futura qua imortaliter gene-
rabimur. et eſt. lunam dico: generatõnis
generationũ. i. que imortaliter generabi
tur in generatõne: vt ſcđm aliam litterã
ſic. permanebit in generatõnem et gene-
ratõne. vel in ſeculũ ſeculi. vel in genera
tõnes generatõnum. i. ſine fine. et eſt: ex-
poſitio precedentis.

**Deſcendet ſic pluuia in uellus
7 ſicut ſtillicidia ſtillantia ſu-
per terram.**

Deſcendet. Tercia ps. Ecce q̄lis et quis
ſit rex ille q̇ iudicaturus eſt. Q. d. Quo
modo incipiet hoc regnũ: Ecce. incipiet
a iudeis. et ↄſummabit in gentibꝰ et hoc
eſt. Deſcendet ſicut plu. in vel. Alludit
facto gedeonis. qđ in in libro iudicũ le-
git. q̄ pugnaturꝰ ↄtra madianitas petijt
ſignũ a dño: victorie ſignũ tře vt vellus
ouis in area poſitũ ↄplueretur area re-
manẽte ſicca 7 ita factũ ẽ. Poſtea petijt.
vt area irrigaretur. ſicco vellere. 7 ita fu
it. In quo myſtice ſignificatũ eſt. q po
polus iudeoꝝ prius irrigaretur gratia
chriſti: ſicca area gentilitatis. et poſtea
compleueretur gentilitas: ſicco vellere iu
deoꝝ. per vellus em̃ iudea accipit. que
auctoritate doctrine expolianda erat: vt
ouis vellere. vel quia doctrine pluuiam
detinebat quã nolebat gentibus predica
ri. vt vellus detinet pluuiam. Ait ergo
rex ille prius. Deſcendet in vel. ſicut plu
uia. i. gratia chriſti deſcendet prius in
populum iudeorum. vnde: matrem ſibi
et apoſtolos elegit. ſicca area: totius or-
bis. ſicut pluuia prius deſcendit in vel-
lus gedeonis. et poſtea deſcendet ſicut
ſtillicidia ſtillantia ſuper terram. id
eſt. ſupergentes ſicco vellere iudeorum.
ſicut poſtea fuit compluta area gedeo-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

onis ſicco vellere. Ecce vnde incipiet: et
vbi ↄſūmabitur regnum. Illud regnuȝ
ſic erit vtile: quia Orietur ī diebus ⁊c.
vł ita et agit de natiuitate chriſti: qui añ
dixerat ꝺ̄ futuro iudicio. Q. d. Chriſtus
in futuro iudicabit et ṗus ī hūilitate: et
lenitate ſūma veniet. et hoc eſt. Deſcēdet
in vterū v̓ginis. ſicut plu. ī vell. Chriſtꝰ
enī quē nihil vtiqꝫ ſuſtinere poſſȝ ſi vel-
let manifeſta poteſtate cognoſci voluit
lenit̄ in vterū virginis: ſine aliquo ſtre-
pitu: ſicut plu. ī vell. deſcendere: vt ma-
gis oſtenderet virtutem ſi eam tempaſſȝ
et ē ↄgrua ſimilitudo. Lana enī accipien
do: vel reddendo aquā non rumpit̄: ſed
integra manet: ſic et ī virgine integritas
ante partū in partu poſt partuȝ. Poſt
illud idē alia ſimilitudine cōprobat ſub
dens. et deſcendet ſicut ſtillici: ſuper ter.
que ī modū roris ſūma lenitate deſcen-
dunt. Quis ergo poſt tam aptas ſimili-
tudines dubitet de ꝑtu virginis. Deinꝺ̄
exequit̄ que ipſe oriens attulit: que ger-
mina de ſtillicidijs pullulari dicens.

Orietur in diebus eius iuſticia ⁊ abundantia pacis donec au feratur luna.

Orietur ī diebus eius iuſti. ⁊ abun. pa.
do. aufe. lu. vt non ſit. i. pax erit: donec
morte deſtructa: iaȝ nō ſit luna. i. carnis
mortalitas: que ꝑ lunā ſignificat̄. Vł ꝑ
lunā ſignificat̄ eccleſia. ⁊ legitur alia lr̄a
ſ. extollat̄. Alij enī īterpretati ſunt aufe-
ratur. Alij v̓o extollat̄. et ē: donec extol
latur luna. i. eccl̄ia eleuetur per gloriam
reſurrectionis.

Et dñabit̄ a mari uſqꝫ ad ma re: ⁊ a flumie uſqꝫ ad terminos orbis terrarum.

Et dñabitur a mari. Hic oſtendit que ſit
amplitudo regni. Q. d. ſic vtile ē regnū
⁊ ſic latū. Et. i. quia dñabitur a ma. i. a
quolibet fine terre. vſqꝫ ad ma. i. vſqꝫ ad
quēlibet finē terre diffundetur. tam late
dilatabitur eccl̄ia. ⁊ a flu. iordane dñabi-
tur. vbi vox patris ſuꝑ chriſtū inſonuit
Hic ē filius meꝰ dilec. Inde ergo doctri
na eius cepit: inde auctoritas magiſtri
dilatatur vſqꝫ ad terminos orbis terre:
predicato euāgelio regni chriſti. Inde
regula baptiſmi ꝑ totū mūduȝ manauit
Inde ergo dñabitur vſqꝫ ad ter. or. ter.
circūquaqꝫ. hoc eſt qꝺ̄ ṗus dixit: a mari
vſqꝫ ad mar̄. Nota quia paucis verbis
magna docet ſacramenta.

Coram illo procidēt ethyopes ⁊ inimici eius terrā lingent.

Coram illo. Qꝺ̄ vniuerſaliter dixerat: ꝑ
partes oſtendit dicens. Corā illo ꝓci. i.
illū adorabunt ethyopes qui ſunt ī fini
bus terre. et teterrimi. i. gētes a ꝑte totū
⁊ inimi. eiꝰ. ſ. ꝑtinaces ſchiſmatici. qui
īuident glorie chriſti. lin. ter. in moduȝ
ſerpentis cui dictū eſt terrā comedes. i.
adorabunt terrena que ſunt eoꝝ eſca pe-
nal̄. vel lingēt ter. i. ſchiſmaticos hoīes
amabūt: ⁊ ſuaues habebūt quibꝰ aucto-
ribus contradicunt diuinis eloquijs.

Reges tharſis ⁊ inſule mune ra offerēt: reges arabū: ⁊ ſabba dona adducent.

Reges ⁊c. tharſis īterpretatur ↄtempla
tio in qua fixi ſunt fideles: qui offerunt
munera: dum deuoto aīo ſeruiunt. et eſt
ſenſus. Reges tharſis. i. fideles in ↄtem-
platione fixi qui dicūtur reges: qꝫ ſunt
dñatores vicioruȝ. et inſule. i. qui vicia
mūdi circūfluentia a ſe excludunt. mu.
offe. i. ſeipſos dum deuote ſeruiunt. re-
ges ara. ⁊ ſab. do. addu. Hec patrie di-
uerſis odoribꝰ nares mulcēt: ⁊ ſignificāt
eos qui terrena delectatione ſe tractant
molliter: ſed iam ſunt reges ara. ⁊ ſa. qꝫ
hec blandimenta ſubijciunt rigide diſci-
pline: et hi dona addu. i. alios ſecū in
ſocietatē eccl̄ie adducēt. vł pōt hic acci-
pi de mal̄ regibꝰ qui ꝑſecunt̄ et occidūt
martyres. ⁊ eſt: reges arab. ⁊ ſa. i. perſe-
quētes neſcientes. adducent dona. dum
imolando martyres adduxerunt eos.
vł iuxta interpretationes nominum to-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tū pōt accipi. Tharſis ei īnterpretat explozatō gaudij. arabia: hūilr. vl' cāpeſtris ſaba: incēſio. vl' ↄuerſio. et ē. Reges tha. i. illi q̄ explozāt v̄m gaudiū. ⁊ inſule. i. q̄ a ſe excludūt vicia off. mu. i. ſe ⁊ alios. ⁊ reges ara. i. hūiles. vel iuſticia et eq̄tate plani. et reges ſaba. i. q̄ diuino igne ſuccenſi ſūt vel ↄuerſi ad deū. addu. do. i. ſe et alios. vel hyſtorialr pōt accipi: ō regibus q̄ venerūt adozare chriſtū cū muneribus q̄ fuerūt de his ꝓuincijs. cū q̄bus venerūt inſule. i. etiā extremi. vn̄: hic pſalmus cantat in feſto epyphanie. qd ꝑ ſingula:

Et adozabūt eū oēs reges terre omnes gentes ſeruient ei.

Et adozabūt eū. o. re. tre. q̄ vident adorandi. hic oñdit que ſit familia regis. et oēs. gen. que terrenos habent dños. ſer. ei. qz ñ eſt gens. que in parte ppli ſui nō adozet auctozem.

Quia liberabit paupez a potēte: ⁊ paupez cui ñ erat adiutoz.

Quia liberabit. Quarta ps vbi agit de opibus eius. Q. d. Cur ei tantus honoz: Quia libe. l'uit. pau. i. pplm credentiū. in quo ſūt et reges. a potēte. i. a diabulo quē nō ſua virtus. ſʒ peccata hoim potētem fecerūt. Deinde repetit: vt determiet quē paupem liberet dicens. et pau. etiaʒ cui nō erat adiu. qz hō iuſtus. vel angelus vel lex. vl' libez arbitriū: nō poterat eū liberare. niſi tm̄ leo de tribu iuda ⁊ ſi liberat: ñ tñ peccata ꝓ quibus tenebant ei placent. Sed:

Parcet pauperi ⁊ inopi: et aīas paupuz ſaluas faciet.

Parcet ex vſuris redimendo. i. peccata dimittet. cui: pauperi et inopi. i. nō de ſe ↄfidēti ſʒ de gratia. vel ita ↄtinua dico liberabit pauperē. etſi liberatus pauper poſtea offendit: Parcet pau. et ideo. qd neceſſe eſt. qz oēs peccant et egent gr̄a dei. et aīas. pau. ſal. fa. ab iniq̄tate. i. dādo eis gr̄aʒ ad faciēdā iuſticiā et ad vitādam iniquitatem.

Ex uſuris ⁊ iniquitate redimet animas eoꝝ: et honorabile nomen eoꝝ cozam illo.

Ex uſuris. duplex ei hic adiutoriū gratie ↄmēdat. ſ. et qḋ eſt in remiſſiōe peccatoꝝ. cū ait. pcet pau. et qd eſt in participatōe iuſticie cū addit. et aīas pau. ſal. fa. deīn his duobus alia duo eq̄pollētia reddit dicens. Ex vſuris. i. a peccatis redi. a. e. et hoc eſt qd ſupra dixit parcet paupi. vſure aūt dicunt peccata. quia plus mali inuenitur in ſupplicijs. q̄ȝ ↄmiſſum ē in peccatis. vt verbi gratia. cū homicida tm̄ corpus hois perimat. aīe vero nihil noceat. ipſius anima ⁊ corpus perdetur in gehenna. Ex vſu. ergo redimet peccata dimittendo que debebant ampliora ſupplicia et redimet precio ſanguinis. aīas e. ex iniq̄. ſ. iuuando per gratiam: ad faciendam iuſticiam. eadem itaqȝ repetita ſunt. que ſupra dicta ſunt. nam parcendo redimet ab vſuris. ſaluos aūt faciēdo redimet ab iniquitate. Quod ergo ſupra dictum eſt. parcet pauperi. hoc eſt hic. Ex uſuris redimet. qd vero ibi dicit animas pauperum ſaluas faciet. hoc eſt hic ex iniquitate redimet. vel ita. vt de futuro accipiatur illud. animas pauperum ſaluas faciet in futuro. ſ. non modo parcet hic. ſed in futuro ſaluabit. Sequitur Ex vſuris. i. penis eternis. et iniquitate. i. ipſo peccato. pro quo: et pena debebatur. redimet. precio ſanguinis. animas eozum. et nomen eozum. ſcilicet nomen chriſtianum. etſi malis ſit contemptibile hic: tñ erit. honozabile cozam illo. qz in eius regno. ante ipſum venturi ſunt. vel ſm aliam litteram. ſcilicȝ hono. nomen eius cozā ipſis. quia gratias reddunt bñficijs dantes virtutem nomini eius.

Et uiuet et dabitur ei de auro arabie: ⁊ adozabunt de ipſo ſēper: tota die benedicent ei.

Et viuet. Quinta ps vbi agit de honoꝛi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ficentia regis. Q. d. ⁊ ſi morte ſua rede-
mit paupem tñ. Et viuet ſine fine qui cõ
temptus eſt moriens. et da. ei d au. ara.
i. ſapientes mũdi in chriſtũ credẽt. Per
arabiam enĩ gentes ſignificanť. Per au
rũ quidẽ qḋ excellit oĩa metalla. ſapien-
tia que excellit inter doctrinas. et ador.
ſem. de ip. multiplicãdo. i. corpe eiꝰ. vľ
de ipſo ꝯſequẽdo. vel de ipſo. i. de eius
inſtitutiõe: quia ipſe adorare docuit ſic
Adueniat regnũ tu. ⁊c. et tota die. i. to-
to tpe benedicent ei. bona vita.

Et erit firmamẽtum in terra in ſũmis montium ſuper extolle-tur ſuper libanum fructus eius ⁊ florebunt de ciuitate ſicut fe num terre.

Et merito: quia ipſe erit fir. i ſũ. monti.
Sũma montiũ ſunt auctores ſcriptura
rũ. ſ. pphete et apľi quos firmat: qꝛ oĩa
ab illis predicta: i illo ſunt ꝯpleta: ⁊ hoc
in terra: quia ꝑpter eos qui i terra ſunt
omnia ſcrip ta ſunt. vnde et ipſe in terrã
venit: vt ea impleret. firmamentũ ergo
ꝑphetaꝝ: quia qḋ predixerũt impleuit.
vľ ita. ipſe erit fir. i. panis fidei ꝯfirmãs
coꝝ. in ſũmis montiũ. i. in apľis et i alijs
ſanctis. et hoc eſt i terra iſta. etiã ꝗ mirũ
eſt. ſ. ꝗ ita eos cõfirmat hic. ſequitur: et
fruc. e. ſ. boni ſup extol. ſup li. i. ipſe ex-
tollet ſuos ſup cedros libani ad litteraꝫ
qꝛ ſi libanus ꝑceras cedros ꝑducit chri
ſtus ſanctos ad celũ ſubuehit. vel iuxta
nois interpretationẽ. Libanus enĩ iter
pretatur cãdidatio: ⁊ ſignificat candorẽ
et dignitatẽ huius ſeculi. ergo fruc. ei. i.
dilectores chriſti. ſup extol. ſup li. i. ſup
candorem ſeculi: quia oĩa ſecularia ꝯte-
nũt. vel fruc. e. i. charitas extol ſup li. i.
ſup omnia alia dona d ꝗ apľus. Adhuc
eminẽtiorẽ vitam vobis demonſtro ⁊c.
vľ illi qui ſunt d ciuitate. ſ. dei. i. de ec-
cleſia. florebũt gratiſſime i futuro. ſicut
fe. ter. viret. Non enĩ etas feno: ſed viri
ditas ſanctis ꝯpatur qui de iſta ciuita-
te preſentis eccleſie migrantes: in illa ce
leſti beatitudine florebũt. vel p fenũ Fe
nũ fructiferũ. i. frumentũ pŏt intelligi.
ſicut i Geneſi. feni noie: etiã frumentum
intelligitur cũ ait. Juſſit deus produce-
re terrã oĩe lignũ: et oĩe fenũ: nec ad-
iũxit et oĩe frumentũ noie feni illud cõ
plectens. florebũt ergo ſicut fe. ter. ſ. fru
ctiferũ: vt eſt fenũ frumenti. vľ quia am
bigue poſita eſt ciuitas. nõ enĩ illud ad
didit: vel eius: vel dei ciuitas Caym itel
ligi pŏt: ſicut autẽ de ciuitate dei expo-
ſuimus. i. eccleſia. Due enĩ ciuitates ſũt
i preſenti. ciuitaſ dei: et ciuitas ſeculi. Ci
uitas dei eſt eccleſia que ab Abel incepit
Ciuitas ſeculi eſt babylonia que incepit
a Caym que ꝯpatur feno ſm illud. Ois
caro fenũ. omnis nãqꝫ claritas ciuitatis
quã cepit edificare Caym eſt ſicut flos fe
ni qḋ hodie floret: et cras i cli. mit. et eſt
ſenſus huiꝰ et precedẽtis loci talis. fruc.
e. i. illud qḋ i eternũ nobis ꝑmittitur.
extol. ſup li. i. diffamabitur: et ꝯmẽdabi
tur ſup oĩa ſeculi. et ea que ſunt de ciui-
tate Caym. ſ. flore. ſicut fenũ ter. i. quic-
quid ꝑ magno habetur i ſeculo cõmen-
dabitur feno terre

Sit nomẽ eius benedictum in ſecula ante ſolem permanet no men eius.

Sit nomẽ eiꝰ bene. Sexta pars vbi mo-
net oĩs laudes ei dicere: quia oĩs i eo
benedicẽtur. Q. d. et quia fructus eiꝰ ex-
tolletur. et flos ſeculi decidet ergo: Sit
nomẽ eius benedictũ i ſe. Q. quia eter-
nam dat gloriã in eternũ glorificetur: ⁊
aň ſo. i. ante tempa: et ante omnẽ creatu-
ram. i. i eternũ: pma. no. eiꝰ. i. filiꝰ regis
hoc dicit. ne putes tempalem dei filiũ.

Et benedicenť in ipſo oĩs tri-bus terre: oĩs gentes magnifi cabunt eum. Et oĩs tribꝰ ter. bene.
i ipſo. vt abrahe ꝑmiſſum ẽ. Jn ſemie t.
bene. o. gẽ. ⁊c. et ne duodeci tribꝰ accipi
as tm. Addit oĩs gen. ſ. oĩs benedicti.
magñ. eum. magnum fatendo.

Benedictꝰ dñs deus iſrael: qui facit mirabilia ſolus.

lis intellectus. ⁊ eliq̃tus eſt in hūiles gē tiles. ſꝫ apud iudeos. fex figure remāſit. q̄ q̄: oēs iudei infidi potati ſūt et hoc ē iudeū humiliat. gentilē exaltat et hoc. ꝑ legē q̄ꝛ calix. i. lex et totum vetus. t. ē in manu dn̄i. i. in ꝑtāte chriſti: mediatoris calix dico vini. me. ꝓpter ſyncerita tē moraliū preceptorū et ſpūalis ſenſus et ille calix eſt mixto. i. fece corꝑaliuꝫ ſacramentorꝫ et quid mihi? Et inclinauit dn̄s hūc calicē. i. legē. ex hoc. i. a iudeo in hoc. i. in hūc gentilē in quē ſpūalis ſē ſus eliquatꝰ eſt. et ꝑ hoc ꝯſtat. q̄ꝛ illuꝫ humiliat. et hūc exaltat. et licet inclinet verūtamē fex. eius n̄ eſt exin. apud iudeos. q̄ꝛ carnalia ſacramēta apud iudeos remāſerunt. et bibent ex eo mixto. i. de fece. figurarꝫ omnes pec. ter. i. oēs iudei infidi. Vel ex eo calice. i. lege bibēt generaliť oēs pec. ter. i. ſuꝑbi peccatores et humiles peccatores. iudei ſūt peccatores ſuꝑbi. gentes vero humiles peccatores quorꝫ alij bibunt vinū calicis. ſ. hūiles peccatores. alij feceꝫ. ſ. ſuꝑbi peccatores. ¶ Oēs bibunt. ſꝫ ſeorſum.

Ego aūt annunciabo in ſeculū: cantabo deo iacob.

Ego autem chriſtus cū corꝑe meo anū: in ſe. i. q̄m diu ſcl'm erit. vel gaudebo in ſe. Alia lit. i. de ꝓmiſſione futura in finem ſeculi. de qua diciť in titulo. ne corrūpas. ⁊c. Vel ita et ꝯuenit in ꝑte cum ꝑori ſenſu. Calix eſt lex. vinū merū celeſte myſteriū. i. ſpūalis ſēſus plenꝰ q̄ꝛ et ſi ſemꝑ bibiť nūq̄ꝫ expendiť. mixto. i. vtroq̄ꝫ teſtamēto. q̄ꝛ vetꝰ et no. ſimul ſūt vn̄: ezechiel. Vidi rotā in medio rote. Iudei n̄ mixtū bibūt q̄ꝛ vetꝰ ſine nouo recipiūt. neq̄ꝫ manichei qui nouū ſuſcipiūt ſine veteri ex hoc in hoc q̄ꝛ a iudeis tulit et ꝯuerſis gētibꝰ iclinauit. verūtn̄ fex eiꝰ. fex n̄ accipiť hic ꝓ ſordibꝰ ſꝫ ima ⁊ vltima vini ſignificat. i. vltia ſbtilioꝛa legis ad que n̄ pōt ꝑueniri hic ⁊ ē licet inclinet. verūtn̄ fex. eiꝰ qȯ inclinauit n̄ eſt exina. q̄ꝛ illa ſecretioꝛa n̄ penitus pn̄t capi. vn̄ ſiqd reſiduū fuerit. igni ſpiritus

ſancti ꝯburetis. q̄ꝛ omnibꝰ bibentibꝰ plenitudo nō deficit. et bibent ex eo: calice pleno oēs. pec. terre. i. iudei i fine ꝯuerſi cū alijs bibēt vtrūq̄ꝫ. t. ſeruātes. qn̄ abrahā cū filio ad pueros cuꝫ aſina exſpectantes imolato ariete reuerteť. l'ita Hūc humiliat. et hūc exal. qȯ pōt q̄ꝛ cali. i. poteſtas et diſpenſatio iudicandi calix dico. vini meri. i. iuſti iudicij ē in manu do. i. chriſti plenus mixto. i. mia et iudicio. q̄ꝛ alijs mors ꝑ iuſticiā. alijs vita ꝑ miam. qȯ mixtū inclinat et ꝓpinat omnibꝰ et hoc eſt. Et iclina. ex hoc i hoc. i. oībꝰ generaliter. Omnes em̄ ſentient miam et iudiciū. et licet inclinet calicem iſtū Verūtn̄ fex. e. n̄ eſt. ex. i. pena bibentibus et auſtera n̄ finieť malis. et ex eo calice: bibent fecem. oēs pec. ter. n̄ ſolū iudei. peccatores bibēt: ego aūt. cum meis dicit chriſtꝰ. anū. vel gaudebo i ſe. can. deo ia.

Et oīa cornua pctōꝝum cōfringam: et exaltabuntur cornua iuſti.

Et oīa cor. pec. que hic erigūť. i. dignitates ſuperborꝫ cōfringā in finē que mō noluut frangi. hoc eſt qȯ ante dixit. hūc humiliat. et cornua iuſti. que nō ſūt hic ſed ibi erunt. i. munera chriſti que ſūt ſublimitas iuſti exalta in futuro. vbi ſuꝑbus hūiliabiť. et hūilis exaltabiť hoc eſt qȯ an̄ dixit. ⁊ hūc exaltat. LXXV.

In finem in carminibus canticum ad aſſyrios Ps. aſaph.

In finē i carmibꝰ cāticū ad aſſyrios ps. aſaph. Aſſyrij iťpretanť dirigētes ⁊ ſignificāt iudeos. quibꝰ ꝑ antifraſym. i. ꝑ ꝯtrariū hoc ꝯuenit. q̄ꝛ nō ſūt dirigentes. ſꝫ errātes. vel poſſunt dirigentes dici q̄ſi erigentes. quia erigunt ſe: ꝯtra chriſtum. eo qȯ ſine gr̄a chriſti querūt ſalutem ꝑ legales obſeruantias qui bn̄ dn̄r aſſyrij q̄ꝛ ꝑſecūť ecclꝛiam chriſti. vt olim aſſyrij ꝑſequebanť iudeos. Contra hos loquitur hic aſaph. i. fidelis ſynagoga cōfutās eos hic quibꝰ noīa gl'e dicit ab-

lata.et ad alios tráſlata.ᵃ que ſūt iudea
iſrl̄.ſalem.ſyon. et nihil boni poſſe ſine
chriſti gr̄a,pbāť.et ē ſenſus.ⁱPſalm⁹ iſte
aſaph.id ē fidelis ſynagoge.attribuitur
que hic loquiť dirigēs nos ī finē.id ē in
chriſtū.ē ī carminib⁹.id ē in laudib⁹ ad
q̄s monet.et ē cāticū.q̄ꝛ agit ꝺ bōis chri
ſti ſcilicet ꝙ not⁹.ꝙ habitat.ꝙ illūinat
ꝙ ſaluat.et ē.ad aſſyrios.id ē cōtra iu-
deos.qui nō ſe dirigūt ad deū.ſꝫ errant
vel ſe erigūt ꝯtra chriſtū.ſuā ſtatuentes
iuſticiā.¶ Intētio:iudeos ꝯfutat.et de
votos ad reddēda vota monet.Modus
Triptic⁹ eſt pſalm⁹.Prīo:frāgit gl̄az iu
deoꝝ.Scđo:dicit qđ chriſt⁹ illūinat.qđ
ſaluat et iudicat ibi.Illūinās.Tercio:ā
mōet iā deuotos:reddere vota ibi.Cum
cogitatō.ſidel̄ ergo aſaph ꝯfutās iudōſ

Notus in iudea de⁹:ī iſrael
magnū nomē ei⁹.

Not⁹ ī iudea de⁹.Q.d.ⁱ Sl̄ať
iude⁹.qđ iudeo not⁹ de⁹.Sicut hic dicit
ꝑpheta.et verū ē.ſꝫ iudeo int⁹ qui in oc
culto ē iude⁹.nō iudeo ī carne.qui ī ma
nifeſto ſolo noīe ē iude⁹.Not⁹ enī ē de⁹
ſicut ꝑpheta dicit hic.ī iudea.ⁱ vā ſcili-
cet vt ꝯfiteať peccata.Iudea enī inťpre-
tať ꝯfeſſio.Q.d.auctoritate ꝑphete.vñ
ſolēt gl̄ari iudei.et gētib⁹ īſultare.ꝯfuto
cos.Si enī vⁱ iudei eſtis.tūc ī vob̄ not⁹
ē de⁹.ſicut dicit ꝑpheta.qđ ſi nō ē:tūc n̄
eſtis iudei.ſꝫ nō ē not⁹ ī eis de⁹.q̄ꝛ ceſarē
gētilē ꝯfeſſi ſť dicētes.Nō hēm⁹ regē niſi
ceſarē.et chriſtū negauerūt ꝺ tribu iuda
natū.Vñ olī reges erāt.vñ ⁊ iudei dicti
ſť.ⁱ Duodecim enī trib⁹ hēbat ppl̄us iu
deoꝝ ſm nūeꝝ filioꝝ iacob.preť tribuꝫ
leui q̄ miſtrabat ī tab̄naculo. nec hēbat
ſortē ī ťra ꝑmiſſiōis.In diuiſiōe enī ťre
ꝑmiſſiōis ſuſcepti ſť duo filij ioſeph.ſ.
manaſſes et effraym.vt hērent ſortē ī ťra
ꝑmiſſiōis,et facerēt ꝑ ſe trib⁹.Trib⁹ āt
dicūť tāq̄ꝫ curie et cōgregatiōes diſticte
ppl̄oꝝ.ⁱ Suſceptis ergo duob⁹ filijs io
ſeph.cū reliquis vndecī filijs iacob.ꝑ
vna enī tribu ioſeph.due filioꝝ acceſſe-
rūt.fcē ſť.xiij.ſꝫ excepta tribu leui.q̄ ſa-
cerdotal̄ erat.et de decimis viuebat.xij
tm̄ remāſerūt.quib⁹ ťra diuiſa ē.In his
āt ťbub⁹.vna ē iudea.vñ reges erāt.Vñ
iacob bñdicēs filijs ait.ⁱ Nō deficiet ꝑn
ceps ꝺ iuda.nec dux ꝺ femorib⁹ ei⁹:do-
nec vēiat cui reꝑmiſſū ē.et ab hac tribu
oēs iudei dicūť ꝺ q̄ etiā venit dñs nr̄ ie-
ſus chriſt⁹.Iudei itaq̄ꝫ ceſarē ꝯfeſſi.non
chriſtū qui ꝺ iuda iā n̄ ſť iudei appellā-
di.Itaq̄ꝫ euerſū eſt regnū iudeoꝝ.q̄ꝛ no
luerť ꝯgnoſcere.veꝝ regē id ē chriſtū.ab
dicauerūt ſe ab iſto noīe cū dixerūt.Nō
hēm⁹ regē niſi ceſarē.Si nō hñt regē niſi
ceſarē.defecit iā ꝑnceps ꝺ iuda.Venit er
go ille cui repromiſſuꝫ eſt.ⁱ Illi ergo ve
rius iudei ſunt.qui in chriſtum credūtⁱ
Iudea vera chriſti eſt eccleſia.credēs in
eum qui venit ex tribu iuda.in qua ve-
re notus deus.ſequitur:⁊ in iſrael vero
ſcilicet qui deum vident.magnum ē no
men eius.nō blaſphemať ſicut ꝑ malos

Et fact⁹ ē in pace loc⁹ ei⁹:⁊ ha-
bitatō ei⁹ in ſyon.

Et factus eſt in pace locus eius dei.id ē
in humili et beneplacito habꝫ locū.Alij
inťpretes dicunt.in ſalem lo.e.ſed idem
eſt.quia ponitur hic interpretatio.Sa-
lem enim interpretatur pax.et habitatō
eius eſtⁱ ſyon.vera.ⁱ id eſt ī eccleſia.que
nunc ſpeculatur per fidem vel in ſyon.
id eſt in contemplatione futura.quan-
do videbimus cum facie ad faciem.No
ta congruum ordinem verborum.ⁱ Pri
us pōiť iudea.i.ꝯfeſſio.p⁹ q̄ꝫ:ſequiť iſra
el.id ē vir vidēs deū.ⁱ q̄ꝛ p⁹ ē ꝯfiteri pec
cata ꝑ qđ videť de⁹.et ſic etiā in pacato
cū deo loc⁹ ē.vñ ſequiť pax.p⁹ iſrl̄.p⁹ eā
ī ſyon.id ē ī ꝯteplatiōe.cū facie ad faciē
videbit.erit hitatio.Sequitur:

Ibi ꝯfregit potētias arcuum et
ſcutuꝫ:⁊ gladium ⁊ bellum.

Ibi ꝯtregit.Q.d.hec nō niſi a deo hñt
q̄ꝛ Ibi.i.ī iudea.iſrl̄.ſalē.ſyon.ꝯfre.po.
ibi.ⁱ i.ī illa pace eťna.ꝯfre.po.q̄s:arcū
id ē dolos.ſcu.id eſt omne illud.vnđ ſe
ſuꝑbe,ꝑtegūt.et gla.id ē oē illđ.vñ pu-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gnāt ↄtra deū ⁊ bell.i. omimodā ↄtradi
ctōz q̄z faciūt ↄtra deū defēdēdo pctā v-
biē eīn de⁹ autor paci veīt: hec oīa fugiūt.

Dyapſalma.

Illuminans tu mirabilit̄ a mō tibus eternis: turbati ſunt om nes inſipientes corde.

Dyapſalma. ¶ Illumināſ tu. Scd̄a ps
vbi dicit qd̄ chriſtus illūinat iude⁹ dor
mit et qd̄ chriſtus indicat. iudeus perit
q.d.ↄfregiſti potētias et illūinās a mō.
eter.i.p mōtes eternos.i.aplos.tu nō.
mōtes ipſi.illuminans dico mirabiliter
.i.p miracula.tu terribilis vētur⁹ es ad
iudicium. interponit aūt quare terribi
lis ſit:in futuro dicens.turba.ſūt ⁊c.⁊ ē
parēthēſis.l' ſcd̄m aliā litterā ſcz.illumi
nās.q.d.ↄfregiſti potētias ⁊ illuminas
tu.nō montes ipſi magnifice cū pōde
re dictum eſt.tu: ne putet aliquis q̄ eū
montes illuminēt.mirabiliter.i.p mira
cula facta p manus aploꝝ. tu illūinas.
ſz a mon.eter.i.p mōtes eternos.ſ. p
phetas aplos.qui p̄us lucē excipiunt.p
quos ſedentes i tenebris illūminant.quo
rū beatitudo nō terminabit ⁊ iō dñr et
ni.et p eoſd̄ vitā eternam credentib⁹ p-
miſiſti.ſz de hac illuminatōe.oēs iſi.co.
i.deſideria mūdi ſequētes turba.ſ.a-
nūciata eis alia vita que ñ eſt hic deinō
premittit quare in futuro erit terribilis
vñ et.ſubdit et turbati.

Dormierunt ſomnum ſuum et nihil inuenerūt omnes uiri diuitiarū in manibus ſuis.

Dormierūt.in his preſentib quiſcen-
tes que eis facta ſunt delicioſa .i. a bo-
nis eternis refrigeſcentes.ſ.carni acquie
uerunt pfutura ñ puidentes ſom.ſ.
qui diſtat a quiete bonoꝝ qz iſte fallax
eſt.Vident eīn p ſomnum ſe habere the
ſauros ſz dū euigilant nihil inueniunt
.vñ dicit.et nihil inuenerūt oēs vi.di-
uiti.Ecce diffinitio auaroꝝ.i.ſtudētes
diuitijs.vñ:nō ait hñtes diuitias.mul-
ti eīn hñt qui nō amāt ſz viri diuitiarū
qui ſolam.ſ.ſpē ſuam ponunt i incerto
diuitiarū nihil inuenerunt dico in ma.
ſu.Ita hoc dicit.Q. adhuc in manib⁹
querāt cū ſe nihil tenuiſſe ↄgnoſcant.
Somnū ergo preſentis vite.illos diui-
tes facit.euigilatio aūt poſt hanc vitam
paupes pdit.alludūt eīn hec v̄ba acti-
onibus ſōniantiū.qui euigilantes que
runt in manibus que dormientes vide-
bant tenere et amiſiſſe dolent.qd̄ tñ:ne-
q̄q̄z ſe poſſediſſe cognoſcēt. tales ſūt iſti
.venerunt in hāc vitā et p cupiditates
tpales.quaſi obdormierūt hic.et excipi
unt illos diuitie:et vane pompe volati
ce.⁊ tranſierūt omnia ⁊ ita nihil inuene
runt i ma.ſ.quia nihil poſuerunt i ma-
nibus chriſti qui dicit eſuriui ⁊c..In
pauperibus namqz eſurit qui in celo di
ues ē.Vel viri diui.i.qui libro arbitrio
et lege ſe diuites putant.et nihil inue.in
ma.ſ.qz nihil boni poſt hanc vitā hñt ſz
hoc qd̄ ipſi dormierūt eſt añ te.l'a te qz.

Ab increpatione tua deus ia- cob: dormitauerūt qui aſcen- derunt equos.

Ab increpatione.t.i.ab ira et excecatōe
qua excecas eos o de⁹ iacob.i. minoris
ppli dormi. cordis cecitate. ſicut pha-
rao ⁊ egyptij.et qui p ſclaria vagi ſūt.
Pharo eīn icrepatōes domi obſtinata
mēte ↄtēpſit.ita et hi negligūt ſctā moni
ta dñi.ſz q̄ dormitauerūt:qui aſcen.eq.
ſupbie.i.q̄ noluerūt eē hūiles quoꝝ ſu
pbia creuit hūili chriſto ñ hūiliati vñ.
preceptū ē i lege filijs iſrl'.vt ñ mltiplica
rēt ſibi equos.Salomō quoqz ī iudea
equos ñ habebat.ſz emebat ī egypto.
attēde rē tremēdā.icrepatō ſtrepitū hēt.
ſtrepit⁹ v̄o icrepatōis.ſolz excitare hoi-
nes ſz tm̄ pōd⁹ ē icrepātis dei.qd̄ dormi
tāt icrepati.i.coꝛ hñt iduratū. duricia
eīn cordis obdormitatō ē ſz qd̄ dormien
tes mō ñ ſētiunt i finē ſentiēt quia.

Tu terribilis es et quis reſiſtet ti bi: ex tūc ira tua.

Tu t'ribil.i iuditō
futur⁹ eſ ⁊ licz hic aliquo mō reſiſtāt tūc
q̄s reſiſtet t' nll⁹:ſz ex tūc erit ira t.maifeſta

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De celo auditum feciſti iuditi um: terra tremuit ⁊ quieuit:

De celo auditū. ī Nō eni dicūt qd volt et diſputāt ↄtra deū. Quid eni tūc erit? Ecce tūc erit ira tua. qñ De celo veniēs feciſti. id ē facies. ſz preterritū pōit. qi iā factū ſit. auditū. ī id ē oib⁹ notū iudiciū. ī d celo veniēs dñs ad iudiciū. Vñ aplꝰs ait In reuelatōe dñi ieſu d celo cū āgel' vēientis. ī Vel d celo iaculatus es iudiciuz Alia lr̄a. Quia ſic deſcendit tāq̄ȝ fortiſſima māu iaculū deſtinatū. Deinde vt⁹ iudicij expōiť. cū ſbdiť: tra tremuit. Q. d. facies iudiciū: vñ tra tremuit et quieuit a mal' ſuis. id ē tremi trebūť. ⁊ ꝑdita poteſtate quieſcēt. Melius āt mō timerent et quieſcerent. q̄ȝ tunc ſcilicet.

Cū exurgeret in iudiciū de⁹: ut ſaluū faceret oēs māſuetos tre

Cū de⁹. id ē ieſus chriſt⁹ exurgeret i iudiciū l' cio ſeuere iudicās qui hic quietus oia ꝑtulit. Vel ita iūge iudiciū dico exercēdū. Cū de⁹ exurgeret i iudiciū l' cio. i. cū potēs appebit. q̄ hūil' apparuit. idez ſeſus. ¶ Vl' ita ab illo loco. De celo. Q. d. erit ira. nec hoc ē i predictū. qr De celo. id ē d me dicit aſaph. feciſti audituz iudiciū eſſe futuꝝ. vnd tra tremuit. i. hō ⁊ quieuit a mal' ſuis. Feciſti auditū. qñ? Cu de⁹. id ē chriſt⁹ exurgeret hic a morte p⁹ea vētur⁹ ad iudiciū. id ē ad iudicādū oēs. ī Sz ne putes iudiciū ad ſolā dānatiōz iniquoꝝ fieri ſbdit: vt ſaluū faceret oēs māſuetos tre. ī ſcilicz qui ñ equos ſuꝑbie aſcēdūt. ſz i hūilitate ↄfeſſi ſūt pccā qui hñt pacē mētis. nō detrectātes iugū dei. māſuetos dico tre qi ñ dico āgelos q̄ ſt māſueti celi ñ tre. Dyapſalma.

Qm̄ cogitatō hoiſ ↄfitebiť tibi: ⁊ reliq̄e cogitatōis diē feſtū aget tibi.

Dyapſalma. Qm̄ cogitatō ho. ī Tercia ps vbi āmōet iā deuotos offerre vota. qi merito ſaluat manſuctos Qm̄ cogitatō māſueti hoīs ↄfite. tibi. i. māſueti laudabť te cogitatōe ⁊ etiā ope vñ ſbdit. et reli. co. i. exhibitō bōi opis diē fe. a. t. i. māſueti ceſſabūt a ſuili ope pcci. ñ intēti mūdo. ſz q̄eti et bōis opib⁹ itēdēt. Cogitatō eni ē ↄceptō voti. Reliquie: redditō voti. opatō ſliq̄: p⁹ cogitatiōz. Et qr ſaluabit ergo o vos homines

Vouete ⁊ reddite dño deo ueſtro: oēs q̄ i circuitu ei⁹ affertis mūera.

Vouete mēte qdlibet bonū. et red. ope neceſſario p⁹ votū. ī Nōndū qr alia ſt coia vota d his. ſ. ſine qb⁹ ñ ē ſal⁹ vt vouere fidē i baptiſmo. ⁊ abrenūciāe diabolo et pōpis ei⁹. ī Nō occidere. ñ ſuꝑbire: et h⁹mōi q̄ etiā. ſi ñ ꝑmittim⁹: ſoluere dēm⁹. et d his precipiť oib⁹. Vo. et red. ī Alia ſt vota ꝑꝑa ſinguloꝝ. vt caſtitas. v̓ginitas: ⁊ h⁹mōi. ī Ad hec ergo vouēda nos iuitat. ñ precipit vt voueam⁹ ſz vt vota reddam⁹. ī Vouere eni volūtati ↄſuliť. ſz p⁹ voti ꝑmiſſiōz: nēcio ſodītio exigiť. Jō ñ ait ſimpliť vouete l' nolite vouere. ſz vo. ⁊ red. i. ſi voueti: ſodite Alioq̄n d voto rei teneť. et dānatōz hūt qr ꝑmā fidē irritā feceť. vt ait aplꝰs. vl' pria cogitatō dr̄ q̄ icipim⁹ bōa. ſ. pēitere d pccō et ↄfiteri deo. ī q̄ fac reliq̄s cogitatōes q̄ feſtū agť. Pri⁹ ē dānare et diſplicere qd eram⁹. qd p⁹ea in mēoriā tenere dēm⁹. ſ. qd eram⁹ et qd accepim⁹. ⁊ he ſt reliquie cogitatōis. ne a mēoria excidat vuln⁹: qd hūim⁹. ⁊ mun⁹ ſanatōis qd ſaluator donauit. et hoc in mēoria tenētes gr̄as libatōi agā⁹. qd ē ſolēnia celebrare Ordo vo lr̄e ñ pēdz a ſupiori vt ꝑꝑetas dyapſalmatis ſueť. ſz ad iferiora reſpicit. ī Cogi. ho. pria. ſ. q̄ dānat mala. ⁊ icipit bōa. ↄfi. ti. et reli. cog. i. reliq̄ cogitatōes p⁹ ꝑmā. ī ſ. qd ſp dz hō rcordari mala preterita. vt lugeat et bona preſtita. vt ſpet. diē fe. ag. t. ī gr̄as agēdo. ī Qm̄ ſecit ſe hō a pccis liberꝝ. Sic p⁹ emūdatōz iudeis iubeť: i lege offerre feſtiuū mun⁹ deo et qm̄ ſol⁹ dñs ē cui feſtiuitas dēť. Ergo o vos hoieſ. vo. ⁊ red. hoc ñ mutať. do. d. v. ñ tm̄ hoi. qr ñ ē tm̄ hō. ſz et de⁹. reddite vos. o. q. i cir. e. exiſtētes ꝑ fidē. af. mu. i. ī vos ipſos. Vel mūera que altari bus offeruntur. Hi tales monentur vo-

uere non hertici vel pagani. vel ſm aliā
lrām que ē. oms qui i cir. e. offert. vel af
ferent. q. d. iō vos moneo. qꝛ oms qui i
circu. e. ſūt. vt famuli. offer. vel afferent
mu. hūilitatis. i. oms humiles ꝯfitent
ei. et adorāt eū In circuitu nanqꝫ ei⁹ ꝗsi
medij ſūt qui intelligūt cōem eē oib⁹ vi
tatē. et nō faciūt ſupbiendo ſuā. Hi of
fert munera. qꝛ hnt hūilitatē. Qui autē
ꝗsi ſuū faciūt. qđ oib⁹ ꝯmune ē tanqꝫ in
medio poſitū. ad ptem ducere conant.
⁊ hi nō offerēt munera Ecce dixit cui de
beāt offerre. ſ. dño. et q̇. ſ. qui ſūt in cir
cuitu. Deiñ ſubiūgit quare dicens

**Terribili et ei qui aufert ſpiri-
tum principium: terribili apđ
reges terre.**

Terribili et ei. Q. vouete dño. Terri
bili. i. qꝛ tribilis. Si nō amore l' timore
facite quē vē timēt boni. mali vō nō. et
qꝛ tribilis. ideo timeat q̇s ſupbus facere
ſuū. ſed ſit hūilis ꝯmunē oib⁹ intelligēs
hns ſpm dei. nō ſpm ꝑncipū. i. ſupbū.
vñ ſubdit. et ei qui aufe. ſp. ꝑn. i. auda
ciā ſupboꝝ. ſ. ſpm ſupbie l' tioris aufert
dando ſuum ſpm et ſic facit eos reges
ſui. qui corp⁹ ſuū moderant. vñ ſubdit
terri. apđ re. ter. ſ. qui ſe regūt. ſubijciē
do ſe: vel ſbiecti deo. de quib⁹ dicit. cor
regis in manu dñi ē. vel ad lrām. aufert
ſpm i. vitā ꝑncipū ſcꝫ trenoꝝ. Q. nō ſo
lū alijs eſt tribilis. ſed etiā regib⁹ ter re.
vñ ſubdit. terribili apđ re. ter. qui terri
biles ſunt alijs. : LXXVI.

~~In finē p hyditim Ps aſaph~~

In finem prohyditim ps aſaph. Hy
ditim ſicut ſepe ſupra diximus. interpre
tatur tranſiliens eos aſaph cōgregatio.
que fidelis hic loquit. et tranſiliens oia
viſibilia. vt perueniat ad finem qui chri
ſtus eſt quē moyſes deſiderabat videre.
cum dicebat. Domie oſtende mihi faciē
tuam. Cui dñs dixit. Non videbit hō et
viuet. et ē ſenſus tituli. Ps iſte attribui
tur aſaph. i. fideli congregatōni que hic
loquitur et agit ꝓ hyditim. i. de hyditū
i. de ſe tranſiliente. in finem. i. in chriſtū
vltra quem nihil eſt. Intenē: docet de
ſideria et illecebras ſeculi calcare. et nil
ſibi proponere. niſi illū ex quo ſunt oia
ſicut ipſe facit. Modus. iiij. ſunt ptitiōs
Primo dicit quō tranſcendens omnia.
deum querit. et inuenit. Secundo deli
berat: an ſit euꝫ reductur⁹ ibi. Anticipa
uerunt. Tercio dicit quid deliberando
inuenerit ibi. Et dixi nūc. Quarto expo
nit que in mundo chriſtus operatur ibi
Viderunt te aſaph. ergo oia tranſiliens
ſolum deum querens ait.

**Voce mea ad dominuꝫ
clamaui: uoce mea ad
deum et intendit mihi**

Voce mea. i. intentione deuotiōis ad
dñm cla. non aliud ab eo petens. Ab ip
ſo eñ ipſum querit. et tranſit quicquid
infra eſt. Deiñ repetit vo. m. cla. ad de.
oſtendens ꝓpter quid clamet. ſ. qꝛ dñs.
vel qꝛ deus Vel ita prius dicit ad quem
clamet ⁊ nō quid petat dicens Voce m.
cla. ad do. non dicit quid petat. qꝛ non
eſt opus ei qui nouit qđ expedit. Deinđ
ſbdit. ꝓpt quid clamauerit et vox mea
eſt ad deū. Alia lrā ad hoc ē. vox ꝓpter
qđ edit. hoc addit ne putaret propt ali
ud clamare ad deū. qꝫ propt ipſū ſupra
quem nihil eſt. vl' in eođ etiā ſenſu legit
lrā noſtra. ſcꝫ cla. vo. m. ītente ad deum
et vt non fruſtra clamaſſe ſe oñdat: ſub
dit. ⁊ inten. mihi. qꝛ ſp adeſt querentib⁹
ſe. ſed nō adeſt querentibus ab eo aliud
vnde clamauerunt nec erat qui ſal. face
ret ad do. nec exau. eos Intēde at di ē:
dare totū qđ petit. et pl⁹ qꝫ petat ſeqt.

**In die tribulationis mee de
um exquiſiui: manibus meis
nocte ꝯ eū ⁊ nō ſum decept⁹.**

In die t. ꝛc. q. d. ñ ſolū voce q̇ſiui deū
ſꝫ etiā maib⁹. i. opib⁹ ⁊ ñ ſolū alio tpe ſꝫ
etiā i die t. m. in q̇ alij quert de ea exire
q̇ nō trāſiliūt. Iſte neceſſitatū oblit⁹ deū
tm̄ q̇rit. l' ita ꝯti. quō hoc totū fit. ſ. cla
mor ⁊ exauditō: Ecce i di. t. m. i. qñ ē mi
hi tblatio l' i uita iſta q̇ tota ē tblatio de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſiderāti celū. exqſiui deū ex tbulatiōe q̄rit iſte deū. vt i eo ſit ſibi quies. n̄ aliud ab eo q̄rit. Nō qd̄ huculq3 dixit. Quis clamauerit. et ad quē. et ꝓpt̄ quid. et q̄ neceſſitate. deīde ſbdit. qūo q̄ſierit. ⁊ qn̄ et vbi. et quo fructu. q. d. Qūo queris: māib⁹ meis. id ē bōis opib⁹ n̄ iani ōſide rio. Qn̄: nocte. idē dr̄ nox hic. qd̄ ſupra dies tbulatōis ſcilicet vita iſta hoc ſcl̄m qd̄ ē tbulatō illi. q̄ deſiderat celū et nox ē. q2 i ea op⁹ ē lucerna v̄bi dei. Vn̄ petr⁹ Nos hēm⁹ certiorē ꝓpheticū ſmonē cui benefacitis intendētes velut lucerne in obſcuro loco. dōec dies luceſcat et lucifer oriat̄ i cordib⁹ vr̄is. Vetur⁹ ergo eſt ver⁹ dies p⁹ iſtā noctē. cui⁹ diei ꝯpatiōe hec vita nox ē. Dies v̄o ē ꝯpata vite iſi deliū. Vn̄ apl̄us. Sicut i die honeſte ābulem⁹. Dies ergo ē i cōpatōe iſideliū. ⁊ nox i ꝯpatōe āgeloꝝ. Et cū idē ſit nox et dies. tn̄ ꝓpt̄ aliud ſupra dies pōit̄. ꝓpt̄ aliud hic: nox. Dies eni neceſſitatē tp̄is nox tp̄us clamoris nōt. Ecce dixit q̄ neceſſitate. et qūo et qn̄ q̄rit. et vbi queris: coram eo vel ꝯtra eū. Corā ipſo deū q̄rit qui n̄ facit iuſticiā ſuā corā hōib⁹. vt videat̄ ab eis. Vn̄: Neſciat ſiniſtra tua. qd̄ fa. dex. t. Et cuz facis elemoſynā. noli tu. canere an̄. t. Et quo fructu. n̄ ſū dece. vt hi qui aliō querūt. q2 iuēi qd̄ q̄rebā.

Renuit conſolari aīa mea memor fui dei: ⁊ delectat⁹ ſuz ⁊ exercitat⁹ ⁊ defecit ſpūs me⁹.

Renui l' negaui ꝯſolari aīaz meā vl' aīa mea. Expōit hic tribulatiōz que pūgit. ⁊ quodāmā ipingit ei neceſſitatē tn̄ſiliēdi q. d. Dixi i die tbulatōis. que tbulatio tāta fuit. ꝙ aīa mea renuit ꝯſolari vl' negaui ꝯſolari aīaz meam. q2 vndiq3 mihi mala. Tm̄ eni tediū et triſticia ꝓ peccōrib⁹ me occupauit. vt ꝯtra oēz ꝯſolatiōez claudat ſe aīa. Siquis eni iuſt⁹ videt̄. q̄ ſol⁹ ē ꝯſolatō. ſepe alit̄ iuēit qd̄ ē expertus iſte ꝑcuſſus ſcādal'. et iō iā tiet i aliquo letari et ꝯſolari. q2 i oib⁹ ſcādalū iuēit. l' tiet i nll'o ſecur⁹ ē. Que ergo reſpiratio: Ecce mēoꝛ fui dei i quo ſuauitas. Hūc man⁹ q̄rētis iuenerāt i triſticia ꝯſolatorē et delectat⁹ ſū et garriui. alia lr̄a. i. exultaui loquēdo ō deo: vt garrul⁹. Qui pre leticia. nec vellz nec poſſz tacere. Garruli eni ꝓꝑe dn̄r. qui vulgari v̄bo ſic appellāt̄ ſcilz accedēte leticia. nec valētes. nec volētes tacere. et i garriēdo rurſus. ōfecit ſpūs me⁹ qui p⁹ ꝯtabuerat tedio maloꝝ. Ideo defecit iteꝝ ſpūs. q2:

Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbat⁹ ſuz ⁊ n̄ ſū locut⁹

Inimici mei. Alia lr̄a. Anticipauer̄t vigilias q̄rētes calūniā i v̄b. id ē oēs inimici mei vigilauer̄t ſup me. id ē pl⁹ me. tēdēdo iſidias. preoccupauer̄t me ſpūales inimici. ō quib⁹ dicit apl̄us. n̄ ē vob colluctatō aduerſus carnē et ſāguinē. ſz aduerſus v̄tutes. ꝑncipes. et ptātes. aduerſus ſpūalia nequicie. Hi v̄o pl⁹ vigilauer̄t ad ōcipiēdū. q̄3 ego ad cuſtodiēdū vbiq3 ſcandala ponūt. vbiq3 ponūt muſcipl'as. Ecce eni tediū ieſt cordi. timēdū ē ne triſticia abſoꝛbeat leticiā. l' ne garriēdo i leticia ſpūs ōficiat. et dicat hō. qd̄ inimic⁹ teneat. id ē repꝛehēdat. vn̄ iſte turbat̄. et n̄ loquit̄. Vn̄ ſequit̄. turbat⁹ ſum q2 malū ē tacere. et malū loqui. vn̄ introredit. Vn̄ ſbdit: et n̄ ſū locut⁹. n̄ tn̄ ceſſat conat̄ iuēire remediū. vult et hoc ipſuz trāſcendere. Vn̄ ſbdit:

Cogitaui dies ātiquos ⁊ ānos eternos in mente habui.

Cogitaui dies ātiquos. Iā iſte q̄i qui extra vapulauit i ſecreto mentis ſue agit vt nemo oblatrat et de⁹ adiuuat. ibi manēs ō etn̄is agit. qd̄ ibi licz. n̄ extra iſtrepitu. et hoc ē. Cogitaui dies ātiquos ⁊ ānos etn̄os. vbi hec mala n̄ ſūt. habui i mēte. id ē i mēoꝛia et accipit ꝓ eodē dies et ānos. Hec cogitatō ō etn̄is magnū ſilentiū vult ab oi tumultu reꝝ hūanaꝝ vt ſecurus intus agat. Vn̄ ſbdit:

Et meditat⁹ ſuz nocte cuz cordē meo: ⁊ exercitabar et ſcopebaz ſpm̄ meuz.

Et me. n. cū. c. m. vbi n̄ ē loc⁹ calūnioſo. ⁊ garriebā. Alia lr̄a. n̄ iā foris ſicut p⁹. ſz ſcrutabar. alia lr̄a. ſpm̄ m. vbi ml'ta ſi cū eo loquoꝛ ⁊ garrio iuēi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

re potero. Et q̄d inueniſti: q̄ ñ i eternũ repell3 de' hoiez et hoc ſb̄ ĩtrogatõe dic

Nunquid in eternum proiici/ et deus: ⁊ non apponet ut cõ/ placitior ſit adhuc.

¶ Nunq̄d in et. p̄i. de' hoiez abſit. Ad uerte ſalt' trãſilientis. Inuenerat ſupra tediũ i hac vita. nuſq̄3 fidē. nuſq̄3 ꝯſola/ tionē. ad quoſcũq3 hoies intēdebat ſcã/ dalũ inueniebat i eis. Nuſq̄m ergo ſecur' ideo trãſiliuit ad deũ vt ibi letet. ſ3 gar/ riēs foris ō deo. reprehēdit foris ab ini micis. vñ ad cor rediit. S3 q2 illi tacere malum erat ne ſilet a bonis anguſtiatus in hac vita: vehemēter. de alia vita mul tum cogitauit. vbi non eſt tentatio. nec ceſſauit trãſilire: etiã ſpiritũ ſuũ. donec veniret ad finez. De quo titulus ait vbi hoc inuenit q̄d nõ inetnu3 ꝓijciet deu s ¶ Alit ab illo loco. Renuit cõſolari a. d. Merito nõ ſũ deceptus. q2 adeo exq̄ſi ui deum. q̄d Aia m. ren. ꝯſo. in alijs re bus q̄3 in deo. et iõ: memor f. di. in quo ſuauitas. et delectatus ſũ i eo. et exercita tus ſum. inquirendo magnitudinē ſapi ētie. et potentie eius. et deſe. ſp. m. quia res eſt incõprehēſibil' DIAPSAL.

Anticipauerunt uigilias ocu/ li mei turbat' ſũ ⁊ nõ ſũ locutus

¶ Dyapſalma. Anticipauerunt. ⁊c. Se cunda pars. Inuēto deo. qui ſolus bo num eſt ei. deliberat. an ſit eum reductu rus. Scd̄m lectionem aug. que preceſſit non eſt hic partitio. Exponit quomodo exercitatus ſum. vl' fui. ita. ſ. q̄ antici. vi gi. aliorum ocu. m. vt ille facit. qui ante tempus ſurgit: ad negociũ. vel oculi no ſtri. i. affectiones mee. antici. vigi. i. ſedu litatē alioꝝ vel p̄ vigilias ſignificat no/ cturnos. quos vſualit ſic vocam' quos facimus i laudibus dei a. d. ante alios i nocturnis laudaui deũ. et vigilans tur batus. ſ. q2 non potui cõſequi q̄d quero qui dormit i mũdanis. ſomniat ſe beatũ Et non ſum lo. i: non murmuraui cõtra deum vel' ideo turbatus eſt. q2 dũ nocte ſecreta animi ſui perquirit. videt huma

nũ gen' i peccata ruere: et pio dolore ꝓ alijs cruciat q̄ iã vicia trãſiliuit ſ3 tacet ñ loquit. q2 nocte ñ hēt ſolaciũ humani colloq̄j quo t̄pe cauti' cogitat. vñ ſb̄dit Cogitaui d. a. d. iõ ſũ turbat' q2 cogita ui. d. ãti. ade. i. q̄b' corruit hõ a ſtabi/ litate ſua. i. cogitaui q̄d ꝯtigit ade. ꝓ in obediētia. et ex illo cognoui hũc d̄fectũ hõis ēe. et extra annos ete. quos hõ p̄ſi ſtēs hr̄t i mēte hũi. q̄ ñ ſtulti a. d. vidi bona que pdidi. et mala que iueni. et iõ turbat iſte. q2 hõ deſidat dies antiquos et eternos negligit. Et etiã medi. ſ. no. i. i hoc d̄fectu. cũ corde m. i. cu3 rõe ſi quo mõ poſſē redire ad annos etnos cũ rõe tacitus loq̄t q̄ i ea q̄etus exercet. et exer/ citabar In ipſa meditatõe. et ſcope ſpi. m. i. purgabã mentē meã vt vidē poſſe3 Alij inťpretes dicũt ventilaba3 ſpm̄. m. i. virtutē ani mei. huc et illuc voluendo i quo act' deliberacõis exp̄mit. vl' ſcobe bã. i. fodiebã ſpm̄ m. ſic apd̄ me tractãs ſ. Nũq̄d inet. ꝓic. d. genus hũanũ: et in me apponet. i. i me addet ipſe vt cõpla. ſit adhuc: a. qui iã placit' ſua gr̄a fuit i veti. t. ſine addet ipſe vt plus ſit i nouo p̄ aduētũ filij: hoc ſentit q̄ d̄ pietate tra/ ctat l' ꝯplacitior ſ. ad. i. vt ipſe q̄ fuit ira t' repellēdo. mala iferēdo: ſit mãſuetior liberãdo reuocãdo. Ira ei fuit q̄d ꝑpati mur

Aut i finē miã3 ſuã abſci/ det. a generatione i generatiõ3:

¶ Aut abſcidet ipſe a gñe hũano. miam icarnationis. ſ. q̄ de v̄gine nat'. miam dico: ſuã. q2 ipſe nat̃a miſicors ē. ⁊ hoc in fine. i. oio. ſ. a bonis ſicut a mal: vl' in finē. i. i plenitudinē t̄pis. vt nec hoc tē pore bñficiũ icarnacõis exhibeat. ſ. a ge neratione maloꝝ. i gener. bonoꝝ. l' a ge neratõe p̄ma vetis t. i ge. vltimã. ſ. noui t. Idē alijs verbis repetit dicens.

Aut obliuiſcetur miſereri d̄us aut ꝯtiebit i ira ſua mias ſuas:

¶ Aut obli. deus miſereri. In alio nõ ē mia niſi cã d̄us d̄ōet et ipſe erit ſñ ca: ri u' currit. et fõs ſiccat' ē: ipſe ei fõs ē mie q̄ eam naturaliter hēt. a quo emanat ve

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

lut riuulus. ꝺ fōte i alios. dū āt dicit ob liuiſcet miſereri ſignificat qḋ icepit et ꝯ ſueuit miſereri. Jdē alit̄ ꝛ̄petit. aut ꝯtie. i. i. ſ. m. l' miſ̄atōes ſuas. i. ira vicz miaz potꝰ mia vicet irā. Vñ ꝑ eſaiā. Nō i eter nū vob̄ vider ero. neqꝫ ꝑ oē tpꝰ iraſcar vob̄. iō āt dicit ꝯtiebit mias. qꝛ cepit iā miſereri. et iō nō deſiſtendū eſt.

Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelſi.

Et dixi nē cepi. Tercia ps vbi dicit. qḋ ꝺlibādo iuenerit ſcilicz ꝙ chriſtꝰ mutat hoies ⁊ redimit. q. d. Jta cogitabaz hec apud te. et pꝰ hec dixi. id ē huic medita tiōi mee reſpōdi. nūc ꝑmo cepi ſape. i. i telleri qḋ fuit tacituz ab et̄nis tpibꝰ. ſ. ꝙ hō reduceret ad ānos et̄nos. et ꝙ iā itel ligo. Jſtud ē argumētū ꝺ futura ꝯſūma tōe ſcilicz ꝙ in futuro ꝯſūmabor. et hec mutatō ē dext̄e excelſi. i. fauoris ⁊ ꝓpici atōis dei q̄i ñ ē hec mutatō a mia ad irā ſꝫ ab ira ad miaz ſcilicet ꝙ ꝺ ſ̄uis muta mur in filios. et ego fui.

Memor fui opeꝝ dñi: qꝛ mēor ero ab initō mirabiliū tuoꝝ.

Mēor opeꝝ dñi. id ē hꝰ mutatōis i me fcē. mēor fui. nūqꝫ dās obliuiōi. vt meli ora mererer. Sꝫ ne ꝺ ſe tm̄ letari videret̄ addit. ⁊ ṽe hꝰ mutatōis mēor fui. qꝛ etiā me. ero mirabi. tuo. ab ītio. i. q̄ deꝰ hūa no generi idulſit ab ītio ſcilꝫ ꝙ adaz ad imaginē ſuā fecit. ꝙ abel hoſtiā accepit ſilit̄ qḋ de noe fecit. i cuiꝰ archa diuerſa aialia i myſteriū eccleſie ſaluauit. qḋ ꝺ abrahā fecit. cuiꝰ oblatōe filij chriſti icar natiōꝫ ⁊ paſſiōꝫ deſignauit. tādē qḋ ipſe deꝰ vēit. hec ſ̄t q̄ viꝝ ſcm̄ ꝺlectāt. Vñ ſu pra. et delectatꝰ ſū. Deinde vniuerſalius repetit.

Et meditabor in omnibꝰ operibꝰ tuis: ⁊ in adiuentōibꝰ tuis exercebor.

Et meditabor i oībꝰ opibꝰ tuis et exerce bor i adinuētōibꝰ tuis. id ē in preceptis Que iuēiſti. l' quibꝰ iuēiris. A te eni oīs ſapia et prudētia ē. Vel i obſ̄uatiōibꝰ tuis. Alia lr̄a. i. i preceptis q̄ obſ̄uāda ſ̄t exercebor. Quia ñ ſatiſ ē legere ſc̄pturas ſꝫ fructꝰ operū demōſtrare oportet. Jn his āt eruditꝰ iſte i laudē ꝓrūpit dicēs

Deꝰ i ſancto uia tua: q̇s deꝰ magnꝰ ſicut deꝰ noſter tu es deꝰ q facis mirabilia.

Deꝰ i ſcō. id ē i chriſto ē via tua. i. redeū di ad te. ¶ Aliter ab illo loco. Et dixi Trāſiliēs iſte nuſq̄ꝫ requiē iueniēs. ñ de ſijt trāſilire etiā ſeipſū. quouſqꝫ ꝑueiret ad deū. Jn alijs ergo deceptꝰ et tedio af fectꝰ. nūc iuēit vbi ſit ſecurus. Q. d. Jta trāſilui vſqꝫ i finē. Et dixi nūc. id ē itel lexi: ꝑmo. cū et me trāſiliēs ad deū veni. cepi. aliq̇d vbi ſecurꝰ ſim. vbi ñ āticipēt īimici mei. vbi iā nil'ū ꝑiculū. et dixi eti am hec ē mutatō dext̄e excelſi. id ē mō ce pit me mutare excelſus deꝰ. ꝑ dextrā. id ē ꝑ chriſtū. Dext̄a eni ꝑ̄ris filiꝰ ē. Unde Et brachiū dñi cui reuelatū ē? Et ſcio qḋ pōt mutare. qꝛ oīa creauit quoꝝ ego me mor. et hoc eſt. Memor fui operuꝫ. Jā ſpaciatur iſte in operibus dei. ⁊ ſecurus gaudet. qui ſupra foris garriens: defecit Jam et ſui oblitus in ſolo deo delectat̄ Unde ſbdit. quia memor ero: quaſi dice ret. mēor fui et ero. quod ita dicit. quia memor ero mirabilia tua. et non ſolum memor ero. ſed etiam meditabor in om nibus operibus tuis et in affectionibus tuis garriam. alia littera. Ecce tercium garrire. prius garriuit foris hominibus et defecit. poſt: in ſpiritu ſancto. ⁊ profe cit. nunc: in opibus dei garrit. quando venit quo tendebat. vel profecit. in affec tionibus tuis. non in meis. Alie enim ſunt affectiones hominis. alie dei. Affec tiones enim hominis ſunt circa terrena ſcilicet circa tabulam. theatrum. vena tionem. aucupium. et huiuſmodi. et ſi cut in his terrenis eſt affectio humana ita in operibus et meditatione dei: eſt in terior quedam affectio. cum inſpicitur mundus. et in creatis creator queritur et inuenit̄. nuſq̄ꝫ diſplicēs. ſꝫ per omnia et ſuꝑ oīa placens. Deꝰ in ſcō. Jā inci

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

pit opa mie dei circa nos oñdere. de qui
bus garrit ⁊ exultat. oñdens ꝑ quē ſit re
ditus. ad annos eternos. Q. d. Per pre
dicta ſum certus. ꝙ veniā et hoc duce. o
deus in ſcō. i. in chriſto. ē via tua. i. via
colendi te. et ad te veniendi. Ipſe eñ ait
Ego ſum via veritas ⁊ vita. Redeant er
go preuaritatores ad cor. et ſcrutenť ſpi
ritū ſuū recolentes annos eternos. et ſic
inueniēt miam. vñ iſte letus potentiam
dei prefert ſimulacris. que falſo colebañ
tur. Q. d. et cū hoc ſit. quis deus. ď dijs
gentiū. q̄bus hoīeſ affecti colūt. eſt mag.
ſi. d. n. Q. d. nullus. qꝛ tu ſolus. ñ alius
es deus, ꝑꝑe. q̄. ſolus. fa. mira. tā in aīa:
q̄ȝ in corpe' Sanati ſunt ſurdi. ceci. lang
uidi. mortui. paralytici. Iſta in corpib'
facta ſunt. in aīa q̄dez ſobrij ſunt. q̄ pau
lo ante ebrioſi fideles. adoratores ſimu-
lacroꝝ. facis mirabilia vt hec. ꝙ.

Notā feciſti in populis uirtutē tuā: redemiſti ī brachio popu-lum tuū filios iacob ⁊ ioſeph.

Uirtutē tuā'. i. chriſtū notā fe. qñ eū in
mundū miſiſti. per hec et iſte ſit trāſli-
ens. qđ eſt vnū de mirabilibus. notā di-
co in po. tam infidelibus q̄ȝ fidelib'. Sȝ
infidelibus ſic notā feciſti. vt ꝯgnoſcant
chriſtū tm̄ corpe. fidelib' vero vt ꝯgno-
ſcāt eū etiā in deitate.' Deiñ ſbdit. quid
preſtiterit hac ꝟtute dicēs. rede. in bra.
ꝟtutis tue'. i. in chriſto. po. t. ſ. filios ia.
'i. iudeos credentes. et ioſeph. ipſū. i. gē-
tilem pplm. Ioſeph eñ puenit ad gentes
et intpretať augmentū. Iōq̄ȝ bñ ſignifi-
cat gentes. de q̄bus augm̄tatus eſt ppl's
dei. Uel ioſeph intelligiť chriſtus. quia
ſicut ioſeph vēditus a fratrib', ꝓus hūi-
liatus eſt. deinđ exaltatus. qñ in egypto
regnauit. ita chriſtus venditus tranſit
a iudeis ad gentes. in quibus regnauit.
vbi ꝓus hūiliatus eſt in pſecutōib' mar
tyrū. Filij ergo ſunt quos ex gentibus e-
legit. et eſt. ⁊ rede. fi. ioſeph. i. electos de
gētib'. chriſti filios. et repetim' hic fili
os qđ primo non fecimus.

Dyapſalma.

Uiderūt te aq̄ de': uiderūt te a-q̄ ⁊ timuerūt ⁊ t'bate ſūt abyſſi

Dyapſalma. Uiderť te. Quarta ps vbi
exponit. que in mūdo chriſt' opať. Q.
d' quō fec̄ notā ꝟtutē. Ecce Uiderť te. ⁊c.
Uel ita ꝯti. Notū fec̄ chriſtū. et ꝑ eū: Ui
derť te fide' o deus pr̄ aque. i. ppli. vl' ita
ꝯti. Quia notā fecit ꝟtutē. id: o de' chri
ſtus q̄ es virtus et brachiū. viderūt te fi
de aque. i. ppli. Deinde repetit. vt vſq̄ȝ
ppl's intelligať. viderūt te. aque et ti. de
peccatis. et abyſ'. i. altitudines aquarū
tur. ſ. pūgēte ꝯſcia et hi ñ ſūt pauci. Sȝ:

Multitudo ſonit' aquaꝝ uo-cem dederunt nubes.

Multitudo eſt ſon. a. i. pploꝝ ſonantiū
in ꝯfeſſione peccatoꝝ in gemitu culpaꝝ
'in laudibus dei in actōib' graꝝ: Q. ei
mare ꝯfragoſū. ſonāt diuerſa vota po-
ploꝝ' Sȝ vñ ſūt iſti ſōit' aq̄ꝝ ⁊ turbatō
abyſſoꝝ: qꝛ nubes'. i. predicatores verbi
dei. dederť vo. i. ī oībus gentib' predicā
do chriſtū. de quib' ꝑ ꝓphetā dicit dñs
Mādabo nubib' meis ne pluāt ſr̄ eā im-
brē vel pluuiā. Et vere dederūt vocem:

Etenim ſagitte tranſiunt uox tonitrui tui in rota.

Etem̄. i. qꝛ ſagitt. t. o deus'. i. voces nu-
biū. trāſ. vel, ierūt. vſq̄ȝ ad cor. Nō eñ in
auribus remanſerť. ſȝ corda tranſfixerūt
Nota ꝙ verbum predicatōnis. et pluui
a dicitur ⁊ ſagitta. pluuia: quia rigat. ſa
gitta: quia percutit. Uel ſagit. i. euange-
liſte tranſierunt. de gente in gentem. vox
tonitrui tui in rota.' Quid eſt hoc: quo
modo intellecturi ſumus: Ad litteram'
tonitrui vox reuoluitur. vt rotatus. ⁊ ſi
nuoſus ſonus ſentiatur' Habent enim
tonitrua q̄ndā ꝯcuſſionē ſimilē vehicul'
Sȝ nūquid ad iſta puerilia rediťi ſum':
Non vtiq̄ȝ' Potius allegorice intelligē
dum eſt. Q. d. vocē dederūt nubes ⁊ hec
vox nubiū ñ ī occl'to facta ē. ſȝ fuit toni-
tui. i. aperta. ⁊ fuit in rota. totius mun

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

di. Rota enī eſt orbis terre. vnde et bre
uis rotella orbiculus dicit: qđ poſtea ex
ponit cū ait. orbi terre. ſ. quē circuierūt
nubes tonando preceptis: choruſcando
miraculis.

Illuxerunt choruſcatiōes tue orbi terre: cōmota ē ⁊ cōtremuit terra.

Illuxerūt. C. d. predicatores
trāſierūt ⁊ ꝑ illos. Illuxert or. t. cho. tue
i. diuina precepta: que tenebras mūdi d
pellerēt. vł ꝑ miracłā. vn̄ cōmota ē ad cō
uerſiōez. et ꝯtre. ter. i. qui habitāt i terra
eandem dicit mare ſubdens.

In mari uia tua ⁊ ſemite tue in aquis multis: ⁊ ueſtigia tua nō cognoſcentur.

In mari ē via tua. Ipſa terra dicit mare
ꝑ ſilitudinē: q2 amara ē vita hūana tem-
peſtatibꝰ ſubdita vbi maior piſcis mino
rē duorat. In mari ergo ē via t. i. i cor
dibus hoim quos hoies ſibi ſubdidit.
Hoc mare amarū erat et mortuū: ſed ve
nit fons ille vite: vt idulcoraret et ſana-
ret. Ideoq3 iuxta ezechielē. Egreditur de
tēplo dn̄i fons aque viue: ⁊ vadit ad ma
re mortuū qđ nihil habebat viuēs. Nul
li enī piſciculi eē poterāt i mari mortuo
nihil i eo viuebat. Sed de tēplo dn̄i. i. d
ſinu pr̄is egreſſus ē ſaluator: et idulcora
uit mare mortuū: vel ad litterā. In ma-
ri ē via t. dn̄ chriſtꝰ ſup aq̄s maris am-
bulauit. vł ꝑ terrā iudei. ꝑ mare gentes
accipiūtur. et ē. cōmota ē et ꝯtre. t. i. iu-
dei. In mari etiā gentiū ē via tua. i. filiꝰ
tuus. ecce nūc i mari gentiū ē via tua. Iā
dudū i ſancto erat. vn̄ ſupra dixit. In ſcō
via tua. qđ bene ꝯgruit: q2 ſanctus ille ē
in mari. Ambulat enī ſuꝑ aquas gentiū
eas ꝑ fidem ſibi ſubijciendo. In huiꝰ rei
figura ſuꝑ aquas ambulauit. ſequit. et
ſemite t. i. precepta tua ſūt in aquis. mul.
i. in populis multis. ſ. in nō paucis gen
tiū. et tn̄ veſti. t. ſ. preſentia corꝑalis: do-
ctrina: miracula. nō cognoſcent a iudeiſ
Tetigit enī aliquos. i. iudeos qui dicūt
nondū venit chriſtꝰ ꝙ ideo dicunt: quia
nō vident ſuꝑ mare gentiū ambulantē.
et e ſt hic tacita icrepatio iudeoꝝ. C. d.
licet palā venerit: et ſe miraculꝭ oſtēderit
tn̄ nō eſt cognitus a iudeis infidelibus:
quos tamē ipſe deduxit i manu moyſi et
aaron. vnde ſubdit.

Deduxiſti ſicut oues populū tuū: in manu moyſi et aaron.

Deduxiſti ſicut ou. C. d. a quibus non
cognoſcētur. ab his quos deduxiſti. Nā
deduxiſti de egypto pp̄lm tuū. ſ. iudeoꝝ
ſicut o. quia nō vē oues: ſ3 hedi. et hoc
i ma. moy. et aarō. i. i oꝑatione miracu
loꝝ que ipſi fecerūt. C. d. hoc illi popu
lo feciſti: et te ipſe nō nouit. Mirū eſt et
eſt hic icrepatio et exprobratio iudeoꝝ
ꝑ noia iſtoꝝ duoꝝ. ſ. moyſi et aarō ſigni
ficātur etiā ipſa facta eoꝝ que ipſi egerūt
et myſtica que in eccleſia ſpūaliter fiunt.
Moyſes enī iterpretatur aſſumptus de
flumine. Aarou fons fortitudinis. quibꝰ
noibus ſignificātur vtutes quas ipſi fe-
cerūt. Moyſes enī iter cetera in mari viā
fecit hebreis ſignificās ꝑ baptiſmū libe-
rari populū fideliū. Aaron emiñti for-
titudine murmurantibꝰ reſtitit i quo ec-
cleſie tenebat imaginem que monti fir-
miſſimo compatur. LXXVII.

Intellectus aſaph.

Intellectus aſaph. In hoc pſalmo
narrātur que i veteri. t. populo di
uinitus acta ſunt. ſ. que beneficia ꝯtulit
ei deꝰ: et quas penas ingratis icuſſerit.
Dum autem in hoc pſalmo hyſtoria ve-
teris. t. refert noui. t. gratia declaratur.
Sic enim iudeos ꝓ ſuis delictis dicit ex
pulſos: et chriſtianos aſſerit itromiſſos
vt vtriuſq3 legis itentionē i vnū faceret
pēdere ad hūilitatē monētis: et q2 oia in
figura nr̄i ꝯtingebāt illiſ: ſicut ait aplus
tō que de ilł hyſtorialit referūt eadē de
nobis ſpūalit itelligenda ſunt. vn̄ pſal.
pretitulat itellectꝰ. et ē ſenſꝰ. hic ē. Intel-
lectꝰ aſaph. i. fideł ꝯgregatōis q2 hic nā
rata iteriꝰ itelligēda ſūt: nō mō i figura.
Intellectꝰ ergo aſaph ē qđ itellexit ſyna-
goga fidelis. vł qđ ſpūaliter debet intel-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ligere. Que ei tūc myſtice.i.figuralr̄ illis ꝯtigerūt.eodē modo nobis in re fiūt. et ſicut tūc nō in oībus illis bn̄ placuit do ſic nec iſtis.⁊ iō monendi ſūt. Vel ita po ſteſt legi titulus. vt ītellect⁹ ſit genitiui ca ſus:qd̄ in greco aptū eſt et ſbaudit:pſal m⁹.vel vba ſic.hic eſt.pſal. vel vba. In tellectus.i.itelligētie.que data eſt ipſi a ſaph.ſic ex greco determinat. ⁋ Intentio talis eſt. Peracta in veteri populo mo nere nouū ppl̄m. ne ſint ingrati bn̄ficijs dei. et eius irā in ſe ꝓuocēt. Modus no uē ſūt partitōes. Primo attentos facit. qꝫ que vident apta:ꝑabole ſunt et enig mata. Scd̄o:ſūmati dicit.que deus iu deis fecit.tn̄ ingratis ſibi.ibi. Quanta. ⁊c. Tercio:dicit que ab exitu de egypto fecit eis.nec tn̄ reſipuerūt. vel deſtituert a murmure.ibi. Corā patribus.e.⁊c. Ali as partitōes ſuis locis exeq̄mur. et loq̄r in hoc pſalmo fidelis ſynagoga.que ma lis exprobrat. vt aūt maioꝛ reuerentia et auctoꝛitas.verbis ſuis addatur.ꝑmo inducit ipſum dn̄m loquentē ſic. O.

Attendite popule me⁹ le gem meam:inclinate au rem ueſtram in uerba o ris mei.

Popule meus. q̄ mihi.ſ.obedis. vel o vos q̄ eſtis ppl̄s meus. Nos.ſ.ſum⁹ po pulus ille.q̄ et ꝯgregatō chriſti ſum⁹.at tendite corde.le.m.i.veritatē rei que in figuris tegit. hoc dicit deus.q̄ legē de dit.et q̄liter:ſbdit.inclinate ꝑ hūilitatē aurē.v.cordis.et ſic bn̄ attenditis. Ti moꝛ em̄ inſuſa repellit.vnd̄:preceptum fuit in veteri lege:altare dn̄i ꝯcauū fieri et q̄drangulū.vt mens noſtra.iiij.muni ta vtutib⁹.ꝑ hūiltatē fit ꝯcaua ad recep taculū diuini vbi. iclinate dico:in vba. oꝛ.m.i.ad intelligendū vba aſaph. Os nāq̄ dei eſt aſaph. q̄ inferius locuturus eſt iſta. Quanta.⁊c. Ideo attende.quia.

Aperiā in parabolis os meū: loquar ꝓpoſitōens ab initio.

Apiam os.m.i pa.que apte ſūt qꝫ ꝑabo le ſūt reꝝ ſīlitudines.cū ꝑ reꝝ adductā ſi militudinē.qd̄ de illis dr̄:de alijs intelli git.et loq̄r per aſaph.ꝓpoſitōes.i. enig mata ab initio veteris.t.ſ.exquo de egy pto exierūt. Sunt aūt ꝓpoſitōes latine que grece appellant ꝓblemata. Queſtio nes aliq̄d diſputatōne ſoluendū hn̄tes. his ergo vigilantia adhibenda ē.vt eaꝝ fructus intelligēdo ꝑcipiat.que hebrai ce dicunt enigmata.

Quāta audiuim⁹ ⁊ ꝯgnouim⁹ ea: ⁊ patres noſtri narrauerūt nobis.

Quāta audiuim⁹. Scd̄a pars vbi ſūmati dic̄ que iudeis de⁹ fec̄.tn̄:igra tis ſibi.et ſic ſi n̄ eis ꝓdeſt:tn̄ filijs.ne fi ant ſicut p̄res. Et nōndū ꝙ ꝑus ī hoīe d̄ us locut⁹ ē.nā vba dei fuert predicta.iā hō ipſe loquit.vba ei hoīſ ſūt iſta. Quā ta audi. Illud predictū dixit deus ex ſe: ne eius locutio in hoīe poſt eū loq̄nte ꝯ tēneret. Ammiratiue ergo dicit. Quāta. ꝓpt̄ multiudinē.audiuimus.in veter.t. predicta.et ꝯgno.ea. in nouo.t.īpleta. et a q̄b⁹ audiuim⁹: Ecce p̄res nr̄i nar.no ſic̄ moyſes et ꝓphete. qd̄ etiā iſte preuidꝫ ſ.ꝙ p̄res narrarēt filijs. narrauert dico:

Narrantes laudes dn̄i: ⁊ uirtu tes eius: et mirabilia eius q̄ fec̄

Narrantes.laudes.do. Talis eſt oꝛdo verboꝝ.laudatur dominus vt ametur. et virtutes. vel potentias eius.i.libera tiones.quibus populum ſepe liberauit. et mirabilia eius.ſ.ꝙ pauit ppl̄m in de ſerto. ꝙ hoſtes eius vicit. que fecit nō modo promiſit. Et.

Non ſunt occultata a filiiſ hoi num in generatōne altera.

Non ſunt occultata a filijs.ho. ſpūali bus.qd̄ poſtea exponit.ſ.in altera gene. etiā generationū. que ex aqua et ſpūſcō generatur in aqua data eſt regeneratio:

Et ſuſcitauit teſtimoniū in ia cob: ⁊ legem poſuit in iſrael.

Et ſuſcitauit teſtimonium. Hoc teſtimo nium eſt initiū.de quo ſupra dixit. loq̄r propoſitiones ab initio. Initium eſt er go vetus.t.quia ibi timoꝛ eſt.qui eſt ini

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tiū ſapientie. Finis vō eſt nouū teſtamē
tū:quia hic eſt chriſtus qui eſt finis legiſ
ad iuſticiaȝ oī credenti:qui dat ſpm̄ quo
charitas diffundit̄ in cordib⁹ nr̄is: que
ↄſūmata foras mittit timorē. Hui⁹ autē
noui teſtam̄ti:teſtimoniū dicit̄ vetus lex
quia nouū teſtām̄tū habet teſtimoniū a
lege:⁊ ꝑphetis. vñ tabernaculū teſtimo
nij dicebat̄ illud: qđ tot myſtica figura-
bat. Teſtimoniuȝ ergo dicit̄ vetus .t.in
quātū ꝓbat et teſtat̄ lex in quātū iubet .
Idē ergo ſignificat̄ ꝑ teſtimoniū et legeȝ
ſed alia et alia ratiōe. Ita idē ītelligitur
ꝑ Jacob et iſrl̄.ſ.populus iudaicus. Ait
ergo Et ſuſci.in ia.i. in populo iudaico
teſti.i.legē. Suſcitauit dicit:qꝛ per illud
teſtimoniū pctm̄ qđ latebat appuit:⁊ re
uixit. vñ apl̄s. Peccatū vt appareat pec
catū ꝑ bonū opatū eſt mihi mortē. Deiñ
repetit.et legē. hoc ē teſtimoniū po.i iſrl̄
hoc eſt ī Jacob. poſuit dicit q̄ſi iugū:ne
uaga volūtate erraret. Intereſt ergo ali-
quid īter ſuſcitauit et poſuit. Aliđ enim
notat ſuſcitauit. Aliud poſuit : ſicut ſu-
pra dixit. Lex ergo et bene vtentib⁹ teſti-
moniū ē quo fugiāt peccata:⁊ male vtē-
tibus eſt teſtim̄. quo ↄuincant̄ puniēdi
et peccatores:ſicut chriſtus credētibus ē
lapis in caput anguli: nō credentib⁹ la-
pis offenſiōis. vel ita. Suſcitauit teſtim̄.
i.legē ī Adam q̄ſi mortuā: ⁊ ſopitā,ī ia.
.i.ī populo iudeoꝝ reformādo ſcrip-
tis qđ mētib⁹ obcecatis obſoleuerat. vel
forſan teſtimoniū dicit illud qđ accidit
Jacob:qñ cū angelo luctat⁹:tacto femo-
re claudicauit qđ ſignificat iudeos par-
tim fide ↄſtare:ꝑtim a ſalute diſcedere:⁊
ita hui⁹ rei teſtimoniū fuit qđ Jacob ac-
cidit. Ecce pabola: hoc aūt teſtimoniuȝ
ſuſcitat̄ dū lex ſcribit̄:qꝛ ꝓus ignorantia
ſopitū erat:ſȝ extūc et ipſū ſignū ī memo
ria fuit:⁊ res figurata:extūc cepit.et hoc
ē. Et ſuſcitauit teſt. ī ia.i.ī illđ qđ accidit
iacob ī ſignū ꝓus ſopitū ignorātia.⁊ qñ
ſuſcitauit:qñ le.po.ī iſrl̄. In qua lege.

**Quāta mandauit patrib⁹ no-
ſtris nota facere ea filiis ſuis,ut
cognoſcat generatio altera.**

Quāta mā.pa.nr̄iſ. Hi ſunt antiqu⁹ po
pulus qui accepit mādatū a deo.⁊ tñ nō
nouit vel fecit. Ad quid ergo mādauit:
nota facere ea fi.ſu. Filij ſunt nou⁹ po-
pulus noui teſtam̄.qui mandata nouit:
et fecit qđ q̄ſi exponēdo ſubdit. Ad hoc
accepunt . vt gene.alte.ſ. de gentib⁹ col-
lecta.cogno.ſpūalit̄: qꝛ ipſi pr̄es nō no
uerūt et ſunt idē filij.⁊ gene.alte.ſ.popu
lus gratie.

**Filii qui naſcent̄ ⁊ exurgēt: et
narrabunt filiis ſuis.**

Ut cognoſcētes filij .i.chriſtiani.qui na
ſcē.poſtea. ſcđo ex aqua et ſpū ſcō.exur.
ſurſum habētes cor. qui vero nati ſunt:
et nō renati.nō ſurrexerūt .i.nō ſurſuȝ ē
cor eoꝝ:ſȝ ī ťra fuit.⁊ nar.fi.ſ.i.poſteris

**Ut ponāt ī deo ſpem ſuā:⁊ nō
obliuiſcantur opm dei et man
data eius exquirāt.** Ut ponāt ī deo
ſpē ſuaȝ. ꝑ generationes trāſmiſſa ſunt
mandata dei:ne q̄s putaret vni data.vt
ponāt ī đ.ſp.ſ.hec ē vtilitas paterne pre
dicatiōis. ī deo nō ī lege que punit. nō
ſuā iuſticiā ↄſtituāt.⁊ ñ obli.op.dei. ia
ctādo opa ſua que nl̄la ſūt niſi a deo. vl̄
colēdo idola:ut fecerūt iudei idola colē-
tes. Deiñ oſtñdēs que ſit vā dei recorda
cio ſubdit.⁊ mā.ei.exq̄.opādo qui dicti
ſunt ſupra cognouiſſe.nō dicit̄ vt exqui
rāt: vt ſpantes ī deo ab eo adiuuent̄ ad-
īplendū ope mādata. Dico exquirāt.

**Ne fiant ſicut patres eorū ge-
neratio praua et exaſperans.**

Ne fiāt ſicut pa.eo.ſ. iudei.ſ. gene.pra:
que vitatē ñ recepit.⁊ exaſ.d. adeo. vt ī
ſaluatorē armarēt̄ qđ fuit ſr̄ oīs acerbi
tates. vñ ꝑ Ezechielē dñs dic̄. vade ⁊ dic
domui exaſpāti ⁊c. Et qꝛ praua:iđ eſt

**Generacio que non direxit cor
ſuū: ⁊ nō eſt creditus cum deo
ſpiritus eius.** Generatio que ñ dir.c.
ſ.i.diſtorta.l̄ita ↄti. Iđ ipſa praua ē gña
tio:qꝛ ē generatio que ñ dire.c.ſ.et ſi ma

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nũ ad diuina vt ſe corrigeret. diſtortũ ei
cor habet. q̃ praue intellecta: ñ corrigit.
et que natura docet nõ pficit. Cur talis
eſt illa gñatio: ꝛ. i. qꝛ ñ ẽ cre. c. d. ſp. e. etſi
rõ: qñq; bñ ſuaſit ñ acqeuit ei. vl' ita. Jõ
talis ẽ gñatio. qꝛ ñ ẽ cre. c. d. ſ. ei᷒. i. qꝛ ñ
hẽbãt fidẽ que ipetrat qd lex impat. ſ; q̃i
ex opib᷒ iuſticiã querebãt. Qñ aũt cũ ſpũ
dei opante. ſpũs hoĩs coopat᷑: tũc fit qd
deus iubet. et hoc ñ fit niſi credẽdo i eũ:
q̃ iuſtificat impiũ: quã fidẽ ñ hũit gene-
ratio praua et amaricãs. et iõ: dictũ ẽ. ñ
ẽ cre. c. d. ſ. e. Multo ei hoc expreſſius di
cit. vt ſignificet grãm dĩ. que ñ ſolũ facit
remiſſionẽ peccatoꝝ ſ; etiã coopari facit
ſibi ſpm̃ hoĩs in bõis opib᷒. q̃ſi diceret:
ñ credidit deo ſpũs ei. hr̃e ei cũ deo ſpm̃
creditũ. ẽ: ñ credere ſpm̃ ſuũ ſn̄ deo poſſe
facere iuſticiã vel aliqd boni. ſ; cũ dõ qd
ẽ credere i deũ. qd vtiq; plus ẽ q̃; credẽre
deo. Nam credimus etiã hoĩ. ſ; ñ i hoĩe;
In deũ credẽ ẽ. ei credẽdo adhere ad bñ-
opandũ. apl's. vñ q adheret dõ: vn᷒ ſpũs
eſt cũ illo. Illa aũt generatõ ꝯ exẽplũ ca
uendũ ẽ. etſi credidit deo: ñ tñ in deũ. q.
ñ fide adheſit deo vt ab eo ſanata coopa
ret᷑. cũ opante in ſe deo. Sequit᷑.

**Filii effrem intendentes ꝛ mit
tẽtes arc̃: ꝯuerſi ſunt i die belli.**

Filij effrem. q. d. vere praua et diſtorta.
qꝛ et Filij effrem. d q̃bus mir᷒ videret᷑. i
ten. et mit. ar. i. ꝓmittẽtes ſuare mãda-
ta i die auditõis. ſ. qñ de᷒ de aliq̃ aduerſi
tate eos clamãtes audiebat. q̃i preluden
tes armis. ꝯuerſi ſũt in. d. bel. i. defecert᷑ i
die tẽtatõis. Nihil ei ẽ aliud tẽdere arcũ
et mittere: et ꝯuerti in die belli. niſi attẽ-
dere ꝛ promittere i die auditõnis. ꝛ deſe
rere in die tentationis. ꝛ hoc eſt. quaſi
preludere armis. ꝛ ad horam certamis
nolle pugnare. qd võ ait: itẽdẽtes ꝛ mit.
ar. cũ potius videat᷑ debere dixiſſe. intẽ-
dẽtes arcũ. ꝛ mittẽtes ſagittas. Nõ ei ar-
cus mittit᷑. ſ; ab arcu aliqd mittit᷑ figu-
rate dictũ accipiam᷒: mittẽtes arcũ. qꝛ a
liqd mittit᷑ arcu. vel obſcur᷒ ẽ ordo vbo
rũ. vt iſte ſit ordo. itendẽtes. ar. ꝛ mit. ſb
audis ſagittas. Nõnulli tñ greci codices
hñt. itendentes. et mit. arcubus. vt ſine
dubitatõe ſbaudiã᷒ ſagittas. Per fili-
os võ effrem. q dict᷒ ẽ ꝛ effraim. totã gen
tẽ illã amaricantẽ itelligi voluit. a parte
totũ ſignificãs. qd iõ eſt. qꝛ ab his potiſ-
ſimũ aliqd boni expectandũ fuit. ſunt ei
d illo filio ioſeph nati. cui iacob bñdicẽſ
dexterã ipoſuit. q̃uis ad ſiniſtrã ꝯſtitu-
to. et manaſſe maiori filio ioſeph prepo
ſuit. qñ cancellatis manib᷒ vtq; bñdixit.
dexterã ſup effraim. ꝛ ſiniſtrã ſr manaſſẽ
ſtatutũ ad dexterã ponẽdo. Cũ aũt hec ẽ
bus hic culpat᷑ nec appꝛauiſſe i ea oñdit᷑
ꝙ illa bñdictõ ꝓmittebat patꝫ iacob tũc
figuraſſe qd nouiſſimi eſſent pmi. et pmi
nouiſſimi: per aduentũ ſaluatoris. De
quo Joannes ait. Qui poſt me venit
añ me factus eſt. Sic et abel: maiori fra-
tri prelatus fuit. yſaac: hyſmaeli. iacob:
eſau. cõgemino ſuo prius tamen nato.
et phares. zaran. qui prius manum emi
ſit. et dauid fratribus ſuis: maioribus.
Sic populo iudeorum prelatus eſt po-
pulus chriſtianus. totam gentem itaq;
prauã. a parte eſſe ſignificans ait. etiam.
Filij effrẽ intendentes et mittentes arcũ
i. arcu aliquid mittentes. vel intenden-
tes arcum. et mittentes ſagittas. i. pro-
mittentes ſeruare legem a parte dicentes
Omnia quecunq; dixerit vobis domin᷒
faciemus et audiemus. conuerſi ſunt. i.
defecerunt in die belli. ſ. tentationis. vn-
de Oſee ꝓpheta ait. Effraim factus eſt q̃i
columba inſipiens nõ habens cor. quia
ꝓmiſſionem obedientie. non auditio ſ;
tentatio ꝓbat. Ita ꝯuerſi ſunt. quia:

**Nõ cuſtodierũt teſtamẽtũ dei
ꝛ i lege ei᷒ noluerunt ãbulare.**

Non cuſto. te. d. nõ ꝙ ñ poſſent: ſ; quia
noluerũt. vñ ſbdit. et in lege. e. no. am.
qꝛ etſi qñq; ambulẽt tñ nolunt. qꝛ nõ ex
corde faciunt. Agunt eñ que mallent nõ
precipi ſibi. Ex corde aũt nullo mõ fit qd
fit ex fortitudie pene: ñ dilectõe iuſticie.
pares ſũt manu: ſ; ñ corde. q ñ furant᷑ ti
more pene ꝛ amore iuſticie. Sequit᷑.

**Et obliti ſunt benefactoꝝ eius
et mirabilium eius que fecit.**

Et ob. ſũt bñfactoꝝ ei᷒. ꝛ mi. e. q. oſt. eis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Coram patribus eoꝝ fecit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos.

Coram patrib⁹. Tercia ps vbi iam icipit narrare que ab eductione ď egypto fecit eis deus: nec tñ destiterūt a murmure: et a tentatiōe. Q. d. obliti ſunt mirabilium eiuſ. quoꝝ mirabiliū: ⁊ vbi factoꝝ: facta fuerūt illa i terra egypti. Que ſunt: Qđ īterrupit mare ⁊ deduxit eos ⁊c. et hoc ē Corā pa. eo. fe. mi. i ter. egyp. Qui ſunt patres hui⁹ praue generatiōis. a qua ſupra filios diſſuaſit: ne ſint his patrib⁹. i. praue generatiōi ſimiles. vñ ſupra. Ne fiant ſicut pr̄es e. generatio praua: et exaſp Alij ſunt iſti patres: Alij illi. Sȝ qui ſūt iſti patres: corā quib⁹ hec facta ſunt: Si abrahā. Yſaac. ⁊ Jacob. accipis iſtos patres: nō corā eis fecit mirabilia i egypto qꝛ iam defuncti erāt. niſi forte ſpū dicas eos eſſe preſentes: quos dñs i euāglio viuere dicit. vel accomodati⁹ Moyſes et aaron: et alij ſeniores: qui de ſpū Moyſi accepūt: pr̄es iſtoꝝ ſunt corā quib⁹ fecit. et eſt. Corā patrib⁹ eoꝝ. quib⁹ credendūȝ erat. ſ. corā moyſe: et ceteris ītelligentib⁹ fecit mira. i ter. egy. i cam. tha. vt omnē dubitationē tollat. et ꝓuinciam dicit. ſ. egyptū: et locū factoꝝ. ſ. thapnis: que eſt ciuitas egypti. Notandū vō qđ ea que ibi facta ſunt bona vel mala: myſtice fiūt et i nobis. Sed bona gr̄a dei mala ex iudicio ꝓpter qđ ſupra monuit attendere pabolas et ꝓpoſitiones: et ſpē i deo ponere: ne ſim⁹ ſimiles illis. Egyptus ergo īterpretaꝛ tenebre vł tribulatio mūdus ē Thapnis vō īterpretaꝛ hūile mandatū. Camp⁹ vō thapneos ē planicies hūił mādati. Sicut ergo tunc deus corā patrib⁹ illis mira fecit: ſic chriſtus i terra poſit⁹ corā patrib⁹ noui teſtamēti hūile mādatū docuit dicēs. Diſcite a me: quia mitis ſū et humilis corde. Jn mūdo ergo humile mandatū accipim⁹ a chriſto: vt i futuro exaltemur. Ecce ſub veteri hyſtoria noua gratia. ſequitur:

Interrupit mare et ꝑduxit eos et ſtatuit aquas quaſi in utrē.

Interrupit ma. q. nō eſſet liquidū. et ꝑdux. eos ad terrā. et ſta. aq̄. q. clauſas in vtre. Myſtice: qui tunc ſtare fecit aquas ⁊ traiecit eos: cohibet fluida ↄcupiſcentiaꝝ cuȝ renūciaꝛ ſeculo: vt peccatis oib⁹ q̄ſi inimicis deletis. popul⁹ fideł trahiciaꝛ ad terrā ꝓmiſſiōis ꝑ baptiſmū. Et p⁹:

Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte i illuminatiōe ignis

Et poſt dedux. eos. ꝑuſq̄ȝ ponat i patriā in nu. di. et to. noc. in illu. ignis. Sic et fideles poſt baptiſmū ducit ſpūali itinere antequā ponat in patriā ſacramēto ei⁹ manifeſtato i hoc ſeculo. Q. in die ꝑ nubem. i. carnē. in iudicio vō q̄ſi i nocte in illumiatiōe ignis: qꝛ tūc magna tribulatio tāquā ignis lucebit iuſtis: et ardebit īiuſtis. Uel aliť ſm allegoricū ſenſum. Et dux. e. ⁊c. hoc futurū iudicabāt. Dies enī chriſtus ē: tñ nube carnis celatur pſidis: ⁊ ſicut columna nubis erat illis vmbraculū ↄtra calorē ſolis. ſic ꝑ incarnationē dat nobis refrigeriū ↄtra eſtū viciorū. et tota noc. i. toto tempe vite: i illu. i. in claritate ſui lumīs: que illuminatio eſt ignis. i. ſpiritus ſancti. Sequiť

Interrupit petrā in heremo: ⁊ adaquauit eos uelut in abyſſo multa.

Interrupit pe. in here. Prius aqua maris ſtetit q̄ſi petra. modo petra fit fons: ⁊ hoc in heremo: vbi neceſſe eſt: vt gratius ſit munus. et adaquauit eos. quaſi pecora nō homines: quia non egerūt grates. velut in abyſſo mult. Per hoc copiam notat. Myſtice de petra etiā que eſt chriſtus qui dicit. Si quis ſitit veni. ad me. ⁊ bi. cui⁹ latus in cruce ruptum fuit: et hoc in heremo hui⁹ ſeculi. educit deus ſitienti fidei fluenta ſpiritus ſancti. accedente ligno crucis. q̄ſi virga moyſi: vt gratia manaret credentib⁹. Sequiť:

Et eduxit aquā de petra: ⁊ deduxit tāquā flumina aquas.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Et eduxit de petra qd̄ mir̄ ē aquā que ſe
quebat eos. quocūqȝ ibāt. et deduxit aq̄s
ñ par̄ ſȝ tanq̄ȝ flu. i. copioſe. Myſtice ſic
⁊ aq̄ que d chriſto ꝓdit: nulla īminutōe
deſic̄. ſȝ fit fōs aque viue. ſali. i vitā etnā

Et appoſuerūt adhuc peccare ei: in iram concitauerunt excelſum in inaquoſo.

Et appoſuerūt. Q. d. hec fecit illis deus
Et tñ illi. ſ. praua generatio. ap. ad. pec.
ei. i. ñ credere. i. adiecerūt vt int̄ tot bñfi
cia ñ crederēt qd̄ vt maximū intelligere
peccatū. cū dñs dixiſſȝ i euāglo. ſpūs ar-
guet mūdū de peccato ꝯtinuo. exponēdo
ſubiunxit. De peccato qdē: q2 ñ credūt i
me. ſicut ergo peccatū dicit ibi ñ credere:
ita ⁊ hic peccare dicit ñ credere. Seqtur
i irā ꝯcita. exce. ñ credētes deū ſibi diffi
cilia poſſe facere. qd̄ grauiſſimū ē apud
deū. Myſtice. ſic nos abluti p baptiſmū
q̄nq̄ȝ ꝓuocam⁹ deū ad irā. et hoc in ina
quoſo. vel in ſiccitate. alia lr̄. ſ. vel in a
lia heremo. ad litterā. vel potius in ſcip
ſis: ab hū ore gr̄e ſiccis. q2 licet pleni cor
ventres aqua: de petra. tñ aride erāt mē
tes. ergo dȝ hoc intelligi. plus de ſiccita
te cordis q̄ȝ corpis. vl' loci. Quō ꝯcitaue
rūt excelſum in ira: Ecce.

Et tētauerūt deū i cordib⁹ ſuis ut peterēt eſcas aīabus ſuis.

Et. i. quia tenta. de. in. cor. ſu. vt. pe. eſ.
aīabus ſuis. i. peterēt vite ſue carnales
eſcas: ñ ſpūales. et eſt ſenſus nō credēdo
petierūt eſcas. qd̄ eſt tentare deū. Tenta
re eñ eſt doloſe poſtulare. vt in verbis
ſit ſimplicitas. cū i corde ſit malicia. My
ſtice. Sic et multi cum tentatōne hodie
querunt a deo ſapientiam.

Et male locuti ſunt de deo ⁊ dixerunt: nunquid poterit deus parare menſam in deſerto:

Et tunc male falſa locuti ſunt de deo. et
dixerūt nūquid poterit deus parare mē
ſam in deſerto: Q. non. hec diffidentia
deo iniuria eſt. Myſtice menſa refectōeȝ
ſapientie. vel corpus chriſti ſignificat.
vnde multi diffidunt. Sequitur.

Quoniā pcuſſit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: ⁊ torrētes inundauerūt

Quoniam percuſſit petrā. Q. d. poterit
deus illud: q2 et hoc aliud potuit. Quo
niam percuſſit petram et fluxerunt aque
et torrentes inundauerunt: Ecce exem-
plum dei dant. et de ſimili deſperant. vn
de: ex eorū ndeȝ pſona ſubditur.

Nunquid et pōit dare aut parare mēſam populo ſuo:

Nunquid et paneȝ pōit dare aut para
re menſam. i. copioſam refectionē. pplo
ſuo: ſcilicet tot hominibus: Q. nō.

Ideo audiuit dominus ⁊ diſtulit ⁊ ignis accenſus ē i iacob ⁊ ira aſcendit in iſrael.

Ideo audiuit. Quarta pars vbi dicit. ꝙ
dilata vindicta. deus ddit prius: que pe
tebant. ne videretur nō poſſe. Q. d. peti
erunt hec. et ne videretur ñ poſſe. Ideo
audiuit dominus dando eis rogata. et
diſtulit penam: dans prius quod pete-
bant. licet tentando ne videretur nō poſ
ſe. et poſtq̄ȝ dedit. ignis. i. ira dei. accē-
ſus eſt i iacob. Deinde exponit ignem di
cens. et ira dei aſcendit in iſrael. Cur:

Quia ñ crediderunt in deo nec ſperauerūt in ſalutare eius.

Quia non crediderunt in deo. vel ū. nec
ſperauerūt in ſa. e. chriſto ꝙ poſſet dare.

Et mandauit nubibus deſup: et ianuas celi aperuit.

Et mā. Utrūq̄ȝ breuit̄ poſitū. ſ. et ꝙ au-
diuit. et ꝙ ira aſcendit. Apte hic incipit
narrare. et p⁹ quō audiuit. exeq̄r poſtea i
ſeq̄nti pte: quō vindicauit. q. d. Ita au-
diuit. Et. i. q2 mā. nu. deſr̄. et ia. c. apuit.

Et pluit illis māna ad manducandū ⁊ panem celi dedit eis.

Et plu. il. mā. a m. qd̄ dixerit māna ſup-
pōit ⁊ pa. c. i. māna ñ labore hūano opa
tum dedit. e. Sequitur.

Panē angelor̄ mādu̇cauit hō cibaria miſit eis in abūdantia.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Homo mā. pa. ange. noīe ſignificati itelligitur ſignificās. i. māna quo ſignificatꝛ panis angelicꝰ. ſ. chriſtus. et ciba. mi. ei. in abun. ſ. que ab auidis nō poterāt cōſumi. Myſtice hec oīa: vt ſub hyſtoria veteris teſtamēti: grā euāgelica declaretꝛ. Et mādauit nu. deſuꝑ. i. predicatoribꝰ. ⁊ ia. ce. apuit. Janue celi ſunt predicatores quibus intratꝛ in celū. vl' ſcripture ſacre. Apuit autē has ianuas: quia ſuis dedit ſpiritū: vt itelligerent ſcripturas eoꝝ. Et pluit ill' man. ad mādu. Manna iterpretatur quid ē hoc: et ſignificat panē qui de celo deſcendit. i. chriſtū: vl' corpꝰ chriſti qui ē ve cibus angeloꝝ: quo icorruptibiles icorruptibilitꝛ paſcūtꝛ: quē vt māducaret hō: verbū caro factū eſt. Cui ꝑ nubes euāgelicas pluitꝛ toti mūdo: et aꝑtis cordibꝰ eoꝝ. q. celeſtibꝰ ianuis credēti ecclīe predicatur non tentanti ſynagoge. Bene aūt dicitur māna. Quid ē hoc? Quia hic cibus āmirando ꝑquiritur: et tñ eſſe corpꝰ chriſti ſcitur. ſequitꝛ. panē celi de. eis. Panē angeloꝝ mā. hō. Panis celi nō alter ē q̄ʒ chriſtus. de quo celeſtes i. angeli reficiūtur eius ꝯtemplatione: et hūc panē. i. v̄bū quo grādi cibo paſcūtꝛ angli: ꝑ carnē factū lac edit hō. ſequitur

Tranſtulit auſtrū de celo: ⁊ induxit in uirtute ſua aphricū.

Trā. au. Q. d. qūo miſit. cccc. Trā. au. d̄ ce. vt iferiꝰ flaret. ⁊ idux. i vir. ſu. aphri. illū aliū ventū: q2 ibi ſūt coturnices.

Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes: ⁊ ſicut arena mariſ uolatilia pennata. Et pluit ſuꝑ eos car. ſ. coturnices. ſicut pul. hoc ē abundā q̄s carnes dederit ſbdit. et ſicut are: ma. vo. pē. Jō mirū fuit ꝙ cū eēnt volatilia pēnata, ꝑ volūtate ea capiebāt. Sed quare hoc eſſet: ſubdit.

Et ceciderunt in medio caſtrorū eorū: circa tabernacula eorū Et ceciderūt i me. ca. eo. duobꝰ cubitis ſr terrā volātia: vt nec difficultas capiēdi eſſet eis. circa taber. eoꝝ. itinere vniꝰ diei coturnices ex oī ꝑte erāt. hec oīa myſtice Per auſtrū et aphricū intelligūtꝛ predicatores quos trāſfert deus de celo ad terras: qñ deſcendētes a maioribꝰ: minoribus minora indicāt. et eſt. Trāſtulit au i. predicatores. d̄ celo ad terras. vñ apoſtolus. Non potui vobis loqui. quaſi ſpūalibꝰ: ſʒ q̄ſi carnalibꝰ. ⁊ idux. aphri. i. feruētes et lucentes predicatores. i vir. ſua. Ne ergo ſibi det aphricus qd̓ ex deo habet. Et pluit ſuꝑ e. car. Sic et ꝑuulam fidem nō tentantiū: ſed credentiū paſcit deus ſignis vocū carne editis: et ꝑ aereʒ trāſcurrentibꝰ q̄ſi volatilibꝰ. Non tñ ab aquilone veniētibus: vbi frigus et caligo. i. ab eloquētia ſeculi: ſʒ auſtro trāſlato ad terraſ: vt ꝑuuli audiēdo terreſtria nutriātur ad celeſtia. vñ dñs. Si terrena dixi vobis: et non creditis, qūo ſi dixero vobis celeſtia creditis. vel ꝑ carnes itelligitur fides ꝑuula. ⁊ c. Pluit ſuꝑ e. car. i. ſuꝑ infirmos pluit ꝑuulā fidē carneis vocibꝰ editaʒ. ſequitꝛ: ſicut pul. puluis hic ſignificat itelligentie ſubtilitatē: que ad ſupna ꝯſcendit. et eſt. pluit iſta ſicut pul. i. a minoribꝰ ꝓcedēdo nos ad magna et altiora. et pluit vola. pē. ſic hare. ma. harena inumerā prudentie copiā ſalis ſapore ꝯditā ſignificat. Volatilia pennata: celeſtia ſunt deſideria: quibus aīa paſta piguēſcit. hec ꝯfert nobis deꝰ: ſʒ ñ poſſumꝰ hec accipe: niſi itra ſepta ecclīe i. niſi in ꝯformitate fideliū. vñ ſubdit. Et ceciderūt i me. ca. e. circa taber. eo. vl' ꝑ hoc ſignificat ꝙ vēti. i. predicatores ſpōte veniūt ad hoīes: ⁊ portāt eis v̄ba diuinitꝰ miſſa: vt i ſuis ſedibꝰ: ⁊ circa tabernacula ea hoīes audiāt. Quia i omnē t. exi. ſo. e. Sequitur ad litterā tñ.

Et māducauerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis: ⁊ deſideriū eorū attulit eis: ⁊ ñ ſūt fraudati a deſiderio ſuo. Et mādu. ⁊ ſa. ſūt ni. vētre: ñ mēte Ecce ꝯuicti ſūt q̄ hoc deo ipoſſibile putauerūt. ⁊ deſideriū eo. at. e. licet eis non ꝓfuerit. Cōcedūtꝛ eni iterdū que ñ ꝓſūt ⁊ nō ſūt fraudati a deſiderio ſuo. q2 mul

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tū ſunt vſi illis carnib⁹: qđ ideo factū eſt
eis: ne impotētia in deo videret.

**Adhuc eſce eoꝝ erant in ore ip
ſorū: ⁊ ira dei aſcendit ſup eos.**

Adhuc eſce eoꝝ. Quita ps agit hic đ vi
dictis ⁊ ſimulatis reuerſiōib⁹ eoꝝ. factis
timore penaꝝ. et tn̄ ſententia dei ꝑ miſeri
cordiā tempata. et notandū: qꝛ ſupra ex-
poſuit q̄liter eos audiuit. Hic autē dicit
qūo iram quā diſtulerat accēdit dicens.
Adhuc eſce vel eſca. ſ. manna. et coturni-
ces eoꝝ. i. praue et infidel' generationis.
erant vel at. in ore ipſ. et ira dei aſcendit
ſup eos. Ecce quid ſupra diſtulit.

**Et occidit pingues eorū: ⁊ ele-
ctos iſrael impediuit.**

Et occidit pin. eo. i. ſupbos: de quib⁹ ali
bi dicit. Prodiit quaſi ex adipe īiquitas
eoꝝ. et electos iſrl'. i. bonos īpediuit. vel
cōpediuit. ſcđm alios murmur eorū: vt
moyſen qui ꝓ illoꝝ murmurationibus
dubitādo dixit. Nūquid poterim⁹ de pe
tra aquā vobis eiicere: uel murmur eoꝝ
impediuit. ne illis ꝓdeſſent quib⁹ pater
no affectu ꝯſulere cupiebāt. vel poti⁹ cō
pediuit eos: vt cū eis qui patiebant ad
exēplū iuſticie dei electi quoq; moleſtias
ſuſtinerēt ad exemplū paciētie ſue. Illoꝝ
ergo cōmunis punitio fiebat ad exēplū
nō iuſticie dei tn̄: ſed et paciētie bonorū
qui ſenſus aptior eſt ex greco: vbi nō le-
gitur impediuit: ſed cōpediuit. Sed tn̄.

**In oīb⁹ his peccauerūt adhuc
⁊ n̄ crediderūt ī mirabilib⁹ ei⁹.**

In omnib⁹ his correcti pecca. adhuc. i.
peccauit illa praua generatio. poſt hec
oīa grauiora ſunt peccata que ſemper ac
creſcūt. ſequit. et nō credi. ī mira. ei⁹. dei.

**Et defecerunt in uanitate dies
eorū: ⁊ anni eoꝝ cū feſtinatiōe.**

Et ideo dies eoꝝ defece. Quaſi langui-
da tabe. cum poſſent credendo ī verita
te dies ſine đfectu hr̄e. ⁊ hoc ī vanitate
i. ꝓ vanitate ꝓ q̄ citi⁹ ꝑierūt. vl' dies eoꝝ
defe. exiſtentes in vani. a ſimili illi⁹ qui
in ortu moritur in vanū eſt natus. et an-
ni eoꝝ cū feſti. i. vita etiā que videt pro
lixior cito preteriit. vnde dicit alibi. Vi-
ri impii non dimidiabūt dies ſuos. Sed

**Cum occideret eos querebant
eum: ⁊ reuertebant: ⁊ diluculo
ueniebant ad eum.**

Cum deus occi. eo. que. e. nō ipſi occiſi
querebant: ſed reliqui. ſed ſic loquit: qꝛ
vnus populus ſunt q̄ſi de vno corpe lo
quit. Querebant autē deū non ꝓpter
eternā vitā: ſed timentes occidi: exemplo
iam occiſoꝝ. boni vero etiā ſine neceſſita
te querunt. Ecce hic agit de ſimulatis iu-
deoꝝ reuerſionibus. vnde ſubdit. et re-
uer. ad eū: et dilu. veni. ad eū. i. ſedulo.
vel ante lucē. Alia lr̄a. i. ī nocte manētes
nō in luce. vn̄ alibi. Vanū eſt vobis ſur-
gere ante lucē. Pius in luce: impi⁹ ante
lucem rogat. Hec aūt oīa faciebāt: ꝓpt
tempalia bona acquirēda: ⁊ vitāda ma-
la. et ita non deus: ſed illa colebant. hoc
enim colitur qđ diligit: ſequit

**Et rememorati ſunt quia deus
adiutor eſt eoꝝ: ⁊ deus excelſus
redemptor eorum eſt.**

Et rememorati ſunt: qꝛ de⁹ adiu. eſt. eo. i
bonis. et deus excel. re. eo. eſt. a malis.

**Et dilexerunt eum in ore ſuo: ⁊
lingua ſua mentiti ſunt ei.**

Et dilexerūt eū in ore ſuo: nō ī corde cū
tn̄ ei oīa ſecreta nuda et apta ſunt. ⁊ ſine
vllo obſtaculo. quid poti⁹ amarēt vide-
bant. et ling. ſua mē. ſūt ei. ſic ꝯtigit his
qui ſolo timore credūt nō amore.

**Cor autē eoꝝ n̄ erat rectū cū eo
nec fideles habiti ſunt in teſta-
mento eius.** Cor aūt e. q̄ſi de⁹ nō co-
gnoſceret corda hūana. n̄ erat rec. cū. qꝛ
nō deū ꝓpt deū querebāt. nec fide. ha. ſ.
ī teſt. e. qꝛ nec precepta ei⁹ obſeruabāt ſic
ꝓmiſerāt ⁊ trēa volebāt n̄ etna: n̄ heredi
tatē noui. t. cui⁹ fides etiā tūc qn̄ velabat
ī electis erat. mō vō qn̄ eſt reuelata: non
mltis vocatis: ſ; ī paucis electis. Mlti ei
vocati pau. vō elec. Iſti aūt n̄ erāt fide-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

les qꝛ ñ faciebãt opa q̃ em̃ ve credit opa facit vñ et fides dicit̃ eo ꝙ fiãt dcã vnde dicit nec fi.ha.ſ.i t.e.i.i preceptiſ.illi t'les

Ipſe aũt ẽ miſericors. ⁊ ppiciꝰ fiet pccis eoꝝ ⁊ nõ diſpdet eos.

Ipſe aũt deus ẽ miſe.et ppi.fi.pec.e.ꝰ ex his vbis mali impunitatẽ ſibi pmittunt ſed ſciẽdũ ꝙ mia ẽ etiã mal'.ſꝫ añ iudiciũ qꝛ facit ſolẽ.ſu.oꝛ.ſup bon.et ma.hec eſt mia ſiniſtre ñ dextre tpal' ñ ſpũalis que ɔ mũis ẽ bõis et malis.ſic ergo et illi genti praue pepercit deꝰ ne penitꝰ eam eradicaret.ſed manet i ſucceſſione poſterioꝝ ſicẽ caym accepto ſigno ne q̃s eũ occidẽt. Jõ qꝫ cũ dicit ppicius fi.pecc.e.ñ d pribus tm̃ dicit ſed ppt̃ ſucceſſionẽ attẽdit.vnd ſequit̃ et non diſperdt e.omnino.

Et abũdauit ut auerteret iram ſuã: ⁊ nõ accẽdit omnez irã ſuã.

Et abun.mia dei vt iram ſu.i.penã quã incepat auerteret ꝰ orante moyſe cũ diceret ei deuſ. Dimitte me vt deleam eos.⁊ faciam te ere.in gen.mag.cui moyſes rñdit.aut dimitte eiſ hãc noxiã aut dele me de libro vite.et ñ accendit o.irã ſ.vt penitus extirparet eos.i.ꝰnon puniuit eos q̃ntum digni erant.

¶ Vel poteſt hoc maxĩe de bonis accipi q̃bus dñs factꝰ ẽ miſericors qñ i hoc tpe gře reliquie ſalue facte ſũt.et ẽ Ipſe autẽ ẽ miſericors bonis.ſed ita ſ.⁊ pp.fi.pec.e.i.ꝰpopuli q̃ idẽ ẽ i ſucceſſione filioruꝫ ſicut poſtea dicit Et abſtulit eos de egypto.et induxit mõtẽ ſcificationis.cũ tñ ñ eos quos de egypto eduxerit:in mõtem ſcificatõnis induxerit.niſi i ſucceſſione filioꝝ ſic et hic cũ dicit̃ ppi.fi.pec.e. Intelligimuſ etiã i ill' impletũ qd dicit̃ de q̃bꝰ ait apl's. Reliquie ſalue fiẽt que credẽt in chriſtũ q̃ hic preuidit.vñ ſubdit ⁊ nõ diſp.e.eterna morte. Et abun.mia vt auerteret irã ſ.ꝰqꝛ reliq̃e ſaluate ſũt.et ñ accẽ.o.i.ſu.qꝛ etiam illud peccatum remiſit qd filium occiderunt.

Et recordatus ẽ qꝛ caro ſũt.ſpiritus uadẽs ⁊ non rediens.

Et recordatꝰ ẽ qꝛ ca.ſũt.i.fragiles ꝰmouit pium iudicẽ fragilitas peccãtiuꝫ et ſpũs hõis ẽ vadẽs per ſe i peccatũ.et ñ rediẽs p ſe a peccato.ꝰ Jdo deus p gloriã reuocat hoies qꝛ p ſe redire ñ pñt.vñ i puerbijs de via iniq̃tatis dicit̃. Oẽs q̃ i eo ãbulãt ñ reuertent̃ ſ.p ſe.ſꝫ p grãm dei reuocabunt̃.hec ẽ ouis errabũda que hũeris pij paſtoris reducta ẽ ad gregẽ.vl' ita Et recordꝰ.ẽ qꝛ ſpũs hõis ẽ vadens d hoc mũdo et ñ rediens ad corpus i hoc mundo.et eſt hic breuis diffinitio mortis.

Quotiens exacerbauerunt euz in dſerto:in irã ɔcitauerunt euz in inaquoſo

Quotiẽs exacerbeauerũt. Sexta ps dicturus plagas egyptij ppt̃ eos factas cõpando mala eoꝝ beneficijſ dei.dicit eos oblitos et tentaſſe deũ .q.d.pepcit eis et licꝫ pceret.quotiẽs ex. Vl' ita ɔti.ꝰ.qꝛ hõ ẽ caro l' ſpũs vadẽs.quotiẽs ergo q̃ſi mĩ totiens ñ ſolũ ſupra dictis mõis.exa.e.iñ vt bona toll'et.i ira ɔcita.e.vt mala faceret.i inaquoſo vbi potius tiere dẽrent

Et ɔuerſi ſũt ⁊ tẽtauerunt dñz: ⁊ ſanctuꝫ iſrael exacerbauerunt

Et ɔuerſi ſũt ⁊ tẽ.ꝰ Repetit eoꝝ inſolitatẽ quã predixerat qd id repetit vt memoret quas plagas intulit deꝰ egyptijs ppt̃ ipſos.vñ deberẽt eẽ ñ ingrati. Deind exponit quõ exacerbauerũt.⁊ ɔuerſi ſũt qꝛ pepigerant quecũqꝫ precepit nobis dñs faciemus et tẽ.d.et ſa.iſ.i.qui ſcificat iſrl' exacer.et ſic.

Nõ ſunt recordati manꝰ eiꝰ die: q̃ redmit eos d mãu tribulãtis.

Non ſunt recordati manus eius.i.potẽtie dei oſtenſe in die qua re.e.de ma.tribu.i.pharaonis.ꝰ Tribulatio ſolet eſſe i memoria.ſed eis non fuit.pulchre autẽ opponit manum dei manui pharaonis dicens manus eius et de manu tribulantis ꝰquia eorum operationes multuꝫ differunt. Deinde oſtendit quid non ſint recordati ſ.non ſunt recordati.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Sicut poſuit in egypto ſigna ſua et prodigia ſua in campo thaneos

Sic.i.qliť poſuit i egypto ſigna .ſ. Si
gna ſűt duris cordib⁹ qi characteris im
preſſa veſtigia.et qualiť poſuit. Poſuit
prodigi.ſ. in cam.thane.ꝓdigia ſűt que
ſignabãt aliqua futura thanis ciuitas ē
et intpretať huile mãdatũ qđ hic nobis
neceſſarium eſt ut in futuro erigamur

Et conuertit i ſanguinē flumia eoꝝ et imbres eoꝝ ne biberent

Et cõuertit i ſa. Hic incipit expoēre pla
gas ꝓpter iudeoꝝ liberatõnē in egypto
factas et ponit hic .x. plagas ſič i exodo
.x.ponűť aliqua tñ hic addit que nõ in
exodo ꝯtinēť que nõ ĩtpretari poſſun⁹
niſi figurate .i.ſpũaliť vbi etiã que fča
fuerűt pabole dicűť ſič ſepe ſolꝫ ſcripťa
nõ ſerie ſequi hyſtorie .i multis locis.ſꝫ
alia addere.vel quedã mutare ꝓ ſignifi
catioē. Premittit añ tria que in exodo
leguntur.ſ.ſymphes vlcera.tenebras.et
ponit alia tria que ibi non leguť.ſ.ru
biginem pruinã:ignē.omnia ergo alle
gorica interpretatione exponenda ſunt
hyſtorialiť aűt ea tñ que i exodo legun
tur S.d.poſuit in egypto ſigna et pro
digia hec.ſ.Et.i.qꝛ ꝯv. flu.e.i ſan.ad li
te. et imb.e.i.ciſternas.ne bi. vbi habe
mus imbres.alij libri habent meli⁹ ma
nationes aquarũ que dicuntur. ſcatu
rigines.i.aque ab vno ebulliētes. quia
foderűt egyptij in circuitu.et ſanguineꝫ
ꝓ aquis inuenerűt. Myſtice quoqꝫ hoc
intelligendũ ē.aqua ergo in ſaguinē ver
ſa:ſignificat illos de rerum cauſis carna
liť ſentire. Sicut eni aqua alibi muta
tur i uinũ.p quod ſignificať mutatõ po
puli in melius. ita hic mutatur i ſangui
nem p quem caro accipitur vt ſignifice
tur.qꝛ ſpiritualia carnaliť ſentiunt. Se
quiť ſecunda plaga:

Miſit i eos cynomyã et comedit eoſ.et ranã ꝛ diſpdidit eoſ

Miſit in eos cy.et co.e.que dicuť mu
ſca canina. Myſtice cynomia carini mo
res ſunt.qꝛ canes nec pentes qñ naſcunť
videre dicunť.miſit ergo i eos caninos
mores.vt nõ honorarēt parentes.ľ pre
latos.et miſit ranã.et diſp.eos .myſtice
.rana ē loqx vaitas.et ſignificat garru
litatem hereticorũ que eſt in cenoſis ſen
ſibus.vt rana in ceno verſatur. Sequiť

Et dedit erugini fructus eorũ. et labores eoruꝫ locuſte:

Et dedit eru.vel rubigini fru.e.p fru
ct⁹ intelligit ea que p ſe naſcunť.hec aűt
ñ in exodo legunť. Myſtica ergo intpre
tatõne tñ exponiť. Rubigo eñ quã alij
eruginem intpretanť:occulte nocet que
ꝯpatur vicio qđ difficile apparet. vt eſt
multum fiđe de ſe.aura eñ noxia:hec i
fructibus opať.latenť ſicut in moribus
ſupbia occulta eſt cuꝫ ſe putat aliqđ eſſe
qui nihil ē.ſequitur.et labores e.i. ſata
que labore hoĩnũ fiunt.dedit loc. My
ſtice locuſta ē malicia ore ledens.ſ.infiđ
li teſtionio. .locuſte eñ ſeinuicē come
dētes ſignificãt detractores q alieos fru
ctus inuide rodunt. Sequitur.

Et occidit in grandine uineas eoꝝ:ꝛ moros eorũ in pruina.

Et occi.i grã.vi.e.i.bona eoꝝ. myſti
ce grando ē iniqtas.res alienas auferēs
vñ:furta rapine.predeqꝫ naſcunť.plus
aűt ſuo vicõ.vaſtať ipſe vaſtator. In ex
odo ꝑus poniť grãdo deiñ locuſta.que
.eñ grãdo ñ potuit ledē.i.mollia poſt
dicit exod⁹ a locuſtis cõmeſta.ſequiť.et
moros e.in pru.que multũ diſtat a grã
dine ſed et hoc:in exodo ñ.legiť. .myſti
ce ergo expoiť.pruina ē uiciũ quo charı
tas ꝓximi.ſtulticie tenebris.quaſi noctꝰ
no frigore congelaſcit. Sequitur

Et tradidit grandini iumenta eorũ. et poſſeſſionē eorũ igni:

Et tradi.grã.iuñ.e.myſtice morte pe
corum:dãnum pudicicie ſignatur.cõcu
piſcencia qppe q̃ fecuſ oriť cõis ē nobis
cũ pecorib⁹.hãc hēre domitam.et ordi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

natã pudicicie v̓tus ẽ hãc autẽ laxare ad
oẽs motus moꝛs aie ẽ. Moꝛte igit̃ pecu
dũ ſtultoꝝ caſus oñdit̃ q̃ velut beſtialit̃
viuentes motus illicitos ꝯtinẽtie freno
non cohibẽt. ſequit̃ et poſſ. e. ig. nec hoc
ĩ exodo legit̃. ſed myſtice tñ ĩtelligere co
gũt̃. Ignis ergo q̃ ñ ĩ exodo niſi cũ grã
dine ĩ fulgoribus vt fruct⁹ lędet. accipit̃
q̃ tñ ñ legit̃ poſſeſſionẽ incẽdiſſe ſigificat
immanitatẽ iracũdie q̃ etiã hoĩcidiũ fit. l̃
ignis ẽ cupiditas que poſſeſſiõm. i. ſtatũ
m̃tis ⁊ q̃cq̃d hoĩ ẽ ex dote nature vaſtat.

Miſit ĩ eos irã indignatõis ſu
e. ĩdignatõz ⁊ irã ⁊ t̃bulatõz im
miſſionem ꝑ angelos malos.

Miſit eos in iram. Nouẽ plagas enume
rauit añ v̓o q̃ȝ decimã exponat ad exag-
geratõnem ipſius v̓cie. plage hoc ponit
et quib⁹ miſtris. et tũc ille figurales ⁊ nũc
iſte ſpũales plage ꝯtigãt ĩt̃rit. oñdẽs or
diez vid̓ẽ cũ ſubdit. Miſit ĩ e. i. ĩ vidcãz
nõ vtiq̃ȝ ad correctõz. ſȝ irã ĩdignatiõis
ſue. expoĩt qd̓ dixerat aſcẽdẽdo ſ. miſit in
dignatõz ⁊ poſtea irã. deiñ ⁊ t̃bulatiõm
Ecce ordo vidicte. Prius eĩ pccĩſ deus
iraſcit̃ qñ ñ ꝯpũgimur. tñ maliciaȝ hoĩs
in ſua. i. in hoĩs indignatiõe. irã ⁊ tribu
latõz dereliq̃t vt ſuis ꝑuerſitatib⁹ affligã
t̃ q̃ deo ñ obediũt vt ibi dicit̃ ꝓpt̃ea tra
didit illoſ deus ignominie. Indignatio
hoĩs ꝑtinet ad tumidã ſuꝑbiã. ira ad ne
fandam audaciã. tribulatõ ad ꝯfuſã de-
ſpatõz. Hec aũt miſit de⁹ ĩ eos ñ iꝑtiẽ-
do maliciã. ſȝ grẽ ſubtractõnez ĩ hec cad̓e
ꝑmittendo. vñ ſubdit. et miſit ĩ eoſ ĩmiſ.
t̃nes. ꝑ an. ma. Cũ eñ his predictis ma
lis et vicijs corrupti fuerit. tũc ꝑ diabo
los ad imiſſiones illicitas precipitãt̃ nu
dati v̓fenſione dĩ. vl̃ miſit ĩ eos indigna.
et irã et tribulatõz ſ. ĩmiſſiõz. i. indigna-
tõz dico et irã. et tribulatõz ĩmiſſã per ã
geloſ ma. Iuditõ vtiq̃ȝ dei hec facta ſũt
ĩ illis per malos angl̃os ſiũt que ĩ malis
hoĩbus ĩ hoc ſcl̃o malo q̃ſi ĩ egypto et cã
pothancos vbi hũiles eſſe debem⁹ donec
veiat ſcl̃m quo exaltemur. Qd̓ aũt ĩ hoc
pſalmo de mal̃ angel̃ dr̃. ñ trãſitorie pre

t̃eundũ videt̃. Sciendũ itaq̃ȝ ẽ. qd̓ et ma
lis angelis de⁹ vtit̃ bñ ꝯueniẽter et iuſte
quos quidẽ q̃ntũ ad ſubſtãtiaȝ ipſe fecit
malos v̓o ipſe ñ fecit ſicut et hõ hoĩs cre
aturis dei male vtit̃. Vtit̃ eĩ de⁹ mal̃ an-
gel̃ ñ ſolũ ad pũiẽdos malos ſicut ĩ rege
achab. quẽ fallacie ſpũs ſeduxit vt cad̓et
ĩ bello. v̓m etiã ad ꝓbandos ⁊ maĩfeſtã-
dos bonos ſic̃ fecit iob. Nã ſicut hõ bõ⁹
l̃ maluſ vtit̃ viſibili mat̃ia elemẽtoꝝ ſ. t̃ra
aq̃ aere igne ꝓ mõ ſuo ñ ſolũ ĩ neceſſariſ
ſed etiã ĩ ſuꝑfluis et ludicris et artificio
ſis opib⁹. ſic angeli boni et mali elemẽtis
vtunt̃ eiſdẽ ꝓut cuicũq̃ȝ ptãs ẽ. que ẽ eis
amplior q̃ȝ hoĩb⁹ et ẽ maior bonis q̃ȝ ma
lis. tñ ſ̃m nutũ dei. ſȝ diuerſo mõ. In ma
lis nãq̃ȝ hoĩbus põt diabolus vt in ſuo
pecore. niſi ꝓhibeat̃ a maiori ſ. a deo in
bonis aũt ñ poteſt. niſi ꝑmittat̃ ad ꝓbã
dũ ñ ad poſſidendũ ſicut homo vt d̓ pecore
alieno faciat qd̓ vult ptãtẽ expectat. ſibi
dari ab eo cuius eſt. Notand̓ etiã qꝛ ꝑ ã-
gelos bonos pũit de⁹ malos. ſic̃ ſodomã
ſed iuſtos ꝑ eos ꝓbari ñ mihi occurrit
Et obſtiatio ergo ĩ egyptijs fcã ẽ ꝑ ã. ma.
q̃b⁹ aĩca ſũt vicia ⁊ mala moꝝ figurata ꝑ
plagas eoꝝ ꝑ eos deũ ĩmiſſa ſũt. Cũ eniȝ
de⁹ tradidit illos ĩ ꝯcupiſcẽtiã illi ſũt mi
ſtri vt ĩ mat̃ia ſui opis. Poſſum⁹ ergo
ſiñ dubitatõe mal̃ angel̃ attribuere mor-
tes pecoꝝ mortes ꝓmitiuoꝝ. et obdura
tõz egyptioꝝ. hãc eñ iniq̃ſſimã et malig
niſſimã obſtinatõz de⁹ cũ facere dr̃ ñ iſti
gãdo ⁊ iſpirãdo. ſȝ d̓ſerẽdo fac̃: vt illi o
ꝑent̃ ĩ filijs diffidẽtie qd̓ de⁹ d̓bite iuſteq̃ȝ
ꝑmittit. Ea v̓o que mirabilit̃ d̓ creaturis
fcã ſũt mal̃ ãgel̃ t̃buere ñ audem⁹ nã ſi iõ
att̃buũt̃ demoĩb⁹ qꝛ pene ĩfligebãt̃ conſe
quẽs ẽ vt etiã ſodomã ꝑ ãgelos malos e
uerſã ẽẽ credã⁹ et eoſd̓ ad abrahã et loth
hoſpitõ ſuſceptos qd̓ abſit. Per ãgl̃os er-
go malos pũit de⁹ bonos ⁊ malos hoĩes
ſȝ bonos tñ coꝛꝑalib⁹ penis maloſ aũt cõ
ꝑalib⁹ ⁊ ſpũalib⁹. ꝑ bonos v̓o ãgl̃os. ma
los hoĩeſ tñ pũit ⁊ coꝛꝑalib⁹ ñ ſpũalib⁹

Viã fecit ſemite ire ſue: ⁊ ñ penis
pepcit a moꝛte aiaꝝ eoꝝ: ⁊ iumẽ
ta eorum in morte concluſit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Viam fecit. oſtendit vnde hec licētia ſit malis anglis. Q. d. his immiſſis: fecit viā .i. amplitudinē et manifeſtatōez. ſemi. i. ſ. i. occulte equitatis ſue. q̄ deꝰ iratꝰ erat egyptijs. aliꝰ ei nō liceret diabolo illa imittere. que dicit̄ ſemita ire. eo ꝙ ſemita recta. et occulta ē. Erat eīn ſemita ire diuine que occulta equitate puniret egyptiorū ipietatē. cui ſemite fecit viā. vt eos. q ex abditis ꝑ angelos malos ꝓduceret i apta ſcel̄a. et ſic i euidētiſſimos impios euidētiſſime vindicaret. ſequit̄. et nō pepꝑ a mor. a. e. ꝉ aiabus eoꝝ: et iuīn. e. i morte ꝯclu. Iūnta cū diciꝰ q̄ſi parificauit. qꝛ ſiles erāt iumētis ꝙ melius apit. cū ſb̄dit

Et ꝑcuſſit oē priogenitū i terra egypti: primicias omnis laboris eorū i tabernaculis cham.

Et percuſſit omne ꝑmog. in ter. egyp. i. ꝑmogenita de omnibus ſ. tam de hominibus q̄ꝫ de animalibus ꝑcuſſit hec eſt x. plaga. ſ. mors primitiuorum. myſtice mors primitiuorum ē amiſſio ipſius iuſticie. q̄ quiſqꝫ hūano generi ſocialꝭ ē. ſed ſiue ita ſe hēant. haꝝ reꝝ figurate ſignificationes ſiue aliꝰ. ſciend̄ ū ꝙ x. plagis ꝑcuſſi ſunt egyptij ꝯtra x. precepta ſcripta i tabulis. quibꝰ rigat̄ populꝰ dei. de quibus plagis. ⁊ preceptis ꝑ contrariū int̄ ſe ferendis qm̄ alibi diximus expoſitionē pſalmi huius. in his onerare nō ē opus. tm̄ hic admonemus. qꝛ et hic. x. plage. licet ñ eo ordine quo i exodo ponunt̄. ſed ꝓ tribꝰ que i exodo ſūt. i. ſyniphes. vlcera. tenebre. que nō hic ſūt. alie tres ſūt hic que ñ ſunt ibi. i. rubigo pruina ignis. talia ꝓ ꝯgrua intelligētia frequent̄ variant̄. vel. ꝑmogenita ſunt ſūma mandata. vt diliges deum ex to. c. et huiuſmodi quibus ñ ſeruatis orbamur ꝯple ratōnis. ſequit̄. et ꝑcuſ. ꝑmi. o. l. eoꝝ. frumenti et huiuſmodi oia. que ad victum vꝉ ad ſolatiū hominū ſūt. vaſtata ſūt. et hoc i taber. cham. vbi ñ erāt iudei

Et abſtulit ſicut oues populū ſuū: et ꝑduxit eos tāq̄ꝫ gregē i deſerto.

Et abſtulit vij. ps. vbi dic̄ ꝙ iudeos de egypto eductos: induxit in fraz ꝓmiſſionis. et iteꝫ offendūt. et hoc ē. Et abſtulit de egypto. po. ſ. ſicut o. hoc fec̄ in x. plaga. myſtice hoc. et in nobis intus fit. ut eruti de poteſtate tenebrarum mente transferimur: in regnū dei. oues i ſpūalibꝰ paſcuis. ſequit̄. ⁊ ꝑduxit e. ta. g. in de. qd̄ erat int̄ mare et egyptū. myſtice et nos ꝑducit in deſerto huius ſecli ambulantes. Sequitur.

Et deduxit eos i ſpe ⁊ ñ timuerūt: ⁊ īimicos eorū opuit mare

Et deduxit e. i ſp. et nō ti. ita. et nos ſpe ſalui facti ſumꝰ nec timere debemꝰ ⁊ ini. e. o. ma. ita et i baptiſmo delet̄ pcc̄a nr̄a

Et induxit eos i mōteꝫ ſcificationis ſue: mōtē quē acq̄ſiuit dextera eiꝰ

Et iduxit e. i mō. ſ. ſ. ad lit. i mōſyon ñ. tm̄ eoſd̄ pſōaꝉr induxit quos d̄ egypto abſtulit ſed eos noīe ⁊ gēte ſignificat tm̄ ꝙ multi ad ſcām eccīam quā manult itlligi. ꝯuſi ſūt. Ipſa eīn ē mōs quē chriſtus acq̄ſiuit. ſ. i mō. quē dex. e. acq. ad litt̄am iñ expellendo gētes. allegorice chriſtus eccīam acq̄ſiuit. ſequitur.

Et eiecit a facie eoꝝ gētes: ⁊ ſorte diuiſit eis terram i funiculo diſtributionis.

Et eiecit a t̄ra ꝓmiſſionis gētes a fa. eoꝝ .i. a pn̄tia eorū. i. iudoꝝ myſtice gentes ſūt vicia ⁊ errores. ꝉ. maligni ſpūſ que oia chriſtꝰ eiecit a facie fidelium. et ſorte diuiſit eis ter i fu. diſ. hyſtoria patꝫ. Myſtice. ꝑ hoc ſignificat̄ ꝙ i nobis oia opa f vnꝰ ⁊ idē ſpūs diuidēs ſigulꝭ ꝓut vult

Et inhitare fecit i tabernaculis eorum: tribus iſrael.

Et ihitare fecit i tab. e. tri. iſrꝉ. myſtice i celeſtē gl̄am. vñ angeli deiecti ſūt. ꝑ gr̄aꝫ chriſti ſubleuemur q̄ ſumꝰ frꝰ videntiū deū ꝉ. i qbꝰ ꝑus regnabāt pcc̄a regnant v̄tuteſ. hec bn̄ficia fec̄ eis. et tm̄ praua gn̄atō bn̄ficiſſ male uteſ tētauit adhuc ⁊ hoc ē

Et tētauerūt ⁊ exacerbauerūt d̄ꝫ excelſū ⁊ teſtia eiꝰ ñ cuſtodierūt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et tentauerūt deū ⁊ exac. deuꝫ excel. i ꝉra
ꝓmiſſionis ⁊ teſti. e. non cuſtod.

**Et auerterūt ſe ⁊ nō ſeruauerūt
pactū: quēadmodꝰ prēs eorum
ꝯuerſi ſūt in arcum prauum.**

Et auerterūt ſe a deo et ñ ſer. pac qꝺ fece-
rant dicētes. oīa que dixerit dñs faciemꝰ
quemadmodū pa. e. ꝯ. ſūt i ar. pra. ꝉ Ar-
cus prauꝰ ē q̄ facile remittiꝉ. ⁊ ipſi facile
retroibāt. ꝑ totū pſalmū loq̄ꝉ q̄ſi ꝺ eiſdē
ꝑſonis. ꝫ nūc ꝺ his q̄ in ꝉra ꝓmiſſionis
quorū fuerūt p̄res q̄ i ꝺſerto amaricaue
rūt. ꝉ vꝉ arcus prauꝰ ē q̄ ñ eminꝰ iaculaꝉ
ſed i ſe ſpicꝉa ꝯuertit. i. malicia doloſoꝝ
Cōuerſi ſūt ergo i arcū pra. ꝉ ꝑuerſū : i. i
ai ꝑuerſam intētōꝫ vt ꝯtra deū ageret. y
dola colēdo q̄ dixerat. non erūt tibi dij a
lieni qꝺ planius apit dicens.

**In ira ꝯcitauerūt eum i collibꝰ
ſuis: ⁊ in ſculptilibus ſuis ad e
mulatiōm eum ꝓuocauerunt.**

In ira ꝯci. e. in col. ſ. i. ꝉ in ſuꝑbis cogita
tōnibus q̄ñ colꝉe idola preſumūt. vñ ꝯci
tauerūt et. i. qꝛ i ſculptilibꝰ ſ. ꝓuo. e. ad
emu. i. indignatōꝫ. vꝉ ſꝫm aliā i ſculpti. ſ.
emulati ſūt cū cū honorē dei alij tradūt

**Audiuit deꝰ ⁊ ſp̄uit: ⁊ ad nihi/
lum redēgit ualde iſrael.**

Audiuit deꝰ. Octaua ꝑs vbi agit ꝺ vltō
ne facta ꝺ ꝉra ꝓmiſſionis que etiā retor-
ta ē i ipſos ꝑ quos puniuit. q. d. hec pre
dicta audiuit deꝰ. i. ꝉ aduertit ⁊ vindica-
uit et ſpreuit iſrael. quo ſpernente. nihil
ſūt q̄ ꝑ euꝫ totū fuerūt et hoc ē qꝺ ſequiꝉ
⁊ ad nihilum redegit val. iſ.

**Et repulit tabernaculuꝫ ſylo: ta
bernaculū ſuū ubi hitauit i ho
minibus.**

Et repulit ꝑ idolatria eoꝝ tab. ſylo Sy-
lo ē ciuitas i q̄ erat archa hoc factū ē tē-
ꝑe bely ſacerdotis q̄ñ victi ſunt ab allo-
phylis et archa dñi capta eſt et ipſi mag
na ſtrage vaſtati ſūt. ꝉ Sꝫ cur repulit: Ec
ce repulit tab. ſu. vbi hitauit i ho. i. ꝉ inꝉ
hoīes elegāt expoīt. ꝉ Cur repulit taberna
culū cū ait vbi habi. i ho. cū ergo ñ eſſet
digni i q̄bus habitaret merito repulit il
lud qꝺ ñ ꝓpꝉ ſe ſed ꝓpter illos inſtituit
Myſtice ſic et ꝓ peccatis deſerit corpo-
ra nr̄a qꝛ ñ habitat in corꝑe ſubdito pec
catis que ſpiritus ſanctus dum bñ tra-
ctanꝉ inhabitat. ſequitur.

**Et tradidit in captiuitate uirtu
tes eorum: et pulchritudinem
eorum i manus inimici.**

Et tradidit i capt. vir. e. et pul. e. i ma. ii.
ꝉ Virtutē et pulchritudinē eoꝝ dicit ar-
chā. vñ vīdbanꝉ inuicti ⁊ ſibi placebant
honeſti inꝉ gētes Myſtice ſic ⁊ i malis ar
bitrij libertatē iminuit ⁊ v̄tutes abſtulit
que ñ fit i bonis licet cū malis intꝺū cap
tiuenꝉ corꝑalꝉ. Si eīm cū peccātibꝰ bo
ni tradunꝉ captiuitati exerciciū ē ñ i mē
te captiui ſunt ꝉ hoſti traditi ſꝫ liberi ſūt
et deo coniuncti. ſequitur.

**Et ꝯcluſit i gladio populū ſuū:
⁊ hereditatem ſuam ſpreuit.**

Et ꝯclu. i gla: po. ſ. quē inꝉ mꝉtas gētes
elegerat. Capta eīm archa ꝯſequēs ē vt ca
deret ppꝉs ita et malos i pplo ſuo i occi
ſiōe aīe ꝯcludi ꝑmittit iō repetit dicēs et
here. ſ. ſpreuit.

**Iuuenes eorū comedit ignis:
et uirgīes eoꝝ ñ ſūt lamentate.**

Iuuenes e. etiā come. ig. i. ira bellātiuꝫ
Legiꝉ eīm i libro regū qꝙ tūc ceciderunt de
pplo xxx. milia peditū. ſeq̄ꝉ. et v̄g. e. ñ ſūt
lamēt. qꝛ hoc ñ vacabat in hoſtili metu.

**Sacerdotes eoꝝ i gladio cecid
rūt: ⁊ uidue eoꝝ ñ plorauerūt.**

Sacerd. e. i gla. ce. i. ꝉ filij heli. ſ. ophin ⁊
fynees quoꝝ vnius vxor. i. fynees vidua
ta ⁊ mortua mox i partu ꝓpꝉ cādē ꝑ̄ba
tōꝫ ñ potuit plāgi honore funeris. Cū ei
audiſſꝫ qꝙ ofny ⁊ fynees i prelio occubu-
iſſent ⁊ ꝓ eo hely paꝉ eoꝝ ꝺ ſella corruēs
fractis ꝯuicibꝰ mortuꝰ ēet vxor finees iam
ꝑtui ꝓxia ꝉ icuruauit ſe dolore ⁊ pepit ⁊
ſic mortua ē ſeq̄ꝉ. et vi. e. ñ plo. ꝑ q̄s my
ſtice ſigificāꝉ illi q̄ mūdo abrenūciauerūt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et excitatꝰ ē tãq̃z dormiēs dñs ꝛ tãquã potēs crapulatꝰ a uino

Et excitatus eſt. hic oſtendit vltionez in ipſos aduerſarios detortam et mores hoīnū dño hic tribuit ꝓpter res explanandas. i. vt melius explanet. qđ dicturus eſt. et eſt antropoſpatos. i. humana ꝓpaſſio. qñ qđ creature eſt attribuiť creatori. ait ergo. Et do. qui prius erat. ta. dor. et ta. cra. a v. hoc diciť ex pſona ƌ mētiū. qui ita putant. qñ piclitãtibꝰ nō ſbuenit. visus ē eñ dormire. qñ populū ſuū dedit i manꝰ eoꝝ. quos odit vbi eis diciť vbi ē deꝰ tuꝰ. Putãt etiã q̃ſi vinō ēē crapulatū. Sic eñ videť ipſis exultantibꝰ qđ velut ebrius dormiat cuz nō tam cito ſbuenit. et reuera ſic demēter putantibꝰ dormit et eſt alienus et negligentibus ꝛ infidelibus. qui nulla voce laudis. vel opis. eum excitãt. Dñs in q̃m. excitatus eſt. ad vindictã. et tãq̃m po. Excitať aūt deus ad uindictã malis actibus ſicut hic. excitať peccatis eorū. qui archã inť ſimulacrū poſuerunt. Excitatus autez diciť. ſicut ſolet excitari aliquis planctu familie ita: et do. cū peccatis hoſtium. tū planctis ſuoꝝ eſt excitatꝰ et hoc tãq̃m. po. ꝛc. qꝛ tūc ſūt homines ad iram faciles. et ad virtutē potentes qñ poſt crapulã ƌ ſōno ſurgerūt. Q. magnifice vidicauit in eos vñ ſbdit

Et ꝑcuſſit inimicos ſuos i poſteriora: obprobriuz ſempiternum dedit illis.

Et ꝑcuſſit ini. ſu. in. pꝰ. i. i ſecretiori ꝑtenatiū vbi mures ƌ terra ebuliētes corrodebant. ꝓminētes extales eorū obp. ſe. de. il. qꝛ nullꝰ aliꝰ ita punitꝰ eſt. Percuſſi eñ ſūt in ſedibꝰ ſuis. qđ eiꝰ pene ſignū videť q̃ cruciabiť q̃cūq̨ i poſteriora reſpexerit q̃ vt ait apľs. Debz putare vt ſtercora. qui eñ ſic ſuſcipit teſtamñtū dei vt veteri vanitate ſe ñ exuat. ſimľ ē hoſtibꝰ ppli eiꝰ qui archã dñi iuxta idolum dagō poſuere. Sicut aūt ilľ nolentibꝰ corruit dagon. ita illa vetera etiã nolentibꝰ illis cadūt. Quia oīs caro fenum et claritas hōis eſt vt flos feni. fenū aruit flos decidit. Archa aūt ſtat in eternū. ſecretū. ſ. arche qđ ē regnū celoꝝ. vbi ē eternū verbū dei Sz qui poſteriora diligūt ex eis cruciabunť obp. eñ ſem. de. ilľ. Myſtice ita et chriſtꝰ vino paſſionis ebrius excitatꝰ ē a morte. tan. po. i reſurrectione. Et ꝑcuſſit ini. ſ. i po. i. i gehēnã merſos qꝛ obp. ſē. de. il. i. eternã penã.

Et repulit tabernaculū ioſeph ꝛ tribū effrem non elegit.

Et repulit ta. Nona ps. agit hic ƌ rege Dauid ꝛ loco regni. q. d. iñicos ita ꝑcuſſit ſz ſuos reedificauit qđ ibi oñdēƌ elegit tribū iuda ꝛ hoc ē. et repu. ta. io. ad lit. ne ide eēt rex et tribū effrahym ñ ele. vt de ea fierent reges.

Sz elegit tribū iuda: montez ſyon quē dilexit.

Sz ele. tri. iu. vt inđ fierēt reges Hec ꝛ cetera q̃ ſequūť a ꝺ lit. accipi pñt. Sz meliꝰ in his ṽbis ſignificať iudaicꝰ ppľs a deo repulſus ꝛ nouꝰ ppľs chriſtianoꝝ electꝰ vñ: ꝯgrue ñ dixit repulit ruben qui ꝓmogenitꝰ fuit. et ceteros qui fuerūt añ iudã qui merito videť repulſi. cū iacob pctã eoꝝ deteſteť. ľ ñ dixit repulit beniamyn ex quo ſaul fuit. qui vicino tꝑe rꝑbatꝰ fuerat vñ ex ipſa viciate tꝑis qñ ille ē repulſꝰ atq̨ rꝑbatꝰ ꝛ Dauid electꝰ ꝯueniēť pꝰ ſz hoc dici nec tñ dictū ē ſz potiꝰ eos noiauit qui clariorībꝰ meritl videbãť excellē. ſ. ioſeph qui ipīe vēditꝰ ꝓ iuſticia ſblimatꝰ pauit pr̄em ꝛ fr̄s ƌ quo fuit effrē q̃ maiori fr̄i bñdictōe aui ſui iacob prelatꝰ ē ꝑ hec ergo preclari meriti noīa totū illū vetuſtū pplm̄ repulſū a deo itelligiꝰ ꝛ electū tribū iude ñ ꝓ meritl iude quo lōge melior fuit ioſeph ſz ꝑ tribū iuđ qꝛ ƌ ea chriſtꝰ exiuit nouū pplm̄ chriſti prelatū veteri pplo: ſcriptura teſtať apiēte dño i pabolꝰ os ſuū vñ ꝛ mōte ſyō eccíaz accipiꝰ q̃ fuť a ſpecľať ñ ťrena ſic ab iitio letōis hebree gētis vſq̨ ad chriſtū ꝓceđ vñ ſbſeq̃nť dicit ꝛ elegit Dauid ꝛ ē ſēſꝰ et repulit ta. io. ꝛ tribū efrai ñ ele. i. iude os q̃ i. augmēto ťrenoꝝ militãt et i fru-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ge ſcti preſumūt. Joſeph eñ intꝑretatur augm̄tū effrai fructificatio .ſꝫ elegit tribuꝫ iuda .i. chriſtianū pplm ſ. mōtē ſy.q.di. i·eccleſiam.

Et edificauit ſicut unicorniū ſcifi ciū ſuū i tra q̄ꝫ fūdauit i ſecula.

Et edi. ſci. ſ. ſic vnicornis l' nuoꝝ l' niū ⁱ vnicornui ſūt quoꝝ firma ſpes i vnū illō erigit de quo alibi dicit vnā petij a dn̄o hāc req̄. Scificiū ē plebs ſcā regale ſacdotiū vt petr⁹ ait vbi edificauit: in tra .i. in eccīa pn̄ti l' celeſti quā fūda. i ſe.ⁱ et ſi eniꝫ eccīa pn̄s mortalit trāſit tam in etnum ē fundata. per quem hoc fecit: ecce.

Et elegit dauid ſeruum ſuum: 7 ſuſtulit euꝫ de gregib⁹ de poſt fetantes accepit eum.

Et elegit dauid q̄ d iuda fuit q̄ chriſtū ſignificat i hoc loco.ⁱ addit ſer. ſu. ñ dicit filiū q2 forma ſui ex dauid ē.ⁱ ñ pat coetna vnigeniti ſubſtātia et ſuſt. e. d g. o.ⁱ Dauid ad litraꝫ ex paſtorali offō pecoꝝ ad regnū hoim trāſlatus ē 7 de eo vbi erat poſtfetātes acce. e. chriſt⁹ eñ ab hoib⁹ ad hoies .i. a iudeis ad gētes. tñ ſm pabolā ab ouib⁹ ad oues. Nō eñ ſūt mō eccīe iudee que oli fuerāt oēs gemell' fetibus erāt. vñ i canticis. Dētes tui ſic grex tōſaꝝ aſcēdēs d lauacro que oēs geminos creant 7 ſteril' ñ ē i eis. Dētes eccīe ſūt illi ꝑ quos loquit. l' ꝑ quos i corp⁹ ſuū velut mādcādo ceteros traijcit. grex tōſarū dr q2 onera ſecli velut vell'a dpoſuit ⁱ et ad pedes aploꝝ reꝝ ſuaꝝ vēditaꝝ precia appoſuit. aſcendēs d lauacro ſ. baptiſmi geminos creat opa ſ. gemine charitatis vñ ſteril' ñ erat i eis. Ab his trāſlat⁹ ē chriſt⁹ ſꝫ paſcit gregē i gētib⁹ que ſūt iacob 7 iſrl' vñ ſequit. et d loco vbi erat poſtfetātes .i. poſt ꝑmitiuaꝫ eccīam .i. d illis q̄ erant poſt ꝑmitiuos accepit eū ad. quid:

Paſcere iacob ſeruum ſuum: 7 iſrael hereditatem ſuam.

Paſcere ⁱ celeſti pāe ia. ſer. ſ. i. chriſtianū pplm ⁱ ñ eñ q̄ filij ſunt carnis ſꝫ ꝑmiſſionis filij eſtimabūt i ſemine. Deiñ repetit 7 iſrl' hr. ſu.ⁱ niſi forte dicat ſm hūc ſtatū iacob ſeruus. qñ aūt vidbit facie ad faciē dicat iſrl' hrditas. vñ 7 nomē accepit Jſrl' eñ dicit ex ɔtēplatione dei. trāſtulit eū ad hoc vt paſceret et ita fecit.

Et pauit eos i innocētia cordis ſui: 7 i intellectibus manuuꝫ ſuarum deduxit eos.

Et i. q2 pauit e. i inno. cor. ſ.ⁱ q2 ſiñ peccato fuit et hoc docuit eos qd ipſe egit et i itel. ma. ſ. i. i opibus intellectualit ab eo factis deduxit e. ad vitā. ꝑ hec v̄ba actualem ſcitatē chriſti ſignificat. vl' ita ⁱ vidt forte alicui ɔgruenti⁹ poſſe dici i innocētia manuū et intll'ect⁹ cordis q̄ꝫ innocentia cordis et intellect⁹ manuū. ſed ſic maluit dicere q2 ſūt aliq̄ q̄ ñ faciūt mala pro timore hi ⁱ vidēt innocētes maib⁹. ſed ñ corde id dixit. pauit e. i inno. cor. ſ. ſ. hominū .i. faciēs e· innocētes. etiā in cogitatōib⁹ cordis. et ddxit e. ad vitā i intll'ectū ma. ſ. ſ. chriſti .i.ⁱ i intellectu quē ipſe facit i credētib⁹ q̄ſi manib⁹ qd ñ potuit ille dauid qui eſt figura huius.

·LXXVIII·

Pſalmus aſaph

Pſalmus aſaph Jſte pſ. ē ſcdꝫ d lamētatōe vbi precat aſaph ſtudio pietatis chriſtū ſubueire ſue genti ꝑ duricia ſua grauit affligēde. Et agit hic vl' d captiuitate ꝑ babylonios fcā l' poti⁹ d vaſtatōne quā tēpe machabeoꝝ antyoch⁹ epyfanes fecit q̄ in templo idola poſuit. et legē dei polluit pplmq3 vaſtauit. ſed ciuitatē nō euertit l' tēplū ꝑ que ſignat ꝑſecutō eccle ſic int manus gentiliū laborātis. ſꝫ nō d ficientis que i q̄buſdam dficiētib⁹ polluta ē 7 ē ſenſus Pſalm⁹ iſte attbuit aſaph .i. fideli ſynagoge que hic loquit. Intentio. monet bonis primorū letari et calamitatib⁹ affligi Mod⁹ tractat⁹ ē pſ. Prima ꝑs ē conqueſtio vbi memorantur. quanta tulerit hieruſalē temporibus ātiochi vbi non deſtructa fuit. per que ſignificatur eccleſie perſecutō. Secunda pars eſt deprecatio pro parte ſua contra inimi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cos ibi. vſq3 quo dñe. Tercia pars eſt ex
ultatiua ꝯcluſio lamentationis ibi. nos
aũt. aſaph ergo ꝯdolẽs ſue gẽti ipſi⁹ ma
la deo exponit ſic dicens o.

Deus venerũt gentes i he
reditatez tuã: polluerũt
templũ ſanctuz tuũ po
ſuerũt hieruſalem in pomoruz
cuſtodiam.

Deus gen. ve. in here. tuã: non dic hic
do. q̃ſi neſcienti a quo ipſe ſcit quicquid
ſcit. ſed loquit̃ cum eo pietatis affectu et
transfigurãs i ſe eos qui futi erãt qñ hec
fierẽt loquit̃ eñi i pſona eoꝝ. quib⁹ hec
acciderũt. eſt aũt hic ꝺploratio eoꝝ que
fecit de⁹ iudicãs et adiungit̃ deprecatio
q. d. vtinã iam miſereat̃ et pareat. ita er
go hec dicunt̃ a quo predicunt̃ tãq3 ab
eis dicant̃. q̃bus acciderũt. et ipſa ꝺplo
ratio ꝓphetizatio ẽ. qd aũt ait in heredi
tatẽ tuã. ſciẽdũ ẽ q2. ꝺ pplo iſrl̃ hrditas
dei ſũt electi. ſ3 ñ excecati. non ergo pñt
hec accipi ꝺ tpibus poſt aſcẽſionẽ chri
ſti qñ vaſtati ſũt p romanos. tũc eñi ille
pplus q̃ remãſerat i hierl̃m hrditas dei
ñ erat. oẽs eñi re ꝓbi excecati erãt. oẽſq3
fideles aduentãtib⁹ romanis monitu an
geli i regnũ agrippe ſeceſſerãt. ſ3 potius
accipiẽdũ ẽ ꝺ tpe qd fuit añq3 chriſt⁹ ve
niſſet. et tũc ei ppl̃s ille hrditas dei erat
vbi erãt ꝓphete. et ſci qñ ducti fuerunt
i babylonẽ l̃ maxie ſub ãtiocho. ſb quo
paſſi machabei horrẽda glo̾ſiſſime ſunt
coronati De vaſtatõne ergo facta ab an
tiocho agit dicẽs. De⁹ vene. g. i. he. t. i.
in hierl̃m vbi aliq̃ boni erãt. dicẽdo tuã
mouet iudicẽ cui⁹ reſ ledit̃ ⁊ pol. t. ſ.
t. p. ſimulacra que ibi poſuerũt. ſ3 nõ
ꝺſtruxerũt. p̄mo occurrit iiuria tẽpli i
quo ẽ ꝯtumelia dei. hic arguit eos de ſa
crilegio. et. nota q2 nõdũ erat tẽplũ qñ
hec ꝓpheta dicebat. et narrat q̃ſi preti
ta que i ſpũ vidit futa. iam vero euidẽt̃
ſũt impleta. ſequit̃. po. hic. i po. cuſ. i. in
ꝺſertionẽ vt collectis pomis cuſtodie
ꝺſerunt̃. vñ eſaias relinquet̃ filia ſyon ſi
cut vmbraculũ i vinea ⁊ ſicut tuguriũ i
cucumerario deiñ poſt ſacrilegiũ hõici
dia adde dicens.

Poſuerũt morticina ſeruoruz
tuorum eſcas volatilib⁹ celi. car
nes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtiis terre.

Poſuerũt morticina. i. cadauera ſeruo
ꝝ tuorũ qui noluerũt imũdis vti eſ. vo
la. ce. q. nõ mõ in viuẽtes ſeuiũt. ſed ⁊ in
mortuos. ſepelire pietatis ẽ abiicere cru
ꝺlitatis ẽ. Jta. hec ad litt̃az ꝺ vaſtatõe
facta ſub antiocho accipiũt̃. ſed. ſiq̃ſ ac
cipit hec poſt reſurretõ3 et aſcenſiõ3 chri
ſti facta. de his que idolatre martyrib⁹ i
tulerũt. accipiat̃ qñ eccia i tãta martyrũ
numeroſitate multa ppeſſa ẽ. q2. aſaph
et ſi de iudeis ꝓprie dicat̃ tñ et eccia cõ
gregatõ dicit̃ que ẽ etiã hrditas i quam
venerũt gẽtes ñ credẽdo. ſ3 pſequẽdo. i.
eam inuaſerũt volũtate delẽdi. ⁊ peitus
pdẽdi. Jpſa ẽ etiã templũ dei qd pollui
t̃ i deficiẽtib⁹ quos pſecutores ad negãd
chriſtũ trendo. l̃ excruciando coegerunt
atq3 vt ad idola applicarẽt. vehemt̃ in
ſtãdo fecerũt. vñ: hic dic pollu. t. ſ. t. vñ
apl̃s. tẽplũ ꝺi ſa. ẽ qd eſtis. vos ipſa eacꝺ
eccia ẽ: et eti ã hierl̃m libera mat̃ nr̃a. de
q̃. Eſayas. letare ſteril̃ que ñ paris erũpe
et cla que ñ par. qm̃ multi f. d. mag. quã
ei⁹ que hẽt vir. vñ hic dicit poſu. hic. i.
ecciam i po. cu. i. i deſertionẽ qñ eñi gen
tib⁹ pſequẽtib⁹ i celeſtẽ mẽſam ſpũs mar
tyꝝ tãq3 ꝺ dñico orto. ml̃ta et ſuauia po
ma trãſierũt eccia. ꝺſerta ẽ viſa ſeq̃t̃. po
ſuerũt mor. ſer. t. i. ſanctoꝝ martyꝝ eſcaſ
vo. ce. q. quicquã eoꝝ reſurrectõi ꝺpir3
cũ ille ex occultis nat̃e finib⁹ totũ reinte
gret. cui et capilli vr̃i numerati ſũt. dein
expoit qd dixerat car. ſa. t. hec ſunt mor
ticinia beſtiis ter.

Effuderũt ſanguinem eoꝝ tan
quã aquã i circuitu hieruſalez:
et non erat qui ſepeliret.

Effude. ſan. e. exaggerat vt iudicẽ moue
at tãq3 aquã. i. habũdãt̃ et vilit̃. q. ita li
cet ꝺ ſãguie ſic ꝺ aq̃ ſiñ cl̃pa et hoc ñ tm̃
itra muroſ. ſ3 etiã i cir hic. cũ. extra iuei

renť occidēdi. Copia cedis notať in vrbe et extra ita vt ñ vacaret eiſ ſepelire dū ρibus piculū immineret. vñ ſubdit. et ñ erat qui ſepe. poteſt hoc et ō eccia accipi que et p totū mundū paſſa eſt. circuitus eſt p totū orbem vbi pſecutio fit ſequiť.

Facti ſum⁹ obp̄robriū vicinis noſtris: ſubſānatio ⁊ illuſio hiſ qui in circuitu noſtro ſunt

Facti ſumus ob. vi. no. gloria eñ olim hierlm toto orbe erat mirabilis vñ hieř. Hec ē ciuitas que dicebať corona glē ō ſa ē in obpbriū vicinis qđ grauius ē. q̄z ſi remotis q: hi ſūt aſſidui. vť martyres hoc dñt facti ſū⁹ obp. vi. no. i. affectiōe ppinq̄s iā volētibus credere. ſequiť. ſb ſan. et il. ſumus his auget ſcelus. his qui in cir. n. ſūt. i. gētib⁹ que circa hierlm ſūt vť martyres hoc dñt ſubſan. ⁊ il. ſumus his q̄ in circ. no. ſ. i. inimicis eccie q̄ ſūt toto orbe q: ñ eis ſ; in ɔſpectu dñi preciosa ē mors ſanctorum eius.

Uſq; quo dñe iraſceriſ in finez: accēdeť velut ignis zelus tuus.

Uſq; quo dñe. Scđa ps deprecatō ē hic p parte ſua ɔtra inimicos et inſultātes vicinos. q. d. illi ita ſeuiūt i noſ. ſ; o dñe vſq; quo ira. nobis vſq; i fi. q. noli iraſci i finē. Rogat ne vſq; i finē iraſcať. i. ne illa vaſtatio pſeueret ſed tēpet correctōz. iā ergo precať q̄ ſupra deplorabat et orat qđ fut u⁊ ſcit. et tūc aliq hoi erāt inť eos ſeqť. ⁊ zelus t. vſq; quo. ſ. accēdeť vel. ig. accendeť vſq; i finē: noli. Jra et zelus dei ñ ſūt p ꝑbatōs ei⁹ q̄ cū trāquillitate iudicat ſ; noie ire vindicta iniq̄tatiſ accipiť q̄ñ p ɔmiſſo nr̄o pūit noie zeli ex actio caſtitatis intelligiť ne aña legē dei ſui ɔdemnat et a deo ſuo fornicando diſpeat vt in iob fuit. Et nota hec p pcēis hoibus euenire licet iuſtis ſicut machabei inť ſeua tormēta et tres pueri inť no xias flammas ⁊ ſancti prophete in captiuitate teſtanť. vnde bene ait velut ignis zelus quippe dei et ira ve ardet velut ignis. tamdiu eñ tardet donec aurū. i. virtutum pfectio purgetur et ligna. i. vicia cinerentur.

Effūde irā tuā in gētes q̄ te nō nouerunt: et in regna que nom tuum non inuocauerunt.

Effunde. iraz tu. q. ne iraſcaris. ſ; potius Effunde vt multā irā t. Nō ē hoc dicere maliuolētia ſed preuiſa dicūť figura ei optanoi vētura predicit. effunde dico in gentes vt ſicut noſ oppmūt. ita illi tuis virtutibus obruanť que te ñ no. nec ſcire voluerūt nec timere. Culpa iudeorū horū ɔpatōe leuigať. et in re. que no. t. ñ inuo. ſ; dmonia. vť quālibet creaturaz non creatorem q̄ ē bñdictus i ſecula. Nota q: p gētes accipit ſubditos p regna ipſos reges. dico non inuocauerunt ſ; inſuper oppugnauerūt.

Quia comederūt iacob. et locum eius deſolauerunt.

Quia comede. ia. i. iudaicum populum Hec ē predicta hēditas ferarum dētib⁹ tradēdo. ecce more oratorū pro homine homo poniť ſ. pro gente que offēdit gratus patriarcha: vt e⁹ memoria popli peccata mitiget et locū e. de ſo. euerſione ciuitatis que ciuibus ſuis nudata ē. vel q: occiderūt ſubſtitutos loco ciuium occiſoz. Locus eñ eſt ciuitas vbi erat templū quo congregabantur ad feſta. De eccleſia quoq; bñ hoc accipiť. quia comedrunt alios in corporando ſibi. l. occidēdo iacob. i. eccleſiam que iunior ē cui ſuiet maior et loč e. deſo. repetitio ē. ſeqť

Ne memineris iniq̄tatū noſtrarum antiquaꝝ: cito anticipent nos miſericordie tue. q: pauperes facti ſumus nimis.

Ne memineris iniquitatum. q. d. ita fac in gentes que te non nouerunt. ſed ne memineris ⁊ cetera. vel ita contin. hec mala nobis inferūt. ſed quia ſcio te pro peccatis nos flagellare et per eos ⁊ ideo pre

cor. Ne memi. iniq. no. Hec ꝯfeſſio deli-
ctoꝝ veniā ꝓuocat. antiq̄ꝝ no. Nō dicit
hoc de preteritis tm̄: cū hoc tempe quidā
iudei idola ſequerēt: ſꝫ antiq̄ꝝ. i. ſimiliū
antiquis: quibꝰ inumeris annis peccaue
rūt idola ſequēdo ꝛ mie t. ci. antici. no. ſ.
añ iudiciū qđ timet oīs hō: qꝛ niſi idul-
gētia preueniat ī iudicio nō abſoluit̄ reꝰ
ideo obtēdo mias: qꝛ paupes a meritis.
fa. ſu. ni. ne quis de actibꝰ ſuis preſumat
Dico ne memineris iniquitatū: ſed

Adiuua nos deus ſalutaris no
ſter: ꝛ ꝓpter gloriā noīs tui libe
ra nos: ꝛ ꝓpicius eſto peccatis
noſtris ꝓpter nomen tuum.
Adiuua nos. ī bello defenſiōis legū cō-
tra antiochū: qꝛ nō ī ſuis: ſed ī v̄tutibus
dei ꝯfidit. vñ ſubdit. deꝰ ſalu. no. qđ ne-
ceſſe eſt: qꝛ nos īfirmi ſumꝰ. ꝛ o dñe libe.
no. ꝓpt̄ glo. no. t. nō nr̄m meritū: ſꝫ vt
nos erepti tuo noī honorē reddamus. ꝛ
ꝓpi. eſto pec. no. ꝓpt̄ no. t. nō ꝓp. nos
i. pietate ſcī noīs tui tribuat̄ nobis: qđ
actibus noſtris non poteſt haberi.
Uel ī ꝑſona martyrū poſſūt hec acci
pi. Ne memi. iniq. no. antiq̄ꝝ. i. a
paretibꝰ antiquis venientiū: vł ꝓpaga-
tiōe: vł imitatiōe cito antici. n. mi. t. ne
ad iudiciū damnādi veniamꝰ: qꝛ pau. fa.
ſu. ni. ad bonū faciendū: ſed Adiuua n.
de. ſa. n. Q. pauptas. i. īfirmitas nr̄a te
miſerāte adiuuet̄ ad bona faciēda. Q. d.
grā adiuuet liberū arbitriū. Cū eni ait.
Adiuua nos deꝰ. nec īgratus eſt grē: nec
tollit liberū arbitriū. Qui eni adiuuat̄:
etiā ꝑ ſe ipſū aliquid agit. ſequit̄ ſalu. n.
qui neceſſariꝰ es īfirmitati nr̄e. ꝛ ꝓpter
glo. no. t. vt qui gloriat̄: ī dño glier: nō ī
ſe. dñe libe. no. liberat noſ. i. eruit a maꝉ
deꝰ: cū et adiuuat ad faciendā iuſticiā: ꝛ
ꝓpiciꝰ ē petis ſine quibꝰ hic hō nō viuit
vñ ſbdit. Et ꝓpi. eſto pec. no. ꝓpt̄ no. t.
hec fac nobis.
Ne forte dicāt in gentibus ubi
eſt deus eoꝝ: ꝛ inoteſcāt ī natio
nibus corā oculis noſtris.
Ne forte di. ī gen. Q. hoc magis ꝓ gēti-
bꝰ peto que ꝑeūt deſpando d̄ deo. Quid
dicāt: Illu d̄ vſitatū a ꝑfidis. ſ. vbi ē deꝰ
eoꝝ. Q. vł nō ē: vł nō pōt ſuos adiuua
re. hec ē īſultatio nō ferēda. ſequit̄. Et

Ultio ſanguinis ſeruoꝝ tuorū
qui effuſus eſt. ītroeat in ꝯſpe-
ctu tuo gemitus ꝯpeditoꝝ.
Ultio ſan. ſer. t. q̄ effu. ē. vltio tempał. ſ.
vt etnā euadāt. vt īnoteſ. ī na. co. oc. no.
ſ. cito fiat: vt videamꝰ illos ꝯuerſos qui
mō ꝑſecunt̄: ꝛ accipiat̄ hoc ī bono d̄ vl-
tiōe preſenti. vł de pena etna pōt accipi
ſic. Ultio ſan. ſer. t. q̄ effu. ē: īnoteſ. ī na.
co. oc. no. i. ſūme vindictā de maliſ: qui
fuderūt ſanguinē tuoꝝ: ꝛ ī fine ita fiet: qꝛ
vł hic in cōuerſis ꝑimitur iniquitas: qđ
añ optauerat. vł in fine ꝑeunt qđ hic di
cit nō optando: ſed ꝓphetizando qꝛ iu
ſtus nō delectatur de pena inimicoꝝ: qꝛ
non eū odit: ſed de diuina iuſticia: quia
deū diligit: ecōtra iiuſtus facit. Q. d. ma
lis ita fiat. ītroeat aūt ī ꝯſpec. tuo. vł ū.
gemi. ꝯped. corruptibilitate carnis que
aggrauat aīam ꝑ quā preualet aliqñ ꝑſe
cutor. has ꝯpedes non ſentiūt: niſi illi q̄
ingemiſcūt grauati. ab his cupiebat diſ
ſolui apłus: ꝛ eſſe cū chriſto vel compe
des ſunt precepta dei quibꝰ colligant̄ ſci
que patient̄ ſuſtētata ī ornamēta vertūt̄
vnde dicit̄. Inijce pedē tuū ī compedes
eiuſ. vł ad litterā. Compeditos dicit eoſ
eſſe quos gentiles vinxerūt qui cū gemi-
tu orant: ut eccleſia in fratribꝰ nō defici-
at: ꝛ ſi eos pena ꝯſumit. Deīd quid ge-
mitus compeditorū petat: oſtendit. hoc
enim petebat gemitus illoꝝ.

Scđm magnitudinē brachii
tui: poſſide filios mortificatoꝝ
Poſide: ne aliquo errore maculent̄. vł
recipe. ī adoptione. alia ſra. filios. i. po
ſteroſ. mortifi. hoc ſemp orauere ſci mar
tyres: ne īfructuoſus eſſet poſteris. ſan

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

guis eoꝝ: vt inde creſceret ſeges. vñ putabat̃ ꝑitura. Et eſt iſta pia ꝓcatio: ne filios eoꝝ ꝓijciat qui ꝓ eo puniti ſunt: ſed multiplicet. ⁊ hoc ſcd̃m mag. bra. t. i. potentie tue. Res enĩ tam magna ĩ chriſtiãis ſecuta ẽ: quã nũquã crederẽt inimici. Jtẽ nõ optat: ſed v̈a ꝓphetizat dicẽs

Et redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eoꝝ: im ꝓꝑium ipſorū quod exprobrauerūt tibi domine.

Et redd̃ vicinis no. De quib⁹ ſupra dixit ĩter quos ẽ eccl̃ia vſq̄ ad ſeꝑationẽ futurã. ſeptuplũ. Septenario numero. i. ſeptupla retributione ꝑfectionẽ pene ſignificat. q2 hoc numero plenitudo ſignificari ſolet: ſicut et de bonis cũ dicit̃ ſeptuplũ accipiet ĩ hoc ſeculo: qđ poſitũ eſt ꝓ oĩbus bonis q̃ſi nihil habẽtes ſunt: et oĩa poſſidentes. et hoc: ĩ ſinu eoꝝ. i. ĩ occultis nũc ĩ hac vita: vt poſtea: ĩnoteſ. i na. co. or. n. hõ nãq̄ cũ dat̃ in reprobuꝫ ſenſum: ĩ interiori ſenſu accipit ſupplitiorũ meritũ futuroꝝ. vl̃ ſeptuplũ ponit ꝓ infinito. ſequit̃. ĩꝓꝑiũ ipſoꝝ. Q. hoc redde eis ſeptu. ĩ ſi. e. ſ. ĩꝓꝑium e. qđ exꝓbra. ti. dñe. i. ꝓ iſto obprobrio: da eoſ ĩ reprobũ ſenſuꝫ. Jbi enĩ exprobrauerũt nomẽ tuũ. arbitrantes ĩ ſeruis tuis delere nomẽ tuũ ĩ terra. vel põt hoc ĩ bono accipi: et dicit optando. Redde vi. no. et ſi corꝑalit̃ reddit deus: ſalus eſt tñ aĩe eorũ. vñ ſbdit. ſeptuplũ. ꝑ qđ ꝑfectionẽ doni celeſtis ſignificat: qñ ſpũ ſcõ cõplemur. et hoc ĩ ſinu e. i. in ſecreto aĩoꝝ: vbi fit ↄuerſio. et redde eis ĩpro. e. qđ expro. ti. do. i. fac vt ꝓ ĩiurijs et obꝓbrijs que tibi fecerũt reddant laudes que ẽ glorioſa vindicatio. qñ deus inimicoꝝ ore laudatur.

Nos autẽ popul⁹ tuus et oues paſcue tue: cõfitebimur tibi in ſeculum.

Nos aũt po. Tercia ꝑs vbi eſt exultatiua ↄcluſio nõ victorũ: ſed patientiũ. et ſuauis ↄcluſio lamẽtationis. Q. illis ita

Nos aũt quos putabãt ſe ꝑdere qui ſumus populus t. fide. et oues paſ. t. i. doctrina tua paſti. he ſunt reliquie iudeoꝝ a mathathya ↄgregate. vel generalit̃ de oĩ genere pioꝝ: ac veroꝝ chriſtianoꝝ accipiendũ eſt. vt etiã chriſtian⁹ populus ibi ſit mixt⁹. Hic ẽ grex ꝓ quo orauit: ne diuti⁹ iraſceret̃. nos ĩnq̄ ↄfitebi. ti. i. laudabim⁹ te ĩ nobis. et hoc. ĩ ſeculũ: q2 uſq̄ ĩ finẽ ſeculi ñ delebit̃ eccl̃ia: vt putat̃.

In generatione ⁊ generationẽ annũciabim⁹ laudem tuã.

In gene. ⁊ gene. i. in omnẽ generationẽ idẽ ẽ qđ dixerat ĩ ſeculũ. annũ. alijs. lau. t. que vt taceret̃ nos finire conati ſunt. vl̃ de futuro illud accipi põt. In gene. et gene. i. ĩ futuro ſeculo. annũ. lau. t. ñ ꝓ alioꝝ inſtructiõe: ſed ꝓ debito honore.

In finem pro his qui cõmutabunt̃. pſalmus ꝓ aſſyriis teſtimonium aſaph. LXXIX.

In finẽ ꝓ his q̇ ↄmutabũt̃: ps ꝓ aſſyrijs teſtioniũ aſaph. Aſaph illuminat⁹ agit hic đ ꝑmo aduẽtu chriſti: et đ vinea ei⁹. et bonũ ẽ hoc teſtimoniũ de capite ipſo et corꝑe ei⁹. rege et plebe. paſtore. et grege. Hic enĩ loquitur aſaph đ aduẽtu chriſti qui hoĩeꝫ cõuertit. ⁊ vineã eductã đ egypto ↄſolidat et ẽ ſenſus tituli. Ps iſte dirigẽs nos in finẽ. i. ĩ chriſtũ. ẽ teſti. aſaph. illuminati ꝓ his qui cõmutabũt̃. et ꝓ aſſyrijs. i. ꝓ his qui cõmutabũt̃ ĩ meli⁹ vt iã nõ ſint generatio que nõ direxit cor ſuũ. ſed dirigẽs ſe ad chriſtũ. Aſſyrij enĩ ĩterpretat̃ dirigẽtes et ſunt idẽ qui cõmutabũt̃ et aſſyrij. vl̃ diſtiguẽdi ſunt cõmutãdos ⁊ aſſyrios vt ꝑ cõmutãdos accipiam⁹ ↄuertẽdos. ꝑ aſſyrios iudeos. Nã ps iſte ſicut agit đ cõmutãdis. ita et de iudeis qui ſe dirigũt ↄtra chriſtũ ꝑ liberũ arbitriũ et per carnales obſeruãtias. et ẽ. ps iſte aſaph. i. ſynagoge tendẽs ĩ finẽ. ẽ teſti. ꝓ his q̇ cõmu. et ꝓ aſſy. i. ꝓ ↄuertẽdis et ſupbis his. i. ↄuertẽdis. ẽ teſti. recte fidei. his. i. ſupbis ẽ teſti. ꝑfidie. ¶ Intẽtõe monꝫ nos ĩ meli⁹ ↄmutari et ad chriſtũ dirigi. Mo-

dus biptitus ē pſal. Pma ps ē deprecatō
ꝓmi aduēt⁹ p quē ſit reparatio generis hu
mani. Scd'o agit de vinea dicēs quō in
cepta ⁊ pfecta ibi. vineā d' egyp. Aſaph
ergo qui ſupra i precedētib⁹ pſalmis pro
pctis ſynagoge trepid⁹ orabat: iā de illi⁹
ꝯuerſōe preſumit: ⁊ ꝯmutatis ī meli⁹ te
ſtimoniū dat de aduētu chriſti quē pre
catur dicens o tu de⁹.

Qui regis iſrael itende: qui deducis tāquam ouem ioſeph.

Qui regis iſrl'. i. vidētes te: itende. i. mit
te filiū: ⁊ ſm hoc dirigit̃ ſmo ad deū pa
trē. vl' poti⁹ ad filiū dirigit̃ ſermo qui d'
ſiderat̃: et expectat̃: et iuocat̃ vt veniat
quē p act⁹ diffinit dicēſ. o de⁹ fili. Qui re
gis iſrl'. i. iudeos ſpūal'r vidētes te. itēde
i. lumē pietatis ſup nos īfunde: vt a te ſi
mus clari: qui p nos ſum⁹ tenebroſi. qui
dedu. ioſ. tā. ouē. i. ipſū. ſ. ſignificatū io
ſeph. i. fidelē ppl'm de gētib⁹. Joſeph eni
ītēpretat̃ augmētū: ⁊ mortuo grano fru
mēti. auct⁹ ē mult⁹ ppl'us dei ꝯiūctis ī an
gulari lapide chriſto: duob⁹ parietib⁹. ſ.
iudeoꝝ et gētiū. Jſrl' et Joſeph deducis
ad caulas dei tāquā oues ad paſcua. He
ſūt oues ille d' quib⁹ dñs i euāglio. Alias
oues habeo que nō ſūt ex hoc ouili: ⁊ il.
opor. me adducere: ⁊ fiet vnū oui. ⁊ vn⁹
pa. Nota qꝛ ꝓpria ſingul' v'ba reddit. re
git̃ nāqꝫ iſrl' tāquā maior. ducit̃ ioſeph
i. deuotus populus.

Qui ſedes ſup cherubyn maniſeſtare coraꝫ effraym: beniamyn: ⁊ manaſſe.

Qui ſedes ſ'. che. q. d. itēde ita o tu. qui
ſedes ſ' che. i. ſup illas ſblimes poteſta
tes celoꝝ. maniſe. co. ef. ben. ⁊ ma. i. corā
gente iudeoꝝ: vbi he trib⁹ ſūt. Q. tu qui
es angelis notus inoteſce hoib⁹. Rogat
aſaph vt dei fili⁹ qui ī ſecreto maieſtatis
ſue erat p icarnationē appareat corā iu
deis: vt ꝓmiſſū erat. faciēs ī eis has v'tu
tes que his noib⁹ ſignificant̃. effraym. et
beniamym. ⁊ manaſſe. Effraym eni inter
pretat̃ fructificatio. Beniamym fili⁹ dex
tere. Manaſſes obliuio: vt poſterioꝝ ob
liti i anteriora ſe extendat: ſed iuxta iter
pretationes nominū poteſt ſic legi. Qui
ſedes ſup cheru. i. in plenitudine ſcien
tie que eſt charitas. Cherubyn enim iter
pretatur plenitudo ſcientie. maniſe. co.
effra. i. coram fructificatione. et benia.
i. filio dextere: vt et nos ſimus plenitu
do ſcientie qd' quis poteſt eſſe per chari
tatem que eſt deus. vnde deus charitas
eſt quā qui ſcit: quid neſcit? Charitas eni
nomē eſt: et dei: ⁊ doni. ⁊ coram manaſſe
i. oblito: vt iam illi venias in mentem:
iuxta illud. Reminiſcent̃ ⁊ cōuertentur
omnes fines terre.

Excita potentiaꝫ tuam et ueni: ut ſaluos facias nos.

Excita po. t. ⁊ ve. Repetit apti⁹ qd' oraue
rat ordo tal'. veni tu ipſe ī carnē. et excita
poten. tu. i. oſtende potentiā tuam in re
ſurrectione: qꝛ viſus es infirmus ī paſſi
one dum dicit̃. Si filius dei es deſcende
de cruce: nihil valere videbaris. preua
luit ſup te perſecutor qd' preſignatū eſt:
cū iacob preualuit anglo. ipſo quidē an
gelo volēte: et tñ victus angel⁹ benedixit
victorē. Tenuit nāqꝫ hō victor angeluꝫ
et dixit nō te dimittā: niſi benedixeris mi
hi. Benedixit itaqꝫ victus victorem: ſed
claudum fecit eundē. Tetigit enim ner
uū femoris eius: et aruit. hoc eſt magnū
ſacramtū. Claudicat quidē populus iu
deoꝝ: ſed et ibi ē benedictū genus aplo'ꝝ
Excita ergo po. t. i. crucifixus ex infirmi
tate. reſurge ex v'tute. dico veni. ad quid?
vt ſal. fa. nos. Sic aūt ſalui erim⁹: o

Deus conuerte nos: ⁊ oſtende faciē tuam et ſalui erimus.

Deus ꝯuerte nos. auerſos a te. aliter nō
ꝯuertimur: niſi tu facias. Deinđ loquēs
ad p'rem ait: et oſtē. vl' illumia. fa. t. nu
be carnis coopertam. i. filium tuum qui
eſt imago tua. Hec facies velata fuit A
ſaph tempore infirmitatis chriſti: ⁊ tunc
egrotauit Aſaph: non valens intueri
velatum nube: de qua dicitur. Aſcen

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

det dn̄s ſup nubē leuem: ⁊ ītrabit: vel in
grediet egyptū. i. carnē īmunē a peccato
Illuminauit vo deus illā faciē cū chriſt⁹
reſurrexit et aſcendit. ⁊ ita ſaluamur. vn̄
ſubdit. ⁊ ſal. e. Cōuerſis tn̄ ad chriſtū etiā
p⁹ chriſti aduētū reſtat ira ī corpe quidē
nō in mēte: ſed hec finē habebit ꝑ chriſtū
in ſecūdo aduentu. Nam qui ī ꝑmo ad-
uentu partē pene remouit. in ſcđo omnē
penā ꝯſumet in bonis. vnde iſte dicit.

Domine de⁹ uirtutū quouſqꝫ iraſceris ſup orationē ſerui tui.

Domine deus vtutū celeſtiū: quib⁹ nos
ſocij futuri ſumus. quouſqꝫ iraſ. ſu. ora.
ſer. tui. Et ſi olim iraſcebaris ſup orōnē
inimici tui. ne iraſcaris ſuper orationem
ſerui tui. et parti vtiqꝫ trāſit ira a ſeruo:
nō vt nō flagellet vt pat: ſed ne damnet
et ꝯuerſis eni durat ira: ſed corrigēs. fla-
gellat eni omnē filiū quē recipit.

Cibabis nos pane lachrymaꝝ ⁊ potū dabiſ nobis ī lachrymis ī menſura.

Cibabis n. Exponit hic paſ
ſiōes qˀs ſci tpe aduēt⁹ paſſuri ſūt. Q. d.
et ſi optē chriſti aduentū: tn̄ eo tpe mlta
paſſuri ſum⁹: qꝛ cibabis no. pa. la. Alia
ſimilitudine ideꝫ dicit. et po. da. no. ī la.
Lachryme nāqꝫ ille erūt ad correctioneꝫ
ad ꝑfectiōꝫ: nō ad ꝑemptionē que lachry
me erūt: ī mēſura. i. ꝑ virib⁹ tuis vt eru
diaris: nō oppmaris. vn̄ aplˀus fidelˀ de⁹
qui nō ꝑmittit. u. tēp. ſupra id qđ po. vlˀ
ī menſura. i. ꝑ mō culpaꝝ. Deinde expo
nit lachrymas dicens.

Poſuiſti nos in ꝯtradictiōem uicinis noſtris: ⁊ inimici noſtri ſubſānauerunt.

Poſuiſti no. ī cō
tradi. vi. no. Plane hoc factū ē. ď aſaph
eni electi ſunt qui irēt ad gentes: et predi
carēt ī gentib⁹ chriſtū quib⁹ ꝯtradicebat
a dicētib⁹. Quis ē iſte nouoꝝ demonioꝝ
nūciator: ⁊ iñ ſūt cibati lachrymis. Pre-
dicabāt eni mortuū ſurrexiſſe: noua res
ſed incredibili rei fidem miracula facie-
bant. ergo cōtradicebāt eis: ſed cōtradi-
ctor vincebatur: et ex ꝯtradictore fidelis
efficiebat. Cōfregit enim Samſon molas
leonis qui ſibi occurrit eūti ducere vxo-
rem de alienigenis. ſequit. et inimi. no.
non modo ꝯtradixerunt: ſed etiā ſubſa.
nos. Q. colentes mortuū. Sed licet tan
ta ſimus paſſuri: non tn̄ ideo minus op
tamus eum: ſed iterū oramus.

Deus uirtutum cōuerte nos: ⁊ oſtende faciē tuā et ſalui erim⁹.

Deus virtutū ꝯuer. no. et oſtē. fa. t. i. pre
ſentiā chriſti. ⁊ ſal. eri. Deſiderātis mos
ē frequēt repetere que tātis precib⁹ orat.
Aliter ab illo loco. Excita. orat po-
tentiā miraculoꝝ que deus fecit in
veteri populo excitari que excitata eſt: et
exhibita re quā preſignabāt. i. veniēte ve
ritate. Precans ergo aduentū ait. veni
tu ipſe deus: et excita po. t. ſ. potentiam
miraculorū que olim feciſti: quoꝝ poten
tia ſopita eſt: donec eorum res appareat
dico veni. vt ſal. fa. n. Ecce quātā incar-
natiōis vtilitatē iſte nouit. ideo tam ſtu-
dioſe precat. Que eni vota hic ſufficiūt
petere: ſequit. Dn̄e deus vtutū. Alia lrā
deū vtutū dicit quē nouit aſaph: ⁊ in ſe
et in alijs hoīb⁹ miracula facturū. Ipſe
eni ſoluſ ē qui ab īfidelitate liberat hoīeſ
tu inquā de⁹ ꝯuerte nos. diſtortos: et cō
uerſis. oſtēde fa. t. et ſal. qꝛ ꝯuerſos ſolet
deus reſpicere. Deinde querit quare tam
diu differat aduentū qˀꝫ dilationeꝫ. iram
dei ꝯtra ſe reputat dicēs. Dn̄e de⁹ vtutū
quouſqꝫ iraſ. ſup ora. ſer: t. vt nō facias
iā ꝑmiſſa. Hoc aſaph illo tpe dicebat:
quo eū venire petebat. quo adhuc differ-
rebat aduētus ꝯſilio dei. Iratū dicit: qꝛ
tardat. Ecce que pietas: et quātū deſide-
riū petētis: iō ita clamat: qꝛ ſciebat differ
ri. Cibabiſ. enumerat que mala iteri an̄
aduētū patiebāt. Q. d. tādiu quouſqꝫ ve
nias. Ciba. n. pa. la. Panis lachrymaꝝ ē
vita dolorib⁹ plena: ſꝫ et hec cib⁹ ē: qˀa n̄
ſic extiguimur: ſꝫ erudimur. addit etiā qˀ
ipſa ē et pot⁹: dicēs. ⁊ po. d. n. ī la. iō hec
duo ponit: qꝛ hec duo ſunt quib⁹ viuit
oīs hō: vt ꝑ hec ſufficiētē: et plenā erudi-
tionē flagelloꝝ ſignificat. Naꝫ qđ temp⁹
eſt a lachrymis vacuum: Quas tamē la-

chꝛimas das i mẽſura .i. diſtributo mõ. vñ fidel' de⁹ qui ñ ꝑmittet vo.t.7c. De
inđ expõit lachꝛimas dicẽſ. Poſuiſti n.
i ꝯtradi. vici.no. 7 inimi.no. ſbſa.no.
dũ vicini qui ſũt đ nobis: ꝯtra nos ſunt.
irridẽt nos inimici a quib⁹ oĩb⁹ vt ſalui
ſimus. Deus vtu. ꝯuer.n.7 oſtẽ.fa.t.i.
chꝛiſtũ: et ſalui erimus.

Uineam de egypto trãſtuliſti eieciſti gentes 7 plãtaſti eam.

Uineã de egyp. Scđa ps. Agit hic de vi
nea oñdẽs q̃uo icepta 7 ꝑfecta ſit. Uineã
aũt dicit ecclĩaȝ que icepit a iudeis: et ꝑ
ficit i gentib⁹. vna tñ et eadẽ vinea ẽ. 7 ſi
altera gens det ꝑncipiũ: altera ꝑfectionẽ
De hui⁹ ergo vinee iceptiõe agens dicit
vineã 7c. Q.d. nos ſalui erim⁹: ſȝ iudeoſ
quib⁹ tot feciſti deſtitues qđ non ꝓ leui
culpa: ſȝ qꝛ bñficijs igrati: etiã aduẽtum
chꝛiſti int̃ cet̃a bñficia ſibi exhibita ñ no
uerũt. Benedixi int̃ cet̃a m̃lta vtiq̃ȝ fuer̃t
eis collata: qꝛ vineã de egyp. trãſ. in t̃rã
ꝓmiſſiõis. eieciſti đ t̃ra ꝓmiſſiõis. gẽteſ
i. amorreos. iebuſeos. et alios ppl'os. et
plã. vt agricola: eam vineam.

Dux itineris fuiſti in cõſpectu eius: 7 plantaſti radices eius: 7 impleuit terram.

Dux itineris. Ibi dixit vñ vinea ſit eie
cta: 7 vbi plãtata. deinđ ſbdit. q̃uo creui
derit: et quãtũ creuit. quid occupauerit.
dicẽs p⁹ vt vinea orbẽ ꝯpꝛehẽderet. dux
iti. fu. i ꝯſpe. e. apparẽs eis viſibil' carne
aſſũpta. vñ ñ ſũ miſſus niſi ad oues que
pi. do. iſ. vl' ꝑ aliã l̃raȝ: et dirigit̃ ſermo
ad deũ p̃reȝ. viã feci. i ꝯſpe. e. i. chꝛiſtuȝ
viſibilẽ ei miſiſti qui dicit. ego ſũ via ve
ritas: et vita. et plã. ra. i. ꝓphetas. apl'oſ
et alios doctores. 7 ſic illa vinea mõ im
pleuit terrã totã. que ipletio fit vſq̃ȝ ad
finẽ mũdi. dũ quotidie aliqui ꝯuertũt̃
Notãdũ ꝙ breuit̃ egit đ iceptione vinee
cũ dixit. vineã đ egy. trãſ. Deinđ de pro
greſſu euiſdem vinee ibi. Dux iti. fu. 7c.
hec aũt ad ꝑfectionẽ eiuſdẽ uinee dictũ ẽ
et iple. t̃rã. Deiñ de eiuſdẽ initio vinee:
atius repetit dicens.

Operuit mõntes umbꝛa eius: 7 arbuſta eius cedros dei.

Oꝑuit mõ. poſtea đ ꝑfectiõe eiuſdẽ repe
tit ibi. et ꝑfice eã. que ꝑfectio ẽ gẽtib⁹ fcã
abiectis iudeis. vna tñ vinea cui⁹ vinee
ꝯmemoꝛatio i hoc pſalmo caliginẽ facer̃
ſolet min⁹ itentis. Intẽdam⁹ ergo ne cali
go iuoluat ocl'os nr̃os. Q.d. mõ vinea i
pleuit terraȝ: ſȝ vmbꝛa ꝑus ei⁹ vinee que
mõ ipleuit terrã. oꝑ. mõ. Montes ſunt
ꝓphete quos oꝑuit vmbꝛa: qꝛ locuti ſũt
i figuris. vmbꝛa enĩ ei⁹ ẽ circũciſio ſab
batũ: et huiuſmõi que ꝓphete locuti ſũt
obſerua ſabbatũ: octaua die circũcide i
fantẽ. offer ſacrificiũ arietis. vituli: et ali
oꝛũ: noli moueri. iđ oꝑuit mõ. vm. ei. et
p⁹ vmbꝛã venit res. vel ita vmbꝛa ei⁹. i.
cura et ſolicitudo de eis: oꝑ. mõ. i. ma
ioꝛes: 7 arbuſta e. i. eoꝝ excremẽta 7 aug
mẽta oꝑiũt cedros dei. i. doctoꝛeſ. vinea
nãq̃ȝ iſta creſcẽdo oꝑuit oĩs ſcõs ꝓphe
tas: 7 patriarchas. cura 7 ſolicitudine.
iđ aũt dixit cedros dei qꝛ ſũt cedꝛi euert̃e
de. ſ. ſuꝑbi q̃ ſũt cedꝛi ſcl'i: ſȝ ñ dei. ſeq̃t̃: et

Extẽdit palmites ſuos uſq̃ȝ ad mare: 7 uſq̃ȝ ad flumen ꝓpagines eius.

Extendit ab hierl'm palmites ſuos. i. fili
os a ſimili: vſq̃ȝ ad mare. quod eſt ꝓpe
iudeos: 7 vſq̃ȝ ad flu. ioꝛdanis. ꝓpagi.
eiuſ. Nota quia ſupꝛa dixit qđ hec uinea
impleuit terraȝ. Sed hic dicit qđ pꝛima
gens iudea fuit vinea iſta que regnauit
vſq̃ȝ ad mare: qđ ibi vicinum erat: 7 vſq̃ȝ
ad flumen ioꝛdanis. Tranſioꝛdoneȝ enĩ
aliqui iudeoꝛum erant. i. due tribus: et
dimidia: ſed ĩfra ioꝛdanẽ tota gens erat.
hoc ergo eſt initium vinee: de quo hic
agitur: cuius vinee ꝑfectio eſt quã dixe
rat ibi impleuit terram ꝑ viam chꝛiſtum
hoc eſt qđ alibi dicitur. Et dominabitur
a mare vſq̃ȝ ad mare: 7 a flu. vſq̃ȝ ad ter
ram oꝛbis terraꝝ. qđ non gens iudeoꝛuȝ
fecit. Non eſt enim hec altera: ſed eadem
vinea. inde enim chꝛiſtus ſalus ex iudeis
eſt. inde apoſtoli: 7 alij iuſti. 7 ſi aliqui
rami fracti. Sequitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ut quid deſtruxiſti maceriam eius: ⁊ uindemiāt eam omnes qui pretergrediunt̃ uiam.

Ut quid deſtruxiſti. Q.d. ita dilatata eſt vinea.ⁱ Inde quid ei accidit: euerſa ē gēs illa. et hoc eſt. Deſtrux. macc. ei⁹ .i. munitionē.ᶜ Maceria ē que de ſolis lapidibuſ fit circa vineas. et vind. i. expoliant: ⁊ diripiūt eam. oīs q̇ p̄tẽgre. viā. i. legē: vl̃ chriſtū. ſ. gentes que idola colūt.ᶜ vl̃ viā trāſeuntes ſunt quicūq̧ tempalit̃ dominātes. ⁊ vt quid accidit hoc ei?ⁱ quia ſupba fuit: etiā aduerſus plātatoꝛez: ⁊ ſeruos occidit ad ſe miſſos: ⁊ etiā filiū heredē. Ideo deſtructa ē eius maceria et īuenerūt gentes eccl̃iam deſtructā: et deleuerūt: hoc p̄mo plāgit aſaph: ſꝫ nō ſine ſpe

Exterminauit eam aper d̉ ſilua ⁊ ſingularis ferus depaſt⁹ ē eā.

Extẽminauit eā. De dirigentib⁹ eni coꝛiā loquit̃. vn̄ in ſequēti ait. O deus v̉tutuz ⁊c. ſed ante exponit q̄liter vindemiauerīt Extẽminauit e.ᶜ i. extra t̃minos patrie eiecit eam. Ap veniēs d̉ ſilua.ⁱ .i. de gentib⁹ ᶜAper ē veſpaſianus foꝛtis: ⁊ ſeu⁹: ⁊ contrari⁹ illis. i. iudeis: qui inter cetera hoc aial habent immūdū qui venit de ſilua. Gentes eni ſilue erāt. ſola gens illa vinea erat: ſed qn̄ crediderūt gentes ipletū ē illud. Exultabūt o. ligna ſil. ⁊ alibi. Inuenimus eā i campis ſilue. ſequit̃. et ſingulaꝛis fe. depa. ē eā.ᶜ .i. tytus qui reliquias iudeoꝝ terribili depaſtione cōſumpſit:ⁱ qui dicit̃ ſingularis. i. ſupbus. Dicit eni omnis ſupbus: ego ſum: ego ſū: ⁊ nemo alius. vel ꝓ eodē accipit̃ ap et ferus. naz ſiugularis ferus ipſe eſt ap qui vaſtauit ſ. romanus exercitus.

Deus uirtutū ꝯuertere: reſpice de celo ⁊ uide: ⁊ uiſita uineā iſtam.

De⁹ v̉tutū ꝯuertere.ⁱ Sed quo fructu hec paſſi ſum⁹ vt ſic ſanemur ⁊ cōuertamur et hoc dicit oꝛādo. O de⁹ v̉tutū ⁊c. l̃ ſic ꝯtiñ. Ita vaſtata ē vinea.ᶜ ſꝫ vt reliquie ſalue fiāt. o de⁹ v̉tutū ꝯuer.ᶜ ab ira in finē ſeculi. ⁊ reſpice miſericoꝛdie i tuitu. d̉ celo celoꝝ.ᶜ .i. ſupplices tu ſeren⁹ aſpice ꝯmutatis i meli⁹. hoc remediū p̄catur aſaph.ᶜ ⁊ vide quib⁹ peccatis laboret et p̄eat hō. vl̃ vide. i. faciā cognoſcere te: l̃ p̄ctā ſua. ⁊ viſi. vi. iſtā. īfirmā. ſana.

Et perfice eam quaz plantauit dextera tua: ⁊ ſup filium hominis quem ꝯfirmaſti tibi.

Et pfice eā.ⁱ nō aliā īſtitue: ſed hāc pfice. In hac eni ē ipſū ſemē abꝛahe i quo benedicent̃ oīs gentes. Ibi eſt radix que poꝛtat oleaſtrū. pfice dico: qꝛ cecitas ex pte ꝯtigit in iſrl̃: vt ple. gen. itra. et ſic o iſ. ſal. fi. quā plā. i. inchoauit: dext. t. i. ꝓpiciatio tua.

Aliter totū pōt dici ita vt p̄us fundamētū hyſtoꝛie de iudeis iaciat̃. Deinde edificiū ſpūal̃ intelligētie d̉ eccleſia addat̃.ᶜ Per myſticas eni ſimilitudines que geſta ſunt. dicit. i. ita dicit ea que ad litterā facta ſūt de iudeis ſb̄ ſimilitudine vinee: ⁊ palmitū et huiuſmodi: qd̉ etiā myſteriū. i. myſticū ſenſū inuit. Sūt eni ſimilitudines que nō ſūt myſtice. Q. d. ſalui erim⁹: qꝛ ita p̄ſignaſti olim. qn̄ vineā de egy. tñ. hoc ad litterā. ita vt p̄ius accipiat̃. eiec. gen. ⁊ plan. eā. nec hoc mutat̃ ad hyſtoꝛiā.ᶜ Ad lr̃az eni vinea ē gens iudeoꝝ. in typo eccl̃ie: que myſtice p vineā accipit̃: quia īter turbas vmbꝛatiles peccantiū. fruge ſcōꝝ oꝛnat̃ ſicut vinea fructu oꝛnat̃ īter folia: ⁊ foſſa tribulationū: ⁊ martyꝛio deputata pl⁹ creſcit. Sicut vinea ⁊ ſecl̃aris p̄ſſure toꝛcularib⁹ eliq̄ta ad celeſtē cellā trāſfert̃. Sicut ergo illos iud̉os d̉ egypto trāſtuliſti. ita ⁊ vineā. i. eccl̃iaz d̉ egy. i. d̉ tenebꝛis ignorātie ⁊ cecitatis. trāſt. ⁊ eic. gen. vicioꝛū ⁊ plā. e. i v̉tutib⁹ ſequit̃.ᶜ Dux itineris fu. i ꝯſpec. e. Ad lr̃az dū irēt i colūna nubis ⁊ ignis p̄cedebat eos. ⁊ plā. rad. e. i. p̄ncipes iudeoꝝ. ⁊ ipleuit t̃. ꝓmiſſiōis. Deinde ſequētia ſm̄ hyſtoꝛiā ñ mutāt̃. Myſtice de eccl̃ia totū ſic accipit̃.ᶜ Qualit̃ p oꝛbē dilatata ē oſtēdit dicēs. Dux itineris fu. dū eā ducit ſpūali itinere p hoc d̉ ſertū ſeculi. ⁊ plā. radi. e. eccl̃ie.ᶜ .i. ꝓphe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tas. aplos. martyres. ⁊ alios firmos facit
ꝺ qbꝰ palmites tēdēs mūdū occupat. vñ
ſeqt: ⁊ iple. t. i. orbē trāz. ⁊ Umbra e. o-
puit mō. Altitudo et latitudo vinee hic
expōit. Nā ſupna ē: ⁊ celeſtis vinea illa q̄
etiā mōtes. i. ſblimores: vita ⁊ ſcia obum
brat. i. vmbra ſpūal' grē. fouet. et nutrit.
⁊ magl creſcer' fac. In vnitate q̄ppe eccl'ie
oīs grāz accipiūt p quā ab icētiuis uici
orꝫ frigerāt ⁊ abuſta e. opiūt. cedros d.
Uites q̄ ārbores aſcēdūt arbuſta noiant
p que miores i eccl'ia accipiūt. Cedri dei
ſūt ñ ſupbi: ſꝫ q̄ i eccl'ia ſūt alti: vt ſūt dei
martyres. Arbuſta ergo. i. miores opiūt
cedros. i. maiores qꝛ etiā hos eccl'ia ꝓte
git q̄ i gremio ſuo: qꝛ eiꝰ auctoritate cor-
roborāt qd dicūt. Alit eni ñ hēt catholi
cū: niſi vniuerſal' eccl'ie ꝯteſtatōe firmet.
Extēdit pal. ſ. Expoſita altitudīe exponit
latitudinē vinee dicēs. Extēdit pal. ſ. i.
filios vſqꝫ ad ma. oīuꝫ gētiū ⁊ ꝓpagi. e.
i. filios ꝯgnatōis: vſqꝫ ad flu. iordāis a-
quo manauerūt. Ibi eni cepit regl'a bap
tiſmi: ⁊ qꝛ tal' ē vinea: ergo Ut qd dſtru.
mace. e: Mirat cur huic tali ſbtracta eſt
dñi defēſio: ſꝫ hoc dicit ꝺ eccl'ia ñ ꝓ bonis
qꝛ nouit dñs q̄ ſūt eiꝰ. ſꝫ ꝓ īfidelibꝰ qui
ſūt i ea noīe ñ numine. numero ñ merito
ſeqt. ⁊ vide. eā o. q̄ pretgre. viā. i. demo-
nes. expōit lit. ext. e. ap. i. diabolꝰ fortl
⁊ ferox ꝺ ſil. qꝛ cogitatiōes eiꝰ agreſtes et
auie ſūt ⁊ ſingularl ferꝰ idē q̄ ap. i. ſupbꝰ
diabolꝰ. depa. ē eā. Sꝫ tu dñe deꝰ vtu.
cō. rſpice ꝺ ce. vi. ⁊ viſi. vi. iſtā. hec ñ mu
tant. Et pfice e. qꝫ plā. dext. t. i. ꝓpiciatō
tua. Sꝫ vbi pfice: pfice eā ſup te funda
tā. ⁊ ſup fi. ho. hic apte oſtēdit chriſtꝰ:
qui ꝺ maria vgine natꝰ. ipſe eni ē funda-
mētū ꝙ nemo mutare pōt. quē ꝯfirma.
ti. qñ dixit hic ē fi. me. di. i quo mihi be.
ꝯpla. i quo ꝯfirmatꝰ ē chriſtꝰ apud hoies
qui ſolꝰ ē fundamētū: ⁊ ſic erit: quia

**Incenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab in-
crepatiōe uultꝰ tui pibūt.** Incēſa
igni ⁊ ſuf. i. pctā ab icre. t. pib. Incēſa ⁊
ſuffoſſa pctā dicit: ſꝫ icenſa ſūt pctā illa q̄
fac ardēs cupiditas. ſuffoſſa vo que facit
timor male iacēs. ⁊ hec ſūt oīa pctā crimi
nalia: qꝛ oīa pctā fiūt: vl' ꝓpt cupiditatē
vl' ꝓpt timorē quē ñ capit cupiditas vi
cit timor. pſcrutami ꝯſcias īterogate cor
da vr̄a vtrꝫ poſſint eē pctā: niſi aut timē-
do: aut cupiēdo. Oīa ergo pctā due res
faciūt i hoīe. ſ. cupiditas: ⁊ timor: ſic ecō-
tra amō dei ⁊ timor eiꝰ ducūt ad oīe bo
nū. Amas eni vt bñ ſit tibi. times ne ma-
le tibi ſit. hoc age i dō: ñ i ſclo. vtqꝫ amor
icendit. vterqꝫ timor hūiliat. ſꝫ alit ⁊ alit
De bono timore colonꝰ intecedēs ꝓ ar-
bore que fructū nō dabat: ne ſbuerteret:
ait fodiā circa illā: ⁊ mittā ſtercora: foſſa
ſignificat piā hūilitatē timentis. ſtercora
ſordes vtiles penitētis. De igne aūt boni
amoris dr. ignē veni mittere i terraz. ait
ergo. Incēſa igni. i. pctā que veniūt ex a
more male icendēti. Incēdit eni amor vt
qꝫ. ⁊ ſuffoſſa. i. pctā que veniūt ex timore
male hūiliāti. hūiliat eni timor vtqꝫ. pi-
būt ab icre. vul. t. i. filij tui. hec eſt facies
que pctā delet. Quid eni icrepauit chri-
ſtus niſi pctā: vl' ita Incēſa dicūt mala
que igne cupiditatl fiūt qd ꝯuenit cū pre
dicta ſentētia. ſuffoſſa ſūt occulta mala
dū alij pat īſidioſe fouea. hec aūt pibūt
i futuro: dū ꝓ eis damnabūt mali: qbus
dicet. Ite maledicti i ign. et. vt autē hec
Fiat manꝰ tua ſup a iā ipleant.
**uirū dextē tue: ⁊ ſup filiū hoīs
quē ꝯfirmaſti tibi.** Fiat ma. t. ⁊c. t
ita ꝯti. q. d. qꝫdiu mali erimꝰ. donec ſal
uatō aduēiat. iō fiat ma. t. o deꝰ ſr vi. dx.
t. oñdat ſe mia tua: fac bñ cū vinea tua
ꝺmōſtrata facie tua. i. vbo tuo. ſr. vi. dx.
t. i. filiū vginis Grāde ſacramtū hic no-
tat: ⁊ magnū munꝰ dei oñdit: qꝛ tādiu ſa
lꝰ iſrl' potuit dubitāi donec chriſtꝰ venit
ſꝫ tūc ꝯpleta ē ꝓmiſſio nec vltra ab eo di
ſcedit eccl'ia ſpōſo ꝯiūcta. Dicit ergo fiat
ma. t. ſr vi. dex. t. ⁊ ſr fi. ho. quē ꝯfir. ti. i.
opatio tua ad effectū ꝓmiſſa pducat: et
precat opationē ſancte incarnationis.

**Et nō diſcedimꝰ a te: uiuificabis
nos: ⁊ nomē tuū iuocabimus.**
Et ñ diſce. a te. q. d. qꝫdiu icrepas: ⁊ accu
ſas nos. o deꝰ fiat ma. t. ſr. vi. dx. t. ſic ora

ui. hoc fac. Et non diſce. a te. vltra cũ fi‑
liũ habem⁹. et viuifi. n. vt te nõ terrena
amem⁹: in quo ꝑus mortui eram⁹. Hec
vtilitas ex aduẽtu filij eſt. ⁊ nom̃. t. iuo.
i. te diligem⁹: tu eris nobis totũ ⁊ iuua
men. Qd̃ vt ſit:

Domine deus uirtutũ cõuerte nos: ⁊ oſtende faciẽ tuã ⁊ ſalui erimus.

Domine de⁹ vir. ꝯuer. nos. i quo incepi in eo finiã. ⁊ oſtẽ. fa. t. ⁊ ſal. eri. Magna ẽ ſuauitas hui⁹ verſiculi. In hoc regulã toti⁹ religionis exponit. Primo eni de⁹ nos ꝯuertit: tũc et nõ ante faciẽ oſtendit i. lumine pietatis nos inſpicit p⁹ qd̃ tandẽ nos ſaluat. Hũc ergo ꝓpheta iterat quia ꝑ ipſum quiſqȝ breuiter ꝙ expedit: implorat.

LXXX

In finẽ ꝓ torcularib⁹ pſalm⁹ ipſi aſaph: quinta ſabbati.

In finẽ ꝓ torcularibus pſalmus ipſi Aſaph. Quinta ſabbati. In hoc pſalmo mlta ſũt cõgeſta myſteria. ita tñ vt limes pſalmi indicet interiora ꝑ torcularia. ⁊ quĩta ſabbati nob̃ iſinuata. Quĩta eni ſabbati. i. quĩta die creauit de⁹ ex aqͥſ aĩalia. ſ. natatilia: ⁊ volatilia. i. piſces et aues. ꝑ qd̃ ſacramentũ baptiſmi ſignificat̃: quo renati alij ſunt tãquã aues. ſ. qui ꝯtẽptis his tẽpalib⁹ ad celeſtia ſubleuant̃. Alij tãquã piſces q̃ i fluctibus huius ſeculi remanẽt curioſi. Per torcularia aũt itelligunt̃ eccl'ie. De actualib⁹ nãqȝ torcularibus nihil in hoc pſalmo dicit̃. vñ ꝯſtat ſpũalia eſſe torcularia que hic memorant̃. ſ. eccl'ias: quia ſicut i torcularibus tria ſunt. ſ. preſſura ⁊ ꝺ ea duo. ſ. oleũ ⁊ amurca: quoꝝ alẽm recõdit̃: alterũ vo ꝓijcit̃. ſimilit̃ vinũ et acinũ. ſic ⁊ in eccl'ia expreſſura tribulationũ. pondus paſſionũ: ꝑ qd̃ fit diſcretio bonoꝝ et maloꝝ: quos eadẽ ſacramenta diũgunt: Sicut eni racemus in uite ſimul habet vinũ ⁊ acinũ: ⁊ oliua in arbore oleũ: ⁊ amurcã. Sic eccl'iaſtica ſacramenta bonis ⁊ malis cõmunia ſunt. Sicut aũt vinũ et oleũ preſſura torcularis eliq̃ta recõdunt̃. Acinũ autẽ et amurca ꝓijciunt̃: velut in ſordibus cõculcanda ita accedente preſſura tentationũ iuſtus iuſtior fit. et ſordidus ſordeſcit magis. Si ergo ſunt preſſure quas querũt̃ blaſphemi chriſtianis tẽpib⁹ abundare: ne turberis. Eſto oleũ ñ amurca que ꝓijcit̃. Hic eni diſcernit̃ ꝙ ſimul pendebat i arbore. Preſſura ergo tribulationũ diſcernente: cantat̃ hic pſalmus aſaph. i. dñice ꝯgregationi renatis ex aqua baptiſmi: ex quibus alij ſunt oleum. vinũ. aues. i. ſpũales. Alij ſunt amurca: acinũ: piſces ⁊ eſt ſenſus tituli. Pſal. iſte dirigens noſ in finem. i. in chriſtũ: cantat̃ ipſi aſaph: quia ſm hyſtoriam. Aſaph ipſe loquit̃ iudeis: et ſpiritualiter chriſtiãis. Aſaph eni ſibi ipſi loquit̃: pſal. dico agens. pro torcu. t. de eccleſijs in quibus eſt preſſura tribulationũ habitus. quinta ſabbati. i. loquens de baptizatis: ⁊ baptizatis aqua batiſmi. qd̃ figuratuȝ eſt per opus quĩte ſabbati. Intentiõe monet: vt p⁹ baptiſmũ: ꝯtemptis his ad celeſtia mẽte ſ. aſcendam⁹. Modus biptitus eſt. Primo dicit quid agendũ eſt electis: qui ſũt oleũ. vinũ. aues. Scd̃o agit de amurca redarguens reprobos ibi. Audi. po. m. Aſaph ergo q̃ſi ꝓpoſ. ta ſibi imagine cuiuſdã ſolennitatis electos ad celebritatẽ incitat dicens. O aues: uinũ: oleũ. ſ. o cõgregatio dei: cui fit hic pſalmus.

Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob.

Exultate deo adiutori nr̃o. Alij exultant deceptori ſuo mundo: vel ficticio deo q̃ deluſor eſt: et deſertor. Vos autem exultate deo adiutori noſtro: iubilate gaudio quod non poteſtis explicare deo iacob: quia vos vere eſtis iacob ſcilicȝ minor populus: cui ſeruiet maior.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

**Sumite pſalmū ⁊ date tympa
num: pſalteriū iocundū cum
cythara.**
Sumite pſal. i. ſpūalia accipite. per pſal
mū eni itelligit donū celeſte qd a deo p
grāz largit: ⁊ date tympa. i. carnalia per
tympanū eni accipit carnale qd a vobis
ē. i. i vr̄is ſaccul' habetis. Q. d. [t] v̄ba dei:
⁊ hūani actus i vnā ſocietatē cōueniāt. [t]
hoc ē eni pax hierl'm. hec eſt ratio dati: ⁊
accepti. vn̄ ap'lus. Si ſpūalia ſeminamꝰ
vobis magnū ē: ſi carnalia vr̄a metamꝰ.
Jō pſalmo iūgite tympanū: qꝛ pſalteriū
qd ponit hic ꝓ pſalmo. iocūdū ē cū cy
thara que ponit ꝓ tympano. Q. qui ex
ſpectat celeſtia: n̄ ſit piger ad opāda tre
na. p'dicationē v̄bi dei corpal: bꝰ reſpō
deamus opibus. Deinde ſubdit.

**Bucinate in neomenya tuba: i
inſigni die ſolennitatis veſtre:**
Bucinate i neomenya. [t] hec vſq₃ ad ꝑti
tionē. vl' ad l'rāz ſimpl'r ō iudeis accipiē
da ſūt. vl' allegorice ō chriſtiāis. Ad l'rāz
aūt ſic accipit. Buci. tuba i neo. [s] vl' i ini
tio mēſis. vl' mēſis tube qd idē ē. [t] Neome
nya eni grece. latie dr̄ noua lūa. neos no
uus menes luna que ē initiū mēſis. [s] A p
mo aūt die ſepti mēſis iuſſū erat iudeis:
vt. vij. diebꝰ tuba canerēt. i. i initio no
ue lune: ⁊ dr̄ illō feſtū tubaꝝ qd celebra
bāt i memoria illiꝰ rei: qꝛ dn̄s oſtēdit ab
rahe arietē īnt vepres herētē cornibꝰ quē
ꝓ yſaac imolauit. [s] Deīnd q̄i exponēdo
addit i inſig. d. ſolē. ve. Hec eadē aſaph
ſpūal'r chriſtianis loquit. Q. d. Sumite
pſal. ⁊ da. [s] ⁊ ne t̄reamini. ſ₃ bucinate tu.
i neo. [t] i. in inouatiōe vr̄i ānūciate ⁊ pre
dicate alijs clariꝰ ⁊ ꝯfidētiꝰ nouā vitā q̄₃
noua lūa ſignificabat: i q̄ iudei clāgebāt
tubis. vij. diebꝰ p qd ſignificabat: [s] qꝛ ſep
tē formis gr̄a ſpūs ſci: p quaꝫ īnouamur
erat predicāda tuba. i. apte. ſ. p opa ma
nifeſta. [s] vl' alijs clamoribꝰ. vn̄ Eſayas. ex
clama. exalta vocē t. q̄i tuba. Dico i neo
menija. ſ. i iſig. d. ſo. ve. i. īnouitate vite
vbi ēvitatis cognitio: ⁊ a mal' feriatio.

**Quia p̄ceptum in iſrael ē: ⁊ iu
dicium deo iacob.**
Quia preceptū. hoc p̄us ſcōm hyſtoriaꝫ
ſic. [s] ideo tuba canendū: quia lex data eſt
iudeis per Moyſen in qua hoc precipit:
et hoc eſt. ideo hoc: Quia preceptū eſt a
deo in iſrl'. hoc eſt in iudeis. [t] vbi aūt pre
ceptum ibi et iudicium eſt: quia qui in le
ge peccauit p legē iudicabit. et ideo etiā
hoc agite. ⁊. i. quia iudiciū eſt deo iacob
[s]. i. quia iudex futurus eſt qui hoc preci
pit. Et

**Teſtimoniū i ioſeph poſuit il
lud: cum exiret de terra egypti
linguā quā nō nouerat audiuit**
Teſtimoniū future rei: illud preceptum
poſuit. vl' ſine illud in ioſeph. i. in popu
lo iudeoꝝ. Qn̄: cum exiret de ter. egypti
lin. quā nō no. audi. i. legeꝫ per Moyſen
datam audiuit. Et tunc dn̄s.

**Diuertit ab oneribus dorſum
eius. manꝰ eius in cophino ſer
uierunt.**
Diuertit dor. e. ab oneribꝰ [s] quibus exer
cebat eos pharao in luto: ⁊ latere. nā ma
nus eius. i. populi iudaici. ſer. in cophi.
[t] Cophinus eſt vas quo terraꝫ portabat
lateres faciens pharaoni.

**Jn tribulatione iuocaſti me. ⁊
liberaui te: ⁊ exaudiui te i abſcō
dito tēpeſtatis ꝓbaui te apud
aquam contradictionis.**
Jn tribulatione iuocaſti me. [s] Si ꝓphe
ta loquit hic: ita dicetur. diuertit domi
nus dicens. Jn tribulatione iuoca. me.
libe. te: et exau. te in abſcon. tempeſt. Ad
litterā [s] qn̄ nec apte audebant gemere me
tu egyptioꝝ cū affligerent opibus luti:
⁊ lateris iputant eiſ beneficia dei: vt gra
uior eſtimetur offenſa. Sequit probaui
te apud aquam ꝯtradictioniſ: vbi de po
tentia mea: ⁊ bonitate mea deſpans dixi
ſti. Nūquid poterit ō petra eijcere aquā:
aut pa. men. in deſerto:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Vel hoc totũ ſpũaliter de chriſtianis ac-
cipit̃ hoc mõ. Ideo predicate in inoua-
tione vite. Quia hoc preceptũ ẽ in iſrl̃.i.
i iudeis. et ad lit. ⁊ ſpualit̃. et iudiciũ eſt
deo iac. nõ mutat̃. et nõ ſolũ iudeis: ſed
etiã gentib⁹ precepit. et hoc ẽ. et poſuit il
lud preceptũ vl̃ ſine illud et eſt id ſenſus
poſuit teſtiõ .i. preceptũ ſub atteſtatione
i ioſeph .i. in gẽtib⁹ augmẽtatis Ioſeph
eni interpretat̃ augmẽtũ. Sẽtes ergo ſũt
Ioſeph: quia multi filij deſerte magis q̃z
eius que habet virũ qñ poſuit: cũ exiret.
de ter. egyp. ⁊c. Ecce quita ſabbati. vnd
in titulo ait. Cum populus ml̃tiplicatuſ
exiret de t̃. egyp. i. de tenebris ignorantie
p baptiſmũ: tũc audit et pcipit myſteria
que nõ nouerat vbi debeat hr̃e cor. ⁊ hoc
eſt: cũ exi. p baptiſmũ. de ter. egyp. i. d te-
nebris ignorãtie. ling. quã ñ no. audi. i.
precepta euãgelij: que pus nõ nouerunt
vl̃ hoc ſignificat qd apl̃i locuti ſũt varijſ
linguis magñ. dei. Quid ex hoc auditu
ſibi fuit? Ecce: Diuertit ipſe vl̃ dñs ab o-
neribus. ⁊c. Vl̃ ita pti. fuit ne exeundũ?
fuit vtiq̃z: q2 diuertit dñs dor. ei. i. rõnez
ab onerib⁹. i. ſarcina peccatoꝝ: que etiã
p iſequẽtes egyptios notata ſũt. vñ dñs
Venite ad me oĩs qui laboratis et one-
rati e. ⁊ ego ref. vos. A quib⁹ oneribus
diuertit? Ecce: man⁹ ei. ſer. i coph. i. i ſer-
uili ope. in imũdicijs petõꝝ. in terrenis
opibus et lutoſis. Que ſignificant̃ p co-
phinos quib⁹ ſtercora mũdant̃: et terra
portat̃. Peccata autẽ ſeruilia opa ſunt
iuxta illud. Qui facit peccatũ ſeruus eſt
peccati. In tribulatõe loquit̃ hic dñſ pec
catori dicẽs. Ante in cophino ſeruiebas
ſed iuo. me in tribu. que erat preſſo pec-
catis. et liberaui te. et exau. te. i abſcõ. ty-
pice. ſ. nõ in tempeſtate maris: ſed i tem
peſtate cordis: vbi pateris bellũ ſuggeſti
onis. ibi exaud. te. i. vt corde credas ad
iuſticiã. pbaui te. apud aquã ptrad. i.
apud populũ ptradicentẽ: vt ore fiat cõ
feſſio ad ſalutẽ. Ita eni nos pbat deus i
ptradictionib⁹ hereticoꝝ. et reuera qui
exauditus eſt in tempeſtate cordis debe-
pbari i aq̃ ptradictiõis. Cũ eni crediderit et baptiſatus fuerit iam gradiẽs viã
dei habet ml̃tos exagitatores: multos in
ſultãtes: ml̃tos detractores: dehortato-
res: multis modis obſiſtẽtes. Hec eſt aq̃
ptradictiõis quã ſenſerũt antiqui: ſed iã
pene ſiccata eſt. Tũc eni aque populoꝝ
turbabant̃ et acrit̃ reſiſtebãt. Tũc Sam
ſoni forti viro veniẽti ad ducẽdam vxo
rez de alienigenis. ſ. chriſto eunti ducere
vxorẽ. i. eccleſiã d gentib⁹. occurrit obuiã
leo fremẽs. i. popul⁹ gentiũ: ſz diſſipauit
eũ: vt hedũz capraꝝ: q2 pplus ille nihil
erat niſi lãguid⁹ peccator. Occiſa aũt illa
feritate iã nõ ſic fremit: ñ occurrit obuiã
chriſto. Immo vo iam in ipſo ieuenimus
leges pro eccleſia. Q. fauũ in ore leonis.
Quid ergo iam metuenda aq̃ ptradicti-
onis que iam ppe tota ſiccata eſt? Olim
nãq̃z etiã chriſto aqua cõtradictiõis fuit
etiã in ſe ipſo: vt de eo nato dictũ ẽ. Erit
hic puer magnus in ruinã: ⁊ i reſurrecti
onẽ ml̃toꝝ: ⁊ i ſignũ cui ptradicet̃: ſicut
iudei ptradixerũt titulo crucis ei⁹: volẽ
tes mutare titulũ: quib⁹ pylatus reſpon
dit. Qd ſcripſi ſcripſi. ⁊c. Qui ergo pro-
bat nos ad aquã ptradictiõis. ipſe eãdez
aquã ſenſit: vt eã nos nõ timere faceret.

Dyapſalma.

Audi populus meus et pteſta bor te iſrael ſi audieris me non erit in te deus recens: neq̃z adorabis deũ alienum.

Dyapſalma. Audi pplus. Scda ps hac-
ten⁹ egit d oleo torcularis. i. d bonis. iã
agit de amurca. i. d rep̃bis qui hic argu-
unt̃ q dicit̃ ad cauẽdũ. Q. d. q2 tot bñfi-
cia feci o amurca. acinũ. piſceſ: q̃ eſtis po
me. ⁊ hic eni ſu⁹ eſt ptinens ad torcular
Audi. i. itellige. et ego pteſt. te. vl̃ teſtifi-
cabor tibi. Alia lr̃a. i. teſtimonijs ſcriptu
raꝝ pbabo tibi qd dicã. l̃ pte. te. i. teſtis
ero vitatis. Ecce ipſe dñs iudicij teſtez ſe
facit vitatis: tã hic: quã i futuro: vt nl̃s
iã dubitet cũ añ iudices t̃renos ſoleãt te
ſtes pduci ad cognitionẽ vitatis. Deiñ
quid velit eũ itelligere: ſubdit. iſrl̃ ſi me
audi. vocãdo eũ iſrl̃ familiarẽ ſibi ſigni

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cat. et ad iuſſa inuitat ñ erit i te:.i.i cor͛ð
tuo vbi veritas ñ falſitas dẽt eſſe ñ dico
a te q̃ſi foris ſit.i.ſimulachrū qð col᷑. ſʒ i
te.i.i corð tuo vbi ſi ñ recte ſẽtis ẽ ima-
go fãtaſmatis tui.ⁱⁱ.qð eñ quiſqȝ cupit.
⁊ venerat᷑ hoc illi de⁹ ẽ. quid ñ erit i te:
de⁹ recẽſ.ⁱⁱ hoc dicit ne verbū pr̃is putet᷑
ſb tpe.ⁱ De⁹ eñ recẽſ. ẽ ad tp⁹ fact⁹. de⁹
aūt nr̃ ñ ẽ recẽs ſʒ ab et̃no i et̃nū.ⁱ Et eñ
chriſt⁹ nr̃ recẽs forte hõ ẽ:ſʒ ſepit̃n⁹ de⁹.i
te.ergo ñ erit de⁹.re.ſi me audi.ⁱ Alij q̃-
dẽ faciūt ſibi recẽtes deos. vl᷑ idola colẽ
do l᷑ chriſtū ipar͛ẽ pr̃i filiū dei dicentes
eq̃lẽ deo negãtes ſi eñ fili⁹ vnic⁹ ẽ hoc ẽ
qð pr̃ ẽ.et hoc ẽ ex trinitate illi aūt cogi
tãt recentẽ deū et alia huiuſmõi fingūt i
corde et ita ipſi ſūt tẽpla ſimulachroꝝ q̃
ſi ñ i tẽplis:tñ qð peius ẽ i corde ſuo po
ſuerūt: Magnum ergo op⁹ ẽ.itus idola
frãgere et locū deo viuẽti. ñ recẽti: i cor
de dare. Oẽs eñ iſti aliud.⁊ alið ſentiẽ-
tes.alios atqȝ alios deos ſibi faciẽtes ip
ſaqȝ fidẽ faciẽtẽ falſitate variãtes ſibi cõ
ſetire vidñr. i oib⁹ eñ terrẽa ẽ cogitatio
opio diuerſa vanitas vna. vñ alibi.de-
uanitate ſua in idipſū. Q̃uis eñ opinio-
nū varietate diſcordent.ſiſi tñ vanitate
colligat᷑.vñ: ſamſon caudas vulpiū col
ligauit.vt icenderet meſſes alienigenaꝝ
ſ.phyliſteoꝝ. Sãſon iterpretat᷑ ſol eorū
ſ.quib⁹ ipſe lucet ñ omniū ſol ẽ de quo
mali dicturi ſūt. Errauī⁹ a uia veritatis
et ſol iuſticie ñ illuxit nobis.et alibi.ſol
iuſtitie ẽ ⁊ ſanitas i pennis ei⁹. Vulpes
aūt ſūt iſidioſi. maxie heretici latẽtes in
tortuoſis et cauernoſis amfractib⁹ deci-
piẽtes.⁊ ore putẽtes de quib⁹ i canticis
dič ſpõſa. Capite nobis vulpes puſillas
extminãtes vineas.i.ↄuincite hereticos
qui et ſi diſſentire ab inuicẽ vidñr.i ma
lū tñ.i.in poſteriorib⁹ ↄſentiūt.et ſimili
vanitate tenet᷑.et igne corrūpente queʒ
caudis trahūt icẽdūt meſſes.ñ nr̃orū qꝛ
nouit dñs qui ſūt ei⁹ ſʒ alienigenaꝝ qui
ſūt vaſa ↄtumelie. ad ppl̃m ergo iſtū lo
q̃ns ait. Si me.aud.ñ erit i te.d.rec.ⁱ qꝛ
ego ſū qui ſū.ñ dicit a te. Q.forinſec⁹ ſit
adhibitū ſimľachrū. ſʒ i te.i.i corde tuo

imago recentis dei q̃ʒ portans tecum re
manens vetuſtus.ſequitur.neqȝ adora-
bis.d.ali.ⁱ Si enim non cogitas falſuʒ
deum nec adorabis fabricatū.ⁱⁱ.Alienū
enim dicit deum qui nomine nõ eſſentia
deus eſt. Eſt autem pene par ſcelus recẽ-
tem deum putare et idolis ↄſeruire. Di
co ñ adorabis.nec dẽs.qꝛ ego ſū qui ſū.

Ego eñ ſū dñs deus tu⁹ qui eduxi te õ t̃ra egypti:dilata os tuuʒ et implebo illud.

Ego enim non alienus.⁊ ſi homo ſim ſū
do.d.tuus qui tibi hoc tꝑaliter preſti-
ti.ſ.eduxi.t.de ter. egypti hyſtorialiter
ꝑ hoc oſtenditur non eſſe recens.vel al-
legorice.eduxi te.ꝑ baptiſmū de.t.egy.
i.õ tenebris ignorãtie.ⁱⁱ factis ꝓprijs in
dicatur deus.ſequitur.dilata.deſiderio
os tuuʒ.i.cor vbi anguſtias pateris vbi
ſunt vana ſimulachra.ſed dila.os.tu.ⁱ
ↄfitendo amando. frange idolum cor-
dis.qð te anguſtat. tolle õ ↄſcientia tua
recentem deū et ego imple.il.pane vite
⁊ itellect⁹ qꝛ apð me ẽ fõs vite ſic monui

Et ñ audiuit popul⁹ me⁹ vocẽ meã ⁊ iſrael ñ itendit mihi.

Et nõ audiuit.po.m.vo.m.cui.ⁱⁱ.legẽ de
di et magna feci.vt cl̃pa creſceret ⁊.ſi eñ
impleui ora ꝓphetarū.non tañ amur-
ca auditi ſunt.quis cuius vocem nõ au
diuit: Ecce et iſ.non intendit mihi.ⁱⁱ. In
gratus tot beneficijs.nec etiam attende-
re voluit.vñ digna ſequit᷑ vltio.

Et dimiſi eos ſcðm ðſiðiã coꝛdis eoꝝ:⁊ ibūt i iaduẽtõib⁹ ſuiſ

Et dimiſi eos. Ecce ⁱ currit amurca aper-
tis foraminibus torcularis. ꝭm deſide-
ria.cor.eo.ⁱ.i.dedi eos ſibi. vnde appl̃s
Tradidt eos deus in ↄcupiſcentias cor-
dis coꝝ et ipſi ibunt i iaduen.ſu.vel.ⁱ:
affectionib⁹ alia lit. quibuſlibet qꝛ ꝓpt̃
traditões ſuas irrita mãdata dei ſed.

Si popul⁹ me⁹ audiſſet me iſrael:ſi i uiis meis ãbulaſſʒ.

Si pplus.m.au.m.credendo deinde expo-

nēdo ſbdit ſ.iſrl'ᷓ hic ē ppl's ſi i vijs m.

Pro nihilo forſi · hoc ē audire me.

tā inimicoſ eoꝝ hūiliaſſē: ⁊ ſup t bulātes eos miſiſſē manū meā.

Forſitā.i.ve ſꝫ hyronice dicit hūiliaſ.ii. eo.ois generis inimicos·ois generis hoſtes·ᷓ de qb⁹ ꝯquerit̃ ꝙ ꝑ eos peccet īimi cos dico,ꝓ nihilo ꝯputādos.l'ꝓ nihilo i.gratiſ hoc feciſſē.l'ſm aliā lit·hūiliaſſē ini.e.ᷓ i nihilū rdigēdo ⁊ miſiſ.ma.m.i. vidictā ſup eb.e.quos preſciſſeꝫ potētia mea exemplo iſtoꝝ patet.ᷓ qꝛ ſi deo reſiſtimus ipſe ñ ꝯtradicit inimicis noſtris nec manū defenſionis nr̃e ſup eos ponit

Inimici dñi mētiti ſūt ei: ⁊ erit tempus eorum in ſecula.

Inimici do. Itē,ꝓpheta loq̃t poſt inpoſita v̄ba dñi q.d.ᷓ d inimicis ꝯquerūt ꝙ ꝑ eoſ peccent.ſꝫ ipſi facti ſūt ini.do.qꝛ mēti.ſ.ei·ᷓ reſumēdo qb⁹ renūciauerūt.abrenūciauerūt i baptiſmo diabolo ⁊ pōpis eius.i.diabolicis factis a dō damnādis ſed rurſus ad ea redeūt et ſūt nouiſſima peiora ꝓorib⁹.Ecce canis reuerſuſ ad vomitū.et ſus lota i volutabro luti ᷓ vl'ad lit.d iudeis q̃ mētiti ſūt dño ñ pagētes ꝓmiſſa hoc ñ pagani q̃ nihil ꝓmiſerūt q̃d iñ eis: et ſi hic tolati ſunt ñ erūt impūiti ñ ſaluant̃ ſolis ſacramētis qd ita dic̃ et iō qꝛ tales ſūt erit tē: pene e.i ſe.i.in etnū et ſi hic floreāt Vl'tēp⁹e.i.ᷓ variatio eoꝝ ꝑ penas.trāſibūt ei ab aquis niuiuꝫ ad calorē nimiū e.i ſe.i.i etnū·ᷓ ⁊ q̃ ſūt iſti: ecce

Et cibauit eoſ ex adipe frumēti: ⁊ d petra melle ſaturauit eos:

Et cibauit eos l'ita ꝯti.tales ſūt.⁊ tam cibauit e.ex adi.fru.ad lit̃.l'manna.vnd ipſi ſūt ingrati.ᷓ l'allegorice eos cibauit corpe chriſti ſacramētis ei ſuis eos miſcuit.et inde etiā buccellā dedit.l' cibauit eos ex adi.fru.i.ſpūali intellctu.⁊ d pet. mell.ſa.e.ad lit.ᷓ In herēo d petra aquā ꝓduxit ñ mel.Mel ergo ſapia ē ꝓmatuꝫ dulcoris retinēs in eſcis cordis.et ē nō ſoluꝫ adipe fru.ſatiauit eos ſꝫ etiā melle ꝓfluēti d petra.i.ſapia chriſti.Nā petra erat chriſt⁹ſatauit eos vt dlectēt v̄bo di cognitōe ſacramētoꝝ ſolutōe ꝑabolarū

Pſalm⁹ aſaph ·et tñ mētiti ſūt ei.

P**Salmus aſaph**ᷓ Ps.iſte d duab⁹ natis i chriſto.i quo chriſt⁹l'ꝓpheta loquēſ exprobrat ipſi aſaph.i.ſynagoge que et dominū corꝑalit̃ vidit.⁊ tñ eū ñ agnouit Vñ ⁊ hic dic̃ de⁹ſtetit i ſynagoga ⁊ ē ſenſus ᷓ Ps.iſte fit aſaph.i.ſynagoge que hic redarguit̃ vt ſaltē nūc intelligat qd ñ ante Intenc.monet credere chriſtū v̄m deū ee et v̄m hoiem.Mod⁹ᷓ triptit⁹ē.Prio nūciat deū ſtetiſſe ⁊ arguit ꝯtrarios.Scdo monet intelligere chriſtū eſſe deū.et ſi ſit pauꝑ et egenus ibi.Iudicate ⁊c.Tercio dicit q̃d eis ꝓpoſitū fuerit ſꝫ tam ꝑierūt ibi.ego dixi.prius ergo nūciās deū.ait.

Deᷓ**ſtetit i ſynagoga doꝝ: i medio aūt doſ diiudicat.**

Deus ſteti t.ᷓ dei ñ ē ſtare q̃ celū ⁊ trā cōplet q̃ ē int̃ oia.ñ incluſus extra: oia ñ excluſus.Sꝫ ꝑ hoc breuit̃ deū hoiem indicat.ergo de⁹factuſ hō ſte.i ſy.de.i.ᷓ i populo iudoꝝ vbi filius di ſm ꝙ hō ſtetit q̃ fuit miſſus ad oues que pi.do.iſ.i.ſpiritualit̃.Spūalit̃ aūt pñtia deitatis que vbiqꝫ ē ñ ꝓprie ad ſynagogā ꝑtinet.nec tpe variat̃ Deos aūt dicit quoſ poſtea filios excelſi dicit ibi.ego dixi dij eſtis et filij excelſi oēs.de q̃b⁹etiā ꝑ eſaiā excelſus dic̃.filios enutui ⁊ exaltaui.ipſi aūt ſpreuerūt me.filij aūt ſepe dñr iudi ñ ſolum gr̃a noui t.ſꝫ gr̃a vetis qua.ſ.eos de egypto liberauit et trā ꝓmiſſionis dedit nō itaqꝫ pr̃ ñ ſpūſſcūs ſꝫ fili⁹corꝑalit̃ ſtetit i ſynagoga iudeoꝝ.ᷓ Sꝫ cur ibi ſtetit: ecce deos di.ſm qd de⁹ᷓ.i.ñ meritis.ſꝫ gr̃a diſcernit vaſa.alia in honorē.alia i ꝯtūeliā hoc aūt facit ſtāſ in medio ᷓ vñ i euāgelio ioh.Medi⁹ v̄rm ſtetit quē vos neſ.vñ et hic i ſequēti dr̃.neſcierūt neqꝫ itellexerūt ſꝫ amic⁹ſpōſi ſtat ⁊ audit ⁊ gau.gaudet ꝑ

Vſqꝫ quo iudicatis pr̃ vocē ſpōſi

iniq̃tatē: ⁊ facies peccoꝝ ſuitis.

Vſqꝫ quo.iudic:ᷓ hec ē vox diſcernentis q.d.miſi legem ⁊ prophetas ⁊ reſtitiſtis l'iffeciſtis.ſꝫ vſqꝫ quo hec.nū vſqꝫ adhuc

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tū filij: miſi vtiqȝ ꝓphetas et iniurijs af
feciſtis. vł hoc agētibus ꝯſenſiſtis ſȝ ^ı cū
hec agētib⁹: nec loq̄ dignū ſit vos q̄ ta
cuiſtis et imitari eos voluiſtis. i. vos q̄
eos qui tūc tacuerunt. velut nnocentes
imitari voluiſtiſ. vſqȝ quo iud. iiq. ⁊ fa.
pec. ſu. Nū. et hřs occidenduſ ē. q̄ ꝓ vo
bis venit: q̄ ꝓpter vos ſine pře ēe volu
it: ſit pupill⁹: q̄ ꝓpť vos eſuriuit. et ſiti
uit vt egenus. q̄ ꝓpť vos paup̱ fact⁹ eſt
cū eēt diueſ: vel diſtigue inť iudicāteſ. et
facies peccatoꝝ ſumētes. nā p̱ iudicantes
intelligūť maiores q̄ iniqȝ iudicāt: ſum
tes facies. i. ſimilitudines peccatorū ſūt
minores qui conſentiunt.

Dyapſalma

Judicate egeno ⁊ pupillo: hūi lem et pauperem iuſtificate:

Dyapſalma. Judicate egeno. Secōa ps
vbi monet intelligere chriſtū ēe deū. ⁊ ſi
paup̱ et egen⁹ fuerit. qd̄ eoſ nō feciſſe dić
q. d. nolite iudicare iniq̄taté. ł ꝯſētire iu
dicātibuſ. ſȝ poti⁹. iudicate. hoc maiori
buſ diciť. egeno et pu. i. ad honoré eı⁹. ^ı
qui voluit ēe ſiñ pře ꝓpť vos et iuſti. i.
iuſtū predicate chriſtū factū hūilem. et
paup̱ ꝓpť. ^ı vos ñ illoſ ꝓpter ſe ſup̱boſ
et vos minores.

Eripite pauperē: et egenū de manu peccatoris liberate:

Eripi. pau. et ege. de ma. pec. lib. hoc mi
norib⁹ diciť. p. ^ı qd̄ oſtēd. nec illos fuiſ
ſe imunes a ſcelē tanto q̄ ^ı p̱miſerūt p̄nci
pibus chriſtū. cū ꝓ młtitudine timerēť
⁊ poſſēt illos a facto ⁊ ſe a ꝯſēſu liberare
q̄. ^ı ei deſinit obuiare cū pōt ꝯſentit ſed.

Neſcierūt neqȝ itellexerť i tenebriſ ābulant: mouebuntur omnia fundamenta terre.

Neſcie. hoc oib⁹ ꝯueit: prelatiſ ⁊ ſbditiſ
Si eñ cognoſcēt nec illi dñm crucifige
rēt. nec iſti barraban eligerēt. neqȝ intel.
i. nec etiā ſcire voluerūt. q̄ꝛ i tenebriſ am
bulāt. i. excecati ſūt. ſȝ p̱ ^ı hāc iſrł cecita
tē moue. ad fideȝ oīa fun. ť. i. plenitudo
gentiū ad fidē intrabit. vel ita illi neſcie
rūt: tñ moue. i paſſione chriſti oīa fun.
ť. ^ı q̄ꝛ i morte dñi ťra mota ē. et petre ſciſ
ſe ſūt. ^ı hic patet d̄ quo añdixerat. hoc ei
ſignū i crucifixione chriſti ꝯtigit. vł fun
damēta ť. i. ^ı ťreni ſ p̄ūalić moti ſūt illo tē
p̱e viſo tāto miraculo. vt centurio q̄ di
xit. vē fili⁹ dei erat iſte. ł fūd. ť. i. ^ı felices
copia ťrenoꝝ ſup̱ quos edificāť ťreni. ſi
cut boni ſup̱ aplos. q̄ dñr fundamēta ce
li. mouebūť ł ammirando. coli paup̱em
mortuū. ł eum ꝯtēptiſ ťreniſ ſectādo ^ı ad
dit oīa q̄ꝛ null⁹ ē q̄ ñ mireť ł ꝯuertať ^ı ťre
ne autē felicitatis regnū eſt ſup̱bia ꝯtra
quā venit hūił chriſt⁹. ex ꝓbrāſ eis quos
vult altoſ facere p̱ hūilitatē his verbis.

Ego dixi dii eſtis: et filii excelſi omnes.

Ego dixi ^ı tercia ps vbi dicit q̄d eiſ ꝓpo
ſitū fuit. ſȝ p̱ierūt q. d. neſcierūt neqȝ itel
lexerūt tñ. ego dixi. ^ı. vos boni eſtis dij
p̱ adoptioneȝ gr̄e. et fili. ex. i. hr̄des dei
omnes. i. cuiuſcūqȝ ꝯditionis ſint. ^ı has
eñ ꝓmiſſiones oēs accipiūt q̄ mandata
cuſtodiūt ſ. vt ſint filij ⁊ dī hoc ei ad iu
ſtos diciť q̄ predeſtinati ſunt ad vitam

Vos autē ſic hoīneſ moriemī: et ſicut un⁹ de p̱ricipib⁹ cadetis.

^ı Vos auteȝ mali mori. ſicut ho. i. ^ı ſicut
peccatores qui non ſunt redēpti ^ı hoc ei
ad iniquos dicitur. et cadetis. ^ı non ex
tollemini ad celum. ſicut vn⁹ de princi.
i. per. ^ı elationē animi cadetis ſicut dia
bolus. turba autem demonum que ceci
dit dicitur. vnus. quia in ſuperbia ſimił
vel ita ^ı vos autem mali morien. per in
firmitatem carnis ſicut ho. et cade. p̱ ſu
perbiam ſicut v: de prin. i. diabolus. q.
d. ^ı cuȝ cito ſicut homines ſitis moritu
ri. non tamen corrigimini. ſed vt diabo
lus qui in carne non moritur extollimi
ni vt cadatis quia p̱ ſup̱biā diabolicā i
uidrūt glē chriſti ⁊ viluit eiſ hūilitaſ eu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cis. vl oibus generalit̃ dic̃. Ego dixi. d.
e. et fi. ex. o. i oib⁹ ꝓmiſi celeſtia. Dein̄ lo
quit̃ ad malos diſcernẽs int̃ minores et
maiores et ꝓmū ad miores dic̃ vos aūt
mori. ſicut ho. ꝓmi adā ſ. et eua q̄ ſuaſi
one diaboli peccauerūt. ⁊ vos maiores
cadetis ſi. u. de ꝑ. i. diabolus q̄ ꝑ ſupbiā
peccauit, ꝑut hoc viciū ſanaret̃ ex pſona
prophete ſubditur.

Exurge deus iudica terrā: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

Exurge deus iu. t̃. q. d. vos cadetis. ſ; tu
deus ſurge a mortuis et iudi. i. damna
trā que tumuit te crucifigens. i. damna
iſtos qm̄ his repulſis tu. hr̄d. i o. gen. i.
om̄es gentes erūt tua hr̄ditas. vl iudi
ca t̃. i. mūdū qd̄ potes q; tuus ē ⁊ hoc ē
qm̄ tu. hr̄d. i o. g. vl ſm aliā lit̃. qm̄ tu
diſpdes i o. g. quid diſpdes i gētib⁹: trā
ipſā. i. eos q̄ trena ſapiūt. vl ↄtendo eos
penitus ⁊ ab hr̄ditate extmiando. vl af
fectū trene cupiditatis ⁊ elatōis abſumē
do in eis qd̄ i bono accipit̃ ſm quē etia;
intellectum dicit̃ tu. here. i o. gentibus.

Canticum pſalmi aſaph.

Canticū pſalmi aſaph. agit̃ in
hoc pſalmo d̄ ſecūdo aduentu
chriſti ad iudiciū. vbi hoi qui
hic patiunt̃ coronabūt̃. Mali vō q̄ eos
pſecunt̃ torquebūt̃. ꝑ qd̄ deterret iniquos
a pſecutōe ppl̄i dei. quē mltis mōis ma
li i pn̄ti affligunt maxie tpe ātichriſti ⁊ ē
ſenſus. tytuli. Canticū iſtd̄ qd̄ dr̄ cāticu;
q; agit de iocūditate ītis pſalmi. q; mo
net ad bonas actōes. ↄgrue vtrūq; iūgit
q; i hb⁹ actualibus ē hābēda ↄteplatō di
uina. ē aſaph. i. ppl̄i dei q̄ loquit̃ hic et
q; aſaph ꝓprie d̄ iudis ē intlligit̃ hec ꝓ
phia fieri maxime ↄtra iudos. Intentōe
malos dehortat̃ a pſecutōe bonorū. bo
nos vō monet ad patiētiam. Mod⁹ hipti
tus ē ps. primo ꝓpoſito tiore futuri iu
dicis. deſcribit maliciā iiquoꝝ ł inimico
rū. Scd̄o agit d̄ vīdcā inimicoꝝ ł iiquo
ꝝ. ibi. Fac ill ſicut mady. fidelis ergo a
ſaph preuidēs chriſtū i maieſtate iudica
tuꝝ q̄ i hūilitate iudicatus ē. ait o.

Deus quis ſimilis erit tibi ne taceas: neq; ↄpeſcaris deus.

Deus chriſte et ſi hō es. vt alij. ⁊ ſi iudi
catus cū iniq̄s latronib⁹ ↄputaris quis
erit ſilis tibi: i forma ſui n̄ dico i forma
dei cū i claritate iudicabis: Nō ad diui
nitatē hoc r̃fert̃ cui nullū hoie; ↄpādū
cogitauit et ita n̄ eſſet magnu; ſi hoc ad
diuinitatē referret̃. ſ; hoc dicit̃ illi q̄ for
mā ſerui accipiēs i ſilitudinē hoim acce
ptus ē et hitu inuentus vt hō. ideoq; n̄
ait. quis ſimilis ē tibi qd̄ vtiq; diceretur
ſi hoc ad diuinitatem r̃ferretur ſed dicit
Quis ſimilis erit tibi: hoc ad forma; ſer
ui referens que tūc ceteris diſſimilis ho
minibus erit. qn̄ iudex in gloria appare
bit. Vl poteſt hoc referri ad diuinitate;
ſm qd̄ dicit o deus quis ſi. e. ti. in potē
tia deitatis. chriſtū eīn quē mali viderūt
extra. iſte videt intra ſ. om̄ipo. ne. tac. q.
d. et quia talis eris in futuro ido tu ne
taceas a pena. o deus qui ꝓmo tacuiſti
quādo ſicut agn⁹ coram tondente ſe fuit
ſine voce. nec ap. os ſ. neq; ↄpeſ. d̄s. vl mi
teſcas ab incepto q̄ primo poteſtatem ↄ
peſcuiſti vt poſſes teneri et perimi qua;
prius oſtendiſti his qui te apprehende
re querentes retorſum ad vocem tua; ce
ciderunt. Quomodo ergo teneretur at;
pateretur. niſi ſe ipſe cohiberet atq; com
peſceret et quodamodo mitigaret.

Qm̄ ecce inimici tui ſonuerūt: ⁊ oderunt te extulerunt caput.

Quoniam ecce inimici duobus predcis
duo reddit agens de perſecutione que e
rit tempore antichriſti q. d. ideo ne ta
ceas quoniam ecce inimici tui. i. antichri
ſti membra ſonuerūt contradicēdo No
uiſſima tpa ātichriſti d̄ſignat qn̄ hec que
mō premūt̃ metu i liberā voce; erūpent
que vox q; irrōuabilis erit magis ſoni

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mus ꝙ locutio dicit̃. ſequit̃. ⁊ qui oderũt te. Q. iõ ne ↄpeſcaris. et. i. qꝫ qui oderũt te. iã diu ñ nouit̃. extulerũt ca. i. tũc leuabũt caput. ñ capita. ſꝫ illud caput qḋ extollit̃ ſupra oẽ ꝙ colit̃. aut noiat̃ de⁹ id ẽ ãtichriſtũ. Jlli ergo qui oderũt pl̃es ſũt. ſꝫ vnũ ẽ caput eoꝝ. ſ. ãtichriſt⁹. qḋ ita elatũ ẽ vt de⁹ dicat̃. Caput ſuũ extulerũt ſed ñ populũ tuũ depreſſerũt. vñ ſbdit:

Sup populũ tuũ malignauerunt ↄſiliũ: ⁊ cogitauerunt aduerſus ſanctos tuos.

Malignauerũt. Uel vt quidã codices habẽt. Aſtute cogitauerũt ↄſiliũ. ad decipiendũ ſup populũ tuũ. irridẽt hec dicit nõ eni nocere pñt populo dei, ꝑ quo eſt de⁹. Vñ: apl̃us. Si de⁹ ꝓ nobis. quis ↄtra nos: ſequit̃. et cog. aduer. ſ. ñ ſolũ ↄtra mediocres. ſꝫ etiã ↄtra celeſtes viros.

Dixerũt uenite ⁊ diſꝑdamus eos de gente: ⁊ nõ memoretur nomen iſrael ultra.

Dixerũt vẽite. Ecce ↄſiliũ quo meditati ſũt iania. iſte ẽ ille ſon⁹. qui ñ ẽ ſmo. ſꝫ inanit̃ ſtrepit. Dixerũt etiã vẽite querẽtes ĩ hoc ſibi ſocios. et diſp. e. ḋ gen. ſingulari dicit. qꝫ oẽs chriſtiãi ſũt: vna gens cũ ex vno fõte baptiſmi nati ſũt. Ul̃. ḋ gẽte ſingularit̃ dicit. ꝑ gentes oẽs bonos ſignificãs. quos oẽs ãtichriſt⁹ vocat vnã gentẽ, ꝓpt̃ vnã volũtatẽ. Uel ſm aliã lr̃aʒ. Diſp. e. ḋ gẽtib⁹. ſ. ne ſint ĩt̃ gẽtes. i. tollam⁹ eos ḋ mũdo. Ecce pſecutio ãtichriſti. que nomẽ chriſtianũ q̃ſi malũ ĩtẽdit fundit⁹ tollere. et ñ memo. vl. nomẽ iſrael veri. i. eoꝝ qui ſe dicũt vere eẽ iſrl̃.

Qm̃ cogitauerũt unanimiter ſimul aduerſus teſtamentũ diſpoſuerunt: tabernacula ydumeoꝝ ⁊ hyſmaelite.

Qm̃ cogi. vnanimit̃ exponit qui ſũt malignantes. l̃ quo ſtudio: malignauerunt. Et ꝓmo quo ſtudio dicẽs. Qm̃ cog. vnani. i. cũ ſtudio ſimul. i. oẽs et q̃ſi poſſẽt te fortiores eſſe. diſpo. aduer. te. vt ↄtra eos tu mouearis. teſta. i. pactũ. ſ. placitũ iter ſe. Teſtamẽtũ quippe ĩ ſcripturis ñ illud ſolũ dr̃ qḋ nõ valet niſi teſtatore mortuo ſꝫ etiã omẽ pactũ ⁊ placitũ qḋ ĩt̃ viuos valet teſtamẽtũ vocat̃. ſicut labã ⁊ iacob teſtamẽtũ fecerũt. qḋ etiã int̃ viuos valeret. ita et mali. int̃ ſe q̃ſi pactuʒ fecerũt. ꝙ vnanimit̃ bonos pſequerent̃. Ecce expoſuit quo ſtudio malignauerũt. Deinḋ oñdit qui ſint malignãtes. dicẽs tab. ydu. Jncipit hic inimicos chriſti ↄmemorare ſb̃ quibuſdã noibus gẽtiuʒ que myſtice eis ↄgruũt. Talib⁹ eñ noib⁹ ſm int̃pretatões aptiſſime figurãt̃ veritatis ĩimici. ꝑ hec eñ noia chriſti ĩimicos declarat. qui tꝑibus antichriſti tot mal̃ ſimilãt̃. qꝫ ſicut iſti ↄtra iſrl̃. ita illi ↄtra chriſtianos tũc debellabũt. ⁊ ẽ. qui cogitauerũt: et diſpoſuerũt: Ecce tab. i. ↄgregatões ydumeoꝝ. ydumei dicti ſũt ab edom qui ẽ et eſau. et ſeyr dict⁹. ydumei aũt int̃pretãt̃ treni l̃ ſanguinei. qꝫ terena amant. ⁊ ſanguinẽ ſitiũt. ſequit̃ et hyſmaelite. qui dñr ab hyſmaele filio abrae ⁊ agar. ⁊ ĩt̃pretat̃ obediẽtes ſibi q̃ſi ñ deo qꝫ prauas cogitatões ſuas ſequũt̃ ſequit̃ et.

Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amõ ⁊ amalech: ⁊ alienigene cũ habitãtib⁹ tyrũ.

Moab. vnḋ moabyte dicũt̃. queʒ loth ebri⁹ de maiore filia ſua genuit. vñ: Moab. ĩt̃pretatur ex pr̃e. qḋ ĩ malo accipit̃ Non⁹ qḋ ẽ fuit pr̃. quo filia illicite vſa ẽ. ſꝫ ſic̃ lex bona ẽ. ſi q̃s ea legittime vtat̃: nõ iceſte. Per moab ergo ſignificãt̃ gẽtes exleges. que recedẽtes a deo pr̃e. ſunt ex pr̃e diabolo. ſeqr̃. ⁊ agareni. q dñr ab agar. ⁊ ĩt̃pretat̃ ꝓſeliti. vl̃ aduene. l̃ alieni. ꝑ quos ſigificãt̃ falſi frs q̃ noie ten⁹ ſũt ĩ eccl̃a. q ñ ſũt ciues. ſꝫ alieno aĩo ſbĩtrãt explorare libertatẽ eccl̃e. ⁊ ĩuenta occaſiõe nocẽdi: ſe oſtẽdũt. ſeqr̃. gebal. Gebal ĩt̃pr̃ vall̃ vana ge. e ni. vall̃. bal. vana: ĩt̃pr̃ ꝑ qḋ ſigificãt̃ fallacit̃ humiles. i. hypocrite. ſeqr̃ et. amon Amõ vñ dñr a monite. genuit loth ebri⁹ de filia ſua minore et int̃pretat̃ ppl̃s. turbid⁹ l̃. ppl̃s meroris ꝑ quẽ ſigificãt̃ fa

rioſi.ſeqˀ.et amalech·ⁱ Amalech fuit fi
lius elyphat pmogeīti eſau a quo dicūt
amalechite ↄtra quos pugnauerūt filij
iſrˀ eoſqȝ moyſe leuāte man⁹ ſupabāt In
tpretat aūt ·ⁱ amalech ppˀs lingēs traȝ
p quē ſignificanˀ cupidi ⁊ auari.amātes
trena.ſequiˀ. Alieigene ⁱ latinū nomē ē
p quo ī hebreo hēˀ philiſtym.ⁱ licet er-
go latio noīe ſe indicēt alienos ⁊ ob hoc
inimicos.tn̄ hebrayce dn̄r philiſtyȝ.i.ca
dētes potōe p quos ſignificāˀ illi q̄ ſunt
ebrij luxuria ſclari.⁊ hi oēs diſpoſuerūt
teſtametū cū habi.tyrū,i.cū poſſidētib⁹
trena circa que anguſtianˀ.ⁱ Tyrus ei
ligua hebrea dˀ ſor.⁊ inˀpretaˀ tbulatō
vˀ anguſtia adē ↄuenit īimicis poplˀi dī
ſm illud qd̄ ait aplˀs.tribulatio et angu
ſtia ī oēȝ aīam hoīs opātis malū Deiñ q̄
ſi idicās cāȝ qˀ ſit īimici pplˀo dī adiūgit

Eteni aſſur uēit cū illis: fci ſūt in adiutorium filiis loth.

Etēm̄ aſſur q.dˀ cur iſti ſūt īimici poplˀo
dei:etēm̄.i.qꝛ aſſur veit cū illis.ⁱ Aſſur
ad litˀ· nabuchodonoſor rex ē q̄ fuit rex
aſſyrioꝝ· et inˀpretaˀ depmēs ˀelatus p
quē ſignificaˀ diabol⁹ q̄ opaˀ ī malˀ quo
rū pnceps ē quos ī pfundū pcci dpmit ⁱ
Et hi oīēs opante in ſe pncipe diabolo
fac ſ·i adiutoriū fi.lo.ⁱ i.adiuuāt īuiſibi
les hoſtes q̄ p iſtos oppugnāt pplˀm dī
ⁱ Loth em̄ inˀpretaˀ declinās, filij ergo
loth ſūt āglˀi apoſtate q̄ ſūt filij dcliatōis
qꝛ a vitate dcliando ī ſatelliciū diablˀi di
ſceſſerūt· vn̄ ī apocalypſi dˀ.ⁱ qꝛ draco
cecidit et traxit ſecū tciā pˀtē ſtellaꝝ De q̄
b⁹ aplˀs· n̄ ē nobis colluctatō aduerˀ.car.
et ſan.ſȝ aduer.pn.et pote.

Fac illis ſic̄ madyan ⁊ ſcyſare: et ſic̄ iabyn intorrente ſcyſon:

Fac ill ſicut ma. Scda ps vbi agit de vi
dicta īiquoꝝ et ē predictio.ⁱ predic̄ ei illˀ
mala ventura ſb figura quorūdā noim
q.d.illi ita ↄtra tuos faciūt.et tu dn̄e fac
illis.predicit n̄ maledic̄ ſic feciſti madyā
et ſcyſare et ſic̄ iabyn in tor.ſcyſon.ⁱ hos
oēs ad litˀ.pplˀs dei ſ.iſrˀ dbellauit et vic
Madyan fuit fili⁹ abrae et ceture vnde ⁊
madianite fuerūt q̄ filios iſrˀ mltotiēs af
flixerūtⁱ q̄ tandē clamātes ad dn̄m oīēs
iſtos dbellauerūt. In libro em̄ iudicū le
giˀ ꝙ cū iabyn rex chanaan affligeret fi-
lios iſrˀ clamauerūt ad dn̄m et tūc delbo
ra,pphiſſa q̄ iudicabat iſrˀ illo tēpe pre-
cepit barach filio abynen.vt aſſumeret
x.milia pugnatoꝝ ſecū et iret ↄtra ſyſarā
q̄ erat dux exercitus iabyn q̄ dixit ſe ire ſi
ipā cū eo iret. Itaqȝ et iuit ipā cū eo.dn̄s
aūt extruit exercitū iabyn quē ↄgregaue
rat ſyſara ad torrētē ſcyſon.fugitqȝ ſyſa-
ra ad tentoria iabel vxoris abercynei E
rat em̄ pax inˀ iabyn regē aſor et domuȝ
abecinei vbi cū abſcondit⁹ dormiſſȝ iabel
tulit clauū tabernaculi pcuſſūqȝ eū cum
malleo:defixit in cerebrū ſyſare vſqȝ ad t
rā et ita mortuus ē.et ecce barach ſequēs
ſyſarā veniebat. Egreſſaqȝ iabel ī occurſ-
ſū eius dixit ei.veni ⁊ oñdā tibi viꝝ quē
queris.qui cū itraſſȝ ad eā vidit ſyſarā ia
cētē mortuū et clauū ī tympa ↄfixit.hu
miliauit ergo de⁹ in die illo iabyn regem
chanaan corā filijs iſrˀ q̄ creſcebāt quoti
die et forti manu opp̄mebāt iabyn regeȝ
chanaan donec deleret eū.ⁱ gedeō quoqȝ
nocte duicit madianitas cū ccc.viris cū
qȝ illi fugerēt occurrerūt viri effraym.et
apprehēderūt oreb et zeb pncipes mady
anitaꝝ quos inˀfecerūt eoꝝqȝ capita ad
gedeon dportauerūt. Ipſe quoqȝ gedeō
inˀfec̄ poſtea zebee ⁊ pſalmana pricipes
madyan. turbato illorum exercitu q̄ p⁹
longā fugam reqeſcebat ſecurus.ideo di
cit fac illis ſicut mad.et ſcy.et ſi ia.i tor.
ſcyſon·

Diſperierūt in endor: facti ſunt ut ſtercus terre.

Diſpierunt in endor.ad litterā hi oīēs
in torrente ſcyſon et ī fonte endor perie
runt.ⁱ ergo ſicut omnes illi victi ſunt ī fi
gura a populo dei ſic iſtos precaˀ in ve
ritate ſupari.ſequiˀ.facti ſūt vt ſter.ter.
·· dū cadauera eoꝝ putreſcerēt hoc omni
bus cōmuniˀ fac ſed ſpecialiter.

Pone pricipes eoruȝ ſic̄ oreb: et zeb et zebee et pſalmana.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Pone pn̄.e.ſi.or.et zeb.et ze.⁊ pſal. hoc optat militibus antichriſti q̄ n̄ ſūt ꝯuer téoi. vel iuxta intpretatōes noīum. hec dicꝗ pn̄t. madyan intpretat declināſ iudiciū. Syſara excluſio gaudij. iabyn ſapiēſ ꝺ quo apl's. vbi ſapiens: vbi ſcriba: Seyſō vbi victi fuerūt itpretat duricia ⁊ ē ſenſus fac ill' ſic̄ ma.et ſy.ſ.ia.i t.ſcy. vtpote illiſ qui declinant iudiciū ſe iudicādos n̄ putāteſ. ⁊ q̄ excludūt futm gaudiū. et qui ſūt iflati ſapia carnis que inimica ē deo. quos obſtinate m̄tis duricia i pnicié trahit. ſequit. diſperierūt in endor. endor vbi pierūt intpretat fons generatōis ſꝫ itelligit gen̄atio carnal' cui ꝺditi pierūt. n̄ aq̄ bapi. regen̄ati. vn̄ ſeq̄t fac. ſūt vt ſūt t. q² ꝺditi trene gen̄ationi ſūt vt ſterc⁹. q² ꝺ eis nihil ꝓpagat niſi terena fecūditas. pone pn̄.e.ſ.o.et ze.⁊ ze. et pſal. Oreb. itpretat ſiccitas. zeb lup⁹ zebee victima lupi ſ.n̄ dei. pſalmana vmbra ꝯmotiōis. hec oīa ꝯgruūt mal' quos i bono vicit ppl's dei et eſt. pone pn̄.e.ſ. or.i. vtpote ſiccoſ a gr̄a ꝺi. et zeb.i. rapaces. et zebee.i. vtpote eoſ q̄ ſūt iā victima lupi.i. diaboli et pſalmana.i. inſtabiles oī praue ſuggeſtioni cedēteſ. q̄ p ſingl'a:

Omnes pricipes eoꝝ qui dixerūt: hereditatez poſſideam⁹ ſāctuarium dei.

Om̄es pncipes e.i. ꝯſilioꝝ auctores ita pone vt dixi q̄ dixerūt. ecce ianis ſonituſ quo ſōuerūt inici tui. q̄d dixerūt: poſſi. ſā. ꝺi ꝺ quo apl's. templū ꝺi ſan.ē q.e. voſ iſti ſūt ſci hr̄ditate. vt cedāt nobiſ ſubditi hr̄ditaté dei inuadūt vt ſuā ita illi dixerunt. ſed

Deus me⁹ pone illoſ ut rotaz: ⁊ ſic̄ ſtipulam an̄ faciem uenti.

Deus me⁹ pone illos vt ro.i. nō ſint ſtabiles i eo q̄ꝺ cogitāt. vl' ſicut rota ab hiſ que retro ſūt ſurgit ⁊ an̄ cadit. ita et ipſi ex his que retro ſūt.i. ex trreis i q̄bus creſcūt extollant. q̄ꝺ ve ē. ⁊ aīo cadāt ab his que an̄ ſūt.i. ab etnis. ſequit. et pone ill. ſicut ſti. an̄ fa. ven.i. an̄ pn̄tiā tentatōis vt cedāt oib⁹ motib⁹ praue ſuggeſtionis ventus ꝓ tentatione ponit. q̄ leuia et inania corda puniunt. et. ꝯgrue leuitas peccantiuz vēto corpat. qui huc et illuc volitat. p has aūt ſimilitudines predicit ml'tas eoꝝ calamitates. leuitatem vo peccātiū ſeq̄t grauiſ cruciat⁹. vn̄ ſubdit

Sic̄ igniſ qui ꝯbuzit ſiluā: ⁊ ſic̄ flamma comburens montes. Ita pſeq̄riſ eoſ i tēpeſtate tua: et in ira tua turbabis eos.

Ita pſequeris eos. q.d. in pn̄ti hec mala ſentiēt i futo aūt. ita pſeq.e.i té.t.i.i iudicio q̄ꝺ erit i ꝓuiſū ⁊ graue. et in ira t.i. iuſticia vltime vidicte turbabis eos. Sicut igniſ q̄ ꝯbu. ſil. maloſ dicit ſiluā q² ſterileſ ſūt a iuſticia. et eoſ dē dicit mōtes quia pleni ſunt ſuperbia. vn̄ ſubdit ſicut fla. cōbu. mon. ignis flammeus eſt puniens deus. ꝯgrue aūt ignis et flamma i iudicio eſſe dicunt. q² tunc denſe ſilue peccatoruz et montes ſuperbie cremabuntur.

Imple facies eoꝝ ignominia: et q̄rēt nomen tuum domine:

Imple facies e. penis ptinaciū ꝓphetizatis. orat ꝓ creditis q̄ n̄ hn̄t ſcelerū laudatores. ſꝫ culpatores quos ob ꝓbrium ſepe corrigit. hoc bonū ⁊ optabile eiſ ꝓ ꝓphetizat. nec eis ꝓphetizaret niſi eſſet i ea ſocietate inimicoꝝ ppl'i dei. etiā tales q̄bus hoc an̄ vltimū iudicium preſtabit q² ⁊ nūc idē corp⁹ inimicoꝝ ē ſm inuidētiā q̄ emulāt ppl'm ꝺi. et nūc idē corpus ſonat et leuat caput. ſꝫ pticulatim n̄ vniuerſalit vt i fine. et tn̄ in̄. aliq̄ ꝯuertūt ꝓ q̄buſ hic orat. dic aūt eoꝝ q² adhuc vnū corpus ſūt cū mal'. et hoc ē. imple fac.e. ig.i. fac eos ſibi et alijs ignomioſos viꝺri ⁊ ſic querēt no.t.do. Nota q̄ meli⁹ ē ruere vt peniteat q̄ꝫ ſb' ſpe religiōiſ ſupbire. vn̄ ꝓpheta ait. et tu filia ſyon vſq̄ꝫ ad babylonem venies. ibiq̄ꝫ liberaberis.

Erubeſcāt ⁊ ꝯturbent i ſeculū ſeculi: ⁊ confundāt et peant.

Erubeſcāt et ꝯt. hic agit de maliſ qui nō conuertentur q. dico querent nomen tu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

um q̄ ſi nō fecerint. Erubeſcant i futuro
de malis que fecerūt et ɔfē. ō penis q̄s pa
tienē et hoc i ſe. ſe. i. i etnū Illi aūt qui
querūt nomē dñi et ſi mō ꝑ pccis erube
ſcant, ⁊ turbanē ñ tñ in etnū ɔfūdēē rur
ſus redit ad eos q̄ i pñti ɔfundenē ne cō
fundanē i etnū q. d. illi ēbenē i etnū que
rentes aūt nomē dñi mō et ɔfundanē de
pccis ſalubrit ⁊ peāt inq̄ntū mali ſūt vt

Et cognoſcāt qꝛ nom̄ ti/ fiāt bōi bi dñs: tu ſolꝰ altiſſimꝰ ſup oēꝫ trā.

Et ſic co. qꝛ no. eſſētiale ti. d. ē q̄cū
qꝫ em̄ alij nec vō: nec ſuo noīe dñi nūcu
panē qm̄ ſeruilit dñanē ⁊ vō dño ɔpati
nec dñi ſūt ⁊ ſciāt. qꝛ tu ſo. al. es ſup o. t.
l' i oī t. Uel ō mal' pōt accipi et ɔfū. q. d.
Mali ēbenē in et. et tūc ɔfū. ipſi mali aīa
et corpe et peant. oīo irrepabilit. Et tūc
cognoſ. qō mō nolūt ſcire ſ. qꝛ no. ti. d.
ē ñ mutaē. et qꝛ tu ſo. al. es i oī t. l' ſup. o.
t. etiā i celo ē ipſe altiſſimꝰ ⁊ ſup oē celū
Sꝫ hoc eľgit quo premaē hūana ſupbia
Deſinit ei tra ſupbire. i. hō cui dictū ē t/
ra es et in trā ibis cū ſcit deū altū ſup o.
t. i. cū ſcit nullū vaľe ɔtra eos ō qbꝰ dici
t. Si deꝰ ꝑ nobis q̄s ɔtra nos Notādū
qꝛ xi. ſupioribꝰ pſalmis itroductꝰ ē aſaph
vt duricia iudeoꝝ frequēti voce ipſiꝰ ſy
nagoge molleſceret ⁊ l' ipſi noī cui duoti
eſſe vidbanē crederēt. Egit aūt i precis
pſalmis ō dñi incarnatōe et ō gētiū fide
et de iudicio i qbꝰ trāſgreſſio mľtiplex iu
deoꝝ redarguiē. vñ ɔgrue xi. ſūt. vndna
riꝰ em̄ numerꝰ ē trāſgreſſiōis qꝛ et dnari
um trāſit et ad duodnariū ñ ꝑ ueit. vnd
xi. erāt vela capillacia i tabernaclo dñi ⁊
i vndenario fuerūt apľi reiecto iſeliciſſi/
mo iuda tpe paſſiōis qñ a fide defecerūt
vnde poſuiſti tenebras et facta eſt nox.

In finem pro torcularibus fi/lijs chore pſalmus.

IN finē ꝑ torcularibꝰ filijs chore ps
Nihil i hoc pſalmo dr ō viſibilibꝰ
torcularibꝰ. vñ ɔſtat alia eſſe torcularia
ſpūalia que nos hic itelligere voluit ſpi
ritus dī q̄ ꝑpē qd agaē i his torcularibꝰ
recordemur. et hoc videamꝰ quēadmod
ſpūalit agaē i etcia. vua ergo i vite ⁊ oli
ua i arbore pēdētes: libero fruūtur aere
nec illa ē vinū. nec iſta ē oleū añ preſſurā
torcularis. Sic illi quos preſciuit deus
añ ſcľa fieri ɔformes imagīs filij ſui ante
q̄ꝫ accedāt ad ſeruitutē dī. fruūē i ſclo de
licioſa libertate. ſꝫ cū accedūt ad ſuitutē
dī dr eis fili accedēs ad ſuitutē dī ſta in
iuſticia et tiore et prepa aīaꝫ tuā ad tēta
tōnē. Ecce torcular. Cōterunē ei preſſu/
ra paſſionū exuūē i tegum̄tis carnaliū
dſidioꝝ q̄ſi vinaciis exuūē veti hoīne eꝫ
ita i apothecam dī dfluūt. et qꝛ hec ſiūt i
ecclijs iō torcularia dñr eccie pñtis tēpis
Sꝫ q̄ ſūt i his torcularibꝰ filij chore i. fi
lij calui ſ. chriſti. Caluꝰ nāqꝫ elyſeꝰ irriſus
a pueris clamātibꝰ. Aſcende calue. aſcēd
calue figura fuit chriſti q̄ i caluaria cru/
cifixus ē. iō aūt hic chriſtianꝰ premiē vt
querat q̄etē que ñ ē hic et fit eis deꝰ refugi
um. q̄ em̄ incūbit treis ɔfidēs i icerto dī
uitiaꝝ incūbit i baculū harūdinis q̄ facile
frāgiē et cadit incūbēs Noli ergo te cred
re trenis fragile em̄ ē et frāgiē ⁊ itimit te
et ē ſenſus tytli. Ps iſte dirigēs nos in fi
nē i. i chriſtū ꝑponiē filijs chore. i. chri
ſti i caluaria crucifixi ps. dico hiꝰ ꝑ tor
cula. i. agēs ō ecclijs i qbꝰ ſūt preſſure tri
bľatōm q̄ bñ dñr torcľaria qꝛ ſic fructꝰ v
ue l' oliue i torcľari emāat ſic i preſſuris
eccľaꝝ merita ſcōꝝ patēt que i pace late/
bāt. Licet ergo ēbuleē eccia ñ frigeſcat fi
liꝰ chore et ē iſte ps. ſcōꝰ ō charitate dei
Intē. monet ad āorē etnoꝝ. Modꝰ tpti
tus ē Prio agit ō ineſtiabili dſidio et/
ne domꝰ. Scōo dicit quo auxilio ad do
mū dī veiaē ibi beatꝰ vir Tercio, orat et
hūiliat ſe ꝑ ipetratōe ibi. dñe deꝰ v. Iſte
ergo ſuſpirās ō torcľaribꝰ i etna taber/
nacula cū āmiratōne. ait o.

Quā dilecta tabernacula tua dñe uirtutū: cōcupi ſcit ⁊ dficit aīa mea in atria dñi.

Dñe vtutū i fuťoꝰ ſētit iſte mi
rā dī appere potētiā. iō ei dic dñe v. q̄m
diľ. ſunt ta. t. q. ñ. pōt dici q̄ntū ō etnis
tabernacuľ dic i qbꝰ nlľa ē preſſa ⁊ vc di

lecta.qꝫ aīa.m.ↄcu.ꝛ ðſi.a ſe.a ſtatu ſuo
inde tendēs ī atra. do.etna. defic̄ aīa ten
dēs ī atra dñi.q.vua preſſa deficit in vi
nū ita iſte in requiē celeſtis apothece: tē
dēs: deſiderio et amore languet. Magna
huic videt̄ eē ↄtticia: cū ait ↄcupiſcit. et
deficit aīa.qꝫ ñ hꝫ qð deſiderat. Sꝫ ñ q̄ꝓ
ſīn gaudio: imo eſt gaudiū in ſpe. et iō
tolerat preſurā torcl'aris. vñ ſequitur.

Cor meū ꝛ caro mīa exultauert̄ in deū viuū. Cor meū.i.rō.et ca.m.e
domita.exul.etſi grauet̄.i.ð.vi.q̄ dat vi
uere.ſ.exul. hic ī illō etnū vñ exul. Ecce.

Etenī paſſer inuenit ſibi domū ꝛ turt̄ nidū ſibi: vbi repōat pul los ſuos. Etenī.i.qꝫ paſſer.i.rō iue.ſi.
dū inq̄rerēt.domū .ñ manufactā. Nō ex
ercet pēnas in ðtutib⁹ h⁹ tpis.ſ.fide ſpe.ꝛ
charitate.vt volet paſſer ī domū.in q̄ ꝑ
maneat. Nota qꝫ duob⁹ predictis duo
reddit. Dixerat ei exultaſſe cor ſuū et car
nē q̄bus reddit paſſerē et turturē. Cor eī
ē vt paſſer.caro vt turtur.cui dat et pul
los. Corð eī cogitam⁹ deū. q.paſſer vo
let ad domū. Carne agim⁹ opa. vñ ſequit̄
et tur.i.caro caſta.iue.ſ.ni.v.re.p.ſu.

Altaria tua .i.opa. Que nidū inue:

dñe virtutū: rex me⁹ ꝛ de⁹ me⁹

Altaria.t.do.vbi.i.celeſtē patriā vbi
aīe celeſti ↄuiuio epulant̄. vbi aīa q̄ in
domo gaudet et caro reponit opa ſua.
rex meus q̄ regis.et deus me. qꝫ creaſti.
¶ Vel aliter de p̄ntī eccl'a pōt legi. vñ: et
bñdñr tabernacl'a.que ꝓprie militantiū
ſūt.et eſt. Qm̄ dilec. ſūt ta.t.hoc dicit ð
militia p̄ntis eccl'e.q̄ ī tra ꝑegrinat̄.dñe
v.celeſtiū.i.angloꝝ. hoc iō dicit. vt no-
tet.ꝙ hic ðtutes angelicas deus mittit ī
auxiliū. ve dilecta.qꝫ ↄcupiſcit.ꝛ defi.a.
m.a ſe tēdens.ī atra.do.p̄ntis eccl'e. Ecce
ī hoc vſu oñdit q̄nta ſit iſta militia.i. q̄ꝫ
amabil' et amās. ve ↄcupiſcit. qꝫ cor.m.
i.rō.ꝛ caro.m.edomita.exulta.in.ð.vi.
ſ.q dat viuere. Jō exultauert̄. Etei.i. qꝫ
paſſer iue.ſ.do.celeſtis eccl'e.ↄgrua ſilitu
do. Sic eī paſſer deſerit ſiluas.et iuenta
domo letat̄. vbi ñ ↄtinet īſidias. Jta aīa ſ
letat̄.dū ſcit ſedē ſibi ꝑatā in celo.ꝛ turt̄
i. caro.īuenit ſibi.ni.q̄ eſt ad tp⁹. dom⁹
vo ē ī etnū. Nidū ergo dic̄ fidē.ꝛ ↄformi
tatē ſacramtoꝝ eccl'e: quē nidū querit tur
tur.v.re.pul.ſ. Nō eī abijcit illos vbi-
cūqꝫ ſꝫ in nido eccl'e fac̄ opa bōa. ꝓ q̄b⁹
ſaluat̄ ſalubrit̄.ꝑ qð ðrt ab alijſ q̄ opa fa
ciūt.ſꝫ ñ in nido fidei. Nā et pagani faci
unt opa.qꝫ veſtiūt nudos.et alia.et here
tici faciūt mlt'a. ſꝫ ñ in nido eccl'e.i.ī fide
et ꝑticipatōe ſacramtoꝝ et iō ↄculcant̄. ñ
ꝓuāt̄ eis ad vitā. hec caro ē mlr ꝑ quā ſe
ducit̄ paſſer.i.vir.vñ apl's. Adā ñ ē ſedu
ctus.ſ.ꝓor. mlr ſeducta ē: poſtea ei ↄſen
ſit adā mulieri.ita: nec mō: pōt aliq̄ ma
la ſuaſio in te.niſi carnis tue.ꝓmo deſiō
riū ↄmouerit.cui poſtea ſi m̄te ↄſenſeris
cecidit et paſſer. Si aūt vincunt̄ ðſiðria
carnis: auferunt̄ arma ↄcupīc.et īīcipit
turt̄ hr̄e pullos ſuos. vñ idē apl's ſbdit.
Saluabit̄ aūt mlr ꝑ regeneratōꝫ filioꝝ.
i.caro ꝑ regeneratōꝫ bonoꝝ opm. Si tn̄
illa fecerit ī nido.i.ſi ꝑmāſerit: ī fide ca-
tholica.ī ſocietate eccl'aſtice vnitatis.pre
bꝫ aūt de⁹: vñ fiat nid⁹. Induit eī ſe feno
carnis vt ad te veiret. In iſta ergo fide:
pullos opm tuoꝝ repōe. In hoc vſu oñ
dit: q̄m ſecura ſit militia. Deiñ. q.que-
ſiſſes quē nidū inuenit: ſbdit. Altaria.t.
i.eccl'aſtica ſacramta.dñe vtu.rex.m. q̄
regis.ꝛ ðs.m.q̄ creaſti. ſꝫ nid⁹ iſte ē.ī ꝑe
grinatōe ī preſſura. in ſuſpirijs.vbi iſte
poſit⁹: iā premeditat̄ gaudia futura. et
ſuſpirat in ſupna ꝓmiſſa dicens:

Beati qui habitant ī domo tua dñe ī ſecula ſeculoꝝ laudabūt te

Beati q̄ h.ī d.t.celeſti.dñe vbi ñ ē tior.
hoc bōi iā hñt.ſ.ꝙ hitāt ī domo: t.ſeq̄r ī
ſe.ſ.l.t.hoc ibi agūt. hoc totū negociū ē
ibi ſcōꝝ. ñ ē ibi neceſſitas. que ē mr̄ oīm
hūaꝝ actōnū. cui faciēt ibi q̄cq̄ꝫ vbi nll'i
īdigēt: hñt ergo ꝛ agūt. vñ beati ſūt.oīs
aūt beat⁹ hñdo.l'agēdo ðr bts. In hoc v
ſu oñdit ad quā beatitudīez militia duc̄:

Beat⁹ vir cui auxiliū abſ te: aſcē ſiones ī corde ſuo diſpoſuit: in valle lacmaꝝ ī loco quē poſuit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Beatus vir. Scḋa ps vbi dicit quo auxi
lio: ⁊ cuius ope ad domū veniatᷣ. Q.d.
Beati ſunt qui habitāt ī domo tua:ͥ ſed
qūo veniemꝰ ad domū cuȝ corpꝰ grauet
volantē: auxilio tuo. et beatꝰ eſt ille vir
⁊c. Uel ita ꝯtinua. Beati erūt ī futuro q̇
habitāt. Beatꝰ ē etiā mō vir cui ē aux. ab
ſte.ᶜ ꝯtra labores huiꝰ ſeculi.ͥ Quid enī
ei ꝓdeſt: multū: qꝛ diſpo. aſcē.ͥ i. gradꝰ
quibꝰ aſcēdat:ᶜ qꝛ ſemꝑ ꝓficit ī corde ſuo
ᶜ Quāto ergo plus amaueris: tāto plus
aſcēdes. vbi diſpoſuit: ī valle. la. vꝉ plo-
ratiōis.ᶜ Uallis lachrymaꝝ ē penitentis
hūilitas.ᶜ Ecce torcular. Dixit quid diſ-
poſuit. ſ. aſcēſiōes. et vbi. ſ. ī corde: ⁊ qui
ta regiōe. ſ. ī cōualle plorationisͥ vt quo
aſcendatᷣ: Ecce vt aſcēdatᷣ. ī lo. vꝉ ū. quē
po. vꝉ diſpoſuit deꝰ.ͥ Hic ē locꝰ qui non
pōt exponi quē oculus nō vidit: nec au-
ris audiuit. i. futuꝝ regnū qḋ diſpoſuit
et ordinauit deus: vt ad id ꝑ gradꝰ ꝑue
niatᷣ.ᶜ Uꝉ vallꝰ lachrymaꝝ ē deiectio huiꝰ
ſeculi vbi flendū ē nō ridendū. et ē. vbi
diſpoſuit: ī val. la. vꝉ ploratiōis. i. ī hac
deiectiōe huiꝰ ſeculi.ͥ hic enī ploratᷣ vbi
ſeminatᷣ expōit qḋ dixerat. ſ. ī lo. quē po.
ᶜ deus hoībꝰ vt ibi fleret pctā ſua. vꝉ ipſe
hō poſuit ſibi illū locū qn̄ peccauit.ͥ vn̄
aūt ē ploratio: qꝛ lege nos afflixit ꝑ quā
cognouimꝰ peccatū repugnare ſpūi. Ad
ueniēte enī mādato petm̄ reuixit. vnde ⁊
gemimꝰ ſb petō ꝯcluſi. Qūo ergo venie
mus ī locumͥ quem poſuit: ope eius: et
auxiliabitur vtiqꝫ.

Eteni benedictionem dabit le/gislator: ibunt de uirtute i uir/tutē: uidebitᷣ deus deoꝝ ī ſyon

Eteni. i. qꝛ lator le. veteris:ͥ que ī. v. por-
ticibꝰ. v. libroꝝ moyſi habebat mꝉtitudi
nē egroꝝ quos nō cauſabat. dabit bn̄di.
euāglice grē: qꝛ pꝰ legē mortis veniet grā
iuſtificās.ᶜ Ecce chriſtꝰ vtriuſqꝫ teſtamti
auctor eſt.ͥ et quid preſtat grē bn̄dictio:
Ecce ꝑ eā ibūt fideles ḋ v̇tu. ī v̇tu. donec
vid. de. deo. ī ſy.ͥ qꝛ ꝑ grām donationis
mꝉte v̇tutes dantᷣ de quibꝰ oībus venitᷣ ī
chriſtū dei v̇tutē: et dei ſapientiā: vt illiſ
v̇tutibus ſcḋm has aſcētiōes finitis videatᷣ
chriſtus ī ſyon. i. ī plenitudine ꝯtempla
tiōis: ſicut ē deꝰ apud deū: verbū apud
patrē: qui ē deus deoꝝ. i. chriſtianorū.ͥ
Cognitōe aūt hoꝝ gaudioꝝ redit iſte ad
ſuſpiria vidēs adhuc vbi ſit: et dicit.

Dn̄e deꝰ uirtutū exaudi oratio ne meā: auribꝰ ꝑcipe deꝰ iacob.

Dn̄e deus vir. Tercia ps vbi orat: ⁊ hūi
liat ſe ꝓ ipetratiōe. Q.d. videbitᷣ deus
ī ſyon: et vt videā: o dn̄e deꝰ dator illarū
v̇tutū: ꝑ q̄s aſcenditᷣ ad te videndū. vel
deus celeſtiū v̇tutū. i. angeloꝝ quibꝰ me
ſociari cupio. exau. oᷣ. m. vt me illis ſo-
cies. aribꝰ ꝑci. or. m. o deus iacob. vt i
lucta me iuues: ſicut iuuiſti iacob:ͥ quē
feciſti iſrꝉ apparēs ei: ex quo dictus ē iſrꝉ
ſic fac et me iſrael: et o

Protector noſter aſpice deus: ⁊ reſpice in faciē chriſti tui.

Deꝰ patᷣ ꝓtec. n.ͥ vmbra alaꝝ tuaꝝ. aſpi
ce. i. genus hūanū ꝓtege. ⁊ hoc ꝑ chriſtū
vn̄ ſbdit. et reſpi. ī fa. chri. t. Q.d. Si n̄
ꝓptᷣ nos: ſaltē qꝛ ſumꝰ ꝯformes imaginis
filij tui rſpice nos. Ipſe eī loqͭ ī nob. vn̄
apꝉus. An expimētū eiꝰ queritis qui ī me
loquitᷣ chriſtꝰ: et ī nobis rcipitᷣ ſicut ipſe
ait. Qui vos recipit: me recipit. vꝉ itaͥ ꝑ
faciē īnoteſcimꝰ alijs. Reſpice ergo ī fa.
chri. t. i. fac chriſtū īnoteſcere oībus:ᶜ vt
poſſimꝰ ire ḋ v̇tu. ī v̇tu..ͥ nā chriſtū ipſe
patᷣ ſemꝑ reſpicit qḋ n̄ hic orat: ſed ē ſen
ſus.ᶜ fac preſentia īcarnatiōis chriſtū gē
tibus reſpici. Ideo oro.

Quia melior ē dies una ī atriiſ tuis ſup milia. Quia me. ē. di. vn.ͥ ī
mutabiꝉ. ſ.ͥ ſn̄ ortu et occaſu cui nō cedit
dies heſternꝰ: quē n̄ vrget craſtinꝰ. q̄ ē ī a
triis t.ͥ hec ſūt illa ad que ſuſpirat. ſr mi
lia dieꝝ:ͥ que deſiderāt hoīes. i.ᶜ ſr īfini
tos preſentes dies q̄ finē hn̄t:ᶜ ꝓptᷣ qḋ.

Elegi abiectus eſſe ī domo dei mei magis quā habitare in ta/bernaculis peccatorum.

dit.in.do.d.m.i.in infimo loco.vñ vo
cetur ſuperius.ma.q̃z.ba.i.ta.pec.i.q̃z
eſſe potens inter pecõreſ.i.in gloria ſcti.

Quia miſericordiã et ueritat: diligit de⁹: grãz et gloriã dabit dñs.

Quia miam. Ideo in domo dei
malo eſſe quam alibi.quia in ea dat miſe
ricordiam.qua iuſtificat.poſtea verita
té pmiſſi pmij.⁊ hoc ẽ.Quia d⁹ diligit
mi.q̃ pus ſbuenit ⁊ indulget.⁊ veri.q̃
p⁹ea coronat.quẽ diligit.vt credẽti da
ret.qđ pmiſit diligit.⁊ dabit grãm.hic.
vñ apl⁹.Gratia di ſũ id qđ ſũ.⁊ glã.ibi.
i.i futo.vñ id apl⁹.Supẽ mihi corona
iuſticie.Sz quib⁹ dabit: his q̃ ãbulant
in innocentia.⁊ hoc eſt.

Non priuabit bonis eoſ qui ãbulãt in innocẽtia: domine uirtutũ beatus hõ qui ſperat i te.

Nõ puabit.bo.vl'ita oti/et quia dabit.
Ido: Nõ pua.eos.qui ãbu.i inoc.bo.
ſpiritualib⁹.Cur ergo p bonis ẽrenis
deſerit inocentia: Quid lucrat qui dã
nificatur.habet lucrum auri.pdit inno
centiam.Quid ergo reſtat nobis in tpe
preſſure.vt illuc pueniam⁹: Sperare in
domino/⁊ hoc eſt qđ dicit ꝯuerſ⁹ ad dñ
Quia non puabis.ergo o domine.vir
tu.qui tanta facis que dici non poſſũt.
beatus homo qui.ſpe.in.te.i.qui ſpem
ponit in eternis.non in occiduis/paucis
verbis omnia ꝯcludit.

In finem filiis Chore pſalm⁹.

In finẽ filijs Chore pſal//pſalm⁹ iſte terci⁹
eſt de primo aduentu per quez fit bñdic
tio omnium gentium.que per peccatũ a
de: maledictioni ſubiacebant/Et eſt ſenſ⁹
Pſalmus iſte dirigens nos in finem.i.i
chriſtum.per quẽ fit bñdictio.filijſ Cho
re.i.nobis cantatur.agens de noua bñ
dictione data per chriſtum. Intentio:
monet per fidem ad Chriſtum accedere:
vt habeatur benedictõ/Modus: Triper
titus eſt pſalmus/primo agit de auer
ſione iniquitatiſ/Secundo: agit de auer
ſione ire ibi.Mitigaſti. Tercio: dicit vn
de ſcit per quem fiat.et que preſtet ipſe.i
bi.Audiam quid.lo.Maledictioni er
go ade de qua dictum eſt Maledicta.t
ra in opere tuo opponens benedictionẽ
Chriſti ait.O.

Benedixiſti domine terrã tuam: auertiſti captiuitatem iacob.

Dñe bñdix.oliz q̃dẽ maledixeras: ſz nũc:
bñdix.ter.t.ſecũduz chriſtũ per quez fit
bñdictio/⁊ p eũ: auer.cap.que erat ſb di
abolo.qz lex mẽbroꝶ captiuabat hoĩes:
captiuitatez dico: iacob.i.noui populi.

Remiſiſti iniquitatẽ plebis tue: operuiſti oĩa peccata eorum.

Remiſiſti iniquitatẽ. Nota quia futu
ra dicit vt preterita.ſic auertit qđ dedit
veniam.⁊ hoc eſt.Iniquitatẽ plebis tue
que iniquitas tenebat hominem capti
uuz.remiſiſti.ne regnet peccatuz in hoc
mortali corpore/operuiſti.per baptiſ
mũ.ne videres.i.pũires oĩa peccã eoꝶ.

Dyapſalma.

Mitigaſti omnẽ iram tuã: auertiſti ab ira indignatõnis tue.

Dyapſalma.Mitigaſti.Secunda ps.
vbi agit d̃ auerſiõe ire.i.pene.Q.d.dñe
dixiſti.remiſiſti.⁊ ſic: Miti.o.i.t: q̃ ẽ hic
⁊ auertiſti: i: auertes nos penit⁹ i iudicõ
ab.i.idig.t.i.que vẽit ex idigna.tua.Et
qm̃ d̃ futo iſta dñr q̃zuis v̓ba preterita
ſonẽt: Sequitur.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊ auerte irã tuã a nobiſ

Cõuer: nos a vitijs d⁹: ſa.no: q.qđ dixi
vt preteritũ.oro vt fiat/petit qđ adhuc fu
turũ ſciebat/pphetice ergo dixit vt preteri
ta.hic aũt orat vt vẽ futa.dicẽs/Cõuer
te.⁊ auerte: Q.d.Dixi.Q.facta.qz cer
tiſſime video futa.⁊ qz nondũ ſũt/oro
vt fiat.Cõuer.n.a vitijs d⁹.ſa.n.⁊.ſic: a
uerter.i.t.a.no.

Nũquid i eternũ iraſceriſ nobis: aut extẽdes irã tuã a generatõe in generatiõz.

Nūquid eni in et. iraſc. n. Ira dei ē oīs
pena quā patimur: ſicut dictū eſt Adam
qn̄ peccauit. Maledicta ter. i o. t. ⁊ i labo
re: ⁊ in ſu. vul. t. veſceris pa. t. De ira er
go mortales ſum⁹ ⁊ paſſibiles: ſed inoua
ti i chriſto. Preuidet ergo iſte hāc penā
trāſiturā. Sicut eni in adā oīs moriūt
ſic et i chriſto oīs viuificabūt. ſequitur
Aut extē. i. t. a ge. que fuit ab adam vſqꝫ
ad chriſtū i gn̄ationē. que ē ſb gr̄a bap
tiſmi tpe filij. Nō huic eni generatiōi re
ſerat⁹ ē adit⁹ regni celoꝝ: qui fuit obclu
ſus veteri generatiōi. Uel p̄ma genera
tio ē preſens que carnalit ex adā naſcit:
que fuit mortal' de ira. Oīs enim ab eo
traxim⁹ penā ⁊ culpā. Jō quicquid venit
ipſi adā ſecutū eſt et nos: vt moreremur.
Oīs quippe i eo fuim⁹ qn̄ peccauit. Ea
eni pctā parētū nō ꝑtinent ad filios que
faciūt parētes iā natis filijs. Ira ergo di
ē vindicta dei quā ſentit p̄ma gn̄atio: ſed
qz futuꝝ erat vt regn̄aremur: et credēdo
noui efficeremur: ⁊ i reſurrectōe oīs mō
talitas abſumeret: et plena nouitas repa
ret. erit i futuro alta generatio imortal'
de mīa dei i quā nō extendet ira: ſed nec
hāc miſericordiā mereremur ꝑ nos ↄuer
ſi ad deū. Ipſe eni ↄuertit nos: ⁊ iō ſbdit

Deus tu cōuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit in te.

Deus tu ↄuerſus. vl' ↄuertēs. Q. d. Nō
extendes irā tuā: ſed poti⁹. De⁹ tu ↄuer
tens. Alia lr̄a viuificabis n. Q. ſicut eſt
viuificatio a te: ita et ↄuerſio. Pri⁹ eni
dat deus votū ↄuerſiōis: poſtea ad vitā
ducit. vl' ſ'm litterā noſtrā. De⁹ tu ↄuer
ſus ab ira tua i aduētu filij tui. viui. n.
ſpe tāto tpe anq̄ꝫ res habeat. ⁊ tūc plebs
tu. le. i t. que p̄us i ſe male letabat. Male
letat q̄s i alia re. Malo ergo ſuo letabat
i ſe: bono ſuo letabit i te. vt aūt hoc fiat.

Oſtende nobis dn̄e miſericordiā tuā ⁊ ſalutare tuū da nobis

Oſtende no. do. mi. t. i. chriſtū t. corꝑalr
et ſpūalit: et hoc orando predixit ꝓphe
ta anteq̄ꝫ fieret: ſed mō iam factū ē ex pte
Sūt tn̄ mlti qui nolūt ſanari: vt ſpecia
liter videāt miſericordiā iā oſtēſaꝫ. Sed
qūo ceci videbūt etiā oſtenſā: bene ſi ve
lint: qz ipſa lux que oſtendit eis eſt et ſa
lutare. vn̄ ſbdit. et ſalu. tu. da no. Me
dicus hō caliganti lumē oſtēdit: ſꝫ aliō
eſt lumē: aliud ē medicus. chriſt⁹ et lux ē
que oſtendit miſericordiā. i. ſeipſū. et ſa
lutare. i. medic⁹: qz ſanat oculos iterio
res: vt videri poſſit oſtenſa mia. vel lux
que eſt chriſtus. Ipſe eni dicit. Qui dili
git me mandata mea cuſtodit: et ego dili
gam eū: et oſtendā illi me ipſū. Sꝫ nōne
illi videbant eū quibus loquebat: Quo
dicit oſtendā me ipſū illi: ſed caro carnē
chriſti videbat. diuitatē cor nō videbat
Ad hoc aūt caro carnē vidit vt ꝑ fidem
cor mūdaretur. vn̄ deus videret. vnde
dicit. fide mūdans corda coꝝ. et illud.
Beati m. c. q. ip. d. vi. Chriſt⁹ autēꝫ dicit
miſericordia: qz oſtēdit nobis miſericor
diā docens quicquid boni hꝫ hō ex deo
eſſe. et ſic hō nō ſuꝑbit. et ſic herēs et fru
ens deo letat in eo. vel alit Petit iſte
oſtēdi ſibi ſpūalit tm̄ chriſtū cū ait. oſtē
de no. do. mi. t. Sciebat chriſtū quidē
vēturū: ſed petit vt mūdo corde intuea
mur: nō oculis corꝑeis: vt et infideles.
Judei eni viderūt et crucifixerūt: et i futu
ro. ſalutare t. da no. i. chriſtū āplectēdū
et poſſidēdū: vt n̄ tollat ampli⁹ a nobis
et legit hoc pti ō preſēti: pti ō futuro.

Audiā quid loquat in me dominus deus: qm̄ loquet pacē in plebem ſuā: ⁊ ſuper ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui ↄuertunt ad cor.

Audiā quid lo. Tercia ps vbi dicit
vn̄ ſcit iſta: et ꝑ quē fiat qd̄ precat: ⁊ que
preſtet ipſe veniēs. Q. d. vn̄ hoc cōfidis
qd̄ precaris: qz audiā auerſus a ſtrepitu
mūdi qui iquietat foris. quid lo. i me. i
teri⁹ dn̄s de⁹. ſ. ſpūs ſcūs. qm̄ lo. pa. eter
nā. cui nihil aduerſi ē. vn̄: q poſuit fi. t.
pa. Ibi eni n̄ ē macla i luna. Ibi etiā nō
trāſibit belyal que pax nō ē hic. l' lo. pa.
i. chriſtū pacē ad deū et ꝓximū: ꝑ chriſtū
i ple. ſu. iudaicā. ⁊ ſr ſā. ſ. hec ē ſua plebs
et etiā i eos. vl' ſr eos. oīs qui de oi gen.

te. ɔuer. ad cor. qui a ratione excesserant vl'fz aliā litterā. qui ɔuertūt cor ad ipsū non ad alium: vel ad aliud.

Uerūtamen ppe timētes eum salutare ipsi⁹: ut ihabitet gloria in terra nostra.

Uerūtamē ppe. Q. d. pacē loquit' super oīis. tū ex syon spēs decoris ei⁹. ꝛ hoc ē. Uerūtū sa. ip. dei. i. christ⁹ corpalit' erit. ppe timē. e. i. iudeos qui eum timebāt. vbiqꝫ demonia colebant: a gentib⁹ timebant: In gēte aūt iudeoꝝ deus timebat: de⁹ colebat. licet p frenis. his ppe erat ñ gentib⁹ que hec petebāt a diabolo. Licet ergo gñal'sit mia sup oīs: tū aliqd spāle ꝛ ppriū i gente iudeoꝝ factū ē. vñ sbdit ut i ter. no. in q̄ natus sū dicit pphета. iha. glia. Ibi enī pmo fuit templū sacrificia dei. ibi patriarche. ibi christus de eis nat⁹. ibi apparuit christus. ibi inumera fiūt mirabilia. ul'ita ɔtiñ. Licet sup oīs loquit pacē. verūtū sa. ip. i. saluatio que p ipsū ē: erit pe. ti. e. i. tm̄ his q̄ dū stātvi dēt ne cadāt. tal' vtiqꝫ vt iha. glo. i. imortalitas. i t. no. i. i corpe nr̄o mō mortali.

Mia ꝛ ueritas obuiauerūt sibi iusticia ꝛ pax osculate sunt.

Mia ꝛ vitas. Postqꝫ dixit ex q̄ gente nascitur⁹ sit christus: addit que sit prestiturus. Q. d. christ⁹ ē ppe timētes se. ꝛ mia que ē i nouo. t. manifesta i gētib⁹ que lōge erāt. ꝛ vitas. i. ipletio pmissionū veteris. t. que sūt iplete in iudeis: qui ppe obuia. sibi. i. ɔueniēt i christo. vñ apl'us ait. Dico enī iesuz christū ministrū fuisse circūcisiōis: ad iplendas pmissiōes pr̄m Gentes aūt sup. i. de mia honorare deū: ꝛ alibi. Euāgelizauit pacē his qui erāt lōge: ꝛ pacē his q̄ erāt ppe. Sequit'. iusti. ꝛ pax cū deo. oscu. s. i. ɔueniūt i hoib⁹. Amāt enī se hec duo: vt qui facit iusticiā iueniat pacē: ꝛ nō alit'. Sꝫ qūo hec facta sūt: Ecce qūo: ꝛ per quid.

Ueritas de terra orta ē: ꝛ iusticia de celo pspexit.

Ueritas or. ē d t. ꝛ iusti. d ce. celoꝝ pspe. i. christ⁹ de femia nat⁹ ē: vt iusticia d celo pspiceret. i. vt iustificarēt a deo hoīes Sic enī vitas hꝫ qd p iustificādis offerret. vl' vitas de t. or. ē. i. cōfessio de hoīe peccatore nata ē: vt se accuset. Cinerem ꝛ trā se esse cognoscēs. Cui dictū ē: terra es ꝛ i terrā ibis. ꝛ sic: iusti. d ce. celoꝝ pspe. Sicut publican⁹ ɔfitēs: rediit iustificat⁹ pspicit iusticia de celo. Q. d. De⁹ parcam⁹ huic: q2 ñ sibi parcit. ignoscam⁹ huic q2 agnoscit pctm̄ suū. d ce. ergo iusti. pspex. i. a dño deo data ē. iustificatio penitenti. De celo est iusticia.

Eteni dñs dabit benignitatem ꝛ terra nostra dabit fructū suū

Etenī do. da. be. vl' suauitatē. i. affectuz bonū: vt delectet bñ agere: quē nō possum⁹ alit' hr̄e nisi det. ꝛ sic t. no: da. fru. su. i. opa bona. ve dabit benignitatē: q2

Justicia ante eum ambulabit. ꝛ ponet i uia gressos suos.

Justicia ambu. i. accrescet: vl' pcurret: añ eū. pans viā ei. Prima hoīs iusticia est vt puniat se malū: ꝛ faciat se bonū. ꝛ hec ē via deo: vt veniat ad eū. Qui enī pctā sua odit: iā icipit eē sil'is deo qui ea odit Fac ergo te silēz deo: ꝛ pa ei viā i ɔfessiōe pctoꝝ. vñ Johānes ait. pate viā dño ɔfitēdo: ꝛ penitēdo. vñ Esayas. Eijcite lapides d plateis. i. pctā d cordib⁹ vr̄is. ꝛ ipse dñs veniēs ꝛ visitās. ponet i via. sic pata. gres. su. ipolluta nāqꝫ via ei⁹ ē: ꝛ nos ergo eiciētes lapides. spinas. ꝛ tribulos d cordib⁹ nr̄is. parem⁹ viā dño. iponētes vestimta nr̄a cū apl'is sr̄ asinā: cui isedit saluatō: atqꝫ cū turba sternētes viā vestimēt': ramisqꝫ arboꝝ ꝛ florib⁹. atqꝫ cū eis clamem⁹. Osāna fili dd. ·LXXXVI·

Oratio Dauid.

Oratio dd. Ps iste scōus est coꝝ q̄ noīe orōnis ititulāt' i quo psalmo christ⁹ dei fili⁹: ꝛ hoīs vn⁹ de⁹ cū pr̄e: vn⁹ hō cū hoib⁹: orat i forma hui q̄ orat a nobis i forma dei. Orat enī p nob: ꝛ orat i nobis: ꝛ orat a nobis. Orat p nobis vt sacerdos nr̄. Orat i nobis vt caput nr̄m orat a nob vt de⁹ nr̄. christi aūt orō fide

liũ eſt inſtructio: cuiꝰ oĩs actio chriſtia-
ni eſt lectio. Noſtra autez orõ petoꝝ eſt
ablutio. ſic orauit chriſtus: ſicut ⁊ crucẽ
tulit. ſ. ꝓ nr̃a: nõ ꝓ ſua neceſſitate: ſicut
et fleuit lazarũ: vt doceret nos hr̃e chari-
tatẽ ꝓximi. Sicut etiã fugit vt cõprime-
ret audaciã: ſtulte: ⁊ icõſulte temeritatis
et ẽ ſenſus. Oratio iſta attribuit Dauid
i. chriſto. Hec eni dicit chriſtus i nobis
et nos in illo: qꝛ vox iſta ꝯuenit capiti et
corpi. ¶ Intentiõe monet ad orationẽ.
Modꝰ triptitus ẽ pſal. Primo orat aſcẽ-
dendo: inde ꝯcludit oĩs gentes adora-
turas. Scdõ orat ꝓ oĩbus iaz adorãtibꝰ
ibi. Deduc me. Tercio orat pro ſe faciẽs
mẽtionẽ paſſionis et reſurrectionis ibi.
Deus iniqui. chriſtus in forma ſerui hu-
militer ad patrẽ orans: ait o

Inclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi
me: qm̃ iops et pauꝑ ſum ego

Dñe qui altus es. Incli. mihi infirmo:
aurẽ tuã. i. clemẽtiã. hũili appropinꝗt
deus nõ ſupbo. ſequiť. et exau. m. i. cõ-
ple deſideria mea. ideo iclina. qm̃ ego ſũ
inops ab alio: nõ habẽs opem. et pau. ꝑ
me. Tali inclinat deꝰ: diuiti nõ inclinat.

Cuſtodi animã meã qm̃ ſanctꝰ
ſum: ſaluũ fac ſeruũ tuũ deus
meus ſperantem in te.

Cuſtodi aiaz meã. Q. in hoc audit me di-
cit chriſtus adiũcta ſibi voce corpis. Cu-
ſtodi ab oĩbus ſcandaľ. animã meã ꝯtra
iſidiatores. qm̃ ſcũs ſũ. Hoc ꝓprie cõ-
uenit chriſto. chriſtus eni ꝓprie ſanctus
eſt. ſ. ſcificans. ſui etiã ſunt ſci. ſ. ſcificati
i baptiſmo. Iuxta illõ. Sancti eſtote: qꝛ
et ego ſcũs ſum. Totus itaqꝫ chriſtꝰ ſcũs
⁊ vnus ſcũs: ſed aliť caput: aliť mẽbra.
Totus ergo chriſtꝰ nõ icõgrue dicit. qm̃
ego ſcũs ſũ. Nõ eſt aũt hoc dicere ſup-
bia elati: ſed ꝯfeſſio nõ igrati. ſequiť. deꝰ
m. ſal. fac. qꝛ nõ eſt ex hoie ſalus. ſer. tu.
nõ liberũ ſuũ: vt fuit adam. ſpa. i te. nõ
eſt ſupbus ſanctus.

Miſerere mei dñe quoniaz ad
te clamaui tota die: letifica aiaz
ſerui tui: quoniaz ad te dicitur
animã meã leuaui.

Miſerere mei do. qm̃ ad te cla. non vna
tm̃: ſed to. d. i. oĩ tpe. leti. ai. ſer. t. i paſſi-
one triſtẽ. qm̃ le. ipſam aiaz m. ꝗꝫ affectꝰ
bonus leuat. Affectus quippe gradꝰ eſt
iter tuũ: volũtas tua eſt. Aſcendis amã-
do: deſcendis negligẽdo: ſtans in terra.
in celo es ſi diligas deũ. nõ eni ſic leuať
cor: qũo corpus. Corpus leuať mutatõe
loci. Cor ṽo mutatione volũtatis. Quo
leuaui: ad te d. ibi leticia ẽ: i terra ama-
ritudo. vide aſcẽſum. ſ. q̃liter orãdo aſcẽ-
dit. ꝑus diciť pauꝑ: inde ſcũs: deiñ ſpãs
poſtea clamãs tandẽ leuatꝰ ad deũ. Con-
grua ẽ etiã ṽboꝝ collatio. Inclina pau-
peri: cuſtodi ſcm̃: ſalua ſpantẽ. miſerere
clamãtis: letifica leuatum.

Quoniã tu dñe ſuauis ⁊ mitis
⁊ multe miſericordie omnibuſ
iuocantibus te.

Qm̃ tu dñe. Q. d. leuaui aiaz meã ideo.
Qm̃ tu do. ſua. es tuis ⁊ ita potui aiaz
meã leuare: ⁊ qꝛ ſuauis es. iõ iocũda me
affectum tedio mũdane amaritudinis. ⁊
mitis. his quos expectat. portãs hoiem
donec ꝑficiat eũ: qui auolaret a ſe: niſi a
dño portareť. Multa eni agũť in corde
hũano: quibꝰ male moueť. quẽadmodũ
iplorationes ipediunť vanis cogitationi-
bus: ita vt vix ſtat cor ad deũ ſuũ: vt lo-
quať ei orãdo. Qñ eni oraſ deo loqueriſ
Qñ legis deus loquiť tibi. ſub repẽtibꝰ
aũt fantaſmatibus malaꝝ cogitationũ:
quodãmõ cor hoĩs fugit a ſe: nec iuenit
cancellos quibus ſe icludat. aut obices
quibꝰ retineat auolationes ſuas. ⁊ vagos
motꝰ ꝯtra qđ diẽ dđ. Inueni cor meũ vt
orarẽ ad te qđ ſolũ audit deꝰ. Inueniſſe
ſe diẽ cor ſuũ. Q. ſoleret ab eo fugere: et
ille ſequi. Q. fugitiuũ qđ inuenit hõ. qm̃
morientibꝰ muſcis eiectis que ꝑdũt ſua-
uitatẽ vnguẽti. totꝰ affectꝰ cordis adorã-
dũ deũ colligiť. portat aũt deꝰ hoiem: et
expectat dũ vagať. ſequiť. ⁊ mul. mĩe eſ.
ꝯtra abundantẽ iniquitatẽ noſtrã. iuo-
cã. te. nõ aliõ a te. oĩbꝰ nulľ excipiť. Ideo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Auribus ꝑcipe dñe orationẽ mea͂: ⁊ intende uoci deprecati-onis mee.

Auribꝰ pci. do. ora. m. Magnus orãtis affectꝰ hic oſtẽdit. i. ñ exeat ꝺ auribꝰ tuis. fige illaꝫ ibi. vide ordinẽ orõnis pꝰ fuit vt vox ſupplicatiõis aſcenderet cũ dixit Inclina aurẽ. deinꝺ rogatꝰ audiret: cuꝫ dixit exaudi me. nũc vo addit dicẽs. Auribꝰ pci. ora. m. nõ trãſitorie petit ſuſcipi: ſed q̃ſi i ſinu dei recõdi: ſicut ꝑ aures aliq̃d iſigit cordi. vñ ſbdit. ⁊ itende vo. depreca. m. vt q̃ſi itentꝰ animꝰ tuus. api at tuũ auditũ mee deprecationi. Deinde cauſa audiendi ſupponit.

In die tribulatiõis mee clamaui ad te: quia exaudiſti me.

Clamaui ad te i di. tri. m. que tribulatõ ſemꝑ ẽ i ꝑegrinatiõe: donec deꝰ ſeipſum det videndũ. vł i die tribu. i. qñ aduerſitas iminet: qñ enixius clamatur. Supra dixit clamaui tota die hic facit augmẽtũ qꝛ magis i tribulatiõe clamat. Deiñ quare clamauerit ſbdit: qꝛ exau. m. Ideo ſe dicit clamaſſe: qꝛ exauditꝰ ẽ: cũ clamor ſoleat precedere exauditionẽ. Et ẽ iſta puerſio in ſcis ꝯgrua: qui et ante clamoreꝫ: et poſt exaudiuntur.

Non eſt ſimilis tui i diis dñe: ⁊ non ẽ ſecundũ opa tua.

Non eſt ſimilis ordo: et quia exaudiſti.

Omnes gẽtes quaſcũqꝫ feciſti uenient: ⁊ adorabunt coram te dñe: ⁊ glorificabũt nomẽ tuum

Omnes gentes quaſcũqꝫ fe. ve. ⁊ adora. corã te do. i. venient omnes a ſuo cultu ad cultum tuũ. Si eſt gens quã nõ fecit deus: illa nõ adorabit deũ. Nulla ẽ autẽ quã non fecit deus: qꝛ fontem omniũ gẽtium adam et euam fecit. vnde ꝓpagate ſunt omnes gẽtes. Per hec verba annũciat eccleſiam vbiqꝫ diffuſam qđ modo i-pletum eſt. ⁊ nota quia vt ait ſcriptura i lata gente gloria regis ẽ. In diminutiõe populi contritio principis eſt. ſequit. et glorifica. no. tuũ. i. predicabunt qꝫ nominabilis es. vel ſcđm aliam litteram. Honorabunt ex tuo nomine. ideo venient ⁊ glorifi. quia Non eſt ſimił tui in di. do. ⁊ non eſt ſcđm op. t. quocũqꝫ modo accipiantur dij: non eſt quis ſimilis tibi in eſſentia. vel in opatione. Gentes ergo nõ iuenient in dijs ſuis ſimilem tibi in eſſentia: vel opatione. Deinde ſingula ſingulis reddit. Non eſt ſimilis tibi.

Q̃m magnus es tu: ⁊ faciens mirabilia: tu es deus ſolus.

Q̃m magnus es tu qđ non alij: non eſt ſcđm opa tua. et. i. quia tu es faciens mirabi. ergo tu es deus ſolꝰ. nullus alius. vel ſcđm aliã litteram. tu es deus ſolus magnus. hoc dicit contra futuros qui ſe dicerent alios a ſe: non a deo. Nam qđ magnũ dicitur deo? Nihil. Sed quia futuri erant qui ſe dicerent magnos: ⁊ deũ facerent paruum contra illos dicit tu es deus ſolus magnus.

Deduc me dñe in uia tua. ⁊ ingrediar in ueritate tua. letetur cor meũ ut timeat nomẽ tuũ.

Deduc me dñe. Secunda pars vbi orat pro omnibus iam adorantibus: et loquitur in membris. O. d. gentes venient qđ vt poſſint. O dñe deduc me: non dico ad viam: quia non ſum extra viam: ſed iam poſitum: in via tua deduc me. ne labar. Aliud eſt duci ad viam. Aliud deduci in via qđ eſt adiuuari: ne in ea cadat vbiqꝫ egent homines: ſiue ſint in via: ſiue extra Via autem chriſtus eſt qui dicit. Ego ſuꝫ via: veritas: ⁊ vita. vnde ſubdit. et igre. vel ambulabo. i. ꝓficiam vlterius te ducente. in veri. t. hec ẽ via: ⁊ veritas. ⁊ inde letet cor m. ita tñ: vt ti. no. t. In timore mũdano precedit cauſa ꝑiculi: vł anguſtie: ſꝫ i timore dei leticia precedit vtraqꝫ miſcenda ſũt: vt ſb ſpe timeamꝰ: et ſub timore letemur. Timor eni ẽ i iocũdita-te. nũc i futuro iocũditas ſine timore erit ubi erit plena ſecuritas que ñ mõ ẽ. Iocũditas mõ trahit. timor a via recedere ñ ſinit vtraqꝫ ergo ſũt hñda he ſũt due mo

le īter quas molit̃ chriſtianus: vt fiat panis chriſti. ſ. ſpes ⁊ timor. vñ ī deuteronomio dictū eſt. Non accipias loco pignoris ſupiorem: ul' inferiorē molā. Supior mola ſpes ē. Inferior mola timor ē. Non ē ergo hec ſine illa accipiēda. Qui enī ſpat et nō timet negligēs ē. Qui aūt timet et nō ſpat depreſſus eſt.

Cōfitebor tibi dñe deus me⁹ in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomē tuū ī eternū. Cōfitebor ti. q. deduc me: ⁊ deduct⁹. Cōfitebor ti. d. ī to. cor. m. Jlle in toto corde ꝯfitet̃: qui totā ſpē ponit ī dño. ſequit̃. ⁊ glīfica. cū ſcis no. tu. ī et̃. i. ī eterna beatitudine.

Quia miſericordia tua domine magna eſt ſup me: ⁊ eruiſti animā meā ex īferno inferiori. Quia miſeri. tua do. mag. ē. ⁊ hoc ſuper me: iuxta illud. Omne datū optimum: ⁊ oīne do. pfec. deſur. ē. ⁊c. ⁊ ī hoc magna miſericordia ē: quia eruiſti aīaȝ meā ex īfer. inferi. Per hoc qd dicit ex inferno īferiori ītelligimus tāquā duo inferna eē inferi⁹ et ſupius. Nam vnd infernū inferius dicit̃: niſi quia eſt infernū ſupi⁹: Celeſtis ergo habitatio angeloꝝ ubi ē vita ineffabiliū gaudioꝝ: vbi īmortalitas et īcorruptio ſupna eſt. Terrena vō habitatio eſt: vbi eſt caro et ſanguis deceſſio et ſucceſſio: mutabilitas ⁊ mortalitas īfernus eſt. Ab hac terrena habitatiōe. i. ab inferno itur ī infernū inferi⁹. vnde eruit dñs aīas miſſo filio. Etenī ꝓpt̃ iſta duo inferna miſſus ē fili⁹ dei vndiqȝ liberās. Ad hoc infernū miſſus ē naſcendo ad illud moriēdo. vl' fortaſſis ī ipſo inferno eſt aliq̄ ps impioꝝ inferior. vnd diues q̄ torquebat̃ ī inferno: leuat oculos ad abrabam qui cū alijs iuſtis erat: q̄ſi in ora ⁊ limbo inferni: vbi viſus ē a diuite qui erat ī inferiori pte inferni: ad quā deſcendūt qui plīmū peccauerūt a q̄ liberat̃: q̄ a peccatis liberatus: illuc nō mittitur. hec aūt ſunt opiniones nō aſſertiones

Deus iniqui īſurrexerūt ſuper me: ⁊ ſynagoga potentiū quēſierunt animā meā: ⁊ nō poſuerunt te in ꝯſpectu ſuo: Deus iniqui. Tercia ps ubi itē ꝓ ſe orat facta hic mētione paſſionis ſue: ⁊ glē. vñ habēt hī ꝓ quib⁹ orauit mltā miſericordiā: ⁊ eruit̃ de inferno. Q. d. magna eſt mīa tua. eruiſti de īferno. tñ o de⁹ iniqui. i. ꝑuertētes legē tuā. ſ. iudei. īſur. ſup me. vt reū me dicerēt. vl' ſup me totum chriſtū. ⁊ ſyna. po. i. ꝯgregatio ſupboꝝ queſi. aī. m. doloſis ꝯſilijs. Deiñ addit ꝙ ſceleratis mētib⁹ ſemp ꝓuenit dicens ⁊ nō ꝓpo. te ī ꝯſpec. ſuo. i. nō itellexerūt deū vt homini parcerent. Jpſi ita:

Et tu dñe deus miſerator ⁊ miſericors patiēs ⁊ multe miſericordie ⁊ uerax. Et tu do. d. mi. actu ⁊ miſe. natura. patiēs. malos expectās. ⁊ mlte mi. ꝯuerſis. ⁊ verax. i. ꝓmiſſis. vel verax. i. meritis reſpondens.

Reſpice in me ⁊ miſerere mei: da impiū tuū puero tuo: ⁊ ſaluū fac filium ancille tue. Reſpice ī me. ī me hoīeȝ. ⁊ miſe. m. mortal'. et da īpiū t. i. poteſtatē iudicij. pu. t. inocēti. i. mihi chriſto. Q. tranſeat tēp⁹ pacie: veniat temp⁹ iudicij. ⁊ ſal. fac. i. ſuſcita. fi. ācil. t. i. marie que dixit Ecce ancilla dñi ⁊c. Pōt hoc etiā d mēbris chriſti dici da īpi. t. pu. t. i. ſcis: qꝛ ñ tm̄ chriſt⁹ ī ſȝ ⁊ ſci ſedebūt iudices q̄ ſūt filij ancille i. eccl'ie. vñ ſbdit. ⁊ ſal. fac fi. an. t. Q. qd dabis ſanctis ꝑmaneat. ſequitur.

Fac mecū ſignū ī bono ut uideant qui oderunt me: ⁊ ꝯfundant̃: qm̄ tu dñe adiuuiſti me ⁊ ꝯſolatus es me. Fac mecū ſignū reſurrectiōis. ſ. ſignū ione ꝓphete: qd iā ī capite factū ē. fiet aūt et ī mēbris. i. fac ī ſignē r̃ſurrōnē capitis, ⁊ mēbroꝝ. fac dico: ⁊ hoc mecū. Q. ⁊ ego de⁹ tecū facio. Nā chriſt⁹ ꝑm qd de⁹ r̃ſuſcitauit ſe hoiez fac aūt ſi. ī bo. vl' nū. i. vt alijs ꝓſit. Re

rectio eiꝰ ſignū ē i bono p quā et virtꝰ dei declarat̄. ⁊ ſpes credētiū ꝯfirmat̄ et ideo fac. vt iudei qui ode. m. vi. hoc qm̄ tu do. adiu. m. ᶦ i ētamiē i his queᶦ feci ⁊ ꝯſo. eſ meᶦ i triſticia que hic ē ſ. i hiſ que paſſuſ ſū. hoc vidāt ⁊ ꝯfūd. ᶦi iudicō p nicōſe q̄ mō nolūt ſalubꝛ̄ ꝯfundi.

Filijs choꝛe pſalmus cantici.

Filijs choꝛe ps. cantici ᶦ Ps iſte breuis ē numero vboꝝ magnꝰ pondē ſentētiarū qui agit de celeſti hierl'm. i. eccia que ē. ᶦ. ciuitas ſpūal' cuiꝰ ps militat in t̄ris ps triūphat i celis quā iſte ps. ꝯmēdat. ſm pn̄tē ſtatū ⁊ futurū. vn̄: p vtroqꝫ i titulo apponit̄ ps ⁊ cātici et ē ſenſus. ᶦ Ps iſte qui dicit̄. ps qꝛ agit de eccia ſm pn̄tem ſtatū vbi agit opera cantici. qꝛ agit de eadē ſm futuruꝫ ſtatū. vbi exultat. hoc iō addit vt ᶦ ō ſcl'ari. i. militāti hierl'm. ad itl'ligētiā ſupne eleueris. ſ. ō actione ad theoꝛicā. ꝓponitur filijs. cho. vt habitēt in ſyon hic p fidē i futuro p ſpēm ps cuiꝰ i celo triumphat. ps i terra militat. ¶ Intēc. monet ad amoꝛē celeſtis hierl'm. Modꝰ triptitꝰ ē. ps. ᶦ Pꝛio ꝓpheta predicat celeſtē hierl'm filijſ choꝛe. q̄ꝫ ꝯm̄dat p fūdaméta et poꝛtaſ ⁊ famā vt eiſ augeat̄ affectꝰ Scōo ipſe dn̄s agit ō eadeꝫ hierl'm ibi Memor ero. Tercio tāgit de fut̄a beatitudie ibi Sicut letantiū. ᶦ ꝓpheta ergo plenꝰ ſpū ſancto ml't̄a voluē ſapō ſe ō hac ciuitate ō q̄ nihil adhuc dixerat. ps. i hoc erūpit

Fundamēta eiꝰ in mōtibꝰ ſciſ: diligit dn̄ſ poꝛtas ſyon ſup oīa tabernacula iacob.

Fūdamēta eiꝰ n̄ refert̄ eiꝰ ad aliquod premiſſuꝫ ſꝫ ad coꝛdis ꝓphete meditationē. qui nūq̄ꝫ de illa coꝛde tacuerat et ſi oꝛe. i mō. ſa. ſūt idē. ᶦ in ꝓphetis aplis ipſo ſummo angulari lapide chriſto ihesu. qui ſolus ē fundamētū qō nemo mutare pōt. ᶦ Ecce poꝛ laus a fūdamētiſ vt ſoliditaſ totiꝰ ciuitatiſ notet̄ ⁊. ᶦ Q. q̄s quereꝫ cꝰ eꝰ fūdamēta diciſ: ait ſyō et do: di. po. eiꝰ. ſy. ᶦ idē ſūt poꝛte q̄ ⁊ fūdaméta. diligit dico. ſr. o. imagiaria ta: ſa: Q. d: diligit ciuitatē ſpūalē ſr illa q̄bꝰ preſignabat̄. diñ ſeq̄t̄ laus ō fama. o.

Glorioſa dc̄ā ſūt ō te: ciuitas dī.

Ciuitas. d. glo. ſūt d. de. t. ᶦ qō n̄ ō illa figurali que cecidit hec ſr illa q̄ dn̄s p ꝓphetas de ea predixit:

Memoꝛ ero raab ⁊ babylonis ſcientibꝰ me.

Memoꝛ ero raab: Scōa ps vbi dn̄s ipſe ō eadē hierl'm agit ⁊ oſ̄dit que ſūt illa gl'oſa. ᶦ hec ſūt illa in illa ciuitate iquit ꝓpheta ex pſona dei Memor ero ra. et ba. ᶦ que n̄ ptinēt ad populū iudeoꝝ Raab ei meretrix fuit i hiericho que ſuſcepit exploratores a joſue miſſoſ ⁊ cū quererēt̄. abſcōdit ⁊ alia via eiecit cui dc̄m ē ut coccinuꝫ p feneſtrā emittet. qn̄ ciuitaſ capet̄ quo ſigno domꝰ eꝰ a victoꝛibꝰ ꝯgnoſceret̄ ⁊ ſic ſaluaret̄. qꝫ ita fecit et ſaluata ē ipa et domus eiꝰ. per quā figurat̄ eccl'ia gentiū. que coccinum habet in feneſtra. i. ſignū ſanguinis chriſti habet i fronte. vn̄ō. phariſeis ſupbientibꝰ dn̄s dic̄. Publicani ⁊ meretrices. pcedēt vos in regnū celoꝝ. Juxta quoqꝫ nois intp̄tationē iō ſignificat̄ Raab eni interpretat̄ latitudo. vl' impetꝰ. he ſūt gētes que late ⁊ impetuoſe vagāt̄ per vicia ᶦ Babylon auteꝫ ciuitas eſt ſm ſeculum ad q̄ꝫ ptinent oēs mali. vt ad hieruſalm̄ oēs ſācti. q. d. ᶦ Gl'oſa dc̄ta ſr ō te ciuitas ſcā vbi ᶦ nō ſolꝰ eſt iudeꝰ ſꝫ oēs gētes. ego eiꝰ meōꝛ. e. ra. ⁊ ba. i. oīū gētiū memor dico ſcié. m. i aplis quibꝰ de illis recipiédis precipiam

Ecce alieigene et tyrus ⁊ populus ethyopū: hi fuerūt illic.

Ecce alieni. ᶦ Ecce q̄d p raab ⁊ babyloneꝫ ſigificauit q. d. Meōꝛ ero raab ⁊ Ec. alie. ꝛi. gētes ⁊ tyꝛꝰ: i. illi q̄ ſr i āguſtijs viciorū vl' penitētie Tyrꝰ eni iſp̄tat̄ anguſtia ⁊ po. ethi. i. ᶦ gēteſ q̄ ſūt vſqꝫ ad fiēs t̄re etiā nigri ⁊ hi oēs fu. illic: i. i hieruſaleꝫ

Nūq̄d ſyō dicet hō ⁊ hō natꝰ ē i ea: et ipſe fūdauit eā altiſſimꝰ.

Nunquid ſyon ⁊c. hic ꝓpheta reſumit vba. q. d: glorioſa dicta ſunt de illa ciui

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tate.⁊ hoc etiã miraculũ accidit in ea ſcʒ
ꝙ ho.na.ẽ in ea et ip.fun.eã al.i.ſm qȯ
deus nõ vt hõ. Sed nunꝗ di.hõ:.i.nun
quid poterit hõ pſuadere Syon.i.ſyna-
goge illud qȯ dicã ſcʒ ꝙ hõ natus eſt ꝛc.
Q.d.ñ hoc recipit incredula ſynagoga.
Ul' Syon.i.eccleſie nunꝗ di.hõ: Q.hõ
nõ dicit ex ſe ſed deus in hoĩe annũciat
hoc qȯ⁊ hõ na.ẽ in ea et ip.fũ.eã al. Uel
ſm aliaʒ lit. Mr̃ Syon dicet hõ. Q.d.
vñ alieni pueniũt ad Hierl'm: Ecce ẽ hõ
quidã ſcʒ Chriſtus hõ qui dicit Syon.i.
ſynagoga ẽ mr̃ mea et ſm carnẽ.et p hãc
iſti oĩs veniũt.et quis ẽ hõ ille:ipſe eſt
hõ qui ĩ ea na.ẽ et ip.fun.eã al.et ipſe ta
lis dicet.mr̃ ei ciuitati. Uel ita ſm candẽ
lit. Cõmendata ſpũali Syon.i.eccleſia.
increpat hic carnalẽ Syon.i.ſynagogaʒ
.Q. Chriſtus ẽ fundamentũ illius ciuita
tis.ſed Syon.i.ſynagoga mr̃ eccleſie di-
cet ꝙ Chriſtus tm̃ hõ eſt nõ deus ita di-
cet.ſed Chriſtus et hõ eſt in ea na. et ipſe
idẽ eſt al.i.deus qui fun.eã qȯ miraculũ
nõ ſit incredibile alicui.qꝛ

Domin⁹ narrabit in ſcripturis populoꝝ: et principum hoꝝ qui fuerunt in ea. Dñs nar.vel uit.
vel ita dti. vñ hoc ſcis: Dñs nar.in ſcp.
po.⁊ pn.i.in ſcpturis que directe ſũt po
pulis fidelibus ⁊ edite a pncipibus ſcʒ a
Moyſe et prophetis et aplis.pncipũ di-
co hoꝝ qui fu.in ea ciuitate. Uel ita ſm
aliã lit. Quoꝝ pncipũ: hoꝝ qui fu.facti
ſcʒ pncipes in ea.i.qui facti ſũt pncipes
anteq̃ʒ eẽnt.in ea nõ erant pncipes ſed e-
rant abiecta mũdi. Elegit eñ infirma mũ
di vt ↄfunderet fortia. **Dyapſalma.**

Sicut letantiũ omniũ noſtrũ habitatio eſt in te. Dyapſalma. Sic le.
Tercia ps. Collatis oĩbus gaudijs que
de ciuitate dicta ſũt ↄcludit paucis ver-
bis tangens futurã beatitudinẽ. Q.d.ta
lis eſt ciuitas.⁊ o Syon.ha.om.no.erit
in te.q̃lis: Sicut.le. Que leticia: nõ eſt
nobis.in iſta pegrinatione. idȯ aũt di-
cit ſicut letãtiũ ⁊ nõ ſimplicit̃ letãtiũ.qꝛ
talis erit leticia.q̃lem hic nõ nouimus.

⁊ iȯ:cũ nõ poſſit expmi:dicit vt potuit.

Canticũ pſalmi filiis Chore: in finẽ,p Melech ad rñdendũ intellectus Eman Iſrahelite uel Eſrayte.

CAnticũ pſal,filijs Chore in fi,p
Melech,ad rñden,intel. Eman
Iſra.vel Eſrayte. Sic ſepe dixi
mus canticũ nõt exultationem
mentis.pſal.bonã opationẽ. Idq̃ʒ pſal.
qui hec duo in ti.hñt de bona opatione
et mentis iocũditate agũt/ſic iſte pſal. fi
lij aũt Chore ſic ſupra diximus ſunt filij
crucis filij paſſionis/de quo ſupra plene
tractatũ eſt.et quid ſit in finẽ ſupra expo
ſitũ eſt. Q autẽ ſequit̃,p Melech ad rñ.
hoc inuſitatũ habet iſte titulus. Melech
aũt intpretat̃ chor⁹ q̃ dr̃ ad rñdẽdũ vt ca
nenti chorus ↄſonando rñdeat. Sic nõ
iſtũ ſolũ ſed alios quoq̃ʒ pſal'os credendũ
ẽ eẽ cantatos. Ita ei in huius pſal'i.⁊ ali
oꝝ cantu factũ eſt vt pcinẽti chorus rñ
deret,quãuis alij alios ti.accepint. Sʒ
hoc factũ eſt io cã varietatꝭ q̃ faſtidiũ le-
uaret̃. Tituli eñ variant̃,p leuãdo faſti
dio,vel forſã,p alia ñ ſatꝭ nõ cã. In quo
aũt myſterio mihi dẽm videat̃,p Melech
.i.,p choro ad rñ.i.vt canẽti p choꝝ rñ
deat̃/exponã.hic paſſio Chriſti,pphetat̃
cui debemus imitando rñdere ſic Petr⁹
ait. Chriſtus,p nobis paſſus ẽ vobis reli
quens exemplũ vt ſeq̃.veſ.ei/hoc ẽ rñde
re/vñ etiã Ioan.ait Sic Chriſtus,p nob
poſuit aĩam ſuã.ſic et nos de.,p fra.no.
aĩ.po.hoc ẽ qȯ ibi dr̃ ad rñ/ſed ñ,poſt
hoc niſi fiat ĩ choro.i.ĩ ↄcordia charitatꝭ
vñ aplꝰ. Si tradidero coꝛ me.ita vt ar-
cha.aut ñ ha.nl' mihi,pdẽ. Emã itpretat̃.
fr̃ e⁹/frẽs aũt Chri.hi ſũt q̃ in cruce glant̃
ſic aplꝰ q̃ ait. Mihi aũt ab.glã.niſi in ꝛc
/q̃ ſũt vere Iſr.i.deũ vidẽtes.vel Emã Eſ-
rayta dr̃.i.aduena/dr̃ eñ fuiſſe quidã o
riẽtalꝭ/et ẽ ſenſus ti. Canticũ iſtȯ qȯ dr̃ cã
ticũ qꝛ letus finis paſſionis h̓ oñdit̃ pſ.
qꝛ h̓ agit̃ ð bona opatõe. canit̃ fi. Ch.i.
chriſti dirigẽs nos ĩ fi.celeſtiũ coronaꝝ
ad ꝙ cãtat̃ eis/ad rñ.chriſto.i.vt ipſi re

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſpondeāt imitatiōe vl' grāꝝ actione chri
ſto q̄ſi precētori imitādo veſtigia paſſio
nis eiꝰ et hoc faciāt ꝓ melech.i.i melech
ſ.i choro.i.i ꝯcordia charitatis.et hic ē
intellectus eman.iſraelite.i.illoruꝫ qui
ſūt fres chriſti i cruce eiꝰ gl'antes ⁊ deū vi
dentes. vl' ad littam hic ē intellectꝰ eman
i.illius hoīs q̄ i choro rn̄dēte canētibuſ
hoc myſteriū intell'exit iſrl'ite.l' eſrayte.fu
it eī iſrahelita.vl' eſrayta.i.aduena ſ.de
orientalibꝰ ꝑtibꝰ. Intentō.monet chri
ſti paſſionem imitari. Modus iiij.ſūt ꝑ
titiones. primo chriſtus i forma ſerui
precat̄ auxiliū referenſ ſe contēptum ab i
imicis. Scōo dicit q̄d amici eius in paſ
ſione fecerunt ibi.longe feciſti etc. Ter
cio oſtenō q̄bꝰ non proſint opera ſua ibi
Nunquid mortuis fa. Quarto dicit que
i ſuis mēbris ſuſtinet.ibi.et ego ad te.in
forma ergo ſerui orās ad patrem ait. o.

Domie deꝰ ſalutis mee:in
die clamaui et nocte co
ram te.

Domie deus autor ſalutis m.qꝛ.ī totū ē
ab eo.ego cla.co.te.ex forma ſui hoc di
cit i die et no.qꝛ i letis rebus et i aduerſiſ
ī orauit chriſtus.ideo.

Intret oratio mea i conſpectu
tuo:inclina aurem tuaꝫ ad pre
cem meam.

Oratio m.intret i cō.t.ingreſſus oronis
acceptio eius ē Deīn idē ꝛepetit dicēs in
cli.au.t:ad pre.m.dn̄e:ī incliatio auris
dei.miſericors exauditio eiꝰ ē. ṽtus ma
gna pure oronis hic notat̄.que q̄ſi que
dā ꝑſona ad deū intrat et mādatū ꝑagit
quo caro ꝑuenire neq̄t.quare autē oret
ſubdit

Quia repletā eſt malis anima
mea:et uita mea in inferno ap
propinquabit.

Quia anima m.reple.eſt mal' non.ī vici
is.ſed doloribus q̄bus aīa carni compa
tit̄. Nō eī dolor corpis pōt ēe ſiñ aīa
dole aūt aīa:etiā ñ dolēte corꝑe pōt Nō
ergo peccatis ſed hūanis maliſ.i.dolori
bus repleta fuit aīa chriſti.hoc ē q̄ð ipſe
ait. Triſtis ē aīa mea.vl' aīa m.repleta ē
malis.ſ.mal' ꝑeuntiſ ppl'i ꝯpatiēdo.ſeq̄t̄
et vita m.ap.ī infer.dū tradoꝛ ad mor
tē.hoc ē ī q̄ð i euāglio dicit vſq3 ad mor
tē.ꝙ eī ait.triſtis ē aīa mea.hoc dictū ē
hic.replet.ē a.m.mal'.et q̄ð ſeq̄t̄ ibi vſq3
ad morteꝫ hoc dicit̄ hic.et vi.m.i infer.
ap.ī hos aūt hūane infirmitatis affectus
ſicut ipſam carnē ac mortē ñ ꝯditiōis ne
ceſſitate.ſed miſeratōiſ volūtate ſuſcepit
vt trāſfiguraret i ſe corpꝰ ſuū.q̄ð ē eccia
vt ſ.ſi cui ſuoꝝ int̄ hūanas tentatōes tri
ſtari l' dolere ꝯtingeret:nō iō ſe a grā dei
alienū putaret.et nō eſſe hec peccata.ſed
hūane infirmitatis indicia.tāq3 voci pre
miſſe ꝯcinēs chorꝰ ita corpꝰ ex ipſo capite
ſuo addiſceret.q.non ſolum grauia paſ
ſus ſū.ſed et contumelioſa.

Eſtimatus ſum cum deſcendē
tibus in lacum:et factus ſum ſi
cut homo ſine adiutorio inter
mortuos liber.

Eſtimatus ſū cū deſcē.i la.i.ī miſerie.vl' i
ferni ꝓfūditatē.vtiq3 a neſciētibꝰ q̄d face
rēt.q̄ ſic putarēt eū mori nec̄citate vt alij
hoīes moriūt̄.et fa.ſ.i.ī eſtimatꝰ ſū ab eiſ
dē neſciētibus ſicut hō ſimpl'r ſiñ adiu.
cū tñ eſſe int̄ mor.li.i.ī int̄ pccātores ſo
lus ſine peccato q̄ poteſt aīam ponere et
reſumere.item eſtimatus ſum.

Sicut uulnerati dormientes i
ſepulchris quoruꝫ non eſt me
mor āpliuſ:⁊ ipſi de manu tua
repulſi ſunt.

Sicut vul.dor.i ſepul. qꝛ et ipſe lācea
vulneratꝰ ⁊ ſepulchro clauſus fuit.ſ3 dif
fert ꝑ hoc q̄ð ſequit̄.ī quoꝝ ñ memiſti ad
huc alia lit.i.quoꝝ tpus reſurgēdi ñdū
venit i quo chriſtus a cetis mortuis di
ſcernit̄ q̄ et vulneratꝰ et mortuus i ſepul
chro poſitꝰ ē.ſ3 die tcia euigilauit.ſed q̄
neſciebāt q̄ð faciebāt:putauerūt illū ſileꝫ
aliiſ vulñe occiſiſ ⁊ dormiētibꝰ i ſepl'chro
quoꝝ adhuc dñſ ñ memit.et ī nota ꝙ ſcri

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ptura ꝯſueuit mortuos dicere dormientes. qꝛ euigilaturos .i. ꝛſurrecturos vult ītelligi qui euigilabūt in reſurrectione ⁊ ipſi quibus ita factus ſū repul. ſūt o deus ꝺ ma. tua .i. adiutorio tuo ꝓuati ſūt Qui me ſine dei adiutorio putauerunt. Non enī hoc refert ad dormientes in ſepulchro quoꝝ nō meminit deus adhuc in quibus ſunt iuſti: quoꝝ licet nō meminerit. adhuc vt reſurgant. de his tñ dictū ē. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſūt. vel eſtimatus ſuz ſic vul. .i. flagicioſi dor. in ſe. .i. in carnali voluptate ſopiti in ſtupris et obſcenitatibus ſepulti. de quibus deus nō excitat eos. vñ ſequit quoꝝ ñ eſt memor deus amplius. et ipſi vel dormientes vel illi quibus ita factus ſū ꝺ ma. tu. re. ſunt Sequit.

Poſuerūt me in lacu inferiori: in tenebroſis et in ūbra mortis

Poſu. me in la. inſe. .i. in ꝓfundiſſima miſeria ſeculi. qꝛ abiecta morte ablatus eſt in teneb. .i. in tenebris obliuionis quē ſcȝ nemo requiret. et vm. mor. Umbra mortis ē locus maloꝝ quo puniunt. vel po. me ſua opinione in la. inſe. vicioꝝ ſcȝ in tene. et in vm. mor. .i. in morte impietatis. vel po. me rei veritate in la. inſe. .i. in lacu inferni ſcȝ in tene. et in vm. mor.

Sequit.

Sup me ꝯfirmatus ē furor tuus: ⁊ omnes fluctus tuos induxiſti ſup me. Furor tu. vel ira tu. vel indignatio tua o deus ꝯfir. vel ta. eſt ſu. me. vt illi rati ſunt cū viderent eū turpi morte mori. putabant enī ꝙ ira dei fuiſſet. ⁊ ꝙ deus oīs indignationes ſup eū induxiſſet qñ ꝑtulit eū crucifigi. et oēs fluc. tu. vel ſuſpenſiones tuas .i. paſſiones tuas indu. ſup me. In alio pſal. dicit tranſierūt ſup me hic aūt dicit indux. ſup me ſignificans ꝙ oīa que ꝺ paſſione eius ꝓphetata ſūt euenerūt.

Lōge feciſti notos meos a me poſuerunt me abominatōnem ſibi. Longe. Secūda ps vbi dicit quid amici in paſſione eius fecerūt. Q. Induxiſti hec ſup me ⁊ tūc. fe. no. me. quibus ego notus erā: nō dicit notos quos nouit qꝛ tūc oēs nouerat vt deus ſed quib9 notus ē. vel notos dicit bonos quos ꝓbat lon. a me loco vel mente et po. me abo. ſibi vel ipſi noti qꝛ hoc genus mortis horrebant vel magis perſecutores. Sequit.

Traditus ſū et nō egrediebar: oculi mei languerūt pre inopia.

Traditus ſū ſcȝ a diſcipulo ⁊ nō egre. .i. nō oñdi quis eēm in iterioribus meis latebā nō ꝓpalabar nō manifeſtabar: vñ oculi mei lan. pre ino. .i. apl'i cū nō viderent eū in ꝟtute ſed quaſi victū infirmati ſūt ſbtracto ſibi cibo .i. lumie ſuo.

Sequit.

Clamaui ad te domine tota die expandi ad te manus meas.

Clamaui ad te dñe. hoc apte in cruce fecit to. die expan. ma. me. ad te qꝛ fecit oīa ad volūtatē pr̄is. Per extenſas quippe manus ꝯtinuatio bonoꝝ opm a quibus nunꝗ̄ ceſſauit: ītelligit. In cruce enī nec vna tota die fuit illa extenſio nec totū ꝓ pte pt̄ accipi qꝛ addit to. die: ſed qꝛ hec opa eius nō oībus ꝓfuerūt addit.

Sequit.

Nūquid mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabūt et ꝯfitebunt tibi Nunꝙ mor. Tercia ps vbi oñdit quibus nō ꝓſunt opa ſua. C. d. expandi manus ſed o deus. Nunquid facies mirabilia mortuis? Mortuos dicit. non corpore. ſed cord. coram quibus fiunt quidem miracula Chriſti. ſed non ꝓſunt eis. quia ad vitam fidei uiſa: eos non mouent. Mortuis enim corpore facta ſūt mirabilia. cum quidam reuixerūt et cum dominus penetrauit inferna. atꝗ̄ inde: victor mortis aſcendit. magnum mortuis factum eſt miraculum. Dicit ergo. Nunquid mortuis ſcilicet corde. non corpore facies mirabilia: Quaſi non. non eis dicit fieri. quibus et ſi fi.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ant non ꝑſũt. iõ ñ eis fiunt. q̃ a medicis
nõ ſuſcitabũť hoĩes vt ꝯfiteanť dño. et
hoc ẽ q̃ð ſequiť. aut medi. l'gygãtes ſuſci
ta. hoĩes. et ſuſcitati ꝯfite. tibi: nõ. a mor
tuo eñ corõ. ꝑit ꝯfeſſio q̃ſi ñ eſſꝫ. niſi eñ
ſuſciteť ꝯfiteri ñ valet. ſed medici l' gygã
tes nõ ſuſcitabũt hoĩes vt ꝯfiteanť dño
ͥNotanõ q̃ i hebreo ñ medici. ſed gygã
tes repiť. vtrũq̃ꝫ aũt pene eodẽ mõ ſoãt
i hebreo. vñ lxx. iťpretes quoꝝ autoritas
tanta ẽ. vt ꝑpť mirabilẽ ꝯſonãtiã diuio
ſpũ inťpretati eſſe credãť ꝑpť vocis ſili
tudinem qua i hebrea ligua medici ⁊ gy
gantes eodẽ mõ ſonãt. vt exigua differen
tia diſtinguanť medici. ñ gygãtes ñ erro
re. ſed potius occaſione poſuerũt. volen
tes ſignificare quomõ accipiẽdi eſſẽt gy-
gantes. Si ergo ſuꝑbi accipiunť hic. gy
gantes. i. dicũť ſapiẽtes ſc'li bñ dicũť me
dici vt pla. ariſto. tulli⁹ ⁊c. q̃ ꝑ artes ſu
as ꝑmittũt aiaꝝ ſalutẽ ꝯtra quos dr̃. do
mi ẽ ſalus. Si aũt boni accipiũť gygan-
tes. i. magni et fortes. et ipſi bñdicũť me
dici q̃ viuẽtes curare miſterio pñt. ſed ñ
mortuos ſuſcitare. Sola eñ grã dĩ reui
uiſcũt adinuiceꝫ. vñ nemo põt venire ad
me. niſi pater meus traxerit eum. ſequiť.

Nũq̃d narrabit aliquis i ſepul chro miaꝫ tuã ⁊ veritatẽ tuã i ꝑ ditõe:

ͥNũq̃d nar. ali. poſit⁹ i ſepl'. mor
tue aĩe corpus ſepulchrũ ẽ. vnõ in euan
gelio dñs talibus dicit. ſimiles eſtis ſepl'
chris dealbatis que foris apparent hõi
bus ſpecioſa. intus vero plena ſũt oſſib⁹
mortuoꝝ et omĩ ſpurcicia ſic et uos a fo
ris quidẽ apparetis hoĩbus iuſti. intus
aũt pleni eſtis hypocriſi ⁊ iniq̃tate. Nũ
quid ergo aliq̃s in ſepul. poſitus. i. in ꝑ
ditõne aĩe nar. mi: t. ⁊ aliq̃s poſit⁹ ͥ i ꝑdi
tione. i. obſtinatus ṽita. t. narra: q. nõ
bi narrabũt. ſed vim. et fideles. ͥ Notan
dũ q̃ miaꝫ et ṽitatẽ amat ſcripťa cõiun-
gere et maxime pſalmi. ſequitur.

Nũq̃d ꝯgnoſcenť i tenebris mi rabilia tua: ⁊ iuſticia i terra obli uionis.

Nũquid cogno. i tene. ͥ infideliũ mirabi
lia t: et iuſti. t. i ť. obli. que dicit ñ ẽ deus
be ſũt tenebre. vñ ap'lus fuiſtis aliq̃n te
nebre nũc aũt lux i dño. Idem ergo ſunt
mortui et poſiti i ſepulchro ⁊ tenebre et
terra obliuionis.

Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ ma ne oratio mea preueniet te.

¶ Et ego ad te. Quarta ps vbi dicit que
i ſuis mbris chriſtus ſuſtinet. ecce chor⁹
reſpondẽs precinẽti. q. d. ͥ. his mortuis
ñ ꝑſunt oꝑa chriſti. q̃s ergo vſus mor-
tuoꝝ. q̃d ð eis agit ad vtilitatem corꝑis
ſui. i. eccie: multũ q̃ in eis oſtẽdiť que ſit
grã i predeſtinatis. Addit ergo chriſtus
ex voce eccie. et ego q. ͥ fuimus ⁊ nos olĩ
cũ illis naťa filij. ͥͥ ire cũ q̃bus fuim⁹ vnũ
ideo ñ ait ſimpl'r. ego. ſed et ego ſ. fui na-
ťa fili⁹ ire ſicut ⁊ ceťi. ſꝫ clamaui vt ſalu⁹
eſſem. ad te do. non ad aliũ q̃ nullus me
dicorum ſuſcitat. qui aũt clamat et inuo
cat credit. ſed non crederet niſi eum mĩa
dei ſuſcitaret. qua preueniente. iam eſt ei
mane poſt tenebras infidelitatis. ſed q̃
reſtat futura clarificatio. nũc oratõ mea
preit. et hoc ẽ. clamaui ⁊ ita factum ẽ mi
hi mane lucis l' fidei. et i hoc mane. ora-
tio mea preuenta a mĩa preue. te. i. ͥ futu
rũ iudiciũ que oratio. vt ferueſcat differ
tur bonum et crebreſcũt mala. vñ addit

Ut quid dñe repellis orõnem meã: auertis faciem tuã a me.

Ut q̃d do. repel. ora. m. q. d. clamo. oro
ſed nũc. vt quid do. re. ora. m. ͥͥ. Ecce q̃n-
tũ deſiderat. ͥͥ ꝓponit in his verbis que
rendam eſſe cauſam. q̃re differť. quod pe
tit. que ẽ ipſius dilatione boni. et aduer
ſis multiplicatis quaſi repulſa oratio in
flammeť ardentius. ſequitur. vt quid a-
uertis fa. t. a me. Auerťe dr̃ de⁹ faciẽ nõ ͥͥ
dando q̃d voluit. ſed non expedit.

Paup ſũ ego et i laborib⁹ a iu- uentute mea: exaltat⁹ aũt hũili- at⁹ ſũ et conturbatus.

Paup ſũ ego. exeq̃ť ͥ breuiť tribulatões
corꝑis chriſti dicẽs. ego ſũ pa. reb⁹ ſc'li. ⁊ i
labori. ſũ a iu. m. ͥ vnde alibi. ſepe expu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nauerunt me a iu. mea exal. aũt in ſe. hu. ſũ. Quedã membra Chriſti ad hoc exaltant in ſeculo vt in eis maioꝛ ſit humilitas: et ↄturbatus ſũ aduerſis. Vel exalt. ſũ pꝛius tumido cozde: poſtea humi. ſũ ſ. per cõfeſſionem. ↄturbatus ſũ. i. ↄfuſus d̃ peccatis ea damnando. Sequit̃ et

In me tranſierũt ire tue: et terroꝛes tui conturbauerunt me.

Ire tue. i. afflictõnes in me venientes. i. mihi illate tran. q2 ñ manz ira dei i iuſtl ſed tranſit q2 non de fideli ſed de infideli dictũ eſt. Ira dei manet ſup eũ: flagellat eñ filios quos recipit ſed ad coꝛrectionẽ nõ ad ꝑemptionẽ. vñ ego quos amo coꝛrigo arguo et caſtigo: et alibi. Percutiã et ego ſanabo: occidã et viuere faciã. Sequit̃ et ter. tui ↄtur. m. Om̃e ꝙ pt̃ accidere etſi nõ accidat: pꝛudenter timet̃. Tam grauit̃ ↄturbauerũt q2:

Circundederunt me ſicut aqua tota die circũdederũt me ſimul

Circundederũt me ſic̃ aqua que mergit. Aliqñ eñ terroꝛes ipſi ita ↄturbant aĩm cogitantis circũpendentibus malis vt ſicut aqua circumfluere videant̃ et ſimul vndiq3 circũdare. vñ amici et noti timore deſerũt. vñ apl̃s. Om̃s me dereliquerũt. et hoc tota die. q2 nullo tp̃e deſunt mala eccleſie donec finiat̃ ſeculũ. vñ ſubdit. Circũ. me ſi. Sed hec oĩa fiũt vt oꝛo eccleſie pꝛeueniat deũ donec illa ſalus veniat vbi nihil maloꝛũ ſit. Vel ita. In me tran. ire tu. i. vindicte pñtes et ter. tu. ↄ. me. ſc3 terroꝛes futuri iudicij quos omnis caro timet. ¶ Nõ ꝙ dicit ire tranſierũt: terro. ↄturbau. q2 aliud iã de damnatione patimur et aliud de eterna vltione timemus. Sequit̃. Cir. me peccata to. die ſi. a. que mergit peccata vndiq3 copioſa inundatione ↄcludũt. repetit. cir. me ſi. vel in ꝑſona Chriſti accipi põt qui ſꝫm foꝛmã ſerui ad pr̃em dicit. Ire tue. i. afflictiones tue quas tua volũtate ñ meo merito patioꝛ in me tran. i. nõ manſure me ↄtigerũt et ter. tui ſc3 quos patioꝛ q2 tibi placuit nõ meo merito ↄtur. me ſꝫm infirmitatẽ carnis circũ. me inimici mei. ſi. aq̃ to. die circũ. me ſi. Deinde ſequit̃ ex ꝑſona capitis et mẽbꝛoꝝ ſimul.

Elongaſti a me amicum ⁊ pꝛoximum: ⁊ notos meos a miſeria.

Elongaſti a me ami. qui pio et fideli amoꝛe ↄiungit̃ nobis ⁊ px. ꝑntela. Sepe iuſtis hũana officia ſubtracta ſũt timore et no. me. qui ſola opinione vel viſione nos didicerũt elon. a miſeria mea.

PSALMUS. LXXXVIII.

Intellectus Ethan Iſraelite.

Intellectus Ethan Iſraelite. Ethan ſicut ſupꝛadictũ eſt pꝛefectus fuit cantoꝛibus cũ alijs pluribus in tab̃naculo dñi. Interpretat̃ aũt robuſtus qd̃ nullus eſt niſi in ſpe ꝑmiſſionis dei. vñ agit̃ hic. hic pſal. nanq3 ne ſpe chꝛiſtianoꝝ et magnificentie dñi multa dicit p que nemo decipit̃: qui digne ſupplicet qd̃ verus Iſraelita itelligit. et hoc eſt. hic ẽ intellectus Ethã. i. robuſti Iſrahe. i. qui vere deũ videt. ¶ Inten. monet vt ſpem nõ in nobis ſed in deo ponamus. Modus ſex ſũt ꝑtitiones. Pꝛimo de mĩa et veritate dei ſe cantaturũ ꝑmittit ꝓpheta. Secũdo diuerſ̃ modis laudes et potentiã dei deſcribit ibi. Confitebimur. Tercio ꝑmiſſiones patris de Chꝛiſto ponit ibi. Tũc locutus. Quarto illis ꝑmiſſionibus aduerſa dicit ibi. Tu vero repu. Quinto in quo implete ſũt ꝑmiſſiones dicit ibi. Uſq3 quo. Sexto oñdit ꝙ in mẽbꝛis etiaz ꝑmiſſiones implent̃ ſpũalit̃ non tp̃alit̃ ibi. Ubi ſũt miſericoꝛdie ꝛc. Pꝛopheta ergo robuſtus nõ in ſe ſed in mĩa dei Ait.

Miſericoꝛdias domini: in eternum cantabo.

Cantabo id eſt iocunde annunciabo miſericoꝛdias domini. vnde robuſtus eſt homo qui in ſe infirmus eſt. Miſericoꝛdias dico duraturas in eternum. Ira dei ad tempus eſt. miſericoꝛdia in eternum. vel in eternum cantabo Miſericoꝛdias domini. Quomodo in eternũ mĩas cantat et gr̃as agit: qui miſe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛie nō memit. quō aūt plena beatitudo ē
ſi memoria ꝛeatus mētem tangit? ſ3 ad hoc
rn̄dere poſſumus ꝙ ſepe leti. triſtiū me-
mimus. ⁊ ſani memim⁹ doloꝝ ſiñ dolore
et iñ. ampli⁹ leti. et grati ſumus. ſic itaq3
et miſerie recordatio nil beatitudis d̄tra
hit ſequitur. et.

In generatione ⁊ generationē ānūciabo ueritatē tuā ī ore mō.

In generatione. iudeoꝝ et genera. gēti
um annun. veri. t. i. que tua ē ſine q̄ ego
mendax ſū. qui d̄ ſuo loquit̄ mēdaciū lo
quit̄. qui aūt v̄itatē loq̄t̄. ex d̄o loq̄t̄ ego
a te o deus. dicā v̄itatē. et hoc ī ore meo
q. et ego dico. duo quedā ſūt vnū tuum
vnū meū v̄itas tua ē. os meū ē. vt ſim ſer
uus. i. vt iñ ſeruiā tibi. mēbra em̄ mā do
mio obſequūt̄ i. obſeq̄ debēt. l'ānū. ve. t.
. i. v̄itatē ꝓmiſſionū tuaꝝ ī o. m. ñ ex ore
labit̄ ſed ī ore diu. tanq̄3 dulce verſatur.

Qm̄ dixiſtiſ in eternū mīa tua edificabit̄ ī celis: p̄pabit̄ ueri- tas tua in eis.

Qm̄ dixiſtis in et̄. hic dicit vñ ſcit et que
mie dei. ꝑ chriſtū ſint. q. d. cantabo et ſe-
cure. qm̄ dixi etc. l'ita ꝯti. q̄s miaſ ⁊ quā
v̄itatē cantabo: ecce. qm̄ tu dixiſti. i. per
ſpm̄ ſanctū mihi manifeſtaſti q. ego ho
mo ſecure dico ꝙ tu de⁹ dixiſti mihi q. d
ꝙ mia tua edificabit̄ ī et̄. ñ ē tpal' edifica
tō mie ſic ruina iniq̄tatis tpal' ē. Deſtrui
tur em̄ iniq̄tas tpal' ī quibuſdam. vt ī eiſ
dē edificet̄ et̄na mia. vñ hieremye dn̄ſ di
cit. ecce ego cōſtitui te ſuꝑ gētes et regna
vt euellas et deſtruas. ⁊ diſꝑdas et diſſi-
pes et edifices et plantes. Propt̄ eos er-
go q̄ deſtruūt̄ et edificant̄ ne putarēt edi
ficatōem q̄ edificaut̄ eſſe tpalē. ſicut tpal'
fuit ruina ī q̄ deſtruūt̄. tenuit ſe iſte c⁹os
ſeruit ueritati dei. ad ipſā v̄itatē d̄i edifi
cabit̄ dico. et hoc ī celis. i. ꝑ celos q̄ enar
rant gloriam dei per quos edificat̄ mia
et preparabit̄ verit. t. ī eis. i. ꝑ eos celos
vel ſine eis ſicut quidā libri habent. Et.
notād q2 vtrūq3 repetiuit qd̄ predixit. ſ.
miſericordiā et veritatē. q2 vniuerſe vie
dn̄i ſunt mia et veritas. Nō em̄ exhibere
tur veritas impletione promiſſionū ni-
ſi precederet mia ī remiſſione peccatorū
. Deniq3 veritas ꝑtinet ad iudeos quib⁹
ꝓmiſſa facta ſūt mia ꝯgruit gentibus q̄-
bus nō clauſit deus fontē ſue bonitatis
vt apl'us ait. Dico em̄ ieſū chriſtū mini-
ſtrū fuiſſe circūciſionis ꝓpter veritatem
dei implendā gentes aūt ſuper miſericor
dia honorare deum.

Diſpoſui teſtam̄tū electis: iura ui dauid ſeruo meo uſq3 ine- ternū p̄pabo ſemen tuum.

Diſpoſui teſta. q. d. dixiſti ꝙ preparabi
tur veritas. dixiſti etiā hoc. Diſpoſui t.
ſ. nouū quo renouamur ad nouam h'
ditatē. nō vtiq3 oībus q̄ ex carne abrahe
ſūt: vl' dauid ſ3 elec. m. iuraui dauid ſer.
m. ad litteram illi regi. ſecurus ē iſte. q2
deus dixit ſed ſecurior quia iurauit. Iu-
ratio dei: promiſſionis eſt cōfirmatio ex
vtroq3 fit homo ethan. i. robuſtus quid
iuraui: ꝙ vſq3 ineternum preparabo ſe.
t. ꝙ et ſemen abrahe. i. chriſtum.

Et edificabō ī generatione: ⁊ ge nerationem ſedem tuam.

Et edifica. ī gene. et gene. i. in eternū ſedē
t. i. regiam poteſtatē. l' iuraui dauid ſer.
m. i. chriſto vſq3 q3 mihi obedienti Deinō
quid iurauit ſupponit vſq3 ī eternū pre
para. ſe. t. i. credentes. nos enī3 q̄ credi
mus ſemen chriſti ſumus. Deiñ ꝙ dixe
rat ſem̄ dicit ſede3 ſubdens. Et edificabo
ſedē t. i. fideles ī q̄bus chriſtus q̄eſcit. et
regnat niſi ei ab illo regeremur a nobis
ipſis precipitarem̄ ⁊ hoc ī ge. et ge. i. ī oē3
generatō3 generatio em̄ non poteſt toti
ens repeti quotiēs tranſit. repetitio ergo
pro omni generatione ponitur. vel due
ſunt intelligendō generationes. vna carna
liſ altera futura ī reſurrectōne. in vtraq3
predicat̄ chriſtus. predicat̄ chriſtus hic
vt credat̄. predicabitur ibi vt videat̄ h' e
eſt quod ſupra dixit. in generatio. et ge-
nera. annunti. verita. t. et nunc ergo ſe-
det chriſtus in nobis quos regit ſedebit
et tunc in ſanctis in q̄bus regnabit ⁊ ita
in genera. ⁊ gene. edificabo ſede3 chriſti.

Dyapſalma

Confitebunt^r celi mirabilia tua dñe: etei ueritatē tuā in ecclesia ſanctoꝝ. Dyapſalma. Confitebunt^r ce.
Secunda ps vbi diuerſis modis laudes
⁊ potentiā dei deſcribit. Q. Dixiſti ꝙ mi
ſericoꝛdia edificabit^r et ſic̄ dixiſti ita fiet.
qꝛ celi ex te dicente et iurante certi ꝯfite-
bunt^r. i. laudabunt nō merita ſua ſed mi.
tua do. ſcꝫ ꝙ redimis ꝙ iuſtificas ꝑ mi
ſericoꝛdiā. In oī em̄ miſericoꝛdia ꝑditoꝝ
in iuſtificatōne impioꝝ. Quid laudam⁹
niſi mirabilia dei? Laudas: qꝛ ſurrexerūt
moꝛtui. Plus lauda qꝛ redempti ſūt ꝑ-
diti. Uides em̄ hoīem heri voꝛaginē ebꝛi
etatis hodie oꝛnamentū ſobꝛietatis. Ui-
des hoīem heri cenū luxurie hodie decus
tempātie. heri blaſphematoꝛē dei hodie
laudatoꝛē dei. Uides hoīem heri ſeruū
creature hodie cultoꝛeꝫ creatoꝛis. Hec
ſūt mirabilia que ꝯfitent^r celi. vbi ꝯfite-
bunt^r illa? in eccleſia et hoc ē qd̄ ſubdit ⁊
em̄ vel ſine em̄ ꝯfi. veri. tu. i. impletioneꝫ
ꝓmiſſionuꝫ in eccle. ſan. Uel ꝯfi. mi. ſcꝫ
quō oīa agit deus et ām̄iſtrat vbiqꝫ etem̄
veri. tu. in eccle. ſanc. Ueritas in eccleſia
annunciat^r vbi credit^r ꝙ verbū caro fac-
tū eſt. et ꝙ trinitas vnus deus eſt.

Qm̄ quis in nubibus equabi-tur dño: et ſimilis erit deo in filiis dei. Qm̄ quis in. Q. d. Securi de
te pꝛedicant. Qm̄ quis in nu. i. in pꝛedi
catoꝛibus etſi potentes ſint equa. poten-
tia do. ſcꝫ Chꝛiſto etſi ipſe ſit hō qui et i
nube carnis veit. vñ Eſaias. Aſcēdet dñs
ſup nubē leuē. ⁊ ingre. Egyp. ¶ Nōndū
ꝙ idē ſunt celi et nubes ſcꝫ pꝛedicatoꝛes
ſed celi pꝛopter fulgoꝛē veritatis. nubes
que nebuloſe ſunt dicunt^r pꝛedicatoꝛes
pꝛopter carnē. pꝛopter moꝛtalitatē: et qꝛ
trāſeūt. vbi. i. in quibus abſcondita ſunt
que poſt in iudicio clarebūt. Sequit^r et
quis in filijs dei qui mlti ſūt. i. in ſupis
vel hoībus erit ſimilis eſſentia do. i. chꝛi
ſto qui ē filius dei vnicus? Q. nullus.
Ne ergo hō tm̄ putet^r. Ille em̄ naturalis
nos adoptiui filij ſumus. Ille genitus
nos creati. Ille ab et̄no genitus nos in
tempꝫ facti. Ille vnicus nos multi. et ve
re nullus ē vt ille qꝛ ipſe eſt.

Deus qui gloꝛificat^r in ꝯſilio ſanctoꝝ magnus ⁊ terribilis ſup omēs qui in circuitu eius ſunt. Deus qui glo. in ꝯſi. ſan. qꝛ nō pñt ei eq
ri. Conſiliū eoꝝ eſt credere in illū et in eo
gloꝛiari ipſe eſt magnus et terribilis po
tentia ſup om. qui in circu. eius ſunt. In
circuitu dicit non ꝙ terminis includat^r
eius diuinitas cuius magnitudinis non
eſt finis. Qui em̄ vbiqꝫ eſt nuſqꝫ finitus
Nihil habet circa ſe niſi qꝛ ꝑ carnē in v-
no loco fuit qui locus habet circa ſe om
nes gentes. in qua miſſis apoſtolis ꝑ mi
racula factus eſt magnus et terribilis. vl̄
ſup om. qui in circu. eius ſūt magnus ē.
. i. ſup angelos vel homines qui ſūt eius
ſtipatoꝛes nō pares qui ei dono eius ꝓ-
ximant ⁊ vere ſup omnes ꝙ o.

Dñe deus uirtutū quis ſimilis tibi: potens es dñe: et ueritas tua in circuitu tuo. Dñe deus vir.
celeſtiū. i. angeloꝝ. Uel virtutū quibus
illi ditant^r. qui ſunt. in cir. tu. quis ſimi.
tibi? nullus. quia potens es tu dñe ex te
illi vero de te. qꝛ omnia feciſti ſcꝫ celum
et terraꝫ ma. et om. que in eis ſunt. Sed
plus ē nobis miſericoꝛdia tua que exhi-
buit veritatem nō modo in loco vbi na-
tus es ſed in omēs qui ſūt in cir. tu. expan
ſa ē veritas tua qui venis in nubibus ce-
li. que veritas cū ibi cepit pꝛedicari ma-
re gentiū circa aridā iudeoꝝ cepit freme
re vt leo in Samſonē cū iret ducere vxo
rē de alienigenis. Sꝫ nō eſt timendū qꝛ.

Tu dñaris p̄tatis maris: motū aūt fluctuum eius tu mitigas. Tu dñaris po. vel ti. ma. i. honoꝛis ſecu
li. te em̄ ꝑmittēte ſurgit mare qui nō ſi-
nis tentari ſupꝛa id qd̄ p^t ferre hō et nō
ſolū dñaris ſed etiā mo. flu. eius tu mit.
nō penitus tollis vt merea^t quis coꝛonā
vt aūt rabies maris eneruet^r i ipſo mari

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tu hūiliaſti ſic ūulneratū ſup/bū: i brachio uirtutis tue diſpſiſti inimicos tuos.

Tu hūiliaſti ſup. i. diaconē q̄ i mari fac eſt ad illudēdū ei q̄ p huilē chriſtū i quo alij ſūt huiles huiliat. huiliauit eñ ſe chriſt⁹. vt huiliaret ſupbū. Supbus eñi ſup bos tenebat ſicut vul. vulnerat diabol⁹ vulnerato chriſto nō dū ex toto mortu⁹ eſt. humiliatus ergo eſt pdendo quos te nebat vulneratus: ñ penetrata carne quā ñ habebat. ſʒ pcuſſo cor vbi ſupbiebat ſequit in bra. vir. t. i. i fortitudine tua. l' in chriſto diſp. ini. t. i. aerias poteſtates vel inimicos. i. iudeos p mūdū diſp. vl' diſp. ini. i. de hominibus alios aſſumſiſti q̄ ſūt ſpolia diaboli alios reliq̄ſti quos poſt eum abire permiſiſti. Jdō aūt in ce lo triumphaſti de diabolo. quia

Tui ſūt celi τ tua eſt terra: orbē terre τ pleitudiēʒ ei⁹ tu fūdaſti: aquilonēʒ τ mare tu creaſti.

Tui ſūt celi. ideo aut in tra triumphaſti ō iudeo. et. i. q2 tua ē t. ad litē. et q2 ei⁹ eſt celū et tra. Cur erg o illi i alienis ſupbi rēt: ſequit. tu fun. i. firmaſti orbeʒ ter. et ple. eiuſ. cur ergo in eū ſe erigunt: cuiuſ c̄ ābitus mūdi et oēs creature que i eo ſūt aquilo. i. diabolū. et mare. i. ſcl'm tu cre aſti ſtulte ergo ſe erigūt ɔtra eum a quo creat i ſūt. vel myſtice ſic pōt legi. confite bunt celi mirabil'. t. d. τ merito q2 tui ſūt celi. i. apli q̄ pluūt alijs vitatē. et tua ē tra. i. eccia que excipit vitatem i circuitu tuo. hac aūt pluuia tu. fū. or. t. i. totā ec cleſiā. et ple. ei⁹. i. ea l' eos q̄bus quotidie implet aq̄lo. i. diabolū q̄ dixit. ponaʒ ſe dē m. ab aq̄lone et e. ſi al. et mare. i. ama ros q̄bus turbat eccia tu creaſti. qō ergo i illis feciſti. plus valet ad dñationē tuā q̄ illorū voluntas ad maliciam ſuam.

Thabor τ hermō: i noīe tuo ex ultabūt tuū brachiū cū potēña.

Thabor et her. Jſti ſūt mōtes ſyrie. q̄ int pretat aūt thabor veniens lumen. hermō anathema eius a ſūmo. ſ. luie. qō illūinat om. ho. ve. i h. mun. venit lumē grē quo veniente fit anathema e⁹. i. diaboli q̄ nos tenebat i ore ſuo l' i errore ſuo qō ē dñe a te datū eſt nobis vt illumiemur. vt ana thema demus diabolo q. d. hec oīa feci ſti. et iñ thabor. i. illi ad quos a te lumie ſummo venit lumē. et hermō. i. q̄ anathe ma dāt diabolo exul. i no. t. ñ i. ſuiſ me ritis. vl' q2 thabor τ hermō montes ſūt ſyrie. et p eos accipiūt gentes a pte totū p ſynecdochē que exultabūt chriſto v ei ente. Al'allegorice ſic legit. thabor. i. iu dei ad quos primū venit lumē. τ hermō i. gentes que priuſ erant anathematiʒate i noīe t. exul. ɔiūctis i angl'ari lapide du obus pietib⁹ tu. bra. q. d. a te facti ſum⁹ a te etiā dfēſi ſum⁹. q2 tu. bra. quo hūili aſti ſupbū. ſemp ē cum poten. et ſemper.

Firmet man⁹ tua τ exultet dextera tua: iuſticia τ iudiciuʒ pre patio ſedis tue.

Manus tua. i. opatio tua firmet cōtra ſupbos vt hūilient et exal. dex. t. i. nume rus eoꝝ q̄ i dxtera locādi ſūt clarificet et augeat. Jn fine autē erūt iuſti. et iu di. i. māifeſtatō iuſticie tue τ iudicij tui cuʒ ſepabunt oues ab hedis. que nūc occul ta ſūt et tūc erit prepatio ſe. t. vtiq3 hoc erit in die iudicij. Sedes autē dei eſt et na ſed in iuditio apparebit parata cū ip ſe videbit iuſte iudicare. τ ē. Sedes tua apparebit in iudicio parata ad facientā iuſticiam τ iudiciū. i. ad iuſte iudicādū Nunc ergo intim quid: ecce.

Miſericordia τ ueritas pcedēt faciēʒ tuā: beat⁹ popul⁹ qui ſcit iubilationem.

Miſericordia τ veri. prece. fa. t. i. faciem tui poſt iudicaturi. q. interiʒ preit miſe ricordia qua deles peccata. et veritas q̄ imples pmiſſa vt nō timeāt futura iudi cia que gaudia cū nō ſufficiāt exponi ait beat⁹ ē popul⁹ qui ſcit iubi. i. q̄ ſcit d illo gaudēdū ēe. qō dici poſſe ñ nouit. iubil⁹ eñ gaudiū ē qō vbis explicari ñ pōt. nec tñ penit⁹ reticeri vñ aūt iubilatō d gēs ō deo oio. ñ de te hoīe. τ hoc ē qō ſbdit.

Domine in lumine uultus tui ambulabũt: et in noie tuo exultabũt tota die: ⁊ in iuſticia tua exaltab itur. Dñe in lu. vul. tu. i. in illuminatõne ſpũſſancti vel filij ambulabũt ſcʒ hoies Thabor et Hermon. In his v̄bis ꝯmendat grām de qua iubilus eſt. Vel ita ab illo loco. Juſticia et iudi. et legit de pñti. Juſticia et iudiciũ eſt prepa. ſe. tue. i. mõ hoies diſcernẽdo et iuſta tenendo ꝑant ſe ſedẽ dño et mia et veritas in hoibus pre. fa. tu. a ſimili precurſoris dño hoſpitiũ prepantis et inde iubilandũ eſt. et beatus eſt ille populus qui ſcit iubi. Ille ſcit iubilationẽ qui ſuã letitiã nõ in ſua ſed in dñi virtute ponit. vel q̇ qd̃ ore cantat corde intelligit. vnd̃ ſequit̃ hoc premiuʒ. Dñe in lu. vul. tu. am. i. in ꝯtemplatione trinitatis hic in futuro ꝑſeuerabunt et in no. tu. quod bñdicit̃ in terris. i. in chriſtiano noie nõ in ſe exult. to. die. Qui in ſe exultat nõ tota die exultat q̃ cadit. quos aũt illumĩat et iuſtificat. vñ ſubdit et in iu. tua nõ in ſua in qua deꝑmerent̃. exal. hic ⁊ in futuro. bñdico in iuſticia tua.

Quoniaʒ gloria uirtutis eorũ tu es. ⁊ in bñplacito tuo exaltabit̃ cornu nr̃m. Qm̃ tu es glo. mea. i. exaltatio vir. eo. quos nõ ſolũ illuminat ſed etiã poſſe dat. et in bñpla. tuo. i. q̃ tibi placuit nõ q̃ digni ſumus. vel in bñpla. tuo. i. Chriſto exal. cor. no. i. poteſtas nr̃a. Jõ in ipſo q̃ aſſumpſit carnẽ nr̃am in quo eſt omnis ſpes quod ita dicit.

Quia domini eſt aſſũptio noſtra. ⁊ ſc̄ti iſrahel regis noſtri. Quia dñi ẽ aſſum. no. i. nr̃e carnis. Aliter impulſi caderemus q̃ infirmi eſſem̃ et ſan. iſ. re. nr̃i. i. q̇ ſanctificat Jſrl̃ ⁊ regit Sequit̃.

Dyapſalma.

Tũc locutus in uiſione ſanctis tuis et dixiſti: poſui adiutoriũ in potente: et exaltaui electũ de plebe mea. Dyapſalma. Tũc locu. es. Tercia pars vbi ponit promiſſiones patris de Chriſto. per quod oſtendit̃ ꝙ ſuperior laus non eſt dubia quaʒ paterna firmat autoritas. Quaſi diceret. Deus. Unde ſcis hec predicta: Ecce vnde. quia Tunc ſcʒ quando diſpoſuiſti teſtament. vel. Tunc ſcʒ quando hec diceres mihi: locutus es ſanctis tuis ſcʒ reliquis prophetis. et hoc in viſione. i. in occulto in reuelatione quam feciſti eis: vnde prophete dicti ſunt. i. vidẽtes. non em̃ ignoranter locuti ſunt ſicut montanus ⁊ quidam alii heretici dixerunt. et dixiſti palam ꝑ eos poſui adiutoriũ hominum in potente ſcʒ Chriſto. Quis potens eſt ille Electus. vnde ſubdit et exaltaui electum ſuꝑ omne nomen ſcʒ immunẽ a peccato natũ de ple. mea iudaica.

Jnueni dauid ſeruũ meũ oleo ſancto meo unxi eũ. Jnueni Dauid. Qui eſt electus: Dauid. i. Chriſtus qui ẽ d̃ ſemine Dauid. et hoc eſt. Jnueni Dauid. i. Chriſtũ. Dauid em̃ interpretatur manu fortis ſeruũ meũ. i. obedienteʒ mihi. ideo in eo poſui adiutoriũ ⁊ oleo ſancto meo vnxi eũ ſm̃ qd̃ homo. vnde alibi. Unxit te deus oleo exultationis pre ꝯſortibus tuis. Jõ potens q̃.

Manus ei mea auxiliabit̃ ei: et brachium meum ꝯfirmabit eũ. Manus mea auxiliabit̃ ei. i. verbuʒ cooꝑabit̃ ei ſm̃ qd̃ homo in opibus. et in paſſionibus et brachiũ meũ. i. verbum quod eſt fortitudo mea ꝯfirmabit eũ ꝯtra aduerſa vt ꝑagat incepta eouſq; ꝯfirmabit. qd̃

Nihil ꝓficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis non apponet nocere ei. Nihil ꝓficiet inimicus. i. diabolus in eo. Unde ipſe ait. Uenit princeps mundi huius et in me non habet quicquã. et filius iniquitatis. i. iudas non apponet nocere ei. i. nõ addit affe

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ctũ praue volũtati. vel nõ apponet no. ei. i. poſt reſurrectõʒ chriſti. ſicut ad pa tiendũ tradidit eũ. adhuc corruptibileʒ vel de chriſto ſm mẽbra hoc poteſt dici nihil pfici. inimi. id ē diabolus vl pſecu tor: i eo Seuit quidẽ. exercet. poeſt. ſed nõ nocet. et filius iniqui. id eſt inimic⁹. nõ appo. noce. ei. faciet quidẽ qd ſuũ eſt. ſʒ nõ nocebit ei.

Et concidã a facie ipſius inimi- cos eius: et odientes eum in fu gam conuertam.

Et ↄcidã inimi. eius a ↄſpiratõe ſua. pau lati eñ credẽt q. ↄminuto capite vituli. et veniẽt in potũ populi dei ſicut moy- ſes ↄminuit caput vituli. et ſparſit in a- quã. et dedit bibere filijs iſrael. et hoc a facie ipſius. Cũ eñ facies ei⁹ pcõres reſpi- cit a criminibus ſepant quib⁹ nõ eſt locus ſb pñia eius. et odiẽ. eũ in fugã ↄuertã vt fugiãt ab ipſo irato ad ipſũ placatũ

Et veritas mea ⁊ miſericordia mea cuʒ ipſo: et in nomie meo exaltabitur cornu eius.

Et veritas mea et mia mea cũ ipſo erit. nihil diuiſũ ē inter prẽm et filiũ virtu- tes quas hẽt pater habet et fili⁹. Notan dũ vero q ſepe mia et vitas nobis ↄmẽ dant vt ea reddam⁹ deo. Sicut ei miam nobis dedit delẽs peccata et vitatẽ: im- plens pmiſſa: ſic reddam⁹ deo miam: vt miſeroꝝ miſereamur. veritatẽ ne inq iu- dicemus. nec altera alteraʒ impediat: vt in miſericordia nimis laxi. vel in verita te nimis rigidi non ſimus. Aliter eñ nõ ſumus in via dei. niſi hec. id eſt mia et vitas ſibi obuiauerit. ſeqt. et i no. meo qd ē de⁹. exalta. cor. eius. id eſt potentia

Et ponaʒ in mari manum ei⁹ et in fluminibus dexteram eius.

Et ponã i mari manũ eius id eſt domi- nabit gentib⁹ que ſignificant p mare. vl opa eius oſtendã in mũdo. et i flumib⁹ ponã dexte. eius id ē cupidos etiã ſbdã ei. flumia eñ currũt i mare: ita cupidi i amaritudines ſeculi. et tamẽ hi ſũt ſbdi ti chriſto. vel i flu. id ē i aqs baptiſmi po. dex. eius. i. operationem. et hoc id. quia

Ipſe inuocauit me pat me⁹ es tu de⁹ me⁹ ⁊ ſuſceptor ſalutis mee

Ipſe inuocauit vel bit. me dicẽs. pater me. es tu. ſcđm q ego deus. et de⁹ meus es tu. ſcđʒ q hõ ſuʒ. et ſuſceptor ſalutis mee. id ē ſuſceptor mei infirmi ad ſalutẽ.

Et ego primogenitum ponam illum: excelſum p̄ regib⁹ terre.

Et ego po. i. ↄſtituã il. pmo. i. pre alijs honorabo eũ. a ſili. ſic pmogeniti ſolẽt honorari pre cetis. et excel. po. il. pre re. vl apd reges t. alia lra. qd iã impletuʒ eſt. Et quia hec ptãs nõ ē tpalis ſubdit.

In etnũ ſeruabo illi miaʒ meã et teſtamẽtuʒ meuʒ fidele ipſi.

Serua. illi in eternum miſericor. meam cui ppetua data eſt poteſtas in celo et i terra. et teſtamentum meum fidele ipſi. quia quecunqʒ de eo predicta ſunt: inte gre in eo cõpleta ſunt. vel teſtamentũ. i. pmiſſio eterne hereditatis eſt fidle ipſi. qui eiuſdem teſtamenti eſt mediator. id eſt ſignator et fideiuſſor. et teſtis. et here ditas eſt ipſe.

Et ponam in ſeculum ſeculi ſe men ei⁹: et thronus eius ſicut dies celi.

Et po. i ſe. ſe. i. i etnũ ſe. e. chriſtianum. ⁊ thro. e. po. ſi. d. ce. thron⁹ ſguʒ tre ē vt dies tre q traſeũt. ſed dies celi ſp pñtes ſũt vbi erit thronus eius in eternum

Si autem dereliquerit filii e⁹ legem meam: et in iudiciis me is non ambulauerit.

Si ãt dere. ⁊ c. q. d. ñ ſolũ d pſiſtẽtibus hec pmitto. ſʒ etiã d cadẽtib⁹. et hoc ē. ſi ãt dre. fi. e. chriſti. le. m. ⁊ i iu. m. ñ am.

Si iuſticias meas pphanaue rit: ⁊ mãdata mea ñ cuſtodierit

Si iuſti. me. ppha. i. male operãdo of- fenderint. et mãdata mea nõ cuſtodierit non ideo pdam eos. Sed:

Viſitabo in uirga iniquitates eorū: ⁊ in uerberib⁹ pctā eorū.

Viſitabo vt medic⁹ iniq. e. ī ꝟga. i. ī leui correctiōe. ⁊ in ꝟga eſt mīa cedit quidē ſed reddit hereditatē. Quis enī ē fili⁹ cui nō dat paṫ ei⁹ diſciplinā? Dat diſciplinā paṫ: vt ñ auferat miſericordiā. Cedit ꝯtumacē vt reddat hereditatē. Quē enī de⁹ diligit: corripit: ⁊ flagellat omnē filiū quē recipit. Nō ergo tm̄ mīa vocātis ē: ſed ⁊ flagellātis: ⁊ ꝟberātis. vñ ſequiṫ ⁊ ī verbe. i. ī grauiori tribulatiōe viſita. peccata eorum.

Miſericordiā autem meā non diſpgaȝ ab eo: neqȝ nocebo ei in ueritate mea.

Miaȝ aūt m. ñ diſ. ab e. dō. ſ. chriſto. i. a corpe ei⁹ qḋ ē vnū cū capite. Ipſe enī nō tolliṫ miaȝ ei qui chriſtianus quidē ē. qḋ ſi homo ita iniqu⁹ eſt: vt fugiat accedēte patre. ipſe ſe alienat ab hereditate. nō paṫ abiicit euȝ. ſequiṫ. ne. no. ei ī ve. m. Ad hoc enī nō tolliṫ mīa liberātis: vt ñ noceat veritas vindicantis.

Neqȝ ꝓphanabo teſtamentū meum: ⁊ que ꝓcedūt de labiis meis non faciam irrita.

Neqȝ ꝓpha. i. violabo teſt. m. i. pactum ꝓphana eſſet ꝓmiſſio: ſi eſſet inexpleta. Nō enī qꝛ filij ei⁹ peccāt: ego mēdax ineniar. ꝓmiſi enī et facio. et ſi enī palee recedūt: nō tñ ideo. chriſt⁹ ē ſine hereditate: nūquid ē ꝓpṫ malos piſces: nihil ex illa ſagena mitteṫ ī vaſcula? Mitteṫ vtiqȝ boni piſces. i. quos predeſtinauit. manet enī īmobile teſt. dei. Deinḋ ṙpetit ad ꝯfirmationē qḋ dixerat. ⁊ que ꝓce. ḋ la. meis. i. ꝓphetis. nō faciā irri. hec repetitio confirmatio eſt.

Semel iuraui in ſancto meo: ſi dauid mentiar ſemen eius in eternum manebit. Semel iuraui. Q. d. vere non faciam irrita: quia iuraui homi dauid filio filio yſai. ſemel. i. eternaliter. vł imutabiliṫ. hō frequēter iurat de⁹ aūt ſemel qui nō variaṫ. et hoc ī ſcō meo. i. ſecreto meo. vñ ꝓphete biberūt vł in ſancto meo. i. ī hoīe chriſto. ī quo cōplenduȝ erat qḋ iuraui: qḋ ſemē eius chriſtus manebit ī eternū ī regno dei. et ſi ego mentiar dō. apoſiopeſis. Q. nulli verus ero. vel iuraui ſemel. i. īmutabiliter: ⁊ eternaliter. Dauid. i. chriſto in ſcō meo. i. per ſanctitatē meā. Quid? Qḋ ſemē e. i. chriſtiani. in eternū ma. in regno dei. ⁊ ſi ego mētiar dō. i. chriſto nulli verus ero. et eſt apoſiopeſis.

Et thronus eius ſicut ſol in cōſpectu meo: et ſicut luna perfecta in eternum: et teſtis in celo fidelis.

Et thronus ei⁹ erit ſicut ſol ī ꝯſpec. me. qḋ nō ē in ꝯſpectu hoīum. i. illi in quib⁹ inſidet: ⁊ dñatuꝛ. ſ. mēbra que portāt caput: fulgebunt ſicut ſol in regno patris eoꝝ. ⁊ ſicut luna ꝑfecta in eter. ſ. que nō iterū minuatur. fulgebunt ergo ſancti ī futuro regno: ſicut ſol ſm̄ aīam: qui tūc dei ꝯtemplatōe gl'ificabunṫ: ⁊ ſicut luna fulgebūt ſm̄ carnē que modo mutabiliſ eſt: ſicut luna. tūc autē erit īmutabilis et ꝑfecta. Tūc enī ſcī erūt in vtroqȝ ꝑfecti gemina ſtola candidati: ⁊ gl'ificati quam ſignificabat tabula vni⁹ cubiti ꝑ mediū ſecta in veteri teſtamēto que duos parietes tabernaculi in angulis occidentalis partis poſita continebat: quia fideles tā noui qȝ veteris teſtamenti poſt mortis occaſum: gemina beatitudine glorificabunṫ. et inde teſtis fidelis eſt in celo. i. chriſtus. Quia in nullo ſic contradiciṫ fidei chriſtiane: ſicut ī reſurrectione corporum. ideo et ipſe chriſto carnem ſuam reſuſcitauit: vt obuiam iret omni cōtradicenti: ⁊ qui poſſet membra ſua ſic ſanare: vt ea vulnerata fuiſſe non apparerēt cicatrices ſeruauit tamen in corpore: vt vulnus dubitationis ſanaret in corde.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Dyapſalma.

Tu uero repuliſti 7 ꝺſpexiſti: 7 diſtuliſti chriſtum tuum.

Dyapſalma. Tu vo repu. Quarta ps vbi ponit que videt̃ aduerſa predicis ꝓmiſſiõib⁹ ne putent̃ i alio ipleri q̃z i chriſto tũc i fuſo. C. d. chriſtianis hec predicta bona ſũt ſ; nõ iudeis q̃ ſe ꝓuauerẽt ꝓmiſſiõe. et hoc ẽ. Tu vo repu. chri. t. id ẽ vnctũ dd̃ a regno repuliſti ꝓ peccato qd̃ cõmiſit ꝯtra vriã ꝺ berſabee. et de ſpe. vl' ſpreuiſti eũ q2 ml'ta indigna paſſus ẽ. et diſtu. eũ a r̃gno. diu i tribulatõne ſinendo.

Auertiſti teſtamẽtuz ſerui tui, ꝓphanaſti in t̃ra ſcuarium eius

Auer. te. ſer. t. i. ꝙ r̃uo tuo factũ erat. q2 ꝓmiſſa iudis lata ſũt ad gẽtes ¶ Uel ita et legit̃ ſimplr̃ ad lr̃az de dd̃ et e⁹ r̃gno q. d. ſilla vo oĩa ꝓmiſiſti. hec vo cõia feciſti. q2 tu r̃pu. et ꝺſpe. dd̃ et e⁹ r̃gnũ qd̃ ad nihilũ deduxit. qd̃ mirãdũ ẽ. Tu ei q̃ ꝓmittebas. q̃ ꝯfirmabas. q̃ ꝓpt̃ dubitatõnẽ hũanã etiã iurabas. illa ꝓmiſiſti. et iſta feciſti. vbi ergo tenebo iuſiurãd̃ tuũ vbi iueniã ꝓmiſſũ tuũ: q̃re illa ꝓmiſit ꝺ us. et iſta fecit. Hec fecit vt ꝓmiſſa firmaret. Dd̃ ei erat cui ꝓmittebãt̃ oĩa. ſ; ñ in ipſo dd̃ ſ; i ſeĩe ei⁹ iplẽda q̃ ẽ chriſt⁹. Ne ergo q2 ei dicta ſũt viderẽt̃ i eo ipleta ꝺſtruxit ea de⁹ i dd̃ vt que ncẽ erat fieri q2 de⁹ iurauerat: querãt̃ i alio. vñ etiã 7 ſalomõ fili⁹ dd̃ q̃ fact⁹ ẽ tãte ſapiẽ: tanteq; prudẽtie. vt ꝓmiſſio dei de ſeĩe dd̃ i illo putarẽt̃ ipleta cecidit: ne putarẽt̃ eẽ ſemẽ dd̃ i quo iplerẽt̃ ꝓmiſſio. Sic etiã et cũ dictũ fuit r̃becce. maior ſeruiet miori iacob adorabit maiorẽ eſau: vt hec promiſſio i alijs expectet̃. ita ergo et hũc dd̃ i quo ſꝑabãt ignari ꝓmiſſa dei ipleri. repu. et deſpe. nõ tamẽ abſtuliſti. ſ; diſt. chriſtũ. filiũ tuũ. vt nõ i illo dauid. ſed i alio firmi⁹ ꝓmiſſa expectent̃. vñ ſb̃dit. Auer. teſta. r̃ui t. qd̃ r̃uo tuo factũ erat vet⁹. ſ: teſta. iudeoꝝ. iã nõ eſt regnũ eorũ. nõ eſt ſacrificiũ vl' ſacerdotiũ vl' ara eoꝝ. ꝓphana. i t̃ra. i. vbiq; t̃raꝝ ſcũariuz e⁹ vl' ſcã que hẽbãt oñdit de⁹ eis terrena.

Deſtruxiſti oẽs ſepes e⁹: poſuiſti firmamentuz e⁹ formidinẽ

Deſtrux. o. ſe. eius. i. munimẽta qb⁹ munieras eoſ vt ſic diripẽt̃ ab hoſtib⁹ vbi defenſiõ; dei ꝑdiderũt. po. fir. eius for. vt iã dicat̃ peccãtib⁹. Si de⁹ nat̃alibus ramis nõ pepcit q̃ videbãt̃ firmamẽtuz. nec tibi pc;. vl' po. fir. e⁹ for. i. ꝙ erat eiſ firmamẽto factũ eſt eis tiori ꝓ culpa id ẽ deus. et.

Diripuerunt eũ omnes trãſeuntes uiã: fact⁹ ẽ opprobriũ uicinis ſuis.

Diripu. eũ. ſ. dd̃. i. iſrael vbiq; diſꝑſum oẽs trã. vi. i. gẽtes que tranſeũt vitam iſtam nil in futuro ꝓuidẽtes. factus eſt oppro. vici. ſuis. i. habiti ſũt iudei opꝓbrio gentibus.

Exaltaſti ꝺxterã ꝺprimẽciũ euz letificaſti oẽs ĩimicos e⁹

Exal. dex. 7 c. hec oĩa in iudis cernim⁹ eẽ impleta

Auertiſti adiutorium gladiũ e⁹: et nõ es auxiliatus ei i bello.

Auertiſti adiutorium gladij eius. Solebant enim pauci multos vincere. modo vero victi ſunt et captiuati. Populus enim armatus ſine deo inermis eſt. Unde ſequitur. et non es auxiliatus ei i bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatõne: 7 ſemen eius i terra colliſiſti.

Deſtruxiſti eum ab emundatione. Hoc eſt grauius omnibus. id eſt. flagella ñ emundant eos quia fide caret iudeus. qua mundantur corda. et ſemen eius i terra colliſiſti. id eſt regnum eorum vbiq; terrarum deletum eſt. quia iam nõ eſt de eis princeps.

Sequitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Minoraſti dies temporis eius ꝯfudiſti eum cõfuſione.

Minoraſti di. tẽ. ei⁹. i. qꝫ diu ſtaret regnũ
eoꝝ ſi ſb deo eſſent. i. Putabãt ſe etiã re-
gnaturos i eternũ: ſꝫ minuiſti dies regni
eoꝝ: vt ñ ſtaret iuxta opinionẽ eoꝝ. Nec
tãtũ ſtetit quãtũ ſtetiſſet ſi ſb deo eſſent.
ꝯfudi. e. ꝯfu. qꝫ geſtãt obprobriũ ĩfideli-
tatis. i. Hec oĩa venerũt iudeis: nõ tñ ab-
lato eis chriſto. et e ñ o regno: ſed dilato
vnde ad deum dicit.

Dyapſalma.

Uſquequo dñe auertis in finẽ exardeſcit ſicut ignis ira tua.

Dyapſalma. Uſquequo do. Quita ps
Ecce hic dicit ĩ quo ĩplete ſunt ꝓmiſſiões
ſ. i ſbſtantia dõ. que viuit et eruit aiaz. i.
ĩ chriſto. Q. d. i. hec dura ĩtuliſti iudeis
Sed vſquequo do. auer. iſrl'a fide: et ſa-
lute vſqꝫ ĩ finẽ: i. ſemꝑ: nõ dñe: ſꝫ iſrl' ſal-
u⁹ fiat. Cecitas eni ꝯtigit ĩ iſrl': vt ple. gẽ.
ĩtra. et ſic o iſ. ſalu⁹ fieret. In ĩra tñ exar.
ſicut ig. ira t. vl' ſimilit' ſb ĩterrogatione
põt dici ira t. exar. i. ꝯſumet ſicut ig: Q.
d. non domine: ſed potius.

Memorare que mea eſt ſubſtã tia: nũquid eni uane cõſtituiſti omnes filios hominũ.

Memorare dicit hic dõ. carne poſit⁹ ĩ iu-
deis. ſpe poſit⁹ ĩ chriſto. que ẽ mea ſbſtã
tia. i chriſto. i. et ſi eni iudei deficiũt: nõ de
ficit mea ſba. nõ oĩno ĩterijt radix vñ ve
niet maria: ⁊ ð ea veniet ſemẽ cui ꝓmiſſũ
ẽ. i. Nam de pplo illo ṽgo Maria de vir-
gine Maria caro chriſti. et caro illa nõ ẽ
peccatrix: ſed pctõꝝ mũdatrix. Q. d. nũ-
quid eni va. ꝯſti. om. fi. ho: i. Oms filij
hoim ĩ vanitate eunt: nõ tñ tu vane ꝯſti
tuiſti eos. vñ ergo mũdas eos a vanita-
te: Nũquid nihil tibi ſeruaſti ꝑ qð mun
des: Mũdas eos ꝑ ſemẽ ĩ quo ẽ mea ſb-
ſtantia. de quo ſubdit.

Quis ẽ homo qui uiuet ⁊ non uidebit mortẽ: eruet animã ſuã de manu inferi:

Quis. i. quãt⁹ ẽ hõ q̃ vi. i. ſurgẽs a mor-
tuis. et nõ vid. mor. qꝫ iã nõ morieꝫ: fuit
tñ ĩ morte: ſꝫ eru. vl' it. ai. ſu. ð ma. inſe.
Ecce ṽe ſolus oĩno ſingularit' hic ſignifi
catꝫ chriſt⁹. Nulli eni hoc ꝯuenit niſi chri
ſto. et ſi eni reſurrgẽtes viuẽt: et nõ vltra
videbũt mortẽ: ñ tñ ipſi eruẽt aias ſuas
ð manu ĩferi: ſed ille qui põt aiaz ſuã po
nere: et iterũ reſũmere cui nemo eã tollit
eruit animaz ſuam.

Uel poſſunt hec oĩa de chriſto et ec-
cleſia accipi. Q. d. i. illa oĩa ꝓmi-
ſiſti. hec aũt ꝯtraria feciſti tu ipſe: que tñ
ad ſalutẽ ſũt. et hoc eſt. Tu ṽo repu. ad
patibulũ chriſtũ t. et deſpex. i. ĩ deſpectũ
dediſti ⁊ tuliſti. vl' diſtuliſti eũ a glĩa ad
temp⁹. vl' hoc dicit ð chriſto ſm mẽbra.
ſequiꝫ. Euertiſti teſt. ſer. t. i. ꝓmiſſio quã
tu feceras ei videꝫ euerſa. ꝓpha. i t. ſan.
ei. i. ſci ei⁹ ꝓphani reputãꝫ. Oms ſe. e. i.
prelatos. deſtrux. dũ occidũꝫ. et po. fir.
e. for. i. qui alios firmabãt docẽdo. iam
ſunt eis timori dũ affligũꝫ. et Diripu. e.
o. trã. vi. i. chriſtũ: qꝫ quidã illoꝝ iã ſũt
direpti a tñſeũtib⁹ viã que ẽ chriſt⁹. fac. ẽ
obpro. vi. ſ. Exal. dext. dep. e. leti. o. ini.
ei⁹. hec patẽt. Diuerti. adiu. gla. e. i. pre-
dicationẽ: vt ea ñ preualeret hoſtib⁹. et ñ
eſ auxi. ei ĩ bel. ſꝫ dediſti ad paſſiões. De
ſtruxi. e. ab emũ. ⁊ ſe. e. ĩ ter. col. i. quidã
mũdi ðfecerũt: et ĩ ĩrã ꝛdacti ſũt. Mino.
di. tẽ. e. vt putaꝫ dũ cito de vita auferũꝫ
et ꝯfudi. e. ꝯfu. Ecce ita ꝛpuliſti chriſtuz
tuũ: et eccliã: ſꝫ vſquequo do. auer. i. vſ
q̃quo nõ ꝛſuſcitaſ chriſtũ: an vſqꝫ ĩ finẽ:
abſit. vſquequo exarſit ſiẽ igñ. i. t. Repe
titio ẽ. Memoꝫ. que m. ẽ ſb. i. q̃ꝫ fragilis
que nihil ẽ niſi ꝑ ip ſũ ſit ꝛdẽpta. Memo
rare: nũquid eni va. ꝯſti. o. fi. ho: Jdõ re-
ſuſcita chriſtũ: qꝫ Quis ex nob: ẽ hõ: qui
vi. et ñ vi. mor. et eru. ai. ſ. ð ma. iſe: Nul
lus. In his iã poſtulat ſubueniri hoi. i.
hũano generi. vl' ſpãliter iudeis.

Ubi ſunt miſericordie tue an tiqꝫ dñe: ſicut iuraſti dauid in ueritate tua. Dyapſalma. Ubi ſũt
mi. Sexta ps vbi dicit q ĩ mẽbris etiã i-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

plent̄ ꝓmiſſiões n̄ tp̄alit̄ ſ; ſpũalit̄. ⁊ lo
quit̄ i pſona eccl̄e. Ita aũt ſic ꝯtinuatur
ſm̄ p̄ma lectõ; q. d. ✓ Ecce iã hẽmꝰ i quo
ꝓmiſſa ſuñt ſ; credẽtes adhuc laboramꝰ
ꝓpt̄ hos ergo dicit. vbi ſt̄ mie t. an. do.
✓ Q. tu erueis. et tñ nos ꝓpt̄ te mortifica
mur. vbi ergo ſt̄ mi. t. an. do. i. p̄rib' oli
facte: Cur n̄ facis ſic̄ iu. dõ i ve. t: Vl' ita
põt ꝯtinuari iuxta ſcd̄a; lectõ;. q. d. ✓ nl'
lus viu; vel eruet aia;. ⁊ cu; hoc ſit. vbi
ſũt mie t. an. do. q̄re n̄ facis ſi. iu. dõ in
vi. t. ✓ Iã rogat ꝓmiſſiões impleri quas
dauid fecit

**Memor eſto dñe opprobrii ſer-
uoꝝ tuorum: qd̄ continui in ſi
nu meo multaꝝ gentiũ.**

Me. eſ. do. vt remũeres. videt̄ ei oblitꝰ d
us dũ differt. opp. ſer. t. et ml'. gẽ ✓ i. me
mor eſto opprobrij illati ſuis tuis a ml'
tis gẽtibꝰ ✓ Iã ei chriſtꝰ i celo ſed; ⁊ crimẽ
obijcit̄ chriſtianis de chriſto. qd̄ oppro
briũ ego eccl̄a ꝯti. i. portaui ⁊ amaui i ſi
nu m. i. i ſecreto mẽtis ✓ q: palã n̄ audbat
loq̄ ✓ diu ei ꝯtinuerũt chriſtiani oppro-
bria i corde: nec audebãt r̄ſiſtere: ſ; iam
nũc mirabile ẽ nom̄ chriſti apd̄ r̄ges t̄re

**Qd̄ exꝓbrauer̄t inimici tui do
mie: qd̄ exꝓbrauerunt faciem
chriſti tui.**

Qd̄ ✓ opprobriũ ii. t. do. i. iudi et pagãi
expro. dñtes p̄iſſe chriſtũ. repetit. qd̄ ex-
ꝓ. ✓ exaggerat ſcelus eoꝝ ✓ qd̄ exprobraue
rũt: Ecce. ſ. ꝯmu. chri. t. hoc ei obiecer̄t
ꝙ mortuꝰ ẽ chriſtꝰ. ꝙ crucifixꝰ ẽ. qd̄ ẽ mu
tari a tp̄ali vita ad et̄nã. a t̄ra ad celũ. a
iudeis ad gẽtes ✓ qd̄ ergo inſani obijciũt
Nũq̄d opprobriũ ẽ qd̄ obijciũt: vtina;
et ipſi ſic cõmutentur

Bñdc̄s dñs i et̄num: fiat fiat.

Bñ. do. ✓ Exclamatõ ẽ hic ex viſa clarita
te chriſti. q. d. et maledictõ eoꝝ ẽ tp̄al'. ſ;
dñs ẽ bñ. i et̄ ✓ ꝯtra maledictões gẽtiũ. ſe
q̄tur fiat fi. Ecce q. ſb̄ſcp̄tõ p̄ncipis poſt
iuſſiões quã oẽs faciũt. et eſt ꝯfirmatio

Oratõ moyſi homis dei.

Ratõ mo. ho. di: ps iſte iij. ẽ eoꝝ
q̄ noĩe orõis p̄tituläẗ. Dr̄ aũt orõ mo
yſi ✓ q fuit miſter vet̄is t. et ꝓpheta noui
ſm̄ quã diſpẽſatõ; iſte ps iſpiciẽdus ẽ: n̄
ꝙ moyſes eũ ꝯſcp̄ſerit ſ; q: i hoc pſa. tra
ctãt̄ que i vet̄i t. p moyſen dato ꝯtinẽt̄.
idõ dr̄ orõ moyſi. cũ ei vita vetꝰ ⁊ noua ⁊
vita mortal' et vita vital' et ãni q̄ ꝓ nihi-
lo hñt̄. et dies q̄bꝰ iplebimur miã et leti
cia et pẽa p̄mi hoĩs. et r̄gnũ ſcl'i hic apte
diſtiguãt̄ ꝯgrue noĩe moyſi titl'ãt̄ ps. vt
eis q̄ recte ſcrutãt̄ ſcp̄t̄as intiet̄ legere q̄
p moyſen data ẽ: vbi t̄rẽa premia videt̄
ꝓmitti hr̄e aliq̄d tale ſb̄ velam̄to q̄le ps
iſte oñdit. Cũ ãt q̄lq; trãſit ad chriſtum
tollit̄ velam̄. et r̄uelãt̄ ocl'i eiꝰ: vt ꝯſiđet
mirabilia de lege dei. et ẽ ſẽſus titl'i. Ps
iſte ẽ orõ. orõ dico mo. i. illa oñdens et
tractãs que lex p moyſen data ſb̄ velaĩe
ꝯtinebat ✓ vl' ẽ orõ mo. i. q: hoc dd̄ orat i
hoc pſal. qd̄ et moyſes añ orauit. mo. di
co ho. d. hõ q̄dã paſſibil' erat: ſ; tñ di li-
berãdꝰ ✓ ✓ et agit ps iſte d̄ defcũ gñis hũa
ni q̄ p chriſtũ auferet̄ Intẽtõ mon; ad
ꝯtẽptũ vet̄is et ad aõre noue vite Modꝰ
t̄ptit̄ ẽ ps. p̄mo et̄nũ r̄fugiũ ꝓpõit tp̄ali
hoĩ ✓ Scd̄o expõit ĩfirmitatẽ hoĩs ei pe-
tẽs ſb̄uẽire ibi. ne auer. t̄cio orat et affir
mat liberatõ; ibi. dex. t. In pſõa ergo ec
cl̄e ꝓphã loq̄ñs: et a ſpe icipiens ait. D

**Domie refugiu; fc̄s es no
bis. a gñatõe i gñatõe;**

Do. tu fc̄s hõ no. fa. es refu. ✓ in
hoc ſalo ſcl'i bñ dicit factꝰ r̄fugiũ ✓ q: per
hoc ꝙ hõ fc̄s ẽ nobis: cepit eẽ qd̄ n̄ erat
ita plene ſ. i. refugiũ. nl'li tñ accidẽti ſb̄-
iectꝰ. es refugiũ dico. a genera. in gene.
✓ i. i oĩ gñatõe l' i duabꝰ gñatõibꝰ. ſ. i vet̄i
ẽ ille moyſes fuit miſter. et i noua. ẽ il-
le idẽ fuit ꝓphã. ne aũt videret̄ n̄ eẽ añ
q̄; eſſet nobis refugiũ adiũgit.

**Priuſquã montes fierẽt ⁊ for
maret̄ terra ⁊ orbis. a ſeculo ⁊
uſq; in ſeculum tu es deus.**

Priuſquam montes. quaſi di. factus es
refugium: ſed tñ tu ipſe es. ✓ Priuſquam
fierent montes ✓ id ẽ angeli. Quid ei ma

gnũ eſt dicere de mõtibus viſibilib⁹ qui
ſunt ps terre: q̃ terra: ⁊ celo: ⁊ oibus cor
palibus por ẽ deus. et puſq̃ƺ for. fra^r. i.
hoies. Ecce ois rational' creatura hac di
fferentia diſtincta ẽ: vt mõtiũ noie ſigni
ficaret celſitudo angelorum: ⁊ tre noie hũi
litas hoim. ideoq̃ƺ nõ incõgrue ṽba ſic
diſtinxit: vt diceret mõtes. i. angelos fie-
ri: ⁊ terrã. i. hoies formari. Formari ẽni
vl' fingi ſolet dici ſm corpa. vñ formauit
deus. vl' finxit hoiem d̃ li. ter. fieri de ni-
hilo: ⁊ vt breuit̃ dicat̃ vniuerſitas rerũ
ſbiũgit. ⁊ puſq̃ƺ fieret orbis tu es: qꝛ a ſe-
culo et i ſe. tu es deus. ^r Apti⁹ diceret̃ ab
eterno i eternũ. Nõ eni a ſeculo de⁹ eſt qd̃
eſt ante ſecula: aut nõ ẽ vſq̃ƺ in ſeculũ: cũ
ſit ſine fine: ſed ex ambiguo ṽbo greco fit
plerũq̃ƺ i ſcripturis: vt vl' ſeculũ ꝓ etno
vl' eternũ ꝓ ſeculo ponat latin⁹ iterpres
hic ergo ponit̃ ſclm ꝓ etno. ^r optime aũt
ait tu es. ſ. imutabilis. nõ dicit eris: vel
fuiſti: cũ imutabil' eſſentia dei ñ nouerit
preteritũ: vl' futurũ. vñ dictũ eſt. Ego ſũ
qui ſum: ⁊ qui ẽ miſit me ad vos: et mu-
tabis ea et mutabunt̃: tu aũt idẽ ipſe es:
et an. t. nõ defi. et ṽe es: qꝛ es deus. ^r Ecce
que etnitas nobis refugiũ facta ẽ: vt noſ
i ea mãſuri: de hac tpis mutabilitate fu-
giam⁹ ad eã. Sed qꝛ hic ſum⁹ in tentati-
onib⁹ ne ab ea etnitate auertamur: orat
homo dei dicens.

Ne auertas hoiẽ i hũilitatẽ: ⁊ dixiſti ꝯuertimini filii hominũ

Ne auerta. ho. Scd̃a ps vbi exponit ^r infir
mitates hois cui petit ſbueniri. Q. d. cũ
ſis refugiũ. Ne auertas ho. a tuis etnis
in hũili. tempaliũ ^r. i. i terrenã ꝯcupiſcẽ-
tiã: ⁊ i cõtemptũ: ^r vbi tẽpalia ꝯcupiſcat
ſapiatq̃ƺ terrena. vl' Ne auer. ho. poſitũ
i hũilitate. i. i deiectiõe. i. hoiem deiectũ
vel poſituƺ mõ in hũilitate bona. i. mõ
hũilẽ: q̃ añ fuit ſupb⁹. iõ oro ne auertas
et. i. qꝛ dixiſti ꝯuer. ad me ab amore mũ-
di. filij ho. Q. ^r hoc a te peto qd̃ iuſſiſti: ⁊
qd̃ potes facere. ^r Ipſe ei põt a mũdo eri
pe. liberare qui docuit celeſtia querere.

Quoniã mille anni ante oculos tuos tãq̃ƺ dies heſterna q̃ pterijt.

Q̃m mille an. Q. d. ^r iõ ne a-
uertas ⁊c. Q̃m ⁊c. l' ita ꝯti. Jõ a labilib⁹
iſtis ad te op⁹ ẽ ꝯuerti. Q̃m mil. ã. ^r i. quã
tũlibet longa vita pñs. añ ocu. t. i. i tua
ꝯſideratiõe que ẽ eterna. et ſapiens. ſ. re-
ſpectu tue etnitatis ſunt. tãq̃ƺ di. heſter.
que pret. ^r Nõ dicit ſaltẽ ſicͭ craſtina que
eueniet: ſed ſicut heſterna que prete. i. ſic
eſt diei heſterne ſm hoc qd̃ pretijt. Oia
enĩ que fine claudunt̃ ꝓ trãſactis haben
da ſũt. Q. nihil ẽ hõ: niſi des ei alterã vi-
tã: ſed nec lõgitudini vni⁹ diei ꝯpantur
mille anni. Sed potius ſunt.

Et cuſtodia i nocte q̃ ꝓ nihilo habent̃ eorum anni erunt.

Et cuſtodia i noc. i. ſicut vigilia noctis:
que nõ habet niſi tres horas: ⁊ hñ cuſto
die noctis ꝯpat̃. vita preſens ꝓ ſolicitu-
dine: et que i nocte hui⁹ ſcli agit̃. poſtea
addit etiã ^r de erumna mortal' vite dicẽs
que ꝓ nihilo ⁊c. Q. d. ⁊ vt min⁹ dicam.
Si tu auertas hoiẽ a tuis eternis. anni
hois erũt eorum. i. iter ea reputabunt̃. que
ꝓ nihilo ha. vt ſomnia: ⁊ merito iter ea
reputabũt̃: ^r qꝛ hi anni anteq̃ƺ ueniãt nõ
dũ ſũt. cũ aũt venerint iã nõ erũt. Q. d.
i tenebris agit̃ vita pñs: ⁊ i ſolicitudie:
et trepidatiõe: ⁊ quaſi nihil eſt.

Mane ſicut herba trãſeat: mane floreat ⁊ tranſeat: veſpe decidat: induret et areſcat.

Mane ſicut her. Q. d. ^r Dixi q̃ anni hñt
ꝓ nihilo: ſƺ nõ accuſãs te. Q. factorẽ mu-
tabiliũ. hoc dixi. imo diuine iuſticie ꝯſe-
tiẽs. dico pus. ^r Mane hõ trãſeat. i. hõ dũ
viuit trãſeat. Mane eni ẽ temp⁹ vite. trã-
ſeat dico ſicͭ her. apta ꝯpatio. q. ſicut her.
mutat̃ a q̃litate quã hƺ i nocte i deteriorẽ
mane orto ſole. ita mutat̃ hõ i deteri⁹. q.
luat hõ qd̃ meruit. ma. flo. ⁊ trã. i aliã q̃
litatẽ: ^r ⁊ poſtea veſpe. i. i extremis. veſpe
eni ſignificat̃ extrema. ſ. temp⁹ quo hõ oc
cidit. ^r deci. i mortẽ. idu. i cadauer. ^r ⁊
areſ. i puluerẽ: ſicͭ herba i extremis ſecta:
vl' fracta: vl' qꝛ bis ponit mane duas no

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tat etates. Primū mane puericia eſt que
cito trāſit. Scōm mane iuuēt᷑ ē, que flo
ret et trāſit. veſpe ſignificat᷑ ſenect᷑: qñ ſ
frigeſcit vigor hoīs. et ē pmū mane hoīſ
id ē puericia. trā. ſicut her. i. cito. Omīſ
eñ caro fenū et claritas hoīs ſicut flos
feni. Fenū aruit: flos decidit. et ſcōꝫ ma
ne. i. iuuētus. flo. et trā. i. cito pagat flo
rē ſuū. et veſpe frigide ſenectutis decidꝫ
idu. et are. hec ñ mutant᷑ hec aūt pena ō
peccato venit. vñ ſbdit

Quia defeci᷑ i ira tua et i furo re tuo turbati ſumus.

Quia deſe. q. d. trāſeat et trāſit. qꝛ deſe.
i infirmitate mortales et paſſibiles facti: i
ira t. i. vīdicta nobis iflicta quā tñ miſe-
riā morte finire timem᷑. vñ ſequit᷑: et in
fu. t. tur. ſu. vl᷑ ſbati tiore mortis ifirmi.
infirmitatē finire timem᷑ vl᷑ trepidā᷑. vñ
dñs petro: ducet te quo tu ñ vis. et dñs
nos i ſe trāſfigurās de ſeipſo dicit. triſtis
ē aīa mea vſqꝫ ad mortē. deiñ ſbdit hāc
penā nobis eſſe, p peccato

Poſuiſti iīquitates nrās i conſpectu tuo: ſeculū nrm̄ i illuminatōe vult᷑ tui.

Poſu. iī. q. d. defeci᷑ iuſte qdē: qꝛ pecca
uim᷑: et tu: poſu. i ꝯſpe. t. iī. no᷑ ñ ab eiſ
diſſilaſti: expōit qd̄ dixerat. ſ. po. ſeclm
no. i. iīqtates nr̄as vitā nr̄aꝫ prauā i il.
vul. t᷑ i. corā te. idē ē hoc qd̄ ſupra dixit
i cōſp. t. vl᷑ ſclꝫ no. i. poſteros nr̄os po.
i il. vul. t. i. pctā poſteroꝝ nr̄oꝝ poſui-
ſti corā te᷑ Illa tegūt᷑ que veniā hñt: ⁊ il
la illuminantur que puniūtur

Qm̄ oēs dies nri defecerūt: et in ira tua defecim᷑.

Qm̄ o. d. n. de. i. cognitō nr̄a ōfecit ob-
tēbrata rōe p pc̄m: et i i. t. ōfe. ᷑ nos ipſi
amādo que trāſeūt. l᷑ oēs d. no ōfe. i. tps
vite nr̄e abbreuiatū eſt et pene ōfecit ᷑ qꝛ
ad paucitatē ſdacti ſūt dies vite nr̄e᷑ vi
ta hoīs, ppt irā dī abbreuiata ē. qꝛ pre-
ſūptōne lōgioris vite peccabant. et nos
ipſi i ira tua deſe. ᷑ id ē eſſentia noſtra ō
fecit p erumnas.

Anni noſtri ſic̄ aranea meditabāt᷑: dies annoꝝ nrōꝝ in ipſis ſeptuaginta annis.

Anni noſtri ᷑ Miſeria et breuitas huius
vite exprimitur hic p ſimilitudinē ara-
nee que texit inanes telaſ vt dolo capiat
muſcas. et eſt. Anni noſtri medi. vel
bunt᷑ ſicut ara. ᷑ i. nos i annis ſtudem᷑
doloſis et inanib᷑ occupatōib᷑ ᷑ in reb᷑
ſcꝫ corruptibilib᷑ laborabā᷑ et inania te
xabam᷑. vñ bñ dicit. medi. vel buntur.
anni. non operabant᷑: quia ſine vtilita-
te et fructu boni operis tranſeunt. qua-
ſi ſb inani meditatōne. vel paſſiue acci-
pi poteſt. meditabunt᷑ id ē reputabunt᷑
anni noſtri ſicut aranea id eſt ſicut ina-
nes et inutiles. et dies annoꝝ noſtrorū
complentur i ipſis ſeptu. annis. vl᷑ dieſ
annoꝝ noſtroꝝ ita breues ſūt: ꝙ i ipſis
ſūt ſeptu. anni. Alia littera ᷑ quo tempis
ſpacio dicūtur longeui qui etiā vſqꝫ ad
octoginta annos aliquas vires habere
videntur. Unde ſubdit

Si autem in potētatib᷑ octoginta anni: et amplius eoꝝ labor et dolor

Si autem: amplius vixerint homines.
octoginta anni ᷑ vite. vt multum viuāt.
quod rarum eſt. poterunt eſſe in poten
tatibus. id eſt aliquas vires et potenti-
as poterunt habere vſqꝫ ad octoginta ā
nos. et ſi amplius vixerint. eorum eſt la
bor et dolor᷑ id ē ſi vltra octogita ānos
viuūt. labor et dolor multiplicabitur.
᷑ Senectus enim ipſa morbus ē. ita hec
ad litteram dici poſſunt ᷑ Sed quia et ci
tra. lxxx. annos ſunt quidam infirmi et
ſenes. et vltra ſunt aliqui ingentes vir-
tutibus melius hec myſtice accipiūtur.
Septuaginta ergo et octoginta ſunt cē
tum quiquaginta. In c. l. eadem ſignifi-
catō eſt que in xv. qui numerus conſtat
de ſeptē et octo. Septē ſignificat vet᷑ t.
ppt ſabbatū. quod obſeruari mādabat
Obſeruabant eñ pr̄es veteris teſta. ſe-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

timū diē. vij. ſeptimanā. vij. mēſem. vij.
annū. ſeptimū annū. vij. decadis qui iu
bileus dicit. Octo vō ſignificat nouū. t.
ꝓpter rſurrectionē dñi. octaua die factā
que obſeruat i nouo. t. vbi et octaua fu
ture reſurrectiōis expectat. Inde etiā ſūt
xv. grad⁹ i tēplo Salomonis. Ind etiā
i pſalmis. xv. cantica graduū. Inde etiā
et. xv. cubitis aqua diluuij excreuit ſup
ſūmos mōtes. Per ſeptuaginta igitur ꝛ
lxxx. teſt a. vet⁹ et nouū ſignificat. Nota
ergo etiā diligenter qd diſtincte dicit in
ipſis: ꝛ i potētatib⁹. ꝛ ē ſenſus tal. Anni
no. me. ſicut ara. ꝛ ſic dies an. no. i. vita
nr̄a ē in ipſis an. lxx. vl in ipſis qui ſunt
lxx. anni. i. i tempalib⁹ que ꝓmittebant
i veteri. t. qd ſignificat p. lxx. Ideo ergo
dixit. lxx. qꝛ i veteri teſta. ꝓmittebant tē
palia i quib⁹ ē vita nr̄a ptinēs ad vet⁹. t.
Si aūt nō in ipſis annis: ſed i potē. erit
vita nr̄a. i. ſi nō erit i tēpalib⁹: ſed ečnis
ꝛ ſpūalib⁹. tūc dies an. no. erūt. lxxx. an
ni. i. vita nr̄a ptinebit ad no. teſta. qd ſi
gnificat p. lxxx. vl. viij. qꝛ nouū. t. eſt in
ſpe reſurrectiōis octaua etate future: et
ampli⁹ eoꝝ ē laboꝛ ꝛ do. i. quiſquis hāc
fidē trāſit: ꝛ aliquid ampli⁹ querit: labo
res et doloꝛes iuenit: vel ſic pōt intelligi
Q. d. vita que eſt i potētatib⁹ ptinet ad
nouū t. ꝛ licet hoīes ſint in nouo teſta.
tñ ampli⁹ eoꝝ ē laboꝛ ꝛ do. i. licet ſimus
i nouo. t. tñ adhuc habꝫ vita nr̄a laboꝛē
ꝛ doloꝛē. dū in nobis gemin⁹ redēptio
nē coꝛpis expectātes. vl p. lxx. annos po
teſt itelligi appetitus terrenoꝝ que ſeptē
dieb⁹ agunt p octoginta eternitas ſigni
ficat. ꝛ ē dies an. no. i. vita nr̄a erūt i ip
ſis ſeptua. an. i. i appetitu ꝛ deſiderio tē
paliū. Si aūt i potē. i. ſi i vtutib⁹ fuerit
vita nr̄a: tūc ſunt. lxxx. anni. i. eternitas
petit. ꝛ ampli⁹ eoꝝ eſt la. ꝛ do. hoc non
mutatur.

Qm̄ ſupuenit manſnetudo: ꝛ coꝛripiemur.

Qm̄ ſupuenit māſue. Adhuc ē laboꝛ et
doloꝛ: ſꝫ hoc ad miaꝫ dei ptinet. Qui fla
gellat filios. Qm̄ ſupue. mā. dei. Māſue
tudo ſi dei ē dicit clemētia. Si noſtra ē
domitatio dicit. Ipſe eni p clemētiā mā
ſuetus domando nos efficit māſuetos. ꝛ
ſic coꝛripiemur. Queꝫ eni diligit deus
coꝛripit ꝛ caſtigat. Et cū hoc ſit

Quis nouit poteſtateꝫ ire tue ꝛ pꝛe timoꝛe tuo iraꝫ tuā dinumerare.

Quis nouit po. ir. tu: Q. beat⁹ ē qui no
uit. Paucoꝝ eni ē hoc. ſ. noſſe poteſta
tē ire tue: quia pleriſqꝫ dū parcis magis
iraſceris. Quoſdā alios dū punis man
ſuetudo eſt. vñ: Cū iratus fueris miſeri
coꝛdie recoꝛdaberis. Quib⁹ aūt pl⁹ ira
ſceris parcis: vt ſic ꝓſpet peccatoꝛ i via
ſua: ꝛ maioꝛa recipiat i nouiſſimo. i. pe
nā ečnā que ē poteſtas ire tue. Qm̄ diffi
cile ergo repit. Quis no. po. ire t. i. qui
nouit irā: ꝛ ipſi⁹ ire poteſtatē. i. vtutē ꝛ
maioꝛitatē: qm̄ exerces ꝯtra illos quib⁹
hic parcis. Poteſtas eni ire hoīs ē coꝛ
pus occidere: ꝛ p⁹ nihil facere. De⁹ autē
ꝛ hic punit: ꝛ poſt in gehennā mittit. et
a paucis eruditis: maioꝛ ei⁹ ira itelligit
Sequit: ꝛ quis no. dinu. i. diſtinguere.
irā tuaꝫ: qꝛ hic his parcit ad penaꝫ: hos
punit ad ſaluteꝫ. pꝛe ti. tuo. i. ad hoc vt
te timeant: Q. pauci.

Dexteram tuā dñe ſic notā fac ut eruditos coꝛde i ſapiētia.

Dexterā tuā dñe. Tercia ps vbi oꝛat: et
affirmat liberationē. Q. d. vt māſuetus
coꝛripis: ergo o dñe dext. t. i. chꝛiſtū: ſic
no. fac: vt tui diſcant p eū magis petere
ea que nō vident. ptinentia ad no. teſta.
qꝫ pñtia ptinentia ad vetus: quaꝫ oꝛati
oneꝫ hominis dei impletam videmus.
Chꝛiſtum eni ſic fecit notum deus: vt in
eius paſſionibus oſtenderet non pñtia
ſm uetus teſta. ſed ečna eſſe petenda. vel
dextera dei eſt eterna felicitas: qua oues
ab hedis ſepabit: in q̄ quis ſeſſurus ſit.
vnd ſic inoteſcit de⁹ cum flagellat quem
recipit: nec finit in malis pꝛoſperari: ſed
emēdat: vt ad dexterā ponat. et ē. Dexte

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ram tuã' id ē eternã felicitatē ſic notã fac
vt homines dinumerēt irã tuã p̄e tiore
ſequit̄.et eru· vel cōpeditos corde in ſa.
fac notos ſ̄baudi' verbũ grecũ vtrunqꝫ
ſignificat.ſ.cruditos vel cōpeditos. qd
tñ idē ē. qꝛ qui erudiunt̄ in ſapiētia: pe
dem mentis mittunt incompedes prece
ptoꝝ dei ne a via eius exorbitent: quos
ſic fecit deus notos in nouo teſtamento
vt pro fide omnia ſpernerent. que ma-
gna habentur in veteri teſtamento.et e-
terna bona morte quererent.

Cōuertere dñe uſqꝫquo: ⁊ dp̄cabilis eſto ſup ſeruos tuos.

Conuertere do.⁊ c. Hoc aũt attēdēs iſte
hō dei orat ꝓ eis qui multa patiunt̄ a ſe
culo ꝓ eternis dicēs.et o dñe con.' i.iu
ſticiã flagelloꝝ tēpa.ita hoc dicit do' q̄
auerſa ſit facies e⁹ a t̄bulatis.dico con-
uertere.et vſqꝫquo eris auerſus.' Vox
iſta oro ē iuſti:nō idignatō ipatientis:
Vel ſ̄m aliã lr̄az. Cōuer.do.' aliq̄ꝫtulũ.
nō ex toto.qꝛ magis ꝓdeſt ſi aliq̄ t̄bula-
tio ſemp monet nos.ſeq̄t̄. et depre.eſto
ſup ſer.tuos' Q.talē rem exhibe vt poſ
ſis exorari a peccatoribus.

Repleti ſumus mane mĩa tua et exultaui⁹ et delectati ſumus ĩ omnibus diebus nr̄is.

Reple.ſu. Sꝫ iſte hō dei iam fut̄a bona
ſpe anticipãs. Q.de factis ait. Reple.ſu
m⁹ mĩa tua ma.i.ĩ et̄nitate' .mō ē nox ĩ
q̄ eſurim⁹ et ſitimus.tũc aũt ſatiabimur
vultu dei.vñ.ſatiabor cũ appa.glã tua
et alibi. Mãc aſtabo tibi ⁊ vidbo.i.ſatia
bor.et ibi exul.ĩ laude tua.et dlec.ſu.' ĩ
re iocũda.ĩ oi.die.no. Ibi omnes dies
ſimul ſũt.nō ſuccedũt ſibi.quia vn⁹ ſũt.
id eſt eternitas. Nũc aũt ꝓ eo.

Letati ſumus ꝓ diebus q̇bus nos humiliaſti: annis quibus uidi⁹ mala.

Leta.ſu.etiã ꝓ di.i.ĩ dieb⁹ malignis q̄b⁹
nos hũi.ſ.an.quib⁹ vi.ma.i. anguſtias
corꝑis.in quibus diebus dicimus

Reſpice ĩ ſeruos tuos ⁊ ĩ opa tua:et dirige filios eorum.

Re.ĩ ſer.t.q.d.noſ hũiliaſti.ſꝫ re.ĩ ſer.t.
et ꝑ.i.ĩ opa t.' qꝛ ipſi t̄ui ſũt opa tua.et
di.fi.e.i.imitatores' vt ſint recti corde q̄
h⁹ hō⁹ ē de⁹.l'fi.e.i.opa' l' ꝓpheta hic ꝓ
iudis peccãtib⁹ ſpēalr̄ orat dicēs.reſpi.ĩ
ſer.t.' qd de⁹ facit ĩ ſe. ꝓpheta orat fieri
pplo ſuo' orat ſcꝫ vt ꝑcat iudis peccãti-
b⁹.ſi ñ ꝓ meritis eoꝝ.ſaltē ꝓpt̄ opa que
ĩ eis fecit. vñ ſ̄bdit.et r̄ſpi.ĩ o.t.que feci
ſti ĩ eis.et di.fi.e.' q.ſi ipſi ꝓpter ĩiqui-
tates diſpſi ſũt.ſaltē filij ĩ fine fide corri
gant̄:q̄ per ſe praui ſũt et inconuertibi-
les. Sequitur.

Et ſit ſplēdor dñi dei nr̄i ſup nos:et opa manuũ nr̄aꝝ diri ge ſup nos: ⁊ op⁹ manuum no ſtrarum dirige.

Et ſit ſplē.do.dĩ no.ſr̄.n.i.lumē vultuſ
tui.ſ.imago dĩ r̄creãs.i.gr̄a ſpũſci r̄for
mãs ĩpmat̄ mēti nr̄e. Triplex quippe ē
imago.ſ.iãgo creatōis.imago r̄creatōis
imago ſilitudis. Imago creatōis ē in q̄
creati ſũ⁹.ſ. ratō. Imago recreatōis gra-
tia ꝑ quam reformatur imago creata ſ.
ratio. Imago ſilitudis ad quã facti ſũ⁹.
ſ.de⁹ t̄nitas' ad c⁹ ſilitudinē fact⁹ eſt hō.
ñ pr̄is tm̄ l' filij vl' ſpũſci ſꝫ trinitatis ꝑ
mēoriã ſilis pr̄i.ꝑ ĩtellectũ filio.ꝑ dile-
ctōꝫ ſpũiſcō. Per hãc t̄nitatē creata ima
go ſimil'ē increate t̄nitati' . vñ. Memine
ri te.ĩtelligã te.diligã te' vl' ſplēdor dĩ
ē ſr̄ nos:dũ crucis ĩpreſſiōē dcoramur ⁊
vexillũ triũphi ĩ frōte portã⁹.ſeq̄tur. et
opa ma.no.di.' vt ñ ꝓ mercede t̄renoꝝ
ea faciã⁹ ſꝫ ꝓ et̄niſ.diñ qꝛ oĩa opa bōa ad
vnũ dirigũt̄ ſinglari numero ſubdit.et
opus manuũ no. diri.i.oĩa opera bōa
vnũ opus charitatis ſunt.i.ad vnũ finē
diriguntur. ·X·C·

Laus cantici dauid.

Laus cãti. dd' De hoc pſalmo
chriſtũ diabolus tētare auſus
ē.chriſti ãt tētatō nr̄a doct̄na ē. Sic em̄
ille ꝑor tentatus tētamēta diaboli hũi-

litate ſupauit. Jta nos eundē vincere do
cuit: ⁊ dedit quē vincere poſſum⁹: ſi chri
ſtū imitari volum⁹. nō ī diuinitate vl̕ po
tentia. vl̕ in mirabilib⁹ ſicut voluit pm⁹
hō: ſed ī eo qḋ factus ē ꝑ nobis. i. ī hūili
tate ad quā vocat dicens. Diſcite a me qꝛ
mitis ſum: ⁊ hūilis corde. Qui autē ſic
imitat̃ chriſtū ꝑ ianuā intrat. Janua enī
chriſtus ē qui dicit ego ſū ianua: ꝑ quaꝫ
ſi quis ītroierit īgredieẗ: ⁊ regredieẗ: et
paſcua īueniet. Jntrare ergo ꝑ ianuā ē
ītrare ꝑ chriſtū. Jntrare aūt ꝑ eū ē imita
ri eū: nō ī magnificētia et miraculis: ſed
ſicut dixim⁹ ī hūilitate ⁊ patiētia: quem
nos ī his ſequētes ex eo: ⁊ ī eo vincimus
diabolū: de q̄ victoria chriſti: ⁊ ſuoꝝ cō
tra diabolū agit iſte pſal. vn̄ ī titulo po
niẗ laus. ⁊ ē ſenſus. Pſal. iſte ē laus dō.
i. chriſti. Eſt aūt laus etiā hūana: ſed hec
laus ē cātici: qꝛ nō ē niſi diuina. Eſt enī
pſal. iſte hymn⁹. i. laus chriſti: cōtra de
mones. Quia oſtendit tentationes dia
boli victas a chriſto: ⁊ a ſuis manētibus
ī auxilio dei. ¶ Hac ītentiōe vt et nos di
ſcamus exemplo chriſti tentatiōes ſupa
re. Mod⁹ triptitus ē ps. Primo ꝓpheta
deſcribit fidentē ī ſolo deo oīno ꝓtectōe
dei vallatū. Scḋo dicit chriſtū ī celo le
uatū a nullo poſſe ꝯtingi: qui et pedes ī
tra ꝓtegit: ſed preſūptores ab eo cadūt
ibi. Cadent a la. Tercio inducit v̄ba dei
eccleſiā ꝯſolantis ibi. Qm̄ ī me ſpabis.
Propheta ergo de quolibꝫ ſcḋ ait.

**Qui habitat in adiuto
rio altiſſimi: in ꝓtecti
one dei celi commora
bitur.**

Qui habi. ī adiu. nō ſuo: ſed alti. i. qui
totā ſpē nō in ſe: ſed ī deo ſemꝑ ꝯſtituit
ſ. cui⁹ ſpes nō ī hoīe: ſed ī deo cōmorabiẗ
ī ꝓtec. dei. i. oībus modis ꝓtegeẗ adeo
vt nec illecebra male blandiētis volup
tatis capiaẗ: nec timore aduerſitatis frā
gatur: vt nō declinet ad dexterā. vl̕ ad ſi
niſtrā ſicut ī veteri t. preceptū ē filijs iſrl̕
vt icederēt regia via: non declinātes ad
dexterā. vl̕ ad ſiniſtrā. Regia via eſt via
chriſti nr̄i regis qui ſic viā mūdi cucur
rit. vt nec ꝓſꝑis illiceretur: nec aduerſis
frangereẗ quē ⁊ nos imitari debem⁹. ſe
quitur dei dico celi. i. cui⁹ ſedes ē celū. i.
aīa iuſti. Nota qualiẗ ſibi reſpōdeāt ver
ba. habitat ⁊ cōmorabiẗ. Sicut enī ſꝑ
habitat: ſic et ſemꝑ cōmorabiẗ. Deinde
illud affirmat. ſ. qḋ habitat cū dicit.

**Dicet domino ſuſceptor meus
es tu: ⁊ refugiū meū de⁹ meus
ſperabo in eum.**

Suſceptor me⁹ es tu. ⁊c. hoc aūt ꝑmittit
ſ. qḋ ꝓtegeẗ: vbi dicit. obumbrabit tibi
ſcapul. ſcuto circūdabit te. Primo ergo
oſtēdit q̄liẗ habitat ī adiutorio. ita. ſ. di
cet do. ille qui habitat ī adiutorio altiſ.
nō ſuꝑbus ꝯ ſe vt ꝑmus hō. Quid dicet
ille dn̄o: hoc. Dn̄e tu es ſuſc. m. infirmi
ad curādū. ⁊ refu. me. de. m. a ſeculi tem
peſtate qui hoc dicit. totū ſe ꝓiecit in eū
qui dicit de⁹ me⁹ ē refugiū meū. nō que
rit aliud auxiliū ꝯtra tempeſtates ſeculi
Ne aūt putes p⁹ ſuſceptionē ⁊ refugiū
nihil eſſe petendū. addit ſpa. i. e. Q. d. qꝛ
eſt ſuſceptor et refugiū. ideo ſpabo in eū
Jta ſpabit iſte ī deo: ne aliqn̄ de ſe preſu
mat. hoc ſi feciſſet adam bene ſtaret. Jō
ſperabo.

**Quoniaꝫ ipſe liberauit me de
laqueo venātiū ⁊ a verbo aſpo**

Qm̄ ipſe nō ego libera. me de laq. ī queꝫ
ſuꝑbus adā cecidit. laqueū dico. venāti.
i. demonū qui nō ī via chriſto: ſed cir
ca viā ad dexterā ꝓſꝑitatis male extollē
tis. vl̕ ad ſiniſtrā aduerſitatis deprimē
tis tendūt laqueos. Si ergo vis ſecurus
ambulare noli declinare ī dexterā. aut ī
ſiniſtrā: ſed ſit tibi via ille qui tibi ꝓ te.
fact⁹ ē via: vt adducat te ad ſe ꝑ ſe: ⁊ ita
nō timebis laqueos venantiū. Et nota
qꝛ venatores ī ſacra ſcriptura vix ī bono
īuenimus. Ecōtra piſcatores raro ī ma
lo. ſeq̄ẗ. ⁊ a ver. aſ. Multos ꝑ v̄bū aſꝑm
miſit diabol⁹ ī laq̄os: ī quos ꝑ v̄bū aſꝑm
cadunt aliqui: verbi gratia: vt qui no
lunt eſſe chriſti propter inſultātes chri
ſtiano nomini: et qui timent detra

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ctiones hominum. a deo vt ceſſent a via dei. Inſultatio ergo atqꝫ detractio ſcꝫ in fideliũ verbũ aſpm eſt. Uel ita p laqueũ et verbũ aſpm gemie tentatiõis modos ſignificat. Tentatõ eẽ vel fit p facta que hic dicit laqueus. vel fit pverba que hic dicit a verbo aſpo. etſi leue videat grave eſt tñ verbo tentari. Laqueus ergo ſunt verſutie ſpũaliũ vel carnaliũ iimico rũ in factis. Uerbũ aſpm eſt omne dictũ qḋ mouet hominẽ a regulis diuinis ſcꝫ ꝯuicia vel blanda. Et eſt. li. me de la. ve. .i. de tentatione que fit p facta. et a ver. aſpe. i. a tentatione que fit p verba.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi: et ſub pennis eius ſperabis. Scapulis ſuis. Hic ꝓmittit ſpanti qḋ ꝯmorabit. Q. dico liberauit. et vt liberet obumbra. ti. qui habitas in adiutorio altiſſimi. ſca. ſu. vel inter ſca. ſu. Hoc ideo dicit. ne putes ꝙ tu te poſſis protegere. Ad lit. cũ dicit. inf ſca. ſuas obum. tibi. et a tergo potes intelligere et a pectore. Scapule eẽ circa caput ſũt. ſed qꝫ addit ſb alis vel pennis eius ſpa. Manifeſtum eſt qꝫ ꝓtectio ẽ a pectore. Q. te poſito in medio alarũ hinc. iñ expanſarũ. et dicit hoc a ſimili galline que pullos ſb alis ꝓtegit ꝯtra miluũ. Et ẽ ſenſus. obum. tibi .i. obumbraculũ ꝓtectionis preſtabit tibi. inf ſca. ſuas. a ſimili galline. i. añ pectus ſuũ te ponet vt alis ꝓtegat. et tu q̄ſi in medio poſitus. hinc iñ pennis ſiue alis extenſis vel expanſis quo inimicus ñ audeat accedere. nihil timeas niſi tu inde exieris. Et nõdũ ꝙ nulla auis ſic infirmat cũ pullis vt gallina que tota mutat affectu eoꝝ qḋ agnoſcim⁹ in relaxatione plumarũ et infirmitate vocis. ſic ſapientia dei propter nos qui infirmi eramus facta ẽ infirma: qꝫ facta ẽ caro. ⁊ habitauit in nobis vt ſb alis eius ſpemus. vñ ſequit ⁊ ſb pen. vel alis miſericordie eius ſpabis.

Scuto circundabit te ueritas eius: non timebis a timore nocturno. Scuto cir. te. Ale ſũt etiã ſcutũ et vtrũqꝫ ſb ſimilitudine de deo dicit qꝫ nec ale nec ſcutũ proprie in deo ſunt. Sicut Chriſtus dicit lapis et leo et agnus et vitulus. cũ tñ nihil hoꝝ ſit. Si eẽ vere lapis eẽt leo nõ eẽt: ſi leo eẽt agn⁹ ñ eẽt ideo ergo et leo et agnus dicit et huiuſmodi: quia nec leo nec agnus nec huiuſmodi ẽ. Iſte eẽ ſimilitudines ſũt nõ proprietates. et ẽ. Tanqꝫ ſcuto miſericordie cir. te. i. ꝓteget te veri. ei. Ueritas dei ẽ que non reſpicit pſonas nec miſcet ſpantes de ſeipſis cũ his qui ſpant in deo. ſed diſcernit huiles ⁊ ſupbos. penitentẽ a defendente. Uel ita. Scapulis ſpanti fide li bñficia dei ꝓmittit. hic ſcapule eẽ ſũt opationes mirabiliũ quibus vt humeri virtus dei oñdit. Penne ſũt monita ꝓphetarũ que ad celos vehũt. et ẽ. obum. tibi. vt neqꝫ ſol diuinitatis neqꝫ luna humanitatis Chriſti te vrat. ſca. ſu. i. opationibus mirabiliũ et ſb pen. ei. i. in monitis prophetarũ in quibus eſt ꝓtectio: ſpabis. et veri. ei. iplens ꝓmiſſa. i. incarnatio Chriſti. vñ veritas de terra orta ẽ circ te tãqꝫ ſcuto. idẽ dixit ſcutũ qḋ ⁊ pẽnas dixerat. Incarnatio nanqꝫ Chriſti et ſcapulis obumbrat et ſcuto defendit. nõ ti. a ti. no. ſic notauit genera defenſionũ ita notat et genera piculoꝝ vt gratior ſit liberatio. et diſtiguit q̄ttuor genera tentationũ: que ſũt leuis et occulta. que ſignificat p timorẽ nocturnũ leuis et manifeſta: que ſignificat p ſagittã volantẽ in die. grauis et occulta: que ſignificat p negociũ ambulans in tenebris. grauis et apta: que accipit p demoniũ meridianũ. et eſt. obumbra. ti. i. circũdabit et ita nõ ti. a ti. no. i. a leui tentatõne que fit ignorantibus que dicit timor nocturn⁹. a ſimili piculi vñ timor tñ habet. et

A ſagitta uolante in die a negocio perambulante in tenebris: ab incurſu et demonio meridiano. A ſagitta vo. in die. i. a leui et manifeſta tentatione que fit ſcientibus. Qui eẽ peccat ignorans quaſi in nocte peccat ⁊ ille tentat a ti. no. Qui aũt ſci-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ens peccat in die peccat et ille tentat̃ a ſa
gitta i die. Nã p illa duo ſ. a timore et a
ſagitta duo leuiora genera tẽtatõnũ ma
nifeſte. ſʒ et occulte notauit his duob' le
uibus duo reddit grauiora dicẽs a neg.
pamb. i tene. i. a graui et occl'ta tẽtati
one. et ab incur. et demo. i. ab icurrẽte d
monio. meridiano ñ timebit. i. a graui ⁊ a
pta tentatõe ſicut ẽ cũ adeo feruet eſt' p
ſecutõis. vñ m̃lti cedũt. leuia ñ ſic vrgẽt
vt cogãt. ſʒ pñt cito d̃clinata trãſire gra
uia vo ñ. vt cũ pſecutor acrit̃ inſtat ñdũ
firmis i fide q̃ neſciũt chriſtiani ẽe ſpne
re pñtia et querere futura q̃ t'les tentãt̃ a
negocio pamb. i tene. vel cuʒ pſecutor a
deo inſtat hec ſciẽtib' que tẽtatõ ẽ a d̃mo
nio meridiano et vtroſqʒ capit et ſciẽtes
et ignorãtes ñ q̃dẽ eos q̃ hitãt in adiuto
rio altiſſimi. ſʒ d ſe preſumẽtes d q̃b' dicit

Cadẽt a latere tuo mille ⁊ decẽ milia a dextris tuis: ad te aũt ñ appropinquabunt.

Cadẽt a latere. Scd̃a ps vbi fidentis in
deo caput. i. chriſtũ i celo leuatũ dicit a
nullo poſſe ↄtigi q̃ et pedes i t̃ra ꝓtegit
ſed preſũptores ab eo cadũt. Ecce certitu
do ꝓtectionis dat̃ fidenti i d̃o p chriſtũ
q. d. ille q̃ hitat i adiutorio altiſſimi. ñ
timebit a d̃moĩo merediano. ſʒ o chriſte
mille cadẽt a lat̃e t. Lat' d̃i ẽ corõa iuſto
rũ q̃ cũ eo iudicabũt. vñ dr̃ ↄſueto ſmo
ne Mittite d lat̃e vr̃o. i. d illis q̃ vobiſcũ
hñt ↄſiliũ. Latus ergo chriſti ſũt illi q̃b'
chriſtus ꝓmiſit qd̃ cũ eo iudicabũt. ſ. a
poſtoli et coꝝ imitatores q̃b' ꝓmiſit: ſe
debitis ſup ſed̃s xij. iudicãtes xij. tb' iſrl'
Nõ ẽ eñi putãdũ ꝙ xij. hoc tm̃ ꝓmiſerit
chriſt'. vbi eñi ſed̃bit paul' q̃ pl' oĩb' la
borauit ſi ñ ibi ſedebũt niſi xij. Duode
cim ergo ſedes pfectõ ẽ tb̃ualis i q̃b' ſede
bũt mille. oẽs ſ. q̃ oĩa reliquerũt et ſecu
ti ſũt chriſtũ ↄfidẽtes de eo ñ de ſe q̃ alte
fixerũt radicẽ charitatis. nec areſcẽt ſole
tbulatõis. Per dextras aũt d̃i intelligit̃
beatitudo. Sũt aũt m̃lti q̃ putãt ſe iudi
caturos cũ dño ⁊ m̃lto pl'es qui putãt ſe
collocãdos a dextris int̃ ſaluãdos ſed qr
d ſe preſumunt ñ hñtes i alto radicẽ cha
ritatis defixã decidẽt a cogitatõib' ſuis ⁊
qr pauciores ſũt q̃ putãt ſe iudicat̃os et
pl'es q̃ putãt ſe ſaluãdos cũ tñ nõ ſint iõ
ibi mille hic x. milia poĩt et ẽ ſenſus. O
chriſte mille ca. a la. t. et x. mi. a. dex. t. i.
pauciores q̃ ñ preſumũt ſe tecũ iudicatu
ros. et pl'es q̃ preſumũt ſe a dextris tuis
fut̃os cadẽt p demoniũ meridianuʒ. i. p
grauẽ eſtũ tbul'õis. ad te aũt ñ ap. o chri
ſte i veris mẽbris cũ q̃b' vnũ es q̃ i veris
mẽbris es ñ appp̃iq̃bit demoniũ ⁊ ſi eñi
corp' ledat carnẽ affligat ñ tñ fidem ledit

Verũtñ oculis tuis cõſid̃abis: ⁊ retributionẽ peccõꝝ videbis.

Verũtñ ocu. tu. q. d. Licʒ quid ipſis te
ꝑmittẽte tuos perſequi. ſed et ſi illi cadẽ
tes tentent te duris tua permiſſione Ve
rũtñ ñ impune quia oculis tuis illos. ſ.
lucido viſu quo merita hominuʒ iudi
cas. ↄſidera. malũ qd̃ voluerũt et retb.
pec. vi. ñ bonum qd̃ per neſcientes agit̃
eis retbuet̃ ſed malũ qd̃ intẽderũt ita ⁊
ſcũs q̃ habet ocl'os fidei. videt eos mõ ex
altari et tonare ſʒ i fine fulminari. hec di
xit ne infirmi moueant̃. vl' ita ↄti. eodem
ſenſu manente q. et ſi demonium nõ ap
propinquet ad te in membris qd̃ eſt p in
iquos. i. qd̃ iniqui intendunt. ſed tamen
non qd̃ faciunt ſed qd̃ intendunt cõſide
rabis ꝙ ita dicit. verũtamen oc. t. conſi
derab. et re. pec. vi. Notandum ꝙ qua
ſi vn' chriſt' ẽ caput et corp' de quo loq
t̃ ſcript̃a mõ vt d capite mõ vt d corpe ñ
mutata perſona quia ſunt duo in carne
vna. merito ergo et in voce vna. Ideo
qʒ diligenter aduerte vbi de chriſto ſm
caput vbi ſʒm membra agat. ſequitur.

Quoniam tu es ſpes mea domine: altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

Qm̃ tu es ſpes. Hic loquit̃ d chriſto ſm
caput q. d. iõ ñ cadit iuſtus a demonio
qm̃ tu dñe chriſte ſm caput es ſpes m. p

hoc es tu ſpes quia po. mihi intus refu. tu. al. i. ꝓ altiſſimis et occultis. vel vitã dis vel bñdis mihi oñdiſti ad te refugiẽ dũ ſcꝫ ꝓ declinãdis penis et͂nis. et ꝓ alſequẽdis bonis eternis. Jn alto em̃ ẽ refugiũ dei valde in occulto. vt ſcꝫ fugiatur ad ipſũ aventura ira. Multi em̃ ſic faciunt ſibi refugiũ dei vt fugiant a malis tpalibus. Al. ergo po. refu. i. reſurgendo aſcendẽdo altũ feciſti. i. foꝛe oñdiſti refu vt iã ſpent tui ſequi quo tu preceſſiſti. iõ

Non accedet ad te malum: et flagellum non appꝛopinquabit tabernaculo tuo. Nõ acc. ad te o dñe Chriſte et ad tuos ma. ⁊ fla. nõ ap. ta. t. Tabnaculũ dei ẽ caro in q̃ ꝓ nob militauit. ad quã leuatã ſuꝑ celos vt ſit illuc directa ſpes nr̃a. nõ accedũt flagel la vt ꝑus acceſſerũt in terra. ſed caput in celo pedes habet in terra ꝓquibus dicit Saule ſaule quid me ꝑſequeris? Diſcretio ẽ ꝑ loca. ꝯiunctio ẽ ꝑ affectus. ſed nec his pedibus flagellũ appꝛopiat ita vt ſi dem excutiat. Jdeo hoc de toto Chriſto bene accipit. Jdeo non appꝛopinq̃bit.

Quoniam deus mandauit angelis ſuis de te: ut cuſtodiant te: in omnibus uiis tuis. Q̃m deꝰ man. an. ſu. ꝺc. vñ in euan. Aſtitit ei angelus ꝯfoꝛtans eũ. et ẽ hoc humane infirmitatꝭ indiciũ. hoc aũt dixit tẽtatoꝛ dño qñ illũ tentauit. hoc obiecit de deitate eius dubitans. ſed nos et deũ et hoĩem credimus. Tentatus ẽ aũt chriſtus pꝛopter nos vt in eo tentatoꝛẽ vincere diſcamus ſicut etiã et baptizari voluit a ſeruo nõ ꝓ ſua nc̃itate ſed ꝓ hoĩs vtilitate. vt ñ aſꝑnemur baptizari a ꝯſeruis. Dñus em̃ ad baptiſmũ ſerui venit ĩplens hũilitatẽ ꝓpter futuroꝝ ſuꝑbiã retundendã. ne q̃s melioꝛ vita et ſcia q̃buſdã chriſtianis diceret. Quid mihi opus ẽ baptiſmo quẽ iſte habet quo iã melioꝛ ſũ? ſed attendat q̇ nõ tantũ eũ pꝛecedit quantũ dñs ipſũ. Querat ergo baptiſmũ dñi: qꝛ dñs queſiuit baptiſmũ ſerui.

Jn manibus poꝛtabũt te: ne foꝛte offendas ad lapidem pedem tuum. Jn ma. poꝛ. te. Q. d. Angelis mandauit vt cuſtodiãt te. et ipſi in ma. poꝛ. te ne foꝛ. of. ad la. pe. tu. Manibus angeloꝝ ſblatus ẽ Chriſtus in celũ. nõ q̇ ſine eis rueret. ſed qꝛ obſequebant regi. et melioꝛ eſt qui poꝛtat q̃ꝫ iumentũ poꝛtans. Clarificatus aũt Chriſtus miſit ſpũmſanctũ die pentecoſtes ſiẽ die quinq̃geſimo a paſcha agni. i. ab ĩmolatione agni data ẽ lex Moſaica in tabulis lapideis ſcꝑta digito dei. i. ſpũ dei. Sed lex data ẽ in pena timoꝛis. Spũs aũt venit in plenitudine amoꝛis vt pedes capitis in celo ſedentis. i. euangeliſte mundũ ꝑagrantes nõ offendant in lapidẽ. i. in legẽ in lapide ſcriptã ne et ſine gr̃a in ea teneant rei. ſed a timoꝛe ſoluant ꝑ amoꝛẽ ſpiritus legẽ implẽtes. iõ ergo poꝛtatus es in celũ ab angelis. ne foꝛ. of. ad la. pe. tu. i. vt miſſo ſpũ ſoluas credentes a reatu legis. ne pedes tui qui in terra ſũt. rei ſit legis. quod et fecit: quia pulſo timoꝛe implevit eos amoꝛe qui vinci ñ poteſt.

Super aſpidem et baſiliſcum ambulabis: et conculcabis leonem et draconem. Suꝑ aſpidem. Poſt oſtenſam humanam infirmitatem in Chriſto. hic iam diuina virtus oſtenditur. que tantis imꝑat. et agit de Chriſto ſm membꝛa. Hec aũt omnia nomina diabolo ꝯueniunt. Jpſe em̃ eſt aſpis cum occulte ꝑcutit. Baſiliſcus cuꝫ palam venenat. Baſiliſcus em̃ rex ſerpentium eſt et nocet flatu. Leo vero eſt dum ꝑſequitur violenter. Leo em̃ rex animaliũ eſt. viribus nocet. Draco eſt cũ deuoꝛat negligentes. ſed aduentu domini pedibus eius. i. a ſanctis. Omnia hec nocumenta ꝓſtrata ſunt. Et hoc eſt quod dicit. et ambulabis ſuꝑ aſpidẽ. Aſpis veneno nocet ꝑ quem ſignificat diabolus qui eſt ſerpens qui Euã ſeduxit quẽ calcat eccleſia que cauet aſtutiã eius. et ſuꝑ baſi. i. regẽ demonuꝫ q̇ velut baſiliſcus nocet fla

tu.et ↄcul.le.et tra.i.⁊ diabolū q̄ leo eſt
dū apte ſeuit i martyres. Draco dū occl'
te inſidiaẗ ꝑ hꝫticos vt corrūpat v̉ginē
chriſti. vn̄ apl's Deſpōdi ei vos vni viro
vir.caſtā exhi.chriſto.timeo aūt ne ſicut
ſerpēs ſeduxit euā aſtutia ſua ita mentes
veſtre corrumpantur.

Qm̄ in me ſꝑauit liberabo eū: ꝓtegā eum quoniaꝫ cognouit nomen meum.

Qm̄ in me ſꝑa. Tercia ps.⁊ hec iā ſūt v̉
ba dei ad ecciam quā ↄſolaẗ cui defēſiōꝫ
hic et i futuro premia,ꝓmittit q.d. man
dauit angel' dicēs. qm̄ i me ſꝑa. i mēbris
li.eū a mal'ſcl'i,ꝓtegā eū.⁖ Ecce certitudo
ꝓtectōis ꝑ ꝓmiſſionē dei.iō ꝓtegaꝫ qm̄
v̉e cogno.no.m.et quoniam.

Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū: cuꝫ ipſo ſuꝫ in tribulatione.

Clamauit ad me et e.exe.et ſi nōdū audio
eū tn̄ iam ſū cū ipſo i tribulatōe⁊ Nō eſt
ergo timēdū tibi i t̄bl'atōe.fides eīn in te
dꝰ ē in te.ſi dormit.i.tepeſcit in te fidꝭ ex
cita eam vt chriſtus dormiens i naui ex
citatꝰ ē a diſcipul' et ſaluati ſūt.⁊ ita et tu
ſi fidem excitas ſaluaris n̄ d̉ſereris ⁊ ſi n̄
eripit qn̄ vis.n̄ iō putes te d̉ſeri. Eripuit
tres pueros d̉ igne.ſꝫ q̄ illos eripuit nū
q̇d martyres d̉ſerit:abſit.et illos eripit ⁊
iſtos.ſed tres pueros liberauit corꝑalit̄
vt ↄfūdanẗ infideles⁊ martyres liberat
ſpūalit̄ vt imitentur fideles

Eripiā euꝫ et glorificabo eum: lōgitudie dierū replebo euꝫ: et oſtendam illi ſalutare meum:

Eripiam eum.q.d.cū ipſo ſū i t̄bl'one et
poſt eripiā e.d̉ ſcl'o et glifi.e.i celo et tūc
lōgi.di.i.i vita et̄na replebo eꝰ qꝛ ſufficit
ꝙ hēbit et oſt.il.ꝑ ſpēꝫ n̄ ꝑ fidē ſalu. m.
i.chriſtū i maieſtate.hec viſio ē tota mer
ces.⁊ Notādū qꝛ hūc pſalmuꝫ frequētat
eccia ꝑ totū annū et maxie i xl. Tūc eīn ⁊
i v̉ſicul' et i tractu et mōis cātaẗ qd̉ iō fit
qꝛ cū chriſtꝰ ieiunaret diabolꝰ eū de hoc
pſalmo tētauit et eꝰ tētatōibus ſuꝑatis a
chriſto victꝰ abſceſſit. hūc ergo pſal.ad
ↄpletoriū quotidie et diebus ieiunij ma
xie frequētamꝰ vt quo tp̄e diabolꝰ magis
nitiẗ ad decipiēdū eo tp̄e magis nos la
boremus ad reſiſtendum.

Pſalmus cantici in die ſabbati

Pſalmus cātici i die ſabbati⁊ ꝓ
ꝑ̄ faſtidiū aiōꝝ tollendū eadē
diuerſe et varie tractāẗ. Nullū
eīn aliud cāticū tractaẗ i hoc pſalmo q̄ꝫ
i alijs ſꝫ idē licet diuerſo mō.i. cāticū fi
dei ſpei ⁊ charitatis.qd̉ aūt ait in die ſab
bati. Sciendū ꝙ triplex ē ſabbatū.ſ.ſab
batū tp̄is.ſabbatū pectoris.et ſabbatū et̄
nitatis. Sabbatū tp̄is ē vij.dies quo pꝰ
oꝑa vi.dierū reqeuit deꝰ docēs ſuos in
preſenti laborare vt i futuro q̄eſcāt.⁊ qd̉
ſabbatū i veti lege obſ̄uabaẗ.ſabbatum
aūt mētis ē trāqllitas bōe ↄſcie ſpe futu
ri vt n̄ turbeẗ t̄bꝰ ſcl'i de quo ſabbato hic
agiẗ. In hoc aūt ſabbato cordis.ꝑmū eſt
vt bona tua t̄buas d̉o malū tibi. Sabba
tū aūt et̄nitatis ē et̄na reqes ꝓ q̄ in p̄ñti
bona oꝑari debemꝰ agētes ſabbatū mētis
d̉ quo ſabbato et̄nitatis etiā agit hic ꝓ
pheta. Agiẗ ergo hic de duplici ſabbato
ſ.mētis et et̄nitatis. vn̄ bn̄ i tytulo poiẗ
ps ⁊ cātici.⁊ ē ſēſus Ps iſte ꝑ quē notaẗ
ſpūal' oꝑatō ē cātici ꝑ qd̉ notatur exulta
tio mētis. qꝛ i eo debemus ſemꝑ cantare
deo et gr̄as agere exultantes et hoc i die
ſabbati.i.de et̄na requie cū mentis tran
quillitate d̉ q̄ reqe loqẗ hic ꝓpheta oſtē
dens iuſtos laborare vi.diebꝰ.i.vi.etati
bus vij.requieſcere.malos aūt extra hic
q̇eſcere ibi laborare.hac intentiōe vt hic
libenẗ laboremus ꝓ et̄nis agentes ſabba
tū mētis. Modus triptitus eſt ps. Pri
mo dicit quomodo bonus imꝑturba
tus agit ſabbatū mētis.ſentiens oīa be
ne agi a deo.qd̉ nō nouit ſtultus. Scd̉o
aſſerit malos perituros vt metus ſit ce
teris ibi.cum exorti fuerint. Tercio dic̄
iuſtos florere vt hac promiſſione deuo
ti gaudeant ibi.iuſtꝰ vt pal.flo.⁊ Et quia
ꝓpẗ futurum ſeculum chriſtiani ſumus
Ideo quocumq̄ꝫ modo ſe habeāt preſen
tia grati ſumus vel cōſolationi di ꝑ blā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

da. vel iuſticie ꝑ aſꝑa. Bona eñ pñtia a
deo nobis donata ꝯſolatio ſūt. cū deſūt
iuſticia ē. Conſolať eñ nos deus et emē
dat. In vtroqꝫ ergo ſim⁹ ei grati dicētes

B Onū eſt ꝯfiteri dño: et pſallere nomini tuo altiſſime. Bonū eſt ꝯfi. ꝉ voce
dño vt mala nobis: bona deo tribuam⁹
ꝑuerſi et ꝑturbati qui ſunt ſine ſabbato
mentis bona ſibi tribuūt. mala vero vel
ſathane tribuunt quaſi coegerit vel fato
ſtellarū qđ eſt accuſare creatorē vel apte
deo tribuūt. Q. ipſe hoc voluerit. Con-
tra autē docet iſte pſal. ſcꝫ ꝯfiteri dño in
vtroqꝫ in peccato qꝛ tu feciſti: in bono qꝛ
ipſe fecit. ⁊ ſic pſalles noi dñi: gloriā dñi
querens nō tuā. vnđ ſubdit. et bonū eſt
pſal. ꝉ ope no. tu. o altiſ. Deinđ duobus
predictis duo alia reddit. Q. dico bonū
ē ꝯfiteri. ꝉ ad quā rē:

Ad annunciandū mane miſericordiā tuā: ⁊ veritatē tuā ꝑ noctem. Ad annunciandū mi. tuā ma. i.
qñ bñ ē. qđ ē miſericordia: qñ ergo bñ eſt
tibi: annuncia. i. lauda miſericordiā dei
⁊ ad annun. veri. tu. nō crudelitatē ꝑ no
ctē. i. in aduerſ. Q. qñ male ē tibi lauda
veritatē qua iuſte flagellat. Et ē ſenſus.
in ꝓſpis que ꝑ mane: et in aduerſ que ꝑ
noctē itelligunť laudare debes. Sequiť

In decacordo pſalterio cū cantico in cythara. In decacordo pſal.
Q. bonū eſt etiā pſallere. In pſalterio. i.
in ſpū viuificato. Pſalteriū eñ a ſupio-
ri reddit ſonū. ⁊ iđ ꝑ ipſū ꝯgrue viuificō
ſpūs itelligiť pſalterio dico: decacordo.
ꝉ i. x. preceptoꝝ ꝑ quoꝝ obſeruantiā ſpi
rit⁹ homis. i. rō viuificať. In hoc pſalte
rio pſallit quia ſpū viuificato ꝑ obſeruā
tiā decalogi cū hilaritate bñ agit. in pſal
lendo eñ hylaritas ē. Quicqꝫ ergo facis
cū hylaritate bñ facis. Qui aūt cū triſti-
cia bonū facit đ eo fit nō ipſe facit. ⁊ por
tat pſalteriū. ſed nō cantat in eo. bonū ē
pſallere ⁊ iā cū can. ꝉ i. verbo. et in cy. i.
ope. Si ei bñ loqueris tm̄ canticū ē ſine
cythara. Si oparis et nō loqueris cytha
ra eſt ſine cantico. iđ et bñ loquere et bñ
fac vt ſit cythara cū cantico. Vel bonū ē
pſallere cū can. in cy. ꝉ i. cū gaudio ī car
nis mortificatione et in actualibus reb⁹
Cythara eñ ab inferiori reddit ſonū.

Quia delectaſti me domine in factura tuā: et in operibus manuum tuarum exultabo.
Quia dele. me. Iđ bonū eſt pſallere et ꝯ-
fiteri: qꝛ hoc in me feciſti. et hoc ē. Quia
delec. me dñe in fa. tua ꝉ. i. in eo qđ in me
facis. Tu eñ feciſti ſi bñ ago. ꝉ vñ apl's.
Ipſius figmentū ſumus creati in fide. et
in operibus bonis niſi eñ te reformaret
deus ad bona opa non noſſes niſi pecca
tū. vñ in euan. Qui loquiť mendaciū ꝉ đ
ſuo loquiť. ꝉ Hoc eñ dñs in euang. dicit.
Omne aūt peccatū mendaciū eſt: qꝛ ꝯtra
legē eſt et veritatē. ergo qui loquiť men-
daciū de ſuo loquiť. i. de ſuo peccat qui
peccat. Sed qui loquiť veritatē de deo
loquiť. ꝉ qꝛ ſolus deus verax. omnis ho-
mo mendax. Hec ē bona ꝯfeſſio. Sequiť
et in opibus ma. Q. d. deinde exul. ꝉ non
in mea felicitate ſed in opi. ma. tua. ꝉ. i. ſi
quid boni ago đ te exulto. ꝉ Sed quid đ
his qui male viuūt et florent inde ꝑtur-
bať animus et ꝑdit ſabbatū: qꝛ videt ſe ī
x. cordis. i. in opibus legis eē. et mala tm̄
pati. Aliū vero videt ſine his eē et flore-
re. vñ ait.

Quam magnificata ſunt opera tua domine: nimis profunde facte ſunt cogitationes tue.
Quā ma. ſūt op. t. do. ni. ꝓſū. fa. ſūt co.
tu. ꝉ quib⁹ facis vt boi laborēt ꝉ ⁊ mali flo
reāt. qđ iđ ē qꝛ illi ſūt alieni hi filij. Sꝫ.

Vir inſipiens non cognoſcet: et ſtultus non intelliget hec.
Vir iſi. vel iprudēs q̄ ñ ꝓuidet ſibi in fu
turo ñ ꝯg. ⁊ ſtul. ꝉ q̄ neſcit ſe cedi vt ſit he
res dimiſſo exhrđato cui ꝑciť a flagello
ñ itel. hec que ſecūť et que dicta ſūt. ꝉ Nō
iſipiēs ē ille q̄ celeſti ſapia vacuus hūais
đſutijs plen⁹ ē q̄ ñ noſcit opa dei qꝛ caſu

putat oīa agi ſtlt⁹ ē brut⁹ q̄ nec ſcīaria no uit. ❡ Alit pōt legi ab illo loco q2 delectaſti. et agit de opib⁹ creatōis i q̄b⁹ laudand⁹ ē creator q.d. iō ꝯfitebor ⁊ pſallā q2 delct.m.in fac.t.ſ. ⁊ i decore ipſius mūdial' fabrice et in obediētia et i diſpoſitōe et i cāis et i effectib⁹. et exul. i o.ma. t.q̄buſ vtor l' que miror et merito exultabo. q2 o dn̄e opa t. q̄z magni ſūt i ſbſtantia et i forma et in vi et i ceťis. nimis pfunde fcē ſūt cogitatōs tue. q̄b⁹ talia feciſti et regis. Nota q2 ſūmuz gen⁹ ſcie ē ſcire deū tanta preſtare que hūan⁹ ſenſus n̄ valz attigere. me dl'ctaſti i opib⁹. ſz vir iſi. n̄ cogno. ⁊ ſtult⁹ q̄ ſi ſcit. n̄ cauet ſibi n̄ itel. hec q̄ ſupra dixit l' que dicit poſtea.

Cum exorti fuerint peccatores ſicut fenuz: ⁊ apparuerunt omnes qui operant' iniquitatem.

Cū exorti fu. Scda ps vbi aſſerit malos pituros vt met⁹ ſit ceťis. ordo v̄borū tal' q.d. ſtult⁹ n̄ intll'iget hoc ſ. Ut i. q̄lit peccatores inteant i ſcl'm ſcl'i. i. ſine fine. cuz ipſi pccōres exor. fu. i. poſtq̄z excreuerit i tpalibus ſicut fenū. q2 i hyeme h⁹ ſeculi virēt et in eſtate futuri iudicij areſcent et cū pſperezit. alia lit. illos ſ. orientes et ad tēp⁹ florētes oīes q̄ o. iiq. i. q̄ n̄ recte ſentiūt d̄ deo i corde et imitāt florē illoꝝ. et ita inteūt cū ill'i etn̄uz. vn̄ repetitur.

Ut inteant in ſeculuz ſeculi: tu autē altiſſim⁹ in eternum dn̄e:

Ut intereāt cū illiſ i ſe. ſe. tu aūt q.d. mō pccōres florēt et pſpant' tu aūt do. al. es in etn̄ū. q̄ expectas deſup' ex etn̄itate tua qn̄ trāſcat tēp⁹ impioꝝ et veiat tps iuſtorū q2 etn̄us ē de⁹ longanimit' tolerat deuſ mala et videt q̄d ill' ſeruet. Uis et tu hō eſſe lōganimis ⁊ patiēs: iūge te etn̄o. Si eīn hō cito trāſit vt fenū v̄bū di pmāet i etn̄ū. Si ex ſe tpal' ē hō et n̄ lōganis ex v̄bo dei ē etn̄⁹. Iūge ergo te v̄bo etn̄o ⁊ patiēt' fers mala vidēs ifra te oēs malos et dices.

Qm̄ ecce inimici tui dn̄e quoniā ecce īimici tui pibūt: ⁊ diſpgent' oēs q̄ opant' iniqtatem:

Qm̄ ecce. ii. vel ita legi pōt q.d. ſtultuſ n̄ intll'iget hec. ſ. q̄d pccōres exoriunt' hic ſic̄ fenū. hic eīn breui tpe florēt vt fenū ⁊ cū exor. fu. hic pec. ſi. fc. poſtea in iudicio oēs q̄ o. iiq. i. pccōres appuerint. i. appebūt oīb⁹ ꝯſpicui ⁊ notabiles ꝙ non hic appebūt n̄ quidē ad glāz ſuā. ſz vt iteant i ſe. ſe. i. ſp tu aūt do. chriſte pmāebiſ altiſ. in. et. n̄ erit ſic̄ putauerūt iudi ſ. teꝯmuni ſorte mori. qm̄ ecce ini. t. an intibūt pccōres: vtiq3. qm̄ ec. iimi. t. do. et repetit. qm̄ ecce. iimi. t. q. iā vido ꝙ iimici t. ſ. blaſphemi et amicus huius mūdi dī eſt inimicus ſicut dicit iacob⁹. oēs. ſ. q̄ adulterant amore ſcl'i pibunt qui modo florent. et diſpergentur a grege dn̄i ſeperati oēs q̄ o. iniq. hi ſunt inimici.

Et exaltabit' ſic̄ unicornis cornu meū: ⁊ ſenect⁹ mea in miſericordia uberi.

Et exalta. ſic̄ vnicor. q.d. et ſi illi pibūt que ſpes tibi ē qui pateris: ecce. Exaltabit' vnico. id eſt fortitudo vnitatis que tunc erit ſublimis que ē ſicut cor. m. i. ſicut monarcha. i. pnceps meus que l' qui exaltabit' deſtructis hereſibus. Aliquando eīn vnicornis ſupbiā ſignificat ſicut ibi et a cornibus vnicor. humili. m. Aliqn̄ exaltatōz vnitatis ſic̄ hic quia vnitas exaltabit'. ſicut vnus pnceps monarcha. Om̄es v̄o hereſes peribunt. et qn̄ hoc erit cū ſenec. m. erit in mia vb. i. i nouiſſimo. Totū q̄d patitur eccīa iuuentus ipſius eſt. Nouiſſima autem ſunt ſenectus ipſius que in leticia erit vel erunt.

Et deſpexit ocul⁹ me⁹ inimicos meos. ⁊ inſurgētib⁹ in me malignātib⁹ audiet auris mea.

Et iō iā nē d̄ſpe. l' reſpexit oc. m. ii. m. i. oēs opātes mala quos reſpicit l' deſpicit dū i aliquo pbat et inuenit iimicos qui ſunt viſi amici et inſur. in m. malig. auris m. preſcia et precauta. audiet a veritate intus. quid audiet: quod.

Juſt⁹ ut palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur.
Juſtus vt pal. Tercia pars. vbi dicit iuſ
tos florere. vt hac ꝓmiſſiõe deuoti gau
dẽat. vł ita ⁊ ſb̄audiat. d: q. d. ⁊ d mali. i
ſur. i me. aud. i fuˀo au. m ea . i. aurˀ mei
ſtãtis ad dexterã. Quid audiet? Jte ma
le. d. i. ig. et. A quo malo auditu: iuſt⁹ nõ
timebit. Vł ſcõm aliã litt. Jnſurgẽtes i
me malignãtes audiet auris. m. i nouiſ
ſimo. qñ ſe icrepabũt dicẽtes: ſic ait ſalo
mon. Quid nob ꝓfuit ſupbia: ⁊ diuiti
az iactãtia? Ecce. hec iſtis erũt i fuˀo. ⁊
qd d iuſtis erit? Juſt⁹ flore. vt pal. illi
vt fenum. Juſt⁹ pal. dr̃. ꝓ altitudie. ⁊ qz
radix aſpa. ⁊ pulchra coma i ſũmo in fi
ne. ⁊ tarde fert fructũ. Jta ⁊ iuſtũ hic a
ſpat labor. quẽ i ſupniſ pulchritudo im
mõtłitatł corõabit. ⁊ q̃i tarde p⁹ lõgos
labores mercedẽ opz recipiet. Deiñ ſeq̃
alia ꝯpatio. ⁊ ſicut ce. ly. mlti. Cedrus i
marceſſibił ẽ altior altjs arborib⁹ preſ'ti
i lybano. q̇ ĩtꝑretat̃ cãdidatõ: Jta iuſt⁹
erit imputbił. ſtola imortalitatł cãdid⁹
Vis ergo ãborib⁹ ꝯpat̃ iuſti qz he arbo
res ñ areſcũt eſtate vt fenũ cui ipi⁹ ꝯpat̃
qz cito areſcit. Juſt⁹ autẽ ꝯpat̃ palme et
cedro: que cedrus mlto palma altior eſt
maxime i lybano. ⁊ qz ñ vn⁹ ẽ ſ; multi q̃
florebũt. Jõ plr̃ ſbdit premiſſã apiẽs ꝯ
parationem. Nunc.

Plantati in domo domini: in atriis domus dei noſtri.
Planta i do. do. i. i eccłavbi ẽ aſpa radix pal
me flore i. a. do. d. no. i. i atrijſ celi. Atrũ
eni ẽ initiũ mãſionis. dom⁹. ẽ ĩtior. Jn
atis ergo florebũt. i. i ipſo ĩitio ꝛſurre
tõis dũ audiẽt venite bñdic. pa. m. ⁊c.
Et q̃i q̇s quæret. ñne iã florẽt? ſbdit.

Adhuc multiplicabũt' i ſenecta uberi: et bñ patientes erunt ut annuncient.
Adhuc mltip. hic.
Q. hic aliqd hñt. ſ; ibi pl⁹. mltipli. dico
i ſenec. vbe. Eccła eni magis icipit eẽ v
berrima. ẽ ad finẽ ſcłi erit paucta. Tũc
eni paſſiõib⁹ electoꝝ cito iplebitur nu
merus. beatorum et accipitur hic aliter
q̃z ſupra ſenecta vberi. et interim. bene
patientes vł tranquilli erunt. Ecce ſab
batum quod in titulo memoratur. nõ
cos mouet fenum. Cedrus enim et pal
ma nec in tempeſtatibus curuantur. ſed
tranquilli ſunt. Ad quid? vt annũci
ẽt. Hic quid?

Quoniã rectus dominus de⁹ noſter: ⁊ non eſt ĩiquitas in eo.
Quoniam rectus dominus deus noſt.
Qui dicit. omnia non recte agi fenum ẽ
Qui autem eſt in ſabbato. contra nunci
at. Vel de futuro poteſt accipi ſic. Jdõ
modo tranquilli ſunt. vt annunciẽt in
futuro perpetua laude dum premia ca
pient tunc eni annunciabũt hoc. Quo
niam rectus dominus deus noſter. i. qd
iuſtus eſt. qui ſuis ꝓmiſſa complet. et ñ
eſt iniquitas in eo. vt hic ꝑmittat pati
pro ſe: quos ibi non ornet. Annunciabi
tur ergo rectus. qui remuneratur. et non
iniquus. vt fraudet premio. ſed benig
nus vt accumulet.

Laus cantici dauid in die ante ſabbatũ quãdo fũdata ẽ terra.
Laus cantici dauid. i die ante ſab
batum quando fundata eſt ter
ra. Titulũ iſtũ ex libro geneſis ñ
ẽ difficile cogõſcere. dies. ei añ ſabbatũ
dies vi. ẽ q̃ fact⁹ ẽ homo ad imaginẽ. ⁊ ſi
militudinem dei. factis prius omnibus
operibus que erant ualde bona. ⁊ poſ
tea requieuit in ſabbato: ceſſando a no
nis operibus preſignans quod requieſ
cemus in deo. ſi faciamus opera bo
na. que cum labore fiunt in quo deficiet
homo. niſi ſpes quietis. eum teneret. ⁊ q̃a
hec opera finem habent: Jdeo. vi. dies
quo fiunt habet veſperã. ſabbatum ve
ro non habet veſperam. ſcriptura ſubti
cente pro ſignificatiõe: quia requieſ que
p⁹ laborẽ opz dabr̃: fine carebit. Jñ et iã
ẽ q̃ i die q̇ celebrat̃ ꝓ mõtuiſ p⁹ feſtũ oĩz
ſcõꝝ. eccła i veſpa officiũ ñ fac de mortu
is quia requies que ea die eis optatur
veſperam non h; Jn. vi. aũt die ad li

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terã ñ legit̃ t̃ra fũdata ſʒ myſtice d̃r vt ei
vj. die fecit deꝰ hoĩeʒ ita vj. ſclo. i. vj. eta
te ſcl̃i quã vj. dies ſignificat venit hoĩeʒ
reformare: tũc ergo fũdat̃ t̃ra cũ hõ fun
dat̃ ĩ fide imobil' et tũc fit hõ ad imagĩeʒ
et ſĩlitudĩeʒ d̃i que d̃formata erat ĩ hoĩe
p pct̃m qd̃ p̃cat vj. dies: et ẽ ſẽſus tituli.
Laus iſta cãtici. i. diuĩa fit ipſi dñ̃ id ẽ
chriſto laus cꝰ hic cãtat̃ demõſtratio ge
nere d̃ eo qd̃ fecit qñ fũdata ẽ t̃ra ĩ die añ
ſabbatũ i. ſextũ diẽ id ẽ de eo qd̃ fecit vj.
etate ſecl̃i ſignificata p vj. diẽ. Tũc ei ve
nit chriſtꝰ fũdamẽtũ et fũdauit hoĩeʒ ĩ fi
de vñ agit ps. Intẽtõ monet ad laudẽ
Modꝰ vij. ſũt ptitõnes ſicut et vij. loci
laudis. Primꝰ locꝰ laudis ẽ a pulcritu-
dĩe. Scd̃s a fortitudĩe ibi. Indutꝰ. Ter-
ciꝰ ab opibꝰ ibi Et ei. Quartꝰ a ptãte ibi
Parata. Quĩtꝰ a laudibꝰ vniuerſitatis
ibi Eleuauert̃. Sextꝰ a v̄itate dictoꝝ ibi
Teſtionia. Septimꝰ a laude domus ibi
Domũ t. Propheta ergo ad laudẽ dñi
monẽs demr̃atiuo genere vtitur dicens

Dominꝰ regnauit decoreʒ
idutꝰ eſt: idutꝰ eſt dñs
fortitudinẽ ⁊ p̃cīxit ſe.

Dñs chriſtꝰ r̃gnauit i. rex cẽ ĩnotuit. de
ĩn p̃mũ locũ laudis expõnẽs ſb̃dit d̃co.
idu. ẽ vl' iduit alia lr̃a q̃ʒtũ ad eos q̃bus
placebat et eũ laudabãt. Chriſtꝰ ei d̃corꝰ
ẽ his q̃bꝰ placẽt bõa. decorẽ ergo iduit
id ẽ pulcritudinẽ ſue maieſtatis oſtẽdit
his q̃bꝰ placebat. vt ĩ mõte thabor corã
t̃bꝰ diſcipul' r̃ſplẽduit. ſeq̃t̃. Scd̃s locus
laudis a fortitudĩe. Idu. ẽ do. l' iduit
for. q̃ʒtũ ad eos q̃bꝰ diſplicebat et q̃ ei de
trahebãt. fortis ei ẽ ꝯtra d̃tractores: for
ti. ergo iduit vt qñ veniẽtes eũ cape r̃tro
abier̃t l' corruer̃t: aĩcis ergo d̃corẽ: ĩimi-
cis fortitudinẽ oñdit. et his duobꝰ p̃cĩ
xit ſe vt q̃i pmptꝰ ⁊ expeditꝰ cẽt ĩ ſb̃iugã
do mũdũ ſibi. vl' ita p̃ci. ſe. Nota q̃ ñ
ait cĩxit l' ſuccĩxit l' accĩxit ſʒ p̃cĩxit. Ĉigi
mur ei opañ: accĩgimur pugnañ: ſuccĩ
gimur it̃i: p̃cĩgimur miſtrañ. Cĩctõ er
go opa p̃cat q̃ cĩgit ſe aliq̃s opat̃ꝰ: accĩ-
geris qñ aliq̃d tibi adiũgis. vñ accĩgere

gla. t. circa femur. i. iã ĩ carne fragili vi-
geat gladiꝰ quo d̃bellat̃ orbis t̃raꝝ duʒ
occidit̃ occl̃ta neq̃cia. i. ſpũs dei ĩ v̄itate
ſmõis vigeat. p̃cĩgeris aũt cũ aliq̃d ã
te te põis: ſicut ⁊ dñs ſe p̃cĩxit qñ lauit
pedes diſcipl'oꝝ oñdẽs oẽʒ hũilitatẽ ĩ q̃
ẽ oĩs fortitudo. Sꝰbia aũt fragil' ẽ ⁊ oĩſ
fortitudo d̃ hũilitate ẽ: loquens ergo de
fortitudĩe dixit: p̃e. ſe. ſ. hũilitate quã ĩ
ſe hũit et alijs oñdit q̃i añ ſe ponẽs. vñ
p̃cĩxit ſe litheo et lauit pedes diſcipl'o-
rũ q̃ tũc hũil' fuit dãs exẽ hũilitatis: ſi
cut ipſe dixit. diſcite a me q̃ mitis ſuʒ et
hu. c. Vl' aliud ĩ hoc v̄bo põt itelligi. i.
patiã que et p fortitudinẽ accipit̃ q̃ opꝰ
ẽ int̃ d̃tractores: maxĩe q̃ p̃ñtibꝰ d̃trahũt
detrahit ei q̃s tibi abſẽti qd̃ q̃ ñ ſẽtis ñ
ẽ opꝰ tibi fortitudĩe. detrahit q̃s et tibi
p̃ñti vbi opꝰ ẽ vt p̃cĩgas te fortitudĩe
ne iraſcaris q̃ melior ẽ q̃ vicit irã q̃ʒ qui
capit cĩtatẽ: p̃cĩ. ergo ſe for. patiẽ quã
añ ſe hũit. vl' p̃cĩxit ſe cetu angl'oꝝ aſcẽ
dẽs ad p̃reʒ. vel p̃cĩ. ſe ſtrenuitate opã
di. Et ſicut chriſtꝰ idutꝰ fuit et p̃cĩctuſ
fuit fortitudĩe. ſic ſit hõ imobil' p fortitu
dinẽ et ẽ ita hõ orbis qui nõ cõmouebi
tur: de quo ſb̃dit

Etenim firmauit orbem terre: qui
ñ ꝯmouebitur.

Etei fir. hic ẽ iij. locꝰ ab opibꝰ. q. d. d̃co-
rẽ ⁊ fortitudinẽ iduit vtiq̃ʒ ad hoc vt fũ
darʒ t̃rã: vñ addit: Etei fir. i. fide or. t. q̃
ñ cõ. i. ĩ toto orbe pauit q̃ ñ ꝯmouebũt
vlla ꝯcuſſiõe. In toto ei orbe ſt̃ ſtabiles
ſũt et mobiles palee: orbis ergo qui non
ꝯmouebit̃ ẽ credẽs ĩ chriſtũ patus non
molleſcere liguis laudãtiũ nec frãgi lin
guis vitupãtiũ. Seq̃t̃ iiij. locus a ptãte

Parata ſedes tua deꝰ extunc a
ſeculo tu es.

Para. ẽ ſe. tua d. q̃ ſedes ad dexterã pa-
tris ſcʒ vl' ĩ fidelibus. Aĩa ei trãq̃lla ⁊ hu
mil' ſed̃s d̃i ẽ. vñ ſpũs meꝰ r̃q̃euit ſr̃ hũi-
lẽ et quietũ. Eſto ergo hũilis et quietꝰ vt
ĩ te hitẽ deus. pata ẽ dico extunc vel ex
illo: alia lr̃a. Per hoc gratie tempus de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſignat. forte ītelligit hoc: ex die ante ſab
batū. id eſt. vj tempe huiꝰ mūdi quo do
minꝰ venit. id ē pata eſt ab incarnatone:
quādo veniēs hoīes docuit. Sed nec tē
putes eū cepiſſe quādo natus venit. qꝛ
ſequit a ſeclo. i. ab etno tu es. vl' ita pti.
licet dixeri ſedē patā extūc. tamē a ſeclo
id ē ab eterno. tu es ſcꝫ. ppꝛie.

Eleuauerūt flumina dñe. eleua uerunt flumina vocē ſuam. Eleuauerūt flumīa flucꝰ ſuos a vocibꝰ aquaꝝ multaꝝ.

Eleua. Quītus locꝰ a laude vniuerſita
tis. et legit talis littera. Eleua. flu. do.
vo. ſuā a voci. aq̄. multaꝝ. Ceťa que in
terponūt nō ſunt in editōe. Lxx. intpre
tum quā augu. exponit. Q. dice. Sexto
die venit dñs. et veniēs diſcipulos ele
git. quos ſpūſācto impleuit. vñ dicunt
flumīa. de quo alibi. Flu. īpetꝰ leti ci. d.
Hec ergo flumina. i. apoſtoli impleti
miſſo ſpū. ele. vo. ſu. i. fortit ⁊ alte locu
ti ſūt qui pmo timuerūt. vbi aūt imple
ti ſūt ſpūſācto accerſierunt eos iudei. et
pceperūt ne oīno loquerēt: neqꝫ do
cerēt i noīe ieſu. qbus petrꝰ et ioānes di
xerūt. Nō poſſumꝰ nō eloq̄ que vidiꝰ et
audiuimꝰ. Eleua. ergo flumīa vo. ſu. qꝛ
diſcipuli audiētes leuauerūt vocē oēs
vnanimes ad dñm dimiſſi a ꝯſilio iude
oꝝ. Aplis aūt leuātibꝰ vocē ſuā mlti cre
diderūt. et ipleti ſpūſcō et ipſi clamaue
rūt. vñ ſequit. et factꝰ eſt clamoꝛ a voc.
aq̄. ml. cū oēs vnanies tāqꝫ mlte aque
eleuauerūt vocē. et ceperūt mlta flumīa
clamare. de paucis illis clamātibus.

Mirabiles elatōnes maris: mi rabilis in altis dominus.

Mira. facte ſūt elati. vel ſuſpēſure ma
ris. i. ſcli quo cepit iraſci et pſeq fideles
ſꝫ mira. ē dñs i al. ambulat eīm ſup aq̄s
maris. i. ſr capita ptātū et regū trenoꝝ
quos ſbiugat et pmit. vt ſit pax eccle.
qd ſignificatū ē oli dū ſr aq̄s ābulauit.
vl' ſm eādē lrām nō mutato pncipio ſic
pōt legi ſb alia diſtinctōe. Eleua. flu.
vo. ſuā do. hoc nō mutat. Qd aūt ſeqt
Ele. flu. flu. ſu. hoc deeſt i alijs editōni
bus ſicut dixerāꝰ. ſeqt. a vo. aq̄ꝝ ml. fa
cte ſūt. Mira. ela. ma. aque ſūt gētes que
deū laudāt. vñ mare. i. ſeculū mltū aſcē
dit cū in mādatis dei firmat. Sꝫ vt hec
oīa ad deū referāt qui facit oīa bōa ad
dit. mira. i al. do. vl' ſm lrām noſtraꝫ ſic
pōt legi totū. Firmauit dñs oꝛbē. et dū
firmaret. Eleua. flu. do. ele. flu. vo. ſuaꝫ
id ē philoſophi eleuauerūt ꝯtra deū vo
cē ꝯtradictōis. et ele. flūi. fluc. ſu. i. ipſi
idē eleuauerūt flucꝰ pſecutōis. fluctus
dico: ꝯcitatos a vo. aq̄. ml. i. pploꝝ ml
toꝝ. et mirabiles facte ſūt ela. ma. i. ſcli.
nō mutat hoc a pma lectōe. ſilr et illud
quod ſequit. mirabilis in altis dominꝰ.

Teſtimonia tua credibilia fa cta ſunt nimis.

Teſtimonia tua. Sextus locus a veri
tate dictoꝛum. Quaſi diceret. Quia mi
rabilis elatio maris et quia mirabi. is i
altis dominus. Teſtimon. tua do. facta
ſunt nimis credibilia. quia illud totum
ante dixerat. hoc ſcꝫ. i me pacē. i mūdo
pꝛeſſurā habetis. Cuꝫ ergo viderūt pꝛeſ
ſuras ſperabāt et coꝛonas ex pꝛedictōe.
et ita ſūt facta teſti. tua credibilia nimis
ratōne et auctoꝛitate. et miraculis. Vel
ita. ſeculum firmatū ē i mandatis dei. et
gentes laudāt. et cū hec ſint teſtimonia
tua. ſcilicet teſtimonia pꝛophetarum. fa
cta ſūt nimis credibilia. id eſt facta ſunt
vera id eſt in chꝛiſto impleta.

Domū tuaꝫ dcꝫ ſāctitudo do mine: in lōgitudinē dieꝝ:

Domū tuā. Septimus locꝰ a laude do
mus. Q. d. qd de his oībꝰ eſt factū: dōꝰ
quā domū t. o dñe p totū oꝛbē q nō cō
mouebit. decet ſcitudo. i. aduentus tui
benedictō qd decus ē eternū eccle. ⁊ hoc
in longitudine die. qꝛ ſi mlti cadūt do
mꝰ tñ ſtat toto tempe. Nota pſalmū iſtū
in matutinis laudibꝰ añ alios cātari. qꝛ
chꝛiſti laudē et laudis locos pleniſſime
licet breuibꝰ verbis continet.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Pſalm⁹ dd̄ quarta ſabbati.

P Salm⁹ dd̄ q̄r. ſab. Infirmis q̄
et murmurāt ī deū corde vl' v̄
bis videt de⁹ hec p̄ntia negli-
gere vbi idiſcrete bōa et mala bonis et
mal' dant et āplius bōa mal' et mala bo-
nis: vl' videt eque malos et bonos hre.
vel etiā āplius mal' fauere. ppt hoc hoi
nes īfirmi aduerſus deū murmurāt et ī
patiētes q̄i fruſtra ſint bōi: vel mala ap
te agūt ſil'es leoni: vl' ſi tiore hoīm n̄ au-
dēt tn̄ itus hn̄t ſil'es lupo et inuēta occa
ſiōe nocēdi nō mali fiūt ſʒ qd̄ erāt. pdūt
Lup⁹ ei et leo nō ſil'r nocēt ſʒ ſil'r cupiūt
eq̄ ē ill' volūtas ſʒ diſpar facultas. Ille
ei tiet canē iſte nō timet. Hos ergo mur
murātes corde vl' erūpētes ī dicta vl' fa-
cta curat: hic ps totus docēs patiaʒ vn̄
hn̄ ītitl'at q̄rta ſabbati. quo die fecit de⁹
lumiaria ſolē ī ptātē d: et lu. et ſte. ī po.
no. Iſti ſūt ſcti q̄ lucēt ī medio h⁹ natō-
nis praue et p̄uerſe ſine murmuratōe ſi
xi ī celo q̄bus dicit apl's. Oia facite ſine
murmuratōe poſiti ī medio natōis pra
ue vbi luceris tāq̄ʒ lumiaria ī mūdo: bo
rū ei ꝯuerſatō ī cel' ē vn̄ et deſpiciūt que
ī tra fiūt q̄i nō curēt que hic fieri vidēt
ſicut luminaria placide p̄agūt curſus ſu
os quidq̄d ī tra agat: et ē ſēſus titl'i. Ps
iſte ē dd̄ pphete hitus q̄rta ſab. i. agens
de patia ſcōꝝ q̄ ſignificat p̄ luīnaria fa-
cta q̄rta ſabbati. Intētōe monʒ ad pa-
tiaʒ. Mod⁹ triptit⁹ ē ps. Prio ppheta
aſſumēs querimoniā īfirmoꝝ cur pctō-
res gl'ant premittit vn̄ ſanet ſcʒ q² dn̄s ī
eos vidicat⁹ ē. Scdo ꝯtra blaſphemoſ ī
uehit dn̄dēs deū ſcire hoc et creare ibi.
Intelligite. Tercio dicit ꝙ mala ſcl'i p̄ ī
iquos fiūt iuſtis vt pūcti clamēt ad deū
ibi Quis exurgʒ. Cōtra blaſphēos ergo
q̄ putāt deū n̄ vidicare premittit dicens

D E⁹ ultionū dn̄s: de⁹ ulti onū libere egit.

Dn̄s q̄ putat a q̄buſd n̄ vidicat⁹ ē deus
vlti. et vt āplius ꝯfirmʒ r̄petit de⁹ vl. q.
n̄ putabat vidicare ī malos ſʒ v̄e vindi
cat: ne ergo feſtines aliū pūire ſi ipſe te
leſit ſicut nolles puniri alio rogāte quē
leſiſti. noli mie fōtē ſbuertere quē trāſi-
ſti: et ſi ille peccat ī te ne pecces tu deti⁹.
blaſphemās deū. appēde ī ſtata eq̄tatis
illū furē et te blaſphemū. Ille em̄ te dor-
mire putat: tu v̄o deū. ille ſomnū captat
hoīs vt aliq̄d iuolet. et tu dicis q² deus
dormit et hoīeʒ nō vidʒ nec optes vidi-
ctā que ſi venerit forſā te p⁹ iueniet. vn̄
ſcis eū vidicatuꝝ: q² ī carne loquēs libe
re vl' fidēt. alia l'ra egit q² nulli pepercit
vicia hoīm medic⁹ ſecuit. Libere ergo e-
git tpe īfirmitatis vt qn̄ ī tēplo docuit
tāq̄ʒ ptātē hn̄s q² nec vitati eius nec pt̄a
ti pōt obuiari. Quid ergo ī iudicō fciet
vtiq̄ʒ q̄ iudicād⁹ n̄ pepcit eis ī v̄bo iudi
cat⁹ n̄ p̄cʒ ī facto vn̄ ꝯuerſuſ ad dn̄m ait

Exaltare qui iudicas terrā red de retributionem ſuperbis.

Exaltare. q. d. et ſi illi ita te occidert q²
fident egiſti nūc Exal. vt iā ꝯtra te nihil
poſſint vl' ita ꝯti. et q² ita tūc egiſti: nūc
exal. r̄ſurgēdo aſcēdendo vt iā ꝯtra te ni
hil poſſint: qui iu. trā. i. trēos. et r̄d. re.
ſu. n̄ his q̄ penitēt id dico redde quia.

Uſq̄ʒquo pc̄tores dn̄e: uſq̄ʒ quo pc̄ores gloriabuntur.

Uſq̄ʒquo pec. vl' ita ꝯti. dico r̄dde. ſʒ qn̄
hoc erit: querit p̄ te vt illo inuenias qd̄
tu neſcis qui n̄ neſcit querit ergo qn̄ fiet
ſic dicēs. vſ. pec. do. vſ. pec. hec repetitō
dolorē expectatōis ſignificat: q² bonis
grauis eſt iactātia maloꝝ vſq̄ʒquo in̄q̄ʒ
gloriabūtur: non modo peccabunt

Effabūt et loq̄nt iīquitatē: lo q̄nt oēs qui opant iniuſticiam

Effa. et lo. expōit eoꝝ pctā. q. d. v̄e ſunt
pcōres q² effa. i. oēs prauas cogitatōes
efferūt: et lo. iī. ꝯtra deū dn̄tes de⁹ n̄ curat
hec l' placēt ei que faci⁹. vl' effa. publicas
p̄ſuaſiōes et lo. ſūt iī. i. p̄uatas p̄ſuaſio
nes: ne ꝙ tps vacuū ſit a cl'pa. vl' r̄m ali
aʒ l'raʒ q̄ ē. R̄ndēt et lo. q. peccāt et gl'at.
et hoc id q² r̄ndēt. i. hn̄t qd̄ r̄ndeant iuſte
arguēti dn̄tes. cur n̄ facerē qd̄ libʒ. ego
ſū felix: iuſt⁹ v̄r miſer ē. Talia ſue reſpō

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſionis inveniunt argumenta. ⁊ hoc rñ
déDo: loquūť iniqtatē. dicētes deū ñ cura
re hec. Deinde ꝑcedit exaggerādo. loq.
oīs. q̄ etiā opā: nō ſolū locuť. iniuſtic.
Deīd exponit quā iniuſticiā opeť. hanc. ſ.
Populū tuū dñe humiliauerūt:
⁊ hereditatē tuā uexauerunt.
Dñe. po. t. hu⁹ i. iuſtos in quos volūt
ſupbire: diñ: dēmiat pplʒ dicēs. ⁊ here.
t. hec ē populus: vexa. ⁱ non pdiderunt
Viduā ⁊ aduenā iterfecerunt:
⁊ pupillos occiderunt.
Vidu. et adue. ⁱi pegrinū iffe. et pu. oc.
ad litť. ⁱhos dus tueť. ⁊ pcipit adiuua
ri ⁊ ita maiuſ crimē vľ typice. Per vidu
ā ſignificaťť illi. qb⁹ error mortu⁹ ē. ⁊ ad
uenas dicit nos. ⁱq ñ querūt hic manen-
tē ciuitatē. ⁊ pupillos dicit eos. qui ſūt
ſñ pře diabolo. ⁊ ſine mře ꝯcupia. ſeqť.
Et dixerūt nō uidebit dñs: nec
itelliget deus iacob.
Et dix. ⁱEcce blaſpheia. ñ. vid: do. ⁱHoc
id: mal' dicit. qꝛ mō tacet dſ ñ iudicādo.
⁊ putat ei placere nec. itell. Q. ⁊ ſi uidit
ñ apponet cordi. i. ñ curat. ⁱQ. ñ attēdt
iſta. negligit iſta. nec attēdit vt videat.
ñ me curat ds qd agā. aliaſ res curat. dſ
iacob. i. xpiāoꝝ d quo hoc ñ dbrēt dře.
Intelligite inſipiētes in popu
lo: et ſtulti aliqñ ſapite.
Intelligite. Scda ps vbi ꝯtra blaſphe-
mos inuehiť. oſtēdēſ deū ſcire hec ⁊ cu-
rare prudēť. et iuſte diſponēdo de mal'.
quib⁹ fodiť fouea. et d bonis q patiētes
efficiūť. qd ꝯſiliū ſuuʒ mal'i cognitū. ſu
is amicis apit. Q. d. vos mali ita dicitiſ
ſʒ o petōres Intelligite q̄ eſtis inſipiētes
ⁱquoꝝ. ſ. pedes nutāt: emulando, pſpan
teſ in mal'. ⁊ hoc: i pplo. ⁱqꝛ publice do-
cēt. qd male didicerūt ⁱ⁊ vos ſtulti ⁱStl'
ti ſūt q̄ apte blaſphemāt dicētes. deū nō
videre. aliquando ſapite vel ita. vos in
ſipientes. i. neſcij intelligite. qui iam bñ
viuendo eſtis in pplo. ⁱi. in numero bo
norum. et vos ſtulti. i. improuidi. et ſi
ſcitis aliquando ſapite: Quid: iſtud

Qui plātauit aurē ñ audiet: ā
q̄ finxit oculum nō ꝯſiderat:
Qui plantauit aurem tibi vt audires. ñ
audiet: ⁱNon dico non habet aurez. qa
virtutes] has habet deus. ſed non mem-
bra. ⁱq. q̄ fecit tibi vnde audias. nō habet
vnde audiat: aut qui finxit oculum non
conſiderat: vtiqʒ conſiderat. ⁱNulli em̄
tātum dedit. quātū in ſe habet. et nōne.
Qui corripit gentes non argu
et: qui docet hominē ſciētiam.
Arguet. in iudicio: Qui modo corripit.
gentes. q. ⁱqui corripit quottidie pro ori
ginali peccato. gentes nonne arguet ꝑ
ſuperadditis: vľ ſecundum. aliam litte-
ram. Qui erudit gentes. ⁱpropter quam
eruditionem miſit deus filium ſuum. et
ante ipſum. et poſt ipſū miſit ſeruoſ. id ē
apoſtolos. et prophetas. Nonne er-
go arguet. i. iudicabit: Quibus ſermo-
nez doctrine premiſit ⁱMagiſter in ſcho
la erudiens: committit tibi vt reddas. v
tiqʒ quando accipis. a magiſtro erudi-
ris. committit tibi magiſter quod precoʒ
et nonne exiget vt reddas: Et cum cepis
reddere. ſñ metu erſ plagaꝝ: Sic ds exi
get. qd ſeminauit. Qui em̄ mō accipim⁹
p⁹ea ſtatuemur añ mgrū: vt reddamus
rōnē d oib⁹ vñ apľs. Oēs aſtabim⁹ ante
tribunal xpi. vt recipiat vn⁹qſqʒ ⁊c. ſeqꝛ
et q̄. do. ho. ſci ⁱipe ē ſñ ea: ⁱ⁊ ipe neſcit q̄
Dñs ſcit cogita te ſcire facit: abſit.
tos hoim quoniam uane ſunt.
Dñs ſcit. co. h. Q. d. ve ſcit. qꝛ Dñs etiā
ſcit. co. ho⁊ hoc ſcit: qm̄. va. ſūt ⁱTu vo
neſcis cogitatōnes di. qm̄ iuſte ſūt. ſʒ ip
ſe uanas ſcit eē cogitatōnes hominū. ⁱ⁊
reuera taliū hoiū cogitatōneſ ſūt vane.
qd ipſi ꝑ ſe ñ poſſūt ſcire. ſʒ dñs nouit eſ
ſe vanas. ⁱIō has relīqte vt ꝯprehēdatiſ
cogitōnes di. q ſūt ſapiētes qſ ꝯprehēdit
q ē i firmamēto celi. Ali⁹ ñ. ſʒ aiciſ facti ꝑ
dit t⁹ ꝯſiliū ſuū. ſ. cur mal' parē. vñ ſb.
Beatuſ hō quē tu erudieriſ do
mine ⁊ d lege tua docueris eū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Beat⁹ hō ꝛ c.q.ď illi ſūt vani ſꝫ btūs eſt
hō quē tu o dn̄e eru.vt puez̄ ꝑ ꝯbulatō
nes:et ď lege tⁿ nō ď vanitate docue.euꝫ
vt adultū ſcꝫ quē celeſti doc̄na ꝯfirmaſ
et nota qꝛ eruditō dupl'r fit ſ. ꝑ diſcipli
nā ꝯbulatōnū.vn̄ addit:quē tu eru. ꝛ ꝑ
doctrinā legis.vn̄ ait et ď le.tu.docu.e.
hi aūt qui eruđiunſ ſic ſūt q̄i lumiaria i
celo lex ei dei celū ē in quo ſūt lumiaria
fixa id ē ſcī i meditādo in lege ne moueri
queāt:vn̄ i titulo mentōeꝫ fecim⁹. ď hoc
celo alibi ďr.Extēdit celū ſicut pellē:hic
ei extendiſ liber dei vt pell' vt i eo legaſ
qđ mō neceſſe ē diſcituris hoibus Cū au
tē in futuro oēs ſciēt deū celū ſicut liber
plicabiſ Ex lege ergo dei diſce patiaꝫ vt
patiēter feras dōec fodiaſ pctōri fouea
Nō ē ei tuū ſcire quō et cur foditur illi

Vt mitiges ei a diebus malis: donec fodiaſ pctōri fouea.

Vt mitiges q.di.docueris ad hoc vtiqꝫ
vt a die.mal' q̄bus florēt mali ꝛ laborāt
boni mitiges ei vt patiēter ferat q̄dquid
hic agiſ ſicut luminaria placide pagūt
curſus ſuos quidq̄d infra agaſ: vel ab
hoibus in ea.i.ꝯtra ea dicaſ:mitiges di
co dōec fouea pctōri fo. Felicitas malo
rū fouea ē:labor bonoz̄ flagellū patris
ē. Jđ aūt felicitas ē fouea:qꝛ cuꝫ de⁹ pcit
ꝑ impunitatē fit hō elatus et cū putat ſe
altū cadit. Vn̄ alibi.deieciſti eos dū al
leuarenſ Ecce iā ē cōſiliū dei quo maliſ
pcit:iđ eīn mal' pcit vt fodiaſ fouea eis
Adhuc fodiſ fouea pcōri et tu iā vis ſe
pelire eū nimis feſtias expecta do.fodi.
pec.fo.nō oi quidē pctōri ſꝫ ſ̄bo.vn̄ ſu
pra dixit:fodc retributōꝫ ſ̄bis nō pub
licāo ꝯfitēti ſꝫ phariſeo ſ̄doiēti Sṁbus
aūt ē ille q̄ nō hūiliaſ ad pēitētiā:deidc
q̄ ſibi dat bōa ſi q̄ hēt:vel ſi ea ꝯbuit deo
iſultat eis q̄ nō hn̄t et ſe ſup eos extollit
ergo ꝑus hūiliare ad pēitēdū poſtea ſi
bn̄ viuis age grās ei a quo hēs nec aliuꝫ
ďſpicias:et ſi illi foditur fouea q̄d mihi
qui laboro:ecce magnum quid

Quia ñ repellꝫ dn̄s plebē ſuā ꝛ hereditatē ſuā ñ ďrelinquet

Qꝛ ñ ꝯpellꝫ do.vl' ita ꝯtinua bn̄dixit mi
tiges:qꝛ dn̄s ñ ꝯpel.vt abiectā ple ſ. etſi
exercꝫ eā vt det hereditatē etnā: et here.
ſuā ñ dere.vt iauditā ñ delinquet dico.

Quoadusqꝫ iuſticia ꝯuertaſ in iudiciū: ꝛ qui iuxta illaꝫ omnes qui recto ſūt corde.

Quoadusqꝫ iuſti.i.illi qui mō iuſti ſūt
et iđ iudicati ꝯuer.i iudiciū vt diiudi
cēt qꝛ tūc erūt iudices illoz̄.vn̄ Sedebi
tis et vos ſ̄r ſedes xij.ꝛ cⁱ ſꝫ ne dubites q̄
ſint iſti querit et ſoluit dicēs:et qui ſunt
iuxta illā:ſoluit oēs qui re.ſūt cor.i.qui
ſūt ſine erroꝛe. Vel ſ̄m aliā lraꝫ et q̄ hn̄t
eā id ē iuſticiā oēs ſūt rec.cor.i.hoc vo
lūt qđ de⁹ vult ſcꝫ expectare malos et h⁹
modi. Qui ei volūtatē ſuā tortuoſā di
uine volūtati ſbiiciūt et ad reglaꝫ diui
ne volūtatis dirigūt recti corde ſūt:qđ
chriſt⁹ i paſſiōe ſua nos docuit duas ꝯ
ꝑmēs i ſe voluntates ſ̄m duas naſas et
hūani ſbiiciēs diuie voluntati prefigu
rās i corpe ſuo.i.i eccl'a quoſdā ſuſos q̄
volūtatē ſuā vellēt facere:ſꝫ tn̄ poſtea ſe
quereſ volūtatē di Infirmos ei i ſe pꝛe
figurās dn̄s.i.pſonā iſirmoz̄ gerēs illiſ
qꝫ ꝯpatiēs ait. Pr̄ ſi fi.pōt trā.a me ca.
iſte. Ecce hēs hois volūtatē quā ad diui
nā ꝯtinuo dirigēs ait.veꝝtn̄ nō ſi.ego
volo ſꝫ ſicut tu vis. Ibi ergo iſirmitatē
hūanā pꝛeſignauit.ñ ei vē chriſt⁹ dn̄s tie
bat pati ꝯcia die ꝯſurrecſ⁹ cū ardeꝫ pau
lus diſſolui et eē cū chriſto. Iſte gaudet
coꝛonād⁹ et dn̄s ꝯſtis ē coronatur⁹.ſꝫ tri
ſticiā ſic aſſūpſit quō carnē ſ.voluntate
ñ ncitate Fuit ei ꝯſtis vt euāgeliū dicit.
Si ei ꝯſtis ñ fuit cū euāglⁱū dicat. Tri.ē
aīa m.vſqꝫ ad m.ergo et qn̄ dicit doꝛmi
uit ieſus ñ doꝛmiuit:vl' cū dicit mādu
caſſe ñ māducauit:et ita nihil ſanū ꝯliqſ
vt etiā dicaſ qꝛ coꝛp⁹ ñ erat veꝝ.q̄đq̄d e
go ď illo ſcptū ē vm̄ ē factū ē ergo ꝛ ꝯſtiſ
fuit ſꝫ volūtate ꝯſticiā ſuſcepit vaꝫ quō
volūtate carnē veram

Quis ꝯſurgꝫ mihi aduerſus malignātes: aut q̄s ſtabit mecū aduerſus opātes iiquitatē.

Quis cōſur.m. Tercia pꝯ vbi dicit q
ſ a xtu itio fit iu ꝯiſ et ſ i x⁹ ſcali.i.m

la ꝑ iniquos. vt pũcti clamẽt ad deũ. et
nihil aliud eis placeat. et tũc gratior vł
oſior. ſit libatio. Q. d. Undiqꝫ mł'ti ſua
dẽt mala. neſciẽtes quõ iuſte de⁹ hec mũ
dana tegat. ſꝫ Quis ꝯſurget. Q. fluctuo
ꝓpe vicor. quocũqꝫ reſpicio occurrunt
mihi mala. Sꝫ vñ vicaꝫ: Quõ ero erec
tus. cui tot obſi: ⁊ hoc ẽ. Quis ꝯſurget
mihi. id ẽ ꝓ me. aduerſus malig. id ẽ de-
mões: Aut quis ſtabit. id ẽ ꝑſeuerabit.
mecũ i acie patiẽs: qꝛ ille vincit. qui vi
ſuſtiet. ꝑdit ille qui ferit. ſtabit dico: ad-
uerſuſ opãteſ iiqtatẽ. Q. d. nłł'uſ niſi dñſ
hõ eni ñ põt. ſꝫ dñs qð ꝑ effectũ oñdit.

Niſi qꝛ dñs adiuuit me paulo
min⁹ hitaſſꝫ in iferno aĩa mea.

Niſi eni hoc eſſꝫ. qꝛ dñs adiuuit me aĩa
mea paulomin⁹ hitaſſet vel uit. ł uerat ĩ
infer. id ẽ i fouea que paꝛ̃ peccatori. id ẽ
pene ꝯſẽſerat. vł ꝯſẽſit ipſis. Iã eni nu
tabat iã ꝓpe ꝯſẽtiebat maꝉ. Uãis eni ꝑ-
ſuaſiõib⁹ potat decipi. niſi de⁹ libaſſꝫ: ſꝫ

Si dicebã motus eſt pes me⁹
mia tua dñe adiuuabat me.

Si dicebam mot⁹ ẽ pes me⁹ mia tua dñe
adiuuabit me ꝯtra motionẽ meaꝫ. Ecce
quõ ꝯfeſſionẽ amat de⁹: cõfitere motũ. ⁊
euadeꝛis. Hoꝛ vt iudici culpa ñ negaꝛ̃
liberat. ſicut petꝛ liberauit ſuꝑ aquã ã-
bulãteꝫ ne mergereꝛ̃ qui dño dixit. Dñe
ſi tu es iu. m. ve. ad te: Cui dñſ dixit. Ueni
Ut eni chꝛiſt⁹ ſua ꝑtãte ãbulat ſuꝑ ma-
ꝛe. id ẽ calcat capita ſuꝑboꝝ ⁊ fluct⁹ ſcłi
ita iuſſu ei⁹ petr⁹. id ẽ eccleſia. ſꝫ ex ifirmi
tate hũana: titubat et clamat. Dñe ꝑeo
⁊ mia manuꝫ porrigit. ſicut dñs porre-
xit petro manũ dicẽs. Modice fidei qre
dubitaſti: Quod ergo hic diciꝛ̃. mot⁹ ẽ
pes me⁹. hoc ibi dñe ꝑeo. ⁊ qð ibi diciꝛ̃
mia tua dñe adiuuabit me. hoc ibi por-
rexit ieſus manũ. Pericula ãt dulcioreꝫ
faciũt liberãtẽ. Uñ ⁊ ꝯtra mala ſcłi: ꝯſo-
latio ſbdiꝛ̃. qꝛ tũc ẽ letior. Unde ait. Et:

Scdm multitudinem doloꝝ
meoꝝ in corde meo ꝯſolatiõeſ
tue letificauerũt aĩam meam

Cõſolatiões tue letificauerũt aĩaꝫ meaꝫ
⁊ ſi corp⁹ vꝛiꝛ̃ que ſꝛ̃. ſꝫ mł. do. m. Mlti
ſꝛ̃ dolores et amari. ſꝫ mł'te ꝯſolatiões et
ſuaues ñ deſꝛ̃ laborãti. ⁊ he ꝯſolatões ſꝛ̃
i corde meo. Per hoc ſalubꝛes eſſe cogi
tatões ſignificat. vt cũ eꝛ̃nas ꝛetributõeſ
cogitaret. mala tꝑalia ꝯ̃ſpiceret. Me ad
iuuat mia.

Sꝫ nũquid adheꝛet tibi ſedes
iniquitatis: qui fingis dolo-
rem in ꝑcepto.

Sꝫ nũqꝗ adheret tibi ſedes iiquitatis.
Neo iiqu⁹ ſedꝫ tecũ. qꝛ nulla ꝯuẽtio luci
ad tenebꝛaſ. Uł ſedes iiquitatis ẽ poſſeſ
ſio mũdi cũ amoꝛe. q̃ ñ heꝛet deo. qui ſu
os pꝛecepit hec fugeꝛe. qui fingis. Q. ex
hoc itelligo qð ñ heret tibi aliquiſ iiqu⁹
qꝛ nec nobis pepciſti a flagello. ⁊ hoc ẽ
tu es qui fingis. id ẽ facis et foꝛmas. do
lo. ł laboꝛẽ. alia lr̃a. etiã filijs. Sicut e-
ni petr⁹ dicit. Mõ icipit iudiciũ a domo
dei. i. a fidelib⁹. ⁊ ſi flagellãꝛ̃ filij. quid
dñt ſpaꝛe ſui nequiſſimi: Et itẽ. Si ĩitiũ
a nobis: Quis finis coꝝ qui ñ credũt e-
uãgelio: Et itẽ. Si iuſt⁹ vix ſaluabiꝛ̃. ipi
us et peccator vbi ꝑebũt: Quõ ergo eſt
tecũ iiqui: Cũ nec fidelib⁹ tuis a flagello
ꝑcis: Sequiꝛ̃. i precepto qð facis dolo-
rẽ. et ille dolor ł labor ẽ i pꝛecepto. i. hꝫ
vicẽ precepti. Sicut eni pꝛeceptũ corri-
git. ita doloꝛ flagelli emẽdat filios. Uñ
bñ poſuit figis. i. facis ⁊ foꝛmas. Doloꝛ
eni ali⁹ format⁹. ali⁹ iformis. Format⁹ ẽ
qui erudit et emẽdat. et ille dolor ẽ pre-
ceptũ. et alꝛ̃ ẽ iformis. Uel ita fingis do
lo. ł laborẽ i pꝛecep. i. ð dolore ł laboreꝛ̃
preceptũ facis nob. vt ipſe laboꝛ ł dolõ
ſit pꝛeceptũ. nã pꝛeceptũ ei⁹ ꝯtiet. Beati
qui lugẽt. et qui ꝑſecutionẽ patiũꝛ̃ ꝓpꝛ̃
iuſticiã. Merito hoc pꝛecipit. qꝛ labõ ẽ
preciũ regni dei. quo ipſũ venale emaꝛ̃.
Iõ precipit de⁹ laboꝛẽ et doloꝛẽ. vt ñ ſit
hõ ſine tioꝛe. nec amet aliqꝗ aliud. oblit⁹
ꝟi bõi. In trãquillo eni doꝛmit chꝛiſt⁹. ⁊
tũc ſurgit fluct⁹ i quo excitaꝛ̃. ita i quib⁹
dã tepeſcit fides chꝛiſti i trãqllitate ocij.
et ſurgit fluctus tentationis. Excitent er-
go fidem et ſic liberantur.

Captabunt in aīam iuſti: et ſan
guinē innocentē ꝯdemnabūt.
Captabunt in ani. iu. Q. Et cū nihil ma-
lis hominibus tecū ſit. ad quid ergo ſunt:
vt de eis pungas bonos. vt boni puncti
ad te clament. et demū hij ꝑeant que his
tribus verſibus oñdunt. Q. d. Ita fin-
gis laborē et dolorēʒ: qꝛ de malis exerces
bonos et erudis. Qui ca. in ani. iu. qꝛ ei
vera nō pñt. falſa crimina obiiciunt ꝛ cū
in aīaʒ nō pñt nocere. ſan. inno. ꝯdē. qḋ
ſceleribꝰ ꝯpeteret. et q̄re ꝑmittit hoc deꝰ:

Et factus ē mihi dñs in refugi-
um: ꝛ deus meus in adiutoriuʒ
ſpei mee. Et. i. quia ſic fa. eſt mi. do. in
re. vt ſim ſecurus. Si eñ nō ꝑiclitareris
nō quereres refugiuʒ. pungeris dolore.
vt queras remediū. recedit ſpes ſeculi. et
venit ſpes dei. et de. me. fa. eſt in ad. ſpei.
mee. nōdū eñ ē res ſʒ ſpes in q̄ adiuuat
ne i ſpe deficiamus ſed ſperata ꝯſeq̄mur.

Et reddet iniquitatem ipſoꝝ: ꝛ
in malicia eoꝝ diſꝑdet eos: diſꝑ
det illos dñs deus noſter.
Et red. il. ini. ipſoꝝ. hoc fine omnis du-
bitatio curat. Aperte eñ oſtendit qḋ iaʒ
nō negligit deus. ſed opportuno temꝑe
retribuit. vnde ſequit. et in mali. eoꝝ. i.
nō ſm quod nobis de eis preſtat. ſed ſm
quod intenderunt diſperd. eos. i. a ſuo
regno ſeꝑabit. vbi. i. in qua ſeꝑatione in
comprehenſibilis erit miſeria. qḋ vere
poterit qꝛ ipſe q̇ diſꝑ. illos eſt do. de. nr.

Laus cantici ipſi Dauid.

Laus cantici ipſi Dauid. Agit
hic de tꝑe gratie in quo ꝑ Chri
ſtū intrat in requiē. vnde tam
titulo q̄ꝫ pſalmo monet deū hi
lariter et deuote laudare. Laus eñ de-
uotionē: cantus hilaritateʒ ſignificat vt
cū letitia laudemus. Quid: Pſalmus in
dicat ſcʒ deū. et eſt ſenſus. Laus iſta canti
ci. i. deuotionis et hilaritatis ſit ipſi Da
uid. i. Chriſto. ¶ Intentio. monet ad lau
dem et exultationeʒ. Modus. Biptitus ē
pſalmus. Propheta laudes Chriſti de-
ſcribens. Primo iudeos inſtat quos pre
uidebat poſſe reſiſtere Chriſto. Secūdo
ipſe Chriſtus monet eoſdē ne obdurent.
ibi. Nolite obdu. Itaqʒ quaſi ad mag-
nas epulas inuitans ait o.

Venite exultemus dño:
iubilemus deo ſaluta-
ri noſtro. O vos qui lon-
ge eſtis ꝑ diſſimilitudinē. Venite fide. et
exul. mente dño. nō in ſeculo et iubile.
voce deo ſa. no. ieſu. Q. gaudiū ſit tātū
q̄ verbis dici non poſſit. qḋ tñ intus ꝯ-
ceptū vox extra teſtat. Et

Preoccupemus faciē eius in ꝯ-
feſſione: et in pſalmis iubilemꝰ
ei. Faciē eius. i. ꝯſpectū venturi iudicis
preoccu. qꝛ venturus ē. ne inimicus accu
ſando preueniat nos. et ne quid tunc in
nobis ſit diſcutiendū. et hoc in ꝯfeſſi. i.
illū laudātes nos accuſantes que ſūt vō
diſtincta ō quibus alibi. Reddā tibi vo
ta mea que di. la. mea. Diſtinguit ergo q̇
eū laudat et ſe accuſat. Gemina eñ ꝯfeſ-
ſio ē ſcʒ laudis ꝛ peccati ꝛ ꝯfeſſio peccati
ad laudē ꝑtinʒ ignoſcētis de q̄ laudꝰ pſal.
agit et in pſal. iu. ei. i. que dicimꝰ in pſa.
vel facimus ſentiamus in iubilatōne

Qm̄ deus magnus dñs: et rex
magnus ſuꝑ omnes deos.
Qm̄ ma. ꝛc. Hec ſūt illa que ꝑtinent ad
laudē cantici huius. Q. iō iubilemus et
exultemꝰ. Qm̄ deꝰ ē magnꝰ do. ſūma ꝑtā
te et rex ma. ſu. om. de. gentiū vel magis
deos dicit hoīes ſr̄ quos rex ē ñ ſr̄ deōia

Quia in manu eius ſūt omnes
fines terre: et altitudines mon-
tiū ipſius ſūt. Quia in ma. ei. ſūt. ꝑ
magitudinē veit ad clemētiā. q. Itē iō iu-
bilate. Qm̄ i ma. ei. ſūt o. fi. t. i. gētes vel
ſm aliā lit. ſm quā addit. qꝛ nō repellet
dñs ple. ſuā. Deiñ ſequit. qꝛ i ma. ꝛc. q. d.
Iō in. qꝛ ñ re. d. pl. ſ. t. iudeos q̇ ꝑpē ſua
plebs ē ſi aliq̄ raī fracti tñ ipſa arbor o-
liua māʒ ō q̄ apli ꝛ alij mlti ꝛ ipē xp̄s iñ. ſ.
ō hoc loco apl's teſtioꝰ accep̄ i epl'a ad roā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nos. Ité. Jō. q2 in manu ei⁹ ſūt oēs fines tre. i. gétes. Lapis eni āgularis. et alioſ in ſe ɔiūgit. i. gétes. ſequif. 7 alti. mon. i. frene ptáteſ. que ꝑus erát aduerſe. Ul' ptátes celoꝝ. id é angeli ipſius ſūt. Itez ideo iubilemus.

Qm ipſius eſt mare 7 ipſe fecit illud: 7 ſiccā man⁹ ei⁹ formaue rūt. Qm ipſ. é ma. i. mūd⁹. 7 ipſe fecit illud. cui⁹ fluct⁹ ɨmio artat deuſ. non p mittés nos tétari ſupra id qd poſſumus qui fluct⁹ etiā ꝓuētū nobis faciunt. deo id agéte. Ipſe ergo facit q nec ſcādala ti bi noceát. que mēſurā a deo accipiūt q2 ipſius é mare dño. et ipſe fecit illd. hoc addit v t ſcias ei ſbeſſe. et man⁹ ei⁹ forma uerūt ſiccā. i. aridā ɨrā: hūane mētis que recipit imbrem et fructificat. quā ñ ſinit fluctus tentationum operire.

Uenite adoremus 7 ꝓcidam⁹ 7 ploremꝰ añ deū qui fecit nos q2 ipſe eſt dñs deus noſter. Uéite adorem⁹. Pri⁹ rudes vocauit ad exultatioñé. iam oſtéſa gl'a dei: vocat ad pniaz. qd durius é. Q. d. q2 tāta facit. er go. Uéite. Repetit premiſſā āmonitiōz Q. ɔmemoratis a me laudib⁹ nolite lō ge ſtare vita 7 morib⁹. ſ3 Uéite ꝑus 7 ad ore. qd plus é. et ꝓcida. cū hūilitate āte deū. etſi forte de peccatis. que vos lon ge fecerūt ſoliciti eſtis: plorate faciam⁹ qd ſequif. et plo. corde añ deū. Lachry ma eni extiguit flāmaz peccati que ardet i ɔſcia. Qui fecit nos. Q. qui opus ſuū nō ſpnit. Ecce magna fiducia. a te eni de ficere potes: tu te reficere nō potes. ille reficit qui te fecit. Jō adorem⁹. q2 ipſe é dñs de⁹ noſter. qui adorād⁹ é. Nos āt cuid ſum⁹. vt ſecuri ei ploremus. et pro qdamus: Ecce.

Et nos populus paſcue eiuſ: 7 oues manus eius: Et nos ſum⁹ populus paſcue ei⁹ 7 oues man⁹ ei⁹. Uide q3 elegant ordo v̓borū mutat⁹ é. nō dixit oues paſcue. et popu lū man⁹ ei⁹. qd magis videf ɔgruere. q2 ad oues ꝑtinet paſcua. qd ideo fecit. vt ipſos itelligas oues. qui ſt populus dei Dixit etiā oues ma n⁹. q̄s fecit. quia fecit nos eē oues. et dicif hoc ad dr̄az eaꝝ o uiū. q̄s emim⁹. que ñ dicūf oues manuſ q2 ſt a nobis ēpte oues. ſ3 eas ñ fecim⁹. ſ3 ipſe gratia ſua fecit nos oues.

Hodie ſi vocez eius audieritis Hodie. ſi vo. Q. ppl'us et oues ſum⁹. ſ3 his oib⁹ ꝓpōif ɔditio. Q. hac ɔditōe di co. Si hodie. i. tpe gr̄e audi. vo. e. qui p ſe nūc loquif. qui oliz p ſuū loqueba tur. qui precones añ ſe mittebat. ipſe ve nire dignat⁹ é. iō ne ſitis duri. ſicut tūc fuiſtis. Deide quā vocé audire debeant ſbdit. hanc ſcilicet:

Nolite obdurare corda veſtra Nolite obdu. Scda ps. Jā ipſe chriſtuſ mōet ne obdurēf ne ɔtigat eis. vt prib⁹ Noli. obdu. c. v. Qui ñ credit lapide⁹ é

Sicut i irritatiōe ſcdm diem tentationis in dſerto ubi: tenta uerūt me patreſ ueſtri: ꝓbaue runt 7 uiderunt opa mea. Sicut i irrita. Ipſa maieſtas chriſti lo quētis obſtiatos ɨret p patrū ſilitudiné vt l'. i. ſalté ſic molleſcerét. Uel i pſōa ꝓ phete. Sb alia diſtictiōe legi pōt ſic. Q. q2 ppl'uſ 7 oues dei ſum⁹. ergo Hodie. i. ſp ſi vo. e. audi. no. obdu. c. v. Sicut pa tres vr̄i fecerūt i irri. i pſōa chriſti loquif hic ꝓpheta. irritatōe dico fcā. ſm dié. i. i die téta. fcé i deſto. tūc ſil'es illis eritis ñ duri fueritis. Ecce culpa parētū repetif vt vidicta tieaf. vbi téta. me: an poſſem pa. ve. Jā ne ſitis taliū filij. i. imitatores ꝓba. m. quid poſſé. et vide. ocul'. ſ3 ñ cre diderūt méte. opa mea v̓tutis magne. Et

Quadragita ānis offenſuſ fui generationi illi: 7 dixi ſp errāt corde. Quadragita an. ꝓxi. f. g. il. ꝓxi m⁹ i ſignis et v̓tutib⁹. Ul' offé. alia lr̄a. i. iplacabilif. f. irat⁹. il. gene. Nūer⁹ iſte myſtic⁹ é. Per. xl. eni ānos oia deſignat ſcl'a. ɔſtat eni ex dnario q é ꝑm⁹ lies mio ꝝ. 7 iō pléitudiné ſignificat. et ex qterna

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rio qui ad q̃ttuoꝛ tp̄a referꝛ. vñ et dñs i
huius nũeri ſacro .xl. diebus ieiunauit.
qñ tentatus eſt. et .xl. cũ diſcipul' poſt re-
ſurrectionẽ fuit ſignificans ſe nobis ad-
eẽ ꝯſolatoꝛẽ et adiutoꝛẽ in hui⁹ ꝑegrina-
tionis et tentationis tp̄e. ſicͭ ipſe ait. Uo-
biſcũ ſũ vſq₃ ad ꝯſũmatõnẽ ſeculi. Et nõ
ꝙ ipſe .xl. dieb⁹ ieiunãs et .xl. poſt reſur-
rectionẽ cũ ap̄lis ꝯuerſatus fecit vt tot⁹
mũdus crederet. Judei vero nec bñficiis
.xl. annoꝝ acquieuerũt. Sequitꝛ. ⁊ dixi ar
guendo ꝑ miniſtros. ſꝑ er. coꝛ. i. ſerio vl'
coꝛde eis dato. q. ꝑ qd̃ nõ dẽrẽt oberrare

Et iſti nõ cognouerũt uias me
as: ut iuraui in ira mea ſi intra-
bũt in requiẽ meã. Et iſti nõ cog. vi
me. i. pꝛecepta data ꝑ Moyſen. et iõ ſi in-
tra. illi duri. Alij enĩ intrant in re. me. et
nã. apoſiopeſis. q. nõ intrabũt vt. i. ſic
iura. i. imobilitꝛ ſtatui. nõ ꝑ aliũ ſed ꝑ ſe
iurat deus. ꝑ ſeipſũ enĩ minas ꝯfirmat vt
et ꝑmiſſa. Juraui dico in ira mea. hoc iõ
addit q₂ iurauit aliqñ placidus. ſicͭ iura
uit dñs Dauid veritatẽ.

XCV.

Pſalmus dauid qñ domus dei
edificabatꝛ poſt captiuitatem.

Psalmus dauid qñ domus dei
edificabatꝛ poſt captiuitatẽ. In
veteri te. legitꝛ ꝙ domus dei. i.
templũ a Babylonijs deſtruc-
tũ vel a. poſt .lxx. annos captiuitatis. qñ
filij Jſrl' ꝑmittẽte Cyro rege redierũt Hie
roſolymã ſub zoꝛobabel ⁊ Jeſu ſacerdote
magno reedificatũ vel ta. ẽ. Per quã re-
edificationẽ itelligitꝛ reedificatio ſp̄ũalis
templi de quo dicit ap̄ls. Templũ dei ſã
ctũ eſt qd̃. e. v. Hoc templuʒ a diabolo ꝑ
peccatũ ſubuerſũ eſt. ⁊ hõ in lege peccati
⁊ moꝛtis captiuatus. ſed ꝑ Chꝛiſtũ reedi
ficatꝛ hoc templũ toto oꝛbe et hõ a capti
uitate ne ꝑeat liberatꝛ. de q̃ reedificatõne
nõ d̃ illa actuali agit hic pſal. Et ẽ ſenſus
tituli. Pſal. iſte ẽ Dauid ꝓphete qui hic
loquitꝛ. agens de hoc qd̃ factũ eſt qñ do.
dei edi. toto oꝛbe poſt cap. que ſb̃ diabo
lo fuit ꝑ peccatũ. ſicͭ ad lit. ſb̃ zoꝛobabel
poſt captiuitatẽ Babylonie reedificatũ ẽ
templũ Salomonicũ. et ẽ iſte pſal. ſecũ

dus de vtroq₃ aduentu. Inten. monet
ad laudẽ ꝓ reedificatione. Modus. Bip
titus ẽ pſal. In ꝑma ꝑte ad pꝛelatos lo-
quitꝛ vt ipſi cantent et annunciẽt oĩbus.
Secũdo ad ſubditos loquitꝛ ibi. Afferte
do. Premonuit aũt iudeos in p̄cedẽti
pſal. vt depoſita duricia in chꝛiſtũ crede
rent. ſed q₂ erat manſura. nũc oĩs gẽtes
monet dicens ad oĩs gentes cõmuniter

Cantate dño canticũ no
uũ cãtate dño oĩs terra

Cantate lingua et vita dño pꝛi cant. no.
exuentes. ſ. veterẽ hoĩeʒ cũ actibus ſuis ⁊
induentes nouũ. qd̃ cantat qui amat. Ve
tus aũt canticũ cantat cupiditas. nouuʒ
charitas. que ipſa ẽ nouũ canticũ. Canta
re aũt ipſũ et iſicare ẽ. Quicq̃ g° canta-
mus de cupiditate vetus cantas. Quicq̃
de charitate nouus reſonas. Melius ẽet
nouus taceas q̃ vt vetus cantes: q₂ ſi no
uus tacueris auribus hoĩm ſonas auri-
bus dei. Hypochꝛiſis quoq₃ vetus can
tat canticũ. Paries enĩ dealbatus ẽ. Hy
pochꝛiſis que foꝛis lucet intus lutũ eſt.
De iſto ꝑiete dꝛ in ꝑiete nõ ꝯiuncto alũs
ſed ſingularitꝛ erecto. Si hoſtiũ facias.
quiſquis intrauerit foꝛis eſt. hic ẽ hypo
chꝛita qui ꝑietẽ vult ſtruere dealbatũ nõ
ſolidatũ et iõ qui imitatꝛ cũ tanq₃ i co ho
ſtiũ faciens foꝛis inuenitꝛ q₂ enĩ ipſe ꝑ ia-
nuã nõ introiit. et ianua ipſius nõ intro
mittet aliquẽ. Deinde repetit. Can. do. filio
Deinde quos cantare monuerit oñdit di
cens. om. ter. i. oĩs hoĩes. vñ domus
dei reedificatꝛ. Jtẽ repetit.

Cãtate dño et bñdicite noĩ eius
ãnunciate de die in diẽ ſalutare
eius. Can. do. ſp̄ũiſco. Ter dicit dño ad
diſtiguẽdã ꝑſonaꝝ t̃nitatẽ q₂ laus chꝛiſti
honoꝛ ẽ tot⁹ t̃nitatis. Et ẽ figura ep̄ino
me. i. crebꝛa repetitõ ſinĩe que exaggerat i
laud' vel vituꝑatõne. et bñ. no. ei. qd̃ ẽ
Jeſus. i. ſaluatoꝛ vt dicatꝛ eẽ ſalutare. De
inde ad pꝛelatos loquitꝛ dicẽs. ann. o vos
pꝛelati ſic creſcit edificio dom⁹ dei. Quid
ſa. ei. et hoc de di. i di. i. ꝯtinue l' d̃ filio i
pꝛez vl' de ve. te. i no. Uet⁹ et no. te. ſũt
dies qui cẽn d ſole clareſcũt. illd̃ pꝛͥma

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ciat. hoc factum predicat. Annūciat ergo ꝺ die in dié. Qui vtriuſqꝫ teſtaméti auctoritate vtiꝛ: in annūciatione ſaluatoris. Illa quippe duo teſtaméta. tanqꝫ duo dies. vnā lucé faciūt. nō lucet vnuz ſine altero. Idqꝫ in leuitico. oē aīal qꝺ findit vngulā et ruminat: mūdū ē. i. qꝺ duas vngulas habꝫ. qꝛ mūdꝰ ē qui duo teſtaméta ꝑuat. quibꝰ affectuū noſtrorū pedes. a vicioꝝ ſpinis muniūꝛ. Iudeus vnā vngulā tm̄ habꝫ. et iō immūdus eſt

Annūciate iter gētes gloriā eiꝰ i oibꝰ populis mirabilia eiꝰ.

Annūciate inꝛ gētes. Deide vbi ſit ānūciandū expōit. Q. quereret aliquis. Ubi vis ānūciari: Annūciate glāꝫ eiꝰ. nō ve ſtrā. inꝛ gētes pretmiſſis iudeis ꝓ ꝯtūacia. ⁊ ne aliquos ꝑputares excipi addit. i oibus pplīs nō in quibuſdā gentibꝰ mirabilia eius. hoc ideo:

Qm̄ magnꝰ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: tribilis ē ſuꝑ oēs deos.

Qm̄ dn̄s chriſtꝰ ē potētia magnꝰ. etſi hō factꝰ ſit. ꝑ qꝺ paruꝰ apparuit. paruꝰ vtiqꝫ factꝰ ē ꝓ nobis. qui vos pui itelligite magnū. et eritis in illo magni. ſequiꝛ et laudabilꝛ ē bōitate. et hoc: nimis. nō pōt dici q̄ntū et tribilꝛ ē ſibi aduerſis. et ſuis qui tribꝰ fuit inꝛ hoīes. et ē ſuꝑ oēs deos quos colebāt gētes. dū i captiuitate erāt. et vē ē ſuper deos gentiū:

Qm̄ omnes dii gentiū demonia: dn̄s aūt celos fecit.

Qm̄ oēs diȷ gētiū demo. et ē hic laus ꝑ ꝯpationé. ⁊ qꝛ paꝝ erat eſſe ſuꝑ dēonia addit. dn̄s āt celos fecit. vbi hitare non pn̄t demonia. et accipit celos ad lrāꝫ. vl celos aplōs accipit et āgelos. ⁊ ē: dn̄s fecit celos. n̄ mō in eis ſedet. Si celos fecit. ergo et angelos. tūc et aplōs qui demonibus imperant.

Confeſſio ⁊ pulchritudo in ꝯſpetu eiꝰ: ſāctimonia ⁊ magnificentia i ſāctificatione eius.

Cōfeſſio ⁊ pulchri. Poſtqꝫ monuit cātare et annūciare ſbdit. que vtilitas inde ꝓuenerit. Hec ē ſcilicꝫ vtilitas que venit oibꝰ cātātibꝰ. Inde ē. Cōfeſſio ⁊ pul. Cōfitédo fit hō de fedo pulcher. Si ergo amas pulchritudiné ꝯfitere. vt ſic ſis pulcher. i. iuſtꝰ. Iō pꝰ dixit ꝯfeſſio. et pꝰ pulchritudo. Un̄ et rebecca ꝺ camelo ꝓſiliuit. viſo yſaac vt ei iūgereꝛ. qꝛ eccl̄ia ꝺ tortuoſa vicioꝝ gybboſitate ꝑ ꝯfeſſiōꝫ deſcēdit. vēiens ad chriſtū. Un̄ ſequiꝛ. et hec ꝯfeſſio et pul. ē i ꝯſp. e. Tl̄es eni ipſū ꝯſpiciūt et ꝯſpiciūꝛ ab eo. ſequiꝛ et ſāctimo. l ſcitas. alia lr̄a. et magni. ē ide. ſ. ex cātu. et hec. ſ. ſcimo. ē in ſcifi. e. Q. qui vult eē magnificꝰ et potēs vt ſꝛ āgeli. pꝰ ſit ſcūſ. ꝙ fit ex eo ſcificāte. n̄ eni ꝑ te potes eē ſcūs. Eo ergo ſanctificante aliquiſ fit ſanctus. et ita magnificus:

Afferte dn̄o patrie gentiū: afferte dn̄o gloriā ⁊ honorem: afferte dn̄o gloriā nomini eius.

Afferte do. Scd̄a ps vbi ad ſbditos loquiꝛ. Q. d. ⁊ qꝛ talꝛ ē dn̄s. ergo o vos patrie gen. vt nl̄lus excipiaꝛ idigena. l ꝑegrinꝰ afferte. Hoc dn̄t gētes facere quibꝰ ānūciatū ē dn̄o. n̄ ſit ſpes vr̄a i hoīe. n̄ i baptiſta. Maledictꝰ eni qui ponit carné brachiū ſuū. Deide repetit. afferte do. n̄ vob. vt qui ānūciauerūt n̄ ſibi ſꝫ dn̄o ānūciauerūt. Quid debetis afferre: gl̄am et ho. gl̄a afferꝛ. qn̄ bene ꝯuerſaꝛ hō. in quo gl̄ificaꝛ deꝰ. honor afferꝛ. cū ꝺ dōis gr̄e referūꝛ. Un̄: n̄ ē inuētꝰ qui daret gl̄ā deo. niſi hic alieigena. Ité repetit. afferte dn̄o gl̄aꝫ. ita vt etiā nōi eiꝰ afferatis. nō nomini hominum. Sequitur:

Tollite hoſtias ⁊ itroite i atria eiꝰ: adorate dn̄m i atrio ſcō eiꝰ

Tollite ho. Q. ne vacui itretiſ. ſꝫ cū hoſtiȷs. Sacrificiū āt deo ē ſpūs ꝯtribulatus. ꝯfeſſio ē deo hoſtia. Si ergo cū hūili corde itras. cū hoſtia itras. ſupbꝰ vō ianis itrat. vn̄ ſequiꝛ ⁊ itroite. Intrat qui edificaꝛ. i atria eiꝰ. ꝓphetica. et ado. dominum in atrio ſancto eius euangelico. per atria: prophetiam. per atrium: euangelium intelligitur. Uel per atria intelligitur preſens eccleſia. per atriū: ce

leſtis.et eſt.intro.in atria.ei.que ſunt in terra.i.ſitis ↄformes populo eius.adoꝛ do.in.a.ſa.eius.qḋ eſt in celo. vel atria ſũt ꝓphete ⁊ aplĩ.de quibus itur ad deum. De hijs aũt atrijs.i.ꝓphetꝭ.et aplĩſ venitur in atrium catholice eccleſie.vbi maieſtas adorat̃.⁊ eſt.i troite.i.a.eiꝰ.i. in doctrinã ꝓphetaꝝ et aploꝝ.adoꝛ.do in.atꝰ.ſan.e.i.in catholica eccleſia.

Commoueat̃ a facie eiꝰ uniuerſa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit. Commoueat̃. Dibus ammonitis.mouꝫ ⁊ optat.Q.dico itroite et adorate vos boni. Terra aũt .i.amatoꝛes ſeculi cõ.i. ↄuertat̃ ad penitentiã a fa.ei.i.a pñia gr̃e eius.et nõ tm̃ ps imo vniuer.ter. Ne quis gᵒ dicat.ecce hic Chriſtꝰ.ecce illic.vel in malo pt̃ accipi ſic.vniue.gᵒ ter.cõ.a fa.ei.i.amatores ſeculi a facie dei ſubmoueant̃.vt aũt hoc ſit:o vos boni di.in gen.ſcꝫ ꝙ dñs regnauit ⁊ coꝛrexit et iudicauit ⁊ hoc eſt qḋ ſequit̃ q2 do.i. Chriſtus victo diabolo re.i. inotuit rex mũdo qui ſp regnat apud pr̃em. Vel ꝭm aliã lit.dñs reg.a ligno.ſcꝫ crucis quo tranſit hõ mare et fit oꝛbis qui nõ mouet̃.vñ ſequit̃.

Etenim coꝛrexerunt oꝛbẽ terre qui nõ commouebit̃: iudicabit populos in equitate.
Etem̃ coꝛr.poſt reſurrectionẽ oꝛ.ter.i.eccleſiã toto oꝛbe.vbi fit edificatio.qui nõ cõ. Cur ergo dicit hereticus ñ ſolũ motũ ſed etiã diminutũ:et poſt iu.po.in e. tũc dolebũt qui equitatẽ eligere noluerũt.alij addũt et gen.in ira ſua.po.gᵒ.i. bõs iu.in e.gent.vero.i.malos iu.in ira vñ.

Letentur celi et exultet terra cõmoueat̃ mare ⁊ pleitudo eius: gaudebunt cãpi ⁊ oĩa q̃ i eis ſũt
Le.ce. qui enarrãt gloꝛiã dei et exul.ter. quã cõpluũt celi et iñ cõ.ma.i.ſeculũ et ple.ei.a maxio vſqꝫ ad mimũ.oĩe ei ſeculũ ↄcitatũ eſt ↄtra eccleſiã cũ dilataret̃ toto oꝛbe qḋ p̄dicit nõ optat.et lꝫ moueat̃ mare tñ gau.cam.vel in bono cõ. ma.i.ſeculũ in melius:et ple.ei.ſcꝫ gentiũ:et iñ gau.cam.i. oĩs lenes et mites equi et om.que in eis ſũt.i.oĩes vires: ſenſus et rõ: Et

Tunc exultabunt omnia ligna ſiluaꝝ: a facie domini quia uenit quoniã uenit iudicare terrã
Tũc qñ coꝛriget om.li.ſil.i.pagani qui olĩ erãt ligna ſiluaꝝ ſed mõ ſũt ligna domus dei abſciſa in edificiũ eccleſie exu.q2 p̄ſciſi ſũt ab oleaſtro et inſerti in bonã oliuã Exul.dico a fa.l'añ faciẽ dñi q2 ve. p̄mo venit i eccleſia i nubibꝰ.i.in aplĩs et in alijs ſanctis:et ĩpleuit totũ oꝛbẽ.vñ i euan. Ammõ videbit fi.ho.ve.in nu.ce. Cui aduentui qui credit exultabit i vltio aduẽtu de quo ſbdit. Jõ etiã exultabũt qñ ve.i.poſtea venturus ẽ iu.ter.i.viuos et moꝛtuos. Vel hec oĩa d̓ ſcḋo aduẽtu accipi pñt. Mare.i.ſeculũ et ple. ei.cõ.ad gaudiũ in ſcḋo aduẽtu qḋ erit: q2 gau.cam.i.oĩs lenes ⁊ mites et oĩa que in eis ſũt ſcꝫ oĩs ſenſus:rõ. Tũc.i. in ſcḋo aduentu ex.om.li.ſil.i.gentes ↄuerſe que fuerũt iuẽte in cãpis ſilue a fa. do.q.ve.i.veniet et vere qñ ve.i.veniet iu.ter.venit iudicare et vere iudicabit.

Judicabit oꝛbem terre i equitate: et populos in ueritate ſua.
Judicabit eñ oꝛ.ter.in e.nõ ptẽ:q2 nõ ꝑtẽ emit totũ iudicare habet:q2 ꝑ toto p̄ciũ dedit. Oꝛbẽ gᵒ dicit oĩs filios Adã.i.oĩes hoies qui fuerũt in eo vnus hõ qui tũc fuit in vno loco ſed mõ diſꝑſus e ꝑ totũ oꝛbẽ quẽ ſignificat Adã ꝭm grecũ: Adã eñ ſignificat ꝭm grecã liguã oꝛbẽ terrarũ. Quattuoꝛ eñ littere ſunt in hoc nomie ſcꝫ alpha:delta:alpha:mie et quattuoꝛ ꝑtes oꝛbis has in capite lit. habent. Anatholẽ dicũt orientẽ. Dyſis occidentẽ. Archon aquilonẽ. Menſebriã meridiem. Ex his quattuoꝛ litteris.a quibus hec nomina incipiunt.ↄſtat no-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

piūt. ꝯſtat nomē adā. Cū ergo dicit. Iu-
dicabit orbē t̄re in equitate. oēm hoīez
generalit̄ icludit ſm̄ equitatē dei iudicā
dū. ſꝫ quō iudicet aptius expōit ſb̄dens
et pplos ĭ v̄itate ſua. In illo eni iudicō
v̄ital ⁊ equitas erit. Quid eni equiꝰ ⁊ ve
rius. q̄ꝫ electos ꝯgregare ſecū ad iudicā
dū. et ceťos diuidere. Hos ad dexterā q̄
fecerūt miſericordiā. illos āt qui nō fece
rūt ad ſiniſtrā. Ibi ergo v̄ital ⁊ equitas
qꝛ ĭ ſepatiōe illa duo erūt populi. qui-
bus dabit ſententiā veritatis. vt alij in
vitam. alij in penas eant.

Pſalmus ipſi dauid: qn̄ terra eius reſtituta eſt ei.

Pſalmꝰ ipſi dauid qn̄ t̄ra eiꝰ re
ſtituta ē ei. Ad lr̄az. illō tāgit
hic. q̄ mortuo abſolon ĭiquo
filio Dauid. qui viuēs p̄rem pſequebat̄
Dauid reſtituta eſt t̄ra. et in pace regna
uit. de quo nō hic agit̄. ſꝫ potiꝰ de ſigni-
ficato. Dauid eni chriſtū ſignificat quē
iniqui filij. id ē iudei crucifixerūt. atq3 re
gnū abiurauerūt ei. ſꝫ reſtituta eſt t̄ra ei
qn̄ iudea que crucifixerat credidit. ⁊ apl̄i
qui titubauerāt ſt̄ cōfirmati. ſꝫ et alie o-
ues de gētibꝰ ſt̄ ducte. Vel reſtituta ē ei
t̄ra. cū caro eiꝰ r̄ſurrexit. poſtq̄ꝫ reſurrec
tionē oia que hic cātant̄ facta ſt̄. et ē ſen
ſus. Pſalmꝰ iſte ē ipſi Dauid. id ē chri-
ſto cuiꝰ laudē et victoriā ꝯtiet. agens de
eo qd̄ factū ē. qn̄ eiꝰ t̄ra reſtituta ē ei. id ē
iudea credidit. vel caro eiuſ reſurrexit.
Hec āt preuidētes in ſpū ꝓphete gauiſi
ſt̄. et ſi poſſet fieri. vellēt et ipleta videre
Vn̄ dn̄s in euāgelio. ml̄ti reges et ꝓphe
te volu. vi. que vos videtis. et nō vide-
rūt. Magna ergo leticia pn̄tes ſācti iplē
tur in hoc pſalmo. qui d̄ ꝓmiſſis reſtitu
tiōis t̄re ĭtitulāt̄. Palato nāq3 fidei dul
ce ſapit mel diuie ꝓmiſſiōis. ⁊ ē iſte q̄rtꝰ
pſalmꝰ de p̄mo aduētu. quo mūdꝰ libe-
ratꝰ ē. Intētio: monet ad exultationē
Modꝰ biptitꝰ ē pſalmꝰ. Prio: deſcribēs
v̄tutes dn̄i oſtēdit oīa reſtituta ei. et ar-
guit idolatras. Scd̄o: oimoda exultatō
oñdit̄. quā nec pſecutio interrūpat ibi.

Audiuit et letata ē ſy. Vidēs ergo pro-
pheta ſupſtitiōes mūdi abūdare an̄ chri
ſti reſurrectionē opponit dicens.

Dn̄s regnauit exultet ter ra: letētur iſule multe.

Dn̄s ille qui ſp̄retꝰ et occiſus fuit regna
uit. i. rex eē inotuit. Quis ergo alt̄ colē
dus ē. Q. nl̄lus dico regnauit. id̄ vl̄ ide
exul. ē. Quid ergo remāet idol. Nihil. et
le. inſu. i. qui hitāt ĭ inſul. qꝛ et ĭ inſulis
ſt̄ chriſtiāi. Vl̄ iſule. i. totiꝰ mūdi eccl̄ie
que ĭ medio tētationū ſt̄. et id̄ iſule dicū
tur. qꝛ circūlatrāt̄ fluctibꝰ tētationū. et
ſicut iſula circūſtrepētibꝰ fluctibꝰ tūdit̄
ſꝫ n̄ frāgit̄. ita: eccl̄ia p totū orbē dilata
ta: pſecutiōes ĭfideliū patit̄. ſꝫ non vicit̄
potiꝰ tāq̄ꝫ iſula veniētes fluctꝰ frāgit. ad
dit. ml̄te. n̄ dicit oēs ꝓpt̄ hereticoꝝ cō-
uētꝰ. Deide q̄l̄ ſit dn̄s ĭ p̄mo aduētu dicit̄

Nubes ⁊ caligo ĭ circuitu eius: iuſticia ⁊ iudiciuꝫ correctio ſe dis eiꝰ.

Nu. ⁊ ca. ſt̄ ĭ cir. e. i. ipſis q̄ ceci
ſt̄ qui eū n̄ itellexert̄. ē ipſe Nub. et ca. i.
nubiloſus et caligioſus. quibꝰ nl̄la cla-
ritate ſplēdet. ſꝫ iuſt. et iudi. ē cor. ſ. e. i.
bōis ē ipſe iuſt. et iud. qui correcti ſt̄. ſe.
eiꝰ. quibꝰ ē iuſticia. qꝛ ex fide iuſtificati
ſt̄. et iudiciū: qꝛ et d̄ eis. i. p eos ipſe iu-
dicat. Et:

Ignis an̄ ipſū p̄cedet: ⁊ iſlam mabit ĭ circuitu inimicos eius.

An̄ ip. i. an̄ aduētū eiꝰ. pre. ig. qꝛ ipij ꝓ
predicatōe ꝓphetaꝝ ira accēſi. d̄ eoꝝ ne
ce tractauert̄. ⁊ ignis ille iſlā. l̄uit. il. e. i.
ad idignatōꝫ iflāmati ſt̄ ipij ꝓ eoꝝ pre-
dicatiōe q̄ ſt̄ in cir. qꝛ ml̄ti: cū pauci eſſet
predicatoreſ. Vl̄ p ignē itelligit̄ charitas
d̄ quo igne dn̄s dicit. Ignē vēi mittere ĭ
t̄rā. ⁊ q̄ volo niſi vt ardeat. Q. d. cōrecti
ſt̄ ſedes dei. an̄ vo quā ĭ eis ſedeat deus
ignis ſci ſpūs precedit. qd̄ ita ait. Ignis
charitatiſ. pre. an̄ ip. Iſte ē bonꝰ ignis
ſicut ⁊ ille gladiꝰ boꝰ ē. d̄ quo dn̄s dicit
non veni mittere pacē ſed gladium.
eſt hic gladius verbi dei. qui ſeperat
carnali affectu male coniunctos. vt plū-

alit viuāt. Ignis vero charitatis vrit. et hic ignis inflā. ini. ei. in cir. i. ꝑ totū ardet mūdū qḋ ꝯtra deū eſt. quo ꝯſumpto apparuerūt fulgura vñ ſubdit. Alluxerūt ꝛc. Vel ita de duplici igne agit. qui erit añ ſecundū aduentū Chriſti. ſcꝫ ignis charitatis. qui ardebit in bonis. et ignis ire. et iuidie. qui malos ꝯſumet. Ultimꝰ aūt ignis in quē mittendi ſūt mali. nō añ eū ſed poſt eū erit. Iſte vero ꝓcit qui eſt pena maloꝝ et ſalus bonoꝝ. Cū em̄ Chriſtus predicat. iraſcit prauus. patit iuſtꝰ Ira velut ignis aduerſariū ꝯmedit. qui tanq̄ꝫ facula ꝯſumit. lignū aūt viride ꝑmāet. i. iuſtus qui charitate ardet. et hoc eſt. Ign. charitatis et ire pre. añ ip. in ſecūdo aduētu. et ille ignis inflā. ini. ei. in cir. Inimici em̄ qui idola colebāt incendunt ſi mali ſūt. ad ꝯſumptionē. ſi boni ad repationē. Inde ſup.

Alluxerūt fulgura eiꝰ orbi terre: uidit et commota eſt terra.

Allu. ful. ei. i. miracula or. ter. i. toti mūdo. nubes. i. predicatores viluerūt forma hūana. ſed fulgor mirandus in verb vel factis eoꝝ apparuit. et inde mota eſt terra. vñ ſequit. vi. corde hec miracula. ꝛcō. ē ter. i. territa que idola colebat iñ

Mōtes ſicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie domini oīs tra.

Montes. i. ſupbi ſcꝫ om̄is altitudo ꝯtra deū. ſi. ce. flu. Etſi em̄ nō credit paganꝰ. tñ victꝰ ē. et hoc a fa. d. igis fuit deꝰ durl a fa. d. fluxit om. t. etiā gētiū vñ hoc: qꝛ

Annunciauerūt celi iuſticiā eiꝰ et uiderūt oēs populi gloriā eiꝰ

Celi. i. predicatores om̄s quoꝝ cor ſurſū eſt ann. iu. ei. Quis em̄ fideliū tacet Chriſtū: et om. po. vi. glo: ei. corde. et qꝛ viderūt om̄s ppli gloriā eius

Cōfūdātur omnes qui adorāt ſculptilia: ⁊ qui gloriantur in ſimulachris ſuis. Conf. om. qui ado. ſcul. hoc iā factū eſt. Ceſſat em̄ iā idolatria. et erubeſcāt qui adorant lapides: qꝛ mortui erant illi lapides. Nos aūt vnuꝫ lapidē adoramus. et qui glo. in ſi. ſu. que ſpū carent. Iſt aūt deus q̄lis ē: Ipſe eſt quē et angeli adorāt. vñ ſequit.

Adorate eū omnes angeli eius

Ado. eū om. an. ei. vni deo ꝯuenit adoratio. nō etiā angelis nedū idolis vel demonibus. Ceſſat ergo adoratio angeloꝝ ſed adorāt ipſi. mali quidē angeli volūt adorari. boni vero adorāt nec ſe ꝑmittūt adorari. ſaltē hoc exēplo idolatrie ceſſet.

Audiuit et letata eſt ſyon. Audi. ꝛc. ps. ij. vbi poſt reſtitutōnē terreoīmoda exultatio oñdit. quā nec ꝑſecutio interrūpat. Q. annūciabūt celi. adorabūt angeli. et ſyon. i. eccleſia iudee au. hec predicta ſcꝫ ꝙ angeli eū adorāt. ꝙ annūciauerūt celi iuſticiā. ⁊ ꝙ viderūt om̄s ppli gloriam eius. et ꝙ confundantur adoratores idoloꝝ. et iñ letata ē. Iudea em̄ ꝑus credebat ſe ſolā venire ad Chriſtū. ſed iā de ſociis gentibus letat: vt ꝺ Cornelio fres gauiſi ſūt quē Petrus baptizauit.

Et exultauerūt filie iude propter iudicia tua domine. Et filie iude. i. Chriſti qui ꝺ iuda exul. Audierūt em̄ apli et fres qui erāt in iudea: qꝛ gētes receperūt verbū dei. et iñ letati ſūt. ⁊ magnificabāt deū. et hoc pro. iu. t. do. que ſūt qꝛ nō eſt ꝑſonaꝝ acceptor deꝰ ſed omnes accipit qui ad eū veniūt. Vel iudicia dicit ꝙ cecitas ꝯtigit in Iſrl. vbi ple. gē. itra. Et. q. q̇s quereret que ſūt illa iudicia

Qm̄ tu dñs altiſſimꝰ ſup oēꝫ trā nis exaltatꝰ es ſup oēs deos

Qm̄ tu do. es al. potentia. ⁊ hoc ſu. om. ter. qꝛ nō iudeoꝝ deꝰ tm̄ es ſed et gentiū ſequit et o chriſte ni: exal. es qꝛ eq̄lis pri vel ꝑm opa et hoc ſu. om. de. Q. nō mō ſup malos deos. ſꝫ etiā ſup bōs ſcꝫ hoies ⁊ angelos. vel ꝑ terrā deos peccatores ꝗ iuſtos accipe. vel ꝑ terrā et deos ſignificat eū impare terenis et celeſtibus et cū talis ſit ergo.

Qui diligitis dñꝫ odite malū cuſtodit dñs aīas ſctoꝝ ſuoꝝ de manu pccōris liberabit eos

Qui diligitis dñm odite malū: id eſt di
abolum cum quo non diligit deus. Ne
mo ei poteſt duobus domis ſeruire. Si
vero cum cepis odiſſe malignū ſbſequū
tur pſecutōnes. ne timeas. qꝛ dominus
cuſtodit animas ſāctoꝝ ſuoꝝ. de quibꝰ
tollendis eſt vltimū genus pſecutōnis.
Grauior ei eſt pſecutō qua animas tol-
lere conant. ſed eas dominus cuſtodit
et ſi corpa moriant: animas autem non
poſſūt occidere. vnde ſequit. de ma. pec
catoris id ē de diaboli poteſtate. libera.
cos. qd ſi forte quereris te pdere lucem
iſtam. ne cures. quia vera lux eſt tibi

Lux orta eſt iuſto. ⁊ rectis cor de leticia.

Lux eni fidei: orta eſt iuſto. et rectis cor
de. quibus ſcꝫ per omnia placet deus or
ta eſt leticia. p ſpem. Non enim vere in
miſeria ſunt ſancti: ſpe iam ſalui. ergo.

Letamini iuſti in domino: et ꝯfitemini memorie ſcificatōis eiꝰ

Letami iuſti in domio: nō i mundo in
quo ſūt preſſure. et letati ꝯfitemi mēorie
ſanctificatōnis eius. i. laudate eū: quia
memor fuit ſanctificare vos. qꝛ niſi vel-
let non gauderetis in illo.

Pſalmus dauid.

Titulus iſte patet. Ps iſte tercius
eſt eorum qui de vtroqꝫ aduentu agunt
In quibus omnibus ē cauſa ſpei et tio
ris. Spei p miaꝫ primi aduentꝰ. Timo
ris p iudiciū ſecūdi aduētꝰ. hec ⁊ ſi ſepe
iterēt. tū ſemp noua ſūt vboꝝ et ſniarū
varia deſcptōe. Intētōe mōet ad laud
⁊ exultatōeꝫ. Modꝰ biptitꝰ ē ps. pmo a-
git d oñſiōe ſaluatēis dexte. Scdo dicit
oibꝰ modis laudād eē et ānūciād ibi Iu
bi. do Inuitās ergo ad laud ait. O vos
q noui eſtis i chriſto. oli veteres i adaꝫ.

Cantate domi-no canticuꝫ no-uum: quia mira-bilia fecit

Cātate domio. vita
et lingua: canticum: de incarnatōe chri-
ſti: et hominis redemptōne. nouū quia
nihil tale mundus audiuit. vnde: ſcꝫ qꝛ
mirabi. fecit. que mirabilia: nō ſolū que
cōmunia ſūt ſed etiā hoc ſingulare. ſcili
cet q.

Saluauit ſibi dextera eiꝰ: ⁊ bra chium ſanctum eiꝰ

Dexta eiꝰ: id ē chriſtꝰ q dicit dexta pris
p mira opatōne. et brachi. ſanctū eius.
Ipſe idē chriſtꝰ q dicit brachiū p for-
titudine. ſaluauit nō dicit quid. ſed in-
telligimꝰ orbē tre: qd fuit magnū mira-
culū. Maius eni eſt q totū orbē terre a
morte etna erexit. qꝫ q mortuos ſuſcita
uit. ſaluauit dico ſibi deo. hoc addit. qꝛ
multi ſaluāt corpaliter. ſꝫ ſibi ipſis nō
ei. quia accepta corpali ſanitate laſciui
unt. q eni egroti caſti erāt ſanati adulti
fiūt. et qui cū egrotarent: neminem lede
bant receptis viribꝰ opprimūt innocen
tes. Iſti ergo ſanati ſūt. ſed nō ei. ſed illi
qui p fidem intus ſanant: ei ſanāt. Sa-
nemur ergo ei. Vel ſm aliā lraꝫ. Salua
bit ſe dextera eius. et quaſi quis quererꝫ
vbi ea dextera eſt: ſbdit.

Notū fecit dominus ſalutare ſuū: in conſpectu gentiū reue-lauit iuſticiam ſuā

Nn. fe. do. ſa. ſ. i. chriſtū. ea ei ē dexta l
brachiū que ⁊ ſalutare. ſ. chriſtꝰ. qbꝰ fe-
cit nouū: nō hic l illic. ſꝫ i cō. gē. re. nō ſb
velaie oñdit. iuſ. ſ. i. ſalutare. chriſtꝰ dr
ſalutare eo q ſaluat. iuſticia eo q iuſtificat

Recordatꝰ ē mie ſue: ⁊ verita-tis ſue domui iſrael

Recor. ē mie ſu. vt hō factꝰ liberaret. et
ve. ſ. quā i futo exercebit: qn facie ad fa-
ciē eū videbūt. ſꝫ qbꝰ ē recordatꝰ: do. iſrl
id ē videtiū deū. vl ita. recor. ē mie ſue.
Mia ē qd pmiſit. hāc ſeqt vitas. qꝛ red-
didit. vnde ſubdit. et vi. ſ. Mia ergo pre
miſit pmiſſiōꝫ. pmiſſio reddit vitatē. ſꝫ
cui: do. iſrael. qui modo videt vitatem
p fidē. ⁊ poſt p ſpēꝫ videbit. et ne ad lit-
terā putes iſrael vnam gentem: ſubdit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Uiderūt omnes termini terre: ſalutare dei noſtri.
Uiderūt mente oēs. f. terre. i. a termino
vſq3 ad t̄minū. qd: ſalu. d. n. i. ieſū. iō di
cit oēs. q2 n̄ quibuſdā tm̄ datus ē chriſtꝰ

Jubilate deo omnis terra: cantate ⁊ exultate ⁊ pſallite.
Jubilate deo. Secūda pars vbi dicit oī
bus modiſ laudandū eſſe. ⁊ annūciandū
q2 venit iudex. Q. d. q2 hec fecit. ergo iu
bilate deo voce ſn̄ v̄bis. Jubilus ei gau
diū eſt. qd nec poteſt taceri. nec valet v̄
bis exp̄mi. vbi deficit locutio: addit. oīs
t. q2 omnes viderūt. ſequit̄. can. deo. v̄
bis vbi valet locutio. exu. corde. et pſal.
ope. Quibus modis:

Pſallite dn̄o in cythara: in cythara ⁊ uoce pſalmi: in tubis ductilibus ⁊ uoce tube cornee.
Pſallite. do. in cyt. i. actu carnis. ſcilicȝ
mortificatōne carnis. et opera diuinā fa
cite. paſcendo pauperes. ⁊c. que ſignifi
cantur per pſalmū. Deinde eadem pre
poſterata: ſubiūgit. cātate in cythara. et
vo. pſalmi. Ideo prepoſterat. vt qdūis
corum prius fiat. totum ad deum perti
neat. ſequit̄. et in tu. duc. i. in tubis argē
teis. vl' ereis. que tundendo ꝓducuntur
et vo. tu. cor. Morem iudeoꝝ tangit. qui
et habebant duo genera tubaꝝ. ſicut le
gitur in libro numeri. Alias que argen
to. vel ere ductili ꝓducebant̄. Alias cor
neas. per ductiles tubas ſignificāt̄ illi q̄
tribulati. ſub malleo vniuerſe terre. i.
diabolo ꝑficiunt. et ſonant laudes dei.
Tribulatio ergo: tunſio eſt. ꝑfectus ꝓ
ductio eſt. Talis tuba erat iob. qui repē
te percuſſus. tantis damnis et orbitate fi
lioꝝ. tunſione illa. tante tribulatōis. q̄ſi
tuba ductilis ſonuit. Dn̄s dedit. do. ab
ſtu. ſicut do. pla. ita fa. ē. ſit. no. do. bn̄.
Ecce q̄3 ſuauē ſonū dedit iſta tuba. Cor
nu v̄o carnē excedit. et ſic firmū eſt. et ca
pax vocis. Is eſt ille: q̄ carnis affectꝰ ſup
at. et libidines. q̄ n̄ ſapit terrā. ſ3 que ſur
ſū ſūt. qui in carne ambulat. ſ3 n̄ ſ̄m car
nē militat. ſicut cornu carni heret. et eaȝ
ſupat. ⁊ eſt ſenſus. Cantate in tubis vt.
ſ. ſint predicatores. ducti. i. ꝓductis: ⁊ ꝑ
ficientibꝰ ſb malleo diaboli. et cantate in
vo. tu. cornee. i. ita alijs ſonēt. vt in ſeip
ſis vicia carnis caſtigent.

Jubilate in ꝯſpectu regis dn̄o moueat̄ mare ⁊ plenitudo eiꝰ: orbis terraꝝ: ⁊ qui hitant in eo
Jubilate in ꝯ. Q. d. vobis ita a gentibuſ
qd erit: Ecce tubis ſonantibꝰ aures dei d̄
lectant̄. et fluctus maris. i. ſecli: excitant̄
et hoc eſt qd dicit. Jubilate in cōſpe. re.
do. cuius aures d̄lectant̄. moueat̄ ma. et
ple. e. predicit nō optat. Apl'is em̄ predi
cantibꝰ. Q. tubis motū eſt mare ſeculi. ⁊
increuerit fluctus pſecutōnū. exponit qd
dixerat. mare ⁊ plenitudo eiꝰ. ſ. or. t. et q̄
ha. i eo. Illis aūt pſequentibus.

Flumina plaudent manu ſimul mōtes exultauerūt a cōſpectu domi: quoniā uenit iudicare terram.
Flumina plau. ma. vl' ibꝰ. i. ſci
pleni ſpū dei. gaudebūt bōis opibus. ⁊
hoc: ſimt̄. vl' i idipſū. vel in bono pōt ac
cipi. Moueat̄. q. tubis ſonātibꝰ. Moue
at̄ ma. i. idulcet mare legis. i. legal' ama
ritudo. ligno crucis i ea poſito. qi ligno
crucis moyſi in marath. Cū ei veniſſet. fi
lij iſrl'i marath. vbi erāt amare aque nō
poterāt bibere. pre nimia amaritudie. iō
q3 oñdit dn̄s moyſi lignū quo poſito in
marath. dulcorata eſt aqua. hoc eſt lig
nū crucis. qd legalē amaritudinē. quam
nullus poterat portare: mitigauit: vt le
gis ſacramēta credentibus pateant. vn̄:
ſbdit. et ple. e. i. ſ. vniuerſa legis ſacramē
ta ſequitur. or. ter. i. gentilitas ad cōuer
ſionem moueatur. et qui ha. in. e. hoc iō
ſubdit. et que figaratim dixerat. de ho
minibus accipias. Uel ita. Mare. i. ſclm
moueat̄ terrore futuri iudicij. vbi impij
timēt. et plenitudo eiꝰ. i. mltitudo hoim
peccatis plena. quia ibi multa erāt pecca
ta. et moue. or. ter. ad litterā q2 ⁊ ipſe or
bis tūc v̄tet̄ in nouā faciē. qn̄ erit celū no
uū. ⁊ t̄ra noua. ⁊ q̄ ha. in eo. moueant̄ ti

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

moꝛe. ſʒ flumīa. i. boni tunc: plau. mān ſimul. i. ꝑ bonis opibus letabunť. ſed montes exul. a ꝯſpe. do. Boni eñ gauđ bűt veniēte iudice. Mali ṽo ꝯtremiſcēt. quare exultabűt: qm̄ ve. iu. terrā. i. omnem peccatoꝛē. inde gaudēt montes. qꝛ nõ iniuſte iudicabit.

Judicabit oꝛbē terrarūʒ ī iuſticia: et populos in equitate.

Judicabit eñ oꝛbē ter. i. oēs terrenos ī iuſticia qꝛ nõ meruerāt miām. Ei nanqʒ qui nõ fecit miām fiet iudiciū ſine miā. Sub ignaro vel iīquo iudice etiā bonꝰ timeret. nūc tñ vt malus timeat neceſſe ē. ſequiť. et pplos. i. fideles de iudis et gētibꝰ: iudi. ī equi. qꝛ capiēt eq̄ meritis.

Pſalmus dauid.

Pſalmꝰ dd. Patet titľs. Agit hic ꝑpheta de potētia ⁊ ṙgno chꝛiſti: vt etiā ī homine adoꝛetur. de quo tria dicit. Propheta eñ deſcribit chꝛiſtum eſſe regem: et bona dantem. cui et antiqui ſeruierunt. et his tribus tres admonitōnes ſubijcit. quod ī pſalmi ſerie liquet. Hec autem ꝺ chꝛiſto futura: ſub velamine p̄dixerūt ꝓphete: vt quibuſdam figuris rerum tegerēt ſententias ſuas. Sed velamen ablatum eſt: cum veritas de terra oꝛta eſt: et iuſticia de celo proſpexit. ¶ Intentio monet vt chꝛiſtum tanquam deum adoꝛemus et velut regem exaltemus. Modus bipertitus eſt pſalmus. Primo oſtendit chꝛiſtum regnantem: et quicunqʒ repugnet: altum ſuper omnes. Unde ei cedere monet. Secundo monet euʒ adoꝛari. quia patres antiqui fuerunt eius. id eſt ei ſeruierūt. ibi. Exaltare do. Oſtendēs ergo chꝛiſtū regem dicit.

Dominꝰ regnauit iraſcāť populi: q̄ ſedes ſup cherubyn moueať terra.

Dñs. i. chꝛiſtꝰ. et ſi ꝑus hūiľ: regnauit. id ē rex eſſe inotuit poſt reſurrectōem et aſcēſionē. et iñ iraſ. po. quātūcūqʒ velit irriſio ē. qī ſecure ꝯcedi pōt vt iraſcāť. qꝛ nõ ſūt ei vltra nocituri. tñ ꝑmittēdo dicit nõ impando. ſequiť. q̄ ſe. ſr cheru. ille ſcʒ regnauit qui ſedet ſr cherubyn. regnauit ad litterā ſuꝑ angelicas poteſtates. cōtra eū nihil pōt ṙra. et ſi fuit. ⁊ ipſe ī terra vbi paſſus ē irā populi. ſeq̄ť moue. ť. idē ē qđ ſupra dixit. iraſcāť populi. quis dñs ſit iſte exprimit ſubdens

Domꝰ in ſyō magnꝰ. et excelſus ſuꝑ om̄s populos.

Dñs iſte ē. q̄ ī ſyon. i. ī iudeis nat ē. Ad lr̄aʒ. et ipſe ē. magnuſ et excel. ſr oēs po. Hoc dicit ne ꝑ paſſione vileſcat. vľ ita etſi iraſcāť ppľi. tñ dñs ē mag. in ſy. i. ī eccľa iudeoꝝ. et excel. ſr oēs po. gentiū. ¶ Uel ita totum ab illo loco. iraſcātur. C. di. chꝛiſtus poſt reſurrectōem rex eſſe innotuit. et tamē iraſc. po. i. iraſcenť. Hoc p̄dixit ꝓpheta futuꝝ. ſed iam factum eſt. Cū eñ poſt reſurrectōeʒ chꝛiſtꝰ cepit p̄dicari. irati ſūt populi qui colebāt idola. Et nota ꝙ nõ ait iraſcenť ſʒ iraſcanť. Hac forma locutōis vtens. qꝛ inde bona prouentura cernebat. Ex ira eñ ipſorum multa bona fecit deus. qꝛ dum illi iraſcunť: ſerui dei purgantur. ille ſcilicet regnauit qui ſedet ſuꝑ cherubyn. id eſt qui quieſcit et regnat in eo. q̄ habet charitatem. Cherubyn enim plenitudo ſcīe interp̄tať: que eſt charitas. Plēitudo ergo ſcīe legis que ē ſedes dei erit ⁊ ī te. ſi charitatē hūeris. ꝯtra quaʒ nihil poſſe irati. qđ ei ṙra pť ꝯtra celū: ī troga ergo coꝛ tuū: vtꝝ charitate hēat. ſi ē ibi charitas ē ibi plēitudo legis. ⁊ ita ſedꝭ di ſcs es ſič ſcptū ē. Sedꝭ ſapie ē aīa iuſti. et alibi dñs dicit Celū mihi ſedes ē. ſequiť. moue. ť. hoc ñ mutať. do. ī ſy. mag. Q. d. qui ſedes ſuꝑ cherubyn. Si aūt nõ ītelligis quid ē ſedes ⁊ cherubyn. hoc vide. Dñs ē mag. ī ſy. i. ī aīa. q̄ deū ſpeculať. Siue ī eccľa. Syon ei interp̄tať ſpeculatō. Si ergo tu es de eccľa et in te magnꝰ ē. et excel. e ī te. ſr om. po. q̄ iraſcūť vel iraſcebāť. et quia excelſus ſuꝑ omnes populos. Jam ergo ipſi populi qui pꝛius blaſphemi erant.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

**Confiteantur nomini tuo ma
gno quoniam terribile et ſan
ctum eſt: et honoꝛ regis iudici
um diligit.** Confiteantur.no.t.i. fa
me tue ⁊ gloꝛie: noī dico' iam mag.paꝝ
erat: qñ iraſcebanť.i.paucis diffamatū.
ꝫ iā in oī terra: et dilatatū eſt. et debetis
ꝯfiteri.qm̄ ipſum nomē eſt terribile.po
tētia q̄ punit.et ſanctū bonitate.q̄ ꝑcit.
et ho.re.'' hic exponit quō debent ꝯfiteri
ſ.diſcrete.nō tm̄ honoꝛifice.et.i.qꝛ. ho.
re.i.gloꝛioſa pꝛedicatio.diligit: iudi.i.
exigit diſcretōeꝫ.qꝛ nō leui voluntate co
lendus eſt.ſꝫ fixa deliberatōe quod ab ip
ſo eſt.vnde ſubdit:

**Tu paraſti directōnes: iudiciū
⁊ iuſticiā ⁊ in iacob tu feciſti.**
Tu paſti.⁊c.vel ita diſtingue.'' terribile
eſt nomē.et ho.re.eſt.iudi''.i. damnatio
nocentiū: et hoc iudiciū ipſe diligit. Uel
ita.⁊ honoꝛ.' C.dterribile eſt nomē ei⁹
qꝛ etſi crucifixus eſt: pꝛedicať iudex ven
turus.et nō errabit in iudicio.et.i.quia
honoꝛ.re.di.iud.' nō tm̄ mīa qua ꝑcit.
ſꝫ ⁊ iudiciū: quo ſingulis ſm merita red
det. Ne quis ergo ſtulte ꝺ mīa preſumat
quia vnicuiqꝫ reddet ꝑ meritis. Juſtuꝫ
eīm nō eſt iudiciū: et oīno nō eſt iudiciuꝫ
niſi merita reddantur ſua vnicuiqꝫ quē
admodū geſſit in coꝛpoꝛe.ſiue bonū ſiue
malū. Si ergo queritis iuſti eſſe. ipſe eſt
qui facit: qꝛ diligit.vñ ſabdit.' Tu paſti
dire.toꝛtis.has.ſ.tu feciſti iudi.' vt diſ
cernamus inter bonū et malū.et iuſ' Ju
ſticia eſt: cū bonū facim⁹.⁊ malū vitam⁹
vbi: in iacob.nō ſolū ī illo patriacha.ſꝫ
etiā in populo quē ſignificauit. et tu fe
ciſti hec que alius nō poſſet:

**Exaltate dominum deum noſ
trum: et adorate ſcabellum pe
dum eius quoniam ſanctū eſt.**
Exaltate.do. Secūda ps: vbi monet ad
oꝛari eū.qꝛ pr̄es fuerunt eius. C. qꝛ hec
facit in nobis.ergo exal.ſm qō ipſe eſt ꝺ
us.do.deū.n' ſ.chꝛiſtū qui facit iudiciū
in nobis et iuſticiā. et vſqꝫ eo exaltate, vt
adoꝛetis.et hoc eſt qō dicit. et adoꝛ.ſca.
pe.e. vel ſuppedaneū.pe.e.' videndū eſt
quid nos iubeat adoꝛare cū dicit.adoꝛa
ſca.pe.e. Terrā ſabellū pedū eius eſſe di
cit alibi ſcriptura his verbis. Celum
mihi ſedes eſt.terra aūt ſcabellū pedum
meoꝝ.ergo terrā iubet nos adoꝛare.qꝛ ē
ſcabellū pedum eius.ſed alibi dicit ſcrip
tura. Dn̄m deū tuū adoꝛabis.⁊ il.ſo.ſ.
Sed ſciendū eſt qꝛ ī chꝛiſto t̄ra ē.i. caro
que ſīn īpietate adoꝛať' Suſcepit ei ꝺ t̄ra
terrā.qꝛ caro de terra eſt. et de carne ma
rie carnē accepit.hec ſīn īpietate a v̄bo di
aſſūpta adoꝛať a nobis. qꝛ nemo carneꝫ
eius ſpūalr̄ manducat. niſi ꝓus adoꝛet.
Non eīm dico illa adoꝛatōne que latria
eſt.que ſoli creatoꝛi debeť. ſꝫ illa que in
dulia dignioꝛ eſt. Dulia ei adoꝛatio eſt
que etiā creature exhibeť.que duas ſpēs
hēt.vnā que indifferenť oībus: Alteꝛam
que ſoli hūaitati chꝛiſti exhibeť.et ē: Ad
oꝛate.ſca.pe.e'.i.coꝛpus chꝛiſti.qō ē ſca
bellū diuinitatis'' Per pedes ei īdefecta
ſtabilitas deitatis accipiť' ſꝫ qui adoꝛat
nō terrā intueť: illū potius.cuius ſcabel
lū eſt.ꝓpter quē adoꝛat.vñ ſubdit.qm̄
ſanctus ē.ī cui⁹ honoꝛe ſcabellū adoꝛat
C.nō ꝓpter ſe.ſed ꝓpter ipſum.cui⁹ eſt
ſcabellū adoꝛat.'' Jdeo aūt dicit ſanctus
et nō ſanctum.vt diſcernas coꝛpus a dei
tate.etſi in vtroqꝫ vna ſit ꝑſona. Uel ſm
litteram noſtrā.qm̄.ſan.eſt ipſum ſcabel
lū.i.coꝛpus. Jō adoꝛate.qm̄:

**Moyſes et aaron in ſacerdoti
bus eius: ⁊ ſamuel inter eos q̄
īuocāt nomen ei⁹.** Moyſes.legiſla
toꝛ.⁊ aarō ſūm⁹ ſacerdoſ fueřt.ī ſa.e.chꝛi
ſti.hos imitamī.qꝛ magni fueřt iſti.q̄ cū
pꝛedicaueřt'' Nō ꝙ moyſes ſacerdos dr̄
q̄ ſi ñ hoſtias.vota tñ ppl̄i obtulit dō.et
ꝓ ppl̄o ſupplicauit.⁊ ſa.ī ť.e.q̄ īuo.no.
e Nō qꝛ ſamuel ñ numerať iť ſacerdotes
qꝛ fuit ꝺ effraym.ꝺ q̄ tribu ñ fit ſacerdos
ſm legē.ſꝫ ꝺ leui.⁊ iō: inť īuocātes pōit
fuit tamen ſacerdos.ſicut alibi legitur.⁊
iſti iam tunc:

**Jnuocabāt dn̄m ⁊ ipſe exaudi
ebat eos colūna nubis loque
batur ad eos.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Inuocabāt dō. chriſtū. et ipſe qui nunc
loquit̃ i homine. exau. eos tātū valʒ ſyn
cera oratō. et loque. ad eos i colū. nubiſ
id ē p figuras in nube obſcura. ſʒ illa di
cta quendā manifeſtū preſiguabant. ſcʒ
chriſtū. Ad eos ergo loquebat̃ in nube.
qui iā nobis loquitur in ſcabello. id eſt
in carne aſſumpta aperte. Et nota ꝙ nō
ait in nube: ſed in columna nubis. Co-
lumna eñ fortitudo eſt: et decor dom⁹.
In hac ſpecie loquebatur eis que annū
ciabat eccleſiam: vel carnem chriſti. ſed
tunc in nube loquebat̃: qui mō p filiuʒ
apte loquit̃. et iſti qui tāti erant

Cuſtodiebāt teſtimonia ei⁹: et pceptū qd̄ dedit illis.

Cuſto. teſti. ei⁹: et prece. qd̄ de. ill. Diſti-
gue int̃ teſtimōia et precepta. Teſtimo-
niū eſt p aliqua ſigna precedētis rei po-
ſita ſignificatō. vñ ſepe i lege dicit̃. Hoc
erit nobis i teſtimōio qualit̃ iacob et la
ban poſuerūt aceruū lapidum in teſtio
niū. Precepta vero ſūt ſicut precepta le
gis p moyſen data. Nō occidas ⁊ c. et qꝛ
cuſtodiebāt. Ideo O.

Dñe de⁹ noſter tu exaudiebaſ eos: de⁹ tu ꝓpicius fuiſti eis: et vlciſcēs in oēs adinuētōs eoꝝ.

Dñe de⁹ no. tu exau. eos in iuſtis petitō
nib⁹. et o de⁹ tu ꝓpi. fu. eis ꝯdonādo eiſ
pcā: ne noceāt i futuꝝ. ꝓpici⁹ ei nō dici
tur de⁹ niſi pcīs. qñ dat veniā. tūc dr̃ ꝓ-
pici⁹: ꝓpici⁹ fuit ignoſcēdo. ꝓpici⁹ fuit
etiā vlciſcēdo. vñ ſbdit. et vlciſ. i. vidi
cās: qd̄ ē etiā ꝓpiciatō. Vlciſcit̃ eñ caſti
gādo ne ſēp peccare delectꝫ et ne hūa-
na elatō ſbrepet. Vñ apl's. Dat⁹ eſt mihi
ſtimulus carnis m. an. ſath. q̄ m. co. ⁊c.
Vere ergo ꝓpici⁹ ē de⁹ ñ ſolū donando
pcā ſʒ etiā vidicādo et caſtigādo. Ecce
et ſi tāti eſſēt iſti aliq̄d tamē hēbāt pecca
ti. vñ addit. i oēs adin. vl' affectōes eo.
ſ. erat vlciſcēs. affectōes dicit. q̄s ſoluſ d̄
us nouerat eē i cordib⁹ eoꝝ. ꝓ qb⁹ pcā e-
rat eis. pati eos cū qb⁹ erāt. quotidie ei
patiebāt̃ ppl'os ꝯtradicētes et iique vi-
uentes: int̃ quos viuere cogebāt̃ ꝓ quo
rū pcīs q̄i ꝓ ſuis dolebāt p charitatē ec
ce q̄lit̃ vidicabat i oēs affectōes eoꝝ. nō
ei ſic̄ a pleriſqꝫ putat̃ fuit moyſi pcā tm̄
ſcʒ. nō itrare i terram ꝓmiſſiōis. i quā
etiā miſeri itrauerūt. Sʒ figura h⁹ rei. ſ.
qd̄ q̄ ſb lege eēnt. qꝛ p eū data ē lex. et ſb
grā eē nollēt. nō intrarent i requiē etnā
et quia ꝓpicius eſt. ergo.

Exaltate dñm deū noſtꝝ: et adorate in mōte ſcō ei⁹. qm̄ ſcus dominus deus noſter.

Exal. do. qui blandit̃ et cedit vt pr̃. ad
dit. deū no. q. ſcōm ꝙ de⁹ ē exaltate eū. ⁊
ado. dñm ſed nō pret̃ montē ei⁹: ſʒ i mō
te ſā. ei. i. i corpe. Hic ē lapis ille paru⁹ q̄
ſicut danieł ait creuit i mōtē magnū. ⁊ i
pleuit totā faciē terre. preſciſus. i. natus
de mōte. i. a gēte iudeoꝝ que colebat v-
nū deū: et iō mōti ꝯpat̃. ſine māib⁹. i. ſi-
ne opib⁹ hoīm. qꝛ de virgine ſine virili
ſemine ꝯceptus. iō adorate. qm̄ ſanctuſ
ē do. de⁹ noſter qui i monte ē.

XCIX

Pſalmus in cōfeſſiōe.

Psalm⁹ i confeſſi. Cōfeſſio gemina
eſt. vna ē laudis. Altera pcōꝝ. Cō
feſſio laudis ꝯuenit pfectis. Cōfeſſio pec
catoꝝ incipientib⁹ de vtraqꝫ agitur hic.
Docet eni hic pſalmus. et deū alachri
ter laudare. et peccata noſtra plangere.
quia nec in malis eſt deſperandū. nec in
bonis animus debet eſſe elatus. et ē ſen-
ſus. Ps iſte eſt in confeſſione. id eſt agit
de confeſſione. ſcʒ laudis vel de vtraqꝫ.
Intentō monet ad confeſſionem. Mo
dus bipertitus ē ps. Primo pfectis pre
cipuū genus ꝯfeſſionis. i. laudē indicit
Scdo intraturis id eſt incipientib⁹ idi-
cit ſcōm genus ꝯfeſſionis. ſ. pctōꝝ. ibi.
Introite. Ad laudem ergo monēs nō
vnum angulum terre hortatur: ſed ſi-
cut vbiqꝫ nouit ſeminatam benedictio-
nem: ita vndiqꝫ exigit iubilatōnē dicēs

Iubilate dño oīs t̃ra: ſeruite domino in leticia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Omnis terra. nõ ps. q̄z vbiq̄z bñdictõ ſeminata eſt. Jubilate dño. nõ alij. Jubilatio vera ſit voce. ⁊ corde. Q. ſi iubilat vox exterius. coꝛ intelligat interius. ſonus eñ cordis. ē intellectuſ. Jubilus aũt ſonus eſt leticie ſine verbis. q̄z eis leticia aĩ ñ põt explicari. q̄n videlicet hõ gaudẽs ex his que ñ pñt explicari ṽbis. Erupit in vocẽ q̄ndam exultatõis. ſine ṽbis ita vt appareat eũ ipſa voce gaudere ſʒ q̄i repletũ nimio gaudio. nõ poſſe ṽbis explicare. ꝙ gaudet. hic aũt iubilus ſit a bonis in ꝯfeſſione. a malis vero in ꝯfuſione. cũ õ frenis adeo gaudent. Sicut ṽbi gratia. Meſſores. vl' vindemiatores copia fructuũ iocundantur. et de feracitate t̃re et vbertate gaudentes cantant. Inter cantica inſerunt voces quaſdam ſine verbis: in elatione exultãtis aĩ. et hec eſt iubilatio improbanda. Juſti vero gaudent videntes mundo corde. quis deus. q̄nta. et quo ordine. et q̄m mirifice fecit. vnde exultantes cantant. et eſt iſta iubilatio coronãda ſequitur. ſeruite domino in leticia non neceſſitate. ſed charitate. quia liberati eſtis: per chriſtum. ⁊ ideo ſ̃uite in leticia nõ murmurantes. vt iudei in deſerto: murmurauerũt. Hec ſeruitus non eſt amaritudinis. nec indignatõnis. ſed felicitatis. et libertatis. Gratũ eñ eſt redẽptis ſeruos eſſe. Seruum ergo te faciat charitas. quia liberum te facit veritas. vnde dominus. Si manſeritis in verbo meo vere diſcipuli mei eritis. et cognoſcetis veritatem. et veritas vos liberat. Dixit ſeruite domino: vnõ premium ſubdit dicens.

Introite in conſpectu eius in exultatõne.

Introite in conſpectu eius in exultatõne. Magnũ eſt premium in conſpectu tanti iudicis gaudere. et accipitur hoc de futuro. vel de preſenti accipitur ſic. Introite in conſpectu eius in exultatione. i. ĩ ꝯſcientia exultate. vbi ſ͠o de⁹ videt. foris lingua exultare: facile eſt.

Et ſcitote quoniam dominus ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et non ipſi nos.

Et ſcitote q̄m. do. ipſe eſt de⁹. Quis hoc neſcit: ꝙ dominus ſit deus: Sed de crucifixo hoc dicit: contra iudeos. Q. non vileſcat nobis quem crucifixiſtis. et flagellaſtis. quia ipſe eſt deus. et hec ſcitote ipſe fecit nos. et non ipſi nos. i. omne noſtrum bonum ex eo eſt. non ex nobis. Ex eo eſt. vnde coronamur: ex nobis vnde damnamur. et agit de bonis. vel de operibus gratie. vel de operibus creatõnis agit. ipſe fecit nos et non ipſi nos. i. creauit nos. iuxta illud. Omnia per ipſum facta ſunt. hoc dicit. ne quis putet creationem noſtram patribus deputandã qui ſunt miniſtri. deus aũt auctoꝛ.

Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹.

Populus. ⁊c. Q. ipſe fecit nos qui ſum⁹ populus eius. ⁊c. Uel ſ̃m aliam litteraʒ que eſt. Nos autem popolus eius ſum⁹ et ipſe rex. et oues ſumus. ipſe paſtoꝛ. paſcue eius. i. ſcripturarum in quibus ſaginat fidelium mentes.

Introite portas eius in confeſſione: atria eius in hymnis ꝯfitemini illi.

Introite portas. Secunda pars vbi intraturis ſcd̃m genus ꝯfeſſionis indicit. Q. monui intrare in conſpectu eius nec dubitetur quia mĩa eſt ei. ergo introite ꝯfidenter. non foris ſtetis vbi ſunt hoſtes extra. vos lup⁹ inueit. Introite dico portas. mĩe eius in confeſſi. in portis initiũ eſt. et confeſſio peccatoꝝ. de qua hic agitur. a qua incipiemus ad mĩam intrare. et eſt: Introite portas eius. in confeſſione. i. a confeſſione incipite ad mĩaʒ dei ĩtrare. nõ a vobis facti. laudate eũ a quo facti eſtis. vos accuſando. q̄z et nr̃a accuſatio ad laudẽ ignoſcẽtis ꝑtiet. de hoc alibi dr̃. Incipite dño ĩ ꝯfeſſiõe ⁊ cũ ĩtraueritis. in atria eius. i. ĩ amplitudĩeʒ celeſtis beatitudĩs gr̃e plenitudĩe ꝑcepta. ꝯfi. il. ĩ hym. i. ĩ laudib⁹. q. cũ ĩtratis. vos repꝛehẽdite. ẽ ĩtraueritis: ipſũ laudate ⁊

Laudate nomen eius quoniã ſuauis eſt domin⁹ in eternum mia ei⁹ et uſqꝫ i generatõe ⁊ generatõnem ueritas eius.

Laudate no. ei⁹. nũc et i futuro' qꝛ dum
laudat̃ dulceſcit. vñ ſbdit. qm̃ ſu. ẽ do.
et i eter. mia eius. et qꝛ hic liberat. et in
futuro coronat.. et vſqꝫ in generatõe. et
gene.' i. in omnẽ generatõꝫ vel in t̃rena
generatõe et celeſti i vna que parit mor
tales. in alt̃a que parit et̃nos: eſt vitas
eius' implens ꝓmiſſa. C.

Pſalmus ipſi dauid.

Pſalm⁹ ipſi dauid'' Ps iſte cen
teſim⁹ eſt. et ſicut centenarius
perfectus numerus eſt: ita iſte
pſalmus continet'' et docet formã ꝑfecte
ſanctitatis. Hic em̃ docemur bona ap-
petere. mala renuere. que eſt ꝑfecta con
uerſatõ vite. Et quia omne bonum no-
ſtrum deo attribuendum eſt. ideo titu-
lus habet ipſi dauid. et eſt ſenſus. Pſal
mus iſte attribuit̃ ipſi dauid id eſt chri
ſto' vt hoc totum qđ hic docemur vtu-
tibus chriſti applicet̃. nihil illi terreno
regi. et cantat hic chriſtus: et nos in illo
Hec em̃ nox competit capiti et corpori.
'Agit autem de miſericordia et iudicio.
Intentõ monet bona appetere. ⁊ ma
la renuere. Mod⁹ tripti⁹ eſt ps'' Primo
de mia et iudicio ꝓpõit. Secũdo expo-
nit que ſit via imaculata ibi Perambu
labã. Tercio dicit quis ſit finis maloꝝ.
ibi. In matutino. De mia ergo et iudi-
cio ꝓponẽs ait chriſt⁹ i mẽbris. C.

Miſericordiam et iudicium: cãtabo tibi domĩe.

Domĩe cantabo. id eſt iocunde
annunciabo: miſericordiam' que modo
eſt. et iudicium: quod erit in futuro: et
hoc tibi. id eſt. ad tuum honorem. qui
vtroqꝫ laudabiliter vter is' Nemo ergo
de miſericordia dei preſumat ad impu-
nitatem. quia eſt ei iudicium.' et nemo i
mutatus in melius iudicium timeat. qꝛ
precedet miſericordia. hec ſemꝑ ſimul i
co ſunt. Deus em̃ nec in bonitate mĩe ꝑ
dit iudicij ſeueritatem: nec in vĩdicãdo
cum ſeueritate amittit miſericordie bõi
tatem: ſed et ꝑ tempora hec duo diſtin-
guunt̃ ſm̃ effectus. Mia em̃ nunc omni
bus offertur. et multiplicit̃ exhibet̃. Iu
diciũ aũt in futuro. Hic em̃ eſt tempus
mĩe cum dei patiẽtia. peccãtes ad peni-
tentiaꝫ adducit. et bonis et malis bona
temporalia preſtat. In futuro autem tẽ
pus iudicij: cum vnicuiqꝫ ſm̃ ſua meri
ta reddet'' Hec duo mutua ſocietate ſibi
iunguntur. In his breuiter omnia ope
ra dei includit. et hic ẽ premiſſa cã' qua
re ſic ſe habet ſicut poſtea ſbdit cũ ait.

Pſallã ⁊ intelligã i uia imaculata: quãdo uenies ad me.

Pſal. et ĩtel. Q. d. cãtabo miaꝫ et iudici
um. et ꝓpt̃ hec duo ego pſallã'' i. i hy
laritate bñ oꝑabor. et ĩtelli. qñ veni. ad
me' i ſcđo aduentu. vel i obitu ꝯ qꝫ. ego
dico poſitus: in via ĩmaculata.'' Pſal-
lere em̃ eſt id ẽ in hylaritate operari. et i
telligere non potes niſi i via ĩmaculata
ſed in ea intelligitur. quãdo ad nos ve
niat deus. Vel ita. Ego pſal. ⁊ ĩtel. exñs.
in via ĩmacu. nõ mutat̃ ſẽſus. pſal. et in
tel. ꝑ hoc. qñid ẽ qꝛ: ve. ad m. i. oꝑa tua
pſal. et ĩtel. Vel ita. Pſallã. i. hylariter
oꝑabor. ⁊ ꝑ hoc intelligã. Hoc em̃ dat
pſallere vt intelligã mente quod oculis
non patet. id eſt credam ꝙ veniet: queꝫ
iſte tantũ deſiderat. et hoc ẽ. Intelligaꝫ
dico: qñ ve. ad m. ꝑ carnẽ i primo aduẽ
tu. venies dico in via ĩmacula.'' qꝛ mun
dũ ſine peccato tranſiliuit.

Perambulabam in innocentia cordis mei: i medio dom⁹ mee:

Perambu. Scđa ps vbi expõit que ſit
via immaculata. Q. d. pſallam et intelli
gã i via immaculata añ etiã ꝗꝫ intellige
rẽ. ꝑambu. ⁊ c. vel ita ꝯti.' que ẽ via im
maculata: ea ẽ ĩnocẽtia. vñ ſbdit. ꝑam.
i innocẽtia. Q. hec via ĩmaculata ab in

nocentia incipit. et ibi ↄſumatꝰ. nõ ē opꝰ
multis verbis. innocens eſto. et perfeci-
ſti iuſticiam. Sed duobus modis nocet
homo. ſi facit miſerũ. vel ſi deſerit miſeꝝ
Innocens vero eſt. qui nec ſibi. nec alijs
nocet. vnde iſte ait. ꝑambu. vel deambu
la. Q. ampla via. i inno. coꝛ. m. Angu-
ſtias eñ patitur omnis malicia. ſola ĩno
centia lata eſt vbi deambuletꝰ. Q. ſpaciã
do. hec: ſunt d̃ambulatoria ſacerdotũ in
ezechyele. Deinde exponit qd̃ dixerat. ſ. ꝑ
ambu. in med. do. mee. i. cordis mei. in
quo quiete habitat bene ↄſcius. Alij aũt
foras pelluntur. Q. a fumo. vel ſtillici-
cidio. vł mala vxore. et in nugis extra q̃e
ſcunt. ⁊ de his qui foris ſunt. circa coꝛpꝰ
delectantꝰ. qꝛ nõ eſt illis bñ intus. vnde
gaudent in ↄſcia ſua. vel in ꝑſona chriſti
hoc poteſt legi ſic. Q. d. que eſt via ĩma-
culata? Innocentia. et ego ꝑambu. in in
nocẽti. coꝛ. m. Q. tranſitoria. ñ queſiui.
ſ; cucurri. viã mũdi. exiſtens. in medio.
do. tue. Alia littera. i. eccľe in cuius me-
dio exiſto. Q. exemplo oĩum Innocẽtia
hoc poteſt. vt faciat cũ habitare in me-
dio domꝰ dei. q. honoꝛabile exẽplũ alioꝝ

**Non ꝓponebã añ oculos me-
os rem iniuſtã: facientes preua
ricatõnes odiui.**

Non ꝓpone. ⁊c̃. Innocentiã ꝑ partes
expõit. ꝑmo dicit. qꝛ nil hẽt cũ malis ſic
Non ꝓpo. rẽ. iniu. añ. o. m. ⁊c. vſq; ocľi
mei. vbi dicit. qꝛ pars eſt ei cũ iuſtis. et d̃
inde dicit. ꝙ verſutias diaboli de coꝛde
fugat ibi. In matuti. ⁊c. q. ꝑamb. in ĩno.
hac vtiq;. dicit totus chriſtus. ꝙ non ꝓ-
po. añ. o. m. rẽ iniu. i. ñ diligebã rẽ ĩiu-
ſtam. nec placuit mihi iniuſticia alteriuſ
facien. preuari Expõit rem iniuſtã. Q. ñ
diligebã rẽ ĩiuſtã. ſ; potius faciẽtes. pre-
ua. i. eos q̃ legem dei ñ faciũt. ⁊ ſi in eccľa
ſint odiui. i. a me repuli preuaricatoꝛes
ſ; ñ hões. i. ñ ex eo qd̃ ſunt hoies. ſed qꝛ
preuaricatoꝛes. Deinde expõit quos di
cat preuaricatoꝛes ſubdens:

**Nõ adheſit mihi coꝛ ꝑuũ: d̃cli-
nãtẽ a me malign̄ ñ ↄgnoſcebã**

Non adheſit mihi coꝛ pra. i. qui preua
ricatꝰ coꝛde. Q. nõ ↄſenſi nõ rectis. decli.
a me malig. i. hereticũ hoiez. qui a catho
licis diſſentit. et qui a rectis ſemitis devi
at. nõ agnoſcebã. i. nõ approbabã ñ mi-
hi placebat. ⁊ qꝛ ſi ſignati ſint nobiſcũ ſa
cramẽtis nõ tñ veri ſunt. Vel ñ adhe. mi
coꝛ prauũ. i. coꝛ toꝛtũ. qd̃ habet. qui nõ
vult oĩa que deus vult. ſ; etſi timet infir
mus. qd̃ preſignauit timẽs Ieſus tñ ſb-
dat ſe deo. dicens cũ chriſto. trãſeat a me
ca. i. fiat tñ volũtas tua. vitet ergo mala
quantũ põt. etſi ñ poteſt. ſbeat. ſequitꝰ. ⁊
nõ ↄgno. mal. d̃cli. Decliat oĩs q̃ diſſilis
eſt a me. quẽ ꝓus eis ꝓpoſui imitandũ:

**Detrahentez ſecreto proximo
ſuo hunc perſequebar.**

Detrahentẽ ꝓximo ſuo ſcire palã nõ au
det d̃trahere. q̃ falſa tenet. hũc ꝑſequi ne
hoc ageret. Sequitur.

**Suꝑbo oculo ⁊ inſatiabili coꝛ
de: cum hoc non edebam.**

Suꝑbo ocľo. i. cũ tumido coꝛde. et i ſa
ti. coꝛde. i. cum auaro. cum hoc. notabi-
li nõ edebã coꝛꝑalia: vł ſpũalia. ad litte
rã. taliũ ↄſoꝛtiũ vitauit vel potiꝰ ſpũaľr
hoc accipiendũ eſt. Nam ⁊ Ieſus cũ ſuꝑ
bis ↄuiuatus legitꝰ. vt cũ phariſeo qñ ve
nit ad eũ peccatrix mulier maria. et nos
quoq; abſtinemus a ↄuiuio fratrũ nota
biliũ. vt coꝛrigantꝰ. facimus hoc plerũq;
et ꝓpter medicinã. ſed cum extraneis mľ
tis edimus. vt cũ paganis. ⁊ cũ alijs im-
pijs atq; ſuperbis. Quid eſt ergo qd̃ ait
cũ ſuꝑbo nõ edebam. et cum inſatiabili.
coꝛ: habet epulas ſuas coꝛ ſuꝑbum et in
ſatiabile. vnde paſcitꝰ. ſed nõ reficitꝰ. Epu
le ei ſuꝑbi coꝛdis. qd̃ ē iſatiabile. eſt inui
dia. Suꝑbia eñ mater eſt ĩuidentie. que
paſcitur. et gaudet alienis malis. ſed nõ
ſatiatꝰ hoc ergo cibo ſuꝑbie ⁊ inuidie ini
q̃tatis. ñ paſcitꝰ iuſtus. ſ; paſcitꝰ cibo iuſti
cie. vñ beati q̃ eſuri. et ſit. iuſ. ⁊c̃. ⁊ hoc ē:
Suꝑbo. oc. et iſa. coꝛ. cũ hoc ñ ede. i. nõ
paſcebar nec d̃lẽtabar ſꝑbie eplis ⁊ inuidie

**Oculi mei ad fid̃les terre ut ſed̃
ant mecũ: ambulans in via im
maculata: hic mihi miſtrabã.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Oculi mei ad fi. ter. Hic exequit̃ alterã ꝑtez innocentie. ſcꝫ ꝙ cũ iuſtis habet ꝑtē. Q. d. cũ talibus nõ edebas. vñ ergo paſcebaris: Ecce oculi mei cordis erant ad fi. i. fideles placuerunt mihi dicit iuſtus generalis. Fideles dico ter. i. degentes in terra vbi ſũt tot illecebre vñ maioꝛ corona ẽ eis. Uel ad fi. ter. i. qui ꝑ totũ mundũ ſũt vt ſe. me. ſcꝫ in vnitate fidei mecũ ꝑmaneant. Uel ſe. me. vt ꝑticipent mecũ regno eterno. Sequit̃. in ꝑſona eiuſdẽ iuſti am. in via ima: hic mi. nõ alius mi. Ad lr̃am. Maxie ꝯuenit hoc ſacerdotibꝰ: vt prauis nõ cohabitent. ſed.

Nõ habitabit ĩ medio domus mee qui facit ſuꝑbiã: qui loquitur iniqua ñ direxit in ꝯſpectu oculoꝝ meoꝝ. Qui fa. ſuꝑ. i. quilibꝫ ſuꝑbus nõ ha. in me. do. me. Ad lr̃am. hoc dicit ne videat̃ approbare quos habet familiares ſi mali ſint. Uel in ꝑſona Chriſti poteſt dici. Oculi mei ad fi. terr. hoc nẽ mutat̃ vt ſe. me. ſuꝑ. xij. ſedes iu. xij. tri. Iſ. i. vt iudicẽt mecũ. Sequit̃. ambu. in vi. im. hic mini. euangeliũ mi. nõ ſibi. nõ querens que ſua ſũt ſed Chriſti. Sed qui fa. ſuꝑ: Nõ ha. in me. do. mee: i. in corde meo vbi mitis et quietus habitat mihi placens. Suꝑbus vero inõ reſilit. vel. Nõ ha. in me. do. mee. i. eccleſie etſi eñ aliq̃ndiu tolleret̃ gr̃a correctõnis nõ tñ preminet meritis nihil poteſt. nõ ẽ in pplo meo granũ ſed palea. Sequit̃. ex ꝑſona totius Chriſti. qui lo. ini. i. quilibet maledicus nõ dire. in ꝯ. ocu. me. qꝛ etſi apud ſe et apud ſtultos: apud me tñ nõ eſt glorioſus.

In matutinõ interficiebã omnes peccatores terre: ut diſꝑderem de ciuitate dñi omnes operantes iniquitatẽ. In matuti. Tercia ꝑs vbi oñdit quis finis ſit maloꝝ. et loquit̃ hic Chriſtus. Et nõ qꝛ iã enũerauit ſuꝑius ꝙ ei nõ adheſerũt niſi boni q. d. aliq̃s. d. qꝛ tibi nõ adherẽt niſi boĩ Cur ergo malos in tua ciuitate tanto tẽꝑe tolerasti: Rñdet̃. qꝛ tꝑs miſericordie ẽ. mõ nox ẽ. nõdũ oia ſũt manifeſta. et in hac nocte abũdant tentatõnes in q̃ ꝑtrãſeũt beſtie ſilue. et catuli leonũ. i. diaboli querũt ſibi eſcã a deo ſcꝫ vt tentent fideles. Uñ dñs ait diſcipulis. Sathanas expetiuit vos vexare ſič triticũ. Ab homie triticũ nõ manducat̃ niſi ꝑmo ꝯterat̃ vt panis fiat. Sic neminẽ manducat diabolus niſi ꝑus ꝑ tribulationẽ ꝯtriuerit. In hac ergo nocte parco: tolero: corrigo: ſꝫ In matu. i. cũ dies iudicij aduenerit et erũt oia apta que mõ ſunt occulta. dũ neſcit̃ q̃lis poſt erit. qui mõ bonus eſt vel malus interfi. om. pec. ter. i. mittent̃ mali in ignẽ eternuꝫ qꝛ mõ iõ tolerant̃ mali a longanimi vt corgant̃: qđ ſi nõ fecerint tꝑe miſericordie qđ mõ eſt. poſt inficiẽt̃ et hoc ẽ qđ ait. In mat. interfi. om. pec. ter. i. in iudicio mittã malos in ignẽ eternũ. quare: vt di. om. opa. ini. de ci. do. i. de ſocietate eccleſie. Nõ eñ in ea ſunt ſed eis ꝑcit̃ qꝛ tꝑs ẽ miſericordie. ſed tꝑe iudicij ſeꝑabunt̃. Ecce finit̃ pſal. in eo vñ incepit miaꝫ. et iudiciũ cantabo tibi do. hoc etiã iuſto ꝯuenit qui preuidet hoc futurũ. et iõ ſic ſe hꝫ ſič ſupra dixit. et ẽ. In ma. int̃. om. pec. ter. i. preuidebaꝫ oẽs malos interficiẽdos. ita vt diſꝑ. i. viderẽ diſꝑdendos om. op. ini. Uel aliter poteſt dici in ꝑſona iuſti. Oñdit̃ hic tercia ꝑs innocentie. poſt vitatos nempe malos iuſtus ad ſe reuerſus addit. ꝙ ſuggeſtiones demonũ de corde ſuo expulit. q. nõ tñ hoĩes malos vitaui ſed etiã vicia declinaui: qꝛ in ma. i. in initio ſuggeſtionis. qñ quaſi crepuſcula tentationũ incipiũt apparere interfi. oꝛõne qua debent eiici ne creſcãt om. pec. ter. i. demones q̃ omnẽ carnẽ faciũt peccare. ita interficiebã vt diſꝑ. om. op. ini. i. omnes imiſſiones vel ſũmiſſiones diaboli de ci. do. Ciuitas dei eſt anima iuſti. vñ diabolus diſpergit̃ et remouet̃. Pſalmus. CI.

Oratio pauperis cum anxiaretur: et in conſpectu dñi effudit precem ſuam.

Oratio paupis cū anxiaret̄ ⁊ i ꝯſpectu dn̄i effudit precē ſuā.

Oratio pauperis cum anxi
aret̄ . et in conſpectu domi
ni effudit precem ſuam.
Iſte eſt quintus pſalmꝰ pe
nitentie . et q̄rtus qui orō dicit̄ . Paup
ꝟo de quo agit titulus . chriſtꝰ ē . qui cuȝ
eſſet diueſ . deꝰ apud deū . ꝑ quē oīa ⁊ fcā
ſūt . fcūs ē paup ſ̄m formā ſui . ſȝ paupi
or ē i mēbris . quoꝝ egeſtati ſuā addidit
pauptatē . vt eis ſuas coīcaret diuitias
vbi eni ſe paupauit . mēbra ditauit . in q̄
bus ſūt etiā penitētes . quos i ſe trāſfigu
rās . id ē i quoꝝ pſona loquēs dicit . Ci
nerē tāq̄ȝ panē māducabā . Nō eni i ea e
geſtate erat . vt hec in ſua perſona dicere
poſſet . ſed in mēbris . Ecce qūo ꝯtēpant̄
tā ima . q̄ȝ alto . id ē vniōe vocis ꝯiūgūt̄
mēbra capiti . Sicut eni ſūt duo i carne
vna . ſic et in voce vna . Sicut etiā a pro
pheta eſaia ſpōſus et ſpōſa dicit̄ his ꝟƀ
Sicut ſponſo alligauit mihi mitrā . et ſi
cut ſponſā induit me ornamēto . Spōſus
dicit̄ ꝓpter caput . et ſpōſa ꝓpter corpꝰ
dicit̄ . nec tn̄ mutat̄ vox vel pſona . Chri
ſtus ergo paup in noƀ . et nobiſcū . et ꝓ
pter nos . Hic orat in pſona penitentis
ſuā dilectionē et cauſā dilectionis reco
gnoſcētiſ . ⁊ a peccatis libari . atȝ i p̄ſtinū
ſtatū reſtitui petētis . et eſt ſenſus . Pſal
mus iſte eſt . oratio pauperis . id ē chri
ſti qui eſt pauper . et in ſe et in membris
in quorum perſona loquitur . oratio di
co habita . dum anxiaretur in miſeriis i
quas deiectus eſt . per peccatum primi
hominis . et vt eas euaderet . effudit pre
cem ſuum in conſpectu domini . ꝑ queȝ
ſoluȝ poteſt liberari . ⁋ Intentione : mo
net omnes ſuam aduertere miſeriam . et
petere dei miſericordiam . Modus quat
tuor ſunt partitiones . Prima pars eſt
captatio deprecatiua . Secunda : flebi
lis narratio . ibi . Quia defecerunt . Ter
cia pars eſt certitudo impetrandi veniā
ibi . Tu autem . Quarto dicit qđ de ſua
breuitate tranſeat ad eternitatē . ibi . Re
ſpōdit ei . Et quia in titulo tria memora
uit ſcilicet orationem . paupertatem . an
xietateȝ : ſingula ſuis locis exequuturus
ab oratione incipit dicens :

DOMINE exaudi ora tionem me am : et cla mor meus ad te ueni at.

Domine exaudi orationem meam . Ecce
oratio . Deinde repetit . et clamor meus
Ecce oratio creuit in clamorem . ad te
veniat . Non obſtet mihi nubes pecca
catorum . que iniquis obſiſtit . Unde hie
remiam . Oppoſuiſti nubem ne tranſeat
oratio . Ideo autem geminatur oratio
quia in geminatione iſta affectus peni
tentis oſtenditur . Et eſt hic figura epy
nome : ꝑ tres ꝟſus . i . crebra repetitō ſnie

Non auertas faciem tuā a me in quacunque die tribulor in clīa ad me aurem tuam.

Non auertas . et cetera . Et quia oro et
clamo . da aurem . da facieȝ preſertim : q̄2
tribulor et inuoco . ⁊ hoc ē quod ſequit̄
Non auertas a me penitente . ſed a pecca
tis . faciem tuam . Reſpuis quidem mu
nus iniquorum . ſed non penitentiā de
uotorum . et inclina ad me . id eſt mihi
humili . aurem tuaȝ in quacunq̄ȝ die tri
bulor . Hoc ideo dicit . quia in mēbris
non vno tantum . ſed oī tp̄e tribulat̄ . Et

In quacunq̄ȝ die inuocauerō te : uelociter exaudi me.

Velociter exaudi me . quia non iam ter
ram terrenus . ſed celum redemptus pe
to . cui deſiderio dicis . Adhuc te loquē
te dicam . Ecce aſſum . Exaudi dico . in q̄
cunq̄ȝ die inuocauero te . Hoc ideo di
cit . q̄2 in oībus fidelibꝰ et oī tp̄e inuocat .

Quia ꝺfecerūt ſicut fumꝰ dieſ mei : ⁊ oſſa mea ſicut cremiū a ruerunt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quia defecerūt. Secūda ps in q̄ eſt fle-
bilis narratio. in q̄ exponit̄ que paup-
tas et que tribulatio ſit ei. vñ clamet iaʒ
apit. Q. iō clamo. Quia defe. di. mei. i.
non lux iſta viſibilis ſcʒ illuiatio aeris a
ſole. ſed tpa vite mee. Defecerūt dico ſic-
ſu. i. propt̄ elationē ſupbie. Elato eñ A-
dā dies deficiūt et oſ. mea ſi. cre. ar. i. aie
virtus. et fortitudo ꝯtracta eſt: miſeria
piū iudicē mouere poteſt. hic notat̄ pau
ptas. vel ita. et oſ. mea. i. fortes qui car
nes ptant. i. infirmos ſic̄ i frixorio ꝯfrixa
ſūt. alia lit. Eoꝝ quippe frixoriū ſūt oms
qui ſcandalizant̄. Tantū eñ frigit̄ bon9
quātū amat. vñ applus. Quis infirmat̄
⁊ ego nō infirmor: Et quis ſcandalizat̄ ⁊
ego nō vror: Vel ita. et oſ. mea in frix. ꝯ-
fri. ſūt. i. fortitudo ai recordatione pec
catoꝝ quaſi frixa ꝯtrahit̄ vel timore iudi
cij. ꝯfrixa ſūt oſ. mea. Jam eñ frigit̄ hō
dū timet ſe arſurū.

**Percuſſus ſū ut fenū ⁊ aruit cor
meū: qꝛ oblitus ſū ꝯmedere pa
nē meū.** Percuſſus ſū. i. mortalis fac-
tus ſū in Adaʒ. a quo propagata ē miſe-
ria vt fenū. vñ hoc dicit. qꝛ oīs caro fe-
nū. Fenū quippe viret. ſed pcuſſū facile
ſentit iniuriaʒ. Sic hoīs caro in lege dei
virens ab eadē ſucciſa areſcit. et aru. cor
meū ſterilitate peccati. Sed vnde hoc ꝯ
tigit: qꝛ ob. ſū ꝯme. pa. m. i. verbū dei cu
ſtodire qꝛ preceptū qđ dedit deus omiſit
et bibit vinuʒ ſerpentis ꝯſentiendo eius
maligne pſuaſioni ſed mō crucifixo dño
redit ꝯmemoratio: et ꝯmedit panē qui d
celo deſcendit. Nō ꝙ ait oblitus ſū.
nā eñ peccantiū oñdit̄ qꝛ dū peccatū ap
petit̄ ꝯtemplatio dei nō habet̄ qua prop
ter qꝛ ob. ſū nūc gemo nō ꝓ terrenis ſed
ꝓ celis et ꝓ alijs qui de trenis gemūt et

**A voce gemitus mei adheſit
os meū carni mee.** A voce ge. mei.
nō illoꝝ qui de terrenis nō de ſpūalib9
gemūt quos iſte gemit. Gemūt eñ illi et
gemit iſte: ſed alit̄ illi alit̄ iſte. A vo. inqꝫ
gem. mei adhe. os me. vel adheſerūt oſſa
mea car. mee. i. ꝑ gemitū talē ptꝫ ꝙ adhe
rent oſſa carni. i. fortes īfirmis: ptando
infirmitateʒ eoꝝ. vñ applus. Nos firmi
debemus infirmitatē infirmoꝝ ptare. vl
alit̄ poteſt legi. Obli. ſū ꝯme. pa. meū. i.
ſeruare preceptū dei. et hoc. A vo. gemi.
mei. i. a voce diaboli: ex quo ē gemitus ⁊
miſeria mea. vñ: adheſit os me. car. mee
. i. rō ſenſualitati ꝯſenſit.

**Similis factus ſum pellicano
ſolitudinis factus ſum ſicut ny
cticorax in domicilio. Vigila-
ui et factus ſū ſic̄ paſſer ſolita-
rius in tecto.** Similis factus ſum ⁊c.
Vigilaui et fa. ſū ſic̄ paſ. ſo. vel ſingula-
ris vel vnicus in tecto vel in domicilio.
Tres aues et tria loca hic diſtinguunt̄.
Aues: pellicanus: nycticorax ⁊ paſſer. Lo
ca: ſolitudo: parietina et tectū. et dr̄ pel
licanus in ſolitudine. nycticorax in pari
etinis. paſſer in tecto. Pellicanus auis ē
que in ſolitudie hitat. Nycticorax que ē
vigil et teter coruus noctis. hitat in pa-
rietinis que vulgo dicunt̄ ruine vbi pie
tes ſtant ſine tecto vbi hitat nycticorax.
auis que noctē amat. Paſſer tecta amat
vnus aūt hō vel plures pñt hr̄e pſonam
triū auiū. Tria vero loca tria ſūt genera
hoīm. Eſt eñ ſolitudo vbi chriſtiani nō
ſūt nec fuerūt. Parietine vbi fuerūt ſed
corruerūt. Tectū vbi fuerūt nec ceciderūt manentes in domo. Verus ergo pre-
dicator ſi venit int̄ eos vbi chriſtiani nō
ſūt: ſimilis ē pellicano ſolitudis. Si aūt
venit ad eos qui fuerūt et ceciderūt ē ſic̄
nycticorax in domicilio vel i pietinis qꝛ
nec eoꝝ tenebras deſerit ſed vult eos lu-
crari. Si aūt venit ad eos qui crediderūt nec ceciderūt manentes i domo eccle
ſie ſed tepide agētes. paſſer ē in tecto ⁊ cla
mat eis q̄ ſub tecto. i. ſb̄ carne torpēt. cū
ille ſit ſup carnē. vñ dñs i euā. dicit. q̄ in
tecto ē ñ deſcēdat toll'e aliq̄. et alibi. qđ i
aure audit̄ predicate ſr̄ tecta. Vel ꝑ has
aues Chriſtus accipit̄. Pellicanus dr̄ et
ſi ñ certū ſit roſtro pullos ſuos occidere
et triduo lugere. tūc roſtro ſanguinē ſu-
ſup eos fūdere vñ illi reuiuiſcūt ſic chri-

ſtus occidit. vt paulū pſecutorem ⁊ ſan
guine ſuo viuificat. iuxta illō. Ego occi
dā. et ego viuere faciā. pcutiā. et ſanabo
Dicit āt hitare i ſolitudie. qd chriſto p
pe ↄgruit. qꝛ ſol⁹ d vgie nat⁹ ē. Pꝰ nati
uitatē vo vēit ad parietiaſ. i. ad paſſiōꝫ
vbi a ruinis occiditur. id eſt a iude
is q ceciderāt excecati. ſꝫ ⁊ eos amat dn̄s
diceſ. Pat ignoſce ill. qꝛ neſciūt qd faci
unt. Tunc fuit q̄i nycticorax i parieti
nis. Sꝫ qui i paſſiōe dormierat. vigila
uit i reſurrectiōe. et volādo i celū. fcūs ē
ſicut paſſer ſingularis i tecto. i. i celo vbi
intpellat p nob. Uel diuerſa genera pe
nitentiū nōt p has aues. Pellicāo eni a
ui. maciei nimie. et ſoliuage ↄpāt herēi
te. Nycticoraci vo ſimilat ille. qui a pu
blico remot⁹. dū alij nocte hui⁹ ſcli dor
miūt: vigilat. et ſibi q̄rit eſcas mētiſ. qui
ſi nō int hoieſ. extra: tn̄ ē i alto dicēs eis
qui in nocte dormiūt: ve vob. Paſſer ē
ille. qui ſagax ad alta vtutū fugit. vbi tu
tus ē a laqueis. qui ſolitari⁹ vl vnic⁹ dr
ppt charitatē que ex multis vnū facit. ⁊
dr eē i tecto. l edificio. ppt altitudineꝫ
fidei: vt nō deſcēdat aliq tollere de do
mo. i. de carne.

Tota die exprobabāt mihi ini mici mei: et qui laudabant me aduerſum me iurabāt.

Tota die. Loquit h chriſt⁹. Q. d. qꝛ occi
do ⁊ viuifico. id: Ini. m. exp. m. t. d. qꝛ
peccatores mēbra mea facio. vt cū dixe
rūt. Quare magiſter vr mādUcat cū pu
blicanis et peccatorib⁹: ⁊ qui lau. m. ore
palā. ſꝫ ficte. adu. m. iu. i. ↄſpirabāt. Qre:

Quia cinerem tanquam panē manducabaꝫ: ⁊ poculuꝫ meuꝫ cum fletu miſcebam.

Quia cinerē. ⁊c. Quia hec genera hoi
nū in mēbris hre volui. ſ. penitētes qui
ſignificāt p cinerē et fletū. Cinis eni et ci
liciū ſūt arma penitentiuꝫ. Uel in pſona
iuſti totū accipi pōt. Q. d. Ita frigor p
alijs et gemo. et ad cumulū mali. Tota
die exp. m. ini. m. quos diabolus aliter

nequit pdere. arce q̄daꝫ vult cape. Facit
eni irrideri penitētes. q̄i iurēt meoꝝ de
teſtatōe irriſores qui laudabāt eos: duꝫ
cū eis erāt ſclares. Unō ſbdit. et qui me
lau. dū cū eis fruerer ſclari vita. aduer.
me iura. i. ↄſpirabāt. Quare: Quia cine
rē. i. reliquiaſ peccatoꝝ. tan. pa. mā. i. pe
nitēdo ↄſumebā. qꝛ etiā tenuia peccata.
id ē leuia p pniaꝫ ſūt ↄſumēda. et pocu
lū meū cū fletu miſcebā. et ſi hoc ad lit
terā accipi poſſit. magis tn̄ de calice dn̄i
accipiēdū ē. quē lachryme faciūt dulcio
rē. Uel ita. Quia cinerē. q. d. exprobrabāt
mihi inimici. ſꝫ nō curabā. Quia ci. tā.
pa. mā. i. i ipſa deiectōe reficiebar. adeo
placebat mihi. et po. m. i. tpalē iocūdita
tem. cū fle. miſce. Uel po. i. deſideriū cele
ſtis patrie. p dilatōe. cū fle. miſce. i. cuꝫ
lachrymis miſcui. Uel po. m. id ē potuꝫ
ſacraꝝ ſcpturaꝝ que antiq recolūt. cum
fle. mi. dū attēdi bōa q amiſi. et mala q
repi. Hic autē fletus vn̄ mihi ē:

A facie ire indignationis tue: quia eleuans alliſiſti me.

A facie ire ⁊ indignatiōis. Ira eſt vltio
indignatio in nob eſt: motio animi qua
indignamur etiā filijs. Ira aūt eſt impe
tus in pūiendos. que in deū nō cadūt. ſꝫ
eſt antropoſpathos. et ē. A facie ire tue.
id eſt ab inſtātia vindicte. que in adam
fuit. cū q nati ſumus. Hec ira ē de ppa
gine iniquitatis de maſſa peccati. Unde
apoſtolus. Fuimus et nos natura filij
ire. Et dominus ait. Ira dei manet ſup
eos qui non credunt. Non ait veniet. ſꝫ
manet. quia non tollitur in qua natus ē
ſequitur. et indignationis tue quā me
rui actualiter peccando. et loquitur hic
eccleſia. et benedico a facie ire tue. quia
eleuans me in honorem faciēdo ad ima
ginē tuā q oia aialia ſupam⁹ graui⁹. alli
ſiſti me. Nihil eni habꝫ hāc peccati miſe
riam. et gehēne. niſi hō qd pecus plāgit
d peccato: que auiſ timet gehēnaꝫ ignis
eterni: quia nulla eſt ei pticipatio beate
vite. ideo nulli ſunt ſtimuli miſeriaruꝫ
et vere alliſiſti. Quia:

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Dies mei ſicut umbra declina/uerunt: et ego ſicut fenū arui. Dies mei qui ſūt ſic vm.i.obſcuri et vani decli.ſi.vm.i.quaſi inutiles tranſeūt. Q.q2 ego a vero die decliaui ſimiles mihi facti ſūt declinātes dies mei.et ego.a.ſi.fe.°ſine roꝛe grē.

Tu autem domine in eternū pmanes: et memoꝛiale tuum in generatione 7 generationem. Tu aūt dñe. Tercia pſvbi oñdiē certitudo ipetrandi veniā. Jam ꝯſurgit lapſus ad prophetandū:iā penitens caput releuat. Q.d.°Hec ego iuſto iudicio tuo patioꝛ:ſed tu viges vt liberes:qui viguiſti vt me hūiliares.et hoc ē. Tu aūt do.p.in eter°ergo tpalē ſeruet eternus. Nō eñ q2 ego cecidi tu ſenuiſti viges ad me liberandū qui viguiſti ad me hūiliandū. et memo.tu.i.ꝓmiſſū memoꝛiabile de te ſcꝫ repatio nr̄a qua tu nr̄i vel nos tui memoꝛes ſum⁹. Uel me.tu.i.°memoꝛia qua memoꝛ nr̄i es:°q2 nō obliuiſceris nr̄i eſt in ge.pn̄te et ge.futurā:q2 ꝓmiſſionē habemus vite que nūc eſt et future. Benedico memoꝛiale. Nā:

Tu exurgēs miſereberis ſyon: q2 tps miſerendi e⁹ q2 ueit tps. Tu exur.ad regnandū° qui q̄ſi doꝛmiēs diſtuleras.miſe.pus ſyon°.i.iudee.vnō apl̄i 7 alij fr̄es fuerūt quoꝝ erat coꝛ vnū et aīa vna in deū. Miſereberis dico:q2 tēpus mi.ei.venit de quo dicit apl̄us. Cū venit pleitudo tpis mi.de.fi.ſu.fa.ꝺ.mu li.fa.ſb le.et repetit q2 ve.tem.acceptabi le.vn̄. Ecce nūc tps acceptabile.ecce nūc di.ſa.° Et nō qꝛait venit tps hoc eñ iō ait:q2 oia oꝛdine voluit deus fieri et tps ad hoc diſpoſuit vbi oppoꝛtuitas apte oꝛdiata ē et vere miſereberis ſyon.

Quoniā placuerunt ſeruis tuis lapides eius: et terre eius miſerebuntur. Qm̄ pla.ſer.tu.i.apl̄is. la.e.ſyon°.i.prophete firmi placēt.° Sūt eñ in ſyon lapides: ſūt et nō lapides ſcꝫ puluis terra.vn̄ ſubdit.et terre vel pulueris eius miſe.lapides placent ſeruis 7 ipſi ſerui miſerenē terre. Lapides ſūt prophete ibi premiſſa ē predicatio inde ſumptū eſt euangelicū officiū. Serui ergo.i. apl̄i agnoſcūt in lapidibus.i.in prophetis eloquia dei.et de terra foꝛmāt imaginē dei.dū terreni mundauē quoꝝ miſerenē.° Sic ergo de puluere terre foꝛmatus ē hō:ita de puluere ruentiū pietinarū dei imago refoꝛmaē. Inde eſt ꝙ miſſo ſpūſancto mlti credideꝛūt eoꝝ qui dñm crucifixerant. De illo eñ puluere multa milia credentiū venerūt:precia reꝝ ſuaꝝ ad pedes apl̄oꝝ ponentiū ſed nō tm̄ hoc in ſyon factuꝫ eſt imo venit et alius pies de gentibus.vn̄ ſubdit.

Et timebunt gentes nomen tuum dñe: et omnes reges terre gloꝛiā tuā. Et ti.gent.que mō timere neſciūt.no.tu.do.et om.re.ter.timebūt glo.tu.maioꝛē ſua.iō hoc:

Quia edificabit dñs ſyon: et uidebitur in gloꝛia ſua. Quia do.edi.vel uit ſyon.i.eccleſiā.° Hoc tm̄ mō agiē:et tandeꝫ inedificata ſyon vi.in glo.ſu.°qꝺ nō mō.tūc videbiē gloꝛioſus qui pmo viſus ē in illa eccleſia in infirmitate.vn̄:vidimus eū nō hn̄tē ſpēm neqꝫ decoꝛē. Edificauit ſyon q2.

Reſpexit in oꝛationem humilium:et non ſpꝛeuit pces eoꝝ. Reſpexit in oꝛa.hui.° qui ſpū pleni oꝛabant vt veniret.° Hoc agiē in edificatione ſyon:oꝛāt:gemūt:edificantes qui ſūt vnus paup 7 paups multi. vn̄ in titulo ſingulariter hic pluraliter dicit.ſed vn⁹ diciē propter vnitatē pacis eccleſie.multi propter latitudinē.ergo nūc oꝛaē nūc curriē nūc cinis tanqꝫ panis manducaē et nūc potus cū fletu miſceē.ne in futuro ſero queraē inaniter petaē et fruſtra pulſeē foꝛis remaneaē cū quinqꝫ virginibus fatuis: Sequiē et nō ſpꝛe.pre.eoꝝ.° Hoc eſt reſpicere dei:quod non ſpernere. Sequiē.

Scribā̄t hec i generatiōe alte ra:et populus qui creabit lau dabit dn̄m.

Scribā̄t hec. Qui ſupra pn̄ia ſordebat iā̄ honore, pphete decorat᷒. precipit h̄ q̄ dixit teſtimonio ſcp̄ture firmari. vt etas futura ea diſcat. Q. d. Dixi ꝑ chriſtū eſſe reꝑatiōez. ꝑ adā̄ deſtructiōz. ⁊ hec. ſ. qd̄ reꝑatō ē ꝑ chriſtū. et d̄ſtructō ꝑ adā̄. ſcribā̄t. vt firmit̄ tenea̅t vel habeat̄. i gene. alt. i. ad op᷒ generatiōis noue. Hec eni qn̄ ſcribā̄t. nō ſic, pderā̄t generatiōi veti teſtamēti. pſt v̄o alt̄i generatōi. i. noue Vn̄ ſb̄dit. et po. q̄ creab. i. noua creat̄a i chriſto. nō dico q̄ creat᷒ ē. lau. do. qui ſibi ſb̄uēit. Vn̄ ap̄l'us dicit. Siq̄ i chriſto noua creatura ē:vetera trā̄ſierunt. et ecce fcā̄ ſūt oīa noua.

Quia, pſperit d̄ excelſo ſcō ſuo: dn̄s d̄ celo i terrā̄ aſperit.

Quia, pſperit. Poſt gemit᷒ dolētis. iaz ſūt v̄ba ɔſolationū. iā̄ gaudet pauꝑ. Et nō: qd̄ ſupra dixit. edificauit dn̄s ſyon. Et itē ſcribā̄t hec. Nō vtꝛq̄ȝ declarat. ſ. qd̄ dixit ſcribendū. et quomō edificauit Hoc ē eni qd̄ dixi ſcribēdū. ſ. Quia proſperit dn̄s. i. miſert᷒ ē. d̄ excelſo ſcō ſuo vt ide ad hūiles vēiret hūil'. et ſic edificauit ſyon. Et nō. qꝛ, ppheta vt preſita dicit. q̄ adhuc erā̄t futura. Deide euidēti᷒ apit qd̄ dixerat. dn̄s de celo in terrā̄ aſpexit. Ad quid, pſperit? ſb̄dit ſcilicet.

Vt audiret gēit᷒ ɔpeditoꝝ:ut ſolueret filios intereptoꝝ.

Vt au. ge. ɔpe. i. ſcōꝝ. q̄ ſut ɔpediti tiore dei. et diſciplīa ei᷒. Tior nā̄q̄ȝ dei cōpedes ſūt. i quib᷒ gemūt ſci ad ipetrādū miaz. niſi eni ɔpedib᷒ tioris ligati eſſent martyres. dura. et moleſta a ꝑſecutorib᷒ nō ſuſtinuiſſēt. De his ɔpedib᷒ ſcp̄tura ſapiē dicit. Audi fili et excipe ſn̄iaz meaz et ne abijcias ɔſiliū meū. et iſer pedē tuum i ɔpedes illi᷒. et in torquē illi᷒ collū tuū. et erūt tibi ɔpedes ei᷒. i, ptectōe fortitudinis. et torques illi᷒ in ſtolā gl'e. q̄s ɔpedes ſoluūt. q̄ martyrēs occidūt. et ſolutis v̄tūt̄ i gl'az. ſeq̄t̄. vt ſol. fi. iterē. vl' mortificatoꝝ. Nos ā̄t ſum᷒ filij illorum mortificatoꝝ. q̄ ſoluimur a nodis peccatoꝝ. et a vicul' cupiditatū. Proſperit ergo dn̄s i t̄rā̄. Vt au. ge. ɔpe. tiore et diſciplia ei᷒. Vel ɔpeditoꝝ peccatis l' mortalitate. ⁊ vt ſol. fi. iterēp. i. nos a peccatis. Vn̄ alibi dirupiſti vic̄la mea. Ad q̄d audiret et ſolueret? Ad hoc:

Vt ā̄nūciē i ſyon nomē dn̄i:et laudē ei᷒ i hieruſalē.

Vt iā̄ ā̄nunciē. qd̄ n̄ licuit cū iēficerēt ɔpediti. nomē dn̄i. id ē laudē d̄ dei eſſentia. i ſyon. id ē i eccleſia. ⁊ lau. e. ſ̄m opa ā̄nū. i hieru. i. i eccleſia. Ita annūcient.

In ɔueiē do populos i unū:et reges ut ſeruiā̄t dn̄o.

In ɔue. po. et re. t̄raꝝ. i. vt faciā̄t ppl'os et reges ɔuēire. i vnū. id ē i vnitatē fidei et moꝝ. ꝙ fit ſā̄guine mortificatoꝝ et ɔpeditorū gēitib᷒ q̄ auditi ſūt. Ad quid? vt ſeruiant dn̄o. ¶ Vel alit̄ ab illo loco vt au. ge. ɔpe. Cōpediti dicūt̄ ſci vetis teſtamēti. q̄ legalib᷒ viculis aſtricti: n̄ ſi vſi noxia lib̄tate. q̄ cū gēitu orabant. vt de᷒ mūdū a peccatis ſolueret. et vt ſol. fi. iterem. id ē filios coꝝ q̄ fraude diaboli ſūt ꝑempti: a paternis erroribus liberaret ſcilicet apoſtoloſ. ⁊ alios bonos d̄ illo populo: qui fuerunt filij coꝝ. quos diabolus interemit. vt ſic ipſi lib̄ati. annunciem in ſyon nomen domini. Predicit futura. Hoc enim in ſyon factum eſt dum ibi primum loquebantur apoſtoli varijs linguis magnalia dei. Vn̄ in generalē eccleſiā̄ cucurrit ſ̄mo coꝝ. Vn̄ ſb̄dit. et laus. e. ā̄nū. i hie. i. i generali eccleſia. ita ā̄nūciēt. In ɔue. po. i vnū et r̄ges vt ſeruiā̄t dn̄o. hoc nō mutat̄.

Reſpōdit ei i uia uirtutis ſue: paucitatē dieꝝ meoruȝ enūcia mihi.

Rn̄dit ei᷒ Oſta ps vbi p᷒ certitudinē venie: diē qd̄ d̄ ſua b̄uitate ad ētnitatē trā̄ſeat. Q. Dico vt ā̄nun. no. dn̄i ⁊ laudē eius in hieruſalē. ⁊ Reſpōdit ei dn̄o. ſ. laus l' hierl'm. Supiora v̄ba indicāt rn̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diſſe ei aut laudē aut hierl'm. ſupra ei
meōrauerat et laudē et hierl'm et ppl'os
et reges. Sed ad ppl'os vel ad reges nō
poteſt referri q2 ſi referret dixiſſet reſpō-
derūt. Quia ergo ſingulari numero di-
cit rn̄dit: intelligit rn̄diſſe laus vel hie-
rl'm. laus rn̄det qn̄ ei gr̄as agunt vocati
ab illo dū bn̄ credūt vel bn̄ viuunt. Uel
hierl'm nō illa ꝛproba. que occidit pro
phetas. ſed illa que multos filios pit. vo
cata rn̄det nō ꝯtemnit ſed fructū reddit.
Ecce quid et cui rn̄dit. et vbi rn̄dit: in
via. i. in Chriſto ſcȝ in vnitate fidei eius
nō in ſe. rn̄dit. i. ex ſuis meritis. De ſe em̄
nō ēēt vox niſi peccati. ⁊ qualit rn̄dit: in
via virtutis ſue. i. in fide q̄ reſurrexiſſe
credit Chriſtū. Uia em̄ virtutis fuit chri
ſtus poſt reſurrectionē cū iā nō eſt infir
mus vt ꝑus cuȝ fuit via infirmitatis ſed
fortis in celo vocat eccleſiā. Laus aūt fi-
dei ē nō q2 credit mortuū. qd̄ ⁊ paganus
credit. ſed q2 credit glorificatū. Rn̄dit er
go ei nō voce ſed corde: nō lingua ſed vi
ta. in via nō infirmitatis ſed virtutis ſue
. i. in fide chriſti qua credit eū nō tm̄ mor
tuū ſed reſurrexiſſe et aſcendiſſe ad eq̄lita
tē pr̄is. Dixi ꝙ eccleſia rn̄dit dn̄o: et vbi
et q̄liter. Sed q2 preuidit quoſdā dictu
ros. Fuit quidē quōdā eccleſia ꝯgregās
om̄es in vnū ſed iā deſijt. Inquit pau.
vel exiguitatē di. me. nō eternitatē illoꝝ
dieꝝ vbi ero. ſed tpales dies ſcȝ quandiu
ero in hoc ſeculo. enunc. mi. Hoc dicit
propter illos qui dicūt iā nō ēē eccleſiaȝ
Nō vacat vox iſta nō eſt inanis hec pe-
titio. Ipſa em̄ via ſic annunciauit. Uo-
biſcū ſū vſq3 ad ꝯſūmationē ſeculi. totū
vero tps vſq3 ad finē ſeculi ē: illa exigui-
tas dieꝝ. q2 omne qd̄ finit exiguū eſt vt
inde tranſeat in eternitatē. dico nuntia.

Et ne reuocēs me in dimidium dierum meorum in generatio-nem et generationem anni tui.

Et ne re. me in. di. di. me. i. fac vt in toto
eo exiguo nō deſinā. Nō ſic fiat vt here-
tici dicūt vſq3 in finē ſeculi ꝑduc me nō
in di. di. me. reuo. ſed ꝑfice mihi exiguos
dies vſq3 ad finē ſeculi vt poſtea des ete
nos. Cur aūt de exiguitate queris: q2 in
ge. et ge. ſunt an̄. tui. i. q2 licet illa dies vſ
q3 in finē ſeculi durent tn̄ exigui ſunt in
cōpationē tuoꝝ qui nō mutant q2 eter
ni ſunt. ¶ Uel ita ab illo loco. Reſpon-
det ꝛc. Q. d. Annunciant laudē in hie-
ruſalē. et ipſa hieruſalē. i. eccleſia Rn̄dȝ
ei dn̄o gratulando et obſequendo prece
ptis eius. vbi: in via virt. ſue. i. ꝯſtantie
ſue nō declinando a bono. Breuiter diffi
nit hic religio chriſtiana cū dicit via v̄-
tutis. et reſpondendo orauit hoc. o de-
us nuncia mihi pau. vel exiguitatē die.
me. i. breue hoc tps totius ſeculi vſq3 ad
finē fac me attendere. finē quippe ſeculi
cupit ſcire vt cito ad beatitudinē veniat
nec petit noſcere diē vel horā ꝯſūmatōis
quod nemo poteſt ſcire. vn̄ dn̄s. De die
autem illa et hora nemo nouit nec
angelus nec filius niſi ſolus pater. De-
ſiderat aūt ſcire vtrū ſeculū cito finiat vt
ſic tranſeat ad vitā ꝓ quo ſubdit. Ne re-
uo. me in di. di. me. i. ad tranſactā vitā
vel etatē peccatoꝝ vn̄ liberatus ſum. vel
ne reuoces me in di. di. me. i. ne ſinas me
reuocari a curſu celeſtiū vt hereā cure tē
paliū. quin hos dimidios et futuros di-
es ꝯtinuē. et dicit hos preſentes dies di-
midiū dieꝝ. Uel dies dicit quos in bo-
no in preſenti agit vir ſanctus. in quib9
meret premiuȝ vite. Dies em̄ habet qui
eos hic in luce bone vite agit. Sed non
ſunt niſi dimidij ſi nō addunt eterni. et ē
q2 tendo ad eterna. Ne reuo. me in dimi.
di. me. i. vt remaneā in his dimidijs die
bus ſed adde dies gaudij. Sequit in ge.
ꝛ gnātionuȝ ſūt alia lit. āni tui. Eſt gene-
ratio generationū que non tranſit colle-
cta de omnibus generationibus. i. ſancti
Collecte em̄ ſunt ſancte ꝑles omniū gene
rationum et facta eſt inde vna generatio
generationuȝ que nō vadit nec preterit.
In illa erunt anni domini qui non tran
ſeunt. i. eternitas dei. Nō enim aliud ſūt
anni dei aliud ipſe. ſed anni dei eter-
nitas dei ē. Eternitas aūt ipſa dei ſubſtā
tia dei eſt nihil habens mutabile vbi ni-

hil ē pteritū. nihil futuꝝ. et ē: dies mei ſt exigui. ſ3 āni tui. id ē eternitas tua ſūt i generatione generationum. ſequit:

Initiō tu dn̄e terrām fūdaſti: ⁊ opa manuū tuaꝝ ſūt celi.

Initio tu dn̄e. Q. d. Ne reuoces me. qꝛ ad eternitatē tēdo. quā exponit dicens. O dn̄e tu trā fūdaſti. et hoc: initiō. qꝛ eternitate tua precedis oīa q̄ feciſti. ſine initiō ei āte creaturas extitit. et opa ma. t. ſ. ce. Ad lrām: alibi dr. Verbo dn̄i celi fiunt. S3 qđ v̄bo facit. hoc ⁊ mān. i. v̄tute. Nō ē eni diſtict⁹ corpeis mēbris. Verbuz āt dei. manus ei⁹ ē. Et:

Ipſi pibūt tu āt pmāes. ⁊ oēs ſicut ueſtimētū ueteraſcēt.

Ipſi celi pibūt. De cel. prim⁹ tre hoc cō ſtat. qđ pibt ſm q̄litatē. Vñ ⁊ petr⁹. Terra āt et celi q̄ nūc ſūt eodē v̄bo repo ſiti ſūt igni reſeruādi. De ſupiorib⁹ āt celis celoꝝ nō ē certū. ſ3 ſi manēt ñ i ſe ſ3 i deo manēt. Vel myſtice celi ſūt iuſti. qui ſūt opa manuū ei⁹ qui ſm veſtimētū. i. ſm corp⁹: pibūt. ſ3 mutabūt i meli⁹. tu āt p manes imutabilis. Sicut eternitatē dei oñdit. creādo oīa: ſic manēdo p⁹ mutata. ſequit. et oēs vel oīa ſic veteraſcēt. qđ nō ð āgelis accipi pōt. ſ3 ð mutabilibus ſcilicet de cel. ad lrāz: vel ð ſcis. qui veteraſ. ſicut veſti. i. ſm corp⁹, qđ more veſtis ꝯſumit. Sequit:

Et ſicut opertoriū mutabis eos et mutabūt: tu āt idem ipſe es ⁊ āni tui nō deficēt.

Et ſicut opto. mu. e. Celos accipe qui omnia operiunt. qui etiaz mutabuntur Unde ſbdit. et mutabuntur. Mutata vl mutanda recte dicuntur. quia iam non ſbiacent corruptioni ſicut ante. tu autē qui dixiſti ego ſum qui ſum. idem ipſe es. id eſt immutabilis et omnipotēs. Licet enim omnia ſint ex te. et per te. et in te. non tamen ſunt. qđ ipſe es. qui es mutans non mutatus. faciens. non factus. mouens: ſed manens. et anni tui. qui erūt i generatiōe generationū. ñ defi. S3 an ibi eſſe poterimus: vtiq3. Audi enim qđ ſequitur.

Filii ſeruoꝝ hītabūt. et ſemen eoꝝ in ſeculū diriget.

Filij ſeruorum tuorum. Hilaris ꝯcluſio hic ē. q̄ dicimur ibi habitaturi. Q. d. Anni tui non deficient. et in tuis annis: habitabunt filij ſeruorum tuorum. i. prophetarum et apoſtolorum: neđum ipſi. Ita dicit hic filios habitare. vt filij intrauerunt in terram promiſſionis. nō patres eorum qđ ſignificat nouos homines intrare in nouam requiem. nō veteres. Intrauerunt tamen de illis patribus duo ſcilicet caleph et ioſue. quia et i requiem veram intrant vnus et vnitas id eſt chriſtus. et eccleſia. cum omni nouitate filiorum. Dum ergo dicit filios habitaturos. et hiſtorie veteri alluſit. ⁊ myſterium notauit. Vel filij ſunt opera bona. ſine quibus nemo intrat. Filij ergo ſeruorum tuorum habitabunt. ibi. id eſt ſerui per bona opera habitabunt. quaſi per filios. Noli ergo eſſe ſterilis. ſi vis habitare. premitte fetus opeꝝ. quos ſequaris. qui te deducant ad terram viuentium. Unde filius ſcilicet ioſeph anteceſſit iacob in egyptum. et ait patri ſuo et fratribus ſuis. Ego preueni parare vobis eſcas. Ita ergo precedant filij tui id eſt opera tua. parare tibi epulas eterne refectionis. Quales enim filios premiſeris. tales ſequeris. ſequitur. et ſemē eorum. id eſt opera. vnde fructus eternus metitur. in ſeculum. id eſt in eternū dirigetur. Hoc ideo dicit. quia nihil tortuz intrat. CII

Pſalmus ipſi dauid.

Pſalm⁹ ipſi Dauid. P⁹ preces pauperis. ſequunt preconia gaudētis. Ois enim qui in chriſto ſunt. q̄i vnus homo ſunt. qui hic loquitur. et excitat atq3 hortatur animam ſuam. vt benedicat dominū. nōles diffinire cur ſit bñdicēdus. cāz enim laudis ſuppōit. ne q̄ſ ad hoc pigeꝛ inue

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

niat᷑. Et eſt ſenſus tituli. Ipſi Dauid'.i.
Chriſto fit iſte pſal. iſta laus que hic can
tat᷑ Chriſto fit et nō alij. ¶ Inten. mo. ad
laudē. Modus. Triptitus ē. Primo ꝓ-
pheta ꝑ bn̄ficia ſibi collata hortat᷑ bn̄di
cere deū. Secūdo ꝑ ea que antiquis ꝯtu
lit et poſterl collaturus ē ibi. faciēs miſe
ricordias. Tercio ꝑ celeſtes et oēs alias
creaturas monet bn̄dicere deo ibi. Bn̄di
cite do.' Propheta ergo ī ꝑſona gn̄alis
iuſti loqn̄s ſm ſupiorē vim aīe. i. rōnē ex
hortat᷑ aīmam ad bn̄dicendū dicens. O.

Benedic anima mea do
mino et omnia que in/
tra me ſunt nomini ſā/
cto eius. Anima mea bn̄d. do. i. lauda
deū.' qui dicit. Sacrificiū laudis honor
me. Clama ergo voce. ſi ē hō qui audiat
ſine voce clama. ſi nō eſt qui audiat hō.
q² audit deus.' Deinde iterat expreſſius
qđ dixerat. et om. que ītra me ſūt'. i. om/
nes cogitationes oīs vires nulla diſcer
pent. bn̄dicant no. ſan. ei.' Nunq̄z eīn de
eſt qui audiat interiora. et iō nunq̄z ſile-
ant. Itē repetit.

Benedic anima mea domino:
et noli obliuiſci omnes retri/
butiones eius. Bn̄dic ani. mea do.'
Repetitō ad exhortatōnē valet. Dico bn̄
dic.' et vt ſꝑ bn̄dicas noli ob. om. re. e.
nō ſit an̄ oculos tuos delectatio peccati
ſed damnatio peccati et remiſſio dei.' Co
gita oīa mala tua: q² quot ea ſūt: tot bo-
ne retributōnes dei ſūt. Nō ergo an̄ ocu
los tuos poterunt eē oīs retributōnes
dei: niſi an̄ oculos tuos fuerint oīa pec-
cata tua.' Et nō ꝗ nō ait tributiones ſed
retributiones eius. Aliud eīn debebat᷑ et
aliud redditū eſt qđ nō debebat᷑. Tribu
it hō mala ꝓ bonis. et retribuit ei deus
bona ꝓ malis. Pro quibus bonis tribu
it hō mala: Ecce bonū ē: q² hō eſt et q² vi
uit et q² ad imaginē dei eſt factus ꝓ qui
bus cū debuiſſet homo reddere deo ſimi
litudinē reddit diſſimilitudinē. et ꝓ his
malis reddidit deus bona īſpirando pe
nitentiam et preſtando veniā. et ideo ali
bi dicit. Quid retribuā dn̄o ꝓ omnibus
que retribuit mihi: Tribuit cū me fecit.
retribuit cū iuſtificauit.' Hec aūt ſunt re
tributiones. Ipſe ē

Qui propiciat᷑ oībus iniquita
tibus tuis: qui ſanat oīs infir
mitates tuas. Qui om. ini. tu. pro.'
remittendo eas qui poſt remiſſionē etiā
ſanat om. infir. tu. vel languores tuos.'
q² corpus infirmū eſt et ex languore cor
pis multa ſuggerunt᷑ aīe: carnalia deſi/
deria titillant. et quibuſdā capit᷑ aīa' ſed
nō eſt timendū: q² ſanat om. infir. t. nūc
fouēdo blandis nūc ſecando aſpis. Om
nipotenti eīn medico nll'us inſanabilis
languor occurrit. Maxie aūt in fine ſal/
uabit languores qn̄ hoc corruptū indu/
et incorruptionē. vn̄ ſbdit.

Qui redimit de interitu uitā
tuā: qui coronat te miſericor/
dia et miſerationibus. Qui redi.
vel met. Q. d. inde ſanat oīs languores
q² ipſe qui redi.' precio ſanguis vitā tu.
de interi. i. ō coruptione que tanta eſt in
corpe et aggrauat aīam quā impedit ad
ipſū deū cogitandū atq̄z a ſublimi inten
tione detorquet ſed finiet᷑ cū induet ī cor
ruptionē. ſanabit vtiq̄z q² ipſe ē. qui ſivi
ceris etiā coro. te iā incorruptū qđ nō ē
niſi ab eius miſericordia. vn̄ ſbdit. coro
nat dico in mi. et mi.

Qui replet in bonis deſideriū
tuū: renouabit᷑ ut aquile iuuē/
tus tua. Qui etiā re. deſi. tu. in bo.' pꝰ
coronā nō reſtat lucta in qua iuueris ſed
ſatiaris his que hic deſiderabas ad que
ſuſpirabas.' Qn̄ erit hoc: qn̄ reno. iu. t.
Q. hoc nō eſt in pn̄ti vbi nemo replet᷑ ſ3
ſꝑ indiget. ſed qn̄ renouata erit iuuētus
tua. et adde vt aqle. Renouat᷑ iuuentus
aquile ſed nō ad imortalitatē. Silitudo
eīn data ē q̄nta pōt eē de re mortali ad ī-
mortalitatē. dr᷑ aqla dū ſenio grauat᷑ ro
ſtri īmodice creſcētl vnco n̄ poſſe os api
re et cibū cape et inđ lāgueſcit. ſed quo-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dā nālī mō collidit roſtꝝ ad petrā. et ex-
cutit roſtri onus. quo cibꝰ īpediebaṫ. et
redit ad cibū. et oīa reparāṫ ei vt fiat iu-
uēis. Sic et qꝺ nos īpedit ꝯmedere pa-
nē nr̄m. petra aufert et excutit vetuſtatē
.i. xpus. vt ī eo r̄nouemur. qbꝰ vetuſtas
claudit os. oblitis ꝯmedere panē noſtꝝ

Faciens miſericordias dn̄s: ꝛ iudiciū oībꝰ iniuriā patiētibꝰ.

Faciēs miās. Scḋa ps vbi mōet bn̄dice-
re ꝑ ea. que antiquis fcā ſūt. et poſteris
fiēt. Q. d. In futuro renouabimur. ſa-
tiabimur. Quid āt h̄ ī via nob̄ ē? Nun-
quid deſerimur? Nō. Quia dn̄s nō reli-
quēs nos ī deſ'to. ſꝫ ducēs ad p̄riaꝫ. Fa-
ciēs miās. ſꝫ miſericordibꝰ ꝺ quibꝰ dr̄.
Bti miſericordes. qm̄ ipſi mi: ꝯſequenṫ
illi ſūt q̄ īimicos diligūt. et ī ſe peccāti-
bus dimittūt. Hūc mie fructū dn̄s ſcri-
bēs ī t̄ra. cū accuſareṫ adulta: exigebat.
Añ eni ī lapide ſcripſit deꝰ. ſignās iude-
oꝝ duriciā. ſꝫ īclinatꝰ ī carnē. ſcp̄ſit ī t̄ra
hūane mētis fructū paritura. Incliatio
eni ipſiꝰ īcarnatiōis hūilitatē ſignificat.
ꝑ q̄ ī chriſtiāis mie fructū erexit. Hec āt
mia ī oēs ē faciēda. Vn̄ apl'us. Opemur
bonū ad oēs. ꝛc̄. Et illud oīpotēti t̄bue
etſi eſurierit īimicꝰ tuꝰ ciba illū. Legiṫ tn̄
alibi. Ne tradas peccatori ꝛ ne ſuſcipias
peccatorē. q̄ predictiſ aduerſa videṫ. Sꝫ
ī hoc qꝺ videṫ auctoꝝ ꝯflictꝰ. duo ſt̄ at-
tēdenda. Nā et viciū. Nāꝫ iuua. viciū ꝑ-
ſequere. ergo ne ſuſcipias peccatorē. i. n̄
amōe īiq̄tatꝭ illiꝰ ſuſcipias eū. Ecōtrario
oī petēti tribue. etſi eſurierit. ini. t. ci. il.
.ſ. ſb̄uēi nāe. nō iuues peccatū. da operi
dei. nō opi hoīs. Nā qꝺ hō ē. opꝰ dei eſt
qꝺ peccator ē opꝰ hoīs ē. Sic q̄ dat iu-
ſto ꝑ alia cā. niſi q2 opꝰ dei ē n̄ dat iuſto
Jō dr̄. Qui recipit iuſtum in noīe iuſti
mer. vi. acc. Hoc quoqꝫ miam nō īpedit
ſi puniūṫ mali. Pūiendi eni ſt̄ iniq. n̄
aīo vltiōis. ſꝫ dilectōis. Vbi āt potētior
occurrit. nec potes corrigere vel mōere
tolera ſecurꝰ. qꝺ n̄ erit impūitus. Poſt
miaꝫ eni ſb̄dit de iudicio dicēs. et dn̄s ē
faciēs iudiciū. Vn̄: mihi vindictā et ego
retribuā dicit dn̄s. Sꝫ quibꝰ? oībꝰ iīuriā
patiētibꝰ. ab his q̄ n̄ ſt̄ ſui iuri. i. qui n̄ ꝑ-
tinēt ad iura gubernatōis. implꝰ qui pa-
tiṫ iīquoſ. nequit diſciplinā exercere. De
ide oñ dit q̄ ātiquis fecit ſb̄iūgit.

Notas fecit uias ſuaſ moyſi: filiis iſrael uoluntates ſuas.

Notas fe. vi. ſu. moy. Per moyſen oēs
ſcōs accipe. vno pōito. oēs occurrunt.
Tn̄ eū iō ſpēaliṫ pōit. q2 ꝑ eū data ē lex.
vt ꝯuincāṫ lāguidꝰ et ꝓdāṫ ī quiqꝫ por-
ticibꝰ. v. libroꝝ legis nō ſaneṫ. vt ſic que-
rat medicū. et ſaneṫ vnitas ī piſcina. ad
deſcēſū āgeli mota. i. in chriſti paſſiōe. q̄
cū ꝺ celo ꝺſcēdit a populo paſſus ē: Lex
ergo data ē. vt ſupbꝰ hūiliceṫ. hūilis ꝯfi-
teaṫ et ſic ſaneṫ. et he ſūt occulte vie. q̄s
oñdit deꝰ moyſi. ꝑ quē legē dedit. vt a-
būdaret delictū. ſequiṫ. et filijs iſrael. v-
ueris. notas fecit voluntates ſuas. Et:

Miſerator et miſericors dn̄s: lōganimis ꝛ multū miſericors

Dn̄s eſt miſe. actu. et miſeri. nā. Miaꝫ ne-
ceſſario ſequiṫ patia. Vn̄ ſb̄dit. et lōḡ. q2
peccantes diu ſuſtinet. et miſericors. q2
dat bona. et vocat multis modis. Vo-
cat enim beneficijs creature. vocat imp-
tiendo tempus viuendi. vocat per lec-
torem. vocat per tractatorem. vocat ꝑ
intimam cogiatiōnē. vocat ꝑ flagellum
correctiōis. vocat ꝑ miaꝫ ꝯſolatiōis. et
hoc mltū. q2 etiā blaſp̄hēis ē miſicors

Nō in ꝑpetuuꝫ. et vē miſicors. q2 iraſceṫ: neqꝫ ī eternū ꝯmiabiṫ

Nō ira. ippe. hōis. ſ. ira ē. ꝑ prio pcco
q̄ ī hoc ſclo patimur. ſꝫ ꝯſolaṫ ꝓmittēs
finiēdā. neqꝫ ī e. cō. ꝺ pcā cēna. qꝺ ide ꝑ

Nō ſcḋm pcc̄a noſtra Cbādū ē. fecit nobis: neqꝫ ſcḋm iniquitates noſtras retribuit nobis.

Quia n̄. ſe. pec. no. fe. no. qi qꝺ n̄ mere-
bamur accepimꝰ. hoc oībꝰ ꝯuēit. qbꝰ gra-
tis bōa preſtat. neqꝫ. ſe. ini. no. re. no. ſed

Qm̄ ſcḋm Cpꝰ offēſā abſoluit. et ve altitudinē celi a t̄ra: corroborauit miaꝫ ſuā ſuper timentes ſe

Qm̃ corꝛo. miaȝ ſr. ti. ſe. ſcóm q̃d: ſcóm. alti. ce. a. t. Si celũ poteſt abſcedere a ꝓ ꝓtectione tre. et deus poterit ñ ꝓtegere timẽtes ſe: Attende aptã ꝯpatioñe. celũ ei vndiqȝ circa terrã ẽ. iñ etiã peccantib[9] lux ꝓuenit ad oculos. iñ aer. inde ſpũs. inde pluuia. ad terrã. vñ fructus. Sine celo defecit terra. ſic ꝓtectio dei manet. ſup timẽtes eũ. et q̃d fecit: Ecce.

Quantũ diſtat oꝛt[9] ab occidẽ te: lõge fec̃ a nobis iniquitates noſtras.

Quantũ diſtat. oꝛ. ab. oc. tã. lon. fe. a. no. iniq. n. Q. de tenebris facit lucem ſplendere. Qñ eñ peccatũ remittitur. occidunt peccata. et gratia oꝛitur peccata tanq̃ȝ i occaſu ſunt gr̃a. q̃ libera ris in oꝛtu eſt. Auertere ergo ab occaſu peccatoꝝ. et tende ad oꝛtum gratie. ⁊ ita ſurgis. et ꝓficis. fecit ergo. lo. a. no. iniq. no. q̃ntũ. diſ. oꝛ. a. oc. qñ fec̃ vt ille occidant. ⁊ gratia oꝛiatur. Sed quare hoc fecit: gratis non meritis. et hoc eſt.

Q̃uo miſeret[ur] pat̃ filioꝝ ita miſertus eſt dñs timẽtib[9] ſe: qm̃ ipſe ꝯgnouit figmentũ noſtꝝ.

Quomodo pat̃. mi. fi. etiã i flagellis. ita miſer. eſt do. ti. ſe. q. ip. ꝯg. fi. no. i. iſirmitatẽ nr̃am. Nouit q̃d fecit. q̃uo lapſuȝ ſit. q̃uo reficiendũ ſit. q̃uo adoptanduȝ ſit. q̃uo vitandũ ſit. A factura ei creatoris repulſi. ipſi nos male finxim[9]. Deinde exponit figmentum ſubdens.

Recordatus eſt qm̃ puluis ſumus: hõ ſicut fenũ. dies e[9] tanquã flos agri ſic efflozebit.

Recoꝛdatus eſt. q. p. ſ. q2 etſi facti ſumus imago tua o dñe: puluis tñ ſum[9] ariditate peccati. vel ſm aliã litt̃. que eſt Memento qm̃ pul. ſu. Q. d. q̃d figmentũ ꝯgnouit nos iſirmos. vnd̃ ꝯuerſus ad deũ dicit. Mem̃to qm̃. p. ſ. mem̃to. i. pſeueret erga nos mia tua. ne obliuiſcamur gr̃e tue. dico puluis eſt hõ. et cito trãſit hõ ſic. fe. q̃d hodie floꝛet. et mox areſcit. ⁊ dies eius. i. q̃d pulchri[9] hȝ. eſt: tanq̃ȝ flos agri. q̃ citius trãſit. et ſic. efflo. hõ. i. ad

plus ſic floꝛebit. vel efflozebit. i. deflorebit. Eſt ei intentituũ. vel priuatiñ. vel ita diſtingue litteram. oſtendit ſtatum hominis. ne ſuperbiat dicẽs. homo hoc habet. q̃ ſicut fenũ ẽ dies eius. homo ei ſicut flos egreditur. et conte. et fu. ve. vmbra. et non in. e. ſta. ꝑmanet. et tanq̃ȝ flos. a. ſic eff. Totus ſplendoꝛ humani generis. honoꝛes. diuitie. ⁊c. flos feni ẽ. qui nõ eſt annuus. q̃d pulchꝛius eſt. cito cadit. vnde Omnis caro fenum. et omnis. gl. e. quaſi flos. fe. fenũ aruit. et flos decidit. ſed verbum domini manet in eternum. Quod verbum factum fenum propter te. i. caro factum eſt. Ex te ergo puluis es. ſed ex miſericoꝛdia illius aliquid. vnde ſubdit in ſequenti. Miſericoꝛdia autem domini. ⁊c̃.

Qm̃ ſpũs ꝑtranſibit i illo ⁊ nõ ſubſiſtet ⁊ nõ cognoſcet amplius locum ſuum.

Quoniam ſpiritus. Q. d. homo eſt fenũ vel flos. et vere. Quoniam ſpiritus. qui eſt in illo pertranſibit. ab eo. Ecce qui tumebat abijt. hic eſt enim finis moꝛientiũ et illo exeunte. non ſubſiſtet homo. Uel ita Spiritus exiſtens in illo. pertranſi. ab eo. quia duȝ eſt in illo. variatur. et p[9] exit. vnd̃e ſubdit. et non ſubſiſtet. ſpirit[9] in eo. et non cognoſcet amplius locum ſuum. i. ſpiritus non reuertet̃ ad coꝛpus in hoc mũdo. hoc dicit ꝯtra dementes. q̇ dicunt animas in hũc mũdũ redituras.

Miſericoꝛdiã autẽ dñi ab eterno: ⁊ uſqȝ i eternum ſuper timẽtes eum.

Miſericoꝛdiã aũt. q. d. talis eſt natura hoĩs. ſed per miam dei: etern[9] erit. hinc preſumptionem premit. inde ſpem ſtatuit. et hoc eſt. Miſericoꝛdiaȝ autem domini ab eterno. i. cum mundus cepit adminiſtrari. et vſq̃ȝ i eternũ. i. ſine fine. ſequit̃. ſup ti. e. nõ ſup alios.

Et iuſticia illius in filios filioꝝ: his q̃ ſeruãt teſtamentuȝ eius.

Et. iu. il. ẽ in. fi. fi. Ecce mia ⁊ iuſticia ſit Retributoꝛ dicit ſup filios filioꝝ. Multi aũt iuſti non hñt filios. nedũ filios fi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

lioꝝ ſ; filij ſūt opa. filij filioꝝ ſūt merceſ opm. et eſt ſēſus Dia illius ē ſr timētes eū: et iuſticia il. in filios fili. id ē p miaꝫ et iuſticiā ei⁹ dabiť timētibus eū eterna merces p bonis opibus et ne oēs preſu māt ſbdit: his qui ſer. te. eius

Et mēores ſunt mādatoꝝ ipſi/ us ad faciēdum ea.

Et qui mēores ſūt mā. ipſius id eſt ñ vt mēoriť tm̄ pficiēt ſ; ad faciēdū ea id eſt vt agāt qd didicerūt. Q̄ŏ ſi nimis mľta tibi videnť in duob⁹ mādatis charita- tis omia impleť Tene ergo radicē cha ritatis et tota arboꝛ eſt i te. Finis ei pre- cepti eſt charitas

Dñs i celo pauit ſedē ſuā: ⁊ re/ gnū ipſius omnibus dñabiť.

Dñs i celo pa Predicat iudiciū futuꝝ ne peccātes iſoleſcāt. Q̄. d. et dēs eſſe me moꝛ vt facias: qꝛ dñs id ē chriſt⁹ q deſcē dit ⁊ aſcēdit i celū pauit ſedē ſuā iudicia riā. i. ď bōis et mal iudicabit i celo exñs q̄ pri⁹ i terra deriſus eſt et ne ipotētē pu tes et id ē qꝛ regnū ipſi⁹ oībus dñabitur

Bñdicite dño angeli eius: po/ tētes uirtute faciētes uerbū illi us: ad audiēdaꝫ uocem ſermo num eius.

Benedicite do. Tercia ps vbi p celeſtes et oēs alias creaťas monet bñdicere ici- piēs ab angel etiā dicēs. Angli ei⁹ nō ma li: bñdicite do. aggratulādo dicit non i perando vel monendo. Q̄. d. quod faci tis amo: et o vos potentes id ē oēs ptā tes celeſtes que eſtis potētes ṽtute nō vi cio vt diabolus. bñdicite ei vos dico fa ciētes ṽbū il ṽbo dei nō es iuſt⁹ aut fid lis niſi cū facis. faciētes dico: ad fa. vo. ſer. ei⁹ id ē hūiles ad obediendū: nō ſup bi q̄ ſuū auctorē norūt et venerāť. hi ta les digni ſūt bñdicere nō alij. vľ faci. ad audi. vo. ſer. eius ad hoc vt p vos nos audiā⁹ vřo exō iſtruamur Sequitur O

Bñdicite dominuꝫ oms uirtu tes eius: miniſtri eius qui faci tis uoluntatē eius.

Oēs ṽtu. ei⁹. Per hoc ſignificať ille or/ do angeloꝝ benedi. do. ṽbū totiens ita tū cōcitat animos. Deiñ generaľr de oi bus ſbdit. o miſtri ei⁹ q̄ fa. volū. ei⁹ non tantū dicitis vos bñdicite. Malus eñ ⁊ ſi ligua tacꝫ vita blaſphemat ſi hymnuꝫ cātat: tñ multos intuētes mala mittit in blaſphemias Si ergo vis benedicere d um fac verbū ei⁹. fac voluntatē eius. vn de i leuitico. Os ťturis iubeť retoꝛque ri ad aſcellas vt qd hēt in oꝛe oſtendat in ope et ne te iactes qui facis volūtatē ei⁹: qꝛ nō ē op⁹ tuū ſ; dei. Ipſe ei p te et i te bonū opatur. vnde ſbdit

Bñdicite dō omia opa eius: in omni loco dominatois eius: benedic anima mea domino.

Benedicite deo oia opa ei⁹ cū bene viuiſ oia opera eius benedicunt. Uel omnia opera id eſt celeſtia et terreſtria. benedi- cite dico: in omni loco dominationis eius. Sic vbi non dominatur ibi non benedicatur vbiqꝫ eſt. vbiqꝫ benedicať: nullus excuſať. Sicut ergo nulla crea- tura ſic nullus locus laudi excipitur: ſe quitur. benedic anima mea domino vn de cepit ibi finit benedictō a capite: be- nedictō in fine. A benedictōne pfecti ſu- mus ad benedictionem redeamus: i ea f gnemus Per hoc notat eos q̄ bonis i/ tijs bonum finem adiungunt. CIII

Pſalmus dauid.

PSalmus dauid. Patet. Item in hoc pſalmo deum benedice re monet ſicut in precedenti. Agit enim de laudibus dei materiaꝫ lau dis aſſumens ab operibus eius. ſcilicet a celo et a terra et ornatu eorum de qui bus hic pſalmus agit totus figuris re- rum myſterijſqꝫ contextus et ſi enim fe re omnia hic ad litteraꝫ religioſe poſſit accipi: ſunt tamen plena myſterijs Iux ta litteram ex viſibilibus operibus que hic dicuntur iuiſibilia dei dēnt itelligi ſicͤ ex fabrice mūdial magnitudie ⁊ pleri

tudine fabricatoris. ieſtimabilis magni-
tudoꝰ et pulcritudo: pōt ꝑpendi. et ama
ri. vt ſic tandem poſſit videri. tñ i oibus
ſpūalis ſenſus querendꝰ eſt. et ꝑſcrutādꝰ
Intentōne monet ad laudē. Modus ē
ꝑtitus eſt pſal. Primo: monet bñdicere
deū. ꝑ celū et terrā. et ꝑ omē ornamētū co
rū. Scd̄o dicit. qm̄o ecclam ꝑ mare ſcli
traducit: ad portum vite. ibi. hoc mare.
Tercio, ꝓmittit ſe ſemꝑ cantaturū dn̄oꝰ.
ibi. Cantabo do.ꝰ ꝓpheta ergo dei mag
nalia. que m̄te ɔceꝑat narraturꝰ. ipſius
viſionis exultatōne ructat dicens. O:

Benedic anima mea do
mino dn̄e dꝰ mꝰ: magi
ficatꝰ es uehementer:

Anima mea bñdic. do.ꝰ ꝓ tātis bñficiis
et muneribus que hic narrant. dn̄e deus
me. magnifi. es.ꝰ Proponit magnifica q̄
dicturus eſt. i. ꝓponit hic deū magnifi-
cū eſſe. poſtea dicturus eſt. in quibus ſit
magnificꝰ. In q̄bus oibus ñ niſi ipſe au
ctor laudandꝰ eſt. et ɔuertens ad ipſū ſer
monē cām oñdit. q̄re ſit bñdicendꝰ. q. d.
Jdō es bñdicendꝰ. qꝛ o dn̄e de. m. ꝓpe ds
et meus. q̄ magnus es: natura. magnifi.
es. in noticia mea. vehe.ꝰ vñ magnificatꝰ
es: q̄ ſemꝑ in te magnus. q̄ ñ potes creſce
re. vel minui. qꝛ ꝑfectus es. ꝑ hoc. quia:

Confeſſionē ⁊ decorē iduiſti: a-
micꝰ lumine ſic̄ ueſtimentum.

Induiſti confeſ. et dec.ꝰ ꝑ hoc ei ſcitur
ꝙ ipſe eſt magnus. In hoīe ei magnifi-
cat ꝑ cognitōez. q̄ in ſe incōmutabilr̄ ma
gnus ē. cuius magnitudo: nec cepit. nec
deſinit. et eſt ſenſus. Induiſti ɔfeſ. et dc.
amic. lu. ſi. ve.ꝰ i. vndiq3 habens crea-
turas. que te ɔfitentur. i. laudant. et que
ſunt decore: et luminoſe. vel ita. vt cōfeſ-
ſio in oꝑibus. ſicut prius. decor vero in
eſſentia notetur. ſic. Indu. confeſ. i. lau-
dem creaturaꝝ. et decor. qui ineffabilis
ē in eſſentia dei. et es amic. lu. ſi. ve. i. lux
vndiq3 tibi eſt. qui habitas lucem inac-
ceſſibilem. ad quam nemo accedere per
ſe valetꝰ vel incarnatōnem ſignificat. cu3
ait. Indu. confeſ. et de. i. carnem aſſump
ſiſti. per quam confeſſio. i. laus: et decus
diuine maieſtatis inotuit. et per hoc eis
amic. lu. ſi. ve.ꝰ quia per eande3 incarna
tōnem homines cum confeſſi ſunt. q̄ ſūt
lumen cognitione. Vel ita. Indui. ɔfeſ.
et decoꝰ. i. eccleſiam in qua prius eſt cō-
feſſio peccatoꝝ. poſtea decus virtutum.
vt placeat ſponſo. i. prius eſt in ea cōfeſ-
ſio peccatoꝝ per quam feditatem depoīt
deinde decor virtutum. per quem. plac3
ſpecioſo forma pre filiis hominum. et es
amic. lu. ſi. ve. i. eccła. Ipſa em̄ eſt veſtis
ſine macula ⁊ ruga. hec eſt tunica in con
ſutilis. que nō potuit diuidi.ꝰ ⁊ ipſa eſt
lux in domino. et ſi prius tenebre.

Extendens celu3 ſicut pellem:
qui tegis aquis ſuperiora eius.

Extendens. ce. hoc ꝑus ad litt. Q. d. que
ɔfitent: celū. terra. mare cū ornatu ſuo oi
de q̄bus ſingulis: ſbſequēter agit. et ꝑus
de celo dicēs. tu es exten. ce.ꝰ Ad litt. ce-
lū. Q. tectū mūdi extendit deus. facit de
us amplū firmamentūꝰ vt tegat orbem t
raꝝ. et hoc ſicut. pel. i. ñ labore aliquo.
vt tu hō tectū tuū extendis. ſ3 tam facile
vt pellē quis. Dum vero ait ſicut pelle3
deſignat etiā ipſum eſſe opturā oīm que
circa oīa eſtꝰ Myſtice etiā pōt legi. ⁊ pen
det ex illa ſententia qua ſupra dictū eſt.
eū induiſſe ecclam. Q. induit eccliam.ꝰ
S3 qm̄o hoc fecit. vt hanc indueret. Con
uerſo ad ipſum ſmone exponit. Tu es
extēdens celū ſicut. pe.ꝰ figuratis ſacram̄
tis. exponit quo modo eccleſia facta eſt
lux. et ſine macula vel ruga. per celū em̄
ſcriptura ſacra accipitur. per pelle3 que
mortuis animalibus detrahitur. morta
litas predicantiū accipitur. vnde primi
parentes. adam ⁊ eua. poſt trāſgreſſionē
facti mortales. induti ſunt tunicis pelli-
ceis. verbū tñ dei etnū eſt. et deus apud
deū. Et qꝛ in ſapia dei ñ cognouit mūdꝰ
deū ꝑ ſtulticiā predicatōis. i. ꝑ mortales
predicatores. q̄ ſtulti videbant. ſaluat d
us credentes. et in mortali hoīeꝰ facit ɔg
noſci vbū imortale. Bene etiā pellibꝰ ɔꝑ
ant predicatores. quia ſicut mortuis aīa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

libꝰ maioꝛ vſus pelliū ē ita v̓bū dı̄ ñ tm̄
ꝑ pꝛedicatoꝛes imo etiā poſt eos magis
inotuit. Moꝛtui ei ſūt ꝓphete et apl̄i q̄
aūt dixerīt ſtāt: mō tēdit ſmo eoꝝ moꝛ-
tuoꝝ: qꝛ poſt moꝛtē plus ip ſi inotuerūt
ꝓphetas ei viuos ſola iudea hēt: moꝛ-
tuos oēs gentes quibꝰ extendit ſmo eo
rū vt ī eo legamꝰ: poſtea vt liber plica-
bit. et ē ſenſus Quō feciſti vt indueres:
Ecce Tu es. exten. celū id ē ſacrā ſcptura
vt tegat oēꝫ oꝛbē terraꝝ et ꝑ eā cogno-
ſcat extremū dei v̓bū: extēdēs dico ſicut
pellē id ē ꝑ moꝛtales pꝛedicatoꝛes ver-
bū ei dei qd̓ vbiqꝫ erat ſꝫ mūdus eū ñ co
gnouit: ꝑ moꝛtales cepit ꝯgnoſci. et pꝰ
eos magis inotuit. ſequit̄ q̄ tegis vl̄ ꝓ-
tegis aq̄s ſupi. eius celi Hoc quoqꝫ ad
lr̄aꝫ bñ itelligit̄. Sūt ei aque ſuꝑ firma-
mentū diuiſe ab aq̄s que ſb̄ eo ſūt que ꝑ
fundūt terrā Myſtice ſuꝑioꝛa ſacre ſcri
pt̄e quā ſupra celū dixiꝰ charitas ē que ē
eminētioꝛ via vt ait apl̄s. Adhuc eminē
tioꝛē viā vobis demōſtro. ſi liguis ho-
minū ⁊ c. Aque ſūt ſpūſſcūs: vnde dñs ī
euāgelio Qui credidit ī me flu. d̓ vētre
eiꝰ fluēt aque viue Qd̓ exponēs euāgeli
ſta addit. hoc aūt dixit d̓ ſpū quē accep.
erāt cre. ī eū His ergo aq̄s tegūt ſuꝑio-
ra id ē ꝑ eū ſpūm hēt charitas ſꝫ tñ tegi
tur alijs nō bōis. vñ ī ꝓuerbijs In pla
teis tuis diſcurrēt aque tue et nēo alienꝰ
coīcet tibi: et qꝛ nullus ī ea vel ī ſpū alie
nus cōicat bōis ſicut ī bapm̄o et ī ceteꝛiſ
donis vel ſacramētis. Alieni aūt ſūt oēſ
q̄ audiūt Nō noui vos et ē ſenſus: te. vl̄
ꝓtegis ſu. eiꝰ: ſcpture aq̄s id ē ꝑ ſpm̄ſā-
ctū dās charitatē bonis que tegit̄ malis
vl̄ ꝑ ſr̄ioꝛa accipiūt̄ duo pꝛecepta cha-
ritatis. ꝑ aq̄s itelligit̄ ſpūſſcūs vl̄ chari-
tas ipſa. Et nota qꝛ qd̓ ꝓtegit aliud qñꝫ
ab eo ſuſtētat̄ et illd̓ onerat vt tectū a ꝑi
etibꝰ. Aliq ñ ab eo qd̓ tegit̄ ñ ſuſtētat̄ nec
onerat ſꝫ ipſū ſb̄leuat: ita hic accipit̄ cū
ait. q̄ ꝓtegis. i. ſb̄leuas ſuꝑ. e. ſcpt̄e id ē
duo pꝛecepta charitatis: aq̄s. i. charita
te vl̄ diuio ſpū quo facilia fiūt que alit̄
eſſēt difficilia ꝓtegit ei deꝰ et ſb̄leuat di
uīo ſpū vl̄ charitate. celū ſcpt̄e eꝰ ſuꝑio-
ra ſūt duo pꝛecepta charitatis. Alita. q̄
te. a. id ē ſpūali ſēſu ſu. eiꝰ id ē ſr̄ficiē ſcri
pt̄e vl̄ ꝑ aq̄s dōa: ꝑ ſuꝑioꝛa charitas ac
cipit̄ et ē: q̄ ꝓt. a. ſu. e: id ē ſpūalibꝰ do-
nis eoꝝ munis charitatē ne q̄d eos ab
ea ſeꝑare poſſit

Qui pōis nubē aſcēſū tuū: q̄ ambulas ſuper pennas uētoꝝ

Qui po. nu. aſc ē. t. Accipr̄ et hoc bñ ad
lr̄aꝫ et myſtice: chriſtꝰ ei ī nube aſcendit
ſic et ſci rapiēt̄ ī nubibꝰ obuiā dñō ſic et
ſpūalit̄: et ī celū ſcpture ꝑ pꝛedicatoꝛes
aſcendr̄ dū ꝑ eos ñ intelligētibꝰ exponit̄
extēſa eſt ſcptura: nec deſūt nubes que ī
eā ducūt. ſeq̄tur. q̄ ābu. ſr̄ pē. vē ad lr̄aꝫ
Uentꝰ ē motꝰ aeris cꝰ velocitas ꝑ pēnas
ſignat̄: ſꝫ deꝰ hāc velocitatē ſuꝑat q̄ vbi
qꝫ ē pñs. vñ velocit̄ cur. ſmo eꝰ. cito im
plēs q̄dq̄d vult. Myſtice ſūt vēti aīe. pē
ne v̓tutes que ſūt ī duabꝰ alis. i. ī duobꝰ
pꝛeceptis charitatis. ſꝫ charitatē omniū
ſuꝑat charitas chriſti. et ē q̄ am. ſr̄ pen.
vē. i. excedis agilitatē cognitōis vel cha
ritatis ſanctoꝝ

Qui facis āgelos tuos ſp̄s: et miſtros tuos ignem urentem.

Qui facis angl̄os ⁊ c. angelus officij no
men eſt. ſpūs nature. Ex eo ei qd̓ ē ſpūs ē
ex eo qd̓ agit angelus eſt. Ait ergo Qui
fa. an. tuos ſpūs. Spūs ei ī ſubā facit ā-
gelos cū mittit: ⁊ miſtros tu. fa. ig. vr. i.
vt ſint ignis vrēs ſicut ī rubo et in alijs
fecit implere miniſterium quod voluit
Uel ignem vrenteꝫ id eſt ſeraphin qui
ſunt ſuperioꝛ oꝛdo: facis miniſtros tu-
os. Unde in Eſaia: volauit ad me vnus
de ſeraphin: qui ſunt ſuperioꝛ oꝛdo.
Sic etiam myſtice ī eccleſia facit ſpiri-
tuales nūcios v̓bi ſui et q̄i ad t̄rā mittit
carnalibꝰ loq̄ntes vbi nil iudicāt ſe ſcire
niſi ieſū chriſtū: et hūc crucifixū et ardē
tes ſpū ſūt miſtri qui incēdūt alios igni
charitatis et ꝯſumūt fenū vicioꝝ.

Qui fūdaſti terꝛam ſupeꝛ ſta bilitatem ſuam: non inclina bitur in ſeculum ſeculi.

Qui fun. t. ꝛc. foꝛſitan ad litt. e aliq̄ fir
mitas nobis occl'ta. ſup quā t̄ra firmāt.
ſʒ qđ ſeq̄r. n̄ a deo pōt dici ad litt. ſ. n̄ in
cli. i ſe. ſe. Sʒ iō dicit ſpūs. ſ. i hoc pſal.
difficilia ſm̄ litt̄aꝫ. vt queram⁹ ſpūalia.
Spūalr̄ vō eccl'a ſr̄ chriſtū fundata ē. q̄
n̄ pōt inclinari. de t̄ra ei ad litt. n̄ poteſt
a deo dici. que legit̄ trāſitura. et ē. Qui
fun. t. i. eccl'am. ſup ſta. ſu. i. chriſtum. ꝛ
ideo. n̄ incli. in ſe. ſe.

Abyſſus ſic̄ ueſtimētū amictus eı⁹: ſuper mōtes ſtabūt aque.

Abyſſus ſicut. v. hoc ꝑus ad litt. Q. d. t̄
ra n̄ inclinabit. licʒ: Abyſ. ſi. ve. ſit ami.
e. t̄re. Qꝛ is aq̄ diffuſa ꝑ maria. ꝑ flūia. pā
tur occl'ta: abyſſus dr̄. hec vt veſtis terrā
circ̄dat. que tp̄e diluuij tm̄ creuit vt etiā
mōtes opiret. vn̄ ſb̄dit. ſr̄. mo. ſt. a. ſʒ:

Ab icrepatōe tua fugient: a uo ce tonitrui tui foꝛmidabunt.

Ab increpatō. t. fu. aque. ꝛ a uo. to. t. foꝛ
mi. qꝛ ꝑ t̄ribiles vētos ſiccabunt. Sʒ qꝛ
dicit ſtabūt. n̄ ſteteſt. vt de preteritis ſo
let dici. n̄ pretita. ſʒ futura n̄ciat. preteri
tū tp̄us ꝑ futuro ſolet poni i ſcripturis
figura aūt futuri dicere pretita. n̄ facile
occurrit. Myſtice de diluuio ꝑſecutōnū
agit. qđ eccl'am tanq̄ʒ abyſſus circūdat. ꝛ
eſt n̄ incli. eccl'a. i ſe. ſe. licet. Abyſ. ꝑſecu
tōnū ſit. ami. e. ſu. v. ꝛ etiā ſr̄. mō. ſt. aque
ꝑſecutoꝝ. hoc ei diluuiū ꝑſecutōnū etiā
mōtes ōpreſſit. et q̄i ſb̄ aq̄s fuga latebāt
apl'i. ſʒ hoc n̄ diu. qꝛ ab icrep. t. dn̄e. aque
ꝑſecutoꝝ fugient. a preſſura montiū et
a uo. to. t. ſ. a voce dei. ꝑ apl'os. ꝑ nubes
ꝑ ſcripturas facta. formi. aque. Vali em̄
ōminationē iudicij. timebūt.

Aſcendunt montes et deſcen dūt cāpi: i locū quē fūdaſti eis.

Aſcendūt. mō. hoc ꝑus de ꝑſecutionib⁹
eccl'e ꝑſeq̄n̄dū eſt. Q. d. vē abyſſus t̄bula
tionū circūdat eccl'iam: qꝛ Montes. n̄ t̄
reni. ſʒ t̄bulationū fluct⁹. magni vt mon
tes. Aſcendūt. aſcendūt vt mōtes cū ſeui
unt fluctus. et deſcen. vt campi. cū pla
cati ſunt. Superbos eı̄ ꝑmittit deus cre
ſcere. q̄n vult. et cū vult hūiliat apta diſ
poſitōe. deſcēdūt dico. i. lo. quē. fun. e.
fundauit eis locū. Eſt q̄dam metus. q. ꝑ
fūdus locus. quo recepta ſūt quodāmō
coꝛda maloꝝ. i. quodā metu ōpreſſit. coꝛ
da ſeruoꝝ mala ſūt. ſʒ q̄eta. Et.

Termiū poſuiſti q̄ʒ n̄ t̄nſḡdiū t̄: neq̄ʒ ōūtēt̄ opeꝛire terram.

Terminū. i. finē. po. quē nō trāſ. finē nā
q̄ʒ ipoſitū n̄ ꝑn̄t tranſgredi. neq̄ʒ ōuer. i.
redibūt. opi. t. i. eccl'am. qꝛ etſi leues flu
ctus aſſiliūt. t̄ram tn̄ eccl'e diluuio n̄ opi
unt. vt iam liceat eccl'e libere predicare.
Etſi em̄ ꝑſtrepūt adhuc. et murmurant
pagani. ſonitū litoꝝ audio. diluuiū n̄ ꝑ
hoꝛreſco. Vel ad litterā pōt hoc legi.
Q. aque diluuij ꝑ ventos terribiles ceſſa
uerūt. q̄bus ceſſantibus. Aſcendūt. mō.
et deſc. ca. i. apparet altitudo montiū. et
planicies campoꝝ. q̄ ꝑus latebant ſub a
quis q̄ ſunt. vel apparet. in. lo. quē fun.
eis. Ad litt. i. vbi de vnoquoq̄ʒ ōpetent̄
diſpoſuit. vel iſti. Sicut etiā de aq̄s dilu
uij feciſti. vel ita q̄ nec terra ei⁹ imergit̄.
nec eiſ āmō eget. vn̄ ſb̄dit. Terminū po.
aq̄s. hoc d aq̄s diluuij. quē n̄ t̄nſgredient̄
aque. neq̄ʒ ōuer. i. nō redibūt. opire. ter.
vel aliter. Et accipim⁹ montes in bono
ſicut ſupra. ſ. apl'os. et alios prelatos ec
cleſie. ꝑ campos. ſubditos. Q. d. Aque
ꝑſecutōnū foꝛmidabūt. que ꝑ⁹ opiebant
montes. ꝛ illis fugientib⁹ eminēt mōtes
in ſalutem ppl'oꝝ. et hoc eſt. Aſcen. mō.
i. prelati exaltati ſunt libera predicatōe
ꝛ campi. i. ſb̄diti. dſcen. voluntaria ſb̄ie
ctōe. et iſti. et illi ſūt. in. lo. quē fū. eis. i.
faciunt ſm̄ dona. que ōtuliſti eis. Alios
em̄ dedit ꝑphetas. alios euangeliſtas. ꝛ
huiuſmodi. Terminum poſuiſti. aquis.
quē n̄. trāſ. ne. ōuer. opire terram. hoc n̄
tm̄ de perſecutionibus eccleſie. ſed et de
ritib⁹ gentiliū poteſt accipi q̄ in aduentu
chriſti: finiti ſūt vt iam m̄dū n̄ occupēt.

Qui emittis fōtes i ōuallib⁹: i ter mediū mōtiū ꝑtrāſibt̄ aq̄.

Qui emi. fon. in ōual. Ab iſto loco my
ſtice ꝑſeq̄n̄dū ē. Q. t̄ra. i. eccl'a mūdata
eſt aquis perſecutōnum. vel ritibus gen

tiliū͛ q̄d ergo fit ī t̄ra inundata? Ecce tu
es.qui emit.fō.aque ui.ſal.ī ui.et.id eſt
ſpūſſcti in ↄual.i.ī hūilib⁹ q̄ dicūt mō-
tes ꝓpt ſpūalē altitudinē: ↄualles ꝓpt
ſpūſſcti hūilitatē.et ē ſēſus͛ de hūilibus
ſb̄ditis gr̄e et ſi ſint mōtes ſpūali altitu-
die fluunt fōtes ſpūſſācti q̄ ſr̄ hūilē et q̄e
tū q̄eſcūt:et a.ꝑtrā.int̄ me.mō.ꝑ aquas
predicatōes͛ vl̄ ipſi predicatores ỽbi dī
accipiūt̄ q̄ iter mediū mōtiū id ē iter me
diū aploꝝ ꝑtrāſibūt:et nota ꝙ ait it̄ me
diū͛ Mediū cōe dr̄ q̄d eque oib⁹ ꝑtinz:ñ
ꝓpriū cuiq̄z ē. vñ dr̄ de aliq̄b⁹ homib⁹
hñt iter ſe pacē et h⁹moi id ē ī medio ſui
ē id ē ↄis ill̄ ē:ſic aq̄ dei id ē doc̄tna ñ ꝓ
pria vl̄ ꝑuata alicui ē ſz publica al̄r ñ ē
pacifica vl̄ ſecura predicatō:nō ſit ergo
mea vl̄ tua ỽitas ſz id̄ ſētiā⁹:et ñ ſint ī no
bis ſchiſmata.vñ apl̄s.ſiue ego ſiue illi
ſic predicā⁹ ſic credidiſtis Et alibi. De⁹ ī
q̄t pacis det vobis id ipſū ſape:et iteꝝ.⁊
vt id ipſū ſapiatis oēs et ñ ſint in nobis
ſchiſmata.nll̄a ergo ō aq̄s diſcordz a mō
tib⁹:ſi q̄s aliud dicit ō ſuo dicit ñ ō me-
dio͛ et hic tal̄ mons ñ ē audiēd⁹:q2 diſce
dit ab aq̄s ꝑ mediū currētib⁹ et aliq̄d ꝓ-
priū nitit̄ īfluere.et ē: aque id ē doc̄tne
ꝑtrā.q2 ñ manēt etiā ꝓphetia ceſſabit in
fut̄o.vl̄ aque id ē predicatores ỽbi dī ꝑ-
trā.ō gēte ī gētē predicādo:aque dico ꝑ
currētes iter me.i.cōe mōtiū͛ id ē ſb̄limi
um predicatoꝝ qui q̄ztū ad ſe valles ſūt
ſz id̄ dicit iter me.q2 ī eo ē certa fid̄ ꝑpl̄o
rū q̄d apl̄i cōe hūert͛ vl̄ mōtes ſūt hereti
ci iter quos aque id ē ſcp̄t̄e hñdicūt per
trāſire q2 precurrūt nec eos fecūdant ſz
trāſeunt ab eis

Potabūt oēs beſtie agri:expe ctabūt onagri ī ſiti ſua.

Pota.oēs.q.d.aque ꝑtrāſibūt int̄ me.
mo.et aq̄s has po.oēs be.agri͛ vl̄ ſilue
id eſt gētes q̄ ſb̄ figura beſtiaꝝ ītelligūt̄
vt patz ex archa noe ī q̄ oēs fuert̄ que fi-
gurat eccl̄az ī c⁹ ↄpagis vnitate oēs gen
tes colligūt̄:ſil̄r et oēs fuert̄ ī diſco petri
ter ei ſb̄miſſo q̄ttuor lineis q̄ gerit ꝑſo-
nā predicatoꝝ.quattuor ei lineis has ſb̄
miſſū ē de celo petro vbi erāt oīs genis
aīalia et ſonuit ei vox:ſurge pe.macta ⁊
mā..oēs ei mactat petr⁹ ī eo ꝙ mali ſūt:
et māducat ī corp⁹ eccl̄e traijciēdo.q̄ttu
or lineis ſb̄miſſū ē ī figura iiij.ꝑtiū or-
bis vbi predicādū erat euāgl̄iū et bapti
zādi hoīes ter ſb̄miſſū ē vt ſi ī noīe t̄nitatiſ
baptiſm⁹ fierz. Jn̄ ſcz ex t̄nario et q̄tna-
rio duodēari⁹ nūer⁹ colligit̄ q̄ ē predica
toꝝ. Duodeci ei apl̄i elci ſūt a dño quo-
rū predicatōe tot⁹ orbis c⁹ iiij.ſūt ꝑteſ ī
noīe t̄nitatis vocat̄ vt eccl̄a ↄgreget̄.oēſ
ei erāt ī archa oēs ī diſco:oēs mac.pe.et
mā.oēs aquā fluētē int̄ me.mō.bibunt
quā aquā expe.͛ l̄ ſuſcipiūt o.q̄ ſūt ſilue
ſtres aſini ꝑ quos ſ̄cāt̄ magni ⁊ indōiti ō
gētib⁹ q̄ ſūt ſine iugo legis:ſz ipſi feri bi-
bēt has aq̄s cū timidis:onager cū lepo-
re:magni cū ꝑuis q̄ ſ̄cāt̄ ꝑ beſtias ſicut
ꝑ onagros magni.vt̄q̄z aūt ō gētib⁹ acci
piūt̄:potabūt dico l̄ ſuſci.ī ſi.ſ.q2 alius
alio capaci⁹:ali⁹ mi⁹͛ q2 ī ſua ſi.i.ſ̄m ſuā
ſiti vnuſq̄ſq̄z capit Tꝑata ē hec aq̄ oib⁹
nullū terrz vt ſō⁹ tulliane vocis et ſtre-
pit⁹ ꝑhōꝝ:l̄ beſtie ſūt gētiles oēſ magni
et ꝑui. Onagri aūt ſūt ſr̄bi iudei:et ē Ex
pcābūt onagri id ē iudei ī ſiti ſua bibere
has aquas:quia ſupbi iudei diff̄erūt bi
bere vſq̄z in tempus vltimū

Sup ea uolucres celi hitabūt ō medio petraꝝ dabūt uoces.

Super ea que dicta ſunt id eſt fōtes val
lium et huiuſmodi.͛ Vel ſup illos alia
littera id eſt montes:volucres celi habi
tabunt:non omnes aues ſ̄m litteraz in
montibus habitant:ſed ꝑ eas ſignifican
tur ſpirituales viri qui non in cordib⁹
ſuis ſed in montibus id eſt in autorita-
te ꝓphetaꝝ et aploꝝ hitāt.hi ſūt aueſ ſa
crificij quas nō diuiſit abrahā͛ Legitur
eñi in geneſi ꝙ abrahā in ſacrificio ſuo
accepit arietē triniū et vaccam triniaz ⁊
caprā triniā et turturē et columbā.Ari-
etē aūt et vaccā et caprā diuiſit et aduer
ſus ſe ꝑtes cōſtituit.aues aūt ñ diuiſit:
et ſedit ibi abrahā vſq̄z ad veſpaz:⁊ tūc
venit caminus et t̄ror et trāſijt int̄ diui
ſa.et fecit hec ad dexterā.illa ỽo ad ſini-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſtrã. Myſtice. aries dux gregis: prelatos
eccl'e ſignificat. vacca aũt et capra: ſbdi-
tos. Sed vacca iudeos ꝓpt iugũ legis.
Capra gentiles. q̃ libere vagabãt. et ama
ro idolatrie oleaſtro paſcebantur. Aues
aũt ſignificãt ſpũales viros q̃ libero ae-
re perfruuntur. et gaudent ſerenitate ce
li. q̃ꝝ etas ibi tacet. q꞉ ſci eťna meditãtes
mẽte trãſeunt oĩa tpalia. he aues ñ ſunt
diuiſe. q꞉ ſoli ſci ñ diuidunt: i hereſes. et
ſchiſmata. Aries. q̃ prepoſitos ſignificat
et vacca. que iudeos ſb iugo legis. et ca
pra que gentiles ſignificat. trima fuerũt
q꞉ tercõ tpe gr̃a reuelata ẽ. hec diuiſa ſũt
⁊ aduerſus ſeinuicem ptes ꝯſtitute q꞉ hi
oẽs aduerſus ſe diuidunt per hereſes et
ſchiſmata. In ſpũalibus vero pax ẽ. et eã
i alijs q̃ntũ pñt ſuãt. In veſpa. i. i fi. ſcl'i
veit camin⁹ ⁊ froꝛ. i. dies iudicij. et trãſit
camin⁹ it diuiſa. ⁊ facit hec ad dexterã: illa
ad ſiniſtrã. Ita et de carnalib⁹ eccl'e diui-
ſis prepoſitis. vel ſbditis. ligna. fenum.
ſtipula ꝯburunt. ipſi aũt ꝓpt fundamẽtũ
cui nihil añ poſuerũt: ſalui erũt q̃ſi p ignẽ.
Alij vo q̃ fundamẽta deſtruxerũt. i ſiniſtra
locati dãnabunt. et hoc ẽ. Sup ea. vel
illos. i. ſup mõtes. ſ. ꝓphetas. et apl'os.
vo. ce. i. ſpũalia corda. Ideo eñ addidit
celi vt ſcõs notet. habitabunt: q꞉ ibi pe-
tras. i. firmamẽta preceptoꝝ inueniũt. ſic̃
ei illa vna petra chriſtus verbũ dĩ eſt ſic
mlťa v̓ba dei: multe petre ſunt. et iſte pe-
tre ſunt in mõtib⁹. Quicũq꞉ ergo vult eẽ
ſpũalis. ibi inhabitet. ñ in corde ſuo ab
erret. Sed ne putes has volucres ſuã ſe
q̃ auctoritatẽ. q꞉ dabũt vo. de medio. pe
traꝝ. i. ñ de ſua. ſ꞉ d̓ auctoritate v̓boꝝ dĩ
i quib⁹ ſonat petra chriſt⁹. a quo etiã ſui
dicunt petre. et q̃ſi q̃s quereret. Ipſi mõ-
tes et petre. vñd̓ hñt: Subdit. Ipſe eſt:

**Rigans montes de ſuperiori-
bus ſuis: de fructu operum tu
orum ſatiabitur terra.**

Rigans. mon. i. apl'os et ꝓphetas. de ſu
pioꝛ. ſ. i. de altiorib⁹ archanis ſuis. ñ d̓ a
lijs petris. vel ita ꝯti. emittis fontes i ꝯ
uallib⁹ tu dico. Rigãs mon. d̓ ſu. t. Alia
lit. ñ mutat ſenſus. niſi qd̓ in ſcd̓a pſona
loquit. Vel ſcd̓m aliã lit. que eſt. Rigas

⁊c. q: emittis fontes. ⁊c. predicta facis.
Rigas etiã mõ. d. ſu. ſ. i. de altõrib⁹ ipſis
montib⁹. i. de his que ſunt altiora ipſis
montib⁹. Ab eis aũt montibus etiã ad t
ram vſq꞉ gr̃a deſcendit. vnde de fructu
opm. tu. i. que tu in oĩbus oparis. nõ ei
ſũt opa hoim. ſatiabit. t. i. ꝯuerſi. Nemo
ergo gl'et i opib⁹ ſuis. ſ꞉ q̃ gl'at i dño gl'et
gr̃a ei dei ſatat tra. ñ ergo dicat meritis
ſuis: gr̃aꝫ datã fuiſſe. ſi gr̃a dr̃. et gratis
dat. ſi opib⁹ hoiꝫ reddit mercẽs reddit. gra
tis ergo accipis. q꞉ ipi⁹ iuſtificaris. ſeq̃r.

**Producens fenuꝫ iumentis: ⁊
herbam ſeruituti hominum.**

Producens. fe. hoc poteſt referri ad deũ
vel ad ipſam terrã. Ad deũ ita. de fructu
o. t. o deus qui es producens. fe. iu. Ad t
rã vero ita refert. tra ſatiabit. terra dico
producẽs. fe. i. tpalia. iumẽtis. i. predica
torib⁹. vt d̓ euãgl'o viuãt. q̃ euãgelium
ãnunciãt. niſi terra ꝓducat fenũ. i. tpalia
ñ eſt irrigata. ſ꞉ ſterilis. qd̓ ſi facit: ipſe ẽ
fructus. Deiñ exponit qd̓ dixerat. et pro
duc. her. i. tpalia. ſui. ho. i. predicato-
ribus ſuis hoim ꝓ chriſto. vñ apl's. Cũ
liber eſſem ex oĩbus. oĩm me feci ſuũ que
ſuitus ẽ ex charitate que fac̃ hũiles. q̃les
ñ erãt apl'i tũc q̃ñ dictũ eſt a dño. Calicẽ
q̃dẽ meũ bibetis. ſedẽre aũt ad dexterã meã
nõ eſt meũ dare vobis. i. ſupbis. qd̓ mõ
eſtis. ſ꞉ hũilibus q̃ ꝓ chriſto ſui hoium
ſiũt. vtilitati frm intẽdentes. hec ſũt iumẽ
ta q̃bus debet herba vt merces. q꞉ ſuiũt
de q̃bus dr̃. Nõ alligabis os boui tritu
rãti. et dign⁹ eſt opariꝰ mercede ſua. de
bent ei predicatorib⁹ tpalia. q̃ largiunt
ſpũalia. vñ. apl's. Si ſeminauim⁹ vobis
ſpũalia. magnũ ẽ ſi carnalia vr̃a metim⁹.
ꝓ q̃b⁹ dr̃. Beat⁹ ẽ q̃ preoccupat vocẽ peti
turi. i. q̃ itelligit ſr̃. ege. et pau. Nõ ei ita
debes agere boui triturãti. vt m̃odico trã
ſeũti. Illi ei m̃odico das. q꞉ legit oĩ peten
ti da. huic vo etiã ñ petẽti dare d̓bes. vñ
ergo ne ſi ſic egeat miles chriſti vt petat
te iudicet. i. damnabilẽ oſtendat. anteq̃꞉
petat. ſic̃ ei dr̃ d̓ illo q̃ te querit. da oĩ pe
tẽti. ſic d̓ eo quẽ tu q̃rere dẽs. dr̃. deſudet
elemoſyna i maũ tua. donec iueias iuſtũ
cui des. Oĩ petẽti ergo q̃cq꞉ ſit da. agno

ſcēs ī eo cui de⁹:ſꝫ mľto m̄agis da ſeruo
dei militi chriſti etiā n̄ petēti : vn̄ et dn̄s
locľos hēbat ī vſus eoꝝ q̄ cū eo erant et
ſuos et r̄ligioſas mľieres ī coitatu q mi-
ſtrabant ei ꝺ ſubā ſua Jn his pſonā īfir-
moꝝ magis ſuſcipiēs. Preuidit ei mľtoſ
infirmos fut̄os et iſta queſit̄os vt et ibi
eorūdē pſonā ſuſcepit vbi dixit Triſtis
ē aīa m. vſꝫ ad mor . Licꝫ paulus talia a
ſuis n̄ quererꝫ et mori optarꝫ Sublim⁹
tn̄ eger chriſt⁹ q̄ misericordi⁹ ne īfirmoſ
dānaret iſta queſit̄os q̄b⁹ prebuit exūm
ncia ſum̄di a ſbditis ī t̄ra,poducat herbā
ſuituti hoim. ad q̄d hoc eſt neceſſariū :

**Ut educat panē ꝺ terra : ⁊ ui-
num letificꝫ cor homis.**

Et ipſa t̄ra edu. pa. id ē chriſtū de terra
id ē de diſpēſatorib⁹ v̄itatis. i. apľis ⁊ ce
t̄is adhuc corp⁹ t̄renū portātib⁹:adhuc
ī t̄ra ābulātib⁹: vľ ita o de⁹ tu es ,poducēſ
fe. iu. ad hoc vtiqꝫ vt p̄ eoꝝ predicatōꝫ
edu. pa. id ē chriſtū ꝺ t̄ra. i. ꝺ predicatiſ
q̄ p̄ maioꝝ doct̄nā credūt et ꝯfitēt̄ : et e-
ducat ꝺ t̄ra de predicatorib⁹: vľ tu deuſ
educas ꝺ t̄. i. ꝺ ſbditis vinū n̄ q̄d ꝯt̄bat
hoīeꝫ ſꝫ q̄d leti. cor hois: hoc vinū ſic ie-
briat vt ſobrios r̄ddat hec ebrietas vi-
det̄ ī alienatōe mētis a t̄ra ad celū. Nō ē
ergo hoc vinū actuale quo male quidā
inebriant̄ ſꝫ ſpūale interiorē hoīeꝫ r̄fici-
ens ſpūali leticia id eſt chriſto .

**Ut exhilarꝫ faciem ī oleo: ⁊ pa-
nis cor homis ꝯfirmꝫ.**

Ut ex hi. fa. P⁹ q̄ꝫ dixit de pāe et vīo q̄d
educit t̄ra ꝺ predicatorib⁹ vľ de⁹ de pre-
dicatis ſbdit etiā ꝺ oleo: c⁹ effectū oñdit
dicēs: vt exhi. vbi ſbītelligi optet q̄d ſu
pra oñdi⁹ vľ dixiſti⁹ : ſcꝫ vt educat terra
etiā oleū: ľ tu de⁹ es ,poducēs fenū vt edu-
cas etiā oleū Ad q̄d educas oleū: vt hō
exhi. id ē letificꝫ fa. ſuā i. mētē ī oleo . i. ī
q̄dā ḡra ſpūſſci q̄ ḡroſus efficit̄ apd ali
os: vnicuiqꝫ ei dat̄ ſpūs ſicut ait apľs ad
māifeſtatōꝫ. Gr̄a ergo quedā et nitor q̄-
dā q̄ ē ad hoīes ad ꝯciliādū ſcꝫ amorē
oleū dr̄ hec ḡra excellēti⁹ fuit in chriſto :
vn̄ ab hoib⁹ laudat̄ etiā ab eis q̄ ſe iuſſa

ei⁹ ſeq̄ n̄ poſſe dicūt: amat̄ ab oib⁹: predi
cat̄ ab oib⁹ q̄ excellēt̄ vnct⁹ eſt: vn̄ et dr̄
chriſt⁹ id ē vnct⁹. Ecce chriſt⁹ tot⁹ vnct⁹ ī
ſe et ī mēbris a quo ceťi accipiūt vt exhi
larēt faciē ī oleo: ſeq̄t̄ et pāis. P⁹ q̄ꝫ dixit
q̄d efficiat vinū et oleū ſbdit q̄d efficiat
pāis c⁹ effect⁹ ſupra n̄ oſtēderat. q. d. edu
cit̄ vinū vt letificꝫ cor et oleū vt exhi. fa.
et pāis educit̄ vt ꝯfir. cor ho. Tpaľ pa-
nis ſtōachū ꝯfirmat vētrē r̄plꝫ: ſꝫ hic eſt
ſpūaľ pāis q̄ ꝯfirmat cor: q̄ pāis cordis
ē. hic ē pāis q̄ ꝺ celo deſcēdit Jdē ē ergo
pāis et vinū Panis iſte iuſticia ē. vinū
illud iuſticia eſt: v̄itas eſt: chriſt⁹ ē. hoc
letificat et confirmat cor ſemper

**Saturabūt̄ ligna cāpi ⁊ cedri
libani quas plātauit: illic paſ-
ſeres nidificabunt.**

Satu. lig. Quid fiat ꝺ iſtis oib⁹ eductiſ
ꝺ t̄ra oñdit hic q̄ ꝺ iſtis eductis ꝺ t̄ra ſ.
pāe et vīo et ol̄o Sa. lig. cā. i. plebeſ hūi
les p⁹: et ce. li. i. potētes ī ſcľo etiā poſtea
q̄ p̄us electi ſūt ꝯtēptibiles et ignobiles
q̄ꝫ ſapiētes et nobiles. Liban⁹ ei īt̄p̄retat̄
cādidatō n̄ tn̄ alie cedri: ſꝫ q̄s plā. dn̄s ī
fiō: ſꝫ cur plātatis a ſe reliq̄t cādorē ſcľi:
q̄ illic id ē ī cedris id ē ī potētib⁹ ſeculi
paſſe. nidi: hec ſūt minuta volatilia per
que ītelligūt̄ q̄dā ſpūales ſcꝫ paupēs in
ſcľo q̄ etiā mīma ſua reliquert̄ vt nudi ſe
querent̄ ieſū vt apľi qui nō ſolū dimiſe-
rūt quidquid hēbant ſꝫ etiā q̄dquid hr̄e
cupiebāt. et cū nihil hēant oia poſſidēt
,prſus totū mundū dimiſit petr⁹ ⁊ totū
mundū accepit. et eīn cedri libani ſ. no
biles et excelſi h⁹ ſcľi q̄ cū tiore audiunt
Dr⁹ q̄ ītelligit. ſ. e. et p . attēdūt res ſuas
villas: fr̄fluas copias et prebēt illas ſer
uis dei: et ita colligūt paſſeres vt ī cedriſ
libani nidificent . Sequitur

**Herodii domus dux eſt eoꝝ:
montes excelſi ceruis: petra re-
fugium heriacis.**

Hero. vľ fulice: alia lr̄a dd⁹ ⁊ c. q. paſſe-
res nidificāt ī cedˀs et ſi ī cedˀs li. i. di ui
tib⁹ ſcľi paſſeres nidificēt n̄ tn̄ ceď ſe ſupi

oꝛes eiſ. qꝛ fulice dom⁹. ñ ipſe cedri dux ē. e. paſſeꝝ. vl' eoꝝ. i. cedroꝝ. qꝛ ⁊ hoc pre miſit: qđ latie tñ ñ pōt dici. qꝛ cedri ſeini ni:gñis ſūt. hoc aūt ad litt. nllo mō pōt dici. dom⁹ ei. i. nid⁹ fulice. que ē auis ma rina. vel ſtagnēſis. qūo dux ē paſſeꝝ: Sꝫ ꝑ hoc inuit ſpūalia eē querēda. Sciēduꝫ ergo qꝛ dom⁹ fulice ē petra que i aq̄ ē. q̄ tunſa fluctib⁹ frangit eos. ſꝫ ñ frāgit. foꝛ tis ē hec dom⁹. ſꝫ nō ē i excelſis. ſic ⁊ nr̄a petra. i. chriſtus. tanta paſſus a iudeis integer manſit. quo nihil eſt foꝛt⁹. nihil hūilius. eliſi ſūt iudei i illū fracti ſūt. ille integer māſit. Ecce dom⁹ fulice. In cedriſ ergo. i. in diuitib⁹ ſcl'i. minuti ſpūales ni dificāt ꝓpt pñtem neceſſitatē. ſꝫ petram chriſtū hñt ducē. imitātes paſſiones ei⁹. ſi forte cedri mouent. volabūt paſſereſ ſꝫ ñ ꝑibūt. qꝛ fulice dom⁹. i petra chriſt⁹ dux ē coꝝ. paſſeꝝ. vel ſicut dixim⁹. fuli ca ē auis. que in aquis hitat. hi ſūt. q̄ in gr̄a baptiſmi ꝑmanēt. quoꝝ dom⁹ ē bap tiſm⁹. et ē. q. d. q̄ ſūt cedri: q̄ ſunt paſſe res: Illi q̄ baptizant. et hoc eſt. fulice do m⁹. i. baptiſm⁹ q̄ ē dom⁹ regnatoꝝ. dux ē. e. paſſeꝝ. i. chriſtianoꝝ ad celos. vel alit ſm ilē. nr̄aꝫ herodij. d. herodi⁹ ē auis rapaciſſia oim volatiliū maioꝝ. q̄ ⁊ aq̄lā vincit. ꝑ quē itelligunt rapaces. ſꝫ nec ta les dñs deſerit. et ē. q. paſſeres nidificāt i cedris. et dux. e. paſſeꝝ. ē dom⁹ he. i. chri ſtus. q̄ ē dom⁹ rapaciſſimoꝝ. qꝛ nec tales deſerit. Vel alit: ꝑ herodiū q̄ eſt auis ra pax. pōt itelligi. trib⁹ beniamin. de q̄ fuit paulus de quo dr̄. Beniamin lupus ra pax mane ꝯmedet predaꝫ. veſpe diuidet ſpolia. qꝛ paulus in adoleſcentia ꝑſecu tus ē eccl'am. et in veſpe ſue etatis ſpolia diabolo rapuit: predicādo. ⁊ ē. Non mi rū ſi cedri plantant. et paſſeres nidificāt qꝛ dom⁹. i. gen⁹. i. gñatio herodij. i. pau lus q̄ fuit d̄ tribu beniamin. q̄ dictus eſt lupus rapax. dux ē. e. paſſeꝝ et cedroꝝ. qꝛ ipſe ꝯūſ⁹ alioſ pl'es ad fidē ꝯuertit ſeq̄r mōtes excel. q. d. dom⁹ herodij dux ē paſ ſeꝝ. ⁊ mō. excel'. i. altioꝛa. precepta ſcrip turaꝝ ſūt firmamñta ceruis. Cerui ſūt ma gni ſpūales. trāſcendētes i curſu oīa ſpi noſa ſcl'i. hi ſūt alti montes q̄ eminent in ſcripturis altioꝛa precepta. Cogitant ei ſbl'imia. tenēt eminentia. iuſtificant i ſū mis vel mōtes ſūt apl'i. ꝓphete. chriſt⁹. q̄ ſūt firmamñtū ceruis. i. ſpūalib⁹ qđ au tē ē de hūilib⁹ beſtijs: Ecce petra. i. chri ſtus ē. refu. herina. vel hericijs. vel le poꝛibus. Alia litt. i. timidis et optis mi nutis. et quotidianis peccatis. herici⁹ ei ſpinoſū aīal eſt. et ſignificat peccatoꝛes. lepus aīal timidū. ⁊ ſignificat timidos. lepoꝛib⁹ ergo et hericijs: q̄ ñ pñt alta tene re. fact⁹ ē chriſt⁹ refugiū. hec petra multi pl'r hꝫ vſū. In mari ei hec petra dom⁹ eſt fulice. qꝛ chriſt⁹ in fluctuatōe ſcl'i. eſt do m⁹ illoꝝ: q̄ i gr̄a baptiſmi ꝑſeuerāt. In t̄ ra eſt refugiū hericio et lepoꝛi. i. illis q̄ a liquo amoꝛe adherēt t̄renis. ⁊ ſūt q̄ hi he rici⁹ et lepus. eſt refugiū i montib⁹. i. in magnis et ſpūalib⁹ ē firmamñtū. hec eſt ei petra de qua vt ſupra dictū eſt. volucreſ celi dant voces.

Fecit lunā in tempoꝛe: ſol cog nouit occaſum ſuum.

Fecit lu. Ad litt. poſt t̄rena tranſit ad celeſtia. que tñ t̄re faciūt. i. ſuiūt. ⁊ qꝛ hy ſtoꝛie litt̄a manifeſta ē. allegoꝛicū ſenſuꝫ ꝓſeq̄mur. Sciendū ergo ē. qꝛ p⁹ tot gñā chriſtianoꝝ. que ꝑ gñā aīaliū ſignifica uit. et p⁹ predictā oꝛdiatōꝫ prelatoꝝ ⁊ ſb ditoꝝ aſcendens ſubiungit de chriſto ⁊ eccleſia. quomodo. ſ. hic eſt tēpalis ec cleſia. et creſcit. et decreſcit. et quid facit. oꝛtus et occaſus veri ſolis. i. chriſti. q. d. hec predicta ita oꝛdiauit deus. et ipſe fe cit lu. i. eccleſiam in tempoꝛe. qꝛ tēpaliter tranſit. nō ſemper ſic erit. nec mirū ſi trā ſit. Nam et ſol. i. chriſtus. ꝯgnouit. i. ap probauit. placuit ei. vel cognouit. i. pre ſciuit. occa. ſu. i. paſſionem. que bene oc caſui ſolis ꝯpat. Sol ei ſic occidit vt oꝛi at. Ita q̄ doꝛmit. i. chriſt⁹ ñ adijciet vt re ſurgat: occidit: qꝛ voluit. nemo tollit aī mā ei⁹. Cū aūt occidit. tenebꝛe facte ſunt in apl'is. qꝛ defecit ſpes eoꝝ. vñ ſubdit.

Poſuiſti tēbꝛas ⁊ facta eſt nox i ipſa ꝑtrāſibūt oēs beſtie ſilue

Poſuiſti te. Q. d. ve occidit ſol qꝛ eo oc
cidēte poſu. te. et fa. ē n. In apl'is ſcꝫ vt i
petro q̄ negauit ad lr̄aꝫ etiā poſu. te. vj.
hora q̄ crucifix⁹ ē dn̄s facte ſūt tenebre:
et fa. ē nox id ē obſcuritas qꝛ tenebre ille
denſe fuerūt vt nox: vl' ita occūbēte do ſo
le poſu. te: id ē cecitatē i iudeis et fcā ē n.
i eis id ē obſcura m̄tis obſtiatō et i ipſa
ptrā. o. be. ſil. Nō ita accipiūt hic beſtie
ſilue vt ſupra Supra ei accipiūt beſtie
ſilue ꝯuerſi id ē gētiles hic demones vt
chriſt⁹ dr̄ leo et diabolus leo quos ante
general'r dixerat beſtias: deinde i catl'os
diuidit et in leones dicens

Catuli leonū rugiētes ut rapi/ āt: ⁊ q̄rāt a d̄o eſcam ſibi.

Catl'i le: rug. ptrāſibūt id ē fremētes. Sūt
ei p̄ncipes d̄moniorꝫ: ſūt et catl'i id ē ꝯtē
ptibilia d̄mōia que i tenebris querūt ſe
ducere aīas: ipſe maior ē leo. q̄ ſēp circu
it que. quē duo. Paſcūt aūt erroꝛib⁹ ho
minū Cib⁹ ei ꝑpētis ē t'ra. Beſtie ergo et
catl'i ſūt demōes q̄ tpe paſſiōis chriſti i
ueneꝛt corda titubātiū apl'orꝫ: ſeq̄t vt ra
piāt qm̄ ptrāſibūt ad hoc vtiqꝫ vt rapi.
et querāt a d̄o eſcā ſibi. quia nec tentare
poſſūt niſi deo pmittente

Ort⁹ ē ſol ⁊ ꝯgregati ſūt: ⁊ i cu bilibus ſuis collocabuntur.

Ort⁹ ē ſol: Poſtq̄ꝫ dix it q̄d fecit occaſuſ vl'
ſol' rn̄dit d̄ ortu et q̄d facit ipſe ort⁹. Q.
i nocte ptrāſibūt catl'i ſꝫ chriſto ꝛſurgē
te qꝛ i oīb⁹ n̄ poſſūt: vl' i cubilib⁹ id ē in
cordib⁹ ptinaciū pmanēt: et hoc ē q̄d di
cit. Ort⁹ ē ſol. i. chriſt⁹ recepit aīaꝫ quaꝫ
poſuit et ꝯgre. ſūt catl'i leonū: qꝛ ꝛcedūt
a pſecutōne eccl'ie i toto orbe clarificato
chriſto. Quib⁹ ei ort⁹ ē ſol n̄ audēt eos i
uadere leōes qꝛ hn̄t ſignū thau ſcp̄tū in
frōtib⁹ ſuis vt illi q̄ i ezechiele hoc ſigno
ſūt liberati Et nota qꝛ ſicut i occaſu chri
ſti ptrāſeūt catl'i leonū et i ortu ꝯgregāt
ſic chriſt⁹ i aliquo occidēte p pctm̄ igerꝫ
mala eoꝝ ꝛſurgēte p grāꝫ fugiūt: ſeq̄t et
i cubi. ſ. i. i cordib⁹ fideliū collo. nec iā
faciūt impetū i ſanctos Et ſic

Exibit hō ad op⁹ ſuū: ⁊ ad o/ patōꝫ ſuā uſqꝫ ād ueſpam

Exibit hō ad o. ſ. vt icipiat bn̄ opari: et
ad op. ſuā vt ꝯtinuet pſeuerādo vſꝫ ad
veſpam id ē vſqꝫ ad finē ſcl'i. quia iā licꝫ
i ſecuritate pacis bōa opari: ſed i veſpa
. i. i fie mūdi erit ꝯtēbratō ⁊ grauis ipet⁹

Quā magnificata ſūt opa tua dn̄e: oīa i ſapia feciſti: repleta eſt terra poſſeſſione tua

Quā magni. ſūt. his oībus iſpectis oīs
hō credēs magno exultat gaudio adm̄i
raꝛ nō pōt eloqui. admirādo ergo excla
mat: qꝛ hec predcā feciſti ergo o do. ma
gni. ſūt id ē magna ſūt ⁊ m'lta et q̄ꝫ mag.
ſūt: qꝛ n̄ pōt explicari: opa t. que ad lr̄aꝫ
ſupra expoſita ſūt. vel myſtica vbi facta
vn̄ ꝓceſſerūt hec tā magna: Ecce oīa in ſa
pīa. i. i chriſto feci. et qꝛ m'lta ſūt iple. ē t
ra poſ. t. vel creaꝛa tua alia lr̄a ad lr̄aꝫ
p chriſtū. de⁹ pr̄ creauit: q̄dq̄d ē i t'ra et
i mari et i celo: ſꝫ q̄d hic dicit meli⁹ my
ſtice accipiꝛ de noua creatura quā eruit
a veti hoīe chriſtus qua ipleuit orbē t
re id ē eccl'am. Granū ei frumēti cadēs i
terrā multū fructū attulit. an̄ ſingulari
ter erat d̄ōec trāſiret: ſꝫ qn̄ p paſſionē trā
ſiuit drachmā pditā iuēit et ouē errabū
dā ad gregē ꝛduxit vnde gaudium ē ſed
tamen eſt adhuc pegrinatō: adhuc ſecu
lū quatiꝛ fluctibus tētatōnū. et tempe
ſtatibus tribulationum.

Hoc mare magnū ⁊ ſpacioſū māib⁹. illic reptilia quoꝝ n̄ eſt numerus.

Hoc mare magnū. Scd̄a pars vbi dicit
quomō eccleſiā p mare ſeculi pducit ad
littus patrie. Quaſi diceret. Impleta ē
terra creatura tua. Sed nondum ſum⁹
in terra viuentiuꝫ vbi eſt portio noſtra
immo mare id ē ſcl'm adhuc trāſeūdū ē.
hoc aūt mare mag. eſt et ſpaci. māibus
exercendis. Difficile ē ibi bn̄ opari et il
lic. i. i illo mari ſūt repti. i. mali ſpiritus
quoꝝ iſidie ꝛpūt: quoꝝ n̄ ē nu. qꝛ innu
mere iſidie repūt i hoc ſcl'o et icautos oc
cupāt. Adhuc i his amaris aquis ſunt.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Aialia puſilla cũ magnis: illic naues ꝑtrãſibũt.

Aialia puſilla cũ mag. i. ĩfideles. puſilli
et magni. Mlti eni ꝑmates ſeculi. et mlti
puſilli ſcli: nõdũ crediderũt. oderũt ec-
cleſiã: premũt chriſti noie ñ ſeuiũt. qꝛ ñ
ꝑmittũt. In marꝰ nõ erũpẽs. in corde ẽ
clauſa ſeuicia. et licꝫ in hoc mari ſint tot
ꝑicula. datũ ẽ tñ nobis lignũ crucis. in
quo trãſnauigemꝰ. et hoc ẽ qꝺ ſequit. tñ
ꝙuis ſit magnũ. illic. id ẽ ĩ illo mari. na
ues. id ẽ eccłie. ꝑtrãſibũt. vel ꝯmeabũt.ꝰ
Has naues ĩ ligno crucis gubernat chri
ſtus. Vigilet ergo chriſtꝰ ĩ corde nřo. et
tuti ſimꝰ. et pret.ꝰ hec aialia ẽ etiã in illo
mari qꝺ ſupat ea oia ſcilicet.

Draco iſte queꝫ formaſti ad il ludendum ei: oia a te expectãt: ut des illis eſcã ĩ tpe.

Draco qui ⁊ leo dicit. id ẽ ſerpẽs ãtiquꝰ
qui ꝑmos parẽtes deiecit. cuiꝰ caput. i.
ꝑmã ſuggeſtionẽ eccłia teret. et ſic ceteros
motꝰ euadit. ipſe vo obſuat calcaneũ e-
ius. id ẽ lapſũ a via dei. vt ſic poſſideat.ꝰ
Vñ in geneſi dicit ſerpẽti. Inimicicias
ponã inť te et mulierem. Ipſa ꝯteret ca-
put tuũ. ⁊ tu inſidiaberis calcaneo eius
qui draco alibi dicit lucifer. alibi leuia
than.ꝰ qui ceťis in eſſẽtia excelſior. ſcdꝫ
ẽ in malicia maior. ſꝫ nec ipſũ draconeꝫ
timebũt naues. imo illudẽt ei. et ẽ ſẽſus
Pret alia aialia ĩ hoc mari ẽ. Draco iſte
quẽ o tu deꝰ formaſti. ſcꝫm ſubam ĩ q̃ bo-
nus erat. et in empireo locatꝰ.ꝰ ſꝫ ĩ vicio
ſuo inde cadẽs. factꝰ ẽ hic. ad illudendũ ei
ꝰi. ad hoc cadẽs ꝺ celo factꝰ ẽ hic. i. ĩ hac
iferiori hitatiõe. vt illudat ei ab ãgelis
dei.ꝰ Dicit eni in iob illud ſathane ab ã
gelis dei. qui ſt prepoſiti ſup aerias ptã
tes. ne noceãt nobis. Oia. Q. ꝺ. Hec pre
dicta ſt ĩ mari.ꝰ ſꝫ hec oia ſcilicet creatu-
ra noua. et reptilia. et aialia. et draco. a
te expec. qꝛ nil pñt niſi ꝑmittat. Quid ex
pectãt: vt des illis eſcã ĩ tpe opportũoꝰ
qꝺ quidã intpretes addũt. Habꝫ iuſtus
cibũ ſuũ. habꝫ draco cibũ ſuũ. Cibꝰ dra-
cõis tra ẽ. qꝛ dictũ ẽ ei. trã ꝯmedes oibꝰ
diebus vite tue. quia qui terrena amãt
cibus diaboli ſunt. Cibus autem iuſti.ꝰ
verbum dei eſt. Unde: Non in ſolo
pane viuit homo. ſed in omni verbo
quod procedit de ore dei. Si ergo bene
vixeris: cibum chriſti habebis. Si vero
a chriſto receſſeris. cibus draconis eris
Unde ſbdit:

Dãte te illis colligent: apiente te manum tuaꝫ: omnia imple-buntur bonitate.

Dãte te. Q. ꝺ. Expectãt vt des illis. ⁊ Dã
te te illis.ꝰ vł cũ dederis illis. alia lřa. i.
demonibꝰ colligẽt. añ nõ pñt colligere
nec tẽtare.ꝰ Deinde addit et de cibo nřo
Q. ꝺ. Dãte te ilł colli. ſꝫ apiẽte te manũ
tuã. ⁊c.ꝰ Manꝰ ẽ chriſtꝰ. que apit. cũ re-
uelat. Vñ et brachiũ dñi cui reuelatũ ẽ:
Reuelatõ eni ẽ aptio. et te eũ apiẽte. i. re
uelãte. oia iple. bo. quã ñ a ſe hñt qꝺ ali
qñ ꝓbat ilł. ſ. qꝺ ñ a ſe habeãt. ſꝫ a te. qꝛ
te aduerſo turbantur. Unde ſbdit:

Auertente aũt te facieꝫ tuã tur babuntur: auferes ſpirituꝫ eo rum ⁊ deficient: ⁊ in puluerem ſuum reuertentur.

Auertente. ⁊c.ꝰ Vel manus eſt poteſtas
dei. que abunde replet omnia. ergo A-
periente te manum tuam. id eſt poteſta-
tem tuam. omnia implebuntnr bonita-
te. Auertente autem te faciem tuam tur-
babuntur.ꝰ Multi impleti bonitate dei
ſibi tribuerunt. quod habebant et facti
ſunt ſibi placentes. Volens autem eos
probare deus. quod non a ſe habent. ſed
a deo. vt cum bonitate habeant humili
tatem. aliquando eos perturbat. Auer-
tit ab illis faciem et cadent in tentatio-
nem. ⁊ ita oſtendit illis. quia quod iuſti
erant. et recte ambulant. eo regente fie-
bat.ꝰ Sed quare turbas? Ecce. per quod
auferes ſpiritum eorum. id eſt ſuperbi-
am. et deficient omnino. vt conuertat.ꝰ
et vt clamẽt defecit ſpũs meus. ⁊ de pec-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

catis penitētis.ī pul.ſu.reu.i.ſe eē pul-
uerē cognoſcēt.ˡ Inuēit eni ſe hō trā pe
nitēs ō peccato:et ablato ſpū eoꝝ.

Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabunt̄ ⁊ renouabis faciē t̄re.

Emitte ł emittes ſpm̄ tuū.ˡ i.ſpm̄ ſcm̄ qui
creat nouos.et nō qd̄ puluis ſuꝰ illorū
dr̄.qꝛ ex ſe hñt qd̄ ſt puluiſ.ſpūs v̄o dñi
Ecce medicia.reuerſis ī puluerē dico e-
mitte ſpm̄.et eo emiſſo:creabūt̄.i opibꝰ
bōis.Vñ apl̄us.ˡ Ipſius figmentum ſu
mus creati ī opibꝰ bōis.⁊ reno.fa.t̄.ˡ no
uis hoībꝰ ꝯfitētibꝰ.qd̄ a te ñ a ſe boni ſt.
Et qꝛ a deo oīa bona. Ergo:

Sit gloria dñi in ſeculū: letabitur dominuſ in operibꝰ ſuis

Sit gl̄a dñi.ˡ et nō ad tpus.ſꝫ ī ſcl̄m.i.ī
et̄nū.et leta.do.ī ope.ſ.ñ ī tuis.ſꝫ ī ſuis.
ſcilicet q̄ ī eis facit. q̄lit̄ illa faciat ſbdit
ſcilicet quod reſpicit.

Qui reſpic̄ t̄rā ⁊ fac̄ eā tremere qui tāgit mōtes ⁊ fumigāt.

Qui reſpicit mīa t̄rā hūane mētis.ˡ que
exultabat ō bōitate ſua.et ſibi ī res opu
lētie ſue t̄buebat.quā dñs reſpicit.et fa.
eā tre.ˡ Melior ē tremor hūilitatiſ.ꝙ ꝯ-
fidētia ſupbie:Vñ apl̄us:cū tremore o-
pāini vr̄aꝫ ſalutē.Deꝰ eni ē q̄ opat̄ oīa
ī vob.et ipſe ē:qui tan.ꝯpūctiōe ł amiſ-
ſiōe reꝝ.mōtes.ˡ i.eos.q̄ ſupbi erāt.iac-
tantes ſe.⁊ tacti fumig.id eſt preceꝫ deo
reddunt.qui ante ſe rogari volebant.ˡ ⁊
ſuperiorem non rogabant.ſed modo ro
gant.et ſacrificium cordis fumigant ad
deum.Incipit et flere.quia et fumus ex-
cutit lachrymas.

Cātabo dño ī uita mea:pſallā deo meo quādiu ſū.

Cantabo domino.ˡ Tercia pars vbi pro
mittit ſe ſemper canturuꝫ.Q.d.ˡ Hec pre
dicta fecit dominus.et his inſpectis: Cā
tabo domino.id eſt laudabo dominum
in vita mea.preſēti.et futura ſpei et ſpēi
ˡ Modo eni ſpes eſt vita noſtra.poſt:vi-
ta et̄na erit.vita:vite mortalis.Spes ē
eni vite in mortal.̄ Quicqd̄ ergo cātat ī
vita cātat.ſequit̄:pſallā deo meo ꝙdiu
ſū.ˡ quia in illo ſine fine ſū.pſallā ꝙdiu
ſū.i.ſine fine.ˡ Hoc ideo dicit.ne putet̄ a-
liu s eſſe actus illius vite ꝙ pſallere.qꝛ ñ
pōt venire in faſtidiū.qui laudatur nō
venit in faſtidium laudare.ſed ſemper
laudatur.ſemper amatur.ſequitur.Et
vtinam.

Iocūdū ſit ei eloquiū meum: ego uero delectabor in domio

Eloquium meum.ˡ quo me ei indico ſci-
enti.vt ſe mihi indicet neſcienti.ſit ei io-
cūdum.et reuera eſt.quia ſuauis eſt deo
confeſſio tua.Alia littera habet.ˡ Sua-
uis ſit ei diſputatio mea.idem ſenſus.ˡ
Diſputatio enim hominis ad deum eſt
confeſſio peccatorum.que ſuauis eſt
deo.ˡ Confitere ergo deo qd̄ es.fac bo-
na opera.et diſputas.Unde eſaias.Au-
ferte nequicias ab animabus veſtris.di
ſcite benefacere.iudicate pupillo.et ve-
nite ⁊ diſputemꝰ dicit dominus.Diſpu
tatio eſt ergo tua ſacrificium humilita-
tis tue.qd̄ eſt deo ſuaue.Ego vero.qua
ſi diceret.ˡ Hoc eſt ei ſuaue.quid tibi ſua
ue:Ecce ego vero delectabor in domino
Ecce bona commutatio.ˡ Suauis eſt ti-
bi ipſius gratia.ſicut ei tuum eloquium
Dico delectabor in domino.et meo ex-
emplo.

Deficiāt pcc̄ores a t̄ra:⁊ iniqui ita ut nō ſint:benedic anima mea domino.

Peccatores qui ſcilicet in ſe peccant.de
ficiant a terra.ˡ id eſt a peccato ne iā ſint
qd̄ prius erant.Auferatur ſpiritus coꝝ
vt ſpiritu dei recreentur.et iniqui.qui
peccant in proximos.ſcilicet deficiāt ita
vt non ſint iniqui ſcilicet vidit hoc iſte
ſcilicet quod iniqui et peccatores defici
unt.et impletus gaudio:iterat principi
um dicens.benedic anima mea domi-
no.ˡ Per hoc innuit.ꝙ finis bonorum
ſimilis eſt principio.

Pſalmus CIIII

Alleluia.

Alleluia. Hic pmo angelicū v̄bū.ſ.alla
poſitū īueniť.nec aň a quoq̄z hebreorū
ſcptore poſitū ē.qđ nlla ligua preſūpſit
mutare.ſicut ī euāgelio: Amē. Interpre
tať āt laudate deū. Nā allelu.diciť lau
date.ia.nomē ē dei īuiſibiliſ.i.ſignificat
īuiſibilē.qđ nomē ei tm̄ conuenit. Pre
ſcribiť āt iſte titul us.xx.pſalmis.i quib⁹
oīb⁹ magnalia dei dicūť.et magna ī eis
ē exultatio.ſicut in hoc pſalmo bn̄ficia
dei narrāť.que ɔtulit ſpūali ſemī abra-
he. Hic enī ɔmēdat,ppheta bonos ī il-
lo populo iſrael.qui cū alijs fidelib⁹ ſūt
ve᷑ ſemē abrahe.filij,pmiſſiōis. Iſte ē
ergo pm⁹ pſalm⁹.cui prenōť alla.et ē ſē-
ſus.Alla.i.laudate deū. Vn̄ et pſalm⁹ in
cipit. Intētio: mōet ad laudez. Mod⁹
q̄ttoru ſť ptitōs. Sic enī ptiť hūc pſal-
mū. Aug⁹.cui ɔſētit caſſiodoruſ.niſi q̄
tertā ptez alibi facit.q̄z aug⁹.quos in
lectiōe pſalmi ſuo loco mōſtrabiť. Pri
mo:vt ī v̄bis exterioꝛib⁹ ītellectū īterioꝛē
videas. Q.i corpe aīaz āmonet ſemē ab
rahe.id ē filios,pmiſſiōis ptinentes ad
hereditatē teſtamēti eťni.vt ipſū deū tā
q̄z hereditatē itelligāt.et gratis. et nō ,p
aliquo extra eū colāt.et hoc faciant lau-
dātes.iuocātes.ānunciātes.nec ī ſua. ſꝫ
in eius glā.p fidē bn̄ opātes.ſpe gaudē-
tes.charitate feruētes.et hoc totū ſonat
pſalm⁹ his v̄bis.Cōfitemini.ɼc.vſq̄z me
mētote mirabiliū.vbi ē ſcđa ptitio.quā
et alias ſuis locis exequemur. Prophe-
ta ergo a laude incipiēs quā titulus pre
notat. ait:

Confitemini ī dn̄o ⁊ ī-
uocate nomen ei⁹: an
nunciate inť gentes o
pera eius.

Cōfitemī in dn̄o. id eſt laudate deū. qđ
fit ab amāte. Nō ē enī ſpecioſa laus in o
re peccatoris. Premiſſa laude ſequiť i
uocatio.vt petat deſiderata.et inuocate
nomē ei⁹. q꞉ laudās audieť. Cōgru⁹ or
do ē iſte vt pus ſit lauſ. Poſt inuocatio
Vn̄ alibi. Cōfitebimur tibi de⁹ ⁊ iuoca-
no.t.et alibi. Laudans iuoca.do. Et in

oř one dn̄ica premittiť breuis captatio
.ſ. Př nř qui es ī celī.⁊ p⁹ea ſequūť peti-
tiōs. Deide ſbdit. et ānūciate inť gētes
opa ei⁹. q꞉ amor dn̄i ī paſcēdis ei⁹ oui-
b⁹ maxīe oñdiť. Vn̄ dn̄s dixit petro. Si-
mon diligis me? Cuiq̄z rn̄dēti.dn̄e tu ſcis
q꞉ amo te.dixit Paſce o.meas. ſequitur

Cantate ei ⁊ pſallite ei: narrate
omnia mirabilia eius.

Cātate ei v̄bo. q꞉ oꝛe cātať.et pſallite ei
id ē ope cū laudate.q꞉ māib⁹ pſalliť. De
ide iſtis duob⁹ alia duo reddit. Ad hoc
enī qđ dixit cātate. Q.determiando q̄uo
cātent.ſbijcit narrate oīa mirabilia ei⁹
Nihil enī pudore ſilēdū ē. Vel iđ dicit
oīa.q꞉ oīa que dicit vel dicūt.mirabilia
ſť. Nllus enī pōt oīa narrare. Deide ad
id qđ dixerat pſallite. refert qđ ſbditur

Laudamī ī noīe ſancto eius.

Laudamī. Quaſi pſallite hoc mō. Lau-
da.id ē opamī ſic vt laudemī. qđ bn̄ o-
pātes merito pn̄t.et hoc:in noīe ſcō ei⁹
Hoc addit ne ď bono ope hō n̄ ī ſe gloeť
ſꝫ ī dn̄o. Nō enī vetat laudari ſi bōi ſint
ſꝫ n̄ niſi ī dn̄o qui bonos facit. cui oē bo
nū aſcribere debēt.⁊ ī oīb⁹ ei⁹ glaz q̄rere
Hoc ē qđ alibi diciť. In dn̄o laudabiť
aīa mea.et qđ ibi addit.audiāt māſueti
⁊ leteť. Hic quoq̄z quodāmō addere vi
detur dicens.

Letetur cor q̄rentium domi-
nu᷑: q̄rite dominū ⁊ ɔfirmamī
q̄rite faciem eius ſp.

Leteť.c.q.d.ɼc.vel ita. Laudamī ī noīe
ſcō ei⁹.i.gaudete dici chriſtiāi. a chriſto
⁊ Leteť.c.q.d.etſi n̄ corp⁹. querite dn̄m
qui bn̄ opātes emulāť.⁊ ſi letať cor que
rētiū deū.q̄nto magis inuenietiū? Ergo
dū opamī.que.do.ī pmū.⁊ ſic ɔfir. In
de enī fortes ſť ⁊ illūinati.vt ſciāt agēda
et pn̄t ea pficere. Declinātes āt ab eo īfir
mi ſūt et ceci. ſequitur. querite ſemper.
in hac vita faciem eius .id eſt preſen-
tiam eius.que etſi per fidem inueniť.tn̄
ſemper in hac vita perquirenda eſt.vt
poſtea per ſpēm habeať. Judeis vt par-

nulis preceptū erat i veꝉi lege. vt ter i ā
no appareēt i ꝯſpectu dñi nō vacui. ſ. in
paſcha. pentecoſtē. et ſcenophegia. Nos
āt q̄ ſum⁹ i āno bēignitatis. ſp faciē ꝑni
tatis q̄rere debem⁹. Vel ſp q̄rite. ⁱi. i pre
ſenti et i futuro. et tūc eni ſine fine q̄reꝉ.
qꝛ q̄ amaꝉ. ſp deſideraꝉ. ſp q̄riꝉ. ne ſit ab
ſens. ſꝫ ſp pn̄s. Malus pōt tīere pn̄tiam
q̄m bonus amat.

Mementote mirabilium eius qui fec̄ ꝓdigia ⁊ iudicia oꝛiſ ei⁹

Memētote. ⁱ Scđa ps vbi ad ꝑuulorꝫ
corda nutriēda. ⁊ i fide roborāda. ꝓpo
nit ď fide pꝛiarchaꝝ. et ď ꝓmiſſiōib⁹ dei
vt nos ſim⁹ ſemē illoꝝ. nō ſolū ď iudeis
ſꝫ etiā ď oīb⁹ gētib⁹ et hoc oñdit vſq; ibi
Cū eſſent nūero breui. Q. d. ᶜ q̄rite ipſuꝫ
ſꝫ qꝛ ſūt. qui nō ferūt ſolē i rota. i. qui n̄
pn̄t itelligere chꝛiſtū i altitudie ſue dei
tatis. q̄ auolat ab itellectu. ſicut nēo po
teſt videre ſolē i rota ſua dico vob̄ mio
rib⁹ ſaltē. Memētote mira. vel a. ei⁹ que
fecit ⁱ Ecce iā iſte ardēs laudator ꝯtēꝑat
ſe iſirmis. et lactentib⁹ quos mirabilib⁹
dei nutrit. acſi dicat. ⁱ Si id qd̄ de⁹ ē. ma
gnū ē q̄rere vel. i. ſaltē q̄ fecit videte. Si
mile ē huic. qd̄ dn̄s dixit moyſi. Hec di
ces filijs iſrael. Qui eſt miſit me ad vos
qd̄ vix aliq̄ntiſp puꝛa mēs capit. Deide
grãꝫ ſuā miſericordiꝉ ꝯtēpās dixit. Ego
ſū de⁹ abraā. de⁹ yſaac. de⁹ iacob. q̄ etiā
a ꝑuulis capi poſſet. Ita h̄ ꝑus monet
q̄rere faciē. qd̄ ꝯuēit grādib⁹. Deide mo
net attēdere oꝑa. qd̄ ꝑuuli pn̄t. ſequitur
et memētote ꝓdigia ei⁹. maiora. ſ. mira
cula. quib⁹ aliq̄d futuꝝ ſignificabaꝉ. ⁊
iudicia oris ei⁹. que ꝑ moyſen mādauit
i lege. Nō qꝛ paulati aſcendit ď ꝓdigijs
viſibilib⁹. trāſit ad iudicia. Inde: ad eter
nū teſtm̄. vbi preceptū eſt et ꝓmiſſū. Te
ſtamētū eni eꝉnū dꝛ. et doctria ipſa et ꝓ
miſſio hereditatis eꝉne. et quib⁹ hoc dꝛ:
illis qui ſūt ſcđm fidē.

Semē abraam ſerui eius: filii iacob electi eius.

Semē abra. ſ. e. et q̄ ſꝫ filij ia. i. iitatores
luctādo ꝯtra carnē. iacob dico. electi ei⁹
Dico memētote. et debetis. qꝛ:

Ipſe dominus deus noſter: i uniuerſa terra iudicia eius.

Ipſe chꝛiſt⁹ ē dn̄s de⁹ nr̄. ⁱ et ne putes fi
lios abrae tm̄ eſſe i vna gēte ſꝫm carnē. qꝛ
i vniuerſa ťra ſꝉ iudicia ei⁹. ⁱi. i vniuer
ſa ťra ſꝉ iacob. et iſrael. i. fideles. quibus
iudicia ſua māifeſtat. ſꝫ nō alij gēti. Jō
etiā debetis eſſe memores. qꝛ ipſe:

Memor fuit in ſeculum teſta mēti ſui: uerbum quod man dauit in mille generationes.

Fuit mēor implēdo. ꝓmiſſa. teſta. ſ. no
ui. ⁱi. iuſticie et hereditatis eꝉne. quā ꝓ
miſit i nouo teſtō. Diciꝉ eni teſtm̄ ⁊ illō
qd̄ ꝓmittiꝉ. et doctria: i q̄ ꝓmiſſio decla
raꝉ. et ꝑ q̄: ſuata reddiꝉ. teſtamēti dico
duraturi. i ſcłm. ⁱi. i. eꝉ nū. Vn̄: p⁹ dicit i
teſtm̄ eꝉnū. qd̄ teſtm̄ ſi vet⁹ accipiꝉ. ꝓpt
terram chanaan de qua ſequitur. quo
modo eternum eſt. cum illa terrena he
reditas non poſſit eſſe eterna? Non ergo
de illa accipiendum eſt. Deinde vt deter
minet teſtamentuꝫ accipi pro verbi doc
trina ſbdit. verbi. quaſi cuius teſtamen
ti memor fuit? Ecce verbum quod man
dauit in mille generationes. ⁱid eſt i om
nes quibus viuendum eſt ex fide. Acci
pitur enim hic mille pro infinito. ⁱ Hoc
eſt verbum euangelij. verbum fidei. qd̄
extenditur in omnes generationes pro
quo ſeruato: redditur promiſſum eter
num. quod per teſtamentum ante ſigni
ficauit. quod non mandauit. ſed promi
ſit. ⁱ Promiſſum enim eſt: quod accipe
re debemus: Mandatum eſt quod face
re debemus. ⁱ Hec ē fides. vt iuſt⁹ ex fide
viuat. et huic fidei: ꝓmittiꝉ hereditas.
Sequitur.

Quod diſpoſuit ad abraam ⁊ iuramēti ſui ad yſaac.

Qd̄ diſpo. q. Mēor fuit vbi. Qd̄ diſpo.
ad abra. et iura. ſ. qd̄ diſpo. ad yſaac:

Et ſtatuit illō iacob i ꝓceptū: ⁊ iſrael in teſtamētum eternum:

Et ſtatuit illud ſcilicz v̄bū fidei. ipſi iacob i preceptū ⁊ ſtatuit illō iſrael i teſtamētū et̄nū. id ē i ꝑmiſſū et̄nū. Ecce illud v̄bū. et i precepto ē. et i ꝑmiſſo. ſ3 ſc̄m aliud et aliud. Op⁹ eni qđ mādat ē i precepto. Merces āt opis ē i ꝑmiſſo. Opātibus eni ꝑmittit mercedē. et ē ſtatuit illō v̄bū iſrael i teſtm̄ et̄nū. id ē ꝙ ex ipſo v̄bo ipleto datur⁹ eēt: aliqͥd et̄nū ſcilz t̄raz chanaan. que tn̄ n̄ ē et̄na. ſ3 et̄nū ſignificat. Ecce tres p̄triarche mēorati ſt̄. quorū ſpālit̄ dicit ſe deū. Ego ſū de⁹ abrahā de⁹ yſaac. de⁹ iacob. Ecce triplex auctoritas. Dico ſtatuit i teſtm̄ eternum ſcilicet

Dicens tibi dabo t̄rā chanaan funiculum hereditatis veſtre

Dicēſ tibi dabo terrā chanaan. id eſt ꝙ ea ſignat̄. Dedit eni eis etiā hāc t̄rā in figura et̄ne hereditatis. ad quā et̄nā hereditatē n̄ oēs ꝑtinēt. iōq3 addit fūi. here. ve. ſ. dabo. i. hereditatē celeſtē ill̄ ſol̄. q̄ fūicl̄o diuie predeſtiatiōis ſignati ſt̄. Ul̄ iō dicit fūiculū. q2 ſicut fūiculo diſtributa ē t̄ra ꝑmiſſiōis i diuerſas ꝑteſ. ita i vita et̄na diuerſe ſūt māſiōeſ. Juxta illō In domo. pa. m. mā. m̄l̄. ſūt. Cur āt celeſtis hereditas dicit̄ t̄ra chanaā nomē ei⁹ apit. Interp̄tat̄ eni chanaan hūil̄. q2 in eā nēo itrat. niſi hūil̄. S3 et ex hiſtoria idē ꝑp̄edit̄. Dixit eni noe: chanaā futurū ſuū fratrū ſuoꝝ. Jō excluſo chanaan dat̄ t̄ra ſemi abrahe. His ē ſuil̄ tioz. qui n̄ māet i domo i et̄nū. q2 charitas foris mittit tiorez. et māet fili⁹ i domo i et̄nū. Cōgrue ergo hereditas eterna dicit̄ terra chanaan. quia ab ea ſerui repellūtur et filij recipiuntur.

Cum eſſet i numero breui: pauciſſimi ⁊ icole eius.

Cū eſſet i nūero. Tercia ps. Dixerat deū gratis eſſe colēdū. qm̄ āt occurrebat aio pue fidei. Si de⁹ gratis ē colēd⁹. ⁊ ipſe ē hereditas. Quid de neceſſitatib⁹ mortal̄ vite fiet: Sbdit hic: quid p̄rib⁹ preſtitit. ⁊ filijs eoꝝ taz carne q̄3 fide. Dicit eni que ſbſidia t̄palis vite preſtitit p̄rib⁹ ⁊ filijs eoꝝ. tam carne q̄3 fide. n̄ vt his hereāt ſ3 ea ad bonū eternū referāt. Qđ faciūt ſi his allecti. iuſtificatiōes. et legē dei requirūt. Cū eſſet in nūero. Exequit̄ hiſtoriā. ⁊ breuit̄ tāgit: ꝙ i egyptū trāſieꝛt. Q̄ hoc ꝑmiſit de⁹. cū eſſet in nūero breui. id ē pauciſſimi. añq̄3 in egypto multiplicarēt̄. ⁊ icole. i. aduene ei⁹. ſ. t̄re chanaā

Et ꝑtrāſierūt đ gēte i gētē: ⁊ de regno ad populum alteruz.

Et ꝑtranſierūt de gente in gentē ꝑponit breuiter. quod poſt ei plenius narrabit et pertranſierunt de regno. id eſt terra promiſſionis. que dicitur regnum. non ꝙ tunc eſſet. ſed quod futurum eſſet: ibi regnum iſrael tranſierunt dico. ad populum alterum. Et quomodo perdurare potuerunt: Ecce.

Non reliquit hoiez nocere eis ⁊ corripuit pro eis reges.

Non relinquit. id eſt non permiſit. hominem nocere eis ⁊ corripuit pro eis reges. vt regem gerare abymelech. ne noceret yſaac đ rebecca. et regē egyptij pharaonem. ne noceret abraham đ ſara. corripuit dicens.

Nolite tāgere chriſtos meos ⁊ i ꝓphetis meis nolite malignari.

Nolite tangere chriſtos meos. Hec verba licet in hiſtoria non ſint. tamen vel latenter dixit ea deus in cordibus hominum vel per angelum. Quod autem dicit chriſtos nullum moueat. quia iaz tunc chriſtiani erant. etſi latenter. Unde Abraham. exultauit vt videret diem meum. vidit et gauiſus eſt. Nullus enim poſt hanc fidem. vel ante incarnationem vel poſt: deo reconciliatus eſt. Unus enim mediator eſt dei et hominū chriſtus ieſus. ſequitur. et nolite malignari in prophetis meis. Hoc aperte de abraham conſtat. ꝙ propheta fuerit. et ſic de alijs credendum eſt. Sequitur

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Vocauit famen ſuper terram 7 oẽ firmamẽtũ panis ꝯtriuit.

Et vocauit. Qrta ps vbi incipit narrare. qũo factũ ẽ vt trãſiret ď regno ad re. Q. ſi queris qũo trãſiret ď gen. ĩ gen. 7 ď reg. ad po. al. ecce. voca. fa. ſu. ter. 7 c. vſqꝫ ibi. Et auxit po. ſu. vehe. q̃i ꝑtrãſierũt ꝑ hoc. Et. i. qꝛ vo. fa. ſu. ter. Ita dic̃ vocaſſe famẽ. q̃i ꝑſonã aĩataꝫ. que poſſꝫ obedire vocãti. Forte id. qꝛ hec mala immittit deꝰ ꝑ ãgelos malos. qui talibꝰ prepõiti ſũt. Voca. ergo fa. i. ãgelũ fami prepõitũ. Vel potiꝰ. vo. fa. i. dixit vt fames eſſet. i. iuſſit eẽ in actu. qꝛ iã erãt ĩ diſpoĩtiõe. ita vocauit. et. i. qꝛ ꝯtriuit. i. ꝯſũpſit. oẽ fir. pa. et ꝑ hoc: trãſierũt ď gen. in gen. 7 ď re. ad po. ſed:

Miſit ante eos uiruꝫ: in ſeruũ uenundatus eſt ioſeph.

Miſit añ eos viꝫ. Vide qũo deꝰ vſus ẽ malis in bonũ. Joſeph vẽditꝰ a fratribꝰ pꝰea ĩ egypto ꝓ iuſticia ẽ ſbliatꝰ. de quo ſbdit. ĩ ſeruũ. 7c. Q. quẽ miſit et qũo. Ecce ioſeph ĩ ſer. venũ. ẽ a fratribꝰ quos pꝰea et pr̃eꝫ ĩ egypto recepit. trãqꝫ optimã a pharaone eis dari fecit. Si aũt ioſeph humiliatꝰ et exaltatꝰ locũ fecit ad tꝑalia bona pp̃lo dei. vt firmaret̃ ſup ĩimicos Quãto magis ieſus hũiliatꝰ ſ̃m carnẽ 7 ĩ cel̃ exaltatꝰ ſuis locũ fecit ad et̃na: De ide narrat que tulerit ioſeph ĩ hũilitate ſua. et qũo ſblimatus ẽ dicẽs.

Humiliauerunt in ꝯpedibus pedes eiꝰ: ferrũ pertranſiit aĩa eius: donec uẽiret uerbũ eiꝰ.

Humiliauerunt in compedibus pedes eius: Non legimus de compedibus ioſeph: etiam ĩ illa hiſtoria geneſis. ſed credendum eſt factum eſſe. quod ibi pretermiſſum dicit ſpirituſſanctus in pſalmis Etſi enim ioſeph gratiam habuit apud cuſtodem carceris. vt legitur in geneſi. tamen prius anxiatus eſt. ſequitur. ferrum pertranſijt. Q. d. preter mala corporis. ferrum. id eſt tribulatio dure neceſſitatis. que in eſtuante et ſolicitante aĩa erat. ꝑtrãſijt aĩaꝫ eiꝰ. Ut ď maria dr̃ ĩ luca. 7 tuã ipſius aĩaꝫ ꝑtrãſibit gladius id ẽ dolor. Vel ſ̃m aliã lr̃aꝫ. Aĩa eiꝰ ꝑtrãſijt fer. i. t̃bulationẽ dure neceſſitatĩ. idẽ tñ ſenſus cũ ꝑori. et ĩ hac t̃bulatiõe fuit ioſeph. donec ven. v̆. e. i. ĩt̃pretatõ ſõnij. ſꝫ ñ fuit ab eo illud verbũ. qꝛ

Eloquiuꝫ domini inflãmauit eum: miſit rex 7 ſoluit eũ: princeps populorũ 7 dimiſit eũ.

Eloquiũ dñi. i. ſpũs reuelãs myſteria inflam. vel ĩgniuit eũ. i. viuacit̃ excitauit eũ. vt futura diceret. iflãmatꝰ aũt dr̃ diuino eloq̃o. vt ꝯputet̃ int̃ eoſdẽ. quibus dicit apl̃us. Spũ ferũẽtes. Vnd̃ bñ ſpũſſcũs. qñ a dño apl̃is miſſus ẽ. viſe ſt̃ ill̃ ligue diuiſe velut ignis. a quo igne diſcedunt illi: de quibus dicitur. Refrigeſcit charitas multorum. et propt̃ hoc verbum. miſit rex. id eſt pharao. et ſoluit a reatu. id eſt a pena. cum compeditum ſcilicet. princeps populorum et dimiſit eum. incluſum liberum a carcere.

Conſtituit eũ dñm domꝰ ſue: 7 pꝛĩcipẽ oĩs poſſeſionis ſue.

Conſtituit eum. etiam dominum domꝰ ſue. et principem omnis poſſeſſiõis ſue.

Ut erudiret principes eiꝰ ſicut ſemetipſum: 7 ſenes eiꝰ prudẽtiaꝫ doceret.

Ut erudiret principes eius ſicut ſemetipſum et ſenes eius prudentiam doceret Neqꝫ hoc legimus in hiſtoria. ſed credendum eſt tantum virum dei cultoreꝫ non de ſolis corporalibus curã geſſiſſe

Et itrauit iſrael ĩ egyptuꝫ: 7 iacob acola fuit in t̃ra chaꝫ.

Et pꝰ ioſeph: ĩtrauit iſrl̃ ĩ egy. 7 ia. aco. fu. i. aduẽa ñ idigẽa. ĩ t̃ra chã. Hec ẽ egyptꝰ. cuiꝰ gẽs a chã filio noe deſcẽdit. Chã 7 eni filiꝰ noe. fuit pr̃ chanaã ď quo egyptij traxerunt originem.

Et auxit populũ ſuũ uehemẽt̃ 7 firmauit eũ ſup inimicos eiꝰ.

Et auxit populū. Quita ps.ⁱ Ecce que i egypto geſta ſt. breuit̄ pponit que pᵒ ea plene narrat. dicit etiā qūo firmauit populū ſuū ſup inimicos ſuos. ⁊ hoc totū vſqȝ ibi. Expādit nubē. Ubi ē ſexta ps ſȝ augᵒ. Q. d. Miſit deᵒ poſt ioſeph iacob i egyptū. Et ibi vehemēt auxit populuȝ ſuū. ᶜfecūditate naſcēdi. ⁊ fir. e. ſu. ini. e. ⁱ Hoc ñ añ moyſen factū fuit. ſȝ p ſigna moyſi. Añ eni maſculi fetᵒ filioꝝ iſrl̄ necabāt. et ipſi i faciēdis lateribᵒ ɔterebāt Sȝ pᵒ ea i manu potēti. p ſigna et portēta dñi, metuēdi. et honorādi facti ſt. donec duri regis ɔtentio vinceret. ipſūqȝ cū exercitu ſuo mare rubꝝ obrueret. ⁱ Qūo aūt hoc factū eſt. quia breuit̄ pppoſuerat plene narrare incipit.

Conuertit cor eoꝝ ut odirēt populum eius: ⁊ dolum facerent in ſeruos eiuſ.

Conuertit cor. e. vt odi. po. e. ⁱ Nō id dicit ɔuertit cor eoꝝ. qꝛ deᵒ ſit auctor mali Nō eni intelligēdū ē. vl̄ credēdū. qꝛ deᵒ cor hoīs ad faciēda peccata ɔuertat. Ul̄ qd̄ puū peccatū ſit odiſſe populū dei. et dolū facerēt i ſuos eiᵒ. Iſtoꝝ ergo tam grauiū peccatoꝝ auctor ñ ē deᵒ. qui nullius etiā leuiſſimi peccati: auctor credēdus ē. ſȝ mirabilis dei bōitaſ. etiā malis bñ vtit̄. Cū eni ipſi vicio ſuo mali eſſent ille de malo illoꝝ bñ fecit. Nō eni āteqȝ odiſſēt populū eiᵒ boni erāt. ſȝ maligni ⁊ ipij. ⁱ Tales erāt qui facile icolis ſuis felicibᵒ inuiderēt. Dū ergo auxit felicitatē iſrael. hoc dei bñficio illi ad inuidēdū ɔuerſi ſt. qꝛ iā mali erāt. Nō itaqȝ cor illorū. malū faciēdo. ſȝ populo ſuo bñfaciēdo. Cor eoꝝ ſpōte malū ɔuertit. dū ſuos multiplicauit. ⁱ vt odirēt. p inuidiā populū eiᵒ. Inuidia eni ē odiū aliene felicitatis. quo illoꝝ odio ad exercitationē populi ſui. et ad gloriā noīs ſui vſus ē. ſicut ſequētia docēt. Dico. Conuer. c. e. vt odi. po. e. et vt dol. fa. i ſer. e. ſ. vt ope luti et lateris minuerēt ſui dei. ⁱ Deīde qūo bis vſus ſit ad glaȝ ſuā. incipit exponere dicens.

Miſit moyſen ſeruū ſuū: aarō quem elegit ipſum.

Miſit moyſen ſeruū ſuū. qui oīa p ſe poterat. vt doceret q̄ moderatione hec omnia egiſſet. ⁊ miſit aaron. quē elegit ipſū ⁱſufficeret dicere queȝ elegit. ſȝ nihil querendum eſt in eo quod addit. ipſum. ſed conſuetudo diuine locutionis eſt ad explanationem. Et:

Poſuit i eis uerba ſignoꝝ ſuorū: ⁊ pdigia eoꝝ i terra cham.

Poſuit in eis ſcilicet moyſe. et aaron. vba ſignorum ſuorum et prodigia eoruȝ in terra cham. ⁱ id eſt quibus predicabatur ab eis que ſigna et prodigia dominᵒ eſſet facturus in terram cham. ⁱ Uel ita verba ſignorum non accipit verba: quibus fierent ſigna. Multa enim ſine vbis facta ſunt. vel virga. vel manu extenta. Sed quia ipſa facta non erant ſignificationis inania. ſicut verba que loquimur ideo: et ipſa dicta ſunt verba. Uerba ergo non vocum vel ſonorum. ſed ſignorum et prodigiorum: per eos fecit. et eſt Poſuit in eis verba ſignorum ſuorum id eſt per eos fecit ſigna. ᶜ que tanquam verba aliquid ſignificabāt. et poſuit vba prodigiorum. id eſt per eos fecit prodigia que aliquid portendebantᶜ. et hoc: in terra cham. Que autem ſigna fecerit. ſbdit:

Miſit tenebras ⁊ obſcurauit eos: ⁊ non exacerbauit ſermōes ſuos.

Miſit te. et obſc. e. et hoc ad lraȝ int̄ plagas egypti legit̄. ᶜ qꝛ tenebras int̄ alias plagas paſſi ſunt. ſȝ qd̄ hic dicit: melius ſic accipimᵒ. vt itelligamᵒ corda eoꝝ obſcurata. ᶜ q̄ precepta dei ſpnebāt. et ē: cōpetēs iitiū plagaꝝ cecitas. ſine q̄ ñ icurriſſēt cetera. ſeqt̄. ⁊ ñ exac. ſ. ſ. i. ɔpleuit: ⁊ miraculū ɔfirmauit qd̄ pmiſit. alit̄ eſſēt vba exacerbātis. Ul̄ ſm aliaȝ lraȝ que ē. ⁱ exacerbauerūt. ſ. egyptij. ɔtradictionibᵒ ſuis ſmones eiᵒ dei. ⁱ Ul̄ ſicut i quibᵒdā codicibus reperitur. ⁊ non exacerbaue-

rūt.ſ.moyſes et aarō.ſer.ei⁹.dei.qꝛ illos
etiā duriſſimos.ſ.egyptios patiēt tule-
rūt:ꝓpt mādatū dñi.donec oia i eis q̄
de⁹ diſpoſuit fierēt.

**Cōuertit aquas eorum i ſāgui
nē:et occidit piſces eorum.**

Cōuertit aq̄s eoꝝ i ſā. Hec ē ſcd̄a plaga
q̄ i exodo pōit pma.q̄ ſignificabat.ꝙ a
q̄s rubri mariſ vteret eis i mortē.ꝛ occi.
piſ.e. Ne ergo ſit i aq̄s ſpes vite ill' hoi-
bus cū in aq̄ morit.qd̄ ibi nālit nutrit.

**Et dedit terre eoꝝ ranas:i pe
netrabilibus regum ipſorum**

Et dedit ter.e.ra. Ecce tcia plaga. Vl' ſm
aliā lraz. Et dedit ter.e.ra.i.trā coꝝ ꝯ-
uertit i ranas.qꝛ tot fuerūt rane.vt hoc
hipbolice dicat.ꝛ erāt rane.i pen.re.ip.
Socij ranaꝝ fiunt pncipes.qui ſb aq̄s
poſt locādi erāt.

**Dixit ꝛ uenit cynomia ꝛ cyni-
phes i oibus finibus eorum.**

Dixit et ve.cy.et cy.i oi.fi.e. Ecce quarta
plag. q̄ iactācia regis ē. Qui nec par ē
muſcis: Si āt q̄rit.qñ dixerit de⁹ hoc:re
ſpōdem⁹.ꝙ i vbo eius hoc erat ſine tpe
añq̄z fieret i tpe p ipſū vbū.licz p āgeloſ
vel p moyſen et aaron quodāmō dixit
vt fieret tūc.qñ fuerat faciēdū. Deide ſe
quit quīta plaga:

**Poſuit pluuias eorū grādinē
ignē cōburētem i terra ipſorū.**

Poſuit plu.e.grā. i.ꝓ pluuia q̄ fecun
dabat.fcā ē grādo q̄ tacta areſacit. et ē
hoc ſile dictū illi qd̄ ſupra poſuit.et de
dit terra eoꝝ ranas.ꝛ ignē ꝯbu. i.fulmi
na.ſ. Poſuit i terra ipſoꝝ.

**Et pcuſſit uineaſ eoꝝ ꝛ ficulne
as eoꝝ:ꝛ ꝯtritū lignū finiū eoꝝ**

Et pcuſſit.grādine.et igne.i.fulminibus
vi.e.et fi.e.et ꝯtri.li.fi.e. Ne dubites ō
ſatis qui pempta ſint.vbi maiora peunt
Deide ſequit ſexta plaga.

**Dixit ꝛ uēit locuſta:ꝛ brucus
cui⁹ ñ erat numerus.**

Dixit et ve.lo. q̄ ē mat bruci.ō quo ſb-
dit.et bruc⁹ cui⁹.ſ.locuſte et bruci.non
erat nūer⁹. Vna plaga ē locuſta et bru-
cus.qꝛ altā ē parēs.altera fetus.

**Et ꝯmedit oē fenū i tra eorū:ꝛ
ꝯmedit oēz fructuz terre eorūz**

Et comedit omne fenum.id eſt herbam
que per ſe naſcitur.in terra eorum et ꝯ-
medit omnem fructum qui prouenit ex
labore ſegetum.terre eorum. Deinde ſe-
quitur ſeptima plaga que in exodo deci
ma eſt.

**Et pcuſſit oē primogēitum in
terra eoꝝ:pmicias ois laboriſ
eorum.**

Et percuſſit omne primogenitum de ho
minibus:in terra eorū ꝛ pmicias om-
nis laboris eorum. Hoc dixit propter
pmogenita peccatorum que ſimilit per
cuſſit. Hec eſt nouiſſima plaga in egyp
to.qua victi cedunt egyptij. Notandū
vero ꝙ cum ſint decem plage.quas
ponit moyſes in exodo.nec omnes hic
commemorat propheta.nec eo ordine
quo ibi narrātur.quia libera eſt lauda-
tio de qua agit hic pſalmus a lege hiſto
rici. Addit quoq̄z hic quod hiſtoria nō
habet.et preterit quod illa habet.aucto
ritate eiuſdem ſpiritus.qui per hiſtori-
cum locutus eſt. Hic ergo ſeptem mala
dat egyptijs.contra ſeptez beneficia que
poſt dicet data hebreis. Vñ ſbdit.

**Et eduxit eos cū argēto ꝛ auro
ꝛ ñ erat in tribub⁹ eoꝝ infirm⁹**

Et eduxit eos. Sexta pars eſt hic ſecun-
dum Caſſiodorum. Dicto ſupius q̄ ma
la intulit inimicis iſraelitarum iuſticia
dei.que bona eius temporalia miſericor
dia dei dedit.ſupponit vt his adiuti:le
gem dei querant. Et eduxit eos in argen-
to et auro. id eſt cum argento et auro.
nam ponitur.i.ꝓ cū.more ſcripture.
et hoc eſt primum beneficium. Et nota
qꝛ hocquoq̄z addit laudib⁹ dei.ꝙ hebre
os ditatos auro ꝛ argēto eduxit ex egy-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pto.qꝛ tales erãt ipſi qui ñ poſſēt ſpnere laboꝝ ſuoꝝ mercedem.licet tp̄alē quibꝰ p̄cepit deꝰ.vt vaſa aurea ⁊ argētea.veſteſqꝫ precioſas ab egyptijs mutuarent.ac ſecū.ſ.aſportarēt.ꝰ In hoc ãt ꝙ egyptios deceperūt.nō ē putãdꝰ deꝰ dolos ī eis.qui ſurſū hñt coꝛ.vel iubere.vel ap pbare.ꝰqꝛ ī eis nō fuit hic dolus.qui ñ ex cupiditate fecerūt.ſꝫ vt deo mãdanti parerēt.⁊ illi infirmi.quoꝝ cupiditates exanimabat deus.magna permiſſi ſunt hoc facere illis ſcilicet egyptijs.qui tlia iure paſſi ſunt.q̄ȝ iuſſi. Sicut enim bonis fuit preceptum.ita:et cupidis permiſſio ſecundum aliquid. et ſecundum aliud preceptio. Precepit enim vt facerent.ſed permiſit non precepit:vt ita facerent. Quãtitas ergo facti fuit in permiſſione.factum vero in preceptione.ꝰ nec tamen hoc permiſit deus fieri:ſine aliquo prouectu anime carnalis.ꝰ Per hoc enim quod d̄ vicino carnale aliquid carnales habuerunt.poſtea dei legem et iuſtificationes facilius receperunt.ꝰ et licꝫ per dolum egerint.ab iniquis tamen qđ ſibi reddi debuit:abſtulerunt.et ſicut in iquitate egyptiorum.ſic et eorum infirmitate.ad hoc quod opus erat:his factis figurari diuine vſus eſt deus. Ibi enim ſpiritualiter figuratum eſt:philoſophos.ſiue hereticos:a catholicis ſpoliari.his que in verbis.vel ſcripturis eorum.tabernaculo dei.id eſt eccleſie congrua reperiuntur. Deinde ſequitur.ſecundum beneficium.et non erat infirmꝰ corpore non animo. in tribubus eoruꝫ ꝰHoc fuit magnum beneficium migraturis.Et:

Letata ē egyptꝰ ī pfectōe eoꝝ qꝛ incubuit timoꝛ eoꝝ ſup eos

Letata eſt egyptus in profectione eoruꝫ Hoc fuit poſt ſubmerſionem exercitus. Quare letata:quia incubuit timor eoꝝ ſuper eos. Audita enī tanta ſtrage moꝛtuorum in mari rubro timebant iſrael ne rediens reliquias eorum conſumeret. tūc hic impletum eſt qđ ſupius ait et firmauit cū ſup inimicos eius. Deide ſequitur tercium beneficium.

Expãdit nubē ī pteciōe eoꝝ:⁊ ignem ut luceret eis p noctem

Expandit nubēꝰ. Et eſt hic ſecunda pars ſecundum auguſtinū.vbi ſupponit que temporalia bōa miſericordia dei eis dedit.dictis ſuperius malis. que inimicis eorum iuſticia dei intulit.ꝰ Hic enim iaꝫ incipit dicere beneficia dei.que iturꝫ agētibus in heremo facta ſunt. Expãdit nubem in protectione eorū.ꝰ vt protegeret eos contra ardorem ſolis.et igneꝫ vt luceret eis contra tenebras.per noctē. Deinde ſequitur quartum beneficium.

Petierūt ⁊ uēit coturnix:⁊ pane celi ſaturauit eos.

Petierunt et venit coturnix.ꝰ Petierūt vtiqꝫ non coturnicem.ſed carnes.et venit eis.nō quelibꝫ caro.ſed coturnix que eſt caro.et quia hic non de amaricatiōe iniquorum in quibus non eſt beneplacitum deo.ſed de fide electorum qui ſūt vnum ſemē abrahe loquitur. Ideo ipſi intelligendi ſunt petiſſe vt veniret. Unde amaricantium murmura premerent Deinde ſequitur quintum beneficiū. Et pane celi.ꝰi.manna ſaturauit eos.ſeqꝛ.

Dirupit petram ⁊ fluxerunt aque:abierunt in ſicco flumina

Dirupit petrū et fluxerunt aque hoc eſt ſextum beneficiū.abierunt in ſicco flu.ꝰ ꝰHis aūt omnibus beneficijs deus commēdat in abrahā:meritū fidei. Uñ ſb̄dit

Qm̄ mēoꝛ fuit uerbū ſācti ſui qđ habuit ad abraham puerū ſuum.

Quoniam memor fuit verbi ſui.et cetera.id eſt fuit memor promiſſi facti abrahe.quod in figura complens eterna preſignauit.ſequitur:

Et eduxit populū ſuū ī exultatione:⁊ electos ſuos in leticia.

Et eduxit populum ſuum in exultatiōe et electos ſuos.ꝰ His eſt in leticia populus.ꝰquia murmurantes percuſſi ſunt.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Et dedit illis regiões gẽtiũʒ: et laboꝛes populoꝝ poſſederunt

Et dedit il. re. gẽ. Hoc ẽ ſeptimũ bñficiũ i quo ẽ ꝯpletio ꝑmiſſionũ. et lab. po. i. fruct⁹ ꝛegionũ. poſſederũt. Hec dedit ñ vt ꝓpt̃ iſta eũ colãt. ſʒ vt ea ad bonũ et̃nũ referãt. Et:

Vt cuſtodiãt iuſtificatiões ei⁹ ⁊ legem eius requirãt.

Vt cuſtodiãt electi. ſ. veꝝ ſemẽ abrae. iuſti. e. ⁊c̃. D. d. Non hec tp̃alia dedit. vt hec ſint bñda ꝑ ſũmo bono. ſʒ ad illõ retulit. vbi ſũmũ bonũ debʒ inq̃ri. Vt cuſto. iuſti. e. Nõ enĩ data ſũt eis iſta t̃rena bõa a deo. vt i eis luxu diffluãt. vel pueꝛſa ſecuritate toꝛpeſcãt. ſʒ vt eis vacẽt. vñ et̃nũ bonũ poſſit acq̃ri. ſ. vt cuſtodiant electi iuſti. e. Juſtificatões ſũt vbi euidens eſt et abſoluta preceptio. vt dilige deũ et ꝓximũ. q̃ cuſtodiẽda ſt̃. Sequit̃ ⁊ legẽ ei⁹ ꝛquirãt. Lex ẽ d̃ his q̃ ñ corꝑalit̃ ſʒ ſpũalit̃ nũc implẽda ſt̃. et iõ q̃rẽda ẽ lex. qꝛ ẽ vmbra futuroꝝ. Hoꝝ ãt exẽplo quib⁹ data ſt̃ tp̃alia. vt ꝑ ea deũ querãt monetur verum ſemen abꝛae. qualit̃ vti debeat temporalium proſperitate. ſicut ipſius ioſeph chriſtiq3 informatur exẽplo. q̃m patienter ferre debet temporalẽ aduerſitatem quibus duobus tentant̃ electi. Vnde tranſiuimus peꝛ ignem ⁊ aquam. Vos ergo filij dei promiſſioneʒ habentes vite preſentis et future. ſi tentationes ſeculi vobis dure videntur. ioſeph in carceꝛe. chꝛiſtum in cruce cogitate. ſi võ proſperitas adeſt: nõ ꝓpter ipſã deo. ſed ea propteꝛ deum vtimini. nec eum putetis neceſſarium ſuis propteꝛ ea que dat etiam malis blaſphematoribus ſuis. Sed pꝛimum querite regnum dei. et hec omnia adijcient̃ vobis.

Alleluia alleluia.

Alleluia all'a. Quidã dicũt vnũ all'a ad finẽ ſuperioris pſalmi ꝑtiere. alteꝝ eſſe ſequẽtis pſalmi. hãc enĩ ꝛegulã dicit hieꝛonym⁹ eẽ tenẽdã. vt vbicũq3 duo all'a pꝛeſcribũt̃ pſalmo. vnũ ſciam⁹ eſſe d̃ fine ꝑoris pſalmi. ⁊ alteꝝ ei⁹ q̃ ſeq̃t̃ cui aſſertiõi Caſſiodor⁹ quoq3 cõſẽtit. Sʒ pl'es vbicũq3 ẽ all'a ſequenti pſalmo dãt. et aliq̃n ſemel. et aliq̃n bis põit̃. Vt dñs i euãgelio. nũc dicit amẽ. nũc dicit amẽ amẽ. qd̃ fit ꝑ maiori certitudĩe rei Iſtis ꝯſẽtit aug⁹. qd̃ alij dicũt certis ñ ꝑſuadẽt documẽtis: et preſerti qꝛ nl'los grecoꝝ. codices ĩueniũt q̃ in fine pſalmi alicui⁹ habeãt all'a. Eſt ãt iſte pſalm⁹ ſuꝑiori ꝯiũctus nõ mõ in titulo. ſʒ etiã in mã. Agit enĩ iſte pſalm⁹ d̃ eodẽ pp̃lo iſrl̃ d̃ quo et ſuꝑior. ſʒ iſte agit de illo pp̃lo ſ̃m ĩiquos. q̃ ibi erãt. precedẽs v̉o d̃ eodẽ ſ̃m electoſ. Aliquos enĩ in illo pp̃lo v̉os eẽ filios abrae. inuit paulus dicẽs Sʒ ñ i oib⁹ ill' bñplacitũ ẽ deo. ⁊ qꝛ hos ꝯmẽdat h̃ premiſſ⁹ ps: nĩ h̃l' ibi. i. i precedẽti ps. d̃r d̃ ĩiquitatib⁹ amaricãtiũ. ſʒ h̃ ſequẽs ps. agit d̃ ĩiq̃s. et qꝛ eis nõ ſolum iuſticia. ſʒ et mĩa dei fcã ẽ. De his loquit̃ cũ laudib⁹ dei ex ꝑſona eoꝝ q̃ veniaʒ cõuerſi precãt̃. et exẽpla eoꝝ ꝯmẽoꝛant̃. in quos etiã peccãtes diues apparuit mĩa dei. Vñ etiã iſte ſicut ille ĩcipit ſic. Cõfitemini dño. ¶ Intẽtione mõet ad geminã ꝯfeſſionẽ. laudis et peccatoꝝ. Mod⁹ ſex ſt̃ ꝑtitiões. Prĩo hebꝛe⁹ i cui⁹ ꝑſona loquitur propheta relicta patrum perfidia ad miſericordiam dei ꝯuerſus ſua dcet alijs ad eandem miſericordiam conuerti. oꝛans vt populo beneplacito ſociẽtur. qui erat i aduentu chriſti ꝯgregãdus. Scd̃o peccata patꝝ que in egypto fecerunt ꝯmemoꝛat. quos tñ dñs liberauit. ibi. peccauim⁹. Tercio dicit peccata que p⁹ exitũ fecerũt ibi. Cito fecerunt alias ꝑtitões: ſuis exeq̃mur locis. In ꝑſõa igit̃ alic⁹ hebrei d̃ ãaricatõe ad mĩaʒ ꝯuerſi ⁊ alioſ ad eãdẽ mĩaʒ exhoꝛtãt. ait

Confitemini dño quoniam bon⁹: quoniam in ſeculum mĩa eius.

Cõfi. do. Ecce idẽ ĩitiũ h⁹ ⁊ precedẽtis pſalmi. ſed ibi. id eſt in precedenti pſalmo ſequit̃. ⁊ inuocate nomen eius. hic v̉o ſeq̃t̃. q̃m bon⁹. vñ h̃ ꝯfeſſio peccatoꝝ põt accipi. qꝛ ſeq̃t̃ etiã peccauim⁹ cũ pꝛi. ⁊c̃. Sed ⁊ d̃ ꝯfeſſione laudis poteſt ac.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cipi.q2 et q[ꝛ] bonus eſt deus. in laude ei⁹ eſt:et in laudẽ eſt ꝯfeſſio.hec ita diuiſim⁹. ſ.ꝯfeſſiõꝫ peccati et laudis.[i] licet non ſit pia ꝯfeſſio peccatoꝝ ſine laude dei.habꝫ ergo dei laudẽ qui peccata ꝯfitet.ſiue in verbis qm̃ cũ bonũ et miſericordem dicit ſiue in ſolo affectu cum hoc credit[i] Et eſt Confitemini do.peccata.et laudes.ideo qm̃.bo.eſt:in na[t]a.hoc dicit.[i] ne q̃s pro culpa ꝯtreat.et ne deſpet de eo.ſꝫ miaꝫ ei⁹ poſcat.iõ etiã qm̃ i ſe[i].i.vſqꝫ i finẽ ſcli eſt mia ei⁹ que miſeris exhibet.ꝯſolando in miſeria.vel liberãdo ab ea. qd̃ facit vſqꝫ in finẽ ſcli.vl agit hic d̃ illa mia.q̃ eſt hõ beatus que beatitudo.q2 eſt etna.accipitur hic ſclm̃ p eterno[i] qd̃ in greco manifeſtũ eſt.et eſt.iõ ꝯfite.qm̃ in ſe[i].i. i etnũ mia eius eſt.i.beatitudo.que p miam ei⁹ dat.q2 nemo ſine deo poteſt eſſe beatus.

Quis loquet[ur] potẽtias dñi:auditas faciat omnes laudes ei⁹.

Quis lo. Iſte q̃ miaꝫ petit.iplet ꝯſideratione diuinoꝝ opm.et ãmirans ait.ꝛ q̃s lo[i].i.q̃s ſufficiat loq̃ poten.do:i.opa q̃ potenter opatur: et q̃s audi.faciat oẽs: lau.ei⁹[i]:i.q̃s eſt q̃ faciat vt audiant ab alijs oia in q̃bus eſt laudand⁹ deus:[i] Sic ei debẽt dici.vt predicent audientib⁹. ſꝫ q̃s põt oẽs: N.nullus.[i] Vel q2 ſequit.

Beati q̃ cuſtodiũt iudiciũ:ꝛ faciunt iuſticiam in omni tpe.

Bati q̃ cu.iu.et fa.iuſt.in oi.t.laudes di dicit opa pceptoꝝ ei⁹ que ipſe fac in ſuis Deus ei opat in nobis velle bonũ et pficere.vt ait apls[i] Quis ergo loquet potẽtias dñi:i.quõ et que deus potent opat in ſuis:qm̃ hec ineffabilr opat.q.d.nullus valet loq̃.ꝛ q̃s faciet oẽs lau.e.au:i.q̃s cũ audierit faciet oẽs laudes. i.opera preceptoꝝ ei⁹: Que etſi nõ omnia audita ſiũt.tñ inq̃ntũ ſiunt:ille laudandus ẽ q̃ opat in eis.et iõ:maluit dicere laudes eius.q̃ȝ mãdata eius. vel opa mãdatoꝝ eius[i] q2 vt dictum eſt.inquãtũ ſiunt ipſe laudand⁹ eſt.q̃s tñ oẽs laudes q̃s ſufficit facere:vel loq̃: Nullus.et eſt.mia ei⁹ eſt i ſeclm̃.quã.i.cui⁹ effectũ.q̃s apud ſe ſufficit cogitare:vel alijs intimare.vel opere implere.et accipit p eodem laudes et potentias.ſed inter illa duo diſtinguitur.ſ.loquetur.et auditas faciet.ſeq̃tur. Beati ꝛc. N.ſi illud nemo ſufficit.ſ.loqui potentias.vel omnes laudes facere. vel.i.ſaltem agat hoc.ſ.iudiciũ:ꝛ iuſticiam.q2 beati ſunt. q̃ cuſtodiunt iudiciũ.[i] recta iudicando.bonũ a malo diſcernendo.ꝛ faciũt iuſticiã.recte agendo.et vtrũqꝫ in omni tempoꝛe[i] vtiqꝫ exquo incipiũt.qui eñ pſeuerauerit vſqꝫ in finẽ. hic ſaluus erit.[i] et q2 deus iuſtos facit: oꝛat et ait.

Memento noſtri dñe i bñplacito populi tui:uiſita nos in ſalutari tuo.

Memto nr̃i.do. vt ſimus in bñpl.po.t[i] i.vt in eis ſim⁹.in q̃bus ẽ bñplacitũ tibi. qd̃ ñ eſt in oĩbus et nõ ſimus inter ꝯtumaces.et vt hoc ſit:viſi noſ.in ſa.tu.i.in ieſu[i] vt ab eo ſanati poſim⁹ iudiciũ cuſtodire.et iuſte agere.vnde beati ſimus viſita ad hoc.ſ.

Ad uidñdũ in bõitate electoꝝ tuoꝝ:ad letandũ in leticia gentis tue ut lauderis cũ hereditate tua.

Ad videndũ. te in bo.elec.t[i].i. vt videamus te in ea bonitate. quã preſtas electis.i.p grãm tuã videam⁹.ne ceci remaneamus.et viſita etiã ad letandũ i.vt letemur.in leti.que ẽ ipſe deus.cui alibi dr̃. Exultatio mea redime me.leticia dico gentis.t.i.filioꝝ abrae. qui omnes ſunt vna gens.viſita etiã vt.lau.[i] vel ad laudandũ.alia littera.i.vt laudemus te cũ here.t. Diꝝ eſt in multis codicib⁹ ſcriptũ eſſe.vt lauderis cũ ſit vna in greco.i his tribus verbis poſitio.et ſil debet eſſe iterpretatio.[i] ſ.vt videamus.et letemur et laudem⁹ cũ hereditate tua. Vel itẽ ſm aliam litt. vt lauderis.et erit itẽ ſil interpretatio.viſita nos Ad videndũ in bo. elec. tu.i.vt iudeas nos in bonitate electoꝝ tuoꝝ.i.ibi nos eẽ facias.et ibi nos videas. et viſita ad letandum. id eſt vt leteris in leticia gentis tue. id eſt vt fa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cias gentem tuam letari ex te. et vt laud: cũ hereditate tua. i. facias eã laudari in te. ^i qꝫ nõ laudat niſi ꝓpter te.

Peccauim⁹ cũ patrib⁹ noſtris: ĩiuſte egim⁹ iniq̃tatẽ fecimus.

Peccauim⁹. Scđa ps vbi enumerat peccata patrũ que in egypto commiſerunt et tamen a domino dicit eſſe liberatos. Quaſi. dico viſita. ⁊ neceſſe eſt vt viſites quia peccauim⁹ cũ pa. no. qꝫ in eis fuim⁹ materialit: qñ peccauerũt. ^i vel poti⁹. cũ pa. no. i. ſicut patres nr̃i. iniuſte egi. q̃ntũ ad deũ. iniq. feci. q̃ntũ ad ꝓximũ. Ecce tercio idẽ dñt. i. ſe peccaſſe. vt pura cõfeſſio appareat. Tãto ei citi⁹ aliq̃s ſoluit q̃nto viuaci⁹ ſe dãnat. et quaſi aliq̃s diceret. Quid eñ patres fecerunt? ſubdidit.

Patres noſtri in egypto nõ intellexerũt mirabilia tua: ñ fuerũt memores multitudinis miſericordie tue.

Patres no. in egy. vbi m̃lta eis facta ſũt ñ ĩtellexerũt. mira. t^i. i. q̃d ꝑ illa eis dare velles. i. ñ tpale. ſꝫ etrnũ bonũ. qđ ꝑ patiẽtiã expectat. ⁊ idõ ipſi ĩpatientes murmurauerũt. et amaricauer̃t. et tpalibus bonis fallacib⁹: atꝫ fugacibus beari voluerũt. Et nõ ꝙ duo ſũt: que bñficia dei nobis ꝯmẽdãt. i. ꝯmẽdabilia oñdũt. ſ. intellectus. et memoria. quoꝝ vtrunqꝫ in eis redarguit. et primo: intellectum cuꝫ ait. non intel. mira. t. ^i Opus enim fuit intellectu vt per illa temperalia: alia bona quererentur. ſ. eterna. ſequit ⁊ nõ. fu. memo. mul. m. tue. i. multoꝝ eoꝝ miraculoꝝ qui pro eis in egypto fecerat. ⁊ arguit. Hic memoriã eoꝝ. qꝫ nec ſaltem tpalit acta recoluerũt vt poteſtate q̃m experti fuerãt crederent ſe ab inimicis liberãdos.

Et irritauerunt aſcendentes in mare mare rubrum: et ſaluauit eos propter nomen ſuũ ut notam faceret potentiam ſuam.

Et idõ: aſendẽtes in ma. ſ. mare ru. ^i aſcentes dic̃ ꝓ ſitu terre. ipſi inq̃ꝫ aſcendentes irritauerũt ^i deũ timẽtes ⁊ dſpantes: p⁹ tot ĩ egypto viſa. hec irritatõ facta ẽ cũ egrediẽtes. de egypto. ꝑuenerũt ad mare rubrũ. vbi ita erãt concluſi. ꝙ ex vno latere erat mons nimis arduus. et nemini ad tranſeundũ peruius. ⁊ ex alio latere erat mare rubrum. et a dorſo erant inſequentes egyptij. et pro his ceperũt grauiter murmurare obliti potentie dei ſed tunc mare diuiſum eſt in xij. diuiſiones. ⁊ nulla tribus eſt auſa intrare ꝑus. niſi tribus iude. vnde meruit inter alias regni priuilegiũ vel principatum obtinere. ⁊ ſalua. eos. Q. ita murmurauerũt. ⁊ tamen dominus ſal. e. ab inſequentibus egyptijs ^i non ſecutus infidelitatem eorũ et hoc non propter merita eorũ. ſed tantũ propter. no. ſ. glorificandũ. ſ. vbi. no. fa. po. ſ. Quomodo ſaluauit? Ecce.

Et increpuit mare rubr̃ ⁊ exiccatũ eſt ⁊ deduxit eos ĩ abyſſis ſicut in deſerto.

Et increpuit mare rubrum. ^i Hec increpacio facta eſt. non voce celitus miſſa. ſꝫ diuina potentia. quam etiam que ſenſu carent. ſentiunt et obediunt. et ſiccatum eſt mare rubruꝫ ⁊ deduxit eos in abyſſis ^i vel in aquis multis. qđ idem eſt. ſicut ĩ deſerto quia vbi fuerunt abyſſi. factum eſt ſiccitate vt deſertũ. vbi nõ ſunt aque.

Et ſaluauit eos de manu odiẽtium: ⁊ redemit eos de manu inimici.

Et ita ſaluauit eos ^i quod magnum fuit. et vt augeat munus addit quod graui⁹ eſt. i. maius quod eſt de manu odientium. i. egyptiorum qui odiebant eos: ideo quia propter eos percuſſi erãt plagis. et redemit eos. de manu inimici. i. pharaõis. ^i ſed Quo precio redemit? Quaſi diceret nullo. Sed hoc in figura baptiſmi ẽ. inquo redimimur de manu diaboli. ſanguine chriſti. vnde: et mare rubrũ dixit. quo colore ſanguis chriſti figurabatur. Sequitur.

Et operuit aqua tribulãtes eos unus ex eis non remanſit.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Et operuit aqua tribulantes eos. ſcilicꝫ pharaonem ⁊ egyptios. ⁊ non remanſit vnus ex eis. ſcilicet perſequentibus nō dico ex egyptijs. Illi enīꝫ de egyptijs. q̄ non perſequebantur remanſerunt.

Et crediderunt in uerbis eius: et laudauerunt laudem eius.

Et crediderunt in verbis eius dei. vſus locutionis eſt ꝙ dicit. crediderunt in v̄bis eius. pro crediderunt verbis eius. vel verba eius. quod magis latine dicē tur. Nota dura corda iudeoꝝ que n̄ an̄. ſed poſt miracula credūt. melius fuit ꝓ mittenti credere. et lau. lau. eius. dicentes. Cantemus do. glo. e. m. e. Talis locutio eſt iſta vt illa q̄ dr̄ vitā talē viuit.

Cito fecerunt obliti ſunt opeꝝ eius: n̄ ſuſtinuerunt ꝯſiliū eiꝰ.

Cito fecerūt. Tercia pars vbi peccata exponit. que poſt exitū fecerūt. nec tn̄ defuit eis mīa dei. per moyſen placati. vel ꝓ moyſen. vel correctio ꝑ iuſticiam dei. in quoſdaꝫ ꝑ moyſen iudicantis. Q. d. Crediderūt. et laudauerūt. ⁊ Cito. fec. hoc. ſ. obli. ſunt opm. e. Q. ſumma celeritate mutati ſūt a credulitate ⁊ laude. vt murmurarent. et nō ſuſt. ꝯſi. e. i. nō patienꝑ expectauerūt. donec deus daret eis victualia. qđ differebatur ꝯſilio dei. Deus eīn erat eis victualia daturus. ſꝫ illi nimia feſtinatione anticipauerūt. ſub diffidentia petentes. nō expectantes conſiliuꝫ eiꝰ. Diſtulit eīn deus dare. vt probaret eos Vel ſm aliam litteram feſtinauerūt. qđ apertius eſt. Q. d. Hec fecit eis deus. ꝑ que vocabat eos ad eterna. ſed ipſi feſtinauerūt fieri beati ī temporalibus et obliti ſunt opm. e. et nō ſuſti. ꝯſi. eiꝰ. i. non aduerterūt quo ꝯſilio fecit deus erga ipſos ea opa. debuerͣt ei cogitare tāta opa dei erga ſe facta nō eſſe inania. ſꝫ vocare eos ad eterna. que patienꝑ expectāda ſūt illi vero feſtinauerūt fieri beati in terrenis. in qbꝰ eſt idria cupiditatis de q̄ q̄ biberit. ſitiet iteꝝ vn̄ ſbdit.

Et concupierunt concupiſcentiam in deſerto: ⁊ tentauerunt deum in inaquoſo.

Et ꝯcupi. ꝯcu. ī deſ. Talis locutio ē hic vt ſupra laudauerͣt laudē eiꝰ. Nimietas aūt deſiderij geminatōe vbi on̄dit. ſeqr. et tenta. d. in inaquoſo. i. in deſerto.

Et dedit eis petitionem ipſoꝝ et miſit ſaturitateꝫ in aīas eoꝝ.

Et dedit. e. pe. ip. i. illud qđ petiuerͣt. ita ſ. et. i. qꝛ mi. ſatu. n̄ tn̄ iō beati fuerūt. qꝛ nō eſt hec ſaturitas de qua dicit. Bati q eſuriūt. et ſi. iuſ. q. i. ſaturabunt. miſit dico. in aīas. eꝛ. i. in aīalitatem. que ſuſtentat eſca. i. aīat corpus. quod ſuſtentat eſca nō eīn hic accipitur anima ſm id ꝙ rationalis eſt. ſed ſecundū id ꝙ animās corpus animal facit. ad cuius ſuſtentatōem pertinet potus et cibus. vnde in euangelio. Nonne anima plus eſt quam eſca: vel in animas eorum. vt voluntas que deſperando petierat copia vinceret Saturitatē vero: ſequit ſeditio. vn̄ ſbdit

Et irritauerunt moyſen in caſtris: aaron ſanctum domini.

Et irritauerūt. Honorem ambientes inuidendo moyſen in caſt. et aaron ſc. do. hec irritatio fuit ꝓ ſacerdotio. qđ habebat aaron et filij eius. ſequitur.

Aperta ē terra et deglutiuit dathan: et operuit ſuper congregationem abyron.

Apta ē. t. ⁊ degl. da. ⁊c. In libro nāqꝫ numeri. qūo hoc fuerit plane legitur. Ecce laus di ē hic. ꝙ ſuos vēdicauit. q̄litaſ pene facta idicat. a t̄ra uorantur qui terrena ſapuerunt. Sequitur.

Et exarſit ignis ī ſynagoga eoꝝ et flamma cōbuſſit peccatores

Et exar. ig. ī ſy. q̄ erat eoꝝ. n̄ dei. i. in. cc. qn̄q̄ginta. q̄ t̄ribula tenuerͣt. Chore nāqꝫ ⁊ ducēti. l. cū eo volētes hr̄e ſacerdotiuꝫ aarō. accepūt t̄ribula vt adolerēt incenſū. iōqꝫ diuino igne ꝯſūpti ſūt. vn̄ ſbdit ⁊ fla. ꝯbuſ. pec. q icēſo peccauerͣt. Nō n̄ ait peccātes. qđ ⁊ boni ſūt: ſꝫ peccōres. i. valde iniquos et grauibus ſarcinis peccatorum oneratos.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Et fecerunt uitulum in choreb ⁊ adorauerunt ſculptile.
Et preterea fecerūt. vi. in cho. absentiaꝫ moyſi ñ tolerātes. dū ipſe in vertice mō tis ſynai moraret. vt accipet legē. Choreb inṫpretaṫ caluaria. vbi crucifixio domini facta eſt. In choreb ergo peccauerūt vt iam tūc pfidi i eo noie peccarēt. vbi poſteri eoꝝ erāt dñm crucifixuri. i. in eo loco. q̄ ſm nois ſui interpretatōꝫ deſignat locū. vbi iudei crucifixuri erāt dñm hoc i pacia leuiū fecit ſicut oia mala ex ea naſcuuṫ. ⁊ poſt: adorauerūt ſcul. vitulus ei ñ ſculptilis: ſꝫ cōflatilis fuit.

Et mutauerūt gloriā ſuā i ſimilitudie uituli comedñtis fenuꝫ
Et mutauerūt glām. ſ. i. deū: q̄ eſſet glā eorū. ſi ſuſtinerēt eū. in ſimi. vi. nō ait p accuſatīm i ſimilitudinē. ſꝫ p ablatīm in ſilitudine: et eſt taľ locutio vt ſupra. vbi ait Et crediderūt in v̄bis eius. vituli dico: come. fe. vt ab eo ipſi comederenṫ. qꝛ fenū ſunt. i. caro. omnis eñ caro fenū.

Et obliti ſunt deum q̄ ſaluauit eos q̄ feč magnalia i egypto: mirabilia i terra cham terribiliā i mari rubro.
Et obli. ſ. d. q̄. ſal. e. Magna oliuio. q̄d eñ eſt in memoria. ſi nō liberatio: q̄ fecit q. quō ſaluauit eos. Ecce ipſe ē q̄ fe. mag. in egypto: que p magnitudie ſua recoli poterāt. ⁊ fe. i. ť. chā. mira. hec ñ ſolēt a mente excidere. ⁊ feč i ma. ru. ťri. i. mirabilia: qꝛ āmirō nō eſt ſine q̄dam fortitudie. vel ťribilia pñt dici. qꝛ aduerſarios afflixerūt. ⁊ iſtis quē timere deberēt: mōſtrauerūt. hec aūt viuatius mentibus herent: ſed ipſi ſunt obliti eoꝝ.

Et dixit ut diſperderet eos ſi ñ moyſes electus eius ſtetiſſet in ꝯfractione in conſpectu eius.
Et ppter hec ſcelera: dixit ꝯminādo. vt diſ. e. qꝛ digni erāt pire oēs penit⁹. diſpderet vtiqꝫ. ſi ñ. mo. elec. e. ſte. i ꝯſpe. e. i. inceſſanṫ oraſſꝫ p eis. ſtetiſſꝫ dico: i ꝯfra. i. in plaga i q̄ erāt feriendi. ſ. vt ſe obijceret p illis dicēs: Si dimittis illis: peccatū dimitte. Si v̄o ñ dimitis illis. dele me de libro tuo. vbi mōſtraṫ q̄ntū valet inťceſſio ſanctoꝝ. Securi⁹ ei moyſes d̄ iuſticia di. q̄ eū delere ñ poſſꝫ. ipetrauit miaꝫ dei his q̄ iuſte pirent. ſtetit ergo moyſes in confractione.

Ut auerteret iram ſuam ne diſperderet eos.
Ut auerteret irā ſuā ne diſperderet eos.

Et pro nichilo habuerunt terram deſiderabilem.
Et p nihilo habu. Quarta ps. Item alia peccata enumerat. et p fineē dič placatū deū. q. d. hec predicta fecerunt. et etiā p nih. ha. ť deſi. ñ ꝙ eā vidiſſet. ſed ſic p nihilo habuerūt. ſ. ꝙ.

Non crediderunt uerbo eius: ⁊ murmurauerūt in tabernaculis ſuis: ñ exaudierūt uocē dñi.
Non credi. v̄. vel bis. ei⁹. ſ. qd̄ cēt eos i troductur⁹. Vel ita. Et p nichi. ha. ť. d. e. i. ꝯtempſerūt. qd̄ p illam ſignificabaṫ eťnum bonū: vere deſiderabile. et ita: Nō credi. v̄. eius. per parua: ad magna vocantis. profecto niſi aliquid magnū terra illa ſignificaret. ad quod inuitarētur nullo modo culparētur. qui pro nihilo habuerunt eam. cuius temporale regnum etiam ſancti pro nihilo ducunt. vt hieruſalem. que in celis eſt vere deſiderabilis: ament. ſed infidelitas merito arguitur. quia in eo quod pro nihilo habuerunt eam. non crediderunt verbis dei. per pua ad magna ducētis. et feſtinātes hic eſſe beati: ñ ſuſtinuerūt ꝯſiliū ei⁹ murmurauerūt. dicentes. faciemus ducem. et redeamus in egyptū. et hec in taber. ſu. Q. cū eēnt in ocio qꝛ hoc ñ laborātib⁹ ſꝫ ocioſis ꝯtingit. vñ maior inidia cris creſcit. ⁊ dū murmurarēt. ñ exaudi. vo. do. vehemenṫ eos a murmure phibētis.

Et eleuauit manū ſuā ſup eos: ⁊ pſterneret eos in deſerto.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Et eleuauit.⁊c. Hic iuſticia dei premittitur
vt ſecuta pietas magis glorificet̃. que pi-
etas in ſequenti oſtenditur. vbi interuẽ-
tu phynees deus placatus dicit̃. hic vo
iuſticia dei oñditur. cum ait. Et ele. ma.
ſu. ſr. e. ↄminando penã. vt ꝓſter. e. in d
ſer.⁊c. Q. viles qui ꝑus fuerant glo ſi.

**Et ut deiiceret ſemẽ eoꝝ ĩ natõi
b⁹ ⁊ diſꝑderet eos in regionib⁹**

Et vt deiiceret. ſe. e. i. filios. etiã in. na. et
diſp. e. in. regi.⁊c. ne vltra de ↄgregatione
preſumerent.

**Et initiati ſunt beelphegor: ⁊ ↄ
mederũt ſacrificia mortuorum.**

Et initiati ſũt. Añq̃ꝫ diceret ꝙ aliqs hãc
indignatõem dei placauerit adiungit. ⁊
initiati ſunt.ꝛc. vl̃ ↄſecrati. beelph.⁊c. idolo
gentiũ ↄſerati ſunt⁊c. Q. nõ modo ad tp⁹
colentes. per qd̃ notat̃. grauior exceſſus
et inde vehemẽtior ira. et come. ſacri. mor
tu.ꝛc. i. imolata mortuis hoĩbus. q̃idiis.

**Et irritauerũt eũ in adinuẽtõi
bus ſuis: ⁊ multiplicata eſt in
eis ruina.** Et irrita. in adinuẽ. ſ. ⁊c.
Cum ꝓ ſuis grauibus peccatis grauiter
vaſtarent̃. cũ ſupra dixiſſꝫ deum leuaſſe
manũ. añq̃ꝫ dicat eũ placatũ. hec de ma
gnitudine culpe et pene eoꝝ interſeruit.ꝛc.
Q. ad hoc diſtulerit. qd̃ leuauerat manũ
ad ꝓſternendũ illos. vt dati in reꝓbum
ſenſum etiã hoc admitterẽt. ſ. crimẽ ido-
latrie. et in tanto crimine euidenti iuſti-
cia punirent̃.ꝛc. Et tñ fuit hoc ſcelus eoꝝ
vt deus nollet aliter placari. niſi vt phy
nees eũ placauit. qui maſculum et femi-
nam coeuntes pariter interemit. non o-
dio eoꝝ ſed zelo dei. quo facto populuꝫ
cuius maior interitus futurus erat libe-
rauit. vnde ſequitur.

**Et ſtetit phynees ⁊ placauit: et
ceſſauit quaſſatio.**

Et ſtetit, phy.⁊c. ſtetit ſolida mente. vt in
generali ꝑturbatione. ipſe ſolus ↄfiden-
tiam deprecatõis aſſumeret. ⁊ pla. vel ex
orauit. poſſet dixiſſe. ⁊ mechantes tranſ-
fixit. ſed meli⁹ dixit exorauit. q̃ꝛ tranſfixio
mechantiũ zelo dei facta. magis dicenda
eſt oratio. q̃ꝫ opatio. q̃ꝛ q̃ bñ agit orat. et
ſic. ceſſa. q̃ſ.ꝛc. breuiter totũ dixit. q̃ꝛ nõ do
cet hic neſcientes. ſed ↄmemorat ſcientes
Que aũt hic poſita eſt q̃ſſatio. ſupra di-
cta eſt ↄfractio. i. plaga ppli. ſeq̃r.

**Et reputatũ ẽ ei ĩ iuſticiã in ge-
neratõe ⁊ gñatõꝫ uſqꝫ ĩ ſẽpitñ.**

Et reputatum eſt ei in iuſticiam.ꝛc. Deus ei
qui nouit quanta charitate populi id fa
ctum ſit. reputauit hoc ſacerdoti ſuo in
iuſticiam. non ſolum. in generatione et
generationem. i. q̃ꝫdiu generatio eſt. ſed
vſqꝫ in ſempiternum

**Et irritauerũt eũ ad aquã ↄtra-
dictõis ⁊ uexat⁹ ẽ moyſes ꝓpter
eos: q̃ꝛ exacerbauerũt ſpm̃ ei⁹.**

Et irritauerunt. Quinta pars.ꝛc. vbi agit
de aqua contradictionis. et de immola-
tione filiorum. vnde vehementius ira-
tus eſt deus. et tamen poſtea miſertus.
Q. diceret: Ita irritauerunt in adinuen
tionibus ſuis. ſicut ſupra dictum eſt. Et
iterum irritauerunt eum. i. ad iram pro
uocauerunt. ad aquam contra. et vexat⁹
eſt moyſes propter eos. i. mente turbat⁹
vt heſitaret. ⁊ hoc. quia exacerbauerunt.
ſpiritum eius.⁊c. quia nimia importuni-
tate populi ſuccenſus. diffidenter excre-
puit dicens. Nunquid de petra hac pote
rimus vobis aquã eiicere?

**Et diſtinxit in labiis ſuis ñ diſ-
perdiderunt gẽtes quas dixit
dominus illis.**

Et ideo quia exacerbauerunt eum.⁊c. diſtin
xit hoc miraculum a priori conſtantia:
quam habuit in aliis miraculis. ĩ labiis
ſuis.⁊c. Hoc eñ ambigue dixit. Qui oĩa a
lia certa fide promiſerat.ꝛc. Perturbatus
nanqꝫ murmure populi infidelis. nõ te-
nuit fiduciam qualem debuit. Q. hoc ñ
poſſet deus facere. qui tanta iam fecerat
Dubitanter nanqꝫ petrã percuſſit. qui
in aliis non dubitauerat.ꝛc. De hoc autem
hac ſola pena correptus eſt. quod non
intrauit in terram illam. non tamen ali-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

enatus est a regno gratie dei. Illi aũt di
quoꝝ iniquitatib⁹ loquitur iste psalm⁹.
cum intraſſent in terram ꝓmiſſam. ñ di-
sp. ge. q̃s. di. do. illis. ſ. vij. illos popu-
los qui terram ꝓmiſſionis poſſidebant.

**Et ꝯmixti ſũt iter genteſ: ⁊ didi
cerũt opa eoꝝ ⁊ ſeruierũt ſculp
tilib⁹ eoꝝ: ⁊ fc̃m ē illis i ſcādalū**

Et ꝯmix. ſũt int. ge. ne hoc fieret. precep
at deus eos occidi. et didice. o. e. et ſer.
ſcul. e. et ita fac. ē. ill. in ſcā. hoc ꝙ eas ñ
diſpdiderũt. ſꝫ ꝯmixti ſunt. il. vel terra
ꝓmiſſionis: que fuerat eis in premiũ. v̄-
ſa eſt excedentib⁹ in ruinā. qꝛ gentiũ ꝯfor
mitate ibi facti ſunt idolatre.

**Et immolauerunt filios ſuos:
⁊ filias ſuas demoniis.**

Et imola. fi. ſ. et filias ſu. demo. i. idolis
que erat ꝯſuetudo gentiũ. hoc etſi illa ñ
narret hyſtoria: tñ hic ꝓpheta mentiri ñ
poteſt. etſi nō in ꝑma: ſaltem in ſequēti
etate factum eſt qđ dauid narrat.

**Et effuderunt ſanguinem ino
centem: ſāguinem filioꝝ ſuoꝝ ⁊
filiaꝝ ſuaꝝ quas ſacrificauerũt
ſculptilibus chanaan.**

Et effuderũt. ſang. innocen. ſ. ſanguineꝫ
filioꝝ paruuloꝝ a conſenſu illius ſcele-
ris alienoꝝ: filioꝝ dico ſuoꝝ. ne putes
extraneorum. et filiaꝝ ſuaꝝ quas ſacri.
ſculptili. cabnaan.

**Et interfecta eſt terra in ſangui
nib⁹ ⁊ ꝯtamiata eſt i opib⁹ eoꝝ:
⁊ fornicati ſũt i adiuētōib⁹ ſuis**

Et interfec. eſt. t. Tropica locutio ē hec
qua ꝯtinēs ꝓ ꝯtento ponit. ⁊ ē: Terra in
terfec. ē. in. ſan. i. hoies: qui fere oēs hoc
peccato mortui ſunt. Ipſi ei pficiebāt ai
mas ſuas imolando filios. ⁊ ꝯta. ē i op.
eoꝝ. i. ꝯtamiati ſunt in opib⁹ ſuis. et for
ni. ſũt i adiue. ſ. i. polluti ſũt adultinis
ſupſtitionibus ſuis. q̃s dicit adinuentō
nes ipſoꝝ. nō ꝙ ꝑmi inuenirent. l. iſſēt.
ſꝫ qꝛ alios imitati ſũt. qđ in greco aptius
dr̄ hic: et ſupra vbi dixit. irritauerũt eũ
in adiue. ſuis. vñ alij inꝑpretes trāſferũt
ſtudia. vel affectōnes: vel voluntates.

**Et irat⁹ eſt furore dñi i populo
ſuo: ⁊ aboiat⁹ ēſt hereditatē ſuā**

Et iratus eſt furore. do. in po. ſ. Ira nō
eſt in deo. ſꝫ ꝑ ſimile hoc dicit. i. poten
tia vindicandi excitata eſt. ⁊ abo. ē here.
ſ. i. auerſus ē ab eis ñ ad pditōꝫ oim ſꝫ
ad diſciplinā quorũdā. qđ inuit noians
hereditatem. qđ. i. auerti deum ab eis.
extremum eſt omnium maloꝝ preſentiũ.
vnde. ſ. de auerſione: et ruina. ſequitur.
de qua ſupponit.

**Et tradidit eos i man⁹ gentiũ:
⁊ dñati ſũt eoꝝ q̄ oderunt eos.**

Et tradidit. e. in man⁹ gentiũ. ⁊c. Ecce qui
gloriabantur in idolis. obprobrio ſerui
tutis ſubſunt. qua ſeruiunt inimicis. qđ
difficile eſt. Graue eñ eſt ſeruire infenſo.
qui nullo placatur obſequio.

**Et tribulauerũt eos iimici eoꝝ
⁊ humiliati ſunt ſub manibus
eorum: ſepe liberauit eos.**

Et tribulauerũt inimici eoꝝ. et hu. ſunt.
ſub manibus eoꝝ. ſed dñs ſepe liberauit
eos. Duplex miſericordia dei hic exponit
premiſit eñ ſuperius beneficia dei. nec
tamen ceſſat iniquitas eoruꝫ. Poſtea in-
tulit vindictam. et afflictis: iterum miſe
retur

**Ipſi aũt exacerbauerũt eum i
ꝯſilio ſuo: ⁊ humiliati ſunt i in
iquitatibus ſuis.**

Ipſi aũt exacerbauerunt eum in conſilio
ſuo. malo. Malum eſt eñ conſilium bo
minis: ipſi homini. quo querit que ſua
ſunt. non que dei. Hoc eſt autē quod ſu
pra dixit. non ſuſtinuerunt conſiliuꝫ ei⁹
ſcilicet dei: quod eſt de eternis. et ideo. ſ.
quia exacerbauerunt: humiliati ſunt in
iniquitatibus ſuis. et licet eſſent iniqui.
deus tamen plenus miſericordia non ne
glexit eos. immo:

**Et uidit cum tribularent̄ ⁊ au
diuit orationem eorum.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et vidit intuitu miſericoꝛdie cū tribu. ⁊
audiuit. orō. c.

Et memoꝛ fuit teſtamēti ſui: et penituit eū ſecundum multitudinem miſericoꝛdie ſue.

Et memoꝛ fuit teſtam̄. ſui. ſcilicet eterni
qđ diſpoſuit ad abraam. Nota ꝙ cau-
ſa eſt ne iſrael ꝓ debito peccati periret: te-
ſtamentū nouū vbi eſt aduentus dñi. q̄
eſt abrae promiſſus. ſeq̄r. ⁊ peni. e. ſ. m̄.
mie. ſ. Jō dicit penituit. nō ꝙ peniten-
tia in deū cadat. ſed qꝛ mutauit quod fa
cturꝰ videbat̄. i. eos ꝑditurꝰ. Tunc ei pe
nitet qñ nos penitere videt. Talis eſt no
bis. q̄les nos illi. Nihil aūt repente fac̄
deus qđ ab et̄no preſciuit. ſꝫ mutare dr̄.
qđ ſm̄ rerū cās ſequi vidr̄. Alijs cauſis
econtra interuenientibus. ſꝫ et cās. et q̄d
fieret preuidit imutabiliter. Sequit̄.

Et dedit eos i mias: in ꝯſpectu omnium qui ceperāt eos.

Et dedit eos. ſ. predeſtinatos. de illo po
p̄lo in mias. p̄r dicit. qꝛ q̄ſqꝫ ꝓpriū do-
nū hꝫ. et totū eſt miſerentis dei. p̄r er-
go dixit in mias ꝓpteꝛ diuerſa dona pro
phete em̄ ap̄li. et martyres: et ꝯfeſſoꝛes d̄
iudeis fuerūt. dedit in mias. et hoc: in ꝯ
ſpe. o. q̄. cep. e. i. gentiū. vt eos gētes mi
rent̄. q̄ prius deſpexerūt eos. vel in con
ſp. o. q̄. ce. e. i. diaboli. ⁊ angloꝝ eius. q̇
captiuos ꝑus tenebant. Nam coꝛam de
monibꝰ liberi facti ſunt: ſb̄ q̇bus facti fu
erāt captiui. quibꝰ eiectis: ꝑficit chriſtus
ſanitates. vnde hic oꝛatur. vt ſanitates
perficiat. cum ſubditur.

Saluos fac nos dñe deus noſter: ⁊ ꝯgrega nos de natōibꝰ.

Saluos fac nos. Sexta pars. iaꝫ copia
laudis dei expletus precat̄ qđ futuꝝ vi-
det. ſ. vt eccl̄a de oībus gentibꝰ ꝯgreget̄.
et laudes eternas cantet. q. dediſti i miaſ
in ꝯſpectu d̄monū. q̇bus a nobis eiectis
Saluos fac nos o dñe de. no. Nota euꝫ
oꝛdinē hic ſeruari. quē dñs ſeruat in euā
gelio. hic em̄ ꝑus agit de eiectōe demo-
nū. poſtea de ſanitate. Tercio de gloꝛifi-
catōe. vbi ſb̄dit. et gl̄em ur in laude tua

Sic ei dñs dixit in euāgelio. Ecce eijcio
demōia. et ſanitates ꝑficio hodie. ⁊ cras
et tercia die ꝯſūmoꝛ. i. ꝑficioꝛ. occurrē-
tibꝰ oībus in viꝝ ꝑfectū in m̄ſuraꝫ etatis
plenitudis chriſti. ꝑ que notant̄ tres ſta
tus chriſtiane ꝛeligionis. duo i p̄nti vbi
meremur. Terciꝰ in futuro. vbi trūpha-
bimꝰ. Primꝰ eſt i p̄nia. ſcđs in iuſticia. t̄
cius in gl̄a. In quoꝝ ſignificatōe celebrā
tur in veteri. t. tres precipue feſtiuitates
ſ. paſcha. pentecoſtes. ſcenophegia. In
paſca imolabat̄ agnus. et ꝯmedebat̄ azi
ma cū lactucis agreſtibus. et ſpicas igni
toꝛrebāt. ꝑ que ſignificat̄ carnis moꝛtifi
catio. et penitētie amaritudo. In pente-
coſte. noui panes de nouis fructibꝰ. offe
rebātur. ꝑ qđ intelligit̄ iuſticie ſtatus. ꝑ
quā in nouitate vite ambulamꝰ. In ſce-
nophegia que erat feſtiuitas tabernacl̄o
rū. offerebat̄ de cūctis fructibꝰ anni in tē
plo ꝑ qđ ſignificabat̄ ſtatus future ꝯſū-
mationis. qñ ſancti in immoꝛtalitate de
dicati. veniūt cū exultatōe poꝛ. ma. ſuos
Iſti idem tres ſtatus ſignificati ſunt ꝑ
ea que ſamaritanus circa vulneꝛatum fe
cit. Infudit enim prius vinum. poſtea
oleum. deinde dixit illi. vade ſanus fa-
ctus es. In vino em̄ intelligit̄ feruoꝛ pe
nitētie. In oleo lenitas iuſticie. In eo qđ
dixit. vade: ſanus factus es. ꝯſummatio
gloꝛificatōis eterne. Hi quoqꝫ ijdem ſig
nificantur per tres dies chriſti. ſ. crucis
ſepulture. reſurrectionis. Iſti ergo tres
ſtatus ſignificantur per illa tria predi-
cta. que dñs dixit. per eiectōem quippe
demonum. penitentia intelligit̄. ꝑ quaꝫ
a peccatis mūdamur. ꝑ ſanitatū ꝑfectōꝫ
iuſticia. ꝑ tercie diei ꝯſūmatōneꝫ. future
gloꝛificatōis ꝑfectio itelligit̄. Idēquoqꝫ
tres ſtatꝰ ſignāt̄ ꝑ ea que hic dicunt̄. Pri
mꝰ itaqꝫ p̄nie ſtatꝰ notat̄ ꝑ hoc qđ dicit.
dedit in mias. in ꝯſpectu oīm. Scđs iu-
ſticie ſtatꝰ. ꝑ hoc qđ dic̄. Saluos fac noſ
Tercius gl̄ificatōis ſtatꝰ. ꝑ hoc qđ dicit.
vt ꝯfitea. et gl̄em. ſeq̄r. et ꝯgre. n. de nat.
i. d̄ gentibus. vnde dñs ait. Alias oues
habeo: ſ. de gentibus. i. filios dei. qui diſ
perſi erant in gentibꝰ. vñ Joannes euan
geliſta ait de caypha. qui ꝓphetauerat.

Expedit vt vnus moriatur pro populo. ne to-
ta gens pereat. hoc autem non a ſemetipſo di-
xit. ſed cum eſſet anni illius pontifex. prophe
tauit. quia vnus erat moriturus pro gente. et
non tantum pro gente. ſ. iudeorum. ſed vt filios dei
qui erant diſperſi congregaret in vnum. i. filios
dei diſperſos de gentibus congregaret cum iu
deis. vt fieret vnum ouile et vnus paſtor.
quod hic orat cum dicit. congre. n. de. na. Hoc
autem falſo iudei impleri putant per antichri-
ſtum. Congrega dico:

Ut confiteamur nomini ſancto tuo et gloriemur in laude tua.

Ut confiteamur in preſenti: et in futuro. noi.
ſa. t. et. glo. in lau. t. non humana iactantia
Deinde ipſam laudem breuiter ſubijcit

Benedictus dominus deus iſrael: a ſeculo et vſque in ſeculum: et dicet omnis populus fiat fiat.

Benedictus. etc. Q. d. Confiteamur domino
dicentes. Bn. eſt do. deus. iſr. hec eſt laus
illa quam congregatos optat cantare. hoc:
nunc canit eccleſia. de tanto bono leta. benedi
ctus dico: a ſeculo. et vſ. in ſe. i. ab eterno
in eternum. quia ſine fine laudabitur ab eis.
de quibus dicitur. Beati qui. ha. i. do. t. do.
in. ſ. ſ. la. te. hec eſt illa tercia conſumatio cor
poris chriſti que erit in immortalitate poſt
eiectorum demonum et perfectorum ſanitatum. Tunc
enim perficietur quod in principio pſalmi oratum eſt
Memento noſtri do. in beneplacito po tui. ad vi-
dendum. ad letandum: vt lauderis cum here. t.
et dicet omnis po. Iſte eſt populus prede-
ſtinatus: tam de iudeis quam de gentibus. fi. fi.
qui huic laudi conſentient omnes predeſtinati:

Alleluia alleluia. CXVI

Alleluia alleluia. Hic pſalmus com-
mendat miam dei. habens in titulo. bis
alleluia. Sicut et ſuperior pſalmus habuit bis
alleluia quod eſt de populo iſrl. et hic quoque bis
habet non incongrue. quia agit de vniuerſali ec-
cleſia. que conſtat ex duplici pariete. ſ. gentium
et iudeorum in vno angulari lapide collecto
rum. merito ergo habet duo alleluia. vt dica-
mus abba pater. Quamuis idem ſit abba quod pater.
i. vt per duo alleluia. intelligamus duos populos
quos intelligimus per illa duo nomina quamuis idem

ſignificantia. quem apoſtolus poſuit pro hac diſti-
ctione dicens. In quo clamamus abba pater.
Docet enim hic pſalmus quod ſimus per nos. ſ. in-
firmi. et mali. et quod per miam dei. ſ. boni. et
filij dei. et vbi conteritur hominis ſuperbia. et glo
rificatur dei gratia. que de. iiij. tentationibus
liberat que in ſequentibus deſcribuntur. de qui
bus per nos liberari non valemus. Inten-
tione: monet ad confeſſionem. Modus. vij.
ſunt partitiones. Primo: monet redem
ptos confiteri. Secundo: ponitur tentatio.
que eſt error: vbi eſt et fames. ibi. Errauerunt
Tercio: ponitur ſecunda tentatio que eſt dif
ficultas vincendarum concupiſcentiarum. ibi.
Sedentes in tene. Quarto: ponitur. iij. ten
tatio. que eſt tedium boni faciendi. ibi. Omnem
eſcam. Quinto: ponitur. quarta tentatio. que
eſt tempeſtas ſeculi. quatiens eccleſiam. turbans
rectorem. ibi. Qui deſcendunt Sexto com
datur eccleſia. que per gratiam dei ſalua facta eſt.
ibi. Poſuit flu. Septimo: agit de here-
ticis. quibus deſtructis erigitur eccleſia. ibi.
Et pauci facti ſunt. Hunc pſalmum partitur.
Aug. vt diximus. vnde Caſſi. dicit ſe habere
auctoritatem. alios pſal. diuidendi. hunc tamen
pſalmum: aliter diſtinguit. Propheta er-
go commendatus miam dei. de. iiij. tentationibus li
berantis. prius omnes fideles monet ad
confeſſionem dicens:

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in ſeculum mia eius.

Confitemini. do. vtroque modo. ſ. peccata et lau
des. hoc nequit optime facere qui non guſtauit
vnde alibi. Guſtate et videte quoniam ſu. eſt do.
Confitemini dico dicentes hoc. quoniam bo. eſt. d.
i. quia ſuauis eſt. et vere. quoniam mia eius in ſe.
i. in eternum. et quod ego dico de mia eius.

Dicant qui redempti ſunt a domino quos redemit de manu inimici et de regionibus congregauit eos

Dicant omnes qui redemp. ſ. ſanguine chri-
ſti. a domino quos: rede. de. ma. ini. i. dia-
boli. et de. regi. congre. e. paulatim non omnes
ſimul: congregauit in vnam ciuitatem.
in vnum populum dei. qui prius per aras et
lucos demonum: raptabantur. vnde congregauit:

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

A ſolis ortu ⁊ occaſu: aquilo/ne ⁊ mari.

A ſolis ortu. et occaſu. ab aq̄. ⁊ ma. i. ab auſtro ̈ Pro auſtro ei poīt mare occian̄ illꝰ ptis itelligens. hoc: ꝓ q̄lʒ pte pōt intelligi ̈ hic aūt patʒ ꝙ n̄ de ſolꝰ iudeis diċ

Erraueru͂t i ſolitudie i inaquoſo uiam ciuitatis habitaculi n̄ inuenerunt.

Erraueꝛt. Scd̄a ps ̈ vbi ꝓma tentatio exponiṫ. que eſt erroꝛ vbi eſt ⁊ fames. Erroꝛ aūt iſte erat. de eo qđ viā v̄itatis. i. chri neſciebant. vbi et egeſtatē veri panis patiebanṫ. Et notandū qꝛ et in hac et in reliq̄s tentatōibꝰ hic oꝛdo ſuaṫ ̈ ꝑus eſt tētatōis expoſitio. poſt: clamoꝛ liberatōis Tercio exauditio clamoꝛis. Quarto ꝓ exauditione ꝯfeſſio. i. laudatio. q̄i redemit. ꝯgregauit. qđ neceſſe erat. qꝛ erraueru͂t n̄ hn̄tes viam veritatis. ipſi dico exiſtentes. in ſolitu. i. ſine deo. ⁊ i inaquoſo i. ſine vera doctrina. qꝛ n̄ inue. viā. ̈ que eſt chriſtꝰ. viā dico ciuitatis. habi. i. que ducu͂t ad ciuitatē ſupernā. ſ. ad celeſtem hieruſalē. i qua habitandū eſt. Sic erraueꝛt. et preter erroꝛem: erat eis inopia ̈ quia ipſi erant.

Eſurientes ⁊ ſitiētes: anima eorum in ipſis defecit.

Eſurientes et ſitien. q̄ erant ſine cibo verbi dei. et potu gratie. ̈ Per hoc qđ dicit eſurientes et ſitientes. curioſos ſeculi ſignificat. q̄ veritatē diuerſis opinionibus exquirebant. nec inueniebāt. Io: aīa coꝝ defe. a bono interiori. et hoc ideo: quia manſit in ipſis. i. qꝛ nō ſe exceſſit. ſed ſe ſibi ſufficere putauit ̈ Nota ꝙ cū dicit. aīa in ipſis defecit. nō oñdiṫ dei crudelitas. ſed mōſtraṫ qm̄o deus ſe ꝯmendat. i. ꝯmēdabilem ſe oñdit. ꝑmittens hoīem deficere qđ nobis expedit. ꝺficimꝰ ei vt rogemꝰ et vt ſbueniente͂ amemꝰ. ̈ Et iō poſt hu͂c erroꝛē et famē: et ſitim ſbdiṫ clamoꝛ. Q.

Et clamaueru͂t ad dn̄m cū tribularētur: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ eripuit eos.

Et. i. quia anima eoꝛum defecit. ideo iam conuicti. clam. ad. do. cū tribula. erroꝛe ⁊ fame. et de neceſ. e. i. malis ineuitabilibus eripuit. e. ̈ Quid enim eis fecit? Ecce.

Et eduxit eos in uiā rectam: ut irent in ciuitatem habitatōnis

Et eduxit eos. qui errabant. in viam rectam. que eſt chriſtus. qui dicit. ego ſuʒ via. Q. eripuit eos de ignoꝛantia oſtendens eis chriſtum viam vt per hanc viā irent bene opando i ciuitatē habi. ̈ cuiꝰ ciuitatis viam ante nō inuenerant. Ecce liberauit eos ab erroꝛe. de fame autem et ſiti. quibus eſtuabant qualiter liberauerit: poſt dicet. ſʒ premittit de ꝯfeſſione.

Confiteanṫ dn̄o mie eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filiis hominum.

Confiteātur. Q. quia liberauit ab erroꝛe ergo miſericoꝛdie eius. ̈ non merita noſtra. non vires. ̈ non ſapientia. et mira. eius. exhibita. fi. ho. i. eedē miſericoꝛdie. que date ſunt mirabili modo redēptōis Confiteanṫ. do. i. ſint cā ⁊ mā̄ia hoībus laudādi deū ̈ Q. dicite in expertis vos q̄ iā eſtis hoc exꝑti. ſ. qđ eſtis in via poſiti ad ciuitatē directi. de fame ꝯ ſiti liberati Sequiṫ eñ de liberetione.

Quia ſatiauit aīam inanem: ⁊ aīam eſurientem ſatiauit bōis.

Quia ſatiauit. Q. non ſoluʒ duxit in viam. ſed a fame liberauit. Quia ſatiauit animam inanem ̈ que erat vacua. et ſine deo. et animam eſurientem. i. ſcire appetentem. quando a deo viſitata medicum deſiderabat. ſatiauit bonis ſpiritualibꝰ. ̈ Vel animam eſurientē. i. nō appetētem ſcire. ſed nimia inedia deficientem: ſatiauit boniſ. loquiṫ per ſimile. ſic ſolet ꝯtingere alicui. nimia fame vꝉ īfirmitate ꝯfecto. vt mādu care n̄ appetat. ſe nimia inedia ꝺficiat. Et nota diligenter in hac tentatione ſeruatum oꝛdinem preſcriptuʒ.

Sedētes i tenebꝛiſ ⁊ u͂bꝛa moꝛtis uictos i mēdicitate ⁊ ferꝛo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sedentes in tenebris. Tercia pars. vbi ponit: ſcḋa tentatio. que eſt difficultas vicendaꝝ ꝯcupiſcentiaꝝ. Jam eñ iſte poſitus in via dei: ſcit quõ viuere debeat. qḋ ante in errore neſciebat. ⁊ ſic conat̃ ef ficere: qḋ nouit. ligatus ꝯſuetudine praua nequit. nõ ergo ſuis viribus conetur ſꝫ clamet ad deũ. ⁊ iam erit facile: qḋ erat difficile. ſ. abſtinere a malis. Poterat eñ hoc dñs dare ſine difficultate ſed tũc largitorẽ hꝰ boni ñ agnoſceremꝰ: niſi pꝰ obnitẽtes cupiditates ſentiremꝰ. et nos etiã hoc poſſe ꝯſideremꝰ. Q. d. ſatiauit aĩam inanem et eſurientẽ. ſ. Sedentes. i. morãtes qꝛ vincti erãt ꝯſuetudine praua. ſedẽtes dico in tenebris. i. in peccatis. ⁊ ĩ vmbra moꝛ. i. in viciosa vita que eſt imago future mortis. illos dico: vinc. in mẽdi. qꝛ ipſi erant mendici: ꝑ indigentiam boni. et ferro: qꝛ vinc̃la peccatoꝝ que ligãt eos: ferrea et inuincibilia ſunt:

Quia exacẽbauerũt eloq̃a dñi: ⁊ ꝯſilium altiſſimi irritauerũt.

Quia exacerbauerũt. Hoc aliḋ iteꝝ conante vincit. quia nõ agnoſcens gratiaꝫ ſibi tribuebat ſuã iuſticiã ſtatuere volẽs et conſiliũ dei circa ſe reprobabat. vnde addit. Quia exacer. Q. d. ideo vincti ſũt in mendicitate et ferro. Quia elo. di. exacer. per ſupbiam. iuſticiam dei neſcientes. et ſuam volentes conſtituere. et eſt ſenſus. contra eloquia dei agentes. in eius reglis viuere reſpuerũt. vñ eis erat iratꝰ et. ꝯſi. al. irri. ſpernendo Conſiliũ ei dei erat. vt qui superbi erant: ĩ anguſtijs humiliarent̃. qḋ erat ſalubre ꝯſiliũ. vt morbꝰ ſecli. ſ. ſſbia. remedio contrario. i. hũilitate curaret̃. ſed hoc pus. ſpreuerunt:

Et humiliatum ẽ ĩ laboribꝰ cor eoꝝ: infirmati ſunt nec fuit qui adiuuaret. Etiõ fuert̃ ĩ labo. et infirmati ſũt. ĩpotẽtes per ſe reſiſtere vitijs. nec. fu. alius. q̃ adiu. Et preceptũ ei auget peccatum. et in his laboribus tandẽ. humili. eſt cor eoꝝ. ideo eñ deſiſtẽte ab auxilio. labore potes ꝯtra vicia. ſꝫ ñ vicere et te preſſo tua praua ꝯſuetudine hũilia bitur cor. vt diſcas clamare. vnde ſbdit

Et exclamauerunt ad dñm cuꝫ tribularent̃: ⁊ de neceſſitatibꝰ eorum liberauit eos.

Et exclamauerunt ad dominum cum tribu. et de neceſſita. eoꝝ. li. e. In ſili cauſa eadem ſententia. que et ſupra clamorem ſequitur liberatio.

Et eduxit eoſ de tenebris ⁊ umbra mortis ⁊ uĩcula eoꝝ dirupit

Et eduxit eos de tene. et vmbra mortis et vin. difficultatis. eoꝝ dirupit. Deinde ꝑ liberatione ſequitur laudatio. Ergo:

Confiteant̃ dño mĩa eius: ⁊ mirabilia eius filiis hoim.

Confiteant̃ domino miſericordia eius. et mira. e. fi. hoim. hoc ſupra expoſitũ eſt. Quare dḃent ꝯfiteri:

Quia cõtriuit portas ereas: ⁊ uectes ferreos ꝯfringet.

Quia has difficultates vicit. ſ. ꝯtri. por. ere. i. naturalem cupiditatem. ⁊ vec. fer. i. diabolicas ſuggeſtiones ꝯfre:. Porte eñ eree: ſunt hoim ꝯſuetudines vicioſe. que clauſos non ſinũt exire. vectes ſunt ſpiritus ĩmundi. q̃ portas obſerant. ereas aũt portas: ⁊ ferreos vectes, ꝑ fortitudĩe ponit. ſꝫ v̾tus dei hec frãgit. ſequit̃: ⁊

Suſcepit eos de uia iniq̃tatis eorum: propter iniuſtcias eni ſuas humiliati ſunt.

Suſcepit eos. in altũ bo ni. opis. de. via iniq. e: Jdeo dicit ſuſcepit. qꝛ longe erãt antea ſupbi. vnde erant ad deiectõem interius hũiliati. vñ ſubdit. ꝑpter iniuſticias enim ſu. Q. d. bene dixiſti iniquitates eorum i. qꝛ ſupbiendo ſibi retribuebãt nõ deo ſuã iuſticiã ꝯſtituentes. hũiliati ſũt. i. deiecti ad interituꝫ. ⁊ accipit̃ in malo. vl' in bono poteſt accipi. humili. ſunt. i. inuenerũt ſe: nihil poſſe ſine deo:

Omnem eſcam abhõiata eſt aĩa eoꝝ: ⁊ appropinquauerũt uſqꝫ ad portas mortis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

oēz eſcā. Qrta ps vbi pōiẗ tcia tētatō
que ē tediū. Poſtq̄z eni vēit ō ignoran
tia ad vitatē. de errore ad viaz. de fame
ſapie ad verbū fidei. ⁊ pꝰq̄z difficultates
maloꝝ vicit vt ſine querela viuat. reſtat
adhuc tediū. vt aliqñ nec legere. nec ora
re delectet. Euaſit ergo impitiā. et ocu-
piſcētiā. ſꝫ moriẗ tedio. Qui ergo ſupra
fame lāguebāt. itē faſtidio piclitāẗ. ne er
go putes ō ſacietate ſecuros. quia ⁊ fa-
ſtidio moriuntur. et hoc eſt. Omnem e-
ſcā ⁊ cēta. Quaſi diceret. Suſcepit eos ō
via iīquitatis. tñ. aīa eoꝝ abhōinata eſt
oēz eſcā. i. vbū dei. Vñ aīa viuit. ne āt
leue putes addit. et appꝑinq̄uerūt vſq̄z
ad portas mortis. i. vſq̄z ad defectū aīe
Reſtat ergo vt ſi delectet te vbū dei. nec
hoc tibi tribuas. neq̄z hic aliq̄ īſeris ar
rogātia. et auidꝰ cibi. ī eos qui faſtidio
piclitāẗ. nō ſupbe īſilias. itelligēs hoc.
nō a te tibi eſſe viciū quoq̄z tuū et lāguo
rem tuū ſentiēs. clama: fac quod ſequiẗ

**Et clamauerūt ad dñm cū tri-
bularenẗ: ⁊ ō neceſſitatibꝰ eoꝝ
liberauit eos.**

Et clamauerūt ad dñm cū tribularēẗ ⁊ ō
ne. eoꝝ li. e. Deide ſbdit: Quō liberauit

**Miſit uerbū ſuū ⁊ ſanauit eos
⁊ eripuit eos ō interitiōibꝰ eoꝝ**

Miſit vbū ſuū. cuiꝰ faſtidio languor e-
rat. et ſanauit eos et eripuit eos. nō ō er
rore vel fame. nō de difficultate vincēdi
peccata. ſꝫ de iteritōibꝰ eoꝝ. i. ō corrup
tela mētis que faſtidit qō dulce ē. Ergo ⁊
de hoc.

**Confiteāẗ dño miſericordie ei
us: ⁊ mirabilia eiꝰ filiis hoīnuz**

Cōfiteāẗ. do. m. e. et. m. e. f. h. Expoſitū
ne exponas. ne actum agas. Sequitur.

**Et ſacrificēt ſacrificiuz laudis:
⁊ ānunciēt opa eiꝰ ī exultatiōe.**

Et ſacrificēt ſacri. lau. Iā eni vt laudeẗ
ſuauis ē dñs et ānū. o. e. ī ex. nō cum te-
dio et merore.

**Qui dſcēdēt mare ī nauibꝰ fa
ciētes opatiōnē ī aquis multis**

Qui deſcēdūt. Quīta ps vbi pōiẗ qrta
tentatio. que ē tēpeſtas ſeculi. De tribus
nāq̄z predictis tentationibus liberatus
iam fortaſſe dignus eſt. cui populus cō
mittatur. qui in gubernaculo nauis. id
eſt eccleſie conſtituatur. ibi quarta ten-
tatio occurrit ſcilicet tempeſtas ſecu-
li. quatiens eccleſiam. et turbat rectorez
Hoc enim periculum maxime pertinet
ad rectores. quanto enim plus honorā
dus. tanto magis periclitantur. cuiꝰ ta
men periculi non erunt expertes ſbditi
ſi tota nauis periclitatur. Quaſi diceret
Annuncient opera eius. illi vtiq̄z. Qui
deſcendunt a contemplatiua vita. ī ma-
re. id eſt ad actiuam laborioſam. Uel in
mare ad procellam ſeculi ſcilicet vt pro
chriſto fluctus tribulationum patianẗ
ipſi dico exiſtentes. in nauibus. id eſt in
eccleſijs quas gubernant. que dicuntur
naues. quia fluctibus ſeculi tunduntur
ſed non franguntur. ipſi dico facientes.
operationem. dū predicant. et huiꝰmōi
in aquis multis. i. in populẛ mẛtis. Et:

**Ipſi uiderūt opa dñi: ⁊ mira-
bilia eiꝰ ī pfundo.**

Ipſi ſingulariter. Quaſi pre ceteris vide
runt opera domini et mirabilia eius in
profundo ſeculi. id eſt viderunt que de-
us mirabiliter operatur in cordibus hu
manis. Profundum enim ſeculi eſt cor
hominum. Unde venti erumpunt. et fi-
unt tempeſtates ſeditionum. et diſſenſio
num. deo permittente.

**Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus pcelle: ⁊
exaltati ſunt fluctus eius.**

Dixit et ſtetit. Q. d. et quid agiẗ in hoc
pfūdo: Ecce deo pmittēte: ſurgit pſecu-
tio. et hoc ē. Deus volēs vt ad eum cla-
ment. et qui gubernat et qui vehiẗ ẛ gu-
bernaẗ. Dixit. i. pmiſit. et ſtetit. i. pdu-
rauit. vel inhorruit. ſpiritus procelle. i.
tyrannica perſecutio. vel diabolus. ¶
Vel aliter ab illo loco. Ipſi viderunt.
Q. d. et Ipſi rectores viderūt. i. ſpūaliẗ
itellexerūt. opa. do. vt ī mari rubro bap-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tiſmuz. ſic et in ceteris. eo q̄ fit. vt et mira. eius in ꝓfun. videant. quia opera ei⁹ profunda eſtimatione ꝯſiderāt. ſed ne inde tumeſcerent: exponit procellas eorū ſbdens. Dixit et ſtetit ſpūs ꝓcelle. Hoc non mutaᵣ. et quid fecit ſpiritus? Ecce et exaltati ſūt fluct⁹ eius. Qualiť oñdit.

Aſcendūt uſq̄ ad celos: ⁊ deſcedunt uſq̄ ad abyſſos anima eorum ī malis tabeſcebat.

Aſcendūt. ꝑſecutores audiēdo. vſq̄ ad celos. qñ ſeculi elationibus eriguntur contra deum. ⁊ deſcendūt timēdo. vſq̄ ad abyſſos. cum in deſperationē veniūt Vel vſq̄ ad abyſſos. cum in deſperatōz et metum veniunt. Vel vſq̄ ad abyſſos. id eſt vſq̄ in gehennam. et in his malis anima eorum. rectorum. tabeſcebat. Et:

Turbati ſūt ⁊ moti ſūt ſic ebrius. ⁊ oīs ſapia eoꝝ ꝺuoꝛata eſt

Turbati ſunt. confuſione ſenſus. et moti ſunt. Experti rectores hoc ſentiūt. moti dico. ſicut et ebrius. Sicut ebrij titubāt. quia ꝓſperitas eorū vel aduerſitas maior ē viribus. Inquiete ſapiētes apparēt. qñ loquūᵣ. qñ legūt. ſꝫ veniēte tēpeſtate: oīa hūana cōſilia deficiūt. et q̄d agendū ſit: nō vidēt. Vñ ſbdit. et oīs ſapientia eoꝝ deuoꝛata ē. Vñ apl'us ait. Supra modū grauati ſumus. ita vt tederet nos viuere. et ipſi in nob̄ reſpōſuz mortis habuimus. vt nos ſimus fidētes in nob̄. quacūq̄ eni ſe ꝯuertūt fluct⁹ fremūt. tēpeſtas ſeuit. brachia ꝺficiūt. quo proꝛa impingaᵣ. quo nauis impulſa dimittaᵣ. a quibus ſaxis ne ꝑeat refreneᵣ. oīo a rectoꝛibus nō videᵣ. Reſtat ergo clamare. vt cor eorū ſolidet deus. ne tētationibus ventiletur. Unde ſequitur.

Et clamauerunt ad dñm cum tribularenᵣ: et de neceſſitatibus eoꝛum eduxit eos.

Et clamauerūt ad dominum cum tribularenᵣ. et de neceſſitatib⁹ eoꝝ eduxit eos

Et ſtatuit ꝓcellā ei⁹ in auram ⁊ ſiluerunt fluctus eius.

Et ſtatuit ꝓcel. e. i. maris ſeculi ꝑſecutoꝛes. in aurā. ſ. leuē ventū. i. ꝓcellas tēpatas fecit. et tolerabiles. vel in aurā. i. in ſerenitatē quietis eťne. et ſilu. flu. eius.

Et letati ſūt q2 ſiluerūt: ⁊ deduxit eos ī portū uoluntatis eoꝝ

Et letati ſť. rectores feſſi. q2 ſiluerūt fluctus. Hoc faciūt feſſi p⁹ laborē. i. letāᵣ. et dñs deduxit eos ī portū volūtatī eoꝝ. i. ī trāq̄litatē optatā. Vel ī eťnā btitudīꝫ.

Cōfiteāᵣ dño mīe eius: ⁊ mirabilia eius filiis hominum.

Cōfiteāᵣ dño mīe ei⁹ et mira. ei⁹ fi. hōi.

Et exaltēt eū in eccleſia plebis ⁊ in cathedra ſenioꝝ laudēt eū

Et exaltēt eū oēs in eccleſia. i. ꝓ eccleſia pleb̄. i. laudēt eū oēs ꝓ bñ rectis. et laudēt eū oēs ī cathe. i. ꝓ cathedra ſenioꝛū id ē ꝓ bñ regētib⁹. Vl' ita. Exaltēt eū. illi qui ſť ī eccl'ia pleb̄. i. laudēt eū ppl'i mioꝛes qui regūᵣ. ⁊ lau. e. illi q̄ ſť ī cathe. ſe. i. laudēt eū ſeniores q̄ regūt. Ecce cuꝫ dicit ī eccleſia apte demōſtrat. vñ oīa dixit. ſ. de eccleſia. vbi oīa predicta aguᵣ

Poſuit flumina in deſerum: ⁊ exitus aquarum in ſitim.

Poſuit flumina. Sexta parſ hactenus dixit quomodo ad ciuitatem adducit. quomodo viuat. qūo paſcit. et quomō tegit. conſequenter ipſa eccleſia cōmendatur. ita vt nobis in omnibus dei gratia prediceᵣ. qui ſuperbis reſiſtit. et humilibus dat gratiam. et vt euidenter appareat de qua pſalmus ab initio loquebatur: cōmendaᵣ eccleſia vbi dicit. quomodo etiaꝫ mala inimicoꝝ vel iniquoꝝ prodeſſe facit eccleſie. Hic ergo eſt commendatio eccleſie. que per gratiā dei ſalua facta eſt. non per meritum ſuuꝫ. ⁊ memoratur ſbſequentur inimicorum afflictio propter ſuperbiam eorum. quibus extinctus: erecta eſt eccleſia. que proficit prop ter inſidias et domeſtica detrimenta que fiunt ab hereticis. Unde et ergaeccleſiam dei beneficia euidenter monſtrāᵣ. Q. d. Exaltēt eū ī eccleſia. et ſi q̄ris q̄re? Quid eni ī eccleſia fecit? Ecce ſup-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

bis reſiſtit.et hūilibꝰ dat grāꝫ.et primo dicit qliť ſupbis reſiſtit:cuꝫ ait. Poſuit flu.ꝰi.iudeoſ.vbi aque doctrie erāt.vbi currebāt ꝓphete.in deſertū.ꝰqꝛ iā nō ē i cis ꝓpheta.nō ē ibi fides chriſti.nec ſacerdos.nec ſacrificiū.nec tēpluꝫ. Ité alijs vbis idē dicit.poſuit exitꝰ aq̄ꝝ.id eſt iudeos. Vnō alijs manabant aque doctrie.in ſitim. Item ideꝫ dicit. Et:

Terram fructiferam i ſalſuginem: a malicia ihabitātiū i ea.

Terrā ꝑus fructiferā ſm opa bona que faciebat.poſuit.i ſalſuginē.id ē i ſterilitatē.que p ſalſuginē iō intelligiť.ꝰ qꝛ ſalſus hūor vbi dn̄ať:tollit fecūditatē.ꝰ Et quo merito hoc? Ecce hoc fecit a malicia id ē.p malicia hitantiū in ea ſcilicꝫ ſcribaꝝ.et phariſeoꝝ dn̄antiū ibi.ꝰ id ē.ꝑpt maliciā illorū.qui ťrā illā.id ē tabernaculū dn̄i doloſis mentibꝰ hitabāt.ꝰ Ecce qn̄o reſiſtit ſupbis.deinde dicit qn̄o humilibus gratiam dedit.

Poſuit deſertū i ſtagna aquarū: 7 ťrā ſine aqua i exitꝰ aquaꝝ

Poſuit deſertū.id ē gētes in ſtagna aq̄rū.vt aque i eis maneāt.et repetit idē.7 terrā ꝑus ſine aq̄ poſuit i exitus aquaꝝ Vn̄ alijs emanent aque viue.

Et collocauit illic eſurientes: 7 ꝯſtituerūt ciuitatē habitatiōis

Et collocauit illic.id ē in hac gratia.eſurientes.ꝰqui auide ſuſcipēt. Vn̄: Edēt paupes et ſaturabūť.et hi ťres ꝯſtitu.ꝰ firmiter preceptis dei obediēdo.ciui.hita.ꝰi. eccleſiam vbi interim habitent in ſpe.

Et ſemiauerūt agros 7 plantauerūt vineas: 7 fecerunt fructū natiuitatis.

Et ſemiauerūt vbo dei agros et plātauerūt vineas.ꝰ Seminant agros.et plātāt vineas i eis.qui corpa ſua celeſti inſtitutiōe purificāt.vt fructꝰ bonoꝝ opeꝝ ferāt. Vn̄ ſbdit:et fecerūt fructum natiuitatis.id eſt naturalem non degenerem.

Et benedixit eis 7 multiplicati ſunt nimis: et iumenta eorum non minorauit:

Et iō bn̄dixit eis.ꝰ ecōtra ſterili ficui maledıciť.et mľtiplicati ſť.nūero vel merito.p bn̄dictiōe.et hoc nimis.id ē valde vel iō dicit nimis.qꝛ mľti vocati.pauci vo electi.et iumenta eoꝝ.ꝰid ē ſimplices ſꝫ vtiles qui nō ſūt docti adeo.ſꝫ tn̄ fide pleni.nō minorauit.qꝛ firmū ſtat fundamētū dei.qꝛ nouit dn̄s qui ſūt eius.7 iuſtus aīas iumentoꝝ ſuoꝝ.

Et pauci facti ſūt 7 uexati ſunt a tribulatione maloꝝ 7 doloꝝ.

Et pauci facti ſūt.ꝰ Septia ps vbi diciť etiā aliquid de hereticis.quibꝰ q̄i ciuilibus bellis q̄tiť eccleſia. Vn̄ et circa eccleſiā diuīa bn̄ficia ꝯmēdanť. Et nōndū ꝙ ita vba ꝯiūgit. Q.de his dicat.de quibꝰ an̄ loquebať. Cū tn̄ ſupra ď bonis.hic ď hereticis agat.de quibꝰ.q.de eiſdem cuꝫ predictis loquiť.ꝑpť coīa ſacrā.ꝑpter ſpēm pietatis.non propter virtutē. Vn̄ ioannes ait.ꝰ Ex nobis exierūt.ſed nō erant ex nobis.id ē exierunt de multitudine vocatoꝝ.ſed non erāt de paucitate electoꝝ. Q.d.boni multiplicati ſť nimis et preſumentes de ſe heretici.pauci facti ſunt.ꝰ Omnes enim diuiſi ab vnitate fidei pauci ſunt.non tam numero quam meritis. Multi vero ſunt qui in vnitate fidei perſiſtunt. Ideoque de hereticis dicit oſee propheta. Da eiſ domine. Quid dabis eis? vuluam ſine liberis. et vbera arentia.ſequitur.et vexati ſunt ſcilicꝫ heretici.ꝰ a tribulatione malorum et dolorum.id eſt ab inſidijs diaboli.et angelorum eius. Dolor enim et tribulatio eſt his.qui auctorem ſalutis relinquūt. Et

Effuſa ē ꝯtētio ſup pricipes eoꝝ: 7 errare fecť eos i inuio 7 n̄ i uia

Effuſa ē ꝯtē.vel effuſus ē ꝯtēťꝰ. Alia lr̄a ſu.ꝑn.e.hereticoꝝ.i.ſuper hereſiarchas et magiſtros hereſū:reprobati ſť eni ab eccľia.7 magľ ꝯtēti ſť.qꝛ ꝑncipeſ eē voluerūt.ď quibꝰ dn̄s p oſee ꝓphetā. Iſti reg

nauerūt.et nō ex me p̄ncipes extiterunt et nō cognoui. Iſti facti ſūt ſal ifatuatū qd ꝓiectū ē foras.et ↄculcat ab hoīb⁹ quo qd vili⁹ ē et magis ↄtēptū. Uel a liť. Et pauci. Agit d̄ eiſdē bōis d̄ quib⁹ añ egerat. Q.d. Mltiplicati ſūt. Et p⁹ ipſi boni.pauci.fa.ſ.i.ꝑ illos.ſ.hereticos imuniti ſūt.et vexati ſūt.boni ꝑſiſtētes i fide.a tbu.ma.ſ.hereticoꝝ.et dolo.i.a tbulatiōe fcā ꝑ hereticos.et dolore hito p cadētib⁹. Iō boni vexati ſūt.q2 Effuſa ē ↄtētio ſupꝰ p̄ncipes eoꝝ hereticoꝝ.i.q2 ſupbi hereſiarche ↄtendūt ↄtra catholicos. et dn̄s errare fecit vel ſeduxit eos p̄ncipes relinquēdos eos ſibi. Un̄ tradidit eos de⁹ i rep̄bū ſeſū.ſ. Hoc ergo mō ſeduxit.q2 donauit illos ſibi ipſis. Naz ſi ꝓp̄e inquiras. ipſi ſe ſeducūt. Qui eni putat ſe aliquid eſſe.cū nihil ſit ſeipſū ſeducit. Seduxit ergo eos dimittēdo eos i inuio et nō i via. Illi bōi d̄ quibus ſupra dixit. In via ſūt pōiti.et ad ciuitatē habitacli directi. Iſti vō ſupbi relicti ſūt a deo.i inuio ſeducti.et nllō mō i via ſūt. Quō eni ē i via qui ꝑtē tenet? et totū relinquit? Et quid d̄ ill' ſeductis fecit? Ecce

Et adiuuit paupem d̄ inopia 7 poſuit ſicut oues familias

Et adiuuit d̄ illis paupē. Potuit illos de⁹ pati ſp int⁹: ſ3 nos d̄ illis nō ꝓficeremꝰ.cū āt ſepati ꝑ queſtiōes non iquietāt nob̄ naſcit inquiſitiōis ſtudiū et tioris exēplū.vt qui ſtat videat ne cadat. ſicut illi ceciderūt.et ē ſēſus abiecti ſūt ſupbi. et inſtruct⁹ ē hūilis qd ita dicit. Et adiuuit paupē d̄ inopia vel mēdicitate.i.q2 ſe mēdicū et inopē reputat.qui nihil ſibi dat.ſ3 totū d̄ mīa dei expectat.ante ianuā dn̄icā clamās et pulſās.vt apiat ei qui adiuuat plurimū d̄ ipſa ſeꝑatiōe hereticoꝝ. Et quid ſit i paupe adiuto.d̄ illis ſeductis? Multe familie. Un̄ ſb̄dit.et po.illū paupē familias.paupē dico exiſtentē.vel familias dico exiſtētes. ſicut oues.ꝓpt ſimplicitatē et innocētiā. Ecce qi vnū paupē putabas.ſ3 iſte paupꝰ ē multe familie.i.multe eccleſie.tn̄ et vna ē eccl'ia.et vna ouis. Uel ita. Et adiuuit paupē.et ꝑ adiutū paupez: po.fa. ſicut oues.i.ſeruat familias in inocētia. Hec āt tāta myſteria diu latēcia.⁊ iō dulcit inuenta.

Uidebūt recti 7 letabūť: 7 oīs iniquitas opilabit os ſuum.

Uidebunt recti et letabuntur. Ecce quo pſalmus tendat.ad hoc ſcilicet vt oſtendat q̄ boni per miſericordiam dei exaltantur.et mali per ſuperbiam conteruntur. Unde ſb̄dit.et oīs iniquitas. garriens ↄtra veritatez conuicta.opi.os ſuū.

Quis ſapiens 7 cuſtodiet hec 7 intelliget mias domini.

Quis eſt ſapiens. Ecce concluſio pſalmi. Q.d.et quia pauperem adiuuat dominus.ergo. Quis eſt ſapiens et cuſtodiet hec ſcilicet.vt ſit pauper et n̄ diues non ſuperbus.non inflatus. q̄i qui eſt ſapiens.hec cuſtodiet. Quare cuſtodiet? et.i.q2 intel.nō merita ſua.n̄ vires ſuas i his gl'iando.ſ3 mias dn̄i.ſ.qd d̄ errore libat.et d̄ ↄſuetudīe praua.et d̄ tedio.et d̄ naufragio.q̄ deiq3 ↄſtituit eū i pplō nō vbi ſupbis reſiſtit.ſ3 vbi hūilib⁹ dat gram. Intelligit etiā qd de⁹ fecit.vt int⁹ manēs multiplicetur.non foras exiens minuatur. Hec vident recti et letabūtur ⁊ iniquus os ſuum opilat. CVI

Canticum pſalmi ipſi Dauid.

Canticū pſalmi ipſi Dauid Iſte eſt ſextus pſalmus de duabus naturis in chriſto vbi plura eadē ↄtinēť: que ſupra in duobus alijs pſalmis dicta ſūt que āt aliť ſūt paz differt. Ex poſtremis nāq3 ꝑtib⁹ duoꝝ precedētiū pſalmoꝝ.ſ. lvj.⁊ lviiij.quoꝝ diuerſi ſūt tituli. Hic pſalmus ↄpōit. Nam poſtrema pars. lvj.pſalmi.prima pars eſt huius pſalmi vſq3 ad illum verſum vbi dicitur.et ſuꝑ oēz trā glo.t. Inō vſq3 ad finē poſtrema ps ē.lviiij.pſalmis. Un̄ ſciēdū ē titulos.qui d̄ hiſtoria pōi videť ſm ꝓphetiaz.i. ſpūalē itelligētiā debere accipi.et vtrunq3 illum pſalmum ad vnū concurrere itellectū.nō ſupficie hiſtorie.ſ3 alti

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tudie.ꝓphetie. copulatis ꝑtibus vtriuſ-
qꝫ i iſto pſalmo. cuiꝰ titulus neuť illorũ
ẽ ſilis niſi ꝙ hic etiã ẽ. ipſi dauid ſicut i-
bi. Jõ aũt hic pſalmꝰ qui ꝯpõiť ex duo-
bus quoꝝ tituli ſť diuerſi. intitulãť ipſi
dauid. vt ſignificeť qꝫ mľtis ꝑtibꝰ mľtiſ-
qꝫ olim deꝰ lo. pa. in ꝓp.ᵀ Tãdẽ locutꝰ
ẽ nobis i filio quẽ miſit. vt ꝯpleréť elo-
quia ꝓphetaꝝ ⁊ mirabiliť que i diuerſis
pſalmis dicta ſť. i vnã venũt i hoc pſal
mo ꝯueniẽtiã. vt qͥ diuerſi ſapores ꝯdi-
ãť in paſtũ aie. Uñ licꝫ etiã cãtoribꝰ ad
huc multa ꝯpigere. ſicut et dauid. Legiť
in palypomenon añ archam laudes dei
cãtaſſe. diuerſis ꝑtibꝰ pſalmoꝝ in vnuꝫ
adunatis. et bñ iũguť. que nullatenus
repugnãt.ᶜ Uerba ergo ď duobꝰ predic-
tis pſalmis ad aliũ intellectũ i hoc pſal
mo duců. qꝫ ibi ꝯtinẽt ſcđm hiſtorie ſu
ꝑficiẽ. Jn ṗmo nãqꝫ agiť de fuga dauid
i ſcđo ď victoria et fortitudie eiꝰ dẽ.ᵀ Hic
ṽo de alio agiť. ď chriſti. ſ. hũilitate ꝭm
hoiꝫ. et altitudinẽ ꝭm deũ. qđ oſtendit
mutatꝰ titulus. et ẽ ſẽſus tituli. Cãticum
iſtud pſalmi qđ diciť canticũ. qꝛ agit de
mẽtis iocũditate. ⁊ pſalmi. qꝛ monet ad
bõa oꝑa.ᶜ Cãticũ eni ad diuias res. pſal
mꝰ ad actualeſ oꝑatõs ꝑtiet. attbuiť ipſi
dauid. i. chriſto ꝗ hic loquiť. ¶ Jntẽtõ
ne mõet. vt chriſtũ deũ et hoieꝫ credamꝰ
Modꝰ biꝑtitus ẽ. Prio: chriſtꝰ paẗ gr̃as
agit. qꝛ ſuſcipiẽs paſſiõꝫ reſurrexit i gľa
Scđo: dicit que ſalus ſit facta oi ẗre. ſuꝑ
quã ẽ gloria dñi ibi. Ut liberéť. Chriſtꝰ
ergo ꝭm qđ hõ agens gr̃am patri ait. O

Paratũ cor meũ deꝰ:
ꝑatũ coꝛ meũ cãtabo
⁊ pſallã i gloria mea

Deꝰ ꝑatũ ẽ cor meũ ad laudes. qꝛ pecca-
tis nõ tardať. et repetit. ꝑatũ ẽ cor meũ
et iđ cãtabo. i me. et i meis. et pſallaꝫ hec
duo iũgit.ᶜ qꝛ cũ ſpũali cãtico. ſꝑ ꝯiũgi
debẽt oꝑa bõa. et hoc i gľa mea. reſurrec
tiõis. id ẽ ꝯſideratiõe gľoſe reſurretiõis
ᵀ Supra in pſalmo. vñ hoc ſũptũ ẽ. Di-
ciť cãtabo et pſallã.

Exurge gloria mea exurge pſal
teriũ ⁊ cythara: exurgã diluculo

Exurge gľa mea. ſꝫ nõ ẽ ibi aliꝰ ſẽſus: ab
eo qđ hic diciť. qꝛ ⁊ ibi ad hoc dŕ.ᵀ Exur
ge gľa. vt i eo cãtareť. et pſalleret. Exur-
ge.ᵀ Hoc dŕ paẗ ad filiũ. vľ filiꝰ ad corpꝰ
ſibi vnitum. Quaſi diceret. Cantabo et
pſallam. vt aũt hoc fiat. Exurge tu qui
es pſalterium.ᶜ quantum ad morum ꝓ-
bitatem. et cythara.ᶜ quantum ad paſſio
nem. Deinde filius reſpondet patri. Ex-
urgã diluculo dominice diei. Et tunc.

Cõfitebor tibi i populis dñe: ⁊
pſamũ dicã tibi i nationibus

Cõfitebor tibi in populis domie et pſal
mũ dicam tibi in nationibus. Et merito

Quia magna ẽ ſuꝑ celos mia
tua: ⁊ uſque ad nubes ueritas
tua.

Quia miſericordia tua magna eſt ſuper
celos.ᶜ id eſt ſpirituales. quia etiam an-
geli bñficijs eiꝰ fruũť.ᵀ ibi. i. i alio pſal-
mo. precedẽti diciť. Magnificata ẽ mia
tua vſqꝫ ad celos. ſ. vt magna ſit etiã i ce
lis. qđ et hic diciť. Jdẽ eni ſenſus ẽ i his
ṽbis. et in illis ſequiť. ⁊ ṽi. t. mag. ẽ vſqꝫ
ad nu. aplicas.ᵀ qs ꝯpluere facit ꝓplos.

Exaltare ſuper celos deus: et
ſuper omnem terrã gloria tua.

Exalt. ſu. ce. Deide duobꝰ predictis duo
alia reddit. Q. d. qꝛ mia tua ẽ ſuꝑ celos
ergo O. deus ṽbũ exaltare. i. altũ te oſtẽ
de. ſu. ce.ᶜ Jlle eni cuiꝰ miaꝫ hñt celi. iu-
re ſuꝑ celos dꝫ exaltari.ᶜ ⁊ qꝛ ṽitas tua ẽ
vſqꝫ ad nubes. merito et gľa. t. ſ. o. terrã
exaltanda ẽ.

Ut liberentur dilecti tui.

Ut liberéť. di. t. Scđa ps vbi dicit que
ſalus ſit fcã oi ẗre ſuꝑ quã ẽ gľa dñi.ᵀ Hic
etiã hũilitas hũanitatis chriſti. et potẽ-
tia maieſtatis oſtẽdiť. Q. d. Exaltare. et
Ut liberéť dilecti tui i futuro. hic i pñti

Saluũ me fac dext̃a tua: et ex-
audi me deꝰ locutꝰ ẽ in ſcõ ſuo

Saluuꝫ me fac dicit chriſtꝰ ꝓ mẽbris. i.
ſalua eos qui mecum vnum ſunt. ne ca-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dāt. et hoc: dextra tua. i. p fauorē et ppi-
ciationē tuā. et exau. m. orātē p eis. Ut
d ſeipſo loquit chriſt⁹. et petit ſe ſaluari
i reſurrectiōe. vt fideles liberēt. qui tali
ſigno deitatē ei⁹ ſenſerūt. Q. d. vt cantē
7 pſallā. Saluū me fac i reſurrectōe. dex
tera tua. i. p vbū qui ē brachiū p̄ris. vt
ſic liberēt dilecti tui. 7 exaudi me. Ordo
vboꝝ ꝯuerſus ē. Dicit enī ſaluū me fac
et exaudi, p exaudiet ſaluum fac. de⁹ lo-
cut⁹ ē. q̄i oro exaudiri. qd̄ nō dubiū. q2
de⁹ locut⁹ ē i me. ſcō ſuo. nō ait p ſāctū
ne p eū putaret loqui. vt p pphetas et
apl̄os. In hoie enī chriſto ē p g̃raz vnio
nis. in illis vo p g̃raz adoptiōis. Uel p
pheta dicit hoc de chriſto. q̄i ita orauit
chriſt⁹. et qd̄ orauit: fiet. q2 de⁹ locut⁹ ē i
ſcō ſuo. id ē i chriſto:

Exultabo et diuidā ſiccimā 7 ꝯuallē tabernaculoꝝ dimetiar

Exultabo. Loquit h̄ chriſt⁹ i pſona eccle
ſie. et ait. Exultabo vel exaltabor. alia
lr̄a. Supra i alio pſalmo dixit letabor
h̄ vo exaltabor. qd̄ ſatꝭ ꝯuēit. q2 d exalta
tōe ē leticia. ſeq̄t. et di. ſic. et ꝯual. ta. di.

Me⁹ ē galaath 7 me⁹ ē manaſ ſes 7 effrayn ſuſceptio capitis mei.

Me⁹ ē gala. et me⁹ ē mā. Hec ſupra ple
ne expōita ſt̄. et effra. me⁹ ē. i. mea ē fruc
tificatō. q̄ ē ſuſceptio capitis mei. Hec
fructificatō ē ex eo. qd̄ caput ſuſcepit me
l ego ipſū. Supra i alio pſalmo habet
fortitudo: p quo h̄ legit ſuſceptō. qd̄ bn̄
ꝯgruit. q2 ſuſcipiēdo fortes nos facit. ſ.
cū ipſe chriſtus nos ſuſcipit. l cū eū nos
ſuſcipim⁹. Uel ita effra. i. fructificatio ē
ſuſce. ca. m. q2 dū ſpineā coronaz caput
meū ſuſcepit. vltra oēs fructificauit. to-
tū enī lucratus ē mūdū. ſequit.

Juda rex meus: moab lebes ſpes mei.

Juda d quo chriſt⁹. et iō p iudā chriſt⁹
itelligit. ē rex me⁹ moab ē lebes ſpei mei

In ydumeā extēdā calciamen tum meū: mihi alienigene ami ci facti ſunt.

In ydu. extē. cal. m. mihi aliē. ami. ſci ſt

Quis deducet me in ciuitatez munitam: quis deducet me uſ que in ydumeam:

Quis dedu. m. i ci. mu: loq̄t h̄ chriſt⁹. 7
q̄s dedu. m. vſ. i ydu. Sic hō q̄rit chri-
ſt⁹: vt r̄ndeat. Negat hoc ab hoie poſſe fi
eri. Ciuitas mūita ifern⁹ ē quā nllus po
terat apire. ydumea ſt̄ gētes. q̄b⁹ p⁹ reſur
rectionē inotuit. Hec aūt a ſola deitate
poterāt fieri. Uñ ſbdit:

Nonne tu de⁹ qui repuliſti nos: 7 nō egredieris de⁹ in uir tutib⁹ noſtris.

Nonne tu de⁹ facies hoc. q̄ repu. nos.
p̄lalit dicit nos. q2 hic chriſt⁹ cū mēbris
patit. et ipſe enī repellit et mēbra repel-
lūt. dū t̄bulatōib⁹ exponūt. Supra vo
loq̄bat ſinglarit dicēdo. deducet me. 7 ē
ſequit 7 nō egredieris de⁹ i vtutib⁹ nr̄is

Da nobis auxiliū d tribulati one: q2 uana ſalus hominis.

Da no. auxi. d t̄bu. q2 va. ſa. ho.

In deo faciem⁹ uirtutē: 7 ipſe ad nihiluz deducet iimicos no ſtros.

In deo fa. v. et ip. ad nih. dedu. ini. no-
ſtros. Qui ſupra i alio pſalmo dci ſt tri
bulātes. Hoꝝ oium expōnes require in
quīquageſimo nono pſalmo.

IN finem pſalmus Dauid.

In finē pſalm⁹ dauid. titul⁹ patz. Ps.
iſte quit⁹ ē eoꝝ. q̄ lati⁹ d paſſiōe chriſti a
gūt. Prophia enī h̄ d chriſto eē oñdit
i actib⁹ aploꝝ vbi d iuda pphetatū hoc
eē qd̄ h̄ legit a petro dſ. ſ. et epātū ei⁹ ac
cipiat alt. d quo tñ ſolo ñ oia q̄ h̄ dicūt
pñt accipi. ſz d toto gñe iimicoꝝ chriſti i
gratoꝝq3 iudoꝝ. vt ei petr⁹ typū ecclie
gerit. ita iudas pſōas iimicoꝝ xpi por-
tat. q̄b⁹ ꝯgruūt. et ea q̄ d iuda expreſſa ſt
vt illō. 7 epātū ei⁹ acci. al. Inten. mōet
ide maliciā dcliare. et xpi hūilitatē itari
Mod⁹ Triptit⁹ ē pſalmus: Primo inci
piēs xpus a prece. icrepat iudeos q̄ red
dt mala p bōiſ. Scdō pp̄bat q̄ mali reci

piēt ꝑ ipietate ibi. Cōſtitue ſup eū. Ter-
cia: precat. vt reſurrectionē ꝯſeqt. et ini
mici dedec⁹ ibi. Et tu do. Chriſtus ergo
ſm ꝙ homo orās ad patrem ait. D:

**Deus laudē meā ne ta-
cueris: qꝛ os pctōris ⁊
doloſi ſup me aptū ē.**

De⁹ qui ſolus verax es ex te. ne tacueris
laudē meā. cui laudāti credēdū ē. Ve-
ra ē eni laus veracis dei. ita vo impletū
ē vt orat. cū predicat⁹ ē eſſe vnigēit⁹ fili⁹
dei. qñ predixit. hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. ⁊c.
qꝛ os peccatoris. ⁊c. Ecce decora diuer-
ſitas. D. iō ne taceas laudē. qꝛ iiqui nō
tacēt vitupiū. et hoc ē. qꝛ os peccatoris
et doloſi ſup me aptū ē. dū vt⁹ mea ap-
ta ē. D. ꝙ dolo tegebat: a doloſo erupit
i vocē. ſꝫ ei nō ē credēdū. qꝛ falſa ē vitu-
patio mēdacis hoīs. Q̄ō āt dolus erū-
pat in vocē: oſtendit cum ait.

**Locuti ſūt aduerſū me ligua
doloſa: ⁊ ſermōib⁹ odii circūde
derūt me ⁊ expugnauerūt me
gratis.**

Locuti ſūt ligua doloſa dicētes. Magi-
ſter ſcim⁹. qꝛ verax es. ⁊c. et hoc fuit ad-
uerſū me. qꝛ inſidiādo hoc dicebāt. ⁊ ō
ide circūdedeꝛt me ſmōib⁹ odij apti. cla
māteſ. crucifige. crucifige. ⁊ expugnaue
rūt me gratis. id ē ſine iuſta cā. Sicut e
nim pijs placet ꝑ ſe equitas. ſic ipijs ini
quitas. Sequit:

**Pro eo ut me diligerent detra
hebāt mihi: ego autem orabā.**

Pro eo vt me diligerēt. i. ꝑ eo qd̄ dēbāt
me diligere. detrahebāt mihi. negātes
me eſſe filiū dei. et dicētes. ꝙ i beelzebub
eijcio demōia. Vel ſm aliā lraꝫ. Pro eo
vt me diligerēt inficiebāt me ⁊ detrahe
bāt mihi. Jō eni infecerūt. qꝛ ōtraxeꝛt
Plus eni nocēt i mēbris ōtrahētes chri
ſto. qui aīas credituroꝝ inficiūt. q̄ꝫ qui
ei⁹ carnē mox reſurrecturā pemerūt. et ē
ſenſus. ꝑ bono mala reddebāt. qd̄ deteri
us ē. Jlli ōtrahebāt. ego āt ecōtra orabā
etiā ꝑ ipſis. Nō ſolū ꝑ fide diſcipulorū

**Et poſuerūt aduerſū me mala
ꝑ bōis: ⁊ odiū ꝑ dilectiōe mea**

Et poſueꝛt. Q. reddebā bona ꝑ mal' ipſi
detrahebāt mihi. qui orabā ꝑ eis. Et ita
poſueꝛt aduerſū me mala ꝑ bōis. Que
mala ꝑ quib⁹ bōis: Ecce. et odiū ꝑ dilec
tiōe mea. Hic ē oīs. et magn⁹ reat⁹ coruꝫ
Nō eni nocere potuerūt ꝑſequētes. ñ ne
ceſſitate. ſꝫ volūtate morietēꝫ. ſꝫ totū cri-
men ꝑſequētiū ē odiū. Quis ſit volūta-
ria pena patiētis. ❡ Hic nōndū ē. ꝙ in
reddēdis bōis. vel mal'. ꝑ bōis vl' malis
ſex dīe ſūt. que ꝯmemorate aīaduerti fa-
cile pñt. ſ. reddere bōa ꝑ malis. ñ reddere
mala ꝑ malis. hec duo bonorū ſūt. et ꝓ⁹
quidē meli⁹ ē. Jtē nō reddere bona ꝑ bo
nis. et reddere mala ꝑ bonis. et hec duo
maloꝝ ſūt. et poſteri⁹ quidē deterius eſt
Jtē reddere bōa ꝑ bōis. et mala ꝑ mal'.
et hec duo medioꝝ ſt. id ē eoꝝ qui ſt. vl'
mediocrit bōi. vel mediocrit mali. et ꝓ⁹
ꝓpinquū ē bōis. ꝙ chriſt⁹ nō arguit in
euangelio. ſed plus oportere dicit. quia
et ethnici hoc faciūt. Diligunt enim dili
gentes ſe. Poſterius vero propinquū ē
malis ſcilicet reddere malum pro malo
ꝯuenit tamen et bonis. Vñ: et lex modū
vltionis ſtatuit. oculū pro oculo. dentē
ꝑ dente. et hui⁹modi. que ſi dici poteſt
iniuſtorū iuſticia eſt. non tamē ideo. qꝛ
iniq̄ ſit: vltio. quā lex ſtatuit. ſed quia vi
cioſa ē libido id expetētis deſiderio vlci
ſcendi. magiſqꝫ ad iudicē ꝑtinet hoc: int
hoīes diſcernere. q̄ꝫ bonū hoīem ſibi ex-
petere vīdictā. Hic eni redderet malū ꝑ
malo. iudex vo nō. ſed delectatōe vl' ex
dilectōe iuſticie. iuſtū redderet ꝑ iiuſto
qd̄ ē reddere bonū ꝑ malo. qd̄ etiā deus
iudex facit. ❡ Trib⁹ ergo modis oē pec
catū ꝯtrahit: i h⁹mōi redditiōib⁹. Pri-
mus grad⁹ ē ñ reddere bōa ꝑ bōis. Se-
cūd⁹: reddere mala ꝑ mal'. Extrem⁹: red-
dere mala ꝑ bōis. Hoc deſius iudei ele
gerūt. ſ. vt chriſto detraherēt. et odiū ꝑ
dilectiōe redderēt. Cōtra hec ſt alia tria
Primū ē dare bōa ꝑ bōis. Scdm: ñ red
dere mala ꝑ mal'. ꝑfectū: reddere bōa ꝑ
malis. qd̄ chriſt⁹ orans pro iudeis fecit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cõſtitue ſup eũ peccatorem: ⁊ diabolus ſtet a dexteris eiꝰ.

Cõſtitue ſup eũ. Scḋa ps vbi icipit ꝓphetare. q̃ mali ꝑ ipietate recipiãt. et legit hoc ꝑus ſpẽalit ḋ iuda. Supra ergo ḋ pluribꝰ loq̃bat locuti ſt. et circũdederũt. ⁊c̃. nc̃ vo quo digni ſit prenũciãs ḋ vno: dicit intẽdẽs i eũ. id ẽ in iudã. qui ſc. id ẽ chriſtũ talibꝰ tradidit. q̃les erant de quibꝰ añ loq̃bat. Q. d. qꝛ peccator et doloſus apuit ſup me os ſuũ. iḋ ꝯſtitue peccatorẽ. id ẽ diabolũ. ſup eũ. qui chriſto noluit ẽẽ ſbdit. Et q̃i q̃s q̃rẽt. Que3 peccatorẽ: ſbdit. et diabolus ſtet a dexteris eiꝰ. Hoc dexteꝝ cuiq3 eſt: qḋ alijs preponit. et hic. id ẽ iudas opa diaboli prepoſuit opibꝰ dei. auariciã ſue ſaluti. Stetit ergo diabolus a dextꝛis eius. qñ prepoſuit auariciã ſapiẽ. pecũia3 ſue ſaluti. vt eũ traderet. a quo debuit poſſideri. ne a diabolo poſſideret. et predicit ñ optat. Sequit:

Cũ iudicat̃ exeat ꝯdemnatꝰ: ⁊ oratio eius fiat in peccatum.

Cũ iudicat exeat ꝯdẽnatꝰ. i. qꝛ noluit ẽẽ tal' cui dicat. itra i gaudiũ dñi tui. ſit ḋ quo dicat. ꝓijce eũ i tenebras exteriores et ne putet ab iminẽte dãnatiõe liberari orõne quã int aplos didicerat. inquit ⁊ orõ eiꝰ fiat i peccatũ. qꝛ ñ ẽ ꝑ chriſtum quẽ ñ vult ſequi. ſ3 ꝑſequi. Nõ qꝛ ñ ẽ iuſta orõ. niſi q̃ ꝑ chriſtũ fit. et ñ ſolũ ñ delet peccatũ. ſ3 et ipſa fit i peccatũ. Illa ãt orõ ñ fit ꝑ chriſtũ. q̃ ñ affectu bono fit. nec bonũ petit. Sicut ecõuerſo. Illa fit ꝑ chriſtũ q̃ petit qḋ petẽdum ẽ. et eo mõ quo petẽdũ ẽ. Aliqñ ãt ſic orat. vt i ꝑte ſit orõ ꝑ chriſtũ. et i ꝑte ñ. Qñ bonũ ñ bñ. vel bñ ñ bonũ petit. Iudas ãt nec bonũ. nec bñ petijt. Qñ ãt iudas ita orare potuerit. vt orõ eiꝰ fieret i peccatũ q̃ri põt. Credo añq̃3 dñm traderet. ⁊ cũ ḋ illo iã cogitaret tradẽdo. nõ eni iã poterat orare ꝑ chriſtũ. Sequit:

Fiant dies eiꝰ pauci: ⁊ epiſcopatũ eiꝰ accipiat alter.

Fiãt dies eiꝰ aplatꝰ. pauci et ne ſacratus duodenariꝰ nũerꝰ ſit diminutꝰ. ſbdit: et epãtũ eiꝰ accipiat alt. Loco eni eiꝰ ſbſtitutꝰ ẽ matthias. vt legit i actibꝰ aploꝝ. Nõ q̃ h' ꝑrio i ve. t. nomẽ epãtꝰ iuẽit. ⁊

Fiant fili eius orphani: ⁊ uxor eius uidua.

Fiãt filij eoꝝ orphãi. ⁊c̃. Nõ viduã vxorẽ hũiſſe et filios. et ita factũ fuit vt hic dr. vtiq3 mortuo ipſo. et filij eiꝰ orphãi et vxor eiꝰ vidua fuit. S3 dicet aliquis an hoc ad penã iude ꝑtiere credẽdu3 ſit qḋ ſui paſſi ſt: An et vllus dolor tangat mortuos ḋ his que i ſuis pꝰ mortẽ ꝯtingũt: Vel qũo ea que circa nos agũt nouerint ſpũs eorũ mortuoꝝ: Cui rñdeo magnã quidẽ ẽẽ queſtionẽ. nec i pñti ẽẽ diſſerẽdã. Verũtñ breuit põt dici. qḋ eſt cura mõtuis ḋ ſuis charis. vt ḋ diuite legit. qui dũ tormẽta apud iferos pateret leuauit oculos ad abraã. et int illa dixit Habeo eni quiq3 fratres. ne et ipſi vẽiãt i hũc locũ tormẽtoꝝ. Habẽt eni mortui curã ḋ viuis. quos ſciũt vincere. qꝛ nec i loci penaꝝ vidẽt eos. vbi diues ſine fratribꝰ erat. nec i requie beatoꝝ. vbi abraã et lazaꝝ. q̃uis lõge agnoſcebat. Non tñ iḋ ꝯſeq̃ns ẽ eos ſcire q̃ circa charos illoꝝ agũt: hic. vel leta. vel triſtia. Si ergo hec ſentiũt mortui. i. ſuoꝝ triſtia. qḋ hic dicit. cumulus ẽ iude maloꝝ. Si vo ñ ſetiũt. formido ẽ viuoꝝ. Pñt eni3 tiere ne ꝑ peccatis ſuis. vel ꝑentũ ſimilia eis ꝯtingãt. Sequit:

Nutãtes trãſferãtur filii eiꝰ et mẽdicẽt ⁊ eiiciãt̃ ḋ hitatiõibꝰ ſuis.

Filij eiꝰ nutã. i. incerti quo cãt. trãſſe. et ḋ ha. ſ. eijci. oĩ preſidio deſtituti. et mẽdicẽt. Qũo hoc totũ vxori ꝯtigerit. et filijs indicat dicẽs.

Scrutet̃ fenerator oẽ3 ſubſtãtiã eiꝰ: ⁊ diripiãt alieni labores eiꝰ.

Scrutet ⁊ fene. o. ⁊c̃. S3 qũo hũit iudam q̃ cũ aplis dñm ſeq̃bat: Oĩa ãt q̃ hũit. ita vxori et filijs ſuis dimiſit. vt adhuc in illis cor habuerit. nec vinculum cupiditatis abruperit. Et puta

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bat dñm falli. qñ ea que mittebant̃. d e lo
culis auferebat. Sequitur.

**Nõ ſit illi adiutoꝛ: nec ſit q̃ mi-
ſereatur pupillis eius.**

Nõ ſit illi adiu. Hoc ideo addit qꝛ ⁊ bo
ni tentant̃. ſꝫ hñt deũ adiutoꝛe3. De illo
autẽ dicit̃. Nõ ſit illi adiutoꝛ. i. ad tuẽ-
dã ei⁹ poſteritatẽ. vñ addit. ñ ſit q̃ mi. pu.
e. Pupilli dñr. q. puſilli. vñ: ⁊ pupil-
la ocli dr̃. qꝛ parua. Sꝫ qꝛ poſſent ſñ ad
iutoꝛe filij licet in erumnis creſcere ⁊ ge
nus ꝓpagatione ſeruare addit.

**Fiãt nati eius ĩ iteritu: in gene
ratõe una d̃leatur nomẽ eius.**

Fiãt. na. e. ĩ iti. Per hoc oẽꝫ poſteritatis
ſpem tollit. ⁊ ĩ ge. v. d̃l. no. e. q. qd̃ d̃ eo
generatũ ẽ nõ generet. ⁊ cito tranſeat. ⁊.

**In memoꝛia redeat iniquitas
patrum eius in conſpectu dñi
et peccatũ matris eius ñ d̃leat.**

Iniq̃tas. pa. e. red. ĩ me. ĩ ꝯſp. do. ⁊ pec.
ma. e. ñ d̃l. Peccata patrũ. eis reddũt̃. q
a mal̃ coꝝ ñ r̃eceduñt ſꝫ ñ eis q̃ mutati ſũt. ĩ
xp̄o. q̃ iã ñ ſũt filij ĩiquoꝝ. qꝛ iã ñ imitã
tur moꝛes illoꝝ. Si ergo iudas. teneret
adoptõnem q̃ꝫ accepat. ñ ꝑtineret ad eũ.
vl̃ ſua pꝛetita. vl̃ patꝝ iniq̃taſ. ſꝫ qꝛ rediȷ̃t
ad mala vetuſti generis redit ĩiq̃tas pa-
trũ ei⁹ ĩ ꝯſpectũ dñi. vt in eo puniret̃. vñ
ẽe dr̃ ĩ exodo. Reddã pec̃ta pr̃m ĩ filios
⁊c. qd̃ dictũ ẽ. d̃ imitãtibus ĩiq̃tatẽ pr̃m.
Quod ṽo dr̃ ꝑ Ezechyelẽ ꝓphetã. fili⁹ ñ
poꝛtabit ĩiq̃tatẽ pr̃is. d̃ ꝯuerſis ad eũ in
telligendum eſt. etiaꝫ.

**Fiant contra dominum ſemꝑ
et diſꝑeat d̃ terra memoꝛia eoꝝ**

Fiãt ſe. pat̃ ei⁹ ⁊ mat̃. ꝯtra. do. ñ vt dño
adverſẽt̃. ſꝫ vt d̃s mala merita eoꝝ ñ ob
liuiſcat̃ ĩ iſto. ⁊ ẽ. fi. ꝯ. do. i. ĩ ꝯſpectu dñi
qd̃ ⁊ alij ſic trãſtulerũt. ⁊ memoꝛia eoꝝ.
i. parẽtũ eius. diſꝑ. d̃. t̃. deleta ꝓgenie.

**Pꝛo eo q⁹ non eſt recoꝛdatus
facere miſericoꝛdiam.**

Pꝛo eo q⁹ nõ ẽ recoꝛ. iudas. fa. mi.

**Et perſecutus eſt hominẽ ĩno-
pẽ et mendicũ et ꝯpũctũ coꝛdẽ
moꝛtificare.** Et ꝑſecut⁹. ẽ ho. io. ⁊ m̃.
ſcꝫ xp̄m. Paupes ꝑſeq̃ ſola ſeuicia ẽ. A-
lij ṽo ꝓ diuitijs. vl̃ honoꝛib⁹ intũ hu-
iuſmodi patiũt̃. ¶ Vel de ppl̃o iudeoꝝ
poſſũt hec omnia accipi. hec eadẽ nãqꝫ
ꝯgruũt iud̃is. quoꝝ ꝑſonã: iudas geſſit
Q. d. qꝛ reddidẽrũt odiũ ꝓ dilectiõe: Iõ
Cõſti. pec. ſr̃. e: ppl̃m. ⁊ dia. ſtet ad d̃x. e.
ſic̃ d̃ iuda. ita d̃ iud̃is hec accipiũt̃. ſeq̃r
Cũ iudicat̃. ex. ꝯdem. qꝛ iud̃i ĩ neq̃cia ꝑ-
manẽtes. theſaurizãt ſibi irã. ĩ die ire. ⁊ r̃
uelatõis iuſti iudicij d̃i. ⁊ oꝛo. e. fi. ĩ. pe.
qꝛ ñ fit ꝑ mediatoꝛẽ d̃i ⁊ hoim ieſũ chri-
ſtũ ⁊ fi. di. e. pa. ſm̃ regnũ hoc accipiẽdũ
ẽ. qd̃ poſtea diu ñ ſtetit. ⁊ epa. ei⁹. popli
acci. al. epiſcopatũ iud̃oꝝ. i. xp̄m. q̃ ad e
os miſſus erat: accepit ppl̃s gẽtiũ. vñ: v̈
bũ miſit d̃s ĩ iacob. ⁊ cecidit ĩ iſrael. fiãt.
fi. e. oꝛph. amiſſo regno q̃ĩ pr̃e. l̃ amiſſo
pr̃e deo. ⁊ vxoꝛ. e. ĩ. plebs iudaica. fiat
vidua. amiſſo regno. Nutãtes trãſfe. fi. e
⁊ mẽ. ⁊ eijci. d̃ habi. ſ. vt ſepe ĩ captiuita
te factũ ẽ. ⁊ di. ſb̃ regib⁹ gẽtiũ. Et fenera-
toꝛ. i. diabol⁹ qui mala ꝯmendat. l̃ d̃s q̃
bona cõmodat. ſcru. om. ſb̃ãm. e. ĩ. vitã
ĩſigĩa pc̃a puniẽs. Debita ei illoꝝ ñ di-
mittuntur. quia in ſolo chꝛiſto dimittũ-
tur quẽ reſpuerũt. ⁊ alieni. i. diabolus. ⁊
ãgeli ei⁹. diri. la. e. qꝛ ñ theſaurizãt ĩ celo
⁊. nõ ſit il. adiu. Adiutoꝛ ñ ẽ ei cui xp̄s d̃
ẽ. ⁊ pu. e. q̃ amiſſo regno. l̃ pr̃e d̃o. ſic mã
ſert. ñ ſit q̃. mi. ñ dico ad tẽpalia. ſꝫ ad et̃
na habẽda. fi. na. e. in. ite. ſempit̃no. ⁊ de
le. no. e. Iõ qꝛ mãſit. ĩ ge. vna. i. qꝛ ñ re-
generati fuert. ⁊ red̃. ĩ me. ĩ ꝯſpec. do. ĩiq̃
pa. e. que hiſ mal̃ ĩ malicia ꝑſeuerantib⁹
reddit̃. ⁊ ñ d̃le. pec. ma. e. i. ierl̃ꝫ t̃rene. q̃ ꝑ
uit cũ filijs ſuis. que ꝓphetas ĩt̃fec. fi. ſẽ.
ꝯtra dominũ. i. a conſpectu domini. pec
cẽm eoꝝ ñ aboleat̃. ſꝫ ſeꝑ puiat̃. ⁊ diſꝑ. d̃
t̃. viuẽtiũ. i. eccl̃a. me. eoꝝ. Quia cũ eẽnt
rami naturales fracti ſunt. Pꝛo eo quod
non eſt recoꝛdatuſ vel iudas vel ipſe po
pulus. facere. miſericoꝛdiam. Sed me-
lius dicitur de populo qui non eſt re-

cordatus peniteᵭo. vt ſupra mēbra chriſti ſaltē facerent miam. ſʒ ea pſequiᵵ. vñ ait. Et pſecu. eſt ho. io. et men. vł iudas ipſū chriſtū. ſeqr. ⁊ ꝯpūc. co. morti. i. vt mortificaret. hoc de chriſto ī mēbris dᵵ. Cōpunctus ei corde ñ ſolet dici. niſi q̄ ſtimulis peccatoꝝ: pūctus eſt in dolore penitendi. Sed quia et hi tales ſunt mēbra chriſti. iō et eū quē crucifixerūt iudei. pſecuti ſunt in membris ſequitur.

Et dilexit maledictōʒ et ueniet ei: et noluit benedictionem et elōgabitur ab eo.

Et dilexit maledictōem vel de loculis iudas: furando. et dñm vendendo. vel iudei dicendo. Sanguis eius ſuper nos et ſup fi. no. et. ve. ei. et nolu. benedi. ſicut qñ maledixerūt ceco illūiato dicētes. Tu diſcipulus eius ſis. et elō. bñdictio. ab eo ad gentes.

Et induit maledictionem ſicut ueſtimentum: et intrauit ſicut aqua in interiora eius: ⁊ ſicut oleum in oſſibus eius.

Et induit. iudas vel populus maledic. i. peccata. que modo dlectāt. ſʒ dicūtur maledictō. qꝛ tormēta parāt. addit. ſicut veſti. qᵭ qꝛ corpis ē. p ipſū ꝺprauatū corpus ſignificaᵵ. et eadē maledictō ītrauit ſicͭ aq̄ ī interio. e. p qᵭ intelligiᵵ de praua ta aīa foris em̄ in corpe. ⁊ itus in aīa maledictōʒ hūit. incidēs in eiꝰ iudicū. q̄ corpus et aīam pdit in gehennā. et eaᵭ maledictō fuit in oſſibus eiꝰ. p qᵭ notaᵵ de prauata ratio. addit. ſicut oleū p qᵭ oñdiᵵ qꝛ delectat eos mō malefacere. vel iō dicit. qꝛ hoīes fortes ſe putāt. iō qꝛ licet eis modo īpune malefacere. ſicut agoniſte oleo vnguntᵵ. vt ſint fortiores.

Fiat ei ſicut ueſtimētum quo operiᵵ ⁊ ſicut zona qua ſemp precingitur. Fiat ei. iude vel pplō. ipſa maledictō ſicut veſtim̄. quo. op. iō videᵵ dicere hic. qᵭ ſupra vbi dixit. Induit male. ſicut veſtim̄. ſʒ differt. qꝛ ſupra dixit veſtimentū. quo induiᵵ vt tunica. hic dicit ꝟo veſtimentū. quo opiᵵ vt pallio. qᵭ eſt in ꝯſpectu hoīm ꝺ iniq̄tate glari. Et fiat ei. maledictio. ſicut zona. q̄ ſp. precin zona precingūᵵ hoīes. vt ad opādū ſint aptiores. nō īpediti ſinibꝰ veſtiū. Maledictōne ergo ſicut zona precingiᵵ. q̄ ñ repēte facit malū. ſʒ diſpoſitū aggrediᵵ. et ita diſcit mala agere. vt ſp ſit parꝰ vñ hic ait. ſemp precingiᵵ. Sequiᵵ.

Hoc opꝰ eorum qui detrahūt mihi apud dominum: ⁊ qui loquūtur aduerſus animā meā.

Hoc opus. e. q̄ de. mi. ap. do. Nō dixit hec eſt merces coꝝ. ſʒ opus. patʒ ei ꝙ veſtim̄to et aq̄. oleo et zona: opa deſcribit. q̄bus maledictio eterna ꝯpaᵵ. Dicit aūt plr̄ coꝝ q̄ detrahūt. qꝛ ñ vnꝰ tm̄ eſt iudas ſʒ mlti. de q̄bus dicit. q̄ detra. mi. ap. d. dicētes me ñ eſſe eū quē lex dñi et ꝓphete prenūciauerūt. vel apꝺ do.. ſpēalit chriſto detrahūt. q̄ dicūt eū ñ eſſe ex patre. l minorē patre. et q̄ lo. ma. aduer. a. m. dicētes. ñ potuiſſe reſurgere cū vellet.

Et tu domine domine fac mecum propter nomen tuum: qꝛ ſuauis eſt mia tua.

Et tu domine domine. Tercia pars vbi precatur. vt liberatus reſurrectōeʒ ꝯſeq̄tur. ⁊ inimicus dedecus. Q. d. iſti ita. et tu dñe. do. Geminatio notat affectū orādi. ⁊ nota ꝙ ait. Et tu. qꝛ ñ ſine cauſa prepoſita eſt et ꝯiunctio. acſi diceret. iō dico. Et tu. qꝛ et ego facio. vñ ſequiᵵ. fac. m. qꝛ eadē ſūt opa pr̄is. et filij. et ē ſenſꝰ fac. m. i. opare vt ego in vaſa miſericordie. vel fac. m. i. adiuua me ſm̄ hoīem. ⁊ hoc nō propter mea merita precedentia ſed propter. no. t. i. gratiam tuam. p hoc gratiam ꝯmendat. Nullis ei operū meritis. precedentibus in tantam celſitudinem ſubiecta eſt humana natura. vt totum ſimul verbum et caro. hoc eſt deus et homo. vnigenitus filius diceretᵵ. hoc autem factū eſt vt ab illo q̄ creauerat p id qᵭ pierat id qᵭ pierat quereretᵵ. vnꝺ hic ſequitur. quia ſuauis eſt. mi. t: queris enim per me qᵭ perierat.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Libera me quia egenus ⁊ pau per ego ſum: ⁊ coꝛ meū ↄturba tum eſt intra me.
Libera.m.q.ita vtiqꝫ fac mecū. Libe.me ꝯpaſſione.qꝛ ege.et pa.ego ſū. Egeſtas et pauptas chriſti.ē īfirmitas ex q̄ cruci fixus eſt.et cor.m.ↄᷓ.ē intra me. vñ tri ſtis ē.a.m.v.ad.moꝛ. Coꝛ ei potuit ↄtur bari.ſicut caro crucifigi.i q̄bus vera na tura hominis aperitur. Et.

Sicut umbra cū declinat ablatꝰ ſū: ⁊ excuſſus ſū ſicut locuſte.
Sicut vmbra cū decli.abla.ſ.i.moꝛtuus Sicut ei ex vmbra declināte fit nox. ſic et moꝛtali carne: fit moꝛs.et excuſſus ſuꝫ ſi.lo. hoc iā in mēbꝛis eius.i.in fidelibꝰ ꝯuenientius ītelligi exiſtimo vñ aptius pl'r dicit ſicut locuſte.q̄ꝫ ſicut locuſta. Ex cuſſi ergo.i.fugati a pſecutoꝛibꝰ ſunt fid les.q̄ ſunt multi ſicut locuſte.vl' ſaliētes de loco ad locū. A ſili locuſtaꝝ.ſeqr.⁊.

Genua mea īfirmata ſunt a ie iunio: ⁊ caro mea immutata eſt propter oleū. Genua.m.īfir.ſ.a ie.⁊ hoc aptius in m̄bꝛis intelligit.et eſt. Ge nua.m.infir.ſ.a ie.i.foꝛtes mei panc. i. chriſto ſbtracto defecerūt.qđ ī petro ap puit. Sꝫ ne penitus ſuccūbant.factū eſt qđ ſequit.et caro.m.imu.eſt.ī melius in glām imoꝛtalitatis.vt in moꝛte deficien tes miſſo ſpū ↄfirmaret. vñ ſbdit.pp.o. ī.ſpūalē gratiā.vñ chriſtꝰ dr.chriſtus ei dr a chriſmate. Chriſma vnctio ē.imuta ta eſt ergo caro chriſti. vt miſſo ſpūſcō: vngeret diſcipulos.q̄ ad eos ñ veniſſet ſi chriſtꝰ ñ abiiſſet. vñ ipſe ait.niſi ego abie ro.ſp.pa.ñ.ve.ad.vos.et euāgl'iſta ait Nondū erat ſpūs datus.quia ieſus non dum.fu.glo. Sequitur

Et ego factus ſum obpꝛobꝛiuꝫ illis uiderūt me ⁊ mouerunt ca pita ſua. Et ego fa.ſū. ob·il. qꝛ factus ſum maledictū p moꝛtē crucis.vid.m.et mo.ca.ſ· q̄ viderūt me pendere in cruce ſꝫ ñ reſurgere. videꝛt qñ genua mea īfir mata ſūt.ſꝫ ñ qñ caro īmutata.⁊ id.mo. ca.ſ. tanq̄ꝫ furioſi ↄmotōne capitis mi nantur.ergo. O.

Adiuua me dñe deus meuſ: ſal uū me fac ſcđm miam tuam.
Dñe.d.m.adiu.m. totū.ſ.caput et coꝛ pus. Nota q̧ chriſtꝰ rogat vt hō.q̄ pre ſtat vt deus.ſeqr.ſaluū.m.f.ꝑ.m.t.ñ ꝑm debitū opm' adiuua me.

Et ſcient qꝛ manꝰ tua hec: et tu dñe feciſti eā. Et p hoc ſci.vl' ant.hi. ſ.p q̄bꝰ oꝛauit.q̄ erāt iī illuſoꝛes.qđ ſci ēt:qꝛ ma.t.h ē.⁊ tu.d.fe.e.maꝰ pr̄is ē chꝛi ſtꝰ.vñ.⁊ brachiū.d.cui.reue.ē:hec manꝰ et erat.qꝛ ē v̄bū apud deū.et fecit eā. dū verbū caro factū eſt Erat ſine tpe ꝑm di uinitatē.et facta eſt in tpe ꝑm carnem.

Maledicent illi ⁊ tu bñdices: q̄ inſurgunt in me ↄfundant: ſer uus aūt tuus letabitur.
Maledicent. il. neqꝫ.illi inſultantes ma nui tue.chriſto. vana ē ergo maledictio maloꝝ. Deus vō cū bñdicit. facit qđ dic vñ ſbdit.et tu.bonꝰ bñdi.et q̄ īſur.i me putantes.pficere ↄtra me.cōfun. qđ erit cū exaltatꝰ fuero ſup celos.et cepit eē ſu p omnē.ē.gl'a.m.ſer.aūt.t.le. vel in dex tera patris.vel in m̄bꝛis letātibus. Et.

Induant q̄ dtrahūt mihi pu doꝛe: ⁊ opiant ſicut diploid ↄ fuſione ſua. Qui detra.mi. induan. pu.i.pudeat eos detraxiſſe mihi. qđ in bono poteſt accipi dum coꝛriguntur. et op.ſi.di.ↄᷓ.ſ. diplois duplex pallium. vñ alii intꝑtant.p diploid duplex pal liū.et ē.op.ſi.dꝛ.ↄᷓ.ſ.i.ↄfūdant itus.et foꝛiſ.i.coꝛā dō.⁊ coꝛā hoibꝰ. vñ alibi.du plici ↄtritōe ↄteret eos.do.d.n.ego aūt.

Cōfitebor dño nimis ī oꝛe meo ⁊ ī medio mltoꝝ laudabo eū:
Cōfitebor.laudē.do.hoc ī m̄bꝛis.nimis. i.valđ.ſolet pōi nimis.p plus q̄ꝫ debet. ſed et.p valde accipit. vt hic ↄfitebor di co: n.me qꝛ oꝛe ↄfeſ.f.ad ſal.et laudabo um in me.mul.i.in ↄñi.hoc eſt.qđ ali-

bi dicit. i medio ec. lau. te. vł in me. mł. la. e. i. in corde multoꝝ. qꝛ corde credit ad iuſticiam.

Qui aſtitit a dextris pauperum ut ſaluuz faceret a pſequētibꝰ animam meam.

Qui aſti: q. ꝯfitebor dño. q̄ aſt. a dx. pa. diabolus a dextris iude ſtetit. q̄ diuitias ſuas augere voluit. vendito chriſto. ſed dñs aſtitit a dextris paupm vt ipſe dñs ſit diuitie paupis. Aſtitit ei ñ vt ānos hꝰ vite augeret. vł vt forté. vł vt incolumé vł vt diuité faceret: ſʒ vt aiam ſaluaret a pſeqñtibꝰ. vñ ſbdit. vt ſal. fa. a pſe. a. m. ne pauptate. i. infirmitate ſuccūbat. hoc aūt adiutoriū corpi chriſti datū eſt: i omnibus ſcis martyribus.

Pſalmus dauid.

Pſalmꝰ dauid. Titulus patet. Pſalmus iſte. vij. eſt coꝝ: q̄ agūt de duabꝰ naturis in chriſto. q̄ plene ⁊ breuit de incarnatōe. ⁊ oipotēti deitate chriſti dic. Sicut iohēs in euāgelio. In pncipio erat verbū. et verbū caro factū eſt. Totū hic ſūmati dr de duabꝰ naturis chriſti q̄c q̄d in vtroq̄ʒ. t. ꝯtinet. Intentōne: ppheta hortat ſubijci chriſto. Modꝰ. Triptus eſt pſal. Prio: refert ppheta vba pris de filio in q̄bus. ſ. in his: q̄ in pma pte dicunt. nata ditatis ⁊ hūaitatis chriſti exponit. Scdo: pr indicat natam deitatis aliq̄tenꝰ ibi. Tecū pn. Tercio: propheta agit de hūaitate chriſti ibi. Iurauit do. ppheta ergo naturā ditatis pmo aperiens ait.

Dixit dominus dño meo: ſede a dextris meis.

Dominus pr dixit. More nro loq̄r ppheta: cū ait. dixit vt hō. ſ. inſtruat. Nō ei ore ptulit. ſʒ dixit. re. i. effectu vł potius. re. i. generatōe. vł dixit i. etnalit diſpoſuit. do. me. ſ. filio. q̄ dñs meꝰ ē etiā ſm q hō. i. ipſe hō. ñ tñ ex eo q hō. Per hoc q dicit dñs dño id nom repetēdo: pſōas diſcernere. ⁊ vnā natāʒ et potentiā pſonaꝝ accipe. It. q ait dño meo. hoc deitatis idiciū ē. qd vo ait ſed. et vgā vtutis: hoc: hūaitatis idiciū ē. qd dixit pr filio: hoc ſede. i. pꝰ laboré q̄eſce. et ꝯregna ſm q hō. ſed ñ ſolū in alto vt excellēs dñeris. ſʒ etiā in occulo vt latēs et occultus credaris. qꝛ ñ eſt merces fidi niſi lateat qd credimꝰ. Subſtrati aūt. ſ. q̄ hic inferius ſūt. ⁊ ñdū ſurſū. ſpant. et credūt. qd nō vident. hec eſt iuſticia fidi de q̄ dñs dicit i euāglo. Cū venerit paclytus arguet mundū de peccato. q ñ cred et de iuſticia quia ad patrem vado et iā non videbitis me. id eſt hec erit iuſticia veſtra. vt credatis in eū quē ñ videbitis Tūc ei iuſtꝰ ex fide viuit. ſi ñ videt qd credit. Dū ergo ait. ſede duo notat. ſ. eum poſt laboré quieſcere. et ꝯregnare. et i occlto eē. Sed dico: a dxtris meis. i. i potoribus meis bōis. vel ſede a dextris meis i. ꝯregna coeq̄lis mihi. i. vt p dextrā accipiat eq̄litas quā habet chriſtꝰ cū patre:

Donec ponam inimicos tuos: ſcabellū pedum tuorum.

Donec po. Q. ſede occultus: donec regnes manifeſtus. et hoc eſt: Donec ponaʒ inimicos tuos ſcabellū pedum tuoꝝ. i. ſubiectos per fidem tue diuinitati. A ſili loquitur. cum ait. ſcabel. per quod ſubiectō plena notatur. per pedes. eterna ſtabilitas intelligitur. Hoc aūt quotidie ⁊ ſi paulatim agitur: et peragitur in ꝯuerſis. vel accipitur donec pro eterno. ⁊ ē. Sede donec ponam. i. eternaliter. ſicut eternaliter. po. inimi. tuos. volentes vel nolentes. ſca. pe. tuoꝝ. i. tibi ſbiectos ex voluntate. vł neceſſitate. Incipit aūt ex ſyon. i. ex iudeis regnū chriſti. vñ ſbdit:

Virgā virtutis tue emittet dñs ex ſyon: dominare in medio inimicorum tuorum.

Virgam virtutis tue: Hanc laudeʒ. ſ. ſubiectōnis inimicoꝝ ppheta chriſto canit ad ipſū i ſua pſōa loq̄ns ⁊ ordieʒ ici

piendi oſtēdens ꝙ a iudeis incipit ⁊ ad
gentes trāſijt. in q̇bus ↄſūmaꝛ. et ſic vſq̧
ad finē pſalmi decurrit ꝓpheta loq̄ns: ī
ſua pſona. Q. d. Dn̄s po. ini. t. ſca. pe. t.
qḋ ita fiet. ſ. qꝛ incipiet a iudeis. et hoc ē
dn̄s Emittet v̉gam v̉tutis. t. i. regnū po
tētie tue. incipit a hierl'm. vn̄: De ſyon ex
ibit lex. et verbū. do. de hierl'm. Non de
illo regno chriſti loq̄r ꝓpheta. quo chri
ſtus ſemꝑ regnat cū patre. ſed de illa diſ
penſatorio et tꝑali. quo nos ꝑ medietatē
ſue carnis vocauit in eternitatē. ⁊ in no-
bis regnat. cuius tn̄ n̄ erit finis. Incipit
aūt ab hierl'm. vn̄ ipſe dn̄s ait. Oporte-
bat chriſtū pati. et reſurgere a mortuis.
et predicabiꝛ in noīe eius penitentia ⁊ re
miſſio peccatoꝝ ꝑ oēs gentes incipienti-
bus ab hierl'm. virga vero virtutis. eſt
ſceptrū regie poteſtatis. q̄ ſuſtentanꝛ bo
ni. et franguntꝛ mali. et nota ꝙ ait. virtu
tis. et addit tue. qꝛ hec poteſtas ꝓprie ē
chriſti ex deitate. ſeq̄r. dn̄are vel dn̄abiꝛ
vl' dn̄abiꝛ. Q. d. emitte virgā. et ſic emiſ
ſa v̉ga. dn̄abiꝛ ipſe pater. vel tu chriſte.
dn̄are. vel beris. in med. i. in precordijſ
inimi. t. quorūlibet. Q. dn̄aberis ↄuer-
ſis. de q̇buſcūq̧ ppl'is. nō ait. vindica-
bis q̄ ingratos vindicte deſtructōne ꝑ-
cellat. ſꝫ ait. dn̄aberis. vt fideles educet
bn̄ficijs. et correctione. vel dn̄are in me.
ini. t. i. in eccl'a inter malos ↄſtituta.

**Tecum principiū in die uirtu-
tis tue in ſplendorib' ſanctoꝝ:
ex utero an̄ luciferū genui te.**

Tecū p̄ncipiū. Scd'a ꝑs vbi indicat paꝛ
naturā deitatis chriſti aliq̄ten' ꝓ noſtra
capacitate. q. d. pater ego dn̄s ego emit
tam virgā virtu. t. qꝛ. Tecū eſt mihi p̄nci
piū. q. hoc tibi tribuo plus quā alijs. qꝛ
tu es filius ꝑ naturā. qꝛ tecū eſt mihi. p̄n
ci. n̄ dicā tibi mecū. nec alicui poſterior
me videaris. Ego et tu vnū p̄ncipiū ſum'
oīm. qḋ n̄ hic vidꝛ. ſed videbiꝛ in die v̉.
t. in ſpl. ſa. i. ī eternitate. vbi v̉tus diuina
ↄſpiciꝛ. n̄ ab alijs. ſꝫ a ſcis. qn̄ in reſurre
ctione erūt ſplendidi. vt angeli dei. Vel
ita et loq̄r paꝛ. Q. d. Iam dn̄aris o chri
ſte fili. iam v̉tus tua eſt emiſſa. ſed in die
ſpecialis v̉tutis tue. ſ. ī futuro. tecū erit
mihi p̄n. hoc: etiā ſemꝑ eū. ſed n̄ videꝛ.
Tunc aūt videbꝛ cū chriſtus q̇ olim vi-
ſus eſt in forma ſerui: videbiꝛ a mūdi cor
dibus in forma dei. a quo viſu tolliꝛ im
pius. ne videat gl'am dei. dico in die vir
tu. t. in ſpl. ſ. i. qn̄ ſci erūt in ſplendore ful
gentes ſicut ſol. in regno p̄ris. tūc cū eo
erit p̄ncipiū. et mō p̄ncipiū ē. ſ. p̄ꝛ cū fi-
lio p̄ncipiū eſt. ſꝫ tūc videbiꝛ quō p̄nci-
piū eſt cū eo qꝛ tūc ſimiles ei videbūt eū
ſicē eſt. viderat phylipp' ſꝫm formā ſui. ⁊
obiurgatus eo. ꝙ in filio nō agnoſceret
p̄rem quē querebat videre dicēs. Dn̄e o
ſtēde nobis p̄rē. ⁊ ſu. no audit. q̄ me vi-
det n̄ formā ſui. ſꝫ q̄lem me abſcōdi tim̄-
tibus. et q̄lem me videndū pficio ſpanti
bus videt et p̄rem. hoc aūt mō credēdū
eſt vt tūc videaꝛ vn̄ et phylippo dꝛ. Nō
credis qꝛ ego in p̄re: et p̄ꝛ in me eſt. q. qḋ
nōdū videre potes. crede: vt videre mere
aris filiū cū patre et in p̄re. q̄liter cū eo
pater p̄ncipiū eſt. hec aūt viſio: vita eter
na eſt. vn̄ hec ē aūt vita eterna. vt ↄgno-
ſcāt te ſolū v̉m deū. et qu ē miſiſti ieſum
chriſtū. ſeq̄r. ex vtero. q. tūc hoc videbiꝛ
ſꝫ nunc ex vtero. i. ex occl'ta ⁊ ſecreta ſb'a
mea. ge. te. ineffabiliter. et hoc. ante luc.
i. ante omnia tempora. Lucifer q̄ nun
ciat diem ſeculo. eminens ſtella hic poni
tur pro omnibus ſtellis et ſyderibus tā-
q̄ꝫ pars pro toto. per que ſydera: tempo
ra intelliguntur. quia in ſignis ⁊ tempo
ribus poſita ſunt. ſicut legitur in geneſi
et eſt. ante luci. ge. te. i. ante omnem crea
turam. ante omnia tempora. Vel ex per-
ſona ꝓphete poteſt accipi loquentis ad
filium. Tecum. Q. d. Dominus emittet
virgam v̉tutis. et ipſe eſt. p̄nci. tecū. i. co
etern' tibi. n̄ tm̄ ſꝫm ꝙ tu es hō. ſꝫ in die
vir. i. in claritate deitatis. v̉tutis dico.
tue. Q. et ↄſb'alis eſt tibi. et eſt etiā p̄nci-
piū. in ſpl. ſ. i. cū ſpūſcō q̄ ſcōs ſplendifi
cat. ⁊ ego ex vtero ge. te. dic dō. Q. cum
maria ſit de me. ex vtero eius v̉gis. ge. t.
⁊ hoc: an̄ lu. i. noctu. an̄ diē eīn natus eſt
chriſtus. ad hoc natus eſt ex ea vt eſſet ſa
cerdos in eternū. q̄ ſe offerat. vn̄: ſequiꝛ.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu es ſacerdos i eternum: ſcdm ordinem melchyſedech.

Iurauit do. Tercia ps vbi ꝓpheta agit
ꝺ hūaitate chriſti. Ecce v̓bū caro factū ē'
Et notandū ꝙ ſupra verba ꝓphete agen
tis ꝺ hūanitate chriſti fuerūt. v̓gam v̓tu
tis. t. vſq₃ tecū ꝑn. ibi v̓o deus pr̄ ſiue ꝓ
pheta loquit̃: ſm diuerſas lectōes agens
de chriſti deitate. hic itē ꝓpheta loquit̃.
vſq₃ ad finē pſalmi agens de chriſti hūa
nitate. Q. d. Dominus dixit do. m. ſede.
⁊c. dedit etiam ei ſacerdotium eternum
nam dominus iura. tibi. i. firmiter pro-
miſit tibi. ſm ꝙ tues homo.' Iuratio
eñ dei firmamētū eſt promiſſionis. ⁊ non
pe. e.' i. non mutabit. ſicut de ſacerdotio
aaron contigit. quod preter ſpem nr̄am
mutauit.' et dicitur hoc de deo pro mo
re noſtro. in quem nulla cadit penitenti
a.' Scit enim quid agat. nec mutat con-
ſilium. ſed verbo penitentie mutatio rer̄
aliter ꝗ₃ ſperabatur euenientium: ſig-
nificatur.' Quomodo enim tunc ali-
quid penitet te feciſſe. doles factū quod
feciſti. ſic qñ aliqd de' preter̄ hoīes ſpāt
mutat in aliud: penitere ſe dicit. vſq₃ a
deo. vt et de pena nr̄a peniteat eū. ſi nos
de vita mala nr̄a penituerit' ergo. ñ. pe.
e. qꝛ alit̃ ñ eueīt. q̄m ſpbat̃. ⁊ qꝛ oīa iñ ga
uiſa ſūt. Quid iurauit: hoc. tu es ſa. i et.
i. ſacerdos etern'. ſecūdū. Or. melchi. qꝛ
panē: ⁊ vinū. in corpus et ſaguinem ſuū
coſecrauit chriſt'. cuius ſacrificij ſimili-
tudinē premiſit melchiſedech. Hinc con
ſtat trāſiſſe victimas ſm ordinez aaron.

Dominus a dextris tuis cōfre- git in die ire ſue reges

Dñs a dex. t. ꝯ.' hic fit ꝯuerſio ad patrē.
Q. et o dñe pr̄. q̄ hoc iuraſti: iſte ſacer-
dos q̄ eſt: dñs. ens a dex. t. cui dixiſti. ſcd
a dextris. m. ꝯfre.' vl' ꝯq̄ſſabit. reg. illos.
ſ. reges. qui volunt. vel ebant delere no
mē chriſti. cōq̄ſſabit. i. infirmos reddi-
dit vt nō poſſint qd volebāt. et hoc fecit
in die. i. ſ. i. tempore occulte ire: quando
cadentes ſup humilem lapidem ꝯquaſſā
tur. vel ad excecatōez. vel ad ꝯuerſionē.

In iudicio aūt futuro manifeſtius lapiſ
cadens ſuper eos ꝯteret. vnd. Qui offen
derit in lapidē illum. ꝯquaſſabitur. ſup
quem autem ceciderit: ꝯteret eū. et nunc.

Iudicabit i natōnibus iplebit ruinas: conquaſſabit capitá in terra multorum.

Iudicabit in nati.' i. in gentibus.' vide
verbor̄ proprietates: reges frangit ꝓ ſu-
perbia. populos iudicat. i. punit ꝓpter
cōmunia peccata. vtroſq₃ tñ vt humilie
tur ad conuerſionem. vnde ſubdit. iple.
ru.' i. humiles. non erectos. cadentes. ſ.
ab altitudine qua ꝯtra chriſtum ſe erexe
runt. benedico ruinas. qꝛ ꝯq̄ſ. ca. mlt̃.' vel
ta. in. t. i. in vita iſta. Hic enim de mltis
ſuperbis humiles facit. vel in t.' copio-
ſa. Alia littera. ſ. que peccatores abun-
dāter nutrit. Sed vnd ei. vt hoc poſſit:
ex humilitate paſſionis. de qua ſubdit.

De torrente in uia bibit prop- terea exaltabit caput.

De torrent'. i. de fluxu mortalitatis nr̄e
' et ꝺ trāſitoria ⁊ turbulēta paſſiōe. bibit
' naſcendo. moriēdo. ⁊ hoc in via' q̄m vt
gygas cucurrit. q̄ itur ad aliā māſionē.
et ꝓpterea' qꝛ hūiliat' eſt. et fact' obe. vſq₃
ad mor. exal. vl' uit: de' ca: ei'. i. ꝓpt hoc
exaltauit eū ⁊ ddit. de'. il. n. q. ē ſ. o. n. vt
in. no. ie. oē. ge. fle. cel. t. et infer. et oīs.
lin. ꝯfi. qꝛ do. ie. chri. in glo. ē. d. patris.

Alleluia. CX

Alleluia.' Iſte eſt ꝑm' pſalm'. q̄ ꝑ oēſ lit
teras hebrei alphabeti: ſcribit̃. q̄ indica
ꝑfectos laudatores. in eccl'a ſicut illi q̄ ñ
ꝑ oēſ ſcribunt̃. min' ꝑfectos ſignificāt' vl'
ſic hylari' dic: h' modi pſalmi. q̄ ꝑ alpha
betū digeſti ſūt. icipientib' q̄i elemēta dāt
vñ monemur. vt ad eruditōis ſtudiū ſe
ſtiem'. Nom aūt āgelice laudis all'a. etſi
oīb' pſalmiſ ꝯgruat. ibi tñ precipue pōit
vbi magna exultatōne gaudetur. ſicut i
hoc pſalmo ppl's dei ab oī malo liberat'
laudat. ⁊ ad laudē di ꝓ opib' ei' iuitat.
q̄ laus h₃ figurā fut̃e laudis. Intentōe
monet ad laudē. Mod': Triptit' ē' Pri
mo: ppl's fidel'. ſe dicit ꝯfiteri in ꝯgrega
tōe iuſtor̄. vbi ē et̃na laus.' Scdo dic ſi

deles ſpūali munere ſaciatos ꝓmittētes
aduētū chriſti. ibi. Memoriā fec. Tercō
coſoē redemptos aſſerit. ⁊ teſtamētū. no-
manſurū ibi. Redde redemptōꝫ. A laude
ergo incipiens ait. O.

Confitebor tibi domine i toto cordē meo i ꝯſilio iuſtoꝝ et ꝯgregatione.

Domine confitebor. i. laudabo te. Non
eñ hic eſt confeſſio peccatoꝝ. ſed laudis
Illa luget hec gaudet. illa medico vulnꝰ
oñdit hec ō ſanitate grās agit. laudabo
dico. et hoc in to. co. m. ñ labijs ero ꝓpe
corde longe. ſicut illi de quibus dr̄. Po
pulus hic labijs me honorat. cor. aūt. e.
lo. eſt a me. Confitebor. et hoc in ꝯſi. iuſ.
et ꝯgre. i. ñ temere. ſꝫ ex ratione. ſ. ꝓ eter-
nis. ſicut oēs iuſti faciūt. et accipit hic
totū de pñti. vel hic dicit fidelis pplſ i
ſpe. Q. iam ſit in angeloꝝ ſocietate. et eſt
in ꝯſi. iu. ⁊ ꝯgre. Laudabo dico te i futo
in re hic in ſpe hic eī nūꝗ int oēs iuſtos
in re laudant. vbi ſūt mixti mali. ſꝫ iā vi
dent in futura ſocietate pſallere ſpe rap-
ti ad ſuperna. Sequitur.

Magna opera dñi: exq̄ſita in omnes uoluntates eius.

Magna opa. hec eſt materia et cauſa cō
feſſionis. q. iō ꝯfitebor. qꝛ Magna ē op.
do. que ō ipio facit piū. et exq̄. cui nihil
ſimile eſt dū ſinit diabolū ſeuire in bonū
ſuoꝝ. et ne putes ꝓ pte laudari opaꝫ eiꝰ
addit. in oēs vo. e. ſ. eſt exq̄ſita opa eius
qꝛ oia quecūqꝫ vult eximie facit. que aūt
ſit opa: exponens. ſubdit.

Confeſſio ⁊ magnificētia opus eius: ⁊ iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi.

Confeſſio. ſ. preconialis. i. laudis et pec
cati. et magnifi. boni opis. eſt opus eius
vel ſicut. Hierem. ait. gloria et decor ē o
pus eius. qꝛ laudabilia ſunt: et decora q̄
facit. et iuſticia eiꝰ. q̄ iudicabit. manet in
ꝯmutabil. in ſe. ſe. dū his dixerit: Ite in
ignē eternū. Illis: venite bñdicti. pa. m.
⁊c. Vel ita ab illo loco. Magna opera. ⁊
agit gñaliter de q̄buſlibet operibus dei.

Q. iō ꝯfitebor. qꝛ magna ſunt opa do. q̄
libꝫ opa eius ſunt magna. ſi ſint exq̄ſitta
in. o. vo. e. i. ſi in eis videat itentio et vo
luntas faciētis dei. i. ſi itelligat q̄ intētōe
voluerit ea facere deus. Deinō apit que
eſt intentio et volūtas dei. in opibus ſſb
dens. Confeſſio. ſ. peccatoꝝ et magnificē
tia. bonoꝝ opm. eſt opus. e. et iuſti. e. i.
merces que iuſte dat. ma. in ſe. ſecli. Acſi
diceret hec eſt volūtas eius. vt ex ſuis o-
peribꝰ inſit hoi. ꝯfeſſio peccatoꝝ. et ma.
bonoꝝ opm. et iu. i. merces. q̄ iuſte dat.

Memoriā fecit mirabiliū ſuoꝝ miſericors ⁊ miſerator dominꝰ eſcam dedit timentibus ſe.

Memoram fecit. Secundo: dicit fideles
copioſo munere ſatiatos ꝓmittens ad-
uentū dñi. vt hereditas auide querat. q
d. iō ꝯfiteri debemus. qꝛ dñs miſericors
natura. et miſerator exhibitōne. ſ. qñ ve-
nit. fecit memor. mir. ſuoꝝ. re ꝯpleta me
moriā dedit. ſignificantiū: que erant in
veteri lege. Ita fecit memoriā. quia deō.
timentibus ſe eſcā. non corpalem quam
etiam malis dat. ſed ſpiritualem. i. corpꝰ
et ſanguinē ſuum. Eſcam ergo dicit chri
ſtum qui eſt forma iuſticie fidelibus. Ad
uentu eñ chriſti timentes paſcit. in quo
remiſſio eſt et ſalus. ⁊ vt de aduentu eiꝰ
accipes: addit.

Memor erit in ſeculū teſtamēti ſui: uirtutē opm ſuoꝝ annūciabit populo ſuo:

Memor erit. Q. d. ⁊ p. vel ꝓpt eos. ſ. ti
mētes: Memor erit. te. ſ. qꝛ ſic ꝓmiſſū eſt
in veteri. t. iplet in nouo. teſtamti dico.
exñtis in ſeclm. ſ. i eternū. qꝛ v̄ba teſtam
ti ſolida v̄itate cuſtodit. vt oia ipleant.
ita memor erit. qō ānū. v̄. o. ſu. v̄tus o-
pm eſt. ꝙ ceci vidēt. claudi ambulāt. ⁊c.
que fac nō chriſtiano pplo ſuo. Ad hoc

Ut det illis hereditatem gētiū opera manuuꝫ eius ueritas et iudiciū.

Ut det il. here. ⁊c. hec. eī fuit
itentio miracloꝝ q̄ chriſtꝰ fec vt crederēt
gētes. Alit ab illo loco. Me. fec. q. v̄e ma

gna ⁊ exquiſita ſūt opa dei. qꝛ dn̄s miſeri
coꝛs et miſeratoꝛ. hoc n̄ mutat̃ ſec memo
riā mirabiliū ſu᷑. i. pl'a noua ↄtra reꝝ oꝛ
dies fecit. ꝑ q̄ oia eū regere patuit. ſequit̃
eſcā. d. t. ſe. q. fac ↄfeſſionē ⁊ magnificētiā
qꝛ dedit eſcā. i. bonā volūtatē ꝑ ſpūm ſan
ctū inſpirauit timētibus ſe. Et ꝑ eos: Me
moꝛ erit. t. ſ. i. ꝓmiſſionis facte abrahe.
In ſemine tuo benedi. o. g. teſtamenti di
co duraturi: in ſeculū. quia poſt iſtud n̄
ſequitur aliud Illa em̄ ꝓmiſſio: iterata ē
in euangelio. nō mutata: ita erit memoꝛ
qđ virtutē. i. ↄpletionem: opm ſuoꝝ᷑. i.
ſignificantiū figuraꝝ legaliuꝫ. annunc.
po. ſ. iudaico. vt apl'is fecit. Ad hoc vti
qꝫ annunciabit. vt det illis. ſ. apl'is. here
di. gē. i. gentes colendas᷑. ſ. eccleſiam. de
oib⁹ gētib⁹ abrahe ꝓmiſſā. his dabis here
ditatem. i. gentes. tn̄: opa manu. e. eſt v̄.
et iudi. i. verum iudiciuꝫ. quo ipſe dixit
paſſuros diſcipulos. dicēs. Non eſt ſer
uus maioꝛ domino ſuo. et ideo. ſi me ꝑ
ſecuti ſūt. ⁊ vos perſequent̃. ⁊ eſt ſenſus.
Licet illis det hereditatē: tn̄ multa patiē
tur᷑. Vel ita. opera ma. eius. ſunt iudici
um. quo iudicabit. et veritas. i. executio
iudicij. vel opera manuum eius. i. vir
tutis eius: ſunt veritas. dum conuer
ſis promiſſa dat. et iudicium: quod im
pijs minatur. Et etiam:

Fidelia omnia mandata eius confirmata in ſeculuꝫ ſeculi facta in ueritate et equitate.

Oia mā. e. fi. ſūt eis. ſ. q̄ iplent ⁊ nō diffi
dūt. de ꝓmiſſis᷑ fidelia dicunt̃. qꝛ ſeruāt
ſuantes ſe. n̄ ſūt mēdacia. ⁊ ſūt. ↄfir. i ſe.
ſe. n̄ in caſſū miſſa ſūt. vt verba hūana. ⁊
ſūt facta᷑. i. ↄpleta. n̄ tm̄ dicta. in veri. qꝛ
dicta ↄplent̃. ⁊ eq̄. i. qꝛ oia cū libra iuſti
cie fac̃. vl' fac. ſūt i vi. et eq̄. i. data ſūt ab
eo q̄ n̄ m̄tit̃. ⁊ q̄ nihil niſi equū mandat.

Redemptōem miſit dominus populo ſuo: mandauit in eternū teſtamentum ſuum.

Redemptōem mi᷑ Tercio: redemptos aſ
ſerit. et teſtamentū. no. eterna gratia ↄſe
cratū. q. d. hec predicta dedit. Nam re
dēp. do. mi᷑ i. chriſtū qui dat redēptōem

captiuis. miſit dico. po. ſ. iudaico. vn̄ n̄
ſū miſſus niſi ad oues que. pi. d. iſ. ⁊ mā
da᷑ ꝑ apl'os. teſta. ſ. nouū duratuꝝ. in. et
nū᷑ quia nullum huic ſuccedet. Et qꝛ eter
na ꝓmittit. et quia hec facit: Ergo:

Sanctum ⁊ terribile nomen eius: initiū ſapientie timoꝛ dn̄i.

Nomen eius. i. virtus et potētia eſt. ſcm
bonis. ⁊ t̃ribile ipijs᷑ vel nomē ei⁹ eſt ſcm
et t̃ri. i. fili⁹ q̄ in hūanitate ſanct⁹ eſt. et po
tētia deitatis t̃ribilis. Amet̃ ergo qꝛ ad
uocatus eſt. timeat̃: qꝛ iudex eſt. ne ſis ne
gligens. ne deſpes. dico t̃ribile ſte nomē
et terroꝛ qđ ꝓeſt: qꝛ initiū ſa. ti. do eſt.

Intellectus bonus omnib⁹ facientibus eum laudatio ei⁹ manet in ſeculum ſeculi.

Intellect⁹. i. ſi intelligit̃. vt diſcrete bēat̃
⁊ cū amoꝛe᷑ Dect⁹ ei iudicij: ianua ē ↄuer
ſiōis. ſi addat̃ diſcretio dilectōis. ⁊ ipſe
timoꝛ intellect⁹ eſt. bo. o. fa. e. vel ita di
ſtingue. trib. ē no. et t̃roꝛ ꝓeſt. qꝛ timoꝛ
do. ē initi. ſa᷑ qꝛ ē ianua ↄuerſiōis. ⁊ via
ad ſapiam᷑ Et iſte itellect⁹ q̄ eſt in timoꝛe
dn̄i. quo intll'r: via et ianua. intent⁹. i. in
tenſe habit⁹. eſt bon⁹᷑. i. verus et vtil. oi.
fa. e. i. illis q̄ ſic intelligūt. hoc vt faciāt.
ſ. q̄ ꝑ timoꝛē ad ſapiam aſcēdāt. Deinde
qđ ꝓ predictis debeat reddi dn̄o. ſubdit
lau. e. dn̄i ma. i ſe. ſe. Ecce intētio pſalmi
vn̄ allelu. preſcribit̃. a laudē cepit. i laudē
finit. ppl's fidel' a diabolo liberat⁹. grās
agēs expreſſit qđ faciēdū ſit hic ↄuotiſ. ⁊
i celo pagēdū. hic qꝛ liberat: ibi. qꝛ coꝛo
nat.᷑ ¶ Alit̃ totū a p̄ncipio pſal. Cōfite
boꝛ. ti. ⁊ accipit̃ hoc: dē ↄfeſſiōe laudis.
q̄ erit in fut̃o. ait ergo ppl's liberat⁹. Cō
fiteboꝛ t̃. do. i fut̃o i toto co. m.᷑ qꝛ ab oi
b⁹ mal' tē liberat⁹ i re. tē ei toto coꝛdē lauda
bit̃ ⁊ amabit̃ de⁹: qn̄ ꝑ ſpēꝫ vidbit̃ ⁊ hoc
erit: i ↄſilio iuſtoꝝ. i. i iudicō᷑ qn̄ cū dn̄o
iudicabūt iuſti᷑ q̄ ſedebūt ſr̃. xij. ſedes. iu
dicātes. xij. t̃bus iſ. in cog᷑. i. qn̄ de toto
m̄do collecti erūt iuſti i vnū᷑ int̃ quos iā
nll'us erit iiqu⁹. nll'us pelle ouina tectus
fraternitate falſa ſurrepit. nullius iude
furta tolerant̃. nullus ſymō mag⁹ bapti
zat⁹ volēs ſpm̄ emere ſcm. dū cogitat ven

dere. ſꝫ mō īnt malos gemit eccia q̄ quā-
dꝰ iuſti ꝯgregabūt ad regnū excludētur
foras. ī et hec ſūt. magna o. do. ſ. ꝯgrega
tio bonoꝝ et excluſio malorū a regno. et
hec opa ſūt exq̄ſi. in o. vo. e. i. ita exq̄ſite
acſta. vt ꝑ hec de hoīe impleat volūtas
dei aliq̄. ſi oēs volūtates eiuſ circa nos
penſent. ꝑ q̄s nullū ꝯfitentē deſerat mia
nullius iniq̄tas ſit impūita. qm̄ flagellat
etiā filium quē recipit ī Nō vult em̄ dns
vt peccet hō q̄libꝫ. ſicut aūt n̄ vult vt hō
peccet. ita vult peccanti ꝑcere. ſi penitue
rit vt viuat. Ita etiā vult in peccato ꝑſe
uerātē pūire. vt iuſticie potētiā ꝯtumax
n̄ euadat. ī Nihil ergo i libro arbitrio cō
ſtitutū ſupat voluntatē dei. ⁊ ſi ꝯtra vo
lūtatē eius faciat. Si em̄ nō vult vt pec
ces. n̄ tm̄ ꝓhibꝫ efficaci poteſtate. ſ. ⁊ ſi ſa
lubri et iuſta preceptōe. ſi vult parcē pe
nitenti. vult etiā īpenitētē punire. ita de
hoīe ſemꝑ deus ſuā implet volūtatē. qꝛ
nihil facit hō de quo deꝰ n̄ opeꝛ qd̄ vult
Magna em̄ opa do. exq̄. i o. vo. e. et vere
magna ſūt opa dn̄i. qꝛ opus eius ē mag
nificētia. ī. i. iuſtificatio. ipioꝝ q̄d ei ma
gnificētiꝰ ē q̄ꝫ iuſtificare ipiū. que bn̄ di-
cit magnificētia. qꝛ vbi abundauit pec-
catū ſupabūdauit ⁊ gr̄a. ī Sed ne putes
ꝙ opus hoīs preueniat hāc magnificen
tiā dei ꝯfitēdo peccata qꝛ et ꝯfeſſio. i. dli
cti īpbatō que nōū quidē ē opus iuſti
cie. eſt opus eꝰ. Non ergo glēꝛ hō in ſe q̄
iuſticiam n̄ opaꝛ niſi iuſtificatꝰ. credens
aūt in eum q̄ iuſtificat impiū a fide inci
pit vt bona opa n̄ precedētia qd̄ meruit
ſꝫ ſequētia qd̄ accepit oſtēdant ī. qd ei ha
bes qd̄ nō accepiſti. illa ergo ꝯfeſſio que
quidē nōdū ē opꝰ iuſticie ſicut et magni
ficētia q̄ iuſtificaꝛ impiꝰ. opuſ dei ē n̄ ho
mis. qd ergo dicemꝰ: iniquꝰ ē deꝰ: cuius
vult miſerando. et quē vult i durādo n̄
iuſticia em̄ e. ma. i ſe. eſ. Memoriā. q. cuiꝰ
vult miſereꝛ et quē uult indurat ⁊ ſic me
moriā f. mi. ſu. ī hūc hūilians ⁊ hūc exal
tanſ. Sciendū ei ꝙ cū quotidie opa eius
ſint mira. reſeruat tm̄ opportune quedā i
uſitata que meminerit homis infirmitas
nouitati intenta. hoc em̄ miraclm̄ maxie

attentis cordibus inhīrbit qd̄ aſſiduitas
n̄ vile fecerit. Sꝫ qd ꝓſūt miracl'a niſi vt
timereꝛ deus. ī Quid porro ꝓdeſt timor
niſi miſericors det eſcā timētibꝰ nihil. ſed
miſericors ⁊ miſe. do. eſ. de. t. ſe. ī Eſca ē q̄
dē panis ce. ds quē nullꝰ meruit. ſed dei
mia ddit. qd̄ ſi huic vite tm̄ dedit vt pec
cator iuſtificādꝰ vbū carnē factū accipet
q̄d in futuro gl'ificatꝰ accipiet: ml'tū q̄dē
qꝛ. memor erit teſt. ſ. i. ꝓmiſſionis ſue ꝯ
plēde i ſcl'm. i. in etnū. q. ī nec totū dedit
q̄ pignꝰ dedit et n̄ ꝯtriſtenꝛ ſci q̄ audiunt
facilius ē camelū intrare ꝑ foramē acꝰ q̄ꝫ
diuitē i regnū ce. qꝛ annūciauit po. ſ. ſ. iſ
rl'i vt apl'is vtu. op. ſu. qm̄ que hoībꝰ dif
ficilia ſūt. deo ſūt facilia. vt et diuites fa
ciat intrare i regnū celoꝝ. Ad hoc vtiqꝫ
ānūciabit. vt det il. hr̄. ge. ī Itū ē em̄ ad
genteſ. ml'ti em̄ ſūt vocati. occupata ē hr̄
ditas gentiū et cameli ſe hūiliantes ꝑ fo
ramē acꝰ. i. ꝑ ꝯpungentes paſſionis an-
guſtias intrāt ⁊ opa ma. e. eſt vitas quā
ſci martyres tenēt ꝓ q̄ ⁊ iudicanꝛ hic. et
iudiciū quo i futuro iudicabūt eoſ a q̄bꝰ
hic iudicanꝛ. Teneaꝛ ergo vitas ab his
q̄ iudicanꝛ quo iudicēt iudicātes ſe ⁊ i ā
gl'os ꝯtra quos et hic luctanꝛ et nihil ſe
ꝑet a chriſto qꝛ fidlia ſūt oīa m. eꝰ ī Nō fal
lit exhibet qd̄ ꝓmiſit. n̄ tm̄ ſupād ē vt hic
hēaꝛ ſꝫ ꝯfirmati ſūt i ſe. ſe. ⁊ ſūt fac. i ve.
et eq̄t. i. ī mādāt ⁊ ꝓmittūt ī qꝛ hoc vm̄ ē
⁊ iuſtū ē. vt hic laboreꝛ qd̄ mādaꝛ ibi re
q̄eſcat qd̄ ꝓmittiꝛ et poterinꝰ ibi req̄eſce
qꝛ miſit po. ſ. red. ī a captiuitate hꝰ ſcī vt
ibi ſit q̄es et man. in et. t. ſu. ī nouū n̄ ve-
tus. dedit q̄dē oliꝫ iudis trā ꝓmiſſionis
ſꝫ hoc vetꝰ t. ē ad veteꝫ homieꝫ ꝑtinēs. ſꝫ
nouū mādauit i etnū vbi nil carnale ſpe
ꝛ cꝰ hr̄s q̄ſq̄s eſſe volueris. nolo te fallas
n̄ tale aliq̄d meditis adipiſci q̄le ſolꝫ hic
ocl'is auaricie ꝯcupiſcere. ſꝫ q̄le ocl's hoīs
n̄ vidit. ſed ꝑmo pēas fuge deuita gehen
naꝫ an̄q̄ꝫ deſidēs ꝓmittentē deū. caue mi
nantē. qm̄ ſcm̄ et t. no. e. ī pre oībꝰ aut hꝰ
ſcl'i delicijs īmortaliū dlitiaꝝ mr̄em deſi
dera ſapiam ſꝫ initiū ſa. ti. do. illa te dle
ctabit caſtis amplexibꝰ vitatis. ſꝫ ꝑuſ do
nanda ſūt tibi debita q̄ꝫ poſtulāda pre-

miа nec extollaris:qꝛ timoꝛ qui intel.eſt
initiũ ſapientie ē bo.ſa.eũ. Hoc iō ait:
qꝛ ꝑiculũ eſt itelligere et nō facere et lau.
ei⁹.ſcꝫ cuius timoꝛ ē initiũ ſapiētie manꝫ
in ſeculũ ſeculi. Hoc totũ pꝛemiũ eſt hic
finis hec ſedes perpetua. Hic mandata
ↄfirmata. Hec ē hereditas noui te.

Alleluia reuerſionis aggey et
zacharie. All'a reuer. Aggey et zacha-
rie. Aggeus ꝛ zacharias longe poſt Dō
fuerũt.ↄpleti ſqꝫ.lxx. annis tranſmigra-
tionis.tunc ſub Dario rege Perſarũ.hi
duo ꝓphetauerũt ꝙ ad renouatōnē tem
pli ꝑtinere videbať.et ſić in Heſdꝛa legiť
ipſi quoqꝫ in tēpli reedificatione fuerũt
coadiutoꝛes.de qua tñ reedificatione il-
lius actualis templi nō agiť hic ſed poti
us de reformatione ſpiritualis templi:
qđ nos ſumus.vñ apl's. Templũ dei ſan
ctũ eſt qđ eſtis vos. Illa eñ actualis tē-
pli renouatio ſignificat renouationē no
ui populi ex ruina Ade vt poꝛtat imagi-
nē noui hominis:ſić ante poꝛtauit ima-
ginē veteris hominis. et poſt captiuita-
tē huius ſeculi qđ.vij.dierũ repetitione
voluiť.et longinqꝫ ꝑegrinationis miſe-
riā.q.post.lxx.annos nō ruitura mole
ↄſtruať ſed beata īmoꝛtalitate eternaliter
ↄſolideť. Hanc aũt ſpũalē repationē ſpi
ritualis templi pꝛedicti ꝓphete itellexe-
rũt figurari in illa actuali.ꝛ ꝑ iſta mag-
na hylaritate dñm laudauerũt. Ideoqꝫ
huius pſalmi titulus noīa eoꝝ ↄtinet nō
ꝙ ipſi hũc pſalmũ ↄſcꝓſerint.ſed qꝛ pꝛo
ſpũalis templi repatione vñ in hoc pſal
mo agiť ſić ſupꝛa dictũ eſt dñm laudaue
rũt. Et eſt ſenſus tituli. Hic eſt alleluia.i.
laus dei. Laus dico Aggey ꝛ zacharie cu
ius rei:reuerſionis: qꝛ pꝛophete laudes
dei ꝑ ſpũali reuerſione chꝛiſtiani popu-
li cantauerũt.ſić Dauid hic. vel iuxta i
terpꝛetationē noīm. Aggeus eñ intꝑꝛe-
tať montanus.ꝛ zacharias ſolennis qui
bus ſignificanť fideles qui ſũt mōtani.i.
alti in ꝟtutibus.et ſolennes.i.in tribula
tōnibus etiā gaudētes. Sić g⁹ illi ꝓphe
dñm laudauerũt de hac ſpũali reuerſiōe
ſic chꝛiſtiani q̇ ꝑ eos ſignificanť poſt ab-

ſolutionē peccatoꝝ dñm laudant tanqꝫ
a captiuitate liberati et hylares de bois
que hñt. Oñdit eñ h' pſal.poſt liberati
onē pcc̄oꝝ q̄nta ſint bona fideliũ.et que
ſit retributio ꝑfidoꝝ.et ē etiā h' pſal.dige-
ſtus ꝑ oīs lit.hebꝛei alphabeti. Intē.
mo.ad laud. Modus. Trip.ē pſal. Pri
mo monet,ꝓbāa ꝙ faciat beat⁹ vir.et q̄n
ta bona gr̄a dei mereať. Sc̄o agit d ad
uētu dñi ꝑ que oīs ſũt beati ibi. Exoꝛtũ
eſt. Tercio ipſis aduerſa,pueire aſſerit.
ibi. Peccatoꝛ videbit. Perfectio aũt hu
ius ſupꝛadicti edificij ē illa ieffabilis pax
ſapie c⁹ initiũ ē tioꝛ dñi d quo icip dicēs

Beatus uir q̇ timet dñm
in mandatis eius uolet
nimis. Beatus vir q̇ ti.do.ñ
mũdũ: qꝛ tioꝛ mōi miſeros facit ſed tioꝛ
dñi appetere facit ea ꝑ que hō beat⁹ ē vñ
ſbdit in mā.ei.vo.vel cupit ni.vel mul-
tũ. hoc facit tioꝛ dei vt velit. Et nō ꝙ nō
ait faciet ſed vo.multũ:qꝛ ſufficit velle ſi
ꝑficiendi mādata deſit facultas qꝛ pax ē
hoibus bone volũtatꝭ ꝛ ſi ñ a deo,ꝑficiat
hō in eis iplēdis qꝛ tētatō ē vita iſta hũa
na ſr̄ trā ſić ait Iob.et coꝛpus qđ coꝛ.ag-
aiam et ťrena ibitatō deꝓmit ſenſũ mlta
cogitantē. Et iñ qꝛ tiet dñm.et qꝛ volet.

Potens in terra erit ſemē eius:
genezatio rectoꝝ bñdiceť. Po.i
tr.e.ſe.e. vt neqꝫ moꝛs nꝫ vita ſepet cũ a
charitate dei a ſili meſſ' que nlľa tēpeſtate
pt deiici.ľ de futo pt accipi ꝛ qꝛ ſupꝛadi
xerat bēm eē q̇ tiet dñm Ecce h' ꝓmia ill⁹
bti oñd dicēs ꝙ ſe.ei.i.merces boi opis
erit po.in t.ñ i hac⁹ ſci ſũt deriſui ſꝫ cele
ſti ꝟ fulgebũt ſić ſol.ľ etiā h' i iſto tēpe q⁹
mi⁹ vr̄ ſe.e.i.opa mie vñ meſſ' eťna colli
giť erit po. qꝛ re minia eē vt magna ť gñ
celoꝝ emiť ita calice aque frigid ꝛ duob⁹
miutꝭ vidue ſić didio bōꝝ zachei ꝛ ge.re
ñ gnātō caris ſꝫ iitōis.i.iitatoꝛes iuſtoꝝ
ľ ge.re.i.opa rc̄oꝝ bñ.eťna retbutōne.
rc̄i ſũt q̇ ñ reſiſtũt pr̄i eñdāti ꝛ credũt ꝑ
mittēti ñ credtꝑiſſe opa ſua cũ eis tpaliť
ñ retbuiť. ſũt ei q̇dā ad ťrena ćui q̇ bōa
illa agť merced a d h' ſpātes ľ hoib⁹ pla

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cere volentes qđ ñ facit beatus vir q̃ nec gloriā hoīnū nec terrenas ꝯcupiſcit diuitias. et tamen.

Gloria et diuitie in domo eius: et iuſticia eius manet in ſeculū ſeculi

Gloria ⁊ diui. i do. e. i. in cordis ſecreto vbi hitat cū ſpe vite etne. vbi diuitie ſcē et glā etna reponūt. et iuſt. eius. hec ē gloria eius he ſūt diuitie eius quā tā hēt a domi. i ſe. ſe. i. i etnū q. ñ tpalit beatus eſt.

Exortū ē in tenebris lum̄ rectiſ: miſericors ⁊ miſerator et iuſtus.

Exortū ē i te. Scđo agit đ aduentu dñi p quē hoīes ex peccorib⁹ in etnū beati ſūt q. d. hec oīa mihi ſunt qꝛ lum̄. i. ſol iuſticie i tene. ex. ē rec. corde. i. exortū ē vt tenebras pellat. ⁊ rectos faciat. qđ ē illđ lumē. dñs miſericors natura etiā dū expectat ⁊ miſerator exhibitōe dū iuſtificat et iuſtus remunerādo. vl ita. exortū ē. ſupra dixit bona beati. nūc dicit vnđ beat⁹ qꝛ lu. exor. ē i tene. lux illa gratior ē que i tenebris orit̃ ſꝫ ñ alijs lux orta ē. niſi rectis corde. qđ lumen. dñs miſe. ⁊ m. q̃ pius ē ꝯfitentib⁹ ⁊ iuſtus ꝯtemnentib⁹. Sꝫ ne terreat te iuſticia. quia.

Iocūdus hō q̃ miſeret̃ ⁊ cōmodat: diſponet ſermōes ſuos i iudicio: qꝛ i eternū ñ ꝯmouebit̃.

Homo ille iocūd⁹ l ſuauis. i. grat⁹ ē deo qui miſeret̃ aīo condonādo ſ. alijs quo ſibi veniā meret̃ ⁊ ꝯmodat. i. dat alijs cū ſpe futuri: vl ſūptū pecūie. l laboris induſtriam qđ ē ꝯmodare vt ei det̃ i futo. Hec ſūt duo officia benignitatis ignoſcēdoꝝ peccōꝝ et būficioꝝ erogādoꝝ. vñ dimittite ⁊ dimittet̃ vobis. date ⁊ dabit̃ vobis. Hec đ illo ſupiori verſu pendēt gloria et diuitie i do. e. vl miſeret̃. q̃ dat egentibus ꝯmodat q̃ mutuū preſtat pt⁹ tantūdē recepturus. ⁊ q̃ hec facit. diſponit l net. ſer. ſu. quib⁹ đfendat̃ i iudicio futo qꝛ hec facta ſūt ſmones q̃b⁹ đfendet̃ i iudicio qđ ñ erit ei ſiñ mia. qꝛ ipſe miaꝫ fec. Et dicit̃ hoc a ſili pcmreditātis cāꝫ ſuam vt eā firmis allegatōib⁹ i iudicio muniat vel diſponit hic ſer. ſ. i iu. i. diſcrete dicit oīa. diſponit ⁊ ħc qꝛ i futuro locat⁹ ad dexterā i et. ñ ꝯ. i. nūq̃ a glā dñi ſepabit̃ ⁊ ſi cadit hic vt petr⁹ cecidit dico non ꝯmouebitur. ſed.

In memoria eterna erit iuſtus: ab auditōne mala nō timebit.

In memoria e. iuſt. ut audiat. venite bene. pa. m. pci. ⁊c. qꝛ geñatio rectoꝝ tunc bñdicet̃ ſicut ſupra dictū ē ⁊ nō time. ab audi. ma. damnatis q̃b⁹ dicet̃. Ite male dic. i ig. et. qđ dicet̃ his q̃ a ſiniſtris erūt ⁊ qꝛ hec i futuro erit iuſto itaqꝫ patꝫ ꝙ hic ñ ſua querit. ſꝫ que ſūt chriſti labores pacient̃ ſuſtinet, pmiſſa fidenter expectat vnde ſubdit.

Paratū ē cor eius ſperare i dño: ꝯfirmatū ē cor eius. ñ ꝯmouebit̃ donec đſpiciat inimicos ſuos.

Paratū ē c. e. ſp. i do. ñ i mūdo. nec vlt tentatōnib⁹ frāgit̃. qꝛ ꝯfir. ē c. e. vl ab audi. ma. ñ time. i. ſiq̃s mala miat̃ ñ timet qꝛ patū ē c. e. ſp i do. ñ i mūdo. et qꝛ ſperat ꝯfirma. ē c. e. qꝛ nlla re ſcli molleſcit et non ꝯmoue. vidēs alios ridere i tra morietiū. et ſe irrideri nō ꝯmo. a ſpe ſua donec res veniat. vñ ſubdit donec exiſtēs i tra viuentium inde deſpi. ini. ſu. quoſcumqꝫ. et propter hoc futurum.

Diſpſit dedit paupib⁹ iuſticia eius manet i ſeculū ſeculi: cornu eius exaltabitur i gloria.

Diſperſit vt multis daret ⁊ dedit gratis paupibus ñ diuitibus. Ecce iſte emebat qđ ñ videbat. ſꝫ ille theſauꝝ i celo ſeruabat qui eſurire et ſitire i paupib⁹ dignat̃ in terris. vl ita ꝯtinua alijs nō mutatis. Sperat iuſtus ⁊ nō temere. qꝛ diſpſit ⁊c. ſequit̃. et iuſticia. q. ſua dedit. et iuſti. e. ma. i ſec. ſec. i. et ipſe iuſte ⁊ pie vixit. vel ita qꝛ diſperſit et dedit. igit̃ iuſti. eſt eius. i. ipſe operatur iuſticiam. Qui eniꝫ dat ſua iuſticiam operatur. et hec iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi quia deo cuſtode nil perit et cornu eius cuius humi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

litas a ſupbis ɔtemnebať. exalta. in glo. Qui eñ hic huilis fuit ibi ptãtẽ hẽbit.

Peccator uidebit et iraſcetur dẽtibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſiderium peccatoꝝ peribit.

Peccator vi. Tercio ɔtra hoc qꝺ iuſto accidet. ipſis ꝑueire aſſerit. ¶ Et nõ ꝙ ſicͭ ſupra enũerauit bona btoꝝ ita ꝟ mala ĩi quoꝝ: bõis btoꝝ hortať: maľ iniquoꝝ ť ret. et ẽ iſte pſal. iſtitutorꝰ infidcliũ. q. d cornu hũiľ exaltabiť. et pecc. vi. hoc ſcȝ cornu hũiľ exaltari. et ira. ſera et ĩfructu oſa pnĩa dicẽs. Quid nobꝭ ꝓfuit ſupbia? ⁊ diuitiaꝝ iactãtia? et den. ſu. fre. ⁊ ta. q. Malũ iuidie aꝑ ſe retinet nllĩ tñ nocitu rꝰ. his ſe affligit quibꝰ bõs añ vexauit. vľ ꝓpť hoc ꝙ dicit fre. ſimpľr ſignũ anxietatl nõť ꝟm illõ. Ibi erit fle. et ſtri. den. et tab. ꝙ ñ poterit reuiuiſcere ꝑ pnĩaȝ qꝛ de. pec. pi. nllo ſuccedẽte ſolatio. cũ oĩa tranſierũt velut vmbra.

·CXII·

Alleluia. Allła. Eadẽ voce laudis ĩtitulať iſte pſal. q̃ ⁊ ſupior qꝛ merito laudãdus ẽ. qui merito hũilitatl gentes aſſumit. Titu. vero pſal. expoit. Allła eñ vt dixius inťpretať laudate dñm q̃liť et pſal. incip. ¶ Inten. mo. ad laudẽ. Modus. Diptitus ẽ pſal. Primo monet ꝓpheta deuotos vt laudent iugiť et vbiqꝫ predicẽt. Secũdo ipſe facit qꝺ monet alios. i. laudat deũ ibi q̃s ſiť dñs. Ad lauꝺ ergo monẽs oñdit q̃ ⁊ quẽ ⁊ quãdiu ⁊ vbi et q̃re laudẽt dicẽs

Laudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi. Laudate. o vos pueri. i. ſimplices ⁊ puri: qꝛ debent laudare. qui ſũt pueri. i. paruuli nõ ſenſu ſed malicia maxime ſupbia. i. humiles. vñ apłs. Nolite pueri effici ſenſibus ſed malicia. ꝑuuli eſtote vt mentibus pfecti ſitis. Ideoqꝫ facta ɔtentione inť apłos quis eoꝝ maior eſſet. Aſſumpſit Jeſus ꝑuulũ et ſtatuit illuȝ in medio diſcipuloꝝ et ait. Qui nõ humiliauerit ſe ſicut ꝑuulus iſte nõ intra. in re. celoꝝ qꝛ tales ꝑ anguſtã portã valent intrare. Vos ergo pueri qui aſſumini lau. do. in eterna eſſentia lau. no. do. Nomen laudat qui virtutes eius predicat. et hoc faciũt pueri. i. huiles. et puri qui intrant ꝑ anguſtũ. Et ideo nemo niſi pueri intrat in regnũ celoꝝ. Tales digne laudant quibus nõ obuiat ſupbia. Proſtrata eñ ſupbia et extĩcta ex ore infantiũ pficiť laus. Indigne autem cantant iſta qui ſe magnos putant qui cognoſcentes deũ nõ ſicut deuȝ glorificant aut gratias agũt. Et qꝛ illi ſoli laudant digne qui ſunt tanq̃ȝ pueri. Ideo poſt oĩa dicit puer. Bñdicamus dño. vel lau. no. do. i. ita opamini vt alij videntes opa veſtra bona glorificent patrẽ veſtrũ qui in celis ẽ. Ecce dixit qui ⁊ quẽ laudare debeant. deinde ſbdit quãdiu laudandus ſit ſcȝ ſꝑ dicens.

Sit nomẽ dñi bñdictũ: ex hoc nũc ⁊ uſqꝫ in ſeculũ. Sit nomẽ do. Q. ne ad horã putetis me impare laudẽ ſed. Sit ſemꝑ no. do: bñdi. nõ blaſphemeť ex hoc. i. ex quo incipitis. et nunc. i. in ꝓgreſſu et vſqꝫ in ſe. i. in eternũ. Iꝺ dico ex hoc et ſubdo vſqꝫ in ſe. qꝛ incipitl ex quo vobꝭ diciť ſed ſine fine laudate cũ nõ vos etiã cũ magni fueritis.

A ſolis ortu uſqꝫ ad occaſum: laudabile nomen dñi. A ſolis or. Hic dicit ꝙ vbiqꝫ debeat laudari. Q. d. nõ impo laudari ad horã nec etiã localiť ſed ſit lau. no. do. etiã a ſo or. vſ. ad oc. i. vbiqꝫ ñ apud iudeos tñ ꝑ circuitũ ſoľ q. ꝑ q̃ndã lineã mũdũ ſignificat i quo toto laudãdꝰ ẽ deꝰ. deiñ ſbdit q̃re ſit laudꝰ

Excelſus ſuꝑ omẽs gentes dñs ⁊ ſuꝑ celos gloria eius. Excelſus ſ. o m. q. Iꝺ laudate qꝛ do. ẽ ex. ſr om. gen. et glo. ei. ſr ce. ꝑ gẽtes oĩa ťrena. ꝑ celos oĩa celeſtia nõť vt ꝑ hec duo oẽs creať as ĩdicet ſibi ſbiectas. vľ ꝑ gẽtes carnales. ꝑ celos ſpũales ſignificat ſr quos excel. ẽ deꝰ. ľ ita dñs ẽ ex. ſ. o. g. i. hoĩes ⁊ gł. e. ẽ ſr ce. ꝟ hoĩes vidẽt fulgere deos quos coľť. i. ſolẽ et lunã ⁊ hꝰi. celi gͦ ſuꝑ ſe hñt illũ quẽ hũiles ſecũ in pectore hñt. ľ ce. apłos diť ꝑ qͦs ꝼgñt i gẽtibꝰ q̃s ſuo noĩe ſigiñť ⁊ ẽ iꝺ oẽs ad lauꝺ ĩuito qꝛ ſr õs ẽ regnaťꝰ

Quiſ ſic dñſ deꝰ noſter q̄ i altis
hitat: et hūilia reſpicī i celo et in
terra. Quis ſic. Scđo ipē fac̄ qđ alios
monet vt ꝛ fcō alios doceat q. d. ꝟe dñs
ē excelſus Quis ei ē ſic do. d. n. q. nlľus
q̄ p ſe poſſit vt ipſe. ipſe ē eñ q̄ ha. i alt.
i. i angel ꝛ ſcis quos exaltat ſic: vt ñ fa
ciat ſupbos. et licet ſit altus. ñ tñ deſpi
cit hūileſ ꝛ. i. qꝛ reſpicit intuitu mie. hūi
lia hi ſūt qui dono eius alti ſūt. et i eis
ſedet reſp. hu. ꝛ que ſūt i celo. i. hūiles
angelos ꝛ que ſūt i terra. i. hūiles ſcōs
quos ita reſpicit ſicut ↄ̄uerſo odit ſup
bos. vľ ita ipſe ē q̄ habi. i al. i. i ſanctis
quos ſiñ ſupbia exaltat et reſpi. hūi. ľles
coſdē ſ. i q̄bus habitat qꝛ i carne ꝛ ſpiri
tu hūilitas eoꝝ reſpicit̄. vñ ſubdit. i celo
q. hūilia dico in celo ꝑpter ſpūs liberta
tem et in terra ꝑpter corpis ſeruitutē q.
hūilitatē hñt in ſpū et oſtendūt i ope. ľ
reſpicit hu. ꝛ reſpicit quoſdā in celo. i.
eos quos uocauit iā ꝛ hitat i eis. et quoſ
dā in t̄ra reſpicit eos. ſ. quos vocat vt hi
tet in eis. Illos eñ poſſidet celeſtia cogi
tantes. iſtos excitat t̄rena ſomniantes. vľ
potius celi ſūt q̄ cū dño iudicabūt t̄ra.
ceťa multitudo ſcōꝝ q̄ ↄſtituent̄ ad dex
terā vt recipiant̄ ab eis in et̄na taberna
cula. quos ſibi amicos fecerūt d mamōa
iniq̄tatis hūiles tñ ſūt. et hi ꝛ illi. quia
memierūt vtriq̄ꝫ q̄d p ſuam fecerūt mali
ciam. ꝛ q̄d facti p dñi grām. et ē. reſpicit
hu. in ce. i. i ſcōs q̄ cū dño ſedebūt iudi
ces illoꝝ q̄ hic celeſtia ſemiauerūt. et in t̄
ra. i. in eoſ q̄ iudicabūt̄ ꝛ ſaluabūt̄ q̄ hic
t̄rēa reddiderūt merito celi hūiles ſūt qꝛ
Suſcitans a terra iopē: ipſe eſt
ꝛ d ſtercore erigens pauperē.
Suſcitans p ſolā grām a t̄ra. i. de labe
corpis ꝑus iopē. i. illos q̄ pꝰ iopes erāt
ꝛ etiā adhuc ſūt q̄ꝫdiu gemūt in corpe
ꝛ ē erigens pau. d ſter. carnalis volupta
tis. d ſtercore eñ erigit̄ cui carnis vicia
non dominant̄ ad quid erigit:
Vt collocet eū cuꝫ p̄ncipibus:
cum p̄ncipibus populi ſui.
Vt col. e. cū p̄n. i. cū angel ꝛ cū p̄n: p. ſ. i.
cū apľis q. ad hoc erigit paupē vt addat
eum ordibꝰ celi q̄ ſūt ex angľis ꝛ hoibus.
Qui hītare facit ſterilem ī do
mo: matrē filiorum letantem.
Qui ha. fa. Hic expoīt vbi ſuſcitat ꝛ e
rigit i eccia ſ. que añ aduētū ſponſi ſteriľ
erat mō ꝟo ē mat̄ multoꝝ leta. et feta q.
ñ ſolū erigit quos locet cū pncipibꝰ iudi
ces ſed ipſe eſt q̄ fa. ſte. ſ. ſarā. i. ecciaꝫ gen
tilem que ꝑus ſterilis fuit. vñ p ſarā ſigi
ficat̄. eam inquaꝫ facit hi. i do. i. i eccia
iudeoꝝ int̄ ipſos iudꝰos vt i lapid angľa
ri duo pietes ↄiungant̄ ꝛ fiat vnū ouile
ipſā dico letātē ma. fi. i. fidliū p oēs gen
tes qꝛ ſūt multi filii d ſerte q̄ ſi ñ oia relin
quūt. faciūt tñ ſibi amicos d māmōa īīq
tatis. i. p opa mie ex pſoā quoꝝ hec dñr
d q̄bꝰ eſaias ad ecciam loquēs ait. Dñt i
quit i auribꝰ tuis filij quos amiſ̄as. An
guſtia ē nobis i loco iſto fac itaq̄ꝫ nobis
ꝛ nūc locū i quo ↄmoremur. tu ꝟo dicis
i cord tuo q̄ſ geñabit mihi iſtos. q̄s ergo
iſtos educauit mihi: q. cū ſciā me eſſe ſiñ
filijſ ꝛ viduā:
Alleluia
Aleluia. Itē hic allľa ponit̄ ex
alio negō. ſic eñ ex diuerſis ac
tibus dꝰs laudat̄ ita ex variis
negocijs iſte tytulꝰ annotat̄. hic eñ ab i
itio hebrei ppľi ꝑpheta incipiēs p mag
na miracula illi ppľo exhita chriſtū mū
do datū nūciat per q̄s ſilitudies. i. per
eaꝝ ſignificata. etiā q̄ſq̄ꝫ chriſtianꝰ libera
t̄. Erant eñ illa miracľa figure myſterioꝝ
ſpūaliū chriſti ꝛ eccie vt i pſal. expoſitōe
clareſcit hic ergo ñ narrant̄ preťita tñ
ſꝫ futura predñr qꝛ i illľ geſtis fuťa ſigni
ficabant̄. ꝛ id ñ oia hic dñr que ibi geſta
ſūt. ſꝫ quedā alit̄ ne putet̄ ꝑpheta recoľe
preťita tñ. Intē. ad clťū ꝛ laud ꝟi di
iuitat. Modꝰ triptitꝰ ē ps. Prio dic̄ ꝑ
pheta que mirabilia dedit deꝰ hebreiſ i fi
gura ꝛ chriſtiais i ſpū. Scđo itrogat q̄r
hec facta ſūt ibi. q̄d ē tibi ma. Tercō i ai
ma ſiľacra gētiū ꝑbat ꝛ religiōꝫ di ↄmen
dat ibi. Simulacra incipiēs ergo ꝑphe
ta a mirabilium narratione ait.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

IN exitu iſrael de egypto: domus iacob de populo barbaro. In exitu Iſra. de Egyp. do. Ia. de po. Bar. i. cū ppl's Iſrael de Egypto. i. de pplo Barbaro exiret.

Facta ē iudea ſctificatō eius: iſrael poteſtas eius. Facta ē iu. ſan. e. i. ſanctificatus ē ppl's ille in iudea. i. in t̄ra ꝓmiſſionis colendo verū deū. que t̄ra añ erat ꝑ idolatriā polluta. et Iſ. factus ē po. e⁹. t̄re. i: factus ē potens in ea. qui eñ in Egypto facti fuerāt ſerui ibi facti ſūt dñi. ergo.

Mare uidit et fugit: iordanis ꝯuerſus ē retrorſū. Mare rubrū vi. pplm de Egypto exeūtē et fu. q₃ diuiſuz ē vt ppl's pede ſicco trāſiret. et Ior. ꝯ. ē re. hoc alit̄ dicit ꝙ₃ factū fuerit. Ibi ei legit̄ ſtetiſſe Iordanis ab ea ꝑte q̄ aque deſuꝑ īfluebāt. Nec quicꝙ₃ ibi dr̄ de geſtiētibus montib⁹ de quibus h̄ ſubdit̄. Montes exul. ⁊c. ſed tā ibi facta ꝙ₃ h̄ dicta figure ſūt g⁹ ꝑ Iſrl̄ et Iacob recte ītelligit̄ xp̄anus ppl's q̄ ꝓus ē Iacob. i. luctator poſt Iſrl̄. i. vidēs deū. ꝑ Egyptū vero q̄ inte̾pretat̄ afflictō ītelligit̄ ſcl'm. Sic g⁹ ppl's ille cū exiret de Egypto ſanctificat⁹ et fact⁹ ē potēs ī iudea. ita xp̄anos exeūtes de peccatis ſanctificat iudea. i. ꝯfeſſio. Iudea eñ inte̾pretat̄ ꝯfeſſio. et ē. In ex. ſpūali q̄ fit mente ⁊ ope dei Iſ. i. videntiū deū de Egy. i. d̄ afflictōne ſcl'i cui renūciāt ſc₃ do. Ia. i. eccleſie que ē dom⁹ luctantiū qd̄ ꝓus ſum⁹ ꝙ₃ Iſ. de po. Bar. i. a blaſphemiis gentiū a quib⁹ mēte ſemoti eē debem⁹. vel a turba demonū. Barbara ei ligua ē que deū n̄ laudat. i. illi⁹ inꝙ₃ exitu fa. ē iu. i. ꝯfeſſio ſan. e⁹. que ſanctificatio ē i corde qd̄ purgat ꝯfeſſio et ꝑ eā facti Iſrl̄ ꝑñt r̄ſiſtere viciis et eē filij dei vñ ſ̄dedit Iſ. po. e⁹. Q. d. ꝑ ꝯfeſſionē ſanctificatus ē et ꝑ eā factus ē Iſrl̄. i. videns deū et ei⁹ facti Iſrl̄ ē ꝑtās reſiſtendi viciis. et vt ſit fili⁹ dei ſ̄m illō dedit eis po. fi. d. fi. h. q̄ cre. ī no. e. et h⁹ Ma. ſcl'i vi. i. pc̄cores ſcl'i vidit et fu. i. retro fit vt via ſine ꝯtradictione ad ſpūalē libtatē pateret. et Ior. q̄ inte̾pretat̄ deſcenſus. i. huiles baptizati ꝯuer. ē re. i. ad eū dē vñ orti ſūt redierūt. Bonū eſt g⁹ ill' vt retrorſū ꝯuertant̄. Fiatꝙ₃ ill' de⁹ añ faciē quē ſibi a tergo poſuerāt ⁊ ſic poſterioꝝ obliti in ea que añ ſūt ſe extēdant. vel q₃ Iordanis ī mare decurrit ꝑ eū ſignificāt̄ illi q̄ variis d̄ſideriis rapiūt alios hoies in magnū mare. i. in hui⁹ ſcl'i amaricātē₃ maliciā. Sz hec ī aduētu dñi ceſſāt. q. ꝯūſa retrorſū. et h⁹ ē ꝙ dicit Ior. ꝯ. ē re. ⁊ tē.

Montes exultauerunt ut arietes: et colles ſicut agni ouium. Montes. i. diſpenſatores v̄bi dei ſc₃ apl'i exul. vel geſtierūt q̄ ſūt vt ari. i. vt duces ppl'i q̄ cornib⁹ v̄t'uſꝙ₃ teſti h̄ticos debellāt ⁊ ſupſtitōes diruūt. vñ alibi. Afferte do. fi. dei af. do. fi. ari. Et. vj. māſio filioꝝ Iſrl̄ de Egyp. veientiū fuit Helym q̄ inte̾pretat̄ arietes vbi erāt. xij. fontes et. lxx. palme quib⁹ ſignificant̄. xij. apl'i et. lxx. diſcipuli quos in. vj. etate elegit dñs vt ꝑ iiij. mūdi ꝑtes xp̄i victorie palmā ꝑtarēt. deſtruentes gemio cornu v̄t'uſꝙ₃ teſti oē₃ ſciam aduerſus xp̄m ſe erigētē ⁊ colles dicti a colendo. i. mediocres exul. q̄ ſemē ſ̄i dei recepūt q̄ ſūt ſic ag. o. i. ꝑ euāgl'm ab arietib⁹ geiti n̄ inuidi. inocētes ꝑ arietes generati ī fidē. Nō ei adlit. hec tm̄ accipiēda ſūt vñ ⁊ ꝑ mare et ꝑ Ior. i. ꝑ antiq̄ ſca hec ſignari n̄ ābigasq̄ hodie ſpūalr̄ fiūt.

Quid ē tibi mare ꝙ fugiſti: et tu iordanis q₃ ꝯuerſus es retrorſum: Quid ē ti. ma. Scd'o īt̄rogat q₃ hec fiāt vt excitet ādmirōnē et ſoluit ibi. a facie do. Q. d. mare fu. et Ior. ꝯuer. ē re. ſed hoc videntes mirant̄ dicētes. Quid ē ti. ma. i. ſcl'm ꝙ fu: q. ꝙ ē o ſcl'm ꝙ tua īpedimēta ceſſerūt vt tot milia hoim mūdo renūciantiū ad dñm ꝯuertant̄. et hoc ē qd̄ ſequit̄ et tu Ior. i. o vos qui variis deſideriis fluitis. Quid ē: quia ꝯuer. es retror. i. a tuo ꝓpoſito: Q. cur veſtras ꝯſuetudines dimiſiſtis: Itē o vos.

Montes exultaſtis ſic̄ arietes: ⁊ colles ſic̄ agni ouiū.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Montes. q̄bus dicet̃ i fine euge ſer. bo. ⁊ fi. intra. i ga. do. t. q̄d eſt qđ exul. ſicut ari. et vos colles q̄bus dicet̃ venite bñd. pa. m. ⁊c. quid ē qđ exul. ſi ag. o. ecce cur

A facie dñi mota ē terra: a facie dī iacob. A. fa. d. m. ē t. Ipſe q̄ queſie rat ſoluit. et fit duob⁹ predcis vna rñſio qꝛ vn⁹ auctor et mare et iordanē. i. ſcīa fe cit obſtupeſcere. et ſua. i. mōtes et colles gaudere. chriſto em̄ appēte moti ſūt ho mies a ſua ſupſtitōe ad cultū dñi q. d. iō hec facta ſūt. qꝛ terra que prius erat pi gra ad bñ opandū mota ē l' ꝯmota ē a ſu a ſupſtitōe ad cultū. vt ſollid⁹ firmet̃. ⁊ hoc a fa. do. i. a pñtia dñi q̄ dicit vo biſcū ſū vſq; ad ꝯſū. ſe. vl' a fa. do. i. a co gnitōne dñi quā hñt. l' a facie dñi. i. a cle mētia dñi. vl' a fa. do. i. ab ira ei⁹ quā pre uidēt futurā. et. q. q̄s quereret. q̄s ē dñs ſubdit a fa. do. v fa. dī ia. q. dñs a c⁹ facie mouet̃ terra ē deus iacob. ſ. ñ ē deus re cens. vl' q̄ facit ſuos luctari ipſe ē etiam.

Qui ꝯuertit petrā i ſtagna aq̄ rꝫ: ⁊ rupē i fontes aquarum.
Qui ꝯuertit pe. i ſta. aq̄. ⁊ ru. i fō. a. i. ſe p⁹ duꝝ cū ignoraret̃ liquefecit ad irri gandos fideleſ. vt ſit i eis fons aque viue ſali. i vi. eter. qđ factū ē cū ipſe reſurgēs apuit ill' ſenſū vt intelligerēt ſcripťas. ip ſe ergo dñs erat q̄ſi petra ⁊ rupes donec aptis ſcripturis velut fōs ifluerꝫ atꝫ mū darꝫ i oēs credētes dicēs. ſi q̄s ſitit ve. ad me. ⁊ bi. l' ita ipſe ē q̄ ꝯuertit pe. i. dura corda iudeoꝝ. i ſta. aq. i. ad aquā baptiſ mi. ⁊ rup. i. gētiles i fon. a. vt ⁊ ipſi ema nēt irriguos fontes predicationis.

Nō nobiſ dñe ñ nobiſ: ſꝫ noi tu o da gloriā.
Nō no. d. ñ n. Cū dixit deum dare bona petit vt ꝓpt noīe ſuū det ea. qꝛ merita ñ videt i hoib⁹ q. d. Ita d petra emāat aq̄. ⁊ hoc ñ meritiſ data ēſꝫ tua mia hoc ē. o dñe ñ nobis iudeis nō nobis gētib⁹. i. ñ meritis nr̄is. ſꝫ noi tuo da glām. qꝛ grā erūpentis aque de petra ñ ꝓ meritis. ſed illo miſerāte data ē. vñ ñ ait da bōa. ſꝫ ꝓ eo. dicit da glām qꝛ ꝓ bonis nobis datis gratis gl'oſus appet. Glīa ē em̄ cū i meri tis dat. ergo da glo. no. t. i. da nobis pie tate tui nois bona ꝓ q̄bus nomen tuum gl'ificetur glām dico procedentem

Sup mīa tua ⁊ veritate tua: ne q̄n dicāt gētes ubi ē de⁹ eorum.
Sup. i. de mīa t. q̄ impios voc. s et pec cantibus parcis et de vitate t. q̄ ñ veniē tes iudicas. ⁊ bonis premia ꝓmiſſa reſti tuis. In mīa em̄ vocat ipios. et peccā tib⁹ pcit i vitate ipios et ñ veniētes iudi cat ⁊ pūit ⁊ preia ꝓmiſſa reſtituit. l' ita di co glām ꝓcedētē. Sup mīa t. i. d repatō ne hūani generis et d vitate t. i. d ꝓmiſſi one ipleta q̄ ꝓmiſiſti aduentū filij. iō da glām. neq̄ñ d. gē. v. ē d. e. hoc ſepe ipu tant ipi; bonis afflictis. etiā hoc ſolent dicē gētes que hñt viſibiles dos. qꝛ iuiſi bilē dū colim⁹ q̄ ne ſp dicāt. ait neq̄ñ ⁊c. q. da glāꝫ ne d. gē. v. ē d. e. qđ tūc iplebit̃ q̄ñ ſ. ſignū filij hois appebit i celo cum eis adhuc ñ credēd⁹ predicabit̃. ſed iam

De⁹ aūt noſter i celo: oīa quecūꝫqꝫ uoluit fecit. tremend⁹ oſtēdet̃.
Deus aūt n. i c. q. gētes querūt vbi ē noſ aūt rñdm⁹. de⁹ aūt n. ē i c. i. i chriſto hoi ne ſcḋm illō de⁹ erat i chriſto mūdū ſibi re ꝯciliās. l' ē i celo. i. potēs ſup oēs creatu ras vl' i celo ſurſū alia lit. qꝛ oīa corpa celeſtia ⁊ t̃reſtria trāſgredit̃ et oīa quecū qꝫ volu. l' i corpalib⁹ l' i ſpūalib⁹ fecit per qđ omnipotens apparet.

Simulacra gētiuꝫ argētū ⁊ au ruꝫ. opera manuū hominum.
Simulachra. Tercō iania gētiū ſimula chra ꝓbat et religio dī quā ſit vital' oſtē dit et ē hic pfecta dm̄ratio i vitupatōe ⁊ i laude. oſtēſa em̄ potētia vi dei ex opib⁹ trāſit ad deos gētiū viſibiles q. nr̄ de⁹ tal' ē. ſꝫ ſimulachra gētiū ñ vtiqꝫ vi dei ſunt auꝝ et ar. i maťia d q̄ ſūt hñt q̄dē gētileſ ⁊ lignea ⁊ fictilia ſꝫ precioſiora poit q̄ b⁹ maioꝛ reuerētia exhibet̃ vt. q̄ i his e rubeſcit facili⁹ i ceťis. dico ſūt auꝝ ⁊ argē tū ſꝫ qꝛ de⁹ hec fecit iq̄t opa ma. ho. ſūt i forma q. hoc venerātur quod inde fece rūt Materiā nanqꝫ creauit deus ſed ſtul

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ticia hoim formā addidit. Noli g° manꝰ addere vt ex eo metallo qđ fecit verꝰ deꝰ. vel facere falſū deū. imo falſū hoiez quez ꝓ vero venereris deo: quē ſiquis ꝓ vero hoie etiā in aicicia recipet īſaniret. ſūt g° opa ma. hoim: q2 maū hoim ſūt formata ſed ñ hñt membroꝝ officia. vñ ſubdit.

Os hñt et nō loquent᷑: oculos hñt et nō uidebūt. Os hñt ꝛc. hō ill' melior ē qui loquit᷑. Hoc eñ ꝓpriū ē hoi ſcȝ loqui. cetera vero que ſecunt᷑ ꝯia ſūt hoi cū beluis. vt ñ ſolū hoies ſed etiā beluas ſcias ſimulachris eē āponendas Plus aūt valet in affectibus miſeroꝝ forma viuēti ſil'is ſcȝ ꝙ os hñt ꝛc. q̄ȝ ad eos corrigendos ꝙ nō viuit nec officiis mēbroꝝ poteſt vti. et ocu. hñt et nō videb.

Aures habent et non audient: nares habent et nō odorabunt Aures hñt et ñ au. Manifeſta et euidentiſſima ſūt hec. Quis etiā puer īterrogatꝰ ñ hoc certū rñderet ꝙ ſiml'achra os hñt ⁊ ñ lo. oc. hñt et ñ vi. ꝛc. que diuinꝰ ſermo ꝯtexit: Cur g° ſpūſſan. adeo īculcat in mltis ſcptureloc is que ſūt oibus nō: Quia effigies viuenti ſil'is hoies ſeducit vt putēt in ea eē occultū nuñ et ñ eē ſine viuo hitatore. vñ et demoia ad poſſidēda ſil'achra īuitāt. quoꝝ pſidentiū varia fallacia: mortiferi ſemiant᷑ ⁊ mltiplicant᷑ errores. hec aūt alibi dānat ꝓpha dicens. Oñes dij gētiū demoia. Prudentiores vero dicūt ſe nec idola nec ī eis demonia colere: ſed que ꝑ idola ſignificant᷑. vt ꝑ hꝰ acrē ꝑ illō terrā ⁊ cetera hꝰi hos trāſeūt ⁊ alij dñtes ſe ñ colere ipſa corpa ſȝ que ill' regendis pſident numia vt iouē mercuriū et hꝰi que oia dānat apl's dicēs. q ꝯmutauerūt veritatē dei in mendaciū et ſeruierūt creature potiꝰ q̄ȝ creatori:

Manus habent et non palpabunt: pedes habent ⁊ nō ambulabūt nō clamabūt ī guture ſuo Manꝰ hñt et ñ pal. hoc et ſimie pñt que maibus ꝯtrectant. meliores ill' itaq3 ſunt ſequit᷑ pe. hñt et ñ am. ñ cla. in gut. ſuo. Melior ē beſtia que ſi ñ loquit᷑ clamorez hȝ in faucibꝰ. Et nōnō ꝙ pꝰ loq̄ qđ ē ꝓpriū hois hꝰ beluis cōe addit vt ꝓ beſtiis ītelligas dictū. ⁊ cetera que ſupra dixit beluis cōia ñ ſolū ad hoies referas. nā et vidēt et audiūt et olfaciūt et ambulāt vt ñ ſolū hoies ſed etiā beluas ſiml'achris pponēdas ꝯgnoſcas vt ſi pudet adorare beſtiā hec oia hñtē multo magꝭ pudeat; te adorare mutū et carens vita ſenſuq3 ſi

Similes illis fiant q ſimulachrū faciūt ea: et oms q ꝯfidūt ī eis. Sil'es il. fi. q. q2 t'lia ſūt ſil'achra. itaq3 ōs q fa. ea et om. q ꝯfi. in e. adorātes ea ſi. il. fi. videāt ea aptis et viuētibus ocl'is et adorēt. clauſ᷑ et mortuis mētibꝰ ſil'acra ñ videntia nec viuentia. vid g° erubeſcibilē culturā dū ait. Si. il. qđ vere ſūt ſiē dictū ē. vel ſi. il. i. ſil'es ſe eē ītelligāt vt diſil'es fieri laborēt.

Domus iſrael ſpauit in domino: adiutor eoꝝ et ꝓtector eoꝝ ē Domꝰ iſrl'. Hic oſtēdit chriſtiane religionis vtilitatē. Q. d. gētes ꝯfidūt ī ſimulacris que iuuare ñ poſſūt. Domꝰ aūt iſrael i. gñal' eccl'a. ſperauit. qđ ñ vidēt ī do. mūdo abiecto. vt aūt ꝑduret vſq3 ī finē pacia eccl'e: adiutor. ꝛc. Ul' ita ꝯtiñ. ſpauit dico: vñ dñs ē adiu. e. ī hois agēdis et ꝓtec. e. ꝯtra diabolicas fraudes. Ne aūt vidat᷑ maioribꝰ iā eē res que miorib' eſt ſpes addit.

Domus aaron ſpauit in domino: adiutor eoꝝ et ꝓtector eoꝝ ē Domus etiam aaron. i. ordo ſacerdotū ſperauit in domino ⁊ dominus eſt adiutor eorum. vt et ipſi perſeuerent. et protector eorum eſt ne eis noceatur ideo minorum et maiorum eſt dominus. adiutor: quia vterq3 timent dominum. et omnes.

Qui timent dominum ſperauerūt in domnio adiutor eorū et protector eorum eſt.

Qui timēt do. i oi gente ſpa. i do. hec. ſ.
duo ſpes et timor beatos faciūt et do. ad
iu. e. ⁊ ptec. e. ē. Nō eñ nos nr̄iſ meritis
preuenimus miſericordiam dei. ſed.

Dn̄ſ mēoꝛ fuit noſtꝛi: ⁊ benedi xit nobis.

Dn̄s memor fuit no. vl̄ ita continua. ve
adiutor. nam dn̄s q̄ diu. q. oblit⁹ vid ba
r fu. me. no. vt p filiū miſſū conuerteret
nos et nobis ꝯuerſis bn̄d. p eundē filiuꝫ
et repetit quibus benedixit.

Benedixit domui iſrael: benedixit domui aaron.

Bened. d. iſ. i. eccie bn̄. d. aa. i. pōtificib⁹

Benedixit oib⁹ qui timēt dn̄m. puſillis cuꝫ maioꝛibus.

Benedixit. oib⁹ q̄ ti. d. nll̄m gen⁹ hoim
excludit puſillis bn̄dixit cum maio.

Adiiciat domin⁹ ſup uos: ſup uos ⁊ ſuper filios ueſtros.

Adijciat aūt dn̄s bn̄dictōꝫ ſup voſ o iu
dei et ſup vos o gentes et ſup fi. v. vl̄ ita
diſtingue int̄ pr̄es et filios. ſ. int̄ magi-
ſtros et diſcipulos. dicēs o pr̄es o. mgr̄i
Adijciat do. ſup v. ſup v. i. numero ve-
ſtro alios adijciat et ita factū ē. qꝛ creuit
numeruſ magiſtroꝝ. ⁊ adijciat ſup filios
vr̄os qd ita factū ē qꝛ creuit numer⁹ ſeq̄-
tiū cū d lapidib⁹ ſuſcitāt filij abrahe. ac
ceſſit eñ fides oim gentiū ⁊ creuit nume
r⁹ n̄ ſolū ſapiētū ātiſtitū ſed etiā obedien
tiū populoꝝ ergo.

Benedicti uos domino: qui fecit celum et terram.

Uos vt̄qꝫ pr̄es et filij bn̄dci eſtis do. qui
fe. vos celū i maiorib⁹ et t̄rā i puſill. ſed
qꝛ et hi puſilli creſcēdo fiunt celi magni
ſic ſūt celuꝫ t̄re q̄ꝫ lacte ſimplicis doct̄ne
nutriūt vt ſint etiam.

Celū celi domino: terrā autē dedit filiis hominuꝫ.

Celū ce. dū cā ſpant i celū ꝯuerti hoc aūt
celū celi ē dn̄o qꝛ illi magni ſoli dn̄o do
cibiles ſūt qꝛ iā n̄ ab hoie neqꝫ p hoieꝫ. ſꝫ
p ipſū deū capiūt ſijnceritatē et vbertatē
ſapie. Non tm̄ celū celi ſūt ſꝫ etiā filij ho
minū q̄bus filiis ho. t. ddit i q̄ operēt. i.
ſubiectos quos excolāt ad fructificādū ⁊
cū hec ita ſint ergo vt̄qꝫ ſ. celū et t̄ra. id ē
maiores et miores viuāt ex eo q̄ fecit ea
⁊ laudēt. Alit̄ ei morient̄ ⁊ a mortuo q̄i n̄
ſit p̄it ꝯfeſſio. vn̄ ꝯvſo ſmōe ad dn̄m dic̄

Non mortui laudabūt te dn̄e: neqꝫ oes q̄ dſcēdūt i iferuuꝫ.

Nō moꝛ. i pccis lau. te d. vl̄ ita. celū celi
dicit eos. vt añ diximꝰ quoꝝ mentes ſic
ſblimauit vt nll̄i hoim ſꝫ ipſi do dociles
ſ. erēt quoꝝ ꝯpatōe oē viſibile. i. celū et t̄
ra dicit̄ t̄ra quā de. fi. ho. i. miorib⁹ vt
eiuſ ꝯſidatōe coniJciant creatorē quē iſt̄
mi ſiñ hoc āmiclo adhuc vidē n̄ pn̄t. et ē
hoc qd dicit. celū celi ē a dn̄o. qꝛ illi ma-
iores a ſolo deo docēt̄ idē ſēſus ē cū po-
ni t̄rā aūt i. oia viſibilia d. fi. bo. i. infir
mis vt p ea cognoſcāt iviſibilia dei. Nō
mortui ⁊c. hec n̄ mutāt̄. Ul̄ ita ab illo lo
co bn̄dicti qui optauit ſupra bn̄dici. iā
ꝯfi. as dicit bn̄dicti q. dixi adijciat ⁊ ſic e
rit. quia vos eſtis benedic. et hoc dn̄o. i.
honori dn̄i. hoc eñ ad dn̄m pertinet vt
et ei ſeruiatis et ē dn̄o datiu⁹ caſus. dn̄o
dico qui fecit celum et t̄. i. omnem crea-
turā et debetis eſſe dn̄o qꝛ etiā celuꝫ celi
. i. chriſtus ē domio. i. ad honoreꝫ domi
ni terram aūt. i. populum inſtruendū d
dit filijs hominū. i. predicatorib⁹ ſm il
lud Sicut miſit me pat̄ ⁊ ego mitto vos
i mūdū vt eatis et fru. af. vl̄ ita dn̄s fecit
celū er t̄rā. ſed celū celi. i. empyreū celum
qd ſtatim cū factū ē angel̄ ſcis fuit reple-
tu qd dicit̄ empyreū. i. igneū a ſplendo-
re n̄ a calore. Pyr eniꝫ grece ignis latine
dicit̄. dedit dn̄o chriſto ſm q̄ homo t̄rā
aut iſtaꝫ inferiorē de. fi. ho. vt i ea ſe pu
rificēt ⁊ cū hec ita ſint o dn̄e n̄ mor. i pec
catis lau. te. qꝛ n̄ ē ſpecioſa laus i oꝛe pec
catoꝝ neqꝫ oes. i. aliq̄s oim q̄ dſcē. i ifer.
i. i pfundū vitioꝝ. qꝛ pccōr cū venerit
i pfundū viciorum contemnet. ſicut ali-
bi dicit ſcriptura. vel in infernum dicit
ad litteram locum penarum in quem nō
tm̄ impij ſꝫ etiā ſci añ aduētū chriſti dſcē

debāt. et iō nō vniuerſalit̄ dicit nl'i qui deſcēdūt ſed ꝑticularit̄. neqꝫ om. ſcꝫ laute qui de. in īfer. ꝗꝛ et ſancti illuc deſcenderūt ſed ñ fuerūt in īferno inferiori. Illi

Sed nos qui uiuim⁹ ñ laudāt. bñdicimus dño: et hoc nunc et uſqꝫ in ſeculū. Sed nos qui vi. vita gr̄e bñ. do. i. laudam⁹ dñm ex hoc ex quo īcipim⁹ et nūc ſcꝫ ꝑgrediēdo ⁊ vſqꝫ in ſe. i. ſine fine

PSALMUS. CXIIII

Alleluia. Alla. i. laudate deum. Hic ti. ſepe iterat̄. ꝗꝛ laudatio dei et dignitas ē opm et preciū laboꝝ. i. meritū ē ⁊ premiū. Dicit aūt h̄ ꝓpheta qd̄ in hoc pſal. ꝯtinet̄ tanq̄ꝫ ouis que errauerat et hūerl pij paſtoris ad gregē reptata. et tanq̄ꝫ fili⁹ ꝓdig⁹ poſt lōgā captiuitatē reuerſus adhuc tñ hui⁹ ſcli pegrin⁹. et ē iſte pſal. fideliū ꝯſolatio ꝯtra dolorē ſcl'i. Inten. mo. ad laud. Modus. Sip. ē pſal. Prio ꝓpheta de fouea peccatoꝝ liberat⁹. et in petra ꝯſtitut⁹ gr̄as agit: ꝗꝛ exaudit⁹ eſt. ⁊ ꝯtra oīa ꝑicula īuōſſe ſe dicit. Scdō itē clamat vt liberat⁹ ad requiē veniat ibi o dñe libera. ꝓpheta g° in pſōa captiui reuerſi gr̄as agens deo ait.

Dilexi qm̄ exaudiet dñs uocem oratōnis mee. Dilexi. nō ꝓpter tpalia bona mihi data vt ⁊ īfideles ſed qm̄ exa. ſpes em̄ boni futuri dilectionē accēdit. vel exaudiuit alia lit. vo. ora. mee. ñ parū differt iſti⁹ dilectio a dilectione īfideliū. Diligit̄ em̄ deus etiā ab īfidelib⁹ ꝗꝛ bona eis dat. vñ alibi. Confitebit̄ tibi cū bñfeceris ei. Diligit̄ aūt ꝑfēe cū aīus aduerſ ñ mouet̄ ſed ſpe ī charitate magl accendit̄ quē modū iſte exponit de ſe dicēs. Dilexi. ñ ꝗꝛ me regē fecit vel ꝓſpa ḋdit ſed ꝗꝛ vocē me. ex. vel uit. In anguſtiis exaudiet.

Quia iclīauit aurē ſuā mihi: et ī diebus meis īuocabo. Quia iā incli. ex h° mihi ē ſpes au. ſu. mi. dū ꝑ nob̄ filiū ſuū dedit. i hoc indicat iſte ſe credere que ad ſalutē ſūt. Incliauit aurē in īcarnatōne et paſſione filij in quo ego exꝑtus miam īuo qd̄ nō ē ſine fide. vñ apl's. Quō īuocabūt ī quē ñ crediderūt: Dū g° ait īuo. nōt ꝙ ñ ē ocioſus dilector et hoc in di. me. īuo. i. in dieb⁹ mee miſerie quos mihi feci peccando q̄ ſūt pleī laboris ⁊ doloris. i. vetuſte putredis ī quib⁹ dieb⁹ circūdederūt me do. mor. vel īuo. in di. me. i. in dieb⁹ ſalutis mee. i. tp̄e ſcꝫ pleītudis. vñ. Ecce nūc tp̄s ac. ec. nūc di. ſa.

Circūdederūt me dolores mortis: et ꝑicula īfer⁻ni īuenerūt me. Circūde. me do. Q. dico dilexi: īuocabo. ⁊ he ſant cē diligēdi. hec clamare faciūt ꝗꝛ Cir. me. do. mor. i. peccata. vnde ꝓcedit dolor: ⁊ mors anime. vl' mors eterna ⁊ hoc: i. mors eterna erit ī inferno. vnde Sequit̄. ⁊ ꝑi. īfer. i. debita. et reatus inferni ⁊ penaꝝ. i vene. m. erantem a te. ⁊ expoſituꝫ mal' nō ego inveni ea. gaudēs in ꝓſperis huius ſeculi. ſuffaſus em̄ carnali voluptate nō animaduerti me mala circundantia.

Tribulatōnē et dolorē inueni: et nomen domini inuocaui. Tribulationē et dolorē inuc. Q. d. mala prius īuenerunt me ſed poſt et ego Tribulationē qd̄ ꝑus ꝑicula dixit h̄ tribulationē dicit. ⁊ dolorē quod prius dix. t dolores inueni et recognoui que latent alios. vel dolorē et tribulationē dicit penalitatē iſtā ⁊ flagelloꝝ dolorē que deus īfert ad vtilitatē homi. vñ. Da nobis auxiliū de tribulatione ꝗꝛ ꝑ hec exteriora ꝯgnoſcit homo ſuā interiorē miſeriā. i. do lo. mor. et pericula inferni. Et eſt ſenſus. Illa me prius circūdederūt. neſcientem īuenerūt. ſed poſt inueni tribulationem et dolorem. id eſt afflictionē exteriorem eſſe vtilem. Latebat em̄ me prius tribulatio et dolor vtilis. vnde nobis eſt au-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

xiliũ. et tũc vana ſeducebãt me. ſʒ p illũ dolorẽ iueni miſeriã inferiorẽ quã neſciẽſ hẽbã. et iõ no. do. iuo. i. ſategi vt libera rer a domino.

O dñe libera animã meã miſe/ricors dñs et iuſtus: et deus no ſter miſeretur

O dñe li. a. m. Scdõ iteʒ clamat vt libe ratꝰ veniat ad requiẽ. q. qꝛ hec mala ſũt mihi. o do. li. a. m. qꝛ ſine deo captiua ẽ De hac captiuitate liberari clamat apl's qs me liberabit de corpe mor. hꝰ ꝯſeqt. miſe: do. hoc ẽ qd idẽ apl's ſbdit. Gra di p chriſtũ. q. d. libe. et nullus dubitʒ. qꝛ do. ẽ miſe. qꝛ pmo iclinauit au. ſu. mihi et me vocauit. et iuſtꝰ. qꝛ flagellat. flagl lat ei filiũ quẽ rcipit. et deꝰ nr. iteꝝ miſ. qꝛ rcipit ad btitudinẽ nec tã amaꝝ dʒ eẽ qd flagellat ꝙ̃ dulce qd recipit. quia

Cuſtodiẽs paruulos dñs: hũi liatus ſum et liberauit me.

Dñs ẽ cuſ. vt paſtor par. i. hũiles quoſ grãdes querit hẽdes. et expto credite. qꝛ ego hũi. ſũ. et iõ libe. me. q. dolor ille ñ ẽ pealꝭ ſʒ ſalutaris quẽ ſecãdo medicꝰ fa cit. vel ita dti. Dñs ẽ iuſtꝰ et miſicors. ⁊ iõ hũiliatꝰ ſũ et liberauit me.

Cõuertere anima mea i reqem tuã: qꝛ dominus benefecit tibi

Cõuer. aia m. hortaꝛ iſte aiaʒ ſuã vt cõ uertaꝛ ad deũ vñ reqes ei. Q. d. qꝛ dñs ẽ miſicors. ergo o aia m. ꝯuer. i re. t. i. ad deũ vbi etiã hic reqes ẽ mẽtis. ñ tñ d ſidia aſſit. vt qs ceſſʒ opari. ꝯuer. dico. ñ meritis vꝉ viribꝰ tuis. ſʒ qꝛ do. bñfe. t qꝛ dona dedit prius tibi liberato. aliter beatus non eſſes. Ita benefecit.

Quia eripuit animaʒ meaʒ d morte: oculos meos a lachry/mis: pedes meos a lapſu.

Qꝛ eri. p fidẽ. a. m. de mor. mors ẽ ifidelitas. vñ dñs i euãglio. dimitte mortuoſ ſepelire mor. ſuos. et illud. Non mortui laudabũt te dñe. hoc iã iſte habet ſcilicʒ aiam ereptã a morte. eo ipſo ꝙ ex ifide li factus eſt fidelis. qꝛ ſicut dñs ait Qui crediderit i me trãſijt d morte ad vitã ⁊ eripuit ocu. me. a la. pe. meos a lap. hec in ſpe facta ſũt: nõdũ i re. qꝛ et modo ſũt lachrymẽ dũ etiã lapſus ſũ ꝑ carne iſir ma. et in pedibꝰ. q. in extremis anime ꝑ tibus. id eſt in ſenſualitate lubricum ad huc ſentimus. ſʒ i futuro

Placebo dño. i regiõe viuoꝝ.

Placebo domino id eſt pfecte. quoniã nullus erit lapſus ambulãtiũ pedũ nꝉ lũ infirme carnis lubricũ erit. et hoc in regione viuoꝝ. qui viuũt eẽnaliter. qd nõ faciã dum in mortali carne viuã Et notandũ ꝙ ſupra dixit. eripuit a lapſu nõ eripiet. et tñ nõ dicit hic placeo. ſed placebo ſecure vtiqʒ tũc quod mõ non.

Alleluia.

Aleluia. Voce laudiſ congrue pretitulaꝛ pſalmus iſte. qꝛ in hoc pſalmo verba ſũt martyꝝ qui cõfeſſione viguerũt. et premia di cõ ſecuti ſunt. Intẽtõ monet ad laudeʒ Modꝰ bipꝛtitus ẽ pſalmus. Primo mar tyres memorant beneficia dei. quibꝰ qd dignum redderent, cum dubitent occur rit calix paſſionis. qui a deo datur. Se cundo ſm nos chriſti ſe dicunt. et filios ancille. id eſt eccleſie. ibi. O domie quia ego. Propheta ergo in perſona marty rum commemorans dei beneficia: pri mum beneficium ponit fidem. Secũdo confeſſionem dicens.

Credidi ppter quod lo cutus ſũ: ego autem hũi liatꝰ ſũ nimis.

Credidi vere ſcʒ et pfecte. propter qd lo cutus ſum. quia credenti neceſſe eſt loq Non eñ pfecte credit qui quod credit nõ loquiꝛ. Piger eſt ille ſeruus vꝉ timi dus ſʒ fidelis ſeruus qui quod accipit i pendit: et lucratur alios. et ideo intrat i gaudium. domini ſui ei dicentis. Euge ſer. bo. et fi. intra i gau. do. tui. et eſt hic verꝰ et cõgruꝰ ordo. Prius eñ eſt crede re. poſtea loqui. ne nondum credens au

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

deat loqui: ſed fidẽ ſequat̃ ꝯfeſſio. Et no
tandũ qꝫ nõ ait credidi: et locutus ſum:
ſed credidi ꝓpter qḋ locut⁹ ſũ: qꝫ nõ tm̃
credidit cetera que fides exigit: ſꝫ et ſimĺ
cum illis credidit: ⁊ qḋ premiũ loquẽdo
ſpare: ⁊ qḋ penã tacendo timere deberet.
vñ loquẽdi quidã amor ex premio imit
tit: ⁊ neceſſitas ex pena indicit. ego aũt
H. locut⁹ ſũ. ego aũt nõ ipſũ vbũ qḋ cre
didi: nõ ſermo quẽ ꝓtuli: ſed ego hu. ſũ
ni. i. paſſus ſũ mĺtas tribulatiões ꝓpt
verbũ dei: qḋ fideliť tenebã. vñ magis ni
tet vitas qḋ nõ hi qui paſſi ſũt: pl⁹ amãt
hoĩuꝫ gĺiaꝫ quã dei. vñ apl̃s. vbũ dñi ñ
ẽ alligatũ ĩ me: ⁊ ne va ꝯfeſſio virib⁹ ho
mis deť: dicit ꝓpriũ hoĩs eſſe qḋ mẽdax
ẽ qḋ nõ facile ſciret: niſi exceſſu mẽtis ad
ſupna vect⁹ eſſet. vñ ſbdit

Ego dixi ĩ exceſſu meo: omnis homo mendax.

Ego aũt nõ attribuẽs mihi ꝯfeſſionẽ. di
xi ĩ exc. m. vĺ ĩ extaſi mã. i. mẽte rapta ad
eterna. Quid: oĩs hõ mẽ. ẽ ex ſe. hoc iſte
ĩ extaſi cognouit. Magnũ eni ẽ ſi quis ſe
ĩprudentẽ attẽdit: ⁊ diciť hic extaſis cũ
mẽs nõ pauore alienať: ſꝫ aliq̃ ĩſpiratõe
reuelatiõis ſurſum aſſumiť: ⁊ cũ homo
nihil boni ꝓpriũ habeat.

Quid retribuam dño ꝓ omni que retribuit mihi.

Quid ergo retri. do. qḋ ita dicit. Quid
retrib. do. ⁊c. vĺ extaſi ĩdicit pauorẽ cru
ciatus: vĺ mortis quẽ cõminãtib⁹ ꝑſecu
torib⁹ et ĩpedientib⁹ paſſiõibus: hũana ĩ
firmitas patiť. q. d. hũiliat⁹ ſũ. ĩ illa autẽ
hũiliatõe. Ego di. ĩ exceſ. m. vel ſicut alij
dicũt. ĩ extaſi mea. i. ĩ pauore paſſionum
quid: oĩs hõ mendax ex ſe ex deo verax.
Territ⁹ iſte ꝛ̃ſpicit ĩfirmitatẽ ſuã: ⁊ videt
nõ eſſe ſibi preſumendũ de ſe. Ex ſe eni hõ
mẽdax ẽ: vt et petrus dũ preſũpſit ĩuen
tus ẽ mẽdax: ſed vtus dei ẽ ſi non cedit.
Qḋ vidẽs iſte factũ in ſe gr̃a dei ſubdit.
Quid retri. do. ꝓ o. que re. mi: ꝓ malis
meis: non ait pro oĩbus que tribuit: ſed
que retrib. Que igiť preceſſerãt hoĩs: vt
oĩum donoꝝ dei nõ tributio: ſed retri
butio vocari poſſit: Que preceſſerãt niſi
peccata: Retribuit ergo de⁹ hoĩb⁹ bona
ꝓ malis paſſus ꝓ eis: cui hoĩes retribu
unt mala ꝓ bonis.

Calicem ſalutaris accipiã: ⁊ nomen domini ĩuocabo.

Calicẽ ſa. ac. Q. dico: Quid retribuã. Ec
ce ego dono dei verax. Accipiã in deſide
rio cali. i. paſſionẽ que diciť calix a ſili:
qꝫ placita potio ẽ. Diciť etiã calix: quia
id mẽſura bibiť. vñ fideĺ eni deus qui ñ
ꝑmittit vo. t. ſu. id qḋ po. Q. di. De quo
calice dñs a diſcipulis querit. Poteſtis
bi. ca. quẽ ego bi. ſ. calicẽ dico: ſalu. i. ſa
lutis: qꝫ ĩ eternã ſalutẽ ꝓpinať. vĺ ſalu
taris. i. ieſu qui ṗoꝛ paſſus ẽ: ⁊ dat imi
tari paſſiões ſuas. ⁊ iõ preci. ẽ in ꝯſpe. d.
moꝛs ſan. e. qḋ poſt diciť Ecce nõ ĩuenit
iſte quid retribueret: niſi ex eis que dñs
ipſe ṗoꝛ retribuit. ſequiť. ⁊ no. do. ĩuo.
non mihi: ſed deo fiſus.

Uota mea domino reddã corã oĩ populo eius precioſa ĩ conſpectu domini moꝛs ſcõꝝ eius

Uota mea. Q. calicẽ accipiã qḋ ẽ ĩ deſide
rio: ⁊ poſtea reddã ipſo actu vota m. d.
⁊ hoc corã oĩ po. e. vt exẽplũ capiat. Cur
tu ita facis: qꝫ precioſa. i. clara ĩ ꝯſpe. d.
cuicũqꝫ ſit viĺ. moꝛs ſcõꝝ e. vĺ moꝛs ſa. e.
ẽ precioſa. i. precio mortis ei⁹ empta: qꝫ
emit eã ſanguine quẽ ꝓ eis fudit: ne du
bitarẽt ꝓ eo mori. hoc ergo precio com
patus: confiteť cõditionẽ ſuã dicens.

O dñe quia ego ſeruus tu⁹ ego ſeru⁹ tu⁹ ⁊ filius ancille tue

O dñe qꝫ ego. Sedꝫ ꝛ̃uos ſe dicũt mar
tyres. ⁊ filios eccĺie: ne quis putet hereti
coꝝ martyriũ deo placere: qꝫ nõ ẽ locus
vi ſacrificij extra ca. ec. Q. qꝫ precio nos
ꝯpaſti: ergo O do. ꝓfiteoꝛ ꝯditiõeꝫ meã
ego ſeru⁹. i. obediẽs. nec eſt qꝫ ĩ textu ꝛ̃m
Aug. ⁊ ꝛ̃petit. ego ſeru⁹ tu⁹ ĩ oĩb⁹: ⁊ fi. an.
t. i. eccĺie que ẽ ãcilla dũ ꝛ̃uit. ſpõſa aũt
dũ ſpõſo ꝯiũgiť. Aliť nõ eẽt martyr niſi
eẽt fili⁹ ancille. i. hierĺm celeſtis libere a
pctõ, ãcille iuſticie. Qui aũt ſũt preť ec

cleſiā n̄ ſūt filij ācille. ⁊ ſi ꝑuos ſe dicīt ⁊ martyres vt hētici q̄ hn̄t nom̄ xp̄i. ſ3 ve n̄ ſūt: q̄ nō ipſi ſed ego ſū fili⁹ ancille tue .i. nō ſchiſmatic⁹ ſū. ſed doctrīne eccleſie p̄ oīa obediēs ſū. vel fi. ancil. ſū. vt ſic ancilla n̄ ſibi ſ3 dn̄o p̄it filios. ita ⁊ ego in morte mea aliquos tibi pariā ſicut ⁊ in vita. qd̄ totū p̄ te ē. q̄ tu nō mea merita

Dirupiſti uincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. et nomen domini inuocabo.

Diru. v̄tute martyrij. mea vi. pcōrū. q̄ vicla rūpūt q̄ oīa ſāguie abluūt. iſte v̄ſus tāte v̄tutis a q̄b⁹dā credit. vt peccata hoi dimittāt. ſi i fie vite ī ña ꝯfeſſione dicat. Et q̄ dirupiſti. iō t ſacri. vt grat⁹ hoſt. lau. ſ. me ipſū. et no. do. iuo. n̄ fre t meis virib⁹. vl' cod ſēſu mañte. alr̄ pōt legi lr̄a. et erit ibi. q̄ q̄ precioſa ē mors ſcōꝝ ei⁹ ergo o dn̄e ego ſacri. t. hoſ. lau. .i. meipſū. Loqn̄s do affirmat qd̄ ſupra dixerat. et hoc mihi magnū ⁊ mirabile ē q̄ ego o do. ſū ſer. t. admirat ſe talia accepiſſe. q̄lia dn̄s ꝓ r̄dēptōe mūdi fecit. ⁊ vt augeat admiratōz repetit. ego ſer. tu. Cetera nō mutantur.

Uota mea dn̄o reddā i ꝯ ſpectu oīs populi ei⁹: i atrijs do⁹ dn̄i in medio tui hieruſalē.

Uo. m. q. ſacri. hoſ. vtiq3 ſic. ꝙ r̄d. do. .i. meipſū qui ſū ei⁹ imago. Imago eīm dei do r̄ddēda ē. vn̄. que ceſaris ſt. reddc. et que ſūt dei do. Sz q̄ n̄ mō ſeru⁹ ē ſ3 fili⁹ ancille. dicit ſe r̄ddere vota n̄ vbiq3 ſ3 i at. do. d. n̄ māufacte. i. ancille. i. i catholica eccl'a. n̄ hereticoꝝ. Et que ſit do⁹ dei expōit. i. ppl's ei⁹. et hoc ē qd̄ ſeq̄tur i cō. oīs po. e. publice ei debz laudari. q̄ ꝓ oīb⁹ pati voluit. vt plures edificēt et apti⁹ adhuc noiat ipſā eccl'ā m̄rez dn̄s nr̄az i me. t. hie. vbi pax ē. et ſci viſiōe dl letāt. q̄ āt filij ācille e⁹ n̄ ſūt bellū q̄3 pacē poti⁹ amauerīt ſ3 ne q̄s putz hierl'm dici iudeos ſolos q̄ hoc noie glant. audiat

Alleluiā. pſalmū ſequentē.

Alleluia. Breuis ps ē iſte. ꝓ ſua eīm breuitate ptes n̄ r̄cipit. oīm p̄m⁹ athom⁹ .i. ſn̄ diuiſiōe. ſ3 tn̄ oēs ꝯpēdio ſue locutōis ſr̄at. et ē q. pūct⁹ alioꝝ pſalmoꝝ. vn̄ d'ſe ſpēs formant. et ē mira variatō cōtra tediū ſalutaria dicere. mō paucis. mō late. ne q̄s ergo putaret vt dixi⁹ p̄ hierl'z ſolos iudōs ſignificari. oēs gētes ad laudē monet. i pſona martyꝝ dicēs.

Laudate dn̄m oēs gētes: ⁊ collaudate eū oēs populi

Lau. do. oēſ gē. i. gētileſ. et lāu. t collauda. e. o. po. i. iudi. iō dicit collau. vt ſit i vnū oīm r̄dacta laudatō. qd̄ ē catholice eccl'e. iō v̄o dicit oēs gē. oēs ppl'i. ne q̄s preteat d toto orbe. et hec ſt āta illa do⁹ dn̄i. et ille oīs populus. vn̄ i precedēti pſal. egit. n̄ ſoli iudi q̄ illa ſibi arrogare conāt. Dico laudate hac cauſa.

Qm̄ ꝯfirmata eſt ſup noſ mia ei⁹ ⁊ ueritas dn̄i mā et i eternu3

Qm̄ mia ei⁹ chriſti. ſr̄ nos ꝯfir. eſt dato ſpūſancto. dū īimici etiā cedūt noi ꝓpt qd̄ liberati ſum⁹. cui īimicaꝝ gentiū rabida ora ceſſerūt. et v̄i. dn̄i. i. chriſti manet i eter. ſiue in eis que ꝓmiſit pijs ſiue i eis que minat ipijs. vel ita. mia ei⁹ dei ſc3 repatō hois miſericordr̄ ꝓmiſſa. ꝯfir. ē ſr̄ nos q̄ qd̄ p̄ ꝓphetas ꝓmiſit. aduētu xp̄i cōpleuit. et firmauit miaz: vt ini q̄3 moueat. q̄ q̄ dōit cuſtodit. et ve. do. .i. xp̄s q̄ ē v̄itas pr̄is. ma. i et. Siqn̄ ei n̄ fuit fili⁹. aliqn̄ fuit pr̄ ſine veritate.

Alleluia CXVII

Alle. Quit⁹ ps ē iſte d aduetu p̄mo multis figuris at3 colorib⁹ decorat⁹. hēt ei quoſdā v̄ſus vniſines. quoſd vni⁹ p̄ncipij. quoſd iterſcalares. et h⁹mōi orna. t Inte. mo. ad laudē. Mod⁹ iiij. ſt ptitōes. p̄mo fidelis ppl's pcis ſolut⁹ mōet oēs dn̄o ꝯfiteri. et q̄ p̄ miaz audit⁹ ē i tribulatōe: iō hoiez dic n̄ eē timdū. Scdo i ſolo deo dicit eē fidēdū ibi Bonū ē cōfi. Tercio portas hierl'z apiri ſibi cupit ibi. apit. Quarto freq̄ntari atā dei ſuadet d aduētu chriſti gaudēs. ibi. Bn̄dictus. Ad laudem ergo monens ait.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Confitemini dño qm̄ bonus: quoniã in ſeculum miſericordia eius.
Confitemini do. i. laudate dominũ. qm̄ ipſe ſolus p ſe bon⁹ ē. hoc eſt ꝓpriũ deo qui p ſe: et ex ſe bon⁹ eſt. ſicut ipſe ait. Nemo bonus niſi ſolus de⁹. in hoc patꝫ qḋ bon⁹ eſt: qm̄ i ſe. ē miſericordia e. i. quia i eternũ: miſericordie dona cõcedit.

Dicat nũc iſrael quoniã bonuſ qm̄ in ſeculũ miſericordia eius
Dicat nũc iſrl̄. Q. moneo vos cõfiteri: et vt ego vos moneo: ita vos iuicem monete. et hoc eſt. iſrl̄. i. tot⁹ beatus populus dicat alijs qḋ ego dico: ⁊ hoc nũc. Q. nõ eſt differendũ. vl̄ dicat. i. ꝯfiteat̃. Quid: qm̄ bonus eſt: qm̄ in ſeculũ mĩa ei⁹.

Dicat nunc dom⁹ aaron: quoniã i ſeculũ miſericordia eius.
Dom⁹ quoqꝫ aaron. i. ſacerdotes qui ꝓ reuerẽtia ſingularit̃ memorant̃. dicat n. iſtud idem: qm̄ in ſe. mĩa eius.

Dicãt nũc om̄s qui timẽt dñm quoniã i ſeculũ mĩa eius.
Dicant nũc hoc idē om̄s qui ti. do. hoc dicit vt includat puſillos cũ maioribus de omni gente. ideo vo dicit: qui ti. do. quia tales ſunt ydone ꝯfiteri. ſequit̃: qm̄ in ſe. mi. ei. Ecce. iiij. verſus vni fines.

De tribulatiõe iuocaui dñm: ⁊ exaudiuit me in latitudine dñs
De tribulatiõe. Exemplũ de ſe ponit: vt alios ad miſericordiã incitet. Q. ecce miſericordia dei erga me: quia De tribula. iuo. do. ⁊ do. exau. m. in lati. quia de anguſtijs ſeculi liberat: ⁊ in latitudine premioꝝ ponit: ⁊ quia exaudiuit.

Dñs mihi adiutor. nõ timebo quid faciat mihi hõ. Dñſ mihi adiu. eſt. ⁊ idõ: nõ timebo quid fa. mi. hõ. i. quilibꝫ carnal̄ inimic⁹. Deinde repetit.

Dñs mihi adiutor. ⁊ ego deſpiciã inimicos meos.
Dñs mihi adiu. ē. Ecce idē i duob⁹ verſibus ꝑncipiũ: et qz dñs ē adiutor. ego d̄ſpi. ini. me. qḋ plus ē q̃ ñ timere. vl̄ ſꝫ aliã lr̃aꝫ. videbo inimicos meos i futuro iudicio: vbi diabolus cũ ſuis videbit̃ deſtruct⁹: vl̄ hic video: vt tutior: l̄ cautior fiã. inimicos meos damnandos.

Bonũ eſt confidere in dño quã confidere in homine.
Bonũ ē ꝯfi. i do. Scḋo in ſolo deo dic̃ eē ꝯfitendũ p quē inimicicias gentiũ euadit: et ad verã vitã venit. Q. d. qz dñs ē adiutor: ergo Bonũ ē ꝯfi. i do. ꝯtra mala ſeculi. magis quã ꝯfidere i ho. carnali: cuius ſalus vana eſt.

Bonum ē ſperare in dño: quã ſperare in principibus.
Bonũ ē ſpa. bona i do. magis q̃ ſpa. in ꝑnci. i. i angel̄. qui dicũt̃ ꝑncipes. vñ i Daniele legit̃. Michael ꝑnceps vr̄: i qui b⁹ nõ ē ſpandũ: ſꝫ i dño. cũ eni videt̃ bõ iuuare: vl̄ angl̄s ille p eos hoc facit: qui eos ꝓ modo eoꝝ bonos fecit.

Omnes gẽtes circuierũt me. ⁊ i nomie dñi. qz ultus ſuꝫ in eos.
Om̄s gentes. Tribulationē quã ſupius cõmemorauit. hic exponit. Ecce vñ liberat. ſ. ḋ occl̄ta: vl̄ apta tribulatiõe. Liberat aũt vl̄ nõ pmittẽdo cadere: vl̄ a caſu releuãdo. Q. i dño ſpandũ: qz om̄s gen. circũde. vl̄ circui. me. Q. extra explorãteſ blandis minis: ⁊ alijs occultis. ⁊ hoc in ꝑncipio eccl̄ie factũ ē. et in no. do. ē hoc qz vl. ſũ i e. vl̄ iſ. Alij iterpretes dicũt. in no. do. vl. ſũ eos. dũ ipſi cõuerſi penas ſuſtinẽt penitẽdo q̃s alijs igerebãt. De inḋ q̃i reddẽs cãꝫ. vñ tãta ſupare potuit dic̃ qḋ ꝑmo i capite ſuo paſſ⁹ ſit ſbdẽdo

Circũdanteſ circũdederunt me ⁊ in nomie dñi. qz ulc⁹ ſuꝫ i eos
Circũdantes circũde. me. Q. i obſidione i capite ſuo pri⁹ pplus qui ē corp⁹ chriſti pſecutores ſēſit: ⁊ ꝓ eo factũ ē quicqḋ interior ibi virt⁹ deitatl̄ p exteriorē carnē pegit. Et notãdũ qz hic ñ repetit gentes: qz hoc a ſol̄ iudeis factũ ē. ſequit̃. ⁊ i no. d. qz vl. ſum i e. vl̄ eis. hec nõ mutant̃.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Circūdederunt me ſicut apes: et exarſerūt ſicut ignis in ſpinis: et in noīe domini: q2 ulc⁹ ſum in eos

Circū. me ſi. apes. Alij dicūt: ſi. a. fauuz qd ab ignorantib⁹ geſtū ē myſtica ſbtilitate. predicit hic ſpūſſanct⁹. Uel quippe apes opant̄ i fauis. ſed alijs nō ſibi: ita neſciētes iudei rē oīm fecerūt. ſcz dulcio rē ipſa paſſione dn̄i nobis fecerūt. ſicut apes dū ſibi putāt repōere. alijs mel faciūt. et ē. Circūde. me. dicit eccl'a i pſona capitis. ſicut apes fauū id ē amaris conatib⁹ ſuis dulcē cibū alijs pauerūt. vl' ſm aliā lr̄am noſtrā que nō hēt fauum. legit̄ ſic. Circūdederūt me. dicit chriſt⁹. ſicut apes que pūgendo alios ſeſe euiſcerant. Sic iudei occidēdo chriſtū int⁹ pierūt. et exar. ſicut. ig. in ſpi. Spine ſūt peccata quib⁹ incitati eſtuauerūt cōtra chriſtū iudei. Uel hoc meli⁹ de eccleſia accipit̄. exarſerūt. poſt paſſiōz nāqz dn̄i cōtra eccl'az gētes et iudei. exar. ſic ig. in ſpi. peccatoꝝ. Ea enī id ē peccata īfideli poplo igne pſecutōis cremauerunt. cui volētes officere, pfecerūt. ſequit̄. et i no. dn̄i: eſt hoc. quia vlt⁹ ſū i eos. vel i pn̄ti vel i futuro vel dū cōuerſi extīcta in eis malicia pplo xp̄iano ſotiati ſt̄. l'cū i fine iudicati. iudiciū v̄itatis ſn̄ mia ſēſuri ſt̄

Impulſus euerſus ſuz ut caderem. 7 dominus ſuſcepit me

Impulſus euer. ſū. Poſtq̄ꝫ oſtēdit q̄ liberat nō pmittēdo cadere. oſ̄dit etiā q̄ liberat a caſu releuādo. q. d. vlt⁹ ſū i eos tn̄ aliqn̄. ipul. ſū. i. vacillaui. et euer. vl' v̄ſat⁹. de equo v̄tutū. ita vt cade. i eē naz mortē. et do. ſuſ. me. i. releuauit a caſu. vl' ita. ipul. l' v̄ſat⁹ ſū hac itētōe. vt ca ut ſit qn̄ bōi dāt̄ penis. ita vt a fide cadāt. et tc̄ dn̄s ſuſcipit. vn̄ ſbdit. et do. ſu. me q2 tā n̄ cadit cui dn̄s ē fortitudo et laudatō q̄ꝫ nō cadit dn̄s. Illi v̄o cadunt: q̄ ſibi volt̄ eē fortitudo 7 laudatō. vn̄ iſte ſubdit.

Fortitudo mea 7 laus mea domin⁹. 7 fact⁹ ē mihi in ſalutem

For. etiā mea. 7 laus m. do. ē. et id fcs̄ ē mi. dn̄s i ſa. n̄ id facit decliare picl'a. ſz etiā ſalutē preſtat n̄ id fact⁹ dicit q̄ ipſe aliq̄d fact⁹ ſit qd an̄ n̄ erat. ſz q2 ipſi cū in eū crederēt: qd n̄ erāt facti ſūt. n̄ ergo fit de⁹ qd n̄ erat ſibi. ſz ill'. Salus ei cepit eē pueſis. qd nō erat auerſis a ſe dico factus eſt i ſalutē. vn̄ qui videbant̄ deficere. exultāt i mal'. et hoc ē qd ſequitur

Uox exultatōnis et ſalutis. in tabernaculis iuſtorum.

Uox exul. et ſa. i ta. iu. i. i ſecretis cordiuz bonoꝝ vbi etſi extra afflicti ſūt gaudia hn̄t ſpe futi. que neſciētes mali q̄ in eoꝝ corpa ſeuiebāt eos cr̄ſtari putāt. n̄ ſciētes eoꝝ īriora gaudia. vn̄ apl's. Q. triſtes ſemp aūt gaudētes. et illō. Gl'amur i t̄bulatōib⁹. deinde qualit̄ ſit dn̄s fact⁹ fortitudo ſibi et ſalus oſtendit dicens.

Dextera domini fecit uirtutez dextera domini exaltauit me. dextera domini fecit uirtutez.

Dex. do. q. in̄ gaudiū ē. q2 dex. do. id ē chriſt⁹ q̄ ē dexta pr̄is. fe. v̄. quā: ecce. dx. do. ex. me magna v̄t⁹ ē exaltare hūilē. diſicare hoīez mortalē. prebere de īfirmitate pfectōz. d̄ ſbiectōe gl'az d̄ paſſiōe victoriā. t̄reis dare celū. qd r̄petit. q. mīꝝ dicēs. dex. do. fe. n̄ hō ſe exaltauit. n̄ ſe pſe n̄ vicit. n̄ ſibi gl'ā l' ſalutē ddit. 7 ē hoc ſit

Non moriar ſed uiuam: 7 narrabo opera domini.

Nō mo. dic̄ eccl'a vt putas o pſecutor ſz vi. i. ml'tiplicata durabo putat ei pſecutor ſtragē fāc̄ꝫ vbiq3 faciēs ſe dl'e nomē xp̄ianū cū poti⁹ augeat. vl' n̄ mo. morte etna. ſz vi. vita quā neſcis. ſeq̄t̄. et nar. q̄ꝫdiu hic ero. opa do. vt p hoc augeat̄ eccl'a. Cur aūt ptulit tanta ſancta eccl'a: populus adoptōis indicat dicens

Caſtigās caſtigauit me dn̄s: 7 morti nō tdidit me. Caſ. caſti. me do. hac geiatōe t̄cat̄ ɔſuetudo ipſi⁹ dei q̄ hic. ſ. ɔſueuit caſtigare ut ibi. bn̄dicēs bn̄dict̄ q. h⁹ pmiſit d̄ mihi fieri ad cōrci

oné:etiã euerſio ẽ ad cautelã. Quicquid enĩ faciũt mali caſtigatio ẽ dñi. Nihil ergo ſibi vendicẽt impij. Nõ haberent enĩ hãc poteſtatẽ: niſi eẽt eis datũ deſup. ſequit. et mor. ñ tradi. me. Morti enĩ non dat cui᷒ vicia purgant. Sepe enĩ pat p neqꝫ ſuos emẽdat filios: cũ tñ illis penã iſtis prepararet hereditatẽ. Que aũt ſit hereditas illa ex eo põt cognoſci: qð ſequit

Apite mihi portas iuſticie: ingreſſus in eas confitebor dño: hec porta dñi iuſti itrabũt i eã.

Apite mihi por. Tercio portas hierl̃m apiri ſibi cupit: vbi etiã dicit de angulari lapide. et nota hic tria diſtingui. ſ. q̃ itret: et quid int᷒ fiat: et qui intrẽt. Q. d. vt illa hereditas poſſit cognoſci. O prophete et apl̃i qui portatis claues regni celoꝝ. Api. mi. por. iuſti. i. doctrinaꝫ ſacre ſcripture que docet iuſticiã. Ecce oſtẽdit q̃ itret: et q̃i quis quereret. Quid int᷒ facies? Reſpondet. igreſ. i e. ꝯfi. do. i. laudabo. Per has enĩ portas doctrine ingreſſi ꝟe laudãt. Extra catholicã eccl̃iam nõ ẽ laus dei. He aũt om̃s porte ducũt ad vnã portã que ẽ chriſt᷒. et hec ẽ porta do. i. hec porta dñs ẽ ad quã ille ducũt. vñ ipſe ait. Ego ſũ hoſtiũ p qð ſi quis introierit ſal. et alibi. Nemo venit ad prẽz niſi p me. Hec porta ẽ p q̃m iuſti itrabũt vñ ſbdit. iuſti itra. i e. i. p eã itrabũt i celũ: vbi nõ iam boni et mali erũt pmixti. Ecce de vtroqꝫ ſeculo mentionẽ fecit: et quia hec porta chriſtus aparuit.

Cõfitebor tibi quoniã exaudiſti me: et fact᷒ es mihi in ſalutẽ.

Cõfitebor ti. i laude: letus gr̃as agens. ideo qm̃ exau. m. i aduẽtu filij. ꝑores enĩ iuſti aduẽtũ chriſti petebãt. et ita fac. es l᷑ ẽ mihi i ſa. et ꝟe i ſalutẽ. Naꝫ lapidẽ quẽ rep. etc. Ecce p quẽ fact᷒ ẽ i ſalutẽ. ſ. p lapidẽ ãgularẽ. i. chriſtũ: l᷑ ita ab illo loco Apite et p portas accipit mors p quã intrat ad dñm. vñ apl̃us. cupio diſſolui et eſſe cũ chriſto. Sci enĩ p hãc portã mortis vitã iueniũt eternã. Q. et qꝛ dñs non tradidit me morti: ergo o vos pſecutores inſtate: et Apite mihi por. iuſt. i. portas mortis: p q̃s iuſti itrant ad requiẽ. et ego igreſ. i e. i. p eas ad vitã. Cõfitebor do. i voce exultatõis et ꝯfeſſi. ſoni epulãtis q̃ ẽ beatitudo ſcõꝝ. et ꝯfitebor: qꝛ hec por. do. ẽ. i. hec porta ẽ q̃ itur ad dñm: vl᷑ q̃ dñs exiuit ð mũdo. vñ alibi. et dñi. dñi exit᷒ mortl᷑: et iuſti imitãtes caput chriſtũ itra. in eã. i. p ea ad vitã. Dixi cõfitebor et ꝟe ꝯfitebor iquã tibi o dñe. i. laudabo te i preſẽti: et i futuro. qm̃ exau. m. et fac. es vl᷑ eſt mihi in ſalutem.

Lapidem quẽ reprobauerũt edificantes: hic fact᷒ ẽ in caput anguli.

Lapidẽ quẽ repro. Quis ẽ ſal᷒? Ecce lapis. ſ. chriſt᷒ quẽ repro. edi. i. iudei. Soli enĩ iudei vnũ deũ colẽtes edificabãt ſe et alios i cultu diuino. Alijs p idolatriã deſtructis: ſꝫ nõ pfecerũt: qꝛ chriſtũ ꝯtẽpſerũt. vl᷑ edificãtes i malo accipiũt ſcribe et pharisei qui volẽtes iuſticiã ſuã cõſtituere. iuſticie dei nõ ſũt ſbiecti chriſtũ rpꝛobãdo. et tñ hic fac. ẽ i ca. ang. vt duos parietes iudeoꝝ et gentiũ conderet in ſe lapide angulari. Et

A dño factũ ẽ iſtud: et ẽ mirabile in oculis noſtris.

A dño fa. ẽ. i. vl᷑ hoc. ſ. vt ſit caput anguli. Nõ ẽ hoc factũ ab his a quib᷒ paſſus ẽ quãuis ñ niſi p paſſionẽ fcm̃ ſit: ſꝫ a dño qui occl̃te edificabat. vl᷑ a do. fa. ẽ hoc. i. fact᷒ ẽ lapis iſte ſꝫ qð hõ cui ſenſui ꝯcordat alia l̃ra que ẽ a do. fa. ẽ ei. i. ad honorẽ pr̃is. ſequit: et ẽ mira. iſtud. ſ. qð deus hõ fact᷒ ẽ i oc. iterioꝛib᷒ nr̃is. ſ. credẽtiũ nõ carnalium qui reprobauerũt. et

Hec eſt dies quaꝫ fecit dñs: exultemus et letemur in ea.

Hec ẽ di. q̃ factũ ẽ hoc. quã fe. do. Mei dies ſũt veteres: ſed hec ẽ di. quã fe. do. i. i q̃ mihi ſalutẽ dedit. vñ Tpe accepto exaudiui te: et i die ſa. adiu. te. Hic ẽ iubileus ann᷒ figuralit ſb lege obſuat᷒ q̃ ꝺfmittẽs: vl᷑ iniciãs: qꝛ tũc ſerui manumit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tebāt. debita relaxabant. poſſeſſiões domis reſtituebātur: et nos hac die a ſuitute peccati redēpti ſum⁹. quib⁹ eſt hereditas reſtituta eterna. Ideoqꝫ hanc diē dicit deū feciſſe: quia etſi oēs fecit. hanc tñ ſingulariter. nō qꝛ eam plus alijs. ſꝫ qꝛ in ea plus ꝙ̄ꝫ in alijs fecit. i qua domin⁹ venit. i qua ꝯuēit letari. ergo exul. int⁹ mente et foris ope. et lete. i ea. qꝛ diabolus ius ſuū ꝑdidit. homo reuixit. et quia ſalutis eſt dies. ergo.

O domine ſaluū me fac: o domine bñ proſpare.

O dñe ſal. me fac: Ecce deſideriū magne petitōis. ſal. me fac: de clade. ſcꝫ ſcli. i. a peccatis. et o dñe bñ ꝓſp. vt dolores iſti vertant i eterna gaudia. Vel ita loquit ib. ꝓdigus filius de exilio lōge captiuitatis ad pr̄em rediēs. ſal. me fac o do. hic ⁊ i futo. et qꝛ de longa ꝑegrinatōne reuertentes ab his ſe iūgimur qui oderūt pacē. et impugnāt. et o do. bñ ꝓſp. id ē bñ ꝓſpera iter redeuntib⁹. quia tu nobis factus es via. vel bñ ꝓſperare. i. his ſaluatis ſalua alios.

Benedictus qui uenturus eſt i nomine domini.

Bñdi. Quarto freqñtari aīa dei ſuadꝫ ď aduētu chriſti gaudēs. q. d. bñ ꝓſpe. qꝛ ad hoc veniſti. Bñdi. q̄ ventu. eſt vel venit in no. do. Maledict⁹ vero q̄ in ſuo noie venit. Sicut i euāgelio dñs dicit. Ego vēi i noie pr̄is mei ⁊ ñ acce. me. Si ali⁹ venerit i noie ſuo. illū accipietis qui erit maledict⁹: et eſt hic laus ď aduentu chriſti. deiñ q. i ꝑſona ſacerdotū minorib⁹ loquit dicēs: Et o reliqui chriſtiani nos maiores q̄i ſacerdotes.

Bñdixi⁹ uobis ď domo dñi: ď us domin⁹ ⁊ illuxit nobis.

Bene. vo. qď mltu ꝓdeſt. qď ñ ē dubiū. qꝛ ď do. dñi. i. de eccl'a catholica. bñ. ď q̄ ē baptiſm⁹. et oīs bñdictō. hec ē tr̄a ſcta de qua dñs dicit ad moyſen Tolle calciam̄ta ď pedib⁹ tuis. terra ei i qua ſtas. terra ſcta ē. hec ē terra bōa i euāgelio. que ꝓfert fructū. xxx. lx. c. i qua ſtare debēmus erecti vtiqꝫ ad celeſtia. ñ iacere graues t̄renoꝝ torpore: ſoluētes calciam̄ta ď pedib⁹ nr̄is. i. opa mortua de affectib⁹ noſtris. ſeqt. de⁹ do. q. q. bñdi. vobis imo de⁹ cui debet latria. et do. cui debet dulia bñdixit vobis. et illu. n. fugās tenebras vicioꝝ ⁊ pcōꝝ. et vos iam benedicti.

Cōſtituite diē ſolennē i ꝯdenſis: uſqꝫ ad cornu altaris.

Conſtitu. di. ſol. cuſtodientes diem natiuitatis et reſurrectōnis dñice: qui honori dei ſacrat⁹ eſt. et hoc ñ tepide agentes. ſꝫ i ꝯden. vel in freqñtatōib⁹. ꝯuētū vl' hoim. vos dico tēdētes vſqꝫ ad cornu al. ad l'raꝫ vt ꝯmūicēt corꝑi chriſti vt i feſtis fieri ſolet. maxie trib⁹ precipuis ſolēnitatib⁹. ſ. paſcha. penteceſte. ⁊ natali dñi. ſic i veti lege ꝑceptū erat: vt in t̄bus precipuis ſolēnitatib⁹. ſ. paſcha. pētecoſte. et ſcenophegia. nemo appareret vacuus in conſpectu dñi. Vacu⁹ eſt qui i ſe chriſtū ñ habꝫ. qui eſt fūdam̄tuꝫ qď nemo valet mutare. Inde eſt ꝙ ill' t̄bus ſolennitatib⁹ fidelis ppl's nūmū offert manuali oblatōe inferiorē ſignificās. In nūmo em̄ nomē ē et imago regis. q̄ſi qꝫ ergo ſpūalit nūmū offerat: vt nomen regis. i. chriſti i ſe hēat. a chriſto dictus chriſtian⁹. ⁊ imaginē. i. aīam hūic vult ei⁹ inſignitā deo exhibeat. vel ꝑ altare intelligit ſacramētū corꝑis et ſāguis. cornu altaris eſt poteſtas: i. virt⁹ ipſius ſacramēti. Multi em̄ ſumūt ſacramentuꝫ et non rē. vt mali. Boni vero ſacramentū. ⁊ rē ſacramēti ꝑcipiūt: que ē ſpūalis caro chriſti. de qua ipe ait. Si quis non manducauerit car. m. ⁊ ñ bi. ſan. me. nō habet vitam et: et eſt ſenſus. Q. Cōſtit. di. ſol. vos dico. tēdētes mēte. vſqꝫ ad cornu altaris id eſt poteſtatē et virtutē altaris id eſt ſacramenti. vt nō mō ſacramentū: ſed etiaꝫ rē ſacramenti ſumatis. Unde alibi. Introibo ad altare di. ego aūt quidquid alij faciant pro me dico. Deus meus es tu. et non aliud. et ideo. cōfitebor tibi. i. laudabo te. vel ita ab il

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

lo loco. Benedixim⁹ Vox ē hic magnoꝝ ad puſillos. Magni enī qui excedūt qui mēte verbū apud deū ꝯtingūt ꝑuulis ſe ꝯtempant: vt poſſunt ſyncerit̄ dicere. Siue mēte excedim⁹ deo ē. Siue ſobꝛi ſim⁹ vobis eſt. Quid ꝑuulis dicūt. Benediximus vo· de do. do. Eos enī benedicūt de iterioꝛe domo dñi. ſ. de celeſti hierl̄m a q̄ deſcendit: oīe datū optimū: ⁊ oīe do. ꝑfec. de ſurſum ⁊c. Ubi laus ē in ſecula ſeculoꝝ. Sed quid inde nūciant: hoc qd̄ dñs q̄ venit. i no. do. quē repꝛobauerūt edificātes mediatoꝛ dei et hoīuꝫ. ē deus eq̄lis patri. ⁊ illuxit no. vt qd̄ credimus itelligerem⁹: ⁊ vobis nōdū itelligentib⁹ ſed iā credētib⁹ renūciarem⁹: vt aūt vos itelligatis. Cōſtituite di. ſolē. ſ. mētis ſolennitatē. et hoc i frequētatiōib⁹. i. i voce exultatiōis: ⁊ ꝯfeſ. ſoni epul. ꝯſtituite dico ambulādo i locū tabernaculi āmirabil̄. vſqꝫ ad coꝛ. alta. i. vſqꝫ ad iterioꝛem domū dei: de q̄ vob̄ bene dixim⁹: vbi ſūt altaris excelſa: vbi ē ſpūale ſacrificiū: et ſempiternū. i. ſacrificiū laudis. ⁊ ſacerdos ſempiternus: ⁊ altare ſempiternū. ſ. mēs ipſa iuſtoꝝ. Et vt hoc apti⁹ dicam⁹ hoꝝ verboꝝ hic eſt ſenſus. Quicūqꝫ deū verbū itelligere volunt: non eis ſufficiat caro que ꝓpter eos v̄bū factū ē: vt lacte nutrirēt: nec i terra ſufficiat iſte dies feſt⁹ quo agn⁹ occiſus ē: ſꝫ ꝯſtituat i frequētatiōib⁹ quouſqꝫ ꝑueniat mētib⁹ exultātib⁹ vſqꝫ ad coꝛ. al. i. vſqꝫ ab iterioꝛē eius deitatē: vbi laudes cātabim⁹ ita dicens.

Deus meus es tu et confiteboꝛ tibi: deus es tu ⁊ exaltabo te.

Deus me⁹ es tu: ⁊ ꝯfite. ti. de⁹ me⁹ es tu: ⁊ exalta. te. Nō ſtrepitu v̄boꝝ hec dicūt ſed ipſa dilectio ē vox iſta. vl̄ ita Conſtituite di. ſolē. ſ. diē eťnitatis. et hoc in frequēta. i. ei⁹ diei deſiderio aſſidue quiſqꝫ ſe affligat donec ꝑueniat vſqꝫ ad coꝛ. al. i. i futuro. i. donec ad ſuꝑni ſacrificij altitudinē. i. ad gaudia eterna ꝑueniat: vel attingat. Vel ꝑ altare itelligit mēs hoīs vñ in lege pꝛecep tū fuit fieri altare quadrangulū ⁊ cōcauū. ideo q̄drangulū: qꝛ mens hūana. iiij. ꝑncipalib⁹ v̄tutib⁹ muniri debet. ſ. pꝛudētia. iuſticia. foꝛtitudine. tēꝑantia. Eadē quoqꝫ debet eſſe cōcaua ad recipiendū verbū dei: atqꝫ ignē dilectiōis. Timoꝛ enī infuſa repellit. vñ i leuitico pꝛeceptū ē veſiculā gutturis: ⁊ plumā ꝓijci. qñ turtur vl̄ colūba in holocauſtū offert. Veſicula gutturis inflationē ſuꝑbie ſignificat. Plume ianes inquiſitiōes ſublimiū. Hoc ergo de holocauſto ꝓijce: ne ꝺ ſcia itumeſcas. vl̄ inq̄ſitiōib⁹ ſublimiū que hūan⁹ nō capit ſenſus ianiter non des oꝑam: vt ita ſis altare cōcauū. Hui⁹ altaris coꝛnu ē eminētia mētis. ſ. ꝯtemplatio ſuꝑnoꝝ. et ē ſenſus. Cōſti. di. ſo. i. mētis claritatē et exultationē. i cōdenſis: vl̄ i frequēta. v̄tutum cūdo. vſqꝫ ad coꝛ. al. i. vſqꝫ ad eminentiā mētis que eſt altare. i. ad ꝯtemplationeꝫ vos dico dicētes. Deus me⁹ es tu ⁊ ꝯfi. tibi deus me⁹ es tu: ⁊ exaltabo te.

Cōfiteboꝛ tibi qm̄ exaudiſti me ⁊ fact⁹ es mihi in ſalutem.

Confite. ti. q. ex. m. hoc nō mutat: ⁊ fac. es: vl̄ ē mihi i ſalu. Hic v̄ſus ſuꝑa poſit⁹ ē: ſꝫ et hic ꝯgrue ponit: qꝛ leta ꝯfeſſio ē p⁹ bñficia. Itaqꝫ ſicut cepit laudeꝫ ita determinat dicens.

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ i ſecula miſericoꝛdia eius.

Cōfitemi. do. Q. d. ⁊ ſicut ego ago: ita ⁊ vos facite. ſ. Cōfi. d. ſic monui a ꝑncipio qm̄ bo. ē: qm̄ i ſe. mi. e. ibi deſinit ps vñ icepit: qꝛ ab initio quo deſeruim⁹ deū vſqꝫ i finē quo redim⁹ nō ē qd̄ salubꝛi⁹ delectet nos: q̄ꝫ laus dei. CXVIII.

Alleluia aleph.

Aleluia aleph. Ps iſte iſtitutoꝛ eſt fideliū. ꝑadiſus oīuꝫ pomoꝝ. apotheca ſpūs ſci qui q̄nto i ſuꝑficie videt aꝑtioꝛ tāto myſterioꝝ altitudine ē ꝓfundioꝛ imilib⁹ v̄bis ꝯtext⁹ vbi gñal̄ iuſtus loquit. mō ꝓfitēdo qd̄ accepit. mō iterū ſꝑando qd̄ meruit. nl̄la tñ ꝯfuſiōe hic ps ē ꝑmixt⁹: ſꝫ nouitate reꝝ l̄ris mutatis explicat⁹ tot⁹ moꝛali doctrina iſignis. Oīſ aūt moꝛal̄ doctrina ſuauis eſt i q̄ hic ps eminet. Alij nāqꝫ pſalmi tāquā ſtelle mi-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

nocᷓes aliq̄ꝫtulū lucēt. iſte v̓o q̄i ſol plēi lumiſ
meridiāo caloꝛe ferueˉs tot⁹ moꝛali dulcedie ſ̄
ſplēdꝫ ſ̄m lr̄as hebꝛei alphabeti digeſt⁹ vt ſic̄
pūi i p̄mis lr̄is vſū diſcēdi ſumūt. ita ꝛ nos h⁹
mōi elemētis vſū viuēdi vſꝫ ad matitatē addi
ſcā⁹ Singlis āt lr̄is v̓ſus octoni ſbijciūt ita vt
ab vna lr̄a octo v̓ſ⁹ icipiāt vt vnitatē ditatis
que oīa fgit. docēt. ꝛ purgōꝫ ltime ſcificatōiſ
octaua ei die ꝛ circūciſio fit ex lege. ꝛ i xp̄i re
ſurrectōe ſū⁹ ei ꝯuificati. i hoc āt pſal. tot ſūt
octōarij quot elemēta apō hebꝛeos. i. xxij. ꝛ ſi
gli octōarij p oēs v̓ſ⁹ ſuos icipiūt a ſigliſ ele
mētis p ordīeꝫ qō i trāſlatōe ſuari n̄ potuit p
qō inuit ꝙ hic ſt elemēta ſcole xp̄i. ꝛ oīmoda
docēna ꝛ pfcā ad btitudīeꝫ. c⁹ doctīne ptes cō
gruis itpꝛetōib⁹ noīꝫ elemētoꝝ d̓ſignāt. oīa ſt
hic elemēta, p pfcō nūo iuſtoꝝ deſignādo ptes
v̓o h⁹ pſal. ſt ſ̄m nūeꝝ lr̄aꝝ. quot ei lr̄e ſt tot
ſt ptitōs vt i ſiglis octōarijs ſit ptitōnū diſti
ctōs octōari⁹ v̓o ip̄e i ſiglis diſtictōib⁹ inuit.
ꝙ vnaq̄qꝫ ps pfcā ē ꝛ ſufficit vt ſi q̄s eā ſuꝫ i
vita vij. dieꝝ pducīat ad octauā ſ̄ſurꝛctōis. v̓l
circūciſiōꝫ coꝛdis hēat quā octōari⁹ ſcat. Sin
gle āt lr̄e ſt q. titli ſuoꝝ v̓ſuū ꝯtinētiā coꝝ dclā
tes. h⁹ āt octōarij titl̓s eſt. allā. aleph. allā. i.
laus di q2 i his v̓e d̓ laudaſ̄. i q̄b⁹ eſt ſ̄miſſio
pcōꝝ q̄ nobis fcā ē p aduētū xp̄i. d̓ quo i ſ̄rio
re pſal. egit. q̄ hūc mūdū diluit vt dign⁹ fierꝫ
imaclāto coꝛde deū laudare. Aleph q̄ ē p̄ma
lr̄a itpꝛetaſ̄ docēna. plēos ergo doctīne ſeqn̄
tes v̓ſ⁹ ſolicite attēd Cōgrue āt huic octōario
preſcbſ̄ aleph. i. docēna qō ē cōe toti pſal. do
ctīna ſpūali ſ̄dolēti q2 iſte octōari⁹ ē q. plog⁹
toti⁹ pſal. i. bꝛeuſ̄ tāgēſ q̄ i ſeqn̄tib⁹ ꝯtinēt octo
narijs. q2 cū ꝯſtꝫ ꝙ oēs volt ēē bti etiaꝫ mali
his q̄ d̓ſidat adeptis. docꝫ qō plimi neſciūt ſ.
quō v̓e bti ſit. ne q̄s iā errꝫ d̓ via btitudis. et
hic choꝛ⁹ ſcōꝝ loq̄t tot⁹ a p̄mo iuſto vſꝫ ad vl
timū. q. d. diuerſi diuerſa queſt q̄b⁹ ſit bti. ſꝫ
hec ē via ad btitudinē. Illi qui volūt eſſe.

Beati imaculati i uia q̄ ābulāt in lege dn̄i. Be. ſit ima. i. ſn̄ cmie. qō ſūt
ſi i via. i. i xp̄o ſt. q̄ ē via v̓itas ꝛ vita. v̓l i v. i.
i lege dn̄i q̄ ē via ad vitā. plr̄ āt dic̄ ima. vt de
fidlib⁹ n̄ d̓ xp̄o accipiaſ̄. v̓l ita ꝯti q. oli hō mi
ſer ꝛ pollut⁹ fuit. nūc āt ecōtra. bti ſt hoīes et
p ſ̄miſſiōꝫ pcōꝝ. ima. ſꝫ tn̄ hac ꝯditōe dico. ſi
i via ſit. i. i xp̄o. v̓l i lege di. et ſi ābulāt. et hoc ē
qō dic̄. q̄ deīn ābu. n̄ ocioſi. i le. n̄ carnliſ
ſꝫ dn̄i illi q̄ ābulāt n̄ peccāt moꝛtalꝛ. v̓l ſi
peccāt pēitēt. pficiūt ergo hi ꝛ pſeuerāt
ſꝫ hoc n̄ poſſūt pfecte niſi ſcruteſ̄ ꝛ cō
gnoſcāt legē dei. Unde ſbdit.

Bti q̄ ſcrutāt teſtionia e⁹ i toto coꝛde exq̄rūt eū. Be. q̄ ſcru. te. e. i.
ſacras ſcp̄tas. ꝛ ē hic d̓ſcp̄tō bti paupis
p act⁹. Bt⁹ ei ē q̄ ē i via. i. i xp̄o ſn̄ macla
ābulāſ i lege. ꝛ ſic ſcrutāſ vt pucheſ̄. alr̄
ei n̄ ē dign⁹ pq̄rē niſi ſit pbabil̓ vite. Et
nota q2 p⁹ dixit. be. i ma. i via. p⁹ be. q̄ ſcr.
q̄ꝫ pulcer oꝛdo pl̓c⁹ doctīne ꝛ gr̄e. Nn̄ ei ē
vita q̄ꝫ docēna iō d̓ xp̄o dr̄. cep̄ ieſ⁹ facē
ꝛ docē. ꝛ apl̓s d̓ſcribēs pōtificē eligēdū
p⁹ dic̄ d̓ vita. optꝫ ep̄ꝫ ēē irꝛepꝛehēſibilē
ſobꝛiū pudicū q̄ ptinēt ad bonā vitā. d̓
iñ adiūgit d̓ docēna. ſ. doctoꝛē vt p⁹ cō
ſueſcat bōa agē q̄ꝫ p̄ſūat docē. iñ etiā le
gal̓ ſacerdoſ p⁹ iduebat ſ̄ſhūerale. d̓iñ ra
tōale bōa ei vita etiā ſola gr̄aꝫ hꝫ. doct̄
na ſn̄ vita n̄ ē itegra. q2 i maliuolā aīā n̄
itroibit ſapīa. Un̄ dr̄. q̄rt me mali et n̄ in
uenient. p⁹ ergo coꝛrigēda ē vita. iñ q̄rē
da ꝯgnitō p̄ma ergo ſt moꝛalia ſcōa my
ſtica. i ill̓ ē vita. i his ꝯgnitō. ſn̄ vtraqꝫ
v̓o n̄ ē pfectō. iōqꝫ i lege ſacerdos aſſūe
bat d̓ hoſtia pectuſclꝫ eleuatōis ꝛ armū
ſepatōis. i. i pectoꝛe ſapīa i armo opa.
iñ etiā i extrēis hoꝛis iacīctie tūice ſūmi
ſacerdotis d̓pēdbāt titinablā ꝛ mala pu
nica. vt ſit ſō⁹ p̄dicatōis cū executōe bōe
actōis. Iō oꝛdo ē i p̄mo pſal. q̄ ꝛ i iſto.
p⁹ ei dr̄ bt̄s q̄ n̄ ſ̄ceſſit a via iuſticie. deīn
ſbdit. i lege meditaſ̄. ꝛ ſeq̄t. i to. co. q. d.
bti ſt q̄ ſcru. ſi tn̄ exq̄. e. n̄ aliō. pp̄t hoc
ei ſcrutāda erāt teſtioīa. vt d̓ iuēireſ̄ alr̄
n̄ vꝫ vt q̄ volt ēē docti n̄ i⁹ti. Un̄ glā ill̓a
pō hoīes n̄ apō d̓m. exq̄. et hoc i t. c. n̄ di
uiſo vt hētici ꝛ aīci h⁹ mūdi q̄ b⁹ dr̄. nō
poteſ. d̓o ſui. et mā. q̄ n̄ toto coꝛde q̄rūt
deū. miꝝ āt vidſ̄ ꝙ ait. ſ. bti q̄ ſcru. et q̄
exq̄. hoc ei poſſt̄ etiā ꝛ ip̄ij vt ſcbe ꝛ pha
riſei ſr̄ cathedꝛā moyſi ſedētes q̄ dicūt et
n̄ ſciūt ꝛ hētici ſcrutāſ̄ ꝛ exq̄. nec tn̄ bti
ſt. q2 ima. n̄ ſt. ſꝫ i⁹ti q̄ iā ſpe bti ſt. q2 ſt i
uēti qō queſt. n̄ ei q̄ ſcrutāſ̄ ꝛ q̄rt bti ſt
iō. ſꝫ pp̄ter hoc ꝙ aderit, vt i euāgelio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicit. Beati qui pſecutionē patiūt: ⁊ qui
eſuriūt: nō tñ q꞉ hoc patiūt beati ſūt: ſed
ꝓpt̄ hoc qḋ ſeq̄t: q꞉ ipſoꝝ ē regnū celoꝝ
et ſaturabūt cui ſiłe eſt iſtud qḋ hic dicit

**Non eni qui operant' iniqui-
tatem in uiis ei' ambulauerūt.**

Nō eni q. Q. d. Ibi ſunt beati qui ambu-
lāt i lege. Qui eni opant̄ iniq̄ nōdū ima
culati ambulāt i lege: ac ꝑ hoc nōdū bea
ti ſūt. ⁊ hoc ē qḋ dicit. Nō eni q op. iīq̄:
ābu. i vi. e. i. i fiḋ quā pl'i numero ſignifi
cat' q꞉ oīs vias fides vna ꝯplectit̄ q̄ vi-
uit iuſtus. Vel ſicut ſupra via ſingula
rit̄ accipit̄ chriſt' ita hic vie pl'r accipiū
tur ꝓphete. apl'i: ⁊ omnes predicatores.
De his vijs Hieremias ait. State i vijs
⁊ īterrogate vias dñi et̄nales: ⁊ querite
que ſit via bona. In his ergo nō ambu-
lauerūt qui opant̄ iniqui. ita hic dicit.
Q. qui pctm̄ h꞉: ñ ambulet i vijs. vł qui
ambulāt i vijs ſine pctō ſint. Sed nō di-
cūt̄ illi opari iniquitatē. Qui et ſi quoti
die fragilitate carnis leuit̄ peccāt: nō tñ
amāt: ſed dñica oꝛone: ⁊ ſigno crucis de
ſtruūt. Peccatū quidē iniquitas ē: ſicut
Johannes dicit: ñ tñ ſine pctō qui i vijs
ambulant ſed nō ipſe opat̄ illud: ſed qḋ
habitat i eo pctm̄ cū nō vult qḋ agit. Fo
mes eni qui ē in nobis: qui ē lāguoꝛ na-
ture ꝯmouet illicita deſideria: ⁊ ita ſine
pctō nō ſum'. vñ idē Johānes dicit. Si
dixerim' q꞉ pctm̄ nō habem': nos ipſos
ſeducim'. Sed non opat̄ qui deſiderijs
carnis nō obedit. Qui vō obedit a vijs
dūiat. Si vō ꝯfitet̄ et oꝛat: ⁊ hoc ad viaſ
ꝑtin꞉: ⁊ ꝓpt̄ vias pctm̄ nō iputat̄. Nō er
go ābulāt i vijs q opāt̄ iniq̄. ſ. ex dilecti
one ñ iuiti: vt ille q̄ ait qḋ odi facio. ſeq̄t

**Tu mandaſti mandata tua cu-
ſtodiri nimis.** Tu mā. Q. d. hi ñ am
bulāt i vijs qui opāt̄ iīq̄. ⁊ vē: q꞉ Tu mā
daſti ⁊c. ł ita iūge illi ñ ambulāt i vijs: ſ꞉
Tu mā. vt ābularēt. i. vt mādata cuſto-
dirēt: ⁊ ideo ambulādū. vł ita ꝯtiñ. Bea
ti ſūt qui ſic et ſic agūt: ⁊ ne hec ꝯtemnāt̄
ſbdit iuſſionē dñi dicēs. Tu mā. ni. mā.
t. cuſto. vł Tu mā. māda. t. cuſto. ni. Ni
mis aliq̄ñ ſignificat pluſq̄ꝫ opoꝛtet qḋ ñ
hic: ſ꞉ ꝓ valde accipit̄. ⁊ ē. Tu mā. nimiſ
i. valde. ſ. ꝑ ꝓphetas ⁊ apl'os: ⁊ ꝑ eoſdē
ſepe mā. t. cuſto. vł mā. t. cuſt. ni. vt nec
vnū iota preterear̄. vł cuſto. ni. i. pluſq̄ꝫ
patit̄ natura carnis. Diſtingue noīa ⁊
predictoꝝ nota differētias. Memoꝛauit
eni tria. legē. teſtimonia. ⁊ mādata. Lex
ē vmbꝛa futuroꝝ que ſpūalit̄ deb꞉ cuſto
diri: vt de ſacrificijs: et huiuſmōi figura
tiuis. Teſtimoniū vō eſt euidēs res que
ꝯmonet alicui'. vñ Jacob ait. Lapis iſte
erit teſtimoniū. Et dñs curato lepſo ait.
offer mun' tuū i teſtimoniū. Sic precep
ta dei dicūt̄ teſtimōia que monēt ne pec
cem'. Mādata ſūt ſine vmbꝛa que preſen
tē hñt opatiōꝫ. vt diliges deū ex toto coꝛ
de. Et nō q꞉ teſtiōnia accipit i ꝓhibendo
et mandata in iubendo.

**Utinam dirigant' uie mee: ad
cuſtodiēdas iuſtificatiōeſ tuas**

Utinā diri. vita beati expreſſa optat eā.
⁊ optat ꝯtra ſupbiā liberi arbitrij cui ñ
ē ſatis doceri: niſi ꝓ' dirigat̄. ergo ſi op-
tat hō qḋ precepit de': vt det ipſe qḋ pre-
cepit rogād' ē. q. d. te mādāte legē acce-
pi: ſ꞉ niſi adiuues fit mihi moꝛs. Ad hoc
eni ſine gr̄a mihi ñ ſufficio: ⁊ iō precoꝛ.
Utinā diri. ⁊c. vł ita ꝯti. q꞉ mādaſti ergo
Utinā diri. vi. me. i. act' h' vite qui ꝑ ſe
toꝛtuoſi ſūt. dirigāt̄ dico. ad cuſto. iuſt.
t. Alit̄ eni nō poſſūt cuſtodiri iuſtifica-
tiōes: niſi nr̄e vie ſint directe. Juſtificati
ones aūt mł'te ꝑſco pp'lo fuerūt. ſ. vt fa-
mul' hebꝛe'. vj. ānis tm̄ ſuiat et pat̄ fue
rēt hēat̄. fili' diſciplinet̄. De' timeat̄: et
ſacerdos honoꝛet̄: et his ſilia. he aūt poſ
ſūt cuſtodiri ſi pre ocul' ſꝑ hēant̄ mādata
vt praua moꝛ emēdēt̄ ꝑ ea vnde ſbdit.

**Tunc non ꝯfundar: cū ꝑſpexe-
ro i omnib' mandatis tuis.**

Tūc nō ꝯfū. cū ꝑſpex. q. d. has iuſtifica-
tiōes cuſtodiā. Cū ꝑſpexero. q. i ſpeculo
i mā. vł ta. t. vel a. et adde oībus vł oīa.
hoc ideo dicit: ne peccando ꝯtra vnū ſit
omniū reus. vni' nāq̄ꝫ mādati re' punit̄
et̄nalit̄. vñ Jacob'. Si q̄ſ totam legē ſer-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uauerit.offendat aūt in vno factus ē om
niū reus.quod euitat qui pſpicit in mā
datis. Qui aūt in eis nō pſpicit.in quo
erret neſcit.et tūc ſcʒ cū pſpexe.nō ꝯfun.
Nā eīn in Adā ꝯfuſus es et nudus factꝰ
cuʒ opuiſti te folijs fici qꝛ ꝯfundebaris.
Abſcondiſti te a ꝯſpectu dei qꝛ erubeſce
bas. Nūc aūt venis in ꝯſpectū dei p gra
tiā liberatus. Vel ita.q. Ideo peto iuſti
ficationes cuſtodire. qꝛ tūc cū cuſtodie
ro nō ꝯfū.cū pſpex.q.in ſpeculo.in om.
vel a.man.vel a.tu.vel a. qꝛ non audi
toꝛ obliuioſus eſt ſed factoꝛ opis. Confū
dit eīn qui inſpicit mandata ſi nō facit.
vñ Iacobus ait. Siquis auditoꝛ ē verbi
et nō factoꝛ hic ꝯpat vi.ꝯſi.vul.na.ſu.i
ſpeculo. Cōſiderauit eīn ſe et abijt.et ſta
tim oblitus ē qualis fuerit.et tunc ſcʒ cū
cuſtodiero et pſpexero mandata.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudi/cia iuſticie tue. Confiteboꝛ tibi.nō e
ro ingratus ſed laudabo in direc.coꝛ.qꝛ
tu feciſti coꝛ meū directū. Ideoqʒ lauda
bo quod diſtoꝛtus nō poteſt.laudabo in
eo.i.ꝓ eo qꝺ didici a patribus nō p me
inueni iudicia que ſunt abyſſus multa.
iudicia dico iuſti.tue. Iudicia iuſti.di
cit quibus nūc et ī fine iudicaṯ mundus
Hec aūt iudicia iuſticie ſunt qꝛ p ea fa
mulos liberat pſecutione diaboli labo
rantes. Vel ita oꝛdina lit. Con fi.tibi.i.
laudabo te in eo qꝺ didi.iu.iu.tue ſi tñ
in dire.coꝛ.i.ſi dirigiṯ coꝛ ad cuſtodien
dū quia aliter nō inde letarer ſed accuſa
rer. Nā quid mihi ꝓderit ꝙ ea didiceri.
ſi coꝛde puerſo vias habeo prauas.

Iuſtificationes tuas cuſtodiā: ñ me derelinquas uſquequaqʒ Iuſtificatōnes tu.cu.i.opa iuſticie faci
am.nō me dere. Iuſtificationibus ꝯceſ
ſis petit a deo cuſtodiri qꝛ ſcit diaboluʒ
circuire. Q.et vt cuſtodiā nō me dereli.
vſqʒ.vel valde qꝺ idē eſt. etſi relinquis
ad ꝓbationē vt Iob. Etſi derelinquis a
liqñ vt infirmus mihi videar et ne ꝺ me
gloꝛier.nō tñ dere.me vſque.vel valde.

.i.vt peam.et ſic glorjaboꝛ in te non in
me. Vel ita precaṯ Chriſti aduentū ante
ꝙ̄ reliqueāt mundū deus ꝓ peccato. Sʒ
oꝛat ne iā v ſqʒ.i.valō relinquat quod iā
impletū eſt in aduentu Chriſti:qꝛ deus e
rat in Chriſto mundū recōciliās ſibi.

Beth.

Beth. In pma lr̄a ptes beatitudinis ex
ponit.in quibus precaṯ ſe cuſtodiri. In
hac ſecūda:tps ꝯuerſionis apit.in quo
potiſſimū a lapſu ⁊ ꝯfuſione fluxe etatis
ad deū quis ꝯuerti debʒ.vñ ꝯgrue huic
octonario premittiṯ lr̄a Beth que intpre
taṯ ꝯfuſio:qꝛ hic oñdit precepta dei libe
rare hominē de ꝯfuſione.i.de lapſu pec
cati. Q.d. Iuſtificationes tuas cuſtodiā
que ſant cuſtodiende qꝛ

In quo corrigit adoleſcētoꝛ viam ſuam: in cuſtodiendo ſer/mones tuos. In cuſtodiendo ſer.tu.
dñe coꝛ.ado.vi.ſu. Sed ad hoc premit
tit interrogatōnē cū deliberatione dicēs
In quo coꝛ. Iſte eīn.q.ꝯfuſus de erroꝛe
et laſciuia fluxe etatis iam viuens ſobꝛia
mente deliberat.quomodo viā coꝛrigat
quomō erubeſcenda deponat ⁊ plenā ꝓ
ꝓpetatis viā aſſumat dicens. In quo coꝛ.
ado.vi.ſu.i.prauā ꝯſuetudineʒ. Adole
ſcentioꝛ ad lit.poteſt accipi qꝛ hac etate
potiſſimū fieri debet in qua homo ꝓni
oꝛ ē ad peccandū. vñ fili a iuuentute tua
excipe doctrinā ⁊ vſqʒ ad canos inuenies
ſapiam.vel adoleſcentior accipiṯ hic iu
nioꝛ ille filiꝰ qui in euan.legiṯ viā ſuā de
prauaſſe.i.gentilꝭ pplꝰs.vel potiꝰ adole
ſcentioꝛ hic accipiṯ ſpūalꝭ pplꝰs qui ptat
imaginē noui hoīs nō veteri hec ē ſpūa
lis adoleſcentia etas noui nō veteri hoīs
Ecce premiſit interrogatōnē cū delibatō
ne. Et qꝛ poſt meditatōnē videnṯ melio
ra et ſalubꝛioꝛa ꝯſilia.ſbdit ꝓpheta.q.ſi
mul deliberans ꝯſiliū ꝯuerſo ſmone ad
deū dicēs o dñe. Ecce in quo coꝛ.in cu.ſ
mo.tu.fidei. hic ē finis delibantis et bñ
ꝯuerſus ad deū rñō.q.prece ad deū dela
ta hoc ꝯſiliū dei inſpiratione pcepit nō
huāna preſumptōne.et reuera ī hac eta

te crīnū neſcia.potiſſimū ē viā corrigere. Meliꝰ ei ē preueīre iuuētutē correctōne. q̄z pꝰ lapſuū recordatōꝫ defleret dſc. De licta iu. mee et ig.m.ne.me.do.hoc ē cūi debilitatꝭ remediū.illō robur ſalutꝭ. hec res ē in piclō qꝛ graue ē ꝯſucta repellere. Magnū ei i ſe ꝯſuetudo viclm hꝫibi.i bō vn̄.Bonū ē viro cū tollit iugū ab adoleſcētia ſua. Faciliꝰ ei ē retrahi ab igreſſu q̄z arrepto itinere praue ꝯſuetudis reuo-ri. Attēde etiā q̄ n̄ ait i legēdo vł memorādo ſmo.ſꝫ i cu.ſ.ope.et ita ē ſenior mēte vt Daiel. Aliť n̄ pť corrigere niſi cuſtodiēdo qꝛ fruſtra cuſtodit meōria.ſi n̄ cuſtodit ⁊ vita. In pūſa ei vita n̄ ē correcta via. Nā q̄dā v̄ba dei teñdo agūt ne obliuiſcāť.nec agūt viuēdo vt corrigantur.

In toto corde meo exquiſiui te ne repellas me a mādatis tuis.

In toto.c.m. Q.d.qꝛ i his correctio ē iō exq̇.te qȯ ē ex dono dei i to.c.m.q̇ n̄ toto corḋ exq̇rit negligēs ē et repelliť.et iō ne re. nō adiuuādo me.q.idignū cū toto corḋ meo quero. Ne ſpellas dico a mā.t. .i.ab itilligētia legꝭa q̄ repelliť q̇ a deo n̄ adiuuať. Mādatꝭ q̇ppe eꝰ rēis atꝫ ardu is hūa n̄ ꝯtēpať iſiritas niſi preueiens eꝰ adiuuet charitas. q̇ gᵒ n̄ adiuuať a deo q.flāmeo gladio,phibeť ab arbore vite. q.idignꝰ. vł ȯ prelatōe ecclꝭaſtica agit q̄z q̇ negligenť āmiſtrat a deo repelliť qȯ ne ſibi fiat iſte precať dicēs.ne re.m.a mā.t docēdis et ānūciādis i ecclꝭa. a q̇bꝰ negligēs repelliť ne tollat locū meliori et ne ſibi plus ꝯtrahat offēſiōis. Ipſe ē tepidꝰ q̇ nᵉ calidus ē feruore fidei nᵉ frigidꝰ algore iſidelitatꝭ q̇ n̄ rapiť ȯ māu dn̄i ſꝫ eiiciť vt peior frigido.i.peiťꝰ iſidli. vn̄ i Apoc.ā-gl̄o laudoicie dr̄. Vť frigidꝰ eēs ā calidꝰ Sꝫ qꝛ tepidꝰ es icipiā te euomere ex ore meo.apte h̄ negligētiā ex grauiori dānat iudicio q̄z iprudētiā ⁊ q̄ntū amittit quez euomuerit de ore ſuo dn̄s Ih̄s et ex ſuis viſceribꝰ ſiecerit. ſꝫ q̄z ꝓpiciꝰ ē q̇ et iꝰtos in ore ſuo tenet ⁊ iniuſtos n̄ an̄ euomit q̄z ȯ nūciet euomēdos.

In toto corde meo abſcōdi eloq̄a tua ut n̄ peccē tibi.

In corḋ m.q.d. exq̇ſiui mādata et etꝭ meōrie ꝯmēdaui.et hᶜ ē. In cor.m.el.t. recredita abſcō.porcꝭ.l.et caibꝰ. Senꝰ ei pcci ē obſtiatꝭ predicare. iō abſcōdi vt n̄ pec.ti. q̇ dicꝭ. Nolite dare ſan.ca.et mar.an̄ por.p. Vicīū ē ei ſecreta myſteria idigis vulgare ⁊ q̄ſi Babylonijs theſauros dom̄ꝰ dei on̄dere qȯ ab aliqᵒ fit.vel adulatōe vt placeat ei cui vulgat.vel auaricia vt aliq̄ lucreť vel iactātia vt pl̄a ſcire videať vł loq̄citate icauta dū ſine iudicio volat ireuōbile v̄bū. Aſſumēda gᵒ ē diſciplīa ſiletij vt ꝑus q̇s taceat q̄z loq̄ť. vn̄ ſit hō velox ad au.tar.aūt ad lo. Ideo q̄z Eſa.cū audiſſꝫ a dn̄o clama.n̄ ꝑus clamauit q̄z audiret q̄ clāre dēret. Rn̄ō ē clābo: Dn̄s etꝭ i euāgl̄o ꝯpat regn̄ celoꝝ theſauro abſcōdito i agro.h̄ ē theſaurꝰ ſapīe ⁊ cogitōis quē cū iuenerit hō abſcōdit i corde ſuo n̄ diuulgat ſicͭ maria que ꝯſuabat oīa v̄ba dn̄i ꝯferens ea i corde ſuo

Bn̄dictus es dn̄e doce me iuſtificōēs tuas.

Bn̄.es d. Nec q̇ſ ſcaꝫ eruditōꝫ ſuis viribꝰ daret premittit. Bn̄dictꝰ ⁊c.q.d. qꝛ hēo eloquia grās ago dicēs Bn̄.i. laudatꝰ es do.q̇ gratꝭ das et ȯ reliqᵒ. doce me facere.i.preſta me facere iu.t.i.opa lēoꝝ que ipat deꝰ vt ſcis on̄dā qȯ didici.fruſtra ei abſcōdi i corḋ eloqꝛ niſi ſeq̄nť opa iuſticie.l.ita ſupra dixit ſibi datā legē h̄ petit ſibi dari bn̄dictōꝫ q̄ lex ipleať. Q.q̇ dedit legē dabit et bn̄dictōꝫ.et o dn̄e bn̄.es i nā ł i tuis q̇ſ bn̄dicet iō do.me iꝰ.t.q.d.qꝛ abſcōdi i corḋ meo eloqꝛ dediſti legē da.et bn̄.gr̄e.ſ.do.me iꝰ.t.vt faciēdo diſcā ł vt ſecreta legꝭ āplꝰ ſciā et his docꝰ.

In labiis meis pnūciaui: oīa iudicia oris tui.

In la.m.ł ita ꝯti.abſcōdi eloqꝛ tua i corḋ ⁊c.tp̄s vidi,pnūciaui aliis i la.m.cordi ꝯcinnis oī.i.o.t. n̄ dicit oīa iudicia tua ſꝫ oīa oris.i.que ꝑ eloqꝛ tua mihi dixiſti. Judicia gᵒ oris.i.que ꝑ ꝓphās ł apl̄os locutꝰ es q̇ ſūt os dei,pnūciaui oīa n̄ vł ſꝫ que ſcꝑta ł dc̄a ſūt. Judicia porro ſť q̇bꝰ ⁊ nc̄ et i ſie iudicať mꝰ que ſūt abyſſus mlta et iſcrutabilia ſꝫ nł coꝝ tacui que ꝑ eloqꝛ tua mihi inoteſcere voluiſti.

In uia teſtioꝝ tuoꝝ delectatꝰ ſū ſicͭ i oībꝰ diuitiis.

Del.ſ.i hac vita i vi.t.t. teſtioia dei ſť q̇bꝰ q̄ntū nos diligat on̄dit vt nc̄itas paſſio ⁊ ē. De.ſ.i ſvi.te.t.i.i hūilitate nc̄itatꝭ q̄bꝰ eť et ſuťa ſpamꝰ ⁊ iō bn̄oř teſti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

monia. Vel invi. te. tu. i. Chriſto in quo ſūt omnes theſauri ſapie ⁊ ſcie abſcondi ti. et ideo dicit̃ via teſtioꝝ. Vel via teſti monioꝝ tuoꝝ dicit̃ Chriſtus. qm̃ de ipſo loqn̄tia ad ipſū ducunt. in quo et ipleta ſūt. Et accipit teſtionia eloquia ſcptura rū. Sequit̃ ſi. in om. di. Spūales acci pit diuitias. terrenis em̄ diuitijs q̄s ſor des ꝯputat nō ꝯpat. Vel dele. ſū in om. di. tpalibus delectant̃ hoies. He aūt di uicie tpales nō ꝯpant̃ ſpūalibus in gr̃a. ſed q2 ſūt hoibus ſuaues.

In mandatis tuis exercebor: et conſiderabo uias tuas.

In mandatis. Q. ꝓnunciaui et delecta tus ſū in teſtimonijs tuis ⁊ adhuc ibi im morabor. Et hoc ē. In man. tu. exer. vſu boni opis. et ſic merito boni opis ꝯſi. i. ꝯgnoſcā vi. tu.. Nemo em̄ ad penetralia intellectus ꝑuenit. niſi vita pura ꝓus ꝓ ximis fuerit. vel ita dico. doce me iuſtifi cationes etſi amplius docueris in man. tu. garriā. alia lit. i. ꝯtra om̄s inimicos chriſtiane fidei atq3 catholice copioſis rō nibus garralus diſputabo. Tūc aūt ſūt vtiles diſputationes ſi ibi nō ꝯſiderent̃: niſi vie dn̄i. vn̄ ſubdit. et ꝯſi. vi. tu. que ſūt miſericordia et veritas. quoꝝ duorū plenitudo iuenit̃ in Chriſto. et ꝑ hanc ex ercitationē fit etiā iſtud qd̄.

In iuſtificationibus tuis me ditabor: non obliuiſcar ſermo nes tuos.

In iuſtificatio nibus tu. m. obliuioni que ex infirmitate originalis peccati euenit. oppoſita ē meditatō. No uerat iſte viciū humaitatis. et ꝯtra illud auxiliū repit. Iuſtificatōnes ſūt ſic̃ ꝙ he breus puer in lege non plus q̄3 ſex annis ſeruit in. vij. liber egredit̃. q2 fidelis in mundo. qui ſex etatibus diſtinguit̃ tm̄ ſeruit: in reſurrectione liber erit. et his ⁊ huiuſmodi que in enigmate dicta ſūt ꝯ uenit meditatio. Mandatis aūt morali bus: que ſūt nō mechaberis et huiuſmo di tm̄ ꝯuenit opatio. ꝯgrue ergo diſtixit verba dicēs. In man. tu. ex. et in iuſ. tu. me. Id̄ meditabor vt nō ob. ſer. tu. i. ne poſſim obliuiſci qd̄ expedit retineri.

Symel.

Symel. In hac tercia lit. hūanā indigen tiā oñdit et gr̄am dei ꝯtra eā poſcit. hūa na vero indigētia multiplex ē. ſc3 ifirmi tas: ignorantia: exiliū: hoſtes. ꝯtra qua3 auxiliū mltiplicis gr̄e querit. vn̄ bn̄ hu ic octonario premittit̃ lit. Symel que in tpretat̃ retributio q2 ſibi multiplr̃ gr̄am tribui petit. Dixerat em̄ ſupra i quo cor rigit ado. vi. ſu. deīn̄ ſbiūxit in cu. ſer. t. Nūc vt id faciat petit auxiliū dicens:

Retribue ſeruo tuo uiui fica me: et cuſtodiā ſer mones tuos.

Retribue. ſi nō vtiq3 ꝓ meritis bonis que nulla pre ceſſerūt redde ſed Retri. i. ite3 et ite3 da vel ꝓ mal' meis retri. bonū qm̄ añ fide3 nō hoi debent̃ niſi mala ꝓ mal'. Retribu it aūt deus ꝑ indebitā gr̄am bona ꝓ mal' niſi em̄ deus retribueret bona ꝓ mal' nl lo mō eēnt quib9 retribueret bona ꝓ bo nis vtiq3 iuſtus ē retbuēdo bona ꝓ bois q2 miſericors ꝓus fuit retbuēdo bona ꝓ mal'. quāuis et ipſa iuſticia q̄ retbuunt̃ bona ꝓ bonis nō eſt ſine mia. ¶ Et nō ꝙ q̄ttuor ſūt retbutōes. Retbuunt̃ ei aut mala ꝓ mal'. vel bona ꝓ bonis. vel bona ꝓ mal'. aut mala ꝓ bois. Due ꝓores ꝑti nēt ad iuſticiā. Tercia ad miam. Quar tā neſcit deus. Retribuit ergo deus bo nū ꝓ malo. quā retbutionē iſte rogat di cēs. Retri. ſer. tu. Qui nihil meriti ſed to tū gr̄e deputat. Quid: hoc ſc3 vi. me ꝑ fi dē ex q̄ viuit iuſtus. Nō ē iſte penitus mor tuus ſed iā h3 initiū bone ꝯcupiſcētie q̄ hoc pt̃ orare. viui. me ꝓus mortuū ⁊ im potentē ſcire vel opari ſed ꝑ fidē viuifi ca me ꝑ quā cu. ſer. tu. Vn9 em̄ cuſtodit et cuſtodiēdo viuit. vel nō ē hic vox pec catoris ſed iā correcti et iuſti in ꝓceſſu v tutū poſiti qui bn̄ ſibi ꝯſcius premia bo ni opis expoſcit. id̄q3 ꝯuenient preſcribit̃ lit. Symel que interpretat̃ retributio: q2 hic df̄ impletō vel ꝯgnitō legi iā correc tio retbui. Q. d. q2 iā correct9 ſū vt ſupra oñdi. Retri. mihi ſer. iā in ꝓceſſu v̄tutū poſit9 precat̃ ſibi retbui ſm̄ fidei opiſq3 v̄tutū qd̄ ñ d3 arrogās vel alienū videri

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſi remuneratoꝝ a deo ꝓ egregiis laboribus
poſtulet. Prerogatiua ei fidei atꝫ iuſticie
ē ō dñi fauore mercedeꝫ ſpare. Reprehēdiť
ei Petrꝰ q̇ ſupra fluctꝰ ābulāsvt hō dubita
uit ñ vt apl'ſ preſūpſit. Jubemur quoqꝫ i
euāglo fidē hñe ñ heſitare ō his que ſupra
hoīē ſūt gerēdis. Apl'ſ etiā qui añ dixerat ñ
ſū dignꝰ vōri apl'ſ. poſtea dixit. Repoſita ē
mihi corona iuſticie quā reddet mihi dñs
Innocētis gͦ ꝯſcie eſt ñ iſolētis arrogantie
ab eo cui ſ'uit quis mercedē peteř qꝫ deſpa
re ſegnicie mā eſt. Spare aūt icentiuū labo
ris. Pete gͦ ꝯfident ſi merita ſuffraganť ⁊
et dic. Ret. ſer. t. hoc ſcꝫ vi. me i pñti et i fu
turo et cu. ſer. t. Sꝫ qꝫ ñ pñt cuſtodiri ꝑ o
bediētiā niſi ꝑus videanť ꝑ itlligētiā addit

Reuela oculos meos: et ꝯſide
rabo mirabilia de lege tua. Reue.
ocu. m. iteriores quoꝝ velamē in Chriſto e
uacuať. vīd hūam iſirītatē ⁊ miam dei hō
velo ignorātie tegiť. deꝰ tollit: vt videas ꝙ
iſte petit eo ſe grauari itelligēs. Dico reue
la et ꝯſi. mi. que ſcꝫ ſūt de le. t. Lex ē vbi ū
bra ē vt ō agno paſchali et hꝰi. Rogat gͦ vt
i his tecta videat. l' nouā legē accipe ſcꝫ euā
gliū in q̄ mirabilia ꝯſiderant vt hoc niſi q̄s
renūciauerit oībꝰ que poſſidet ñ pt ēē meꝰ
diſcipl'ſ. ⁊ illō. Diligite iiicos vros. Nihil
ei ē mirabiliꝰ i mādatis q̄ꝫ diligere iimicos
hoc ē dare bona ꝓ mal'.

Incola ego ſuꝫ in terra: ñ abſcō
das a me mandata tua. Incola ego
ſū. Ecce exiliū. Q. retribue: reuela et debes:
qꝫ ico. vel iquilinꝰ ego ſū in t. ñ ſū ciuis Ba
bylonie. cor etſi ñ corpꝰ hñs i celo. hoc iu
ſtoꝝ tm̄ eſt quibꝰ ꝓmiſſa ē etna pria vñ ali
bi. pegrinꝰ ſū ñ ſic oēs hoīes ſꝫ ſic oēs pres
mei. i. iuſti ñ qꝫ icola ſū ñ abſcō. a me. i. ñ ſb
trahas mihi mā. t. eiꝰ votū ſcire potes cui
famil'aris. abſcōdunť hiſ mādata qui ťrena
ſapiūt etſi ea audiūt et norūt. mādata dicit
ꝑ que ab icolatu libabiť i quibꝰ dilectō ꝓe
cipiť vel ſola vel maxie. Sꝫ qꝫ nihil diligē
dū diligiť ſi ipſa dilectō ñ diligiť ipſiꝰ dile
ctōnis dilectōꝫ iſte volēs oli hre ꝓclamat.

Concupiuit aīa mea deſiderare
iuſtificatōnes tuas in oī tempe.
Concupiuit. a. m. deſi. iu. t. i. opa iuſticie.
hoc oli ꝯcupiuit ñ mō qꝫ iā qñ icola fre e
rat ñ ꝯcupiſcebat deſiderare ſꝫ deſiderabat
oli vero ñdū deſiderabat eas ſꝫ faſtidio lā
guebat. Ita vero amāda ē dilectō q̄ diligen
da diligunť. ſic illa ē odiēda q̄ ñ diligenda
diligūt. Et nō ꝙ ꝯcupia ē deſideriū ſꝫ ñ
oīs qꝫ ꝯcupia ē et eoꝝ que hñť ⁊ eoꝝ que ñ
hñť. Deſideriū vero abſentiū tm̄ eſt in hac
vita. Nō etiā ꝙ ait ꝯcu. deſi. ñ ait deſidera
uit. videmꝰ ei rōne ñ nūq̄ꝫ q̄ꝫ vtiles ſūt iu
ſtificatōnes dei. i. opa iuſticie ſed iſiritate
prepediti aliqñ ñ deſideramꝰ. Preuolat gͦ
itellectus ſequiť tardus vel nullus affectus
Scimꝰ bonū nec delectat agere et cupimus
vt delectet. Ita iſte oli deſiderare ꝯcupiſce
bat que bona ēē cernebat. Cupiens eoꝝ hre
delectatōꝫ quoꝝ potuit videre rōnē. Oñō
itaqꝫ quibꝰ q̄ſi gradibꝰ ꝑueniať ad eas. ꝑus
eīn ē vt videať q̄ꝫ ſint vtiles ⁊ honeſte. deiñ
vt eaꝝ deſideriū ꝯcupiſcať. poſtremo vt ꝓ
ficiente lumie atꝫ ſanitate delectet eaꝝ opa
tio q̄rum ſola ratio delectabat. has gͦ ꝯcu
piuit iſte deſi. in om. tem. ñ ad tps vt mali.
ſed ſꝑ etiā in aduerſ' id vtiqꝫ ꝯcupiuit deſi
derare qꝫ

Increpaſti ſupbos: ma
ledicti q̇ declināt a mādatis tuis
Incre. ſ. ꝑmos hoīes quos delectauit illō
Eritis ſic dij hos icrepaſti dicens. vbi es a
dā nō ignorabat dñs ſed ſupbū increpabat
ꝙ ad tantā miſeriā deueniſſet et tota etiā e
rūna mortaliū hereditaria ē increpatō ſup
boꝝ et ꝑ hāc ſupbiā decliauerūt et ma. ſūt
oīns ñ illi ſoli qui a mā. t. decli. q. a dire
ctis ad praua. vīd ꝙ ñ ait qui decliauerūt
tanq̄ꝫ illoꝝ tm̄ ꝑmitiuoꝝ hoim peccatū in
mentē reduceret ſed ait qui decli. ꝑ qd ñ illi
ſoli icrepanť ſed oīnes eoꝝ exēplo ťrenť ne
ꝑ ſupbiā declinēt ſed in oī tpe iuſticiā dili
gant vt h' recipiāt qd illi in ꝑadiſo ꝑdidert
Nō etiā ꝙ nō ait ma. qui ñ implēt māda
ta ſed qui decli. Aliō eīn ē decliare ꝑ ſup
biā. aliud nō implere ꝑ iſirmitatē vel igno
rantiā. Sꝫ qꝫ ſupbi nec in tanta iucrepatōe
huilianť orat ꝓ eis chorus martyrū dicēs

Auffer a me opprobriuꝫ et ꝯtem
ptuꝫ qꝫ teſtimonia tua exquiſiui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Auſer a me op. Q. d. et qȝ maledicti ſunt
qui declinãt. oro. Au. a me op. qd̃ audio
et ɔtem. quo ɔtemnor. Jd̃ mihi ẽ oppro
briũ et ɔtẽptus. q. de hac re ẽ mihi opp-
briũ et ɔtẽptus ſcȝ qȝ exqui. teſti. tu. que
grece dicũt martyria. Pro his patiť iſte
vnd̃ illos qui ꝑ veritate hũiliati vſqȝ ad
mortẽ certauerũt nõ teſtes qd̃ latine vti
qȝ poſſemus. ſed grece martyres appella
mus. Hoc ergo martyres dicũt qui ſup
bis ſũt opprobrio et deriſui ɔtemnenti-
bus Chriſti crucẽ et totã chriſtianã hũili
tatẽ qua ſola ſupbia ſanať qua rogãt nõ
quaſi mala auferri ſibi cũ inde ꝑueniant
ad coronã. ſed qd̃ noxiũ eſt ill' qui ĩferũt
vt etiã illi ɔuerſi martyria ament. qd̃ fa-
ctũ eſt et iã nõ eſt illd̃ opprobriũ ſed ho-
nor. Nõ eſt eñ dignus opprobrio qui te
ſtimonia exquiſiuit. ſed qui talia ꝑpeca-
banť illa patiebanť vñ ſubdit.

**Etenim ſederũt principes ⁊ ad/
uerſum me loquebantur: ſeru⁹
autem tuus exercebatur in iu/
ſtificationibus tuis.** Etenĩ ſed. Ecce
hoſtes. Q. d. dico Auſer op. illud aũt mľ
ti inferre volũt. Etenĩ ſe. ꝑn. more iudi-
ciario. Q. ex mora machinãtes. ⁊ ipſi ap
te aduer. me. lo. eidẽ accuſatores erant q̃
et iudices qd̃ grauius ẽ. et ſic̃ iſti manife
ſte ſic et demones occulte nocere cogitãt
illi. ita ſer. au. tu. ſcȝ ego. exer. nõ ꝑ crimi
ne ſed in iuſti. tu. Qui in his cogitat vin
cit. Quia ab his retrahere labo rat. ꝑ bel
la iĩmic⁹. Q. Inť ꝑicula ñ erat mihi cru
ciat⁹ ſȝ ꝑuect⁹. qľiť vero exercebať ſbdit
**Nam et teſtimoina tua medita
tio mea eſt: et conſilium meum
iuſtificationes tue.** Nã et medi. me.
ẽ te. tu. i. martyria. que meditata dolo-
res mitigant. ſic exercebať iſte martyria
ſcȝ meditať ⁊ amat reſpiciens ad coronã
et inimicos diligit. vñ ſequiť. et ɔſi. me. ẽ
iu. t. Q. ɔſiliũ meũ eſt ſeruare iuſtificatõ
nes. in quibus maximũ eſt diligere ini-
micos. Ecce ɔſiliũ ɔtra ɔſiliũ. ɔſiliũ ſedẽ
tiũ ꝑncipũ fuit iuẽtos martyres ꝑdere
Martyrũ patientiũ fuit ɔſiliũ illos ꝑdi-
tos acquirere.

Deleth.

Deleth. In hac quarta lit. dicit ſe corpa
li neceſſitate eẽ ɔſtrictũ. ita vt tedeat euȝ
orare vel opari. corpus eñ qd̃ corrũpiť
aggrauat aĩam et terrena inhitatio deꝑ-
mit ſenſũ multa cogitãtẽ. ſed ſola dei pi
etate ſe ſaluandũ dicit. et qȝ in hac neceſ-
ſitate poſitus ſꝑ timet relabi. Jd̃ ɔgrue
huic octonario pmittiť Deleth que in
terpretať timor. Hic eñ doceť ꝙ lex fidei
timentẽ relabi ɔfortat et ad oĩa ei ſufficit
Inťpretať etiã Deleth nõ tñ timor ſed
etiaȝ natiuitas qd̃ hñ ɔuenit. Natiuitas
eñ intelligiť hic nõ ſpũalis ſed tpalis.
que ſcȝ ẽ eoꝝ que in hoc ſeculo gñanť. et
ſũt corpalia et caduca. ex q̃ natiuitate eſt
timor qd̃ deplorat hic hõ deiectus in ť-
rã de celo qui añ beatiſſimus aurã carpe
bat etherea curas huius vite et tedia ne-
ſciebat. Q. d. Nõ ɔſiliũ meũ eſt iuſtifica
tiones tue. Nõ me ita habeo ſed olim.

**Adheſit pauimento ai/
ma mea: uiuifica me ſe
cũdum uerbum tuuȝ.**
Aĩa mea adhe. ɔſenſu paui. i. corpi vnde
mors mihi ẽ. Caro eñ ɔcupiſcit aduer-
ſus ſpũm cui oli nõ repugnauit aĩa. vel
adhe. pa. i. terrenis vt hec curet que ſũt
calcanda pedibus velut pauimentũ. ťra
igiť pauimentũ ẽ. In mũdo eñ vniuer-
ſo tanqȝ in quadã domo celũ eſt camera
terra vero pauimentũ que teriť feriendo
vt fiat. q. leue et nitẽs ⁊ ſolid̃ pauimentũ
Corpus etiã humanũ pauimẽto ɔpať.
coꝙ ſili nitore leuigať. huic pauimto. i.
corpi vel ťrenis dicit hic aĩaȝ adheſiſſe.
qd̃ nõ eſt ɔtrariũ ſupiorib⁹ ſcȝ vbi dicit
ſe delectatũ i teſtionijs et exercitatũ in iu
ſtificatõnibus. Quãtũcũqȝ eñ hic aliqs
ꝑficiat. hȝ tñ mortal' carnis affectũ circa
hec ťrena et ab hac morte quotidie reui-
uiſcit. vñ ſbdit ſȝ tu dñe vi. me. vt i celo
ſit mẽs mea. et hoc ſe. v̇. t. i. ꝑ Chriſtũ q̃ ẽ
v̇bũ pris. vel ſe. v̇. t. i. ƀ ꝑmiſſionẽ tuã vt
ſi fili⁹ ꝑmiſſiois ñ fili⁹ elatõis qd̃ nõ ar-
rogãť petit qȝ qd̃ ꝑ ſe eãt hic ɔfiteť dicẽs
Uias meas enunciaui et exau/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diſti me: doce me iuſtificationes tuas. Uias me. enū. Q. viuifica et debes: nā vi. me. enū. i. peccata mea ↄfeſſus ſū et ex. me dimittēdo ea. do. Q. deleſti vias meas et doce tuas. et hoc ē. do. me iu. tu. hoc dicit volēs ꝓficere qui iaꝫ in ill' exercet. Ab iſti gͦ ad alias ꝓficiēdo velut creſcēdo deſiderat peruenire vt illas agat ñ mō ſciat. Uere quippe nouit iuſtificatōes q̄ eas facit. Sic ↄtra dr̃ de dño. ñ nouit dñs peccatū. i. ñ fecit. vel do. me iu. tu. i. ſcḋm ſpūalē intell'm figuātiuas obſuātias fac aduertere. ¶ Et nō q̄ꝫ pulchro ordīe ad iuſtificatōs dei ꝑueniēdū putat vt ꝑmū peccata ſua fateat̃. Ita eñ et alibi dr̃. Dic iniq̄tates tuas vt iuſtificeris. ⁊ alibi. Juſtus in ꝑncipio ſmonis accuſator ē ſui. Si eñ accuſauerit ſe iuſtꝰ vocē pati accuſatoris excludit. qui ſolet acerbare peccata et cuiuſqꝫ exaggerare ſupplicia obſtruit os eius qui ipſe de ſe fuerit añ ↄfeſſus. In verecundia eñ excuſat reū. pudor ſuū accuſat auctorē et o dñe.

Uiā iuſtificationū tuarū inſtrue me: et exercebor in mirabilibus tuis. Inſtrue me viā iu. tu. qꝛ vias meas dāno. Jdcqꝫ iſtrue me viā tuā vt itelligā miſtica. Alij codices hñt inſinua mihi qd ex greco expreſſius dr̃. fac me itelligere via iuſtificatōnū. vide ordinē. ꝑus ei ē diſcere iuſtificatōs. qd h' añ petiit. Deiñ gradꝰ quoſdā et ordinē eaꝝ q̄ ꝑus q̄ poſt eē debeat. Peccat eñ q̄ prepoſtere agit. nā ſcire q̄ facias et ordinē neſcire faciēdi ñ eſt ꝑfecte cognitionis. Ordis nanqꝫ ignorātia ↄturbat negocioꝝ nām formāqꝫ meritoꝝ. Noti vero myſteriis et eoꝝ ordīe ego etiaꝫ exer. vſu opis et ſpūali ſenſu. Sic qui in paleſtra exercet̃ vt roboret̃. et hoc etiā in mi. tu. que ī figuris latent. Mirabilia dei vocat iuſtificatōnes ipſas q̄rū quedā ita ſūt mirabiles vt in expti credāt ad eas ñ poſſe ꝑueniri intelligendas vel faciēdas. vñ iſte laborās et earū difficultate grauatꝰ vel fatigatus add

Dormitauit aīa mea p̄ tedio: ↄfirma me in uerbis tuis. Dormitauit. Q. dico doce: inſtrue. ſed qꝛ petitio dilata eſt dormitaui vt feſſus expectator. et hoc ē Aīa mea dor. i. refriguit vel xit. a ſpe ↄprehendendi eas. et hoc pre tedio dilatōnis. ¶ Nō q̄ non ait dormiuit ſed dormitauit. Dormire eñ ē obliuioſi et ſocordis. dormitatio ē feſſi expectatoris. que dr̃ accidia. i. tediū. ſed tu ↄfir. me in ver. tu. vt ſi adhuc differt̃ petitō. firmꝰ ſtem ī meditatōne legis tue. vel ita dico q̄ exercebor ī mirabilibꝰ tūoꝛ. Aīa mea dor. pre te. paꝝ vel nihil boni oꝑans. et iō doce me et qꝛ olī dormitaui nē cū ad eā ꝑueni ↄfir. me in ver. tu. que iā teneo ne decidā ab eis ſed iñ ad alia tendā. ecce ↄtra duo ꝑicula orat iſte in hoc octonario. ꝑmo ↄtra neceſſitates carnis dicens viuifica me hic ↄtra tediū. Q. d. oro vt viuifices me ↄtuitu ꝑmi ꝑiculi vñ me liberaſti. oro etiā vt ↄfirmes ↄſideratione alterꝰ ꝑiculi ſcꝫ tedij qd ꝑ te euaſi. Deiñ q̄ſi q̄s quereret. Quid eñ ipedit? ſbdit et vt poſſim ↄfirmari o dñe

Uiā iniquitatis amoue a me: et lege tua miſerere mei. Uiā ini. que a ꝑribus trita ē que ⁊ mihi imminet. amo. a me. hoc in hoc ſeculo neceſſariū eſt. et qꝛ lex factoꝝ ſbintrauit vt abundaret delictuꝫ ſbdit et le. tua mi. ſcꝫ lege fidei lege mīe et gr̃e q̄ implemꝰ qd ꝑ nos non poſſumꝰ. In lege eñ factoꝝ dei iubentis ē. iuſticia. In lege fidei ſbuenientis mīa. ꝑfecte iſte petit qui ait. Uiā ini. amo. a me ⁊ le. tu. mi. mei. acſi diceret mala remoue: bona īdulge. petit vero in lege miam. qꝛ ꝑ legē nemo iuſtificat̃ ſed ꝑ fidē Chriſti ſequit̃.

Uiā ueritatis elegi: iudicia tua ñ ſū oblitus. Uiā ve. cū dixerat lege tua mi. mei de beneficiis que ↄſecutus eſt preſcribit vt ipetret cetera. Q. d. miſerere. qꝛ iā elegi vi. ve. vbi currerē. i. Chriſtū cuiꝰ cultū elegit qui ē via veritas et vita. et iu. tu. ñ ſū ob. vt currerē et cū currerē.

Adheſi teſtimoniis tuis dñe: noli me ↄfundere. Adheſi o dñe te. tu. q̄ ꝑus adheſerā paui mēto. Adheret aūt teſtimoniis q̄ mūdo renūciat. q̄ curaꝫ hꝰ vite et tedij ſpnit q̄ luxurie ſtudio ac pecuie cupiditate ñ curuat̃ et iō noli me ↄfun. ſed fac vt quo curro ꝑtendam. et quo tendo ꝑue

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

niā. vñ aplſ. Sic currite vt ꝯprehenda-
tis. ¶ Et nō ꝙ nō eſt iſte ſecurus ſed hu
milit̃ ſe petit ſeruari.

**Viam mandatoꝛum tuoꝛū cu-
cucurri: cū dilataſti coꝛ meum.**

Viā man. que ē anguſta via cu. vt bo-
nus equus. hꝫ em̄ equos ſuos Chꝛiſtus.
de quibus dicit ꝓpheta. Aſcēdiſti equos
tuos. et equitatus tuus ſalus: et hoc feci
cū. i. qꝛ di. coꝛ me. nō em̄ currerē niſi di-
lataſſes. Coꝛdis autem dilatatio eſt:
iuſticie delectatio vt nō timoꝛe ſed dilec-
tione agat̃ qd̄ ē donū dei. Uel dilatatio
ē ſcie latitudo ſine q̃ nō poſſumus curre
He ſūt aque de quibus dicit̃. Et in plate
is tuis diſcurrūt aque tue d̄ quibus dñs
clamat. Siquis ſitit veniat ad me et bi-
bat. et qui credid̄ it in me aque viue flu.
de ven. ei. ¶ Et nō qꝛ hic verſus exponit
quomō ſupius dictū ſit elegi. nō ſū obli-
tus. adheſit. dū ait cū dil. coꝛ me. i. nō ꝑ
me ſed tuo dono hec predicta feci.

He.

He. In hac. v. lit. precat̃ Chꝛiſto veniē-
te ſibi qui veterē tenuit nouā legē ꝯſtitui
que ſꝑ exquiret̃ cū tā ardent̃ deſideret̃. et
qꝛ ꝑ eā veꝝ eſſe hꝫ: iō huic octonario ꝯ-
grue premittit̃ lit. He. que int̃pretat̃ eſſe
qꝛ ꝑ legē nouā ꝯfoꝛtat̃ iā veꝝ eē, precat̃.
Int̃pretat̃ etiā He. eſt. vel viuo qd̄ bñ ꝯ
uenit. Qui em̄ ē viuit. et qui viuit vere ē
qd̄ eſſe vel viuere habet̃ in Chꝛiſto q̃ he-
ri et hodie ipſe ē et i ſecula. loquit̃ ergo
hic qui viuit in Chꝛiſto dicēs quō viuit
. i. viuere velit. Q. d. Noli me ꝯfūdere ſꝫ

**Legem pone mihi do-
mine uiam iuſtificati-
onum tuarū: et exqui-
ram eam ſemper.** Pone mi. o dñe le
nō veterē vt oli nō ſbditis ſed nouā vt
filijs ſpūſancto ſcp̄tā in coꝛdibus vt itel
ligant et ex amoꝛe ꝯpleant. Qui em̄ iui-
tus facit nollet ſibi iuberi et imūdus vo
lūtate nō eſt mūdus ope. Hec aūt lex ē
via iuſtificatōnū. vñ ſubdit viā iu. tu. ſ.
pone. q. lex eūdi ſit mihi via iuſtificatio
nū tuaꝝ vt nulꝗ diuertar. ſic īpatoꝛ pre
ſcribit militibus ſuis viā eūdi. q̄ntū et q̄
eant ne ꝓ ſuo arbitrio viā carpāt nec vo
lūtaria captēt ꝯpendia nec a ſignis rece-
dant. declinātes ad dexteraꝫ vel ad ſini-
ſtrā vt et dñs legē viandi filijs Iſrl̃ ꝯme
antibus dedit precedēs eos in colūna nu
bis in die ⁊ ignis in nocte que cū ibat añ
ipſi ſequebantur. et cum ſtabat vel eua
nebat. ipſi moꝛabant̃ in caſtris. lex ergo
viandi erat eis colūna et ignis et nubis.
Sequit̃. et exqui. Q. pone mi. le. et ego ex
qui. eā. Habitā: legē exquirit ꝓficiendo
in ea. e hoc ſꝑ. ſcꝫ quādiu viuit hic qꝛ tā
diu ꝓficit̃. poſt hāc em̄ vitā qui hic ꝓfi
ciebat ibi ꝑficit̃ vbi ꝑfectus ſine fine ꝯſi-
ſtit. Legē ergo quā hꝫ agēdo exquirit ꝓ
ficiendo vel ſꝑ exquirit̃ tenendo hic ⁊ in
futuro ſic̃ dr̃. Spūs ſcrutat̃ oia nō vt ꝙ
neſcit iueniat ſed qꝛ nihil reliquit ꝙ ne-
ſciat. ita hic ſꝑ legē exquirit. Qui nunꝗ
relinquit aliꝗ de lege. vel de veteri lege
dicit. Le. po: qꝛ veterē etiā legē vult iſte
ſcire quā ſibi ponit nō vt ſm̄ lr̃am ſciat.
ſed vt itelligat ſcꝫ quid habet vtilitatis.
et quare data ſcꝫ vt abundaret delictuꝫ.
vñ ſubdit.

**Da mihi intellectum et ſcruta-
boꝛ legem tuam: et cuſtodiam
illam in toto coꝛde meo.**

Da mi. itel. Q. d. dico exquirā et ad inq̄-
rendū Da mi. itel. qꝛ nō ſatis ē querere
niſi itelligas qd̄ requiris. Da ergo mi. i-
tel. vt ad eius alta ꝑueniā in quibus to
ta lex pendet et ꝓphete. et habito itellec-
tu ſcru. le. tu. qꝛ aliter nequit ſcrutari. et
cu. il. in to. coꝛ. m. i. diligā dñm toto coꝛ
de tota aīa et tota mente. et ꝓximū ſic̃ me
Et qꝛ hoc minus valeo meis viribus.

**Deduc me in ſemitam manda
toꝝ tuoꝛum: quia ipſam uolui.**

Deduc me in ſe. qꝛ arta ē via mā. tu. que
tñ dilatato coꝛd̄ currit̃ et q̄re petierit ſb
dit qꝛ ip. vo. Ipſa ei noua gr̄a ꝑ ſe plꝫ:
que ducit ad celū iō iſte ait vo. Sꝫ paꝝ
ē mihi volūtas mea niſi ico qd̄ volo du
cas. Sꝫ qꝛ ipſa volūtas a te ē. oꝛo.

Inclina coꝛ meum deus in teſ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

timonia tua. et nõ in auariciam:
Inclĩa coꝛ me. vt plus veli. et bñ ait iclĩa.
Incliati em̃ p huilitaté meli⁹ vidét q̃ʒ vani
tate ſupini. Ecce oñdit p vniuerſas et ſub-
tiles minucias oĩe bonũ a deo tribui et p
eũ ſuari et ei⁹ gr̃a ſp augeri. Inclĩa dico in
teſt. t. Teſtionis aliq̃ ꝓbat̃ et de⁹ iuſtifica
tõnes ſuas et mãdata ſuis teſtioniis. i. pꝛe-
ceptis et exẽplis pſuadet et ꝓbat nob̃ ſcʒ vt
gratis colat̃ de⁹. et teſtionis quippe ſuis
agit hoc nobiſcũ vt cũ grat̃ colam⁹. qd̃ ipe
dit radix oĩm maloꝝ auaricia. de q̃ ſb̃dit et
ñ in aua. vt grat̃ ſcʒ ꝓpter ſe deũ colat. ſic̃
Iob ñ ꝓ trenis. Oĩs em̃ a nob̃ circũcidit̃
auaricia ſi gratis colat̃ de⁹ et qꝛ oĩa ſb̃ ſole
vanitas ſũt idõ addit generalit̃ et.

Auerte oculos meos ne uideant uanitatẽ: in uia tua uiuifica me.
Auerte ocu. me. coꝛpis: qꝛ his viſa ambim⁹
ne vi. vel am. va. p oculos em̃ peccam⁹ dũ
ꝯſpecta ambim⁹. Moꝛs em̃ itrat p feneſtrã
nr̃oꝝ ſenſuũ qd̃ hic notat̃. Hoc g° magł ẽ
nob̃ in ſpe qd̃ hic petit̃ q̃ʒ in re qꝛ ⁊ iuiti ſb̃
vanitate nũc ſum⁹. Pꝛecat̃ g° qd̃ nõ hic ſʒ
in futuro iplebit̃ cũ libabit̃ creatura a ſui
tute coꝛruptõnis et ipſi veritati adheſerit:
veniens in libtatẽ gloꝛie filioꝝ dei vbi iã ñ
videat vaitatẽ ſcl̃i. vel hic ẽ ali⁹ ſenſus quẽ
mihi fateoꝛ plus placere vt oculos iterio-
res accipiam⁹ quib⁹ ꝯtemplamur q̃re facia
mus qd̃ facim⁹. Quia g° officiũ nr̃m. i. op⁹
ñ officio ſed fine penſat̃ vt ſcʒ ñ tm̃ ſi bonũ
ẽ qd̃ facim⁹ ſed pꝛecipue ſi bonũ eſt ꝓpt̃ qd̃
facim⁹ cogitet̃. pꝛecat̃ iſte vt cũ aliq̃ facit.
oculi iterioꝛes q̃ vident q̃re fit ñ videãt va
nitatẽ. vt ꝓpter eã bonũ faciat. in q̃ vanita
te pꝛecipuũ locũ hũane laudis amoꝛ habʒ
quã vbiqʒ dñs ꝓhibet in euãgelio ⁊ ad glo
riã dei tm̃ pꝛecipit bona fieri. Ille g° ñ vi-
det vana qui fixus ẽ in illo mẽte qui eſt ſup
oĩa cui⁹ mens ſurſũ eſt. Qui vero hec cogi-
tat ſb̃ ſole viuit vbi vanitas ẽ. idõ iſte ait. A
uer. ocu. me. myſticos oculos mẽtis dicit
ne vi. va. i. vana ſecl̃i. Chriſt⁹ vero ẽ veri-
tas qui ẽ et via in q̃ petit viuificari dicẽs. i
vi. tu. vi. me. i. in Chriſto q̃ via ẽ et vita. de
inñ p q̃ a vaitate auertat̃ docet ſubdens:

Statue ſeruo tuo eloquiũ tuum in timoꝛe tuo. Statue ſer. tu. elo. tu. in
ti. i. da facere qd̃ eloqueris. Statuit̃ em̃ ñ
niſi facienti. Sta. g° ſer. tu. elo. imobilit̃ ne
labat̃ ad qd̃ valet tioꝛ. vñ ſubdit in ti. tuo.
vbi nec culpa ẽ nec deſidia. hoc idõ dicit: qꝛ
ml̃ti eloquia dei: et negligent̃ ſuſcipiunt. et
tanq̃ʒ a fabuł declinãt. Sed tioꝛ dei ſanct⁹
q̃ſi baſis ẽ. in q̃ verbũ ſtatuit̃. ⁊ ipſũ verbũ
diſciplĩa tioꝛis ẽ ne ſit zelus dei ⁊ ñ ſm ſciaʒ
Nõ eſt aũt iſte tioꝛ ſeruił quo tm̃ pena tiet̃
ſed caſtus quo timet̃ offenſa. Alit̃ em̃ timet
adultera virũ: alit̃ caſta. Adultera ne veiat
Caſta ne deſerat. hic ẽ g° tioꝛ dñi qui manet
in ſcl̃m ſcl̃i. hic auertit a vanitate. in hoc g°
pꝛecat̃ ſibi ſtatui eloq̃uʒ ne veniãt volucreſ
et auferãt illõ de incurioſi ⁊ ſiłantł affecta

Amputa oppꝛobꝛiũ meũ qd̃ ſuſpicatus ſũ: qꝛ iudicia tua iocũda.
Amputa op. hic ſenſus õ ſupioꝛi ducit̃ qꝛ
cui⁹ ocl̃s videt vanitatẽ hoc et de aliis ſuſ-
picat̃ vt ꝓpt̃ qd̃ bona agit credat alterũ fa-
cere. Quia em̃ occulta hoim̃ ñ vident̃ dat⁹
ẽ locus ſuſpitõib⁹ vt audeat hõ plerũq̃ʒ fal
ſa. etſi vera tñ incognita temere ſuſpicari.
Iõq̃ʒ dñs cũ de fine opm̃ pꝛecepiſſet hoib⁹.
ne ſcʒ iuſticiã ſuã facerent ꝓpt̃ laudes hoiʒ
vel pecuiaʒ vel etiã victũ et veſtitũ qꝛ pote
ram⁹ alios ꝓpter hec bona opatos ſuſpica
ri vñ ſubdit. Nolite iudicare qd̃ et iſte oꝛat
a ſe amputari. Deiñ ſb̃iũxit ⁊ ñ iudicabimi
vñ et hic dicit. Am. op. me. qd̃ ſu. ſũ. addit
qꝛ iu. tu. io. Q. d. Auerte ocl̃os et am. op.
me. qd̃ ſu. ſũ. Suũ oppꝛobꝛiũ dicit qd̃ de
aliis ſuſpicat̃ qꝛ facili⁹ in alio putat qd̃ i ſe
ſentit. Pꝛecat̃ g° auferri oppꝛobꝛiũ qd̃ i ſe
ſentit et in aliis ſuſpicat̃. Maximũ em̃ vici
um hũanitatis ẽ ſuſpicio que alit̃ putat q̃ʒ
ſit veritas vt õ mał bona de bonis mala di
cam⁹ que ducit i oppꝛobꝛiũ alit̃ putantes:
q̃ʒ ſit res quã culpã a ſe optat remoueri. I-
ſte amatoꝛ veritatis cui placẽt iudicia dei.
cui⁹ verbũ eſt veꝝ et firma ſnia. vñ ſubit qꝛ
iu. tu. io. Q. ego ſuſpicoꝛ ſed tu vere iu-
dicas oĩa: qꝛ iu. tu. ſũt io. i. vera. Vera em̃
ſũt iudicia et ſuauia amatoꝛi veritatł ſʒ iu-
dicia hoim̃ õ occl̃tis ñ ſunt ſuauia qꝛ teme-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

raria. vel noie oppbrij peccatū accipit:
ex quo ſequit oppbriū. et ē ſenſus. Am:
op. me. i. peccatū meū qḋ ſu. ſū qꝛ etſi nō
hēo neſcio. qḋ melius tu noſti ꝗ̃ ego ip
ſe. vñ aplš. Nihil mihi ꝯſcius ſū. ſed ñ
in hoc iuſtificatus ſū. tibi iudici audeo
ꝯfiteri. qꝛ iu. tu. ſūt io. i. dulcia ꝯfitenti.
ñ ſeuera ꝯfitenti. et qꝛ dulcia ſūt iudicia

Ecce ꝯcupiui mandata tua: in e quitate tua uiuifica me. Ecce ego
ꝯcu. man. tu. vt dilector diligētis me. vel
ſm pmā lectionē ſic iūge: Q. d. Am. op.
qḋ ſu. ſū. qꝛ aut iuidioꝝ ē libent ſuſpica
ri oppbriū alteri⁹. cū nequeūt rodere o
pus qḋ eminet. et vt diabolus in Job ꝙ
ñ gratis deū coleret. ꝯtra hoc charitas ē
bñda que ñ emulat. vñ Ecce ꝯcu. man.
tua que oia in duobus mādatis charita
tis colligunt. i. ꝯcupiui ex toto corde ex
tota aia tota mente diligere te et ꝓximū.
et tu ñ in mea. ſꝫ in tua equi. vel i uſ. vi.
me. i. charitate quā ꝯcupiui iple me qui
i me morior. Vel vi. me i eq. vel in iuſti
cia. i. i chriſto qui ē de⁹. et qꝛ ē hō: meus
ꝓximus ē. Ipſe em̄ deus ē verbū. et ver
bū caro factū eſt vt eēt ꝓximus meus.

Vau.

Vau. In hac. vj. lit. precat vt ſaluator
veniat qui ē mia peccatoꝝ ⁊ vita fideliū
vt inimicos ꝯfundat et in lege dñi ꝑfice
re faciat ſuos. et qꝛ digne petentibus ſēp
pñs adē Chriſt⁹ quib⁹ adhuc loqñtib⁹ no
bis dicit. Ecce aſſū. id huic octonario pre
mittit lit Vau que intꝑretat ipſe vel ille
. i. ſaluator Chriſtus qui adhuc loqñtib⁹
nob dicit. Ecce aſſū. Q. d. in eq. t. vi. me

Et ueniat ſup me miſe ricordia tua dñe: et ſa lutare tuū ſm eloquiū tuū. Et o dñe ve. ſu. me mi. tu. i. Chri
ſtus. hec ē iuſticia quā dixerat in q̄ viui
ficari petierat ſu. me. i. fiat mihi caput fi
lius tu⁹ aſſumendo carnē ſm qḋ erit ca
pu.. Deiñ exponit miam ſubdens. et ſa.
tu. cꝫ Chriſtus ve. ſm elo. tu. i. ſm ꝓmiſ
ſionē qꝛ totū eſt gr̄e. Vel in hac lit. petit
vt mandata dei que ſupra ꝯcupiuit ꝑ mi
ſericordiā faciat que qꝛ facere nō pt niſi
auxiliū gr̄e ſpūſſancti ꝯgrue preſcribit li
tera. Vau que intꝑretat ipſe. q. nōbilr ſcꝫ
ſpūſſanct⁹. cui⁹ auxiliū petit ꝯtra hereti
cos. Qui a cuſtodia mandatoꝝ ⁊ a vero
eē retrahūt. Q. d. ꝯcu. man. tu. Et vt ea
ꝑficiaꝫ ve. ſu. me mi. tu. do. i. auxiliū gr̄e
tue. quā vt ꝯſequar ve. ſa. tu. i. Chriſtus
ſm elo. tu. hoc ñ mutat.

Et rñdebo exprobrantibus mi hi uerbum: qꝛ ſpaui i ſermoni bus tuis. Et rñdebo. Q. d. Veniat ſup
me mia. Etſi erit ſup me vt ꝓtector nō ꝯ
terens. rñ. exp. mi. ver. bñ ait rñdebo qꝛ
parū eſt Chriſtū hr̄e in corde niſi interi⁹
vel exterius ꝯfiteat ore. Corde em̄ credit
ad iuſti. ore aut ꝯfe. fit ad. ſa. Et nō nob
ñ eē tacendū ꝯtra malos. qui tñ pñt reci
pe rōnē ne videant ſupiores. ambiguū
aūt ē vtꝝ dicat. Rñ. exp. mi. ver. vel di
cat ſic. Rñ. ver. exp. mi. Sꝫ qḋlibet eoꝝ
dicat Chriſtū ſignificat. Ipſū em̄ nob ex
ꝓbrant illj a quibus crucifixus ē. vel ꝙ
bus ſcandalū ē. vel ſtulticia. qḋ verbū ca
ro factū ē qḋ in pncipio erat verbū apḋ
deū. ſed ſi. i. qꝛ illḋ ignorāt qui crucē vi
tupant: qꝛ diuinitas eius ab eis ñ ꝯgno
ſcit cui⁹ ifirmitas ꝯtemnit in cruce. Deli
us dicit. Rñ. ver. ſcꝫ qḋ erat in pncipio
apud deū de quo iuit. exp. mi. exꝓbrati
one coꝝ. nec tritus nec ꝯfuſus. Sꝫ qꝛ ñ
ipſe eſt qui loquit. ſed ſpūs dei addit. qꝛ
ſpe. Q. d. id rñdebo. qꝛ ſpe. in ſer. tu. i. i
ꝓmiſſis que dicūt. Nolite cogitare ꝙ lo
q̄mini. Non em̄ vos eſtis qui lo. ſed ſpi.
pa. ve. qui lo. in vo. i. id rñdebo. qꝛ hoc
ꝓmiſiſti. qꝛ vero multi vrgentib⁹ malis
negant. ſbdit.

Et ne auferas d ore meo uerbū ueritatis uſquequaqꝫ: qꝛ in iu dicijs tuis ſp ſpaui. Et ne au. i. au
ferri ſinas de o. me: ver. vc. De ore tol
lit etiā ꝑ malā ꝯſciaꝫ. manētē em̄ i pecca
to a predicatōis offō ꝓhibꝫ dñs dicens.
q̄re tu enar. iu. me. i ipſa ei obmuteſcit ſa
cūdia ſi egra ſit ꝯſcia Caueat ergo ne ver
bis ñ ꝯgruant facta: et ne deformēt iniq

tatis opa magisteriũ diſciplie. Tollit etiã ḋ ore et ab auib' celi et mltis modis. ſed nõ ḋ corde ſi ei īfixũ eſt. et iõ nõ ait ḋ corde ſed ḋ ore. Ne auferas dico ⁊ hoc vſq3 quaq3. i. ſp. etſi ad tps auferas vt Petro. Qui etſi ad horã tiore turbat' negauit: tñ flẽdo ẽ repatus. vel vſq3 valde ſic quidã codices hñt hoc orat corp' Chriſti. i. ecclia. et hoc ĩpetrat vt ñ vſq3 valdẽ. i. ex toto deficiat q2 etſi aliq ḋ ecclia negãt fortes tñ remanẽt. vel eidẽ repant q2 in iu. Q. ñ auferas. iõ q2 in iu. tu. i. flagell' quib' corripis ſup ſpa. hoc verbũ etſi mius vſitate ↄpoſitũ eſt tñ ĩplet veritatl ĩnterpretandĩ nẽcitatẽ. Attenti' g° loci h' rimãdus ẽ ſenſus. Qui eñ añ dixerat ſpaui in ſmonib' hic q̃ſi augmẽtũ facit dicẽs. in iu. tu. ſp ſpa. i. flagella quib' corripis ñ auferũt ſpẽ ſed augent. vel ſupſpa. dicit q2 premiũ mai' merito ⁊ ſupra q̃3 petim' ſpam'. vñ. Nõ ſũt ↄdigne paſſiones h' tpis ad futurã gloriã ⁊c. vel in iu. tu. i. metu iudicio⁊ tuo⁊ ſupſpa. Qui eñ veret penã cuſtodit grãm. iõq3 ait.

Et cuſtodiã legẽ tuã ſp: in ſeculũ et in ſeculũ ſeculi. Et cu. Q. ne auferas verbũ de ore meo. Etſi ñ abſtuleris cu. le. t. ñ precepta legl Moſayce ſed charitatẽ et h' ſp. Deiñ detmiat ſp ſc3 in ſe. i. in pñti et in ſe. ſe. i. in futuro. Pleitudo eñ legl charitas ẽ que et in hoc ſclo a ſcis cuſtodit et in fut° vbi angli et ſci ſuas hñt leges laudãdi deũ

Et ambulabam in latitudine. quia mandata tua exquiſiui. Et am. hacten' fuerũt verba orãtis nẽ narrantl ñ petentl qui q̃ſi ĩpetratis oib' ↄfitet ĩ laude dei q̃lẽ illũ fecit de'. et nõ et ↄiũctõnẽ inuſitatã et q̃ſi ĩconſeqñtẽ. ñ eñ ait ſm ḃora. i. ſm ḃo⁊ verbo⁊ formã. et cuſtodiã et ambulabo. vel ñ ait optatiue et vtinã ambule3. ſic dixerat et veiat. et ne auferas. ſed ait. Et am. ſic volẽs ĩtlligi q ñ dixit. i. ſe auditũ. et ſ̄bdit q̃lis factus ſit. Q. d. hec predicta cũ orarẽ exaudiſti me. Et exaudit' am. in la. i. in charitate in q̃ tota lex pẽdet et ,pphe que et diffuſa ẽ in cordib' nr̃is p ſpũmſcm: et iõ latitudo dr. In hac latitudie ambulabat ille qui dicebat os nr̃m ad vos pt3 corĩthij. cor nr̃m dilatatũ eſt. et hoc iõ q2 man. tu. ex. Dicto ambu. in la. cãm hic ſ̄bdit q2 man. tu. ex. petẽdo querẽdo pulſãdo. ⁊ de' dat ſpũm quo charitas dei diffuſa ẽ in cordib' nr̃is vt iñ bñ agat. vl' ita et am. q. d. ita mõ fiat vt precor q2 et. i. etiã iã oli am. ne q̃s me mõ cepiſſe putet ſ3 ſic cepi ḣita mõ facere da. Am. dico in la. ſcie q̃3 querẽdo ↄſecutus ẽ. Patulũ eñ opt3 eẽ cor qd recipit illũ qui celũ et terrã implet.

Et loquebar in teſtimoniis tuis i ↄſpectu regum. et nõ ↄfundebar Et loque. Qui ſupra petebat vt rñderet v̄bũ exprobrãtib' et ne tolleret verbũ dei de ore. nẽ ,p eo certat vſq3 ad mortẽ dicẽs. Et lo. in te. tu. grece martyriis quo verbo iã vtimur ,p latio. et hoc etiã in ↄſ. re. qui poterãt trere. vñ. Añ reges et preſides ducemi et ñ ↄfun. ,p ſcãdalo crucis que mihi ẽ gl̃a vl' ñ ↄfun. ita vt cederẽ. Suauis ẽ vox que in diuinis teſtionĩis loquebat decora facies que in ↄſpectu regu3 ñ ↄfundebat que ñ erubeſcit auctorẽ que ñ ↄfũdit ḋ redẽptore

Et meditabar in mandatis tuis q̃ dilexi. Et med. in man. tu. cogitãdo q lo querer. Ecce v̄tus ĩſpectiua cur i mãdatis: Ecce que di. q. q2 ea dilexi p ſpm̃ q̃ dat' ẽ m

Et leuaui manus meas ad mandata tua q̃ dilexi. et exercebor in iuſtificatõnibuſ tuis. Et le. operando. ma. me. ad mã. tu. i. opib' qd docebã oñdi. Pulchrim' ordo iſte vt ṗmo meditet p' ea opet. ex meditatõe nãq3 mãdato⁊ celeſtiu3 boi opis vſus iolesſcit. Et nõt h actual' v̄t' iõ aũt dicit le. ma. q2 ſ̄nũ ẽ q° leuãt cũ ,p ipſo deo fiũt opa. cũ aũt ,p trenis deponunt man'. vñ man' Moyſi graues legunt fuiſſe q̃s ſuſtẽtabãt Ur et Aarõ q2 ſ̄is opm legaliu3 erat merces tpaliũ. ſ3 Chriſt' et ſpũſſ. i ſpũalẽ vſũ ↄuertit. Sequit. que di. h itẽ eadẽ cã repetit que ſupra poſita ẽ. Atq3 eñ addit ↄgrue que di. q2 ſ̄is precepti charitaſ ẽ qñ e' ĩtuitu fit mãdatũ et tc̃ vere ẽ bonũ op'. Sequit. et exer. Q. d. Meditabar: leuaui. et ex. freqñtãdo ſolicite mẽtis affectu reuoluendo in iu. tu. i. ĩ vtroq3 ſc3 in cogitãdi ⁊ opãdi dilectõne vel delectatõne.

Zay.

Zay. In hac vij. lr̃a agit ꝺ ſpe ꝓmiſ-
ſionũ dei que facit oĩa pacifice tolľari. p
quã mẽs hũana eleuaẗ ab his viſibilibꝰ
ꝛ tpalibꝰ ad iuiſibilia ꝛ futa bõa. vbi re
q̃es vã ẽ. vñ iſte octõariꝰ merito vij. po-
niẗ. ſepteãriꝰ ei reqẽ ẽcat ꝓpẗ ſabbatũ i
quo reqeuit dñs. Jñ ẽ etiã ꝙ vij. dies ꝓ
mortuis obſuaẗ. qꝛ tẽ vã reqes optaẗ e
is atꝫ oraẗ. et qꝛ ſpes ñ ẽ ꝺ pñtibꝰ ſꝫ ꝺ fu
tis iõ ꝯgrue hic octõariꝰ ptitľaẗ lr̃a zay
que intpretaẗ huc ľduc te. qꝛ hic agit ꝺ
ſpe q̃ ñ ẽ ꝺ pñtibꝰ ſꝫ ad futa tendit. q. d.
huc tẽde. huc dirige iẗ tuũ tãqꝫ tui du-
ctor ꝛ rector quo vocat te ṽbum ꝺi. ſ. ad
celeſtẽ gr̃az et ad etnitatẽ cũ ait. venite
ad me oẽs q̃ laboratis et onerati eſtis. ꝛ
ego reficiã vos. Feſtinãs ergo in illã re
quiem ingredi iſte petit eam dicens.

Memor eſto uerbi tui ſeruo tuo: i quo mihi ſpẽ ꝺdiſti

Me. eſ. ṽ. t. q. d. iõ ſic ꝛ ſic ago. qꝛ ꝺo ꝓ-
mittẽte etna ſpo. et auxiliũ i tbulatõe. et
tu dñe me. eſ. ṽ. t. facti ſer. t. i. ꝓmiſſiõis
qua me vocas ad te. que nunq̃ꝫ falľ. Et
nota ꝙ morali ꝛ ꝯſueta locutõe q̃ hũaꝰ
moueaẗ affectꝰ ait. me. eſ. ñ ei obliuio ca
dit i deũ. ſꝫ ſic ꝺr deꝰ pẽitere. qñ pteẗ ho
minũ ſpẽ mutat res ꝯſilio ñ mutato. ita
ꝺr ꝛ obliuiſci qñ tardat. ꝛ mẽor eẽ cũ ci
to dat. hoc tñ deꝰ facit certa diſpõe ñ ꝺfi
ciẽte mẽoria nec obſcurata itelligentia.
nec volũtate mutata. ꝛ ẽ ſẽſus. me. eſ. ṽ.
t. i. cito da qꝺ ꝓmiſiſti. ſer. t. eꝰ ocli ſũt i
mãu dñi ſui. ṽecũde ſe dignũ oñdit. Q.
ñ vſurpatie ſpo et peto. ſeruꝰ ſũ. expecto
alĩmtũ a dño. miles ſũ. exigo ab ipatore
ſtipẽdiũ. ſeqẗ. i quo. ſ. i ṽbo ꝓmiſſiõis.
mi. ſpẽ de. qꝛ ei ꝓmiſiſti ſpare feciſti eter
na. et pñtia ꝺſpicere. Et nõ ꝙ i hº octo
nario diſtiguiẗ ſeptiforme ꝓpoitũ ſci vi
ri. ꝓpoitũ nãqꝫ ſci viri ẽ pmũ vt ſit me
mor ꝓmiſſiõis. ẽm quã viuẽti merceſ ꝺ
beẗ. Scꝺꝫ ẽ vt i aduerſ ſpe ſe ꝯſoleẗ. de
quo conſequenter ſbiungit.

Hec me ꝯſolata ẽ i humilitate mea. qꝛ eloquiũ tuũ uiuificauit me.

Hec ſcilicꝫ ſpes que hũilibꝰ cõ
uẽit q̃ ṽbo tuo mihi obuẽit. et ꝯſo. ẽ me
i hu. me. hũilitatẽ diẽ quã ſibi facit q̃ſqꝫ
ꝯfitẽdo pcã ñ ſibi arrogãdo iuſticiã. vel
etiã diẽ hũilitatẽ aliquã tbuľoꝫ ľ ꝺiectõ
nẽ quã ſuſtiet a diabolo. q̃ meruit eiꝰ ſr-
bia. aut exerceẗ ꝓbaẗqꝫ patia. vľ eẗ hũili
tẽ diẽ ꝙ ꝓiectꝰ ẽ i mortẽ ꝓ pcõ ade. qꝺ
valde iſiõľr i padiſi felicitate ꝯmiſſũ eſt
ſeqẗ. qꝛ elo. t. q. iõ ſpes ꝯſolata ẽ me. qꝛ
elo. t. vi. m. ꝓmiſſio ei tãti iudicis fir-
mat aiꝫ ꝛ viuificat afflictũ. tpe nãqꝫ ten
tatõis ꝺ ṽbo ꝺi viuiẗ quo etna ꝓmittũ
tur q̃ſq̃s ei meliora ſpat nũq̃ꝫ leuioribꝰ
frãgiẗ. hũiliaẗ ei aĩa nr̃a dũ tradiẗ tẽta
tõi duris examinãda laboribꝰ vt lucteẗ
ꝛ certꝫ. ꝯgreſſũ ꝯtrarie ptãtis expiẽs. ſꝫ i
his tẽtatõibꝰ viſicaẗ alloq̃o ꝺi. hec ẽ eñ
aie nr̃e vitaľ ſba. q̃ aliẗ ꝛ paſciẗ ꝛ guber
naẗ. ſic ergo augeẗ ẽmo ꝺi i aĩa dũ ſuſci
piẗ. dũ itľligiẗ dũ ꝯphẽdiẗ. ita eẗ vita eꝰ
augeẗ. iõqꝫ i dñica orõe petiꝰ. panẽ nr̃z
quo. da no. ho. hoc pãe ſuſtẽtatꝰ ẽ moyſ
xl. diebꝰ q̃bꝰ ꝯmoratꝰ ẽ cũ dño i mõte ad
accipiẽdã legẽ. deiñ ꝓſeqẗ hũilitatẽ i q̃
ſpes eſt eum ꝯſolata ſbdens.

Supbi inq̃ agebãt uſqꝫquaqꝫ a lege aũt tua non declinaui.

Su. i. ꝓſecutores: quos nec mortalitas
iſta douit. i. ag. vſqꝫ. ľ vꝫ valꝺ. magna
vis mali ẽ i ſr̃bis. nõ ei ſatis e eis ꝙ ipij
ſẗ niſi eẗ ipſos faciãt. i. ergo age. vꝫ val
de. qꝛ ñ ſolũ ipij erãt. ſꝫ etiã pios ꝓſeqn-
do ipſos eẽ cogebãt. Maximũ pcꝫ i ho
mie ſr̃bia ẽ: qꝛ iñ manauit nr̃i origo deli
cti. hoc telo nos pmũ diabolus vulne-
rauit et ꝑculit. niſi ei hõ ꝑſuaſiõe ẽpen-
tis ꝺceptꝰ: ſic deꝰ eẽ voluiſſꝫ et ſuis ñ cõ
tẽtꝰ finibꝰ infocã temeraſſꝫ: nũq̃ꝫ feraľ cl-
pe ad nos trãſiſſꝫ hẽditas. ꝺẽiqꝫ hº pcõ
ipe cecıꝺ diabolꝰ dũ ei dixit. põaꝫ thronũ
meũ ab aq̃. et e. ſi. al. a ꝯſortio cecıꝺ ãgli
co. eꝰ crimis digna mercede dãnatꝰ hoieꝫ
ſibi pticipẽ requiſiuit: i quẽ ꝯſortiũ ſue
tranſfunderetur offenſe. Hoc ergo pec-
cato nihil põt eſſe deterius. Sr̃bia eñ a
dei cepit iiuria: que natõne celeſtis ſub-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

limiũ m̄tes ĩhitat ſb̨ cinere latitãs et cili
cio ↄtra quã ſpẽal'r ↄgreſſus ẽ dñs forti
tudĩe hũilitatis precict⁹. ſeq̄r. a le. a. Q.
d. ita ſr̄bi ĩſtabãt. ſʒ fruſtra: q2 a le. t. ñ d
cli. qd̄ cogebãt ſr̄bi. Lex ei d̄i ẽ r̄mediũ e.
cõtra vt ñ curet̃ ꝓſpitas ſr̄borũ: ñ tieat̃
d̄iectõ ſcõꝝ Lex ergo d̄i ſola põt ſr̄bic vi
r⁹ euitare Et notat̃ hic r̄ciũ ꝓpoſitũ vi
ri ſci qd̄ tale ẽ: vt ſi vidʒ ĩpios ꝓſpari: ñ
id̄ declinet a lege: ſed ↄtagia eoꝝ fugiat.

Mẽoꝛ fui iudicõꝝ tuoꝝ a ſecu lo dñe: et conſolatus ſum.

Me. fui. Q. d. ñ decliaui a lege ſʒ me. f. o
dñe iu. t. que ſp̄ v̄a: que et ĩ vaſa ire exer
cuiſti qd̄ ꝓ d̄e mẽoꝛit̃ tenere q2 met⁹ pẽa
rũ r̄uocat a malis: ego dico exñs a ſe. i.
ex quo hõ cepit. ex quo mũd⁹ cepit admi
ſtrari qd̄ ↄueñ dicere gñali iuſto. Dico
me. fui. iu. q̄ facis ĩ vaſa ire. et ↄſo. ſũ q2
ꝑ hoc quoqʒ oñdis diuitias gl'e in vaſa
mĩe q2 nũq̄ʒ vidi iuſtos der̄i. vl' ita me.
fui o do. iu. t. que fuerũt a ſecl'o. i. que a
domo tua ĩ ꝑmo iuſto cepert̃. et ↄſo. ſ l'
ſic alij codices hñt. hoꝛtat⁹ ſũ. i. exhoꝛta
tõʒ accepi ĩtll'igẽs eũ caſtigare quos aãt
Et notat̃ hic q̄rtuʒ ꝓpoſitũ qd̄ ẽ tale vt
mẽoꝛ ſit iudicõꝝ celeſtiũ que q2 v̄a ſt̃ ab
adã ĩ oĩb⁹ tp̄ib⁹ ↄſolãt̃ al'r d̄cliarʒ a lege
Mali timẽt iudicia hũana nedũ diuina
ſed boni deſiderant

Defectõ tenuit me ꝓ pcõꝛib⁹: dereliquentibus legem tuã.

Defe. te. q. d. ĩ me ↄſolat⁹ ſũ. ſʒ defe. vl' te
diũ alia lr̄a te. me ꝓ pec. d̄eli. le. t. Tedet
ei eũ q̄ cũ his ↄuerſat̃ d̄õec area vẽtilet̃
vl' tediũ et defc⁹ ẽ ei ꝓ exceſſib⁹ peccãtiũ
q2 plus grauat ſcm̄ viꝝ cl'pa tyrannoꝝ
q̄ʒ ſua pẽa quoꝝ doloꝛe iſte defec tãta ẽ
vt⁹ pietatis hic notat̃ v. ꝓpoſitũ qd̄ eſt
dolere alienã cl'pã ñ ſuã ↄtũeliã imo et
ꝓ eis orat Sequitur

Lãtabiles mihi erãt iuſtificati ones tue: ĩ loco pegñatõĩſ mee

Cã. q. d. d̄ſec. te. m. et q̄ʒuis hoc ſit tñ cã.
ꝛc. l' ita ↄti iđ predcã oĩa mihi ſt̃: q2 iu.
t. e. m. cã: aſſidue tractãdo ſine cura et a
moꝛe t̃reoꝝ: et hoc ꝑ miaʒ medicãtis ſa
maritãi q̄ vulnerati a latrõib⁹ egit curã
et id̄ bñ dicit cãtabiles q2 cãt⁹ releuat la
boꝛes et tollit tediũ. idq3 d̄tminans vbi
ſint cãtabiles ſbdit ĩ lo. pe. m. i. ĩ hac mi
ſ̃a vita que d̄r loc⁹ pegrinatõis eo ꝙ de
iect⁹ ẽ hõ d̄ ꝑadiſo vbi r̄gali hõꝛe d̄õat⁹
fuerat in has miſ̃ias vbi penã ĩꝑbitatis
ſue fleat. hec ẽ illa hũilitas d̄ q̄ ſupra di
xit hic notat̃ vj. ꝓpoitũ qd̄ tale ẽ ꝙ cã
tabiles ſũt ei iuſtificatõs poſſũt aũt iſti
duo v̄ſus ad ſingl'as ꝑtes vni⁹ ſupioꝛis
aptari vt ad hoc ꝙ ait. me. fu. iu. referat̃
tediũ l' defe. te. m. ad illd̄ v̄o qd̄ ait ↄſo. ſ.
referat̃ cã. mihi erãt iuſtificatõs tue. Et

Memoꝛ fui nocte nõis tui dñe ꝛ cuſtodiui legem tuam.

Me. f. o do. no. t. vt q̄ gl'at̃ ĩ dño gl'et̃. et
hoc etiã ĩ no. nox ẽ d̄ moꝛtalitate et miſe
ria et de ſr̄boꝝ ĩiq̄tate et de tedio pcõrũ
et d̄ loco pegrinatõis. me. ergo fui no. t.
ĩ no. i. ĩ p̄nti erũna vñcũqʒ ſit vbi magiſ
q̄ʒ ĩ ꝓſpis gr̄e ſũt agẽde. et magis d̄o ad
herẽdũ ẽ. nõ ẽ ei magnũ ſi hic agas in ꝓ
ſpis. vl' me. fui ĩ no. ad lr̄aʒ ñ ſolũ ĩ die
Et hoc ẽ vij. ꝓpoitũ ſci viri qd̄ nõ ſolũ
die ſed etiã nocte id ẽ oĩni tp̄e laudibus
dei ĩtendit: qd̄ et oĩbus faciendũ ẽ. no
cte quippe iudas tradidit dñm: petrus
negauit. Illo ergo tempoꝛe magis iſtan
dum eſt orationi: ideo aũt memor fui:
quia ex deo eſt ꝙ etiam cuſtodiui legem
tuam: aliter non memor eſſeʒ. Vel ita cõ
tinua. Memoꝛ fui. et ſic cuſtodiui legem
tuam. quã non cuſtodiſſet ſi in virtute
ſua confideret. Sequitur

Hec facta eſt mihi: quia iuſtifi cationes tuas exquiſiui

Hec facta eſt mihi. Ambiguuʒ eſt an di
cat̃ hec lex an hec nox: quia vtrunqʒ pre
miſſũ eſt: ſʒ greca locutõ: vnde hec tranſ
lata ẽ ſatis idicat non de lege dictũ eſſe.
Hec fac. eſt mi. hoc eñ ꝓnomẽ hec femi
nine dicit̃ apud grecos: apud quos lex
maſculini generis eſt. et ita conſtat ñ di
ci hec lex: ſʒ hec nox. hec ẽ nox ĩ q̄ beſtie
ſilue exeũt: et q̄rũt a d̄o eſcã ſibi ĩ q̄ ſatha

nas petiuit apl'os vexare ſicut t̄ticū hec
nox mortalitatis pegriatōis et h' hūili
tas nō abſorde ītelligit: vbi īuicē latent
corda mortaliū: vbi īnumerabiles ⁊ gra
ues tētatōes oriunt. et eſt merito fui me
mor. et cuſto. le. t. q2. hec nox in q̄ mul-
te tentatōes oriūt. fac. ē mi. i. ꝓ me. ſ. vt
ꝓpeſſʒ: vt ſic diſcā ñ ſ̄bire: quo vicio ce
cidit hō ī hāc noctē. vñ p' dicit. Bonū ē
mihi ꝙ hu. m. vt diſ. iuſ. t. ſʒ q̄re hoc:
q2 iuſ. t. exq̄. nō meas. Juſtificat' ſū gra-
tis p̄ gr̄az. vl' hoc ꝓnomē qd ē hec acci-
pit. q. diceret hoc. vt et ibi ſc̄m accipit
ꝓ neutro vbi dr̄. vnā petij a dño. qd v-
ſitati' dr̄ p̄ neutꝝ. Jta ergo et hic eo mō
dici potuit. Hec facta ē. m. tāq̄ʒ dictū eēt
hoc factū ē mihi. et ē ſenſus. Hoc qd ſu-
pra dixi. ſcʒ ꝙ mēor fui. et cuſto le. t. fa-
ctū ē mihi i. ꝙ cuſtodiui legē. nō p̄ me
feci. ſʒ factū ē mihi a te. q2 iuſti. tuas nō
meas exquiſiui

Heth

Heth. Jn hac viij. lr̄a faciē dei vidre
optat. q2 mādatis ei' ē obſecut'. et q2 qd
deſiderat h̄re ſolicite ſatagit. iō cōgrue
premittit lr̄a heth. que interp̄tatr pauor
⁊ itelligit nō pauor recidēdi ſʒ ſollicitu
do acq̄rēdi illd bonū qd ſpat. qd quia ī
octaua r̄ſurrectōis preſtabit. iō octau'
iſte octonari' ponit. Q. d. iuſtificatōes
tuas exquiſiui. quia O.

Portio mea dñe: dixi cu-
ſtodire legem tuam.

Dñe tu es por. m. portio a pte dr̄. vñ q̄
dā libri hñt. ps m. do. q. d. alij hoc. alij
illd eligūt vñ viuāt. ſʒ por. m. l' ps m. d'
⁊ vñ ſp̄ viuā ſīn fie q̄ʒ alie' ē a vicijs. q̄ʒ
ſegregat' ab oi labe pcti: q̄ʒ rar' i t̄ris qui
hoc dicere poſſit. nihil ei mūdi vel vitij
amās. hoc dic tāq̄ʒ leui cui ñ ē ſors inter
fr̄es i quo ñ ē corpaliū poſſeſſionū cu-
piditas: quē ñ iſlat libido. ñ ſtimlat aua
ricia. nō effeiat laſciuia. ñ dcolorat luxu
ria. ñ ſternit ābitō. ñ macerat inuidia. ñ
aliq̄ negocioꝝ ſecl'ariū cura ſolicitat. ⁊
hic ē ve leui. i. aſſūpt' vt mihi ſit aduo
cat'. ⁊ ad deū pcator. tal' erat ille q̄ dice-
bat. auꝝ ⁊ argē. ñ ē m. qd aut ha. hoc ti.
do. Jn noie ieſu xp̄i ſurge ⁊ ābl'a vel de
pñti pt accipi. por. m. do. i. p̄ticeps eius
ſū ei p̄ fid ſpē et charitatē īherēdo. vnd
mihi aut adherē deo bo. ē. ñ ei nā exñdo
ſiūt hoīes dij. ſʒ p̄ticipādo ill' vni' q̄ ve
r' ē de' p̄ hoc ē por. l' ps m. q2 di. cu. vel
ita pti. q2 ē ps mea. iō di. cuſt. le. t. ſʒ q2
ñ ↄ̄todio niſi ſp̄s adiuuʒ quē lr̄a occid.

Deprecatus ſum faciem tuā i
toto corde meo: miſerere mei
ſcd̄m eloquium tuum.

Depre. ſū i to. cor. m. vidre fa. t. i. xp̄um
quē dſidrabat aſpicere. et precat miaʒ p̄
mi aduēt' ipleri: ſic p̄ ꝓphetas ē ꝓmiſſū
vt gr̄a euāglij abūdʒ. vbi fid's impetrat
qd lex ipat hoc mō precat' ſū. ſ. miſ. mei
ſm elo. t. i. ſm ꝓmiſſiōʒ tuā: ↄ̄ fili' ſū. et
quaſi audit' et adiutus ſ̄bdit.

Cogitaui vias meas: ↄuerti pe
des meos in teſtimonia tua

Co. vi. m. pores malas. l' futas vias pre
cogitaui. ſ. q̄d agēd ſit. et quō. et q̄d nō.
vñ pat' ſū qd p' ſequit. et ↄuer. pe. m. a
vijs meis. que male erāt. i teſ. t. q̄ ñ ſinūt
errare denicq̄ʒ hoc bñficio gr̄e ipetrato.

Parat' ſū et nō ſū turbat': ut
cuſtodiam mandata tua.

Par. ſū: vt cuſ. mā. t. i. dliberaui ꝓ mā
datis tuis cuſtodiēdis pati. et iō ñ ſū t.
Jmpulſa t̄bāt. itegre cuſtodit q̄ aduer
ſa ñ metuit. et tam patus ſū ꝙ

Fūes pc̄oꝝ circūplexi ſūt me:
et legem tuam non ſū oblitus.

Fu. pec. i. ipedimta inimicoꝝ carnaliū vl'
ſpūaliū. circū. ſūt me qui carne ſ̄uio le-
gi pcti. mente ſeruio legi dei. Peccata
ſunt quaſi longa reſtis quā trahūt: q̄ i-
plicare ſcōs volunt: ſed ñ poſſūt eos: q̄
legis ñ ſūt obliti. vñ iſte ſ̄bdit. et le. tu. ñ
ſū obli'. Dico non ſum oblitus. Med.

Media nocte ſurgebam ad ↄ-
fitenduʒ tibi: ſup iudicia iuſti
cie tue.

Media no. i. grauiori tribulatōe ñ diſicie
bar: ſʒ ſur. forti⁹ ad ꝯfi. t. Sūe nāqʒ agē-
de ſūt do d oib⁹ que nobis accidūt. ⁊ ſic
pōt teneri dñs. ad ꝯfitēd dico: ſꝫ iu. iuſ.
t. i. ꝯfitebor tibi ſciēs. qꝛ et hoc qd funeſ
circūplectūt me iuſto iudicō di ē. qd ici
pit a domo e⁹. qꝛ vo hec predca bōa fiūt
gra dei p ieſū chriſtū vox ipſi⁹ ſaluato-
ris. hic ſuis mēbris adiūgit. hoc ei pro
prie ad caput ptinet. quod ſequitur ita

Particeps ego ſū oim timētiū te: ⁊ cuſtodiētium mādata tua

Ego ſ. chriſt⁹ ſū pti. hūana nat̄a ⁊ diuia
gra. oim ⁊ c. ita hoc dicit vt et apl's ad
hebreos ait. q ſcificat ⁊ q ſcificat ex vno
ſūt oēs ,ppt qd ñ ꝯfūdit eos vocare frēſ
et itē. ipſe ꝯmūicauit eiſd ñ ei eēm⁹ ptici
pes ei⁹ diuitatis niſi ipſe eēt pticeps nr̄e
mortalitatis. p hāc vo e⁹ pticipatōʒ dat
nobis gra vt caſte tieam⁹ et cuſtodiam⁹
mādata. vñ ſbdit. oiʒ ti. te: corde. et cuſ.
ope man. et ē ſenſus. pti. oim. ſ. vt p hoc
tieāt et cuſtodiāt: que duo ꝯgrue iūgit.
qꝛ q tiet cuſtodit. Et qꝛ p hoc ꝙ fact⁹ ē p
ticeps frm multū fructū fecit granū fru
menti. Jd de ipſo fructu ſbdit.

Mia tua dñe plēa ē terra: iuſti ficatōes tuas doce me.

Mia t. do. ple. ē t. qꝛ ipi⁹ iuſtificat in e⁹
grē ſcia vt ,pficiat adiūgit. iuſti. C. qꝛ t
ra ē plēa mia. id iuſti. tuas doce me.

¶ Alr ab illo loco. Depre. ſū et agit de
ij. aduētu vbi chriſtū i maieſtate videre
petit. q. d. qꝛ portio mea es do. id dpre.
ſū i to. cor. m. vide fa. t.. i. maieſtatē di-
uitatis hāc faci ē petit vidre ñ hic ſʒ i fu
tura rſurrettōe. vñ dicit dñs moyſi. Nō
videbit me hō et viuʒ. Sʒ qꝛ pcōr ē iſte
petit vt p miaʒ hēat qd meritis ñ pt. vñ
ſbdit. miſe. m. ſe. elo. t. quo ,pmittis ſcis
viſiōʒ ditatis. et dēs miſeri. qꝛ cogi. ⁊c.
vl' ita ꝯti. dixi cuſto. le. et id: cog. vi. m.
. i. que eēnt vie mee. et hita viſiōe. ꝯuer.
pe. m. i te. t. hic ē ordo ꝯuerſiōis: et: pa.
ſū et ñ ſū t. vt cu. mā. t. hoc ñ mutat nō
ſū tbat⁹ etſi fūes pcō. cir. ſūt m. tot ſūt la
quei quot ſūt pcc̄a. hoc ſm corp⁹ quo ſ
ai⁹ legi pcti nos circūplectūt: ſʒ ai⁹ relu-
ctās legē ñ obliuiſcit. vñ ſbdit. ⁊ legē t.
ñ ſū obli. Sʒ me. noc. ſur. ñ ſatis ē dies
ad precādū imo et i nocte orādū ē ne ſō
nolēt⁹ capiat. Tūc ei feruʒ carnis illece-
bra. tūc tētator illudit et ipſe dñs pno-
ctauit i orōe. vt te ,pprio ad precād iui
taret exō. Tūc em̄ tētator retia tēdit l'ia
cit: qb⁹ mentē tbare poſſit ipuidā. Tūc
ſpūales neqcie oē nefas ſuadere cōtēdūt
qñ nullus ar̄pe arbit. nullus crimis cō-
ſci⁹. nullus pōt eē teſtis erroris: tūc va-
rias diſceptatōes pectori dormiētis ifū
dūt. Prouidēd ē ergo vt eo tpe quo po
tes vicere neqqʒ vicēdi tps amittas. ſur
ge ergo ad precād deū ea hora q tētator
ꝯſueuit irruere q ſolʒ aduerſus tētatōeſ
graues remediū venire celeſte. ſ. me. no.
quo tpe pmogēita egypti pcuſſa ſūt qñ
etiā ſpōſus vēt⁹ ē. id tūc ſurgit ne int fa
tuas vgies remāeat. ſeqt. ad cōfi. q. ſur-
gebā. ad hoc vtiqʒ. ad ꝯfi. t ſꝫ iu. iuſ. t.
id ē ad laudandū te de iudicijs iuſticie
tue qb⁹ flagellas filios quos rcipis. l' ita
ſur. ad ꝯfi. t. ego dico ibiās i illd bonuʒ
qd ē: ſꝫ iu. iuſ. t. i. ꝙ ñ poſſūt mereri fla-
gella qb⁹ iuſtificas: et vt breuit ſriora cō
cludā. pti. e. ſū o. vl' ita ꝯti. cū ſim tal' nō
ſrbio: ſʒ pti. e. ſ. o. Mēbꝝ ei pticeps ē to
ti⁹ corpis ita ei portio ei⁹ ē dñs vt parti
ceps ſit: nō vni⁹ ſʒ oim ecclaꝝ. Tāta ē v
t⁹ vnitatis cū ſit pticeps chriſti hūilr dr
pticeps famuloꝝ qd ē et chriſti eē ptici-
pē vñ apl's. pticipes chriſti facti ſū⁹ ſeqt
timē. te. Ecce int rudes hūilr ſe ꝯſtituit.
Initiū ei ſapie ē tior dñi q tñ ñ ſūt ocio
ſi. vñ ſbdit. et cu. mā. t. ⁊ hoc totū ē mia
tua ſit oia: qꝛ o dñe t. ē ple. mia t. ſpūali
et tpali: qꝛ fidē vbiqʒ dilatauit: et ſolem
ſuum oriri facit ſꝫ bonos et malos. et qꝛ
ego ſū pticeps et oē bonū ē a te ergo iuſ.
tu. do. me. Jā ſe cuſtodiſſe dixit: ſʒ ⁊ hic
petit āpli⁹ doceri. qꝛ ſp querēde ſunt ad
,puectū. iīq ei ē bōe rei ſatietas. id āt ait
doce. quia non eſt alius q doceat. Ipſe
em̄ ſolus eſt magiſter: ſicut ipſe ait. vn⁹
eſt magiſter veſter.

Teth.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Teth.

Teth. In hac ix. lr̃a gr̃as agit deo de
hũiliatõe ꝛ patiã ſua ꝑ quã vẽit ad iu-
ſticiã. Et qꝛ bonũ ē hũiliari ꝛ patiaꝫ hr̃e
que tollit īſticiã. et preſtat etiã i tribulõi-
b⁹ iocũditatē. iõ ꝯgrue huic octõario ꝓ
ſcribit̃ lr̃a teth que inťp̃retat̃ bonũ ľ ex-
cluſio. qꝛ hic ð patiã agit. que excludit ī
ſticiã ð aduerſ̃ et facit bonũ ꝛ iocũduꝫ
pati. martyres ei q̃ vẽ militãt chriſto. ꝑ-
ſecutõs. gladios. icẽdia. ñ timẽtes. īceſtiſ
etiã tgib⁹ ſe obtuleſt atꝫ ipatiẽ affectũ ex
cluſeſt. q. d. doce me iuſtificatõs. qꝛ iam

Boitatē feciſti cũ ſeruo tuo dñe ſcðm uerbũ tuum

feci. o do. boni. vľ iocũditatē vľ ſuaui
tatē cũ ſer. t. i. feciſti. vt bonũ ðlectꝫ fa-
ciẽdo filiũ q̃ ſeru⁹ fuit. et ē magnũ ði do
nũ. vt bonũ op⁹ ñ tiore pene fiat. ſꝫ amo
re iuſticie. ñ ſuiľr ſꝫ liberaľr. i. Seru⁹ eñ
qð p⁹erat ñ mãet i domo dñi i etnũ. fili⁹
mãet qð mõ ē. de ſuo ei fact⁹ ē fili⁹. Vel
ita vt etiã mõ itelligat̃ ſu⁹. ſ. hũiľ. ñ ſup
b⁹. et ē. feci. boni. hoc ñ mutat̃: cuꝫ ſer. t.
qð mõ ſũ. q̃ prius cũ liberto amare egi-
ſti. cũ hõ volẽs ſe a dei ſuitute emãcipa
re: fact⁹ ē liber ſu⁹ malã adept⁹ libertatē
Eſt ei libertas bõa ꝛ mala. ſic ꝛ ſuit⁹. fe
ciſti dico. ſm v̇. t. i. ſm ꝓmiſſiõnē tuam
que ſm fidē firma ē oi ſemi. ðiñ ꝙ ſe ac-
cepiſſe ꝯfeſſ⁹ ē petit augeri ꝛ pfici dicẽs

Bõitatē ꝛ diſciplinã ꝛ ſciaꝫ doce me: qꝛ mãdatis tuis credidi

Boni. et diſci. et ſci. do. me. i. Qui iã dixe
rat bõitatē feciſti quõ dicit bõitatē doce
me niſi vt gr̃a ði magis magiſqꝫ ei auge
at̃. hãc võ docꝫ cũ charitatē iſpirat. vt
ñ ex tiore opet̃ ſꝫ ex aõre. et ſit ei bõi ðle-
ctatõ. et ē. do. m. bo. i. charitatē iſpira
et diſci. do. i. patiaꝫ da. q. adõ ſit dulce-
do bõi vt aõre ði ľ ꝓximi q̃ſlibꝫ ferã paſ
ſiões. et ſci. do. m. i. mẽtē illũia. i. cũ ei tã-
ta ē charitas vt tribulatõe ñ poſſit extin-
gui. tc ſcia que añ iſtarꝫ vtiľ ē. q̃ ſibi ipſi
bõ inoteſcit. q̃ ſcit q̃d meruit. ꝛ accepit
q̃d poſſit ľñ. Et nota ꝙ ait doce. i. aliud ē
docere. aliud dr̃e. ñ ē docere ſꝫ dr̃e. vbi
nẽo diſcit. nẽo ei docet̃ niſi diſcat et nẽo
diſcit niſi doceat̃. iõqꝫ ſi diſcipľs ñ cap̃ q̃
audit. ñ p̃t doctor dicere. ego eũ docui.
ſꝫ ego ei dixi. ꝛ iõ de⁹ q̃ñ vult docē p⁹dat
itellectꝫ ſñ quo nẽo diſcerꝫ. Vñ dr̃. ꝛ apu
it ilľ ſẽſũ vt itelligerẽt ſcṗťas. docꝫ ergo
bõitatē iſpirãdo ðlcãtõꝫ. hoc ei ñ docet̃
ſi ñ det̃. docꝫ diſciplinaꝫ tpãdo tribuľoꝫ e-
mẽdatoriã. q ñ audiẽdo ľ legẽdo vľ cogi
tãdo diſcit̃. ſꝫ expiẽdo docꝫ ſciaꝫ. iſinuã
do ꝯgnitõꝫ. hoc ei docẽdo dat̃. q̃d ei ali
ud ē docere q̃ꝫ ſciaꝫ dare: docꝫ aũt de⁹ et
ſcire ſciẽda. iſpirãdo v̇itatē. et facere fa-
ciẽda: iſpirãdo ſuauitatē. docꝫ ergo illa
facere. hec ſcire. i. iõ doce. qꝛ mã. t. cre. Cõ
ueniẽti⁹ videret̃ dixiſſe. mãdatis obedi-
ui. mãdatis ei ꝯuẽit obedire. qꝛ mãda-
ta faciẽda ſuſcipi⁹. ꝓmiſſis ꝯuenit creð
re. ſꝫ ꝯgrue ait. mãda. tu. cre. i. ſ. ꝙ tu illa
mãdaueris. ñ aliq̃s hõ. licꝫ ꝑ hoieꝫ mi-
niſtrata ſint. et ē ſẽſus. Fidõ q̃ credidi iſta
tua eē mãdata. ipetrꝫ a te gr̃aꝫ q̃ faciam
iſta. q̃ tu mãdas. i. hois ei ñ ē ſꝫ ði mãdare
ꝛ vñ fiat dare. vľ ita. bõi. feci. dico doce
me iuſti. q̃s. ñ alias q̃ro ſꝫ q̃s aliiſ feciſti
Iocũditatē ei fe. cũ ſer. t. do. ſ. alio quo
libꝫ. q. iocũdaſti aliis. et hoc ſm v̇. t. i.
ꝑ filiũ tuũ. nihil ei vẽ iocũð niſi ſm ver
bũ ði. mľta videt̃ i hoc ſcľo iocũda. que
ñ ſt̃. mľta ſuauia. qꝛ vſui nobis ſt̃. ſꝫ eað
nihil poſſit̃ ꝓdeſſe ðfũctis. et qꝛ aliiſ iocũ
daſti: iocũda etiã ꝛ mihi ne fatiger. ꝛ h⁹
ē qð dic̃. bõi. ľ iocũ. ꝛ diſ. et ſci. do. me.
hec merito. qꝛ mã. t. cre. q̃ ei credit mã-
datis ſciaꝫ eoꝝ q̃ i mãdatiſ docet̃ p̃t hr̃e
Ecce ꝑ fidē hẽt̃ ſcia q̃ v̇a ꝯgnitõ ē eoꝝ q̃
ſt̃. vñ ſalo. de⁹ mihi ðdit eoꝝ q̃ ſt̃ ꝯgniti
onē v̇ã. ꝑ ſciaꝫ v̇o aſſũit̃ diſciplina. qð ei
ſci⁹ placere ðo poſſe i eo nos ipa ꝯuerſa-
tõ delectat. que diſciplina et ſi ſit amara
carni. dẽt eē iocũda mẽti. qꝛ ſuauis ē do
mi⁹ q dicit. tollite iugũ meũ. qꝛ le. ꝛ on⁹
m. qꝛ ſu. ē. ꝑ fidē ei mãdatoꝝ ſcia eoꝝ aſ
ſũit̃. ꝑ ſciaꝫ diſciplina. ꝑ quã ſit bõa ꝛ io
cũda. Ideoqꝫ ad illa tria vnde hoc ſtu
l. t. ſ. quia mãdatis tuis credidi. ſequit̃.

Priuſq̃ꝫ hũiliarer ego deliq̃. ꝓpterea eloquiũ tuũ cuſtodiui.

Priuſq̄ humi. Q.d. feciſti iã bõitatẽ: ⁊ itẽ dixi. doce bonitatẽ. ad qd̄ ꝓdeſt hũi liatõ correctõis et diſcipline quã peto. ſʒ priuſq̄ hũi. ego deli. i adã: i quo oĩs hõ tanq̄ in radice viciat⁹ eſt et vanitati ſbiect⁹ qd̄ ꝓdeſt expiri: vt deiecta ſupbia diligat̄ obediẽtia. et peat ñ reditura miſeria. vñ ſubdit. ꝓpterea ſcʒ ne rurſus hũiliarer elo. tuũ cuſto. Ecce hũiliatõ ẽ correctõ. Dico cuſtodiui. Et

Bon⁹ es tu: et ĩ bõitate tua doce me iuſtificatõnes tuas.

Tu bo⁹ es i. ſuauis laudat iudicẽ vt i-petret dicẽs. Bon⁹ es ꝓprie ẽ bon⁹ ĩ ſe et ex ſe et bon⁹: q2 dat bõa data petẽtib⁹ ſe. vnde ſubdit. et in bonitate tua. id eſt. ĩ tua ſuauitate. doce. me iuſ. t. vẽ vult facere iuſtificatõnes qñ eas ĩ ei⁹ ſuauitate vult diſcere. Infirm⁹ ergo hõ ñ vult a-cerbitate legis iudicari: nõ aſpitatẽ medicamtoꝝ ſibi adhiberi. nõ ferro incidi vulneꝝ fibras: ſʒ bõitate dei curari vult vt etſi acriorib⁹ op⁹ ẽ modate fiat ⁊ mitiget de⁹ vi doloris. Juſtificatõ ẽ op⁹ iuſticie qd̄ melius docemur ĩ euãglij bonitate q̄ ĩ legis ſeueritate. ibi dãnatõ. hic remiſſio.

Multiplicata ẽ ſup me iniq̄tas ſupboꝝ. ego aũt in toto corde meo ſcrutabor mãdata tua.

Multi. ẽ. Q. d. doce et op⁹ ẽ q2 adẽ colluctatõ vbi oñdã re qd̄ didici. et hoc eſt Ml. ẽ vi et nũero: ſr̄ me ĩiq̄. ſr̄. quos hũiliatõ tua ñdũ hũiliauit. Iniq̄tas ẽ mlti plicata: ĩ me tñ ñ rfriguit charitas qui ĩ ſuauitate didici iuſtificatões. et hoc eſt. ego au. ſcru. ſ ar mã. t. ſic amãs. Ad hoc eĩ ſcrutat̄ vt ꝯgnita faciat: et faciẽdũ pfecti⁹ ꝯgnoſcat: q2 pfecti⁹ ꝯgnoſcũt cũ fiũt. Scrutabor dico ĩ to. cor. m. vt tñ hẽaʒ mãdatis ꝯtũ illi ſr̄bi volt̄ ſeducẽ. ⁊ etiã

Coagulatũ ẽ ſicut lac cor eoꝝ: ego uero legẽ tuã meditat⁹ ſũ.

Cor e. ſr̄boꝝ coa. ẽ ſi. lac i. iduratũ vicõ acceſſit. vt eĩ lac nat̄a ſui ſpẽoſũ ac ſynceꝝ ẽ: ſʒ corruptõe coaceſſit ſic hũani cordis ⁊ mẽtis nat̄a ſyncera ẽ ⁊ pſpicua p⁹q̄ ꝯmixtõe vicõꝝ coaceſcat. ergo co. ẽ. c. e. p ĩuidiã et ſr̄biaʒ que puritatẽ nat̄e corruptõe malicie viciaſt. ego võ. q. d. illi ita ego võ le. t. me. ſ. hoc oppõit duricie illoꝝ: q2 ꝯtra obſtiatõʒ eoꝝ refrigerium eſt meditatõ legis. Ergo

Bonũ mihi q2 humiliaſti me: ut diſcã iuſtificatões tuas.

Bo. m. q2 hu. m. q2 penã vertiſti ĩ erudi tõʒ. vñ apl's. Placeo mihi ĩ ĩfirmitatib⁹ meis. et ẽ hu. m. i. dr̄ſis tẽtatõib⁹ exercuiſti vt diſ. facere. iu. t. i. opa iuſticie ſʒ q2 hoc ñ fit niſi p dilectõʒ vbi ſuauitas ẽ.

Bonuʒ mihi lex oris tui ſup milia auri et argent:

Bo. m. lex hic freq̄nt̄ ĩtat bonũ q2 ſp magis dulceſcit. q. bõa ẽ hũiliatõ: q2 bonũ ẽ qd̄ ĩñ acq̄rit̄. bonũ ẽ etiã lex o. t. lex ẽ euãgliũ ore chriſti ꝓlatũ: bonũ dico ſr̄ m. au. et ar. Sr̄ milia dicit ĩfinite q2 bõitas ꝯpatõʒ ſil'eʒ ñ pot̄at iuẽire. hoc aũt premiſit et p⁹ea adiũxit. au. et ar. vt ꝯpatio auri et argẽti vileſcerʒ que ſũt precipua cupidis. id gͦ dic̄ ſr̄: q2 ãpli⁹ diligit charitas legẽ di q̄ cupiditas mi. au. et arg.

Ioth.

Ioth. In hac x lr̄a ĩtellectũ mãdatoꝝ di dari ſibi petit vt vã vita fruatur quã q2 nẽo hr̄e vʒ niſi pẽa ꝯfiteat̄ qd̄ maxie fit ĩ aduerſ: id preſcribr̄ lr̄a ioth que ĩt̄pretat̄ ꝯfeſſio l' deſolatõ qd̄ bñ ꝯueñ. cũ ti⁹ eĩ ꝯfitẽt̄ q dſolati ſũt ĩ aduerſ. In ſecũdis q̄ppe ſolʒ hõ extolli. cũ võ vrget aduerſ tũc diuinũ ĩplorat auxiliũ. cũ ãt ſuccedũt ꝓſpa fit aĩ⁹ elatior. Int̄pretat̄ eẽ ioth ſcia vl' p̄ncipiũ ꝓpt̄ qd̄ eẽ recte huic octõario preſcbr̄ q2 hic docet̄ hõ creat⁹ ĩpaſſibil' et ĩmortal' et ĩ pleĩtudĩe ſcie: ad quã bo⁹ hõ dſidat reuerti: c⁹ ĩ hac vita ĩitiũ hʒ ĩtellectũ. q. d. lex tua ẽ mihi bonũ ſup milia. et merito Quia

Manus tue fecerunt me ⁊ plaſmauert̄ me: dã mihi ĩtellectuʒ vt diſcã mãdata tuã.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ma.t.fe.m.' ſm aiam ad imaginē ⁊ ſili
tudinē tuā.et plaſ.m.' vel finxerūt.'' vel
ꝑauerūt ſm corpꝰ ſm ꝙ oēs in adā fecit
vel i ſinglo⁊ generatōe oēs facit.' Manꝰ
vo dei accipit vtꝰ opatōis' vel qꝛ plalit
dicit.manꝰ t.accipiūt virtus ⁊ ſapia qd
vtrūqꝫ chriſtꝰ ē.' vel manꝰ dei pris ſūt fi
lius et ſpūſſāctꝰ qui coopant pri. Nō eſt
itaqꝫ hoc ꝯtrariū illi qd i euāgelio dr d
vbo dei. Oia ꝑ ipſū facta ſūt. Idē ei ē v
bū dei ⁊ manꝰ di'' Notādū quoqꝫ ꝙ ma
gne ꝯmēdatōis vſus ē exordio.cū opus
dei ſe eē dicit.ſm vtrāqꝫ ſui naꝛaꝫ'' quo
facilꝰ circa opis ſui grām fauor inclina
ret auctoris.et grādis etiā hois ꝑero-
gatia mōſtraret.'' Preciosū qppe opꝰ di
ē hō. De alijs nāqꝫ opibꝰ legit.dixit ⁊ fa
cta ſunt.hoieꝫ vo qi māibꝰ figurauit.q.
ſtudioſiꝰ opans i homis creatōe.d q.q.
quodā cōſilio añ tractat qꝫ fiat.et ſpēal
hortatꝰ ꝑceſſit. Faciāꝰ ho.ad ima.⁊ ſi.
no.q.hic laborꝫ deꝰ vt ſtudioſa opatō i
hoc notet'' tāta deniqꝫ ē hois dignitas:
ꝙ hō legit ſedere ad dextaꝫ dei ñ āgeluſ
q ab angel honorat. Ipe ē vnigenitꝰ dei
q ē imago di gēita ñ creata ſm ꝙ deus.
Nā ſm ꝙ hō ad imaginē di creatꝰ ē hō.
ſꝫ iuxta ditatis nām gēita imago eſt.'' hō
vo ñ.ſꝫ tñ ad imaginē factꝰ hñs aliqd d
imagie.ſm hoc imatiale. At ſm ꝙ plaſ-
matꝰ ē de matia pluere ē'' diſce ergo o hō
vbi grādis et ꝑcioſus ſis.vilē qppe te
tra demōſtrat.ſꝫ glosū vtꝰ ꝑcioſū te fa
cit imago.qd ei tā ꝑcioſū qꝫ imago eſt
di:quā retinēs hō iure vocariſ.hoiſ nō
mē ñ amittis.cū vo eād neglecta i vicia
cadis.ñ hoieꝫ ſꝫ aut ſpētē aut vulpecu
lā.aut iumtū ⁊ hꝰmōi te ꝯſueuit ſcptu-
ra vocare.vñ.nolite fi.ſi.e.et mu. et de
herode ait.dicite vulpi illi. Ióqꝫ in eze
chiele gēiato noie dr. O hō hō.vt q ex-
tiꝰ formā hois hꝫ intꝰ imaginē di ſuꝫ'' vi
dicat ei deꝰ imaginē ſuā de eo.q imagini
illi fecit iiuriā.vt ꝑ maliciā.hō qd erat:
eē deſinerꝫ.et fieret mulus ex hoie'' poſt
qꝫ ei peccaſti aliud eſſe cepiſti.illō qd e-
ras eē dſiſti.exutꝰ at celeſtis imagiſ orna
mto etiā nomē hois amittis.q grāꝫ ho
mis ñ tenes. Magnū vo opꝰ di eſ hō.ma
gnū ē qd tibi deꝰ ddit.hāc hois dignita
tē ꝯmēorat hic dicēs.ma.t.fe.m.⁊ plaſ.
m.q.opatō tua te moueat.que i hoie e-
gregia ē.ꝯmēorata ſue origis dignitate
itellcꝫ q ꝑ pcm̄ obſcuratꝰ ē petit rſtitui
dicēs.da.mihi itel.ab alio ñ quero niſi
a te' tu q feciſti rfice.itl.puꝝ da m.' et ſi
ei oibꝰ ieſt itellectꝰ ꝑ nām quo diſcernit
hō a pecore.tñ peccādo formatꝰ ē ⁊ quo
tidie rnouat. vñ apls.rnouami ſpu mē
tis vre.dari ergo itellectū ſibi petit.' vt
magis ſerenēt ocli iteriores.qd fit ꝑ fidē
q mūdāt corda.qꝛ licꝫ nēo poſſit credre
i deū niſi aliqd itelligat cū fidꝰ ſit ex au
ditu ꝑdicatōis.i.ex vbo qd ꝑdicat.
tñ fide ſanat vt āpliora itelligat. alia ei
ſūt que niſi itelligāꝰ ñ credīꝰ. alia que ni
ſi credāꝰ ñ itelligēꝰ.ióqꝫ ſbdit. vt diſcaꝫ
q.ad hoc da itellectū.vt diſ.mā.t.ſi nō
poſſū ditatē videre:ſaltē mādata diſcaꝫ
' vide qꝫ alte itelligēda ſūt mādata ad q
petit iſte itellectū q iā cuſtodiuit ea.cꝰ ñ
oimō iſte exꝑs ē.dū a do petit'' ipe ei ſo
lus dat itellectū et ſi aliqñ miſtro anglo
vt dāieli ddit.cui dixit āgelus.vēi itelle
ctū tibi dare.deꝰ tñ ꝑ ſeipꝫ q lux ē illuiat
pias mtes.etſi aliqñ vtit āgeli miſterio
'' Ita ei dr angelus itellectū dare hoi:vt
qiqꝫ dr dare lum̄ domui cui feneſtrā fac
cū eā ſua luce nō penetret et illuſtret
Sequitur

**Qui timēt te uidēbūt me ⁊ leta-
būtur:qꝛ in uerba tua ſupſꝑaui**

Qui ti.t.q.da itel.qꝛ ſi dedris oēs q ti-
te vi.m.'' intꝰ ñ extra tm̄.hic ⁊ maxie i fu
to.et le.' oēs q timēt letāt.ſi vni dat qd
petit.et clemens deus libenter facit: qd
oēs delectꝫ'' Timtes ergo vidēt iuſtū. et
letāt.alijs iniſus ē iuſtꝰ et grauis ad vi-
dēd.ſic legit i euāglio d pleriſqꝫ ꝙ dñm
videre ñ potant.et alij quoqꝫ trāſitū ei
denegabāt.ióqꝫ timtes deū dic videre ſe
et letari.'' magna ei vtꝰ ē i oclis. quod in
naꝛalibus apparet.Aial em̄ viſū ꝑdeſt
bictericis.'' Prior videns lupus:vocem
aufert.'' Baſiliſcus ſi prior videt:occi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dit ſi prius videt occidit . que ergo vir tus ē i oclīs iuſti q̄.cū fide videt q cū ſit imago di ab hoib⁹ honorat. Et vtiq₃ o-cloꝝ radij v̄tutē q̄ꝫdā videt īfūdere his q̄ fidel'r eū vide dſidrāt ē ergo iſitū hōis vt v̄tutes ſuas i alijs amēt. pfectōrib⁹ er go iuſti aſpect⁹ leticia ē: pleriſq₃ v̄o cor rectōis admonitō ē Sꝫ quō q̄s dēt vid re iuſtū nō i corpe. nō i veſtimto: nō in vultu tm̄ ſꝫ itus videat. nō em̄ illū vidꝫ niſi ei⁹ viderit mentē. niſi ei⁹ itenderit ſ mone. tūc ergo letab cū iſta ꝯgnouerit Et nota q̄ poſuit timēt: verbū p̄ntis tē pis. videbūt aūt et letabunt futuri tpiſ qꝛ in p̄nti ē timor vbi eſt tentatō. Letari v̄o et videre i futo pfēc. iō letabūt . qꝛ i vba t. i. i ea que pmiſiſti: ſrſpaui. vt ſim fili⁹ pmiſſionis Et nota q̄ n̄ ait ſimpli cit ſpaui. ſed ſrſpaui qꝛ em̄ de⁹ pōt face re ſupra q̄ꝫ itelligit. paꝝ ē ea ſpare que i telligim⁹ vl' petim⁹: ſed debē⁹ ſrſpare. vl' d angel' pōt accipi. Qui ti. te vi. m. et le. qꝛ i v̄ba t. ſrſpaui. Angli ei letāt de hoi bus ſi ſpant i v̄bis dei Cōſiderās aūt ec clīa que adhuc timet hui⁹ vite miſeriā. ⁊ q̄ caro cupit cōtra ſpūm iquit.

Cognoui dn̄e qꝛ eq̄tas iudicia tua ⁊ i ueritate tua hūiliaſti me

Cogno. do. Q. d. iō da itellectū: qꝛ iā co gno. do. qꝛ iudi. t. ſūt eq̄tas. i. iuſta ē ai aduerſio ade Sūma ei eq̄tas ē vt q̄ p ſr biā deliquūt purget hūilitate. vn̄ ſbdit et i vi. t. i. iuſto iudicō hui: me i mortē Sed nunc.

Fiat mīa tua dn̄e ut ꝯſolet' me ſ̄m eloquiū tuum ſeruo tuo.

Fi. mia ⁊ c. p̄mo v̄itas hūiliauit i mor tē. deīn mīa iſtaurat ad vitā, pmittente hoc d̄o. hec aūt mia ē regeneratio. fides ſpes. charitas q̄ d mia di veniūt. et hec ſūt ſolacia i hac miſ'ia nō gaudia btōrū vn̄ ſbdit. vt ꝯſo. m. nō petit auferri erū nas que ſūt ad purgatōꝫ ſꝫ cōſolari. fiat dico ſ̄m elo. t. factū ſer. t. i. ſ̄m q̄ pmiſi ſti ſuo tuo. Vl' ita. Cog. do. Q. d. iō op⁹ ē itellectu qꝛ ex dato itellcū cog. do. qꝛ iudi t. ſūt eq̄. i oibus que fiūt: etiā cū fi-lios flagellas: qꝛ p labores premia dāt. et nota q̄ ait cognoui. nō ait credidi. a liud ē ei credere. aliud ꝯgnoſcere Fidei timētis ē. agnitō ſapiētis. q̄ ei timet rōꝫ nō querit vbi fides ē. nō ſtati cognitio vbi cognitō ē fides precedit. Ita ergo p fecte ꝯgnouit iſte vt humiliaret i v̄itate qd ē ad ſalutē hūiliari Sciebat ei pſpa vel aduerſa ad tentādū data. vn̄ ſbdit ⁊ i v̄itate. Q. cognoui. et iō hu. m. i. v̄i. t. vt bn̄ pferā pſpa vel aduerſa. Erectus n̄ vidꝫ v̄a iudicia. ſꝫ nunc fiat mia tua ſer. t. non mutat ſenſus: ſed ordo lr̄e. vt con ſo. me. i labore em̄ pfectus vir nō finē la boris ſed verbū cōſolatōis petit vt bene pferat. fiat dico ſ̄m eloquiū tu. i. ſicut p miſiſti ſꝫ poſt hoc et p hec.

Ueniāt mihi miſeratōes tue et uiuā: qꝛ lex tua meditatō mea ē

Ue. mihi i futo. miſ. t. et p illas vi. vere Exp̄mit qd p miaꝫ det ſcꝫ vita etn̄a que ſola ē vita ſine additam̄to: quo merito: qꝛ lex t. medi. m. ē hec meditatō cogita tio amātis ē q̄ cogitet vt p dilectōꝫ ope tur: nec refrigeſcat iniquitate ſrboꝝ. hec ergo meditatō ē i fide que p dilectōnem operatur.

Cōfūdātur ſuperbi quia iniu ſte iniq̄tatē fecerūt in me: ego aūt exercebar in mādatis tuis

Con. ſu. Q. d: mihi veniāt miſ'atōes ſꝫ ſup. cōfū. i. pudeat eos. qꝛ fe. iiuſ. iniq. i me. i. ſine iudicio. ego aūt exer. vel ar. in mā. tuis: vt bn̄ faciā etiā iimicis. hoc eſt remediū cōtra bachantes. Ecce ſupra dixit. lex tua meditatō mea eſt

Cōuertāt' mihi timentes te: et qui nouerunt teſtimonia tua.

Conue rtantur mihi Hoc pprie caput noſtrum id eſt chriſtus dicit. ipſe ei ē ad quem ꝯuertūtur timētes. Q. d. Supbi confūdant. ſꝫ timētes te id ē incipieintes cōuertāt mi. et qui nouerūt quos iā le ctio imbuit. etſi nondum operatō: teſti monia tua de chriſto p prophetas pre dicta: et i eo mōſtrata p miracula.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Fiat cor meũ imaculatũ i iuſti ficatõib⁹ tuis: vt nõ confũdar.

Fi. cor m." Poſt oĩa ñ audz dicere ꝙ ſit
ſʒ petit fieri imaclat⁹. et loquit̃ hic vir iu
ſt⁹. q. d. fi. mĩa ⁊ vi. qḋ vt ĩpetrez. fi. cor
m. ima. ñ i virib⁹ meis. ſʒ i iuſ. tu." Bõa
ta ei regñatõe. adiũcta ↄfeſſiõe. fuſa orõ
ne hoc fit. Ita fiat imaclatũ vt ñ ↄfũ. q.
ↄfũ. ſrbi ad correctõz ego at̃ ñ ad penã.

Caph

Caph. In hac. xj. lr̃a pegrin⁹ h⁹ mũ
di aduẽtũ dñi nimis deſiderat. pmũ ſe-
cũdũ antiquos pr̃es. Scdõz q̃ʒtũ ad mo
dernos dicẽs q̃ʒta i hac expectatõe tulit
a ſupbis. et petẽs vt in mãdatis dei pſe
uerer̃ et qꝛ i hac expectatõe laſſat⁹ ẽ ex de
ſiderij dilatõe. iḋ huic octõario premit
tit̃ lr̃a caph: que int̃pretat̃ icuruat⁹. qꝛ
feſſus lõga militia cupit diſſolui. ⁊ reuer
ti ad pncipiũ. c⁹ paulo añ meminit. ſʒ tñ ñ
r̃cuſat laborẽ ſi neceſſariũ ẽ mãere i car-
ne, ppt̃ fr̃es. q. d. veni. m. miſe. t. ⁊ vi. qꝛ

Defecit i ſalutare tuũ ani ma mea: et i uerbũ tuũ ſuperſperaui

Defe. i ſa. t. a. m." Eſt defect⁹ laudabil' et
optabil'. ⁊ ẽ defect⁹ culpabil' et dãnabil'. ď
fect⁹ a bono i malũ malus ẽ. a malo i bo
nũ bõ⁹ ẽ." Defect⁹ at̃ ſimpl'r ſine adiectõe
ſolʒ accipi i malo. ſicͭ, pfect⁹ in bono: niſi
addat̃ i qḋ. vt cũ dr̃, pficiũt i pei⁹. ⁊ hic
dr̃ defe. i ſa. ñ a ſalutari. Bon⁹ ẽ ergo dfe
ct⁹ iſte. Tal' ei defect⁹ idicat nimiũ deſide
riũ bõi nõdũ adepti. ſʒ auidiſſime cõcu-
piti. vt ſymeõ ⁊ antiq q̃ chriſtũ venire d
ſiderauer̃t. vñ ſũt ille vij. ſacramtales ã
tiphõe. añ natale. ſ. adonay O radix dḋ
⁊ c." q̃b⁹ aduẽt⁹ ſaluatoris petit̃. que oẽs
ſcdi tõi ſũt. qꝛ ille iuocat̃ q̃ ẽ de⁹ et hõ. ⁊
ſũt vij. qꝛ i eo ſeptiformis gr̃e plẽitudo
ẽ. et nũc oẽs iuſti eũdẽ ſcdo vẽturꝫ dſide
rãt. neqꝫ hoc eccl'e deſideriũ ab ĩitio ſecli
requieuit aliq̃ʒtulũ. niſi q̃ʒdiu hic cũ di
ſcipul' i carne ↄuerſat⁹ ẽ. vt toti⁹ corporiſ
chriſti vox ſit hec. aĩa mea defe. i. laſſata
ẽ diutia expectatõe: tẽdẽs affectu et deſi
derio. i ſa. t." hebraice ieſũ" qḋ ei vehem-
ter ẽ dſiderabile. q. ipaʒ aĩaʒ illi⁹ depõit
q̃ dſiḋrat. ſi tñ ſpes, ppior aſſurgat dat
vires. Itaqꝫ q̃ʒto lõgius ẽ illḋ qḋ dſide-
rat̃. tãto magis dficit ille q̃ deſiderat. iḋ
ẽ ergo deficere i ſalutare. i. id totis ſtudi
is migrare. et q̃ḋã aĩ defectõe traſſundi.
Ecce curuatõ hũilitatis. vel ita. Aĩa m.
defe. a ſe. i. ab aĩalitatis ſue appetitu ten
dẽs i ſalu. tu. i. i ieſũ" ⁊ ita fit ſpũs vnus
cũ deo. qm̃ qui adheret dño vn⁹ ſpus ẽ.
cũ eo. ſpũi ergo adherẽs aĩa dficit ab eo
qḋ ẽ aĩa. et fit vn⁹ ſpũs. itaqꝫ q̃ʒtomagis
ↄ ſtrabat adherere ſalutari. tãto magiſ
a ſe dficit. Iſta ergo defectõ iminutõz q̃
dẽ fragilitatis: ſʒ aſſũptõz v̓tutis opat̃.
" Et nota ꝙ hic practic⁹ ceonõdit̃. qꝛ ſicut
aĩa corp⁹ viuificat. ita hic extra agit bõa
"et ne dubites q̃ḋ dixit ſalutare addit. et
i ver. t. i. i filiũ. vel i v̓. t. i. i, pmiſſũ tuũ
ſr̃ſpa. hec ſpeſ facit ꝑ patiaʒ expectare qḋ
nõ videt̃. nec ſimpl'r dicit ſpaui. ſʒ ſr̃ſpa
ui. quia plus futurꝫ eſt q̃ʒ dici poteſt

Defecer̃t oculi mei i eloquꝫ tu um dicẽtes: qñ ↄſolaberis me:

Defe. ocu. q. d." aĩa mea defecit. et etiam
ocl'i m. intiores" quib⁹, pphete dicũt̃ vi
dẽtes" qui inti⁹ poſſũt loqui cũ deo. Itẽ
nõ ex infirmitate. ſed ex fortitudine deſi-
derij: Defecerũt: a ↄtuitu tempaliũ. ten-
dentes. in eloquiũ tuũ". i. i, pmiſſũ tuuꝫ
et attende ꝙ pluralit̃ dicit oculi: cuꝫ ta
men vnus ſit oculus intior. ſcʒ mentis i
tellectus quo videt̃ deus. Sed quia ille
vnus duobus modis videt deum. ſcʒ ꝑ
myſtica et moralia. ideo duos ocl'os ha
bere dicit̃ eccl'a" Duo ergo ſũt ocl'i eccle
myſtic⁹ et moralis. Myſtic⁹ ẽ acutior. mo
ralis dulcior" Ideoqꝫ ſponſus ad ſpon
ſam dicit" Corde nos cepiſti vno ex ocu
lis tuis. quia myſtico oculo plus videt
ſponſa chriſtũ q̃ʒ morali. et fortaſſe iſti
ſunt oculi: quibus paulus videbat eter
na. vbi cepit corꝑalia ñ videre. vidit eñ
q̃ dixit. qs es dñe: vidḋbat vtiqꝫ xp̃ʒ queʒ
etiã dñʒ fatebat̃. iſtis et ocl'is, pphete di
cebãt̃ vidḋnteſ qꝛ ꝑ r̃uel'oz ea q̃ erãt abſcõ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dita:mente cernebāt. Hi ergo oculi ↄ̃ſe-
cerūt ī eloquiū nimio deſiderio et vehe
mēti cupiditate tāq̄ʒ ope laſſati. Nō ē ei
ocioſus q̄ tm̄ v̄bo dei ſtudʒ nec pluris ē
q̄ extra opaᷓ q̄ʒ q̄ ſtudiū cognoſcēdū di
uinitatis exercʒ. Ipſa etiā ſapīa maximū
opꝰ ē:et āfert maria que audiebat mar
the que miſtrabat. Et nota ꝙ hic iā the
oricꝰ demonſtraᷓ cuiꝰ oculi ī v̄bū dei de
fecerūt:oculi dico dicē. qn̄ ↄ̄ſo. me. Q.
moras patior qḋ fit vt res dilata dulci-
or veniat. Et nota ꝙ ait dicētes. Ligua
enī̄ ſolet nō oculi loq̄:ſʒ vox coꝝ ē gemi
tꝰ et orō. Iⁱdū aūt ardēt ſpūalia deſideria
frigeſcunt carnalia. Unde ſbdit.

Quia factꝰ ſū ſicut uter ī pruina iuſtificatōs tuas n̄ ſū oblitus

Quia fac. ſū ſicut vt ī pru. Uter ē caro
hꝰ mortis:pruina celeſte bn̄ficiū:quo q̄
ſi gelu ↄcupiſcētia carnis torpʒ et cōtra
hitᷓ. q. d. iō ↄ̄ſolare. q̄ꝛ fa. ſū ſi. vt ī pru.
idē diuio bn̄ficio ſcʒ gelu ↄtinētie omēʒ
calorē corpeū et carnalis ↄcupiſcētie ar
dorē reſtrixi. Hec pruina carnis ardorē
pellēdo r̄frigerat nō adurit. fecūdat ſa-
ta nō interficat. idq̄ʒ forte ī trāſformatō
ne cū dn̄s glāʒ reſurrectōis demr̄aret in
mōte veſtimēta eiꝰ facta ſūt alba ſicut nix
q̄ꝛ nō ipſe ſolus erit aliciꝰ a ↄtagiōe pc̄i
ſʒ et q̄cūq̄ʒ r̄ſuſcitaᷓ ↄgelatis cupiditati
bꝰ r̄ſurgʒ frigidꝰ. vn̄ ī reſurrectōne neq̄ʒ
nubēt neq̄ʒ nubent. Hom ergo ſūt vtreſ
frigidi. i. ī gelicidio ↄſtricti pruinis n̄ li
bidīs calore ſoluti et ſic iuſtificatōes di
a mēoria nō labūᷓ. vn̄ ſbdit:iuſ. tu. n̄ ſū
obli. idū aliūde n̄ cogitaᷓ:q̄ꝛ torpʒ cupi
ditas et feruʒ charitas. Ul. ita. iō deſidō
hoc. q̄ꝛ factꝰ ſū ↄpatōe factꝰ ſi. vt ī prui.
id ē vil. et nulli liquori idoneꝰ. et tn̄ iuſ.
t. n̄ ſū ob. vl. p pruinā ītelligūᷓ mali q̄ n̄
feruēt charitate ſʒ algēt ī fidelitate. et ē iō
ↄ̄ſolare:q̄ꝛ fa. ſū ſi. vt ī pru. i. inᷓ malos
mihi ↄmiſſa retinēs:et iuſ. t. q̄bꝰ plenꝰ ē
vt n̄ ſū ob. vl. q̄ꝛ vt ↄ̄ exauīs fit mortui
aīal. p ipſū ītelligiᷓ iuſtꝰ q̄ caſtigat cor-
pꝰ cū viciis et ↄcupiſcētiis q̄ vt pell. mor
tui aīal. n̄ ſētit frigꝰ pc̄i qui etiā n̄ frāgiᷓ
neceſſitatibꝰ q̄ moll. ē aīe impiis. et ē:iō ↄ̄ſo

lare:q̄ꝛ fa. ſū ſi. vt ī p. Pruina ſūt pecca
ta ſcl̄i que vt n̄ ſētit. i. carnalia deſidīa ī
me extixi vt ea iā n̄ ſētiā tāq̄ʒ extīcta:⁊ iō
iuſ. t. n̄ ſū ob. q̄ꝛ v̄o ſcit tētatōes n̄ eē fini
ēdas an̄ finē ſcl̄i. de ipſo querit ſbdens.

Quot ſūt dies ſerui tui:quā do facies de perſeq̄ntibus me iudicium.

Quot ſūt di. q. ita deſidero videre ſalu-
tare:ſʒ quot ſūt ī hoc ſcl̄o. di. ſer. t.:dies
ait n̄ anni. q̄ꝛ n̄ ſūt āni ne more ī hac vita
et qn̄ fa. iu. de pſe. me. i. qn̄ fiet vltō de p
ſe. m. i. diabolo et miſtris. hoc ↄ̄ iudicō
addit cū queſiſſʒ ↄ̄ diebꝰ ne q̄s eccl̄aʒ ali-
quo tpe an̄ iudiciū n̄ fuᷓaʒ putʒ. nō ei ſi
niēt an̄ iudiciū. ſʒ car ↄ̄ eo quereᷓ:cū di
caᷓ ī euāglio. n̄ ē vr̄m ſcire tpa et mo-
mēta. ppbetat aūt hic illā īterogatōʒ aplo
rū fuᷓaʒ ī q̄ hec ppbetia īpleta ē. iō aūt
ait ↄ̄ pſeq̄ntibꝰ vt q̄i p hoc notʒ ꝙ vult
dies ſuos claudi vt ab his libereᷓ:vl. de
pn̄ti accipiᷓ illō:qn̄ fa. ↄ̄ pſe. me. ↄ̄ mōi-
bꝰ iu. i. vīdictā. hic ei ↄtīt deꝰ ſathanā ſb
pedibꝰ n̄ris. vl. ita vt alteꝝ ad bonos r̄fe
raᷓ. alteꝝ ad malos. Quot ſt ↄ̄. ſer. t. i. q̄ʒ
diu differs facere ſeruis tuis vīdictā qḋ
expedit. q. fac ſuis p mīa qn̄ nē ē. et qn̄
facies de pſe. me iudiciū. q. facies et im-
piis p iuſticia. nā ad hoc vt pſequātur.

Narrauerūt mihi iniqui fabu latōnes:ſed non ut lex tua.

Nar. m. vt etiā hoē īpediāt fal. ſ. que ī v̄-
bo ↄ̄lectāt tm̄:vn̄ alij ponūt ↄ̄lectatōnes
qḋ. i. que ↄ̄lcātō ē ī ſclaribꝰ l̄ris et ī iudīſ
et hereticis. i. diſis ſectis iudoꝝ et hereti
coꝝ qui. q. cuiuſdā fabl. e venias narrāt
ſʒ n̄ ſūt mihi iſta vt lex tua:quia

Oia mādata tua ueritas iniq̄ p ſecuti ſunt me adiuua me.

Oia mā. t. ſt v̄i. n̄ vt ī ill. ē vāitas. me er-
go ī eis v̄itas n̄ v̄ba ↄ̄lcātꝰ. ē ceps vana
et errabūda hēticoꝝ loq̄citas:ii. q. d. me
v̄itas tua ↄ̄lcāt. et p. hoc ī. p. ſ. m. iiuſte
q̄ꝛ ī me n̄ niſi v̄itatē pſecūᷓ ergo ad. m. l.
ita ↄti. ii. q. n̄ mō narrauerᷓ fabl. atōes ſʒ
etiā pſe. ſ. me ii. vt deprauēt v̄itatē: ſed

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

adiuua me. q̃i ꝯtra beluã vt ꝯtra eos ꝓ veritate certẽ. Hoc aũt cum facit eccl'ia patiẽ tormenta. qđ et addit :

Paulomin⁹ conſũmauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

Paulõin⁹. C. d. iđ adiuua. qꝛ paulõin⁹ ꝯſũmauerũt me ĩ ẽra. ſcã mlt'a ſtrage martyrũ adeo nimia fuit ꝑſecutio ꝯtra carnalẽ ĩfirmitatẽ. Sꝫ qꝛ ñ fruſtra dr̃ adiuua me. ſbdit ego ãt ñ đreliq̃ mãdata tua ſꝫ vt poſſit ꝑſeuerare vſq꜄ in finẽ ſbdit

Scđm miam tuã uiuifica me ⁊ cuſtodiã teſtimonia oris tui

Scđm miaꝫ tuã ñ meritũ meũ. viui. me ne amãdo vitã tpalẽ negẽ. et ſic ꝑđã vitã ſpũalẽ. dico viuifica me. et ſic cuſtodiã teſti. o. t. i. martyria. **Lamech:**

Lamech. Feſſus expectator q̃ ſupra cupiebat dies ſuos claudi. et eẽ cũ chriſto Hic oñdit ſe ñ recuſare laborẽ. imo ẽ ardẽs ad ſuiẽdũ ei. cui ãgeli ſuiũt. et oẽs hõi. et oĩs creatura. Quia ĩ hac duodecia lr̃a vtutẽ dei. et ſcã đſcribit dicẽs tẽpalia finiri. ſꝫ ñ mãdata ei⁹ ſm illud. Celũ et ẽra trãſibũt. vba ãt mea ñ trãſibũt Et qꝛ hec mãdata diligẽt ĩtelligẽda ſt̃ et indagãda. iđ ꝯgrue huic octonario premittiẽ lr̃a. Lamech q̃ ĩťpretaẽ cor l' ſeruo l' cor ſuituti. qꝛ hec precepta prudẽt ſũt ĩtelligẽda l' ſolicite ſuãda. Celeſtia eni et caſta ſũt eloq̃a dei. nihil ĩ eis adulteria opiniõe miſcẽdũ ẽ. ſꝫ totũ ſyncera atꝫ ſpũali vitate reſplẽdeat. Leueẽ ergo cor circũciſũ ad ea. Hecꝫ eni ĩ te manere qđ in celo ꝑſeuerat. et illđ ſꝑ meditari. Vñ ĩ ſequẽti. Niſi qꝑ lex. t. m. m. ẽ. et illđ In eťnũ ñ obliui. iuſtifi. t. Serua ergo vbũ dei et ſua illud diligẽt ĩ corde tuo Lr̃e h⁹ ſnĩa ſic ꝯtiuaẽ ad precedẽtia. Dixit ſupra. Paulõin⁹ ꝯſũmauerũt me ĩ ẽra Sꝫ qꝛ ñ ꝑmiſit eũ de⁹ ꝯſũmari in ẽra. ã mirat⁹ dei potẽtiã exclamat.

In eťnuꝫ dñe: uerbuꝫ tuuꝫ permanet i celo. In eter. d. v. t. p. in ce. Ad lraꝫ. Mãet ſolẽnis ordo celeſtiũ ſtatuoꝝ. Labiẽ eni ãn⁹ ꝑ dies et menſes. et hiſdẽ viciſſitudinib⁹ redit ꝯuerſio ſol' ⁊ lũe. et oĩuꝫ lex ſemel ꝯſtituta l' ſtatuta ĩmutabil' mãet. Hoc ĩ mẽte tua ĩitare đ celo mẽtis tue imaginẽ cape. qꝛ ſathanas ĩ quo ñ mãſit vbũ đ celo cecidit ĩ ẽrã. qꝛ ñ hẽbat locũ ĩ celo. vt vna oĩuꝫ obediẽtia diſcretis mũerib⁹ ĩdiſcretã preſcꝑte ꝯſtitutõis tenꝫ ꝯcordiã. iđ ibi vbũ ꝑmãet in ſclm. Inde excluſus ſathanas acrior ad nos vẽit. ⁊ tẽtatões ſolito aſꝑiores tãq̃ꝫ irat⁹ exercet. qꝛ huc tot⁹ aduẽit. iđ h' ſiũt mala. ĩ celo ãt ꝑmãet verbũ. Sꝫ qꝛ et ibi loc⁹ ẽ viciĵs. qđ ĩ cadẽtib⁹ patꝫ. ⁊ qꝛ ipſũ celũ mutaẽ ⁊ preťit. ñ ĩ eťnũ mãet. Vidẽẽ hoc ñ đ elemẽto celi dcm̃. ſꝫ đ vtutib⁹ celi. Celi ergo ſũt ãgeli ĩ q̃b⁹ nihil lubricũ ẽ. ſũt etiã ĩ ẽris celi. q̃ enarrãt gl'aꝫ dei. ſ. ſci. q̃ ſi ĩ ẽra ſt̃ cõpe. ĩ celo tñ ſt̃ mẽte. Vñ nr̃a ꝯuerſatõ ĩ cel' ẽ. Magis ãt ĩ ãgel' dei ꝑmãet vbũ. q̃ꝫ ĩ hoĩb⁹. qꝛ ĩ hoĩb⁹ variabil' ẽ affect⁹. Juſti tñ affectũ magis q̃ꝫ elemẽtũ h' celũ ĩtelligo. et ẽ: dico adiuua viuifica. ⁊ cuſtodiã teſtimõia. q̃ ſt̃ cuſtodiẽda. qꝛ In eťnũ. i. ſine inťmiſſiõe. o d. v. t. i. obſuãtia mãdatoꝝ tuoꝝ. ꝑma. in ce. i. ĩ quocũq꜄ iuſto. Vel ĩ celeſtib⁹ ſpiritib⁹ q̃i ſuꝑceleſtes et ĩferiores rõnales creature cuſtodiũt ea. Et:

In generatõe ⁊ generatõe ueritas tua: fũdaſti ẽrã et ꝑmanet.

In ge. et ge. i. ĩ duob⁹ ꝑplis. ſ. legl et euãgelii. ꝑma. vi. t. i. chriſt⁹. Pri⁹ eni fuit ĩ fidelib⁹ veťis. t. ⁊ p⁹ea ĩ fidelib⁹ noui. t. et hoc iđ. qꝛ fũ. t. i. eccl'iaꝫ ſ. ſcõs ĩ fide ĩ q̃ ꝑmanẽt. vñ ſbdit. et ꝑma. v. t. ĩ ea: vl' ecõuerſo. ipſa ĩ vitate. Ad lr̃aꝫ eni terra mouẽda ẽ. Et:

Ordinatõe tua pſeuerat dies qm̃ oĩa ſeruiũt tibi

Ordi. t. p. d. Dies ſingulariẽ ille vnus eťn⁹ dies ĩtelligiẽ. q̃ ñ hꝫ noctẽ. Ille dies ẽ. cui ver⁹ ſol. chriſt⁹. nũq̃ꝫ occidit. Nr̃ eni dies nocte claudiẽ. nec ĩde dubitãdũ q̃n ĩ celo et generatõe ꝑmãeat vbũ. qm̃ oĩa. et tpalia. et eťna. ſ. t. Oĩa eni ꝑ ſuo nutu diſpõit õe. et ſi diuerſo mõ. Aliter In eťnũ. Juſt⁹ q̃ ſupra dixerat ꝑſecuti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſũt me.⁊ ꝯſũmauerũt me in ťra. Q.tede
ret eũ hꝰ mutabilitatꝭ et tẽtationũ.inflã/
matꝰ deſiderio celeſtis hieruſalẽ.et in eã
ſuſpiciẽs dicit. In eternũ do.ṽ.t.ꝑmãet
in ce.⁊c.ᵛi.in angelis cuſtodiẽtibus eter
naȝ militiã.poſt celũ ſbdit de ťra dicẽs
In ge.et ge.ꝑma.ve.t. Inuẽit iſte in ťra
generatiões.que nõ ſũt in celo cũ ait.in
gene.et gene.ᵛ Quia repetitione.vel oẽs
ſucceſſiõeſ nõt.a quibꝰ nuſꝗȝ deeſt ṽitas
dei in ſãctis.vl' populũ legis et euãgelij
Deide ſbdit cauſaȝ q̃re ṽitas ꝑmãeat.qꝛ
fun.ter:et ꝑma.i.in chriſto fundamẽto
morãtes in ťra fũdaſti.⁊ hi ꝑmanent in
domo in eternũ.qd̕ nõ filij ancille.et Or
dinatõe tua ꝑſeuerat dies.ᵛqꝛ oĩa iſta ſt
dies:quã fecit dñs.bñdico ordinatione
tua.qm̃ oĩa ſeruiũt tibi.ſ.oĩa de quibus
loquiť.que ꝑtinẽt ad hũc diẽ. Impij eni
ñ ſuiũt. Vl'ita. In eternũ.q.i ṽbũ tuũ
.i.i filiũ ſupſpaui.et merito.qꝛ ṽbũ tuũ
o dñe.i.filius tuꝰ.ꝑmãet i celo.i.i ecclia
.ſ.i bonis.qd̕ nõ in ťra.i.in malis. que
ecclia ꝑadiſus ẽ dicta.in quo erat lignũ
vite.ꝑmãet dico in eternũ.ſm illud. Se
des tua deꝰ i ſclm ſcli. Deide.q.qd̕ dixe/
rat:exponẽs ſbdit. In gene.et ge.ᵛ Hoc
vt ſupra.ꝑmãet ṽbũ tuũ.id ẽ deꝰ.ſȝ hoc
nõ habȝ a ſe.ſȝ a te.qꝛ fũdaſti ťrã.i.aĩaȝ
vel corpꝰ ne diffluat ꝑ ꝯcupiſcẽtias.⁊ ꝑ
mãet i bono.nec maiores etiã a ſe habẽt
qꝛ: Dies.ſ.maiores:qui dicunť dies ſm
ſciaȝ.ordinatõe tua ꝑſeuerat.quicq̃d vi/
geat.et merito dies tue ordinatõis ſbeſt
qm̃ oĩa ſeruiũt tibi.ᵛ Hoc i futuro iple/
biť.cũ oĩa erũt ei ſbdita.mõ multi ſunt
ſerui peccati. Sequiť.

Niſi qꝛ lex tua meditatio mea ẽ:tc̃ forte ꝑiſſeȝ i hũilitate mea.

Niſi qꝛ lex tua. Supra dixit fũdaſti ťraȝ
et ꝑmãet.ᵛ Vñ ãt libereť ťra.vt fũdata ꝑ
mãeat.ſbdit h. Niſi qꝛ lex tua.q̃i taľ es
tu.et lex tua tã valida ẽ.cuiꝰ meditatõ a
tãtis libat. Niſi eni.⁊c. Vel ita iũge.oĩa
tibi ſuiũt.et merito.qꝛ Niſi h eſſȝ.qꝛ lex
tua me.m.ẽ.ſciẽdi et faciẽdi.vt fuit iob
tũc qñ paulominꝰ ꝯſũmauerũt. Vel tũc
id ẽ iõ.qꝛ nõ meditarer.for.ꝑiſ.i hu.m.
id ẽ i deiectõe ⁊ afflictõe.ᵛ Hec ẽ lex fidei

q̃ ꝑ dilectiõeȝ opať.q̃ ipetrať gr̃a.fortes
faciẽs.ne ꝑeãt i hũilitate mõtali. In hac
iſte iugiť meditať.ne vicať. Vnd̕ bñ ait
Hiſi. Qui eni ñ añ exerceť i meditatõe le
gis.i bello ignarus ẽ. Sequiť:

In eťnũ ñ obliuiſcar iuſtifica/ tiões tuaſ:qꝛ in ipis uiuificaſti me.

In eťnũ ñ ob. Q.d.niſi meditarer
i lege ꝑiſſẽ.ſȝ qꝛ ꝑ legẽ viuo.ñ pť a mẽo
ria elabi.et hoc ẽ. In eťnũ.i.ꝑ totã vitã.
ľ i eťnũ.i.ſi ſp viuerẽ.ñ ob.iu.t.i.legẽ q̃
a pcc̃o purgat. Vl'ita. Sic iſrľite i ťra.p
miſſiõis mẽores ſue libatiõis ab egypto
gr̃as agebãt.ita et iſte liberatiõis ſue me
mor:de ſpirituali captiuitate dicit. In e
ternum.id eſt in eterna vita.non obliui
ſcar iuſtificationes tuas. quaſi in vera
terra promiſſiõis erimus memores. Un
de liberaſti.et agemus gratias.ideo nõ
obliuiſcar iuſtificationes tuas.quia in
ipſis viuificaſti me.nihil extra te peten/
tem.quã adã ꝑdidit.ᵛ Ecce vñ fit ne ꝑi/
ret in hũilitate deo ſcilicet viuificãte. et
qꝛ viuificaſti me.

Tuus ſũ ego ſaluũ me fac:qm̃ iuſtificationes tuas exquiſiui.

Tuus ſum ego.ᵛ non viciorum.nõ duo
rum dominorum.ᵛ Olim meus eſſe vo/
lui.et perij.modo:tuus ſum.et ideo ſal
ua. Vñ ſbdit.ſal.me fac.et debes.qm̃ iu
ſtifi.⁊c. Vel ita iũge hoc mõ.tuus ſũ qm̃
ᵛ nõ meas voluntates quibus fui meus
ſed iuſtificationes tuas.vt ſim tuus ex/
qui. Alij alia q̃rũt.ego ãt exqui.iuſti.t.ᵛ
Iuſtificatões dicit q̃ futura ſignabãt.vt
agnꝰ paſchaľ.⁊c.que ſť ꝑmordia fidei.ſi
ne q̃bꝰ nẽo ꝑfcẽ nouit gr̃aȝ.ᵛ Nẽo ergo
putet ſignificãtias veťiſ.t.eẽ negligẽdas
q̃s iſte tã ſtudioſe exq̃rit.iõ ſal.me fac:qꝛ

Me expectauerũt pcc̃ores ut ꝑ derẽt me teſtimõia tua itellexi.

Pec.expec.m.ᵛq̃i in iſidijs latitãtes.ex/
pectãtes dõec tráſiret.vt tc̃ eũ occiderẽt
vñ ſbdit.vt ꝑde.me.ᵛfaciẽdo ꝯſẽtire ad
malũ.ſȝ inde:nõ ꝑij.qꝛ teſti.t.i.martyria
itel.ᵛ Nã etſi ꝯſitẽtẽ vrgebãt.ñ ceſſi itués
finẽ ſine fine.i.eťnã btitudinẽ. Vñ ſbdit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Omnis ꝯſummationis uidi fi nẽ. latuꝫ mãdatuꝫ tuuꝫ nimis.

Ois ꝯſũmatõis vi. finẽ. Intrauerat enĩ iſte in ſcũariũ dei. viderat nouiſſima. viderat alta dei q̃ ñ pñt explicari. ſꝫ breui ſnia dicẽda ꝯcludit dicẽs. Vidi finẽ ois ꝯſũmatõis. Cõſũmatõ ẽ oĩuꝫ v̓tutũ ꝑfectõ. ſ. ꝑ ſũmo bõo oĩa facere vſqꝫ ad mortẽ ꝑ v̓itate certare. cuiꝰ finis ẽ ĩ r̃gno chriſti excellere. ſ. ipſe chriſtꝰ. quẽ mẽte vidit v̓tuꝝ. q̃i itellexi teſtimonia. et vi. fi. o. ꝯſũ. i. chriſtũ. q̃ eſt retributio et btĩtudo nr̃a. ⁊ iõ mã. t. qd̃ ẽ ni. la. ẽ mihi latũ q̃i facile factu. Illõ latũ mãdatũ ẽ charitas ſine q̃ ñ valeret. inẽ q̃cũqꝫ tormẽta martyria ꝯfiteri. ĩ q̃ mille ãguſtie ſt̃. ſꝫ anguſta via facit ire. ĩ q̃ tota lex pẽdꝫ ⁊ ꝓphete. Latũ ẽ ergo mãdatũ charitatĩ. Quid enĩ latiꝰ. q̃ꝫ vt ibi pẽdeat tota lex ⁊ ꝓphete. Vel ita dico intellexi teſti. t. et vere Mã ois ꝯſũ. vi. fi. i. itellexi. ĩ quo dẽat ꝯſiſtere finis ois bõe actõis. ſ. vt nẽo in ſe ſꝫ ĩ dño glr̃ẽ. et ita hoc vidi. ꝙ mã. t. eſt mihi ni. la. qꝛ etiã inimicos diligo. Anguſta nãqꝫ via ꝑ grãꝫ ẽ nimis lata. vt etiã iĩmicos diligere faciat. Vel vi. fi. ois ꝯſũ. qꝛ itellexi ꝯplẽda eẽ precepta dei. ñ obtẽtu trenoꝝ ſꝫ etnoꝝ. Deide ñ mutaẽ qd̃ ſequiẽ. La. mã. t. ni. Vel ita ẽ ꝯſũmatio malicie. et ẽ ꝯſũmatio iuſticie. ſꝫ vtriuſqꝫ finis ẽ chriſtꝰ. qꝛ ꝯſũit maliciã et cõſũmat iuſticiã. illã ꝯſũit delẽdo. hãc cõſũmat remũerãdo. In ꝑmo ergo aduẽtu. qñ iã mũdꝰ ĩ maligno põitꝰ. ꝯſũmauerat ſuã maliciã. fuit chriſtꝰ finis ꝯſummate malicie. In ſcd̃o aduẽtu erit finis ꝯſũmate iuſticie. et iõ ait: Ois ꝯſ. v. fi. i. itellexi chriſtũ eẽ finẽ male et bõe ꝯſũmatiõis. Cõſũmata enĩ malicia ſcl̃i: vẽit agnꝰ dei. q̃ ꝑ crucẽ eã finiret. et cõſũmate iuſticie finis ẽ chriſtꝰ. qꝛ remũerat. ⁊ vi. mã. t. charitatiſ eẽ ni. la. Hoc vt añ itelligẽdũ ẽ. Vel ita vi. fi. o. ꝯſũ. qꝛ oibꝰ ſcl̃aribꝰ ẽminũ videt impõitũ ſpũ ꝓphetico ſꝫ mãdata tua ñ hñt finẽ. qꝛ latiſſima ſũt et hoc ẽ qd̃ ait. mã. t. ẽ la. ni. ⁊ iõ illẽ tpalibꝰ ſpretiſ: hec petãẽ. Nimis dicit ꝓ charitate. q̃ dcã ꝓphetaꝝ et totã legẽ cõcludit ñ excidit. Vl̓ ita. et mutaẽ ordo etiã lr̃a. Mã. t. qd̃ ẽ ni. la. i. dilectionem dei et ꝓximi. vi. i. cognoui eẽ. fi. ois ꝯſũ. qꝛ oẽ bonũ opꝰ ĩ charitate radicaẽ ⁊ foraẽ

Mem.

Mem. In hac tredecima lr̃a loquiẽ vir iuſtꝰ. qui meditatõe ꝓphetaꝝ ⁊ euãgelij ꝑfecit. dicẽs ſe ſuꝑ ſeniores itellexiſſe. et iõ eſſe ſcp̃turas ſibi dulces ſuꝑ mel. ⁊ qꝛ hoc ẽ ei ꝑ charitatẽ. iõ cõgrue huic octonario premittiẽ. lr̃a Mem qd̃ inẽpretaẽ viſcera. l̓ ex ipſis. qꝛ agit hic d̓ charitate q̃ ẽ ex ipſis medull̓. Per hoc ergo itelligiẽ ml̓tiplex dilcetio. qꝛ legẽ ex toto corde amat. Vñ ĩ ea nouũ teſtm̃ iuẽit. et ſuꝑat eos qui tm̃ v̓itatẽ predicãt. q. d. itellexi teſtimonia. vidi finẽ et merito. qꝛ

Quomõ dilexi legem tuaꝫ dñe tota die meditatõ mea eſt.

Quõ ãmiratiue dicit. dilexi. ñ timui. legẽ. t. d. Ecce vñ ſit ei latũ mãdatũ facile fcã oñdit. Dilectio eni ẽ latitudo mãdati. Qui ãt diligit qd̃ iubꝫ deꝰ. ⁊ ipſã iuſſionẽ q̃ illud iubeẽ. q̃ ẽ lex diligit. Et nõ. qd̃ dñ ait dñe. ipſũ teſtẽ ĩuocat quẽ diligit. qui v̓e deũ diligit: legẽ eius diligit. Deide exponẽs q̃liẽ q̃liẽ legẽ diligat ſubdit: to. d. ⁊c̃. q. d. Hoc mõ dilexi legẽ tuã. qꝛ lex tua. medi. m. ẽ. to. d. i. quotidie. et ſi caro impediat. et bene ait die et non nocte. quia ſemper eſt dies meditanti in lege. Qui autem nouum teſtamentum in ea eẽ neſciunt. illis ſemꝑ eſt nox. Bene etiaꝫ ait. tota die. Quicquid enim ſancte agitur. meditari legem eſt: talis peruenit in legem iuſticie. quia q̃rit iuſtificari ex fide. que per dilectioneꝫ operatur. Vñ: habet inimicos. Quos: iudeos: qui ex opibꝰ gl̃iãẽ. de q̃bꝰ ſb̃dit.

Suꝑ iĩmicos meos pzudẽtem me feciſti mandato tuo: qꝛ in eternũ mihi ẽ.

Su. ini. m. q̃i tota die meditaboz ĩ lege. ⁊ iõ: Suꝑ. ini. m. ſ. iudeos. pagãos. heretic os. qui vl̓ ñ itellligũt. vel nõ opãtur. pru. me fe. in. man. tuo. qꝛ ill ĩ ſignis. ego ĩ veritate quie-

ſco. qꝛ illi celũ dei hñt. ſꝫ ñ ꝭm ſciaꝫ. qꝛ
ſuã iuſticiã ꝯſtituere volũt. Sꝫ iſte iu-
ſticiã querit ꝑ fidẽ chriſti. que eſt ex deo
ita pꝛu. me ſe. mã: t. qꝛ in eťnũ mihi ẽ. id
ẽ ſic intpꝛetoꝛ. vt ipſum mãdatũ ſit i eť-
nũ. et ad eťnitatẽ mihi valeat. illꝰ vͦo tm̃
ẽ i ſeculũ. Jlli eni tpalia premia vt filij
agar. ſerui: ex mãdato querũt. et iõ nõ ẽ
illꝰ i eťnũ. ſicut huic finito ſclͦo ꝭm illos
nullũ põt eſſe legis mãdatũ. Scðm iſtũ
i tabulꝰ coꝛdis erit dilectõ dei in eťnũ. et
pꝛemiũ mãdati cuſtoditi: erit ipſe deꝰ q̃
mãdauit. qñ erit deꝰ oia i oibꝰ. Sequiť:

**Sup oẽs docẽtes me itellexi:
qꝛ teſtionia tua meditatõ mea
eſt.** ¶ Sup oẽs do. Q. d. ſup inimicos
pru. ſe. me. qꝛ etiã Jntellexi ſup oẽs do-
cẽtes me. qui ſcilicet erãt d̃ iimicis. i. ſup
ſcribas et phariſeos. et hoc iõ: qꝛ teſti. t.
meditatõ mea ẽ. i ſpũ nõ i lr̃a. Nõ eniꝫ i
lr̃a. ſꝫ i ſpũ quieſco. que meditatõ nõ ẽ il
loꝝ. qui falſa ibi ſentiũt. et docẽt: ſequiť

**Sup ſenes itellexi: qꝛ mãdata
tua exquiſiui.**
Sup ſenes. Q. d. ſup docentes itellexi
qꝛ etiã: Jntellexi ſup ſenes. coꝛpe ñ mẽte
qꝛ meliꝰ itelligit nouꝰ pplꝰs. qui hic lo
quiť. qui chriſtũ accepit. q̃ꝫ ille ſenior
iudaicꝰ. cui preripuit bñdictiõeꝫ. ⁊ hoc
totũ iõ. qꝛ mã. t. ñ hoĩnũ. ſꝫ dei. que illi
trãſgrediebãť. q̃ſiui intius. ñ extius ac-
ccpi. ¶ Põt etiã hoc totũ accipi ex pſõa
capitis ab illo loco. Sup oẽs do. m. in
tellexi. Hoc ꝭm caput bñ dĩ. nõ tñ vox
mutať. Vnꝰ ẽ eni loquẽs chriſtꝰ. ⁊ ecclia
ꝓpť illõ ſacrm̃: erit duo i carne vna. Jta
ergo et i voce vna. ait igiť. Sup. o. do.
m. itel. Aliꝰ ñ ſup oẽs docẽtes intellexit
ꝓphas. ſꝫ chriſtꝰ ſup oẽs hoies quẽ pať
docuit. d̃ quo ipſe ait. Sicͤ docuit me pť
ita h̃ loquoꝛ. qõ difficillie ex pſõa ipſius
vbi itelligiť. niſi q̃s vtcũqꝫ cape valeat
idem eſſe filium a patre doctum eſſe.
. i. doctũ eẽ a pře: naſcẽdo. ñ eni idẽ ei ẽ
doctũ eẽ ⁊ gẽitũ. qõ gẽitũ. Cui ei ñ ẽ aliõ
eẽ. aliõ doctũ eẽ. qõ illi eẽ ẽ. hoc ẽ ei doc
tũ eẽ. a quo ei ei ẽ eẽ: ab illo ſilꝰ ẽ ei doctũ
eẽ. Ex pſõa vͦo hoĩs. vbi formã ſui acce
pit. Facilꝰ itelligiť a pře didiciſſe q̃ di-
xit. i q̃ forma ſui ꝯſtitutũ maxie pueruꝫ
potuerũt hoies maioꝛis etatis docendũ
putare. Jõ ſup oẽs itellexi. qꝛ teſtimõia
tua meditatio mea ẽ. Teſtionia medita-
bať. que meliꝰ q̃ꝫ illi d̃ ſe nouerat. Doc
toꝛes vͦo ſt̃ ſeniores d̃ quibꝰ dicit. Sup
ſe. itel. ꝑ hec nõ etatẽ. q̃ puer inť ſenes ſe
debat. et ſup illos itelligebat. vt fecit in
traditiõe ſenioꝝ ⁊ d̃ lauãdis mãibꝰ. iõ ait
Sup ſenes itel. qꝛ mã. t. exq̃ſiui. qꝛ queꝫ
dñs docet. facile doctoꝛes et ſenes ſupat
Hec etiã ⁊ mẽbꝛis q̃ ipſe docuit ꝯuẽiũt
ſicͤ añ legimꝰ. Deide ſeq̃ť ex pſõa coꝛpis

**Ab oi uia mala ꝓhibui pedes
meos: ut cuſtodiã uerba tua.**
Ab oi via. Q. itellexi mãdata et ope cõ-
pleui. qꝛ Ab oi via ipſoꝝ ſenioꝝ ⁊ doc-
toꝝ. via dico mala. id eſt criali. ꝓhibui
pedes meos. id ẽ affcũs. q̃i ꝓnos et vo
lẽtes ire i malũ. ſꝫ iſte ꝓhibuit. ne pueriſi
tate coꝝ ſbuerteret. i. ſenioꝝ. Ad hoc ꝓ
hibui. vt cuſto. v̓. t. qõ aliť fieri ñ poťat
Sic ꝓhibui pedes meos a via corũ: q̃

**A iudiciis tuis nõ d̃clinaui: qꝛ
tu legem poſuiſti mihi.**
Nõ d̃cliaui a iudicijs tuis. id ẽ ab his q̃
ꝯſtituiſti ad reglꝰaꝫ viuẽdi. id ẽ a ſemitꝭ
vetis ꝉ noue legis. Huiꝰ rei ẽ cã. qꝛ tu ñ
moyſes. legẽ. id ẽ euãgeliũ. po. mihi. Et
ita: iõ ꝓhibui pedes. qꝛ A iudicijs tuis
ñ d̃cliaui. i. ſp timui iudicia tua. Vñ ali
bi. A iudicijs eni tuis timui et ſp eis cre
didi. qꝛ tu intꝰ digito tuo. legẽ poſuiſti
mihi. i. ſcpſiſti i coꝛde. ñ vt ſicut ſuus ti
merẽ. ſed diligerẽ. Vñ ſbdit:

**Quã dulcia faucibꝰ meis elo-
quia tua: ſup mel oꝛi meo.**
Quã dul. fau. Q. d. itellexi mẽte et iple
ui ope. ⁊ eť ãnũciaui aliiſ. ⁊ hoc ẽ. Quã
dul. ſť elo. t. i q̃bꝰ remiſſio ⁊ vita pꝛedica
ť. fau. m. coꝛdis. ñ carnis ad ꝯglutiẽdũ
⁊ oꝛi. m. ad loquẽdũ. faucibꝰ nãqꝫ ꝯglu-
tit. oꝛe loq̃ť. ⁊ loquẽti ſũt dulcia. et hoc
ſu. m. Alij intpꝛeteſ dicť. ſu. m. ⁊ fa. o. m.
Et nõ q̃ vbiqꝫ i his ꝯpatõibꝰ ñ ſicͤ põit
ſꝫ ſup. quia hec diuinis nõ poſſunt ꝯpa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ri. Vel eſt vetꝰ teſtm̄. fauꝰ nouū. i. melli
ꝯpāt eloquia dei. q̄ntū ad vetꝰ teſtm̄. fa-
uo q̄ntū ad nouū. qđ ē dulciꝰ veti. ſicut
fauꝰ melle. Vel melli qđ expreſſū et eliq̄
tū ē: apta doctrīa ſiliis ē. Fauo āt illa q̄
ꝺ obſtruſis ſacr̄is. q̄i cereis cellulis ore
mādēt/. i. diſſerētis exp̄mit̄. Cōgrue ergo
illa dicūt̄ i ꝯpatōe eloquioꝝ diuioꝝ. cū
quibꝰ ipſa eloquia ſilitudinis affinitatē
h̄nt ſequit̄ Et:

A mādatis tuis itellexi: ꝓpte- rea odiui oēm viā iniquitatis.

A mādatis tuis itellexi. ñ mādata ipſa
dico me itellexiſſe. ſꝫ a mādatis. qꝛ ea faci
ēdo vēit iſte ad altitudinē ſapie. qꝛ niſi
ꝑ obediētiā mādatoꝝ ñ venit̄ ad ſapiāz
occultoꝝ. Vñ i libro ſapie. Cōcupiſti ſa
piāz ſ̄ua mādata. et dñs prebet illā. Si
alit̄ feceriſ. dr̄ tibi i libro ieſu filij ſyrach
Altiora te ne q̄ſieris. ꝛ fortiora te ne ſcru
tatꝰ fueris. ſꝫ q̄ precipit tibi dñs. illa co-
gita ſp̄. qꝛ et añq̄ꝫ ꝑcipiat̄ ſapia. et pꝰ ac-
ceptā ſ̄t cogitāda. Quāto v̄o magis iſtā
mat eū dulcedo āplioris ſapie. tāto cre-
ſcit āor iuſticie. Vñ neceſſario odit oēm
iniquitatē. iō q̄ꝫ ſ̄bdit ꝓpt. o. o. v. iiqui.

Num.

Num. In hac lr̄a deciaq̄rta. Qui ſupra
mādata itellexiſſe et ſ̄uaſſe dixit. Lumē
v̄bi pedibꝰ ſuis irradiare gaudet ex deſi
derio retbutōes petēs. et aiaꝫ ꝺ hūilita-
te ꝯmēdās. Hic eni agit̄ de hūilitate. qꝛ
iitiū hōi et ꝑfectiōꝫ chriſto tribuit. et qꝛ
eo illūināte et adiuuāte mādata itelligū
tuꝛ ꝛ ꝑficiūt̄. iō premittit̄ lr̄a. Nuꝫ que
intꝑpretat̄ vnicꝰ vel paſcua coꝝ. i. chriſtꝰ
qui ē ſingularis adiutor et paſcua aiaꝝ
Recte ergo num dr̄ vnicꝰ ł paſcua coꝝ
qꝛ hic agit̄ ꝺ vnigenito dei. et eterni lu-
minis claritate. qui ē etiā paſcua fideliū
Ipſe eni nos paſcit et reficit. bōa ē hec
paſcua. qꝛ carpis illic nouū florē. qꝛ re-
ſurrectōis dedit bonū odorē. carpis il-
lic lyliū cīnitatis. et roſā dñici corꝑis ꝛ
ſāguis. Docet āt hūilitatē i hac paſcua
ꝓpheta. i. in hoc octonario. vbi agit de
hac paſcua. Ipſe etiā chriſtꝰ qui eſt pa-
ſcua nr̄a. hūilitatē in ſe docuit. ipſe eniꝫ

verꝰ Dauid hūilꝛ ꝛ māu fortis. pr̄ obedi
ens. . oues prīs ſui diuiā predicatōe pa
ſcebat. quibꝰ ſ̄m ſcp̄turas certis indicijs
ſuū ꝓbabat aduētū. Lr̄a ſic ꝯtiuat̄. q. d.
Sic et ſic mihi ꝛ alijs ꝑfeci. ſꝫ hoc non a
me. ſed:

Lucerna pedibꝰ meis verbuꝫ tuum: ꝛ lumē ſemitis meis.

Verbū tuū i. chriſtꝰ qui ē v̄bū i p̄ncipio
apud prēꝫ. ē Lucerna pedibꝰ meis ſcilicꝫ
pedibꝰ mētis. quibꝰ lucet i nocte hꝰ ſcl'i
vt lūe radiꝰ. et ē lumē ſemitis meis. ſcili
cet ſemitiſ bonoꝝ opeꝝ. Attēde q̄ idē v̄
bū. id ē chriſtꝰ. et lumē ē et lucerna. ſꝫ lu
cerna ē chriſtꝰ. dū ore nr̄o receſſet̄. Lucet
eni i nobꝭ tāq̄ꝫ i vaſe fictili. Unde apl'us
hēmꝰ theſauꝝ iſtū i vaſis fictilibꝰ. i ſe ve
ro lumē ē iextigibile. qđ illūīnat oēꝫ hoi
nē vēientē i hūc mūdū. Mitte ergo oleū
ne deficiat tibi lumē lucerne. oleū iquaꝫ
mīe celeſtis et grē. quo vngebāt̄ ꝓphete
quo ceruiciſ noſtre dura molleſcūt. quo
etiam colliſa ſcropuliſ peccatoꝝ fouent̄
corpora. Nota etiam congruam verbo
rum diſtinctionem duꝫ ait. Lucerna pe
dibus et lumen ſemitis. Lucerua enim
ſufficit pedibus ad ambulanduꝫ. Semi
tis vero opus eſt luce expanſa ad illūi-
nandum. Vel verbum. id eſt chriſtꝰ di-
citur. lucerna ſecundum legem. vbi mi-
nus clare lucebat. Lumen ſecundum e-
uangelium vbi aperte radiat. Vel ver-
bum intelligitur verbum omnis ſancte
ſcripture. quod eſt nobis lucerna. Vnđ
petrus habemus certiorem propheticū
ſermonem. cui intendentes benefacitis
tanquam lucerne in obſcuro loco. et eſt
v̄bū. t. i. oīs ſacre ſcp̄ture. ſ. v̄bū. qđ a
ꝓphetis ł aplis ſeinat̄. ē lu. pe. m. mētiſ
In nocte hꝰ ſcl'i lucēſ. vbi ſ̄t laquei fouee
q̄ hō ſua ꝓuidētia ñ vitaret. et idē v̄bū ē
lu. ſe. m. opeꝝ. Lumē tñ ꝓp̄e qđ ex ſe lu
cet. ñ ē niſi deꝰ. q̄ illūīnat oēꝫ hoieꝫ. Vñ
ego ſū lux mūdi. Lucerna āt ē creatu-
ra q̄ ꝑticipat lūīne. Iōq̄ꝫ ꝺ ioāne dr̄. ꝑa
ui lucernā chriſto meo. Cum igitur v-
nigenitū verbū eq̄le lumē gignēti dicat̄
ꝛ homo ab illo illuminatuſ. dicatur lu-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cerna. ⁊ nec hõ ſit v̇bũ qḋ ē lumē. nec illḋ v̇bũ ſit lucerna. Mãifeſtũ ē ḋ hoc ñ h̃ agi vbi idē v̇bũ. Lumē et lucerna dr̃. ⁊ nõ ꝙ ꝑus dixit. pedib⁹ deide ſemitl. vt nos ꝑ⁹ clarificati corḋ p⁹ rectl greſſiõib⁹ ãbulē⁹

Juraui ⁊ ſtatui cuſtodire iudicia: iuſticie tue.

Juraui et ſta. Q. d. v̇bũ ē mihi lumē. et iḋ preeũte hac luce q̃i ĩ lũine ãbulãs. Juraui alioqui: ĩfirmis dicit ieſus ñ eē iurãdũ oĩo. Nēo eni bñ iurat. niſi ꝙ̇ pōt ſcire qḋ iurat. Deide expōit iurare. ⁊ ꝑ id ē ſtatui. q̃i ꝑ ſacr̃m. qꝛ ita fix⁹ ē ĩ eo. vt ſtatuere habeat̃ ꝓ iuratōe. ⁊ ē ſēſus. acſi dicat. Ego tãq̃ȝ bñ ãbulãs ad lucernã ⁊ rectas ſēitas hñs. Juraui et ſta. i. firmiť ſtatui. Quid? cuſto. iu. iuſti. t. inť q̃libȝ ꝑicl̃a. Qḋ fit ꝑ fidē. dũ ſꝫ deo iuſto iudice. nec bonũ ſine fructu. nec malũ ĩpũitũ credit̃. iḋ ait: ſta. cuſto. iu. iuſti. t. vt credãt. ſ. cuiq̃ȝ retribuēdũ eē ſꝫm merita et etiã que hic agũť ĩ bõis et ĩ mal̃: iuſto iudicio dei fieri. vt a nl̃lo moueat̃ ꝑfect⁹ ſȝ ꝓ hac fide grauia ſuſtiet. Unde ſꝫdit

Hũiliat⁹ uſquequaq̃ȝ: dñe uiuifica me ſcḋm uerbum tuum

Hũiliat⁹ ſũ. Q. et iḋ. qꝛ cuſtodio. Hũiliat⁹ ſũ vſ. vel vſq̃ȝ valde. a ꝑſecutore ñ dico. hũiliaȝ me vt hũilitatē. que in precepto ē. ĩtelligi ſit neceſſe. ſȝ hũiliat⁹ ſum vehemēti ꝑſecutōe. ſȝ ne fides deficiat. o do. viui. ſꝫm v̇. tuũ. i. ſꝫm ꝓmiſſũ tuum vt cuſto. iu. iuſti. t. Aliť ⁊ aĩa moriť ĩ tribulatōe. niſi viuifices. Uel ḋ v̇tute hũilitatis agiť cũ ait: hũiliat⁹ ſũ vſquequaq̃ȝ. Hoc volebat ꝙ̇ cuſtodit iudicia iuſticie. beat⁹ ꝙ̇ gl̃at̃ hũilitate. magiſq̃ȝ poteſtate. Ptãs eni decipit. Hũilitas nõ ꝯſtituit. iḋ o do. viui. m. ſꝫm ve. t. vt ſꝫm v̇bũ tuũ viuã. et oĩa cũ rõne faciã. Et o:

Uolũtaria oris mei bñplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me.

Dñe fac voluntaria oris mei beneplacita. id eſt ſacrificia laudis charitate non timore oblata: placeant tibi. ne reꝓbes. ſed appba ſacrificia laudis ꝯfeſſione oblata charitatis. non alio modo. ei iḋ bñ ait voluntaria. Uoluntaria eni eſt confeſſio laudis. q̃ȝ iſte inter ãguſtias offert q̃ua oblatione placatus: etiam iudicia tua doce me. que fidelibus aperis. que ſepe dixit ſe accepiſſe ex ardore cordis iteꝝ petit. Jã eni nouerat. ſed querit addi. Jdeo doce. qꝛ:

Aĩa mea in mãib⁹ meis ſēꝑ: et legē tuã nõ ſum oblitus.

Anima mea eſt in manibus meis ſemper. Plures libri habent. in manibus tuis Unde nullus poteſt eam rapere. Unde: Juſtoruȝ anime in manu dei ſunt. i cui⁹ manu et nos ſumus et ſermones noſtri. et tuis manibus adiutus. legem tuã nõ ſum oblitus. Jnde poteſt videri anima in manibus dei locata. Hoc quidē plane ē. ſed nõ nulli codices hñt. Aĩa mea ĩ mãibus meis ſꝑ. qḋ qũo intelligiť ignoro. Uideť iunior ille filius aĩam in mãibus ſuiſ habuiſſe. dũ dixit pr̃i. Da mibi portionē ſu bſ̃e. que me ꝯtigit. Uñ ꝑierat ideo mortu⁹ erat. niſi dicat̃. Aĩa mea eſt ĩ mãibus meis ſꝑ. i. in opibus meis. qꝛ ſꝑ laboro. ꝓ aĩa eo ꝙ eã ſꝑ offero tibi viuificandã. vt alibi diciť. Ad te leuaui aĩa mea. Uñ ſꝫdit: et legē tuã nõ ſũ oblitus. Nõ ordinē verboꝝ et vide qualiť iſte ꝓfecit. hũiliat⁹ eni viuificat̃. ſꝫm promiſſũ dei viuificat⁹ ſpũ volũtari⁹ ē miniſter. ñ ex neceſſitate. Deide tal̃ ſcũs: doceť iudicia dei queſiuit ĩſcrutabilia. hec ãt ſſ̃. vt ñ reddat mala ꝓ mal̃. Hoc ãt doceri pōt. ꝙ̇ aĩaȝ ſꝑ ĩtēdit ad deũ. et legis dei ñ ē oblit⁹. Uñ iſte iã let⁹ ⁊ ſecur⁹ diť

Poſuerũt pcc̃ores laq̃uȝ mibi ⁊ ḋ mãdatis tuis non erraui.

Poſuerũt peccatores. Q. d. nõ ſũ oblit⁹ legē tuam. et ſic licet peccatores ponant laqueum: non erraui. et hoc eſt: Poſuerunt peccatores laqueum mibi. ⁊ de mãdatis tuis non erraui. Mandata dei ſũt celeſte antidotum contra laqueos et venena ſeculi quibus non capiť. qui a mãdatis tuis non declinat. quia iuxta ipſa non in ipſis ſunt inſidie. Et ideo:

Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in eternum: qꝛ exultatō cordis mei ſunt.

Acquiſiui hereditate. i. firma poſſeſſione a deo. cui heres ē iſte. qui pꝰ fuit heres a de. Quid: teſti. t. ſ. vt teſtis dei. id ē vt martyr eſſē. et hoc ē mihi. i etnū. qꝛ ñ ē i eis glā tpal. vana ꝗ́rētiū. ſꝫ etna glā ad tpus patiētiū et ſine fine regnātium vñ ſeqꝉ. qꝛ exultatō cordis mei ſē. etſi afflictio corpis ſūt. et cū ſint exultatō. letꝰ

Inclinaui cor meū ad faciendas iuſtificatōes tuas i eternū ꝑpter retributionem.

Incliaui cor meū l' ita ꝯtiua. Ita acqſiui teſtimōia. qꝛ incliaui cor meū ꝑ hūilitatē. ſupba eni reſpuit deꝰ. ad fa. iuſti. t. ic. ꝑ. re. Iuſtificatōes dicit opa bōa q opamur circa neceſſitates ꝓximoꝝ. q̄ ñ eēt etna. qūo ergo i etnū factuꝛi ſumꝰ iuſtificatōes: Sꝫ iſta ſine dilectōe fcā. ñ ſē iuſtificatōes. Ipſa āt dilectō etna ē. eiqꝫ etna pata ē retributō. et ipſa i etnū diligēs. i etnū mereꝉ hꝛē q̄ diligit. Qd ergo ait i etnū: ad vtꝛūqꝫ referēdū ē ſcilicet et ad meritū dilectiōis etne. et ad pmiū retributiōis eterne.

Samech.

Samech. Qui ſupꝛa dixit lumē ꝟbi pedibꝰ irradiare. In hac deciaqnta lr̄a agit d odio iiquoꝝ. qui legi dei aduerſāꝉ et qꝛ diligēs cautela ē hñda i odio iımicoꝝ. et i dilectiōe amicoꝝ. iō ꝯgrue huic octonario pmittiꝉ lr̄a. ſamech q̄ interpretaꝉ audi vel firmamētū. qd ꝯcurrit qꝛ nēo firmaꝉ. qui nō audit imꝰ ſpūalit auribꝰ mētiſ. quid ſequi debeat. myſticū vo nōt eē. qd dicturꝰ ē. Qui lectorē ad auditū vocat. Vñ alibi. ad myſticū intelleci. et rē diligēꝉ intelligēdā iuitās dñs ait. Audi pplus meꝰ et loq̄r iſrl'. et aliqs Qui hꝫ aures audiēdi audiat. hoc mō audiebat ꝓpheta qui alibi ait. Audiam qd loq̄ꝉ i me dñs deꝰ. Nō ergo ad auditū cōpis ocioſe adueneris q̄ ſuppetit vniuerſis. ipſo iure nāe. ſꝫ ad auditū ſpiritualē. vt ñ vſu corpis. ſꝫ itellcū mētis ſbſcptoꝝ verſuū ꝯtnētiā ñ negligēꝉ. ſꝫ attēte audias. q. d. icliaui cor meū ad faciēdas iuſtificatōes.

Iniquos odio habui: ⁊ legem tuā dilexi.

Iniquos añ l' exleges. alia lr̄a. odio habui. qcūqꝫ ſint. qꝛ nec āici ꝯtra deū audiēdi ſē. hoc āt ñ ocioſis auribꝰ ſꝫ attētiſ audiēdū ē. Hoc eni videꝉ ꝯſētire illi qd dñs ait. Qui ñ oderit pr̄ez et mr̄ez et vxorē et filios et frēs, ꝓpē me: ñ ē me dignus. diſſētire non videꝉ ab eo qd alibi idē dñs precepit dicēſ. diligite inimicos ⁊c. et ab eo qd i lege precipiꝉ d honorādis pentibꝰ. ſꝫ hec nē ſe ꝯtrariña eē itelligit. q cās dilectōis et odii diligēꝉ attēdit. Natura eni quā deꝰ creauit. i oībꝰ ē diligēda et adiuuāda. iiquitas āt odiēda et diſpdēda. Sūt ergo diligēdi qui ꝑſecūꝉ iq̄ntū hoīeſ. ⁊ odiēdi. qꝛ mali. ali quos enim amare et odiſſe poſſumuſ. vt quos dilexeris odiſſe. et quos oderis amare conueniat. Similiter amici vitandi ſunt qui mala ſuadēt. qui ſepe flectūt quos ferrum non vincit. qꝛ audiendum eſt. et caute agendum. Amandi etiam ſunt parentes et amici. ſed non pluſq̄m deus. Unde ipſe ait. Qui diligit patrem et matrem pluſquaꝫ me: ñ eſt me dignus et ē. Iniquos. id eſt exortes legis. odio habui. nō quia hoīeſ. ſꝫ quia mali. Nō eni Dauid ſaulē oderat hoīeꝫ. ſꝫ pſecutoreꝫ. q̄re odio habui: et. i. qꝛ legē. t. di. Ita idicat qd ñ nāꝫ odit i hoībꝰ iiqs q̄ ſē hoīeſ: ſꝫ qꝛ legi quā diligit ꝯtrarij ſē et qꝛ legē dilexi: iō tu' es.

Adiutor ⁊ ſuceptor meꝰ es tu ⁊ i uerbuꝫ tuuꝫ ſupſpaui. Tu es adiu. m. ad bōa faciēda et ſu. m. ad mala euadēda. Uel tu es adiu. m. ꝑ legē. et ſu. m. ꝑ euāgeliū. ꝑ i carnatiōeꝫ ne legi carnis vltiꝰ ego ſbſim. d q̄ ſuſceptōe ſeq̄tur. et i vi. t. ñ i legē l' i ꝓphetas. ſꝫ i v. t. id eſt i deitatis preſidium. in quo nullus decipitur. in quo a morte ſoluimur. Uel in verbum tuū. i. in promiſſi-

oné. tãq̃ʒ filius pmiſſiõis. ſupſperaui.
ſp addẽs ſpei. Ergo:

**Decliate a me maligni: 7 ſcru-
tabor mandata dei mei.**

Declinate a me maligni. Qui ĩ chriſtuʒ
ſpat. a pſidoꝝ ꝯſortio ſe ſepare debʒ ſic
iſte facit. Hoc ãt dicit ꝺ pſtrepẽtibꝰ. q̃ ꝯ
tẽtiõe ſcpturas lacerãt. quibꝰ nõ ẽ votũ
ꝯuerti. quibꝰ ꝯfligẽtibꝰ nõ poſſumꝰ mã-
data ſcrutari. Vñ ſbdit. et ſcru. mã. dei
mei. Ubi eni ẽ malignitas. ñ ẽ mãdatoꝝ
celeſtiũ cuſtodia. In maliuolã eni aiam
ñ intrat ſapia. Vñ alibi. Querẽt me ma-
li. et nõ inueniẽt. Simplicẽ mentẽ 7 ꝺfe-
catũ aiuʒ diligit chriſtꝰ. Nõ põt imacu-
late ꝺtuti vllũ cũ maculoſis ꝯtuberniuʒ
eſſe flagicijs. Et nõ qꝺ ait. ſcru. mã. 7 ñ
ait faciã. qꝛ mali ad faciẽda mandata bo
nos exercẽt. ſʒ a ſcrutãdis auocãt. mõ p
ſequẽdo. mõ litigãdo. vel onerãdo nos
vt tpa que legi dei debemꝰ. ẗrenis coꝝuʒ
negocijs viuãdis ĩpẽdamꝰ. mõ etiã pre-
mẽdo ĩfirmoſ. vt ad nos eos refugere ne
ceſſe ſit. Taliũ ergo turbulẽtoꝝ tedio. et
legis dei ꝺſiderio clamat iſte. Decli. a me
mali. 7c̃. Q. muſcas irruẽtes ab oculꝭ ab
igit. q̃bꝰ fugatis ab adiutore ſuo precaẗ
ſuſcipi dicens.

**Suſcipe me ſcdm̃ eloquiũ tu
um 7 viuã: 7 nõ ꝯfũdas me ab
expectatione mea.**

Suſcipe me. 7c̃. Illis pmixtꝰ ſuſcipi nõ
poteẗ. Et nõ. qꝛ qui ſupra dixerat. Su-
ſceptor meꝰ es tu. Hic dicit ſuſcipe. acſi
dicat. Tu qui ſuſceptor es. magis ac ma
gis ſuſcipe. et hoc ſꝫm eloquiũ tuũ. i. pro
miſſũ. ſicut pmiſit: fieri petit ſibi. Suſci-
pe dico. vt ad futura veniẽs. ppẗ que
oia tolero. ꝺe viuã. ſic ꝺ futuro dictũ ẽ
et viuã. Q. mõ nõ viuaẗ. qꝛ mõ corpus
mortuũ ẽ: ppẗ peccatũ. et vt tũc viuã. ñ
ꝯfun. me ab expec. mea. i. largiꝰ da ſpm̃
ſãctũ. p quẽ charitas diffuſa ẽ ĩ cordibꝰ
nřis. q̃ diffuſa: ſpes nõ ꝯfũdet, acſi dicat
nõ vincãẗ aduerſis. qui ĩ te ſpãt. te q̃i re
ſpõſũ ſit ei ĩ ſilẽtio. ſi nõ vis ꝯfũdi. ab ex
pectatiõe tua: nõ intmittas meditari iu
ſtificatões meas. Sẽtiẽs iſtã meditatiõʒ

plurimũq̃ʒ impediri lãguoribꝰ aic inq̃t

**Adiuua me 7 saluꝰ ero: 7 me-
ditabor ĩ iuſtificatõibꝰ tuis ſp**

Adiuua me. Q. nõ cõfundas. ſʒ adiuua
me. Qui ſperat preſumit de auxilio. in
quo certa ſalus. Supra dixit adiutor
meus es. hic iuuari petit. quia q̃uis hec
accipiamus. tamen ſemper eſt rogandũ
neq̃ñ per negligentiaʒ perdamus. Adiu
ua dico. et ſaluus ero. et accepta ſalute.
meditabor. Hoc iꝺ dicit. ne aliqui ad-
iuti in aduerſis. poſtea negligentes ſint
in ſecundis. meditabor dico. in iuſtifica
tionibus tuis. hoc firmiter tenens. qꝺ
nemo iuſtus eſt niſi a te. et hoc faciã ſem
per. Hoc ideo dicit. vt ſemper ſit homo
humilis confitẽdo peccata. non ſe iuſti-
ficans vt phariſeus. nec hic tantum. ſed
in futuro etiam ſit humilis. non ſibi. ſed
gratie dei attribuens gloriam. Omnis e
nim creatura quecunq̃ʒ bona habet. ac-
cepit a chriſto. qui eſt auctor creature. 7
eſt. meditabor ſcilicet in iuſtificationibꝰ
tuis ſemper. Vel q̃ʒdiu viuet. vel quan
do cũ ãgelꝭ laudes dei cãtabit. Iꝺ ſp. qꝛ

**Spreuiſti oẽs diſcedẽtes a iu-
ſticiis: qꝛ ĩiuſta cogitatio eoꝝ.**

Spreuiſti omnes diſcedẽtes. Vel ita ꝯ-
tinua. Hoc ideo peto ſcilicet vt adiuues
quia ſpreuiſti vel ad nihiluʒ deduxiſti
qꝺ ex greco habeẗ. oẽs diſce. a iuſti. t. ſ.
qui ñ ꝯfiteñẗ peccata. et merito. qꝛ ĩiuſta
ẽ cogi. eoꝝ. qua forſan ſe excuſant per de
bilem naturam. Vlꝭ ita ideo diſcedũt. qꝛ
iniu. ẽ cogi. e. Iniuſta cogitatio ẽ. velle
peccare. et iudici nolle ſatiſfacere. Suffi-
ciẽteʒ cãʒ diſcedẽdi a deo appoſuit. Co
gitatiõe eni accediẗ ad deũ. vel diſcediẗ
ab eo. a q̃ oia bona. vel mala pcedũt. et
ideo ſpreuiſti. qꝛ.

**Preuaricãtes reputaui oẽs pec
catores tre: ideo dilexi teſtimo
nia tua.**

Preuaricãtes ſt: q̃les ego re-
pu. l. depu. l. eſtiaui. o. pec. t. qꝛ et ſi pre
uaricatio ñ ẽ. vbi ñ ẽ lex. 7 ñ oẽs hñt le-
gem ſcriptã per moyſen. ſ. datã. habẽt tñ
nãlẽ dicẽtẽ. Qꝺ tibi ñ vis. alij non fece-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ris.ꝯtra qꝺ oēs faciūt ꝓuuli etiā ſic̄ i pře
ſūt peccatores.ſic et preuaricatores. oīſ
ergo peccatoꝛ ē pꝛeuaritatoꝛ. Et nota ꝙ
ait peccatores t̄re.qꝛ ſūt ⁊ peccatores celi
ſicut ille q̄ ait.peccaui i celū et corā te.et
q̇cūqꝫ minuit grām quā accepit de celo
quā ſpūſſcūſ ifudit peccat ergo i celū q̄ ce
li icola celū relinq̄t. peccatoꝛ ē t̄re q̄ t̄re
nis inuoluit̄ delictis.Seq̄r.Iō dilexi.q.
d.et qꝛ lex vl̄ in ꝑadiſo data.vel natura
lit̄ inſita.vel litt̄is iterata.fecit oēs pre-
uaricātes.iō dilexi te.t.q̄ ſūt i lege tua.i.
ō grā tua.vt n̄ ſit i me iuſticia mea ſꝫ tua
lex eīn ꝓdeſt vt mutat ad grām.n̄ ſolum
atteſtādo eā.ſꝫ timoꝛe pꝛeuaricatōis quā
fecit.Iō ergo ait·dile.te.t.qꝛ lex ad grāꝫ
ducit.q̄ ſola liberat Cognita aūt dei grā
q̄ ſola liberat a preuaricatōe legis:oꝛat.

Confige timoꝛe tuo carnes me as:a iudiciis eīn tuis timui.

Confige.ti.t.q.d.dilexi teſtionia.t.et tu
confige ti.t.caſto q̄ foras mittit timoꝛē
ſeruilē.quo pena timet̄.n̄ amat̄ iuſticia.
carnes meas.vt chriſto ꝯfixus ſim cruci
timoꝛe.timui ei a iu.t.et eſt ſenſus.Ita
iple me timoꝛe.et ꝑfice mihi hūc timoꝛē
quē habeo.vt ſufficiat crucifigendis car
nibus.i.et velim vl̄ valeā.patibulū cru
cis tue imitari.carnes ꝓ tuo noīe marty
rij clauis ꝯfigēdas tradendo.vel ita po
tius timoꝛe tuo caſto qui ꝑmanet in eter
nū.ꝯfi.car.m.i.ꝯp̄me carnalia deſideria
carnales ꝯcupias.iō dicit carnes. qꝛ iā
ſciebat pꝛeuaricatōeꝫ ꝓuenire.et nota ꝙ
ait ꝯfige.q.d. n̄ ſolū religa vt latronē l̄
ferā.ſꝫ ꝯfige.q̄ diligit teſtionia:ꝯfigit car
nes ſuas.iō dico timoꝛe tuo.qꝛ timoꝛ le-
gis hoc n̄ valet efficere.iā ei timui a iudi
cijs tuis cū lex minaret̄ penā.i.timoꝛ le
gis ſeruilis.pedagogus in me preceſſit.
q̄ ad caſtū duxit.ſꝫ n̄ crucifigit carnē.qꝛ
viuit peccandi volūtas.et ſequeret̄ op⁹
ſi ſparet̄ ipunitas.Mallet eīn licere.et
dolet n̄ licere.qꝺ lex vetat.qꝛ n̄ ſpūalr̄ de
lectat̄ eius bono.ſꝫ carnalit̄ malū metu-
it.qꝺ minat̄.charitas aūt peccare timet
etiā ſi ſequat̄ ipunitas.et ē ſenſus.da mi
hi caſtū timoꝛē quo ꝯfigant̄ carnalia vi
cia.ad quē petendū me q̄i pedagogus ti
moꝛ legis perduxit.quo timoꝛe.a iudi-
cijs tuis timui.

Ayn.

Ayn.Qui ſupra dixit ſe odio ha
bere iiquos.in hac.xvj.litt̄a pe
tit aduentū chriſti.qꝛ t̄ps eſt ſuꝑ
bos deſtrui.⁊ qꝛ tūc vigilandū ē et ſaga
cit̄ agendū ꝯtra fidei chriſtiane aduerſa
rios.iō ꝯgrue huic octonario premitti-
tur litt̄a.ayn que in t̄pꝛetat̄ ocl̄s.⁊ itelli
git̄ ſpūalis ocl̄s q̄ preuidet q̄d tenendū
ſit vl̄ n̄.qꝛ hic ſagax in diſcretōe legis oñ
dit̄.ꝯtra hereticos et ꝑuerſoꝛes.eſt et al
ter ocl̄s.ſ.coꝛꝑis de quo ſi hoc accipiat̄
ꝯuenit alia hui⁹ litt̄e int̄pꝛetatō Intpꝛe
tat̄ ei ayn etiā fons ꝙ ꝯcurrit:qꝛ videre
ocl̄is ē oꝛigo.⁊ q̄i quidā fons peccati vl̄
iuſticie Si ei videns mr̄is pulchritudi
nē laudaſti artificis opus.ocl̄s tuus fuit
fōs iuſticie. Si etiā vidēs paſſiones pu
pilloꝝ.iuaſoꝛes coꝝ repuliſti.ſic quoqꝫ
ocl̄s tu⁹ fuit fōs iuſticie.Si aūt aſpiciēs
agrū pupilli vineis ꝯſitū.ſegetib⁹ letū.
auaricie facib⁹ accēſus.trāſtuliſti patrū
limites.atqꝫ i poſſeſſiōꝫ idefenſā ipꝛbus ir
ruiſti.ocl̄s tu⁹ fōs et oꝛigo peccati.⁊ moꝛ
tis ꝑpetue fuit. Iſte ergo ſpū ꝓphetico
preuidēs iudiciū dei in quo bon⁹ n̄ ꝑit·
malus n̄ eludit.bona fretus ꝯſcia.dicit.

Feci iudicium ⁊ iuſticiam non tradas me calumniantibus me.

Feci iudicium.⁊c̄.Q.confige carnes.et
confixis carnibus.Feci iudicium.diſcer
nendo in iudicijs.et iuſticiam in operi-
bus.Ecce qui petebat ſupra configi car-
nes que impediunt iudicium.Iam facit
iudiciū.qꝺ et ipſo noīe rectū iudicat̄.
Quis ſolet dici quotidiano vſu noſtri ſ̄
monis rectū eſt vel prauū iudiciū.Iuſti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cia vo eſt magna vtus ai. qꝫ q̄ hꝫ recte iu
dicat. Sed qꝛ eā nō facit ī hoīe. niſi deus
hic: n̄ ipſa. ſed eiꝰ opus ſignat̄ noīe iuſti
cie. iō ītelligendū eſt ſic. qd̄ ait. Feci. iu.
i. opus iuſticie. Et nota. ꝙ hoc dicere
n̄ eſt iactantia glo̾ſi ⁊ īſolentis. ſꝫ aſſertō
vite īnocentis. iure preſūpta ne videat̄
dignus q̄ deꝛ nocētibus. Defenſio igit̄ ē
n̄ arrogantia. qui aūt ꝯfixus: facit iudi
ciū et iuſticiā. debꝫ orare. ne timēdo pati
mali: cedat īimicis. vt faciat mala. qꝛ q̄ d̄
dit vincere carnē. ne volūtate trahatur.
dat etiā patientiā ne dolore frangat̄. vn̄
ſbdit. ne tradas me. Q. d. feci iudi· et iō
n̄ tradas deſerendo. me. ſ̄m aiam. ⁊ ſi ſ̄m
corpus. calūnian. me. i. illis. q̄ ꝓpterea
aduerſant̄. qꝛ feci iudiciū et iuſticiā. vt
homo timet iſte in bello diaboli. ſciens
bellum impar ſibi eſſe. aduerſuꝫ ſpūalia
neq̄cie. et iō: n̄ fiſus ſibi hūilr̄ petit. ſeq̄r.

Suſcipe ſeruū tuū in bonum nō calumnientur me ſuperbi.

Suſcipe ſer. t. Q· nō tradas. ſꝫ potius.
ſuſcipe. vt patronus. ſeruū. t. n̄ alterius
hn̄ noīat ſe ſuū. qd̄ eſt liberatōis indiciū
Seruꝰ ei dr̄ a ſuādo. eo ꝙ captus ab ī
minēti ſuat̄ interitu. ſuſcipe dico. ī. bo.
quē illi īpellunt in malū. Ac ſi dicat. ꝓ
ſit etiā mihi. ꝙ ſeruus tuus ſū. n̄ alteriꝰ.
Precioſa eſt hec ſeruitus. que uirtutū ꝯ
ſtat expenſis. Ideo timeo tradi. quia ca
lūniatores ꝯtra meā innocentiam ſe eri
gunt. et ſuperbi. vnde ſubdit. non calū·
me ſupbi. Quod ait. nō calumnientur.
greca locutō eſt. minus vſitata nobis. ⁊
eſt ſenſus. non calumnient̄ me. i. n̄capi
ant calūniando. Calūniaꝝ aūt maxima
eſt. qd̄ ſuperbi dicunt a nobis mortuum
coli· Superbi vero ſunt iudei. et gētes
heretici. ſchiſmatici. quos omēs ſupbia
de corpore chriſti predicit. Habent aūt
ꝙ proprias ſibi calumnias contra humi
litatem chriſtianam. quaꝝ maxima eſt il
la quā diximus. Calumniatur etiā dia
bolus dicens. Nunq̄d iob timet deū fru
ſtra? Sed hoꝝ oīm calumnie tanq̄ꝫ colu
broꝝ venena vincunt̄. Si quis fide attē-
dit crucifixum. ꝑ ſimilitudine carnis pec
cati. ī eneo ſpente prefiguratū quē moy
ſes ī de̾ſto exaltauit. vt ꝑcuſſi a ſerpenti
bꝰ eius intuitu ſanarent̄. vn̄ iſte dicit.

Oculi mei defecerūt in ſalutare tuum: ⁊ in eloquiū iuſticie tue.

Oculi mei. interiores. defecerūt a ſe ſitiē
ter et ardenter. intuendo in ſalutare tuū
i. chriſtū. Iſti ſūt oculi aīe n̄ corꝑis q̄ in
chriſtū deficiūt preuidentes futura ſup
plicia. vt peccatoꝝ gerendā ānunciēt pe
nitētiā. vel vidētes chriſti grām. ꝑ quā
regnū celoꝝ certiſſime ſꝑantibꝰ dat̄. ⁊ illi
ſūt ocl̄i pene. iſti ſūt ocl̄i grē. ⁊ iꝑfecte for
taſſe aīe ſr̄ ocl̄i ſupplicōꝝ. ꝑfecte aūt ocl̄i
grāꝝ puriores. ⁊ ſynceriores. poteſt etiā
vna ⁊ eadē aīa hr̄e oclm̄ ſupplicioꝝ. ⁊ o
culū grē. et iſte dext̄. et ille leuꝰ eſt. et iō
plr̄ dixit. ocl̄i. Hi aūt ocl̄i iſtius defe
cerīt ī chriſtū. dū memor īfirmitatis hūa
ne diuinā ī chriſto ꝯſiderat grāꝫ. vt ſit iu
ſtꝰ et defecit. i. e. iu. t. Eloq̄ū iuſticie dicit
vba euāgelica. que chriſtus dicturꝰ erat
vt nos iuſtificaret. Non eīm ſumꝰ iuſticia
dī ī chriſto ieſu vt ait apl̄s. ꝓpt̄ qd̄ ſeq̄r.

Fac cum ſeruo ſcd̄ꝫ miam tuā iuſtificationes tuas doce me.

Fac. c. ſ. t. q. d. n̄ ſolū n̄ tradas. ſꝫ fac. c. ſ.
t. n̄ ſ̄m iuſticiā meā: ſꝫ ſ̄m. mi. t. Non eſt
faſtidiū petendi. vbi largitas ē datoris.
Infinita petit q̄ ſ̄m miam querit fieri. Et
nō ꝙ ait cū ſuo. Ecce ī hoc libeꝝ arbitri
um indicat qd̄ gratie cooperatur. Nota
etiā ꝙ ait: tuo. Q. n̄ alterius q̄ ei ſeruꝰ al
teriꝰ ē. ſtatiꝫ cadit. Dico fac. et qd̄: Doce
me iuſticias tuas. quibus tu iuſtos facis
non homo ſe. Iuſtifiatōes quas iam ac
cepit. ſemper petit. vt et ibi. Panem no
ſtrum quotidianum. ⁊c. Dixi ſeruū tuū.

Seruus tuꝰ ſum ego da mihi intellectū: ut ſciā teſtimonia tua.

Seruus ei tuus n̄ peccati ſum ego. qꝛ nō
bene mihi ceſſit. cum fui liber meus. ⁊ qꝛ
ſeruus tuus ſum. iō da mihi intellectum
iam hꝫ intellectū. ſꝫ vberiorem querit vt
ſꝑ accipiat ⁊ quodāmō de fōte lucis et.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ne ſp bibat.dico da.ad hoc vtiqz.vt ſci. te.t.qd opus e ɔtra calũniãtes. Jdeo da intellectũ.quia modo eſt.

Tempus faciendi dñe diſſipa uerũt iniqui legẽ tuã.

Temp'e o do.l'no.facie.~ñ iã iubẽdi. qz legis iuſſa,ꝑceẽ ñ potuerũt.Claud'ei erat mũd'et titubãte veſtigio fidi fluctuabat oẽm ſbaz ſuã in medicis nihil ꝑficiẽtib' erogauerat mlr illa euãglica.~faciẽdi.er go tps eſt.ñ iubendi.eſt eñ tps tacendi. et tempus loquendi.Tps legis dr tpus loqñdi vbi erat vox vboz ſñ opatõe gre 'Tps vo euãglij e tps tacẽdi illa legalia et opandi ſpũalia~Tps ergo plenitudis dies ſalutis e.tps dño fa.hoc e vt,p no bis crucẽ aſcẽdat.mortẽ ſbeat.mortez et peccatũ tollat.vitã reparet.' Jõ tpus qz ſupbi iudei de ſe preſumẽtes. ſuã iuſticiã ɔſtituere volentes.diſſipa.le.t.preuari cãdo~Aliꝑ agentes.qz preceptũ foret'vñ qlibet hũiliati ɔfugerẽt ad grãm ſbueni entẽ.'et ita diſſipata lege tpus erat. vt p chriſtũ mia veniret. vt vbi abundauit d lictũ.ſupabundaret et gra. Seqtur.

Jdeo dilexi mandata tua: ſup aurum ⁊ topazion.

Jdeo.ſ.qz tps e gre.dilexi mãdata.t.~Al ita,ꝑphetico ſpũ preuidet iſte tpa anti chriſti.vel anthiochi.qñ erit magna tri bulatio.et mltoz abundabit iniqtas. et qz videt illis tporib'legẽ dei eſſe polluẽ dã.clamat tps eẽ ſbueniẽdi.ne ſalus po pli peat dicẽs.o dñe tps e faciẽdi.t.adiu uandi.ñ differẽdi.qd expedit: qz diſſipa. le.t.et iõ.qz diſſipant.qnto magis diſſi pant tãto magis.dile.m.t.'Jo gra facit vt ex dilectõe ipleant mãdata. que timo re ñ poterãt impleri.dilexi dico.ſup.au. et to.'hoc eſt qd alibi dicit. Sup auz et lap'preci.multũ.'Topazus ei dr lapis multũ precioſus.Olim cũ in veteri.t.la teret ſb velo gra.ꝑpt mercedẽ trenã co nabanꝑ facere mandata. nec tñ faciebant qz ñ amabãt.Sz cũ amanꝑ ſup auz. ois trena merces vilis eſt.nec illis ɔpatur.⁊ quia dilexi.

Propterea ad omnia manda/ ta tua dirigebar: oẽm uiam ini quã odio habui.

Propterea.di.ad.o.m.t.'quibus dile ctõe coherebã.vt ex rectis rectus fierem. vñ hoc ſeqr qr oẽm vi.ini.' que e qi nau fragiũ recte vie.odio hũi. Qui eñ amat rectã viã.neceſſario odit iniquã. Aliter eñ ad oĩa mandata nõ poteſt dirigi.

Phe.

Phe.' Jn hac.xvij.litera.dicit ſe os aperuiſſe. et attraxiſſe ſpm vt eius audiaꝑ oratio et ploraſſe. qz ñ eſt a iudeis lex cuſtodita. vnde ɔgrue huic octonario preponiꝑ litta phe. que intpretaꝑ errauit.qz hic ɔdolet his. qui a via vitatis errando calũnianꝑ qbus,p ponit quõ ſcrutaꝑ legem.et qualem intel lectũ habet in ea.~Et qz phe intpretaꝑ er raui.merito huic litte lachrymabilꝑ pſal m'ſbiect'e.ſ.aſpice in me et miſerere mei Redime me a calũ.ho.fa.t.il.Sed qz tar dius veit deſederat' ſbdit.etiã.exit' aqz dedu.oc.m.Jn trenis quoqz.hieremye. lachrymabilioz ſeries ſb hac litta eſt.dũ ait.Expãdit ſyon man'ſuas.ñ e q ɔſoleꝑ eã.et itẽ apuerũt in te os.oẽs inimici tui ſibilauerũt.et fremuerũt dentib'. Sic ergo hieremyas ſb hac litta excidiũ ſue gñtis plorabat. Jta dolet hic dd errorẽ popli ſz ñ dſpans. Deſcẽſus ad littaz talꝑ e.q.d ~Pudet me erroris.tibi deo viuo.ñ au deo loq.tñ teſtio nijs tue miſeratõis vei am ꝑmittis.atqz multaz indigentiaz ti tulis ad ſperandã veniã ꝑuocas. Nam.

Mirabilia teſtimonia tua ideo ſcrutata e ea anima mea.

Mirabilia ſũt te.t.~dũ video que olim i abraam ⁊ i filijs iſrl.et i ceteris feciſti.iõ ſcr.e.e.a.m.qz mirabilia credit.diligẽti ĩdagie querit.vel teſti.dic.'hec creata.q phibẽt dd teſtioniũ bõitatis ⁊ magnitu dis.q.d.iõ ẽm miam tuã peto mihi fieri qz mi.ſũt.te.t.i.tue boitatis.⁊ potẽtie p hibẽt ei teſtioniũ dd bõitatis ⁊ magnitu

dis.celū.tra et oia viſibilia opa eiꝰ. que
oia etſi quedā mortalibꝰ vſu viluerūt tñ
ſi bñ attēdant.ſūt ām̄iratōne digna. hec
aut ām̄iratō ñ tret.ſʒ ē cā cur iſte ſcrutet
vñ ſbdit.iō ſcru.ē.e.a.m.ꝗ.factꝰ ſit ipſa
iueſtigādi difficultate curioſioꝛ. q̄nto ei
q̄qꝫ res obſtruſioꝛes cās hʒ: tāto ē mira
bilioꝛ vł teſtiōia dei dicit precepta eiꝰ.⁊
ē.iō dilexi mādata tua.qꝛ Teſti.t.i.pre
cepta ſūt mirabiꝗ Precepta ei di ſūt teſti
monia bōitatis eiꝰ.et ſūt mira. Per ea ei
v̄tus di vñ angłi beati ſūt īnotuit hoibꝰ
et iō hec ſcrutāda ſunt. vñ ſbdit.iō.ſ.qꝛ
mirabilia ſūt ſcru.ē.e.am hec ei aſſidue
licʒ ſcrutariꝗ qꝛ cū bonꝰ bōa precepit.eis
tñ dedit. quos ñ poſſent viuificare.qbꝰ
ex bona lege.nłła eſſe iuſticia. dico ꝙ aīa
mea. ſcrutata ē ea.et ſcrutās aīa hoc iue
nit quia me ſcrutantem.

Declaratio ſermonū tuoꝝ illuminat ⁊ itellectū dat paruulis

Illūiat.de.ſ.t.i.noua lex declarās figu
ras veteris legis. ⁊ pellēs tenebras nr̄as
ſcrutās ſic pſic. Sermōes aūt dicit quos
ſci pphetauert.vt ecce v̄go ꝯcipiet et pa
riet et hꝰmodi.quoꝝ declaratio ē aduētꝰ
chꝛiſti. et alia que māifeſte ꝯpleta ſūt: in
euāgelio.ſicut pphete predixerāt.et hec ꝺ
claratio: dat intel.inſioꝛē.paruul.i.hūi
libꝰꝗ Noli ergo preſumere de te. et itelli
gis q̄re lex bona a bono data ſit que tñ ñ
viuificat.Ad hoc.ſ.data ē vt magnos fa
ciat puos.et diffidētes de viribꝰ ſuis fu
giāt ad grām.hoc iuenit iſte qꝛ puulꝰ ē
et hec ſūt mirabilia teſtimonia.que ſcru
tata ē aīa puuli hꝰ. Soli ei puuli illūian
tur.vñ dñs i euāglō. Cōfitebor tibi pat
dñe celi et tre. qꝛ abſcōdiſti. hec: a ſapiē.
⁊ pru. ⁊ re.e.par.et alibi. Ego i iudiciū
veni i hūc m̄dū.vt q ñ vidēt videāt.⁊ q
vidēt: ceci.fi.ꝗ facere aūt di mādata.recte
nemo pōt.niſi p ſpm̄ in corde eiꝰ dilectio
ſit diffuſa.hoc etiā iſte ꝯfitet dicens.

Os meū apui ⁊ attraxi ſpm̄: qꝛ mādata tua deſidrabam.

Os.m.a.ꝗ Q.cū deſiderarē facere māda
ta ñ erat mihi.vñ poſſem.⁊ iō: Apui os
m.ꝗ petēdo.querēdo.pulſādo. Apui.ꝯfi
tēdo.rōe ampliando.et ſitiens. attraxi.
bonis meritis.i.hauſi ſpm̄.quo facerem
mādata.qꝛ pꝰ itellectū.quē ſibi ſupra di
xit datū. Si qs vult facere mādata ñ po
teſt ſñ ſpūſcō. Et ē hoc dictū a ſili illiꝰ qi
eſtu captat aurā.vel p os hic accipit os
aīe qd ſb ſilencio clamat ad deū. Sicut
moyſes cū taceret voce.clabat ſpū. Su
ſanna quoqꝫ cū oꝛaret.tacita clamabat.
ab hominibus non audiebatur. apud
deū pſonabat hoc ergo os.i.m̄tis introi
tus apit cū diſcere volumꝰ: attrahit qs
ſpm̄.cū dei ſmo deſiderio ꝯplet. Apuit
ergo os infirmꝰ.traxit ſpm̄ validꝰ.i.v̄tu
tē faciendi. quā p ſe hr̄e ñ potuit.et qūo
apuit.⁊ attraxit ſubdit.qꝛ.man.tu.deſi.
ſcire vel facere.ꝗ Sʒ qꝛ q̄nto ſuauiꝰ ſenſit
tanto ardētius ſitit. Adhuc petit dicēs.

Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſecundū iudiciuʒ diligētiū nom̄ tuum.

Aſpice in me. Q quia deſidera
bam mandata: ergo aſpice i me.i.da ſpi
ritū. et quia aliquando aſpicit iratus:
vt perdat ſicut ſodomā reſpexit. addit.
et miſerere mei. ſi quando laboꝛo. miſe
reꝛe dico.ſm iudicium. diligentium no
men tuū.i.ſm iudicium qd feciſti in eos
qui te diligūt.quia vt te diligerent. pri
us eos dilexiſti.ꝗ vel iudiciū dei eſt vt di
ligentibꝰ det auxiliū mie ne ſui decipiant

Greſſus meos dirige ſecundū eloquium tuum: ⁊ non dn̄etur mei omnis iiuſtia.

Greſſus.m.Q. ita facit mihi. ſicut ſoles
facere eis q diligūt te.et greſ.m.d.ſ.elo.
tꝗ.i.fac me rectū ſcdm pmiſſum tuū.vel
greſ.m.di.ſ.elo.t.i.motꝰ aīe mee dirige
ſcdm tua iuſſa.ne vicijs ſeducant.ꝗ et q̄n
to plus regnabit charitas. tanto minus
dn̄abitur iiuſticia.vñ ſbdit et nō dn̄et.
m.iniu. Sciebat ei gradientē tētandū eē
ſe.iō ñ ait.excludat penitus.ſʒ ñ dn̄etur
qꝛ ñ pōt penitꝰ excludi. Eſt ei peccatū in
coꝛpoꝛe. ſed nō regnet.deiñ addit. ois.
quia nō valet in alijs legem ſeruaſſe: ſi i
vno offendit. Qui eñ totam legem ſer

uauerit. offenderit autem in vno. factus eſt omniũ reus. vt ait iacobus. Et.

Redime me a calumniis hoĩz ut cuſtodiam mandata tua.

Redime me a ca. ho. i. dato ſpũſcõ. fac ne calũnie hoĩm. i. ne falſe ĩpoſitões. terroribus me vincant. ⁊ a tuis mandatis ad ſua mala facta traducãt. q̃bus vbiq3 agitant chriſtiani. Calũnie ergo ſũt cõ trouerſie ↄtra veritatẽ. q̃s precatur auertí. vt mandata indagaret. Eaꝝ ergo eſt grauioꝛ tentatõ. i. de illis eſt tentatõ illa que grauioꝛ eſt. Nõ eĩ oĩs tentatio calũnia ẽ. ſ3 tñ grauioꝛ. Siqdez tentatio poteſt eẽ ſñ calũnia. calũnia aũt h3 in ſe tentatõz. Eſt aũt tentatio hũana que leuioꝛ eſt q̃3 ferre poſſum⁹. ⁊ hec calũnia ñ eſt. Tentatio aũt grauioꝛ que ẽ calũnia: eſt: que ñ ſolũ falſa ↄponit. ṽm etiã que pie geſta ſunt decoloꝛat. vt in ioſeph h: impudica dña fecit. ⁊ in Suſãna: duo pꝛeſbyteri contra has calũnias ſiliendũ eſt. Redie dico: q2 ſi hoc mihi data pacia egeris iter ipſas calũnias erit mihi libeꝝ. vt cuſtodiã man. t. Qui eñ opprimitur calũnijs. nõ facile ſeruat mandata. Et.

Faciẽ tuã illũia ſup ſeruũ tuũ: ⁊ doce me iuſtificatões tuas.

Illũia fa. t. i. tuã pñtiã maifeſta. oppitulando. ſr. ƒ. t. vt ƒu⁹ ſicut tra ſole choruſcet. vt ſicut vſu viſibilis ſolis hec terra choꝛuſcat· ſic luce iuiſibil' ſolis iuſticie. i. chꝛiſti. mẽs ƒui eı⁹ relucceat. vł' ita. fa. t. il. ſ. ſ. t. pꝛecat vide faciẽ ñ velatã. vt iudi ſ3 pure ṽitatẽ. vñ moyſes velañ poſuit ſr faciẽ ſuã. i quã ñ poterãt itendꝛe filij iſrael. ꝑpt glaꝫ faciei eı⁹. que coꝛnuta eis videbat. quo ſignificabat: ꝙ iudei ṽam legis claritatẽ ſb velamine figuraꝝ videre nequeũt. q̃ eſt in itellectu ſpũali. hoc aũt velañ euacuatũ eſt in chꝛiſti paſſiõe. vñ in paſſiõe chꝛiſti: velũ ſciſſum eſt. Jñ ẽ ꝙ i die paſſiõis. crux añ velata diſcoopit. q2 myſteria in lege opta. et ſpũalis intelgentia. velo littere tecta. p crucẽ declarãtur. et eſt ſenſus. fa. t. il. ſr. ƒ. t. i. ſpũalẽ legis itelligentiã mihi da. vł' aduentũ chꝛiſti hic pꝛecat. cu⁹ facie tenebꝛe ſr illũiate. ⁊ ẽ. fa. t. ⁊ ẽ. i. filiũ tuũ mitte. cu⁹ refulgẽte gr̃a iuſti perſũdant. ſeqr. et do. m. iu. t. vt faciã eas. q2 oĩs q̃ audit a pr̃e. et didicit. venit ad chꝛiſtũ. Qui ergo ñ venit i. ñ facit. ñ didicit. q̃ eĩ audit: licet memoꝛia teneat qđ audit. neq̃q3 didiciſſe putãdus eſt ſi ñ facit. Recolens aũt iſte penitentiam pꝛeuaricatõis ſue ait.

Exitus aquaꝝ deduxerũt oculi mei: q2 ñ cuſtodierũt legẽ tuã.

Exit⁹ aq̃ꝝ. Q. d. ita fac. ſic deprecat⁹ ſũ. et debes q2 Ocłi. m: q̃bus et moꝛs añ intrauerat. que p feneſtras intrat. dðu. ex. aq̃. i. effuſiões lachꝛiaꝝ. ipbole. eſt. i. copioſas lachꝛias. q. fluẽta fontiũ. ꝑ recoꝛdatõe peccatoꝝ. iđ q2 ñ cu. ipſi ocłi. le. t. q̃bus ocłis cuſtoditis mãdatis. eẽt leticia. qđ aũt ad ocłos referri debeat. ñ cuſt. p3 ex eo qđ in alijs libꝛis legr̃. q2 ñ cuſt. le. t. vł' ad calũniantes. vt a ꝓncipio octonarij dictũ ẽ. põt referri. q. iđ ploꝛaui. q2 ñ cuſto. calũniãtes iudci. le. t. vel ƒm aliaz litẽ. que. eſt. Exit⁹ aq̃ꝝ deſcẽ. ocłi. m. Q. ocłi mei q̃ ꝓus ꝑ ſupbiã aſcẽdeꝛt. poſtea hũilitate. dſcẽdeꝛt. in. vł' p. exit⁹ aq̃ꝝ. Jta hic ſbaudit pꝛepoſitio in. vel p. vt cũ dr̃ de aliquo. deſcende piſcinã. vł' mõtes. ſñ in. vel p. et bñ ocłi deſcẽdũt hũilitate penitẽdi. q̃ ꝑ ſupbiã ꝓus erãt erecti dũ ſuã volebãt ↄſtituere iuſticiã. vñ pꝛeuaricãdo ↄfuſi ſunt. et ab illa elatõe deſcendũt flendo. vt iuſticiã dei mereant. vel ƒm aliã litẽ. que in nõnullis codicibus repetitur. Exitus. a. tranſierunt. oc. m. exagerate hoc dicit. oculi tranſierũt. exi. a. q̃ꝝ. i. plus fleuert q̃3 aque manẽt d̃ ſuis exitibus iđo ita flet. q2 ſic flendo ipetrat gr̃a delẽs iniq̃tatẽ. ⁊ adiuuãs volũtatẽ.

Sade. Sađ victa carne clauſiq3 ↄfixa ⁊ plachꝛias d̃letis pc̃atis inhac. xviij. litẽ. iudicia di̇ laudat. et eloq̃a ignita venerat petẽs itellectũ. vñ viuat ⁊ ſe ↄſolet. vñ ↄgrue huic octonario. pꝛemittit lr̃a. Sade. que iterpretat ↄſolatõ. q̃ eĩ ſupra triſtis de erroꝛe lachꝛias effũdebat hic ſe ↄſolat ꝑ iuſticiã di̇. ⁊ bñ p⁹ lachꝛymas ꝓfluẽtes. et graues flet⁹ doloꝛis ↄſolatio ſeqr. q̃ triplex eſt. Nam ⁊ q̃ in doloꝛe ſũt. ↄſolaõe idigẽt: que fit ꝑ miam dei ⁊ qui penas criminũ luerunt ſperant ve

niā. et q̄ lachrimis delicta lauerūt. reqez
merenť Prima ꝯſolatio ergo eſt eoꝝ: q̄
in dolore et miſerijs poſiti dei miam at
tēdūt recolētes illud. qꝛ n̄ obliuiſciť mi
ſereri deus. Scd̄o aūt et tcia ꝯſolatio ē
eoꝝ q̄ i peccatis ſūt ⁊ attēdūt dei iuſticiā
Quidā ei in peccatis ſūt. ⁊ neſciūt ſe eſſe
quos deꝰ punit ꝓ peccatis. illis ſibi occl
tis. et id̄ ſpant. qd̄ ſi in peccatis ſint. etſi
neſciāt. illa tn̄ ſoluto in penis culpe pre
cio remitenť eis. patienť penā ferētibꝰ qꝛ
iuſtus ē q̄ punit. hoꝝ eſt ſcd̄a ꝯſolō. Jtē
alij ſūt qui agnoſcētes ſua delicta. ꝓ eis
ſatis faciūt. et lachrimāť. vn̄ v ꝯſolō ē ꝑ
hoꝝ ē tcia ꝯſolō Prima itaqꝫ ꝯniā ſpāt.
miaꝫ d̄i. quā docemur in Hieremia. vbi
ad captios iudoꝝ flebiliť clamat hierl'm
Jte ꝓficiſcimi filij. Ego ei d̄ſta ſū. equo
aio eſtote filij. clamate ad dn̄m et extra
het vos de manu iimicoꝝ. Scd̄a ꝑ puni
tōꝫ. vbi etſi fides. i. ꝯſcia delicti deſit. pe
na tn̄ ſatiſfac. et reuelat qd̄ genꝰ ꝯſolōnis
docemur i eſaia dicēte. Conſolami ppl'm
meū ſacerdotes. Loq̄mini ad cor hierl'm
ſolutū ē peccatū eiꝰ. qm̄ recepit de manu
dn̄i duplicia. Tercia ē ꝑ ſatiſfactōꝫ cū la
chrimis crimē abluiť. vn̄ certi ſumꝰ d̄ ve
nia: que i hoc loco. ⁊ i mltis alijs repiť.
q. d. Jd̄ ſic ploro peccata mea. qꝛ ſcio O

Juſtus es dn̄e ⁊ rectū iudiciuꝫ tuū.

Dn̄e qꝫ tu qui ꝑmꝰ iuſtꝰ es i oibus
hoc dicit vir iuſtus. qui lacris ꝓfluens
et graui ſupplicio delicta perſolués nō
tedio vinciť. n̄ labore laſſať. in exordio
ſmōis ſeipſū accuſās. qui vō delicta ſua
n̄ reſpicit. iiuſte ſe putat grauari. ſꝫ bonꝰ
ſe accuſat. et digna iferri ſibi a iuſto diť
i quo ⁊ ſpat. ſic ei iuſtꝰ punit ſic ⁊ ſuſtiné
té remunerat. vn̄ ſbdit. ⁊ rec. iu. t. Qui
iubes peccatorē ſe affligere. Aliť veniā ſi
bi arrogaret peccator. et bn̄ ait rectuꝫ.
q̄cq̄d ei ab eo fit. recto iudicio fit. et hoc
ē ꝯſolō iuſtoꝝ hac ꝯfeſſione daniel feras
⁊ tres pueri flāmas vicerť hac adē ionaſ
incluſus in vtero beſtiali anhelandi vix
bn̄s ꝯmeatū: in̄ meruit libari. Scs quo
qꝫ iob extictis liberiſ. ꝑ ſimōioqꝫ nudatꝰ
amiſſo. hac eadē ꝯfeſſiōe ſua cū augmen
to ſibi reſtitui obtinuit. Sequitur. Et.

Mandaſti iuſticiā teſtimonia tua ⁊ ueritatē tuā nimis.

Mandaſti nimis vel valde. i. ꝑ iuſtos ⁊
multo tpe, ꝑpť ifirmos. iuſti. ſ. te. t. ⁊ ve.
t. ſ. que iuſticia ē teſtimonia tua. ⁊ vitas
t. multe hic iculcanť. que peccatores tre
re pn̄t Rectū ei iudiciū. iuſticia vitas: ſt
timda oi peccāti. qꝛ ſic iuſte damnať qui
cūqꝫ dānať nec pōt in̄ ꝯqueri ꝯtra deuꝫ
iuſtū. Juſticiā ſane dicit eē teſtionia dei
qꝛ iuſtū ſe ꝓbat mādando iuſticiā. Eſt e
tiā hec iuſticia vitas. qꝛ ſic fit vt deꝰ tlibꝰ
teſtionijs inoteſcat. ſ. mādando iuſticiā
vitas ergo ē. qd̄ vaciť inoteſcit. ⁊ ē. Mā.
in. iuſticiā dico. te. t. qꝛ eo mādādo ꝓba
ſti te iuſtū. Et iuſticiā dico: vita. t. qꝛ tli
bꝰ inoteſcis teſtimonijs. Vl' ita. tu. Mā
daſti. i. precepiſti. te. t. i. precepta que ſb
teſtificatōe ꝓlata ſūt. teſtionia dico ꝯtin̄
cia. iuſti. ⁊ vi. t. hec eni̅ ꝯtinét iuſticiā et
vitaté. Juſticiā qꝛ oia eq̄ decernūt. ⁊ vi
ta. qꝛ ꝓmiſſa retbuūt. add̄: nimis ad vtr
qꝫ referť: nimis. i. ad iuſticiā ⁊ vitaté. vt
ſit ſenſꝰ. iuſticiā dico nimis. i eis teſtiōiſ
iculcatā nobis. et vitaté dico nimis. i eiſ
dē iculcatā nobis Nimis iculcare nobiſ
iuſticiā diſtrictio ē. nimis iculcare vita
tē: cautela ē. i. ad hoc hec duo nobis icl
canť. vt diſtricte iudicanté metuētes: di
ſtricte viuamꝰ ⁊ benigne ꝓmittētis caute
ꝓmiſſa expectamꝰ: ⁊ qꝛ mādaſti iuſticiaꝫ
et veritatem: ideo.

Tabeſcere me fec zelus meꝰ q̄ꝛ obliti ſūt uerba tua iimici mei.

Zelus meus: i. charitas. vel zelus. t. qꝛ
zelat deo non ſibi. vnus tamen et idē ze
lus eſt. i. charitas que et hominis eſt ze
lus: quia in ipſo eſt. ⁊ dei quia a deo ha
bet ⁊ ad deū refert. ille inq̄m zelus. fecit
me tabeſcere. Hoc eſt id quod alibi de
chriſto dicitur. zelus. do. tu. comedit
me. Hoc zelo corpore tabeſcit iſte. zelus
iſte: eſt amoris non liuoris. zelus bonus
habitus pro domo dei quam non patie
batur a perfidis lacerari. Hoc zelo ex
arſit phynees filius eleazari. quādo me
echantes interdicta ſibi ꝯſuetudie copu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

latos inf̃ſec. quo facto: oẽs a pena redeũt
et indignatõe ꝺñi mitigauit. Melius ei
eſt. vt paucoꝝ damnatõe plimi liberent̃
q̃ꝫ coꝝ abſolutõe pl'es piclitent̃. Deiñ q̃ſi
qs quereret. Cur ita tabeſcit: ſbdit. iõ. qꝛ
obli. ſ. v̈. t. ini. m. In hoc ſũt inimici. etſi
ſm ſcĩm ſint amici. quos iſte zelat deo.

Ignitũ eloquiũ tuũ uehemẽter ⁊ ſeruus tuus dilexit illud.

Ignitũ elo. t. Q. iõ zelus iſte. eſt mihi. qꝛ
eloquiũ. t. eſt. igni. ſpũſcõ. Purgat eñ
corda. vt fornax auꝝ: accendit ad amorẽ
dei. etiã ꝯtra ĩpios. illuĩat etiã audientes
hũc ignẽ venit dñs mittere in terrã. hoc
igne calefact⁹ hieremias dicit. Erat ignis
flãmigerãs ĩ oſſibus meis. hoc igne vre
bat̃ rub⁹ quẽ viderat moyſes. et ñ exure-
bat̃ vrit ei ſmo diuin⁹. vt corrigat ꝯſciaꝫ
peccatoris. ſed ñ exurit vt perdat. hoc ig
ne vaporati cleophas. et ali⁹ diſcipulus
dicebãt. Nõne coꝛ nr̃m erat ardens in no
bis. hic ignis ſup aplõs die pentecoſtes
celitus deſcendit. qꝛ hoc igne exardere de
bent. qui eloq̃a dei annũciant: Iñ eſt: ꝙ
fila rubea dependent ex duabus linguis
mitre pontificalis. Sicut eñ p duas lin-
guas ſignificat̃ ꝙ noua et vetera de the-
zauro cordis ſui ꝓferre debent. ita in ru-
beo colore filorum ſignatur ignis chari
tatis quẽ in ſe hr̃e. et in alijs accendere d̃
bent. vñ petro p⁹ trinã dñice dilectõis ꝓ
feſſionẽ paſtoralis cura credit̃. Iñ etiã ẽ
ꝙ roman⁹ pontifex cappa rubea induit̃.
qꝛ totus igne charitatis ardere debet. et
oĩa ex charitate facere. aĩo quoqꝫ marty-
rio ñ deeſſe gerens chriſti pſonã. cui⁹ ve-
ſtimentũ eſt ſicut calcantiũ in torcl'ari. q̃
ait. Torcular calcaui ſolus. Deiñ addit
vehemẽter. Q. ignitũ. ẽ vehemẽter. vt etiã
corpus vrat. et iõ. ſer. t. q̃cunqꝫ. dile. il.
Merito zelat iſte oblitos verba dei. qꝛ ad
hoc flagrabat eos adducere. qõ ardentiſ
ſime diligebat. et cũ hoc ſit. Etſi.

Adoleſcẽtulus ſum ego ⁊ ꝯtẽp tus: iuſtificatõnes tuas nõ ſuꝫ oblitus.

Ego adole. ſum ⁊ ꝯtẽ. i. iunioꝛ
et deſpectus. nõ tñ ſum obli. iuſti. t. vt il
li maiores. ſ. inimici mei. Iuſtificat deũ
q̃ ſe accuſat. qõ fit p hũilitatẽ: que hũili-
tas mirabilioꝛ eſt in iuuene. hoc autẽ ad
lit̃. multis ſcõꝝ poteſt ꝯuenire. et ſpũa-
liter populo gratie. Multi eñ ſcõꝝ a p̃
ma adoleſcentia laborib⁹ exercitati ſunt.
ꝯtemptiqꝫ a ſuis vt ioſeph inter fratres
et dauid inter ſuos. Sic nou⁹ ppl's gra-
tie. q̃ etate ſequit̃ ppl'm legis. ſed fide pre
cedit. Iſte eſt ꝯtemptus. et ideo maioꝛ.
quia ꝯtemptibilia eligit deus. reprobat
aũt illos qui iuſticiam ſuam volunt ꝯſti
tuere. Iſti ſunt duo populi. qui ĩ vtero
rebecce luctabantur. de quibus dicitur.
Maioꝛ ſeruiet minori. Iſte minoꝛ nõ eſt
oblitus iuſtificatõnes dei. cũ inimici ma
iores ſint obliti. qõ merito: quia neſcien
tes iuſticiam dei ſuam querebant. Iſte ñ
eſt oblitus. quia nõ ſuaꝫ. ſed dei iuſticiã
queſiuit de qua etiam nũc dicit.

Iuſticia tua iuſticia in eternuꝫ ⁊ lex tua ueritas.

Iuſtuicia tua. Q. merito non ſum obli-
tus. quia. Iuſticia tua. o deus eſt. iuſtic:
in eternũ. Iuſticia ſolius dei eſt eterna.
hominum iuſticia temporalis eſt ſed dei
eterna. qꝛ quiſquis eam ſequit̃. in eternũ
gaudebit. qõ non eſt de iuſticia iudeoꝝ.
et lex tua veritas. Lex dei per moyſen da
ta vera eſt per omnia. quia per eam ꝯg
nitio eſt peccati. et perhibet teſtimoniuꝫ
iuſticie dei. Uel lex illa eſt veritas. i. ſpũ
alis. ⁊ ſi non iudeis. vel de lege euangelij
poteſt accipi. et lex tua. ſcilicet euangelij
veritas eſt. non vmbra. non figura. ſicut
moſayca. ſed res. Uel per legem accipiũ
tur generaliter mandata eius. et lex tua.
eſt. veritas. quia qui legem dei ſequitur
veritate impletur. que eſt chriſtus. ꝓp-
ter hanc vero legem patitur minoꝛ a ma
ioꝛe. vnde ſubdit.

Tribulatio ⁊ anguſtia inuene- runt me: mandata tua medita tio mea eſt.

Tribulatio ⁊ anguſtia. Q. lex tua eſt ve
ritas. pro qua lege. Tribulatio et angu-
ſtia. que ſunt munera iuſtis ad pon-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

õra peccatoꝝ deponẽda.inue.m. ex pe
cantẽ et patũ.⁊ q̃ntũcũq; ſeuiãt: tñ mã
data tua.me.m.ẽ. hoc eſt remediũ ↄtra
tribulatões: ⁊ vt in tribulatõe ñ deficiã.iõ:

**Equitas teſtimonia tua ĩ eter
num ĩtellectũ da mihi et viuã.**

Da mihi in ea intellectũ. In tribulatõe
poſcit iſte ĩtellectũ vt ſciat. qm̃ nihil eſt.
qȯ pſeqn̄tes tollũt: qꝛ etſi vitã finiũt. vi
uet ĩ eternũ vñ ſbdit.et viuã.vere et me
rito.qꝛ iuſticiã que manet ĩ eternũ prepo
nit tpalibus ⁊ hoc eſt qȯ addit.eq̃tas.q.
d.et merito viuã.qꝛ mihi eſt eq̃tas. vel
iuſticia:manẽs ĩ eternũ.teſt.t.in tribula
tione.q̃i iuſticia tua: in tribulatõne eſt
martyria.i.teſtimonia.i.iuſticia tua et
na:cã eſt.quare in tribulatõe ſcruẽ teſtimo
nia.i.martyria. Vel ita vt ſcdꝫ ſeriẽ lega
tur littera.q.d. tribulatio et anguſtia ĩ
uenerũt me.et mihi poſito in tribulatõe
teſt.t.ſunt eq̃tas.vel iuſticia vel iuſta in
eternũ.i.ſũt mihi cauſa eterne iuſticie.
Talis ſpes eſt iſti ↄtra tribulatões que
ſunt tpales.et in his tribulatõnibus.da
mihi ĩtel.et vi.co.i.ĩtellectu:ſupat ſenio
res. Et nota qꝛ q̃ ſupra iunioꝛ dicebatur
nũc maturioꝛ ſenibus inter aduerſa pe
tit intellectũ.vt ſciat hec eſſe tranſitoria.
et inde vitã mercari. ſciat q̃m lubrica ſit
hec vita et ſit ꝓus errãti.ſciat ↄnia bona
ſeculi.ſciat miſerias vt portũ querat. ꝑ
fecta v̇tus eſt intellectus. Si quis quod
ſenſu capit;fctis exequit̃.

Coph.

Coph. In hac.xviiij. litt̃a iuſtifica
tões dei ꝓmittit ſe exq̃rere adijciens
teſtionia dei ĩ eternũ fũdata eſſe. et qꝛ q̃n
to q̇s hõis vult ĩſiſtere. tãto magis dia
bolus conat̃ ſeducere.et ĩ malis ne reſpi
ret ↄcludere.ↄtra qȯ opus eſt ad deum
clamare.iõ poſt errorẽ:accepta ſupi⁹ ↄ
cluſiõe.iſte ↄcluſus aſpi⁹:clamat hic ſtu
dioſi⁹. vñ ↄgrue huic octonario premit
tit̃.litt̃.coph. q̃ intpretat̃ ↄclõ.vel aſpi
ce qȯ idẽ ẽ ĩ ſenſu.qꝛ ↄcluſus dꝫ circũſpi
cere ſe.et cauſã picli ñ diſſiĺare. Cõcludit̃
quis qñ tumeſcẽtib⁹ viſceribus incluſo
ſpũs ↄmeatu.ſpirãdi.ac reſpirãdi ↄmer
cia coartant̃. Ita etiã q̃ aio angit̃:q̇bu
dã aduerſis purget̃ ↄcludit̃. de q̃ ↄclõe
hic agit̃. Cõcluſio v̇o hec:ẽ ĩ ãguſtijs mẽ
tis.q.q̃ reſpirare clauſo meatu ñ poſſit.
Noxia ei ↄſcia premit.moꝛbi vis vrget.
ſẽſũ m̃tis incipit anguſtia. Orõis ergo
querẽda eſt medicina. Clama ergo ad me
dicũ q̃ de celo deſcẽdẽs.egrotos ſanat ne
differas.qꝛ ñ ẽ apud eũ vlla ↄprenõina
tõ ſanitatis neq; timeas. qꝛ v̇bo:ñ ferro
ↄſueuit curare.vnde hic ait.

**Clamaui ĩ toto coꝛde ex
audi me domine:iuſtifi
cationes tuas requiraꝫ.**

Clamaui. O.d.vndiq; ſũt hoſtes.ñ ſolũ
uiſibiles. ſꝫ qȯ grau⁹ ẽ ſpũales.vocãd⁹ ẽ
ergo q̃ ſit ĩ auxilio.iõq; Clamaui in toto
coꝛ.m.⁊c.vel ita ↄti. O.da ĩtellectũ et de
bes.qꝛ Clamaui in to.c.⁊c. Clamoꝛ coꝛ
dis.etiã ſilente coꝛpis voce:a deo ſꝑ au
dit̃. Clamoꝛ aũt coꝛdis.ẽ magna intentõ
cogitatõnis. Iſte clamoꝛ fit cogitatõnũ
ſblimitate:ↄcentuq; v̇tutũ.i.ↄſonãcia.
addit toto qȯ ẽ.qñ ñ aliũd cogitat̃. Nẽ
ei diuerſa ñ ĩpetrat ĩ tali petẽtis affectu.
ſiue ĩ ſilẽtio hẽat̃.ſiue cũ voce. vt opus
ẽ ꝓpt hoĩes.vt deſpat̃ effectus.vñ ſbdit.
exau.m.d. deĩn ad q̇d ꝓficiat ſu⁹ clamoꝛ
adiũgit.iuſti.⁊c. O.ad hoc clamaui. vt
iuſti.t.req̃.ad hoc ꝓfuit clamoꝛ.hic cla
mauerat.hoc addit:qꝛ ñ ẽ ſatis clamare
ad deũ.ſꝫ ⁊ iuſticias ei⁹ exq̃rere opoꝛtet.
Et nõ q̄ ait req̃rã q̃m lõge ẽ adhuc a fa
ciẽte q̃ req̃rit.qꝛ ñ ↄſeq̃r.ut q̃ querit ĩuci
at.⁊ q̇ ĩuenit faciat.ſꝫ tñ alit̃ ñ venit̃ ad
fidẽ:niſi exq̃rant̃. Boni aũt ſi quert̃ vt ĩ
euãgelio ꝓmittit̃ ĩueniũt.ſcd̃m illȯ.que
rite ⁊ ĩuenietis.ſꝫ et mali querẽtes ĩueni
unt.q̃ tñ ñ odert̃ ſapiam.que ẽ de⁹.ĩ q̃ ſt
oĩa q̃ querunt̃.ab his q̃ volũt eẽ beati.v̇
malis vero qui odert̃:dicit ſapia. Que
rent me mali et ñ ĩueniẽt.odert̃ ei ſapiaꝫ
ſꝫ ſi odert̃ qũo quert̃:quert̃ ñ ꝓpt ipſam
ſed propter aliud qȯ amant. Querunt
dicta ſapie vt habeant in doctrina:ñ in
vita.ñ vt ꝑ mores ad ipſã ꝑueniat.ſꝫ ꝑ ꝑ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mones eius ad vanā gloriā verbis eius ĩ flati ſũt. et ita ab ea magis aliei. Iſte aũt ad hoc reqrens vt bẽat in vita ait. Iuſti. tu. re. vtiq3 faciendas non mõ ſciendas. Deinde repetit.

Clamaui ad te ſaluum me fac: et cuſtodiam mandata tua.

Clamaui. et exponẽs quid ſit in toto cor de clamare addit. ad te. hoc ẽ toto cor de clamare. Non eñ toto corde clamat q̄ ad eũ ſuā petitionẽ nõ dirigit. Quid aũt petat adiūgit ſal. me fac ſc3 in aĩa que cu ſtodiet mādata. vñ ſubdit et cu. mā. tua vbi nõ eſt ſalus aĩe. efficit vt facienda fi ant et vſq3 ad mortẽ ſi opus ẽ certet̃ vbi nõ eſt ſalus iſta ſuccũbit infirmitas. In eo q̄ ait. Cla. nõ promptũ affectũ. In eo vero q̄ ait. cu. man. tua nota ſedulitat ꝫ obeſquiũ.

Preueni ĩ maturitate et clamaui: et in uerba tua ſupſperaui.

Preueni in tempeſta nocte. vel ſic plu res codices hñt in ma. idẽ tñ ſenſus eſt. vix inuenit̃ in aliquo libro in ĩmaturita te ſed ĩ maturitate. Immaturitas ẽ nox intempeſta. i. inopportuna actionibus Tempeſtiuũ eĩ dixerũt antiqui opportu nũ a tpe. intepeſtiuũ inopportunũ. dicit aũt ſm lrãm que noctis tpe vigilet in eo amor dei magno orandi affectu. ⁊ ẽ. Pre ue. in ma. vel in tempeſta nocte. et cla. i. magno orandi affectu. q. quodā clamore mentis preueni horā opportunā hũanis actionibus. et in ver. vel is. tu. vel is. ſu perſpaui ſp creſcens in ſpe etiā in aduer ſis et.

Preuenerũt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloq̄a tua.

Oculi mei directi ad te pre. di. a ſili ſtre nui oparij qui añ lucẽ ſurgit ad bñ opā dũ. Deinde ad quid agendũ vigilauerit ſubdit. vt me. elo. tu. vel ita. Preueni in intempeſta nocte. Nox ẽ in tempeſta to tũ ſeculũ in quo clamamus preueniẽtes diẽ in quo merces dabit̃ vñ preueniam faciẽ eius in ꝯfeſſione. Et eſt. Preueni in tempeſta nocte et cla. i. toto hoc ſeculo. quod eſt quaſi nox clamādo preueni diẽ iudicij. et in ver. tua ſupſpe. nõ mutat̃ ⁊ oculi mei directi ad te preue. diluculum . i. diluculũ eternitatis labore vince pre ueni. vel ſi ẽ diluculo ita legat̃ oculi mei directi ad te in diluculo virtutũ preue. diem ſc3 retributionis qđ ſequit̃ vt me. e lo. tua nõ mutat̃. Vel ita preue. in ma. vl' in tempeſta nocte. Immaturum tempus noctis fuit anteq̄3 tempus grẽ veniſſet. i. ipſa maturitas ſc3 pleitudo tempis quo Chriſtus venit. nec tñ tũc eccleſia tacuit. ſed prophetando clamauit. vnđ hic ait. Preueni in ma. vel in tem. no. et clama. . i. in tempe noctis quod fuit ante aduen tũ Chriſti de ipſo venturo prophetando clamaui. et ipſa eadẽ eccleſia ſperauit in verbis potentis facere quod ꝑmiſit. vñ ſubdit. et in verba tua ſup ſpe. ipſa etiam eccleſia dicit. Preue. ocu. mei directi ad te diluculũ vel matutinũ. Matutinum eſt qñ ſedentibus in tenebris lux orta eſt Ad hoc oculi ſanctorũ preuenerunt pre uidentes hoc futurũ. Iſti ſunt oculi cor dis qui ante credũt Chriſto q̄3 eius aduẽ tu irradient̃. Diluculum eñ initium lu cis eſt qñ poſt tenebras ſeculi Chriſtus e micuit. Ad hoc preuenerũt oculi vt me ditarent̃ eloquia dei in lege ⁊ prophetis que de Chriſto futura nunciabant. vnde ſubdit vt meditarer eloquia tua. Vel ita Preuenerũt in maturitate. Vel ſicut in greco eſt. Preueni ante horam. Nullu3 eñ tempus ad hoc eligendum eſt. ſed ſp eſt hoc agendum vt ſemper ſit Chriſtus in corde noſtro. ſemper in ore et opere. et ſi eñ omnis rei que ſub celo eſt tempus eſt. ſed tñ non ſuper celum. non ſuper dominum tempus eſt. neq3 eñ opus eſt ſupra auctorem: ſed auctor ſupra operl exordium. Sed quia ſequens verſus tempus precandi exprimit. hic magis actuum q̄3 orationis tempus intelligi tur. Et eſt ſenſus. Preueni ante horam et cla. i. operando pro eternis. preueni ho

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ram aliarum actionum. et clamaui cor
de et in ṽba tua ſupſperaui. Hoc ñ mu
tatur. Deinde ſbdit de tempore precan
di. Preuenerunt oculi mei. meditari
elo. t. mane. i. ante diem. Supra. i. in pre
cedenti verſu dixit ante horam ſm ilud
Media nocte ſurgebã. ꝛc. Hic dicit mãe
ſignificans aliud tempus orandi. vt ſit
illud prius. hoc autez iuxta illud. Pu
dor eſt enim ſi radius ſolis in ſtrato oci
oſum. te inueniat. Primicias ergo cor
dis et vocis quotidie deo ſacrifica. tũc
et nox vertitur tibi in lucem. non tpis.
ſed gratie. Unde ſponſa ait. Per noctes
queſiui illum quem diligit anima mea
Uel ita ſm moralem intellectuz. Preue.
in ma. i. in etate immatura. preueni ma
turitatem. i. ſenilem etatem. Precurrit
enim. vl' preuenit etiã in maturitate eta
tem maturitatis. qui puer ſenilem graui
tatem induit. qui in annis puerilib' ſe
nectutem anticipat. vt grauitas ſit ĩ mẽ
te. licet ſit vaga et mollis etas. Non eniz
magnuz eſt. ſi defecto corpore. et gelu ſe
nectutis frigido. a voluptate quieſcunt
Non eſt enim corona niſi fuerit diffici
lioris certaminis lucta. Magnum vero
eſt et laudabile. ſi in feruore etatis ſũt tẽ
perati. vt reluctantẽ carnem. rationis
cohereant imperio. parcaqꝫ frugalitate
caſtigent et ſeruituti redigãt. ne effrena
ta libertate luxuriet. Bonum eſt eni viro
ſi portauerit iugum ab adoleſcẽtia ſua
Hoc de etate hominis ſicut dictuz eſt ex
ponitur. Deinde non mutatis his. cla. ꝛ
in ver. t. ſupſpe. ſbdit de hora diei dicẽſ
Preuenerũt oculi mei directi ad te lau
dandum. in diluculo. vl' mane. qua ho
ra chriſtus reſurrexit. quia reſurrectio
chriſti mane facta eſt. ideo mẽs dilucu
lo ſurrexit ad quid? Ut medi. elo. t. que
adeo ſũt ſuauia. Sequit:

Uocem meam audi ſcðm mi ſericordiam tuã dñe: ꝛ ſcðm iu dicium tuum uiuifica me.

Uocem meam audi. O. d. quia ſtudioſe
ad te vigilo. ĩõ o dñe vo. m. au. ſe. mi.
. t. et ſm iu. t. vi. me. Congruus ordo ꝙ
premittitur miſericordia. et ſequitur iu
dicium. Prius eni deus ſm miſericor
diam aufert penam a reis. et eis poſtea.
ſm iudicium dabit vitam. quia nõ fru
ſtra hoc ordine dicitur. Miſericordiam
et iudicium cantabo tibi domine. Licet
nunc tempus miſericordie nõ ſit ſine iu
dicio. nec tempus iudicij poſt ſine miſe
ricordia. Uel ita ſecundum precedẽtem
illam ſententiam vbi de etate egit. Uir
nanqꝫ ſanctus. etſi etatem vincens: ma
ne ſurgit. non tamen in operibus ſuis.
ſed in miſericordia dei confidit dicens.
Uocem meam audi ſm miſericordiã tu
am domine. et ſm iudicium tuum. non
quo in futuro iudicabis. ſꝫ quo ſuppli
cibus parcis. et ſe damnantes abſoluis.
viuifica me. mortuũ lege peccati. et ne
ceſſe eſt. vt viuifices. quia:

Appropinquauerunt mẽ per ſequentes ĩiquitati: a lege autẽ tua longe facti ſunt.

Perſequẽtes me appro. mihi. qñ iã cor
pus perimũt. Uñ alibi. Tribulatõ, pxia
ẽ. nõ vtiqꝫ illa que adhuc imminet. h̕ ,p
xima dicitur. puta iaz erat ei pñs paſſio
ſed que ſit ĩ carne. qua nihil ppri' ẽ aie
Hoc mõ: app. huic. pſeq. inquit. vel in
iuſte. alia lr̃a. Sic diſtigue. pſequentes
dico. iniq. in hoc ſeruiẽtes. Uel pſequen
tes me iniuſte. Hoc ideo addit. quia ꝛ
aliqui pro criminibus puniuntur. mihi
appropinquauerunt. a lege autem tua
lõge facti ſt̃. Quo magis huic appꝑiãt
tãto magis a iuſticia lõge facti ſt̃. Hoc
ideo dicit. vt cauſa ſua melior ꝙ illorũ
videatur. Sequit.

Prope es tu domine: ꝛ omnes uie tue ueritas.

Prope es tu do. Q. d. illi appꝑiquerũt
ſꝫ ñ nocuerũt. qꝛ Tu o do: ppe es int' ad
iuuãſ: ppe ad remediũ. nec te latz qđ agi
m', ꝛ oẽs vie. t. ſt̃ ṽitas. et qđ patimur
ñ ẽ ĩ merito. Hoc ñ põt ṽe dicere iude'
ſꝫ fidel'. q credit ṽitati. qri pt quõ h̕ di

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

canẽ omnes vie tue veritas. cũ alibi legatur. Uniuerſe vie dñi mia et veritas. Sz ſciendũ ꝙ erga ſanctos oĩs vie ſũt mia oĩs veritas qꝛ et in iudicando ſubuenit et ita nõ deeſt mia et in miſerando id exhibet quod ꝓmiſit ne deſit veritas. erga oĩs aũt ⁊ quos liberat ⁊ quos damnat oĩs vie ſunt mia et veritas: qꝛ vbi non miſereẽ ſcʒ ad ſaluté vindicte veritas datur. qꝛ nullũ immeritũ damnat. ſed multos imeritos liberat.

Initio cognoui d̓ teſtimoniis tuis: qꝛ in eternum fundaſti ea.

Initio vel ab initio cog. Si in libro habetur initio aduerbialiter ponitur. Sicut ſolemus aduerbialiter dicere alias hoc faciã. et hoc eſt. oĩes vie tue ſũt veritas. et initio. i. initialiter dicit eccleſia: que ab initio generis humani fuit cog. d̓ te. tu. quibus ꝓmiſiſti te daturũ regnuʒ eternũ filijs qꝛ fun. ea. i. in Chriſto fundamẽto mõſtraſti ea. et hoc in eter. qꝛ id qđ p ea ꝓmiſiſti eternũ eſt. Initio dicit ſe nouiſſe eccleſia ꝙ teſtimonia ſũt in eternum fundata nec aliũde nouiſſe q̃ʒ de ipſis teſtimonijs. Teiſtimonia ſũt quibus ꝓmiſit deus verbo vel actu ſe daturũ regnũ eternũ filijs. et qꝛ in filio cuius regni nõ erit finis ſe daturuʒ teſtatus ẽ. Fundata ſũt in eternũ nõ ꝙ ipſa ſint neceſſaria qñ ipſa res dabiẽ ſed qꝛ id quod p ea deus ꝓmiſit eternũ eſt. Fundata vero dicunẽ qꝛ in Chriſto vera monſtranẽ qui ẽ fundamentũ quod nemo poteſt mutare. Initõ aũt nouit qꝛ hoc dicit eccleſia que ab initio generis humani nõ defuit terris. cuius ꝑmicie fuit ſanctus Abel qui in teſtimoniũ Chriſti imolatus ẽ. et ab initio dictũ eſt. Erũt duo in carne vna quod ſacramentũ magnũ eſt in Chriſto ⁊ in eccleſia vt ait apl̓s. Ecce duo teſtimonia: quorũ alterũ in actu alterũ in verbo ẽ exhibitũ. Uel teſtimonia dicit precepta que dicunẽ fundata in eternũ qꝛ ꝓ eis neglectl vel ſeruatis merces eterna vel pena eterna reddiẽ. Et ẽ. ego cog. de te. tu. qꝛ in eẽnũ fun. ea. Cognoui dico initio vel ab initio ſcʒ in Adã qui ꝓ neglectis punitus ẽ vel p antiquos prẽs qui ea tenendo venerũt ad eternitaté.

Res.

Res. Qui ſupra dixit ſe clamaſſe in hac xx· lr̃a petit viuificari: qꝛ mãdata dei ſũmo ſtudio queſiuit qđ longe ẽ a malis q̇ ſimiliter nõ egerũt. et qꝛ nemo viuificaẽ niſi p huĩlitaté que ẽ caput oĩm virtutũ ideo huic octonario premittiẽ lr̃a Res que interpretaẽ caput. i. huĩlitas que eſt caput virtutũ quã ꝯcluſus ſeruat vt ſerpens caput corpe expoſito. Attende quoqꝫ ꝙ hec lr̃a Res inẽpretaẽ caput vel ꝑmatus quo intelligiẽ rõnabilis ſenſus q̇ regit oĩa membra ſiẽ caput totũ corp⁹ dirigit et ſenſibus implet. vñ qui turpiẽ ⁊ beſtialiter agit capite damnaẽ vt forma homis ꝑueẽ qui ſapie rõnem nõ tenuit. Myſtice caput nr̃m eſt Chriſtus ſine quo viuendi vſus haberi nõ valet. Siẽ ergo caput coluber ſeruat ita ſerua et tu capt. i. Chriſtũ quo viuimus ex quo ſunt oĩa bona. Moraliter caput ẽ humilitas. ſiẽ predictũ ẽ que totũ noſtroꝝ actuũ fouet corpus. Inflatus hoc caput nẽ tenet. i. huĩlitaté que ẽ caput omniũ virtutũ. ꝑmatus ẽ etiã dñs Chriſtus qui ablatus ẽ maiori. i. iudaico pplo daẽ miori Jacob. i. chriſtianis. vñ in Eſaia legiẽ. Auferã a iudea caput et caudã. i. chriſtũ q̇ ẽ initiũ ⁊ finis alpha et o. Q. d. ꝓpe es tu dñe gº

Uide humilitatem meã et eripe me: quia legem tuã non ſum oblitus.

Uide hu. me. que ẽ in ſtudijs meis et tẽtationibus q̇ ſupbia vinciẽ que oĩ chriſtiano ẽ nẽcia. hoc aũt ñ dicit niſi q̇ ſcit ſe placere deo. et ẽ. Ui. hui. i. placeat tibi huĩlitas mea et iudica mihi ſ̓m eã. Alij i alijs gloriãẽ: iuſtus in huĩlitate. Bona glr̃a ẽ deo ſbijci quo merito eripiẽ quis a gladio flãmeo. i. morte eterna. vñ ſbdit ⁊ etiã eri. me. Supb⁹ mal̓ innectiẽ vt huiliẽ. huĩl̓ eripiẽ vt exalteẽ. iõ eripe qꝛ nõ ſũ ob. le. tu. que dicit. q̇ ſe exaltat hui. et q̇ ſe huĩliat exaltabiẽ.

Judica iudiciũ meũ ⁊ redime me ꝓpter eloquʒ tuuʒ viuifica me

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Judica iudiciũ meũ. Q.d. vide humili
tatẽ. ſic vide. Judica iudiciũ meũ. i. cãz
meã. quia ↄtra diabolũ cãm agit. et redi
me me a malis. et ꝓpter eloquiũ tuũ. ⁱi.
ꝓpter illã predictã legẽ. quã iſte nõ eſt
oblituſ. ſ. vt ſe exaltãdus hũiliaret. viui
fica me. ⁱ Hec ẽ exaltatio ſcõꝝ. ſ. eťna vi
ta. Uel eloquiũ dicit generaliť legẽ dei.
et ẽ ꝓpter eloquiũ tuũ. i. vt ego videam
et ſeruem illud. viuifica me. ⁱ Ul' ita. Ju
dica iu. de iudicio futuro agit. ad qḋ in
noxius et ꝓprie innocẽtie arbiť feſtinat
Juſtus enĩ apud deũ ſciẽs etiã eũ miſeri
cordem nõ timet iudiciũ ad dãnationez
ſui. in quo abſoluiť. qḋ etiã incipit hic
a ſanctis nõ in eternũ puniẽdis. Jõ dñs
ait ꝑ ezechielẽ. ad angelos vltiõis mini
ſtros. a ſãctis meis incipite. et alibi ſcꝑ
tura ait. Tpus ẽ vt incipiat iudicium a
domo dei. iõ iſte apud redẽptorem ſuũ
ſpans. et volẽs mature abſolui: ait. Ju
dica iudiciũ meũ. i. matura facere iudi
ciũ. et ibi redime me a malis. et ꝓpť elo
quiũ tuũ viuifica me. ⁱ Uerecũde hoc di
cit. vt qui diffidit de meritis. ꝓpter v̓bũ
dei. clementiã ſperet. ⁱ Hoc ẽ illud v̓buz
qḋ ſymeõ expectauit videre. ᶜ Ul' ita Ju.
ď pñti iudicio. iudi. m. iᶜ exaĩa diſcretõz
fidei mee. ᶜ Nõ enĩ ꝑ arrogãtiã petit iſte
iudicari in futuro. ſʒ vult adeo examia
ri ſuũ iudiciũ. quo deũ credit. et ĩcarna
tionẽ chriſti de quo. i. ꝓ quo in iudicio
futuro omnes ſancti ſecuri ſunt. nec ti
ment dei iudicium. quia in his que bene
credendo iudicant. ſciunt ſe glorifican
dos ſancti. qui tales ſanguine chriſti re
dimendi. vel redẽpti erant. Unde ſb̓dit
hic. et redime me. ſanguine paſſionis. et
viuifica me propter eloquium tuum. ᶜ
Quod dicit. qui credit in me non morie
tur. ſed habebit vita eternam. De viui
fica. ſed:

Longe a pccõrib⁹ ſalus: qꝛ iu ſtificatões tuas ñ exquiſierũt.

Lõge ẽ a peccatorib⁹ ſalus. ⁱ nõ a me qui
iuſtificatões exq̃ſiui. ᶜ Hoc ſpẽaliť de iu
deis dicit. q̃ latronẽ elegerũt. ſaluatorẽ
repulerũt. ᶜ In hoc tñ oẽs deuotos aĩat
ꝑfidos terret. Jõ lõge ab eis ẽ ſalus. qꝛ
longe fecerunt ſe ab ea. quod ita dicit.
quia iuſtificationes tuas non exquiſiui
ⁱ Quod iſte ab eo ſe accipiſſe videns ſci
licet. vt cuſtodiret iuſtificationes: dicit.

Mie tue multe domine: ſecun dum iudicium tuũ uiuifica me

Miſericordie tue multe domine. Littera
ſic continuatur. et ſi longe a peccatori
bus ſit ſaluſ. tamen nemo deſperet. quia
o Domine miſericordie tue multe ſunt.
Qui enim ſuo peccato pereunt. miſeri
cordia domini liberantur. ᶜ Palam ap
paruit non querentibus. vocauit refu
gientes. congregauit ignaros. pro om
nibus ſe obtulit. et ſecundum iudicium
tuum viuifica me. ⁱ De futuro iudicio di
cit hoc. quia ſcit ꝙ iudicium dei non
erit ſine miſericordia. ſuper eum qui fe
cit miſericordiam. Uel de iudicio pre
ſenti. quo parcit penitentibus hic agit.
et eſt viuifica me ſecundum iudiciuz tu
um. non ſecundum illud quod omnes
timẽt ď quo alibi. Nõ ĩtres ĩ iudiciũ cũ
ſuo tuo. ſʒ ſm illud quo pcit ↄfitentib⁹
ⁱ Jõ p⁹ miaz ſb̓dit ď iudicio. qꝛ nõ ẽ mia
ſine iudicio. Jõ viuifica. qꝛ:

Multi q̃ pſequũť me ⁊ tbulãt me: a teſtionĩs tuis ñ deciaui

Qui pſequũť me et tribulãt me. multi ſť
quib⁹ adiũcti ſť etiã mali ſpũs. ᶜ Per hoc
nõť grauis pſecutio. que fit a multis in
vnũ. ⁱ Impletũ ẽ hoc ĩ eccl'ia. que tot ha
buit pſecutores martyꝝ. ⁱ Purpurata ẽ
enĩ vniuerſa tra ſanguĩe martyꝝ. floret
celũ corõis martyꝝ. ornate ſť eccl'ie mẽo
rijs martyꝝ. ſignata ſť tpa natalib⁹ mar
tyꝝ. Crebreſcũt ſãitates meritis martyꝝ
⁊ licz mľti. tñ ñ ďcli. a teſti. t. ⁱ Gratius ẽ
hec inť picula ſuari qḋ ẽ nobis a deo.
Uñ l' ſupra ĩ alio pſalmo. Niſi qꝛ dñs ad
iuuit me paulõi. habi. ĩ ĩfer. aĩa. m. vľ ſe
q̃ť ĩ alio pſalmo. Niſi qꝛ do. e. ĩ no. for.
vi. deglu. nos. Ego nõ declinaui.

Uidi ꝑuaricãtes ⁊ꝛ abeſcebaz qꝛ eloqꝛ tua non cuſtodierunt

Uidi aũt preua. ⁱ i. declinãtes a teſtimo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nis qꝛ nõ ferũt tribulationes. Alij codi
ces hñt nõ ſeruantes pactũ: qḋ idem eſt.
Pactuꝫ dicit̃ a pace. q. pacis actũ. i. int̃
diſſidentes affectu gr̃e definita ꝯditio.
qui ꝯuenit vtriqꝫ legi ſcꝫ vt pactũ appel
let̃ que ſtatuta ẽ vt hõ in gr̃am et pacem
dei reuocaret̃. qḋ pactũ. i. vtranqꝫ legeꝫ
debiles nõ ſeruãt credẽtes ꝑſecutoribus
ſcꝫ ꝓ quibus amiſſis ſocijs dolent ſancti
vñ ſubdit hic et tabeſ. zelo amoris. Uel
pactũ dicit ꝙ iudei pepigerũt dicentes.
Omnia quecunqꝫ dixerit dñs faciemus.
ſed poſt coluerũt idola. quos ciues ⁊ ꝓpin
tes ſuos lugẽt ſancti. vñ et tabe. zelo cha
ritatis. Beatus qui in charitate dei ta-
beſcit. Deinde exponens in quo ſint pre-
uaricantes ſubdit qꝛ elo. tua nõ cuſt. ſed
in tribulatione negauerũt. In hoc ſunt
preuaricantes ſed ego ab eis differens.

Uide quoniam mãdata tua di
lexi domine: i miſericordia tua
viuifica me. Dilexi o do. man. tu. vñ
ſcꝫ ex dilectione ẽ fructus oĩm paſſionũ.
ideo ait dilexi nõ tm̃ non negaui. quod
mſ̃es facere cogebant̃ et nõ facientes in-
tolerabilia patiebant̃. et o dñe vide hoc
ſcꝫ qm̃ dile. man. tua. i. placeat tibi. et re-
muneret̃ a te dilectio mea. Uel ita ꝯti. q.
d. Uidi preuaricantes et tabeſcebã. et idõ
o dñe vide qm̃ di. ꝯd. illo merito ſcꝫ qꝛ ta
beſcebã. hoc merui ſcꝫ a te ꝯſpici. Supra
dixit vide huilitatẽ. hic itẽ dicit vide ad-
dens qm̃ di. man. t. ſm legẽ veterẽ hoc
dicit̃ que precipit vt vnuſquiſqꝫ tibi in
anno nõ vacuũ ſe offerat in ꝯſpectu dñi.
Sanctus vero quotidie ſe offert nõ va-
cuus quidẽ qm̃ dicit man. tua di. in hoc
ſe offert ꝙ diligit. Ipſa eñ dilectio obla
tio ẽ. vñ alibi. In me ſũt deus vota tua.
Et nõ ꝯ ait dilexi qḋ plus ẽ ꝗꝫ ſuare qꝛ
hoc eſt charitatis illud neceſſitatis vel ti
moris. Ideoqꝫ in Exodo illi ſoli preci di-
nnt offerre ad ꝯſtruẽdũ tabnaculũ q̃ ſpõ
tanea volũtate et hilari aĩo accedũt. Se-
quit̃ i mĩa. q. di. mã. vñ hoc premiũ po-
ſtulo viui. me in mi. tua. nõ in meritis ꝯ
ſido. ſed ſi mĩa eſt in premio qḋ debꝫ red

dere iuſticia ꝗnto magis impenſa ẽ mĩa.
vt obtineret̃ victoria cui debet̃ premium
vtiqꝫ in victoria manifeſtior ẽ mĩa. et in
mĩa ergo viui. me. qꝛ iſti mortificant qḋ
vtiqꝫ facies qꝛ dixiſti hoc in ſcp̃turis que
vere ſunt et que dicis vera ſant. nam.

Principium uerborum tuorũ
ueritas: in eternum omnia iudi
cia iuſticie tue. Principiuꝫ ver. tu. ẽ
veri. i. a ꝓncipio verorꝫ tuorꝫ vera dixi
ſti. Principiũ verborꝫ eſt ꝓncipiũ ſcp̃tu
rarũ vt geneſis a quo ꝓncipio vera dixit
deus. et vſqꝫ in finẽ verba veritatis ſuat
vñ celũ et terra tranſibũt ver. aũt mea ñ
tran. et qꝛ tetigit qḋ in ꝓncipio geſtũ eſt.
addit ꝙ poſt finẽ ſeculi fit. ſubdens in et̃
nũ durabũt oĩa iudi. iuſti. tue perpetuo
ſtabũt qꝛ ſñiam de bonis vel de malis da
tã. nec tp̃s nec vlla res ſubuertet. Uel ita
ꝓncipiũ. q. vere viuificabis qꝛ ꝓmiſiſti.
et ꝓn. ver. t. ve. i. a veritate tua verba ꝓ
cedũt et idõ veracia ſunt. et nemĩnẽ fallũt
quibus ꝓnũciat̃ vita iuſto pena impio.
Hec ſũt quippe in eter. oĩa iu. iu. tue. qꝛ
iudiciũ dei de oĩbus in et̃nũ manebit.

Syn:

Syn. Qui ſupra huilitatẽ deo obtulit.
In hac. xxj. lr̃a gratas ſibi dicit ꝑſecutio
nes. quibus tanqꝫ emplaſtri vulnera pec
catorꝫ curant̃. vñ da nob auxiliũ de tri-
bulatione. et alibi dñs ait. Ego occidã et
viuere faciã ꝑcutiã et ſana. Ideoqꝫ huic oc
tonario ꝯgrue premittit̃ lr̃a Syn que in
terpretat̃ ſuꝑ vulnus. q. emplaſtrũ. Di-
cit eñ ꝙ tribulatio curat vulnera pecca
torꝫ et dat ſalutẽ. Uulnus g° eſt peccatũ
ſuꝑ vulnus tribulatio. Uel vulnus itel
ligit̃ ipſa tribulatio. ſuꝑ vulnus ꝯſola-
tio eloquiorꝫ dei. mendicantiũ celeſtium
preceptorꝫ. Iſtud ẽ ſpũale malagina quo
omne nequitie virus abolet̃ quo nõ ad-
urunt̃ ſed magis fouent̃ atꝫ liberent̃ col
liſi. Ad hanc ergo diuine gr̃e medicinaꝫ
iſte quaſi a latronibus vulneratus exul-
tans. nõ ſamaritano vulnera ſua curan-
da detegit dicens.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

PRicipes ꝑſecuti ſũt me gratis: ⁊ a uerbis tuis formidauit cor meum.

Pricipes. ⁊c̃. Q. d. viuifica. et neceſſe ẽ
qꝛ pricipes hui⁹ mũdi. rectores tenebra
rũ. nõ quilibꝫ multi. qḋ ſupra ĩ alio oc
tonario dixit. ꝑſecuti ſũt me gratiſ. Hoc
ẽ vuln⁹. qꝛ nihil ſuũ ĩ me hñt. nõ gratis
ꝑſequũť eũ. qui ſe eoꝝ dederit ꝑtãti. In
ſuos enĩ iure vendicãt ſibi dñatũ. a qui
bus mercedẽ iniquitatis efflagitãt. Alij
libri hñt nõ ĩgratis. qḋ idẽ ẽ. Vel ṗnci
pes ťre. ſ. hoĩes regnis ťrenis pꝛeſidẽtes
ꝑſecuti ſũt me gratis. i. ſine cã. Chriſtia
na enĩ religio. nõ leſerat reges ťre. qꝛ et
ſi liberi ſint chriſtiãi. etſi hñtes regna ce
loꝝ. tñ reddũt ceſari que ſũt ceſaris. quo
rũ etiã rex. ſ. chriſtus ťbutũ ḋ ore piſcis
ꝑſoluit. et licet ꝑſequãť. tñ cor meũ foꝛ
midauit a verƀ tuis. quib⁹ dixiſti. No
lite timere eos qui occidũt corp⁹. poti⁹
timete eũ qui aĩaꝫ et corp⁹ põt ꝑdere in
gehennã. Timor tu⁹ excludit timorem
eoꝝ. Licet enĩ expellar. ꝓſcribar. occi
dar. vngulis torquear. ignib⁹ ťrear. mẽ
bris dilanier. tñ plus timui tua ṽba. q̄ꝫ
eoꝝ minacia. et ſic vici. Vñ: multa ſpo
lia inueni. Et iḋ:

Letaboꝛ ego ſuꝑ eloq̃a tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.

Letabor ego victor. q̄ nõ ẽ ille qui non
patiť. Letabor dico: ſuꝑ elo. t. Iſte qui
ṗus timet a ṽbis dei. poſtea letať ĩ ṽbis
dei. Bõa ergo trepidatõ ṽbi dei. que ex
ultationẽ generat. et hoc ẽ ſuꝑ vulnus.
qꝛ eloquijs dñicis. vulneris dura cuꝛãť
Letabor dico. ſicut q̃ ĩue. ſpo. mľ. Spo
lia ſť eťna. que diabolus conať auferre.
et ꝯuerſio ꝑſecutoꝝ que inuẽta ſũt. q̃ñ
patientiã mirati martyꝝ. etiã ꝑſecutoꝛeſ
crediderũt. Et ẽ h̄ ſilitudo a victorib⁹ q̃
victis ſpolia detrahũt. Vel ſpolia mul
ta. dicit ſcͤpturas. ſapiam. iuſticiã. reſur
rectionẽ. et oĩa in chriſto. que iſte a iu
deis abſtulit. et. Q. ſine labore inuenit:
que añ nõ habebat. Sequiť:

Iniquitatẽ odio habui ⁊ abõi nat⁹ ſũ: legẽ ãt tuam dilexi.

Iniq. o. ha. Ita ꝯſtrue. Q. Letabor ſu
ꝑ eloq̃a tua. ⁊ Dilexi le. t. Iniquitatẽ ãt
nõ hoĩeꝫ odio habui. et abõi. ſũ. Lon
ge a me faciẽs. Amoꝛ bonoꝝ. odio malo
rũ ꝓbať. Legẽ ṽo dicit veterem. que ſi
gnificãtiã habꝫ noui. t. ne q̃s putaret ne
gligendã. Vel ita. Supra dixit ſe formi
daſſe a ṽbis dei. ne ãt ex formidĩe quam
dixit putes odiſſe ṽba dei addit. Iniqui
tatẽ. Q. foꝛmidaui a ṽbis tuis. ⁊ Iniqui
tatẽ. o. h. et a aboi. ſ. le. ãt. t. dilexi. Tio
re caſto: nõ perit amor. Illa ergo formi
do ñ facit odiũ ṽboꝝ dei. ſꝫ integrã cha
ritatem vt ametur deus. cuius verba ti
mentur. Si enim patres a pijs filijs ti
mentur. et amantur. et pudica coniunx
virum. et timet ne ab illo deſeratur. ⁊ a
mat vt fruatur: multo magis pater qui
eſt in celis. qui a nullis diligitur. niſi a
q̃b⁹ lex ei⁹ diligiť. iḋ iſte ait. dilexi. le. t.
⁊ ſi aliq̃ñ coꝛripit. tñ dilexi. Vñ ſbdit. et

Septies in die laudem dixi tibi: ſupeꝛ iudicia iuſticie tue.

Sep. i. ſꝑ. in die. i. ĩ hac vita. lau. di. t.
Nũerus iſte vniuerſitatẽ idicat. qꝛ. vij.
dieb⁹ oĩa tꝑa agũť. Vñ recte ꝓ vniuerſi
tate poniť. ſicut ibi. Septies cadit iuſt⁹
et reſurgit. cadit quidẽ nõ peccat preua
ricatus. qꝛ tũc nõ iuſtus. ſꝫ cadit oĩbus
modis tribulationũ. Hũiliat⁹: reſurgit
id eſt non perit. ſed proficit ꝯtra hoc. ſb
ditur de malis. Impij infirmabunť in
maľ. i. in tribulatiõib⁹. Vel ſepties ĩ die
. i. vij. dieꝝ tꝑe. lau. di. ti. Vel ſeptieſ. i.
ſeptiformi ſpũ plen⁹. Vľ ſepties. i. vij. vi
cib⁹. vt mos ẽ religioſis. ĩ die lau. di. ti.
ſ. iu. i. flagella. iuſti. t. q̃b⁹ coꝛrig. ⁊ iuſti
ficas filios quos ſcipiſ. Dilexi le. t. ⁊ me

Pax multa diligẽtib⁹ legẽ tuã: ⁊ ñ eſt illis ſcandaluꝫ

ꝛito. qꝛ iã

Pax mľta ẽ ĩ mẽte. et ſi ñ oĩmoda. ľ mľta
pax erit ĩ futuꝛo. vbi ṽe mľta. di. l. t. cha
ritaſ ei pellit oẽs ťbulatões. ⁊ ñ ẽ ilľ ſcã.
⁊ ſi iq̃etudo. i. ñ offẽdt ĩ petꝛ ſcãdali. vt
iudei et heꝛetici. Illi q̃ diligũt ñ ſcãdali

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

zanẗ qꝛ non ſunt puſilli. De quibus dñs
dicit. Quicunq; ſcandalizauerit vnū de
puſillis his ꝛc. Puſilloꝝ eſt ſcandalizari
vel non eſt il. ſcan. ipſa lex qꝛ qui diligit
legē: ſiquid in ea nō intelligit honorat. ⁊
quod abſurduz ſonare videẗ iudicat eſſe
magnū: et ſe neſcire. et ideo lex non eſt ei
ſcan. vel nullū vndecunq; ē ei ſcandalū:
qꝛ fides eius ex ipſa lege pendet non ex
moribus hoīm ne aliquibus cadentibus
qui magni habeanẗ ipſe ſcandalo ꝑeat.
Securus vero legez diligit: et ē ei pax et
nullū ſcandalū. In q̄ lege etiā ſi mlti pec
cāt ipſa non peccat nec peccare nouit.

**Expectabā ſalutare tuū dñe: et
mādata tua dilexi.** Expectabā ſa. t.
Eccleſia eſt que loquiẗ. C. Dilexi legem
tuā. et o dñe. Expe. ſa. tu. Antiqui iuſti p
mū aduentū expectauerūt: nos ſecundū
ꝑ quo et illi et nos mandata diligimus.
nec ꝓfuiſſet antiquis dilexiſſe mandata:
niſi Chriſtus qui eſt ſalutare dei eos libe
raſſet. vnō ſequiẗ. et man. C. d. Expecta
baz. et ideo dilexi man. tua ꝑ que habeo
ſalutare. Dico dilexi et.

**Cuſtodiuit aīa mea teſtimonia
tua: et dilexit ea uehementer.**
Cuſtodiuit ani. mea te. tua. Cuſtodit te-
ſtimonia qui nō negat quod ē martyrū.
ſed quia nil valet pati ſine charitate addō
et dilexit ea vehe. qō plus eſt q̄z cuſtodi
re. qō ait cuſt. hoc ad tolerantiā ꝑtinet
ne amitteret qō habz religio. q̄ꝺ aūt ait di
lexit hoc ad charitatē tormentis fortio-
rē. et qꝛ dilexi mandata et teſtimonia iō.

**Seruaui mandata tua et teſti-
monia tua: qꝛ oēs uie mee in
ꝯſpectu tuo.** Seruaui man. tu. et te.
tua. mandata in iubendo: teſtimonia in
ꝓhibendo accipe. vel mandata precepta
teſtimonia martyria. ¶ Et nō q̄ ſupra
dixerat mādata dilexi et poſt teſtimonia
cuſtodiui et dilexi. nūc ſimul vtraq; po-
nit vt vtraq; ſimul cuſtodita ſcires cum
ait. Ser. man. tua et te. tua. Qui eīn di-
ligit ipſa veraciter et libenter ſeruat. ſed
quia inde inimici ſūt mali ꝯtra quos for
titer ſunt cuſtodienda teſtimonia. qō iſte
fecit vtraq; ſeruans: deo tribuit dicens.
quia oēs vie ꝛc. C. ꝑ hoc potui cuſto-
dire quia om. vie mee ſunt in ꝯſpe. tuo
.i. quia deus dignatus eſt intendere qui
illuminat et errores fugat. Q; ſi faciem a
uertiſſet tierē ꝯturbatus. nec ea cuſtodi-
rem. ideo ait omnes vie mee ſunt in ꝯſp.
tuo. quia aliter nulla via bona eſt niſi
quā deus illuminat.

Tau.

Tau. Qui ſupra gratas ſibi fore tribula
tiones dicebat. In hac poſtrema littera
Chriſto deſiderat proximare. ꝛpecans vt
veniat et ouem ꝑditam reuocet. ſtudio-
ſus ſe purgans quanto fruiẗ vicinitate
virtutis. Et quia Chriſtus veniens ꝯſum
mationem eterne beatitudinis ꝯtulit. et
ab errore ad patriam reduxit. ideo huic
octonario recte premittiẗ littera Thau.
que interpretaẗ errauit vel ꝯſummauit.
quia hic dicit ſe habere ꝯſummationem.
.i. vitam eternam. vel iam olim ſe erraſſe
dicit. non modo. nunc autem dicit ſe re-
portandum ad patriam a pio paſtore.
Ideo interpretatur ꝯgrue errauit ⁊ non
errat. ¶ Erraſſe eīn preteriti temporis eſt
errare preſentis. Qui errauit deſinit er-
rare et veterem ꝯdemnat errorem. De eo
eīn dicitur errauit qui in errore iam non
ſit. q̄ ſi eſt non erraſſe ſed errare dicitur
Errare eīn permanentis eſt in vicio erraſ
ſe corrigentis eſt lapſum. Non eſt autem
vicij ſed profectus renunciaſſe errori.
Eſt etiam in hoc conſummatio vt altera
docet interpretatio. i. diſcipline perfec-
tio. quia plus eſt a vicio ſe reuocaſſe: q̄z
prope vicia ipſa neſciſſe. Imbutos eīn
vicijs animos exuere atq; emendare: nō
ſolum perfecte virtutij ſed celeſtis eſt
gratie.

**Appropinquet deprecā-
tio mea in ꝯſpectu tuo
dñe: iuxta eloquiū tuū
da mihi intellectū.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Appropinquet deprecatõ. Q.d. Quia
ſic et ſic egi. Appriquet tibi o dñe depre
catio mea peccator lõge eſt. Hoc dicit
vir pfectus. Hec eni confidentia nõ eſt
niſi viri conſũmati. Uel vox ẽ hic viri ñ
perfecti. et ideo non ait. Ego appropin-
quem. ſed deprecatio mea appropiquet
et ſi non ego. quod dicere perfectorũ eſt
ſcilicet appropinquare deo. deprecatio
dico facta. in conſpectu tuo. que eſt illa
d̃precatio: iſta da mihi intellcm̃ iuxta e-
loquium tuum. i. promiſſum tuum. qꝛ
dixiſti ſupra. Intellectuȝ tibi dabo. Ul
eloquium dicit legem dei. et eſt. da mihi
intellectum. quo ſapiam iuxta eloquiũ
tuum. Iuxta eloquium dei petit vt ſa-
piat. ne p hũanam prudentiã uaneſcat.

**Intret poſtulatõ mea i ↄſpcũ
tuo: ſcd̃ȝ eloquiũ tuũ eripe me**

Intret etiam ad te poſtulatio mea facta
in conſpectu tuo. Gradatim aſcendit.
prius enim dixerat. appropinquet. hic
dicit intret. quod plus eſt. Ecce oratiõis
virtus. Nota etiam ꝙ deprecatio hic ẽ
de adhibendis bonis. poſtulatio de re-
mouẽdis malis: Unde ſbdit. ſm eloqui
um tuũ. id eſt promiſſum. eripe me. Gra
ue eſt enim tamdiu luctari: hic. Uel elo-
quium dicit legem dei. Eripe me a la-
be carnis. ſecundum eloquium tuum. i.
per eloquia tue legis. Et nõ quia qd̃ ſu-
pra ſecundum eloquium petit intellec
tum vt ſuperna videat. hic per idem e-
loquium. vt a concupiſcentie labe pur-
getur petit: Utrunqȝ eniȝ facit eloquiũ
dei. et bene hec duo petit. da mihi intel
lectum. et eripe me. Accipiendo quippe
intellectum eripitur. qui per ſeipſuȝ nõ
intelligẽdo decipit̃. da intellectũ: qꝛ tũc:

**Eructabĩ labia mña hymnũ cũ
docueris me iuſtificatões tuas**

Eructabunt labia mea. quaſi de pleno.
qꝛ plen⁹ eſt pane celi. pane ſcilicet qui d̃
celo deſcendit. hymnũ. id eſt laudeȝ dei
itus delicijs dei ſaginatus. hymnũ ru-
ctat. quando lingua non humano ſen-
ſui ſed diuino famulatur. eructabũt di
co. cũ docueris me iuſtificationes tuas
Aliter non eructabunt. niſi ipſe doceat
quia vnus eſt magiſter. qui docet ſcilicȝ
deus. Docet vero deus. quãdo qui au
dit. et diſcit. venit ad eum. vt non ſoluȝ
memoria teneat. ſed et faciat iuſtificatõ
nes. et ſic non in ſe ſed in domino glori-
ans. hymnũ ructat. Qui autem didicit
et doctorem ſuum laudauit. iaȝ vult di
cere. Unde ſbdit:

**Pronunciabit ligua mea elo
quia tua: quia omnia mãda-
ta tua equitas.**

Pronunciabit etiã lingua mea. vt ſim
miniſter verbi. eloquia tua. non o-
cioſum verbum. vnde reddenda eſt ra-
tio. ſed eloquium tuum. vnde eſt ſalus
quod decet pronunciari. quia equitate
fulget. Unde ſbdit. quia omnia manda
ta tua equitas. id ẽ equitate plena. Sci
ens autem iſte que pericula ſequantur.
docentem. illata a contradicẽtib⁹ addit

**Fiat man⁹ tua ut ſaluet me:
qm̃ mandata tua elegi.**

Fiat manus tua. id eſt adiumentuȝ tu
um. vt ſaluet vel ſalues me. de manu a-
liena. ne timeam. ſed pronunciem. quod
hac fiducia peto. qm̃ mãdata tua ⁊ d̃ oi
nib⁹ alijs elegi. et tiorẽ ãore ↄpreſſi. Et

**Cõcupiui ſalutare tuum domi
ne: ⁊ lex tua meditatio mea eſt**

Concupiui ſalutare tuum o domine.
Alij alia querunt. ego autem non niſi ſa
lutem tuam. et ideo lex tua meditatõ me
a eſt. Qui enim cupit ſalutem dei. medi
tatur in lege. nec inde auertitur aliqua
cura ſeculi huius. iugis eſt ei. meditatõ
diuinorum ſecretorum. Sequitur. ⁊

**Uiuet aĩa mea ⁊ laudabit te: ⁊
iudicia tua adiuuabunt me.**

Uiuet. a. m. Q. fiat man⁹. ⁊ ſic viuet ĩ fu
turo. a. m. ad ipſũ loqt̃ quẽ d̃ſiderat. p
mittens animam in eternum viuere que
credit. et tũc plene. laudabit te nouo cã
tico. ⁊ iudicia tua adiuua. me. qb⁹ iudi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cabit in futuro. qñ dicet. Venite benedi-
cti. ⁊c. nõ perdent. ſed adiuua. m. perfe-
cte. quia qui credit. nõ damnabitur. pro
derit eñ illi fides. et ſuffragabitur ad ve
niam. etiam ſi quã offenſaz habet. vel ita
fiat. ma. aduentũ domini orat. q2 ma-
nus patris eſt chriſtus. vñ eſayas. et bra
chiũ dñi cui reuelatũ eſt. Et alibi. Dexte
ra domini fecit virt. q. d. vt hec predicta
impleantur. Manus tua. i. filius tuus.
fiat. ex ſemine dauid. vt qui eſt creator.
ſit ſaluator. vnde ſubdit. vt ſaluet me. qd
hac fiducia peto. qm. m. t. ele. ⁊ vere. q2
Concupiui. videre o do. ſa. t. i. chriſtuz
quem antiqui cupierũt naſciturũ. ipſuz
eccleſia concupiuit de viſceribus matris
venturum. ipſum eccleſia cupit a dextera
patris venturum. Salutare ergo dicit
chriſtum. noiando ſalutare. aperte dicit
quod pus in enigmate dixerat. quẽ qui
cupit ex ſcripturis habz. et hoc eſt quod
ſequit. Lex tua me. mea eſt. quia perhi-
bet teſtimonium chriſto. et licet occida-
tur caro. que te predicat. viuet tñ anima
mea et laudabit te. et iudicia tua. que in-
cipiunt a domo dei. adiuuabunt. m. ſã-
guine eñ creuit eccleſia. Sequitur.

Erraui ſicut ouis que periit: q̃re ſeruum tuum domine: quia mandata tua non ſum oblitus

Erraui ſicut ouis. ⁊c. Nouiſſime aperit.
que perſona per totum pſalmum loque-
batur. ſcilicet generalis iuſtus. dico ad-
iuuabunt. et viuam. ſed olim ab adam.
Erraui. lege peccati. quia declinaui a vi
a ad vicia. erraui dico. ſicut ouis. Ecce
comparatio euangelica. vbi dicitur ꝙ
paſtor relictis nonagintanouem ouibuſ
in deſerto. iuit querere centeſimaz ouem
perditam. vnde hic ait. que periit. que
ſcilicet lupis exponitur. quam nec fuga:
nec ſua vis liberet. Dicit autem periit. ñ
perit. quia iam ex parte redempta. quod
vt pficiatur: orat ſubdens. O domine.
chriſte. Quere ſeruum tuum. Tu chri-
ſte require. quia infirmus homo te non
poteſt querere. Quaſi vt cepiſti perfice
dico quere. quod ideo debes. quia etſi er
raui. mandata tua non ſum oblitus. Q.
quere me: quia quero te. Ex hac parte q̃
dicit. et mandata tua non ſum oblitus.
Erat ouis inuenta. ſed adhuc ex alia par
te queritur. et perfuſum ſanguinem pa-
ſtoris iudaicis vepribus lacerati. in om
nibus gentibus inuenitur. ¶ Congrue
vero poſt predictorum meritorum gra-
dus veteris recolit colluuiõis. vt de ſua
perfectione non ſuperbiat. ſed humilis
deo tribuat totũ. q2 ñ ex operibꝰ iuſticie
que facimus nos. ſed ſm ſuam miſeri-
cordiam ſaluos nos facit. vt cum omnia
benefecerimus: dicamus. ſerui inutiles
ſumus. que debuimus facere fecimus.
hac humilitatis profeſſione liberari me
remur. Unde in ezechyele. illi ſoli libe-
rantur in quorum frontibus. tau. ſcrip-
tum reperitur. quia aliter humana con-
ditio laſſa non recreatur. niſi abdicatis
veteris vite erroribus frons innouata
virtute humilitatis inſigniatur. Inde ẽ
ꝙ paruulo poſt omnia dicenti. Benedi-
camus domino. ſeniores alia voce idem
reſpondent. deo gratias. vt quanto per-
fectiores: tanto humiliores ad deum om
nia referant. ſe velut paruulos eſtiman-
tes. et puerili ſimplicitate. deo poſt oĩa
gratias agentes. iõ poſt oĩa ponit tau.

Canticum graduum.

Canticũ graduum. Beatitudiẽz
quã ſuperior pſalmus vnita me
ritoꝝ varietate cãtauit. iſti ſeqñ-
tes pſalmi: ordinatis. xv. gradibus. tam
pſalmoꝝ ꝙ meritoꝝ. in ſacramentũ vete
ris et no. t. explicant. Septenarius eñ
ad vetus. t. refertur. octonarius ad no-
uum. patres nãq3 veteris teſtaměti. heb-
doadi. i. ſeptenario ſeruiebant. Obſerua
bãt eñ. vij. diẽ. i. ſabbatũ. vij. ſeptimanã
vij. menſe. vij. annũ. et vij. annũ. vij. de
cadis. q iubileus dr. Patres vero noui.
te. ogdoadi. ſuiunt. i. octonario. quia ſ
uant octauam diem. que dñica dicitur.
et octauas noſtrũ. ⁊ octauã reſurrectõis
expectant. Ideoq3 per octonariũ et ſepte

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nariũ. duo teſtaméta ſignant. Vñ ſalo-
mon. Da partes ſeptem nec nõ et octo:
Quindecim ergo graduũ fit diſtinctio
vt p hoc ſignificetur duoꝝ teſtamento-
rũ doctrinã in his gradibus contineri.
Et ſunt hic quindeciꝫ gradus: ſicut i té-
plo ſalomonis totidé erant gradus qui
bus aſcendebat in templũ qđ eſt figura
celeſtis templi. ad qđ his gradibus aſcé
ditur. Hec eſt ſcala iacob. In ſcalis eñ
vidit iacob angelos aſcédentes et deſcé
détes. Hi ſũt ſpũales doctores: qui per
hos meritoꝝ gradus quaſi p quaſdã in
terſcalaria aſcédendo ꝓficiunt. vſqꝫ ad
intellectũ ſpiritualiũ. et quaſi deſcéden-
tes paruulis ſe contempant. nõ cadétes
Cadit eñ qui deficit. deſcendit qui ſe cõ-
tempat puulis. Cecidit adã p ſuperbiã.
intumeſcens. deſcédit chriſtꝰ p miſericor
diam: paruulis cõdeſcendés. ſic et ſai p
humilitaté deſcendũt. nõ p ſuperbiã ca
dunt. Unde apoſtolus. Siue eñ mente
excedimus deo. ſiue ſobrij ſumus nobis
His ergo gradibus inoffẽſo pedẽ men-
tis aſcendit atqꝫ deſcenditur. Graduuꝫ
auté nomen ambiguũ eſt apud nos. qꝛ
gradus dicimꝰ aſcendentiũ et deſcenden
tiũ. Apud grecos certum eſt ꝙ aſcendé-
tium tantũ ſũt gradus. Eſt aũt hic aſcé
ſus ſpiritualis qui fit nõ pedũ paſſibus
ſed promotõne affectuũ vt de virtute i
virtutem aſcendat: vbi charitas mouet
pedem. Ideoqꝫ quãto quis plus diligit
tanto magis aſcendit. et ideo ꝯgrue pre
ponitur. Canticum. qđ eſt exultatõ men
tis habita ꝓ eternis. Et eſt ſenſus. Hic ẽ
canticum graduũ. id eſt métis exultatio
de aſcenſu ſpirituali. quia ſpũales gra-
dus ſunt iſti. Aſcendens ergo hic loqui
tur. Sꝫ videndũ eſt quis aſcédat. ⁊ vbi
et vñ. et i quid aſcendat. et p quem. qs:
vir iuſtus. vbi fit aſcenſus: in corde. vn
de alibi. Aſcéſiõis in corde ſuo diſpoſu-
it. vñ aſiédit: a cõualle ploratõnis. In
qđ: i illõ quod oculus nõ vidit. ne i cor
hominis aſcendit. per quem aſcendit: per
verbũ incarnatũ quod deſcendit: vt per
ipſũ nos aſcenderemꝰ. Uerbũ ei caro fa

ctũ calicem bibens paſſionis factũ ẽ no-
bis cõuallis ploratõnis. manés vero a-
pud deũ eſt mons aſcenſionis. Sic eniꝫ
deſcendit ad te: vt maneret in ſe. deſcen
dit ad te: vt fieret tibi conuall' ploratio-
nis. Manſit i te vt eſſet tibi mõs ad qué
aſcéderes. Ab exemplo ergo humiliatio
nis eiꝰ aſcendat ad voluntatem et altitu
dinem deitatis ipſius. Primꝰ auté gra-
dus eſt a mal' ſeculi exire. et vniuerſe va
nitati renunciare. Initium eñ ꝓfectus
eſt carnalia vicia relinquere: et domino
ſupplicare. vnde in veteri lege quando
emebat mancipium gentile: radebãtur
vngues eius: et capilli tondebant. quia
oportet veteré vanitatem quãqꝫ exuere.
vt deum obſequio mancipetur. Hic er-
go a renunciatõne ſeculi quibuſdã gra-
dibus meritorum ad eternam et perfe-
ctam peruenitur charitatem. que in ſũ
mo gradu locata eſt. ¶ Intentione nos
monet aſcendere que eadem eſt in omni
bus: ſicut et quartus titulus. Modꝰ hi
pertitus eſt pſalmus. Primo aſcendere
incipiens: quia multos inuenit obſiſten
tes. a linguis eoruꝫ petit liberari. Secũ
do de pmixtõne malorum cõquerit ibi
Heu mihi. Juſtꝰ ergo volens exire de ma
lis ſcli quibꝰ premebat: dicit ſe clamaſſe
ad dñm ſic.

**AD dominũ cũ tribula-
rer clamaui: ⁊ exaudiuit
me.**

Cũ tribu. peccatis clama. intenſiõe cor
dis. ad do. vt me educeret. et exau. me.
cõſtituẽdo ad gradꝰ aſcédédi vbi orat
cõtra liguas detrahentiũ dicés.

**Dñe libera animã meam a la-
biis iniquis: et a ligua doloſa**

Domine libera animã meã. Cũ enim ici
pit homo aſcendere. i. cũ cogitat ꝓficere
ꝯtépto ſclo ſoli deo herens: incipit pati
liguas aduerſãtiũ. i. ꝯtrahẽtiũ ⁊ qđ gra
uiꝰ ẽ q̃ ꝯſulẽdo a ſalute auẽtiũ. has er-
go q̃ ñ patit ñdũ ꝓficé cõat. aſcéſurꝰ go
pꝰm ꝯtra eas pcat q. d. qꝛ me i gradu ꝯſti

tuiſti iam.ergo:o dñe·li.aiam.a.la. ini.
que iniqua ſuadent.et a lin.do.'que ſpē
ꝯſulendi plus nocet.'hec talia conuerſo
mox occurrunt. Vnde primus hō corru
it. Labia eñ iniqua fuerunt. quibus ex-
preſſuz eſt ꝯmede.lingua doloſa.qua pal
liato fine ꝯſilij:dictū eſt. eritis ſicut dij.
ſed dominus quaſi exercens iſtū dicit ei.

**Quid detur tibi aut quid ap/
ponat' tibi:ad linguā doloſā.**

Quid detur tibi. Q.d.tu dicis libera.ſʒ
Quid detur tibi.aut quid apponatur ti
bi:'quo te munias.ad.i.contra. linguā
doloſā. que iniqua ſuadet? Duo verba
poſuit.dari et apponi .quia ſagitte dan
tur in arma.et carbones apponuntur.q̄
ſi in conſolationem.' Vnde dominus re-
ſpondens: ſbijcit ſue interrogatōi.

**Sagitte potentis acute cū car
bonibus deſolatorijs.**

Sagitte potentis acute.dabuntur. cum
carbonibus deſo. vel vaſtatorijs. quod
idem eſt.'Sagitte acute.ſunt verba dei.
quia verbis dei ſagittatur cor ad amorē
dei. vt in eo fiat vulnus amoris. non li-
uoris.vnde vulneraſti cor meuz charita
te:Carbones vero.ſunt exempla iniquo
rum conuerſorum ad deum.qui bene di
cuntur carbones.qui d̄ mortuis reuiui
ſcunt:quando accenduntur . et adhibiti
mortuis.eos accendunt. Ita qui ſe cōuer
tunt ad dominū:de mortuis reuiuiſcūt:
igne charitatis calefacti . et ſuo exemplo
alios accendunt vt viuant.hi bene poſt
ſagittas apponuntur.quia poſt exhor-
tatōnem verborum exemplis agendum
eſt.vt quod verbis accepit quis: credat
ſe poſſe.cum multi delicati: etiam femi-
ne.vt agnes:agathes:iam illud impleue
runt.etſi multum peccauerunt / vt pau-
lus.et maria eo amplius amauerunt .'
Hec exēpla dicunt carbones deſolatorij
vel vaſtatorij.qꝛ vaſtando ad d̄ſolatōz
ducūt carnales cogitatōes ꝛ ſclazes amo
res. Qui male frondueråt.vt ita ſit loc⁹
purus:edificio dei.et eſt.Sagitte poten
acute.dabuntur.cum carbonibus deſo-
latorijs.id eſt cum exemplis conuerſorū
ad deum.'Vel verba ipſius iuſti ſunt.q̄
more nimis cogitantis heſitat. et querit
remediū dicens. Quid detur tibi aut q̄d
apponatur tibi ad linguā doloſam?Sē
tentia horum verborum non mutatur .
Deinde interrogationi ſue. ipſe reſpon-
det. vel deus dicens. Sagitte potentis a
cute.ꝛc. Non mutatur ſenſus.

**'Heu mihi quia icolatus meuſ
ꝓlongatus eſt:habitaui cū ha
bitantibus cedar:multum in/
cola fuit anima mea.**

'Heu mihi.'Secundo de incolatu et per
mixtione maloꝝ conqueritur.Q.d.'Ac
cepi ſagittas et carbōes. ſed adhuc inter
malos ſum.et ideo:'Heu mihi.Acceptis
eñ ſagittis et carbonibus iam factus tri
ticum:nondum eſt in horreo.ſed in area
vbi palea multa premitur / videns ergo
multa mala que ante nō viderat:clamat
'Heu mihi.'nulli homini apparent mali
niſi factus ſit bonus.hoc enim dominuſ
docet:in parabola euangelica qua dicit
ꝙ cum creuit herba.et fecit fructum.ap-
paruerunt zyzania. Inde:'Heu.mihi.qꝛ
incola·m'.i. perigrinatio huius ſeculi.
prolon.eſt'.qꝛ etſi breue ſit tps.tñ deſiō
rio nimio longū videt'Cur iñ gemis?qꝛ
habita.ñ cū bonis.ſʒ cū habi.vel taber-
naculis.ce.'Cedar fuit filius hyſmaelis
vnō ſarraceni deſcenderūt.q̄ veri⁹ ab agar
dicerent agareni.ſʒ a ſara digniori.et li-
bera.nomē ſibi vendicauerūt. quoꝝ vter
qꝫ in tabernaculis.legitur habitaſſe'Ta
bernacula ergo hyſmael: recte cedar di-
cta ſunt.quia cedar ad hyſmael ꝑtinet .
ſicut in geneſi habet'. Per hyſmael autē
ſiue cedar ſignificant mali.ſicut ꝑ yſaac
boni.'yſaac ergo:miſt cuz hyſmael eſt.i.
ſpūales cū carnalib⁹ filijs ancille.a q̄buſ
ꝛ patiunt ſicut hyſmael ꝑſequebat' yſaac
et eſt.'habitaui cū habi.vl' taber.cedar.
i.cū malis. qui ſignificant ꝑ ce.vl' ſ'm in
terpretatōnem nois.'Cedar eñ interpre
tatur tenebre.et eſt.cū habi.cedar.i/ cuz
habitantibus tenebras. ſed nō eſt obſcu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ratꝰ ab eis . et eſt vnꝰ ſenſus cū precedēti
p hoc nota qꝛ ñ ē dimittēda vnitas cor
pis chriſti.i.eccle:ñ precidēda eccl'a. qꝛ
ſi mali nūc a bōis ñ poſſūt ſepari:ferēdi
ſūt. Dico hitaui cū mal'.et diu . et hoc ē
qꝺ ſbdit.mł.ico.vel ita ꝯti. Cur cū ill'
doles eē:qꝛ mł.ico.fu.a.mea. Jō dicit
aiaꝫ icolā.ne putes corpalē pegrinatōꝫ
ſꝫ ſpūalē. Sicut eñ corpus pegrinatur
locis:ita aīa pegrinat' affectibꝰ. Si eniꝫ
deū amat aīa:aſcēdit ad deū. Si vō ter-
rā amat:a deo aīa pegrinat'.

Cū his q̄ oderūt pacem erā pa cificꝰ:cum loq̄bar illis ipugna bant me gratis.

Cū his q o.pa.q.multū ico.fu.a.m. ꝛ
nō ſolū longꝰ:ſꝫ ꝛ grauis fuit icolatꝰ:qꝛ
Cū his q̄ ode.pa.vł ſic iūge. hitaui cuꝫ
hitātibꝰ vel cū taber.cedar.ꝛ cū his qui
ode.pa. i.qui ꝯſcindūt vnitatē catho-
licam.erā paci. ſeruās vnitatē.nō iratꝰ
nō turbulentꝰ.et cū lo.il.id ē cū ꝓhibe-
rē a mal' bōa loqñs ipſi obſtiati impu .
me gratis. ·CXX·

Canticum graduum.

Canticū gradūū. Jdē titulus q̄
ſupra et idē ſēſus.i.cāticū aſcē
ſiōis. Aſcēdere aūt ē i deū pro
ficere.ꝓfectꝰ ergo gradꝰ eſt. Secūdꝰ vō
gradꝰ eſt petere diuinā defenſiōꝫ cui nil
poſſe obuiare monſtrat' qui cōgrue pre
miſſū gradū ſequit'. Cui eñ de mūdo ex
eunti picula occurrūt expoſcere dēt di-
uinū auxiliū. Cōgrue ergo qui ſupra ge
mebat int' maloꝝ inſidias : hic ꝯtra eas
orat iuuari. Non eñ ē imperitꝰ et iꝓro-
uidus ſicut ille paterfamilias qui i euā
gelio neſcit.quādo fur venturꝰ ſit ꝛ ꝓdor
mit.et idō ipſū ſubito occupat hora fu
ris. p queꝫ ſignificantur illi qui preſu-
mentes de cupiditatibus ſuis:et delici-
is huius ſeculi:diffluentes tument ꝛ eri
guntur aduerſus humiles. Hi ſūt qui
in diebus noe:nubunt.ducunt.et edifi-
cant.id eſt qui de his preſumunt.q̄ hoc
deo preferunt. et ideo eos comprehen-
dit hora furis:ſed filios lucis non com
prehendit.quia ſemꝑ vigilant expectan
tes dominū ſuū quando reuertat'. Tal'
eſt iſte qui oculos ad deum leuat. In
tentōne monet nos ad idē monens. Mo
dus biptitꝰ eſt pſalmꝰ. Primo leuat ocu
los et orat. Secūdo qꝺ orauit affirmat
oſtendēs virtutē auxilij īpetrati ibi. do
minꝰ cuſto. Qui ergo ſupra quaſi incli
natꝰ clamauit.ꝛ iā reſpirās oculos ad i
tērceſſores ſāctos eleuat dicens.

Leuaui oculos meos in mōtes:unde ueniet au xilium mihi.

Leua.ocu.me.in rciores ad mon. ſpiritu
ales. i.ad ſāctos q̄ ꝑus illumiāti ſūt ſo-
le iuſticie:p quos apte ſūt ſcꝑture . vn.
ve.auxi.mihi.qꝛ de ſcꝑturis eoꝝ in hac
vita auxiliū habemꝰ. Sꝫ nō eſt de ill' pre
ſumendū imo de domino .quia

Auxilium meum a domino q̄ fecit celum et terram.

Auxi.meū ē a dño:p eos qꝛ et hi etiā de
plenitudie eiꝰ accipiūt:i quos tamē niſi
leues ocl'os p ſcꝑt'as ñ admoueberis vt
ab eo illumieris. Illi ergo miſtri:deꝰ āt
auctor ē illuminatōis:qui eſt lux vera il
lumināſ oēꝫ hoīeꝫ veni.i hūc mūo ū. q̄
pōt auxiliari. Jpſe eſt eñ q̄ fecit ce. ꝛ t.

Non det in commotioneꝫ pe dem tuum:neqꝫ dormitet qui cuſtodit te.

Non det in commotionem. Letus iſte ꝺ
tali auxilio :ſibi ipſi loquitur Quaſi qꝛ
Auxiliū eſt a domino vt ergo firmꝰ ſis
in gradibus . Nō det dominꝰ pedē tuū.
id ē cogitatōem :in cōmotōeꝫ vt cadas
p ſupbiam.qua ceciđit angelus:et ꝺ an
gelo fcūs ē diabolus. Sicut ei ad ꝓfici
endū ñ mouet pedē niſi charitas :ita ad
cadēdū ſꝑbia. Charitas ei ad celſitudinē
hūiles ꝓuehit.ſupbia elatos i ruinā ꝓ-
git.dico nō det pedē i ꝯmotōnem .neqꝫ
etiā dormitet:qꝺ minꝰ ē.q̄ cuſt.te .i. ñ ſi
nat te pigritari i fide qꝛ ſi dormit i te fi
des:dormit in te chriſtus. Fides ei i cor

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de tuo^s chriſtus eſt in corde tuo. Et dici
tur hoc ab hūana ↄſuetudine. vt qn̄ feſ-
ſus cuſtos dormitat. furtū patit᷑. Dor-
mitat vero chriſtus qn̄ in fide tepeſcim^9
talis eſt ipſe nobis: quales nos ei. Dein̄.
bis duob^9 duo alia reddit. R̄ndens.

Ecce non dormitabit neqȝ dor miet: qui cuſtodit iſrael.

Ecce n̄ dorm. Ad hoc ei ꝙ dixit: n̄ dormi
tet. refert n̄ dormitabit. ad aliud vero ꝙ
dixit n̄ det in cōmotōȝ. refert neqȝ dormi
et. Q. d. vt aūt tibi n̄ dormiat eſto iſrael
q: Ecce n̄. dor. ne. dor. q̄ cuſ. iſ^l. i. chriſt^9
q̄ cuſtodit ꝑmo ꝑ fidē poſt videntes per
ſpēm. Si ergo ꝑ ſpēm n̄ dū potes: ꝑ fidē
vide. ¶ Si faciē eius videre n̄ vales. qm̄.
ibi eſt ſpēs: poſteriora ei^9 vide. hoc ei di-
ctū eſt moyſi a dn̄o: quer̄eti faciē ei^9 vide
re. Nō potes videre faciē meā. ſȝ ſta in fo
ramie petre. ⁊ ꝓtegā te dextera mea. et po
ſteriora mea videbis: cū ꝑtrāſiero. q̄ er-
go n̄ pōt videre faciē: poſteriora videat
cū trāſierit. Pertrāſiuit aūt chriſt^9 ꝑ paſ
ſionem. a morte ad vitā. q̄ trāſitus hebra
ice dr̄ paſca. ¶ Paſcha q̄d ē putat᷑ grecū.
q̄i paſſio. ſȝ vere hebreū eſt. i. trāſitus. In
hoc voluit chriſtus videri. i. credi. n̄ mō
in eo ꝙ mortu^9 eſt. vt et iniq̄ credūt. ſȝ ꝙ
reſurrexit. ¶ Primū ergo eſt: in ꝑncipio e
rat verbū. poſteri^9: verbū caro factū eſt.
Qui ergo dicit ꝙ paſſus eſt. ⁊ reſurrexit
iſrael eſt. ⁊ huic n̄ dormit chriſtus. vl̄ ita
Non det. loq̄r vir iuſtus ſibiipſi dicens
Nō det in cō. pe. t. n̄ mutat᷑ ſenſus hoȝ ꝟ
boȝ. dein̄ ipſe dn̄s ei reſpōdet dicēs. ne.
dor. q. d. oras n̄ moueri pedē tuū. ¶ vt au
tē n̄ moueat᷑ pes: elige tibi hō cuſtodē q̄
n̄ dormit. et hoc eſt qd̄ ait. neqȝ dor. q̄ cu
ſto. iſ^l. ¶ Dein̄ querit vir iuſt^9. Quis ē cu-
ſtos q̄ n̄ dormit: cui r̄ndit dn̄s. Ecce q̄ n̄
dormit. ille. ſ. q̄ cuſ. iſ. n̄. dor. ne. dor. ¶ Dor
mitat chriſt^9 adhuc mortalis. dormiuit
moriens: qd̄ iā n̄ chriſt^9. Chriſtus em̄ re-
ſurgens a mortuis. iā n̄ morit᷑. mors illi
vltra n̄ dn̄abit᷑. Ipſe eſt ergo q̄ vigilat. ⁊
nūqȝ dormit. vn̄: dr̄ ad hieremiā. qd̄ tu
vides hieremia: ⁊ ait. virgam vigiliaꝝ
ego video. quia vigilo ego ſuper ppl̄m
meū dicit dn̄s. Et dr̄ hoc a ſimili virge.
quā fur tenet. vt poma vel veſtimēta alte
rius rapiat. Si dormierit ille. cui^9 veſti-
mēta ſūt: fur cū virga vigilat. Si aūt vi-
gilat ille. fur dormit. et nō rapit. Sil'r ſi
hō cuſtodit veſtimēta ſua: ne ambulet nu
d^9 in via. i. bona opa ſua. chriſt^9 dormit
i. n̄ punit. Si vō dormit hō. chriſt^9 vigi-
lat. i. corripit. et verberat. hic ē cuſtos. d̄
quo in eſaia dicit᷑. Ad me clamat exſeyr.
Cuſtos q̄ de nocte. cuſtos q̄ de nocte: Et
dixit cuſtos. Uenit mane et nox. ſi queri-
tis. q̄rite ↄuertimini. et venite. hic ergo
n̄ dormi. neqȝ dor. ¶ ſed ne adhuc putes de
aliquo hominū hic accipi: R̄ndit.

Dn̄s cuſtodit te dn̄s protectō tua: ſup manū dexteram tuam

Dn̄s cuſt. te. Scd̄a ps vbi qd̄ orauerat:
affirmat. Et q̄i qs quereret. qs eſt ille cu-
ſtos: R̄ndit. Dn̄s cuſtodit te. quō: ¶ Ecce.
dn̄s eſt ꝓtec. t. vel ꝓtegit te. Alia litt̄a. fi
ma. dex. t. ¶ vel ſicut alij tranſfert ſup ma.
dexterā tuā. Non ē ſine cauſa ꝙ n̄ ſimpl'r
dic. ꝓtegit te. l' dexterā tuā. vel manū dx
terā tuā. ſȝ trāſitiue ait. manū dxtere tue
⁊ nō ait ſiniſtre. Cum ipſe nos totos fece
rit. et dexterā. et ſiniſtrā dederit. Aliquid
hic ergo occultū abſcōdit᷑. ad qd̄ pulſan
do pueniat᷑. Siniſtra ergo eſt: q̄cquid tpa
liter habemus. quod et a deo eſt. dextera
eternum. Illa ergo eſt conſolatio. hec be
atitudo. ſm illud. Leua eius ſub capite
meo. et dextera illius amp. me. ¶ Et in
prouerbijs. longitudo dierum. et anni
vite in dexterā eius. et in ſiniſtra eius. di
uitie et honor. Dextera dei ergo eſt: et̄na
felicitas. ſiniſtra mūdana. que et a deo ¶ Jō
qȝ ad dexteram eius locandi dicuntur:
qui eterna queſierunt. Ad ſiniſtram: qui
terrena. Sed quidam errantes. hec alter
nant. habentes ſiniſtram: pro dextera. et
dexteram: pro ſiniſtra ¶ Sicut illi qui di-
xerunt. beatum populum. cui hec tem
poralia ſunt: contra quos dominus di-
cit. Neſciat ſiniſtra tua quid faciat dexte
ra tua. id eſt pro terrenis bona non fa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cias. ſꝫ ꝑ eťnis. Jō ait neſciat. vt nec ſaltē ſe paꝝ admiſceat. parti celo ꝑti mundo ſeruiens. Ecce quid eſt dextera. Per manū vero accipitur poteſtas ſicut ibi Mors et vita in manibus lingue. Manꝰ ergo dextere poteſtas eſt quā deus dđit credentibus vt ſint filij. vt ſint ad dexterā. ſm illud. Dedit eis ptātē fili. dei fie. his q̄ cre. i noīe eius. Eſt ergo ſēſus. do. eſt ꝓte. t. ſup manū dexte. tuā. i. ſup ptātē quam dedit tibi deus. vt ſis ad dexteram. vt ſis filius: que poteſtas ē ꝑ fidē ſed nō valet niſi deus protegat. Vel manus eſt ipſa fides. ſup ergo manū dexterā tuā id eſt ſup fidē qua fiunt filii. dominꝰ ꝓtegit. vt nō ſinat tētari. ſupra quā poſſūt. Sꝫ q̄re oportꝫ vt ꝓtegat? ꝓpter ſcādala que ſūt de duobꝰ. qꝛ et duo ſunt precepta charitatis. i quibꝰ tota lex pendet ⁊ ꝓphete. ſcꝫ dilectō dei ⁊ proximi. Unde ſbdit.

Per diem ſol non uret te: neqꝫ luna ꝑ noctē.

Per di. ſol ñ v. te. Hec eſt ſol. dies ſapia dei. lūa eccľa. nox caro chriſti. q̄ ergo erat i deo: a ſole vriť et ꝑ diē. qꝛ i ipſa ſapia errat de qua diciť. Dies diei eru. v. id ē ꝑfecti ſapiam ꝑfectis. nox vero nocti indicat. i. paruulis predicať humilitas chriſti. paſſio chriſti: que eſt q̄ſi nox ſed nō relinquūť in nocte. id eſt i carnis humilitate. ſed ad altiora diuinitatis ꝓuehūť. quia lucꝫ et luna i nocte. i. ꝑ carnē chriſti predicať eccľia chriſti et ꝓficit. qꝛ caro ipſa chriſti caput eſt eccľie. Qui ergo in eccleſia id eſt in carne chriſti ſcādalizať: a luna ꝑ noctē vriť. et ē ſenſus. Ideo oportꝫ vt ꝓtegat. qꝛ ſi te ꝓtexerit: ſol ñ vrꝫ. te ꝑ di. i. ñ errabis i diuinitate ſiue i dei ſapia. neqꝫ lu. v. te ꝑ no. i. ñ ſcādalizaberis i eccľa vľ i carne chriſti. vľ ſm lraꝫ noſtrā. Dñs ꝓtec. t. ſu. ma dex. tu. i. bonā opatōꝫ ꝓtegꝫ. et ñ ſolū opationē ꝓtegꝫ ſꝫ ⁊ te intꝰ ita ꝙ ſol ñ vret te ꝑ di. i. ita ꝓtegꝫ te vt chriſtꝰ nō ſcandalizet te i cognitōe deitatis ſue. neqꝫ lu. ꝑ no. id ē ipſe idē ñ te ſcādalizet i ꝯgnitōe hūanitatis ſue vel vnitatis eccleſie. vel luna id ē eccleſia nō vret te ꝑ no. i. ñ ꝑmittꝫ te vri nocte ťbulatōnis: vľ ꝑ diem accipiūtur ꝓſpera: ꝑ ſolem elatio que ex proſperis venit. ꝑ noctē aduerſa. ꝑ lunā oppreſſio que ex aduerſis aliq̄ñ ꝓuenit. et ē ſol ñ v. te ꝑ di. i. ñ vreris elatōe ꝓſꝑitatis. neqꝫ lu. ꝑ noc. i. nō depreſſione aduerſitatis ſuccūbes. et eſt hoc dictum a ſimili. beneficij collati antiquo populo. qꝛ vt olim in columna nubis ⁊ ignis precedebat iudeos. ita nunc in proſperis: et in aduerſis nos ſeruat: et quare ſol ⁊ luna nō vret te? Quia

Dominꝰ cuſtodit te ab oī malo cuſtodiat animā tuā dominꝰ

Dominus iuſtodit te ab omni malo. vľ ita continua. Et vt breuiť de oībus cōcludam. Dñs cuſto. te ab omni malo. a ſcandalis i ſole et luna et a perſecutionibus. ⁊ cuſtodiat dominus animā tuam. ne cadat. etſi corpus occidiť. qꝛ martyres occidi queunt. flecti nequeunt. Deinde cuncta concludit dicens.

Dominꝰ cuſtodiat introitum tuum et exitum tuum: ex hoc nunc ⁊ uſqꝫ in ſeculum.

Dominus cuſtodiat intro. tu. ⁊ exitū t. id ē bonis initijs bonos exitꝰ adiungat. Sꝫ q̄s ē itroitꝰ. q̄s exitꝰ nr̄? Ecce q̄ñ tētamur itramꝰ. vñ vaſa figuli ꝓbat fornax et hoīes iuſtos tētatō ťbulatōis: q̄ñ vicimꝰ: eximꝰ. Intrātes cuſtodit: vt ſana ſide itremꝰ. ⁊ hūiles: ne vēto ſr̄bie crepēꝰ ⁊ etiā dū ñ ſinit tētari ſupra vires: exitū vo cuſtodit. ex hoc iſtāti. qđ nūc ē ⁊ uſqꝫ i ſe. qꝛ ⁊ nūc facit cū tētatōe ꝓuentū ⁊ cū exieriꝰ ab oī tētatōe iā i eťnuꝫ nihil nocebit.

CXXI

Canticum graduum.

Can. gra. patꝫ. Tercīꝰ gradꝰ eſt magnū gaudiū qđ hꝫ vir ſc̄s eo ꝙ ſe ⁊ alios vidꝫ i eccľa pura m̄te v̄ſari. atqꝫ digne dō i hac pegriatōe militare. vñ ſuſpirāꝰ ad celeſtē hierľꝫ: ad quā duabꝰ aliſ dilectōis leuamur. a oꝛ nāqꝫ q̄liſcūqꝫ ſit vacare ñ pōt. nā ſi ťrenꝰ eſt aiaꝫ ad ꝯcu

piſcēda terrena inclinat. Si vero celeſtis
eſt ad celeſtia ſubleuat. vel vehit. ad eter
na iſlammat. Obligata eſt eñ anima t̄
reno amore. viſcum h₃ in pennis. volare
nõ poteſt. ſ₃ amor ſanctus ab hoc viſco
ſolutã: ad ſuperna ſubleuat. ad celeſtem
hieruſalem. ſ. vbi ſunt ꝯciues noſtri an
geli. Intẽtõne monet ad deſideriũ il
lius. Modus biptitus eſt pſalmus. Pri
mo gaudet ſe admonitũ. ire ad celeſtem
hieruſalem. vbi ſancti ſecuri ſunt. et cu₃
domino iudicabũt. Secundo: aſcenſu
rus optat abũdantiã pacis. ibi. Rogate
que. Quia ergo iſte: de celeſti ciuitate iã
a multis multa audierat: ipſum ad eam
velut ad ſolennem feſtiuitatem ire mo
nentibus exauditis: admodũ letus ait.

**Letatus ſum i his q̃ dicta ſũt
mihi: in domum dñi ibimus.**

Letatus ſum. i. ſpem habui. et gaudium
in his que dicta ſunt mihi. a ſpiritu. ſ. ⁊
a prophetis: et ab apoſtolis. qui priores
viderũt patriam. et inuitant vt curramꝰ
ad eam. que ſunt illa: ꝙ. ſ. ibimus in do
mũ dñi. ñ manu factã. Et cũ hec dicerẽt.

**Stantes erant pedes noſtri: in
atriis tuis hieruſalem.**

Pedes noſtri. i. affectus. erant ſtantes in
at. t. O hieruſalẽ. hec eſt domus dñi in
qua iam ſtabant pedes. qui currit. ita co
gitet. quaſi iam ibi ſit ſpe. ⁊ ibi ſtet. Stã
tes: ideo dicit quia oĩa ibi ſtant. nihil trã
ſit vel cadit. Ibi nõ ptranſit belial. ibi ñ
eſt macula in luna. ibi rachel non dolet.
vel timet. Vnde alibi. qui poſuit fines tu
os pacem. et nota ꝙ ait. in atrijs. a par
te totũ accipit. Atria quidem ſunt intro
itus. ſ₃ et hic: p penetralibus accipiunt
in atrijs. cuius hieruſalem: nõ illius q̃
prophetas occidit. que ſeruit cum filijs
ſuis. que corpeis pietibꝰ erigit. ſed illius

**Hieruſalem q̃ edificatꝰ ut ciui
tas: cuiꝰ pticipatõ eiꝰ in idipſũ.**

Hieruſalẽ que edi. nõ ſaxo₄ molibꝰ. ſ₃
de viuis lapidibus que virtutũ ſolidita
te ꝯſurgit. ⁊ ſanctorũ ſocietate nunꝗ̃ diſ
ſoluenda extruit. vt ciuitas. i. ad ſimili
tudinẽ ciuitatis. nõ eñ eſt corpalis ciui
tas. ſ₃ ei ſilis. cuius par. eiꝰ. eſt in id. qđ
de nlla carnali poteſt dici. hic ei hñt ho
mĩes diuerſa bona. et deficientia. ibi vo
bonum qđ fuerit ſingulo₄: erit omnium
ideo ait. par. eius. eſt in idip. Quid ē id
ipſum: Idipſum eſt. qđ ſemp eodem mo
do eſt. i. eternum. non potuit expreſſius
dicere. Stabilitatis ergo: particeps eſt.
illa ciuitas qđ non eſt hic. in aliqua crea
tura. Deus vero eſt idipſu₃ qui ait. Ego
ſum qui ſum. Et vnde ſcis ꝙ ibimus. eñ
hoc eſt. Quia.

**Illuc ei aſcenderũt tribꝰ tribꝰ
dñi teſtimoniũ iſrael ad confi
tendum nomini domini.**

Illuc aſcen. id eſt aſcendũt. tribus. ñ oẽs
ſed tribꝰ. q̃ ſunt dñi. Que ſũt domini:
in quibus eſt. teſtimonium iſrael. id eſt
qui ſe teſtantur iſrael per bona opa. Vel
ita. aſcenderũt tribus in quibus. ſ. que a
ſcenderunt eſt. teſti. iſrael. i. in q̃bus cog
noſcitur. quia vere iſrael ſunt. Quando
eñ grana ſunt cum palea. totum palea
putatur. Sed cum ſeperabuntur. tunc e
rit teſtimomiũ iſrael. Et quare aſcende
runt: ad confitendum nomini domini.
non ſibi ſicut ſuperbi. vt enim ſuperbia
ď ſe preſumit. ita humilitas confitetur
deo. et vere ibimus in domũ domini.

**Quia illic ſederũt ſedes in iu
dicio: ſedes ſup domũ dauid.**

Quia illic ſe. i. ſedebũt. i iudi. ſe. i. iuſti
in q̃bus deus ſedet. et iñ iudicat q̃cq̃d iu
dicat. vñ in libro ſapie. Aia iuſti thronꝰ ē
ſapie. que ſũt he ſedes: ſedes. que ſũt ſup
do. dď. q₂ ⁊ hi ſedebũt cũ chriſto. ſr: xij
ſedes. vt iudicẽt. do. dď. i. familiã chriſti
cui dederunt cibum in tpe. Iudicabunt
aũt illi: q̃ oĩa reliquerũt chriſtũ ſeq̃ntes. q̃
fiũt amici ď mãmona iniq̃tatiſ. vt recipi
ãt dantes: in etña tabernacła. ⁊ hec ē pax
hierłm dãdo: et accipiendo. vt opa mie
corpea: iungant opibus predicatõis. vñ
apłs. Si nos vobis ſpiritualia ſemina

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uimus: magnũ eſt ſi carnalia veſtra me tamus. Et hec eſt equalitas quã paulus dicit. qua q̃ multũ habuerit. nõ abũdauit. et qui modicũ nõ minorauit. Subueniũt eñ ſpũales hic et in futuro carnalibus a qb' ſumũt tpaliũ fenũ. vñ iſte conuertit verba ad iudices dicens.

Rogate q̃ ad pacẽ ſunt hieruſalẽ: ⁊ abundãtia diligẽtib' te.

Rogate que. Secunda pars vbi loquitur ad iudices: optans eis abũdantiã pacis quã pacẽ predicauit amore frm. Q. d. et quia ſedebitis ergo o ſedes dñi que ſedebitis vt iudicetis. Roga. i. interrogate Judiciũ eñ eſt iterrogare iudicãdos. qr iudicãs debet oĩa rimari. Jnterrogate dico qui fecerit. que ad pa. ſũt hieru. id ẽ opera mĩe. que qui fecerũt ſumũtur ad hieruſalẽ. Alij nõ qui iudicium ſine miſericordia fiet illi qui non fecit miam. Caueant ergo ſibi omnes interrogãdi. et que ſunt ad pacem: ea per que abundantia ẽ in eternum. Hic eñ ſunt omnes paupes. ibi diuites qui hic dederunt ſua. ſʒ quibus eſt abundantia: diligentibus te non dicit multa dantibus. ſed diligentibus. Qui enim in alio amat bonuʒ qd ipſe non poteſt habere. imputatur ei q̃ſi haberet. Unde ſi charitas non habet quid det det calicem aque frigide. et tantum imputatur ei quantum zacheo mlta: qui dimidium patrimonij donauit pauperibus. Quare hoc: Jlle tam modicum dedit. Jlle tam multum dedit. ⁊ tantum illi imputabitur. tantum plane Jmpar eñ facultas: ſed nõ impar charitas. Et o hieruſalem

Fiat pax in uirtute tua: et abũdãtia in turrib' tuis.

Fiat pax in virtute tua id eſt ĩ charitate. Charitas eniʒ eſt virt' fortis. vt mors cui nil reſiſtit cum venit. cum et regib' et ignibus et alijs poſſit reſiſti. Que et occidit qd ſumus vt aliud ſimus: et id comparatur morti. hec ſic occidit vt viuificet. Unde apoſtolus. Uiuo ego iaʒ non ego. Per hanc reguntur infirmi a firmis. ideo ait. Fiat pax in virtute tua et p hanc virtutem et pacem: fiat abũdãtia. in numero et in premio: in turribus tuis id eſt in excelſis tuis. Pauci quidẽ ſunt iudices. ſed multi ad ſingulos pertinebunt: quos recipient in eterna tabernacula. et tunc erit abundantia in turribus tuis. Deus autem erit tota abundantia eorum: tam recipientium q̃ʒ receptorum. Sed quia charitas eſt non noſtra: ſed que aliorum ſunt querere: ideo cum de charitate diceret ſbdit.

Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter fratres meos. Q. di. Fiat pax Et ego iam loquebar. id eſt hic predicabam alijs de te paceʒ o hieruſalẽ. ⁊ hoc nõ ppter me: ſʒ ppter fratres meos et proximos meos. i. vt fratres et primi vinculo charitatis aſtringãtur.

Propter domum dñi dei noſtri: q̃ſiui bona tibi.

Propter domũ domi dei noſtri ſcʒ nõ ppter me ſʒ ppt ecclam. ppter pegrios vt et ipſi aſcedãt: queſi. bona ti. i. predicaui de te bõa o tu celeſtis hieruſalẽ. qr dom' dei es: et ita ĩ hoc q te diligo deũ diligo. vel ita lege vt hic verſus ſit expõ precedẽtis. q. loque. pa. d te. ppt prios et fres. ſ. queſi. bo. ti. pp. do. dñi dei nri ſ ia hoꝝ vboꝝ nõ mutatur. CXXII

Canticum graduum.

Cãti. gra. Quart' grad' ẽ iter q̃ſlibʒ anguſtias ↄſtãt de dño preſũere: donec miſeri' exaudiat. ¶ Jntentio monet aſcendere. Mod' biptit' ẽ ps. pmo vox ẽ tbulatoꝝ deũ reſpicientiũ nõ ad alia patrocinia. Secũdo precat miſericordiã ↄtra iſultãtes. ibi. Miſerere nri ⁊ c. et attende pgreſſũ aſcẽdẽtis. vñ grad' cãtici dr q eñ ſupra ad mõtes nũc ad ipſũ deũ qd maius eſt oculos leuat dicens. O tu

Ad te leuaui oculos meos. q̃ habitas in celis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Qui hi. in ce. i. i iuſtis qui ꝓpt̃ iuſticiã celi dñr ego affcũ aſcẽdẽs dicẽs. ad te le. oc. m. ſ. ocl'os fidi ⁊ charitatis. vñ ſe mũdat iſte vt celũ fiat. Aſcenſus ergo ẽ i affectu. deſiderio ergo bono leuamur ad celũ ſicut deſiderio malo ad ima precipitant̃. Et ſicut affectu aſcẽdit aliq̃ſ ita ⁊ celũ i quo habitat de⁹ ẽ i iuſticia. i. ꝑ iuſticiã. et bñ ait leua. oc. m. ad te quo eñi leuaret niſi quo aſcendẽs tendebat. Non ſe attendit iſte vt ſupb⁹ q̃ placet ſibi ⁊ iõ diſciplicet deo. Deo placet cui deus placet. Cui vo de⁹ placz ipſe ſibi diſplicet. Attende etiã q2 cũ multi hoc dicãt. ñ pl'alit̃ ſʒ ſingl'arit̃ q̃ſi vn⁹ hõ loquit̃ dicẽs ad te leua. Per charitatẽ nãq3 multi vnuſ hõ ſũt q̃ a finib⁹ t̃re clamat. et ꝑ eãdẽ chriſto vnimur vt cũ ipſo q̃ſi vn⁹ chriſt⁹ ſimus ſm q̃õ ipſe dicit i euãgl'io. Nẽo aſcẽdit i celũ niſi q̃ deſcẽdit de celo fili⁹ ho. q̃ eſt i ce. Deſcẽdit q̃dẽ caput aſcẽdit idẽ cũ corpe ſ. eccliã veſtit⁹ quã ſibi exhibuit ſiñ macula et ruga. Solus ergo aſcẽdit q2 nobiſcũ unus ẽ et ſol⁹. Unitas ergo nos ꝯpaginat vni. cũ illo ergo aſcẽdit q̃ cum illo vn⁹ eſſe voluit. Per charitatẽ nobiſcũ ẽ i t̃ra. ꝑ charitatẽ cũ illo ſum⁹ i celo. ille deorſũ eſt ꝯpaſſiõe charitatis nos ſurſum ſpe charitatis. oẽs ergo i chriſto ſumus vnus hõ q̃ ñ angit̃ de t̃reis vt mali ſʒ q2 ꝑegrinat̃ et deſidat p̃riaʒ. Cũ ergo ſingl'i dicim⁹. q2 oẽs vnũ ſumus in chriſto. vnus homo illud dicit. Ad te leuaui. non leuauimus. oc. m. q̃ ha. in ce. et q̃ſi aliq̃s quereret quomodo leuaſti: ſbdit ꝑ ſile.

Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ: in manibus dominorum ſuorum.

Ecce ſicut oc. ſer. q̃ iubent̃ cedi ſũt i ma. do. ſu. vt iubeant ꝑcere. Seru⁹ eniʒ leuat ocl'os i manus dñi qñ eget. vl' qñ vapulat. q2 vtrũq3 ẽ in poteſtate domini.

Et ſicut oculi ancille in manibus domine ſue ita oculi noſtri ad dñm deum noſtrum: dõec miſereatur noſtri.

Et ſicut ocl'i ancille ſũt i ma. do. ſ. i. o. n. õium etiaʒ i ꝓſpis ſũt ad do. de. no. qr̃: donec. i. vt miſere. no. i. liberʒ ab oĩ tentatõe et obꝓbrio q2 tota vita ſup terram tentatio eſt tota plage clamãdũ eſt ergo quod ſequitur:

Miſerere noſtri domine miſerere noſtri: quia multum repleti ſumus deſpectione.

Miſerere noſtri domine. Nota ꝯgruaʒ cõparationem et myſterio ſeruiẽtẽ. Seruus eñi ẽ populus fidel'. dñs chriſtus. ãcilla eccleſia. dña dei virtus et dei ſapientia. et ſi ei iã filij et amici ſimus per gratiam. ſerui tamen ſumus ꝑ creaturam q2 omnis creatura deo ſeruit per manum domini poteſtatem accipe quã boni attẽdunt qui ſentiunt ſe cedi. qui eñi appoĩt ſcientiam apponit dolorẽ. mali vero ꝑdiderũt ſenſuʒ doloris ⁊ eoipſo grauius vapulant atq3 cedunt̃. Boni ergo in flagellis manum domini. i. poteſtatem attẽdunt. quo adviq3 dicat parce ex cui⁹ iuſſiõe cedimur de paradyſo eiecti. Ponat aũt ſilitudinem de ſeruo et ancilla. et domino et domina. ne femineus et debilior ſexus ſe exceptum putet. Nam et hic ꝑ iuſticiam ceditur et huic ꝑ miſericordiam ꝑcit. Seruus ergo qui vapulat ocul' leuatis ad deum: erumpit in neceſſariam vocem dicẽs. Miſerere noſtri dñe ⁊c. Secunda ps. vbi precatur miam contra iſultantes dicens. o domine miſerere no. he ſũt voces vapulãtis et geminat: miſerere no. hoc ideo geminat. quia corp⁹ paſſionibus et anima obꝓbrijs laborat et neceſſe eſt vt miſerearis quia mult. reple. ſu. deſpec. i. abundant paſſiones in quibus deſpecti ſumus. Irridetur eniʒ a tenente ꝙ amat qui ſperat non viſa et ei dicitur quid credis inſane: vidẽs quod credis: Reuerſus eſt aliq̃s ab inferis ⁊ retulit tibi quid ibi agitur: Ecce quod ego amo video et fruor. Deinde exaggerãdo ſbdit. ideo.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Quiá multū repleta eſt aīa noſtra opprobriū abundantibus et deſpectio ſuperbis. Quia mul. reple. eſt deſpectione ani. no. nulla pars eſt immunis. Deinde a quibus et quare deſpiciat̄ ſubdit oppro. ſumus. q2 pauperes. abun. ſcȝ diuitibus qui hic felices ſunt abundantes. ergo dicit. qui abundant pecunia putata iuſticia et nequicia Juſtus aūt dicit. egenus et pauper ſum ego. Pauper eſt em̄ in corpore infirmo. pauper eſt in iuſticia dū tentatio ſubeſt. Sequit̄. et deſpe. ſumus ſuper. quia humiles ſumus.

PSALMUS CXXIII

Canticum graduum.

Canticū graduū. Quintus gradus eſt vt liberati a periculis: non ſibi ſed dn̄o tribuant. Et notandū q̄ aliqn̄ vnū aliqn̄ inducit plures. vna tn̄ eſt eccleſia: quia in omnibus membris eſt vnitas. per quā multi homines vnus homo ſunt. Cantant ergo hoc fideles exultantes: quia euaſeruut quod eſt in ſpe cantare ſi ſunt in corpore. vel in re ſi iam corpore exierunt omniū tn̄ ſimul̄ vnus eſt cantus. Intent. monet liberationē noſtrā deo aſcribere. Modus. Ipſe titus eſt pſalmus. Primo ſancti martyres memores quanta euaſerunt ſoli miſericordie aſcribunt. Secundo gratias agunt q̄ liberati. ibi. Benedictus. Hi ergo non dicto vnde euaſerunt ceperunt ſic cantare.

Niſi quia dn̄s erat i nobis dicat nunc iſrael niſi q2 dn̄s erat in nobis.

Niſi quia do. ꝛc. Tanta eſt ergo eoꝝ exultatio vt anteq̄ꝫ exponant pericula dicant ſe liberatos et per quē ſic. Niſi quia dn̄s erat in no. Jam ſecuri hoc dicunt. reſpicientes que paſſi ſunt et quot tranſi

ierunt et quo venerunt. et hoc quod dico dicat nūc Iſr. quia iam euaſit. hoc ſcȝ dicat. niſi q2 do. e. in no.

Cum exurgerent homines in nos: forte viuos deglutiſſent nos.

Homines cū exur. pſequendo in nos. in quibus deus erat. Quid ergo poſſunt contra dn̄m in nobis? Niſi inquā hoc eſſet. forte deglu. nos vi. i. ſcientes malum ⁊ tn̄ facientes vt qui thurificat ſciens idolū nihil eē. Uiuunt em̄ qui ſciunt idoluȝ nihil eſſe. Mortui ſunt qui illud putant aliquid eſſe. Ergo mortui abſorberentur qui putant malum faciendū quod faciūt Uiui aūt qui quidē ſciunt malū eē quod faciunt ſed pſecutione ſupati in ſocietatem tranſeunt impioꝝ. et deo huius vite dulcedinē preferunt. ſicut quidam qui timore mortis idolis ſacrificauerunt. Attende etiam q̄ Petrus. i. eccleſia abſorbet multos ſed non viuos cui dicit̄ macta ⁊ manduca. Nullum em̄ manducat. i. membris inſerit niſi mactatū. i. renunciātem diabolo. Mactat̄ ergo in malo ſed viuificat̄ in bono qui manducat̄ a Petro. econtra accidit illi quē deglutit diabolus. Sequit̄.

Cum iraſceretur furor eorū in nos: forſitan aqua obſorbuiſſet nos.

Cum iraſceret̄ furor. vt ſupra dicit linguas doloſas per verba dei et exempla ō morte viuificatoꝝ. Sic ſi dn̄s adeſt vincit iam minantes de quibus ait. Et cū ir. fu. eoꝝ in nos qui eſt ſine ratione. quia ira et inuidia iudicio carent. vnde Salomon. Stultum occidit iracundia: et paruulum inuidia. iraſceret̄ in nos. Niſi quia do. erat in nobis forſitan obſorbuiſſet nos aqua. i. peccator populus. et eſt a ſimilitudine Egyptiorum dictum quos aqua maris obſorbuit. acſi diceret niſi eſſet in nobis dominus morueremur more Egyptiornm non tranſi

remus exemplo iſrlitaꝝ. ſꝫ q̄lis ē iſta aq̄ torrenſ ē fluit cū impetu ſꝫ cito trāſit vn̄ ſubdit.

Torrentem ptranſiuit anima noſtrā: forſitan ptranſiſſet aīa noſtra aquam intolerabilem.

Torrentē ptrāſiuit. q. d. niſi dn̄s eſſet aqua obſorbuiſſꝫ nos ſꝫ p dn̄m. aīa no. p trā. tor. de quo et caput ī via bibit et trāſijt ñ heſit. q2 paſſus ē. ſed reſurrexit et aſcendit p qđ et nobis trāſire dedit. ſequi ꝛ. for. ptrāſiſſet ꝉ trāſijt a. no. ꝛc. forſitā ponūt latini: vt pn̄t p greco arā dubitatōis vbo qđ intelligibili9 dꝛ. putas per tranſijt a. n. et ē ſenſus q. nos p dn̄m trāſiuimus. ꝛ forſi. i. an putas. ptrāſijt a. n. a. int. ꝉ ſiñ ſbſtātia: q. magitudo pīculi vix ſinit hoc credi. aq̄ aūt ſine ſbſtātia ſunt vicia et peccata et dulcedo hui9 vite que inopiā hn̄t ñ ſbſtātiā egeſtatē hn̄t et ñ ſubſiſtentiā. q2 hec ñ vē ſūt ſed tranſeunt oīa ſiñ fructu. Nā et q̄ peccando lucrat auꝝ. vel h9mōi ſine ſubſtātia ē q2 ꝛ hic fideꝫ amittit et ī infernū dſcēdēs. hec ñ ſecū portat. Maius ergo amiſit vt mi9 lucraret pecuniā auxit fidē neglexit. ꝉ minuit. vel extinxit. abundat neſcio qđ ī archa ſed mltomagiſ q̄ddam diminutum ē in corde. ō archa gaudes. de corde ñ plāgis. In hac aq̄ ſine ſubſtātia pdidit p dig9 ille fili9 iunior: ſubſtātiā quā accepit a pr̄e: et adheſit vni ciuiū regiōis ill9. i. diabolo paſcēs porcos. i. frenis et imūdis actibus delectatus dſiderās manducare ſiliq̄s porcoꝝ que implent vētrē. et ñ ſatiant. Ita et peccata et ſi ad horam dlectant vām tñ ſatietatē ñ preſtant ſꝫ totiuſ boni indigentiam ingerunt. Hec eſt ouis errabunda quā pius paſtor ī euangelio legiꝛ queſiſſe. relictis nonagitanouē in deſerto. ſed anteq̄ꝫ reduceret a longe ē ꝯminatus baculo moſayce legis. vt ouicula ſe erraſſe cognoſceret et vltra errare ptimeſceret atq̄ꝫ p ſe redire ñ valens reductorem hūiliꝛ expectaret ꝛ deſideraret q̄ eaꝫ viuifica baptiſmi aqua: lotā ſic cata aqua ſine ſubſtantia: ꝯſortio angeli co redderet, pdigūq̄ꝫ filiū longa neceſſitate ꝯfectum ad patrē reduceret. Vel ita ſm litteram no: forſitan q. per dominū tranſiuit ſed forſitan et ſi dominus non eſſet in nobis. dices tu aliquis. aīa no. p trāſiſſet a. intol. qđ omnino non eſt:

Bn̄dict9 dn̄s q̄ nō ddit nos: in captionem dentib9 eorum.

Benedictus do. Secunda pars vbi ſācti gratias agūt ꝙ liberati et ꝙ laqueus eſt ꝯtritus q. et quia trāſiui. Benedic. domi. qui non de. n. in cap. vꝉ in venatōnē den. e. quaſi more ferarum ſitientiū ſanguinem noſtrum dico non ddit. ſꝫ poti9

Anima noſtra ſic̄ paſſer erepta eſt: de laqueo uenantium.

Anima noſtra ere. eſt et ſi corpus paſſū de la. vel muſcipula ve. quia non capitur dulcedine preſentis vite. unde ſequitur occiſio. Venātes ſunt perſequentes. eſca in muſcipula dulcedo huius vite ē Eſca ergo in muſcipula ponitur cum per huiuſ vite dulcedinem in nequiciam trahere ꝯtendunt dico erepta eſt anima noſtra que prius erat ſicut paſſer quia incaute inſtabilꝛ ceciderat. Sꝫ ſicut aliquo faciēte ſtrepitum magnum: paſſer volat de muſcipula venantium ſic anima noſtra que ante: vite dulcedīe tenebatur domino faciente maximum ſtrepitum gehēnaꝝ. eruta eſt de muſcipula. vel modo anima noſtra eſt ſicut p. quia ſicut paſſer vitat laqueum ſic ſancti dulcedinem huius vite que eſt quaſi laqueus. et iſte.

Laqueus contritus eſt: et nos liberati ſumus.

Laqueus contri. eſt. Quia occiſis martyribus non ꝯſtat dulcedo huius vite qua poſſint iterum capi ſed ipſi non ſimul ꝯtriti ſūt imo liberati. vnde ſubdit et nos liberati ſumus q̄ deſeramus añ in muſcipula. Et nota qđ ait: laqueus contritus ē

Quaſi qui ferreus erat. non ait ruptus. vt ſtuppa rumpit. Tanta fortitudo mali. tanta potentia liberantis. Quare contritus eſt laqueus et nos liberati ſumus: quia

Adiutoriū noſtrū in noīe domini: qui fecit celum 7 terram.

Adiutoriū no. eſt in no. do. contra quem nullus preualet. qui fecit ce. et ter. i. omnia celeſtia et terreſtria.

PSALMUS CXXIIII

Canticum graduum.

Canticū graduū. Sextus gradus eſt cōfidētia fideliſſimi chriſtiani ſolidiſſimis montibus comparata. quā habet in dño ne zelet felices in hoc ſeculo. Hic nanq; pſalmus docet nō intendere in proſperantes in ſeculo. de qua proſperitate ſuperbia euenit. vt ſe preferant omnibus hominibus per ſuperbiam quibus ſunt inferiores per iniquitatē. inde etiā cor durū fit contra imbrez gratie dei ne fructū ferat. quos attendentes et infirmi nutant qualiter ſupra infirmi cuiuſdam pedes pacē peccatorū videntis moti fore legunt. Sed credendū eſt ſapientie dei. quod omnia benefacit. et ſi non videamus quomodo. et ita erit rectū corde vt confidamus in dño et non mouebunt pedes noſtri. Intent. monet confidere in dño. Modus bipertitus eſt. Primo aſſerit nō poſſe moueri eū qui confidentiā in dei virtute ponit. Secundo precat vt bonis proſperitas: malis veniat vindicta. ibi. Benefac dñe. Oſtendens ergo fidentē in deo non poſſe moueri ait.

Qui confidūt in dño ſicut mons ſion: nō cōmouebitur in eternū: qui habitat in hieruſalem.

Qui confidunt in do. et qui ſunt iſti: qui ha. in Hie. ſpirituali. i. in eccleſia. ipſi nō commouebunt alia lit. in eter. Terrene Hieruſalē ciues ſepe ſunt captiuati nō ſpiritualis que ſurſum eſt. non commouebunt dico ſicut mōs Syon non commoue. in eter. i. Chriſtus in quo fundata eſt eccleſia. Mons enim ille ad lit. in fine ſeculi mouebit. Vel ita ſecundum aliā lit. Qui confidit in do. eſt ſicut mons Syon illi ſolidiſſimo monti comparabilis eſt. et qui ha. in Hie. non commo. in eter. ſicut paſſer qui inſtabilis eſt et cito volat hinc inde. Vel ſecundum lit. noſtrā vt partim pluraliter partim ſingulariter legat ſic. Qui confi. in do. ſunt ſicut mons Syon. Ad litt. illi monti comparabiles. et non commo. in eter. qui habi. in Hie. Prius dicit confidūt pluraliter poſt non commouebit ſingulariter. quia numeroſa eſt vnitas huius populi quia et multi ſunt et vnū ſunt. Deinde qualis eſt iſta Hieruſalē breuiter deſcribit ſubdens.

Montes in circuitu eius et dominus in circuitu populi ſui: ex hoc nunc 7 uſq; in ſeculum.

Montes in cir. ei. Q. d. Ideo non commouebit qui habitat in Hieruſalē. quia Mon. i. angeli: prophete: apoſtoli ſunt in cir. ei. quaſi murus: vnd Eſaias. Et erit in ea murus et antemurale. Sed ne in montibus remaneas addit. et dñs qui habitat in montibus eſt in circu. po. ſui. ne ergo ſpes ſit in mōtibus ſed in vertice montiū vnde Eſaias. Erit in nouiſſimis diebus mons do. do. in ver. montium. hic ergo mons magnus eſt in cir. po. ſui ex hoc nūc et vſ. in ſe. Quos enim aſſumit vt ſint populus ſuus conſtringit in vnū vinculo charitatis et pacis vt in eternū non commoueant. Et vere non commouebunt.

Quia non relinquet dominus uirgam peccatoꝝ ſuper ſortez iuſtoꝝ ut nō extendant iuſti ad iniquitatem manus ſuas.

Quia nō reli. do. vir. pec. ſu. ſor. iu. i. ſuper iuſtos ſorte electos vel qui ſunt ſors et hereditas dei dicit ſuper hos nō re. do. vir. i. dānū. pec. Damnant enim aliquā mali propter diſciplinā bonoꝝ ſed nō ſemper erit hoc vt hic apte dicit propheta. et quare nō relinquet: vt nō ex. iu. ad in. ma. ſu. intelligentes hoc poſſe tribulationū ad tempus eē et ideo patienter ferāt. Si ei ſic ſemper eē vidērit dereſerent iuſti-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ciam ſed iõ ñ deficiunt q; ſciunt tempus
futurũ quo chriſtus in claritate ſua ap-
parens ↄgregabit añ ſe oĩes gẽtes et di
uidet eas ſicut paſtor diuidit hedos ab
ouibus oueſq; ponet a dextriſ hedos au
tem a ſiniſtris.

Benefac dñe bonis: ⁊ rẽis cord

Benefac d. Scda ps. vbi ↄfirmato po-
pulo precat̃ qd ſcit futuꝝ ſ. vt bonis ꝓ-
ſperitas: mal' vindicta veniat q. d. et q;
ſic placet eis deꝰ ꝑ oĩa. Bñfac d. bo. ope.
et rec. cor. q̃ nolũt preire ſed ſequi.

Declinantes aũt ĩ obligatiões: adducz dominus cũ opãtibꝰ iniquitatem pax ſuper iſrael.

Declinantes aũt a iuſſis dei q̃ ſcãdalizã
tur in vijs dñi. adducz do. cũ op. iniq.
quoꝝ facta imitati ſũt quoꝝ preſentes le
ticias amauerũt adducet dico in obli. cl'
pe et pene. Iniq̃tas eñ obligat eos mal'
nec ſinit liberos. Ecce pari ſententia pere
unt q̃ decliãt iuſſa ꝓncipis et q̃ alios o
pari velle mala ↄtendũt. i. deficient cuz
cogentibus deficere. Sed qd erit rectis
corde: Ecce pax erit ſup iſ. vno v̓bo oĩa
bona dicit vno eñ noĩe qd ẽ pax patria
btitudo dicit̃ que eſt chriſtus. Ipſe enĩ
eſt pax noſtra qui fecit vtraq; vnum qui
pacem ſup pacem dabit nobis.

Canticum graduum

Canticũ graduum. Septimus
iſte gradus in figura veris teſ.
qd ꝑ ſeptenariũ ſignificat̃ ꝑ vẽ
turum chriſtũ reuerſionem fidelium de
captiuitate vicioꝝ q̃ſi de babylonia pro
phetizat· vĩi. i. ꝑ q̃ reuerſione iam ↄſola-
tio eſt. et ſeminatio ẽ. in opibꝰ mie vt pꝰ
metatur et loquitur hic propheta de illa
reuerſione velut preterita cum tam eſſet
futura ad huc ꝓphetali certitudine in
ꝑſona coꝝ qui ſunt redempti ſanguine
chriſti et ↄuerſi a captiuitate ſpũali ſcdꝫ
mentem qua ſeruiũt legi dei. qui hec ca
tant dũ ꝑegrini et gemẽtes ſunt ĩ via. re-
demptionẽ corꝑis expectantes. Ex ꝑte er
go iam ſunt redempti. et ex ꝑte adhuc re
dimendi. ¶ In tenc. monet ad gaudium
ꝓ ſpirituali liberatione. Modus biperti
tus eſt pſalmus. Primũ magnitudo fa
cti cũ magnitudine gaudij oſtẽdit̃. Se
cundo precatur ↄuerſionem a captiuita
te. quia adhuc futura ibi. conuerte dñe.
In ꝑſona ergo redemptoꝝ quaſi redeun
tium de babylonia. ait.

In cõuertendo dñs captiuitatẽ ſyon: facti ſumꝰ ſicꝰ cõſolati.

In conuertendo do. cap. ſyon vt redeun
tium de babylonia quã conuerſionẽ do
minus fecit facti ſumus ⁊c. Vl' ſcdm ali
am lit. Cum conuerterit dominus cap
tiuitatem ſyon. que eadẽ ẽ ⁊ hierl'm que
in angelis eſt eterna· in hominibus cap-
tiua. fac. ſu. ſicut conſo. et ſi ñdum ſecu-
ri. i. gauiſi ſumus tanq; conſolationẽ ac
cipientes. Conſolatio nõ eſt niſi miſero
rum. gemimus ĩ re conſolamur ĩ ſpe Cuz
trãſierit res ꝺ gemitu gaudium veniet e
ternum vbi non erit neceſſaria cõſolatio
q; miſeria nulla ſautiabimur Et nota q
non ait conſolati ſed ſicut ↄſola. ꝑ quod
videt̃ non vera eſſe conſolatio. ſ; quedã
conſolationis ſimilitudo. Sed ſciendũ
q ſicut non ſemper ad ſimilitudinez po
nit̃ ſed ad ꝓprietatem exꝑmendam refer
tur. vt hic ad ꝓprietatem relatum ẽ. et ex
empla nobis de cõmuni locutõne homi
num danda ſũt vt facile intelligatur qñ
dicimuſ ſicut vixit pater ita ⁊ filiuſ ad ſi
militudinem refertur Item et cuz dicĩꝰ
ſicut pecus moritur. ita moritur homo
ad ſimilitudinem dicitur ad ꝓprietatem
aũt refertur cũ dicit̃. fecit ſicut iuſtus in
quo non iuſtus negatur ſed qd vere ẽ o
ſtenditur que ſit eius ꝓprietas mõſtrat̃
Ita facti ſunt iſti ſicut conſolat. i. gauiſi
ſũt vt conſolationem accipientes ĩ reſur
rectione chriſti qui preceſſit vt nos ſeq̃-
mur ꝑ cuius reſurrectõnem noſtram ſpe
ramus. Attende etiam quod ait per pre
teritum. cum conuerterit quaſi enim ꝺ
preterito loquens: futura prenunciat.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum: et lingua noſtra exultatione. Tunc reple. eſt ꝛc. Q. d. dñs ꝯuertit. ꝛ tūc ſcʒ in illa ꝯuerſione os no. reple. eſt gau. nō mūdi ſed redemptōnis quo in ſpe gaudet. os accipit cordis archanū hic. Hoc eſt os cordis vñ procedit bonū vel malū quod nos mūdat vel coinquinat. de quo in euangelio dñs dicit. Quod procedit de ore inquinat hominē. nō de ore carnis ſed de ore cordis. Non eñ ſi nominas furta ꝛ alia mala immundus es. ſed dū cogitas etiā ſi ſileas. Et ne quis illud accipet de ore corpis ibi dē dicēs quaſi exponēdo ſubiūxit de corde exeūt cogitatōnes male. Os ergo cordis eſt vbi gaudia primū ꝯcipiunt que poſt officio lingue erumpunt. vñ ſubdit et lin. no. ſcʒ corpis repleta eſt exul. vel potius de lingua interiori que intus clamat ad dñm accipiendū eſt. qua Moyſes tacens clamabat et Suſanna. et ſm hoc pro eodē accipit os et lingua. Et vt figura preteriti futura ſe cogitare oſtendat ait.

Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cū eis Tunc dicent inter gen. Quod iam de futuro eſt. vñ etiā poſt vt hec fiant orat cū ait. Conuerte dñe captiuitatē nr̃am. Q. d. qñ fiet ꝯuerſio. Tunc di. iter gen. hoc fit cū de toto orbe ad eccleſiā ꝯcurrit. nō ait dicent gentes quia nō omnes credunt ſed aliqui inter omnes qui dicent. mag. do. fa. cū eis fidelibus. hoc ideo dicunt quia vident eos etiā virtutes operari. et eſt firmū teſtimoniū ab aduerſario. Ita dicent et vere.

Magnificauit dominus facere nobiſcum: facti ſumus letātes. Magnificauit do. fa. no. nos nobis male fecimus qui ſub peccato nos vendidimus. vñ redemptor noſter nos liberans benefecit. Hoc ideo dicit. ne dubites de verbis gentiū. Dico ꝙ dñs benefecit. vñ fa. ſu. le. qui prius eramus captiui

Conuertere domine captiuitatem noſtram: ſicut torrēs in auſtro. Conuertere vel ꝯuerte do. Secunda pars vbi precat ꝯuerſionē quia futura erat in qua fieret ſeminatio ſpe gaudij Aduentus nanqʒ dñi redemptione ſuperius predicata peccata ſua dimitti iterū precant. in generali remiſſione gaudent. et ſibi veniā precant. Q. d. dñs ſoluet captiuitatē. ꝛ miſſo redemptore o do. ꝯū. cap. no. qua captiui ſb̄ diabolo tenemur Captiuitas eñ nulla in diebus Dauid facta eſt. ſed ſub diabolo mundus captiuus erat. ꝯuerte dico ſicut tor. ꝯuertitur in au. i. auſtro flante qui eſt calidus ventus quo ſoluunt torrentes vt currant. p quem ſignificat ſpiritusſanctus. ſicut p aquilonē frigidū ventū diabolus. vñ in Canticis. Surge aquilo et veni auſter et perfla ortū ſponſe vt fluant aromata illius. Ideoqʒ ſcriptura monens de bōis opibus ait in libro Ieſu filij Syrac. ſicut glacies in ſereno ita ſoluunt peccata tua Peccata eñ ligant nos ne bene opemur vel ad patriā curramus vt frigus vel glacies aquā ne currat. Qñ aūt flat calidus ventus auſter liqueſcit glacies: implent torrentes ſic flante ſpiritusſancto ſoluimur a peccatis et currimus ad patriam. in quo curſu labor eſt. ſed nō ideo deſiſtendū. Quia.

Qui ſemināt in lachrymis: in exultatione metent. Qui ſeminant in lachrymis. i. in hac vita plena lachrymis in exul. met. fructum eterne beatitudinis quem colligunt ex his que ſemināt Sed quid ſeminant? opera bona: opera miſericordie. ad que ſufficit voluntas ſi deſit facultas. Noli ergo eſſe triſtis ſi ē tibi bonavoluntas vñ metit par. Num eñ dicit pax interra eſſe diuitibus? non: ſed ſolis hominibus bone volunta-

tatis hanc hũit et zacheus. et in hac ſemi
nauit: nõ minus q̃ʒ ĩ ope. q̃ deũ gaudẽs
in hoſpitio ſuſcepit: et dimidiũ patrimo
nij ſui paupibuſ datuꝝ ſe ꝓmiſit dicens
Dimidiũ bonoꝝ meoꝝ dñe: do paupibꝰ
⁊ ſi quẽ defraudaui reddo quadruplum
Ad hoc retinuit dimidiũ: nõ vt hẽret qḋ
poſſidẽt: ſʒ vt haberet vñ redderet debi-
ta. Magna volũtas multũ dedit: multũ
ſemiauit In hac etiã volũtate illa vidu-
a que duo minuta miſit. ñ paꝝ ſemiauit
immo tñ q̃ntũ zacheuſ. minores ferebat
facultates. ſed parẽ habebat volũtatem
ꝰ Si attendas quid dederũt: diuerſa īue
nies. ſi attendas vnde dederũt: paria in
uenies Sed ẽ ⁊ aliud viliuſ quo ſemina
to: metitur illa meſſis ſ. calix aque frigiḋ
vnde dñs. qui dederit calicẽ aque frigiḋ
non pdet mercedem. Si ergo ille qui il-
lum habet. det illi qui non habet: tantuʒ
dedit. ſi de plena charitate dedit. q̃ntum
illa vidua in duobus minutis et q̃ntum
zacheus in dimidio rerũ ſuarũ. ꝙ ſi nec
hoc habet aliquis. ſecurus tñ ſit: ſi adſit
volũtas: tñ illḋ timeat: ne habeat ⁊ non
faciat Si eñ habet et ñ facit intus gela-
uit. qꝛ voluntas frigida eſt nec ſemiat iſ-
te ĩ lachrymis et iḋ non metʒ in exultatõ
ne. ⁊ nota ꝙ ait ſemiãt ĩ lachrymis. Spi
ritualis eñ ſeminatio: ſꝑ fit ĩ lachrymis
vnde. Beati qui lugent. qui vero ſemi-
nant in carne: cum leticia ſeminãt. ſed pꝰ
ſequitur flectus quia extrema gaudij lu-
ctus occupat. ſequitur.

Euntes ibant et flebant: mittẽ tes ſemina ſua.

Euntes ibant. q. d. et quia qui ſeminant
ĩ lachrymis metent. iḋ ſi cũ fletu ſeminãt
tñ exultabũt. et hoc ẽ qḋ ait hi tẽs qui ſe
minant ĩ lachrymis. Euntes. i. ꝰ ꝓuectu
melioris vite. et flebant qꝛ miſeri erãt ⁊ ĩ
ter miſeros ꝰ Melius eſt eñ vt nullus ſit
miſer q̃ʒ vt tu facias miam. qui eñ vt fa-
ciat miam optat eſſe miſeros: crudelẽ ha
bet miam. ſicut crudelis eſt medicus. qui
vt exerceat artem ſuam. optat m̃ltos eſſe
egros. ibant dico. et fle. mittẽ. ꝰ q. ante ſe
premittentes. in illo ſcl'o futuro ſemina.
ſ. ꝰ miam et bona opa. hinc aſcendiẽ ſe-
mina. dico ſua. ſ. ꝰ non de rapina ſʒ de ꝓ
prio labore fcã Iſti ĩ via flebant.

Uenienteſ autem uenient cum exultatõne: portantes manipu los ſuos.

Uenientes aũt. ad iudiciũ ꝰ qḋ erit cõmu
ne oĩũ veniẽt cũ exultatõne. et hoc tan
tum bonoꝝ. qꝛ ad gaudiũ ñ niſi boni ve
nient. venient dico: portã. mai. ſuos ꝰ. i.
fructum ſeminis. i. coronam gaudioruʒ
et exultatõnis. ꝰ Tũc erit triumphus le-
tantium ⁊ ipſi morti inſultantium ĩ qua
hic gemebatur.

·C·X·X·V·I·

Canticum graduum ſalomõis

Canticum graduũ ſalomo
nis· Iſte ẽ viij. gradus in
figura noui t. qḋ octona
rio numero ſignaẽ. vbi agiẽ de edificatõ
ne domus dei. i. eccleſie per verum ſalo-
monem facta. i. per chriſtum qui eſt verꝰ
pacificus: qui fecit vtraqʒ vnum: et in ſe
lapide angulari. eccleſiam de duobus pi
etibus iudeoꝝ et gentium ↄſtruxit In cꝰ
rei ſignificatione ſalomon templum edi
ficauit. ꝰ vnde congrue hic addiẽ preter
ſolitum ſalomonis. qꝛ is edificauit tem-
plum in figura veri pacifici ſ. chriſti qui
edificat eccleſiam. vt dictum eſt ḋ duobꝰ
parietibus ꝰ Hec ergo acciperes illum ſa-
lomonem. iḋ pſalmuſ ait. Niſi dominus
edifica. do· In hoc ſpes ponenda ſed in
nullo hominũ. qꝛ et ille ſalomon cecidit
qui templum edificauerat. Ille eñ ſalo-
mon vehemẽs amator fuit mulierum. ⁊
vſqʒ adeo laqueuſ fuit illi illa cupiditas
ꝰ vt idol'a mulieribus ſacrificare cogere
tur. Et eſt ſenſus tytuli hic ẽ. canticũ gra
duum ſalomonis. i. leticia de aſcenſu. ſ.
de edificatõne et prouectu eccleſie quam
chriſtus edificauit. Intenc. monet aſcen
dere. Modus bipertitus eſt pſalmꝰ. Pri
mo dicit quomodo aſcendentes ſe habe
re debeant ſcilicet vt diſcant quod edifi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ficatio.et cuſtodia non niſi a deo eſt.et
exaltatio in futuro non eſt niſi poſt hu-
miliationē. Secūdo dicit que ſit heredi
tas ⁊ quomodo collecta.ibi. Ecce heredi
tas. Ne quis ergo aliū edificatorē accipe
ret niſi dn̄m ait.

Niſi dominus edificaue
rit domum: in uanum
laborauerunt qui edifi
cant eam. Niſi dn̄s. Q.d. Iam venit
Chriſtus.iā de captiuitate nos reduxit.
iā ciuitas edificat᷑ Hieruſalē.ſed diſcant
aſcendentes ꝙ edificatio et cuſtodia nō
eſt niſi a deo.et ex altero in futuro non e-
rit niſi poſt humiliationē. etſi eñ leti de
gratia noui teſti.tn̄ in tanto munere nō
eſt preſumendū alicui: quia. Niſi do.i.
Chriſtus edifi.do.in va.ꝛc. Dn̄s Chriſt⁹
edificat ſine quo operante interius fruſtra
laborant predicatores foris loquentes.
tanqꝫ miniſtri edificationis et cuſtodes
edificatoꝝ. Domus eſt populus dei.tem
plū dei.ciuitas dei. Ad hanc aſcendit
omnis qui ꝓficit. Cadit ab hac omnis ꝗ
deficit. Amando deū aſcendis. Amando
ſeculū cadis. Sunt eñ iſta cantica aman
tiū et quodā deſiderio ſancto flagrantiū
Niſi ergo do.edif.hanc do.in va.la.qui
edi.eā. quia neqꝫ qui plantat eſt aliquid
neqꝫ qui rigat ſed qui incrementū dat de
us. Omnes aūt in hac edificatione labo
rant qui in eccleſia predicant verbū dei:
miniſtri ſacramentoꝝ dei. Poſtqꝫ egit d̄
edificatione ſubdit de cuſtodia dicens.

Niſi dominus cuſtodierit ciui
tatem fruſtra uigilat qui cuſto
dit eam. Niſi dn̄s cuſt. Ecce de domo
tranſit ad ciuitatē que plures habet do-
mos vt nec in ſingulis nec in munita col
lectione ſit preſumptio. Et quāuis dom⁹
et ciuitas ſm̄ metaphoraꝫ que de diuerſ
induciť ſint diuerſa vna tn̄ eccleſia quaꝫ
vtraqꝫ ſignificant. Deinde ne aliqui ve-
lint exaltari an̄ humiliatōnē ꝯuerſus ad
illos ait.

Vanum eſt uobis ante lucem
ſurgere ſurgite poſtquaꝫ ſede-
ritis: qui manducatis panem
doloris. Vanū eſt vo. Q.d. Vanus ē
labor et cuſtodia ciuitatis niſi dn̄s ope-
ret᷑.et etiā. Vanū eſt vo.ſur.an̄ lu.i. Chri
ſtū. Surgere eſt exaltari et ſecuros eſſe.
Q.d. vanū eſt vobis ſi ſurgitis antequā
lux ſurgat. Lux Chriſtus eſt qui illumi.
om.ho.ve.in hunc mun.poſt quē ſurgē
dū eſt non aūt vt ille facit qui ſe ei prepo
nit volens hic eſſe altus vbi ille humilis
fuit vt filij zebedei voluerūt qui antequā
humiliarent᷑ ſm̄ paſſionē Chriſti ſibi lo-
ca eligebant vbi ſederent in regno dei v-
nus ad dexterā alius ad ſiniſtrā. Ante lu
cem volebant iſti ſurgere.ſed ſurrectō.i.
ex altero ſequit᷑ ſeſſionē.i.humiliationē
vt lux noſtra Chriſtus poſt mortem ſur-
rexit altius. Ideoqꝫ ſubdit.ſur.aūt poſt-
qꝫ ſede.ſcꝫ pacta ſeſſione.i.poſt humilia
tionē. Dico poſtqꝫ ſederitis. non dico ſe
dere ad iudicandū vel gaudendū ſed ad
humiliandū.vn̄ ſubdit.qui man.pa.do
ſeſſio eñ humilitatē aliqn̄ ſignificat.ali-
qn̄ honorē iudicandi.hic aūt humiliatō
nē deſignat qd̄ oſtendit᷑ ꝑ hoc quod ait.
qui man.pa.do. Manducat panem do-
loris qui gemit in hac peregrinatōne qui
in valle plorationis de afflictione ſe refi-
cit dicens. Facte ſunt mihi lachryme mee
panes die ac nocte.

Cum dederit dilectis ſuis ſom
num: ecce hereditas domini fi
lii merces fructus uentris.
Cum dederit. Et quaſi quiſ diceret modo
ſedere iubemur modo ſurgere promitti-
tur nobis. ſed qn̄ hoc erit: ſubdit. Cum
dede.ſom.i.mortē temporalē in qua eſt
ſecura pauſatio. Dederit dico dile.ſuis.
Poſt mortē eñ ſurgent dilecti. Domi-
nus eñ poſt morteꝫ exaltatus eſt.ergo et
tuā exaltationē poſt mortem ſpera. Sede
ergo ꝑ⁹ et ſic ſurges.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ecce hereditas domini Secūdo. dicit q̄
ſit hereditas. et quomodo collecta. Q.
.d. dilecti poſt ſomnum ſurgent et qui ſt̄
dilecti: filij. Qui filij: qui ſunt fructus
ventris. et iſtis quid erit: ecce his erit t̄c
hered. do. que ē illa hr̄ditas: ecce merces
i. vita et̄na. Attende q̄ ait fructus vent̄s
non oēs filij eccl̄e que quaſi quedā mu-
lier i dolore pturit. ſūt fructus ven. ſʒ ſo
li boni. vent̄ eīn eccleſie vt eua in dolore
pturit filios bonos et malos. vt rebecca
geminos int̄ ſe diſſidētes vtero geſtabat
quos cū partus appar uiſſet diſcreuit: et
dilexit iacob Ita et eccleſia in cuius figu
ra dictū ē eue. in dolore paries filios bo
nos parit et malos. vnde aplūs. Filioli
mei quos iterum parturio. Boni vō ſūt
fructus ventris. vt iacob dilectus mat̄
Hoꝝ aūt merces eſt: ſurgere poſt ſeſſionē
letari poſt panem doloris. modo ergo
dolor et gemitus eſt eis. ſʒ in reſurrectio
ne hereditas: tunc apparebit partus eccle
ſie. tunc videbitur qui ſint. ſed per quid
acquiſiti ſunt hi filij: per ſagittas. quia.

**Sicut ſagitte in manu poten-
tis: ita filij excuſſorum.**

Sicut ſagit. ꝛc. vel ita. ecce hereditas. q.
d. qui ſunt dilecti: Ecce heredi. do. ſ. fi-
lij renati: ex aqua et ſpiritu ſ. Iſti ſūt he
reditas qui tales ſunt merces fruc. ven. i.
ſunt merces reddita homini chriſto q̄ eſt
fructus uteri virginal' qui eos acquiſiuit
p obedientiā paſſionis. vñ poſtula a me
⁊ dabo tibi gentes heredita. t. Et nota q̄
ſm hanc lectionem ē hic ptitio. ſequitur
Sicut ſagitte. q. d. et vñ facta ē tanta he-
reditas: p ſagittas. quia ſagitte ī ma. po
ten. ſūt excuſſe. i. apl̄i excuſſi per manum
chriſti vſqꝫ ad fines terre ierūt. quia po
tens dñs: dum fortiter de arcu ſacre ſcri
pture ſagittas excuſſit vſqꝫ ad fines terre
puenerūt. ille excuſſe. Apoſtoli aūt dicū
tur ſagitte. quia miſſi a dño: velut ſagitte
celerit̄ oīa tranſeuntes: ſine errore ferien
tes ſic ſūt autem. ⁊ filij excuſſoꝝ excuſſi
quomodo et ille excuſſe. vñ ſubdit Ita ⁊
filij q. d. et ſicut ſagit. ī ma. po. ſūt excuſ-
ſe ita filij excuſſoꝝ. i. aplorum ſunt excuſ
ſi. i. miſſi et ſic acquiſita eſt hereditas Di
cuntur ergo apl̄i excuſſi qꝛ miſſi a ſimili
ſagittarum. Vl' excuſſi dicuntur apoſto
li quia ipſi ſunt. q̄bus dictum eſt a domi
no. Cū exieritis de ciuitate in qua nō au
dient vos. excutite puluerem de pedi-
bus veſtris. Sed dicet aliquis. q̄ ꝓpter
hoc videntur dicendi excutientes: non ex
cuſſi. et ſm hoc melius deberent dici fi-
lij excutientium. q̄ꝫ filij excuſſorum ad qd̄
reſpondemus. qd̄ ꝓpt̄ hoc bene pñt dici
excucientes Uerꝫ et qd̄ excutitur vt pul
uis excuſſum dicit̄. et vnde excutitur ali
quid vt veſtis. et ſm hoc benedicūtur a-
poſtoli excuſſi Vl' potius alia ſententia
ē hic quā pretermittere minime debemus
Ideo eni forte obſcurius poſitum eſt vt
multos alios intellectus generet ⁊ ditio
res diſcedant homines. quia clauſū iue
nerunt. quod multis modis aperetur q̄ꝫ
ſi vno modo aptum inuenirent. Scien-
dum ergo filios excuſſoꝝ dictos eſſe apo
ſtolos. filios ꝓphetarum qui dicuntur ex
cuſſi Excuti enim aliq̄d dicitur vt ſaccus
vbi exeat qd̄ intus latebat clauſum. Pro
phete ergo clauſa ↄtinentes ſacramenta
excuſſi ſūt a predicatoribus accedente e-
orum diligentia ⁊ domino apiente ⁊ que
abſcondita erant. ꝓdierunt aperta ſicut
illud eſaye. Cognouit bos poſſeſſorē ſu-
um. ⁊ aſinus preſepe domini ſui. iſrl' aūt
me non cognouit. hoc inuolutum: aliq̄s
predicator excutiens dixit. venit bos tri-
tura ns de gente iudeorum. quia ind̄ ↄturā
tes apoſtoli. Omīs eīn qui predicat ver
bum dei. monet. obiurgat. terret. ↄturat
aream et bouis implet officium Aſinus
vero ē popul' veniens de gētibus. vt in
ſideat ei chriſtus: ſignificatus in euange
lio p pullū aſine. cui nullus inſederat. qꝛ
ad eum nec lex miſſa. nec propheta vtri-
qꝫ populo chriſtus eſt. in preſepi. i. vter
qꝫ cibus eſt ī altari. ¶ Ecce qualit̄ illud ī
uolutum excuſſum eſt Ideoqꝫ prophete
dicuntur excuſſi. quibus excuſſis genera
ti ſunt apoſtoli. et ita apoſtoli ſūt excuſ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſoꝝ filij quia manu dei miſſi ſunt vſqꝫ ad
fines terre. Et eſt ſenſus lit. Q.ⁱ Quomo-
do collecti ſunt filij: ecce quia. Sicut ſa.
ſunt in ma. alicuius po. hominis vt eas
mittat ad feriendū. ita filij excu. i. apoſto
li filij ꝓphetaꝝ ſunt miſſi a manu dei ⁊

Beatus uir qui impleuit deſide rium ſuum ex ipſis: non confū detur cum loquetur inimicis ſu is in porta. Beatus vir eſt ille qui im-
ple. deſi. ſu. ex ip. ꝑdicatoribus. quod
facit qui non amat ſeculū.ⁱ Qui eñ deſi
derio ſeculi plenus eſt non eſt quo intret
quod illi ꝑdicauerunt. Funde ergo qd
portas: et ſic fies capax ad id qd non ha
bes. et vere beatus eſt qui implet. quia n̄
ꝯfun. cū lo. in por. i. in Chriſto ini. ſuis.
ⁱquia non erubeſcit qui in chriſto loqui
tur ⁊ eius honorē querit non ſuū. vel nō
ꝯfun. cū lo. ini. ſu. in por. i. in ꝯmuniⁱ vt
omnes nouerint quid loquat.

PSALMUS ·CXXVII·

Canticum graduum.

Canticū graduū.ⁱ Nouus gra-
dus eſt vt pacificus caſte time-
at qui ſolus edificat: cuſtodit:
exaltat. ¶ Intentione monet caſte timere
Modus. Biptitus eſt.ⁱ Primo bona ti-
mentis enumerat.ⁱ Secūdo optat bona
timenti. ibi. Benedicat. Ad timorem er-
go dei monens ait.

Beati omnes qui timent dominum: qui ambu- lant in uiis eius. Beati ſūt
om. qui ti. do.ⁱ Miſeri ſunt qui munda-
na timent. ¶ Sciendū eſt quattuor eſſe ti
mores ꝑter naturalem qui omnibus in
eſt. ſcꝫ mundanū ſiue humanū. ſeruilem.
initialem. caſtū vel filialem.ⁱ Humanus
timor eſt: qn̄ timemus pati pericula car-
nis vel perdere bona mundi ꝓpter qd
delinquimus. Hic timor malus eſt: qui
in primo gradu cū mundo deſerit ſed di
uinus timor comes eſt ꝑ omnes gradus.
ⁱTimor ſeruilis eſt: cū propter timorem

gehenne ꝯtinet ſe homo a peccato quo
ꝑſentiā iudicis et penas metuit et timo
re facit quicqͥd boni facit. non timore a-
mittendi eternum bonū quod non amat
ſed timore patiendi malū quod formidat
Non timet ne ꝑdat amplexus pulcherri-
mi ſponſi ſed timet ne mittat in gehennā
ⁱBonus eſt iſte timor et vtilis. ꝑ quē fit
paulatim ꝯſuetudo iuſticie ⁊ ſuccedit in
itialis timorⁱ qn̄ incipit quod durū erat
amari. ⁊ ſic incipit excludi ſeruilis timor
a charitate: et ſuccedit deinde caſtus ti-
mor quo timemus ne ſponſus tardet. ne
diſcedat. ne offendamus. ne eo careamus
timor iſte de amore venit. Ille quidez ſer
uilis vtilis eſt ſed non ꝑmanens in eter-
nuz vt iſte de quo hic dicit propheta. Be
ati om. qui ti. do. caſto ſcꝫ timore. et qui
ſunt illi: Qui am. in vi. eius. i. in fide et
in bonis operibus.ⁱ Hoc ideo ait vt nō
modo a malis ſeperemur ſed etiā in fide
ambulemus.ⁱ ¶ Et nota ꝙ a pluribus ce
pit dicens. Beati. Sed quia omnes vnū
ſunt in Chriſto ſingulariter ſequitur.

Labores manuum tuarum qꝛ manducabis beatus es ⁊ bene tibi erit. Labores manu. q. d. Ita beati
ſunt qui timent: quia man. la. zc. vel ſn̄
quia lege: Q. d. beati ſunt qui timent.ⁱ ⁊
o vos qui timetis. vel o tu qui times. v-
trunqꝫ eñ benedicit. quia omnes vnus
homo ſūt. tu inquā. Man. la. ma. tu. vel
fructuū tu. alia lit. Labores fructuū di-
cit cū deberet dicere fructū laboꝝ. ſed qꝛ
labores cū gaudio ſumunt propter ſpez
et ipſi iocundant ⁊ mō ſunt cibus. ſed io
cundior coꝝ fructus erit qn̄ ſancti veniē
tes venient cū expor. ma. ſu. poſtea de v-
troqꝫ ſubdit. bea. esⁱ iā in pn̄ti de labore
et bn̄ ti. erit in futuro de fructu: tūc vere
bn̄ⁱ vbi bn̄ eſt oīa bona ꝯfluūt ad gaudiū
ſuauitatis. Deiñ qͣliter beatus ſit ſubdit.

Uxor tua ſicͭ uitis abundans: in lateribus domus tue. Uxor. t.
Et ſi hoc ad lit. accipi poſſet tn̄ nec oī ti-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

menti deum conuenit. nec ſoli. Sed my
ſtice bene accipitur. et omni timenti ge-
neraliter conuenit. Q. d. ita beatus es o
tu timens. quia vxoꝛ tua. id eſt ſenſuali
tas. eſt ſicut vitis abundans: ĩ lateribuſ
domus tue. id eſt bene eſt ſbdita ꝛatõni
et ſic manens in paradiſo .i. ĩ quiete. a-
bundat in bonis operibus

Filii tui ſicͤ nouelle oliuaꝝ: in circuitu menſe tue.

Filij tui. id eſt opera ſunt. ſicut nouelle
oliuaꝝ. quia vizent oleo charitatis in-
uncta. et ſũt in circuitu menſe tue. quia
qui talia opera faciunt: pane celeſti reſi
ciunť. vel vxoꝛ dicitť ſapiẽtia viri ď qua
ſalomon. Ama ſapientiã tanq̃ʒ ſponſaʒ:
et ipſa amplexabitť te. que vt vitis vuas
iocundos fructus bonoꝝ operum edit.
domus ergo eſt cogitatio. cuiꝰ parietes
ſunt duo. t. in quibus mens vt in lateri
bus domus ſolidatť. et eſt. vxoꝛ tua. id ẽ
ſapientia: eſt ſicut vitis abũdãs. ĩ lateri-
bꝰ domꝰ tue. i. abũdat fructibꝰ bonoꝝ o-
peꝝ. que ꝑcedunt ex bona cogitatõe: in-
formata et munita doctrina duoꝝ teſta
mẽtoꝝ. et de ſapientia vxoꝛe nati ſunt.
filij tui. Nõ dicit filie femino genere. ſed
filij ꝑ firmitate. id eſt imitatoꝛes tui. et
hi ſunt in circuitu men. t. id ẽ. circũdãt
menſã. id eſt altare quãdo pane ſatiantť
celeſti. ſ. domico coꝛpe. et ſpirituali do
cẽna. et iſti ſũt ſicut nouel. oliuaꝝ. i. iſti
compantť nouellꝰ oliuis. que viridioꝛes
et foꝛtioꝛes et vberioꝛes ſũt ĩ fructu. vn-
de ꝛ lumẽ ẽ. et feſſoꝝ leuamẽ. Et notãdũ
qꝛ hic vitis et oliua memoꝛantť. ſicut in
vulnerato a latronibꝰ infunditť vinũ et
oleũ. In vio auſteritas iuſticie ẽ. ĩ oleo
lenitas mie. Illud ad vetꝰ. hoc ad no-
uũ teſ. ꝑtinet. Vel ꝑ vxoꝛẽ intelligitť ec-
cl'a. et dirigitť ſmo ad chꝛiſtũ caput cuʒ
dicitť. tua et tui. nec tamen mutatur vox
vel perſona propter vnitatem capitis ꝛ
coꝛpoꝛis. Unus enim homo chꝛiſtꝰ ca-
put eſt et coꝛpus: et in capite quiſqʒ fid
lium hoc habet. Dicit ergo chꝛiſtꝰ. vxoꝛ
tua ẽ ſicut vitis abũ. Vxoꝛ chꝛiſti eſt ec
cl'a. que eſt fertilis vinea. que non ĩ omĩ
bus fertilis eſt. et abundans. vt in pale-
is. ſed in lateribus domus tue. id eſt in
illis qui tibi o chꝛiſte adherent. qui late
ra tua ſunt. ſicut enĩ dicimus de aliquo
qui malis conſilijs vtitur. mala habet
latera. ita et de illo qui bonis vtitur di
cimus. bona habet latera. Ita ergo late
ra domus chꝛiſti dicuntť. qui ei adherẽt
Sequitť. et filij tui. Idẽ ſũt filij chꝛiſti.
qui et vxoꝛ. id eſt eccleſia. Ipſa enĩ eſt cõ
iunx chꝛiſti. et ipſa eſt filij. Hi filij ſunt
ſicut nouelle oliuaꝝ. quia pacifici ſunt
Oleum enĩ pacẽ ſignificat. qꝛ charitateʒ
ſine qua nulla ẽ pax. Et hi filij ſũt in cir-
cuitu menſe tue. qꝛ ſatiantť mẽſa celeſti.
Deinde ſequitť concluſio beati.

Ecce ſic benedicetur homo: q timet dominum:

Ecce ſic bñ. q̃i. ſʒ q̃re hoc: ecce ex tioꝛe di
ſic enĩ bñ. oĩs hõ q̃ timet dominũ.

Benedicat tibi dominus ex ſyon: et uideas bona hieruſalem omnibus diebus uite tue.

Bene. t do. Scđa ps vbi ex pietate po-
ſtulat bñdici timẽtes. optat enĩ hic bõa
timẽti. ſʒ que nõ ſũt malis cõmunia. q.
d. benedicentť timẽtes dñm. ſed o timẽſ
ne queras has bñdictões. que nõ ſũt ex
ſyon. que etiã in malis ſũt. ſʒ potiꝰ bñ. t
do. bñdictõe que ẽ ex ſyon. celeſti. i. etna
bñdictõe. et ibi poſitꝰ nũc ſpe. poſtea re
videas bõa. ꝛ c. vl' dñs iudoꝝ ex ſyon ꝑ
greſſus. bñ. t ꝛ ita. vt vi. bo. ñ que trãſe
unt ſʒ bo. hie. oĩ. di. vi. t. i. etna que vi
debũtť ſp. qđ ñ iſta poſſũt. cumulus bo
noꝝ eſt eternitas.

Et uideas filios filioꝛum tuo-rum: pacem ſuper iſrael.

Et vi. fi. fi. t. i. fructũ bõꝝ opꝝ. t eoſ q̃ de
doctna tua gñantť. ꝛ vt breuitť oĩa ꝯclu
dã ꝯphẽdã. videas pa. ſ. iſ. oĩa illa bõa

Cãticũ graduũ. nominantť pax

Canticum graduum. Decimus gra
dꝰ ẽ vt q̃ caſte deũ tiet ꝑ eo oĩa pati

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

enter ferat qꝺ nunc expedit eccleſie inter malos. Mali enim ⁊ ſi audiunt verbum dei: tamē quotidie turbant eccleſiam ſcādalis: ⁊ tribulationibus qui i euangelio ꝯparantur petroſis locis: vbi ſemen aruit quia non habuit radicem. Hos tales ab Abel eccleſia tolerauit. ¶ Intentiōe monet ad patientiā. Modus biptitus ē pſalmus. Primo oſtendens que tulerit cōſolatur infirmos. Secundo agit de reprobatione perſequētium ibi. Dñs iuſtus. Eccleſia ergo quaſi reſpondeat querel' infirmoꝝ murmurātiū ꝙ tot malos ferant incipit. O filij nolite mirari ad iſta quaſi noua que iam diu ſuſtinui: ⁊ ne turbemini: quia

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nunc iſrael.

Expugnauerūt me matrē ſepe. hoc dicit ꝓ frequētia paſſionū: ⁊ hoc a iuuētu. m. i. ſ. a ꝑmo tempore etatis Abel. Aliquādo enī in ſolo Abel eccleſia erat: ⁊ expugnata eſt a fratre malo et ꝑdito chaym. ⁊ iſtud: nunc dicat iſrl'. dum licet vt alij inſtruanť. Iſtud ergo dicat ⁊ nō timeat iſtud: cū ſenect⁹ expugnať conſoletur ſe de preteritis quid dicat:

Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea etenim non potuerunt mihi.

Sepe expugnauerūt me a iuuē. mea. Et quare expugnauerūt: quia non conſenſi eis qꝺ ita ait. eteni nō potu. mihi. ſ. preualere: vt me traherent in ꝯſenſum peccati. quod cum non poſſent.

Supra dorſum meuꝫ fabricauerunt peccatores: ꝓlongauerūt iniquitatem ſuam.

Supra dorſum meū. Q. quia nō potuerunt facere vt ꝯſentiā: fecerūt vt portem ipſos: ⁊ fero vſqꝫ in finem. vel ita. eteni. Q. d. Expugnauerūt me. ſed mihi nō nocuerūt. eteni. i. quia nō potu. mihi. preualere: vt me finirēt: ⁊ ꝯſumerēt. quia ⁊ ſi quidam ſanctoꝝ ad celum miſſi ſint: tñ nō potuit eccleſia finiri. ideo ait. nō potuerūt. quia eccleſia creſcit in aduerſis: et cū palam nō poſſent nocere. Supra dorſum me. fab. pec. i. niſi ſunt occulte mihi nocere. Quia qꝺ mali nequeūt publice omnib⁹ occulte ſingulis temptāt ſuadere. vt qui a facie venientes viderenť a tergo non ſentianť. ⁊ ſicut ſepe expugnauerunt. ita et diu. qꝺ ita dicit. ꝓlongauerūt iniqui. vl' iniuſticiā. ſ. quia nō ſunt momētanee coꝝ inſidie. ſed diutine. vl' ⁊ ſi ſepe expugnauerūt. tñ ꝓlonga. iniqui. ſ. i. longe fecere a me iiuſticiam ſuam. quia et ſi mali cum bonis ſint in ſeculo. ſi etiā et in eccleſia ſint. ne quis tñ putet iniquitatem iuxta iuſticiā. et ſi eos porto tñ lōge eſt a me coꝝ iniquitas. Ne quis ergo timeat mixtos ſibi malos: Qui lōge ſūt.

Dñs iuſtus ꝯcidet ceruices peccatoꝝ: ꝯfundātur ⁊ ꝯuertantur retrorſū: oēs qui oderūt ſyon

Dñs iuſtus. Secūda ps vbi agit de reꝓbatione pſequētium. Q. d. expugnauerūt me pctōres ſed hoc non ſemp erit. qꝛ dñs iuſtus cōci. cer. pec. In hoc ſupbos ⁊ ceruicoſos pctōres notat. In ceruice enim notať ſupbia. ⁊ ꝯfundanť ipſi qꝺ erit cum viderint ſe damnari. ⁊ cōuertā. retro. i. inefficaces appareant. oēs qui oderūt ſyon. i. eccleſiā. quā nō tm̄ manifeſti pſecutores. ſed etiam qui ficte intrāt oderunt. Qui enī nolunt obſeruare verbum dei oderunt eccleſiam.

Fiant ſicut fenū tectoꝝ: qꝺ priuſquā euellať exaruit.

Fiant etiā ſicut fe. t. quaſi herba que in alto naſcitur. ſed ſine radice. Feno ergo tectoꝝ ꝯpanť mali. quia in culmine ſupbie naſcunť. vbi nō ſolide ſtant qui ſepe diſpeunt antequā de vita tollanť. vnde ſbdit. qꝺ pnſqꝫ euel. exar. iteri⁹. qꝛ mali añ ſicci ſūt ꝗꝫ d vita abeāt. Modū enī finiti ſūt i iudicio dei. ⁊ iā ñ hñt ſuccū viri-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ditatis. Sequitur.

De quo non implebit manū suam qui metet: et sinum suū qui manipulos colliget.

De quo scꝫ feno. id est de aridis et mal'. non iplebit manū suā q̄ metꝫ: et sinū suum q̄ mani. colligꝫ. Angeli sūt meſſores qui bonos fruct⁹ colligēt. vt offerāt deo qui grana ſepabūt a paleis. ſed hi ō malis non implebunt manum. vel ſinum: id eſt non colligent ex eis bonam operationem vel bonam cogitationem. quia nullus in talibus fructus comperietur qui manu vl' ſinu ab angelis portetur Manus ad opera. ſinus ad conſcientiaꝫ refertur. ſed in neutro fructus eſt malis

Et non dixerunt qui pteribāt bn̄dictio domini ſup uos: bn̄diximus vobis in nomine dn̄i

Et non dixerunt. Quaſi diceret. Quos non colligent angeli: quibus non predicauerunt apoſtoli. et hoc eſt qđ ait. Et illi non colligentur: quibus non dixerūt illi qui preteribant. ſcꝫ apoſtoli et pphete. benedictio domini ſit ſup vos. Maxime iudeis mos erat quibuſcunqꝫ operātibus. hoc dicere. Benedictio domini ſuper vos. Hic enim mos iter hebreos erat. vt maior operantibus benediceret. vnde hic dicit' econtrario quia inaniter et male operantibus nulla bn̄dictō dat' Illi ergo qui pretibant ſūt qui p vitam iſtam currendo tranſeunt ad patriaꝫ. vt pphete et apoſtoli. qui radicatos charitate benedicūt. ſupbis vero non dicunt benedictio domini ſup vos. ſed q futuri ſunt ſcꝫ miſeri. Et nō dixerunt: talib⁹. benediximus vobis i noīe dn̄i. Bōis bn̄ dicūt. Si ergo bn̄ viuis vide te ibi bn̄dictū. Oēs eīn bn̄ viuētes bn̄dicūt. nō vtiqꝫ i ſuo noīe ſicut heretici. ſꝫ i noīe dn̄i. a quo oīa bona dicūt. eſſe. nō ab eis. q̄ eīn dicūt. nō ſāctificat niſi de⁹. nec quiſquā bonus eſt niſi dono dei. Ipſi i noīe dn̄i bn̄dicūt. nō i ſuo. qꝛ amici ſūt ſponſi. nec volūt eſſe adulteri ſponſe.

Canticum graduum.

Canticū graduū. Vndeci⁹ grad⁹ ē penitētialis ſupplicatō q̄ ꝯgrue poſt predictos grad⁹ ponit'. qꝛ nec timēs deū nec oīa ferēs dignū ſe penit' ſētit chriſto. qꝛ i corpe nullus ſine pctō ē. et idō vna ſecuritas ē. precib⁹ inclinari. Et iſte ē ſextus ps i ordine penitētialiū pſalmoꝝ. et vndecim⁹ i ordine cāticoꝝ. Per ſenariū notat' pfectō. qꝛ vi. dieb⁹ pfecit deus mūdum. Per vndenariū notat' trāſgreſſio quia et denarium excedit. et ad duodenariū non puenit. Vnde et vndecim erant vela capillacia in tabernaculo domini. et vndecim ſūt pſalmi aſaph. et in vndenario fuerunt apl'i: ſemoto infeliciſſimo iuda. ſed ad duodenariū redierunt. ſb'ſtituto mathia. In his ergo dat' itelligi q quantecunqꝫ pfectionis ſit aliquis. n̄ tamen ſine peccato eſt. pro quo neceſſaria eſt penitentia. quia eſt hic ſenarius cū vndenario. Intentio monet ad penitentiaꝫ. Modus bipertitus ē ps'. pmo pēitēs captat bēiuolētiā a ſua pſona miſera: et a miſericordia iudicis. vnde ſperat magna. Secundo ponitur leta concluſio cum certitudine venie. ibi. Sperꝫ iſrael. Hic ergo penitens ſentiēs ſe eſſe i pfundo a ſimili ione clamat.

De pfundis clamaui ad te domine: domie exaudi uocem meam.

De profundis clamaui ad te domie. hec eſt vox aſcendentis. Attendat ergo quiſqꝫ: in quo profundo ſit. de quo clamet ad deum. Clamauit ionas de pfundo. ſ. de ventre ceti. quia nec venter belue potuit tenere vocē precantis. que oīa penetrauit. et ad dei aures vſqꝫ peruenit. Ita et iſte ō hac vita mortali clamat que eſt nobis profundum. Qui enim ſentit ſe fore in pfūdo. vbi fluctib⁹ infioris et extioris miſerie atrit' imago dī gemit clamat. donec eā liberet deus. ita vt ſno ucē et repet' a deo. qui illā impreſſit. cū hominē formauit. ſed cū de pfundo cla

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

mat ſurgit de ꝓfundo: ⁊ ipſe clamor nõ eũ ſinit multũ in imo eē. Valde eni in ꝓfundo ſunt qui nec clamãt cũ viderint ſe quotidianis peccatis obrutos: ⁊ aceruiſ quibuſdã: et molib⁹ iniquitatũ preſſos: ſ; poti⁹ illos irridẽt qui eos deũ rogare monẽt. Hoc ē ꝓfundũ i quo pctõr ↄtemnit: ſicut dic̃ ſcriptura. Pctõr cũ venerit i ꝓfundũ vicioꝝ ↄtemnit: Deinõ ſb͂dit. quid clamauerit: Dñe exau. vo. m. Deiñ alijs verbis idem repetit dicens: ⁊

Fiant aures tue intendentes: i uocem depcationis mee.

Fiant aures tue. i. auditus clementie. in tenden. in vo. deprecati. mee. Precibus deũ placat: vt clementer audiat. Deinde oſtendens de quo profundo clamet. ait

Si iniquitates obſeruaberis dñe: dñe quis ſuſtinebit:

Si iniq. obſer. Hoc ē ꝓfũdũ d quo clãmat ſb͂ molib⁹ nãq; et fluctib⁹ ſuaꝝ iniqtatũ clamat. circũſpectis enĩ oĩb⁹ nulluʒ bonũ vidẽſ: ſ; vndiq; mala: ⁊ catuas ſcelerũ ſuoꝝ cernẽs q̃i expaueſcẽs exclamat O dñe ſi iniq. vł tem. obſer. i. ad vidictã etnã ſeruaueris. dñe quis ſuſti. te iudicẽ nullus. nõ tñ ego. nõ dixit ego nõ ſuſtinebo: ſ; q̃s ſuſtinebit: Quia ꝓpe oĩſbũana vita pctis ſuis circũlatraſ. oĩſq; conſcia ſuis cogitatiõib⁹ accuſaſ. ⁊ ñ ē caſtũ cor qḋ preſumat de iuſticia ſua. Preſumat ergo de dei mia. ſ. qḋ apud eũ ē ꝓpitiatio. vnde ſubdit.

Quia apud te ꝓpiaciatio eſt: ⁊ ꝓpter legẽ tuã ſuſtinui te dñe.

Quia apud te ꝓpiciatio eſt. Q. d. qua ſpe clamas: Quia eſt in eo miſericordia qḋ ita ait. Quia apud te ⁊c. vł ita iunge Nullus poteſt ſuſtinere ſi obſeruaueris iniquitatem: ſed tamẽ nõ deſpero. Quia apud te ꝓpiciatio ē. in hoc ē mihi ſpes q̄ apud te ē ꝓpiciatio. ſ. ſcrificium qḋ ꝓ nobis oblatum eſt quo peccata ſoluit. ſ. inocens ſanguis chriſti ꝓ nobis fuſus ⁊ oblatus quo delentur omnia peccata nocentium. quo captiui de manu captiuantis inimici rdimunſ. In hoc ergo mihi ſpes eſt. Nam ſi iudex ſolum eſſe velles ⁊ miſericors eſſe nolles oĩs ĩiquitates obſeruares. ⁊ quis añ te ſtaret: Quis ſtaret i iudicio tuo: Una ergo ē ſpes. q̄ apud te ē ꝓpi. ⁊ ꝓp. le. t. ſ. mie cũ olim premerer ſb͂ lege veteri reos faciẽte. ſuſti. te do. ꝓpt le. ſ. mie et charitatis que viuificat. ſuſtinui que pctã ↄdonat et decetero monet ne offendat homo. et ſi titubauit remediũ dat orõdi. Dimitte no. debi. no. ſi et nos di. debi. no. Et quia hanc legẽ dediſti in ipſa neceſſitate. ſuſti. t expectãs quãdo venias et liberes ab omni neceſſitate. Sine hac igitur lege miſericordie et charitatis qua alter alterius onera portat. nullus ſuſtinet. vel fruſtra ſuſtinet: Deinde quaſi quis diceret. Eſt ne verum quod propter illam legem ſuſtinueris: Conuerſio fit ad auditores. et ait vtiq;

Suſtinuit anima mea in uerbo eius: ſperauit anima mea in domino.

Suſtinuit anima mea in v͂bo ei⁹ qḋ non fallit. qḋ regnũ ꝓmiſit poſt veniam. Accepimus quidem veniam peccatoꝝ. ſed eternam vitam non dũ tenemus. debita ſunt deleta. ſed merces eſt adhuc futura quã ſpamus in verbo eius. Si verbum noſtrũ eſſet deberemus timere. ſed quia verbum dei eſt non fallit. Securi ergo ſperamus in eius verbum quod fallere non poteſt. propter qḋ ſubdit. ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina uſq; ad noctem.

A cuſtodia. vel vigilia. matutina. vſq; ad noctem. Ideo dicit a vigilia matutina que eſt finis noctis. quia dominus tunc ſurrexit qḋ et in nobis ſperam⁹ ⁊ ex tunc Hoc cepit anima mea ſperare. et ſperat vſq; ad noctem id eſt vſquequo mori-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

amur. aliter non valet. quia qui perſeue
rauerit vſq; in finem hic ſaluus erit tan
tum. Inde in lege caput et cauda hoſtie
domino offerebantur. Et quia ea hora
chriſtus imortalis ſurrexit. ille ergo ſpe
rat a vigilia matutina. qui non aliud a
deo ꝗ̄ immortalitē ſperat.

Speret iſrael in domino.

Speret iſrael ⁊c. Secunda pars vbi ē
leta cōcluſio. vbi de ſe ſecurus predicat
alijs. vt ſemper ſperent in domino. Q.
di. ſicut anima mea ſperauit. ſimilit̄ ſpe
ret iſrael in domino. a cuſtodia matuti-
na vſq; ad noctem. Sed quomodo ſpe
rat peccator qd̄ habuit ille qui ſine pec-
cato erat: Bene

**Quia apd̄ dominū mia: ⁊ co-
pioſa apud eum redemptio.**

Quia apud dominū eſt miſericordia ꝗ̄
ille qui ſine peccato preceſſit delet pecca
ta ſequentium. et apud eum eſt copioſa
redemptō. ſcʒ ſanguis precioſus: ꝗ̄ to
tius mundi peccata redemit.

**Et ipſe redimet iſrael: ex omni
bus iniquitatibus eius.**

Et adeo copioſa ꝙ ipſe qui ſine peccato
preceſſit. redimet iſrael. Iſrael ſe vēdere
potuit. et non redimere. ille qui ſine pec
cato poteſt redimere. Hic iaʒ dicit quid
ſit facturus ille quē dixit miſericordē eē
et copioſū ſcʒ ꝙ redimet iſrael ex omni-
bus iniquitatibus eius.

CXXX

Canticum graduum.

CAnticum graduum. Duode-
cimus gradus eſt humilitas:
quam intus et extra hic ſe ha-
bere oſtendit. Intentione ad humili-
tateʒ monet. Modus bipertitus eſt pſal
mus. Primo proponens ſe humileʒ pe-
nam indicit. non humili. Secundo ſuo
exemplo ad ſpem monet. ibi. Speret iſ-
rael. Oſtendens ergo ſe humilem intuſ
et extra ait. D

**DOmine nō eſt exaltatuʒ
cor meum: neq; elati ſunt ocu
li mei.**

Domine non eſt exaltatū. intus. cor me
um. Per hoc nota contrarium. id ē hu
miliatum eſt cor meum quod eſt ſacrifi-
cium deo. neq; iam elati ſunt extra. ocu
li mei. quia ſignum ſupbie exterius non
oſtendi.

**Neq; ambulaui i magnis: ne-
q; in mirabilibus ſuper me.**

Neq; ambulaui. ſuperbiēdo. i magnis
neq; i mi. que ſūt ſup me. id ē nō fui ſu
pbus. nolui quaſi in mirabilibꝰ innote-
ſcere hoibꝰ. nō queſiui aliquid ſupra vi
res meas. vnde apud ipitos iactarē me.
vt qui miracula ſibi optāt. ſicut ſymon
magus i mirabilibus voluit ſupra ſe ire
delectatus potentia apoſtolorum: non
iuſticia. Talia voluit facere qualia apo
ſtoli faciebant. ſed non talis eſſe. Idō ſu-
pra ſe. id ē ſupra vires ſuas erat. quod
volebat. Sed potius querendum eſt ne
quis diſcordet in corpore chriſti quod ē
eccleſia. nec maiori inuideat. ſed in alte-
rius bono vt i ſuo gaudeat. ⁊ qui i gra-
tijs abundat magis ſe humiliet. ſm illō
Quanto maior es: humilia te in omni-
bus. Sequitur.

**Si non humiliter ſentiebam:
ſed exaltaui animam meam**

Si non humilit̄ ſen. q. d. nō ambulaui
in magnis. ſed humi. ſen. beneficia mihi
data a deo. et nō exal. an. m. ſupbiēdo.

**Sicut ablactatus eſt ſup ma
trem ſuam: ita retributio in a-
nimam meam.**

Sicut ablac. ē. Totum repete ſeriatim.
et Si nō humilr̄ ſēti: ſed exal. ani. meaʒ.
ita fiat retbutō i aia m. i. ita peā ego. ſic
aliqs incūbēs ſup ma. ſ. i. idigēs foueri
ſinu matris pit: ſi ſit ablactatus. i. a la-
cte matris ſepatus: obſtringit ſe iſte ma
ledicto. Hoc autem ſoleꝰ dicere qn̄ d̄ cā
bene ꝯfidimus. Vel ita. Si non humi-
liter. Vtit̄ ſilitudie ablactati. vn̄ i male-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicto agens de eccleſia i figura lactãtiſ
matris. Sicut enim quiqȝ tempora no
tantur in carnali procreatione et alitio
ne:ita in ſpirituali. Prius eniȝ concipi
mur in vtero. Deinde ibidẽ alimur. do
nec in lucem edamur. Deide manibus
matris geſtamur:et lacte nutrimur: quo
uſqȝ ablactati ad menſam patris acceda
mus. Primũ ergo tempus eſt conceptõ
nis. Secundũ in vtero alitõnis. Terci
um emiſſionis. Quartum portationis:
et lactatõis. Quintum ablactatõis. Jta
et in vtero matris eccleſie: primo cõcipi
mur:duȝ fidei rudimentis inſtruimur.
Jnde quaſi in vtero eiuſdem alimur in
eiſdem primordijs,pficientes. deinde i
lucem edimur dum p baptiſmuȝ regene
ramur. Deinde quaſi manibus eccleſie
portamur et lacte nutrimur cum poſt ba
ptiſmum in bonis operibꝰ informamur
et lacte ſimplicis doctrine,pficiendo nu
trimur:donec iam grandiuſculi a lacte
matris accedamus ad menſã patris. id
eſt a ſimpliciori doctrina vbi predicatur
verbũ caro factũ.accedamus ad verbũ
in pricipio apud deuȝ. Jnde eſt ꝙ abra
ham non in natiuitate iſaac.non in cir
cunciſione.ſed in ablactatõne magnum
conuiuiũ legitur feciſſe. Hec quinqȝ tẽ
pora ſancta ſuat eccleſia. Dũ eñ in qr
ta feria quarte hebdomade militie chri
ſtiane agoniſte chriſti vocãt quaſi eccle
ſie infantia concipit. Tunc eñ p exorciſ
mũ et cathecismũ rudimentis chriſtiani
tatis imbuunt. Deinde quaſi i vtero ec
cleſie alunt vſqȝ ad ſabbatũ ſanctum in
quo p baptiſmũ ad lucem generant. de
inde quaſi manibꝰ eccleſie geſtant. et la
cte nutriunt vſqȝ ad pẽtecoſten. quo tẽ
pore nulla difficilia indicũtur:non me
dia nocte ſurgit.nõ ieiunat. Soror nã
qȝ nr̃a pua ẽ et vbera ñ hẽt. iõqȝ paula
ti nutiẽda. vñ tũc illõ pet i eccl'a cãtatur
q̃i mõ geni.iſã.ratõ.ſi.do.lac ꝯcu.pꝰ ea
ſpu paclyto ꝯfirmati q̃i ablactati incipi
unt ieiũare. ꝛ alia difficilia ſuare. Mlti
vo hũc ordinẽ puertũt vt heretici ꝛ ſciſ
matici:ſe añ tps a lacte ſepantes. vñ ex
tinguunt. hic vo hũc ordinẽ ſuaſſe ſe di
cit.obſtrĩgens ſe maledicto ſic q̃i ñ mõ i
alijs fui humilis.ſȝ etiã i ſcia.qr ego hũi
lit ſenti. pꝛiꝰ nutꝰ i lacte.qd eſt verbuȝ
caro factũ vt ſic creſcerẽ ad panẽ ange
loꝝ.ſ.ad vbũ qd ẽ i pncipio apd deum
Nã ipe ẽ panis de quo iſãs paſcit. Pãiſ
eñ de mẽſa traijcit p mats mãmillã. vt
ſic pueniat idẽ alimẽtũ ad puũ infantẽ.
ſic chriſtꝰ cũ eſſet vbũ i pncipio apd pa
trẽ qualẽ,p mõ ſuo angeli capiebãt: vt
panẽ angeloꝝ mãducaret hõ ipſũ vbuȝ
factũ ẽ caro vt p carnẽ pãis celeſtis trã
ſiret ad infãtes.et ſm hoc ipſũ vbũ cru
cifixũ ẽ.ſȝ ñ ẽ mutatũ i hoiem. hõ muta
tꝰ ẽ i illo vt melior fieret.q̃ȝ erat: nõ vt
ipſa ſba vbi ꝯuerteret. p id ergo ꝙ hõ
erat mortuꝰ ẽ deꝰ. ꝛ p id qd deꝰ erat: hõ
excitatꝰ ẽ ꝛ reſurrexit. q̃dq̃d paſſus ẽ hõ:
ñ põt dici ñ paſſus deꝰ. qr deꝰ erat hõ:ſȝ
ñ mutatꝰ i hoiem. quomõ ñ potes dicere
ñ te paſſũ iniuriã.ſi veſtis tua conſcida
tur.quamuis veſtis tua non ſit tu. Mul
tomagis ergo q̃dq̃d patit caro chriſti:
vnita vbo:debet dici pati deꝰ:q̃uis ver
bũ nec mori potuerit nec corrumpi.nec
mutari.ſed quidquid horum paſſus eſt
in carne paſſus eſt. Homiꝰ ergo chriſtꝰ:
panẽ angl'oꝝ fecit nobis lac icarnatꝰ. et
apparens mortalibꝰ. Sequit. ꝛ ñ exal.
a.m. vt heretici: qui ſi vtrũqȝ aliq̃d ce
perint:vel viſi ſunt cape inde ſupbiunt
et cum adhuc teneri ſuper matrem eccle
ſiam ſint.et portent manibus eccleſie vt
creſcant:qui portati fuerunt in vtero vt
naſcerent a lacte matris. añ tps ſepant
Vñ extinguunt quod ego non feci. et ſi
hoc nõ feci:ſed exalta.a.meã ante tpus
diſcedens a lacte:ita fiat retributõ in a
nima mea. Sicut fit illi qui ablactatꝰ ẽ:
habens neceſſe adhuc incũbere:ſup ma
tre ſu.obſtringit ſe maledicto. quaſi ita
fiat mihi vt illi qui ſup matrẽ incũbens
et nõdũ grãdiuſculus ablactat. Vel ita
legit de hũilitate qua puulus ẽ malicia
non altus ſupbia. hic agit de exaltatõe.
qua altus eſt ſm ſciaȝ nõ humil. Eſt eñ
altitudo bona et mala. ſimilit et humi

litas' Humilis eñ debet eſſe homo, ppt
ſupbiam non ſm ſciam. altus, ppter ſa-
pientiã. non, ppter ſupbiã. Vñ apl's. no
lite pueri effici ſenſib' ſed malicia paruu
li eſtote vt mentib' pfecti ſitis. Bonũ eſt
ergo humilẽ eſſe, ppter ſupbiã cauẽdaz
altũ ſm ſapiaz. Sed quidã ne ſint ſrbi
dimittũt ſe. videri volũt diſcere. et ſma
nẽt in lacte. quos redarguit apl's dicẽs.
facti eſtis qb' op' eſt lacte nõ ſolido ci-
bo. Lactare ergo vt nutaris et creſcas.
et ablactat' panez comedas. Dicit ergo
Si nõ humi. ſenti. ſed exal. aiaz meã. i. ſi
nõ mente. ſed malicia paruulus fui. ita
fiat retributõ in anima mea. Sicut fit il
li qui grandiuſculus et adultus eſt. ab-
lactatus. i. retribuatur mihi qđ retribu
itur puero. qui ablactat a matre. vt iã
ſit idoneus panẽ comedere. nec obſtrin
git ſe hic maledicto. ſed aſſerit ſibi bonũ
reddi' et eſt ſana ſententia. ſed diſcordat
quod addit. ſup matrẽ. non dicit a ma-
tre vł a lacte matris. quod ſi dicerz pla
nus fieret ſeſus. ſed ait ſup matrẽ. qđ nõ
bene cõuenit. Infirmus eñ qui ſup ma
trem eſt. vt predictũ eſt ſi ablactat extin-
guitur. Bonũ eſt ergo adulto ablactari
ſed ei qui ſup matrẽ eſt. pniciosũ eſt. Ne
ergo ablacteris quouſqz ſuper matrẽ es
ſed ſi adult' errat: redat ad lac matris. et
ſic reuelabit ei de' qđ aliter ſapit. qz ſup-
bis reſiſtit deus. humilibus dat gratiaz
et vt hec ſententia ſtet. lr̃a ſic legi poteſt
ita fiat retributõ in anima mea. ſicut fit
illi qui prius incumbens. ſup matrẽ ſuã
poſtea grandiuſculus et adultus fact' ẽ
ablactatus. id eſt a lacte matris ſepatus
vt valeat accedere ad menſã patris. vel
ſi ſunt in littera ablatiui caſus: idem ſe-
ſus manifeſtus eſt. vt dicatur ſic. Ita fi
et retributõ in anima mea. Sicut illi q̃
ẽ ablac. ſup mr̃e ſua. i. a matre ſua.

Speret iſrael in domino: ex hoc nunc et uſqz in ſeculum.

Spet iſrael in domino. Secunda pars
vbi eſt concluſio pſalmi. vbi ſuo exem-
plo ceteros monet. q. d. et qz ita ego. ergo
meo exẽplo ſpet iſ. in do. quia ſic mala
ſeculi tolerare poterit. ſperz dico. ex hoc
nũc et vſqz in ſe. id ẽ ſemp ſine fine quo
uſqz ad etnitatẽ veniat. quia poſtea nõ
erit ſpes. ſed res.

Canticum graduum.

Canticũ graduũ. In hoc. xiij. gra-
du iam humilis et manſuetus ſat-
agit. de edificatõne ſpiritualis dom' dei
vt et dauid ad litterã fecit qui domũ dñ
edificare voluit. et congrue poſt gradũ
humilitatis agit de edificatõne domus
quia per humilitatem efficitur aliquis
domus dei. Unde in eſaya. Super quẽ
requieſcet ſpiritus meus. niſi ſuper hu-
milem et quietum. et trementem ſermo-
nes meos: Intentione monet. vt nos
et alios edificemus domum deo. Quod'
triptitus eſt ps. Primo oſtendens vo-
tum edificandi domũ. precat vt imple-
at. Secundo oſtendit domũ edificataz.
et vbi. ibi. Ecce audiui. Tercio dicit p-
miſſiones dei factas edificate ſyon. ibi.
Jurauit dominus. Volens ergo edifi-
care domum domino. ait in perſona to
tius chriſti capitis.

Memẽto domĩe dauid: et omĩs mãſuetudĩs eius.

Domine pr̃: memẽto dd ſpũal'
manu fortis: qui in manſuetudine dia-
bolum vicit. Unde ſbdit. Et omnis mã
ſuetudinis eius. Ad litterã dauid rex il
le fuius ieſſe valde manſuetus fuit. adeo
vt ſauli malũ pro malo non redderet.
quando in ſpelunca: ad quam diuertit
ſaul cauſa purgandi ventrem. datus eſt
in manus eius. cui pepercit dauid: no-
lens eum occidere. erga quem tantaz ſer
uauit hũilitatẽ vt illũ regẽ ſe vo canem
ac pulicẽ fateret. ſz ñ d' illo hic agit imo
de ei' ſignificato p illũ ei typice ſcat ille
vn' hõ. c' vox ſepe i pſalmis audit. ſ. to
t' chriſt' caput et corpus. cuius hũilitas
et manſuetudo cõmendatur hic.

Sicut iurauit domino. uotũ uouit deo iacob.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sicut iurauit domino. Quaſi ad hoc
memento: vt impleat. Sicut iurauit et
votũ vouit.i.ſicut firmiter ꝓmiſit.⁊ ex
voto voluntatis. dño deo ia.i. futura
attendentium id eſt ita memento dauid
vt impleat quod ꝓmiſit deo: nemo pre
ſumat viribus ſuis reddere que vouit.
Qui enim te hortatur vt voueas.ipſe te
adiuuat.vt reddas.vouit autẽ eccleſia
in manſuetudine.vt ſit domus dei:quo
nihil gratius poteſt offerri deo. Dom⁹
autẽ eſt:ſi ſua non querit. ſed gaudet d̃
communi.de proprijs fiunt mala.vnde
ex perſona ipſius eccleſie. Sequitur.

Si introiero in tabernaculũ dom⁹ mee:ſi deſcendero in lectum ſtrati mei

Si introiero in tabernaculum domus
mee.⁊c. vſqꝫ donec inueniam locum do
mino.tabernaculum deo iacob. Hucuſ
qꝫ enim littera ſuſpenditur.et eſt apoſio
piſis. Acſi diceret.ſi hoc vel illud fecero
nũquã decetero mihi credatur. Quaſi
diceret. Iurauit dauid domino dicens.
Si introiero in tabernaculum domus
mee.id eſt ſi queſiero que mea ſunt.non
que dei. Quaſi non querã. Sciebat ei
ſe ꝓprio impediri:ne fiat locus deo. et
ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.id eſt ſi
acquieuero carni. Quaſi non acquieſ
cam. Ideo dicit aſcendero.quia res pri
uata ſuperbos facit.et:

Si dedro ſomnũ oculis meiſ ⁊ palpebris meis dormitatõꝫ

Si dedero ſomnũ.i. carnalẽ vl' terrenã
delectationem oculis meis mentis.qua
ſi non dabo. Terrene felicitates ſomnia
ſunt dormiẽtiũ.que cito tranſeũt. Quo
modo enim qui videt theſauros i ſom
nis.dormiens:diues eſt: Sed euigilanſ
nil reperit Sic qui dormiunt torpenteſ
in diuitijs.et voluptatibus ſeculi:cum
euigilauerint: poſt hanc vitã:nihil in
uenient in manibus ſuis:quod iſte ſe ñ
feciſſe qui vult inuenire locum domino
dicit. Si dedero ſomnum oculis meis
et vt plus dicam: Si dedero palpebri

meis dormitationem. quod minus eſt
quam dormitio. Quaſi non dabo. Eſt q̃
non dormit.ſed dormitat. Modo enim
retrahit̃ a terrenis.modo illo.reuoluit̃
crebro inclinat caput. tamquã qui dor
mitat. Dum ergo iſtud quod minus eſt
a ſe remouet.de ſe plus. Dicit.

Et requiem temporibus meis donec inueniam locum domino:tabernaculũ deo iacob.

Et vt ibi minus dicã.i. qđ min⁹ eſt a me
remouẽã. ſi dedro requiẽ tpibus.vel ti.
m. Quaſi ñ dabo a requie tempoꝝ ſom
n⁹ venit ad ocl'os: qꝛ dormiturl.dũ tpa
grauari icipiũt. ⁊ cũ ſẽſerit ſibi grauari
timpa iã iminet ſomn⁹. Cũ ergo aliquid
tẽporale te icipit delectare ad pccm̃ iam
grauãt̃ tibi tẽpora. ſed ne des te illi dele
ctatiõi.et ſomn⁹ nõ venit ad ocl'os. Iſta
cogitatiõe q̃i ꝯfricãs frontẽ excutis ſom
nũ.⁊ paras locũ dño. vñ ſbdit̃. donec i
ue.lo.do. Q.d. nõ itroibo i tabernacu
lũ:nõ aſcendã i lectũ.nec cetera que ſecũt̃
faciã.donec iueniã locũ dño. ñ qđ poſt
illa faciat ſed i loco pato i ſe et in alijs re
quieſcet deus. acſi diceret non illa faciã
ſed iſtud. Ideo dicit iueniam.quia diu
queſiuit. locum enim domino in ſe que
rebat qui ſuper humilem et quietum re
quieſcit. Locus autem dei eſt ſi ſua deſe
rit re. vel ſaltem amore ſi ſe non amat. ſꝫ
deum. Deinde qđ dixerat locũ. dicit ta
bernaculũ ſubdens.tabernaculũ deo ia
cob. Tabernaculũ dicitur ſm preſentẽ
ſtatũ i quo militat̃. In futuro erit dom⁹
pacis vbi pauſabit̃. In tabernaculo ad
huc gemim⁹ i domo laudabim⁹:qꝛ gemi
t⁹ ẽ pegrinãtiũ: laudatio iã i patria cõ
morantium. Et nõ qđ deo iacob dicit ſe
ſoluiſſe.ſicut ſupra dixit ei ꝓmiſiſſe. Vl'
ex pſona chriſti capitis põt legi ab illo
loco. Si itroiero. Q.d. Iurauit dauid
.i.chriſt⁹ dicẽs. Si itroiero i tab.do.m.
ſ.celeſtis habitatiõis. Tabernaculum
enĩ ẽ celeſtis habitatõ.⁊ ſi aſcẽdero i lec.
ſtr.m.i. ad dextã patri vbi ẽ reqes.⁊ fi
nis laboꝝ. ⁊ ſi ded.ſõ.o.m.i.ꝯquiẽ mor

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis triduane. deinde alijs verbis idem r̃
petit. et palpe. meis dormi. Et req. tem.
me. do. inue. locũ do. taber. deo iacob.
ĩ id ẽ dõec eccl'a ſãcta ꝑ predicatõe fũdata
ſit. apoſyopeſis ẽ. q̃ ñ ãpliꝰ credaẽ mihi

Ecce audiuimꝰ ea in effrata: in
uenimus eã in cãpis ſilue.

Ecce audiuimus ea ĩ Secunda pars vbi
oſtenditur edificata domꝰ. et vbi. et pre
catur vt exalteẽ. et ne iudei penitus ſint
alieni.. Q. d. hoc ꝓmiſit dauid. et ꝯple
uit. Nam ecce audiuimꝰ ea. neutralĩẽ ſcꝫ
locũ domũ. vel eũ. ſ. locũ vel deũ. vl' eaꝫ
quã eã: ſcꝫ ſedem domĩ. in effrata ĩ Effra
ta eñ interpretaẽ ſpeculũ. Domus ergo
dei futura in lege et ꝓphetis predicata
eſt ĩ in quibus fuit imago et vmbra futu
roꝝ. Inuenta autem eſt in gentibꝰ. Vñ
ſubdit. inuenimꝰ eum vel eã: in cã. ſilue
id eſt ĩ gentibꝰ incultis. vbi erant vepreſ
idolatrie. quia quod in imagine. id ẽ in
figura predicatum eſt iudeis: in fide gẽ
tium manifeſtatum eſt. vnde. Miſit do
minus verbum in iacob: et cecidit ĩ iſra
hel ĩ vel ad litterã ita. Ecce audiuimꝰ euꝫ
ſcilicet dominum naſciturum. in effrata
hoc eſt betleem vbi natus eſt dominus.
et inuenimus eum in campis ſilue. Au
ditum quippe eſt eum naſci in betleem.
ſed propter fidem gentium ĩ campis ſil
ue compertus eſt ĩ et vt amplius confir
met. dicit ſe introiſſe ſubdens.

Introiuimus in tabernaculũ
eius: adorauimus in loco ubi
ſteterunt pedes eius.

Introiuimus in tabernaculum eius. q.
d. Nos quoqꝫ perſeuerando in malicia
non tantum inuenimus: ſed etiã Introi
uimus vel bimus in tabernaculũ eius.
ĩ dei iacob. Qui intrat vt habitet. ipſe a
deo habitatur. ad hanc domum perti
net qui alijs tanquam viuis lapidibus
charitate compaginatus eſt. Intrat er
go qui diligit: et qui intrat domus dei
efficitur. Et etiam adorabimus eum ĩ lo
co vbi ſteterunt pedes eius: domi. ĩ Do
mus dei ẽ vbi debet adorari. preter quã
nõ audit deus ad vitã eternam. Ille ad
domũ dei pertinet: qui ex charitate com
paginatus eſt alijs. et eſt ſenſus. adora
bimus ĩ loco vbi ſtete. pedes eius. ĩ dei.
id ẽ ita ꝗ de eis erimus. in quibus ſtant
pedes eius. Hi ſunt qui pſeuerant vſqꝫ
in finẽ. vel ita vt ad ipſam domum refe
ratur eius. adorabimus in loco vbi ſte
terũt pe. eius ĩ ſcꝫ domꝰ dei. Locꝰ vbi ſtãt
pedes domus dñi chriſtus eſt: ĩ quo pſe
uerãt. deiñ conuerſus ad deum ait

Surge dñe in requiẽ tuã: tu ⁊
archa ſãctificatõnis tue:

Surge domine ĩ Si dicitur hoc: qui di
cit. dormiui conturbatus. Quaſi dice
ret. vt hec predicta fiant. O domĩe ſur
ge a morte: in requiẽ tuam. ĩ vt iam non
conturberis. qꝛ mors illi vltra ñ domi
nabiẽ. ⁊ o domine te prius exaltato: ex
altetur poſtea eccleſia. vnde ſbdit. tu et
archa. q. d. ſurge tu ĩ prior. et archa. ĩ nõ
archa noe vel teſtamenti: que figura fu
it. ſed ſãctificatõnis tue ĩ id ẽ eccleſia ſur
gat quã ſanctificaſti ĩ Hec ſibi reſurrecti
onem nõ ꝓmitteret niſi prius reſurgerꝫ
caput ĩ Et te eunte ad patrem

Sacerdotes tui induãẽ iuſti
cia: et ſancti tui exultent.

Sacerdotes tui induanẽ iuſ. ĩ i. r̃gale ſa
cerdotiuꝫ induaẽ fide. qꝛ iuſtꝰ ex fide vi
uit. Unde petrus ait. Uos eſtis genꝰ ele
ctum. regale ſacerdotium. gens ſancta.
populus acquiſitionis. Sequiẽ. et ſãcti
tui. ĩ id eſt. membra tua accepto pigno
re ſpiritusſancti. exultent. id eſt letentur
ſpe reſurrectionis. Et accipit eoſdem ſa
cerdotes et ſanctos. ſcilicet omnes fide
les. vel ꝑ ſacerdotes ſignificat prelatos
eccleſie. ꝑ ſãctos ſubiectos fideles. Ar
cham ergo quam ſurgere precatus erat
per partes ipſius eccleſie diſtinguit ſb
dens. Sacerdotes tui. i. prelati: induã
tur iuſticia. et alijs vtutibus. ĩ vt eñ in
veti t. ſacerdotes diuerſis ornamentis
veſtium vtebanẽ: ita hi euangelici ſacer

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dotes diuerſis virtutib⁹ adornant. hec ſunt ornamenta que deus exigit. Que ei legales pontifices iu veſtibus geſtabāt illa euangelici ſacerdotes in cordib⁹ habere debent. ſequitur. et ſancti tui. id eſt minores ⁊ ſbditi. exultēt. Deinde ex perſona ipſius dauid rogantis deum p̄rez ſbditur.

Propter dauid ſeruū tuū nō auertas faciem chriſti tui.

Propter dauid ſeruū tuuz: nō auertas penitus a iudeis. o de⁹ pater. faciē chriſti tui. quia enim chriſtus a iudeis a q̄bus crucifixus eſt faciem ſuam auertit. ad gentes. rogatur pater propter reliq̄as iſrael vt ſalue fiāt. quod in apoſtoliſ et in alijs multis impletuz eſt. et nota ꝙ ait propter dauid. acſi diceret. mei etiaz memento. et vt propter me iudeos ſūditus ñ repellas:

Jurauit domin⁹ dauid ueritā tem et nō fruſtrābit̄ euz: d̄ fructu uentris tui ponā ſuper ſedem̄ tuam.

Jurauit dominus dauid. Tercia pars vbi dicit promiſſiones dei factas edificate ſyon. id eſt eccleſie. ⁊ loquit̄ dauid in ſua vel in totius chriſti pſona. Q. d. Bene dico ꝑpter dauid. quia dominus iurauit veritatē dauid. illi actuali filio iſai. et nō fruſtrabit̄ eum dauid. Vł' ꝑm aliā lrām. nō penitebit eum ſcz dominū. Penitere dicit̄ deus: nō propt̄ conſilij ſed operis mutationē. nō em̄ penitētiaz patit̄ deus aut in aliquo fallitur. vt velit corrigere ī quo errauit. Sed quomodo homo quē penitꝫ mutare vult quod fecit: ſic vbi audis: qꝛ penitet deum mutationem ipſam intellige. Alit̄ facit illā deus. aliter tu. Tu ei facis quia erraueras. ille facit quia vindicat. vel liberat. Jurauit dico. dicens. de fru. vē. t. po. ſ. ſe. tu. Poſſet dicere de fructu. fēoris tui ſꝫ ſignificanti⁹ ait: de fru. vē. t. qꝛ d̄ femina natus eſt chriſt⁹. quo. i. ad quā feminam vir ñ acceſſit. Unde illud. Et exiuit ꝑ clauſam portā. lux ⁊ decus chriſt⁹ poſitus eſt ſuꝑ ſedem dauid. Juxta illō. Et dabit illi deus ſedem dauid patris ſui. quia quos dō tempaliter rexit: chriſtus ſpūalit̄. Et nō mō illum ponam ſuper ſedem tuam. ſꝫ etiā.

Si cuſtodierīt filiī tui teſtamē tū meum: et teſtimōia mea hec q̄ docebo eos.

Si cuſtodi. fi. t. teſta. me. ⁊ c. Tunc et filij eorum ſedebunt. Meritū vident̄ facere parentes filijs ſuis: per hoc ꝙ dicit. Si filij tui cuſtodierint. ⁊ filij eorum ſedebunt. Sꝫ ſciendū eſt ꝙ hoīes ſpē ſuaz dn̄t filios generare ⁊ reliquere. filij ſpes eoꝝ ſunt. iō nomine filioꝝ ſpem poſuit. Per filios aūt filiorum fruct⁹ ſpei accepit. et eſt ſenſus: Si filij tui id eſt ſpes filiorum tuorum: cuſtodierint teſtamentum meum. ſcz pactum baptiſmi. id eſt ſi filij tui bene ſperantes cuſtodierit pactum baptiſmi. ⁊ teſtimonia mea. id eſt precepta vite. ſcz hec que docebo eos. ñ que ipſi ſibi ꝯſtituāt.

Et filiī eoꝝ ūſqꝫ ī ſeculuz: ſedebunt ſuꝑ ſedem tuam.

Et tūc filij eoꝝ id eſt fruct⁹ eoꝝ. vſqꝫ ī ſe. id ē ī eternum. ſedebunt ſuꝑ ſedē t. i. tales fruct⁹ habebūt vt ſpes eoꝝ nō fallat. ſed veniat quo ſpat. Vł' ita. ꝑ filios accipe hoīes. ꝑ filios eoꝝ imitatores. et eſt. Si cuſtodierint filij tui. id eſt homines ex te nati. teſtamentū meum: et teſtimonia mea: hec que docebo eos. hoc ñ mutatur. Et etiam filij eorum id eſt ſequaces eorum: ſi cuſtodierint. hic diſtigue. ⁊ poſtea iferas. vſqꝫ ī ſecu. i. q̄diu durabit hoc ſcl'm: ſedebunt filij tui ⁊ filij eorū: ſuꝑ ſedem tuā. i. ſpūales reges ſui ⁊ aliorum erunt vt tu temporalis. Si cuſtodierint ſedebunt. Quid ergo ſi nō cuſtodierit: ꝑit ꝑmiſſio non quia ſi ī te nō impletur: impletur in alio. Nam et filij dauid ſunt: non ſtirpe: ſed cultu dei ⁊ fide. Si ergo non cuſtodierint teſtamentum meum: non ſunt filij. Nō ergo glie

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ris de carne. vel ita vt p Dauid itelligaẗ Chriſtus. et agit de pmiſſione facta Chriſto hoc modo. Jurauit do. pr̄ Dauid. i. Chriſto ve. et nō fru. vel penitebit eū dicens. de fru. vent. tui po. ſu. ſe. tu. i. illos quos pies ad fiō o tu Chriſte faciā reges ſui. nō tū om̄s ſed cuſtodiētes teſtm̄. vñ ſubdit. Si tū cuſto. fi. tu. te. me. ⁊ te. me. hec que do. eos. Hoc nō mutaẗ. et fi. eo. ſi cuſto. ſe. ſu. ſe. tu. i. ṗticipes erūt tue beatitudis. vt ſic̄ es regie ṗtātis. ita et ipſi p mō ſuo. et hoc vſq̄ in ſeclm̄. i. in etnū. hoc ē illud ſeculū cuius nō erit finis. ac ſi diceret nō eſt tpale p̄miū ſed eternū.

Qm̄ elegit dn̄s ſyon: elegit eaȝ in habitationē ſibi. Qm̄ ele. do. Q. hoc pmiſit deus gratis nō pro meritis. Qm̄ ele. do. ſola gr̄a ſyon. i. eccleſiā. ad q̄ elegit eā: in ha. ſi. vbi ſpūalit̄ habitet qui vbiq̄ ē elegit dicens.

Hec requies mea in ſeculū ſeculi: hic habitabo qm̄ elegi eam. Hec ē requi. me. Uerba dei pr̄is ſūt hec q̄ ſic amat deus nos vt dicat ſe requieſcere in nobis. ſi nos requieſcimus in illo. Nō em̄ ipſe aliq̄n turbaẗ aut requieſcit i ſe. ſed dicit ſe requieſcere in nob: q̄ nos i illo requiē habem. Hec ē ergo requies mea vbi ſcȝ requieſco ⁊ hoc in ſe. ſe. q̄ durat in etnuȝ. hoc ad lit. nō poſſet dici cū ſepe ſit euerſa illa trena hierlm̄. Hic. i. in eccleſia ha. nō merito ſuo. ſed qm̄ ele. eā dans bn̄dictionē. vñ ſubdit. Et

Uiduā eius bn̄dicēs bn̄dicam: paupes eius ſaturabo paībus. Bn̄dicens bn̄. iugi bn̄dictione. vid. ei. Uidua ē oīs aīa que intelligit ſe deſertaȝ oi auxilio. niſi ſolius dei. ⁊ ego ſa. pa. ſcȝ celeſti pane. Deus em̄ eſt paīs qui in carne ſe lac fecit. quos ſaturabo: pau. ei. ſyon ſcȝ nō p̄ſumentes de deo. vñ alibi. Edent paup. et ſa. Supbi vero ſaturati ſūt in ſe nec ſaturabunẗ ſed hūiles q̄nto plus eſuriūt tanto plus manducāt: et tāto plus eſuriūt q̄nto inanes ſūt a ſeclo.

Plenus faſtidit. et quicq̄ illi daturus es reſpuit. Et

Sacerdōtes eius induā ſalutari: et ſancti eius exultatōne exultabūt. Sacerdotes ei. i. genus electū ſcȝ omnes fideles indu. ſaluta. i. Chriſto ṡm illud. Quotquot in Chriſto baptizati eſtis Chriſtū induiſtis et ſan. ei. iidez qui et ſacerdotes exul. exultatione. quia induti ſūt ſalutari. Non em̄ in ſe lux ſūt. ſed in dn̄o. Uel diſtingue inter ſacerdotes et ſanctos ſicut ſupra. et eſt. Sacerdotes eius. i. p̄latos indu. ſalu. i. Chriſto vt honeſti ſint ad docendum. et ſancti eius. i. ſubditi exulta. exultatione de Chriſto. vñ ſubdit.

Illuc pducā cornu dauid. paraui lucernā chriſto meo. Illuc vel illuc vel ibi. pdu. vel ſuſcitabo. C. d. Jō exultabunt. quia illuc vel illuc vel ibi pducā vel ſuſcitabo cornu Dauid. i. Chriſtū vt de Chriſto p̄ſumaẗ. Ipſe em̄ eſt altitudo quaȝ ſignificat cornu. non carnalis ſed ſpiritualis. Ipſe eſt qui baptizat poteſtate et auctoritate. ergo ſecure in eo exultant. qui bene p cornu ſignificaẗ: quia cornu carnē excedit. et eccleſie altitudo ſpiritualis que carnem excedit: Chriſtus eſt: qui p gratiam nobis carneȝ vincere p̄ſtat. Cui Joannes lucerna paraẗ. vnde: ſubdit. para. lucer. chriſto meo. Hec lucerna eſt. Joannes. qui illuȝ oſtendendo p̄dicat dicens. Hic eſt qui baptizat. qui Joannes p̄currens Chriſtum nunciat. homines baptiſmo aſſuefaciens viam p̄parat verbo. Ipſe enim eſt p̄eco verbi paranymphus ſponſi. lucerna Chriſti. Inde eſt q̄ in diebus in quibus feſtum non celebraẗ. vnus cereus ante euangeliū defertur. Hic eſt Joannes qui Chriſtum p̄ceſſit: p̄dicando: baptizando. In feſtiuis aūt diebus duo cerei p̄cedūt per quod ſignificaẗ q̄ bini et bini miſſi ſunt apoſtoli ad p̄dicādum in iudeam ante Chriſti mortem ⁊ reſurrectionē.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Inimicos eꝰ induā ↄfuſione: ſup ipm aut efflorebit ſcificatō mea

Inimicos aūt eius .i. Chriſti indu. ↄfu. hoc faciet filius cui omne iudiciū datuꝫ eſt. ſed nota patreꝫ qui hic loquit̄ facere quod filius facit. ſu. ip. aūt Chriſtū efflo. ſan. mea nō tm̄ erit ſed efflorebit: qꝛ ipſe ſolus ſanctificat et nemo alius. In eo floret ad gloriā ſanctificatio a ſimili arboris que qn̄ floret pulchrioꝛ ē. Floret ergo ſanctificatio in Chriſto in quo ē poteſtas ſanctificatōnis. in hoīe aūt qui fenū ē cuius omnis claritas ē vt flos feni nō poſſet florere.

PSALMUS CXXXII

Canticum graduum.

CAnticū graduū. Quartuſdecimus gradus ē charitas ꝓximi que facit fratres habitare in vnū. vn̄ eſt bn̄dictio et vita. Et ē hic pſal. athomus .i. ſine diuiſione vbi charitas ꝓximi ↄmendat̄ que nullā admittit alienationē mentis ſeu diuiſionem. hic ergo vir iuſtus de fratrū cohabitatione exultans ait.

ECce q̄ꝫ bonum et q̄ꝫ iocundum: habitare fratres in vnum. Ecce quod oſtendentis ē quaſi plus oſtenſione q̄ꝫ lingua explicet̄ quod dicturus ē. q̄ꝫ bonū ē .i. vtile et q̄ꝫ io .i. delectabile. hoc iō ſubdit qꝛ ſūt bona que nō delectant. Quid ē bonū et iocundū: fra. ha. in vnuꝫ. Recte tn̄ diſpoſitis ſingulorū diuerſis officiis. quod nō impedit vnitatē. ſed facit que vnitas erat inter illos de quibus dicit̄: Erat illis coꝛ vnū et aīa vna in deū. Hoc aūt ſcꝫ quod hic dicit ſcꝫ habitare in vnū omnibus chriſtianis ↄuenit qui in vnuꝫ debent habitare mente et fide. ſed ꝓprie ↄuenit monaſteriis et fr̄ibus in vnū cohabitantibus. nō mō corde ſed etiā corpe vt et illis fr̄ibus de iudea qui oībus ſuis poſitis ad pedes apl'oꝝ in vnū habitabant. de quibus dicit̄. Erat illis coꝛ vnū et ani. v. ↄ erant illis oīa ↄia. Iſte nāqꝫ verſus velut dulcis ſonus et ſuauis melodia. toto orbe notiſſimꝰ vt tuba ſpūſ ſancti diuiſos corpe ↄgregauit in vnū et monaſteria plurima pepit. A quibus tn̄ bn̄dictio ad ceteros deſcendit qui ſi non corpe in vnū habitant mente tn̄. et quia oſtendendo dixerat ecce oñdit q̄ꝫ bonū ſit et iocundū ſubdens.

Sicut vnguentū in capite: qd̄ deſcēdit in barbā barbā aaron

Sicut vnguen. in ca. Q. d. Ita ē bonū et iocundū habitare fr̄es in vnū. Si. vn. in ca. qd̄ deſcen. in bar. bar. Aa. Dicūt quidā hic fieri compationē int̄ cohabitationē fr̄m et actuale vnctionē Aaron ꝛ roꝛē Hermon. Sed nihil eſt cū hoc magnum nō ſit ꝛ illi montes interuallo magno diuiſi ſint. ſpūaliter ergo omnia intelligenda ſunt. Aaron ſacerdos eſt qui ſeipſuꝫ obtulit .i. Chriſtus qui intrauit in ſancta ſanctoꝝ qui fuit victima ꝛ ſacerdos. qui cū in mundo nō inueniret mandū qd̄ offerret ſeipſū obtulit. qui cū eccleſia ē vnꝰ et totus Chriſtus. In capite eius eſt vnguentū: qꝛ in eo habitauit plenitudo diuinitatis corpaliter cui nō eſt datus ſpūs ad menſurā. ſed a capite Chriſto aſcendente ad celos: venit ſpūſſanctus in barbam eius .i. in fortes: ſtrenuos: alacres. quos barba ſignificat que ē iudiciū virilitatis. Ideoqꝫ cū fortē aliquē deſcribimus dicimus barbatus eſt. Deſcendat ergo vnguentum in barbam. Primum in apoſtolos ꝛ in illos qui primos impetus ſeculi ſuſtinuerunt. ſed vinci non potuerunt. et ab illis deſcendit etiam in oram veſtimenti. Veſtis Chriſti eſt eccleſia que eſt ſine macula et ruga. Ora veſtis finis eſt in quo veſtis perficit̄. Hi ſunt perfecti qui in vnum habitant. qui Chriſti legem implent que eſt alter alterius onera portate. Et eſt ſenſus. Ita eſt illud bonuꝫ et iocundum. Sicut vnguentum .i. vnctio ſpirituſſancti que prius fuit in capite Chriſto. Et dicitur hoc a ſimi-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

litudine regũ et ſacerdotũ: qui in veteri
te. in figura Chriſti vngebant. qđ vnguẽ
tũ poſtea deſcen. a capite Chriſto in bar.
deiñ determiat in cuius barbã: ſubdens
bar. Aaron ſcꝫ Chriſti veri ſacerdotis. Ec
ce determinatio .i. in apoſtolos et alios
ꝓmitiuos ſanctos. qui ꝓmo ꝓ fide certa
uerũt ſed vinci nõ potuerũt: qꝛ iã caput
ipſũ paſſũ preceſſerat. a quo deſcẽdit vn
guentũ precedente tali exemplo quis vi
ceret barbã.

Quod deſcendit in orã ueſti- menti eius: ſicͥ ros hermon qui deſcendit in montem ſyon.

Quod deſcen. in orã ve. ei. Dico deſcen-
dit in barbã vnguentũ. Quod vnguen-
tũ poſtea deſcen. in orã ve. ei. i. Chriſti. i.
in illos ꝑfectos qui in vnũ habitant. ⁊ fit
ꝯpatio int cohabitationẽ fraternã et ſpi
ritualẽ vnctionẽ ſcꝫ int cãm ad effectũ.
vel ora ad quaꝫ deſcendit vnguentũ ac-
cipit. nõ illa que ẽ in lateribus veſtis ſed
que in capite. Tales ſũt qui habitant in
vnũ. Sicut em̃ ꝑ iſtas oras intrat caput
hois vt veſtiat ie: ſic ꝑ fraternã ꝯcordiã
intrat Chriſtus vt ab eccleſia veſtiat. et ſi
gnificant idem ꝑ orã veſtis qui et ꝓus:
ſed iuxta aliã ꝓprietatẽ. Uel per orã que
eſt finis veſtis itelligunt ſancti qui erũt
in nouiſſimis tꝑibus eccleſie ſcꝫ tꝑe anti
chriſti. Et eſt ſenſus. Deſcen. in orã ve. ei.
i. vſqꝫ ad extremitates eccleſie i fine mũ
di que ẽ tunica indiuiſibilis. Deiñ aliis
verbis diuerſa notantibus ideꝫ dicit. ſicͥ
ros quaſi ita bonũ eſt ⁊ iocundũ habita
re fratres in vnũ. ſicͥ bonus et iocundus
ros hermon. Ros de celo veniens gr̃a
eſt qua fratres in vnũ habitant non ſuis
viribus vel meritis. Hermon ad lr̃am
mons eſt trans Iordanẽ. Si ergo hoc ad
lr̃am accipiat: mirũ eſt ꝙ ab eo ros de-
ſcendat in Syon. immo impoſſibile: ſed
ſpiritualiter intelligendũ eſt. Hermon
em̃ dicit lumen exaltatũ. i. Chriſtus ꝓus
in cruce poſtea in celo exaltatus: a quo
ros gratie deſcen. in Syon. i. in eccleſiã.

Et eſt ſenſus: Ita eſt illud bonum ſicͥ ros
hermon. i. gratia Chriſti prius in cruce
poſtea exaltati in celo. qui ros deſcen. in
monteꝫ Syon. i. in eccleſiã. Non em̃ in
vno eſt eccleſia niſi eius dono et gratia.
Idem igit ſignificat hic Syon quod ſu-
pra barba et ora veſtimenti. Idem ve-
ro ros hermon quod ſupra vnguentuꝫ
ſcꝫ gratia ꝑ quã fit cohabitatio. Qui em̃
in vno ſine rore charitatis ſunt: ſunt in
quietũ iumentuꝫ in iunctura. quod non
trahit ſed turbat. Odioſi em̃ ſunt: mole-
ſti ſunt: turbulenti ſunt. anxietate ſua ce-
teros turbant. et querunt quid ſiniſtri đ
aliis dicant. Hi etiã murmurant de qui
bus dicit in libro Ieſu filii Syrach. pre
cordia fatui: rota carri: fenum portat: et
ſemper murmurat. Hi tales ſunt qui re
linquunt in mola: in agro: in lecto qui
in vnũ corpore ſolummodo ſunt. Ceteri
vero aſſumunt qui in vnum ſunt corde.
Uel ita. Hermon mons paſcualis eſt. ſi
cut et mons Syon. Per hermon ergo ſi
gnificant gentes que pabulũ verbi rece-
perũt. Et eſt. Ita eſt hoc bonũ ſicͥ ros her
mon. i. gratia quã gentes receperũt: qui
ꝓus deſcen. in mon. Syon. i. ſuꝑ iudeos
Uel ꝑ hermon qui interpretat anathe-
ma accipiunt peccatores. ꝑ ſyon eccleſia.
Ros eſt tenuis aqua. vnde terra germi-
nat. et ſignificat gratiã qua peccatores
ꝯuertunt. Ros ergo eius. i. hermon. ẽ
ros gratie qui peccatores nutrit in bo-
no qui ros deſcen. in mon. Syon. qñ il
li hoc rore rigati ꝯuertunt ad eccleſiam:
que eos recipit. Et eſt ſenſus. Ita eſt illđ
bonũ ſicut ros hermon. i. gratia nutri-
ens peccatores qui deſcen. in mon Syõ
. i. quo illi ꝯuertunt ad eccleſiã.

Quoniam illic mandauit do- minus benedictionẽ et uitã uſ- qꝫ in ſeculum.

Qm̃ illic. Q. d. Ideo
bonum eſt ⁊ iocundum habitare fratres
in vnum. Quoniam illic. id eſt in fratri
bus qui habitant in vnum. mandauit
dominus benedictionem hic id eſt preci
pit vt hic benedicerent deum. Con-

cordes eñ benedicunt deũ. diſcordes nõ
Nam in diſcordia nõ eſt vera benedictio
quia ſi lingua ſonat cor ſilet et man. i. ꝓ
miſit vitã in futuro duraturã vſqꝫ in ſe.
i. in eternũ.

PSALMVS CXXXIII
Canticum graduum.

Canticũ graduũ. Quintuſdeci-
mus gradus eſt charitas dei.
Et iſte tercius pſalmus de cha
ritate dei de qua hic agit. ſicut ſupra de
charitate proximi. non ꝙ alia gratia ſit
qua diligiť deus ⁊ alia qua ⁊ proximus
Sed quia diuerſos actus habet ipſa gr̃a
⁊ diuerſa diliguntʼ ea. ¶ Inten. monet ad
diligendũ deum. Modus. Biptitus eſt
pſalmus. Primo inuitat pluraliter be-
nedicere deũ. Secundo optat benedici.
ibi. Benedicat. monẽs ergo ad benedicen
dum ait.

**Ecce nunc benedicite do
minũ: omnes ſerui dñi**
Ecce demonſtrantis eſt. Et qui
bus faciat hanc demonſtrationẽ determi
nat. vos ſer. do. om. adunati in vnũ. nũc
ſcꝫ tot gradibus ꝯſcenſis. vel nũc. i. in
hoc tempe in his aduerſis. benedicite do
minũ. vos dico.

**Qui ſtatis in domo domini:
in atriis domus dei noſtri.**
Qui ſtatis. i. perſeueratis in do do. i. in
penetralibus ſcꝫ maiores ⁊ ꝑfectiores in
eccleſia. et vos etiã qui ſtatis in atri. do.
dei no. i. in ingreſſu ſcꝫ incipientes. ſũt
eñ in hac domo diuerſi ſtantiũ ordines
¶ Et nota ꝙ ait ſtatis non ſedetis: quia
ſeruoꝝ non eſt ſedere in domo domini.
vel de eiſdem accipiť. et per domũ intel-
ligiť eccleſia. ꝑ atria latitudo charitatis
In charitate eñ que extendiť vſqꝫ ad in-
imicos latitudo eſt: in odio anguſtia. Q.
d. vos benedicite. Qui ſta. i. ꝑſeueratis.
in do. do. i. in eccleſia. et qui ſta. in atri.

do. dei no. i. in latitudine charitatis v-
bi nullus anguſtiať. Et.

**In noctibus extollite manus
ueſtras in ſancta: et benedicite
dñm.** In noctibus. i. in aduerſis non
ſolum in diebus proſperitatis extol. ma.
ve. corporis et operis. Sicut Moyſes
manus ſuas leuauit pugnante populo
Iſrael ꝯtra Amalech. Extollite dico in ſã
cta vt intentione eternoꝝ bonum opere-
mini. Aliter eñ non valet. et benedicite
do. nil boni nobis tribuentes ſed totum
deo.

**Benedicat te dñs ex ſyon: qui
fecit celum et terrã.** Benedicat te d.
Secunda pars vbi optat benedici fide-
les. Q. d. dixi benedicite. et vt hoc poſſi-
tis. Benedicat te dñs benedictõne que eſt
ex Syon qui poteſt quia ipſe eſt qui fecit
ce. et ter. ¶ Nota ꝙ ſupra hortať plu-
res benedicere vni. Ipſe vero vnũ bene-
dicit tñ quod notat ſingulariter dicens
Benedicat te qꝛ etſi plures ſint tñ in vnũ
ſunt. et vnitati benedictio ꝯuenit. vnde.
Unus in piſcina ſanabatur qui prior de-
ſcendebat. Eſto ergo in vno et perue-
nit ad te benedictio. Attende etiam ꝙ vir
iuſtus qui tot gradus ꝯſcendit benedi-
ctionem ſupernam loco remuneratõnis
accipit quia omne munus aſcendentiũ
benedictio eſt.

Alleluia

Alleluia. Poſt gradus qui du
cunt ad eternitatem ꝯgrue po
nitur Alleluia: vt eccleſia frua-
tur laudibus dei cui tale munus para-
tum eſt. ¶ Intentione monet ad laudem
Modus. Tripertitus eſt pſalmus. Pri-
mo demonſtratiua oratione vtens pro-
pheta monꝫ deum laudare propter eius
potentiam enumerans eius magnalia.
Secundo idolorum cultores redargu-
it ibi. Simulachra. Tercio omnes ordi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nes monet ad laudē dei. ibi. Domus Iſrael. Propheta ergo quaſi intentionē ſuam aperiens poſt gradus predictos ſtantes in domo alloquit᷑ vt poſt bn̄ficia deum laudēt dicens.

Pſalmus. CXXXIIII

Laudate nomē domini laudate ſerui dominū

Laudate no. i. potentiam do. Unde vos meliores eſtis nō ipſe. Deus enī nec melior fit ſi laudaueris nec deterior ſi vitupaueris. ſed tu laudando melior eris vitupando deterior. Bonus aūt ille ſemp manet vt eſt. Deinde qui ⁊ quare laudare debeant ſubdit. laud. ſer. do. Q. quis diceret. Qui debent laudare: et quare: Ecce. vos ſerui: et qꝛ ſerui eſtis lau. do. Alioquin. i. niſi laudent offendūt cū ipſi ſerui ſint et ipſe dn̄s. Deinde addit.

Qui ſtatis in domo dn̄i in atriis domus dei noſtri. Qui ſtatis. in do. do. Q. vos ſerui laudate. Qui ſtatis nō titubantes nō ruitis. vn̄ eū laudare debetis. Statis dico in do. do. et in atri. do. dei nr̄i. i. qui ſtatis. vel in ſecretario vel in ingreſſu. Deinde repetit.

Laudate dominū quia bonus dominus: pſallite nomini eius quoniam ſuaue.

Laudate do. propter hoc laudate: qꝛ bo. eſt do. proprie a quo ſunt omnia bona. vno verbo: laudis cā explicata eſt. Si ei omnia laudant᷑ qꝛ bona ſunt. Precipua cā laudis eſt qꝛ bonus eſt ex ſe et in ſe. cuius bonitas nō qualitas ſed natura. Ille bō ſuo bon⁹ ē n̄ aliūde pticipato bō. ille ſeipſo bonus nō adherendo alteri bono qui nō eguit aliquo vt fieret bonus. ſed eguerūt illo cetera vt fierent bona. Sed qꝛ ipſe a nobis nō poteſt videri qualiter in natura ſit bonus vel opa videamus. vnde ſequit᷑ pſal. no. ei. qm̄ ſua. vel uis. dū dedit ſe poſſe guſtari carnē factuȝ vt de pane angeloꝝ viuat homo quod eſt pncipiuȝ inter alia opa. et ideo ante alia hoc ponit᷑. Et eſt. pſal. no. ei. i. laudate eū eo ꝙ id fecit quod res nominis ſui exigit cū ſe incarnatū dedit hominibus guſtari. et hoc ideo: qm̄ ſua. eſt nomen guſtanti. i. res nominis. Et notanduȝ ꝙ ita tempat᷑ laus dei in hoc pſalmo vt et firmoꝝ ſit et infirmoꝝ ſicut et p Moyſen qn̄ eum mitteret ad filios Iſrael cū dixiſſet. Ego ſum qui ſum. hec dices filiis Iſrael. Qui eſt miſit me ad vos. Quod nō capit homo. Ideo ꝯtinuo tempauit ⁊ dixit quod poſſit capi ab homine ita. Ego ſum deus Abraham deus Iacob et deus Yſaac quod nomen propter hominem ne videret᷑ tempale addit. hoc nomen ē mihi in eternū nō quia illi ſint eterni ſed qꝛ illos fecit eternos poſtea ſine fine. habuerūt quippe initiū ſed finem nō habebunt in quibus tota eccleſia intelligit᷑: totū ſemen Iſrael cogitat᷑. Sequit᷑

Quoniam iacob elegit ſibi dominus: iſrael i poſſeſſionē ſibi

Qm̄ Iacob. Q. d. Ideo pſallite: qꝛ iſta que ſequūt᷑ fecit que capere valetis. dico ſcȝ qm̄ do. ele. ſibi gratia non merito Iacob. i. iudaicū populū qui intelligit᷑ per Iacob qui interpretat᷑ luctator et ſignificat illos qui ꝯtra ſpirituales nequicias luctant᷑. Aliis verbis idem repetit. Iſra. elegit ſibi in poſſeſſi. Ad lit. Ceteras gentes poſuit dn̄s cuſtodiendas ſub angel᷑. Iacob vero. i. iudaicū populū ſibi elegit quem vt agrum coleret ſeminaret: poſſideret: ſeruaret.

Quia ego cognoui q⁹ magn⁹ eſt dominus ⁊ deus noſter pre omnibus diis.

Quia ego cognoui. et quaſi aliquis querere vnde ſcis hoc. ſubdit. Quia ego raptus ad ſuperna cognoui ꝙ magnus eſt dominus in ſe quod non omnes poſſūt ſcire ſed credant noſcenti qui intrauit in ſanctuarium dei. et forte audiuit archana verba et ineffabilia que non licet ho

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

mini loqui. Qui dixit ꝙ poſſet homini-
bus dici. et tenuit apud ſe ꝙ non poſſet
dici. Si eñ diceremus illi rogamus te ex
plica magnitudinem illius. Nonne forte
reſponderet nobis. non eſt valde magn⁹
quem video ſi a me poterit explicari. Se
quitur. et deus no. eſt pre om. diis. i. ſu
per omnes deos qui ſunt in celo et in ter
ra: quia eos fecit. Sequit.

**Omnia quecunqȝ uoluit domi
nus fecit in celo ⁊ in terra: in ma
ri et in omnibus abyſſis.** Omnia
quecunqȝ. Hic redit ad opa que capiant
q. d. magnus eſt i eſſentia magnus quo
qȝ in operibus: quia dominus fecit in
celo et in ter. om. viſibilia et inuiſibilia.
quecunqȝ vo. breuiter ꝯcludit omnia et
bene ait quecunqȝ voluit. Cauſa eñ om
nium que fecit voluntas eius eſt ⁊ nulla
neceſſitas et non tm̄ in celo ⁊ in terra ſed
etiam in mari. qd commeat et in om. ab
yſ: i. in profunditate ignoti occeani quod
firmiter credendum eſt. Si ergo omnia
eius opera comprehendere non poſſu-
mus hoc de eis firmiter teneamus ꝙ om
nia a deo facta ſunt. Sequit.

**Educens nubes ab extremo ter
re: fulgura in pluuiam fecit.**
Educens nubes. Que fecit enarrat. Ad
litteram. Secreta nature deum dicit mi
niſtrare. Q. fecit que voluit. ipſe dico. E-
ducens nubes ab extremo ter. i. ſiue ab
imo terre. ſiue a circundatione finium
terre vnde adducit eas ad medium terre
vt ibi pluant. et fulgura fecit in pluuiã.
quia fulgura ſine pluuia terrerent et ni
hil darent. fulgura terrorem pluuia gau
dium facit. Qui ergo terruit fulgure re-
ficit pluuia. et ipſe eſt etiam.

**Qui producit uentos de the-
ſauris ſuis qui percuſſit primo
genita egypti: ab homine uſqȝ
ad pecus.** Qui producit ventos de
theſauris ſuis. i. de occultis cauſis. ne-
ſcis vnde veniant ſed ſcis ꝙ iuſſu dei
flant. Qȝ eñ flat ventus ſentis ſed qua
cauſa flat. vel de quo theſauro rationis
eductus ſit neſcis. Sequit ipſe eſt qui p-
cuſſit ⁊c. Hec que ſecunt in hominibus
fecit propter populum ſuum. Si dixit
que amares in creaturis audi que time-
as. ipſe eñ eſt. qui percuſſit primogenita
Egypti ab homine vſqȝ ad pecus. Hoc
ſepe repetit ad iudicandam potentiam
dei vt non caſu hec facta putarentur ſed
in magna futuri ſignificantia. Sequit.

**Et miſit ſigna et prodigia i me
dio tui egypte: in pharaonem
et in omnes ſeruos eius.**
Et miſit vel emiſit ſigna ⁊c. Hec ita mani-
feſta ſunt vt expoſitione magis obſcuren
tur. Dum vero audis que facta ſunt in
impios. caue ne et in te fiant. Ideo hec
vtilia ſunt cum leguntur. Deinde que
dominus fecerit poſtquam populus e-
ductus eſt de Egypto ſubdit.

**Qui percuſſit gentes multas:
et occidit reges fortes.**
Qui percuſſit gentes multas. Que poſ-
ſidebant terram quam populo ſuo dare
volebat et oc. re. for.

**Seõ regem amorreoꝝ ⁊ og re
gem baſan: ⁊ omnia regna cha
naan.**
Seon Regem Amorreorum. et Og Re-
gem Baſan. Hoc ſub Moyſe factum fu-
it. De his in libro Numeri legitur. ꝙ cũ
prohiberent filios Iſrael per fines ſuos
tranſire. percuſſi ſunt ipſi ab eo et poſſe-
dit populus Iſrael terram eorum. et om
nia regna Chanaan percuſſit ſub Ioſue
mortuo iam Moyſe. Hec patent. Sequi-
tur.

**Et dedit terram eoꝝ heredita-
tem: hereditatem iſrael popu-
lo ſuo.**

Et dedit ter. eo. he. Q. illos impios expu
lit. et de. ter. eo. he. he. Iſ. po. ſu. ꝓb his
factis ſequit exultatio laudis.

Domine nomē tuū in eternū · dn̄e memoriale tuū in generatione et generationē. Dn̄e no. tu. Q.
cū hec feceris impletū eſt os meū laude et
dixi. Dn̄e no. tu. ꝛc. hec quidē ad lit. quō
ſunt ſcripta vidimus. ſed et aliq̄ ſignifi-
cant quod explicari oportet. ¶ Repeta-
mus ergo ab illo loco. Omnia quecunqꝫ
vo. fe. in ce. et in ter. ꝛc. Typice hoc ī ho
minibus poſſumus agnoſcere. Celū enī
ſunt ſpirituales: terra carnales. Ex his
duobus tanqꝫ celo et terra ꝯſtat eccleſia
dei. in his facit quecunqꝫ vult et etiam
in mari facit quod vult. i. in infidelibus
in quibus nihil fit niſi iuſſu dei. nō enī ſe
uiunt niſi ꝑmittant a deo nec vindicant
in eos niſi deus iuſſerit. et in ominibus
abyſ. que voluit fecit. Abyſſi ſunt laten-
tia corda mortaliū. profunde cogitatio-
nes hominū. et ibi facit deus quod vult:
quia interrogat iuſtū et impiū. latet cor
bonū: latet et cor malū. et in vtroqꝫ ē ab-
yſſus. ſed deus hoc videt quē nihil latet
et ꝯſolat cor bonū et torquet malū. Se-
quit. et ipſe eſt educens nu. ab extre. ter.
Nubes ſunt predicatores. vnde. Manda
bo nubibus meis ne pluant ſup eam ym
brē. et itē. Qui ſunt iſti qui vt nubes vo-
lant: Quas nubes nō tm̄ de Iſrael miſit
ſed ab extremo terre excitat: et in fines or
bis terre mittit. Sed quid de ipſis nubi
bus facit: fulgura in plu. fe. i. minas ad
miſericordiam flexit de terroribus irriga
uit. Predicatores nanqꝫ et terrent et blā-
diunt. Terrent ꝯminando eterna ſuppli
cia. mulcent ꝓmittendo eterna gaudia.
Ideoqꝫ de māna legit ꝙ liqueſcebat ad
ſolem et indurabat ad ignē. Manna enī
celitus datū figura eſt diuini eloquij qđ
liqueſcit ad ſolem dū mentes fideliū fu-
ture claritatis promiſſione letificat. vt
cū ait fulgebūt iuſti ſicut ſol in regno pa
tris eor. Indurat aūt ad ignem dū pec-
cantiū ꝯſcientias future pene ꝯminatio-
ne adurit vt illud. Omnis arbor que nō
facit fructum bonū exci. et in ignem mit.
Ideo in veteri lege in veſte ſūmi pontifi
cis erat coccus bis tinctus qui habet ſpe
ciē ignis. Ignis vero duo facit: vrit ſcꝫ
et lucet quia predicator peccantiū corda
adurere debet fulgure comminationis:
et pior mentes ꝯfouere promiſſione eter
ne lucis. Inde etiā eſt ꝙ baculus ponti-
ficalis ex inferiori ꝑte pungit, ſuperius
in anteriora extendit. Quia predicator
pungere debet vicia carnis: et mentis vi
res in anteriora dirigere. Ita tn̄ vt ad ſui
ꝯſiderationē ſemp redeat ne cū aliis pre-
dicauerit ipſe reprobus efficiat. Et in ꝑn
cipio ſermonis ſui accuſator ſit ſui. ne vi
deat veſtucam in oculo alterius geſtans
trabem in ſuo. Ideo hic dicit ful. in plu.
fecit. Sequit. Qui produx. vent. de the.
ſuis. Idem predicatores et nubes ſunt:
et venti. Nubes ſunt propter carnem. vē
ti propter ſpiritum. nubes vident. ven-
ti ſentiunt et non vident. et quia caro de
terra eſt ideo dicit ꝙ nubes excitat ab ex
tremo terre. Sed ſpiritus hominis igno
rat vnde veniat. vnde recte dicit. Qui ꝓ
du. ven. de the. ſu. vel propter aliud vē-
ti dicunt apoſtoli. ſcꝫ quia totū mundū
ꝑcurrerunt. Sequit. Qui ꝑcuſſit ꝑmo
Egy. Primogenita fides eſt vnde incipi
mus bonū qua viua proficit homo ī me
lius. Egyptus interpretat afflictio. Per
cuſſit ergo ꝑmogenita Egypti: quia qui-
cunqꝫ affligit eccleſiā et ſcandala facit. et
ſi chriſtianus dicit ꝑdit fidē. ꝑcuſſit dico
ab ho. vſꝫ ad pec. i. a docto vſqꝫ ad ido
ctū. Hō enī doctū ſignificat qui et poſt
ſe trahit indoctas turbas. i. pecora. Se-
quit. Et miſit ſi. et ꝓdi. in me. ter. egy. in
pha. et in om. ſer. ei. Pharao interpretat
diſſipatio. Egyptus vt diximus afflictio
Diſſipatio ergo precedit vt rex et ſequit
afflictio. Diſſipati ergo affligūt eccleſiā.
vt enī affligāt diſſipant. Sequit. Qui ꝑ-
gen. mul. et oc. re. for. q̄s gentes et quos
reges: Seon regem amor. occidit. Audi
noīa ſacris grauida. Seon enī interpretat
tentatio oculor. et amorrei interpretant
amaricantes. Amaricantes ergo Re-

gem habent tentationē oculoꝝ. tentatio oculoꝝ nō eſt niſi in mendatio oculoꝝ. putat habere rē. veritatē non habet. Rectur eīn quod nō ē. non intuet̃ quod eſt. Tentatio ergo oculoꝝ. i. fallacia et ſimulatio vt rex precedit et ſequit̃ amaricatio Inde eīn amaricant quia fingunt. Occidit vero deus in hoīe illū regē cū populo ſuo qñ homo damnat ſimulationeꝫ et diligit veritatē et deſinit amaricare. Occidit etiā ⁊ aliū regē ſcꝫ Og. regē Ba. Og interpretat̃ ɔcluſio ꝑ quod ſignificat̃ diabolus qui infcludit viaꝫ ad deū ne credat̃ in eū. Sic Chriſtus apit et ipſe Chriſtus eſt via. cui ergo claudit̃ via ne credat in deū Chriſtū cū venerit Chriſtus ɔfandet̃. ſequit̃ ergo Baſan Og. i. ɔfuſio ɔcluſionē ſequit̃ et om. re. Cha.' Chanaan interpretat̃ ꝑatus huiliationi. et itelligit̃ hic huiliatio ñ que virtus ē ſed que pena ē. de qua dicit̃. Qui ſe exaltat hui. Chanaan ergo oīs ē ſupbus qui mō exaltat coꝛ ſuū qui in die iudicij huiliabit̃. Nō aūt nō huiliat̃ ſed ꝑat̃ humiliatōni. i. damnationi. Sequit̃. Et de. ter. eo. he: he. iſ. po. ſuo. ꝑ terrā eoꝝ ſignificant̃ omnes gentes que ſūt hereditas Jſrl'. i. fidel' populi quē paſcunt tribulatione docentes pacientiā. vel iō dicunt̃ hereditas Jſrael: qꝛ eas Jſrl' excolit ɔformando ſibi. ¶ Alit̃ ab illo loco. ꝑcuſ. ꝓmoge. ab ho vſqꝫ ad pe.' Egyptus mūdus iſte ē. ꝓmogenita ſūt ꝓncipalia mūdi vicia que deſtruit in prudentibus et in idiothis. Et mi. ſi. et pro in me. tu. eg.' qꝛ palā et viſibilit̃ ſigna fecit in mundo vt in paſſione terra tremuit et ſol obſcuratus ē et ī pha et in om. ſer. ei. emi. ſig.' ɔtra diabolū et malos hoīes. Qui ꝑcu. gen. mul. i. innumera vicia et oc. re. foꝛ. i. damnantia vicia.' vel reges ſūt īmūdi ſpiritus qui ſūt occiſi dū nequiūt in nobis qđ volūt. Seon re. am. ꝑ amoꝛreos intelligunt̃ vicia. Amara eīn ſūt que tollunt beatitudineꝫ. quoꝝ rex diabolus eſt qui dicit̃ ſeon qui transfigurat ſe in angelū lucis. Seon eīn nterpretat̃ tentatio oculoꝝ qui etiā ē rex ɔfuſionis que itercludit viā ad deuꝫ. vñ ſubdit. et og re. ba. Sequit̃ et oīa re. Cha. i. oīs illos qui male huiliant̃. Chanaā eīn dicit̃ huiliatio mala ſcꝫ qñ ab honore ſancto decidunt. Et de. ter. eo. he. he. iſrael po. ſuo. i. celeſtē beatitudinē quā demones ꝑ ſupbiā deſeruerūt dedit fidelibus. hec ē vera terra ꝓmiſſionis que verius dicit̃ hereditas que in pace eſt q̄ꝫ illa actualis quā ſepe amiſerūt filij Jſrael. Jta hec predicta ſpiritualit̃ ſane accipiūtur cū tñ ad lit. factitata ſint.' Si ergo tēpaliter illos occidit deus mō etiā nō ceſſat manus eius. et iō ne putares hec tunc pacta ceſſaſſe inquit. Dñe no. tu. i. opatō potentie tue eſt in eter. i. nō ceſſat manus tua facere hoc in ſeculo que tunc prenunciaſti in figura. et o dñe memo. tu. eſt in genera. preſenti et gene. futura.' Generatio vna eſt qua renaſcimur ꝑ baptiſmū. Altera qua reſurgemus. et in vtraqꝫ eſt memoriale dei quia non eſt oblitus deus in hac vocare et in illa coronare.

Quia iudicabit dominus populum ſuum: ⁊ in ſeruis ſuis deprecabitur. Quia iudicabit d. po. ſuū.' Cauſa laudis hic oſtendit̃. Q. d. Jdeo laudandus eſt. Quia dñs iudi. po. ſu. iudaicū.' cui tot fecit prophetas miſit poſt etiā filiū propriū. ſed quia duri fuerunt iudicabit eos in futuro. et in ſeruis ſu. i. in fidelibus depre. vel ɔſolabitur cū premia eterna eis reſtituet. Ecce gradatio laudis vſqꝫ ad iudiciū perducia eſt. Vel ita vt de preſenti accipiat̃. iudicabit. Q. d. Jdeo laudandus.' Quia preter iudicium futurum dominus iudicabit in preſenti populum ſuum iudeoꝝ.' Hoc iam compleuit. quia iam iudicauit dominus iudeos. alios aſſumendo. alios reprobando quia ſeparati inde ſūt iuſti. et remanſerunt iniuſti. hoc eſt iudicium diſcretionis: de quo ipſe ait. Jn iudicium veni in hunc mundum vt qui non vident videant et qui vident ceci fi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ant. et illis iudicatis. in ſeruis ſuis deprecabitur. vel aduocabitur ⁱ Non eniz repulit deus plebem ſuam quam preſciuit. habet et ſeruos de omnibus gentibus. vnde conuertit ſe propheta ad exprobranda idola: que iam a ſuis cultoribus irridentur dicens.

Simulacra gētiū argētū ⁊ aurū: opera manuuz hominum

Simulacra gentium. ⁱ Secunda pars. vbi poſtquam ſe laudibus dei expleuit. idolorum cultores irridendo redarguit. quia perfecta laus veritatis eſt ōſtruere falſitatem. Supra in alio pſalmo fuerunt eadem dicta. ſed repetita: verecundiam augent. Quaſi diceret. Deus noſter eſt magnus. Simulacra autem gentium. ſunt argentum et auꝝ. ⁱ quantum ad materiam. et opera manuū hominū. q̄ʒtū ad formam.

Os habent ⁊ non loquentur: oculos habēt et nō uidebunt. Aures habent et non audient neqʒ eni ē ſpūs i oꝛe ipſoꝛum.

Os habent et non loquētur. oculos habent et non videbunt. Aures habent et non audient. Deinde concludit omnia oſtendens ꝙ nec hominibuſ nec pecoribus poſſunt comparari cum ait. neqʒ eī eſt ſpiritus in ore ipſoꝛum. ⁱ illa exteriora artifex potuit facere. ſed non ſpiritū dare. nec auditum auribus. nec lucem oculis. nec vocem oꝛi. hec ſcientes irrident idola. Sed quid neſcientes?

Similes illis fiant qui faciūt ea: et omnes qui ꝯfidūt in eis.

Similes illis fiant. iterius. qui faciunt ea. et oēs q̇ confi. i eis. et ita ꝑculdubio fit. Exprimit nanqʒ i eis quedā ſimilitudo idoloꝝ. non quidem in carne coꝛuʒ. ſed in interioꝛi homine. Aures enim habentⁱ nec audiunt deū ad ipſos clamantem. oculos habent nec vident fide. nares habent. nec ſentiunt bonum odoreʒ chriſti.

Dom⁹ iſrael bn̄dicite domio: domus aaron bn̄dicite dn̄o.

Domus iſrael benedicite domino. Tercia ps⁹ vbi poſt irriſa idola laudeſ dī celebrare omnes monet oꝛdines. q.d. cultoꝛes idoloꝝ ſimiles illis fiant. ſed vos qui eſtis domus iſrael. ⁱ ſcʒ domus que quotidie ſuſcitatur de lapidibus. de q̇bus potens eſt deus filios abrahe ſuſcitare. benedicite domino. et vos qui eſtiſ domus aaron. ⁱ ſcʒ ꝑpoſiti. bn̄dicite domino. Et vos qui eſtis.

Domus leui benedicite dn̄i no: qui timetis dominum benedicite domino.

Domus leui. ⁱ id eſt miniſtri. benedicite domino. et omnes qui timetis dn̄m. ſcʒ omnes populi. benedicite dn̄o ⁱ Prepoſiti ſūt dom⁹ aarō. miſtri dom⁹ leui. populi oēs qui timent oēs generalr̄ ſūt dom⁹ iſrl̄ ⁱ Oēs ergo vna voce dicamus

Benedictus dominus ex ſyon qui habitat in hieruſalem.

Benedictus dominus. Et loquitur in ꝑſona omnium fidelium. vel in ꝓpria ꝑſona dicit hoc ꝓpheta ⁱ ⁊ hoc facit qđ alios facere docuit. Q. di. benedicite dn̄o et ego etiā ex ꝑte mea dico. Bn̄. ſit do. q̇ venit ex ſy. hō fact⁹. q̇ ha. in hie. vbi ad lr̄am predicauit. et mlt̄a miracula fecit. vel iuxta interpretatōes noim. ⁱ Syō ei ītꝑretat̄ ſpecl̄atō. hierl̄ʒ viſio pacis. nūc ergo ex ſy. i. a nobis. bn̄. ē. q̇ q̄ʒdiu ſpe viui⁹: ſū⁹ i ſyon. qꝛ ſpeculamur ꝙ vēiat. finita via: erim⁹ cū illo i et̄na ciuitate. qꝛ ipſe eſt qui habi. in hie. celeſti. que nūq̄ʒ ruitā ē. vbi videbim⁹ eum i et̄na pace.

CXXXV

Alleluia

Alleluia. ⁱ Pſalm⁹ iſte laudē dī ꝯtinʒ. vbi etſi mlt̄a i laude dei dicant̄. maxīe tn̄ hic mīa dī cōmēdat̄ ⁱ vn̄ et dſa ītia verſuuʒ in vnum finem ꝯueniunt. quia quidq̄d hic dr̄ ad miam dei refertur: ſine qua non ſubſi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſtitur que omnia operať. In mīa ergo
pſeuerare monemur. Magna virt⁹ hui⁹
pſalmi in palypomenō oſtenditur: vbi
legitur ꝙ cū cepiſſent filij iſrael deū lau
dare et dicere. Confitemī dño qm̄ bon⁹
qm̄ ī ſecu. mīa ei⁹. impleuit gloria dī do
mū dei. Ita preſto eſt diuine gratie pre
ſentia ſi pure cantatur. ¶ Intentio mo-
net ad laudem. Modus tripertitus eſt
pſalmus. Primo magnificentiā dī ⁊ to
tius orbis conditionē exponit. Secūdo
dicit que in egypto et in gente iudeorū
fecit in figuram noſtri. ibi. Qui pcuſſit
Tercio agit de chriſtianis ibi. Et dedit t̄
rā eoꝝ heredi. Ad laudem ergo dei inui
tans ait.

**Confitemini domino quo-
niam bonus: qm̄ in eter
num miſericordia eius.**

Confitemini. Laudes et peccata. do. qm̄
bonus eſt. quia laudes audit et peccata
dimittit. Ideo oēs et ſemp laudare d̄
bemus. Modo laudemus vt cū angelis
laudare mereamur. Ipſa laus ē noſtra
refectio vt nulla videatur ſimul delecta
tio. Ipſa eſt remuneratio que et opera-
tio. ergo Confitemi domi. ideo. quoniā
in eternū. id eſt hic et in futuro eſt miſe-
ricordia ei⁹. qꝛ hic parcit. ibi coronat. vł
in eternuʒ. id ē in ſeculū preſens eſt mīa
eius. p quam a miſeria peccati liberat.
Vel ita dico. Confitemi. nec p hac con-
feſſione eſtis aliquod temporale ſūptu-
ri. quoniā in eternū. id eſt etiam poſt iu
diciū eſt. miſericordia ei⁹. id eſt benefici
um qđ miſericordiť preſtat. eternū ē. qꝛ
data p mīam beatitudo etña erit. Deiñ
extēdēs excellētiā illius. cui cōfiteri nos
monet. ſubdit

Cōfitemini deo deoꝝ: qm̄

Confitemi deo de. ⁊ c. Deos dicit hoīes
ad quos ſermo dei fact⁹ eſt in alio pſal-
mo. vbi ait. Ego dixi. Dij eſtis. et nō iō
dicūť dij ꝙ oēs ſint boni. Si ei oēs bōi
eſſent: nō diceret in eodē pſal. in medio
aūt deos diiudicat. id eſt diſcernit de q̄
bus etiam ſubdit.

Confitemi dño dñoꝝ: quoniā

Con. do. do. ⁊ c. Pluraliť dicit deos et
dños. Si quidē ſint dij m̄lti et dñi m̄lti
vt ait apoſtolus ſup quos ipſe ē. ſequiť

Qui facit mirabilia mag̃ ſol⁹.

Qui fa. vel fecit mira. ma. ſo. Sciendū
ꝙ ſicut ī fine verſuū poniť vbiqꝫ. qm̄ ī
eternū mīa ei⁹. ſic ī capite oīm licꝫ nō ſit
poſitū ſbaudiēdū ē. Cōfitemi. qđ apt⁹ ē
ī greco. vt ſi dicerem⁹ faciēti mirabilia. vł
ei q̇ facit mirabilia vbi ncīo ſbaudireť.
ꝯfitemi. qđ nr̄a locutō ī his oībus ſerua
re ñ potuit. et ideo latino ſermone dici
nō poteſt niſi in quibuſdā ſubaudiatur
hoc totū ei qui facit vel fecit. vnde ob-
ſcurū eſt quod hic dicitur. ita vt poſſit
putari ſententia. ſic iungi Qui facit mi
rabilia. Qui fecit celos ⁊ c. quo. in eter
nū miſericordia eius. Quaſi. ideo iſta
fecerit. quia in eternuʒ eſt miſericordia
eius. Cum potius pertineant ad miſeri
cordiam hi: quos a peccatis mundat. et
de miſeria liberat. Hoc autem ad boni-
tatem. qđ celum. terram. et omnia val-
de bona creauit. vt eſſent. Dicendum ē
ergo et ſi poſitum non ſit. Confitemini
ei qui facit vel fecit hec vel illa. ideo qꝛ
eius miſericordia eſt vobis eterna. vt fi
nis ſingulorum verſuum: referatur ad
principium hoc modo. Confitemini ei
qui facit mirabilia magna ſolus. Ideo
Confitemini. quoniam in eternum miſe
ricordia eius: et in ceteris. Solus deus
mirabilia dicitur facere. Quia que per
homines vel angelos fiunt ipſe facit.
et quedam magna ipſe ſolus ſine mini
ſterio hominis vł angeli facitque prius
exequitur dicens.

Qui fecit celos in intellectu

Qui fecit celos in intellectu. id eſt. intel
ligibiles. vel intellectuales. ſcilicet empi
reum. quod et ſi ſit corporeuʒ. tamen tā
te eſt tenuitatis: vt a mortali videri nō
poſſit.

Qui firmauit trā ſuper aquas

Qui fir. ter: ſu. aq̄s. vniuerſā ergo crea
turā p ſe: ñ p creatā fecit. ⁊ aliquas ex

tellentiores ptes ponit. ex quibus om-
nia cogitentur. id eſt intelligibiles celoſ
et viſibilẽ terrã. Sz quia ſũt et viſibiles
celi. p coꝝ luminaria totum celeſte cor-
poreũ intelligere nos ammonet ſbdens

Qui fecit luminaria magna

Qui fecit lumi. mag. ſcz ſolẽ et lunaz et
ſtellas. Vel p celos celeſtẽ machinã acci
piamus. et eſt ſenſus. Qui fecit celos. n
alterius opera ſecutus. ſed in intellectu
ſuo. id eſt in ſapientia ſua. Unde. Om-
nia in ſapientia feciſti deus. qd dictum
ẽ de celis. de omnibus alijs debet intel-
ligi hoc modo. Qui firmauit terrã ſup
aquas. ſubaudis. i intellectu. Sz quo-
modo grauior terra ab aquis leuiorib
portat? Sz ſiue ita ſiue aliter ſit. ne ad-
uerſus eos qui ſe putant iſtis certis rati
onibus cpiſſe. contentioſe agere videa-
mur. habemus qd de primo intelligã.
Dicit eñ terra ſup aquas fũdata: eo q
aquis circũfluentib ſupeminet. Sicut
dicit. Illa vł illa ciuitas ſuper mare fũ-
data. non q mare ſb ea ſit. ſed quia ma
ri ſupeminet. Sic domin ſup puteũ ſe-
dit. id ẽ iuxta puteũ. Sequit. Qui fecit
luminaria magna. Que.

Solẽ in poteſtatẽ diei.

Solẽ i po. di. hec p ſe ſolus facit. Sol
poteſtas ẽ diei. quo omnia declarant. ⁊

Lunã ⁊ ſtellas i ptãtẽ noctis.

Lunã et ſtellas. fecit. in poteſtatẽ noctiſ
id ẽ vt ſint lux noctis. Vł typice hec ac
cipi poſſunt. Fecit ergo in intellcũ celoſ
id eſt ſpirituales ſãctos. quibus nõ mo
do credere. ſed diuina intelligere dedit.
Siplices autem qui ſolam fidem firmã
tenent. quaſi infra celos terra dicuntur
qui quia in baptiſmo quem acceperũt.
firma fide conſiſtũt. quaſi ſuper aquas
terrã firmauit. Sequit. Qui fe. lu. ma.
id ẽ dona gratiaꝝ fidelib ſuis contulit.
Que: Solẽ i po. di. Lu. et ſtel. i po. no.
Per ſolẽ accipit donũ ſapie. quod dat
diei. id ẽ ſpiritualibus vt poſſint lucere
Per lunam ſpiritus ſciẽtie. Per ſtellas
alia minora dona. que dantur nocti. id
ẽ minoribus. vt et ipſi poſſint lucere in
nocte huius ſeculi. Hoc eſt quod apo-
ſtolus ait. Alij p ſpiritũ datur ſermo ſa
pientie. hic eſt ſol. alij ſcientia. hec ẽ lũa
alij fides curatõ ⁊ c. Hec ſũt ſtelle. Nihil
eñ horum ẽ quod in nocte huius ſecu-
li non ſit neceſſariũ. poſtea ceſſabũt: cũ
tranſierit nox iſta. et venerit dies. Hec
aũt fecit in poteſtatẽ diei vel noctis. id ẽ
vt poteſtas ſit diei lucere vel nocti. Di-
ſtat aũt ſapientia a ſcientia teſtãte ſãcto
iob. qui quodammõ ſingula diffiniens
ait. Sapientia eſt pietas. id eſt dei cult
que ẽ in cognitione et dilectõe eius. qd
ſemper eſt et incõmutabiliter manet. qd
deus ẽ. Scientia vero ẽ abſtinere a ma-
lis. id ẽ in medio praue natiõnis. quaſi
ĩ nocte hui ſeculi prudenter verſari. vt
abſtinendo quiſqz ab iniquitate non cõ
fundatur tenebris proprij muneris lu-
ce diſcretus. Aliter etiam poteſt dici my
ſtice ab illo loco. Qui fecit lũinaria ma
gna. id eſt celeſtes ſpiritus qui ſunt an
te omnia lucentia. et fecit ſolem. id ẽ ſa
pientes. in pote. diei. vt per eos maio-
res luceant. et lunam id ẽ eccleſiã. et ſtel
las. id ẽ diuerſos ordĩes. i pote. noc. vt
p hec quoqz minores luceant.

Qui percuſſit egyptum: cum primogenitis eorum.

Qui pcuſ. egy. cu pmo. e. Scda ps vbi
dicit que i egypto fecit et i gẽte iudeoꝝ.
ſb figura. nři. Et notãdũ q ſupra dixit.
que ſolus fecit. hic iã icipit oſtẽdere que
p angelos vel p hoĩes fecit. q̃i. Cõfite. ei
q̃ pcuſ. egy. cũ pmo. eo. Typice ita per
cuſſit. et ſeculũ cuz his que precipua pu
tant in ſeculo. Primogenita nanqz egy
pti percuſſit. quãdo glãz ſecli dãnauit.
que putabatur precipua. Luxus enim
ſuperbia auaricia ſunt. que primo gene
rat venter. et vt charos filios amplecti-
tur. ſed deus a ſe excludit.

Qui eduxit iſrael d̃ medio eoꝝ

Qui edu. iſrł. de me. eoꝝ. Sic et ſãctos
de malo ꝝ cuerſatõe educit. Educit dico

**In manu poteti et brachio ex/
celſo.**
In manu potenti et brachio ex. Man⁹
dei eſt inuincibilis actio. que a brachio
venit. id eſt ab omni potentia ſingulari
Hoc eſt brachiũ de quo dictum eſt. Et
brachium domini cui reuelatũ eſt

**Qui diuiſit mare rubrum i di
uiſiones.**
Qui diuiſit mare rubꝝ i diuiſi. Ad litte
ram in diuiſiones duodeci ꝓ numero t̃
buum. vt ſingl̃e tribus ſuas vias meã/
di haberẽt. Typice ſic per varias vias
de mundo ad deum tranſitur. Per ma/
re quippe rubrum ſeculũ accipitur vel
ꝑ mare rubrum intelligitur baptiſmus
quem nunc diuidit deus vt vnus et idẽ
baptiſmus. alijs ſit in vitaꝫ. alijs i mor
tem.

Et eduxit iſrael ꝑ mediũ eius.
Et edu. iſ. ꝑ me. e. Sic etiã educit inoua
tũ populum ꝑ lauachra regeneratõnis

**Et excuſſit pharaonem ⁊ uir/
tutem eius: in mari rubro.**
Et excuſſit phara. ⁊ c. Ita interimit pec
cata ſuoꝝ ꝑ baptiſmũ. vel phara. et vir
tu. e⁹ i mari ru. id ẽ diabolũ cũ miſtris
celitus i baptiſmo excuſſit: vt puluerem
qui celeriter excutit. In hac celeritate et
virtus deitatis oſtendit. et illi terrene
ſordes eſſe indicant: quas ſolemus excu
tere. Et congrue per pharaonem diabo
lus intelligitur. Pharao enim maſcu-
los necat. et feminas ſeruat. Ita diabo/
lus virtutes prefocat. et concupiſcentiã
nutrit.

**Qui traduxit populum ſu/
um: per deſertum.**
Qui traduxit populum ſuum per deſer
tum. Ita et nos per hoc ſeculũ tranſdu
xit. ne i eo pereamus vel adhereamus.

**Qui percuſſit reges magnos
Et occidit reges fortes**
Qui ꝑcuſ. re. ma. Et occidit re. for. Ita
et i fidelib⁹ ſuis diabolicas et noxias po
teſtates ꝑcutit et occidit.

Seon regẽ amorreorũ
Seon regem amorreoꝝ. Sic et germen
inutile vel calentem tentatõꝫ amarican/
tiũ occidit.

Et og regẽ baſan.
Et og regem baſan. Ita et coaceruantẽ
diabolũ regem baſan. id ẽ confuſionis.
Quid eñ coaceruat diabolus niſi ↄfu/
ſionem.

Et oĩa regna chanaan.
Et ddit t̃rã eoꝝ hereditatẽ
Et oĩa regna chan. Et dedit ter. eoꝝ he/
re. Tercia pars vbi deſcendit ad chriſti
anos expõnẽs bñficia eis data. vt ſic v/
num auctorẽ omnium ſcias.

Hereditatem iſrael ſeruo ſuo
Hereditatem iſrael ſeruo ſuo. Quaſi i/
ta percuſſit predictos reges. Et dedit t̃/
ram eorum hereditatem: hereditatẽ iſrl̃
ſeruo ſuo. Sic et quod poſſidebat dia/
bolus. hereditatem dat ſemini abrahe.
quod eſt chriſtus. et accipit ꝑ iſrael ſer/
uum chriſtum. Vel per iſrael ſeruuꝫ ac/
cipit chriſtianos. quibus data eſt pro/
miſſio iudeorum. et eſt ſenſus Predicta
beneficia ad litteram contulit iudeis.
Et dedit terram eorum hereditatem: he/
reditatem iſrael ſeruo ſuo. id eſt promiſ
ſionem eis ſub figura factam. dedit chri
ſtianis. et ſi enim hoc videatur de hebre
is dici: ad chriſtianos tamen proprie
pertinet: quibus datur promiſſio illis
facta. ad quos proprie pertinet humi/
litas: quam chriſtus docuit. Unde ſub/
dit.

**Quia in hũilitate noſtra me/
mor fuit noſtri.**
Quia in humilitate noſtra. ſcilicet in
teriori. que eſt propria chriſtianis. Vel
in humilitate. id eſt. in deiectione: no/
ſtra. memor fuit noſtri: quando adue/
nit.

**Et redemit nos ab inimicis no
ſtris**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et redemit nos ab inimicis noſtris. hoc
proprie de chriſtianis quos redemit ī ſā
guie vnigeniti filij ſui. Pro hebreis ei
nullum precium dedit egyptijs.

Qui dat eſcam omni carni

Qui dat eſcam. ſpiritualē. De qua di
citur. Caro mea vere eſt cibus. omī car-
ni. ſcilicet omni generi hominum iſrael
ſcilicet et gentium. non ſicut manna ſo-
li iudeo dedit. et quia ſic facit. ergo.

Confitemini deo celi.

Confitemini deo celi. Hoc eſt quod ſu-
pra dixit. deo deorum. Unde et hic r̄pe-
tit quod ibi ſbiunxit.

Confitemini domino domi-norum: quoniam in eternum miſericordia eius.

Confitemini domino dominorum. idō
confitemini. quoniam in eternum miſe-
ricordia eius

CXXXVI

Pſalmus dauid propter hie-remiam.

Pſalmus dauid propter hiere
miam. Tercius pſalmus de la
mentatione hieruſalem ē hic.
de hoc. quia a babylonijs deſtructa eſt.
precedunt alij duo. ſcilicet. vt quid de⁹
repuliſti. vbi agitur ꝺ captiuitate facta
a romanis. et Deus venerunt. vbi agit̄
de vaſtatōne facta ſb̄ antiocho. hic aūt
agit̄ de captiuitate facta a nabuchodo-
noſor quā hieremiaſ q̄druplici alphabe
to deplorauit. ꝓpt̄ qꝺ titl's h⁹ pſalmi no
mē ei⁹ cōtinet. et ē ſēſus. Ps iſte ē dꝺ ꝓ-
phete ens vl' hic⁹ vl' ꝯpoſit⁹ ꝓpt̄. i. iuxta
hic. q꞉ agit de captiuitate iudeoꝝ quā ꝺ
fleuit hiere. i figura nr̄i. q̄ ſpūalit̄ capti
ui tenemur. Sicut ei due fuerūt ciuita-
tes hierl'm et babylonia. q̄rū alt̄a affli-
xit alt̄aꝫ atꝫ captiuauit. ita mō due ciui
tates ſūt. vna bonoꝝ. alt̄a maloꝝ ꝑmix
te corꝑe. ſeꝑate corde. ſcꝫ hieruſalē ⁊ ba
bylonia. Tenet̄ aūt hierl'ꝫ captiua. i ba-
bylonia. ſꝫ nō tota. Ciues ei ei⁹ ſūt ange
li. oīs miſ'ie exorteſ. ſꝫ tenet̄ captiua ſ'm
hoīes predeſtinatos ad gloriā. qui per
peccatū captiui ſūt. et a patria peregri-
ni. De ea ergo captiua ꝑ peccatū hic a-
gitur. de reditu ſupra egit ī pſalmo illo
Te decꝫ hymn⁹ de⁹ ī ſyon. Ibi d'r̄. te decꝫ
hym. in ſy. hic. Sup flu. ba. il. ſe. et fle.
Si enim ciues ſumus de ſyon. in atrijs
hieruſalem ſtamus ſpe. Sed hic in iſta
babylonia. id eſt in confuſione huiuſ ſe
culi: non ciues habitamus. ſed captiui
tenemur et ſedemus humiles. penitēdo
et confitendo. Sunt autem et alij futu-
ri hieruſalem ciues mente. qui iam ſunt
predeſtinatione. ſed adhuc corpore et
corde ſunt ciues babylonie. eiqꝫ ſeruiūt
Habet enim babylonia amatores ſu-
os conſulentes paci temporali. et nihil
vltra ſperantes. totumqꝫ gaudium ſu-
um ibi figentes. et videmus eos pro re
publica terrena plurimum laborantes
Sed quicunqꝫ in ea non ſuperbe ſed fi-
deliter verſantur. vt quantum intelli-
gunt fidē exhibeant. quā poſſunt. et qui
bus poſſunt. eos non ſinit deus perire.
in babylone. Predeſtinauit eniꝫ eos ci-
ues hieruſalem. Intelligit enim charita
tem vel captiuitatem eorum. et oſten-
dit eis aliam ciuitatem. pro qua labo-
rent. cui ſuſpirent. ad quam et alios ad
hortentur. Unde dicit dominus ieſus.
Qui in modico fidelis eſt. et in magno
fidelis eſt. et rurſus. Si in alieno fideles
non fuiſtis. quod veſtrum eſt. quis vo-
bis dabit? De talibus tamen nō agit hic
pſalmus. ſed de illis qui mente et deſiꝺ-
rio ſunt ciues hieruſalem. ¶ Intentōe
monet non conformari babylonie. ſed
in ſupernam hieruſalem ſuſpirare. Mo
dus bipertitus eſt pſalmus. Primo ca
ptiuandos longe poſt per nabuchodo-
noſor. quos defleuit hieremias. hic ſua
mala flere. nec inter mala obliuiſci hie-
ruſalem. inducit in figura noſtri. Secū
do contra hoſtes ad deum fit cōuerſio.
ibi. Memor eſto. Propheta ergo in per
ſona captiui. qui quaſi laudibus ſtan-
tium in domo excitatus eſt lamentatio-
nem hanc profundit ꝺſiderio patrie di
cens.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Super flumia babylōis illic ſedimus et fleuim⁹: dum recordarem' ſyon

Super flumina babylonis :illic ſcili-
cet in tam notabili loco. ſedimus. hu-
miliati. non erecti per ſuperbiam . non
iacentes per ruinam. Flumina babylo
nis ſunt omnia que hic amantur. et trā
ſeunt. Que attendentes ſancti. nō ſe eis
amore immiſcent. ſed ſupra ſedent. con
temnendo et flent. Vel eos qui rapiunt
vel ſe qui captiui ibi ſunt. Unde ſequit.
et fleuimus ſcilicet incolatum noſtrum
ſedimus dico et fleuimus. dum recorda
remur ſyon. vbi nihil fluit. non ꝺ alia
re fleuimus niſi pro ſyon. vt multi faci
unt. Multi enim flent fletu babylonio.
qui et gaudent gaudio babylonio. quia
gaudent lucris. et flēt pro damnis tem-
poralibus vtrunqꝫ de babylonia eſt. fle
re vtiqꝫ debet quiſqꝫ ſꝫ recordando ſy-
on. In hoſtili em̄ terra dulcis eſt recor
datō patrie. Et

In ſalicibus in medio eius: ſuſpendimus organa noſtra.

In ſalicibus. id eſt. in malis que ſunt ī
medio eius. babylonis. qui ſcilicet rigā
tur flumibus babylonis. ſed ſteriles ſūt
in bono opere. et ſunt in medio babylo
nis. id eſt multum mali. ſcꝫ cupidi . aua
ri. Sunt em̄ aliqui in exterioribus par
tibus babylonis. id eſt nō ſic cōcupiſcē-
tijs obruti. In illis inquā ſalicibus que
ſunt in medio babylonis. id eſt. ab illis
valde malis. ſuſpēdim⁹ . i. diſtulimus ⁊
ſubtraximus. organa noſtra. id eſt ſcri-
pturas. et ꝑmiſſa dei. Ab his em̄ por-
cis et canibus ſcripturas auertimus nō
eis alligam⁹. ſed differēdo ſuſpendimus
Et ſciendū ꝙ vis doloris exaggerat qn̄
delectatō q̄ ſolebāt ſe ꝯſolari ſuſpēditur
Et quare ſuſpendi⁹ organa.

Quia illic intrrogauerūt nos: q̄ captiuos duxerunt nos: uerba cantionum.

Quia illic id eſt in babylonia. interro-
gauerūt nos tentantes. non ꝓficientes.
qui captiuos duxerūt nos. ſcꝫ diabolus
et angeli eius: qui interrogare dicūtur.
dum illi interrogāt: in quibus operant
Quid interrogauerūt? verba cantionū
vel canticorum . id eſt ratōnes aggratu
latōis et profeſſionis noſtre. vt cū que
runt huiuſmodi. Quid prodeſt chriſt⁹
vel que eſt alia vita? Nonne ex quo ve-
nit chriſtus. Peiora ſunt in rebus hūa
nis. q̄ꝫ fuerūt antea? ⁊ feliciores erāt tūc
humane res q̄ꝫ modo. Dicāt nobis chri
ſtiani. qd nobis attulit chriſtus? Quare
mihi impas vt credā de chriſto et ꝺ alia
vita quam non video

Et qui abduxerunt nos hym-num cantate nobis: de cāticis ſyon.

Et qui abduxerūt nos: a ſocietate anglo
rū. ſ. vel addux. alia lr̄a. ad has miſerias
ſubaudi. vbi ſcilicet īterrogauerūt nos
verba cantionū dicentes. hymnum ꝺ cā
ticis ſyon cantate nobis. ſed his reſpon
demus. Babylonia vos portat. babylo
nia vos cōtinet. babylonia vos nutrit.
Non noſtis capere. niſi qd fulget in tem
pore. eterna meditari ignoratis. plenis
eſtis cupiditatibus malis. His aūt qui
ſunt mal' plēi: non debē⁹ organū ꝑcute-
re vt ſonet. ſed ſuſpendere. Diabolus ei
aſtute querit ꝑ ſuos. vt irrideat . vn̄ eſt
reſpondendū eis

Quomodo cantabim⁹ cāticū domi: in terra aliena.

Quomodo cantabimus ⁊ c. Q. ita ipſi
dicunt. ſed nos reſpondemus eis. Quō
cāta. cāti. dn̄i. ī t. ali? Cauēdū ē ne q̄s ti
mēs talib⁹ diſplicere affectꝫ aīcicias eo-
rū. et īcipiat del cāri ī babylonia paſſus
aūt iſte vndiqꝫ interrogatores. adulātes
irriſores. reprehēſores. q̄i int eos ꝑicli-
tās. aīm erexit ad recordatōꝫ ſyon. et cō
ſtrinxit ſe iuramento dicens.

Si oblitus fuero tui hieruſalem: obliuioni detur dextera mea.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Si oblitus ₇c. Quaſi illis non canta-
ui. ſed ſi inter verba illorū. oblitus fu-
ero tui hieruſalem. vt illis placere ve-
lim. obliuioni detur. vel obliuiſcatur
me. alia littera. dextera mea. id eſt vita
eterna que eſt dextera noſtra. Unde ali-
bi. Leua eius ſub capite meo: et dextera il-
lius amplexabitur me. Siniſtra noſtra
eſt vita temporalis. Quidquid ergo fa-
cis pro vita eterna dextera operatur. Si
et alio intendis: ſiniſtra ſe immiſcuit. et
in ea delectatus quaſi in dextera perdis
eterna. Nota ꝙ conditionē ponit. quā
neceſſe eſt fieri. vt ſcʒ oblitus hieruſalē
detur obliuioni. Item ait.

Adhereat lingua mea faucibꝫ meis. ſi nō meminero tui.

Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi
non meminero tui. id eſt obmuteſcam
et mutus fiam. in laudibus dei. ſi non
fuero tui memor. quod eſt cōſolatō fic-
tus et miſeriarum. ſic contingit vt pro
nunciat. Mutus enim fit qui memor dei
non eſt. quia vt quid ſonat. vt quid lo-
quitur. qui canticum ſyon non ſonat?
Canticum hieruſalem lingua noſtra eſt
ſcilicet lingua fidelium. Canticum dele-
ctationis ſeculi huius. lingua barbara
eſt. Mutus eſt deo qui oblitus eſt hieru
ſalem. Unde bene ait. ſi non meminero
tui. ſcilicet cum amore. Unde ſubdit

Si non propoſuero hieruſalē in principio leticie mee.

Si non propoſuero hieruſalem. vel te:
o hieruſalem. in principio leticie mee.
id eſt ſi non eſt mihi precipua leticia.
de te o hieruſalem. et in te. Ibi enim eſt
ſumma leticia vbi deo perfruemur. vbi
de fraternitate coherente ſecuri ſumus.
vel erimus. Nihil enim ibi delectabit ni
ſi bonum. morietur ibi omnis neceſſitas.
et orietur ſumma felicitas.
Sequitur.

Memor eſto domine filiorum edom: in die hieruſalem.

Memor eſto domine. Secunda pars.
vbi contra hoſtes ad deum fit conuer-
ſio. Quaſi diceret. Ego ita me habeo. ſʒ
o domine, memor eſto filiorum edom: in
die hieruſalem. Edom idem eſt qui et e-
ſau. Dictus eſt enim edom. eſau et ſeyr.
Filij autem edom. id eſt idumei. impe-
dimento fuerunt iudeis reedificantibꝫ
hieruſalem: poſt reditum de babylonia
vel in deſtructione hieruſalem fuerunt.
coniuncti babylonis. Unde poſtea di-
cit. Filia babylonis miſera. et eſt ſenſus.
Memor eſto illorum. id eſt puni eos ꝓ
eo quod fecerūt. in die reſtitutionis hie
ruſalem quam impediunt. vel ī die quo
euertere volunt hieruſalem. adiūcti ba
bylonijs. Ecce quid faciunt.

Qui dicūt exinanite, exinanite. uſqʒ ad fūdamentū in ea.

Qui dicunt exinanite exinanite. quid-
quid eſt in ea vſqʒ ad fundamentum. id
eſt nec vnus remaneat in hieruſalem
Sequitur.

Filia babylonis miſera. beatus qui retribuet tibi retributionem tuam: quam retribuiſti nobis.

Filia babylonis miſera. Quaſi diceret.
Illi ita. ſed O filia babylonis. vel tu eti-
am filia babylonis miſera es. in tua ex
ultatione et preſumptione. et dicit fili-
am babylonis idumeam. que babyloni
is ſe addidit. ſed beatus qui retribuet ti
bi retributionem tuam: quam retribui-
ſti nobis. deus ſcʒ retribuet. quam retri
butionem?

Beatus qui tenebit et allidet: paruulos ſuos ad petram.

Beatus ſcilicet qui tenebit et allidet: par
uulos ſuos vel tuos ad petram. ¶ Hec
myſtice poteſt legi. Eſau enim omnes
carnales ſignificat. Jacob vero ſpiritu-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ales. Eſau autem appellatus eſt edom.
a cibo quodam lēticule rubre. pro quo
vendidit primogenita ſua. miori fratri
ſcilicet iacob. Ille autem conceſſit cibū
voluptatis. et ſumpſit honorem digni
tatis. ita factus eſt ille maior dignitate.
qui erat minor tempore. Maior vtiqꝫ ē
carnalis homo. minor ſpiritual'. quia
prius eſt quod animale ē. poſtea quod
eſt ſpirituale. Omnis enim homo qui
naſcitur carnalis et animalis incipit eſ
ſe. Si autem a captiuitate conuertitur
in reditu hieruſalem renouatur. et fit r
natio quedam ſm interiorem hominē
et ſicut ille maior frater eſau inimic' fu
it iacob: ita omnes carnales: īimici ſūt
ſpiritualib'. Unde ait. Memor eſto do-
mine filiorum edom. id eſt carnalium.
qui ſunt inimici ſanctorum.. id eſt. libe-
ra nos ab illis. in die ſequeſtrationis.
hieruſalem. id eſt. quando ſequeſtrabū-
tur a hieruſalem. id ē vt ipſi mali pu
niantur. et boni coronentur. Qui dicūt
exinanite exinanite: vſqꝫ ad fundamen-
tum in ea hieruſalem. ſcilicet in eccleſia
Dicitur hoc a ſimili ciſterne. vnde ſi a-
qua hauritur ad fundamentum perue-
nitur. Sed quid prodeſt etiam vitā ta
libus tollere: quibus in fundamento.
qui eſt chriſtus vita eterna parata ē dū
putant mali nocere: coronas dant. De-
inde conuertens ſermonem ad ipſam ci
uitatem malorum ait. Sed o filia baby
lonis miſera es ipſa exultatione tua. et
ipſa preſumptione tua. et inimicicijs tu
is. Nota ꝙ ciuitas malorum et babylō
dicitur. et filia babylonis. quomodo ec
cleſia dicitur et ſyon et filia ſyon. ſed p
ſucceſſionem et mutationem facta eſt fi-
lia babylonis: ſicut per ſucceſſionem ec-
cleſia fit filia ſyon. Sequitur. Beatus q̄
retribuet tibi retributionem tuam. ſcili
cet aliſionem ſpiritualem. pro alliſiōe
carnali. quam retribuiſti nobis. ſcilicet
odium pro dilectione noſtra. Quam re
tributionem. Beatus qui tenebit et alli
det: paruulos ſuos ad petram. id eſt.
chriſtum id eſt captiuos reducet ad vi
am veritatis ciues tuos. qui dum par-
uuli ſunt poſſunt reduci: non omnino i
malicia obdurati. Uel ſm moralem ſen-
ſum totum poteſt accipi. Edom enim
quod interpretatur terrenus uel ſāgui-
neus. carnalitas ē que per illicitos mo-
tus tanquā per filios ſuos nos ſeducit.
et eſt. Memor eſto domine filiorū edō
id eſt illicitorum motuum carnis. vt la
lidas eos in die hieruſalem id eſt in bo-
nis que ſunt dies eccleſie. Unde. Dies
diei eructat verbum. Qui dicunt exina
nite exinanite: vſqꝫ ad fundamentum in
ea. Coaceruatōne enim viciorum ſurre
pit diffidentia. ſed filia babylonis miſe
ra. Filia babylonis eſt caro: que confu-
ſionem peccatorū ingerit. cui digna cō
penſatō datur. vt ſicut cōcitata ad vicia
ita repreſſa ſubdatur virtutibus Unde
ſubdit. Beatus qui retribuet tibi r̄tribu
tionem tuam: quam retribuiſti nobis.
quod carni retribuere beatorum eſt. q̄
etiam paruulos qui ex carne naſcuntur
id eſt malos motus antequā creſcant re
tinent. ne ſint liberi. et allidūt ad petrā
chriſtum. vt confracti diſpeant. Unde
ſubdit. Beatus qui tenebit et allidet:
paruulos ſuos vel tuos ad petram. Ec-
ce digna retributio. Ut enim babylōia
natos in mundo dum parui ſunt: parē
tum. et ſeculi huius ſuffocat erroribus.
Ita qui iam iuuenes ſunt: data agnitio
ne dei. paruulos babylonis allidunt.
id eſt. naſcentes cupiditates: antequam
robur accipiant. ſic facilius vincuntur
ſcilicet dum parue ſunt. ſed et maiores
ad petram occidende ſunt.

PS CXXXVII

Pſalm' ipſi dauid.

Pſalmus ipſi dauid. Captiu'
qui ſupra fleuerat ſedens ſu-
per flumina babylonis. iam
quaſi reedificata hieruſalem: et tem-
plo reſtituto. et quaſi factus conciuis il
li parti hieruſalem: que non fuit capti-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ua.i.ãgeliſ: exultat. et laudat chriſtũ cui ſit hic ps. ⁊ hoc eſt. Ps iſte ſit ipſi dauid i. chriſto cui ſit huius pſalmi tota cõfeſſio. Intenc. monet ad laudem. Modꝰ bipertitus eſt pſalmus. Primum ꝯmendat beneficia ſibi data: Scđo dicit quomõ hec ad omnes dilatentur ibi. Cõfiteantur ⁊c. Ex voce igit̃ eccleſie que in ſuperioribus eſt ſpe expectans ibi eſſe in re ait.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniam audiſti verba oris mei.

Confitebor tibi do. i. laudabo te in toto corde meo.ꝰ Totũ cor in aram tue ꝯfeſſionis impono totum accendõ: flamma tui amoris iõ. confitebor quoniã au. verb. o. m.ꝰ interioris cui prope eſt deus longe a deo te non facit niſi iniqtas ſola cui adherens intus non clamat ad deum et ſi extra vociferetur. ſequitur.

In conſpectu angelorum pſallam tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo.

In conſpectu angeloꝝ.ꝰ coram angelis eñ pſalteriũ et gaudiũ meum eſt quod ẽ de ſuperioribus. et ñ coram hominibus qui de inferioribus gaudentes: neſciunt gaudiũ iuſti. ſed putant miſeꝝ quem vident flagellari. vel ita In conſpectu angeloꝝ pſal. tibi. i. in laudando propono mihi angelos vt imiter eos quibuſ equari ſicut laude nunc. ita dignitate poſt: expecto. hi aũt in laude dei nihil aliud ſibi proponunt q̃ȝ ipſum deum ꝰ In cõſpec. ergo angeloꝝ. i. in ea puritate qua te angeli ꝯſpiciunt ⁊ laudant ſ. vt in te ſolo ſibi acqeſcant. ego pſal. tibi. vnde ⁊ iubet̃ moyſes ꝯſtruere tabernaculum domino ſm exemplar qđ ei mõſtratum eſt in mõte. et adorabo ad t. ſ. t. i. i templo ſancto tuo ſ. in corde ꝰ Intra nos eñ eſt quo adoremus. vnde apl's. templum dei ſanctum eſt qđ eſtis vos Templum enim dei eſt ſedes dei. porro. ſedes đi eſt anima iuſti ꝰ Tamen et angeli templum đi poſſũt intelligi. qr et in ãgelis habitat deus Angeli ſurſum. fideles deorſum ſunt: Eccleſia ergo ſurſum. eccleſia deorſum. Sȝ ſi gaudent de ſpiritualibus non de terreĩs ad illđ tẽplũ angelicum adorant fut̃i ſocij eoꝝ pro quibus venit dominuſ angelorum. et eſt: Adorabo ad tem. ſanc. tuũ i. adorabo pro eternis ſ. vt ſim ſocius ãgelorum. ſequitur. Et confitebor nomini t. i. laudabo te.

Sup miſericordia tua et veritate tua: qm̃ magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

Super. i. de miſericordia t.ꝰ qua vocas qua peccatorem reſpicis. et veritate tua ꝰ qua remuneras ꝰ qua ꝓmiſſiones reddis. he ſũt vniuerſe vie domi. miſericordia ſ. et veritas quia non ſunt alie vie q̃bus ad nos venit. non ſunt alie quibus ad eũ veniamus. Has ergo deo rodamꝰ miſericordiam ĩ ſubueniendo: veritatẽ ĩ iudicando. his duobus adiuuamur. hiſ promeremur deũ. Deinđ qr̃ confiteatur Subdit ideo ſ. quoniam magnificaſti ſ. t. i. chriſtum. ſuper omne nomen celeſtium terreſtrium et inferiorum.ꝰ vel magna ſuper nos. Alia lit̃. nomen ſanctum tuũ. quando nobis cultura tua innotuit. Et quia ita feciſti. ergo.

In quacumqȝ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aĩa mea uirtutẽ.

In quacũqȝ die: i.ꝰ in quocũqȝ tempore vel quando ſine nube cupiditatis inuocauero te exaudi me ꝰ quia iam non terrena peto. nouo inſtructus teſtamento ſed hoc qđ ſequit̃. ſcilicet multiplicabis ꝰ. i. mltiplica ĩ a. m. non in carne peto. ſed in anima. et quia ĩ anima poteſt fieri carnalis multiplicatio addit. virtutem. q. nõ aliud in anima peto niſi virtutẽ In quo plene exprimit ſanctum deſiderium Si e

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

niʒ dicit ſimpliciť. mľtiplicab᷑ me. ·ꝺ fre
na poſſeſſiõe poſſet ītelligi cogitaſſe. iõ
addit. ī aīa. Ruꝛſus ne ī aīa vicia cogi-
tares. addit virtutē:

Confiteãť tibi dñe oẽs rēges tre: qꝛ audierũt oīa uerba oꝛis tui.

Cõfiteãť tibi dñe. Scđa pſ vbi diċ qũo
hec bõa ad oẽs ſint dilatãda. q̄i meo ex-
ẽplo. Cõfite. ti. do. oẽs re. t. i. moderati
uiri. qui carnē regũt et ſpm̄ ſbdũt. Hoc
iã fit quotidie. et ita fiet. Iã oſtẽdiť hoc
nõ fruſtra predictũ. cur debẽt cõfiteri:
qꝛ audi obediẽť. o. v̄. o. t. que p᷒ erant
abſcõdita. ī vna gẽte iudeoꝝ. quib᷒ cre-
dita ſť eloquia dei. ſʒ mõ vbiq̄ꝫ reuelata
ſť. et ad oẽs gẽtes miſſa. qꝺ ſignificatũ ē
ī vellere gedeõis. Qui itur᷒ ꝯtra madia
nitas: petijt ſignũ a dño. ſ. vt vellus irri
gareť: ſicca manẽte area. deide petijt. vt
vellere ſiccato: ꝯplueret area. Area eſt
orb᷒ traꝝ: vellus gẽs iudeoꝝ ī medio or
be traꝝ. hñs gre ſacrm̄. ñ ī mãifeſto. ſʒ ī
nube ſecreti. tãq̄ꝫ pluuia ī vellere. circa
vell᷒ area exiſtẽte ſicca. i. toto orbe circa
iudeoꝝ gẽtẽ. ſʒ expreſſo vellere. i. reuela-
to figuraꝝ ſecreto. pluuia ī area. i. ī toto
orbe mãifeſta ē ñ opta. Solus chriſtus
ſuauitas pluuie ē. i. gre. Hũc ſoluʒ ergo
neſcis ī ſcptuꝛiſ o iudee. p quẽ fcẽ ſť. quẽ
orb᷒ traꝝ recipit. quo irrigata ē area. et
ita vellere ſiccato. oẽs re. t. au. o. v̄. o. t.
Dico. Cõfiteãť reges.

Et cantẽt in uiis domini: quoniam magna ē gloꝛia domini

Et cãtẽt. reges tre. vt viatores tre cãtãt
et quo tẽdũt. pueire feſtiat. Cãtent dico
ī vijs do. que ſť mīa et vitas. Quid cã-
tẽt: Hoc. qm̄ mag. ē glo. do. ñ regũ tm̄
ſʒ ſi hũiles ſť. hoc amãt. hoc et cãtãt. Nã
etſi ſe extulerit. timeãt qꝺ ſequiť:

Quoniã excelſus dñſ 7 hũilia reſpicit: 7 alta a lõge cognoſcit

Qm̄ excelſus dñs. et licet ſit excelſus. tm̄
hũi. reſpi. oculo mie. Si ergo volũt re
ſpici. ſint hũiles. Nõ eni ē h᷒ hũana ꝯdi
tio. vbi hũilis deſpiciť. ſupb᷒ reſpiciť. ſʒ
dñs hũiles reſpicit. Si ãt aliq̄ ſupbi ſť
nõ eũ latẽt. ſʒ a lõge videť. Vñ ſbdit. et
alta. i. ſupbos. a lõ. vel lõge. ꝯgno. qꝛ p
grãʒ nõ ē cũ eis. quos tm̄ pſcẽ vidʒ. Nõ
ergo hoc agit ſupb᷒. vt min᷒ pſcẽ videa
tuꝛ a deo. ſʒ vt nõ ſit cũ illo a quo videť
alta a lõ. ꝯgno. Sʒ ſi ꝯtigit iuſtis tribu
latõ. adẽ de᷒ viuificator. et hoc ē qꝺ ait
ꝯuerſus ad dñm. Si ambu. ī me. tribu.
que ſemper inſtat ſaltem a diabolo. viui
fica me. Vel ita. et alta longe. alia litte-
ra. id eſt valde ſuperbos. cognoſcit. Di
cit hoc a ſimili eorum. qui ex nimia ſu-
perbia non conſpiciunt ad pedes ſuos.
elata fronte incedentes. Alta longe ergo
ſunt. id eſt valde ſuperbi. qui non vere
inuenerunt tribulationem et dolorẽ h᷒
ſeculi peregrinationis. eſtimantes hic
eſſe patriam. et beatitudinem. quia ne-
ſciunt. vel non amant veram patriam.
His ergo q̄ſi neſcientibus euenit tribu-
latio. quia eam non agnoſcunt. Econtra
in medio tribulationis ſunt. qui in hac
vita. degentes. eam totam tribulationẽ
eſſe. et miſeriam: agnoſcũt. lugẽtes hũc
incolatum. Unde ſbdit.

Si ãbulauero ī medio tbulatiõis uiuificabis me 7 ſup iraʒ inimicoꝝ meoꝝ extẽdiſti manuʒ tuã: 7 ſaluuʒ me fecit dexꝛa tua.

Si ambulauero in medio tribulationis
Quaſi illos ita. ſed Si ego ambulauero
in medio tribulationis. que ſemper iſtat
ſaltem a diabolo. id eſt ſi in hac vita fu-
ero. quaſi in medio tribulationis. eã to-
tam miſeriam reputans. et veram patri
am querens. viuificabis me. Aliter ve-
ro non viuificat aliquem. niſi ſit in me-
dio tribulationis. Unde: Beati qui lu-
gent. et ve ridentibus. Sequitur. et ſu-
per iram inimicorum meorum extendi-
ſti manum tuam. i. ſupeꝛ id qꝺ pñt ini-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mici eſt manus tua.ͥ Poſſunt em̄ vt pluſ
occidere ſed non a te ſepaꝛe. vel ita ſupeꝛ
iram ini.m.ex.ma.t.i .amplius iudicas
et vindicas tu inimicos meos dū diutiuſ
licet eis ꝯterere me. quia vel moriuntur
vel conuertunť vt pauci iam apte ipug
nenť nomen chriſtianum. quanta ira ini
micoꝝ ſeuiebat. qn̄ ſāguis martyrum fū-
debatur. ſed ecce illi qui mr̄es perſeque-
bantur. memoriam martyrum inquirūt
Uita ͥ et ſup iram ini.me.ex.m.t.i. hoc
ipſum qđ iraſcuntuꝛ mihi tua eſt in illis
aiaduerſio i. punitio. Eſt em̄ eis iraſci pe
na non tm̄ culpa. Dum ergo hoc permit
tis. ſuper eos vindicte manum extendis
ſequitur. Et ſal. me fe. dex. tua ͥ non ſini-
ſtra que temporaliter ſaluat. quedam ſa
lus in dexteꝛa eſt. alia i ſiniſtꝛa. Salus tē
poralis in ſiniſtra eſt. Salus eterna i de
xtera. Non habet deus in ſe dexteram vł
ſiniſtrā. ſed dextera dei diciť. felicitas eť-
na. ſiniſtra felicitas tpalis. Aliquādo er
go non ſaluat in ſiniſtꝛa ſanctos ſuos. ſ
ſemper ſaluat eos in dextera Impios au
tem plerūq; ſaluat in ſiniſtra. non autē
in dextera Et quaſi quis diceꝛet. quaꝛe tu
non vindicas? ꝛeſpondet.

Domin⁹ retribuet pro me do-mine miſericoꝛdia tua i ſeculū: opera manuum tuaꝛum ne deſpicias.

Dominus retribuet pro me. vł o do. re-
tꝛibues ł retribue. alia litteř. q.ͥ ego non
ꝛetribuo. ſed dominus retribuet pro me
ͥ quia ego non poſſum. nec debeo. vnde
apł's Non vos metipſos defendētes cha
riſſimi ſed date locum ire. vnde mihi vi
dictam. et ego ꝛetꝛibuam di. do. vel hic ē
alius intellectus non negligendus. ⁊ foꝛ
te magis intelligendus Tangit illud qđ
in euāgelio legiť de chriſto. qui cum vel
let ſoluere cenſum pro ſe et pro petro illř
qui tributum exigebant. dixit petro. va-
de et mitte hamum in mare ⁊ piſcem qui
primo aſcenderit. tolle et aperi os eiuſ ⁊
inuenies ibi ſtaterē. i. duas didꝛachmas

Statera em̄ ponderis genus eſt habens
quattuoꝛ dꝛachmaſ ⁊ addidit Da illis ꝓ
me et pro te. hoc ſpecialiter fecit chriſtuſ
qui qđ non ꝛapuit pꝛo nobis ſoluit. chꝛi
ſtus ergo eſt primus piſcis hamo moꝛtiſ
captus. primus ſurgens de mari. quia ꝓ
mogenitus a mortuis in cuius ore inue
nim⁹ duas didrachmas .i. quattuor dra
chmas ſ. iiij. euāgelia quib⁹ a vexatōnib⁹
huius ſeculi liberamur. nec iam debito-
res remanemus Ibi em̄ oīa noſtra pecca
ta ſoluuntur ꝓ nobis. ͥ Pro nobis ergo
ꝛeddidit qui ꝓ ſe nihil debuit. in quo ꝓn
ceps mundi peccatū non inuenit q̄re oc-
cideret. Jđ iſte humiliť ait. Dn̄e retribu.
⁊c. q. ſaluaſti me. et hoc gratia tua qua ř
tribues ꝓ me precium redemptionis. et
o domine miſericordia. t. eſt in ſeculum
.i. in eternum. ͥ et ideo nolo diem homi
nis qui temporalis eſt. ſed eternū ꝑ mi
ſericoꝛdiam tuam. et o domine ne deſpi-
cias opera manuum tuarum ͥ. i. ne dſpi
cias nos eo ꝙ homines ſumus ꝙ creati
a te ſumus. vł ꝙ a te iuſtificati ſumus et
creati in bonis opibus. Opera ergo tua
in nobis vidas ͥ q2 opa noſtꝛa ſi videꝛis
damnas. tua ſi videris coꝛonas.

·C·X·X·X·V·I·I·I·

In finem pſalmus dauid:

IN finem pſam⁹ dauid ͥ Iſte
pſalmuſ ꝓfunditate myſte
rioꝛum plenus ē vn̄ ⁊ ob
ſcuriſſimus ē. Hec autem
obſcuritas myſteꝛiorum: ex peccato ꝓmi
parentis acceſſit. cui dictū ē. In labore
et ſudore vultus tui: veſceris pane tuo ͥ
Ex primo ergo peccato hanc penam ſub
imus. quo in ſudore vultus noſtri et la-
bore manducamus panem. qui eſt chri-
ſtus qui ait. Ego ſum panis viuuſ qui đ
celo deſcendi hic panis in prophetis eſt
velatus in euangelio eſt reuelatus Sub
eſt tamen labor etiam nunc ad perci-
pienda myſteria eius. ͥ Loquitur autem
in hoc pſalmo totus chriſtus. tanq̄m v-
nus et integer vir. propter nimiam vni-
onem capitis et corpoꝛis que vnio ſigni
ficata eſt in primorum parentum condi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tiōe. q2 et feīa de viro fcā ē. et dictū ē. E-
rūt duo: ī carne vna. qd exponēs apl'us
dicit magnū sacr̄m hoc eſſe ī chriſto. et ī
eccleſia. Vñ ve dicit. qd iā ñ duo ſt chri
ſtus et eccleſia. ſ3 vna caro. q2 chriſtus d
nob carnē ſuſcepit. non vna diuinitas
nobiſcū ē. q2 ille creator: nos creatura.
Quicqd ergo h loquit ex pſōa ſuſcepte
carnis. ad caput ptinet. qd iā aſcēdit ī ce
lū. et ad mēbra: que adhuc pegrināt in
tra. vt ſint duo ī voce vna. ſicut duo in
carne vna. q̄ntū vo ad mēbra: loquit in
pſona ſupioris captiui. qui iā ſpe in hie
ruſalē reſtitut⁹. memor diſceſſiōis ſue. ī
q̄ deū latere nō potuit. ī q̄ et eū ſecuta ē
man⁹ dñi. deliberat nō eē vlt⁹ ab eo fu-
giēdū. ſ3 ad eū: p eū. ab irato: ad placatū
Vñ ſibi magna bona vel dona dicit eſſe
et q nō nocēt. ſibi mala ſeculi. et hoc di
cit ex pſona toti⁹ hūane nāe. reuertentis
ad deū. tāq3 ex voce pdigi filij. d lōginq̄
regiōe redeūtis ad patrē. Senſus tituli
talis ē. Pſalm⁹ iſte dirigēs nos in finez
.i. ī chriſtū attribuit. Dauid. i. toti chri
ſto. ī cui⁹ pſona loquit h pphera. ¶ In
tētiōe monet nō fugere nos a deo. ſ3 ad
eū. p eū. Mod⁹: q̄ttuor ſt ptitiōes. Pri
mo: agit d noticia dei. que cōprehendit
oīa opa et reuerſi et exultātis. que: q̄i co
git eū q̄ latere nō pōt reuerti. maxīe: cuz
man⁹ dei. ibi eū tetigerit. Secūdo dicit
ñ eſſe a deo fugiēdū. ſ3 ad ipſū ibi. Quo
ibo. Tercio q̄nta ſit exultatō reuertenti
ad deū dicit ibi. Cōfitebor tibi. quia ter.
Quarto: quomodo mali ei non noceāt
aperit ibi. Si occideris. Ait ergo pphe-
ta prius ex perſona capitis loquētis ad
patrem. O

Domine probaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meam et reſurreccionem meam.

Dñe pbaſti me. Hoc āt dicit chriſt⁹ prī
ſm q hō. Nō enī dñs ei⁹. ē pr ei⁹. niſi q2
dignat⁹ ē naſci ſm carnē. Pr ē dei. dñs
ē hoīs. Ergo q2 pat et dñs ē. pat ē forme
dei. dñs ē forme ſuj. vn⁹ tñ et idē dei et
hominis filius. qui ſm q homo. ad pa
trem ait. Domine probaſti me experimē
tis. vt in paſſione. et cognouiſti me. vt ī
reſurrectione. Non dicit eū nouiſſe tūc
qd ante non nouerat. ſed alijs tunc no-
tum fecit. quem ante non fecerat. Ita: et
probatum alijs oſtendit. et tu domīe co
gnouiſti. id eſt voluiſti. approbaſti. ſe
cundum voluntatem tuam factum eſt.
Tu cognouiſti: ſeſſionem meā. id eſt
humilitatem in paſſione. et reſurrectio-
nem meam. id eſt glorificationem in re-
reſurrectione. Poteſt etiam hoc accipi
ex voce membrorum. vt enim chriſtus
caput ſedit. et reſurrexit. ſic et ſui ſedent
humiles in patientia. ſurgant erecti. in
ſpem vite eterne. Item: ſedent confiten-
tes peccata ſua. ſurgunt iuſtificati gra-
tia ſua. Dicamus ergo et nos. Domine
probaſti me et cognouiſti me. qd poſtea
exponit ſcilicet. tu cognouiſti ſeſſionem
meam. q in humilitate patientiam ha-
beo. et peccata confiteor. et reſurrectio-
nem meam. ſcilicet q per gratiam iuſti
ficatus ſurgo. et in ſpem vite eterne eri-
gor. Sequitur:

Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitam meam et funiculum meum inueſtigaſti.

Intellexiſti cogitationes. Hoc primo
ex perſona membrorum vbi incipit age
re de exilio ſuo ſub ſimilitudine prodi-
gi filij. Quaſi diceret. probaſti me ⁊ co-
gnouiſti. et cetera. Intellexiſti cogitatio
nes meas de longe. vel de longinquo.
cum adhuc in peregrinatione ſim. ante-
quam ad patriam veniam. vt filio mi-
nori redeunti occurrit pater. quia intel
lexit eius cogitationes. de longinquo.
qui apud ſe dixerat egeſtate confectus:
ſurgam et ibo ad patrem meum. Hanc
cogitationem prenoſcens pater. ei oc-
currit. et inueſtigaſti oēs ſemitas l'tam.
meas vl' am. ſ. malas vel malam. quaz
vel quas tanq3 occultus iui: patrē me-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

um deſerēs et funi. m. vel limitē. ſ. ī quo uſq3 perueni. longe quidē ierā. ſed tu ibi eras a c° oculis longe non eram vt de prehenſus fugitiuus loquitur ſequente ſe legitia vīdicta dei vindicātis. Seqr

Et omnes uias meas preuidi/ſti: quia non eſt ſermo in lingua mea.

Et oēs. vi. m. i. opera preuidi. anteq3 irē eas. et permiſiſti ire in labore vt redire3 ſi nollem laborare ī hoc modo fateor. q: non eſt ſermo ſine veritate ſ. l' dolus. alia lit. in lingua mea. i. in lingua mei. iā gratia tua iuſtificati. et vere preuidiſti omnes vias. quia.

Ecce tu domine cognouiſti oīa nouiſſima et āti qua: tu formaſti me et poſuiſti ſuper me ma/num tuam.

Ecce tu d. cognouiſti o. ſ. nouiſſima mīa qñ ī porcos paui. et antiqua qñ partem ſubſtantie petij hoc ſm parabolam ī Sz myſtice antiqua noſtra fuerunt qñ p antiquū peccatum lapſi ſumus. ī Nouiſſiā eſt hec pena ſ. qñ in hanc mortalitatē venimus que eſt vltima: ſi redire velimus Alioqui reſtat eterna. ſequit̄: tu for. me. ad iſtos labores ad quos omnes nati ſumus et poſu. l' grauaſti ſup me m. t. ī vindicem grauantem ſupbum ſalubrit̄ vt erigat humilem. et ingrauata manu.

Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: confortata eſt et non potero ad eam.

Mirabilis facta eſt ſciē. t. ex me ī. i. ex peccato meo mira. et incōprehenſibilis facta eſt mihi ſcientia tua. Mihi eñ non eſt facile ɔtemplari te quē ſupbus r̄liqui vt prius erat: cum eſſe3 apud te quando dixi. Da mihi partem ſubſtantie mee: confor. eſt l' inualuit adeo. q̄ et ego nō po. ad eam attingere ī ex me. ❡ Ecce in his verbis gentilis populus ſue cecitatis recordatur que non ſolum iudeos. ſed etiam gentes olim inuoluit. vnde et eadem verba que in exodo iudeoꝝ cecitatē ſignificat: ponūt hic ſ. poſuiſti ſuper m. manū tuam ī In exodo eñ legitur dominus dixiſſe moyſi. Nō poteris videre facie3 meam. ſed ponam te in foramine petre et ꝑtegam te dextera mea: donec tranſea3 tollamq3 manum meam. et cū tranſiero: poſteriora mea videbis. Moyſes ē iudaic⁹ ppl's manus domini ſuper eum: vt nō videat faciem tranſeuntis. Cecitas eſt in iudeis. vt non cognoſcant diuinitate3 chriſti: donec ꝑ paſſionem tranſeant de hoc mundo ad patrem. ī Poſt tranſitum tollit dominus manum ſuam. et videt moyſes poſteriora. quia poſt reſurrectione3 ablata eſt cecitas eorum qui crucifixerāt dominum Sicut ergo ſup gentilem populum poſita manu dei in cōprehenſibilis facta ē ei ſciētia dei ita grauata manu ſuper moyſen. i. iudeos non potuerunt videre chriſtum eſſe deum. donec trāſijt ad patrem. Tunc enim predicante petro multi ō illis conuerſi ſunt ī Concluſit ergo deus omnes vl' omnia in infidelitate vt omniu3 miſereatur.

Quo ibo a ſpiritu tuo: 7 quo a facie tua fugiam.

Quo ibo a ſpiritu tuo. Scđa pars vbi iam deliberat non eſſe a deo fugienđ. ſed ad eum ab irato ad placatum qđ erit per ipſum. q. d. 7 cū ī fugitiuus te non lateo cuius limitem vides. Quo ibo a ſpi. tu. quo plenus eſt mundus: Spiritus enim domini repleuit orbem terrarum. ſicut legitur in libro qui ſapientia ſalomonis inſcribit̄. et quo a facie tua. i. ī ab ira tua vel preſentia fugia3: ſe vertit hac et illac quaſi querens locum fuge. dicens.

Si aſcendero in celū tu illic es: 7 ſi deſcendero ad īfernū ades.

Si aſcendero in celum. Quaſi quo fugiam te iratum: Nuſquam quia. ſi aſcendero in celu3 tu illic es. id eſt ſi me ſuperbi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

endo extulero. inuenio te repreſſorē. Si
de iuſticia mea ſuperbiero. tu ibi es: ad
percutiendum. cuius vere iuſticia eſt. et
item. ſi deſcendero ad infernum. i. ſi pec
cando venero in profundum malorum
et nolens confiteri: dicam. Quis me vi-
det: etiā illic ades. vt vindices. Quo er-
go iturus ſum: vt faciem tuam fugiam.
id eſt te iratum non ſentiam: Inuēit iſte
conſilium. Unde ſbdit:

**Si ſūpſero pēnas meas dilu
culo: 7 habitauero i extremis
maris.**

Si ſūpſero pēnas meas. Q. quero quo
fugiā: Sz ſic poſſo fugere te iratū. ſ. Si
ſūp. pen. me. i. duas alas charitatis. q̄s
ꝑdiderā. et hoc: i dilu. ꝟtutū l' i directū
alia lr̄a. ſ. vt nec erigar ſuꝑba p̄ſūptōe
nec mergar dſpatiōe. et ſi bitauero mēte
ñ i medio. vbi mergerer. ſz i extrēis mariſ
. i. i fine ſcl'i. vt nō ſcl'm amem. ſz ei⁹ finez
i quo ſit mihi reqes. Illuc ergo iā vole-
mus ſpe. et deſiderio. hñtes alas gemine
charitatis. Sed ⁊ ipſe illuc nos ducit.
Uñ ſbdit:

**Eteni illuc manus tua dedu-
cet me: 7 tenebit me dextera
tua.**

Eteni illuc. Q. d. Et poſſo bitare. Eteniz
illuc manus tua deducet me. vt erigar q̄
ſi in aere. non tangens celum ꝑ elationē
nec terram per deſperationem. et tenebit
me. ne recidam. ſed perſeuerem. dextera
tua. id eſt gratia tua. Conſiderans autē
longinquitatem vie. Et qualiter abun-
dāte īiquitate refrigeſcit charitas. ſbdit

**Et dixi forſitā tenebre cōculca
bunt me: 7 nox illumiatio me
a in deliciis meis.**

Et dixi. Q. ita cogitaui volare. ⁊c̄. Et cū
hoc cogitarem. dixi etiā mihi forſitā te-
nebre. ſcilicet tot mala ſeculi. conculca-
bunt me. Abundat enim iniquitas ſecu-
li. qua: penne charitatis refrigeſcere pñt
Et quia in nocte deſperaui tranſire ma-
re ſcilicet per me. ideo: et nox facta eſt il
luminatio mea. id eſt hec tota miſera vi
ta facta eſt mihi illuminatio. et hoc: i de
licijs meis. id ē per delicias meas. No-
ſtre delicie chriſtus eſt. de quo exultam⁹
Uenit enim mulier ſcilicet ſapientia dei
que drachmaz. vbi eſt imago regis. id ē
hominem factum ad imaginem dei per-
diderat. et accendit de ſe lucernam. que
ō luto eſt. id eſt carnem luce diuinitatis
repleuit. noctemq3 illuminauit. et no-
cte illuminata. inuenit drachmaz. Uel i-
ta. Nox que prius erat horror eſt. illu-
minatio mea in delicijs meis. id eſt illu-
minata: eſt delicie mee. Et bene dico ꝙ a
te eſt illuminata.

**Quia tenebre ñ obſcurabūt
a te 7 nox ſicut dies illūinabi-
t' ſicut tenebre eius: ita 7 lumē
ei⁹.**

Quia tenebre. id eſt peccata. et homies
mali. qui cum peccant. vtiq3 tenebre ſūt
non obſcurabuntur a te. ſed flagellan-
do erudis homines vt confiteantur pec
cata. et confitentes vera luce illuminas
Qui enim non confitetur peccata. ſuas
tenebraſ tenebrat. ſed ſi confitetur: deus
illuminat. et o domine nox huiuſ noctis
illuminabitur. a te ſicut et dies eius no
ctis. Notandum ꝙ nox illa. quam ſu-
pra poſuit. id eſt hec vita miſera. et no-
ctem habet ⁊ diem. Huius enim noſtre
noctis. id eſt humane vite miſere. Nox ē
ſeculi aduerſitas. dies eiuſdem proſperi
tas. Sed ſi deus habitat in anima. pro-
mittens aliam lucem. illuminat noctem
huius noctis. ſicut diem docens ſcilicet
non letari proſperis. vel frangi aduer-
ſis. et tunc incipit homo. his indifferen
ter vti. et ſic eſt ei nox huius noctis. vt
dies eius. et in omni tempore benedi-
cit deum. vt iob. Uñ et h' ſbdit. ſicut te-
nebre. ⁊c̄. Q. et cū hoc ſit. ſicut. te. e. no-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ctis ſūt mihi.i.aduerſa ita indifferēt ⁊ lu
mē eius.i.proſpera ⁊ ſi hoc eſt tenebre nō
ↄculcabunt me.quez lumen non extollit
Et quaſi quis dicerz. vnde hec indifferē
tia eſt tibi?reſpondet.

**Quia tu poſſediſti renes mōs:
ſuſcepiſti me de utero mris mee**
Quoniam tu domine poſ.renes m. qua
ſi hec indifferentia eſt mihi. qꝛ interior
poſſeſſor non ſolum cor.i.cogitationes
tenet.ſed etiam renes.i.delectationes vt
non delectet me lux noctis.ſed lux ſapiē
tie.dico tu poſſediſti et ſuſcepiſ.me pre
poſtē hoc dicit. Prius em̄ ē ſuſcipere.qꝫ
poſſidere ſuſcepiſti inqꝫ.de vtero m.mee
.i.ō ↄſuetudine ciuitatis mee babyloīe
in qua prius natus ſū captiuus vbi nō
indifferenteꝛ habebam lucem:⁊ tenebras
noctis. Alit ab illo loco Si aſcendero
et ſimiliter legitur in pſona membroruz
q.neſcio quo fugiam:a facie tua.quia ſi
aſcendero mēte in celum.i.ad ſupercele
ſtes angelos. tu illic es.quia ꝙ perſtitit
angelus tuum eſt et ſi deſcen.ad infernū
i.ad eos angelos qui non perſtiterūt il.e
tiam ades p vindictam ⁊ ſi ſumſero pe.
m.i.ſi bona facere volo.in diluculo vir
tutum.et ſi habi.in ext.m.hoc non mu
tatur ſ·ades q.non ſine te poſſum hoc fa
cere et ve Et em̄ illuc ma·tu.de me.et te.
me.dex.t.hoc non mutatur.ſequit̄ Et di
xi.i.deliberaui etiam ſic:for.tene.concl·
m. Tenebras dicit illam inferiorem par
tem rationalis creature nobis contrariā
inſiſtentez ſ.iniquos homīes l'carnez.vn̄
timet et ē.tenebre conculca.m.i.inferior
rationalis creatura tenens ſiniſtram viā
forſi.conculca·m.ita timebaz.ſz ⁊ nox fa
cta illumi.m.erit in deli.m.et illi etiaz q̄
prius nox erant:illuminati erunt:in de
li.m.benedico illuminati.quia teneb.i.
peccatores non obſcu.a te.ſed illumina
buntur.et nox.i.peccator de gentibus il
lumi.a te ſicut dies.i.ſicut ſancti de iuō
is.dico ꝙ nox illuminabitur a deo.et ſi
cut ſunt tene.eius noctis ita et lumē eiꝰ
dei.quatenus nāqꝫ agnoſcis tenebras ea
tenus deus ignoſcit.ſed vnde hec predic
ta mihi? quia tu poſ re.me.ſuſcepiſti me
de vtero matris mee.hec non mutantuꝛ.

**Cōfiteboꝛ tibi quia terribiliter
magnificatus es miꝛabilia opa
tua:et aīa mea ↄgnoſcet nimis.**
Confitebor tibi Tercia ps vbi dicit q̄n
ta eſt exultatio et multiplicatio reuolāti
ad deū:deo illuminante.et renes poſſidē
te q.d.quia ſuſcepiſti me ideo Cōfitebor
tibi.i.laudabo te quia teꝛribiliteꝛ mag.
vel mirificatus es.i.eo ipſo quo te mira
mur terribilis es.et ita cum tꝛemoꝛe gau
demus.quia timemus ne ſuperbi perda
mus:qd̄ humiles percepimus.⁊ miꝛab.
ſunt opa t.non modo tu es mirabilis.⁊
anima m.cognoſc.nimis vel valde. Jā
cognoſcit anima mea valde.ante eꝛat mi
ra ſcientia tua ex me.nec poteram ad eaz
ſed modo poſſum.quia noctē illumina
ſti.renes poſſides:de vtero ſuſcepiſti .i.
quia venit mihi gratia tua et illumiauit
me.Et merito cognoſcit:quia.

**Nō eſt occultatum os meum ā
te qd̄ feciſti in occulto:⁊ ſubſtā
tia mea ī inferioribus terre.**
Os meū qd̄ feciſti in occulto non eſt oc
cultatū a te. Os hic dicitur ab oſſe non
ab ore.Eſt ergo quedam firmitas interi
or que eſt abſcondita hominibus Sz tu
qui feciſti eam vides:que frangi non po
teſt Occidi eniz poſſunt ſancti.ſed flecti
nequeūt.vn̄ hominibus triſtes eſſe extra
videntur.deo autem qui intus vidz gau
dent. vnde apoſtolus q.triſtis.ſemp au
tem gaudentes.et ſubſtantia mea ē ī infe
ri.terre.i.ego ſubſiſto in carne coꝛrupti
bili.et tamen os non cedit mal'huius in
ferioris non ita mirum eſt:ſi angelus eſt
fortis:qꝫ ſi caro eſt fortis quod eſt ex oſ
ſe occulto.

**Imperfectum meuz uiderunt
oculi tui:et in libro tuo omnes
ſcribentur: dies formabuntur
et nemo in eis.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Imperfectum meum viderunt oculi tui
ᶠ Qui hucuſqꝫ locutus eſt ex perſōa cor
poris. Hic iam loquitur ex perſona ca-
pitis in eadem voce. Q. d. Mihi feciſti
os occultum. ſed quid de his fiet. in qui
bus non eſt hec fortitudo? Chriſtus qui
ab initio pſalmi cepit loqui. poſt inter-
poſita membrorum verba. Itē dicit pa
tri ex perſona ſua. etiam Imperfectū me
um videtur oculi tui. quia etiaꝫ titubā-
tes reſpicit deus miſericorditer. vt petꝝ
ne pereant. et in libro tuo ſcilicet in me
quem dediſti formam iuſticie hominibus
ſcribentur. i. inſtruentur. et nominabūt
omnes non modo perfecti. ſed et imper-
fecti. non ergo deſperent. ᶠ ¶ Aliter ab il
lo loco. Intellexiſti. et legitur ex perſōa
capitis ſcilicet chriſti. qui ſm quod ho-
mo loquitur ad patrem. ſicut in primo
verſu cepit. D. probaſti me. et cognoui
ſti. Intellexiſti etiam cogitationes meas
de longinquo. ʳ preſcientia deitatis hic
oſtenditur. que de longe intelligit. non
loco. ſed tempore. quia omnia anteqꝫ ſint
videt. Intellexiſti cogitationes. nam ſe-
mitam meam. vel ſemitas meas. vel di-
rectionem meam inueſtigaſti. ʳ Sēita ad
tacitas cogitationes pertiet. directō ad
iuſta iudicia. Vel ſemitam dicit artiora
precepta. que ſeruari docuit. funiculuꝫ
hereditatē eternaꝫ quam pro illis obſer
uatis promiſit. Sequit. et omnes vias
meas preuidiſti. ʳ Via pertinet ad hūa-
nos actus. quibus in mundo conuerſa-
tus ē. Hec omnia dico te nouiſſe. qꝛ do-
lus non eſt in lingua mea. vt in linga a-
de. et filiorum eius. Ego autem non niſi
veritatem loquor. qꝫuis dixerim quedā
que vidētur ſibi aduerſa. vt illud. Pat
maior me ē. et illō. Ego et pat vnū ſumꝰ
que ñ eſſe ꝯtraria: aduertit. Qui ſcō ſm
qd dicat: aduertit. Scdm hūanitatē nā
qꝫ. pat maior ē filio. Scdm diuinitateꝫ
eqlis ē patri filꝰ. et cū eo vnū. ꝛ vē nō ē
dolus. Quia. Ecce tu do. ꝯgno. o. no. ʳ d
incarnatōe. et ātiq. ſ: ʳ que ſt d etna diui
nitate. Nouiſſimū ē vbū caro fcm. ſ. pu-
er natꝰ ē nob: Antiquū: In pncipio erat
vbū. ꝛ vbū erat apud deū. Hec ſt noua
et vetuſtiſſima. d quibꝰ i leuitico dicit l
i lege l deuteronomio. Vetuſtiſſia veteꝝ
ꝯmedetis. et nouis ſupuenietib: veter a
pjicietis. Alia ſt veta. alia ſt noua. alia
ſt vetuſtiſſima. Veta ſt: pmiſſiōis legi ꝛ
pphetaꝝ. d venturo tūc chriſto. Noua ſt
pmiſſionū impletio. vitatis exhibitio.
Vetuſtiſſima. que ad diuitatis etnitateꝫ
ptinēt. Nouis ergo ſupuenietibꝰ. veta
ſt pjicieda. ſꝫ vetuſtiſſia ſuāda. qꝛ exhi-
bita vitate dñici aduētus. figura et pro
miſſio ceſſare debēt. Inde ē: ꝙ tres miſ-
ſe i natali celebrāt. In pma: de etna filij
gēitura cātat. Dñs dixit ad me. ꝛc. ʳ In
ſcda: d pmiſſiōe aduētus. Lux fulgebit.
ꝛc. In tercia: d impletiōe pmiſſiōis. Pu
er natꝰ ē nob. Et qꝛ ille idē q ē dei filius.
ſcūs ē hois filius. Jō i illo miſſe officio
vbi cātat d etna gēitura. Dñs dixit. ꝛc.
Legit euāgeliū d tpali chriſti natiuitate
Liber generatiōis. Et i miſſa vbi cātat d
tpali chriſti natiuitate. Legit euāgeliuꝫ
agēs d etna vbi gēitura. Cātat eni puer
natꝰ ē nob. et legit i pncipio erat vbum
Et qꝛ vitate exhibita. figure ceſſare debēt
Jō officiū miſſe ad pmiſſionē ptinēs: ſe-
quētibꝰ diebꝰ nō repetit. ſꝫ illud qd pti-
net ad pmiſſiōis ꝯpletionē. ſ. puer natꝰ
eſt nobis. ʳ Hec ergo ſunt nouiſſima chri
ſti. et antiqua que nouit pater. et cui fili
us reuelat. que abſcondit ſapientibus ꝛ
prudētibus. i. de ſcia intūeſcētibꝰ. ſcrib
. ſ. et phariſeis. oibuſqꝫ hereticis. qui no
uiſſima et antiq in chriſto recipe refugi
unt. Sequitur. tu for. m. ʳ ſm homineꝫ
et po. ſu. me ma. t. vt iuuares me. Unde
Danꝰ ei mea auxiliabit mei. quā manū
nō poſuiſti ſup pmū hoiem. et ſcia. t. ex
me. i. p meā predicatōꝫ. fcā ē mira. hoibꝰ
ʳ Scia ei pris p chriſtū predicata. mira
bil fcā ē hoibꝰ. qbꝰ tot archana patuert.
Per illū vo. ſ. p pmū hoieꝫ. dſpicabil fu
it. et ꝯfor. ē. ʳ i pectoribꝰ hoiuū cū firmit
crediderit. Sꝫ p illū. ſ. adā: ifirmata ē. et
tñ ñ po. ad eā. ex eo ꝙ hō ʳ vitas hūane ꝯ
ditōis oñdr. cū ait. ñ. p. ad eā. qꝛ hō gſſū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ptus diuine ſubſtantie nō poteſt equari
in ſcientia. vel in alio. Deinde oſtendit
preſentiam dei nil poſſe latere. ſubdens.
Quo ibo a ſpiritu tuo. ⁊ quo a facie tua
fugiā. i. a preſētia tua fugiā nuſq̄z. q̄z Si
aſcendero in celum. ut in aſcenſione fecit
tu illic es. vbi ſum locandus ad dexteraꝫ
tuam. ⁊ ſi deſcendero ad infer. vt fecit cū
expirauit. ades. cuius virtute debellauit
aerias poteſtates. et ſi ſumpſero pennas
meas. que poteſtatis mee ſunt. i. efficaci
am deitatis qua corpus de ſepulchro le
uauit. et hoc diluculo. i. ante lucem. et
habita. in extrema. i. ſuper finem ſeculi.
tu ades. has vtiq̄z pennas ſumpſit chri-
ſtus ante lucem. i. tēpore reſurrectionis.
et habitauit in extremis maris. i. ſuper ſe
culi ampliſſimū finem. ⁊ vere ades. Etenī
illuc. ma. t. de. me. et te. me. dex. t. i. filius
tuus. ſ. verbū mihi vnitum. et dixi hoc.
forſi. te. concul. me. hyronia eſt ⁊ irriſio
oppinantiū hec. quod ipſe q̄ eſt lux mū-
di conculcetur a tenebris. Non ergo du-
bitatiue hoc dicit. ſed ad irriſionem il-
loꝝ qui hec opinantur. Acſi diceret. vti-
q̄z hoc nonfacient. ſed ego eas potius
conculcabo. quia auferam cecitatem. Et.
i. quia. nox erit illu. mea. i. illi qui. prius
erant nox: illuminabuntur a me. et illu-
minati erunt. in delitijs meis. ⁊ vere nox
eſt illūinatio. quia tenebre. i. myſtica ſcri
pturarū. non obſcurabuntur a te. et nox
i. tenebroſus et obſcurus ſermo. illumi-
nabitur ſicut dies. i. patebit ſicut apert⁹
ſermo. et ſicut ſunt tenebre eius ſcriptu-
re. ita et lumen eius. quia in vtriſq̄z ſ. in
apertis et in opertis ſimul veritas eſt.
et vtraq̄z per chriſtum reuelata ſunt. idō
tenebre non conculcabunt me. quia tu.
poſ. re. me. vt ſine peccato fieret concep-
tus meus. et ortus. ⁊ ſuſcepiſti me de v-
tero matris mee. virginis marie. tua enī
operatione: totum factū eſt. hoc ideo cō
fitebor tibi. i. laudabo te. quia terribilit̄
per me magnificatus es per illū. ſ. adam
decidit hō. per me emiuuit. quā ſis mag
nificus. et mirabilia ſunt opera tua circa
me vt patuit in paſſione et in reſurrectō

ne. ⁊ in ceteris. ⁊ anima mea cog. ni. quia
nemo nouit patrem niſi filius. et Nō eſt
occult. os meū. i. diuinitas a te qđ feciſti
in occul. i. feciſti malis occultum. et ſub
ſtantia mea ſm hominē eſt in inferio. t-
re. i. de fragili terra. Ille primus homo
inter angelos creatus fuit. nec tn̄ ſtetit.
Ego inter peccatores natus: nō peccaui.
et ideo. ſ. propter predicta: oculi tui vi-
derunt miſericorditer. imperfectū meum
i. iperfectos meos. nō mō perfectos. et in
libro tuo. ſcilicet in me omnes ſcribent̄.
hoc non mutatur. et dies. id eſt. maiores
vt apoſtoli. ſcilicet de quib⁹ dicit̄. dies
diei eructat verbuꝫ. formabuntur. i me.
a quo perfectionem gratie ſumūt. et ne-
mo meorum formabitur. in eis. quia nō
dicuntur eſſe petri vel pauli. ſed chriſti
a quo chriſtiani dicuntur. ſed tn̄.

**Mihi autem nimis honorifica
ti ſunt amici tui deus: nimis ꝯ
fortatus eſt principatus eoruꝫ.**

Mihi nimis. i. valdē. honorificati ſunt.
quia ſunt amici tui. o deus. et principa-
tus eoꝝ. confortatus eſt nimis. i. vltra:
q̄z dici poſſit. vel nimis. ponit pro valde
Vel ita vbi habetur. dies forma. ſm aliā
editōnem legitur alia littera. ſ. per diem
errabūt et nemo in eis. Dies. hic manēs
adhuc chriſtus erat. vnde dicebat. Am-
bulate: dum lucem habetis. qui inter ſu
os multa mira fecerat. ⁊ tn̄ adhuc imper
fecti trepidabant. vt et petrus. ne in mor
te euꝫ perderēt. et hoc eſt qđ hic ait. oēs
ſcribent̄. ſꝫ tn̄ p diē errabant. iꝑfecti ad-
huc. i. de chriſto. n̄ recte ſentientes erra-
bant. et nemo. ꝓrſus fuit i eis qui non
erraret: nec etiā ille q̄ dixerat. tecū ero vſ
q̄z ad mortē. ſ. petr⁹. q̄ illū ꝯfeſſus fuerat
dei filiū. ſꝫ tūc timuit. ne ſic̄ fili⁹ hoīs mo
reret̄. ⁊ n̄ reſurgeret vt di fili⁹. Erat vtiq̄z
fili⁹ dei: erat et fili⁹ hoīs. filius dei in for-
ma di patri equalis. filius hoīs i forma
ſui. in qua pr̄e mior ē. Timuit ergo pe-
tr⁹ ne in forma ſerui periret forma dei. et
nō potius preſumpſit. quia ex forma dei
reuiuiſceret forma ſerui. Per diē ergo er

rauerunt: cum hic poſitum dominū nō
intellexerunt: ſed non ꝑierunt. quia Im-
ꝑfectū m. vi. oc. t. vnde ſubdit. et ſi erra-
bunt. Mihi tū nimis ho. ſunt. idem ipſi
qui errabunt: ⁊ ipſi in quibus nemo fuit
qui nō erraret. amici tui facti ſunt. o deꝰ
⁊ mihi honorificati nimis: quia factum
eſt in illis os in occulto poſt reſurrectio
nem. qn̄ ſunt induti virtute ex alto: qua
confirmati verbum dei vbiqꝫ predicaue
runt. et pro eius nomine paſſi ſunt: ī cu-
ius paſſione trepidauerūt. ⁊ nimis ꝯfor.
eſt princi. eoꝝ. quia facti ſunt apoſtoli.
duces et paſtores eccleſie. Sequit̄

Dinumerabo eos ⁊ ſup harenam multiplicabunt̄: ⁊ ſurrexi: ⁊ adhuc ſum tecum.

Dinumerabo eos. C. Merito eos cōfor-
taui: quia ego non aliquis homo. Dinu.
eos quos in fide genuerūt. et ipſi enume
rati ſup hare. multi. C. ī tam inumerabi
les nati ſunt: per illos qui p diem erraue
runt: qꝫ inumerabilis eſt harena dū ait:
Dinumerabo ī oſtendit qd deo numera-
biles ſunt. ſubdens vero. ſup hare. mlti.
ī oſtendit nobis inumerabiles eſſe. vl' ita
dico: ꝯfortatus eſt pnci. eoꝝ. ⁊ putas ne
paucos bonos per eos eſſe natos? Ne pu
tes: quia Dinumerabo e. qui ſūt ſtelle. ſ.
bonos. ⁊ multiplicabo ſup hare. i. ſup
iudeos qui ꝓpter ſterilitatem harena di
cunt̄. vnde in ꝓmiſſione dictum eſt abra
he. Multiplicabo ſemen tuū ſicut ſtel. ce.
et ſicut harena ma. Per ſtellas populus
chriſtianoꝝ intelligitur qui numeroſior
eſt populo iudeoꝝ: qui herene ꝯpantur
propter ſterilitatem. ⁊ hoc totum ideo: ⁊
id eſt quia. ſurrexi a morte. et adhuc ſum
tecum. ī nondum cum ipſis per noticiaꝫ
quia nondum agnoſcunt: quia non mox
poſt reſurrectionem chriſtuꝫ agnouerūt
ſicut in euangelio legitur. ī Vel ita. ſur-
rexi et adhuc. i. toto tempore vite preſen-
tis. tecum ſum. i. occultus ad dexteram
tuam: donec omnibus videar in iudicio
Toto enim hoc tempore chriſtus in oc-
culto eſt ad dexteram patris antequam
reueletur in ea claritate qua venturus ē
vl' ita. ſurrexi a morte. hoc non mutatur
et adhuc. i. poſt mortem. ſum tecuꝫ. ſicut
ante mortem: quod putauerunt ſe tuliſſe
iudei. vel ita. et adhuc. ſcꝫ in ipſa morte.
ſum tecum. quod nō videtur de mortuo
vel ita. ego ſurrexi. ⁊ licet reſurrectio ſit
ſignū diuinitatis. tamen adhuc ſum. oc
cultus pluribus. tecum. i. vt tu. ī Dein-
de ſubdit ex perſona membrorum quid
interea patitur per cōmixtinoem maloꝝ
in eccleſia: ⁊ per ſeparationem heretico-
rum dicens.

Si occideris deus peccatores viri ſanguinū declinate a me. Quia dicitis in cogitatione: accipiēt ī uanitate ciuitates ſuas.

Si occideris deus. Quarta pars vbi di-
cit. quomodo a malis non noceatur ei. ī
Ordo verborum talis eſt. Quaſi diceret
tecum ſum. ſed tamen adhuc patior ab
hereticis in corpore meo. quod eſt eccle-
ſia. quia o deus ſi. i. quādo occiderl pec:
i. ī hereticos qui faſtu ſuperbie ſe ab aliiſ
corporaliter diuidunt ī qui occiduntur:
cum per ſuperbiam qua tumeſcunt amit
tunt gratiam. accipiant ipſi occiſi. in va-
nitate ciuitates ſuas. i. populos ſuos va
nos. eorum vana ſectantes qui ipſos no
mine iuſticie inflatos ſecuntur dirupta
vnitate. Eſt autem occaſio inflatis here-
ticis ſeducentibus populos ſeparandi ſe
et illos ab vnitate. Talis ſcꝫ quia mali.
ibi. i. in eccleſia ſunt. quibus nolunt mi-
ſceri. et ſunt vere in eccleſia. non modo
boni quos infamant. ſed et certe mali. et
hac occaſione ſe et alios corporaliter a
bonis diuidunt. et etiam ideo: quia deꝰ
monet bonos: vt a malis ſe ſeparent. ido
qꝫ interponit. viri ſanguinū declinate a
me. ī quoniam dices. Alia littera. ī cogita
tione. quaſi ideo: accipient heretici ī va-
nitate ciuitates ſuas ī. i. ideo ſeducunt in
ſeparatione propria vanos populos: qr
tu o deꝰ dices. i. imittes. ī cogi. iuſti vt di

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cat malis. hoc: viri. ſan. decl. a me'. i. qꝛ mones bonos. vt a malis ſe ſepent. ñ vti qꝫ loco. non coꝛpoꝛe: ſed mente. non apte adhuc ne et bonos deſerant. ſed puritate vite. Q aũt dicit deus modo malis. in cogitatõne bonoꝝ. in iudicio dicit apte. Amen dico vobis: non noui vos. diſcedite a me. Heretici igitur qui innocentes ſepe infamant quos tanqꝫ malos. ſe fugere ſilant videntes malos. inter quos triticum gemit. vſurpant hanc autoꝛitatem. et dicunt impitis: vt ſepent ſe a malis coꝛpoꝛaliter qui cum bonis ſunt. qꝛ deus monet iuſtos. vt dicãt. viri. ſan. dcli. a me. et ideo niſi id fecerint: qđ deus monet eos. non eſſe eos iuſtos dicunt. Sed non ſicut heretici putant. illud monet deus. Non enim monet. vt ante nouiſſimam ventilationem. vt putant heretici. ſe coꝛpoꝛaliter diuidant a malis. ſed per vite diſſimilitudiẽꝫ. ſc: ſeiungant a viris ſanguinum. Viri autem ſanguinum ſunt. qui oderunt fratres. ſicut Joannes dicit. Qui odit fratrem ſuum: homicida eſt. Sequitur.

Nõne qui oderunt te domine oderam: ⁊ ſuper inimicos tuos tabeſcebam.

Nonne qui oderunt te domine oderam. Quaſi heretici non intelligentes: accuſant in bonis. communionem maloꝛum Sed quid mihi calumniantur dicit coꝛpus chriſti: de commixtione maloꝛum. nonne etiam mixti illis ſeparati ſumus ab illis: Quod ita ait. Nonne. o dñe oderam. illos. qui oderunt te. Cur exigunt a me coꝛpoꝛalem a malis ante tẽpus meſſis ſeparationem: vt ante tempus ventilationis perdam toleranciam ſuſtinendi paleam. vt antequam omnia genera piſcium. ad finem ſeculi. tanquam ad litus ſeparanda veniant retia pacis. vnitatiſqꝫ dirumpam: Et nonne ſuper inimicos tuos. quos videbam preterire legem tuam. tabeſcebam: vtiqꝫ zelo domus tue. vidi inſenſatos. et tabeſcebam quaſi ſacramentis maloꝛum non factis communico. et zelo domus tue ſuper eos tabeſco. Sed tamen.

Perfecto odio oderã illos: inimici facti ſunt mihi.

Perfecto odio oderam illos. i. iniquitates eoꝛum odi non. naturam. Hoc eſt perfcto odio odiſſe. vt nec pꝛopter vicia hoĩes oderis: nec ꝓpter hoĩes: vicia diligas. Quomodo ergo commixtione maloꝛum contaminoꝛ: ſicut calumniantur mihi heretici: de quibus adiungit. et inimici facti ſunt. ipſi heretici. mihi. non tantũ dei. ſed et mei inimici ſunt. in quo illos odio habeo.

Proba me dñs ⁊ ſcito cõꝛ meũ interroga me: ⁊ cognoſce ſemitas meas.

Proba me deus. Hucuſqꝫ egit de hereticis. et alijs eos ſequentibus. ab eccleſia ſeparatis. nunc etiam agit de malis: vel victis ſibi coniunctis: quos patitur eccleſia. et gemit. Quaſi heretici ſe et alios ſeparant. Ergo cum ſeparatis occiſis. et ſuis ſequacibus. reſtent mali inſeparati inter quos gemit eccleſia: quos et patitur. quid ait ipſa: Vide quid. O tu deus proba me et. pro id eſt. ſcito coꝛ meum. quia non conſentio factis maloꝛum. tu deus. prob. tu ſcito. qđ nõ poteſt homo non hereticus. qui nec probare notuit: nec ſcire. coꝛ meum. ſed tu ſolus qui rimaris occulta coꝛdium. Ecce quid ait ꝓxima chriſti inter filias. he ſunt voces eiꝰ Proba me deus et ſcito coꝛ meum. Hec conſcientia munda eſt. et ſpecies filie regis: intrinſecus eſt. que eſt inter filias. vt lilium inter ſpinas. Q. d. illi ſunt inimici. tu vero deus proba me ⁊ ſcito coꝛ. m. int. m. vt negare ñ poſſũ. Q. q̄ queſtionibus interrogatus: non poteſt negare que geſta ſunt. et cogno. ſe me. i. perſcrutare conſilia: et cogitatõnes. vt q̄d: Ecce.

Et uide ſi uia iniquitatis in me eſt: et deduc me in uia eterna.

Et vide ſi via iniq.i me eſt.ꝟ faciendo:vl' ꝯſentiẽdo: ſi quid aũt inveneris ĩ via mea quod oculis tuis diſpliceat: qꝛ via mea mortalis eſt.tu deduc me ĩ via etña.ꝟ que eſt chriſtus. Chriſtus enim etern⁹ eſt qui dixit.Ego ſuꝫ via veritas:⁊ vita. Jn hac ergo via nulla eſt iniquitas:quia ſi quis peccat advocatũ habemus apud patreꝫ ieſum chriſtum. Uel ex pſona capitis poteſt accipi ab illo loco.Si occideris.D:d.⁊ quia ſurrexi et tecũ ſum. ideo Deus pater.Si occi.pec.in futuro dicens. Uiri ſan.decli.a me.ideo:ꝟ Quia dicitis de preconibus meis. in cogi. qđ peius eſt: ꝗꝫ dicere ore.hoc inquã dicitis. accipiãt in va.non quideꝫ in eternitate.civitates ſuas.i.populos ſuos Si inquã occideris.Nõne qui od.te do.oderã: Utiqꝫ.i. ſi occidis:⁊ ego occidam.⁊ nõne ſup ini.t.tabeſ. iraſcendo peccatis eoꝝ: Utiqꝫ et pfecto odio od.il. non mutaꝛ ſenſus.et ini.fac.ſunt mihi:nec hoc mutaꝛ. Proba me deus.ꝗꝫ libere cuncta egerim.⁊ ſcito cor meũ int.me.⁊ cog.ſe.me. quibus mũdum ptranſivi.Et vide ſi via iniqui. in me eſt.hoc ſecure dicit.in quo pnceps mundi nihil ivenit:vel habuit. ⁊ deduc me.hominem ad dexteram tuam. in via eter.i.per verbum tibi coeternũ.

·CXXXIX·

In finem pſalmus David.

In finẽ pſalm⁹ David.ꝟ Per David hic itelligiꝛ eccl'ia que eſt corpus chriſti:⁊ eſt hic cõqueſtio:et gemitus:et oratio corporis chriſti. inter malos conſtituti. nondum habentis in re: ſed in ſpe bonũ ubi eſt plena exultatio. Jn hoc ergo pſalmo ſonat vox corporis chriſti. hec ẽ vox noſtra.ſi tñ ſumus in corpore chriſti. vt quiſquis nõ fuerit in eis erit. inter quos illud corpus gemit.aut membrũ chriſti. aut hoſtis chriſti erit.et eſt ſenſus tituli: Pſalmus hic dirigens nos in finem.i.in chriſtum eſt David.i.eccleſie.que hic loquitur. ¶ Jntentione monet: vt contra mala ſeculi ad deum orem⁹. Modus tripertitus eſt pſalmus. Primus pponit qui hoſtes que mala movent opponens eis preces. Secundo dicit qđ auxiliũ habeat contra mala ibi. Dixi domino: Tercio que ſint mala inimicoꝝ apit ibi. Caput ⁊c.Eccleſia ergo inter malos laborãſ clamat:o

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

Domine eripe me ab ho.ma.ꝟ nõ ab vno ſed a toto genere maloꝝ cum pncipe ſuo diabolo: qui et hõ dicitur in figura. vñ inimicus homo hoc fecit qui ſuper ſeminavit zizania.et vir dicitꝛ: quia fortis ad nocendũ.vnde ſubdit.a viro iniquo eripe me.ꝟ Uir iniqu⁹ eſt qui nocet. Omnis autem malus nocet.vnde cuꝫ dixiſſet ab homine ma.quaſi exponens ſubiunxit.a viro iniquo.volens ſignificare ꝙ omnis malus iniquus eſt:quia nocet.vl' ſibi:vl' alij.et alij quidem nocet.vel mox vt malus eſt:vl' poſtea.ꝟ Sunt enim quidã mali qui non videnꝛ iniqui. quia non ſunt ſevi:non ſunt aſpi.non ſunt pſequẽtes.ꝟ ⁊ preſſuras hominib⁹ facientes:ſed tamẽ luxurioſi. ebrioſi. voluptatibus dediti. Qui ⁊ ſi alijs nocere non videnꝛ: ſibi tñ nocent .et ita non ſunt inocentes. Jnnocens enim eſt qui nec ſibi: nec alij nocet. Si quis tñ alte conſideret: etiaꝫ alijs nocet ſaltem exemplo: quia vivit tecũ:et ad id qđ agit invitat. Poſtea vero nocebit etiã opere.cum enim que habet voluptuoſe viuẽdo ꝯſumpſerit:poſtea rapit alijſ quod effundere poſſit. Ex voluptate ergo et luxuria quibus alijs nocere nõ videbaꝛ ꝟ procedit quo te pungat: ſicut ſpine in radice ſunt lenes:ſed inde procedit qđ pungit. Jncenditur ergo radix: et nõ eſt vnde pcedat ſpina. Jta dum aliquis voluptuoſe vivit:nulli nocere videtur. ſed poſt rapit qđ effundit. Corrigaꝛ ergo voluptas tãquam radix.et non naſcetur rapina que pungat velut ſpina. Deinde qualiter mali perſecunꝛ exequiꝛ. Jmpugnant eniꝫ bonos tribus modis.ſ.lingua manu.corde. et de corde premittit dicẽs

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Qui cogitauerunt iniq̃tateſ in corð: tota die ꝯſtituebant p̃lia.

Qui cogi. iniq. in corð. Q. d. Eripe me a
populo maloꝝ. Qui. etſi in labijs plerũ
q̃ꝫ bona pretendant. tñ cogitauerũt iniq.
in corde. Ab his maxime eripe. Facilius
eñi vitaretur apta inimicitia: q̃ꝫ occulta
ille eñi difficile vitatur. qui in labijs bo-
na portat. in corde mala occultat. quia
nulla peſtis efficacior. q̃ꝫ familiaris inimi-
cus. et hi tales. to. die. i. continue. coſti.
mihi. prelia. i. ſchiſmata. et hereſes. con
tra que pugnarem. De cordibus eñi ta-
lium: bella ſemper proueniũt. etſi verba
ſint pacata. per hoc: ꝙ ait. tota die. con
tinua eorum nequicia oſtenditur. nõ laſ
ſata per moram. Deinde qualiter lingua
perſequant̃: oſtendit.

Acuerũt linguas ſuas ſicut ſer/ pentes: uenenum aſpiduꝫ ſub labiis eorum.

Acuerũt linguas ſuas. i. verba nequicie
ſue polierunt. addit. ſicut ſerpentes. Con
grue comparat. eos ſerpentibus. In ſer
pente enim aſtucia et dolus nocendi eſt.
Ideo et ſerpit. non habens pedes. vt au-
diatur dũ venit. In itinere: euis lenis eſt
tractus. ſed ñ rectus. Sic ergo mali ſer-
punt ad nocendum ſub. leni contactu v
borum. habentes occultum venenũ. vn-
de ſubdit. venenum aſpidum. i. venenũ
inſanabile: eſt. ſub labijs eorum. In la-
bijs alia habent. Deinde de perſecutõne
que fit manu. i. ope. ſbdit dicens.

Cuſtodi me dñe ꝺ manu pecc̃o ris: ⁊ ab hoib⁹ iniq̃s eripe me.

Cuſtodi me domine de manu peccatoris.
i. diaboli quia validus eſt: ad nocendũ.
vnde princeps mundi dicitur. Ideo iſte
petit cuſtodiri ab eo. quia per mlta dia-
bolus fallit. que iſte per ſe nequit preca-
uere. et ab hominibus. iniq̃s. i. a mem-
bris eius. per quos conatur. qd per ſe ne
quit. eripe me. vt non noceant. non di
co in cauſis ſcli. ſꝫ in via dñi. vñ: ſubdit.

Qui cogitauerunt ſupplãtare greſſus meos: abſconderũt ſu/ perbi laqueum mihi.

Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus
meos. i. decipe a via dei ſcꝫ retrahere:
Per hoc ꝙ ait. ſupplantare: nota. ꝙ vi-
cinas vie dei foueas parant. Deinde qui
ſunt inimici: oſtendens ſubdit. abſcon.
ſuperbi laque. vel muſcipulã mihi. Hoc
noie breuiter totum corpus diaboli ex-
plicauit. Inde. ſ. ex ſuperbia eſt. ꝙ et iu-
ſtos plerũq̃ꝫ ſe dicũt. cum ſint iniqui. In
de eſt: ꝙ volunt confiteri peccata. inde
etiam eſt. ꝙ inuident veris iuſtis. Omis
enim ſuperbus. etiam inuidus eſt. ſicut
diabolus. qui inuidit homini. qd perdi
dit. Quia enim amiſit regnum: hominẽ
illuc peruenire noluit. et non vult. et id
agit nunc. vt homo illuc non perueni-
at: vnde ille eiectus eſt.

Et funes extenderũt in laq̃um iuxta iter ſcandaluꝫ poſuerunt mihi.

Et. illi ſuperbi quid fecerunt: Ecce. fu. vl
reſtes extenderunt in laqueũ. i. peccata
ſua. que mihi ſuadent facere. de quibus
dicit eſayas. ve his qui trahunt peccata.
ſicut reſtẽ longã. Reſtes dicunt̃ peccata
quia in peccatis perſeuerantes: addunt
peccata peccatis. et cum deberent accuſa
tione peccati ſui corrigi. defenſione du-
plicãt vt q̃ ꝺfendit ꝙ male egit. Plerũq̃ꝫ
alijs peccatis vult eſſe munitus. ꝓpter
illa que commiſit. fecit adulterium. et ne
occidatur. parat homicidium. addit pec
cato peccatum. ſcꝫ adulterio addit. hoi-
cidium. et pro illo rurſus: forte venefici
um. et ita producitur reſtis. non vtiq̃ꝫ
de rectis: ſed de tortis filis. vt ſit ei. vnde
in fine ligentur manus: et pedes. et mit-
tatur in tenebras exteriores. hos igitur
funes extenderunt mihi. dicit iſte vir iu-
ſt⁹. vbi extenderũt: Ecce. iuxta iter. vel ſe.
ſcand. po. mihi. Iuxta iter dicit ñ in iti-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nere. Iter ſunt precepta dei. Nõ ergo exe
as a via dei .i. a preceptis dei: et non ru
is in ſcandala.

Dyapſalma.

Dixi domino deus meus es tu exaudi domine uocem depreca tionis mee.

Dyapſalma. Dixi dño deus meꝰ es tu
Secunda ps vbi dicit qḋ auxilium ſit cõ
tra predicta mala. Q. d. tot modis mali
impugnant: ⁊ quod remediũ eſt tibi iter
tot mala: quid reſtat in his periculis: cla
mare ad dominũ. Ideoqꝫ ego clamans.
Dixi dño hic tu es deus meus. Illi ho-
mines ſunt et non mei. tu vero et deꝰ es:
et meus. Magna fiducia hoc dicit. et ſi
omnium ſit deus per creationem. ꝓprie
tamẽ eſt deus eorum qui eo fruunt. De-
inde petit dicens. exau. do. nõ aliud que
ro. vocẽ depreca. mee. non ſimpliciť di-
cit deprecationem meam: ſed quaſi euidẽ
tius exprimens affectuꝫ animi ſui. ait: vo
cem depreca. mee. Sunt enim deprecatio
nes malorũ ſine voce: qꝛ ex bono cordis
affectu: non ꝑueniunt. Deprecatio vero
iuſtorũ vocem habet: quia ex medulla di
lectionis procedens: digna eſt auditu.
Vox enim ꝓprie hominũ eſt: ⁊ animato
rum. ſonus vero ceteroꝝ. Qui ergo pre-
cantur deũ: et non de deo bene ſentiunt
ſonum habent: ⁊ non vocem: quia et ibi
vita non eſt. i. affectus charitatis. Qui
vero de deo bene ſentiunt eorũ depreca-
tio vocẽ habet que eſt vita: et anima de-
precationis. Talis itaqꝫ dicit o

Domine dñe uirtꝰ ſalutis mee obumbraſti ſuper caput meuꝫ in die belli.

Dñe dñe. i. veriſſime dñe
nõ vt hoies dñi ſũt qui emũt ſaccello: tu
vero ſanguine tuo. tu inquã exaudi. qui
es virtꝰ ſalu. mee. i. qui das vires ſalutl
mee. i. perſeuerantiã qua ſim ſaluus. hoc
dicit iſte: quia videbat pericula: videbat
mala abundantia: ꝑ quibus refrigeſciť
charitas. abundat iniquitas. ſed et vi-
dit ſolacium. ſ. qḋ qui perſeuauerit vſqꝫ
in finem. hic ſaluus erit. Perſeuerantia
igitur ad virtuteꝫ ꝑtinet: quia ergo diffi
cile eſt in longinqua via ꝑſeuerare ait. tu
es virtus ſalu. m. i. tu das vires ꝑſeuerã
di: vt ꝑſeuerando ſim ſaluus. ⁊ vnde ſpe
ro qḋ es uirtus: quia in die belli. ſ. dum
pugno contra fictos: et contra legem mẽ
brorũ. obumbra. per gratiã. ſ. caput me.
i. in pugna qua luctor foris contra fi-
ctos: ⁊ intus contra legem membrorum
gratia tua me refrigerat. Ad hoc autem
valebit mihi hoc vmbraculum: vt

Non tradas me domine a deſi derio meo peccatori: cogitaue runt contra me ne derelinquas me: ne forte exaltentur.

Non tra. me dñe pec. i. diabolo a deſid.
m. i. vt eſtum nõ patiar a me ipſo: a de-
ſiderio meo: quo locus ſit diabolo ſine
quo nihil facit quãtũcunqꝫ ſeuiat hoſtis
qḋ vt exemplo clarius fiat.

Ecce diabolꝰ ꝓponit lucrũ vt tra-
hat te ad fraudẽ. nõ habebis lucrũ
niſi fraudẽ: lucꝝ eſca ẽ frauſ. laqueꝰ ẽ quo
capierl ſi fraudẽ feceris. Quẽ ergo deſide
riũ eſce uincit. ille cadit in laqueũ. ſꝫ eſtũ
deſiderij tempat vmbraculũ dei. ⁊ nuſqꝫ
eſt locꝰ diabolo. niſi ex tuo deſiderio. id
iſte ait. Non tra. m. do. a deſid. m. pec. i.
non ſinas me tradi ꝑ deſideriũ meũ dia-
bolo. Taliter dicitur hic tradere qualiť
apl'us dicit. Tradidit illos deus in de-
ſideria cordis eoꝝ. tradidit quidẽ relin-
quẽdo. ſinendo tradi. non maliciã impti-
endo. hoc autem ne fiat. ſ. ne tradatur a
deſiderio ſuo peccatori: ꝓbabilis res ſe-
quitur: vt ſicut illi faciunt in malũ con-
ſilium. ita virtus dei det auxilium. vñ
ſubdit. cogita. inimici. contra me. ⁊ tu o
do. ne derelin. m. ne forte illi exalteñť. i.
ne de me cõuicto triumphent et gaudeãt
Seducto enim hoie gaudet et triũphat
diabolꝰ ⁊ ſui. vñ alibi. Exultabũt ſi motꝰ
fuero.

Dyapſalma.

Caput circuitꝰ eoꝝ: labor labio rum ipſoꝝ operiet eos.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Caput circuit^o eoꝝ. Dyapſalma. Tercia
pars vbi dicit. que ſint mala inimi coꝝ.
Q.d. i me tegit vmbra tua in die belli. ſ;
illos tegit. Caput circ. e. i. ſuperbia. Ma-
li eunt in girũ erroris. vbi eſt iter ſine fi-
ne. huius circuitus ſupbia eſt caput. qꝛ
initium oīs peccati ſuperbia eſt: et qꝛ oīs
ſupbus victus eſt. et oīs victus mendax
iō ſbdit. labor la. ip. i. mendaciũ. opiet.
eos. i. ꝓtegit eos et defendet. Mendaciũ
recte dr̃ labor. Laborat ei qui fingit: q̄d
dicat. veritas aũt facile dicit. Vel labor
la. ip^s. i. falſa. ⁊ mendax aſſertio eoꝝ. opi
et. e^s quia de ſua falſa aſſertōe ſupantur.
vel ita tu dñe es mihi vmbraculum. ſed
Caput eoꝝ. ſ. qui cogitant contra me ma
la. eſt circuitus. i. diabolus. qui nũq̄ȝ re
cte incedit. et error. et tempalia. et labor
la. ip. o. e. hoc ñ mutat. Et preterea.

Cadent ſuper eos carbones: in ignem deicies eos: in miſeriis non ſubſiſtent.

Cadent ſup eos. i hic in terra. antequam
veniat ignis eternus. carbo. ſ. ignis con
cupiſcentie. ire. et luxurie. et in ignẽ. i. in
illos carbones. deijci. e. i. permittes deij
ci. et dicit idem: carbones et ignem. Vel
ſm aliam litteram. i Cadent ſuper. e. car.
ig. in terra. et deijci. eos i. i. ĩ hac vita an
teq̄ȝ veniat ignis eternus. Cadent ſuper
eos. car. ig. ſ. ſancti qui ex mortuis reſur
rexerunt. qui cum eſſent tenebre aliquan
do: nunc ante lux in domino. qui cum a
lios accedunt. alios deijciunt. vnde ſb-
dit. et deijcies eos. ſ. malos. cum enim vi
dent mali ſanctos lucere: inuident eis. et
ſic ſci ſuper eos cadent. quia ex bona vi-
ta: et predicatione ipſorum. mali ruinã
incurrunt. vnde apoſtolus. i Alijs ſum^s
odor vite in vitam. Alijs odor mortis in
mortẽ. et hi tales in miſerijs h^s ſecl̃i ñ ſb-
ſiſ. i quia in his miſerijs impatientes ca
dunt. i. deficiunt: quas boni patienter
tranſeunt. vere non ſubſiſtent. Quia.

Vir linguoſus ñ diriget^r i terra: virum iniuſtum mala capient in interitum.

Vir linguoſus. cui voluptas eſt loqui. et
non attendit quid dicat. non dirige. in t̃
ra. i. in hac vita. i Vir linguoſus nanq̄ȝ: a-
mat mendacia. non cauens quid loquat
ideoq̄ȝ non poteſt fieri. vt dirigat. Quiſ
quis ergo vult dirigi. magis optet. audi
re: q̄ȝ loqui. Sicut iacobus ait. Sit om-
nis homo velox ad audiendum. et tard^s
ad loquendum. Nam ſi quis vera dicat
ſed preter neceſſitatem: vir linguoſus eſt.
Perfectius igitur eſſet: oēs audire ſpon
ſum. vt Joannes. Qui non tantum gau
debat. quia docebat. quãtum quia audie
bat. ait. i Amicus ſponſi ſtat: et audit. et
gaudio gaudet. propter vocem ſponſi.
ſed propter imperitos: neceſſe eſt loqui a
liqñ: vt doceant. Qui ergo ſemp vult do
cere. ſemp vult ĩpitos hr̃e: quos doceat.
Gaudiũ ergo ſit taciturnitatis. et ſpon-
ſum audiendi in voluntate i Vox doctri
ne ſit in neceſſitate. et ita non erit vir lin
guoſus. qui nũq̄ȝ dirigitur. Intus audiẽ
dũ eſt a veritate. vt intremus in gaudiũ
domini. ſicut ſeruo fideli dictum eſt. In
tra in gaudium domini tui. quem vero
delectat loquendo foras exire. tumidus
eſt. et quia foris eſt qd̀ amat: mittetur in
tenebras exteriores. De interioribus er-
go ſit gaudium. de exterioribus neceſſi-
tas non voluntas. Sequitur. virum in-
iuſtum. Q. d. non modo non dirigetur
vir linguoſus. ſed et mala. ca. vi. iniuſ. eti
am et iuſtum. ſed iniuſtum capient in in
teritũ. Q. d. i omnes volunt ſe abſconde
re a malo. qd̀ etiam et boni fugiunt. ſed
malum capit bonos. non ad interitũ. qꝛ
modo et anima coronatur. ⁊ in poſterũ
caro repabit. Malos vero capit ad inte
ritũ. qꝛ in miſerijs non ſubſiſtent. qd̀ nõ
fit inopi. Qui etſi capitur malis. non tñ
in interitũ. flagellat enim deus omnẽ fi-
lium quem recipit. hec mala modo ſunt
malis. ſed et de futuro.

Cognoui qꝛ faciet dñs iudiciũ inopis: ⁊ vindictã pauperum.

Cognoui. ego: ꝙ illi non preuident. ſ. qꝛ
dñs. tandem faciet. i etſi non modo facit
faciet dico: iudiciũ inopis. q̃ eſurit iuſti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ciam: ⁊ querit: et pulſat. et faciet vindic. vł cauſas. alia littera. pau. ſpū.

Verūtñ iuſti cōfitebunť nomi tuo. ⁊ habitabūt recti cum uul tu tuo.

Verūtñ iuſti ꝯfite. Hic eſt cōcluſio pſalmi vbi dicit qđ ſi boni liberati ſint: ⁊ de inimicis vindicati. nō ſibi dant: ſed deo vnde et habitabunt cum eo. Q. d. ⁊ licet boni modo ſint afflicti. Verūtamē iuſti. hic inter grauia quod laudabilius eſt: et maxime in futuro dum et cauſas eorum et iudicium facies. Confitebunť nomini tuo. quia meritis ſuis nihil tribuent: ſꝫ tue miſericordie: ⁊ ita ſunt recti. Qui enī ad ſe flectit cor torquet. Qui vero intendit in deum dirigit. et ideo. ibi eſt ei requies vbi cor habet. vnde addit. et habitabunt: hi quibus male erat in vultu ſuo. in cuius ſudore panē ederunt. et habitabūt cū vul. tuo. Quia deum trinum ꝑut eſt videbunt. et tunc deterſo ſudore finitiſqꝫ laboribus: perhenni leticia implebunť. et ideo: nihil timetur ab eis in mundo.

Pſalmus Dauid.

Pſalmus Dauid. Pſalmus iſte ſubobſcurus eſt. Sunt enī in ſcripturis ſanctis profunda myſteria: que ad hoc abſcondunť ne vileſcāt. Ad hoc querūť vt exerceant. Ad hoc aperiunť vt paſcāt. Scriptura enī ſacra ſi nuſquā apta eſſet non te paſceret: ſi nuſquā occulta non te exerceret. Hic tamē non alia dicunť qꝫ i alijs pſalmis dicta ſunt: ſed eadem licet diuerſo modo. Ideo eadem: quia oportet ſepius cōmemorari qđ cogit mundus obliuiſci. Ideo vero diuina multiplicit dicta ſunt: vt varietas locutionis faſtidium tolleret veritatis. Illud autem de quo hic: et in alijs pſalmis tractatur eſt charitas. Charitas vero eſt amor: ſed nō quilibet. Eſt enim amor ethereus. eſt et amor tartareus. Amant enim ſe inuicem mali: ſed iſte amor tartareus eſt. Alia eſt charitas chriſtianoꝝ qua deum propter ſe: et ꝓximos ꝓpter deum diligunt quā Paulus diffinit dicens. Finis precepti ē charitas de corde puro. et ꝯſcientia bona: et fide non ficta. Alibi vero quaſi ſcientibus loquēs dicit. Finis legis eſt charitas: et non dicit ibi que charitas: quia alibi dixit. Non enim omnia vbiqꝫ dici: aut poſſunt: aut debent. Ideoqꝫ ibi non dixit qualis charitas: ſed ibi determinauit: vbi addidit de corde puro: ⁊ cōſcientia bona: et fide non ficta. Purum autē cor in charitate habes: quādo ſm deum diligis hominē: qualiť et te ipſum debes diligere: qđ non eſt inter malos. Hec aūt charitas nos chriſto ꝯpaginat. Per charitatem nāqꝫ quaſi vnus homo eſt caput et corpus. Propriū vero capitis eſt loqui ꝓ membris ſicut lingua noſtra pſonam omniū membroꝝ ſuſcipit. Ipſa enī pro omnibus verbo fungitur dicens. ꝑ pede calcas me: et pro manu vulneraſti me. Ita et chriſtus qui eſt caput ꝓ membris loquiť cum quibus eſt vnum. Charitas enim vnum facit nos cum chriſto. Siue ergo caput loquatur: ſiue membra i. ſiue qđ dicitur capiti cōueniat: ſiue mēbris: chriſtus loquitur: ſed in voce eius quiſqꝫ agnoſcat ſuam tāquam herens in chriſti corpore. Aliquādo enim dicit qđ ſibi ſoli competit: non tamen ſeparat ſe a verbis noſtris: ſed a ſuis ꝓprijs ad noſtra redit: et a noſtris interdum ad ſua ꝓpria tranſit. Chriſtus ergo per totū hūc pſalmum loquitur: ſiue in ſua: ſiue in ꝑſona membroꝝ. ¶ Intentione monet ad deum clamare. Modus bipertitus eſt. Primo ſciens ꝓpheta hominē implicari peccatis orat vt audiatur. ſubdens a quibus maxime vult liberari. Secūdo dicit qđ a iuſto correctus ſpernat falſos laudatores ibi. Corripiet ⁊c. In perſona igiť hoīs peccatis circūuenti: ait o

Domine clamaui ad te exaudi me ītende uoci mee cum clamauero ad te.

Dñe clamaui iam diu ad te quid clamaui: exau. me. et item adhuc clamo. intēde vo. m. qñ: cū cla. ad te intensione cordis Nondum enim finitus eſt clamor. quia nondum finita ē tribulatio ſi finita eſt tribulatio finitus ſit et clamor Si vero manet vſqꝫ ad finem ſeculi nunqꝫ ceſſet clamor. o domine.

Dirigatur oratō mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuum mearum ſacrificium ueſpertinum.

Oratio mea igne charitatis incenſa. dirigat in conſpectu t. ſicut incen. i. ſit ibi incenſum. i. bonus odor. in cuius figura in veteri lege incenſum dicebatur offerri in odorem ſuauē deo. et eleua. ma. me. i. operatio mea bona que ſit pro eternis ſit tibi. ſacri. veſper. i. placeat tibi. vt ſacrificium qd in veteri lege: veſpere offerebatur. qd erat acceptabilius. quia figura erat illius veri ſacrificij qd in fine mūdi in cruce eſt oblatum. In lege nāqꝫ ſacerdos iugiter. et mane et veſpere offerebat. ſed qd in veſpere offerebatur dignius erat. Vel quia veſpera noſtra finis eſt vite potest ſacrificiū veſpertinū dici pēitēcia qꝫ in fine mundamur. et eſt eleuatio ma. m. ſit tibi ſacrificium veſp. i. opa mea bona ſic tibi ſint accepta. vt penitentia que agit in veſpera. i. in fine vite in quo ſi perfecte offerimus purgamur hoc dicit vt nemo deſperet. qui i fine penitet Vel de chriſto poteſt accipi hoc. hoc ei ō capite omnes intelligunt qui ad veſperā aiaꝫ poſuit receptur. non amiſit inuitus. ſed tamē nos ibi figurati ſumus. qd eñ illius pependit in ligno de nobis accepit. Veſpertinū ergo ſacrificiū ē paſſio chriſti. oblatio victime ſalutaris qd fecit in reſurrectione munus matutinum. Oratio ergo pure directa de corde fideli tāqꝫ de ara ſancta incenſum ſurgit. et eleuatio ma. mearum in cruce expanſarum. eſt ſacrificium veſper. quia tunc animaꝫ depoſuit. Deinde ſubdit ex voce corporis Et o.

Pone domine cuſtodiam ori meo: et hoſtium circunſtancie labiis meis.

Domine pone cuſtodiam ori. vel cordi m. ne iniqua cogitet Et pone hoſtium c. rcūſtantie labijs meis. ne ſtulta ꝓmant Et dicit hoc a ſimili illius qui circunſtat hoſtium vt non intret vl exeat cui non licet Dicit eñ hieremyas. Mors intrauit p feneſtras noſtras. et petrus ait. Aduerſarius noſter diabolus tanqꝫ leo ru. cir. que quē deuo. et nota qd et cordi et ori petit apponi cuſtodiam Duplici enim munimine opus eſt vt nec cogitatio iniqua ſapiat. nec graua voluntas in fatua verba erumpat. vel ita pone d. cuſtodiā ori me. ne incongrua verba exeant et hoſtium continentie. alia litē. la. meis non dixit clauſtrum continentie. ſed hoſtiuꝫ. hoſtiū et clauditur et aperitur. ita hoſtium labiorum aperiatur ad confeſſiōꝫ peccati et claudatur ad excuſationem. et ita erit hoſtium continentie. non ruine. ad quid prodeſt hoc hoſtium: ad hoc.

Et nō declines cor meū in uerba malicie: ad excuſādas excuſationes eorum in peccatis.

Et non declines cor meuꝫ. o de. hoc chriſtus dicit ex perſona eccleſie. cum enꝫ vnus ex membris hoc orat. ipſe orat ſicut alibi dicit in perſona membrorum Saule ſaule quid me perſequeris: Et item. Eſuriui et non dediſti mihi manduc. ita hic non declin. c. m. id eſt cor mee eccleſie. cor vtiqꝫ corporis mei in verba ma. ſcilicet ad excuſandas excuſationes corū in peccatis. quaſi omnia caſu agantur

Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non cōmunicabo cum electis eorum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cū hominibus opan. ini. i. ſicut excuſant
homines qui operanť iniquitatē. Et ē ſen
ſus. Ad hoc pone hoſtiū vt nō excuſem
peccatū meū qđ ſummū vitiū dn̄ať hoi-
bus. vn̄ tardius penitent. vn̄ in libro re-
gū dicit quaſi peccatū ariolandi ē repu-
gnare et quaſi ſcelus idolatrie ē nolle ac
quieſcere. ¶ Nō ꝙ ait ad excuſandas ex.
in pec. hec ē ꝯſuetudo īprudentiū vt de
prehenſi p̄mū ꝑ aliqua falſa ſe excuſent et
inde ꝯuicti alia querant tpi vel neceſſita
ti mala īputantes neqͣ̄ veritati cedant.
Sequiť. et nō com. C. non declines cor
me. etſi hoc fuerit ego nō com. vel non ꝯ
minabor cū ele. eo. nō dei. i. nō ero ſocius
coꝝ. Electi coꝝ ſūt qui ſe iuſtificant cete-
roſqȝ deſpiciūt vt phariſeus qui dicebat
Non ſū ſicut ceteri hoīes ⁊c. et qui pecca
ta defendūt quibuſqȝ modis. cū talibus
nō vult iſte ꝯbinari. i. ſociari ne impedia
tur ab eis. Combinati eīn̄ proprie dicū-
tur qn̄ duo rei ſimul in vno vinculo li-
ganť vt alter alterū impediat ne ſit fuga
libera.

**Corripiet me iuſtus in miſeri-
cordia et increpauit me: oleum
aūt peccatoris non impinguet
caput meum.** Corripiet me iu. Secū
da pars vbi fidelis iſte iā econtra a iuſto
correctus ſpernit falſos laudatores ma-
lis verbo et moribus ꝓfuturus. In qua
pte etiā cuſtodiri petit. C. d. nō ꝯmuni
cabo, cū illis vt defendā peccata ſed pot⁹
iuſtus cor. me et incre. me in mi. Nō eīn̄
odit qui arguit et eo magis arguit qꝛ nō
odit. Iuſtus iſte Chriſtus ē vel quilibet
frater vel ipſe idē ſm̄ interiorē hominem
corripit ſe: ſm̄ carnē quaſi vxorē3. oleum
aūt pec. i. falſa laus adulatoris et ſimu
lata dilectio que mentes a rigore verita-
tis emollit ad noxia. non impin. vel bit.
ca. me. i. mentē3 meam. i. non creſcit ca-
put meum de falſa adulatione. nō me de
lectat oleū peccatoris. Inde eſt ꝙ et ho-
mines cū falſa laude aliquem irriſerint:
de illo dicunt vnxi illi caput. Amet ergo
fidelis argui a viro iuſto in miſericordia
et non laudari a peccatore cū irriſione.
habeat ſecum oleum quod ille pruden-
tes virgines ſecum portabant ⁊ non que
rat oleum peccatoris.

**Qm̄ adhuc ⁊ oratio mea in be-
neplacitis coꝝ: abſorpti ſūt iun
cti petre iudices coꝝ.** Qm̄ adhuc
⁊ oratio mea. Q. dico non impinguet ca
put meū et ita vere erit. Qm̄ adhuc hoc
futurum eſt. hoc quod dicam et quid eſt
illud? Ecce et oratio mea erit in benepla.
corū. i. illi peccatores orabunt pro eter-
nis vt ego. vel ita ꝯiunge. Non commu-
nicabo cum malis. corripiet me iuſtus.
Qm̄ adhuc expecta. Primis tempori-
bus vituparabantur chriſtiani ſed ad-
huc expecta. et oratio mea erit ī benepla.
corū. i. veniat tempus quo placebit eis:
oratio mea vt dicant. Dimitte nobis de-
bita noſtra ſicut ⁊ nos dimittimus debi-
toribus noſtris. Ite3 habemus apud pa
trem aduocatum Jeſum. vel oratio mea
i. mei capitis ſc3 oratio quam ipſe do-
cuit vel qua ipſe interpellat pro nobis e-
rit in beneplacitis coꝝ. i. bene placebit e-
is. et etia3 iudices coꝝ. i. potentes docti:
qui de moribus iudicant vt pla. ariſtote
les pytagoras. abſor. ſunt iuncti petre. i.
compati chriſto crucifixo. vel abſor. ſūt
iuxta petram alia lit. et eſt idem ſenſus. i.
iuxta chriſtū ſc3 compati chriſto ꝑ ſe vi-
dentur aliqui dicere ſed iunge. i. compa
illos chriſto et nihil ſunt. mortui iacent:
ſtulta ſapientia coꝝ eſt. Surrexit eīn̄ chri
ſtus et omnes eum colunt. chriſtus vin-
cit. chriſtus regnat. chriſtus imperat. In
cuius rei figura ſerpens Moyſi draco-
nes magorum deuorauit. quia ſapientia
Chriſti ſtultam fecit ſapientiam huius
mundi. Quid ergo de eis erit? Ecce ipſi
tandem.

**Audient verba mea quoniam
potuerunt ſicut craſſitudo ter
re: erupta eſt ſuper terram.**

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ciditur propter chriſtum.i.propꝭ ↄfeſſi onem nominis chriſti ne pro nomie chri ſti moriendo antecederet chriſtū. Et ſi ei multi mortui ſunt et mres ſunt et licet ꝓ phete multi talia paſſi ſunt.nō tamen iō moriebantur.quia prenunciabant chri ſtū.ſed quia peccata hominum dicebant in eos et eorum iniquitatibus reſiſtebāt et habentur eorum quidam inter marty res. Nec etiam ioannes quo maior non ſurrexit inter natos mulierum pro chriſti teſtimonio occiſus eſt.ſed ꝓ herodis adulterio quia dicebat Non licet tibi ha bere vxorem fratris tui. Pro lege vō ve ritatis mortuus eſt pro iuſticia martyr fuit:non pro nomine chriſti. Sic et alij antiqui:propri e tn̄ martyres dicuntur qui pro ↄfeſſiōe nominis chriſti patiūꝭ

Intellectus dauid cum eſſet in ſpelunca oratio.

Intellectus dauid cum eſſet in ſpelunca oratio. Pſalmus iſte v.eſt eorum q̄ no mine orationis intytulantur.vbi n̄ alia dicuntur q̄m que in alijs dicta ſunt pſal mis ſed eadem.quia repetitione conſulitur cōmuni infirmitati.non ſupuacue iterantur:vt repetita melius memorie ↄ mendentur. vnde ſcriptum eſt in ꝓuer bijs Theſaurus deſiderabilis requieſcit in ore ſapientis.vir autem ſtultus: glutit illum.qꝛ ſapiens que audierit cogitat et retractando ruminat.ſtultus vero glu tit.i.n̄ cogitat.obliuioni dat Et hec ſunt illa munda animalia i lege que rumināt ⁊ iſta immunda que non rumināt.quod vero ait Cū eſſet dauid in ſpelūca.ad lit te.manifeſtum eſt. Dauid em̄ fugiēs ſau lem:in ſpelunca.latuit.de quo tn̄ hic nō agitur.ſed ō ſignificato Dauid em̄ ſigni ficat chriſtum.ſpelunca vero carnem vꝭ ſeculum ꝭ ſepulchrū. Dauid ergo in ſpelunca.chriſtus cū membris in ſeculo eſt vel chriſtus in carne ꝭ in ſepulchro.⁊ eſt ſenſus tytuli Hic eſt intellectus dauid i. totius chriſti quem habuit.cū eſſꝫ in ſpe lunca.i.in ſeculo ꝭ in carne ꝭ i ſepulchro et eſt hic oratio. ¶ Intenc.monet nos o rare. Modus:bipꝭtitus eſt. Primo poni tur oratio contra mala Scđo agit de fine malorum.ibi Clamaui ad te. In pſoā ergo totius chriſti quaſi de ſpelunca ad deum clamantis ait.

Voce mea ad dominuꝫ clamaui:uoce mea ad dominum deprecatus ſum.

Voce mea interiori non ſtrepitu labio rū.clama.ad do.deinde.hoc qō dixerat exponit.ſubdens.vo.m.ad do.depreca. ſum.qō em̄ dixit clamaui dicit deprecatꝰ ſum.qō ideo adiunxit.quia clamant ad dominum.etiam qui blaſphemant.acſi diceret clamor meus deprecatio eſt.nō murmur.non blaſphemia.et adbuc.

Effundo in ↄſpectu eꝰ oratiōeꝫ meam:⁊ tribulatiōꝫ meam āte ipſum pronuntio.

Effundo copioſe vt purum fontem orationem meam factaꝫ in ↄſpectu eius .i. vbi videt ipſe ſ.in abſcondito conſciētie vbi ſolus videt ille qui reddet. Ibi ergo effunde precē tuam:ſi homies reddunt: ante eos effunde Si vero redditurus eſt deus:in occulto ora.ſicut precipit i euā gelio. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculum t.et clau.oſt.ora.p.t.et qui videt i abſcōdito red.tibi.ſequiꝭ Et tbulꝭ.m.i: orationem que fit in tbulꝭone an̄ ip.ꝓnꝭ i.intus de ↄſcia ꝭ de innocētia ſecuris in occlto ad eū dirigo ⁊ hoc.facio dicꝭ eccꝭa

In deficiendo ex me ſpiritum meum:⁊ tu cognouiſti ſemitas meas.

In deficiendo ex me ſpi.m:vel dum defe cit a me ſpiritus meꝰ.alia liꝭ.i.duꝫ ex me virtus deficit qō fit ne de iuribꝰ ſuis pre ſumat.ne virtutem quā habet.ſibi arroget.et ſciat qō alius in eo operatur ſcđm illud. Non em̄ vos eſtis qui loquimi.ſꝫ ſpūs pr̄is vr̄i q̄ loquiꝭ i vo. Si ergo tuꝰ ſpūs ōſicꝭ loqꝭ i te ſpūſ ōi Et qꝛ fortes ho mies audiētes ōfecꝭ ſpūs meꝰ putāt eū de ctū.addit Et tu ↄ.ſe.m.i.ſeitas iuſticie ⁊

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

preceptoꝝ dei quas illi non vident qui
me captiuũ putant ꝑ quas illis caden ti-
bus ſecurus ambulo. Acſi diceret. Si il
li putant me deiectũ quia ſpiritus meus
defecit. tu me ſtantẽ vides cuius ſpiritus
me viuificat. et illi qui pro Chriſto me ꝑ
ſecunt.

In via hac qua ambulabam: abſconderunt laqueum mihi.

Abſcon. la: in via hac qua am. i. in Chri
ſto. Hoc enim zelant qđ Chriſti ſum. In
hac via ponunt laqueũ non ſm rei veri-
tatẽ ſed quantũ ad ſe. i. quantũ ad opini
onẽ ſuaꝫ quia in via ponere inten dunt:
ſed extra viã ponunt. ſicut et heretici nõ
in via vt volunt ſed extra abſcondunt la
queũ: vnde alibi. Iuxta iter poſue. ſcan.
mihi. In via ergo ſm votũ coꝝ ponit la
queus. ſed iuxta viam ſm rei veritatem.
Chriſtꝰ eñ ẽ via qui nõ ſinit eos laqueũ
ponere ĩ via vt non ſit nobis qua eamꝰ.
ſinit tñ ponere iuxta viam ne a via decli-
nemus. In via ſe putat ponere ſcandalũ
qui dicit coli deũ crucifixũ. reprehendit
eñ crucem Chriſti qñ non intelligit. hoc
eñ intelligenti non eſt ſcandalũ ſed glo-
ria. vel via hic accipit charitas. ¶ Nota
ꝙ pluraliter dixit ſupra ſemitas me. hic
ſingulariter via: quia et multe ſunt vie
et vna. Multe ſunt vie quia multa ſunt
precepta. Una eſt via quia omnia ad v-
nũ ducunt. i. ad charitatẽ redigunt. In
via ergo hac. i. in charitate que in me om
nia tolerat qua am. pro te patiẽdo abſcõ
ꝑſecutores iuxta opinionẽ ſuã la. mi. Il-
lis aũt vndiqꝫ frementibus et crebris ex-
ultationibus exprobrantibus ego ꝯtem-
nens preſentia.

Conſiderabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognoſceret me.

Conſi. ad dex. i. ad eter-
na reſpiciebam et vi. ipſam dexterã. quã
mali non videbant. Qui eñ ad dexterã
intendit videt: Qui vero in ſiniſtrã attẽ
dit excecat. Ideoqꝫ mali ſiniſtrã attenden
tes dexterã non vident et hoc ẽ quod ſe-
quit et non erat qui co. me. cũ eñ pate-
ris omnia quis nouit quid attendas vtꝝ
in dexterã an in ſiniſtrã oculũ dirigas:
Sequit.

Periit fuga a me: ⁊ non eſt qui requirat animam meam.

Periit fuga a me. Q. ꝑſecutores abſcon-
derũt mihi laqueũ ſed tñ non fugi. imo.
Periit fu. a me. a duobus ꝑit fuga ſcꝫ a
ꝯcluſo vel a forti. Concluſus eñ fugere
non valet. fortis non vult. Et duplex eſt
fuga. vna que fit corꝑe quã dñs ꝑmittit
dicens. Si vos ꝑſecuti fuerint in vnã ci-
uitatẽ fugite in aliã. Altera que fit aio.
quam dñs in euangelio vituꝑat dicens.
Mercenarius aũt et qui non eſt paſtor vi
det lupũ venientẽ et fugit. Talis quideꝫ
fuga ab iſto ꝑiit. Ideoqꝫ ait. Periit fuga
a me. i. non fugi. ab illo eñ ꝑit fuga qui
qui non fugit. Quaſi circũclu ſum ſe di
cit: quia ſicut circũcluſus non fugit cor-
ꝑe quia non poteſt. ita iſte non fugit mẽ
te quia non vult. Periit ergo ab illo fu-
ga quia nunqꝫ fugit animo licet corꝑe ali
qñ. Sequit et non eſt de illis ꝑſequenti-
bus qui re. ani. meã. non dico ad ꝑſequẽ
dũ ſed ad imitandũ. Querit eñ anima
duobus modis. aut a ꝑſecutoribus aut
a dilectoribus. ſicut fuga perit duobus
modis et a capto et a forti.

Clamaui ad te domine dixi tu es ſpes mea: portio mea in terra viuentium.

Clamaui ad te do. i.
Secunda pars vbi agit de fine maloꝝ.
Q. ita mihi. et ideo. Cla. ad te do. et dixi
tu es ſpes mea. hic vbi omnia tolero. et
por. mea tu es non hic ſed in ter. viuent.
vbi ſeipſum videndũ dabit. vel in perſo
na Chriſti poteſt accipi ab illo loco. Con
ſiderabam. Qui in paſſione etiam a diſci
pulis derelictus ait. Conſiderabã ad dex
terã. ad litt. et videbam ſi eſſent ibi apo-
ſtoli mei et non erat ibi qui cognoſceret
me. Apoſtoli eñ ñ ſtabant ad dexteram
vt ſolebant: quia carnali timore diſ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Audient verba m. q̄r audient: qm̄ ipſa v̄
ba potu. l' preualuerūt .i. potentiaȝ ha
bent. et preualuerunt verba mea verbis
eorum. Si em̄ illi locuti ſūt diſerte ego
vere Aliud eſt laudare loquacem. aliud
cōmendare veracem. preterea verba mea
predicant qui pro eis: nec mori timent ſe
cūdū illud. ¶ Ecce ego mitto voſ ſicut o
ues in medium luporum. et nolite tim.
e. qui oc. cor. ⁊c. Acſi dicerȝ. Nolite time
re mortem. quid ergo mortes illorū fece
runt: Ecce ſicut craſſitudo t. ⁊. eq. d. pro
ſunt v̄ba meorū l' mea eis. proſūt etiaȝ et
mortes. et hoc per ſimile oſtendit. quia ſi
cut craſſi. ter. erup. vel dirupta eſt ſuper
ter. vnde prouentus fertilitatis euenit li
cet vilis ſit res. ita.

Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſec⁹ infernum q2 ad te domine ocu li mei: in te ſperaui n̄ auferas a/ nimam meam.

Oſſa noſtra. i. corpora teſtiuȝ chriſti diſ
ſipata ſunt. i. ex diſſipatione oſſium noſ
trorum: ſumma vtilitas venit. et eſt con
grua comparatio. ¶ Craſſitudo em̄ terre
eſt quedam contēptibilia. vnde terra ta
men accipit pinguedinem ſic ex eo qd̄ cō
temſit mundus accipit pinguedinem. vn
de ſeges eccleſie feratius pullularet. hec
eſt mors ſanctorum que contēptibilis ē
ſeclo ſed precioſa agricole qui nouit ibi
vtilitatem et vberem ſuccum: vn̄ creuit
eccleſia. Contemptibilia em̄ mundi el'git
deus. et ea que non ſunt: vt ea que ſunt e
uacuentur. Ex illis modo iam ſaginata ē
terra exurgente ſegete eccl'e. vid̄ ſane quo
modo nobile et precipuuȝ mundi humi
liatum eſt. Imperator venit romaȝ quo
feſtinat: ad domum imparatoris: an ad
memoriaȝ piſcatoris: vtiqȝ piſcatori ho
minum ſupplicat. ſequitur. ſecus infer.
q. diſſipata ſunt oſſa noſtra et hoc. ſecus
infernum. i. pro velle profundorum id ē
pro voluntate eorum qui ſunt infernum
i. profundi in vicijs. vel ſecus infernum
dicit non in inferno. quia et ſi cōmūi ſor
te moriuntur. non tamen deſcendunt in
infernum vt mali. ſed vita eterna datur
illis. ¶ Vel ita ab illo loco abſorpti. vbi
hoc agit de contradicentibus: chriſto et
eccl'ie ſ. de hereticis et ſchiſmaticis q. ora
tio mea placebit eis. qz ſi qui ſunt qui cō
tradicant. abſorbentur. ⁊ hoc ē quod ait
iudices eorum ſ. doctores heretici. abſor
pti ſunt a profundo viciorum entes iux
ta petram. i. iuxta chriſtum et non ſuper
petraȝ. quia cōmunicant ſacramentis. n̄
tamen in chriſto ſunt / ⁊ ideo merguntur
in profunduȝ peccati. et merito. quia au
dient ver. m. nec corrigentur qd̄ mirum
eſt. quoniam ipſa verba potuerunt. l' pre
ualuerunt omnibus alijs verbis et ideo
magis rei ſunt qui contemnunt. et ſicut
craſſitudo ter. erup. eſt ſuper terr. vnde
fit morbus ī corporibus ſic tabe malicie
eorum. Diſſipata ſunt oſ. no. i. corpora
martyrum chriſti. ¶ Craſſitudo em̄ terre
quando eructuat. aerē corrumpit et tūc
lues in homibus late diffunditur ſic. ſu
perbia coruȝ tabe malicie ſue corpa mar
tyrum ſauciat qui ſunt oſſa. et firmamen
ta fidelium vel fidei. ¶ Vel ita ab illo lo
co. audient: alijs que precedunt non mu
tatis. q. adhuc placebit illis oratio mea
et uere. quia ipſi verba mea aure obediē
tie: Audient non ſicut adam qui audiuit
dominum dicentem de ligno ſcientie bo
ni et mali ne comedas. ſed non obediuit
Predeſtinati autem ad vitā: audient au
re audiendi. verba mea. quoniam ipſa v̄
ba potuerunt i. potentiam habent: vt pe
netrent corda. et ideo audient et recurrē
tes ad adā eiuſqȝ exceſſum recolētes: di
cent Adam fuit perditio noſtra qui non
ſtetit. ſtemus nos. vt repatriemus. et di
cent. Adam eſt. ſicut craſſitudo ter. erup.
eſt ſuper terram. quia ſicͤ craſſa terra pre
abundātia germinat ſpinas. ita adā pre
diuitijs liberi arbitrij. quaſi luxuriās li
gnum vetitum vſurpauit. Sȝ ſicͤ agrico
la eā proſcindit ne vltra luxuriet. ita diſ
ſipata ſunt oſ. n. a deo. i. de⁹ diſſipauit in
tiora n̄ra vbi oſſeos. i. firmos nos ēe o
portuit i. infirmos ⁊ iꝯſtātes nos fecit d̄
us nos dico ꝓiectos. ſec⁹ infer. i. maledi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ctioni proximos. Sequitur. quia ad te.
Dicta fragilitate hominis ad diuina re-
media ꝯfugit. Q. hec predicta ſunt in no
bis. ſed o dñe non aufe. i. non auferri ſi-
nas a bonis tuis ani. me. etſi corpus peri
mitur. Hoc ideo petit quia ſciebat mul-
tos aduerſis cedere. Ideo non auferas,
quia ocu. mei ſunt ad te dñe non ad mi-
nas perſecutoꝝ. Noui eñ quid pro me
paſſus ſis: quid pro miſeris. et per hoc ſe
cure ſpera. in te. et ideo ne aufe. ani. me.
a bonis tui.. ſed ſpes mea ſemꝑ ſit in te.
et oculi mei ſemꝑ te intendant. Non eñ
petit iſte ꝯtra hoc quod ſancti volunt ſcꝫ
de ſeculo eripi et eſſe cũ Chriſto.

Cuſtodi me a laqueo quem ſta tuerunt mihi: ⁊ a ſcandalis ope rantium iniquitatem. Cuſtodi me ⁊c. Q. dico non auferas animã ſed poti-
us cuſto. me a la. vel muſcipula quẽ vel
quã ſta. mi. mali. i. a deceptione vbi eſca
ducit ad laqueũ. ⁊ a ſcan. ope. ini. i. a ma
nifeſtis perturbationibus inquietorum.
Per laqueos et ſcandala totius mundi
mala breuiter notat. Laquei eñ ſunt blã
di nexus decipere volentium ⁊ carnis de
ſideria. Si per hos diabolus non profi-
cit nitiẽ ſcandaliſ que ꝑ inquietos mouet

Cadent in retiaculum eius pec catores: ſingulariter ſum ego donec tranſeam. Cadent in retiacu.
Q. me cuſtodi ſed peccatores ruentes de
vicõ inviciũ ca. in re. vel lo. eius iniqui
tatis. dicendo. Cadent in reciaculũ pec-
catores. Apta verba compationi ponit.
Nã quaſi quadã circuitione peccatoruꝫ
claudunẽ dũ de vicio in viciũ ruunt cũ
iſtis talibus non vult combinari. vñ ad
dit ſingu. ſũ. Q. d. illi cadent ſed ego ſin.
vel ris ſũ quia cũ peſſimis non ambulat
neqꝫ ꝯſenſum cũ eis habet. ſingulariter ſũ
dico donec vt viator tran. viã huius mũ
di quã inoffenſo greſſu tranſit: quia nul-
la voluptate capiẽ. Aliter ab illo loco
Cuſtodi me. Et dicit ſtatuentes laqueuꝫ:
ꝑſecutores manifeſtos. operantes aũt ini-
quitatẽ ꝯſentientes illis dicit. qui timore
ꝑſecutionis deficiunt. Et eſt. Ne auferas
animã meã ſed potius. Cuſto. me a la. ꝑ-
ſecutionis quẽ ſta. mi. Hoc faciunt ꝑſe-
cutores qui eſcaꝫ vite huius quaſi in mu
ſcipula ponunt. Si amat auis hanc eſcã
cadit in muſcipulã quia timore mortis ꝑ
ſecutioni ſuccumbit. et cuſto. me a ſcan.
ope. ini. i. a ſcandalo eoꝝ qui ꝯſentiendo
illis labunẽ. et ita iniquitatẽ opanẽ. hoc
ergo de eis diciẽ qui ꝯſenſerunt illis et q̃
apoſtatauerunt ex vtriſqꝫ vult iſte cuſto
diri. i. a terrentibus et a lapſis. acſi dice-
ret. Cuſtodi me a ꝑſecutoribus qui terrẽt
et a lapſis qui territi ſunt vt nec illos ti-
meam nec iſtos imiter. ⁊ non modo alij
operanẽ iniquitatem ſed etiã ipſi primi.
ſcꝫ apoſtoli herentes ori eius defecerunt
et hoc eſt. Cadent in reci. ei. ſcꝫ iniquita-
tis pecca. i. apoſtoli qui vſqꝫ eo fuerunt
peccatores vt ſic amarent vitam iſtam:
vt eam preponerent eterne. nondum eñ
in eis factum erat quod in alio pſalmo
diciẽ. Ego ꝯfirmaui colum. eius. Deinde
ex perſona capitis ſubdiẽ. ſingula. ⁊c. nec
mutaẽ vox propter vnitatẽ capitis ⁊ cor
poris. Q. d. quare eſt hoc: ſcꝫ ꝙ defece
runt: quia ſing. vel ris ſũ ego. i. quia ſo-
lus ſum in tempore paſſionis. quia nul-
lus cũ eo vel ante eũ ꝓ nomine eius paſ-
ſus eſt. Et apoſtoli defecerunt et in cruce
pendens vnũ ſolum latronem commedit
Singularis ſum dico donec tran. de mũ
do ad patrem. tunc ꝯfirmabo columnas
quia in reſurrectione Chriſti didicerunt
timere mortem. Singularis ergo ſum do
nec tran. cũ vero tranſiero multiplica-
bor. Hoc eſt illud idem quod in euange-
lio ait. Niſi granũ frumẽti cadens in ter-
rã mortuũ fuerit ipſũ ſolũ manet. Si aũt
mortuũ fuerit multũ fructũ affert et item
Cũ exaltatus fuero a terra omnia trahaꝫ
ad me. Ergo ſolus erat anteqꝫ eſſet morti
ficatus et a terra exaltatus. Propterea
nondũ habebant apoſtoli tales vires ac
cepturi erant vires ſequendi q̃ nõ hẽbãt
vires precedendi. Nẽo eñ añ chriſtũ oc-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſperſi ſunt. ſed ego pſtiti. vnde ſequitur
Perijt fuga a me. fuga. ſ. tam corpis q̄m
mentis. et non eſt q̄ requi. a. m. quia nul
la ei ↄſolatio data eſt. ſed ſolus ad paſſi/
onem relictus ē. vnd̄ alibi. Et ſuſtinui q̄
ↄſola. et non inueni. et ideo Clamaui ad
te do͞i. et dixi tu es ſp. m. quia ex om̄ibꝰ
te eligo. et tu es por. m. in ter. viuen. hu
militer dicit et cōmūiter portionem ſibi
eſſe in ter. vi. cum tota ſit ſua hoc patꝫ ex
hoc. q͛ dixit latroni. Hodie mecum eris
in paradiſo qui eſt terra viuentium eter
naliter Deinde ſequitur ex pſona totius
chriſti.

Intende ad deprecationeꝫ me am. quia humiliatus ſū nimis.

Intende ad deprecationem m. q. quia tu
es ſpes mea Jō intende ad depre. m. ⁊ ne
ceſſe eſt. quia hu. ſ. ni. Hūilio enim me i
tus inviſibiliter. et humilior a perſecuto
ribus extra viſibiliteꝛ et.

Libera me a pſequentibꝰ me: quoniā cōfortati ſunt ſup me.

Libera m a perſe. m. non vt corpuſ non
ꝛuat. ſed anima. ad hoc eñ diabolus per
vaſa ſua. i. per filios diffidentie agit per
ſecutiōem corporis. vt intus fiat cordis
ruina Si ergo cadente corpore ſtat ani-
ma muſcipula eſt cōminuta et neceſſe eſt
vt liberes. quia cō. ſūt ſuper m. Creuit ei
numerus perſequentium abundat iniq̄-
tas. frigeſcit charitas. Deinde ex perſona
eccleſie loquens exponit vnde ſit liberā
dus dicens:

Educ de cuſtodia animam meam ad cōfitēdum nomini tuo. me expectāt iuſti donec retribuas mihi.

Educ de cuſtod. l' carcere. alia lit. ani. me
am hec cuſtodia. l' hic carcer forte ē ſpe
lunca illa. quaꝫ tytulus dicit. hic autem
carcer l' ſpelunca mūdus poteſt dici. vbi
omnia vana ſunt. quia omnia ſb̄ ſole va
nitas. vnde iſte rogat educi animaꝫ que
inde multa patit̄. i. orat educi d̄ hoc mū
do de ſub ſole. vbi omnia vanitas l' car
cer dicitur corpus humanum. ſed non ē
magnum de corpore exire qd̄ et mali ha
bēt. et omnes cito l' ſero hoc habēt. nec ē
charitas: ſi iuſtus ad hoc nimis feſtinat
Debet eñ velle manere in carne ſi neceſſe
eſt propter fratres. Vl' potius corpus
eſt carcer non vtiq̄ꝫ ſ͛m id qd̄ deus fecit
bonum. ſed ſ͛m qd̄ corrumpitur ⁊ aggra
uat animam. i. corruptio eius. que venit
ex peccaco carcer eſt. de qua corruptōne
iſte vult educi vt fiat incorruptibilis ca
ro. et in incorruptibili carne quieſcat aīa
ma que nunc in corruptibili carne gemit
et anguſtiatur. Nūc ergo corpus anime
carcer eſt propter corruptionem. in futu
ro erit domus. propter incorruptōnem
⁊ libertatem. Verita eñ carcereꝫ faciūt
ſicut ⁊ vnum habitaculum. incluſo car-
cer eſt. cuſtodi domus ē: libertas domū
facit. ſeruitus carcerem Ita ergo non ca
ro quā deus fecit. ſed corruptio et tenta-
tio carcer eſt de quo precat̄ educi dicēs
Educ a. m. de cuſtodia et carcere. i. d̄ cor
ruptione corpis. quia in corruptōe que
eſt pena corporis. anguſtiat̄. Poſt quas
anguſtias in domo dei tota vita erit cō-
feſſio. i. laus dei. vnde ſubdit. ad ↄfitend̄
i. vt ↄfiteatur nomini t. mō impedit car-
cer ↄfiteri. ſequit̄. m. ex. iuſ. hoc ex capi-
te. i. ex pſona capitis ſubditur. nō muta-
ta voce quale fuit illud qd̄ ſupra in fine
precedentis pſalmi dixit ſingulariteꝛ ſuꝫ
ego donec trāſeā. Vel totum ex pſona
capitis poteſt accipi ab illo loco. Libera
me a perſequentibus me iudeis. quia cō
forta. ſunt ſuper me. me occidendo. et o
domine Educ de cuſto. l' carcere ſeplchri
ſ. animam m. i. carnem anime reddendaꝫ
Ad quid: ad ↄfitendum nomi. t. id eſt vt
pariam confitentes tibi. ⁊ debes educere
quia me expectant iuſti. do. ſuſcitādo me
tercia die retrib. mihi Reſurrectio ipſa
paſſionis ē retributio.

·CXLII·

Pſalmus dauid quādo perſequebatuꝛ eum filius ſuꝰ abſalō

PSalmus dauid quando perſe
quebatuꝛ eum filius ſuus abſa
lon. Pſalmꝰ iſte ſeptimꝰ. ē peni

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tentialiũ pſalmoꝝ. Qui ideo ſunt ſeptẽ:
vt eodẽ numero quo peccamus peccata
diluam⁹. Sicut eñ in hebdomada mũ
di huius peccamus. Ita hoc nũero pſal-
moꝝ remediũ peñitẽtie peccatis oppoñr
In quibus pſalmis talis eſt forma: quia
a lachrymis incipiꝛ et in gaudio finis ẽ.
ne quis de venia deſperet. Hiſtoria ve-
ro quam titulus tangit ex libro etiã regũ
nota eſt. vbi legiꝛ Abſolon inimicus pa
tri ſuo extitiſſe ꝛ geſſiſſe ꝯtra eũ. non ſolũ
ciuile ſed etiã domeſticũ bellũ. de quo tñ
ñ agit pſalmus ſed de ſignificato. Dauid
ergo Chriſtũ ſignificat ꝛ corpus eius. Ab
ſalon vero iudaꝫ vel pſecutores vel pra-
uos motus. Sicut ergo Abſalon Dauid
ſic Iudas pſecutus eſt Chriſtũ et falſi fra
tres pſequũꝛ corpus eius quod eſt eccle
ſia vel ipſi illiciti motus ꝛ carnis deſide-
ria et praua operatio vnũquemqꝫ fidelẽ
Et eſt ſenſus tituli. Pſalmus iſte Dauid
agit de hoc quod ſignificatũ eſt tũc qñ p
ſequeba. cũ n. ſu. Abſalon. ¶ Intentione
monet ad penitentiã et oratõnẽ. Modus
Quattuor ſunt partiones. Primo cap-
tat p exordiũ. Secundo narrat mala ſua
et quid ꝯtra egerit. ibi. Quia pſecutus ẽ
Tercio poniꝛ deprecatio cauſis ꝯfirma-
ta. ibi. Velociter exau. Quarto poniꝛ le-
ta ꝯcluſio. ibi. Spiritus tuus. Ad o-
randũ ergo monẽs in pſona totius Chri
ſti dicit o.

**Domine exaudi oratio-
nem meam: auribus
percipe obſecrationeꝫ
meam: in ueritate tua exaudi
me in tua iuſticia.** Dñe exaudi ora.
meã. Deinde aliis verbis idẽ repetit di-
cens. auri. i. auditu clementie tue pci. ob
ſe. vel deprecationẽ me. et iteꝝ repetit: qꝛ
repetitõ ꝯfirmatio eſt. exau. me in ve. tu.
.i. vt verax et iuſtus videaris qui promi
ſiſti. et in tu. iu. .i. propter tuã iuſticiã.
que in me eſt. A te eñ eſt homini iuſticia
et eſt hic gratie commendatio cũ ait. in
iu. tu. non in illa que ex lege eſt quã qui-

dã ſuã volentes ꝯſtituere iuſticie dei nõ
ſunt ſubiecti. vel iuſticiã et veritatẽ di
cit qua parcit penitentibus et ſe damnan
tes abſoluit. et accipit pro eodẽ veritatẽ
et iuſticiã. et eſt ſenſus. exau. me in ve. tu.
et in iu. tu. i. ſm iuſticiã et veritateꝫ: qua
penitentibus ꝛ ſe accuſantibus indulges
Nõ eſt hoc ꝯtra humilitatẽ qua petebat
audiri. ſed veritas et iuſticia dei ẽ ne cũ
rogante diſceptet et ne cũ qui ſe damnat
iudicet. vnde ſubdit.

**Et non intres in iudiciũ cum
ſeruo tuo: quia non iuſtificabi
tur in cõſpectu tuo om̃is viuẽs**

Et non intres in iu. vel. o. cũ ſer. tuo. i. ñ
diſtricte mecũ agas in futuro. quia ſer-
uus tuus ſum. Indignũ eſt eñ cum ſer-
uo intrare iudiciũ. ne dicam cũ amico. ꝛ
ſi tu dicis me amicũ ego ſeruũ. miſericor-
dia indigeo. fugitiuus ad te redeo. pacẽ
quero. non ſũ dignus vocari filius tuus
Non ergo intres mecuꝫ in iudiciuꝫ quia
nec ego volo intrare tecũ. Intrant iudi
ciũ cum dño qui iuſticiã ſuã ꝯſtituunt.
quod non iſte humilis facit. De illis di-
cit propheta. Quid vultis mecũ in iudi
cio ꝯtendere: omnes dereliquiſtis me di
cit dñs. ecce p hoc quod hic dicit. Nõ in
tres in iu. patet ꝙ ſupra non petiuit iu-
ſticiam iudicij futuri dicendo exaudi me
in tua iuſticia. cur ergo hoc times quia
et ſi apud ſe non tñ iuſtificabiꝛ in ꝯſpec.
tuo. i. intus vbi vides oĩs homo viuens
hic in carne quia ꝛ ſi qui hominibus ſan
cti videnꝛ non tñ deo qui intus videt.
vbi nemo hic viuens plene mundus eſt.
Ideo Salomon ait. Ante mortem non
laudes hominem nec Paulus ſe perfectũ
ait dicens. Nihil mihi ꝯſcius ſum non
tñ in hoc iuſtificatus ſum. ¶ Et nota ꝙ
ait omnis viuens per hoc enim generali
ter intelligitur omnis homo etiam infãs
qui originali peccato tenetur. Nemo er-
go niſi per gratiam poteſt liberari. Vel
ita nõ iuſtificabiꝛ in ꝯſpec. tu. i. tui ꝯpa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tōne omnis viuens. non dicit omnis homo ſed omnis viuens ſ. nō apoſtolus. ñ propheta: ñ angelus. non throni. non cetere virtutes. Solus eñ deus eſt in quo peccatum non cadit. i. non poteſt cadere. Cetera cum ſint liberi arbitrij in vtraqꝫ partem flecti poſſunt in cuius conſpectu aſtra non ſunt munda.

Quia perſecutus eſt inimicus animam meã: humiliauit in terra vitam meam.

Quia perſecutus ē. Scda pars vbi eſt enarratio malorum que patitur. ⁊ dic̄ qd contra egerit q. d. exaudi libera. et neceſſe eſt dicit eccleſia. quia iīmicus. i. diabolus. vł quicumqꝫ pſecutus eſt. apte vł occulte animã m. hoc nos dicim⁹ hoc caput pro nobis dicit. et humiliauit quantum in ſe eſt. in terra. i. in trenis. vitã m. hoc eñ agit quicūqꝫ pſequitur vt relicta ſpe celeſti terram ſapiamus q̄ntum ī ſe ē hoc agit. ſꝫ non mihi hoc contingit. ſeq̄tur ex perſona corporis prius. c.

Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: et anxiatus eſt ſuper me ſpirit⁹ me⁹ in me turbatum eſt cor meum.

Collocauit me inimicus q̄ntū ad ſe in obſcuris. i. in tenebris viciorum ſicut mortuos ſecu. i. ceteros deſperatos et ſpirit⁹ m. anxia. ē. in ciuitate. piculi. ſpūs dico ẋtēſus ſr̄ me. viſa miſeria apud deū querens refugiū. ł quaſi extra me fact⁹ et cor m. tur. eſt. i. ſapientia confuſa eſt in me vel cor turba. eſt ad penitentiam quare turbatum: quia.

Memor fui dierum antiquorū meditat⁹ ſum ī oīb⁹ operib⁹ tuis: in factis manuuꝫ tuaruꝫ meditabor.

Memor fui d. an. quibus punitus ē adā vñ mihi timor eſt. Recolēs aūt iſte ꝙ d̄us fecit celum et trā et omnia et ꝙ bñfec̄ antiquis patribus. quaſi obliuiſcit̄ miſeriarum mundi et ex his que deus fecit ſe conſolatur dicens. et meditatus ſ. ī om. o. t. et non deſiſtens in fac. ma. t. medita. Attendens eñ que in naturalibus feciſti et quanta bona antiquis contuliſti conſolationem habeo. ex tua bonitate ſpem venie aſſumens. Vł ex perſona chriſti poteſt accipi ab illo loco. Collocauit me in obſcu. ⁊c. Nã ⁊ chriſtus in obſcuris fuit collocatus ſ. i paſſione i ſepulchro ſed non vt mortuus ſeculi. quãtum ad ſe. qꝛ cur moreretur non habuit. ſed iuxta opinionem crucifigentium collocatus eſt ſicut mortui ſeculi. qui eū in morte detinere putauerunt. ſequit̄. ex eiuſdem chriſti perſona. et anxiatus eſt ł tedium paſſus eſt ſpiritus m. ſm illud. Triſtis eſt anima mea vſqꝫ ad mortem et item Cepit ieſus pauere et tedere. in quo nos figuramur. transfigurauit eñ in ſe corpus humilitatis noſtre. et nota ꝙ non ait ex me ſed in me q. non in alijs. quia omnes deſeruerūt eū et illi qui inheſerãt receſſerūt et quia cum mori videbant aliud aliq̄d putauerunt et victi ſunt a latrone q̄ tūc confeſſus eſt quando ipſi d̄fecerūt. ſequitur Memor fui hoc dicunt membra non caput in ſua perſona Quomodo eñ memor eſt dierum per quem factus eſt omnis dies. et qui nunq̄m obliuiſcitur: Corpus ergo loquitur inherens illi in charitate. et deuota humilitate. et ait. memor fui dierum antiquorū. quibus bona facere ſed non eſſe cepiſti. et meditatus ſuꝫ in omnibus operibus tuis. quia vtiqꝫ omnia bona ſunt in quo percipit: qꝛ q̄cquid in ſe boni eſt: a deo ē. et ī factis manuū tuarum medi. acſi diceret. Queſiui in ope artificem et in conditis omnibus conditorem. creatura tua facta eſt mihi ſpectaculum. Et cum viderem omne bonum eſſe a te. dicit eccleſia.

Expandi manus meas ad te anima mea ſic̄ terra ſī aqua tibi

Expandi in oratōe manus me. ad te formam crucis ſignificans q̄ ē ſalus. Vel ex

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

pandi ma.me.ad te.i.dilataui affectus. vel opera que prius erant ꝯtracta.et anima me:que eſt per ſe ſicut ter.ſine aqua. beret tibi non mihi quia eam rigare non poſſum. Tu ergo complue eam vt fructū faciat:

Velociter exaudi me domine: defecit ſpiritus meus Velociter exaudi. Tercia pars vbi ponit̄ de precio cauſis ꝯfirmata. Q.d.ſic ſitio.ideo velociter exau.me do.i.cito audi.quia differebat deus ad inflammandum deſiderium acſi differrerent̄ pluuia ad inflāmandā ſiti Si ergo ideo differebaſ iā da qꝫ ſitit in te anima mea.ideo audi quia defecit ſpiritus meus. ideo impleat me ſpiritus tuus.quia defe.ſpi.me. Jam em̄ ſum pauper ſpiritu. in quo em̄ viuit ſpiritus ſuus ille ſuperbus eſt ſpiritu ſuo qui extollitur ꝯtra deū.vnde alibi. Auferes ſpiritū eoꝝ et deficient.et quia defe.ſpi.me.i. quia non ſum ſuperbus.

Non auertas faciem tuam a me et ſimilis ero deſcendentibus in lacum. Non auertas fa.tu.a me iā humili. Auertiſti olim a ſupbo.et factꝰ ſum ꝯturbatus. quod ideo feciſti vt probarem quod erat eſſe a te. Quid ergo abſtuliſti ſuperbo iā redde humili. Ideo n̄ auertas et.i. qꝫ ſi auerteris ſi.ero deſcē. in la.i.in profundū peccati in quo ꝯtēnunt homines et perit ꝯfeſſio. Ille em̄ deſcendit in profunduʒ quia etiam ꝑdit ꝯfeſſionem vt qui proponit ſibi licentiam peccandi ſine ſpe venie habenis iniquitatis effuſis. Talis non audit deū dicentē. Conuertimini ad me et ego ꝯuertar ad vos. Dico non auertas ſed potius.

Auditam fac mihi mane miſericordiam tuam: quia in te ſperaui. Fac mihi au.mi.tuam.et hoc mane.i.poſt noctē peccatorū. Mane em̄ ē. cū peccata laxant̄. vel mane.i.poſt finem ſeculi.cū videbimus quod modo credimus.ideo fac miſericordiā quia in te ſperaui. In nocte quidem ſumus.ſed in te ſperaui donec nocturna tranſeat iniquitas. Nox querit patientiam in expectando.letitiam vero dabit dies. Et quia nō ſatis eſt in hac nocte ſperare.ſed aliquid opus eſt agere quod ꝑ me non poſſum. ideo precor.

Notam fac mihi viam in qua ambulem quia ad te leuaui animam meam. Notam fac mihi viā in qua am. hoc fecit deus cū propheticum ſermonem accendit. cui ſicut Petrus ait. debemus intendere tanq̄ꝫ lucerne in caliginoſo loco.donec dies luceſcat. Jō etiam et ſe lumen in teſta carnis poſuit; ad quod lumen ambulemus et ad formā ſerui ambulando perueniemus ad formā dei.ad lumen purū ſcʒ ad verbum in principio apud deū. Et qua fiducia hoc petat ſubdit.quia et animam meam. ad mundum non declinaui ſed ad te leuaui non ꝯtra te quia apud te eſt fons vite vt vas ad fontem attuli. imple ergo illud. Et ideo.

Eripe me de inimicis meis: ad te confugi doce me facere volūtatem: quia deus meus es tu.

Eripe me de inimi.meis do.ſcʒ a diabolo et a ſuis quos implet. Non enim in ſolū Judam intrauit. Immo multi ſunt Judee quos implet Sathanas.in quibus ipſe ſathanas expugnat̄. illum non viſum expugno.illos viſos patior. Ideo eripe me quia non a te ſed ad te fugi. A te fugit Adam et abſcondit ſe inter ligna paradiſi. de quo dicit Job. Tanq̄ꝫ ſeruus fugiens ad dominum ſuum et conſecu-

cutus eſt vmbram . Ad vmbram enim
a te fugit. Ego vo ad te. Et iō do. me fa
cere volū. tuā qz de' me' es tu' Si eñ me
nō doces faciā voluntatē meā. et deſeret
me de' meus. ergo doce me. quia de' me
us es tu. Ad alium currerē: ſi ab alio fa
ctus eſſem. tu es totum meū : non ſoluz
dator hereditatis ſed ipſa hereditas. tu
me creaſti p verbum domini manentez
apud te. tu recreaſti p verbum carnē fa
ctū ꝓpter nos. tu ergo es deus meus. ⁊
ideo doce me vt magiſter meus .

Spiritus tuus bonus dedu / cet me in terrā rectā: propt no / mē tuū domie uiuificabis me in equitate tua.

Spiritus tuus. Quarta pars vbi eſt le
ta concluſio. Q. doce me quod vtiqz fa
cies. quia ſpūs tu' bonus dedu. me i ter
ram rectam. non ſpiritus me' malus: q
duxit in terrā ꝑuerſaz. ſed deduci nullo
modo merui. qz o domie non ꝓpter me
rita mea. ſed ꝓpter nomen tuū. id eſt vt
rez nomis tui impleas. quod ē ieſus. vi
uifica. me. ego me occidi. ſz tu viui. me.
et hoc in equitate tua' non mea' Gratia
dei hic cōmendat' quia non ex meritis .
ſed ex nomine quod eſt ieſus ſe viuificā
dum dicit. Sed cum hac gratia equita
tis meminit. quia licet deus omnia gra
tis faciat' iuſticie tamen eius eſt ſuplices
viuificare. quos demones videt impete
re. vel ita. viuificabis me i equitate tua.
hoc non mutatur. propter nomen tuū
domine. id eſt vt inde lauderis. vnde a
libi. Nō nobis domine nō nobis. ſz no
mini tuo da gloriam. Et.

Educes de tribulatione aīam meā: ⁊ in mīa tua diſperdes inimicos meos.

Educes de tribulatione. huius ſeculi. a
nimam meam' hoc fit quando data ve
nia de ſeculo iubet exire quaſi ꝺ carcere
et in miſericordia tua. nō i merito meo.
diſperdes hic. inimicos meos. quia ni
hil poterunt contra me .

Et perdes omnes qui tribulāt animam meam : quoniaz ego ſeruus tuus ſum.

Et in iudicio futuro. perdes omnes qui
tribulant animam meam. id eſt diabo
lum et omnes obſtinatos. dico tribulāt
quoniam ego ſeruus tuus ſum. vel me
rito perdes me tribulantes. quoniā ego
ſeruus tuus ſum

·CXXXXIII·

Pſalmus dauid ad golyam .

Psalm' dauid ad golyā.' Pſal
mi hui' titulus breuis eſt nu
mero verboꝝ. ſed grauis pon
dere myſterioꝝ: ſūptus de hiſtoria libri
regū. vbi legit̄ ꝙ cū philiſtei dimicarēt
aduerſus populū dei: egreſſus eſt de ca
ſtris philiſteoꝝ quidā ſpurius nomine
golyas: qui improperans iſraelitis dice
bat. Eligite vobis virum vnuz. qui me
cum ineat ſingulare certamen. et ſi vice
rit me: erimus vobis ſerui. ſi autem ego
vicero: vos nobis ſeruietis. Quod cuz
audiſſet ſaul et viri iſrael timuerūt val
de. Tunc forte dauid paſcens gregē pa
tris ſui: miſſus eſt ab illo portare pāes:
et quedam alia fratribus ſuis qui erant
in exercitu ſaul. Quo cum veniſſet da
uid. audiuit philiſteum prefata dicen
tem. ⁊ circumſtantibus dixit. Quid da
bitur viro qui percuſſerit hunc philiſte
um: et auditis his verbis: adductus eſt
ad ſaul. Dixitqz ei. Ego ſeruus tuus pu
gnabo contra philiſteum hunc. Cui cū
dixiſſet ſaul. Non poteris. quia puer es
et ille vir bellator fortis. ait dauid. ego
ſeruus tuus leonem et vrſum interfeci.
et dominus qui eripuit me ꝺ ore leonis
et vrſi: ipſe liberabit me de manu phili
ſtei. Tunc dixit ſaul. Vade ⁊ domin' ſit
tecum. et tradidit ei arma ſua. que quia
nimis grauia erant: dauid depoſuit. et
aſſūpſit quinqz lapides de torrēte quos
poſuit in peram paſtoralem. ⁊ fundam
tulit māu. ⁊ ſic armat' ꝓceſſit ꝯtra phili

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſteum. Quē cum vidiſſet phyliſteus cō-
tempſit cūqꝫ iret cōtra Dauid. feſtinans
Dauid miſit manū in peraꝫ: ⁊ tulit vnū
lapidem quē funda iecit. nec ꝓmo phyli
ſteum ꝑcuſſit. nec ſecūdo. ſed tercij lapi-
dis iactu ꝑcuſſit eum in fronte: atqꝫ deie
cit. Cūqꝫ cecidiſſet Dauid currens ſtetit
ſuꝑ eum. Accipiens gladiū eius abſcidit
caput eius: ⁊ ita victor extitit: de qua vi-
ctoria non ſuꝑbiuit: ſed totū deo tribuēs
in hoc pſalmo gratias agit: ⁊ ī illa figu
rali victoria: ſpūalem fideliū ꝯtra diabo
lum victoriā ſignificari intellexit: qꝛ oīa
ī figura ꝯtingebāt illis: et ď vtraqꝫ victo
ria in hoc pſalmo gratias agit. Dauid
ergo totus chriſtus eſt. ſ. caput ⁊ corpuſ
Golyas diabolus. Arma ſaul legalia ſa-
cramenta ſunt quibꝰ oneratus erat iuda
icus populus. ſ. circūciſio: et ſacrificia: ⁊
alia viſibilia ſacramenta. Sed quia lex ñ
poteſt viuificare vt premētia: nō adiuuā
tia in tempe gratie. chriſtus caput et cor-
pus legis depoſuit ſacramēta. et. v. lapi-
des: i. ipſam legem. ſ. v. libros Moyſi tu-
lit ď flumie. i. a populo illo qui ꝑ flumē
ſignificat: quia labit oīne ſeculū. ergo in
illo flumine. i. in illo populo lapides va
cabant īutiles. Sed vt lex eſſet vtilis dō.
accepit vas paſtorale. i. gratiaꝫ ſine qua
lex nō poterat impleri: quia plenitudo
legis eſt charitas que eſt ex ſpū ſcō. Hoc
eſt ergo lapides mittere in vaſe paſtorali
quo lac mulgere ſolebat: legi. ſ. aminiſce
re gratiā. Sic armatus ꝓcedit totꝰ chri-
ſtus aduerſus ſuꝑbū vnū lapidem miſit
quo deiecit: quia vnitas diabolū vincit.
ꝑcuſſit in fronte: quia ex eo loco corpis
ſui cecidit. i. in illis membris: vbi ſignuꝫ
chriſti nō habuit. Deinď illo ꝑcuſſo atqꝫ
deiecto gladio eiꝰ caput abſcidit. Quia
qñ magni eius credūt quos ille in manu
habebat: ⁊ de quibꝰ animas trucidabat
ꝯtra eum locunt: ⁊ ſic caput eius gladio
ſuo inciditur. Sicut ergo Dauid paruꝰ
ſuꝑbuꝫ Golyā de ſe preſumentē ſuꝑauit
ita chriſtus ſuꝑbum diabolū occidit. i.
humilitas ſuꝑbiam. Deus eni fit humiľ
vt diaboli ſuꝑbiam ſternat: ⁊ vt ſuperbi

qui humiles ſanctos dedignarent ſequi.
hunc ſaltem velint imitari. De hac ergo
victoria agit hic. ⁊ eſt ſenſus tituli. Pſal
mꝰ iſte eſt Dauid ꝓphete qui hic loquit
in ſua: vel totiꝰ chriſti pſona. pſalmꝰ di-
co habitus ad Golyam. i. cōtra Golyam
figuralem ⁊ ſpūalez: quia hic agit dauid
de ſua figurali et myſtica chriſti victoria
ex qua et ſua ꝓceſſit. Agens ergo gratias
deo de ſua victoria. precat etiā vt ille ve
niat qui diabolū vincat: et fideles liberet
Non inſoleſcit dō. ď victoria vt ſolet hō
ſed virtuti dei dat. et eſt iſte triumphaliſ
pſalmus. Intentiōe monet ad gratiaꝫ
actiones ꝓ victoria. ſ. ꝙ Dauid figura
liter vicit Golyam. Modus bipertitꝰ ē.
Primo agit ď victoria. ſ. ꝙ Dauid figu-
raliter uicit Golyā: ſpūalit ipſe cuꝫ alijs
ſanctis diabolum que tota victoria inde
eſſe dicitur: quia chriſtus de eius ſemine
venit, vincere ſuperbiā mundi. vnde ad
uentum eius precatur. Secundo ꝓmit-
tit ſe victori cantare in nouo: et veteri. t.
peccans ꝑ eum liberari ibi. Deus cantic.
no. Dauid ergo nō inſoleſcens de victo-
ria: ſed humiliter gratias agens deo ait.

BEnedictus dñs deus meus qui docet manꝰ meas ad ꝓlium: ⁊ digitos meos ad bellū.

Benedictus ſit do. de. m. qui do. ma. me ad preliū. qď de ꝓpe fit. et di. m. ad bel. qď de longe fit. Deinde oſtendēs ſibi hec eſſe ex gratia ſubdit.

Miſericordia mea: ⁊ refugiuꝫ meū. ſuſceptor meus ⁊ liberator meus.

Miſericordia mea. Q. vñ hoc mihi eſt: a deo meo: qꝛ ipſe ē. Mīa mea. ⁊ refu. m. et ſuſcep. meꝰ: et liberator meus. Et

Protector meus ⁊ in ipſo ſperaui. qui ſubdis populum meum ſub me.

Protector meus. Quia prolixum eſt multas cauſas plene expli-

carc:breuit ſingulas ſingulis verbis tā
git. Miſericordia ei fuit:quādo vltim⁹
fratrum in regem vnctus eſt. Refugiuz
fuit ei.quando contra golyam conſiliū
dedit ei. vt petra deijceret eum. cū quo
nō poterat armis pugnare. Suſceptor
eius fuit quando fecit eum generum re-
gis. Liberator quādo a periculo regie
ire liberauit eum Protector eius fuit.
quando dauid in ſpelunca ius in ſaulez
accepit. Sequit. et in ipſo ſperaui. vel
bo. qui ſbdit vel det vl' dis ꝛ c. Poſt tā
ta beneficia ſibi collata ſcit. dauid a tali
ſpe non eſſe ceſſandum. et ideo poſt enu
merata beneficia congrue hoc addit. q̄-
ſi diceret. Hec bona fecit mihi dominus
et ideo ego ſperabo in ipſo. qui ſubdis
vel quia tu es. qui ſubdis populum me
um ſub me. Hoc vel ad litteram de fu-
turo accipitur. quia imperaturus erat
populis vel ſemini ſuo chriſto popu-
los ſubdendos predicit. Deinde poſt
tot beneficia non ſolum fatetur ſe exigu
um. ſed etiam totum genus humanum
beneficijs dei indignum dicens. Domi-
ne quid ē homo. ¶ Vel ex perſona cor-
poris chriſti totum accipi poteſt. ꝛ qua
ſi humilis dauid ait. Benedict⁹ ſit domi
nus de⁹ omniū ſcz meus. ꝓprie. cui me
ſubieci. et dei. qui do. ma. me. ad pre.
Cōgru⁹ ordo ē hic dū prius ait. de⁹ me⁹.
Deinde ſbdit. qui docet ꝛ c. Si ei ꝑmo
das te deo. tunc illo docente et iuuante
pugnabis. Sequit. et digitos meos ad
bellum. Non ſine cauſa manus et digi
tos poſuit. Sicut enim in vna mām mlt
ti digiti ſunt. ita in vno ſpiritu diuiſio
nes gratiarum ſūt. In digitis ergo no
tatur diuiſio operationis. que eſt in ra-
dice vnitatis. vt apoſtolus ait. Alij da-
tur per ſpiritum ſermo ſapientie. Alij ſ
mo ſcientie per eundez ſpiritum. Alij fi-
des. Alij hoc. alij illud. ſed in vno ſpiri
tu. Omnia eñ operat vnus et idem ſpi
ritus. diuidens ſingulis prout vult. Ec
ce radix vnitatis. His ergo digitis pug
nat corpus chriſti. et in bellū docte ꝓce
dit. et eſt ſenſus. Qui do. man⁹ meas ad
preli. ꝛ digitos meos ad bel. i. ꝑ ſpiritū
ſanctū dat mihi dona gratiaꝝ. quib⁹ me
facit et docet pugnare et ꝓcedere ad bel
lū. ↄtra ꝑncipes tenebraꝝ et ↄtra carnē
cu⁹ deſiderijs et illi mala ꝓponūt. ſʒ vi
cit ille qui lapidē mittit ī lactis excepto
rium id ē qui gratiā attēdit. qui ſpu di
ducit. et quia ī pugnādo piclitaris. id ē
piculū paris: ne vicaris. dic qd ſequit.
Tu es mīa m. i. tu das mihi vt miſicors
ſim. et ſic vincā. qꝛ de nullo ſic vicit dia
bolus īimic⁹ vt de mīa. que ī duob⁹ cōſi-
ſtit. ſ. ī dādo et dimittēdo. q̄ ei dimittit.
et ī peccauit: dimittet ei. q̄ dat dat ei. ð
hac dicit iacob⁹ Superexaltat mīa iudi-
cio. i. ſupponit iudicio. qꝛ ī quo fuerit
īuētū op⁹ mīe et ſi hūerit forte ī iudicio:
quo puniat vnda mīe q̄i aq̄ peccati ig-
nis extiguit: ī quo n̄ ē īiuſt⁹ de⁹ nec iudi-
cij vitatē deſit: cū talib⁹ ignoſcit. qꝛ iu-
ſticia ē. vt ſcdʒ ꝙ q̄s fecit alijs fiat ei. vn̄
dn̄s ait. In q̄ m̄ſura mēſi fue. reme. vo.
acſi diceret. Si ignoſcis et ignoſco. et ſi
ē apd te mēſura venie dāde. iuēies apd
me m̄ſurā venie accipiēde. et ē apud te
m̄ſura retbuēdi qd habes. iuenies apd
me m̄ſurā accipiēdi qd nō hēs. Dimitte
ergo ꝛ dimitto. da. ꝛ do. ſequit. ꝛ tu es
refu. me. q̄i tris ī tbulatōe. et ſuſ. m. ne
cadā et li. m. ne ī via herēā. et ꝓte. m. ne
feriar. deiñ ↄuertēs ſmonē ad alios ait
et ī ipo ſpa. ī oib⁹ laborib⁹ et prelijs. de
iñ ex pſōa capitis ſequit. q̄ ſub. ꝛ c. Ecce
caput loquit nobis. l' pr loquit dicēs. q̄
ſb. po. m. ſb me. deiñ ex pſōa dd et ipſi⁹
eccl'e ↄiūcti fatētis ge⁹ hūanū bn̄ficijs di
eē idignū cū dſpctu ꝛ ſb āmaritōne ſub
ditur

Domine quid eſt homo quia innotuiſti ei: aut filius homis quia reputas eum:

Dn̄e q̄d ē hō ꝛ c. q. hec bn̄ficia hoī das
et o dn̄e hō q̄ p ſe fragil' ē et pctor. q̄d ē:
. i. q̄ʒ magnū q̄d ē. ꝑ hoc. qꝛ ino. ei. ꝑ aſ-
ſūptā hūanitatē. q̄ q̄i ꝑ ſe nihil ē. ꝑ te di
gnū q̄d ē. Totū eñ qd ē iñ ē. qꝛ ino. ei.
Deiñ quaſi q̄s cui exponēs inotuerit ſb

dit. Aut. i. ⁊ filius ho. quid eſt? p hoc qꝛ reputas. vel eſtimas eum alicuiꝰ precij. Quid eſt quod eũ tanti facis? preciosũ vtiqȝ quiddaȝ eũ oſtendens. Magnũ eni eſt qđ deus eſtimat: et tanti facit? vt p eo mittat filium. vel dederit: cui fit: etiã panis qui eſt panis angeloꝝ. Non eniȝ ſic eſtimat deus hominẽ: vt homo qui cariꝰ emit equum q̃ȝ hominẽ. Sequit

Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſic͂ umbra p̄tereũt

Homo vanitati ⁊c. Q. Quẽ ita eſtimas illum qui p ſe ſimil' ẽ vanitati et vmbre: Homo eni qui pus fuit veritati ſimilis. poſtea peccãdo factus ẽ ſimil' vani. Cũ eni homo cõditus eſt veritati ſimil' factꝰ eſt. ſed peccãdo ſimilis factus ẽ vanitati. Vana eni ſunt omnia tranſitoria in ꝯparatione ſemp manẽtis dei: et quãuis talis ſit factus: tñ inotuiſti ei: ⁊ eſtimas eum. Ecce hic dicit quid p ſe homo eſt: dum dicit ſimil' uanitati. Vanũ eſt qđ de ſua ſbſtantia cadens vaneſcit: vt fumuſ. vmbra ita et ipſe homo tabeſcit. vnde ſubdit. dies eiꝰ. i. vita eius motoria. i. tranſitoria. ſic prete. ſicut vmbra. videt: ſed nõ habet firmitatem manendi: vt vmbra. ⁊ dũ eſt: in nocte eſt. Sequitur

Domine inclina celos tuos et deſcende: tange mõtes ⁊ fumigabunt.

Domine incli. ⁊c: Hoc prius ex perſona David precantis p incarnatione verbi accipitur qui hic iam apit qđ ſupra dixit inotuiſti ei. Quia tunc inotuit deus homini: qñ incarnatus apparuit. Q: talis per ſe eſt homo. ſed vt per te reformet. o Dñe incli. ce. t. et deſcenđ. ad nos. qꝛ hec niſi inclinata deitate fieri nõ poterãt. Inclinati ſunt celi: qñ virtus et honor ſupnorũ ad hominez deſcendit. ⁊ forma dei formam ſerui ſuſcepit. vel ex pſona eccleſie poteſt hoc dici. Humilis eni David plenus gratia. i. corpus chriſti preſumẽſ de deo: ⁊ pugnans hic iuocat adiutoriũ dei. Q. in lucta ſumꝰ: ſed vt non deficiamus. Dñe incli. ce. t. i. ꝯtempa hoibus apl'os: vt hoies dicant alijs excellentiam tuam. ⁊ p eos deſ. in noticiã alioꝝ. ⁊ tange. de tua gratia. montes. i. elationes terre tumidas gentilitates. i. ſupbos. et fumigabunt. i. fatebunt peccata. Contra eos auté qui ꝯſpirauerũt ꝯtra te.

Fulgura chorũſcationes ⁊ diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas: ⁊ cõturbabis eos.

Fulgura. vel fulgora. vel choruſcatiões. i. clarifica. choruſcatiões. vel nem. i. crebreſce miraculis: et ſoluet ꝯſpiratio eoꝝ quia crebris miraculis territi: nil audebunt. vnde ſubdit. et diſſipabis eos ab inuicem. Ecce bellum chriſti contra diabolum. et de eodem ſubdit. emitte ſagittas tuas. i. verba tua. et conturbabis eos. ad penitentiam. Deinde pꝓpheta aduentum chriſti precatur: et ad patrem verba cõuertit dicens.

Emitte manũ tuã de alto: eripe me et libera me de aquis multiſ ⁊ de manu filiorum alienoꝝ.

Emitte manũ tuã de alto. Quaſi vt hec fiant. Emitte manũ tuam. i: chriſtum de alto. vbi cum patre eſt: vt induat carnẽ Vel de ſecundo aduentu agit ex perſona eccleſie. Quaſi fac ita. modo in fine autem Emitte manũ tuam de alto. i. chriſtum de celo ad iudicium. Veniet enim ipſe dominus in voce angeli. et in tuba dei deſcendet de celo. Deinde ex perſona eccleſie ſubdit. eripe. Quaſi diceret. Emitte manũ. et per eam manũ. eripe me. et libera me de aquis multis. i. de populis multis. foris vel intro pugnantibus. he ſunt aque ꝯtradictionis. a quibus eruit deus humilitatem David. et quid eſt de aquis multis? Ecce ſciliȝ de manu filiorum alienorum. qui ſciliȝ de aduerſo patre diabolo nati ſunt. Qui ſũt illi?

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

duntur. in quo nouem loci laudis diſti
guuntur. ex quibus omnis laus dei ſu-
mitur. Ubicunqȝ enim de laudibus dei
agitur: legitur. vel opera vel potentia.
vel aliquid ceterorum. Ad huius autē
pſalmi preconia ſequentes pſalmi perti
nent. qui cum iſto ſeptem ſunt. Ut enim
ſeptem pſalmi penitentie. ita et ſeptē ſūt
pſalmi laudis. quibus in die laudand⁹
eſt deus. ſicut ꝓpheta dicit. Septies in
die laudem dixi tibi. ſicut et ſeptem ſunt
ſpiritus gratiarum: id ē dona ſpiritus
ſcilicȝ quibus deus laudatur. qui lau-
des dei concinunt. ſicut legitur in apo-
calypſi. Juxta hoc ſacramentū precepit
deus moyſi in tabernaculo ſeptē lucer
nas ponere: perpetuo lumine lucentes.
In his ſeptem pſalmis ſufficienter de⁹
docuit quomodo velit laudari. ne quiſ
in eius laude errare poſſit. Ad hoc eñ
ſpirituſancto implet deus ſanctos ſuos
vt laudent eum. Et ne erremus ī laudā-
do iter laudis et modū in ſcripturis cō
ſtituit. qui vt bene laudaret̃ ab homine
ſeipſū laudauit. vt inueniat homo q̃li
ter laudet eum. Nō eñ poteſt hoc dici
deo quod dictū eſt homini. Non te lau
det os tuum. Si eñ ſe laudat homo ar-
rogātia eſt. ſi deus laudat miſericordia
eſt. quia laudando ſe amabilem facit. et
nos amando meliores ſumus. non ipſe.
ideoqȝ ſpirit⁹ eius in ſeruis ſuis laudat
eum. et tunc ſeipſuȝ laudat. quia lauda
ri ſe facit. et eſt ſenſus tituli. Hec lauda
tio fit ipſi dauid. id eſt chriſto. qui ꝺ ſe-
mine dauid natus eſt. ¶ Intentō monȝ
ad laudē. Modus tripti tus eſt pſ. Pri
mo ꝓpheta premittit īfinitā laudē. Se-
cūdo oēs pcurſos di laudē. ix. modiſ di
cit ibi. Gñatō ⁊ c. Tercio eadē latius ex
plicat ibi. Miſerator ⁊ c. ꝓpheta ergo ī
pſōa eccle ſeptiformi ſpu plene laudem
ꝓmittit dicens. O.

Exaltabo te de⁹ me⁹ rex:
⁊ bñdicā noi tuo in ſecu
luȝ: ⁊ in ſeculum ſeculi
Rex chriſte q̃ ꝺ iuda nat⁹ es. vñ reges in
veñi t. erāt. q̄ es etiā de⁹ me⁹ ſ. creator ⁊ r
creator. ego exal. te. i. te notū faciā. pre
dicando qꝺ tu es. et bñdi. no. t. i. lauda
bo te. in ſecu. ſ. hic. et ī ſe. ſcli. ſ. ī etnū. q̄
eñ hic nō incipit: in futuro mutus erit
Deinde qꝺ dixerat exponit dicens

Per ſingulos dies bñdicam ti
bi: ⁊ laudabo nomē tuum in e
ternum: ⁊ in ſeculum ſeculi.

Bñdi. t̃ p ſingu. di. Ecce quid dixerat ī
ſeculū. ſcȝ ſine intmiſſione. ī letis vel tri
ſtib⁹. et p hoc lau. no. t. ī ſe. ⁊ ī ſe. ſe. qui
eī hic p ſinglos dies deū laudat ī eterno
die mēbit̃ laudare ꝯtinua exultatōe. ꝺ q̄
laude alibi dr̃. In ſecl'a ſecloꝝ laudabūt
te. q2 ſp amabūt. quē ſp videbūt. q̄ viſi-
one nihil ē delcābili⁹. Bñ dicit ergo nūc
p ſinglos dies vt cū venerit vn⁹ ſine fine
dies eat ex laude in laudē. ſicut ex ꝟtute
in ꝟtutē. Deiñ cauſā laudis ſbdit. quia

Magnus dñ⁹ ⁊ laudabilis ni
mis: ⁊ magnitudis ei⁹ ñ ē finis

Mag. ē do. ī cēntia. ⁊ la. ni. ſ. valde. hoc
vno ꝟbo ꝺdit cogitare qꝺ ñ pt̃ capi ple
ne. ⁊ iꝺ nūq̄ȝ ceſſes a dei laudib⁹. iꝺ val
de ē laudabil̃. et. i. q2. mag. e⁹ nō eſt fi. q2
incōprehenſibilis ē cogitatōe vel loco.
et quia nō eſt finis magnitudinis. iꝺ nō
pōt laudem eius finire.

Gñatō ⁊ gñatio laudabit opa
tua: ⁊ potētiā tuā ꝓnunciabūt

Gene. et gene. Scꝺo oēs pcurſos laudē
dei. ix. modis ꝓmittit. Nouē ei ſūt ma-
t̃ie laudis. ſ. opa potētia. magnificētia.
ſcītas. mirabilia. ꝟt⁹ t̃ribiliū. magnitu-
do mēoria. iuſticia. que p⁹ea explicabūt̃
Ex his q̄ı ex locis et ſeib⁹ oīſ trahit̃ lauſ
ad quē modū oia argumta ꝺ paucitate
locoꝝ ſumūt̃. q. laudabo ego. lau. etiaȝ
gene. et ge. id ē ois generatō. Repetitō
eī dicētis ī īfinitū miſit aim cogitātis. vl'
due generatōes hac repetitōne inſinuā-
tur. ſcilicet generatō qua in pñti naſcun
tur filij di. et generatō fut̃a q̄ filij r̃ſurre
ctōis eſt ꝺ q̄ dr̃ ī euāgl'io. In r̃generati

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

one cum ſederit filius hominis i ſede ma
ieſtatis ſue. Regenerationẽ vocauit reſur
rectionẽ. De qua alibi. Renouabit̃ vt a-
quila iuu.t. Sña. ergo et ge.lau.o.t.que
licet ĩtueri: vt tu lauderis qui talia opa
ris. Si ergo in magnitudine deficimus
cuius non eſt finis. vel.i. ſaltem de opi
bus laudemus opantem: de cõditis con
ditorẽ. de creaturis creatorẽ. videamus
que hic fecerit que nobis nota ſũt. ſequit̃
et poten. Hic eſt ſecũdꝰ locus laudis. Q.
laudabũt opa. ⁊ in illis laudandis ꝓnũ
ciabũt po.t. Non enĩ opa laudant niſi
virtutẽ opantis annũcient. Sed quidaꝫ
eloquẽtes laudant creaturã obliti creato
ris. Sancti vero laudatores ſi opa amãt
⁊ laudant magis opatoreꝫ. et hec ꝓpter
illum amant ⁊ laudãt qđ vtiqꝫ faciendũ
eſt. Si enim in rebus factis ſentit̃ aliqua
ſpecies. vel aliqua vtilitas. vel virtus. ⁊
laudat̃ magis in illo qui fecit. Quid enĩ
pulchriꝰ ẽ eo qui omnia fecit? Quid vti
lius? Quid potentius? Lauda ergo facta
ꝓpter facientẽ. Sed ſi opera dei laudas
et te qui es opus dei laudas: et occurrit
illud. Non te laudet os tuũ: ne arrogãs
videaris: ſed non eſt arrogantia: qꝛ deuꝫ
in te: non te laudas. Sequitur tercius lo
cus laudis.

**Magnificentiã glorie ſanctita
tis tue loquẽt̃: ⁊ mirabilia tua
narrabunt.**

Magnificentiã glorie. deinde quartꝰ locꝰ
⁊ magnificẽ. ſcit.t.loquẽt̃. Alij libri aptiꝰ
habent. Magnificentiã maieſtatis tue. et
ſanctitatẽ tuam loquẽ. Sequit̃ quītꝰ lo
cus laudis. et mirabi.tua.narrabũt. De
inde ſextus locus laudis.

**Et virtutem terribiliũ tuoꝝ di
cent: ⁊ magnitudinem tuaꝫ nar
rabunt.**

Et virtutẽ terri.t. vel metuendoꝝ tuoꝝ
di. Non enim tantũ blandit̃: ſed etiã mi
natur. blanditur vt exhortet̃. minat̃ vt
terreat: ⁊ corrigat. Si enĩ non minaret̃:
nulla eſſet correctio. Si enim non blan
diretur nulla eſſet exhortatio. Eſt itaqꝫ
amabilis et terribilis. dicent ergo virtu
tem diſciplinantis: et punientis. Si pre
dicant regnum eternũ: non tacent ignem
eternũ. Sequit̃ ſeptimꝰ locus laudis. et
narra.mag.t.cuius non eſt finis: ſed nar
rabunt eam cum taleꝫ eſſe laudabũt. Se
quitur octauus locus laudis. Et

**Memoriã abundantie ſuauita
tis tue eructuabunt: ⁊ iuſticia
tua exultabunt.**

Memoriã abun.ſuaui.t.eruc.foris.intus
ea pleni ſunt. Memoriã abun.ſua.dicit̃
ꝙ non eſt oblitus nos oblitos eum: et
nõ oblitus facit nos reminiſci ſui. Ipſe
ꝑ abundantẽ ſuauitatem ſuã ꝓus noſtri
memor eſt: nos vocando gratia ſua. nos
preueniendo. Inde nos eius. Et nota qđ
non ait manducabũt: ſed eructuabunt.
Manducat enim qui diſcit: eructuat qui
docet. Hoc tñ eructuat qđ manducauit.
Hec ergo memoria: quia valde dulcis ẽ.
manducanda eſt: et eructuãda. Sic ergo
manduca vt ructes. Sequit̃ nonus locꝰ
laudis. et exulta. in iuſti.t. non ſua quã
ſ. memores tui accipiunt a te: cui ergo de
bent: quia ſunt: illi debent. ⁊ qꝛ iuſti ſunt
Nemo ergo deo tribuat: quia eſt: et ſibi
tribuat: quia iuſtus eſt. Melius eſt enim
qđ ſibi vult retribuere ꝙ qđ illi. Totuꝫ
ego illi da: in toto ipſum lauda.

**Miſerator et miſericors domi
nus patiẽs et multũ miſericors**

Miſerator et miſeri. do. Tercio latius ex
plicat que ſecundo breuiter ꝓpoſuit. Q.
merito in his laudabunt: quia dominus
eſt miſerator effectu. et miſericors natura
Partes laudis ponũtur hic que ſupiꝰ
poſite ſunt: ſed nõ ſingule poſſunt expli
cari plene. Quis enim opa: vel potentiã
eius plene explicaret? Et ſicut ſupra ita ⁊
hic ab opibꝰ ĩcipit. vt miſeratõ dicat̃. dũ
cadẽtes reſtituit. miſericors natura; etiã
dũ creat. et ipſe ẽ patiẽs. Hoc ſumit̃ õ ſe
cũdo loco laudiſ. ſ. õ potẽtia quã hic lau
dat ñ. ꝙ t̃ras ſuſpẽdit: ⁊ maria cohercuit
et ſtellis celũ depixit ⁊c. ſꝫ qꝛ tolerat pec-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quorum os locutum eſt ua-nitatem: et dextera eorum dex-tera iniquitatis.
Quorum os locutum eſt vanitatem. et exaggerat corū maliciam. Unde addit. et dextera eorum dextera iniquitatis. id ē dextera eorum eſt ſiniſtra.
Deus cāticū nouū cātabo tibi: i pſalterio decacordo pſallā tibi
Deus canticum nouum. Secunda ps. vbi ille quem precabatur victor et liberator iam venerit ei. ſe cantare in nouo et veteri teſtamēto. ꝓmittit et per eum precatur liberari ab his qui beatitudinem putāt in terrenis. Q. dicis ꝙ os eorum locutum eſt vanitatē. Quid ergo tu inter eos i vaſe paſtorali hn̄s quinqꝫ lapides agis: quomō inter eos te habes Ecce quomodo. O deus cātabo tibi int verba illoruꝫ. can. no. i. noui hoīs ſcilicet canticum noui teſtamēti. canticum de noua gratia. Strepitus eī aquaruꝫ contradictionis nō facit me obmuteſcere. Poſtquam dixit quid cantet ſubdit. in quo inſtrumento cantet. ſcilicet. ⁊ in pſalterio decacordo pſallam tibi. Hoc alio nomine ſignificat legem. quam per quinqꝫ lapides ſignificauit. et eſt ſēſus. in pſalterio decacordo pſallam tibi. id eſt in lege decem preceptorum pſallam tibi. tibi gaudebo. tibi cantabo. canticum nouum. quia plenitudo legis charitas eſt. qua qui caret pſalterium portare poteſt. cantare non poteſt. Sequit
Qui das ſalutem regib⁹: qui redemiſti dauid ſeruum tuuꝫ de gladio maligno eripe me.
Qui das ſalutem regibus. Quaſi cantabo tibi. Qui das ſalutem regibus. id ē. montibus fumigantibus. qui redemiſti dauid ſeruum tuum. ſcilicet totū chriſtum caput et corpus. et tu qui hec facis eripe me ō gladio maligno. Ideo addit maligno. qꝛ eſt benignus gladius. quo deus loquitur veritatē. de quo domin⁹ ait. Non veni pacem mittere ſed gladiū
Hic eſt gladius bis acutus vtroqꝫ acumine prepotens. ſcꝫ veteris et noui teſtamenti. quo omnis putredo a mēbris chriſti abſcindit. Benignus ergo gladius eſt ille. quo deus loquitur veritateꝫ. Iſte malignus vero gladius eſt quo illi loquuntur vanitatem. Unde alibi. Lingua eorum gladius acutus. quas ergo ſuperius aquas dixit. ipſū hic dicit gladium. vnde et hic addit quod ibi dixit.
Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ: quoꝝ os locutū ē uāita-tē: ⁊ dxtera coꝝ dexta īiqtatis.
Et erue me de manu fili. ali. In hac repetitōne reddit iniquos deteſtabiliores Quoꝝ os locutū ē vāitatē. ſcꝫ ꝙ trena ſūt btitudo. et dex. coꝝ ē dex. iiqui. qꝛ trena hn̄t ꝓ dextera. Deinde qui ſūt alieni. et que illoꝝ dextera que dr̄ iniqtatis et qlit locuti ſūt vanitatē expōit dicens
Quoruꝫ filiī ſicut nouelle plātatōes: in iuuētute ſua
Quorum filij ⁊ c. Hic felicitatem eorū enumerat. hec eſt dextera eorum. hec eſt vanitas quam loquunt. dum hec dicūt eſſe beatitudinem. Primo ergo oſtēdēs que ſit eoꝝ dextera ait. Quoꝝ fi. ſunt. ſi no. vel la. plan. vel nis. vl nouelle ſtabilitate. alia lr̄a. ī iuuentute ſua. Et.
Filie eoꝝ compoſite: ⁊ circū-ornate ut ſimilitudo templi
Filie eorum ſunt compoſite: et circūornate vt ſimilitudo templi.
Promptuaria eorum plena: eructuantia ex hoc in illud.
Promptuaria. vel cellaria eorum plēa eructuantia ex hoc in illud. Et
Oues eorum fetoſe abundan-tes in greſſibus ſuis: boues eo-rum craſſe.
Oues eoꝝ ſūt fetoſe: abūdātes i greſſib⁹ ſuis: boues eoꝝ craſſe vel craſſi. Et
Nō ē ruina macerie neqꝫ tranſi-tus: neqꝫ clamor i plateis eoꝝ.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Non eſt rui. mace. vel ſepis. neqꝫ tranſi.
vel exitus. neqꝫ clamoꝛ. i. nullus tumult⁹
ſed pax quieta eſt. i plateis eoꝝ. Ecce que
eſt eoꝝ̄ dextera. Deinde oſtendit quã va
nitatem loquũtᷣ: ſubdens.

Beatum dixerũt populum cui hec ſunt: beatus populus: cuius dñs deus ei⁹.
Beatũ dixe.
pplm̄. Q. ñ hec que hñt arguo tãqꝫ ſint
mala: ſꝫ iñ arguo eos: qꝛ Beatũ dixe. po.
cui hec ſũt: illõ qd̃ ẽ i ſiniſtra: ponẽtes in
dextera. felicitas qd̃ ẽ habere filios ico-
lumes: ⁊ filias oꝛnatas: et cetera tẽpalia:
nec pcipitᷣ iuſtis eam defugere: ſed non
dexterã deputare. Non enĩ inde repꝛehẽ
dit iſtos: quia his abundant: ſed quia ꝓ
dextera habent. i. ꝓ beatitudine. ⁊ hoc ẽ
vanitas quã locuti ſunt: his Abꝛaham
Jſaac. et Jacob. abundauit ſine amiſſiõe
iuſticie: ⁊ dãno. felicitas ẽ i his vt dictuꝫ
ẽ: ſꝫ ſiniſtra tẽpal. moꝛtal. coꝛpal. Jta hec
ad litterã accipi poſſũt vt dictum eſt.

Uel myſtice hec poſſũt accipi ab illo
Quoꝝ filij. et agit de erroꝛib⁹ ma-
loꝝ: ⁊ hereſib⁹ hereſiarchaꝝ: et peſſimis
cogitatiõib⁹ oſtendẽs eos eſſe hereticos.
de quib⁹ etiã quedã ad litterã exponũtur
ſic. Quoꝛuꝫ. ſ. predictoꝝ. filij ſunt. ſicut
no. plan. in iuuẽ. ſua. i. filij eoꝝ ſũt ſicut
nouella plantatio. Qui nõ de apl'is ſũt
fundati: ſed de ꝑuerſione nouitatis gene
rati. Ecce p⁹ mala ipſoꝝ enumerata ſu-
pꝛa nũc etiã bona eoꝝ accuſat dicẽs: qd̃
filij pꝛauo dogmate ſũt generati: q̄ ñ an-
tiquis ritib⁹ patrũ viguerũt. i. patarcha
rũ: ⁊ ꝓphetaꝝ. ſed nouis erroꝛib⁹ pullu
lauerũt. ⁊ filie eoꝝ. que nõ habent vires
ꝯſtantie ſũt cõpoſite qꝛ non natura ſunt
pulchꝛe: ſꝫ ab hoĩb⁹ ſunt ꝯpoſite. ⁊ circũ
oꝛna. vt ſilitu. tẽ. he filie ſũt cogitatiões
vl' eoꝝ pꝛedicatiões que nõ hñt verã ec-
cleſiã: ſꝫ ſilitudinẽ. ⁊ ꝓmptuaria e. i. coꝛ
da ſunt ple. i. diuerſis reb⁹ farcita. ⁊ ſũt
eructu. quia d̃ illis peſſime eructuatiões
exalant que fetent: et ſimplices coꝛrum-
pũt. eructuantia dico. ex hoc in illud. qꝛ
in vno victi fugiunt ad aliud. inſtabiles
quia nõ habẽt radicẽ veritatis: et Oues
eoꝝ fe. ſ. Hec ad litterã accipi poſſunt:
quia vult eos oſtendere caducis rebus
herere. O. d. peculiũ eoꝝ fetoſum eſt: cũ
ipſi fide ſint ſteriles. Uel myſtice Oues
eoꝝ ſunt diſcipuli eoꝝ: he oues ſunt feto
ſe: qꝛ ipſi alios pl'es i erroꝛe generãt. ad-
dit. abun. i egreſ. ſ. nõ ait in greſſib⁹ ſuis
quia totũ bonũ quod habere videntᷣ: ab
eis egreditᷣ cito pituris. ⁊ boues eo. ſunt
craſſe. Ad litteram. boues eoꝝ non ſunt
laboꝛe macri: ſed ocio pingues. vt his q̄
affluunt diuitijs: cum ipſi ſint a veritate
ieiuni. Uel myſtice. boues eoꝝ ſunt ma-
giſtri qui ſunt craſſi: qꝛ terrenis affluunt
Non eſt ruina ma. neqꝫ tranſ. neqꝫ cla. in
pla. e. Ad litterã. Maceria eſt que d̃ ſolis
ſaxis in oꝛtis. vl' in vineis fit. ſed nec illa
ruit illis adeo ꝓſperi ſunt. nec tranſitus
nec clamoꝛ turbidus interrumpit quietẽ
eoꝝ. Uel myſtice. Maceria ẽ ars phylo-
ſophoꝝ que non poteſt in eis deſtrui: vt
iuſtificati tranſeãt ad chꝛiſtum. neqꝫ cla.
dei qui eſt in anguſta via. que ducit ad
vitaꝫ ẽ. in pla. e. i. in lata via eoꝛum que
ducit ad moꝛtem. Hec pꝛedicta ſunt eis.
et Beatũ dixerunt po. c. hec pꝛedicta ſũt
Filij alieni hoc dixerunt ſed tu Dauid
quid dicis: tu coꝛp⁹ chꝛiſti: Quid vos ñ
filij alieni: Ecce beatus eſt po. cui⁹ do. eſt
voluntate ille qui eſt deus eius: poteſta-
te. Sciendũ eſt ꝙ de hac victoꝛia quam
pſalm⁹ iſte triũphalis decantat. q̄ſi termi
nũ oĩuꝫ mũdanaꝝ reꝝ ſibi fecit ꝓpheta:
Nõ enĩ p⁹ hac aliq̄d dictur⁹ ẽ. vl' d̃ eccl'ie
ſecutoꝛib⁹. vl' de erũnis ſcĩ. vl' de lamẽta
tiõe pia. vl' d̃ penitẽtia. l' d̃ añchꝛiſti elati-
one: ſed. vij. reliq̄ pſalmi diuinis pꝛeco-
nijs: et celeſti leticia pleni ſũt: vt. q. ꝓpul
ſis nubib⁹ pctõꝝ ſerenis mẽtib⁹ ad laudẽ
dei veniãt. et. q. ꝯplet' oĩb⁹ quib⁹ hũana
ignoꝛãtia fuerat inſtruenda. nũc ad ſola
pꝛeconia dei vacãduꝫ ẽ. vñ ſpãlitᷣ ſequẽs
pſalmus intitulatᷣ. laudatio.

Laudatio ipſi Dauid.

Laudatio ipſi dd̃. Breuitᷣ ꝯtinet
hic ps: que i diuinis ſcripturis
ad laudẽ dei ꝑtinẽtia late diffun

cantes. vt conuertant. Uel ita. vt miſe-
rator et miſericors. p eodem accipiat.
Quaſi hec predicta laudant et annūci
ant. et ꝙ de his laudant et exultant. tu
domine feciſti merita illorum. tua do-
na ſunt que per miſericordiā eis preſtā-
tur. nam dominus eſt miſerator et miſe
ricors. his quibus iam veniam dedit. p
quod laudant et exultant. et eſt patiens
his ſcilicet quibus nondum dedit. ſed
expectant vt det. Repetit de mia. Et m'-
tū miſericors. Et generaliter.

Suauis dominus uniuerſis ⁊ miſerationes eius ſup omnia opera eius.

Suauis eſt dominus vniuerſis. ſcilicet
bonis et malis. ſed maxime guſtantibus
ſe. Hoc d magnificentia ſumitur. quia
nil magnificentius eſt q̄ʒ ſuauem eſſe gu-
ſtantibus. et miam omnibus operibus
ſuis impendere. non autem his que dia
bolus facit. ea enim potius damnat. ſed
ſuis miſericordiam preſtat. Unde ſub-
dit. et miſerationes eius. ſunt ſuper vel
in. omnia opera eius. Quia ipſe eſt qui
facit ſolem ſuuʒ oriri ſuper bonos ⁊ ma
los. et in huiuſmodi et in hoc ꝙ expe-
ctat in peccato manentes. et monet con
uerti bene omnibus facit. et miſeratio-
nes omnibus exhibet. ꝙ ſi punit ſeueri-
tas eſt. non in eius ſed in tua opera. Si
enim tollas opera tua mala. et non in te
remaneant niſi opera eius. nō te dimit-
tet miſeratio eius. Si autem tu non di
mittas opera tua: erit eius ſeueritas in
opera tua. cū dicet. Ite maledicti i ignē
eternum. Et quia miſeratio tua eſt ſuper
omnia opera tua. ergo C.

Confiteantur tibi domine omnia opera tua: ⁊ ſancti tui bn̄dicant tibi.

Dn̄e ↄfi. tibi. oia opa t. i. laudēt te. om̄e
qd̄ ē ↄfitet vel p ſe vel p ratōales creatu
ras. ſicut ea que nō hn̄t ſenſū laudādi.
que ſūt materia laudis. qr dū inq̄ris inue
nis magnā vi i eis. que vis ē a deo. ⁊ ſā
cti t. i. angeli et hoies i ↄfeſſiōe opm tu
orum inſpicientes. benedicant tibi. vel
te. Inſpiciant creaturam confitentem. ⁊
benedicant te. Hoc de ſanctitate ſumi-
tur. Ipſa enim eſt ſanctitas dei. id ē hoc
exigit ſanctitas dei. vt ei ſancti debeant
confiteri. Deinde quid in confitēdo di-
cant ſubdit.

Gloriam regni tui dicēt: ⁊ potentiam tuam loquentur.

Gloriam regni tui dicent. q. Quid eni
dicunt? Gloriaʒ regni tui dicent. ⁊ c. id
eſt dicent. q̄ʒ mirabiliter et potēter qd̄
qʒ facis et diſponis in regno tuo. Dicēt
enim q̄ʒ glorioſus et mirabilis eſt deus.
qui fecit celum et terram. et diuerſis bo
nis impleuit q̄ʒ potens eſt qui fecit hec
et continet et ſumitur hoc de mirabili-
bus. Sequitur.

Ut notam faciant filiis hominum potētiam tuam: ⁊ gloriā magnificētie regni tui.

Ut notam faciant. Quaſi loquētur ad
hoc vtiqʒ. Ut notam faciant filijs homi
num potentiam tuam. et gloriā ma. ⁊c.
Uel ſicut alij dicunt. decorem magnifi-
centie regni tui. Uel gloriam magnitu-
dinis decoris regni tui. Hoc ſumitur
de virtute terribilium. Sanctis eni pre
dicantibus nota facta eſt potentia dei.
qua vindicabit in malos. et gloria regni
qua coronabit bonos notificata eſt. ne
ignorata minus quereretur. Nota etiaʒ
facta eſt: quanto apoſtoli virtutes fece
runt. et per noticiam vtriuſqʒ. ſcilicet
potentie et glorie: quidam timore pene
quidam ſpe glorie conuertuntur. et. no
ta ꝙ poſt potentiam commendat deco-
rem regni. quod ideo facit. vt potentia
nominata: amantem nō terreat. Habʒ
enim regnum quo delectemur. et illud
regnum habet decorem. cui magnifico
nil comparatur. De cuius magnitudie
regni ſubdit.

Regnum tuū regnum omniū ſeculoꝝ: ⁊ dn̄atio tua in omni generatione ⁊ generatione.

Regnū tuū. ⁊c. Q. cuius regni decorem predicabunt: Non huius ſeculi regnum predicari ab eis dico qḋ etiā decorem ha
bet: ſed non eſt ibi magnitudo decoris: ſed tuū. Quia Regnū t. eſt reg. om. ſcl̄oꝝ i. in eternū. ⁊ dn̄atio t. eſt in omni gene. ⁊ generatiōe. ꝑ ſucceſſionem. vel in hac generatione: et futura. per qḋ oſtendit regnū eſſe forte. Laudat enim regnum de ꝑpetuitate: ⁊ dn̄ationis affectu: ⁊ ſumit hoc de magnitudine. Si enim magnum eſt ad tempus impare: maius eſt dn̄atōis terminū non habere. Sequitur.

Fidelis dn̄s i oib⁹ uerbis ſuis: ⁊ ſcūs i omnibus operib⁹ ſuis.

Fidelis eſt dn̄s in oibus v̄bis ſuis. quia aduentus dona cōpleuit: ⁊ quicquid ꝓmiſit dedit: et per data fecit fidem: ceteris dandis que ꝓmiſit. et quaſi cyrographo ſcribi fecit: ⁊ ſumit hoc ḋ abundanti ſuauitate. vnde ſupra dixit. Memoriā abun. ſuaui. t. eruc. ſequit et ſanct⁹ in om. opi. ſuis. vt verax eſt in ꝓmiſſis. ita ſanctus in omni operatione. Sequit: et

Alleuat dn̄s om̄s qui corruūt: ⁊ erigit omnes eliſos.

Dn̄s alle. om̄s qui cor. ſ. qui nondū corruerunt: ſed corruere incipiūt quos om̄ſ alleuare dicit. non q̄ omnes alleuet: ſed quicūq3 alleuant: hoc eſt per eum. ⁊ eri. om̄s eli. ſ. qui ruinam et lapſum peccati paſſi ſunt iam. Corruentes ergo dicit incipientes labi. ⁊ eliſos iam lapſos. ⁊ hoc ad abundantiā ſuauitatis quoq3 ꝑtinet ſ. qḋ eleuat ruentes: et erigit eliſos. vnḋ recordatio ſuauitatis habet: ⁊ in laudibus ei⁹ eructuat. Vel aliter ſm aliā litteram. Alleuat do. omnes qui decidunt. ſ. a malis ſuis. i. a vicijs: ⁊ a peccatis quoſ omnes alleuat dominus. et accipit hoc in bono. vel non de caſu a vicijs: ſed de eo. quo cadunt homines ab his temꝑalibus hic agit. Sancti eni vt Job qui in hoc ſcl̄o aliquid ꝑdūt: et abiecti fiunt decidentes ſunt q̄liter Job decidit a gloria priſtine lucis temꝑaliū rerum quibus nitebat ad tempus. decidit a gloria dom⁹ ſue: et in ſtercore ſedebat. Ita et alij ſcōꝝ multi: ſed hos omnes alleuat deus et cōfirmat: quia ſepties cadit iuſtus in die: ⁊ reſurrgit. Impij autē infirmant i malis et eri. om̄s eli. ad ſe. ſ. ꝑtinentes: qꝛ ſupbis reſiſtit. Et quia hec facis.

Oculi omniū i te ſperāt dn̄e: et tu das eſcā illoꝝ i tempore oportuno.

Oculi. i. itentiones omniū i te ſpan. do. Hic de iuſticia lati⁹ agit: vt qui miſericordē audit iuſtū timeat. et iuſticia ē vt ſpantes ſatiet corꝑaliter. et ſpūaliter. vn̄ addit. et tu das eſ. il. corꝑalem. vl' ſpūalē non paſſim. ſed in temꝑe opor. Non eni ſemper danda eſt eſca: ſed in temꝑe opor. Multis eni petentib⁹ ſalubrit differtur. Dat ergo q̄ſi medicus egro qḋ cōuenit: et qn̄ cōuenit: non vt homo deſiderat: et petit ne obſit ſi det. Petijt enim apl'us de angelo ſathane: vt auferret ab eo: et non accepit: ſed ꝓpter ꝑfectionem ſuam: quia tempus adhuc erat exercende infirmitatiſ. Petijt diabolus ad tentandum Job et accepit: ſed ad damnationē ſuaz. Ipſe chriſt⁹ mori venerat: et tn̄ trāſfigurās i ſe īfirmos ait. Pater ſi fieri pōt trāſ. a me ca. iſte. et licet nō accipet. qḋ petere videbat ait. Nō qḋ ego volo: ſ3 qḋ tu vis. bn̄ dicēs deū i omni temꝑe. Sequitur.

Apiſ tu manū tuā: ⁊ iples ōnē animal benedictiōe.

Apis tu ma. t. Q. quā eſcā daſ: Ecce Apis tu ma. t. i. benignitatē potētie tue: qꝛ oia i ei⁹ ꝑtāte ſūt. ⁊ iples. ecce eſca. om̄e al'. ſ. ratiōale. ſ. qḋ pōt bn̄dici bn̄dictōe. vl' iples al'. ſ. rōale oī bn̄dictōe. q. et ſi n̄ das aliqn̄. tn̄ das i tp̄e optūo. Differs q̄dē: ſ3 n̄ auferſ. Et

Juſt⁹ dn̄s in oibus uiis ſuis: ⁊ ſcūs in omnib⁹ operibus ſuis.

Juſtus eſt dn̄s. ipſo noīe iuſticiā aperit vt manifeſte oſtendat: hic laus eē ḋ iuſti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cia'iuſtus dico in omnibus vi.ſ. Uie ſūt
diſpoſitiones et voluntates.que omnes
iuſte ſunt.etiam ſi verberat Juſtus er-
go eſt.et quando cedit.et quando curat
Sic ꝯfeſſi ſunt daniel.et omnes ſancti in
tribulatōnibus ſ.ꝙ iuſta ſunt iudicia dī
ſequiꝰ Et ſanctus in omnibus opeꝛ.ſu.
pius patiens dator omnium bonorum
|| Sciendum ꝙ vie ad diſpoſitionem ꝑti-
nent.opa ad effectum :hec ſm nos diui-
duntur.ſed apud illum hoc eſt velle.qđ
facere.quia ex eꝰ voluntate res hñt eſſe.ꝛ.

Prope eſt dominus omnibus
inuocātibus eum:inuocātibus
eum in veritate.

Dominus qui ubiqꝫ eſt prope eſt.i.ꝑ-
picius oibus inuocan.eum et ſi non ſta
tim facit eis qđ petunt Jō eīn magis nō
facit.quia prope eſt.ꝛ hoc de iuſticia ſu
mitur ſed quibus inuocantibus:omni
bus inuo.e.in veri. Nō ſm vana deſiđ
ria que alium querunt ꝙꝫ ipſum deum ꝛ
ipſe faciet aliquando et ſi ñ mox vt petūt

Voluntatem timentium ſe fa-
ciet et ꝺprecationem eorū exau
diet.et ſaluos faciet eos.

Voluntatem timentium ſe.fa. ſi tamen
ideo timent:vt eius voluntatem faciant
Et depre.e.de ſalute.exau.et ſal.fa.e. De-
inde concludit de iuſticia dei dicens:

Cuſtodit dominuſ omnes dili
gentes ſe:ꝛ omnes peccatores
diſperdet.

Cuſtodit do.o.di.ſe.et o.pec.diſ..i.qui
perſeuerant in peccatis diſperdet in v-
troqꝫ eſt equitas Equum eīn eſt:diligen-
tes cuſtodire.et peccatores diſperdere.ꝛ
nota quia per hoc ꝙ ait.cuſtodit.oſtēdi
tur apud eū eſſe ſuauitas.per hoc ꝙ ait
diſperdet.monſtratur apud eum eſſe ſe-
ueritas ❡ Expoſitis omnibus locis lau-
dis.ſequiꝰ breuis concluſio q̄ concludit
ꝙ non poteſt explicari.q.d.quoniaꝫ om
nia ita ſe habent.

Laudationem domini loque-
tur os meum et benedicat om-
nis caro nomini ſancto eius in
ſeculum:et in ſeculum ſeculi.

Lauda.do.lo.os me. Ecce concludit in
laude et meo exemplo.benedi.o.ca.i.ho
mo ſ.conuerſi ad deuꝫ nomī ſancto eius
et hoc in ſeculum.i.in preſenti.et in ſecu
lum ſeculi.i.in futuro.

Alleluia ·CXLV·

Aleluia Vox iſta eſt qua
ſi muſica ſalutaris tanq̄m
armonia celeſtis.que non
ſolum homines ſed etiam
angelos delectat.laudem dei exprimens
que congrue huic pſalmo preſcribiꝰ vbi
vir iuſtꝰ exhortatur animam ſuā ad lau
dem dei.quia aliquando in aduerſis ve
lit.nolit.perturbatur aīa.vñ ſupra dixit
Quare triſtis es anima mea et quare cō-
turbas me:Sꝫ vt auferat ei ꝑturbatiōm
ſuggerit ei gaudiū de ſpe.ſi non de re ani
me ꝑturbate:et merenti dicens Spera ī
deo qm̄ adhuc confitebor illi Hac igiꝰ
ſpe:erecta aīa deū laudat hic:❡ Jntenc.
monet ad laudem. Modꝰ.triptitꝰ ē Pri
mo ꝓpheta ſibi q̄ſi omnibus ꝯſulit lau-
dare:ne in vanis ocieꝰ.et q̄ſi acq̄eſcēs cō
ſilio aſſerit ſe laudaturꝫ.ibi vbi poſit ple
ne Scđo alios monet ñ ſperare ī homīe.
ibi:Nolite ꝯfiđe. Tercio docet oēꝫ ſpē in
oīpotēti ponēdā.ibi Beatꝰ.vir itaqꝫ iu-
ſtus aīam ſuā ad laudē exhortans.ait.

Lauda anima mea do
minum:laudabo doi
nū in vita mea:pſallā
deo meo quamdiu ſum.

Lauda a.m.d. q.q̄d ō alijs ſatagis:ſta
mecū in laude dei Sꝫ queriꝰ a quo ꝛ cui
hoc ꝯſolaꝰ Si dꝛ caro ꝯſulere aīe:ñ viđ
ꝛ hoc eſſe v̄m.cū a meliori et a digniori
ſoleat inferiori dari ꝯſilium.caro aūt in
ferior ē aīa aīa eīn licet vituꝑabilꝰ vlꝰta
q: peccatꝛ tñ melior diciꝰ ꝑ naturā.cor-
ꝑe laudato ī ſuo geñe q: ſpūalꝰ naꝰa pre
ſtat corꝑee quā mouet regit ſenſificat.et
capit ipſa.ſpūalꝰ naꝰa infinita vicina ē ſib

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſtantie dei. Sicut auꝝ vituperatuꝫ. qꝛ ſordidum. pꝛeeſt plūbo. in ſua puritate laudato. ſic ⁊ malus homo. optio equo Non ergo datur anime ꝯſilium a carne Quis domita valde. ⁊ pacata. que tamē mortua eſt propter peccatū. Nec etiam īmortalis facta. cōſulit anie. qꝛ ſemꝑ in fra animā eſt. ſed purior pars aīe ſcilicꝫ mens que cogitat ſapientiā diuinam illi inherens. et in illā ſuſpirās. videt q̄ſdā anime partes. ſ. ſenſualitatem perturbari motibus ſeculi. ⁊ cupiditate terrenoꝝ ad exteriora rapi. a quibus ad ſupiora et interiora reuocat eā. Se ergo ſm ſenſualitatem. exhortans anima ſm ratōeꝫ dicit. Lau. a. m. do. Quid eni tibi placet. in hoc ſeculo. que diuiſa es ꝑ tot ſeculariū rerū amoꝛes? Quid te occupat cura mortaliū rerū? Collige te ad auctorē. Hic tibi pax ⁊ ſecuritaſ. Sta ergo mecum. et lauda dn̄m. Deinde reſpondet aīa mēti. Q. h̄ pregrauata. et nō valens ita ꝯſiſtere vt dignū eſt. Laudabo ꝑfecte do. in vi. m. etna que ē v̄e vita. ſ. cū perfecte ei inheſero. a quo ſepari vt mō ſit mors ē h̄. in morte iſta laudatˀ tenuitˀ. i. exhilitˀ. qꝛ corpꝰ aggrauat aīaꝫ. et trena inhitatio ſenſū deꝑmit mlta cogitantem ſꝫ h̄ ſpes ꝯſolatˀ. et paſcit. in q̄ quodam mō viuēs laudat. Uita erit i futuro. idō h̄ gemo. ibi plene laudabo. et qūo laudabꝛ? ſic laudabo. qꝛ tē. pſal. d. m. q̄ꝫdiu fuero. l' ſuꝫ. Hic ē hō et alijs rebꝰ intentꝰ et idō. nō ſꝑ pſallit et ꝑfcē. ſꝫ in etno eē. n̄ ſic. pſallā. imo: q̄ꝫdiu fuero l' ſū. Nō idō hoc dicit. ꝙ aliqn̄ nō ſit. qꝛ in etnū erit et idō v̄e diu. Ul' d pn̄ti pōt accipi. pſallā Q. i futuro ꝑfcē laudabo. ⁊ etiā h̄. vbi n̄ ſꝑ ero. pſal. d. m. q̄ꝫdiu ero.

Nolite cōfidere i pricipibꝰ neqꝫ i filiis hoīnū i qbꝰ n̄ ē salꝰ

Nolite ꝯfidere in pn̄. Scda ps dato ꝯſilio et affirmato. qd laudabit. vbi plene potit. q̄ lōge remotos. iterim dū mala ſt. qbꝰ turbatˀ aīa mea. mōet h̄ n̄ ſpare in hoie. ſꝫ i deo. Q. d. Ego laudabo ⁊ pſallā. vos āt puſilli q̄ nōdū. l'. i. etiā in deo ſperatis. interim duꝫ mala ſunt. in deo: non in homine ſperetis. et hoc eſt quod ait. Nolite confidere in principibus tenebrarum. id eſt in demonibus. et in filijs hominum. id eſt in baptiſtis. in quibus non eſt ſalus. In vno filio hominis eſt ſalus. et in ipſo ſperate. non quia filius hominis eſt. ſed quia filius dei eſt non propter illud qd ſuſcepit ex te. ſed propter illd qd ſeruauit in ſe. quia dn̄i eſt ſalus. vt in alio pſalmo dicitur. non principum ſeculi vel baptiſtarum. qui iactant ſe dare ſancta. quorum tantū ſt inſtrumenta et miniſtri. Si enim homo aliquid dare poſſet. minus a deo peteretur. Uel ita. Nolite. Reſpicit propheta ad nouiſſima tempora conſūmatiōis ſeculi. ⁊ quaſi in fine ſeculi mente poſituſ cito finienda. docet non amare pro eternis. Quaſi ita me habeo vt dixi. et meo exemplo. Nolite vos alij. maxime in nouiſſimis tempoꝛibus poſiti. confidere in pn. et in fi. ho. i. in illis qui temporalia amare ſuadent. Prius ſaluatoris medicus mundat corda probibendo a noxijs. vt poſt: ſalutaria infundat. monendo ſalubria. ſequitur. in quibus ſcilicet filijs hominum. non eſt ſaluſ.

Exibit ſpūs eiꝰ ⁊ reuertetˀ i terrā ſuā: i illa die ꝑibunt omnes cogitationes eoꝛum.

Exibit ſpiritus eius. et cetera. Uide eni Quid ſit. Spiritus. i. aīa eiꝰ. i. hoīs. exicito. vel ſbito. quando non vult. vl' ſcit. et exeunte ſpiritu. reuer. caro in terrā ſua. Unde cepit initium. et in illa die mortis ſcilicet. peribunt. id eſt fruſtrabuntur. omnes cogitationes coꝝ. que i diuerſos ambitus ſeculi tendebat.

Beatꝰ cuiꝰ deus iacob adiutoꝛ eius: ſpes eius i dn̄o deo ipſiꝰ qui fecit celum ⁊ trām mare ⁊ omnia que i eis ſunt.

Btūs cuius deus iacob. ⁊c. Tercia ps vbi docet omnem ſpeꝫ in omnipotēti ponendam. que ex factis deſcribit. vt gen-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tilitas tā frequēt̄ ꝯuicta: quieſcat. Et notādū ꝙ ſupꝛa remotis noxijs docꝫ hꝭ: qꝺ ſalutis ē. ſ. i quo ſpandū ſit. et q̄i q̄s quereret. Jn quo ergo ē ſpādum? Rn̄dit in dn̄o. qꝛ Btūs ē cuiꝰ deꝰ ē. n̄ āgelus. l' hō ſꝫ deꝰ iacob. i. qui ſpat ī illo. qui fuit deꝰ iacob. ipſe dico. adiutor eiꝰ iacob. i. adiutor huiꝰ veri iacob. ſicut fuit adiutor illiꝰ actualis iacob. Jpſiꝰ iacob ſic fuit adiutoꝛ. vt ꝺ iacob faceret iſrl'. qui iā videret adiutoriū. ſ. iſrl'. i. videret deū. qui ē eiꝰ adiutoꝛiū. ſic: ſi hꝭ n̄ vides. ſꝫ habes adiutorē deū. eris tādē ꝺ iacob iſrl'. ⁊ videbis deū. et ceſſabit oīs gemitꝰ et doloꝛ dic̄ ergo. Btūs ē ille cuiꝰ deꝰ. ē deꝰ iacob adiutor eiꝰ. i. hꝰ veri iacob. ſicut illius. Cur ē btūs? qꝛ ſpes eiꝰ i dn̄o deo ipſiꝰ. Et qꝛ etiā cultoꝛibꝰ demonū ſpes ē i dn̄o ſuo detmiat. i quo debꝫ ſpes eē dicēs. q̄ fecit. ⁊c̄. Q. i quo dn̄o deo? i illo q̄ fecit celū et t̄rā mare. i. i chriſto. et hoc vſqꝫ ad finē pſalmi oñdit: deſcribēdo eū per opa. Nā etſi ſint dij mlti: ⁊ dn̄i nob. tn̄ vnꝰ ē deꝰ exquo oīa. ⁊ ē hꝭ laus ab opibꝰ qꝛ et ſi non eiꝰ ſubām. tn̄ actꝰ eiꝰ aliq̄tenꝰ nr̄a capit noticia. ꝺ quibꝰ ſbdit. et oīa fecit. que i eis ſt̄. ſ. i celo et i t̄ra mari. Jta curat. et ꝺ te int̄ alia oīa dicit. ne quem aliū putes creatorē. vel. i. etiā mioꝝ. et p̄ret̄ cet̄a: addit hoc aliud: ad nos pertinēs. Jpſe ē:

Qui cuſtodit veritatē i ſeculū facit iudicium iniuriā patiētibꝰ dat eſcam eſurientibꝰ.

Qui cuſtodit veritatem in ſeculum. id eſt in eternum. Hic eſt qui eſt veritas. omnis homo mendax. His verbis. ⁊ amandum pꝛedicat. et timenduꝫ. Jn quo cuſtodit veritatem? Ecce. faciet iudiciuꝫ quibus? patientibus iniuriam. nō omnibus moleſtia eſt: iniuria. Quod enim iure pateris: nō eſt iniuria. vt quod patitur latro et alij ſcelerati. Aliud eſt ergo pati iniuriam. aliud pati ſuppliciuꝫ Supplicium enim iure quis patitur. Jniuria autem iuri contraria eſt. ſequituꝛ. dat etiam eſcam. vtrāqꝫ ſcilicet coꝛporalem et ſpiritualem. eſurientibus de quibus dicitur. Beati qui eſuriunt et ſitiunt iuſticiam. Non ergo homo ſe iactet. quaſi det. Solus enī deus dat. Hec duo ſcilicet. et quod facit iudiciū et dat eſcam. Hoc ad iuſticiam pertinet. Chriſtus enim iuſtus iudex vindicat patientes pꝛopter nomen ſuum. et dat eſcā diligentibus ſe. Sequit̄:

Dn̄s ſoluit ꝯpeditos: dn̄s illuminat cecos.

Dominus ſoluit compeditos. mortali corpore hos ſoluit: ex mortalibus faciens immortales. Vl' compeditos culpis dominꝰ ſoluit. a peccatis ſcilicet et. dominus illuminat ſapientia. cecos ignorantia. id eſt eos qui ceci ſunt facit ſapientes. Hec ad abundantiam ſuauitatis pertinent. Sequit̄. Et:

Dn̄s erigit eliſos: dominꝰ diligit iuſtos.

Eliſos. per ſuperbiam. dominus erigit per humilitatem. quos eniꝫ diabolus elidit: dominus erigit. et dominus diligit iuſtos. quos locat in eteꝛna beatitudine. et quia diligit: ideo facit iudicium eis iniuriam patientibus. Qui ſunt iuſti? Et quomodo diligit? Ecce. Juſti ſūt pupillus et vidua. Diligit hos: cuſtodiendo. et hoc eſt quod ait.

Dn̄s cuſdōdit aduenas pupillum ⁊ uiduam ſuſcipiet: ⁊ uias peccatorum diſperdet.

Dominus cuſtodit aduenas ſcilicet eos qui dicunt. nō omnes habemus hic manentem ciuitatem. pupillum et viduaꝫ ſuſcipiet. id eſt omni opere et auxilio ꝺſtitutos in hoc ſeculo. vt ſperent in deum. et etiam qui habent terrena. et non in eis confidunt. pupilli et vidue dei ſt̄. Vl' ꝑ aduēas: itelligit̄ eccl'ia gētiū. Oīs enim eccl'ia gētiū aduenticia eſt: ad pa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tres quoꝝ nõ carne. ſꝫ imitãdo eſt filia. Pupilli ſũt oẽs fideles. in hac ꝑegrinatiõe. quibꝰ abſẽs ẽ paẗ. et ois fidelis aĩa ẽ vidua. ſpõſo abſẽte. i. q̃zdiu ſpõſus ab eſt. Vñ: magis patrẽ et ſpõſũ deſiderant et oẽs hos deus ꝓtegit. . nõ viſus. ſꝫ deſideratꝰ. et ipſe diſꝑdet vias vł am. lataꝫ peccatoꝝ. qui h̃ noſtrã artã viã irrident quoꝝ via extimiata ẽ. Nobͣ quid reſtat: Vtiqꝫ regnũ dei: de quo ſupponit.

Regnabit dñs i ſecula deꝰ tuꝰ ſyon: i oi gñatiõe ⁊ generatõꝫ

Regnabit do. in ſãctis ſuiſ. in ſcl'a. Hoc de magnificẽtia ſuiẗ. Regnabit dñs in nobͣ. qñ corda nr̃a erunt in eo firma. q̄ nõ mõ ẽ. Quis dñs: deꝰ tuꝰ o ſyon. Q. ad te ꝑtinet o eccleſia. q: tu es regnũ eiꝰ nõ babylõia. Deide q̄ dixerat in ſecula expõit. in gene. et gene. i. ſꝑ:

Alleluia.

Alleluia. Hic itẽ agit de laude dei. vbi ꝓpheta mõet laudare colligẽtẽ iſrael. Intẽtio: monet ad laudem dei. Modus bipertitus eſt pſalmus. Primo: oſtendit quos colligat. et quomodo. Secundo: poſt predicta. quaſi adhuc herentes et dubios i crepat oſtendens. Vnde poſſunt laudare deum ſcilicet ſi fuerint humiles. ibi. Precinite. Omnes ergo tam maiores q̃ꝫ minores. ad laudem imitans. ait:

Laudate dñm quoniã bonꝰ ẽ pſalmꝰ: deo noſtro ſit iocunda decoraqꝫ laudatio.

Laudate dominum. Hoc dicitur omnibus gentibus. et quaſi quereremus. qliter laudabimꝰ: laudis curã attulit. qñ bonus eſt pſalmuſ. Hec eſt tota merces laudantiuꝫ. Q. d. Ideo laudate. qñ bonum eſt laudare. Ipſa enim laus dei eſt noſtra beatitudo. Et notandum ꝫꝫ. q̄ nõ dixit qñ bona eſt laus. ſed vt laudis modũ exꝑmeret: dixit. qñ bonus ẽ pſalmus. ipſe enĩ pſalmus eſt: laus dei. q̄ fit non ſola voce. ſed in organo. manibus voci concordantibus per qd̄ ſignificaẗ q̄ voci debent opera conſonare. quorum laus ceſſare non debet. etiam vocis laude intermiſſa. Semper ergo laudat qui ſemper bene operatur. Qui ṽo male agit: blaſphemat. Hec laus perficieẗ in eterna gloria. Ad quaꝫ peruẽturi modo exerceamur. in hac laude bonorum operum. Bonus eſt ergo pſalmus. quia bona eſt laus dei. In laude nanqꝫ dei: ipſe actus eſt merces. que et in futuro erit. et quia bonus eſt pſalmuſ. ideo. deo noſtro ſit iocunda laudatio. qd̄ vtiqꝫ eſt. ſi eſt et decora. id eſt vite moribꝰ ſpecioſa. Iocunda enim eſt deo. que eſt ſpecioſa. qd̄: non in ore peccatorum. qui bone cantilene malis obſtrepunt moribus. Sequitur:

Edificãs hieruſalem dominus diſꝑſiões iſrael ↄgregabit.

Edificans hieruſalem dominus. Quaſi ideo laudandus eſt deus. quia Dominus eſt edificans. id eſt edificat. hieruſalem ſpiritualem ſcilicet celeſtem eccleſiaꝫ quam ſic edificat. quia diſperſiones iſrael. vel iſraelis. id eſt diſperſiones fidelium. i. fideles diſperſos de toto mundo in fine ſeculi congregabit ad regnuꝫ et eſt hic laus de factis mirabilibus. Vł ita. et accepit hieruſalem: generalem eccleſiam. cuius pars triumphat in celis. pars militat in terris. Eſt enim eterna hieruſalem in celis. vbi ciues angeli ſũt et ad eam pertinet etiam populus iſrael. qui modo per peccatum peregrinus eſt. Omnes illi qui ſunt in illa magna ciuitate celeſti gaudent. quibꝰ ſpectaculũ ẽ ipſe deꝰ. Sꝫ nos ab illa ciuitate peregrinamur: peccato expulſi. ne ibi maneremus. ⁊ mortalitate pregrauati. ne illo redirenꝰ. Sꝫ reſpexit deꝰ ꝑegriatõꝫ nr̃aꝫ ⁊ ipſe q̄ edificat hierl'm. etiã lapſã ꝑtẽ reſtituit. ⁊ olim diſꝑſos i chriſto collegit quẽ miſit ad captiuitatẽ nr̃aꝫ redimẽdã precio ſãguiniſ. Et ẽ q̃ dicis vt laudemꝰ deũ. ⁊ qs nr̄ deꝰ ẽ: Dñs edifi. hie. celeſtem. quã de viuis lapidibꝰ extruit: rui

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

nam angelicam reparans.ⁱ et ipſe qui edificat hieruſalem. congregabit in vna fide et charitate. diſper. iſrael.ⁱ i. fideles olim diſperſos. quos colligit. vt de illis edificium celeſte reformet̃ ſic. i. per talia opera ſe ꝯmẽdat deus laudatoribꝰ ſuis .i. ꝯmendat charitatem ſuam fidelibus. Quid ergo eis daturus eſt in premiũ: ſe ipſuꝫ.ⁱ Sed quomõ colligit: Quid agit vt ꝯgreget: Ecce ipſe eſt.

Qui ſanat ꝯtritos corde: ⁊ alligat ꝯtritiones eorũ.

Qui ſanat hic ex parte. in futuro plenarie. ꝯtri. cor.ⁱ i. eos qui offerũt deo ſacrificiũ ſpiritus ꝯtribulati. Hos aũt ſanat qꝛ humiles elatos elidit. Sed in futuro ꝑfecta erit ſanitas. vbi corruptibile hoc induet incorruptionẽ. Nõ vero vt medicus fracturas alligat. Unde ſbdit. et alligat nũc. ꝯtri. e.ⁱ a ſimili medici. Frãgitur enim a medicis. quod tortum eſt. vt fiat rectum poſtea. ſic: prauũ cor cui diſplicet deus in his que fiunt: debꝫ frãgi. et conteri: vt dirigatur. Quod ſi nõ potes dirigere. vel frange. et deus diriget. Frange inquam confitendo. penitẽdo. puniendo. qđ ſignificat peccatorum tunſio. Unde alibi. Scindite corda veſtra.ⁱ Ad hoc enim eliditur cor. vt contritum dirigatur atqꝫ ſanetur. Male enĩ erigitur. qđ non primo per contritionẽ corrigitur.ⁱ Contere ergo cor tuum. et dominus alligat contritiones.ᵉ Qualiter ſamaritanus ille. qui deſcendebat a hieruſalẽ in iericho. quando vidit vulneratum iacentem in itinere. colligauit vulnera eius.ᵉ Ceterum: de his qui non obtriuerunt cor dicitur per eſaiam. Nõ eſt malagma imponere. neqꝫ oleũ. neqꝫ alligaturas.ⁱ Alligamenta autem dei ſunt temporalia ſacramenta: quibus interim conſolationem habemus. que tũc detrahentur. cum erit perfecta ſanitas. ſicut medicus perfecta ſanitate.ⁱ detrahit ligaturaꝫ fracture. Sequit̃. Et ipſe ẽ

Qui nũerat multitudinẽ ſtellaꝝ: ⁊ oibꝰ eis noia vocat.

Qui numerat multitudinem ſtellaruꝫ.ⁱ Non eſt hoc adeo magnum ad litteram Si deus omnes ſtellas numerat. cui capilli captiui numerati ſunt. Sed ſtelle ſunt luminaria quedam in eccleſia. que lucent inter peruerſos omnes ſcilicet de quibus dicit apoſtolus. In medio nationis praue et peruerſe apparetis. tanquaꝫ luminaria in mũdo.ⁱ Tales numerat dominus in ſuos. quia nouit dominus qui ſunt eius. Siquis vero adumbrata fidei ſpecie. ſe talibꝰ interſerit. nouit ille qui numerat. quia ſupra numerum eſt. Unde alibi. Multiplicati ſũt ſuper numerum. quia intra parietes preſentis eccleſie plures ſũt: q̃ꝫ futuri ſint i regno dei. Ideoqꝫ ait. Qui nũerat. i. diſcernit. mul. ſtel. i. electorum. Nouit enĩ dominus qui ſunt eius. et omnibus eis numeratis. nomina vo. vel eſt vocans ⁱ qꝛ noia eoꝝ ſcꝑta ſ̃t ĩ libro vite. i. in dei predeſtinatõe. Hoc nouit. hoc ẽ totum premiũ noſtꝝ. Unñ: gaudere debemꝰ. nõ ꝺ alijs rebꝰ. nec ꝺ donis quibuſdã ſpũalibꝰ. ſicut quidã faciũt. quibꝰ male vſis. quibuſdã donis ſpũſſãcti. dicet ĩ finẽ. ñ noui vos. Diſcipul̃ etiã ait. Nolite gaudere. qꝛ vobꝭ ſpũs ſbiecti ſ̃t. Sed qꝛ noia vr̃a ſcꝑta ſ̃t ĩ celo. qđ. i. eꝰ predeſtiatiõis ĩpletio: fit ꝑ charitatẽ. ſine q̃: et cet̃a dõa ſpũſſãcti. que habent̃ ad tꝑus tollũt̃. ſic dñs ait. Qui habꝫ dabit̃ ei et abũdabit. Et q̃ ñ habꝫ. et id qđ habꝫ. auferet̃ ab eo Habẽt enĩ graꝫ poſſidẽdi dõa dei. ſꝫ nõ hñt charitatẽ vtẽdi. Ul̃ ad lr̃aꝫ põt dici Qui nu. mł̃. ſtel. Hoc patet. et. oi. e. no. vo. Ul̃ ſic habꝫ.ᵉ Alia trãſlatõ. oẽs ĩ ſuo noĩe vocat. ñ alieno. vt aſtrologi. q̃ eas iouẽ. venerẽ. et hꝰmõi appellãt. Ul̃ typice ꝺ ſãctis põt accipi. nec mutat̃ illđ: a ꝓma ſnĩa. Qui nu. mł̃. ſtel. i. ſcõꝝ. et oi. e. no. vo.ᵉ i. cuiqꝫ ꝓpũ donũ dat. Alios ꝑ hũilitatẽ. alios ꝑ caſtitatẽ vocãdo. Uel oi. e. no. vo. i. oẽs ſ̃t ĩ familiaritate eiꝰ.ᵉ A filij dñi dr̃ hoc. q̃ famuloꝝ ſuoꝝ noia nouit. q. Quid plura dicam:

Magnꝰ dñs noſter et magna

uirt⁹ ei⁹: ⁊ ſapie ei⁹ ñ ē nūerus.
Magnus ē dñs noſter. ⁱ Plenuſ gaudio
ꝓpheta eructuat. qḋ ñ pōt explicari. qḋ
tñ cogitabat: ꝓut valebat. ſequiť. et ma
gna v̄tus eius. Hic ē laus a magnitudie
et ſapie. vel intelligētie ei⁹. nō ē nūer⁹. i.
finis. Nō eni pōt ab aliquo ꝯprehēdi. ⁱ
ille ipſe q̄ nūerat ſtellas: nō pōt nūerari
Nemo eni ipſū nūeꝝ. et mēſurā et pōd⁹
vbi deus oia diſpoſuit. pōt metiri. i. nu
merare. vel apprehēdere. i. ipſā ſapiam
dei. ⁱ Sicut eni i libro ſapie diciť. diſpo
ſuit deus oia. in nūero. mēſura et pōde-
re. i. in ſeipſo. q̄ eſt mēſura oi rei. modos
prefingēs. et nūer⁹. i. oi rei ſpēm pꝛebēs
et pōdus. ⁱ Oēm rē ad ſtabilitatē trahēs
.i. t̄minās et formās et ordinās. oia di-
uerſa que incōprehēſibilia ſūt. Conticeſ-
ſcāt ergo hūane voces. requieſcāt hūa-
ne cogitatiōes. ad incōprehenſibilia dei
nemo ſe extēdat. q̄i ꝯprehēſurus. ſed q̄i
ꝑticipaturus. Participes eni erimus. ⁊
nō hoc qḋ capiem⁹. erim⁹: nec totū capi
emus. Sꝫ cuius rei ꝑticipes erim⁹? Et q̄
liter ꝑticipes erimus. cū ꝑtes nō ſint a-
pud deū. vl' ꝑ ꝑtes diuidať? Quis ergo
explicet. qūo ſint ꝑticipes. vnus etiā ſim
plicis eſſētie plures? Nō puto añ poſſe
dici. q̄ꝫ videať. Cōfitere ergo infirmitatē
qui ꝑuenire vis ad diuinitatem. cui⁹ in
telligentie non eſt. ⁱ Sed in hac difficul-
tate intelligenda. eſto māſuetus ⁊ qua-
re? ſ̄bdit. Quia:

**Suſcipiēs māſuetos dñſ: hūi
liās āt pccōres uſqꝫ ad terraꝫ.**
Dñs eſt ſuſcipiēs māſuetos ad intelligē
tiam archanoꝝ. ⁱ Si ergo vis intelligere
mitis ſis. nō obſcura ſcripturaꝝ accuſes
que fecit de⁹. vt te exerceat. ⁱ Neqꝫ dicas.
ſic diceret melius. Sic eni dictū ē. vt di
ci debuit. Nō corrigat eger medicamen
ta. que medicus temꝑat. Nouit quippe
medicus ea t̄pare modificare. ei crede. q̄
te curat. An ergo q̄ꝫ ſcias q̄re: q̄d dcm̄ ſit
nō iudices. crede ita debuiſſe dici: vt di
ctū ē. Et hec pietas: facit te capacē. Si āt
reſiſtis aduerſus clauſa dei. vide q̄d ſe-
quiť. hūilians. ⁊c. Q. māſuetos ſuſcipit
peccatores āt. ⁱ i. immites ꝯtrarios man
ſuetis ē. hūi. vſqꝫ ad ter. vt t̄rena tm̄. de
deo ſapiāt. Qui eni reprehendūt intelli
gibilia. iō ſentiūt t̄rena d̄ deo incorꝑeo
corꝑaliť cogitātes. ⁱ Hec facit deus his:
qui volūt irridere legē. añq̄ꝫ noſcāt. ⁱ Qꝛ
ergo magnū ē ꝓficere. ad intelligibilia et
ſpūalia ſim⁹ māſueti. pulſem⁹. faciamus
qḋ ſequiť.

**Precinite domio in ꝯfeſſione
pſallite deo noſtro in cythara**
Precinite domino. Secunda ꝑs ex pre-
dictis quaſi adhuc herentes: increpat: ⁊
impellit. oſtendens vnde poſſint intelli
gere. ſ. ſi humiles. ⁊ non ſuperbi ſint. Q.
et vt intelligere valeatis. Precinite vel
incipite domino in confeſſione laudis.
ⁱ Te prius accuſa. inde deum lauda. ſic
peruenies ad intelligentiam perſpicuaꝫ
veritatis. ſic imago dei reformatur. vel
reformabitur. ⁱ Poſt confeſſionem vero:
ſequāť oꝑa bona. Vñ ſ̄bdit. pſallite opi
bus deo nr̄o in cythara. vbi man⁹ ſequi
tur vocē. ita vocē laudis: ſequanť oꝑa.
Et q̄i q̄s quereret. ⁱ cui deo? ſ̄bdit.

**Qui operit celum nubibus: ⁊
parat terre pluuiam.**
Qui operit celum nubibus. ad litteraꝫ
ⁱ memorat opera. per que poteſtas oſtē-
ditur. Uel potius myſtice. Qui oꝑit ce-
lum nubibus. ⁱ id eſt qui contegit ſacra-
mentum ſcripturarum. figuris et ſacramē
tis. et vt incitet ad querendum. ⁱ et ne ti
meas de operta ſcriptura. quia inde pa
rat gratis. non meritis habetur. pluuiā
terre. Ad hoc eni quedā obſcura in ſcꝑ-
turis voluit eſſe. vt haberent ſerui dei.
quid interpretando. influerent ſuꝑ a-
res. et corda hominū. excipientiū: d̄ nu
bib⁹ dei ſaginā leticie ſpūalis. Et ipſe eſt

**Qui producit in mōtib⁹: fenū
⁊ herbam ſeruituti hominum**
Qui producit fenum et herbam. ⁱ Ecce
fructus: pluuie. non modo in terra hu-
mili. ſed etiam in montibus. i. in excel.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſis ſeculi. qui magis amant diuitias. Ecce vnde produxit. Et quibus produxit? ſeruituti hominuz. id eſt predicatorib⁹ qui hominibus ſeruiunt. Unde apoſtolus ait. Nos autem ſeruos veſtros per ieſum chriſtum. Hi ſeminant ſpiritualia et recipiunt ab excelſis ſeculi. fenū et herbam. id eſt temporalia. Omnia enī que dantur eccleſie a diuitibus fenum ſunt. Et ipſe eſt:

Qui dat iumētis eſcā ipſoruz ⁊ pullis coruoꝝ inuocātib⁹ eū

Qui dat iumentis. vel pecoribus. id ē ſimplicibus eccleſie ſcilicet gregibus domini. eſcam ipſorum. id eſt pabulum diuini verbi. quia eos paſcit deus. ꝑ homines qui accipiunt fenum. id eſt ꝑ predicatores. quia largiuntur eis ſpiritualia. a quibus metunt carnalia. et dat eſcam pullis coruorum inuocantib⁹ eū. Corui ſunt gētiles nigri in peccatiſ. Unde et iudei. qui ſe ſolos iuſtos dicebant omnes gentiles peccatores eſſe dicebant et vere patres noſtri corui fuerunt. quia peccatores et idolatre. Nos autem non ſic remanemus. tamen recte pulli coruorum dicimur. et ſumus. Pulli enī coruorum dicuntur rore celi veſci. et beneficio etatis ignorant paternas eſcas. id ē fetores cadauerum. ſicut filij paganoꝝ non imitantes paternos ritus. innocentes ſunt. qui inuocant. coruus nō inuocat. Nos vero dimiſſi inuocamus. ergo dat eſcam pullis coruorum. id eſt filijs paganorum. inuocantibus eū. Sequit᷑

Non in fortitudine equi uolūtatez habebit: neqȝ ī tybiis uiri beneplacitum erit ei.

Non in fortitudine. Quaſi iumenta paſcit. et pullos. ſed Non habebit voluntatem. id eſt beneplacitum. in fortitudine. vel in potentatu equi. id eſt in ſuperbia contumacium. Per equum enim ſuperbia itelligitur. quia de equo altior incedit homo. et ceruix eius vere indicat ſuperbiam. rapidus eſt etiam in curſu. ſequitur. neqȝ beneplacitum erit ei in tybijs viri. id eſt in incōpoſito habitu preſumptuoſi. et audacis. Per virum eniz audacem: preſumptionē notat. ī tybijs notatur inceſſus incompoſitus. Vel ſecundum aliam litteram. neqȝ in tabernaculis viri. id eſt in conuenticulis hereticorum. beneplacitū erit ei. Nota ꝙ non ait in tabernaculis dei ſed viri. per hoc deſignans audaciam hereticorum. et tabernacula. quia eſt: et tabernaculuz dei id eſt eccleſia. a qua: ſe diuidentes heretici. ibi ſibi tabernacula poſuerunt. Unde pullus corui forte in eccleſia carēs temporali honore ait. Elegi abiectus eſſe in domo dei. m. magis ꝙ̄ ha. in taber. peccatorum. Non enim extra eccleſiam ſibi facit tabernaculum. in quo non ſit beneplacitum deo. Sequitur.

Beneplacitum eſt dño ſuper timētes eum: et in eis qui ſperāt ſuper miſericordia eius.

Beneplacitum eſt domino. Quaſi in ſuperbis. et hereticis. et incompoſitis. nō eſt beneplacitum deo. ſed Beneplacituz eſt domino ſuper timentes eum. et cetera. id eſt beneplacitum eſt domino in his q̄ timent et ſperant. Timori: ſpem coniunxit. quia non valet timor. ſine ſpe venie. Judas enim penitens timuit. ſed non ſperauit in miſericordia. Ideoqȝ deſperando cucurrit ad laqueum: et ſe ſuſpēdit. Qui ergo tīet deū: ſperet: et ab ipſo ad ipſum fugiat. ab irato: ad placatum. Placabis autem eum: ſi ſperes in miſericordia eius. Atqȝ de cetero. ita peccare caueas. vt de preteritis depreceris: vt tibi dimittantur.

Alleluia aggei ⁊ zacharie.

Alleluia aggei ⁊ zacharie. Prophe iſti ī babylonia captiuitate. pphauerūt reparationē hieruſalē. que vt hieremias predixit poſt ſeptuaginta annos facta eſt. in qua intellexerunt ſpiritualem reſtitutionem celeſtis hieruſalem. eamqȝ ſb figura illius predixerunt. et pro ea ad dñm laudauerūt. que poſt. lxx. annos. i. poſt volu-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

bſlitatē totius tp̄is. qđ. vij. diebus agit̄
pficiēda ē. et p ea h̄ pp̄heta deū laudat.
ſicͭ et predci pp̄he ſb̄ figura laudauerūt
et ē ſēſus tituli. Hic eſt Alla. i. laus dei.
laus dico. aggey. et za. i. d̄ reparatiōe cele-
ſtis hieruſalem. q̄z illi predixerunt. et
pro ea deū laudauerūt. Et facit pſalm⁹
iſte in nob̄ amorē future hieruſalē quaz
multiplicit̄ ꝯmendat. Totus quoqꝫ h̄
pſalmus potentiam dei predicat. ¶ In-
tentio: monet ad laudem. Modus: bip-
titus eſt. Primo: dicit bona future hie-
ruſalem. Secūdo: dicit que bona hic dā-
tur ſanctis ibi. Qui emittit. In captiui-
tate ergo huius ſeculi. adhuc conſtitut⁹
propheta videns beatum populum e-
terne hieruſalem. premiſſo gaudio ſpei
ante gaudium ſpeciei. Quaſi coniugens
cor. et ſi non corpus angelis dicit. O:

Lauda hieruſalem dominum: lauda deum tuum ſyon.

Hieruſalē celeſtis iā ſecura. lau. d. Hoc
ſolū ē nogociū tuū. hoc id̄ dicit pp̄heta
vt mō exultemus in ſpe. et deſideremus
ipſā. qui audimus eū. vel eā. ſic ructātē
dei laudē. et repetit. lau. d. t. o ſy. Eadē
ē ſyon et hierl̄m. Hierl̄m eniꝫ int̄pretat̄
viſio pacis. ſyon: ſpeculatio vel ꝯtēpla-
tio. et viſio pacis. eſt contemplatio chri-
ſti. qui eſt pax noſtra. Vel ſm̄ aliam edi-
tionem. Collauda o hieruſaleꝫ dominū
non ſimpliciter dico lauda. ſed collau-
da. quia ex multis conſtas. tu ergo con-
ſtās ex multis. collauda. et o tu ſyon lau-
da deum tuum. ideo ſimpliciter ſubdo.
lauda. quia vnum facta es. ⁊ accipitu
idem ſyon. et hieruſalem. quod prius.
. Et quaſi dicat quare laudabo: R̄ndit.

Qm̄ ꝯfortauit ſeras portarū tuarꝫ: benedixit filiis tuis in te

Qm̄ ꝯfortauit. vel ꝯformauit. ñ tm̄ po-
ſuit. ſeras. vel vectes por̄t. Vectiū con-
firmatō: ñ fit niſi clauſis port̄. Per hoc
ergo nōt clauſā eſſe ianuā. admiſſis pru-
dētibus. et excluſis fatuis virginib⁹. vt
nemo iam exeat. vel intret. et ꝯgrue poſt
laudis ammonitionem. ſb̄dit d̄ clauſis
ianuis. Clauſa enim ianua. hieruſalem
ſecure laudat. quia nemo exijt Unde do-
leat. nēo ītrat quē tīeat. q̄ ñ exijt ide ami-
cus. nec intrat illuc alienuſ. ſic modo fit
Unde et ſunt ſcandala. et benedixit filijs
tuis. quos olim peperiſti. qui iam qui-
eſcunt. in te. non foris peregrinantur.
Volarunt enim de nido timoris: in cele-
ſtia. in eterna tabernacula. vbi filij ſunt
⁊ ſecuri. Quis benedixit:

Qui poſuit fines tuos pacem et adipe frumenti ſatiat te.

Qui poſuit fines tuos pacem perfectā
Quicquid enim intus eſt. pace fruitur
extra eſt gehenna. et in pace illa eſt ſa-
turitas. et nulla indigentia. Unde ſub-
dit. ſatiat te adipe frumenti. id eſt pane
qui de celo deſcendit. qui carne clauſus
in mundo. ſola fide eſt cognitus. Tunc
autem videbimus ſicut eſt. et erit illa p-
fecta ſaturitas. vl' ſecuritas. Unde ſb̄dit

Qui emittit eloquiū ſuū terre velociter currit ſermo eius.

Qui emittit eloquium. Secunda pars
vbi ſb̄dit. que munera hic dātur electis
per quem. veritas futuri ꝑoſſit agnoſci
Quaſi hec predicta erunt ibi. ſed quid
interim in peregrinatione iſta dat no-
bis: Ecce ipſe eſt. Qui emittit eloquium
ſuum terre. id eſt verbum aſſumpta car-
ne. terre. vt in terra cognoſcatur. Aliter
enim non leuaremur ad adipem frumē-
ti ſatiantem. niſi mitteret verbum terre.
qua grauamur. et impedimur. ad redi-
tum. In terra enim vbi laboramus. feſſi.
languidi. pigri. frigidi. ſcilicet in here-
mo non deſerit. ſed manna pluit. Quia
emittit eloquium. et velociter currit ſer-
mo eius. q̄ ſm̄o chriſti. l' chriſt⁹. cito i-
impleuit mundum. cognitione verita-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis. Vel ſm aliam litteram. vſqꝫ in velo
citatem currit ſermo eius. vel verbū ei⁹
quo electius vel expreſſius dici nō po-
tuit. Non ait velox verbum. velox enim
fit aliquid velocitate. qua plus vel mi-
nus participat. ſicut participatione ca-
loris. aliquid dicitur calidum. et parti-
patione frigoris frigidum. Eſt autem a-
liquid alio magis. vel minus velox. vel
calidum: quāto ſcilicet velocitate vl' ca-
lore: magis vl' minus participat. Sicut
calore quo calent cetera. nihil eſt calidi⁹
ita velocitate. qua cetera dicuntur velo
cia: nihil ē veloci⁹. Sicut ergo d̄ aliquo
diceretur. calet vſqꝫ in calorem. i. adeo
calet. ꝙ ipſe calor poteſt dici. ſic de ver-
bo dicitur. cucurrit vſqꝫ in velocitatēꝫ
. i. adeo vt ſit ipſa velocitas. Qd̄ tamen
per quandam ſimilitudinem dicit̄. Qd̄
enim velox eſt. ſicut equus. vel angelus
vel ventus alicubi eſt: non vbiqꝫ. Velo-
citas autem ipſa vbiqꝫ eſt. non eſt in par
te nuſqꝫ artatur: que modo non eſt in e-
quis. vel in ventis. ſed in alijs infinitis.
et in eiſdem temporis punctis. vbiqꝫ ter
rarum diffunditur. Hoc autem perti
net ad verbum dei ſcilicet non eſſe in p-
te. ſed vbiqꝫ eſſe per ſeipſum. Hec eſt ſa-
pientia dei. que ſicut in libro ſapiētie le
gitur. Attingit a fine vſqꝫ ad finem forti
ter. non tamen motu locali. ſed immobi
litate. tanqꝫ ſi moles aliqua ſaxea imple
at locum aliquēꝫ. dicitur ꝙ attingit a fi-
ne eiuſdem loci. vſqꝫ ad finem. cuꝫ tamē
alterum non deſerat. alterum occupan-
do. Non habet ergo motum illud ver-
bum. et ſapientia illa ſolida eſt. et vbiqꝫ
eſt. Sed et de ſapientie ſpiritu: dicitur ī
libro ſapientie. Actus mobilis. certus.
incoinquinatus. Sed hoc facit ipſa ve-
locitas: qd̄ ſapientia. Dicitur actus mo
bilis. non vt hoc deſerat. illud tangat: ſꝫ
vt vbiqꝫ ſemper ſit. et nuſqꝫ incluſa tene
atur. Sed quiſ ſufficit iſta cogitare? Vti
qꝫ nll'us. Eſt tn̄ ſpes ad capiēdum vbuꝫ
qꝛ predeſtiauit nos deus. et hoc ē qd̄ ait

**Qui dat niuē ſicut lanā: ne-
bulā ſicut cinerem ſpargit.**

Qui dat niuem ſicut lanam. Hic di-
cit: que preſtet aduentus chriſti. Si-
cut enim nix ſurſum gelat. et in ima de-
cidit. ſic refrigeſcente charitate. decidit
humana natura in terras. et pigro cor-
pore inuoluta vt nix facta eſt. Sed ī hac
niue: ſunt predeſtinati. qui ſunt velut la
na. de quibus ſcilicet aliquid factur⁹ eſt
Lana enim eſt materia veſtis. et de his.
ſpiritu adhuc frigidis. qui predeſtinati
ſunt. fit tunica chriſti ſine macula et ru-
ga. Unde merito veſtis chriſti in monte
refulſit. ſicut nix. quia de hac niue fit ve
ſtis chriſti. et eſt. Qui dat niuēꝫ. id ē ꝯ-
gelatos. ſicut lanam. que eſt materia ve-
ſtis. id eſt de congelatis et fridigiſ. quos
predeſtinauit. facit veſtē chriſti ſine ma-
cula et ruga. Sed predeſtinati. vocan-
di ſunt ad penitentiam. ſecundum illud
quos predeſtinauit. hos et vocauit. Nō
autem venit vocare iuſtos. ſed peccato-
res. id eſt peccata. et inſcitiam ſuam con
fitentes. et hos impenitentes. dum vo-
cat ad penitentiam. nebulam ſicut cine-
rem ſpargit. Cinis ad humilitatē. et pe-
nitentiam pertinet. quia cinis et ciliciuꝫ
ſunt arma penitentiuꝫ. Nebula vero ca
liginem peccati. et ignorantiam notat.
Et dum vocatur quis ad intelligenduꝫ
deū. et dicit̄ illi cape veritatem. Incipit
velle cape v̄itatē. ⁊ ñ ſuffic̄. ſꝫ patit̄ cali-
ginē. Adhuc ergo ē illi nebula. vt ſciat
ſe neſcire. ⁊ ñ poſſe cape. qd̄ oportꝫ eū ſci
re. Sꝫ ſi ñ pōt penetrare v̄itatī archanū
pēiteat pcc̄oꝝ ſuoꝝ. q̄b⁹ ī hāc difficltatē
viuēdi vēit. ⁊ ita erit ei ſalubris nebula.
quā ſpargit de⁹. vt cinerē. i. tollit ꝑ hūi-
litatē pnīe. q̄ ſignificat̄ ꝑ cinerē. vt et a-
braā dic̄ deo. Cinis ſū. hec ꝯfeſſio ē hūili
tas pēitētī. Ergo ne. q̄ ē p caligine pcc̄i.
ſpar. ſi. ci. i. tollit ꝑ hūilitatē ⁊ pniaꝫ ad
quā vocat. ⁊ q̄ predeſtiauit ⁊ ad pniaꝫ

**Mittit criſtallū ſuā ſic̄ vocauit
buccellas: an̄ faciē frigoris ei⁹
q̄s ſuſtiebit.**

Mittit criſtallum ſuam. vel ſuum ſi-
cut buccellas vel fruſta panis. Criſtal-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lum dicit:obſtinatos.de quibus tñ et a/
lios paſcit.et eſt ſenſus.criſtallum.ſ.ob-
ſtinatos. quos quidem predeſtinauit.
qui non facile vt nix ſoluunt̃. mittit vt
buccellas.vel fruſtra panis.i.tł'es facit
vt paſcant alios v̇bo dei.et predicēt ve
ritatē.quā impugnabant.quibus ſūt q̄i
panis. Unde dicit apl'us. Multi vn⁹ pa
nis ſumus in chriſto.oēs ergo vnus pa
nis ſunt.ſinguli vero fruſta ſunt. talis
fuit paulus. Ipſe nanq₃ fuit criſtallus.i.
durus et nitidus. Durus:quia perſecu
tus eſt eccleſiā dei.obnitēs veritati.cla/
mans aduerſus euangeliū. Nitidus fuit
quia in lege peritus.qui tñ poſtea fcūs
panis:veritatē docuit.ſoluta niue.nebu
la criſtallo. Sequit̃ ante faciem. Hic ex
aggerat periculū.vt maior gratia ſit li-
berationi.q̄i quidā ſunt nix.nebula et
criſtallus. Hec autē deus ſoluit.ſed ni
ſi ſoluat.quis ſuſtinebit:vel ſb̄ſiſtet.an/
te faciē fri.i.vicioꝝ et obſtinatiōis. Fri/
goris dico ei⁹.ſ.dei.frigus dicit̃ eē ei⁹.
non q̄ faciat illō.ſed quia fieri ſinit.ſ.
quia deſerit peccatorē.et non vocat.nō
aperit ſenſū.non infundit gratiā. Niſi er
go ſoluat.quis ſuſtinebit:nullus.et q̇s
alius ſoluet niſi ipſe:nullus.de hoc fri-
gore:dicit apoſtolus. Uideo aliam legē
in membris meis repugnantem legi mē/
tis mee.et captiuātem me in lege pecca-
ti et mortis.et quis me liberabit de cor-
pore mortis huius: Acſi diceret. Frige-
ſco.miſer ſum.nullus ſoluit ab hui⁹ fri-
goris miſeria.niſi gratia dei. Unde et
hic ſb̄dit.

**Emittit uerbum ſuum ⁊ liquē
faciet ea:flabit ſpiritus eius et
fluent aque.**

Emittit verbum ſuum. Q.d.⁊ ſi nullus
poſſit per ſe ſb̄ſiſtere ante faciem frigoris
non tamen eſt deſperandum.quia emit
tit deus verbum ſuum carne aſſumpta.
et liquefaciet ea.ſcilicet niuem.nebulā
criſtallum. Uerbo nanq₃ dei veniente
nec frigus nec obſcuritas.nec duricia de
ſpare pōt. Salubrit̃ eni liquefiūt.⁊ flu-
enta ſpiritualis beneficij profundunt a/
lijs. Unde ſb̄dit.et flabit ſpiritus eius
ſcilicet calidus auſter.et aque ſcilicet flu
enta doctrine ⁊ gratie. Fluent vt inde bi
bant alij. Iuxta illud. Omnes ſitientes
venite ad aquas. Ita myſtice hec predi
cta ſane accipiuntur. Ad litteram vero
manifeſta ſunt.quia ſpargit deus niuem
quaſi lanam.nebulā vt cinerem.criſtal
lum facit vt fruſta cādidi panis. Eſt aūt
criſtallus ſpecies quedam in modū vi-
tri.ſed candidus eſt.dicit̃ aūt eē nix gla
cie indurata per multos āños.vt reſol/
ui non poſſit.⁊ congrue he tres ſimilitu
dines hic notantur.que iuxta litterā ma
gna opera dei monſtrant.ſed aliud hec
innuunt myſtice intellecta.qd̄ ante pro-
ſecuti ſumus.⁊ in proſecutione hucuſq₃
proceſſimus.ſcilicet

**Qui ānūciat uerba ſua iacob
iuſticias:et iudicia ſua iſrael.**

Qui annūciat. Q.ſpūs eius flabit.ei⁹ i
q̄m.qui annun.ver.ſu.ia.i.nouo pp'lo
chriſtianoꝝ qui ſignificat̃ p iacob.et an
nunciat iuſti.et iu.ſ.i.iuſta iudicia ſua.
iſrael. Idē ſignificat̃ p iſrael et p iacob.
ſcilicet populus fideliū cui annunciat
iuſta iudicia ſua.ſ. quod non tantū in/
ſti.immo et iuſti patiuntur hic pro me-
rito iuſto iudicio dei.quod iudicium ſi
cut ait petrus incipit a domo dei in pre
ſenti.id eſt a fidelibus. Solus eni chri-
ſtus que non rapuit:ſoluit.in quo prin
ceps mundi nil inuenit.et ſi initium eſt
a nobis.quis finis erit eorum qui nō cre
dunt euangelio:et ſi iuſtus vix ſaluabi/
tur.impius et peccator vbi parebit: et
hoc iudicium dei quod ſcilicet patiun/
tur iuſti et iiuſti.pro ſuo merito.⁊ quo
modo iuſti non ſuis meritis.ſed gratia
dei liberantur. Non omni genti nuncia-
uit deus.ſed ſoli iſrael.id eſt nouo po-
pulo in quo ſunt et gentes. Unde addit

**Non fecit talit̃ oi nationi:⁊ iu/
dicia ſua non manifeſtauit eiſ**

Nō fec̄ talit̃ oi natōi.l'gēti.⁊ iu.ſ.ñ ma.
eis. Iam enim gentes que abſciſe ḋ ole

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aſtro inſerte ſunt bone oliue·non debent
dici gentes. ſꝫ populus vnus in chriſto
Uel ad litteraꝫ per iacob et iſrael iudeos
accipit. quibus per ſeipſum chriſtus. v̓
bum ſuum annunciet. et iuſticias et iudi
cia ſua manifeſtauit. qđ non fecit alijs.
vnde addit. Non fecit taliter omni natõ
ni et iudicia ſua non manifeſtauit eis.
quia per ſe non predicauit alij nationi.
vł genti iuxta illud. Non ſum miſſus ni
ſi ad oues. que per. do. iſ. vide ordineꝫ
qui eſt in predictis. iiij. pſalmis laudũ
dei. prius cũ de preceptis diuini preco
nij egit. Secundo: de peruerſitate mũdi
fugienda. Tercio de congregatõne eccle
ſie. Quarto iam collecte in pace. laudes
imperat ꝓ ſua ſecuritate: et dilectione.
Illi autem choro de mundi partibus ag
gregato trina exultatione ſubnectit eſſe
gaudenduꝫ. iij. alios pſalmos laudis ſi
iungens: vt in hoc opere gratia trinita-
tis eluceat.

Alleluia. aggei et zacharye.

Alleluia. Aggei: et zacharye. ag
geus et zacharias qui in babylo
nia captiuitate predixerunt libe
rationem terrene. hieruſalem. multũ eos
erigunt ad futuram liberationem. ſpiri-
tualis hieruſaleꝫ. quã ſub illa actuali in
tellexerunt. et pro ea dominum ſpiritua
liter laudauerũt. vt nos exemplo eorum
Quaſi contempta huius noſtre peregri
natõis babylonie ſecure premeditemur
hic laudem. quã in eternũ ſoluemus. vn
de et hic propheta. per paucorum com
memorationem. vniuerſaꝫ creaturã hor
tatur laudare deum. Omia enim laudãt
deum. vel in ſe vel in alijs. Sunt enim
quedam que habent ſpiritum laudandi
deum. et laudant in illo affectu quo illis
placet deus. Quedam vero non habent
intellectum. Sed quia ⁊ ipſa bona fiunt
in ordine ſuo: et ad pulchritudinem vni
uerſitatis referuntur. Per ſe quidem nõ
laudant. ſed ab ipſis. per attendentes ea
laudatur deus. et ita quodãmodo lau-
dant. quia de illis naſcitur in nobis lauſ
dei. ad quam hic monet nos ꝓpheta pro

ſpirituali liberatione quã predicti pro-
phete in myſterio: futuram ſignificaue-
runt. Ideoqꝫ titulus continet nomina e-
orum. et eſt ſenſus. hic eſt alleluia. id eſt
laus dei. aggei. et zacha. i. pro futura li
beratione. pro qua predicti ꝓphete lau
dauerunt. Intentione: monet ad lau-
dem. Modus: Bipertitus eſt pſalmus.
Primo celeſtia hortatur ad laudes. Se
cundo terreſtria. ibi. Laudate dominuꝫ
de terra. Et cõgrue primum de celis lau
datur deus. poſtea de terra. Ipſe eſt qui
fecit celum et terram. et in celeſtibꝰ ⁊ in t-
erreſtribus omnia continentur. Sicut er-
go aliquibus bona operantibus applau
dẽtes dicimus. facite facite. Ita prophe
ta angelis deum laudantibus aggratu-
lans ait. O vos qui eſtis.

Laudate dominuꝫ de ce-
lis: laudate eum in excel-
ſis.

De celis. ſ. vos angeli. laudate dominũ.
non precipit vel ammonet angelos hoc
facere. ſed adiungit aggratulationem ſu
am eis hoc facientibus. quia placet ſibi
qđ faciũt. ⁊ leuato corde cũ illis eſt ſpe.
et repetit. o vos qui eſtis. in excelſis. lau
date eum. Deinde: quibus aggratulatio
nem ſuam faciat. exprimit.

Laudate eum omnẽs angeli eiuſ: laudate eum omnes uirtu tes eius.

Laudate. e. o. an. e. laudate
eũ omnes virtutes eius. virtutes gene-
rale nomen eſt omniũ celeſtiuꝫ ſpirituũ
qñqꝫ tñ ꝓ vno ordine accipitur. Dum
vero mittunt angeli nominant. Seqr.

Laudate eum ſol et luna: lau- date eum omnes ſtelle ⁊ lumẽ.

Laudate. e. ſ. Notandũ ꝙ ab inuiſibilibꝰ q̃
digniora ſunt incepit. deiñ ponit viſibi-
lia que minus ſũt digna. Sol eñ et luna
⁊ oĩa viſibilia: inuiſibilibꝰ cedũt. de q̃bus
hic incipit dicens. Laudate. eũ ſol et lu.
lau. e. o. ſtel. ⁊ lum̃. ꝑ lum̃ gñalit accipit
oĩa lum̃ hñtia. que dinumerari ñ pñt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Laudate eum celi celorum: ⁊ aque que ſuper celos ſũt laudẽt nomen domini.

Laudate.e.ce.cel. Pl'r dicit: quia plures ſunt celi. et aque que ſuper. ce. diuerſe ab his que ſub firmamento ſunt: laudate nomen domini. et ita faciunt. et celi. et aque. Nimia eñ laus eſt. ꝙ et tenuitas celorum firma conſiſtit. ⁊ aquas que grauiores ſunt: ſuſtinet. que: niſi iuſſe. nõ defluũt ꝑ pluuias. que: ſicut dicit̃ aptis. celi catharactis ꝑ pluuiã ad terram mittũtur. Et quaſi quis quereret. quid de eis contulit: vnde laudent: multũ. vñ ſb'dit

Quia ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit ⁊ creata ſunt.

Quia ipſe dixit. et facta ſunt. Ecce bis v̈bis: ſignificat verbũ per quẽ. vel qđ omnia facta ſunt. vnde. Omnia per ipſum facta ſunt. et ſine ipſo factum eſt nihil. Ipſe ergo dixit. i. verbum genuit. et per ipſum facta ſunt. Hoc dicit cõtra illos qui dicunt mundum deo coeternũ. ſeq̃r ipſe mandauit. verbo ſuo. et creata ſũt. Prius dixit facta. poſtea creata. facere eñ et nos poſſumꝰ ſed nõ creare. qđ ꝓꝑe eſt d̃ nihilo aliquid facere. Ipſe ergo ſolus creat. quod proprium deitatis eſt. Seq̃tur. Et.

Statuit ea in eternum et in ſeculum ſeculi preceptum poſuit et non preteribit.

Statuit ea. oia ſupiora. oia celeſtia. in eter. et in ſe. ſe. quia etſi erit celum nouũ. deo tamẽ bene ſtatuta dicuntur. que nouantur per chriſtũ. et meliorata permanẽt. et eſt hic laus a potentia. Omnipotens eñ eſt cuius opera nõ mutantur. ⁊ poſuit eis prece. i. legem. et conditionem ſ. vt laudent eũ. et nõ preteribit. q̃n fiat. laudant eñ oia. vel in ſe. vel in alijs.

Laudate dominum de terra dracones: ⁊ omnes abyſſi.

Laudate dñm de terra: Secunda pars enumeratis celeſtibus deſcendit hic ad t̃reſtria. Conuerſus ergo ad illa tanq̃ȝ exhortans nos vt eoꝝ ꝯſideratõne laudemus deum. que conſiderata aperiũt laudem dei. ait. o vos qui. De terra laudate dominum. ſ. draco. ⁊c̃. Dracones circa aquam verſant̃. et prodeuntes de ſpeluncis: feruntur in aere. et concitatur ꝑ eos aer. quibus nõ ſunt maiora animantia ſuper terram. vnde: ab eis cepit. ſeq̃r. et omnes abyſ. Abyſſi ſunt ꝓfunditates aquarum latentium ⁊ maria omnia. aer quoqȝ nubiloſus ad abyſſum pertinet. vbi ſunt nubes. venti. tempeſtates. pluuie chorufcationes. tonitrua. grando. nix. Et generaliter quicquid de humido et caliginoſo aere: vult deus fieri ſuper t̃ram. totum terre nomine appellauit. qꝛ nimis mutabile eſt. hec auteȝ omnia. ⁊ſi mutabilia et turbata ſint: habent tamen locum et ordinem ſuũ. et pro modo ſuo implent decoreȝ vniuerſitatis. et ſic: laudant deum. Ipſa ergo. id eſt nos conſiderationе eorum hortatur laudare ſb'dens

Ignis. grando. nix. glacies ſpiritus procellarum: que faciunt uerbum eius.

Ignis. grando. nix. glacies. ſpiritus procellarum. laudent nomen domini. que omnia. etſi perturbata videantur. quibuſdam ſtultis. et caſibus agitari. tamen faciunt verbum eius. Hoc ideo dicit. quia viſum fuit quibuſdam ꝙ deus ſuperiora regeret / ſed hec inferiora deſpiceret. et a caſibus regerẽtur. ſed et hec agit deus. et in his. id eſt in minimis laudatur. et alleluia cantatur. Sequitur.

Montes et omnes colles ligna fructifera ⁊ omnes cedri.

Montes et omnes colles. ligna fructifera ⁊ omnes cedri.

Beſtie et uniuerſa peccora: ſerpentes ⁊ uolucres pennate.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Beſtie. maiores. et vniuerſa peccora. minores. ſerpentes. et volucres pennate. Deinde ad homines venit dicens.

Reges terre ⁊ omnes populi: principes et oēs iudices terre.

Reges terre. ⁊ omnes populi: principes et omnes iudices terre.

Iuuenes ⁊ uirgines ſeneſ cum iunioribus laudent nomē domini: quia exaltatum eſt nomē eius ſolius.

Iuuenes et virgines ſenes cum iunioribus. ſcilicet homines de omni ſexu. et de omni etate. laudent nomen domini. Et quare? ſupponit laudans a magnificentia ideo. ſcilicet. quia exaltatum eſt no. e. ſolius. Nemo enim exaltatur niſi ſub eo. Sequitur.

Confeſſio eius ſuper celum et terram: et exaltauit cornu populi ſui.

Confeſſio. ⁊c. Supra dixit prius de celo poſtea de terra. hic de omnibus ſimul. ⁊ accipit per celum: omnia ſuperiora. per terrā omnia inferiora. ⁊ eſt. Confeſſio eiꝰ ſuper celum et terram. i. illum omnia confitent. vel in ſe. vel in alijs. pulchritudo omniū: vox eſt confitentiū in attendētibꝰ ea i. attendētes laudēt eū. et de terrenis. et de celeſtibꝰ quo ñ eſt aliquid melius. Quicquid eñ fecit: infra illum eſt. et quicqd i bis placet: minus eſt q̃z ipſe. Si ergo amas viſibile qḋ fecit: multomagis inuiſibilem. qui fecit. Per viſibilia intelligun tur eius inuiſibilia. Vel Confeſſio eius. eſt ſuper celū. et terrā. i. maior ē laus eiꝰ ex ſeipſo. quā ex creaturis. Quia magis laudādus eſt propter ſe. q̃z propter creaturas. Sequitur. et exaltauit. vel exaltabit. Quaſi dico vt laudent. quia exaltatum eſt nomen eius. et etiam ideo: quia exaltauit. vel exaltabit. cornu. i. poteſtatem. et dignitatem populi ſui. Ecce quid prophetabant. aggeꝰ. et zacharias in captiuitate. ſcilicet exaltationez populi tui. Modo et humile eſt. in tribulationibus cornu populi ſui. ſed cum venerit dominus: exaltabitur. Sequitur.

Hymnuſ omnibꝰ ſanctis eius filiis iſrael populo appropinquanti ſibi.

Hymnus omnibus ſanctis eius. Quaſi dico exaltabit cornu. vñ: modo ſit: hymnus. omnibus ſanctis eius. Quibus in fine erit hymnus perpetuus. vnde in ſecula ſeculorum laudabunt te. Hymnus autem tria habet. Canticum. laudem. et dei. i. hymnus eſt laus dei cum cantico. Hunc ergo modo dicant ſancti: in fine eternum hymnum accepturi. Et qui ſunt ſancti? Quibus debz eſſe hymnus? filijs iſrael. ſ. fit hymnus Qui ſunt filij iſrael? Qui appropinquant deo. et hoc eſt. populo. ſ. appropinquanti ſibi. non carne ſed fide ſit hymnus.

·CXLIX·

Alleluia

Alleluia. poſt omnes creaturas quas in precedenti pſalmo monuit laudare deū eo q̄ ab ipſo create ſunt. hic proprius et ſpecialius iſrael inuitat ad nouuz canticū: pro nouitate ſibi facta. que ē mirabilior dei operatio: hec eſt ſanctificatio iſrael. per quā de veteri factus eſt nouus. ¶ Intentione: monet ad laudem. Modꝰ Bipertitus eſt pſalmus. Primo: multis modis monet laudare regem. qui eis beniuolus. ⁊ beneficus eſt. Secundo: agit de gaudijs ſanctorum: et poteſtate. ibi. Exultabunt. exhortans itaqz fideles ad nouum canticum ait.

Cantate domio canticuz nouuz laus eius in eccleſia ſanctorum.

Cantate domino canticum nouum. de myſterio redemptōis de ꝑmiſſiōe eternitatis. q̄ vult cantare hoc cāticū diligat eterna vt fiat nouꝰ. vetꝰ eñ hō vetus can

ticū cantat de terrenis· nouus homo nouum cantat de ſpiritualibus. Canticum ſ. pacis canticum charitatis: et iocunditatis. Quiſquis em̄ ſequitur veterē animoſitatem. nō nouam charitatem. nouū canticum nō cantat. Deinde determinat vbi et a quibus debeat cantari hoc canticum dicens. laus eius eſt in eccl'ia ſcōꝝ. Hec ei laus ñ vbicunq₃. vl' a quibuſcunq₃ cantanda eſt. ſed in eccl'ia catholica. ⁊ a ſanctis qui ſunt iſrael. vnde ſbdit

Letetur iſrael in eo qui fec̄ eū: et filie ſyon exultēt in rege ſuo.

Letetur iſrael. ſpe. licet hic multa patiatur. letetur dico. in eo qui fecit eum. etiā ſeculo vt ſit iſrael. et filie. vel filij ſyon. Idem ſunt iſrael et filie ſyon. exultent in rege ſuo i. in chriſto. qui eſt rex: et ſacerdos. vt rex em̄ pugnauit pro nobis de cruce diabolum vincens. vt ſacerdos ſe pro nobis obtulit. nihil inueniēs in hominibus qđ pro eis offerret. Et.

Laudent nomen eius in choro: i tympano ⁊ pſalterio pſallant ei.

Laudent nomen eius. Qualiter? in choro. i. concordia moꝝ. in tym. i. mortificatōne carnis. et pſalterio. i. ſpirituali operatione. pſal. ei. Et quare pſallant? ſbdit.

Quia bn̄placitū ē dn̄o i populo ſuo: ⁊ exaltauit mā ſuetos in ſalutem.

Quia beneplacitum eſt domino in populo ſuo. In prima conditione rerum legimus omnia placuiſſe deo. ſed poſt: mutatis qualitatibus et penitere. et gaudere. vnde: penitet me feciſſe hominem. Et alibi. Gaudebo ſuper vno peccātore. peniten. agen. Secundum hoc: dicit hic. Beneplacitum eſt domino in populo ſuo. ſ. cū peccata dimittit. ¶ Vel de futuro poteſt accipi: ab illo loco. Laus eius in eccleſia ſanctorum. id eſt in futura hieruſalē. Et ibi. Letetur iſrael in eo qui fecit eum. et filie ſyon exultent. in quo? in rege ſuo. id eſt in chriſto. quem tunc videbunt facie ad faciem. et Laudent nomen eius in choro. id eſt in vnitate charitatis. quia iam tunc: nulla erit diſperſio. ſ₃ chariſſima vnitas. et in tympano: ⁊ pſalterio pſallam ei. id eſt ð hoc. quod tympanum et pſalterium fuit eis hic. Tunc enim exultatio erit ſanctis. de tympano. et pſalterio. non ipſi actus. ⁊ ideo pſallant. Quia beneplacitum eſt ibi. domino in populo ſuo. quod tunc apparebit. cum parem angelis faciet. vnde addit. ⁊ exaltauit. vel exaltabit manſuetos in ſalutem eternam.

Exultabūt ſcī in gloria letabūtur in cubilibus ſuis.

Exultabunt. Secunda pars vbi agit de gaudijs ſanctorum et poteſtate. legitur hec series prius de preſenti. vſq₃ ad finē pſalmi. Ꝟ. in futuro exaltabit mā ſuetos et pro eo. Exultabunt hic ſcī in gloria. gloria ē bonoꝝ actuū frequens laudatio de qua iuſti letabuntur. vbi? non extra i popl'ari. fauore. ſed in cubilibus ſuis. id eſt in conſcientia. ideo: quia habent tam bonum dominum. qui dat peccātibus gratiam. immeritis vitam eternam. fatuus extra in fabulis hominū letāt. Sanctis vero hic modus gaudij eſt. vt ad illum referant bona: qui dedit. Sequitur

Exultatōnes dei in gutture eorum et gladij ancipites in manibus eorum.

Exultationes dei. non ſui erunt. in gutture. vl' faucibus eorum. id eſt in lingua. Sic enim letantur in cubilibus et faucibus. id eſt in corde. et lingua vt non ſibi tribuant. ꝙ bōi ſunt. ſ₃ deo. a quo accepeſt. qđ ſunt. et ſperant id quod nondū ſunt: Sequitur. et gladij. vel framee: ancipites. vel biſacuti. vel tē. id eſt ſermo chriſti. qui acutus eſt veteri et nouo teſtamento erunt in manibus. id eſt in poteſtate eorum. vt dicant vbi velint. ⁊ cui velint. Ad quid?

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Ad faciendam uindictaz in nationibus: increpationes in populis.

Ad faciendam vindictam in nationibus id eſt ad hoc. vt occidant illos peccatores: illo gladio biſacuto. vt ſic viuificentur ſecumdum illud. ego occidam et viuere faciam. et ne putares ſanguinem fundi exponendo determinat. i. ad faciendas increpationes. vel obiurgationes. in populis. Et.

Ad alligandos reges eorūz in compedibus ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus. id eſt in preceptis dei. ⁊ Ad alligandos nobiles. eorum. in manicis vel vinculis. ferreis. id eſt dei mandatis. que dicuntur. vincula ferrea. quia dura ſunt. ⁊ inſolubilia. vt eſt illud: quod deus coniunxit: homo non ſeparet. Et item. Alligatus es vxori. noli querere ſolutionem. His vinculis: ligantur gentium reges: et nobiles ſeculi. ab infirmis. et contemptibilibus huius mundi. quos elegit dominus. vt fortia queq; confunderet. ipſosq; impleuit ſpirituſancto. ⁊ dedit eis frameas. biſacutas. vt ad chriſti timorez nobilium corda conuerterent. ⁊ ſeculari nobilitate contenta: paupertatem eligerent. et nobilitatem in chriſto voluit eſſe. prodeſſe imperatori de piſcatore. non piſcatori de imperatore. Per hos ergo ligauit reges et nobiles: in vinculis ferreis ne progrederentur ad illicita. et hoc eſt iudicium quod faciunt ſancti per omnes gentes. vnde ſubdit.

Ut faciant in eis iudicium conſcriptum: gloria hec eſt omnibus ſanctis eius.

Ut faciant i eis iudicium. Quaſi ad hoc habent gladios in manibus. Ut faciant in eis iudicium conſcriptum. id eſt a patribus ſancitum. Iſta enim ante ſcripta ſunt: et modo complentur. legebantur enim aliquando nec fiebant. modo fiunt et concludunt ita. gloria hec eſt omnibus ſanctis eius. ita. ſcilicz vt dictum eſt ſcilicz per omnes gentes. Per totum mūdum: hoc agunt ſancti. ſic gloriantur. ſic exultant in faucibus. ſic letantur in cubilibus. ſic exultabunt in gloria. ſic cantāt canticū nouū. ſic dicunt alleluia. corde ore. vita. Uel ita. Hec eſt gloria. Quaſi ita. et ita faciunt ſancti. et gloria hec eſt omnibus ſanctis eius. id eſt ita conſequūtur eternam gloriam.

¶ Uel ita ab illo loco. Exultabunt. et accipitur totum de futuro. et predicatur virtus dei et potentia in gloria ſanctorum. Quaſi exultabit manſuetos. ⁊ tunc ſci exultant in gloria. id eſt in vindicta maloꝝ. vindicta ei peccantiū gl'a ē ſcoꝝ. Et letabuntur in cubilibus ſuis. id eſt in diuerſis manſionibus de quibus dominus ait. In domo patris mei. manſiōes multi ſunt. et tunc erūt. Exultationes di in gutture coꝝ. quia in corde et in lingua non deſinunt laudare deum: a quo eterna habent. et gladij ancipites. id eſt verbum dei. vel ſententia iudicij de bonis et malis. erunt. in manibus. id eſt in poteſtate eorum. Tunc enim poteſtatez verbi dei accipientes cum domino. iudicabunt. ſedentes ſuper duodecim ſedes. ⁊ tunc vere fiet vindicta. ⁊ increpatio in populis. vnde: ſubdit. Ad faciēdam. ⁊c. Quaſi gladios habent in manibus. Ad faciendam uindictam in nationibus. et increpationes in populis. Ecce quanta gloria et gaudium ſanctorum tunc erit. quando pauperes qui hic erant deriſui: habebunt poteſtatem vin-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicare in ſuꝑbos. ſeqr. Ad alligādos re-
ges. e. i co. et no. e. in. ma. fer. Quia tūc
reges terre. et nobiles ſeculi ligabunť in
compedibus de quibus ñ erit libeꝝ exi-
re. ferentqꝫ vincula ferrea. ut grauia ad
portandū. et que non poſſunt rumpi. ſ.
tormēta gehenne. et ſic fiet iudiciū ꝯſcrip
tū. vñ ſbdit. Ut faciant. q. ad hoc hēbūt
gladios. vt faciant in eis iudici. ꝯſcrip.
i. ꝯprobatū ab angelis. et vniuerſis ſcis
vel in pluribus locis ſcripture memora
tū. de quo apl's ait. Neſcitis quia ange-
los iudicabimus. et ne putes hanc pote
ſtatem eſſe ſolis apl'is addit. et gl'a hec. ſ.
poteſtas iudicij. eſt oībus ſa. eius. ſ. oībꝰ
ꝑfectis q̄. ꝓ chriſto oīa terrena reliquerīt

Alleluia.

Alleluia. Pſalmꝰ iſte ē tercius e-
orū qui ſunt ſine diuiſiōe. Atho
mus enī eſt hic pſalmus in quo
intenditur vt laudetur deus. quia con-
gregauit ſanctos. et depoſita fragilitate
ſue imagini reſtituit. et iam conformes
glorie ſue in beatitudine locauit. vbi
eſt omnis abundantia. Hic ergo agitur
de laude dei. in ſanctis eius. qui glorifi-
cati ſine fine laudabunt. Monetur enī
ciuitas dei. ſ. vnitas ſanctoꝝ omnium.
ore et animo cantare. In hoc culmen di-
uine laudis omnis pſalmodia ꝑducitur
que laus hic nuptiali dulcedine decan-
tatur. Quibus ergo propheta. ipſe
in principio libri huius recte ꝯuerſatio
nis formam oſtendit. iam in illa celeſti
hieruſalem receptis. dicit in eis laudan-
dū eſſe deū qꝛ oīa eis dedit. ſic incipiens

Laudate dn̄m in ſanctis eius: laudate eum in fir mamento uirtutis eius.

Laudate do. in ſa. e. i. ꝓ his que ſanctis
ſuis dedit. lauda. eū in firmamento vir.
eius. i. pro eo quia morte ſua diabolū
vicit. et credentes ad celū ꝑduxit. Et.

Laudate eum in uirtutibus: eius laudate eum ſecundū mul titudinē magnitudinis eius.

Laudate eū in. v. l' in potentatibꝰ. e. ſ. qꝛ
oīa ſunt ſubiecta ſub pedibus eius. cui fle
ctitur omne genu celeſtiū. terreſtriū. et i
fer. ſicut apl's ait. et lau. e. ſ. mul. ma. eiꝰ
Sed quō hoc fieri poteſt. cū eius mag-
nitudinis non eſt finis. ſed ſpūalibus et
ſanctis dicitur hoc qui ſine fine laudant
et cum nō ſit finis eius magnitudis. ſm
eaꝫ laudatur deus: cū ſine fine laudatur
⁊ eſt. lau. e. ſe. mľ. ma. e. i. ſine fine. Sicut
ñ eſt finis magnitudinis eius. Quō aūt
laudari debeat ꝑ ſilitudines myſticas vſ
qꝫ ad finem pſalmi. dicit ſubdens.

Laudate eū i ſono tube: lauda te eū in pſalterio ⁊ cythara.

Laudata eum in ſono tube. Q. tuba cō
crepat regi. pſalterium canat deo. Cytha
ra cum reliquis inſtrumentis canat pſal-
mo. Tuba enim terribilis. vel in bello
ſumitur. vel in aduentibus regum appa
ratur. Pſalterium in laudibus dei ſo-
nat. et a ſummo reddit ſonum. Cytha-
ra ſponſo cantat. et ab imo ſonat. Hec
omnia humanis actibus compata. i. con
ſiderata. iuxta vſum humanorum actuū
figuraliter ibi dicuntur: laudes dei per-
ſonare. In tuba enim rex eſſe ſignificatur
in pſalterio deus. In cythara ſponſus:
et eſt ſenſus. Laudate eum in ſono tube.
i. laudate eum vt regem. et quia vos in
bello diaboli vincere fecit. et laudate eū
in pſalterio. i. vt deum. et quia vos fecit
ſummos. ⁊ laudate eū in cyth. . i. vt ſpon
ſum. et quia vos ab imis liberauit. ſeqr.

Laudate eum in tympano et choro: laudate eum in cordiſ ⁊ organo.

Laudate. e. i. tym. et cho. i. in
carne mutata et vocum concordiūqꝫ ꝯ
cordia. Tympanum enim fit de corio
extenſo in ligno. Chorus vero eſt temꝑ
ata vocum humanarum collectio. Seq
tur. lauda. eū in cordis et organo. Cor
das ponit pro omni inſtrumēto muſico
quod cordarum tenſione ſonat. Orga-
nū eſt quaſi turris. fiſtulis diuerſis fabri
cata flatu follium ſonans. et vt hec om-
nia de omnibus acciperes. ad os homi-
nis: venit. et exponēs quid ſit laudare in
cordis et organo. Subdit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Laudate eum in cymbaliſ bñ ſonantibus: laudate eũ in cymbalis iubilationis: omnis ſpiritus laudet dominum.

Lauda eum in cymbalis beneſonãtibus.
Cymbala beneſonantia labia noſtra: ſũt
que cordi concinna in laudibus dĩ bene
ſonant. in quibus eſt ſimilitudo cymba-
lorum. et armoniam reddunt. et ideo: be
ne inter inſtrumenta muſica ſunt. Ad lit
teram. Cymbala bene tinniẽtia ſunt. ⁊ ꝑ
mixtis metallis. paruiſſime viale. que a-
cutum ſonum reddunt. et armoniam fa-
ciunt. ⁊ ne putes eſſe cymbala iſta ſine a
nima: addit. laudate eum in cym. iubi.
i. in labijs iubilum intus conceptum ex-
tra monſtrantibus. Et quia omnia ſpũa
liter intelligi vult: apto fine concludit.
omis ſpũs. ſ. angelicus. ⁊ humanus: lau
det do. nõ caro et ſanguis. que nõ poſſi
debunt regnum dei. nõ ambitus ſeculi.
ſ; qđ eſt in natura rex. ſblimius: ad lau-
dem monet. qđ. ſ. celeſtia ſapit. eterna ca
pit. ſ. ſpũs. Breuis et perfecta ſcia de mo
do diuine laudis in hoc pſalmo docetur
ſ. vt deũ ſpũaliter omnia laudẽt. In his
totius muſice perfectio ẽ. Eſt ei flatus in
tuba. pulſus ĩ cythara ⁊ ĩ cymbalis. vox
eſt in choro. Quibus muſicis inſtrumẽ-
tis ſignificat: ſpũal armonia. que ñ auri
bus ſed pura mente aduertit. ¶ Uel ita
ab illo loco. Laudate eum in fir. vir. e. i.
quia ſanctos firmauit ſua virtute. ita vt
amplius non moriant. Uirtus eius eſt ĩ
hoc firmamẽto. Eſt ei v̾tutis magne. ꝙ ſci
iam non morientur. ⁊ mors eis vltra nõ
dominabitur. Sequit. et Laudate. e. in
virtu. vel. in potentatibus eius. i. ꝓ po
tentatu. quem ſanctis ſuis contulit. Po
tentatus eñ dei quẽ fecit in eis dicitur.
ꝙ regnãt cum illo in eternum. et ipſi ſci
ſunt multitudo magnitudinis eius. vñ:
ſbdit. Laudate eum ſm multi. magni. e.
i. ſanctos. i. quia eos magnos fec. et tã
mltos. ſ. milia miliũ. vñ milia miliũ mi-
ſtrabãt ei. ⁊ decieſcẽtena milia: aſſiſtebãt
ei. Ideẽ ipſi ſci ſũt ĩ oĩbus muſicis inſtru
mentis ſignificati. que ponit pro ſignifi-
cantia diuine laudis. i. vt ſignificet ea ꝓ
quibus laudare debent. quõ et a tuba in
cipit dicens. Laudate eũ in ſono tube. i.
ꝓpter excellentiſſimã laudis claritatẽ:
que in nobis eſt. et Laudate eum in pſal
terio et cythara. i. de celeſtibus et terre-
ſtribus tanq̃ eum qui fecit celũ et terrã.
Pſalteriũ eñ a ſuperiori ſonat. vt dictũ
eſt. Cythara: ab inferiori. Ideo per pſal-
teriũ celeſtia. per cythatrã: terreſtria ſig-
ficantur. Sequitur. Laudate eũ in tym.
i. in carne mutata. q̃ eſt ſine oĩ corrupti
one. Tympanũ enim fit de coreo ſiccato
et firmato. ſequitur. et choro. i. in paca
ta ſocietate. et laudate eũ in corde. i. in
carne iam a corruptõne libera. quam an
te per tynpanum ſignificauerat. et orga-
no. i. in concordi diuerſitate. Organum
eſt generale nomen omnium muſicorum
vaſor. licet vſu dicatur organum: qđ in
flatis follibus ſonat. Corde vero ſunt ca
ro iam ab omni corruptione libera. qui
bꝰ addit organũ. ñ vt ſingli ꝑ ſe ſonẽt. ſ;
vt diuerſitate concordiſſima conſonent.
ſicut fit in organo. Habebunt enim tunc
ſancti differentias ſuas conſonantes. nõ
diſſonantes. i. conſentientes. ſicut et di-
uerſis vocibus. ſed non adverſis fit can
tus ſuauis. Sequitur. Laudate eum in
cymbulis beneſonantibus. Cymbala in
uicem ſe tangunt. vt ſonent. ideo labijs
noſtris a quibuſdam comparantur. S;
melius in cymbalis intelligi puto illos.
qui inuicem ſe honorantes: dant laudes
deo. et eſt. Laudate eum. in cymbalis be-
neſonantibus. i. in his qui ſeinuicez mo
nentes. et honorantes: laudent deum. et
delectant. Et notandum. quia tria ſunt
genera ſonorun. quorum nulluz hic pre
termittit. fit ei ſonꝰ voce per chor. flatu
vt ꝑ tibias pulſu. vt ꝑ cytharã. Hec oĩa
ad hymnos nuptiales ꝑtinent. ſ; ꝑ ſimi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

litudies. ñ ꝑpetates referunt ad dei lau
dem in ſcis eius. Jõq3 ne putes cymbala
ſñ aia. hic intelligi. addit. lau. e. in cym.
iu. ¶ Eſt eñ iubilatio. ineffabilis laus dei
que ñ niſi ab aia ꝑficiſcit. vnd̃ bñ addit.
ois ſpũs lau. do. qui ñ niſi ſpũaliter lau
dandus eſt. ¶ ⸿ Sciendũ quia pſalmus
iſte centeſimuſquinq̃geſimus eſt. hũc eñ
libꝝ. dauid. ꝯpoſuit in numero. c l. pſal
moꝝ. per hoc magnũ nobis ꝯmendãs ſa
cramentũ. qd̃ patebit. ſi q̃ndenarij ñ ig
noret myſteriũ. ¶ Quod eñ valet. xv. in
ordine ſingulorũ. i. vnitatum. hoc. c. l.
in ordine denariorũ. et mille q̃ngenti in
ordine centenarioꝝ. et xv. milia in ordĩe
millenarioꝝ. Quia ſicut q̃ndenarius ex
xv. vnitatibus ſuccreſcit. ſic. c l. ex quin
decim denarijs. et mille q̃ngenti. ex. xv.
centenarijs. ⁊ xv. milia ex. xv. millena
rijs. Jõq3 qd̃ ſignificat ꝑ. xv. hoc idem ꝑ
c. l. et per alios duos numeros ſignifica
tur. Cognito ergo ſacramẽto quindena
rij. reliquoꝝ non latebit myſteriũ. ¶ Qui
decim itaq3 ſignificat. duoꝝ teſtamento
rum concordiam. Conſtat eñ ex ſeptena
rio et octonario. Septenarius aũt ſigni
ficat vetus. t. quia in veteri. t. obſeruaba
tur ſabbatum. qui eſt dies. vij. et. vij.
ſeptimana. et ſeptimus menſis. ⁊. vij. an
nus. et vij ann⁹. vij. decadis. qui iubile⁹
dicitur. ¶ Octonarius vero ad nouũ. t.
refertur. quia ĩ nouo. t. dominicus dies
obſeruatur. qui eſt. viij. poſt. vij. idẽ eſt
et primus poſt ſabbatum. et primus in
prima rerũ conditione. ¶ Secundũ hoc
myſterium eſt nuuerus pſalmoꝝ. Jdeo
eñ. c l. ſunt. qui numerus eodem anno
tatur myſterio. quo quindenarius. vt o
ſtendatur huius libri doctrina vtiq3 cõ
ſonare teſtamento. Ecce quare hoc nume
ro pſalmi conſcripti ſunt. Nunc anim
aduertendum. quare per quinq̃genas. ⁊
ꝑ tres. hoc opus diſtinguatur. Jdeoq3
per quinq̃genarium diſtinguitur. quia
hic numerus magnis ac diuerſis annota
tus eſt ſacramentis ¶ Conſtat enim hic nu
merus. ſ. quinquaginta d̃ ſeptimana ſep
timanarũ. i. de ſeptẽ ſeptenarijs addito

vno tanq̃3 ipſo octauo. ad determinan
dum quinquagenarium. ¶ Per ſeptenari
um vero. ſeptiformis ſpiritus figuratur
et per ipſum quoq3 quinquagenarium ¶
quia tot diebus completis. poſt reſurre
ctionem venit ſpiritusſanctus. ſuper cõ
gregatos in chriſto. qui ſpũs ſeptenario
numero. precipue in ſcripturis ꝯmenda
tur. hoc ergo numero diſtincti ſunt pſal
mi. vt ſignificet nos ſeptiformis grẽ ſpi
ritusſancti fieri participes: ſi doctrinam
pſalmorum cuſtodiamus. Jõ etiam hoc
numero fit pſalmoꝝ diſtinctio ¶ quia hic
numerus. ſ. l. in. xl. et. x. diuidit. vnd̃ et
chriſtus in actionib⁹ ſuis eum ſic diuiſit
qui quadrageſimo die poſt reſurrectõẽ
in celum aſcendit. Jnde poſt. x. dies ſpm̃
ſanctũ miſit. ¶ Per. xl. vero tꝑalis habita
tio hui⁹ mundi oñditur. et lex moyſi. per
quaternariũ tꝑalis habitatio. per dena
riũ: lex. Quatternarius. in q̃dragenario.
ex. iiij. et. x. ĩ ſe ductis multiplicato. pre
ualet q̃ntum ad ſignificatõem. Quatuor
eñ partes habet mundus. et ann⁹. ⁊ iiij.
ſunt elemẽta ex q̃bus oĩa corꝑa ꝯſtant. de
narius aũt legem ſignificat. ꝓpter deca
lagum mandatoꝝ. que fuerũt ſcripta in
tabulis. huic aũt numero. ſ. quadragena
rio additur denarius. vt. l. compleãtur
Denarius vero vitam eternã ſignificat
Conſtat enim ex. tribus. ⁊. vij. Ternari⁹
vero ad ſanctam trinitatem refertur. Se
ptenarius vero qui conſtat ex. tribus. et
iiij. ad duplicem hominis naturam. qui
conſtat ex anima et corpore. ad animam
pertinet ternarius propter triplicẽ vim
anime. ad corpus. quaternarius. propt̃
quattuor elementa. Tunc igitur eternita
tis beatitudo in nobis perficietur. cum
vtriuſq3 nature noſtre ſabbatiſmo potiti
trinitati increate coniungemur. ¶ Addi
to ergo denario quadragenario: velut
mercede pro impleta in hac vita lege
reddita ipſa eternitas figuratur. Jdeo
ergo hoc numero pſalmos diſtinxit. vt
ſignificet eos. qui in pñti huius pſalmo
die docrinam ſeruant. legem implere. et
denario eterne vite. in futuro coronari.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Aſſignata geminatatõne. quare per. l. di
ſtincti ſunt pſalmi. videndum eſt quare
per tres quinquagenas. ideo. ſ. vt inſinu
etur beata trinitas. que omnia predicta
preſtat. Donat enĩ ſeptiformẽ gratiam.
iuuat ad implendã legem. ⁊ in futuro re
munerat. Sicut cum trinitas multipli
cat. l. faciunt. c l. qui numerus omnium
pſalmorum eſt ſumma et plenitudo.
¶ Queri quoqꝫ ſolet. vtꝝ vnus ſit liber
pſalmoꝝ: an plures. Hierony. v. libros
dicit eſſe. propter. v. diſtinctões. que fi
unt per fiat fiat. cui obuiare videtur. qꝺ
dicit in actibus apoſtoloꝝ. ſicut ſcriptũ
eſt in libro pſalmoꝝ. nõ in in libris. dic:
ſed in libro dicit. quaſi vnus ſit liber: ñ
plures. qꝺ tñ ſuperiori nõ repugnat. Dñ
nanqꝫ multi libri: vnus liber dicuntur
vt multe eccleſie vna. ⁊ multi celi vnum
celum. vnde ſcriptura dicit: qꝛ aque ſunt
ſupra firmamẽtum. i. celum. et eadem ait
⁊ aque que ſuper celos ſunt laudent. idẽ
ſignificans ꝑ celos et firmamẽtuꝫ. i. celũ
Poteſt etiam dici in libro pſalmoꝝ. i. in
aliquo libro illoꝝ quinqꝫ. quod tamen i
vſu locutõnis vel ñ eſt vł raro eſt. Duo
decim etiam prophetaꝝ: vnus liber dici
tur. et omnes etiam canonice ſcripture a
quibuſdaꝫ vnus liber eſſe dicũtur. eo qꝛ
mirabili et diuina vnitate concordent.
¶ Illud quoqꝫ non vacat. ſed magna cõ
ſideratione dignum videtur. Qꝛ primus
l. agit de penitentia. Secundus de mĩa
et iudicio. Tercius: de laude dei. in ſan
tis eius. Iſti ſunt nãqꝫ tres ſtatus chri
ſtiane religionis. Sic enĩ ad eternam: be
atamqꝫ vitam tendimus. Prius: per pe
nitentiam peccata damnamus: vocante
deo ad penitentiam. quos apud ſe in oc
culto. predeſtinauit. Inde per miſericor
diam. qua iuſtificati bene viuimus. ne
iudicium in futuro timeamus. deo vo
catos iuſtificante. Hic per miſericordiã
et timorem iudicij. in quo iudicio de ci
uitate domini diſperdentur omnes qui
operantur iniquitatem. tandem ad vitã
glorificati intramus. vbi deum ſine fine
laudamus. Ad hoc etiam pertinet. i. ad
hos. tres. ſtatus deſignãdos. Quod dñs
ait in euangelio. Ecce eijcio demonia. ⁊
ſanitates perfici. hodie: et cras. ⁊ tcia die
ꝯſummor. Demonia eijcit: cũ nos per pe
nitentiã a peccatis ſoluit. Sanitates pfi
cit. cum per miſericordiam viuere facit.
In futuro conſummabitur: cum nos co
ronabit. quos ſtatus etiam in ſua paſſio
ne. et dormitione. ⁊ vigilatione oſtendit
In cruce patiendo: de diabolo triũpha
uit. In ſepulchro quieuit. et in reſurre
ctione exaltauit. Ita et nos. penitentia q̃
diabolum vincimus: cruciat. Iuſticia: q̃
a malis quieſcimus: tranquillat. vita e
terna vbi videtur deus ſicut eſt: glorifi
cat: atqꝫ iocundat. Penitẽtie igitur vox
eſt. Miſerere mei deus. Iuſticie vox eſt.
Miſericordiam ⁊ iudicium cantabo tibi
domine. vite eterne vox eſt. Omnis ſpiri
tus laudet dominum.

¶ Gloſſa magiſtralis: in librum hym
norum dauid. Petri lombardi: Magi
ſtri ſententiaꝝ: explicit foeliciter. Inſcul
pta Nuremberge oppido Germanie ce
lebratiſſimo. ductu Andree friſner d wũ
ſidel. Artium liberaliũ magiſtri. ⁊ Joan
nis Senſenſchmid. Ciuis nurembergen
ſis. Anno dñi. Milleſimo quadringente
ſimo ſeptuageſimooctauo. die vo febru
arij duodecimo.

Laus deo glorioſiſſimo.

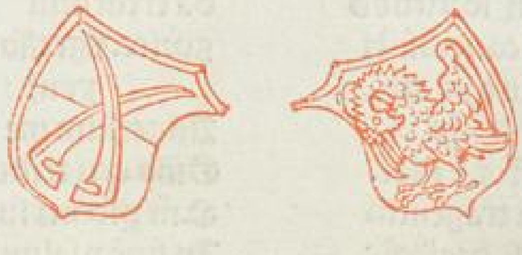

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Regiſtrum folioꝝ
.j. gloſa pſalterij
ſcientiā dei quā
tionem eoꝝ que
nes etiā infideles
ij plicati ſūt a tpe
Neqꝫ ha.
rūpendū alios
ſiuerūt. Jſte ergo
ſenti quē ſentio
iij
letaboꝛ.q.alijs
Et ſperēt in te
cognoſceť do.
cantem ſynagogā
Exurge dñe
iiij
Quis dabit
one vľ repꝛeſſiōe
tates:ego aūt ⁊
Dñe exaudi
illis qui reſiſtūt
v
am illos mihi
ſpicit in finem
dit ad patrem
nalitate oio
vj
mus ei:⁊ mo.ca.
catoꝛes mei
dis apud dñm
Et animā meā
vij
Reſpice in
nas me tētari
me me vidit iſte
Qui tribulant.
feſtabo: ⁊ ē ſenſus:
viij
tutinū.veſpa eni
Conuertiſti
Qm̄ foꝛtitudo
Ne concluſiſti
delis qui ait
ix
ſa eſt:⁊ ē pſal.
pita tragentiū
ris.ſi beatᵘ eſſe
qꝛ in eo letabiť coꝛ
x Ego autem cū.
Non ſuper gau.

ctis dñm lauda.
Dñs in celo
Jbi ceciderunt
xj
ga.et defeci.
Dixi cuſtodi.
caluit coꝛ meū
tio:⁊ pena eſt
xij
ui ſm qđ me
uandi et oſtenđ
gruam verboꝝ
Deus iudica
liū floꝛes
xiij
reis:qꝛ in fine
Dyapſalma
ſubijciet populus
Fundať exul.
ptione chꝛiſti
xiiij
Qm̄ iniquitatē
ponit qualiter
ficatiōe hierlm
Tota die
xv
entes qꝛ pereūt
Aliter totum
latio dicit ſe a
Laudabo verbum
tandᵘ ſicut doꝛmiēſ
xvj
Dediſti metu.t.ſig
liť:niſi deus:
Permanet
tates vnā maloꝝ
ſita ſunt inter
xvij
Venite ⁊ videte
latio que locu:eſt
Confiteanť
da credentiū
goꝛice.Egreſſus ē
xviij
Aduerſum me
Oms qui tribulāt
Qm̄ pſecuti ſunt
Jn finē pſalmus
cūdi:⁊ tercij:ſed
xix
Benedictus dñs

Producūt quaſi
cebam.hic oſtēdit
nales delectatiōes
xx
lis intellectus
gnāt ꝯtra deū
uere non heretici
re potero
xxj
tū ſunt vſi illis
Sicut poſuit
Viam fecit
Et excitatus
cos ibi.vſquequo
xxij
cat et ad iuſſa
tū filij:Niſi vtiqꝫ
tus q̄ꝫ locutio diciť
Pone pncipes eoꝝ
xxiij
rectio eni ſignū ē
ſpondeant imitati.
ant nō ꝓſunt
rie non meminit
Tu humiliaſti
xxiiij
ctiones hoīm a deo
hoc es tu ſpes
da vľ iuſticie ꝑ
xxv
la ꝑ iniquos
nos.Jtē ideo:qꝛ
tiat hoc factū
piūt.ꝯſtat nomē
xxvj
Oculi mei ad ſi.
Quia defecerūt
Dies mei ſicut
diſſe ei:aut
matur.Et ē ſenſus
xxvij
Animalia puſilla
Alleluia.hic pmo
Et ſtatuit il.
Et auxit.v.ps
pto:qꝛ tales erūt
xxviij.
Omnē eſcā Quarta
bis reſiſtit:⁊ hūili.
tudine ꝓphetie
pient ꝓ impietate

xxix
dere.Sed modo
cere volentes
Quis ſicut dñs
Montes quibᵘ
Qui timēt dñm
xxx
uauerit.offendat
monia:vľ in via
Aufer a me obpꝛo:
niam.vñ aplus
raria.vľ noīe
xxxj
adiuua me.q.ꝯtra
Omnis ꝯſuma.
ri.Vel eſt vetᵘ
Hereditate ac
xxxij
mones eius ad
canť omſ vie tue
nijs:qꝛ nō fuerunt
zanť:qꝛ nō ſunt
xxxiij
Qui habitas i ce.
remᵘ exemplo
ciā:ſed ideo nō
tatis.hāc habuit
Ecce hereditas
xxxiiij
ris de carne.vľ ita
litudine regnū
nes monet ad
Et dedit terrā
xxxv
ua.i.angeľ
mici eſt manᵘ tua
um deſerens:⁊
ctis ſunt mihi
xxxvj
Dñe clamaui
Audient v̄ba mea:
cidiť ꝓpť chꝛiſtuꝫ
pſi ſunt:ſed ego
tione omnis viuēſ
xxxvij.
cia.iuſtus dico
tilitas tā frequēť
nam angelicam
ſis ſeculi qui
tis.vľ ſm aliā

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf